

Giới thiệu Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert

Một lòng muốn trở thành tu sĩ kẻ xuyên việt Trần Diêu, trong lúc vô tình đã lấy được cường đại nhiệm vụ hệ thống.

Và lại nhìn hán như thế nào từng bước trở nên mạnh mẽ, hoàn thành một cái nhiệm vụ, đàm tiếu tà tà đứng thượng thế giới chi đỉnh

ps: thấy hay thì quảng np, kim đầu ủng hộ cvt nhé

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1:: Hệ thống hiện thân

"Nhỏ khoai lang: 0\10 "

Trần Diêu ngây ngốc nhìn trước mắt trống rỗng xuất hiện một chuyển này chữ, sững sờ xuất thần.

Cái này cổ quái biểu diễn là lúc nào xuất hiện đây. . . ? Trần Diêu mình cũng là không hiểu ra sao.

Tựa hồ là sáng nay rời giường lúc xuất hiện, lại hình như là đêm qua trong mộng cũng đã nhìn thấy qua rồi. Một chuyển này chữ giống như là trôi lơ lửng ở không trung, chỉ có Trần Diêu bản thân có thể xem tới được. Thò tay đi sờ rồi lại xuyên thấu mà qua, coi như không phải là thật thể, chỉ tồn tại ở Trần Diêu trong đầu tựa như.

"Ca, ca!"

". . . A? !"

Một cái dí dỏm lại hơi có vẻ oán trách thanh âm truyền đến, Trần Diêu một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, cúi đầu nhìn về phía bên người muội muội, như đi vào cõi thần tiên biểu lộ quả thực giống như một cái si ngốc mà.

"Thủy Hương, sao, làm sao vậy?"

"Hừ, còn hỏi ta làm sao vậy, nên ta hỏi ngươi làm sao vậy mới đúng!"

Muội muội Trần Thủy Hương oán trách huy vũ một cái nắm tay nhỏ, vẻ mặt bất mãn nói: "Theo sáng sớm hôm nay bắt đầu, ca ca ngươi liền thảnh thơi nhìn trời xuất thần, bảo ngươi cũng không đáp ứng, ngươi đến cùng đang nhìn cái gì đây? Chẳng lẽ lại thấy được tiên nữ trên trời?"

"Hắc, ngươi tiểu nha đầu này, nói cái gì đó." Trần Diêu tự giễu lắc đầu nói: "Ca ca ngươi ta suy nghĩ tâm sự."

"Muốn tâm sự? Ngươi còn có thể có tâm sự gì? Suốt ngày không phải là tu Tiên chính là luyện võ, du mục đầu một cái, ta xem a, ngươi liền tâm sự tình hai chữ mà làm như thế nào ghi cũng không biết đi!"

Thủy Hương rung đùi đắc ý, như một nhỏ đại nhân tựa như, bộ dáng kia làm cho Trần Diêu buồn cười, không khỏi đưa tay sờ sờ muội muội đầu, trong mắt tràn đầy bảo vệ cùng thương tiếc.

"Ha ha, đoạn đường này thật sự là vất vả Thủy Hương rồi, vì tiền đưa ta tới tham gia tu sĩ tư chất thí luyện, vẫn cùng ba mẹ lớn nhao nhao một cái. Nếu không phải Thủy Hương đứng ở ta đây bên cạnh giúp đỡ ta nói chuyện, chỉ sợ ta sớm đã không kiên trì nữa đi!"

"Hắc hắc, nhớ kỹ ân tình của ta là tốt rồi ~ "

Thủy Hương dí dỏm thề lưỡi, sau đó đem quần áo cùng lương khô giao cho Trần Diêu, chú ý tự xoay người sang chỗ khác trước mắt kỳ cảnh.

"Ca ca, ngươi nói cái này núi được cao bao nhiêu a? So với trong thôn địa chủ nhà hòn non bộ còn cao đây!"

"Nha đầu ngốc, điều này có thể so với sao? Đây chính là phụ cận khu vực cao nhất núi, trên núi liền là tiên môn, có thể tới chỗ này người, đều là các nơi người tài ba đệ tử đây!"

"Ca ca, ngươi nói người về sau nếu là thật đã thành tu sĩ, gặp có bao nhiêu lợi hại?"

"Vậy còn phải nói? Đương nhiên là siêu cấp lợi hại! Chúng ta cái này Đông châu Nam Vực, tối ngu đúng là tu sĩ, lên trời xuống đất, không gì làm không được! Ca ca về sau nhất định sẽ trở thành tu sĩ bên trong tối ngu chính là cái kia, bay lên quay về trong thôn tìm người, cho người mặt dài!"

"Hặc hặc, chúng ta đây có thể nói định rồi, ngoéo tay thất cổ một trăm năm không cho phép biến!"

Trần Diêu nói đùa dẫn tới Thủy Hương tiếng cười liên tục, nhìn xem đáng yêu muội muội vì tròn bản thân một cái tu Tiên mộng, không tiếc cùng người nhà cãi nhau mà trở mặt, Trần Diêu trong nội tâm thật sự có chút bồn chồn.

"Tốt rồi Thủy Hương, ngươi nhanh đi về đi, ta nên đi báo danh rồi."

"Ca ca, ngươi vì sao nhất định phải {làm lúc} tu sĩ a?"

Thủy Hương không có trả lời Trần Diêu yêu cầu, ngược lại xoay người lại, chớp mắt to hỏi.

"Bởi vì. . ." Trần Diêu cúi đầu trầm ngâm một hồi, ngẩng đầu lên đến cát cao giọng nói: "Bởi vì ta muốn biết mình là người nào."

"Ngươi là anh ta ca a."

Thủy Hương trong mắt lóe ra óng ánh sáng long lanh thần thái, tựa hồ đối với Trần Diêu đáp án có chút dễ tâm.

"Chúng ta cũng biết. . ." Trần Diêu trong mắt tức thì hiện lên một tầng nhìn không thấu sương mù, than nhẹ một tiếng nói: "Ta cũng không phải ca ca ngươi."

Trong lúc nhất thời bầu không khí có chút ngưng trọng, hai người thì cứ như vậy nhìn nhau, người nào đều không nói tiếng nào.

"Tốt rồi tốt rồi, ngươi thật sự cần phải trở về, về nhà về sau nhớ kỹ cùng ba mẹ nói lời xin lỗi, cũng giúp ta nói một tiếng, cảm tạ bọn hắc Nhị lão công ơn nuôi dưỡng, ngày đó ta Trần Diêu chắc chắn tuổi tuổi tương báo."

Trần Diêu buổi nói chuyện nói được Thủy Hương không còn phản bác chỗ trống, đành phải yên lặng đem tắm rửa quần áo đưa cho trước mắt ca ca, sau đó hồi quá thân khứ, từng bước một dần dần đi xa.

"Hô. . . Tốt!"

Trần Diêu thờ dài ra một hơi, coi như là đối diện đi nhân sinh làm tạm biệt, quay người nhìn trước mắt đột ngột từ mặt đất mọc lên cao ngất gò núi, âm thầm cho mình khuyến khích.

"Hôm nay bắt đầu, ta Trần Diêu liền muốn trở thành một người tu sĩ, tìm được đường về nhà!"

"Ca!"

Đột nhiên, sau lưng lại truyền tới Thủy Hương la lên, Trần Diêu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thủy Hương đã đi rất xa, hầu như nhìn không ra tướng mạo cùng biểu lộ rồi.

"Ca, ngươi về sau còn sẽ tìm đến Thủy Hương sao?"

"Ta. . ."

Một câu câu hỏi, lại làm cho Trần Diêu không phản bác được.

"Ta Trần Diêu, nhất định sẽ quay về tìm đến muội muội của ta Trần Thủy Hương!"

Lớn tiếng hô lên một câu nói kia, Trần Diêu trong lòng một cái kết tựa hồ cởi bỏ rồi, không nói ra được thoải mái.

"Hặc hặc, ta nói giỡn thôi, ngươi còn nghiêm túc ~ "

Thủy Hương dí dõm cười, trở lại một đường chạy chậm lấy đã đi ra Trần Diêu ánh mắt.

"Đã nói tới tìm ta, liền nhất định phải tới, nếu không ta một mực chờ đợi xuống dưới, đợi đến lúc ngươi trở về mới thôi a ~!"

"Ha ha, nha đầu ngốc này. . ."

"Tất tất, tất tất "

Đột nhiên một tiếng chói tai âm thanh truyền đến, dẫn tới Trần Diêu nhíu mày.

"Nhỏ khoai lang: 0\10 "

Trần Diêu trước mắt, cái kia một nhóm trời nổi văn tự lóe ra màu đỏ sáng rực, tựa hồ tại phát ra nào đó cảnh báo, làm cho Trần Diêu tâm phiền không thôi.

"Thật sự là gặp quỷ rồi. . . Đây rốt cuộc là cái quái gì?!"

"Đương đương đương!"

Cách đó không xa chỗ ghi danh vang lên tiếng chuông, một gã lông mày xanh đôi mắt đẹp nhỏ tu sĩ lớn tiếng hỏi: "Còn có ... hay không báo danh đúng không? ?"

"Có có có! Ở chỗ này đây!"

Trần Diêu vội vàng phất tay đáp ứng, sai bước đi lên phía trước đi.

"Cái này quý đồ vật trữ giữ lại nghiên cứu, còn là tham gia thí luyện quan trọng hơn."

Trên báo tính danh cùng tuổi, Trần Diêu tin tưởng tràn đầy đi vào chân núi, thuận theo một cái trên sơn đạo núi. Trên đường đi tùy ý có thể thấy được trước tới tham gia thí luyện người, mỗi cái đều tướng mạo bất phàm, thoát nhìn liền người mang tuyệt kỹ.

"Năm mươi. . . Một trăm. . . Cái này chỉ sợ được có hơn ngàn người đi!"

Ngẩng đầu nhìn lại, một cái uốn lượn đường núi coi như đi thông phía chân trời, trên thềm đá đầu người tích lũy động, phi thường náo nhiệt.

Tại đây tòa trên đỉnh núi cao, có một chỗ Tiên Duyên chỗ, số hàn thanh môn. Tuy nói không phải là cái gì danh môn đại phái, nhưng là phụ cận nổi danh nhất nhìn qua tiên môn một trong. Hơn nữa cái này hàn thanh môn Chương môn tính tình có chút đặc biệt, thu đồ đệ không nhìn xuất thân, chỉ cần có thực lực thông qua thí luyện, đều nhưng vào tiên môn tu Tiên.

Vì vậy hàng năm vừa đến thu đồ đệ đại hội thời tiết, cái này ngọn núi cao sẽ kín người hết chỗ, thậm chí có người tài ba dị sĩ không xa vạn dặm đến chỗ này, liền {vì:là} thử thời vận, nhìn xem có hay không có cơ hội trở thành một người tu sĩ.

"Vào tiên môn, thành tu sĩ, bước lên tu Tiên chi đồ, ta Trần Diêu nhất định phải thành công!"

Trần Diêu trầm hạ quyết tâm, đón đầu hướng đỉnh núi cao leo.

Đi vào giữa sườn núi, một tòa phong cách cổ xưa cửa thành vắt ngang đường núi mà đứng, lớn cửa đóng chặt.

Sơn môn bên ngoài, một gã râu tóc bạc hết lão giả chính mắt nhìn xuống các thí sinh, một đôi lão mắt hí lại, nhìn không ra kia tâm suy nghĩ.

"Hàn thanh môn tu sĩ thí luyện, hiện tại bắt đầu!"

Lão giả tiếng như chuông lớn, ra lệnh một tiếng, mọi người đều an tĩnh lại, lặng lẽ chờ đợi thí luyện nội dung.

"Hạng thứ nhất nhiệm vụ, leo núi."

Lão giả nói ngắn gọn, trở lại giương một tay lên trong phất trần, sơn môn chậm chậm từ từ mở ra.

"Tốt! ! !"

Các thí sinh sớm đã vận sức chờ phát động, theo sơn môn mở rộng ra, mọi người không thể chờ đợi được hướng lên cất bước, sợ bị người đoạt trước.

"Dừng, ta còn tưởng rằng có gì đặc biệt hơn người đây này, nguyên lai chính là bò cái núi a!"

Trần Diêu treo cao tâm thoáng cái để xuống, cũng cất bước hướng lên đi đến.

"Tất tất tất tất tất! !"

Còn không có phóng ra vài bước, trước mắt cái kia màu đỏ vẫn tự lại lần nữa lóe lên, nhập lại phát ra sắc nhọn rít gào tiếng kêu, làm cho Trần Diêu đau đầu muốn nứt.

"Gặp quỷ rồi, ta vội vã leo núi, làm sao có thời giờ đào cái gì khoai lang a!"

Trần Diêu quả thực sắp bị ép điên rồi, lên núi đi, tiếng cảnh báo làm cho hần nửa bước khó đi, không hơn núi đi, lại sẽ bị người rơi xuống chành lạch, trong lúc nhất thời tiến thoái lưỡng nan, sưng sờ tại nguyên chỗ.

"Hắc, các người mau nhìn, nơi này có tiểu tử ngốc, không biết trong cái gì tà, làm bầm lầy bầy lầy ầm ỹ, rõ ràng không tranh thủ thời gian trở lên bò, thật sự là cổ quái ~"

Đi ngang qua các thí sinh đều đối với Trần Diêu chỉ trỏ, mỉa mai cười nhạo không ngừng bên tai, càng làm cho hần cảm thấy xấu hổ không chịu nổi.

"Tất, tất tất."

Trần Diêu vừa định mở mắt, trước mắt rồi lại xuất hiện kỳ diệu biến hóa, chỉ thấy một cái Lục sắc đường cong trông rỗng xuất hiện, vây quanh thân

thể của hần vòng nửa vòng, sau đó hướng dưới núi lan tràn mà đi.

"Cái này. . . Không thể nào! Chẳng lẽ cái này là. . . Nhiệm vụ lộ tuyến? !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2:: Nhiệm vụ hoàn thành

"Tất tất, tất tất "

"Đã biết đã biết, ta đi còn không được đi! Phiền chết rồi. . ."

Hàn thanh môn núi trên cửa, hàng trăm hàng ngàn thí sinh chính ra sức leo lên, chỉ vì tranh được vào tiên môn cơ hội. Chân núi, một cái cà lơ phất phơ người thiếu niên rồi lại về mặt bất đắc dĩ, mặt hờn mà tựa như hướng một mảnh đồng ruộng đi đến.

"Nhỏ khoai lang: 0\10 "

Trước mắt "Thanh nhiệm vụ" liên tục lập lòe, tiếng cảnh báo bên tai không dứt. Một màn này Trần Diêu nhập lại không xa lạ gì, tại nguyên lai trong thế giới, hần đã từng tiếp xúc qua cùng loại đồ vật. Chỉ bất quá khi đó nhiệm vụ này lan can chỉ sẽ xuất hiện tại trên màn hình, cũng không nhảy vào người trong đầu.

Vì cái gì tại nơi này tiên pháp đạo cạnh không giới hạn dị giới cũng sẽ xuất hiện vật như vậy? Trần Diêu cũng sờ không được ý nghĩ, chỉ có thể theo chỉ thị lộ tuyến tiến lên, hy vọng có thể làm cho cái này tiếng cảnh báo yên tĩnh trong chốc lát.

Rời đi ước chừng một nén nhang công phu, Trần Diêu trước mắt xuất hiện một hộ nhà nông, vài mẫu ruộng tốt trên gieo không ít thu hoạch, địa lý nếu là có chút ít khoai lang cũng chẳng có gì lạ.

"Ài, chẳng lẽ lại thực sự đào mười cái khoai lang hay sao?"

Trần Diêu chính vò đầu buồn rầu, nhà nông trong phòng rồi lại đi ra một đôi lão phu phụ.

"Ngươi là ai? Có phải hay không từ trên núi xuống yêu nhân? !"

Bà lão tuy rằng đã thất tuần tuổi tác, nhưng tinh khí thần coi như không tệ, cảnh giác nhìn chăm chăm vào Trần Diêu. Sau lưng lão ông cũng là vẻ mặt bất an, tựa hồ là đối với tu sĩ không nhỏ thành kiến.

"Cái kia, lão nhân gia, xấu hổ."

Trong đầu tiếng cảnh báo liên tục, Trần Diêu bất đắc dĩ mảy dạn mặt dày mở miệng nói: "Ta có cái yêu cầu quá đáng, không biết có thể hay không hỏi người dựa vào mấy cái khoai lang? Ngày sau nhất định gấp mấy lần hoàn trả!"

"Không được!"

Bà lão phản ứng không xuất ra Trần Diêu sờ liệu, chỉ thấy kia đi phía trước run rẩy phóng ra nửa bước, tức giận nói: "Các ngươi những tu sĩ này, mỗi cái đều là yêu nhân, ý nghĩ xấu trong lòng, của ta khoai lang chỉ cấp người ăn, không cho yêu ăn! Cút!"

"Lão nhân gia. . ."

"Hô. . ."

Trần Diêu còn muốn tranh thủ vài câu, trước mắt thanh nhiệm vụ lại đột nhiên biến màu xám tro, phai nhạt xuống, tiếng cảnh báo cũng lập tức đình chỉ.

Chẳng lẽ lại nhiệm vụ này như vậy coi như là đã thất bại? Sẽ không lại phát ra cảnh báo rồi hả?

Quá tuyệt vời!

Trần Diêu vui mừng lộ rõ trên nét mặt, vội vàng cúi đầu hướng lão nhân xin lỗi: "Thực xin lỗi thực xin lỗi, ta cũng là hành động bất đắc dĩ, có nhiều mạo

phạm, thật sự là không tốt ý. . ."

"Chích "

Một tiếng cổ quái âm thanh tại Trần Diêu trong đầu vang lên, một cái nhiệm vụ mới lan can xuất hiện ở trước mắt hắn, nhiệm vụ này lan can trên nội dung trực tiếp làm cho Trần Diêu đem mình nửa câu sau lời nói cho sống sờ sờ nên trở về.

"Nhiệm vụ mới phát động: Đập đất dừa: 0\10 "

"Ồi chào ơ ta đi! Người đặc biệt này là ở trên chọc ta sao? !"

Trần Diêu quả thực nhanh muốn qua đời, tại nguyên bốn trong thế giới, mình cũng coi như là cái trò chơi cao thủ, nhưng tung hoành giới trò chơi nhiều năm như vậy, chưa từng gặp qua như thế không rời đầu nhiệm vụ? !

Không được, không thể {bịđược} cái này phá nhiệm vụ năm mũi dẫn đi!

Trần Diêu có chút nổi giận, xoay người sang chỗ khác chú ý tự hướng chân núi chạy tới, cũng không chạy vài bước liền lại dừng bước lại, ôm cái đầu ngồi xồm trên mặt đất.

"A a a! ! Người đừng cãi nhau! ! Ta đoạt, ta đoạt còn không được sao? ! !"

Trần Diêu cổ quái bộ dáng làm cho lão phu phụ sợ hơn rồi, hai người vội vàng chạy vào trong phòng, chỉ chốc lát sau liền bắt lấy một cây đinh ba đuổi theo tiến lên đây.

"Yêu nhân! Yêu nhân! Mau cứu!"

Bà lão cái nào có bao nhiêu khí lực, đinh ba vung vẩy lấy còn không có nện vào Trần Diêu, đã bị người sau một phát bắt được cho đoạt lấy.

"Lão nhân gia, thực, thật sự thực xin lỗi, ta thật sự là bị buộc bắt đắc dĩ, ta chỉ muốn mười cái khoai lang, đào xong liền đi, ngày đó nhất định đến nhà tạ lỗi!"

Trần Diêu cũng không cố trên nhiều như vậy, cầm lấy đinh ba đi vào đồng ruộng, hướng về phía dừa mà hung hăng một bừa cào xuống dưới.

"Chi ... chi!"

Ai biết cái này một bừa cào vậy mà kinh động đến dừa dưới mặt đất một ổ chuột đồng, mấy một con chuột lớn chạy vội mà ra, sát Trần Diêu cổ chân chạy ra đi.

"Đi người chuột Mickey!"

Trần Diêu tay mất lạnh lẽo, một bừa cào chụp chết một cái chuột đồng, như ý vung tay lên liền cho vứt xuống ruộng bên ngoài. Còn lại chuột đồng ước chừng là cảm nhận được uy hiếp, nhao nhao phá ổ mà ra, chạy trốn tứ phía, chỉ chốc lát sau liền mất tung ảnh.

"Dùng! Dùng! Dùng!"

Trần Diêu thừa cơ lại giết chết mấy cái chuột đồng, thấy kia tất cả trốn rồi đi mới nghỉ tay, chống đinh ba thở gấp nổi lên khí thô.

"Nhỏ, tiểu tử, thật không nghĩ tới, người thoát nhìn điên điên khùng khùng đấy, nhưng là như thế Cổ Đạo tâm địa."

Chẳng biết lúc nào, bà lão đã run run rẩy rẩy đi tới Trần Diêu bên người, trên mặt quét qua lúc trước cảnh giác cùng lo lắng, ngược lại lộ ra lòng cảm kích đến.

"Chúng ta hai vợ chồng già rồi, không có khí lực rồi, nạn chuột đã lâu, cũng không biết nên làm cho ai tới hỗ trợ. Tiểu tử người hoà nhã kim tính, liếc nhìn ra hang chuột chỗ, cho ta lường đẹp bọn nạn chuột, chúng ta lão lưỡng miệng thật không biết nên như thế nào cảm kích mới tốt. . ."

"Ta. . ."

Trần Diêu cái này mới hồi phục tinh thần lại, nguyên lai lão phu phụ hiểu sai ý, cho là mình là một cái bất thiện ngôn từ hảo tâm tiểu hòa nhi, vội vàng đến giúp bọn hắn diệt chuột đến rồi!

"Cái kia, lão nhân gia, ta không là. . ."

"Ha ha, tiểu hòa nhi, đừng lẻo bèo, người cũng đừng kêu lão nhân gia ta rồi, như tôn nhi của ta vẫn còn, ước chừng cũng có người cái này tuổi tác rồi, người liền kêu ta một tiếng nãi nãi đi."

Bà lão hòa ái cười, trở lại cùng lão ông thương lượng hai câu, lại quay đầu hướng Trần Diêu nói: "Tiểu tử, người không phải là muốn khoai lang sao? Đào đi, tùy tiện đào mấy cái đều được, coi như là chúng ta đưa cho người tạ lễ rồi."

"Cái kia. . . Ta, ta không khách khí a!"

Nghe được câu này, Trần Diêu là như trút được gánh nặng, vội vàng tạ ơn, trở lại liền mở đào, bắt quá trong một giây lát công phu, liền đào đã đủ rồi mười cái khoai lang.

"Tiểu tử, cái này cái sọt người cũng cầm lấy, người có phải hay không còn muốn vội vàng lên núi, nghĩ biện pháp vào tiên môn? Ôm khoai lang không dễ đi đường, có một cái sọt gấp thuận tiện một ít."

Chẳng biết lúc nào, lão ông đã từ trong nhà lấy ra một cái cái sọt, đem Trần Diêu đào ra khoai lang từng cái một nhặt lên để vào, cùng nhau giao cho Trần Diêu.

"Lão nhân gia, các người. . . Ta. . ."

Trần Diêu nhất thời cũng có chút không biết làm sao, tuy rằng lúc trước đối với chính mình rất hung, nhưng cái này hai vị lão nhân hiển nhiên không phải là cái gì người xấu. Có lẽ chỉ là cùng tu sĩ giữa có cái gì qua lại ân oán, khó có thể tiêu mất mà thôi. Hôm nay bản thân đánh bậy đánh bạ bình nạn chuột, đối phương hồn nhiên không biết, còn đưa lên khoai lang cùng cái sọt, dẫn tới Trần Diêu đều có chút thật xin lỗi.

"Cái kia, ta sẽ không từ chối."

Trần Diêu cúi mình vái chào, thò tay tiếp nhận cái sọt cùng khoai lang, vừa định cùng lão nhân gia cáo biệt, trong đầu lại đột nhiên phát ra đình một tiếng, trước mắt thanh nhiệm vụ mãnh liệt lóe lên, biến đổi văn tự nội dung.

"Nhỏ khoai lang 1 0\10 "

"Cái này, đây coi như là hoàn thành nhiệm vụ sao?"

Trần Diêu cũng rất là hiếu kỳ, nhiệm vụ sau khi hoàn thành sẽ như thế nào? Có hay không cũng cùng mình xuyên việt trước thế giới giống nhau, sẽ có phong phú ban thưởng đây?

"Phanh!"

Một tiếng cổ quái âm thanh vang lên, Trần Diêu trước mắt thanh nhiệm vụ đột nhiên nổ bể ra, kim phần phiêu tán, xuyên qua Trần Diêu thân thể mà qua, hiển nhiên cũng không phải là thật thể.

"Chúc mừng! Nhiệm vụ hoàn thành!"

Mới nhắc nhở lan can bắn ra ngoài, tại đây hàng chữ viết phía dưới còn có một lóe kim quang cái nút, trên đó viết "Nhận lấy ban thưởng" bốn chữ to.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3:: Bàn tiên nhân

"Nhận lấy ban thưởng "

Trần Diêu trừng to mắt chăm chăm lên trước mắt nhắc nhở lan can, ý đồ lý giải phía trên này văn tự ý tứ.

"Nhận lấy ban thưởng, nói cách khác nhiệm vụ hoàn thành quả thật có ban thưởng, nhưng mà ta muốn như thế nào nhận lấy đây?"

Trần Diêu không thể tin được, tại đây không giới hạn dị giới bên trong thật sự gặp tồn tại đang cùng mình nguyên bản chỗ trong thế giới giống nhau đồ vật, chỉ bất quá một cái tại hư ảo trong màn hình, một cái tại sự thật trong sinh hoạt.

Dựa theo nguyên bản thế giới ăn khớp đến lý giải, bình thường loại này cái nút là cần chút kích sau đó, mới có thể bắn ra mới nhắc nhở khung, báo cho biết ban thưởng nội dung đấy. Nhưng hiện tại Trần Diêu cũng không có con chuột, lại làm như thế nào điểm kích [ấn vào] đây?

"Chẳng lẽ. . . Chỉ dùng để tay?"

Trần Diêu thử thăm dò vươn tay ra, trên không trung do dự liên tục, còn là hướng cái kia nhập lại không tồn tại cái nút điểm hạ đi.

"Xôn xao "

Tại Trần Diêu trước mắt, xuất hiện một cái mới liệt biểu, phía trên ký hiệu lấy vài hàng chữ.

"Đạt được danh vọng: Hồ lô đồn thôn danh vọng +5 "

"Đạt được danh xưng: Diệt chuột nhỏ tay thiện nghệ "

"Người có 1 {điểm thuộc tính} chờ đợi phân phối "

"Chà mẹ nó, còn có {điểm thuộc tính}? ! Thiệt hay giả!"

Am hiểu sâu trò chơi chi đạo Trần Diêu tự nhiên không có {bị được} phía trước những cái kia loè loẹt danh vọng cùng danh xưng phân ra thân, mà là trực tiếp thò tay đi điểm kích [ấn vào] một hàng chữ cuối cùng.

"Chích "

Quả nhiên, một cái mới cửa sổ bắn ra ngoài, tại cửa sổ đỉnh, viết "Trần Diêu" hai chữ, phía dưới thì là một cái cùng loại bản khai bình thường liệt biểu, biểu thị lấy Trần Diêu trước mắt thuộc tính gặp.

"Lực lượng là 6, nhanh nhẹn là 8, tiên năng là 0, thể lực là 9. . . Ta có kém như vậy sao ta? !"

Lại nhìn kỹ lại, ngoại trừ cái này bốn cái trụ cột thuộc tính bên ngoài, cũng không có thiếu [thanh thuộc tính] màu sắc âm đạm, ước chừng là còn chưa giải khóa ý tứ.

"Đây rốt cuộc là cái gì hiếm thấy biểu diễn a? ! Thật đúng là cho ta đã đến cái nhiệm vụ hệ thống hay sao? !"

Trần Diêu quả thực {bị được} sợ ngây người, dựa theo trò chơi hệ thống phương hướng đi lý giải, nếu như hẳn tự tay tại chính mình cái nào đó thuộc tính phía trên một chút đánh dấu cộng, như vậy cái này thuộc tính sẽ bay lên, bản thân thực lực chân thật cũng cũng tìm được tương ứng tăng lên.

Cái này ăn khớp tại trong trò chơi không khó lý giải, nhưng ở trong hiện thực liền thật sự có chút vô nghĩa: Nếu như mình thêm hơi có chút lực lượng, cái này gia tăng lực lượng từ đâu mà đến? Trên người mình cơ bắp cũng không có cái biến, thì như thế nào có thể gia tăng nhất định được lực lượng đây? Cái này cái gọi là {điểm thuộc tính} từ đâu mà đến, thì như thế nào có thể thay đổi thân thể của mình cơ năng? Càng là nghĩ lại, Trần Diêu lại càng thấy được không đáng tin cậy.

"Chích "

Bên này Trần Diêu vẫn còn cân nhắc, bên kia lại một cái nhắc nhở khung bắn ra ngoài.

"Đạt được danh vọng: Hồ lô đồn thôn danh vọng -2 "

"Ồ? Vì cái gì cái này danh vọng đột nhiên lại giảm bớt? ?"

Trần Diêu có chút sờ không được ý nghĩ, tại phía sau hẳn, hai vị lão nhân đã sớm nhìn mắt choáng váng: Một cái tiểu tử nói được một nửa, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên trời, vội vàng hấp tấp lâm bầm lều bầu, còn bắt chợt thò tay trên không trung mù điểm, thay đổi ai cũng sẽ bị đã giật mình.

"Quả nhiên vẫn có tật xấu, bạn già con a, chúng ta còn là nhanh lên một chút trở về phòng đi. . ."

Đóng cửa danh vọng nhắc nhở, Trần Diêu nghiên cứu cẩn thận lên bản thân thuộc tính trước mặt tầm đến.

Tại lực lượng, nhanh nhẹn, thể lực ba cái trị số phía sau, đều có một cái nho nhỏ "+" số, duy chỉ có tiên năng cái này hạng nhất không có.

"Tiên năng. . . Chỉ có phải hay không tu sĩ phi thiên đột địa năng lực đặc thù?"

Trần Diêu một bên cân nhắc, một bên thò tay đi thử, có thể không luận hẳn như thế nào điểm kích [ấn vào], tiên năng hạng nhất chính là không phản ứng chút nào.

"Ha ha ha ha, người đan điền cũng còn không mở, như thế nào thêm tiên năng? Ngốc, ngốc, ngốc!"

"Người nào? ! Người nào đang nói chuyện? ! !"

Một cái lười biếng tiếng nói chuyện đột nhiên tại Trần Diêu vang lên bên tai, sợ tới mức cả người hẳn đều nhảy lên...mà bắt đầu, xung nhìn qua, nhưng là không có một bóng người.

". . ."

Liền hai vị lão nhân đều trở về nhà, tự nhiên không có người trả lời Trần Diêu vấn đề, chỉ có một mảnh yên tĩnh giống như chết.

"Người có thấy hay không thuộc tính trước mặt tấm phôi góc dưới có một cái nút?"

Không biết qua bao lâu, thanh âm kia lại vang lên.

"Cái này, thanh âm này, là từ trong cơ thể ta phát ra. . . !"

Trần Diêu lại một lần nữa {bịđược} chấn kinh rồi, thanh âm này tựa như trước mắt thanh nhiệm vụ giống nhau, người khác đều nhìn không tới cũng nghe không được, phảng phất là tồn tại ở đầu óc của mình trong giống nhau.

"Tiểu tử, ta đang hỏi người lời nói đâu rồi, có thấy hay không thuộc tính trước mặt tấm phôi góc dưới cái nút kia? ?"

Thanh âm kia trở nên có chút không nhận được, Trần Diêu thuận theo chỉ thị cúi đầu một tim, thật là có cái này thì một cái cái nút.

"Ách, người nói là viết 'Gia điểm chỉ nam' bốn chữ cái nút?"

"Không sai, điểm nó."

Trần Diêu do dự một chút, còn là dựa theo thần bí này thanh âm chỉ thị điểm cái nút, đột nhiên "Hô" một tiếng, một hồi gió táp theo Trần Diêu trong cơ thể thổi ra, một tầng dày đặc sương mù màu trắng trên không trung xoay tròn ngưng kết, thời gian một cái nháy mắt liền huyền hóa thành một cái mập mạp thân ảnh.

"Khục khục khục. . . Cái gì phá hiệu quả, xuất hiện một chút cũng không huyền tàn khốc, sặc chết bốn tiên nhân rồi, khục khục. . ."

Mập mạp này tướng ngũ đoản, da bạch nhẵn nhụi, một bộ hèn mọn bi ối tướng mạo. Mặc trên người bình thường quần áo, trang trí lấy một chút tơ lụa, toàn bộ người thoạt nhìn hãy cùng công phu giấu trúc tựa như.

"Người nha, thể lực cũng không tệ lắm, nhanh nhẹn vẫn là còn không có trở ngại, kém nhất chính là lực lượng, đã có {điểm thuộc tính}, đương nhiên ưu tiên tăng lực số lượng rồi...!"

Mập mạp này cũng là từ trước đến nay quen thuộc, không có cùng Trần Diêu dấn dò, chú ý tự thò tay đi giúp Trần Diêu điểm hơi có chút lực lượng.

"Thế nào, cảm giác như thế nào?"

Bàn Tử cười ha hả nhìn xem Trần Diêu, ngó miệng hỏi.

"Ừ. . . Giống như không có cảm giác gì."

Trần Diêu phát phát tay cánh tay, cũng không cảm thấy chỗ đặc biệt.

"Vâng, cái kia cái sọt, người cầm lên tới thử xem."

Trần Diêu một chút cầm lên bên chân cái sọt, cau mày thử lại thử, không quá chắc chắn nói: "Khí lực hình như là hơi bị lớn, giống như lại không có biến hóa. . ."

"Đó là bởi vì điểm số quá ít, người cảm giác không thấy, nếu như duy nhất một lần thêm cái mười chút lực lượng, người sớm cũng cảm giác được."

Bàn Tử về mặt bất đắc dĩ nhìn xem Trần Diêu, tiếp tục vỗ vỗ thì thầm: "Cái này hệ thống còn là khảo thí bản, rất nhiều chức năng còn không hoàn thiện, chờ ta lại nghiên cứu một chút, rất nhanh liền post chương mới miến vá ~ ài, ta cũng thiết là, rõ ràng đã quên thêm một cái đăng trước bên trong chủ động xuất hiện cái nút, người không theo như 'Gia điểm chỉ nam' ta liền ra không được, cái này thực là. . ."

"Này uy uy. . ."

Nghe đối phương vỗ vỗ niệm hồi lâu, Trần Diêu cuối cùng là nhận không được, mở miệng ngắt lời nói: "Ta nói Bàn Tử, người rút cuộc là người nào? Cái này cái gì phá hệ thống lại là chuyện gì xảy ra? ?"

"Ài! Người cái này tên tiểu quỷ, như thế nào như thế càn rỡ! Rõ ràng quân bốn tiên nhân kêu Bàn Tử!"

Bàn Tử có chút bất mãn, trên mặt thịt mỡ chồng chất cùng một chỗ, theo động tác của hắn cao thấp rung động.

"Nói cho người biết, ta chính là tiếng tăm lừng lẫy thợ Tiên Nhân!"

"Gầy Tiên Nhân. . . ? !"

Trần Diêu miệng há lớn, dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn trước mặt bàn tiên nhân, nôn rãnh nói: "Người đặc biệt này ở đâu gầy? !"

"Người đi luôn đi! Là trường thợ thợ!"

Bản tiên nhân hiển nhiên đối với Trần Điều bất kính có chút bất mãn, hai tay khó khăn vượt qua thịt mỡ vây quanh ở trước ngực, ngoa kiêu nói: "Trên người của người bộ này hệ thống, chính là bản tiên nhân khai thác!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4:: Không phải người không thể

"Trên người của người bộ này hệ thống, chính là bản tiên nhân khai thác!"

Tự xưng là "Thọ Tiên Nhân" bản tiên nhân đứng ở Trần Điều trước mặt, vẻ mặt ngoa kiêu nói, bộ dáng kia nhìn Trần Điều đều nhanh nhỏ ra rồi.

"Không giới hạn thể giới nhiệm vụ hệ thống, là từ trước tới nay cường đại nhất, không...nhất địch, đặc biệt nhất, chơi tốt nhất, tôi ngu xuẩn hệ thống! Nó dung hợp không giới hạn thể giới hầu như tất cả tín tức, hơn nữa còn có thể theo thời gian trôi qua không ngừng đổi mới số liệu, tuyệt không một chút sai lầm!"

"Vì dễ dàng cho thượng thủ, ta {vì:} hệ thống cài đặt tự động phát động kiểu thao tác ăn khớp, người sử dụng không cần động não, không cần gọi, không cần chủ động thao tác, chỉ cần phù hợp điều kiện tình huống xuất hiện, hệ thống liền sẽ tự động phản ứng, cho ra tối ưu kết quả xử lý!"

"Sử dụng không giới hạn thể giới nhiệm vụ hệ thống, không có cố định lộ tuyến, không có phải làm nhiệm vụ, không có bất kỳ khuôn sáo, nhưng lại có thể cung cấp tốt nhất đề nghị, thật sự là ở nhà lữ hành, luyện công thăng cấp, giết người phóng hỏa, hãm hại lừa gạt lựa chọn tốt nhất!"

Bản tiên nhân giống như là làm quảng cáo tựa như, tại Trần Điều trước mặt lại nhảy lại hô nói cả buổi. Tuy rằng Trần Điều cũng không muốn "Thường thức" như vậy cái Bàn Tử "Vũ đạo", nhưng những lời này thật ra khiến hắn thừa nhận trong lòng mình suy đoán.

Không sai! Cái này hệ thống cùng mình tại nguyên bản trong thể giới tiếp xúc trò chơi hệ thống vô cùng tương tự!

"Kêu gào, còn người, liền là người thứ nhất may mắn người sử dụng rồi, không những được tỉ lệ sử dụng trước bộ này hệ thống, có thể được ta thọ Tiên Nhân thiếp thân chỉ đạo, thật sự là quá may mắn, quá may mắn á! Ha ha ha ha!"

"Ai muốn người thiếp thân a! Tốt chán a!" Trần Điều nôn rãnh một câu, thừa dịp bản tiên nhân còn không có kịp phản ứng, vội vàng hỏi: "Đừng rồi, người không phải nói cái này hệ thống nhiệm vụ không cố định sao? Nhưng vì cái gì ta không đi làm nhắc nhở nhiệm vụ, tiếng cảnh báo liên vang không ngừng?"

"Ách, cái này, cái kia, đây là vì, cái kia..." Bản tiên nhân {bị:} Trần Điều một câu hỏi khó, lúng túng ấp úng cả buổi, đột nhiên hai mắt tròn mắt nói: "Đúng, đúng vì để cho người mau chóng quen thuộc hệ thống, là một cái phi thường có tính người thiết lập! Ha ha a! !"

"Người đi luôn đi! Ta xem người căn bản chính là đã quên thiết trí đỉnh chỉ khóa rồi a!"

Trần Điều hận không thể một cái tát cánh chết cái này bản tiên nhân, gia hỏa này thật sự là quá không đáng tin cậy rồi, tên gia hỏa như vậy {lám:lúc} Tiên Nhân thật sự không sao sao?

"Bàn Tử, ta hỏi người, đây là một loại Tiên Thuật sao?"

"Đừng gọi ta Bàn Tử! Ta chỉ phải không gầy..." Bản tiên nhân có chút bất mãn, run lấy thịt mỡ phản bác vài câu, ngay cả mình đều cảm thấy không nắm chắc, không biết trước tức giận: "Xem như thế đi, cái này hệ thống rất phức tạp, theo như người nói người cũng không hiểu ~"

"Vậy tại sao muốn chọn ta đây?" Trần Điều loáng thoáng cảm thấy, đó cũng không phải một cái ngẫu nhiên.

"Vì cái gì chọn người?" Bản tiên nhân ha ha cười cười, bày làm ra một bộ cao thâm mặt trác biểu lộ nói: "Nguyên nhân người có lẽ so với ta rõ ràng hơn..."

"Chẳng lẽ là bởi vì, ta không phải là người nơi này?" Trần Điều hỏi dò.

"Không sai, cái thể giới này, cùng người thể giới kia hoàn toàn bất đồng, tuy rằng đều là nhân tộc Chúa Tể, rồi lại lựa chọn đi ngược lại hai loại lộ tuyến."

"Ồ cái thể giới này, chưa bao giờ xuất hiện qua cái gì khoa học kỹ thuật, Computer, trò chơi gì gì đó thì càng đừng nói nữa. Nếu như cái này thì một cái hệ thống, đột nhiên xuất hiện ở những người khác trên thân, bọn hắn căn bản là không thể giải thích vì sao, thậm chí khả năng như vậy nổi điên."

"Mà ngươi bất đồng "

Bản tiên nhân khó được biểu lộ làm ra một bộ rất nghiêm túc biểu lộ, đôi mắt nhỏ nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, tiếp tục nói: "Ngươi tiếp xúc qua những vật kia, ngươi hiểu được trong đó ẩn khấp, phóng nhân toàn bộ không giới hạn thế giới, chỉ sợ chỉ có ngươi mới có thể nghe hiểu được ta đang nói cái gì."

"..."

Trần Diêu nghe vậy lâm vào trầm tư, bản tiên nhân một phen lời nói, làm cho hắn nhớ tới không ít qua lại.

"Trần Diêu, ngươi mười ba tuổi xuyên việt qua dị giới, đi tới nơi này mảnh không giới hạn thế giới, chuyển thế đến cái này cô nhi trên thân. Ngươi cha mẹ nuôi xem ngươi như của mình, nhưng trong lòng ngươi rồi lại từng giây từng phút nghĩ đến phải về đến nguyên lai thế giới."

"Càng trọng yếu chính là, ngoại trừ nguyên bản thế giới tri thức bên ngoài, ngươi đối với qua bản thân không hề trí nhớ, vì vậy ngươi mới sẽ như thế bức thiết muốn biết, mình rốt cuộc là ai."

Bản tiên nhân mỗi một câu đều tốt giống như châm đâm, đâm thật sâu vào Trần Diêu trong lòng, làm cho hắn không khỏi có chút hoảng hốt đứng lên.

"Ngẫu nhiên lúc giữa, ngươi nghe nói tu sĩ nếu là có thể đắc đạo thành Tiên, liền có thể xuyên qua hư không. Vì vậy đã nghĩ ngợi lấy có lẽ có thể mượn này trở lại nguyên bản thế giới tìm tòi cuối cùng, vì vậy không người Cổ gia phản đối, bướng bỉnh đến đây tu Tiên."

"Muốn tìm được đáp án, chỉ có tu Tiên."

Trần Diêu cúi đầu xuống, yên lặng nói ra trong lòng suy nghĩ, đột nhiên kịp phản ứng, ngẩng đầu đối với bản tiên nhân hỏi: "Ngươi lại tại sao lại biết rõ nhiều như vậy?"

"Ha ha ha ha, ta là Tiên Nhân đi ~" bản tiên nhân qua loa ha ha cười nói: "Có một chút ta có thể nói cho ngươi biết, tuy rằng ta biết rõ về ngươi hết thảy, nhưng ta cũng không biết nếu như ngươi là thành Tiên, có thể hay không trở lại bản ban đầu thế giới. Bởi vì mỗi người tiên đạo bất đồng, như thế thiên cơ, chúng ta cũng chưa biết."

Bản tiên nhân coi như có thể xem thấu Trần Diêu trong lòng suy nghĩ, người sau còn chưa đặt câu hỏi, cũng đã vượt lên trước cấp ra cái này không tính đáp án đáp án.

"Được rồi được rồi, ta phải về hệ thống trong đi á..., còn có thật nhiều vấn đề muốn cải tiến, ngươi lời đầu tiên mình chơi trong chốc lát, hảo hảo thể nghiệm một chút đi ~"

Nói xong câu đó, bản tiên nhân vèo một tiếng chui vào Trần Diêu trong cơ thể, mất tung ảnh, tùy ý Trần Diêu như thế nào hô đều không đi ra.

"Ta là người thứ nhất sử dụng hệ thống người, cũng chính là một cái nhỏ trắng chuột rồi."

Trần Diêu tự giễu cười cười, cố lên cái sọt, một lần nữa hướng chân núi xuất phát.

"Có được như vậy một cái hệ thống, thật không biết là phúc là họa."

"Tất tất "

Tiếng nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu trước mắt lại xuất hiện một đạo lục sắc đường cong, quanh co khúc khuỷu hướng về dưới núi lan tràn mà đi.

"Không xong! {bịđọc} cái này bản tiên nhân lần qua lần lại, đều đã quên còn đang thi rồi!"

Trần Diêu vỗ đầu một cái thầm kêu không ổn, vội vàng nhanh hơn bước chân, cùng theo hệ thống nhắc nhở lộ tuyến đi đến.

"Định đứng lên thí luyện bắt đầu cũng đã hơn nửa canh giờ rồi, động tác nhanh đến người chỉ sợ đã nhanh đến đỉnh núi rồi a!"

Ba bước nhập lại làm hai bước đi, chỉ chốc lát sau Trần Diêu liền lại trở về chân núi, nhìn lên, lúc trước rậm rạp chằng chịt đám người đã không thấy bóng dáng, ước chừng là cũng đã lên núi.

Hơn nửa canh giờ, cho dù là người bình thường cước lực, cũng đầy đủ bò lên trên nửa tòa tháp ngọn núi, lại càng không cần phải nói trước tới tham gia thí luyện đấy, đều là các nơi người tài ba, dùng tới tuyệt kỹ của mình, kéo ra khoảng cách nhưng cũng khó mà nói rồi.

"Tất tất "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở không có đình chỉ, Trần Diêu nhìn kỹ, lại mắt choáng váng:

Hệ thống nhắc nhở lộ tuyến cũng không làm cho hắn lên núi, ngược lại là vượt qua chân núi, hướng sau núi kéo dài đưa tới.

"Tại sao phải ta đến hậu sơn? Chẳng lẽ... Có đường tắt? !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5:: Hiếm thấy lộ tuyến

"Tất tất "

Thuận theo hệ thống nhắc nhở lộ tuyến, Trần Diêu một đường chạy chậm, rất nhanh liền vây quanh phía sau núi.

"Con em nguoi. . ."

Nhìn qua phía sau núi tình huống, Trần Diêu tìm lòng không được trách nặng âm thanh đến:

Chỉ thấy phía sau núi tràn đầy bất ngờ vách đá, hòn đá từng cục, căn bản không có đặt chân chỗ ngồi. Hướng hồ Trần Diêu còn đeo cái sợi, càng là khó bò, thấy thế nào đều không giống như là một cái đường tắt.

"Tất tất "

"Mập mập chết bầm nguoi đi ra cho ta! Nguoi xem một chút nguoi cái này phá hệ thống cho ta đề cử cái gì phá lộ! Như vậy dốc đứng, ta bò cái rắm a bò. . . Há? !"

Trần Diêu chửi ầm lên vài câu, đột nhiên phát hiện Lục sắc lộ tuyến cũng không từ nay về sau lên núi, mà là trực chỉ trước mắt một chỗ nham thạch.

"Chẳng lẽ tại đây nham thạch phía sau?"

Trần Diêu bán tín bán nghi, tiến lên sử dụng ra bú sữa mẹ thoải mái mà, cuối cùng là đem nham thạch dịch ra.

"Vù vù "

Một hồi âm gió thổi qua, Trần Diêu toàn thân khẽ run rẩy, nhìn kỹ, quả nhiên xuất hiện một cái bất quá một người cao huyết động.

"Tất tất "

Trước mắt lục tuyến một đường kéo dài, hướng động huyết lan tràn mà đi.

Đường tắt!

Trần Diêu một hồi kích động, vội vàng ngay tại chỗ lấy tài liệu, đánh lửa, thật vất vả đốt một chi bó đuốc, thăm dò hướng động huyết đi đến.

"Tí tách, tí tách "

Động huyết âm lãnh ẩm ướt, lộ tuyến quanh co vòng vèo, đường rẽ rất nhiều. May mà có hệ thống một đường chỉ dẫn, Trần Diêu mới không có lạc đường.

"Con bà nó, cái này phá hệ thống không phải là bịp ta đi? Huyết động này như thể khúc chiết, thật sự so với leo núi nhanh hơn?"

Trần Diêu là càng đi càng không có lực lượng, tuy rằng huyết động chính thể đúng là bay lên, nhưng dựa theo cái này tiến lên tốc độ, tựa hồ cũng không so với leo núi nhanh bao nhiêu. Hơn nữa nơi đây cũng không phải là chính quy cuộc thi khu vực, nếu là vạn nhất lạc đường xảy ra chuyện, thật sự là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

"Rống. . ."

Đi ngang qua một chỗ chỗ đường rẽ, Trần Diêu bên tai đột nhiên vang lên một hồi trầm thấp gào to, sợ tới mức hấn cây hoa cúc xiết chặt, suýt nữa ngã ngồi tại mặt đất.

"Sột sột soạt soạt "

Tiếp tục đi lên phía trước, cũng không có thiếu trong huyết động phát ra nhỏ vụn âm thanh, tựa hồ có cái gì cực kỳ khủng khiếp đại gia hỏa đang trốn ở bên trong.

"Vẫn tin tưởng tên mập mập chết bầm kia một hồi đi!"

Trần Diêu không do dự nữa, kiên trì hướng huyết động ở chỗ sâu trong đi đến, hai mắt càng là thẳng tắp chăm chăm lên trước mắt lục tuyến, không dám chút nào chủ quan.

"Vù vù "

Rời đi ước chừng có hơn nửa canh giờ, Trần Diêu bên tai cuối cùng là truyền đến rất nhỏ tiếng gió.

"Có ánh sáng, ra khỏi miệng thì ở phía trước!"

Dài dòng buồn chán huyết động hành trình rút cuộc đi vào đầu cuối, Trần Diêu ba bước nhập lại làm hai bước đi, bước nhanh về phía trước. Lại rời đi nửa nén hương công phu, cuối cùng là đi ra huyết động.

"Cố gắng lên cố gắng lên! Không thể {bịđuộc} bọn hắc ròi xuống quá nhiều a!"

"Yên tâm, chúng ta coi như là sau cùng gần phía trước một nhóm người rồi, xa hơn trước đều là chút ít quái vật, so với bất quá bọn hắc không mất mặt."

Tiếng nói chuyện xuất hiện ở Trần Diêu bên người, Trần Diêu dụi dụi con mắt, thích ứng phía ngoài ánh sáng, phát hiện mình đã đi tới giữa sườn núi, trước đó cách đó không xa cũng có thể mơ hồ chứng kiến vùi đầu leo núi thí sinh, trong lòng là vui mừng quá đỗi, vội vàng tiêu diệt bó đuốc, làm giả bất động thanh sắc giả nhập leo núi đội ngũ.

"Hắc, ngươi xem cái kia tiểu tử nghèo, trên thân bần muốn chết, đi theo vũng bùn trong đánh qua lần tựa như."

"Hắc hắc, còn không phải sao! Ngươi xem hắc còn cống cái cái sọt, bên trong là cái quái gì? Sẽ không phải là người nhà lão nương cho hắc chuẩn bị lương khô đi!"

"Ha ha ha ha, thật sự là nghèo quá chua rồi, tên gia hỏa như vậy cũng hướng vào tiền môn? Cửa nhỏ đều không có!"

Một ít đội hơn mười người tạo thành đội ngũ theo Trần Diêu bên người đi qua, nhìn ăn mặc, tựa hồ là cái nào đó phú gia công tử chính mang theo tiểu đệ của hắc đám cùng một chỗ tham gia cuộc thi.

"Này, tiểu tử, ta nói ngươi cái sọt trong là vật gì? Ta ra năm mươi lượng bạc, ngươi bán cho ta biết không?"

Một người trong đó vênh vác tự đắc, đi vào Trần Diêu bên người, dùng trêu tức giọng điệu nói ra.

"Thật sự? ! Năm mươi lượng? ! !"

Trần Diêu nghe xong sẽ tới sức lực rồi, mười cái khoai lang năm mươi lượng bạc? Đi nơi nào tìm tốt như vậy sinh ý a!

"Ngươi tiểu tử này. . . !"

Trêu chọc Trần Diêu nhà giàu đệ tử cũng không nghĩ tới, Trần Diêu lại có thể như thế thấy tiền sáng mắt, không chút do dự liền phải đáp ứng, ngược lại khiến cho bản thân xuống đài không được trước mặt.

"Vị công tử này, ta xem ngươi khí vũ hiên ngang, khí độ bất phàm, nhìn qua chính là gia đình giàu có đi ra đấy, năm mươi lượng bạc đối với ngươi mà nói không coi vào đâu. Nhưng đối với ta đây cái nghèo kiệt hủ lậu tiểu tử mà nói, thế nhưng là một khoản thiên đại tài phú!"

Trần Diêu rèn sắt khi còn nóng, nửa nói đùa: "Ngươi xem chúng ta lúc nào giao dịch? Như thế nào giao dịch? Ta hiện tại liền mang thứ đó cho ngươi, ngươi là cho ta tiền mặt còn là ngân phiếu? ?"

"Cái này. . ."

Phú gia công tử bị đem một quân, áp ứng nói không ra lời, cuối cùng phẩy tay áo bỏ đi.

"Tiểu tử này có bệnh! Đừng phản ứng đến hắc rồi!"

"Hắc hắc ~ công tử ngươi nghĩ kỹ rồi hãy tới tìm ta, ta tùy thời có thể giao dịch ha ha ~!"

Trần Diêu tự nhiên mừng rỡ nhẹ nhõm, lại ba hoa vài câu, lúc này mới tiếp tục chạy đi.

Không biết lại qua bao lâu, Trần Diêu bay qua một tòa núi nhỏ đầu, trước mắt sáng tỏ thông suốt, chỉ thấy một ngọn núi cao sừng sững, thẳng vào mây xanh, coi như một thanh thiên địa bảo kiếm, ngạo nghễ đứng thẳng.

Một mảng lớn rừng rậm vắt ngang tại Trần Diêu cùng cái kia ngọn núi cao giữa, nếu là xuyên qua rừng rậm đi cái thẳng tắp, có lẽ không lâu có thể bắt đầu leo lên đỉnh núi cao.

"Tất tất "

Nhưng mà chết tiết hệ thống rồi lại cấp ra một con đường khác tuyến, thuận theo lục tuyến nhìn lại, Trần Diêu không khỏi lú lười: Hệ thống nhắc nhở hẳn tốt nhất vượt qua rừng rậm, dù là Trần Diêu một đường chạy chậm, xem chừng cũng phải nhiều ra hai canh giờ lộ trình, thấy thế nào cũng không có lợi.

"Cái này thứ đồ hư mà đến cùng dựa vào không đáng tin cậy a? Hảo hảo thẳng tắp không đi, càng muốn ta đi "Đường ngang ngõ tắt " thật sự là không hiểu thấu."

Trần Diêu oán trách một câu, nhìn xem các thí sinh nhao nhao đi vào rừng rậm, trong lòng càng bất an.

"Được rồi, không để ý tới nó! Lão tử liền đi thẳng tắp!"

Ngang quyết tâm, Trần Diêu cũng nhanh cái sọt, không để ý hệ thống phát ra tiếng cảnh báo, một đầu đâm vào trong rừng rậm.

"Chiêm chiêm, chiêm chiêm "

Trong rừng rậm mệnh mang đại thụ như rừng, che khuất bầu trời, thỉnh thoảng có chim Tước mãnh thú tiếng kêu truyền đến, làm cho lòng người sợ không thôi.

"Tất tất tất tất! "

Hệ thống cũng không cho Trần Diêu yên tĩnh, tiếng cảnh báo vang không ngừng, nếu không phải lúc trước nhỏ khoai lang thời điểm đã thành thói quen, chỉ sợ Trần Diêu có được ôm đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất đi không đặt nói.

"Rít.."

Đột nhiên, một tiếng gió rít thanh âm truyền đến, sợ tới mức Trần Diêu khẽ run rẩy, khoai lang đều rơi ra đến nhiều cái.

"Thật nhanh! Là cao thủ!"

Trần Diêu biết rõ thực lực của chính mình không đủ mạnh, vội vàng tìm được một chỗ chỗ bí mật tránh xuống, lẳng lặng nghe cao thủ kia hướng đi.

"Đạp "

Một tiếng nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống đất thanh âm, cao thủ tựa hồ tại phụ cận ngừng bước chân.

"Người là. . ."

"Rít.. rít.. rít..!"

"Ách. . ."

Theo vài tiếng giữa trưa rơi xuống đất âm thanh, Trần Diêu phía trước cách đó không xa trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

Né hồi lâu, xác định mọi nơi không tiếp tục người khác, hệ thống tiếng cảnh báo cũng dần dần biến nhẹ, Trần Diêu lúc này mới chui ra rừng cây. Đi về phía trước không có vài bước, liền chứng kiến trên mặt đất nằm nhiều cái người.

"Bọn người kia là. . . Lúc trước phú gia công tử!"

Trần Diêu vội vàng tiến lên xem xét, chỉ thấy mấy người sớm đã không còn hô hấp.

Không xong! Có người ở nơi đây sẵn giết thí sinh!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6:: Rừng rậm cổ đấu

"Có người ở nơi đây sẵn giết thí sinh!"

Trần Diêu nằm trong một cái gập mình, một cổ mảnh liệt cảm giác nguy cơ bỗng nhiên bao trùm Trần Diêu toàn thân.

Tiến lên lật nhìn một chút, người chết nơi cổ họng đều có một chỗ hẹp dài miệng vết thương, nhìn không ra là cái gì binh khí tạo thành, chỉ biết là đều là một kích chí mạng.

Hơn mười người đội ngũ, hầu như tại trong nháy mắt đã bị toàn diệt, cho dù là đánh lên, tên hung thủ này bốn sự cũng cực kỳ cao siêu.

"Xem ra cái này rừng rậm, không có đơn giản như vậy."

Trần Diêu trong lòng lắng như thế, càng là gấp bội cẩn thận, tiếp tục đi về phía trước.

"Bình!"

"Đ...A...N...G...G!"

"A a a! !"

Càng là đi vào chỗ rừng sâu, Trần Diêu trong lòng càng là bất an, bên tai thỉnh thoảng truyền đến chém giết âm thanh, chắc hẳn cái này rừng rậm các nơi, lúc này đều đang tiến hành không thấy mặt trời chiến đấu.

"Là giám khảo thí luyện? Là thí sinh ở giữa tàn sát? Vẫn có người đừng có mưu đồ?"

Trần Diêu trong đầu một đoàn day rồi, đầu muốn mau rời khỏi cái này rừng rậm, không khỏi bước chân nhanh hơn một ít.

"Chích "

Thình lình từng tiếng vang truyền đến, Trần Diêu trước mắt lại xuất hiện một cái nhiệm vụ mới lan can:

"Giết chết kẻ tập kích: 0\1 "

Kẻ tập kích!

Trần Diêu sau lưng đeo tóc gáy đứng đấy, hệ thống đều đã có nhắc nhở, nói cách khác mình cũng bị người theo dõi!

Gấp từ đâu tới đây? Phía trước? Đằng sau? Còn là phía trên?

Trần định, nhất định phải trấn định, cái kia mập mạp chết bầm không phải nói cái này hệ thống là tự động phát động kiểu đấy, sẽ cho ra nhắc nhở sao? Chờ một chút, nhìn xem có hay không tiến thêm một bước nhắc nhở.

Trần Diêu đại não bay nhanh chuyển động, bước chân rồi lại là không có ngừng, tiếp tục từng bước một đi thẳng về phía trước, dường như đối với bên người nguy hiểm hoàn toàn không biết gì cả.

"Tất tất "

Rời đi hơn mười bước, Trần Diêu trước mắt rốt cuộc lại xuất hiện nhắc nhở: Chỉ thấy một cái màu đỏ mũi tên chỉ hướng Trần Diêu ngực, cái kia huyết hồng màu sắc không ngừng lập loè, hiển nhiên nguy hiểm đã gần trong gang tấc.

"Chỉ hướng lòng ngực của ta, nói cách khác, đối phương tại đằng sau ta!"

Trần Diêu là cỡ nào may mắn bản thân trước kia thường xuyên chơi trò chơi, trước tiên sẽ hiểu hệ thống nhắc nhở hàm nghĩa, hẳn một bên tiếp tục làm giả chạy đi, một bên bắt động thanh sắc từ hông lúc giữa lấy ra một cây chùy thủ, chờ đợi tốt nhất ám sát thời cơ.

"Tất tất tất, tất tất tất "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở càng ngày càng vang, cái kia màu đỏ mũi tên màu sắc cũng càng huyết hồng, lập loè tàn suất bắt đầu biến nhanh, coi như một cái lửa đỏ trái tim đang tại trước mắt nhảy lên.

"Đối phương đang tại tiếp cận!"

Trần Diêu rõ ràng lĩnh hội hệ thống nhắc nhở, chùy thủ trong tay cầm càng chặt, vẫn như cũ làm giả chạy đi.

"Tất tất tất tất! !"

Còn không có nghe được tiếng bước chân, xem ra đối phương cũng là cao thủ, không thể hành động thiếu suy nghĩ, chờ một chút, lại làm cho hắn tới gần một ít.

"Tất!!!"

Ngay tại hệ thống tiếng cảnh báo biến thành một tiếng chói tai vang lên lúc, Trần Diêu trong nháy mắt xoay người sang chỗ khác, trước mắt một đạo hắc ảnh đột nhiên biến lớn, Trần Diêu không kịp nhìn kỹ, phản xạ có điều kiện một đao đâm ra.

"Xùy"

Chùy thủ thế như chẻ tre, hung hăng đâm vào kẻ tập kích trong cơ thể, cũng không biết là Trần Diêu vận khí tốt, còn là hệ thống nổi lên cái tác dụng gì, một đao kia rõ ràng vừa vận đã đâm trúng đột kích người ngược trái.

"Cái này. . . Không, không có khả năng. . .!"

Kẻ tập kích lớn trừng trừng mắt, một bộ bất khả tư nghị biểu lộ, đao găm trong tay còn lóe hàn quang, rồi lại đã không có khí lực tiếp tục công kích Trần Diêu rồi.

"Xùy!"

Trần Diêu dùng sức rút ra Chùy thủ, đối phương bịch một tiếng ngã nhào trên đất, máu tươi tung tóe Trần Diêu một thân, vẻ này dày đặc mùi máu tanh làm cho hắn có chút buồn nôn.

"Sao, như thế nào nhưng. . . Có thể. . ."

Kẻ tập kích lâm bảm, hai mắt vẫn đang mở to, có lẽ là đối với chính mình bí mật đi công phu rất là tự tin, như thế nào cũng không nguyện tin tưởng lại có thể biết có người có thể như thế chuẩn xác phát giác được, nhập lại cấp ra một kích trí mạng.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Thấy đối phương cuối cùng không còn động tĩnh, Trần Diêu cũng là bại liệt trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở.

"Nhìn gia hỏa này thân thủ cùng quyết tâm, chỉ sợ đã giết nhiều người, nếu không phải hệ thống giúp đỡ, ta ước chừng cũng đã đầu thân chỗ khác biệt, trở thành dưới đao của hắn hồn đi!"

Trần Diêu lần thứ nhất như thế thật lòng cảm tạ tên mập mạp chết bầm kia, cảm tạ cái này hệ thống cứu mình một mạng.

"Chích"

"Nhiệm vụ hoàn thành, mời nhận lấy người ban thưởng!"

Mới hệ thống nhắc nhở xuất hiện, Trần Diêu thờ hồn hên một hồi lâu, làm theo khí tức, lúc này mới thò tay điểm kích [ấn vào].

"Cổ đấu sát địch, nhiệm vụ hoàn thành, ban thưởng {điểm thuộc tính} mấy +2 "

"Thêm nhanh nhẹn, thêm nhanh nhẹn!"

Vừa rồi một trận chiến, Trần Diêu thật sâu cảm nhận được tốc độ tầm quan trọng, ấn mở thuộc tính trước mặt, không chút lựa chọn đem hai điểm thuộc tính đều thêm đã đến nhanh nhẹn trên.

"Như vậy của ta nhanh nhẹn thì có 10 điểm, không tính rất mạnh, cũng không có thể tính rất kém cỏi đi!"

Dọc theo con đường này, Trần Diêu cũng thỉnh thoảng đang tự hỏi, bản thân cuối cùng ứng với nên như thế nào thêm điểm.

Theo thiếu cái gì bổ sung cái gì góc độ mà nói, Trần Diêu lực lượng chuyển lệch yếu, có lẽ cường điệu tăng lực số lượng, điều này cũng cùng bản tiền nhân mạch suy nghĩ nhất trí.

Nhưng mà nhiều năm trò chơi kinh nghiệm nói với Trần Diêu, lực lượng tuy rằng có thể tăng cường năng lực cận chiến, nhưng đối với tân thủ mà nói, nhanh nhẹn mới là trọng yếu nhất. Dù sao tại chính mình toàn bộ phương vị yếu hơn đối thủ dưới tình huống, lực lượng dù thế nào gia tăng, cũng rất có thể vẫn như cũ không bằng đối phương. Còn không bằng nhiều hơn nhanh nhẹn, cam đoan mình ở thời khắc mấu chốt có thể trốn chạy để khỏi chết tới được trọng yếu.

Huống chi mình về sau là muốn tu Tiên, lực lượng thuộc tính tuy rằng không thể nói không trọng yếu, nhưng so với "Tiên năng", còn là kém một bậc. Tu sĩ ở giữa chiến đấu, phi thiên độn địa, có thể cận thân chém giết cơ hội ít mà lại ít, có rảnh dư tăng point lực lượng, còn không bằng đem điểm số tồn lấy, về sau thêm đến tiên năng đi lên hợp lý.

Đã có đầy đủ nhanh nhẹn, có thể cam đoan ra tay tốc độ cùng tần suất, đã có đầy đủ tiên năng, lại có thể cam đoan "Pháp lực" vô cùng vô tận. Rất nhanh công kích, cao tần độ chiến đấu, cuồng bạo phát ra năng lực, trở thành một có được thời gian ngắn siêu cường sức bật tu sĩ, tốc chiến tốc thắng!

"Trước đem nhanh nhẹn thêm đến 20 điểm trái phải, sau đó lại căn cứ cần, thích hợp gia tăng chút lực lượng, Hậu Kỳ chủ thêm tiền năng."

Cái này là Trần Diêu thêm điểm mạch suy nghĩ.

"Hô, nghỉ ngơi không sai biệt lắm, nên tiếp tục chạy đi rồi!"

Thu hồi bởi vì chiến đấu mà rơi lá tả trên đất khoai lang, Trần Diêu công tốt cái sọt, vừa mới chuẩn bị tiếp tục chạy đi, bên tai rồi lại lại truyền tới một hồi vỗ tay thanh âm.

"Đừng, đừng, đừng, đừng, đừng "

"Đặc sắc, đặc sắc!"

Ài . . Lại tới nữa cái gì gia hỏa a, còn không dứt rồi. . .

Trần Diêu đã có chút ít về mệt mỏi, dứt khoát dừng bước, chờ đối phương nói sau.

"Rõ ràng đã nhận ra sau lưng người theo dõi, rồi lại giả giả không biết, tiếp tục chạy đi, dẫn đối phương đi vào trống trải chỗ."

Kẻ nói chuyện thanh âm nghe rất là trẻ tuổi, tuổi tác so với Trần Diêu lớn hơn không được bao nhiêu.

"Tại đối phương công kích thời điểm cũng bình tĩnh, nhìn như sau lưng kẻ hở toàn bộ triển khai, kì thực không chút nào lộ kẻ hở, đang công kích trong nháy mắt quay người ra tay chế địch. . . Thật sự là đặc sắc, đặc sắc!"

"Đạp "

Một gã vóc người gầy cao nam tử, đang mặc dài áo khoác, dạo bước đi vào Trần Diêu trước mắt, vẻ mặt vui vẻ nói: "Chắc hẳn, huynh đài ngươi cũng không phải lần đầu tiên tham gia rừng rậm cỏ đầu đi?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7:: Bằng hữu khó phân biệt

"Chắc hẳn, huynh đài ngươi cũng không phải lần đầu tiên tham gia rừng rậm cỏ đầu đi?"

Người này nam tử dáng người thon dài, vẻ mặt tràn đầy gió xuân vui vẻ dạt dào, nhẹ nhàng dạo bước mà đến, một thân dài áo khoác chất liệu thượng giai, trong tay một thanh quạt xếp, nhìn qua chính là thư hương môn đệ xuất thân.

Không cảm giác được nam tử ác ý, hệ thống cũng không có nhắc nhở hoặc cảnh báo, Trần Diêu cảm thấy an tâm một chút.

"Xin hỏi huynh đài tôn tính đại danh? Đây là lần thứ mấy tham gia thí luyện rồi?"

Nam tử tựa hồ nhận định Trần Diêu là một cái che giấu cao thủ, cử động vừa vặn, hơi hơi làm cái ắp.

"Ta là Trần Diêu, đây là ta lần thứ nhất tham gia thí luyện."

"Huynh đài chuyện này là thật? !"

Nghe được Trần Diêu trả lời, nam tử tựa hồ tương đối kinh ngạc, mở to hai mắt đem Trần Diêu toàn thân cao thấp đánh giá một phen, mở miệng bội phục nói: "Rõ ràng lần đầu tham gia thí luyện thì có như thể năng lực, tại hạ bội phục, bội phục!"

"Ha ha, vị huynh đệ kia cũng là người tài ba a, vừa rồi tọa sơn quan hổ đấu, hầu như không có lộ ra nửa điểm khí tức, ta nên bội phục ngươi mới phải."

Trần Diêu nói dối cũng là há miệng sẽ tới, kỳ thật hẳn ở đâu cảm giác được nam tử khí tức, bắt quá như ý cán bò, ăn nói bừa bãi mà thôi.

"Hặc hặc, huynh đài chê cười, tại hạ đối với tiềm hành có biết da lông, căn bản không thể cùng huynh đài đánh đồng." Nam tử cười khanh khách nói:

"Trần Diêu, tên rất hay, ngắn gọn rõ ràng, một cái xa chữ ý cảnh sâu xa, có lớn ẩn vào thành phố ngạo nghễ chi khí, ta liền xưng ngươi {vì: là} Diêu huynh tốt rồi!"

"Khách khí, khách khí."

Trần Diêu ngoài miệng đáp ứng, cũng thuận thế thờ dài đáp lễ, trong nội tâm đã sớm mắng lên hoa:

Với cái gia hỏa này, giả khuôn đúc giả kiểu đấy, không biết trong nội tâm tại đánh cái gì bàn tính, chỉ sợ không phải một cây đèn đã cạn dầu!

"Đúng rồi, ta còn không tự giới thiệu." Nam tử mở ra quạt xếp, hơi hơi lay động, ôn nhu nói: "Tại hạ họ Giang tên Ba, lấy nước chảy chỉ ý. Có lẽ gia phụ sớm liền nghĩ đến, ta sẽ rời đi cố hương, dạo chơi bốn phương đi!"

Nói qua, cái này tự xưng Giang Ba nam tử dạo bước đi vào vừa rồi tập kích Trần Diêu thân người bên cạnh, tinh tế tinh tế nhìn ra ngoài một hồi, mở miệng tiếp tục nói: "Người này tiềm hành thủ pháp thập phần cao minh, cho dù là đã cảm mãnh thú cũng không nhất định có thể phát hiện đến, không biết Diêu huynh là như thế nào biết được, có người muốn sau lưng đánh lén hay sao?"

"Ách, cái này sao. . ." Trần Diêu nhăn châu xoay động, soạn bày nói: "Ta là anh nông dân hải tử, từ nhỏ cũng sẽ đi theo gia phụ đến trong rừng rậm săn bắn, đối với nguy hiểm khí tức bao nhiêu có chút cảm giác."

"Nếu thật {làm lúc} như thế, quả thực không dễ!" Giang Ba kinh ngạc nói: "Tu sĩ tư chất thí luyện trong rừng rậm cổ đầu, từ trước đều là đào thải thí sinh tốt đa địa phương, Diêu huynh lần đầu tham gia, có thể thắng ngay từ trận đầu, thật là thần nhân!"

"A? Còn có vừa nói như vậy?" Trần Diêu chưa từng nghe nói qua còn có loại này thuyết pháp, nhũn nhũn hỏi: "Thế nhưng là ta nghe nói, mỗi lần hàn thanh môn thí luyện cuộc thi hạng mục cũng không toàn bộ giống nhau, toàn bộ từ mấy vị trưởng lão quyết định a."

"Không sai." Giang Ba gật đầu nói: "Nhưng mỗi lần thí luyện, đều không ngoại lệ đều xuyên qua một mảnh rừng rậm, cái này một khu vực đúng là làm cho thí sinh lẫn nhau tranh đấu, thi nghiệm cứu sinh tồn năng lực địa phương."

"Đánh bại người khác, giảm bớt đối thủ cạnh tranh, có thí sinh thậm chí gặp giống như vừa rồi tập kích Diêu huynh người này bình thường, đau nhức hạ sát thủ. Lần thứ nhất tham gia thí luyện giả, bình thường cũng sẽ không có chuẩn bị tâm lý, dù là thân thủ cho dù tốt, đã đến cửa này, cũng sẽ bắt buộc đi bị loại."

Giang Ba nói qua, thần sắc có chút ngưng trọng lên, tựa hồ những lời này khơi gợi lên hẳn không tốt nhớ lại.

"Năm trước, ta đúng là ngã vào cửa ải này."

Giang Ba buổi nói chuyện làm cho Trần Diêu nghĩ mà sợ không thôi: Trách không được vừa rồi hệ thống nhắc nhở bản thân muốn đường vòng, nguyên lai còn có vừa nói như vậy!

Nếu không phải có hệ thống giúp đỡ, bản thân gặp là như thế nào kết cục? Trần Diêu quả thực không dám tưởng tượng.

"Đúng rồi, Diêu huynh, ta xem ngươi cũng là lẻ loi một mình, không bằng hai người chúng ta tổ đội, cùng nhau xuyên qua rừng rậm, lẫn nhau giữa có thể chiếu ứng lẫn nhau, không biết Diêu huynh ý như thế nào?"

Đối mặt Giang Ba mời, Trần Diêu trong nội tâm phạm vào nói thầm, người này tuy rằng thoát nhìn không giống người xấu, nhưng nhân tâm khó dò, lần đầu gặp mặt, trong lòng bao nhiêu chắc chắn sẽ có chút ít cố kỵ.

"A, Diêu huynh nếu là có chỗ cố kỵ, kính xin Diêu huynh yên tâm." Có lẽ là nhìn ra Trần Diêu trong lòng bồn chồn, Giang Ba vội vàng nói: "Ta lấy danh dự đảm bảo, tuyệt không đối với Diêu huynh ra tay. Huống hồ. . ."

Nói qua, Giang Ba lại bày ra chiêu bài kia kiểu dáng tươi cười, cười dịu dàng nói: "Lấy Diêu huynh thực lực, dù là ta sẽ đối Diêu huynh làm loạn, cũng sẽ lập tức {bị: được} Diêu huynh đánh bại đi, hặc hặc!"

Đánh bại ngươi đại đầu quỷ a!

Trần Diêu mặt đều muốn màu xanh rồi, bản thân chẳng qua là dựa vào hệ thống trợ giúp, may mắn đi đến nơi đây mà thôi. Vừa rồi đánh bại một địch nhân cũng là bởi vì đối phương thật không ngờ bản thân gặp phản kích, chiếm được trở tay không kịp tiện nghi. Cái này Giang Ba dù thế nào không tốt, cũng là đã tham gia một lần thí luyện người, thật muốn đối với chính mình ra tay, bản thân chỉ sợ chống đỡ bất quá ba chiêu phải bị vui dập giữa chợ!

"Kêu gào, tiểu quỷ, đáp ứng hán đi ~ "

"Ngươi nói cái gì? !"

Trần Diêu trong đầu đột nhiên truyền đến tiếng nói chuyện, cái kia đầy mờ chán thanh âm, không dùng phân biệt đã biết rõ, nhất định là cái kia bàn tiên nhân.

"A? Ta, ta là nói không biết có thể hay không mời Diêu huynh cùng nhau xuyên qua rừng rậm "

Giang Ba vẻ mặt ngạc nhiên, lại lặp lại một lần lời của mình.

"Ta không phải nói nguoi, ta. . . Nguoi sắc mặt ta suy nghĩ!"

Trần Diêu trầm mắng mình không cẩn thận, cùng với bản tiên nhân đối thoại, tại trong đầu mặc niệm là được rồi, làm sao sẽ không nghĩ qua là liền nói ra khỏi miệng đây.

"Nguoi Bàn Tử từ chỗ nào mà xuất hiện hay sao? ! Hù chết cha rồi!"

"Bà mẹ nó! Có muốn hay không như vậy đã thương người a! Ta không phải là béo, ta chỉ phải không gầy!"

Bản tiên nhân bắt mắt lắm lắm, bắt quá nghe thanh âm, tâm tình tựa hồ không tệ, cũng không cùng Trần Diêu tích cực.

"Vừa rồi nguoi không phải nói hệ thống cảnh báo đóng không được sao? Ta sửa đổi hệ thống rồi, hiện tại có thể tùy thời đóng cửa, không tin nguoi thử xem ~ "

Trần Diêu vội vàng gọi ra mặt tấm thử thử, một mực quanh quẩn tại bên tai tiếng cảnh báo quả nhiên đình chỉ.

"Nguoi Bàn Tử coi như có chút tác dụng, đúng rồi, nguoi mới vừa nói cái gì? Nguoi sẽ khiến ta đồng ý hử mời?"

"Không sai, tuy rằng tiểu tử này cũng không phải là cái gì tốt chim, nhưng mà tối thiểu trước mắt sẽ không hại nguoi." Bản tiên nhân lười biếng nói: "Hoặc là nói, hử không dám hại nguoi. Đi theo hử đi, kẻ tiếp thí luyện hội nhẹ nhõm không ít ~ "

"Cùng hử cùng đi. . ."

Trần Diêu lại đánh giá một phen Giang Ba, đối phương không nóng không vội, chính mỉm cười nhìn bản thân, chờ đợi quyết định của mình.

"Được rồi, ta sẽ thấy tin tưởng nguoi Bàn Tử một hồi!"

"Móa! Rắc rối tiểu quý, ta hảo tâm toàn bộ cho nguoi {làm lúc} lòng lang dạ thú rồi! Không để ý tới nguoi rồi, ta hoàn thiện hệ thống đi rồi!"

Đợi đến lúc Bàn Tử biến mất dừng lại, Trần Diêu sửa sang lại một cái tâm tình, đối với Giang Ba nói: "Ta nghĩ kỹ, tiếp nhận lời mời của nguoi, chúng ta cùng nhau xuyên qua rừng rậm!"

"Thật tốt quá!" Giang Ba cũng không biết có phải hay không hành trang, một bộ mừng rỡ biểu lộ: "Chúng ta đây tranh thủ thời gian xuất phát, tranh thủ nhóm đầu tiên đi đến ngọn núi!"

Hai người vừa muốn ra đi, Giang Ba lại mở miệng nói: "Diêu huynh, nguoi tạo hình còn rất rất khác biệt đấy, công đeo một cái sọt khoai lang, là có cái gì diệu dụng sao?"

"Ha ha, ha ha, là ta mẹ già sẽ khiến ta mang đấy. . ."

Đi nguoi bản tiên nhân, đi nguoi phá hệ thống! Mắc cỡ chết người!

Giang Ba phía trước, Trần Diêu ở phía sau, hai người hướng về ngọn núi tiến lên, rồi đi không bao xa, Giang Ba đột nhiên thân sắc trì trệ, dừng bước lại nói: "Diêu huynh, nguoi cảm thấy sao?"

"Ừ, chúng ta tốt nhất đường vòng."

Trần Diêu trước mắt, cái kia huyết hồng mũi tên không ngừng lập loè, tiếng cảnh báo lại lần nữa vang lên, làm cho lòng của hử đều tóm đã đến cuồng hòng miệng.

"Phía trước chỉ sợ có gia hỏa."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8:: Sát cơ tứ phía

"Điều huynh cần thận, phía trước chỉ sợ có gia hỏa."

Giang Ba bước chân trì trệ, thò tay ngăn lại Trần Điều, thần sắc có chút ngưng trọng.

"Không sai, không chỉ có mạnh mẽ, hơn nữa không có hảo ý."

Trần Điều tự nhiên sớm đã biết được, tại trước mắt hắn, người khác nhìn không tới hệ thống đang tại phát ra trận trận cảnh báo, một cái huyết hồng mũi tên chỉ hướng phía trước, lập loè không chỉ.

"Mũi tên này đầu huyết hồng trình độ, cùng vừa rồi nhìn thấy phú gia công tử trước thi thể cùng loại, thậm chí càng lớn!"

Trần Điều trong lòng lảng như thế, định nhân phía trước tương đối đáng sợ, bả vào hắn và Giang Ba hai người, thật có thể đủ chạy ra tìm đường sống sao?

"Điều huynh, bên trái địa thế rộng rãi, chúng ta nhanh đi phía trái nghiêng lượn quanh đi đi!"

Giang Ba quan sát qua địa thế, cấp ra đề nghị như vậy.

"Không được, bên trái không thể đi."

Trần Điều nhưng không có dịch bước, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào bên trái.

Tại trước mắt hắn lại xuất hiện một cái huyết hồng mũi tên, so với phía trước mũi tên càng thêm đáng sợ, đang tại hai người bên trái!

"Làm sao vậy, Điều huynh? Chẳng lẽ bên trái cũng có cao thủ? "

Có lẽ bên trái cao thủ thực lực càng thêm cao cường, liền Giang Ba đều không có cảm giác được sát khí, điều này làm cho Trần Điều càng là kiên định không thể đi phía trái đường vòng ý tưởng.

"Không sai, thật sự là gặp quý rồi, hai chúng ta vận khí cũng thật tốt quá đi, vừa tổ đội liền đụng với hai tôn đại thần. . ." Trần Điều liú lười, hướng Giang Ba đưa mắt liếc ra ý qua một cái nói: "Cùng theo ta đi."

Tại Trần Điều trước mắt, Lục sắc tuyến đường đi phía trước kéo dài mà đi. Đối với cái này cái hệ thống, Trần Điều đã không hoài nghi nữa, vừa mới chuẩn bị cùng Giang Ba cùng một chỗ đi thẳng về phía trước, trước mắt màu đỏ mũi tên lại đột nhiên bắt đầu biến lớn!

"Tất! ! !"

Trong lúc nhất thời cảnh báo mãnh liệt, liền Trần Điều đều bản năng cảm nhận được nguy hiểm, trên thân tóc gáy đứng đầy, động liên tục chân khí lực Tất cả đều không còn rồi.

"Điều huynh? Làm sao vậy? Vì sao đột nhiên không đi?" Giang Ba cũng là thần sắc dồn dập, biết rõ nguy hiểm gần, lo lắng nói: "Địch nhân phía trước lập tức sẽ phải đến trước mắt, cái này sát khí, sợ là chúng ta hai người cũng khó có thể ngăn cản a!"

"Tất tất "

Nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, Trần Điều đột nhiên chú ý tới, bên trái mũi tên trong nháy mắt biến mất, hệ thống nhắc nhở lộ tuyến cũng phát sinh biến hóa.

"Nhanh, bên trái có thể rồi đi!"

Lớn tiếng nhắc nhở Giang Ba sau đó, Trần Điều trước tiên thăm dò đi phía trái nghiêng chạy tới.

"Sàn sạt cát "

Hai người bước chân nhanh chóng, đều sử dụng ra bú sữa mẹ thoải mái mà, Trần Điều cảm giác mình cả đời này đều không có chạy nhanh như vậy qua, mất mạng hướng rừng rậm ở chỗ sâu trong chạy thực mạng.

"Điều huynh, nhanh! Không muốn hiểu kỳ rồi, thực lực đối phương thật sự sâu không lường được!"

Luận thực lực, Giang Ba tại phía xa Trần Điều phía trên, tốc độ cao nhất chạy trốn, tự nhiên rất nhanh liền kéo ra khoảng cách. Nhưng Giang Ba lòng tràn đầy cho rằng Trần Điều là hiểu kỳ đột kích người thực lực, cố ý giảm bớt tốc độ.

"Ha. . . Ta, ta biết rồi. . . Ta, ta có chút mà mệt mỏi. . . Hô. . . Hô. . ."

Trần Điều chạy là "Mặt mày biến sắc", ở đâu còn có tâm suy nghĩ đột kích người có bao nhiêu lợi hại, có thể kiên trì tiếp tục chạy trốn cũng không tệ rồi.

Cũng không biết chạy bao lâu, hai người cuối cùng đi tới một mảnh trống trải chỗ, Trần Điều nhìn lại, mũi tên đã biến mất, tiếng cảnh báo cũng dần dần lắng xuống, vội vàng ý báo Giang Ba dừng lại, bản thân trực tiếp co quắp ngã xuống đất, từng ngum từng ngum thờ.

"Hô. . . Hô. . . Thật sự là một chết cha rồi. . ."

Trần Diêu thể lực thấy đầy, Giang Ba thể nhưng là mới nóng qua thân mà thôi, thấy Trần Diêu tại nguyên chỗ nghỉ ngơi, liền chú ý tại phụ cận dạo qua một vòng, đột nhiên lên tiếng kinh hô: "Diêu huynh ngươi mau đến xem, nơi này có vài cỗ thi thể!"

"Lại đây? !"

Trần Diêu bắt đầu đi đứng dậy, đi vào Giang Ba bên người, chỉ thấy trên mặt đất nằm mấy cỗ thi thể, từng cái đều là khuôn mặt kinh ngạc, hiển nhiên là {bịđược} tập kích, hơn nữa một kích chí mạng.

"Chẳng lẽ. . ."

Trần Diêu tiến lên xem xét, quả nhiên mấy người cổ họng phụ cận đều có hẹp dài miệng vết thương, giết chết mấy người kia hung thủ, cùng lúc trước giết chết phụ gia công tử chính là cùng một người!

Chứng kiến mấy người vết thương trên người, Giang Ba cũng là biến sắc, thấp giọng nói: "Là hãn! Người kia lại tới nữa. . . !"

"Cái gì? Ngươi nhận thức loại này miệng vết thương?"

Trần Diêu cảm thấy hết sức tò mò, người kia lại tới nữa? Chẳng lẽ Giang Ba cùng hung thủ kia từng có cùng xuất hiện?

"Không sai." Giang Ba trầm giọng nói: "Năm trước thí luyện ta cũng tham gia, lúc ấy tiến vào rừng rậm cổ đầu lúc, cũng xuất hiện tình huống tương tự, không ít thí sinh đều bị người dùng phương thức giống nhau sát hại, nơi cổ họng đều có hẹp dài miệng vết thương!"

"Cái này. . ."

Trần Diêu nghe vậy trong lòng trầm xuống, hung thủ vì sao phải làm như vậy? Năm trước đã đã tham gia thí luyện, nhập lại sát hại nhiều người, vì sao năm nay lại muốn đến làm chuyện như vậy đây?

"Ta lúc ấy chính là thua ở rừng rậm cổ đầu cửa ải này, vì vậy ta cũng không biết về sau xảy ra chuyện gì, hung thủ lại vì sao không có thông qua thí luyện." Giang Ba nhớ lại nói: "Bất quá ta nghe người ta nói đến qua, có như vậy một nhóm người, bọn hãn hàng năm đều tham gia thí luyện, nhưng nhưng lại chưa bao giờ thông qua, chỉ là lấy sát hại thí sinh làm vui."

"Không có ai biết bọn họ thân phận chân thật, bọn hãn cũng theo không lộ ra chân dung, từng cái bái kiến bọn hãn bộ mặt thật người, cũng đã {bịđược} bọn hãn sát hại rồi. Đám người này trong có một cái, liên đặc biệt ưa thích loại này một kích chí mạng, mở ra thí sinh yết hầu sát hại phương thức, có thể nói là tàn nhẫn đến cực điểm!"

"Thiên hạ rõ ràng còn giống như này tàn nhẫn vô độ người."

Trần Diêu không khỏi lắc đầu, xem ra tu sĩ thế giới đồng dạng ngưng long hỗn tạp, về sau có được cẩn thận một chút.

"Đại ca, đại ca! Các người tại nơi nào? !"

Hai người đang tại lời ong tiếng ve, cách đó không xa rồi lại truyền đến tiếng nói chuyện, không bao lâu, năm tên thí sinh đi tới bên cạnh, chứng kiến thi thể trên đất lập tức nhốn nháo kêu ra tiếng.

"Đại ca! Nhị ca! Các người đều làm sao vậy? !"

Không xong!

Trần Diêu trong lòng thầm kêu không ổn, người tới ước chừng là người chết đồng bọn, hôm nay chứng kiến người chết thi thể, mình và Giang Ba lại đang bên cạnh, cái này chỉ sợ nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!

"Là người đám! Là các người sát hại huynh đệ của chúng ta!"

Quả nhiên, trong đó một người cầm đầu chỉ vào Trần Diêu cùng Giang Ba giận dữ mắng mỏ đứng lên, Giang Ba vội vàng tiến lên giải thích nói: "Ách không phải là, mấy vị huynh đài, mời nghe tại hạ giải thích, ta cùng Diêu huynh bất quá là ngẫu nhiên lúc giữa đi ngang qua nơi đây. . ."

"Thối lắm!" Người cầm đầu có chút phẫn nộ, lớn tiếng ngắt lời nói: "Rõ ràng chính là các người sát hại sư huynh của chúng ta, còn dám ăn nói bừa bãi? !"

"Không không không, mấy vị huynh đài, các người đã hiểu lầm. . ."

Giang Ba còn muốn giải thích, nhưng đối phương lại không nghĩ cho hãn cơ hội giải thích, vung tay lên ngắt lời nói: "Các huynh đệ, giết bọn chúng đi, cho các sư huynh tể hồn! !"

"Sát! !"

Năm người sát khí rào rạt, nâng lên vũ khí liền công tiến lên đây, Giang Ba thấy tình thế không ổn, vội vàng đối với Trần Diêu nói: "Diêu huynh, chúng ta có muốn hay không trước tránh đi phong mang, thử theo chân bọn họ giải thích giải thích?"

"Chỉ sợ bọn họ cũng nghe không lọt đi." Trần Diêu trầm sắc đạo: "Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có một trận chiến. . . !"

Tại Trần Diêu trước mắt, nhiệm vụ mới lan can đã xuất hiện, chính không ngừng lóe ra huyết hồng sáng rọi.

"Chế ngự báo thù người: 0\5 "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9::

"Chế ngự báo thù người: 0\5 "

Trần Diêu liếc một cái trước mắt xuất hiện thanh nhiệm vụ, trên mặt mặc dù không có lộ ra đặc biệt lộ ra vẻ gì khác, nhưng trong lòng lại lo lắng cực kỳ khủng khiếp.

Ni mã cái này phá hệ thống, nói dễ dàng, chế ngự báo thù người, thế nào cái chế ngự phương pháp a? !

"Hô!"

Ý muốn lúc giữa, đối phương một người trong đó vùng đại phủ, hướng về phía Trần Diêu đầu liền bổ xuống dưới.

"Diêu huynh cẩn thận!"

"Đ...A...N...G...G!"

Giang Ba người cũng như tên, như sóng nước lưu động bình thường, trong nháy mắt liền đi tới Trần Diêu trước mặt, hai tay vung lên, không biết lấy xảy ra điều gì vũ khí, thoáng cái chặn đối phương tiến công.

"Ta nhỏ vào! Tiểu tử này rõ ràng dùng bút lông đánh với ta? ! Ngươi con mẹ nó là xem thường ta sao? ! Nhìn búa!"

"Đương, đương, đương!"

Giang Ba vũ khí có chút kỳ lạ, là một chi cực lớn bút lông, ước chừng cánh tay kích thước, quơ múa cũng không sát khí, nhưng lại hết sức lăng lệ ác liệt. Phối hợp Giang Ba nhu hòa trong có chứa kiên cường động tác, coi như trên không trung múa bút viết nhanh bình thường, cùng người đối chiến không rơi vào thế hạ phong.

"Đ...A...N...G...G!"

Bất quá mấy giây công phu, Giang Ba kín không hề hờ phòng thủ liền làm cho đối phương ăn quất, đối phương cũng là công kích sót ruột, phổ thông ra kẻ hồ, {bị:được} Giang Ba trong nháy mắt bắt lấy lỗ hổng, đầu bút lông quét qua, cứng rắn đem bức lui một trượng có hơn.

"Thư sinh bút pháp, danh chấn thiên hạ."

Giang Ba cũng không hạ sát thủ, cầm bút ngạo nghễ mà đứng, hiển nhiên chiến lực tại phía xa đối phương phía trên.

"Thư sinh ngươi bà ngoại! Ngũ đệ Lục đệ, ba người chúng ta cùng tiến lên, đem cái này giả vờ giả vịt gia hòa cho bắt lại!"

"Tốt!"

Ba người tiến lên, cùng Giang Ba chiến cùng một chỗ, thế công như nước thủy triều, Giang Ba rồi lại coi như trên biển sóng hoa, bước chân nhẹ nhàng, thành thạo tránh thoát sở hữu công kích, chỉ là cũng không rảnh bận tâm mặt khác, vừa bắt phân thắng bại mà thôi.

"Còn ngươi nữa! Một bộ nghèo kiệt hủ lậu loại, nhìn qua cũng không phải là người tốt! Thất ca, hai chúng ta chinh đồn tiểu tử này!"

Bên này bốn người kịch chiến say sưa, Trần Diêu nhìn hoa mắt, mình cũng {bịđược} đối phương theo dõi.

"Hai vị đại ca, chuyện gì cũng từ từ!"

Trần Diêu không có gì kinh nghiệm thực chiến, lúc trước giết thất bại một người, cũng là toàn bộ nhờ hệ thống nhắc nhở, đánh người trở tay không kịp, hôm nay {bịđược} hai người vây công, quả thực không biết như thế nào cho phải.

"Nói nhảm! Người giết sư huynh của ta lúc, như thế nào không chuyện gì cũng từ từ? ? Xem chiêu!"

"Đạp đạp!"

Đối phương hai người đạp bước mà đến, Trần Diêu không chút do dự, xoay người bỏ chạy.

"Giang Ba, đứng vững a! Ta đi một chút sẽ trở lại!"

Ngoài miệng không có chịu thua, nhưng ngoại trừ chạy trốn, Trần Diêu thật đúng là không có biện pháp gì.

"Đạp đạp đạp đạp "

"Vô sỉ tiểu nhân, đứng lại cho ta! !"

Trần Diêu chạy nhanh chóng, hai người tại sau lưng đuổi cùng giết tận, nhưng Trần Diêu chạy trước một bước, vừa kéo ra một chút khoảng cách.

"Hoàn hảo lão tử vừa rồi bỏ thêm hai điểm nhanh nhẹn, bằng không không bị bầm thành thịt vụn!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm may mắn, so với tốc độ, bản thân nhập lại không thiệt thòi, chỉ cần có thể chống đỡ ở một thời gian ngắn, đợi đến lúc Giang Ba đem ba người kia đối phó, bản thân lại đem hai người này dẫn trở về, nói không chừng có thể thủ thắng!

"Tất tất "

Nhưng vào lúc này, hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu trước mắt lại xuất hiện một cái Lục sắc lộ tuyến, trực chỉ chỗ rừng sâu.

"Đường này tuyến là có ý gì? Mặc kệ, trước cùng theo chạy rồi hãy nói!"

Thân thể mỗi một không chịu nổi, Trần Diêu đã không kịp nghỉ ngơi, trong đầu buồn bực cùng theo lộ tuyến một hồi điên cuồng chạy.

"Hắc! Tiểu tử người chạy còn rất nhanh đến! Tốt! Ta ngược lại muốn nhìn rút cuộc là người trước một mối gục xuống, còn là chúng ta trước một mối gục xuống!"

"Hai cái này đồ nhà quê như thế nào thể lực tốt như vậy? !"

Trần Diêu là khóc không ra nước mắt, tuy rằng hắc thể lực có 9 điểm, nhưng liên tục tác chiến, thời gian dài chạy trốn quả thật làm cho hắn có chút mệt mỏi, hắn cũng không biết mình còn có thể kiên trì bao lâu.

Cứ như vậy điên chạy thêm vài phút đồng hồ, song phương đều có chút mệt mỏi, đột nhiên Trần Diêu bước chân dừng lại, chầm chầm lấy con đường trước mắt tuyến nhìn hồi lâu, nhìn không được trách mắng âm thanh đến:

"Ta đi cha người cá tráo! Đường này tuyến đột nhiên hướng trên mặt đất chỉ là có ý gì? ! Mập mập chết bầm người đi ra cho ta, ta cam đoan đánh không chết người!"

Tại Trần Diêu trước mắt, Lục sắc lộ tuyến mãnh liệt uốn lượn, trực chỉ mặt đất, làm cho người ta như thế nào đều xem không hiểu.

"Hô. . . Hô. . . Tiểu tử người, hô. . . Cuối cùng chạy không nổi rồi. . . Xem ta không chém chết người, {vì:là} đại ca của ta báo thù!"

Trần Diêu như vậy dừng lại, sau lưng hai người lập tức đuổi tới sau lưng, thở hổn hển mấy câu chửi thề, giờ lên cao trường kiếm, hung hăng bỏ tới.

"Hô "

Cảm nhận được sau đầu tiếng gió, Trần Diêu nhanh chóng coi như kiến bò trên chảo nóng, cắn răng một cái vừa nhắm mắt, cũng không cố trên cái gì hình tượng không hình tượng được rồi, thuận đường tuyến nhắc nhở đi phía trước một năm sấp, một đầu rơi vào nát bét trong đồng bùn.

"Ha ha ha ha! Người xem người xem, tiểu tử này thật sự là mệt mỏi nằm, giống như chó rơi xuống nước giống nhau, thật sự là cười chết người rồi!"

Trần Diêu đột nhiên xuất hiện cử động làm cho hai cái kẻ đuổi giết lớn cười ra tiếng, liền Trần Diêu mình cũng cảm thấy lại nhưng tức giận lại buồn cười.

Ta con mụ nó đến cùng đang làm gì đó a? {bịđược} cái này phá hệ thống dẫn tới như vậy cái địa phương cút chim cũng không có, như một tên ngốc giống nhau nằm sấp ngã xuống đất, sau lưng chính là hai cái muốn thừa dịp tính mạng của ta người, thật sự là quá chật vật rồi!

"Rít gào! !"

Ngay tại hai người cuồng tiếu không chỉ thời điểm, một hồi sắc nhọn tiếng kêu gào truyền đến, chấn động ở đây ba người đều có chút sùng sốt thần.

"Cái gì tại rít gào kêu? Nghe giống như là cái gì chim thú!"

"Thất ca, người người người sau lưng người. . .!"

"Cái gì. . .?"

"A a a a! !!"

Trần Diêu căn bản không dám ngẩng đầu nhìn, chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, từng đợt vòi rồng kéo tới, thổi trúng đầy đất hát bụi, hầu như muốn mê hoặc cặp mắt của hắn.

Bất quá thời gian một cái nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết tựa đình chỉ rồi, Trần Diêu lúc này mới quay đầu nhìn, chỉ thấy một chỉ không biết danh chim khổng lồ chính hướng không trung bay đi, hai cái chim móng vuốt tất cả cầm lấy một người, nhưng đang không ngừng giãy giụa.

"Bà mẹ nó, điều này cũng quá khoa trương đi! Ở nơi này là chim, quả thực chính là máy bay đi!"

Trần Diêu miệng kinh ngạc biến thành O hình, dù là cách một khoảng cách cũng có thể nhìn ra, cái này chim khổng lồ xòe cánh, tối thiểu có dài hơn mười trượng, chim móng vuốt chim mỏ đều sắc nhọn vô cùng, là một chỉ không biết sống bao nhiêu năm ma vật.

"Nhỏ, tiểu huynh đệ, cứu, cứu ta. . .!"

Lúc này, đuổi giết hai người sớm đã không còn vừa rồi kiêu ngạo, ở giữa không trung sợ tới mức thở mạnh cũng không dám ra ngoài, rõ ràng còn thò tay hướng Trần Diêu xin giúp đỡ.

"Rít gào!"

Chim khổng lồ gào to một tiếng, cầm lấy hai người hướng rừng rậm chỗ càng sâu bay đi, không cần nghĩ cũng biết, hai người đem gặp phải như thế nào kết cục.

"Cứu ta a. . . Nhanh cứu cứu chúng ta a! ! A a a a! !!"

Nương theo lấy hai người tiếng kêu thảm thiết, chim khổng lồ bay vào rừng rậm không thấy bóng dáng, Trần Diêu cũng hừ dài, ngồi yên cả buổi không tạo nên thân.

"Cái này rừng rậm thật sự thật là đáng sợ, thí sinh tàn sát lẫn nhau, còn có Viễn Cổ ma vật bàn ngang, muốn từ nơi này chạy ra tìm đường sống, quả thực không dễ!"

"Chích, chích "

Hai tiếng trong trẻo thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu tập trung nhìn vào, thanh nhiệm vụ trên lại có biến hóa:

"Chế ngự báo thù người: 2\5 "

"Cái này cũng được? !"

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Trần Diêu đều mắt choáng váng, xem ra cái gọi là chế ngự, cũng không nhất định muốn tự mình ra tay a!

"Rít gào!"

Không kịp chúc mừng, cái kia tiếng kêu gào lại lần nữa vang lên, nghe được Trần Diêu cây hoa cúc xiết chặt, toàn bộ người lập tức theo trên mặt đất bắn lên.

"Không xong! Cái kia ma vật lại đã trở về! Được tranh thủ thời gian truyền tin Giang Ba tránh hiểm!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10.: Đại trí giả ngu?

"Rít gào!"

Sau lưng tiếng kêu gào lại lên, sợ tới mức Trần Diêu theo trên mặt đất bắn lên, lần nữa bắt đầu căng chân chạy như điên.

"Không xong! Cái này ma vật nhất định là cất kỹ đồ ăn, lại đi ra kiếm ăn rồi! Được tranh thủ thời gian truyền tin Giang Ba tránh hiểm mới được!"

Tuy nói có 9 điểm thể lực gấp, nhưng là liên tục chạy như điên còn là tiêu hao Trần Diêu quá nhiều thể lực, tuy rằng hai chân vẫn còn di chuyển, nhưng hân vẫn đã có chút ít choáng váng, thể lực tiếp cận bình cảnh, hầu như muốn thấy không rõ mặt đường rồi.

"Tất tất "

May mà còn có hệ thống giúp đỡ, không ngừng nhắc đến bày ra lấy đường chạy trốn, trước mắt lực tuyến đã thành Trần Diêu cứu mạng tuyến, hân chết chết nhìn chăm chăm vào tuyến đường, sợ chạy sai một bước, nếu như lúc này một cái không cẩn thận đi nhầm tuyến đường, chắc chắn thu nhận họa sát sinh.

"Đương, đương, đương!"

Bên này mái che, Giang Ba nhưng cùng ba người chiến cùng một chỗ, tuy nói không rơi vào thế hạ phong, nhưng đồng thời ứng đối ba người công kích, hãy để cho hân có chút cố hết sức, dần dần thể lực trên cũng xuất hiện vấn đề, hô hấp càng ngày càng ô ồ, chiến đấu cũng là liên tiếp bại lui, mắt thấy sẽ phải chống đỡ không nổi rồi.

"Rít.."

Một tên bắt lưu thân, Giang Ba trên thân liền xuất hiện một đường huyết hồng miệng vết thương, nhìn kỹ lại, ngoại trừ cái này đạo vết thương bên ngoài, hân dài áo khoác trên còn có nhiều chỗ vết máu, tuy rằng miệng vết thương cũng không sâu, nhưng cứ thế mãi, bị thua chỉ là vấn đề thời gian.

"Rất thoải sinh, không muốn lại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại rồi! Ngươi một người như thế nào cùng ba người chúng ta tranh chấp? Không bằng ngoan ngoãn đầu hàng, chúng ta niệm tình ngươi là đầu hân tử, sẽ để cho ngươi chết dứt khoát một ít!"

"Đương đương!"

Lại ngăn trở hai cái công kích, Giang Ba thở hổn hển nói: "Ta sớm đã cùng các ngươi đã từng nói qua, sư huynh của các ngươi đệ cũng không ta cùng Diêu huynh giết chết, các ngươi như thế nào cũng nghe không lọt đây!"

"Thối lắm! Sư huynh của chúng ta đệ chết thảm nơi đây, hai người các ngươi lại đang bên cạnh, còn thò tay đi lật qua lật lại bọn họ quần áo, không phải vì tiền tài, chính là giết người tìm niềm vui ác quỷ! Chúng ta có thể nào buông tha các ngươi!"

"Tốt! Các ngươi đã như thế dứt khoát, ta cũng nói cho các ngươi biết, hai người chúng ta bên trong, Diêu huynh mới là cao thủ chân chính! Đợi hân ngươi giải quyết đám bọn chúng hai cái sư đệ, lại quay về ở đây lúc, chính là của các ngươi tử kỳ! Đến lúc đó, đừng trách là không nói trước đây!"

"Hừ! Liền cái kia nghèo kiệt hủ lậu quý còn cao tay? Đừng để cho người cười đến rụng răng! Xem chiêu!"

"Đạp đạp đạp đạp "

Một hồi tiếng bước chân dồn dập truyền đến, vây công Giang Ba ba người nghe được tiếng bước chân đều là vui vẻ, một người trong đó la lớn: "Thật tốt quá! Nhất định là Thất đệ Bát đệ giải quyết xong cái kia nghèo kiệt hủ lậu tiểu tử, trở về trợ giúp chúng ta!"

"Thất đệ! Bát đệ! Mau tới giúp đỡ sư huynh! Cái này cái gì thư sinh đã nhanh không chịu nổi, lại đến hai đạo liền có thể giải quyết! Ta nói các ngươi như thế nào chậm như vậy, cái kia thì một cái nghèo kiệt hủ lậu tiểu tử đều muốn đánh lâu như vậy, cuối cùng thế nào? Là giết còn là lưu lại một hơi? Thi thể ném chỗ nào rồi . . Ủ. . . ? !"

Người cầm đầu ngoài miệng vỗ vỗ niệm vài câu, rút sạch nhìn lại rồi lại mắt choáng váng:

Giẫm phải bước nhanh xuất hiện ở hân trong tầm mắt đấy, nhập lại không phải của hân Thất đệ Bát đệ, mà là một cái công đeo cái sọt, toàn thân bản không thể nghe thấy, coi như mới từ nát trong đồng bùn bò ra tới thân ảnh.

"Cái này. . . Thế nào lại là ngươi. . . ? ! !"

"A a a a ! Cẩn thận a ! ! Ta hăm không được á ! ! !"

Trần Diêu ở đâu nghe được tiến đối phương nói gì đó, chạy lâu như vậy, chèo chống lấy hân tiếp tục chạy như điên sớm đã không phải là thể lực, mà là quán tính. Sau lưng cái sọt coi như lớn chường, phụ giúp hân bay thẳng đám người mà đi.

"Người đem chúng ta Thất đệ Bát đệ làm sao vậy? ! Bọn hần người ở nơi nào? ! !"

Chứng kiến như thế tình cảnh, vây công Giang Ba ba người đều mắt choáng váng, ngừng tay trên động tác, trơ mắt nhìn Trần Diêu lao đảo một đường vọt vào, bay thẳng Giang Ba mà đi.

"Giang Ba! Cần thận chim to! !"

"Ách. . . Diêu huynh, người nói cái gì? ?"

Giang Ba cũng không có ngờ tới Trần Diêu sẽ là như vậy cái tạo hình, còn không có phục hồi tinh thần lại, liền "Bịch" một tiếng, {bịđược} Trần Diêu một chút té nhào vào địa phương.

"Cái gì chim to chim nhỏ đấy, tiểu tử này là điên rồi sao?"

Vây công ba người vây khốn nghi hoặc nhìn té trên mặt đất Trần Diêu cùng Giang Ba, còn chưa tới kịp tiến lên công kích, liền đã nghe được một tiếng kinh khủng rít gào tiếng kêu.

"Rít gào!"

"Hô!"

Tiếng gió truyền đến, ba người nhìn lại, mỗi cái miệng đều biến thành O hình, vội vàng ôm đầu chạy thực mạng.

"Diêu huynh, cái này chim khổng lồ là. . . ? !"

"Rít gào!"

Lại là một tiếng thét dài, chim khổng lồ lao xuống mà đến, một trào một cái, đem Trần Diêu cùng Giang Ba bắt hết, lập tức bay lên không trung.

"Ha ha ha ha! Thật sự là trời cũng giúp ta! Ác nhân cuối cùng có ác báo, liền rừng rậm ma vật cũng biết các người việc ác, muốn thay trời hành đạo!"

"Đại ca nhị ca, sư huynh sư đệ đám! Chúng ta rút cuộc thay các người báo thù rửa hận á!"

Ba người vừa mới vẫn còn chật vật chạy thực mạng, nhưng nhìn lại không trung tình hình, lập tức liền vui vẻ, hưng phấn hoa chân múa tay vui sướng, la to, hiển nhiên giống như ba con khỉ.

"Hô!"

Tiếng gió chói tai, Trần Diêu cùng Giang Ba trong nháy mắt đã bị chim khổng lồ mang lên không trung, tựa như hai cái nói tuyến con rối, không còn căn cơ, mặc người thịt cá.

"Mập mập chết bầm, người cái này khai thác cái gì phá hệ thống a! ! Trào làm người á! ! !"

Trần Diêu không cam lòng hét to lấy, Giang Ba nhưng là hơi chút ngây ra một lúc thần, lập tức kịp phản ứng, hướng về phía Trần Diêu so với ngón tay cái.

"Ha ha ha! Diêu huynh quả nhiên thần cơ diệu toán, cái gọi là đại trí giả ngu, chính là loại này cảnh giới đi!"

"Người nói cái gì. . . ?"

Trần Diêu còn không có kịp phản ứng, chỉ thấy Giang Ba trong tay điều khiển biến hóa, bứt lông vung lên, trở tay hung hăng đánh trúng vào chim bụng.

"Rít gào!"

Chim khổng lồ kêu thảm một tiếng, thân thể khổng lồ chấn động một cái, tựa hồ là bị đánh trúng chỗ hiểm, rõ ràng {bịđược} Giang Ba cái này một khoản cho sinh sôi đánh bất tỉnh, thẳng vội vàng hướng mặt đất rơi vỡ đi.

"Ha ha ha ha, ác nhân có ác báo, thiên phạt vô biên! Hặc hặc. . . Ô?"

"Đông! ! !"

Hất bụi cát bay, lá rụng phiêu linh, chim khổng lồ mang theo Trần Diêu cùng Giang Ba làm cái tự do vật rơi, trực lăng lăng đánh lên trên mặt đất vẫn còn xem náo nhiệt ba người, nện ba người gãy xương gân áp chế, ngất đi tại chỗ.

"Ồi chao ơ của ta cái mẹ ruột a. . ."

Cũng không biết là thiên ý, còn là hệ thống thật sự như thế ngu bức, Trần Diêu cùng Giang Ba hai người tại rơi xuống đất trước trong nháy mắt, bị gió áp mang theo, thân thể trên không trung bốc lên phiêu động, rõ ràng công bằng vừa vận đã rơi vào chim khổng lồ phía trên thân thể, như thế kịch liệt va

chạm cũng cũng không đáng lo.

"Khục khục khục. . ."

Giang Ba {bịđược} cát bụi sặc đến, thất tha thất thểu đứng lên, chứng kiến bên người tình hình, không khỏi cười ra tiếng.

"Ha ha, Diêu huynh quả thực chính là Thần Toán Tử, liền rơi xuống đất trong nháy mắt phong áp đều tính toán ở bên trong rồi, thật sự cao minh!"

"Cao. . . Cao minh? ?"

Trần Diêu cũng là rơi vỡ choáng váng, nhìn chung quanh, chẳng biết xấu hổ cười nói: "Hặc hặc, hặc hặc, đúng vậy a, ta chính là như vậy tiêu sái, chính là như vậy thuộc loại trâu bò, ha ha ha. . ."

"Chích!"

Thình lình thanh âm nhắc nhở làm cho Trần Diêu toàn thân run lên, nhìn kỹ lại, trước mắt thanh nhiệm vụ lần nữa nổ bẻ ra, loáng thoáng còn có thể chứng kiến "Chế ngự báo thù người: 5\5" chữ theo nổ rách mảnh vỡ tiêu tán ra.

"Chúc mừng người! Nhiệm vụ hoàn thành!"

Chà mẹ nó, cái này con mẹ nó cũng có thể. . . ? !

Trần Diêu mắt nổi đom đóm, thò tay run run rẩy rẩy điểm "Nhận lấy ban thưởng" cái nút, chỉ nghe "Đương" một tiếng, một cái sâu sắc truyền tin lan can nhảy ra ngoài.

"Chúc mừng người! Thăng cấp á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11:: Kỹ năng

"Vù vù. . ."

Một hồi gió nhẹ thổi qua, khói thuốc súng tản đi.

Chỗ rừng sâu một mảnh trống trải chỗ, một cái dài hơn mười trượng chim không lồ phục trên mặt đất, bên cạnh thân ngắn ngang lộn xộn chạy đến không ít người.

"Khục khục. . ."

Trong bụi mù, một người thân đứng lên khỏi ghế, thò tay phui nhẹ dài áo khoác trên bụi bặm, đối với bên người Trần Diêu cười nói: "Diêu huynh quả thực chính là Thần Toán Tử, liền rơi xuống đất trong nháy mắt phong áp đều tính toán ở bên trong rồi, thật sự cao minh!"

Hai người hàn huyên vài câu, nghỉ ngơi một hồi lâu mới cuối cùng thở gấp qua tức giận, vừa mới chuẩn bị tiếp tục chạy đi, Trần Diêu bụng rồi lại không hăng hái tranh giành kêu rột rột đứng lên.

"Diêu huynh người là đói bụng sao?"

"Cái kia. . ." Trần Diêu mặt già đơ lên nói: "Kỳ thật ngay từ đầu ta bởi vì có chút việc vặt chậm trễ, so với các người muộn xuất phát hơn nửa canh giờ. Vì bắt kịp các người, một đường nhanh đuổi chậm đuổi, tích thủy không tiến, vì vậy quả thật có chút đói bụng."

"Nếu như lại khát lại đói, vì sao không ăn mang đến khoai lang?" Giang Ba cũng không biết là thật ngốc còn là giả ngu, ân cần hỏi han: "Là ăn không quen sao?"

"Ừ. . . Ta không thích ăn sống khoai lang. . ."

Giang Ba giúp đỡ Trần Diêu thu thập xong rồi là tã trên đất khoai lang, đem cái sọt đặt ở Trần Diêu trước mặt, mở miệng nói: "Diêu huynh người làm sơ

ngồi, ta đây liền đi cho người tìm chút ít nước uống cùng đồ ăn đến."

Một câu tạ ơn, chứng kiến Giang Ba đi xa, Trần Diêu không thể chờ đợi được hô gọi ra hệ thống truyền tin lan can.

"Rõ ràng còn có thể thăng cấp, cái này bản tiên nhân chẳng lẽ lại cũng là trách nam hay sao? Quả thực chính là cái vòng du hệ thống đi!"

Đoạn đường này xuống, Trần Diêu đã không hoài nghi nữa nhiệm vụ này hệ thống cường đại rồi, tuy rằng bản tiên nhân cái kia không ai bì nổi lại cả lơ phát pho bộ dạng có chút khiến người chán ghét phiền, nhưng mà hệ thống bản thân xác thực rất cho lực lượng, nghe nó tổng không sai.

Tính toán ra, một đường đi đến nơi đây, cái này hệ thống đã cứu được Trần Diêu vài tính mạng rồi, nếu là thói quen sau đó, nói không chừng còn có mặt khác diệu dụng.

"Ừ, tiến vào thăng cấp giới diện."

Một phen điểm kích [ấn vào] sau đó, một cái ban thưởng trước mặt tảm xuất hiện ở trước mắt, căn cứ hệ thống nhắc nhở, Trần Diêu trước mắt mới từ 0 cấp thăng cấp đến 1 cấp, mỗi một cấp cần điểm kinh nghiệm EXP đều so sánh với cấp một gấp bội. 0 cấp đến 1 cấp là 25 điểm, 1 cấp đến 2 cấp là 50 điểm (tổng cộng 75 điểm), 2 cấp đến 3 cấp là 100 điểm (tổng cộng 175 điểm), dùng cái này suy ra.

Thăng cấp sau đó có thể lựa chọn ban thưởng chủng loại, một là {điểm thuộc tính} 5 điểm, có thể tự do phân phối, hai là kỹ năng điểm số 1 điểm.

"A? Rõ ràng còn có kỹ năng? ? Nhanh nhanh nhìn xem đều có chút kỹ năng gì!"

Chứng kiến "Kỹ năng" hai chữ, Trần Diêu thoáng cái liền hứng thú, {điểm thuộc tính} rất dễ lý giải, trực tiếp gia tăng thân thể năng lực, như vậy kỹ năng lại sẽ có hiệu quả gì đây?

Thăng cấp sau đó có thể lựa chọn 5 điểm thuộc tính hoặc là 1 điểm kỹ năng, nói cách khác {điểm kỹ năng} so với {điểm thuộc tính} muốn trân quý rất nhiều, dựa theo lẽ thường phân tích, kỹ có thể tạo được hiệu quả, cũng nên so với {điểm thuộc tính} mạnh mẽ rất nhiều mới phải.

Tuy rằng 5 {điểm thuộc tính} thoát nhìn rất mê người, nhưng Trần Diêu thật sự là quá nhớ nghiên cứu một cái kỹ năng thêm điểm phương pháp rồi, không thể chờ đợi được lựa chọn 1 {điểm kỹ năng}.

"Xoát "

Theo Trần Diêu điểm kích [ấn vào], một cái dải dòng kỹ năng bề ngoài ra hiện ở trước mặt hắn, hơn mười loại kỹ năng nhìn Trần Diêu hoa mắt, hoàn toàn không biết nên lựa chọn như thế nào.

"Ừ. . . ? Nơi đây còn có một trang kế tiếp cái nút, chẳng lẽ kỹ năng không chỉ có cái này một tờ?"

Trần Diêu một phen điểm kích [ấn vào], kết quả làm cho hắn chấn động: Cái này kỹ năng liệt biểu khoảng chừng 8 trang nhiều, làm cho bao hàm kỹ năng ít nhất cũng có mấy trăm loại.

"Cái này kỹ năng thêm điểm phương thức, cùng Diablo có chút cùng loại."

Trần Diêu bên cạnh đọc qua kỹ năng bên cạnh nghiên cứu, phát hiện kỹ năng thêm điểm phương pháp là cây hình dáng đầy, nói cách khác có cao cấp kỹ năng, phải vốn có tương ứng cấp thấp kỹ năng sau đó mới có thể học tập. Cái này cần Trần Diêu thêm điểm lúc thập phần cẩn thận, mỗi một bước đều muốn cẩn thận tính toán, nếu là thêm sai rồi điểm nhưng thì phiền toái.

"Tranh thủ thời gian nhìn xem cao cấp nhất kỹ năng là cái tác dụng gì!"

Trần Diêu một đường điểm kích [ấn vào] đi vào cuối cùng một tờ, tại kỹ năng cây đỉnh, xuất hiện một cái chấp tay trước ngực ô biểu tượng, phía dưới không có bất kỳ miêu tả, chỉ có một ngắn gọn chữ: Cảm giác.

"Cảm giác, cảm giác. . . Cuối cùng là có ý gì đây?"

Tiếp tục đọc qua, Trần Diêu phát hiện, kỹ năng cây trong kỹ năng chủng loại đủ loại, bao hàm toàn diện, muốn lấy được không nghĩ tới đều ở bên trong. Theo trụ cột nhất thêm vào gia tăng thể năng, đến nhìn qua liền lô-cốt ngự kiếm mà đi đều có. Thậm chí còn có như là "Bất bại từ tiên", "Chuyện phòng the đại năng" các loại nhằm chán kỹ năng, theo bên cạnh cũng đó có thể thấy được bản tiên nhân thưởng thức có bao nhiêu ác liệt.

Không thèm nghĩ nữa những cái kia xa không thể chạm sự tình, Trần Diêu trở lại trang đầu, cẩn thận nghiên cứu lên trụ cột kỹ năng đến.

Dưới mắt có thể học kỹ năng đều thập phần đơn giản dễ hiểu, phần lớn {vì là} gia tăng thuộc tính, chẳng qua là lấy gia tăng mấy thành phương thức đến thực hiện, cũng chính là dựa theo tỉ lệ phần trăm tăng trưởng.

"Ừ. . . Sơ kỳ tính ra có lẽ không bằng 5 {điểm thuộc tính} đến có lợi, nhưng đã đến Hậu Kỳ khẳng định đều là ắt không thể thiếu kỹ năng, có lẽ ưu tiên thăng cấp!"

Tại một đám trụ cột kỹ năng ở bên trong, có một cái kỹ năng thoáng cái liền hấp dẫn Trần Diêu lực chú ý, đây là một cái cô lập với kỹ năng cây thân cây năng lực, không cùng bất luận cái gì cao cấp kỹ năng tương liên tiếp, tên là "Thần mộc chi đồng".

"Thần mộc chi đồng, có thể do thám biết người khác năng lực thuộc tính gấp, theo kỹ năng đẳng cấp tăng lên, nhưng do thám biết hạng cũng sẽ tùy theo gia tăng."

Trần Diêu cẩn thận nghiên cứu kỹ năng này miêu tả, phát hiện hơi có chút khó có thể lý giải.

"Cấp một thần mộc chi đồng, có thể do thám biết người khác lực lượng, nhanh nhẹn, tiên năng, cùng với thể lực bốn cái thuộc tính đánh giá gấp, sai số tại một thành ở trong."

Sai số tại một thành, nói cách khác, nếu như do thám biết đạt được lực lượng của đối phương {vì: là} 10 điểm, như vậy đối phương chân thật lực lượng gấp ngay tại 9 đến 11 điểm giữa.

"Thần mộc chi đồng kỹ năng có do thám biết hạn mức cao nhất, lấy bản thân thực lực {vì: là} mười thành tính toán, tức thì do thám biết hạn mức cao nhất {vì: là} mười lăm thành."

Trần Diêu trước mắt nhanh nhẹn {vì: là} 10 điểm, như vậy dùng cái này tính toán, nhanh nhẹn tại 15 điểm trở xuống người, kia nhanh nhẹn gấp cũng có thể {bị: được} do thám biết đến.

"Ừ, kỹ năng này mặc dù có thú vị, nhưng mà thời gian ngắn mà nói, xa không bằng gia tăng trụ cột thuộc tính kỹ năng đến có ích. Đợi đến lúc về sau năng lực mạnh, đối chiến cường địch lúc trước nếu có kỹ năng này, có thể phán đoán mình là hay không đánh thắng được, đến lúc đó lại thêm điểm đi!"

Nghiên cứu hoàn tất, Trần Diêu trong nội tâm đã có định số, dựa theo lúc trước mạch suy nghĩ, nhanh nhẹn đối với dưới mắt bản thân hữu hiệu nhất, cái này một {điểm kỹ năng}, hay dùng đến thêm "Thần tốc" kỹ năng này đi!

Đã quyết định, Trần Diêu vừa định thò tay đi thêm điểm, bên tai lại đột nhiên vang lên tiếng nói chuyện:

"Diêu huynh, ta hái chút ít quả dại, còn dẫn theo chút ít nước suối, tranh thủ thời gian ăn một ít no bụng đi!"

"Ta. . ."

Hết sức chăm chú nghiên cứu kỹ năng Trần Diêu hoàn toàn không có chú ý tới, Giang Ba đã trở lại bên người, người sau một câu làm cho hắn toàn thân run lên, ngón tay run lên, một cái không cẩn thận liền gõ đến rồi "Thần mộc chi đồng" trên.

"Chích!"

"Chúc mừng người đạt được một cái kỹ năng mới!"

"Con em nguoi a! ! !"

Chỗ rừng sâu truyền ra một tiếng như giết heo tiếng kêu, vang vọng phía chân trời. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12:: Vô lương gian thương

"Bàn tiên nhân, bàn tiên nhân."

Nghỉ ngơi một hồi sau đó, Trần Diêu dần dần khôi phục thể lực, cùng Giang Ba cùng một chỗ tiếp tục ra đi.

Giang Ba phía trước, Trần Diêu ở phía sau, một bên chạy đi, Trần Diêu một bên không ngừng tại trong lòng mặc niệm, kêu gọi bàn tiên nhân.

"Thọ Tiên Nhân, bàn tiên nhân, Bàn Tử. . ."

Tuy nói chỉ cần điểm kích [ấn vào] "Gia điểm chi nam" cái nút, bàn tiên nhân sẽ xuất hiện, nhưng mà Trần Diêu cũng không dám làm như thế.

Cái này Giang Ba nhìn như đầu óc ngu si, nhưng chiến đấu chút nào nghiêm túc, lấy một địch ba cũng không rơi vào thế hạ phong. Nếu là mù quáng thờ ra bàn tiên nhân, vạn nhất {bị: được} Giang Ba cảm giác đã đến thì phiền toái.

"Bàn Tử, bụ bẫm, Phì Tử, hõn đần. . ."

Nhưng bàn tiên nhân ước chừng vẫn còn chịu trước Trần Diêu thái độ tức giận, vô luận Trần Diêu như thế nào kêu gọi, chính là hạ quyết tâm không trở về lời nói. Mắt thấy chỗ mục đích đỉnh núi cao càng ngày càng gần, Trần Diêu có chút nóng nảy.

"Khốn nạn, hình trụ, mập mập chết bầm. . ."

"Ngươi đi luôn đi! Gọi ta Bàn Tử có thể, nhưng có thể hay không đừng ở phía trước thêm cái chữ chết? ?"

Bàn tiên nhân lão đại giọng không cao hứng rút cuộc truyền đến, Trần Diêu nghe xong liền vui vẻ, trêu chọc nói: "Nhé! Thật không nghĩ tới, nguyên lai Tiên Nhân cũng sẽ tức giận a ~"

"Ta không phải là với tư cách Tiên Nhân đang tức giận! Ta là làm {vì:là} một tên mập đang tức giận! !"

Nghe thanh âm, bàn tiên nhân tựa hồ là thực có chút tức giận, Trần Diêu vội vàng chịu thua nói: "Tốt rồi tốt rồi, mới vừa rồi là ta không đúng, bàn tiên nhân, ta có việc muốn nhờ."

"Đã xảy ra chuyện biết rõ chịu thua rồi, ngươi tên tiểu quý, xem ta không thu thập ngươi." Tuy rằng nghe thanh âm còn là không rất cao hứng, nhưng bàn tiên nhân tâm tình hòa hoãn không ít, tự cao tự đại nói: "Chuyện gì a?"

"Cái kia, nhưng thật ra là ta không nghĩ qua là thêm sai rồi điểm." Trần Diêu vội nói: "Không biết có thể hay không tẩy điểm a?"

"Tẩy điểm? Ngươi nói là một lần nữa thêm điểm đúng không? Đương nhiên có thể a!"

Bàn tiên nhân một câu làm cho Trần Diêu mở cờ trong bụng, vội vàng nói: "Mau mau, nhanh sẽ khiến ta tẩy điểm!"

"Đưa tiền đây."

"Ngươi nói cái gì? !"

Bàn tiên nhân một câu làm cho Trần Diêu mắt choáng váng, bất mãn nói: "Ngươi là chim cánh cụt sao? Làm cái gì sẽ phải tiền? Ngươi một vị tiên nhân còn quản ta một phạm nhân đòi tiền, còn có xấu hổ hay không rồi hả? ?"

"Làm sao vậy, Tiên Nhân không thể đòi tiền? Ngươi đây là kì thị chủng tộc!" Bàn tiên nhân tựa hồ đang cố ý khó xử Trần Diêu, trong lời nói tràn đầy đắc ý.

"Ngươi một vị tiên nhân, muốn phạm nhân tiền khô trống a!" Trần Diêu tức giận bất bình nói.

"Kêu gào, đòi tiền không phải là mục đích, mục đích là cho ngươi {vì:là} hành vi của mình trả giá thật nhiều, mọi thứ đều có cái quy củ, ta bàn tiên nhân cả đời tên tuổi anh hùng, không thể tại ngươi ở đây hồng mắt quy củ không phải là ~" bàn tiên nhân dương dương đắc ý nói: "Còn nữa nói, ta lấy tiền làm gì ngươi trông coi sao ngươi ~"

"Ngươi vô lương gian thương, xem như ngươi lợi hại!" Trần Diêu hận không thể đem bàn tiên nhân theo hệ thống trong bắt được đến bị đánh một trận {ngừng lại:một trận}, nghiến răng nghiến lợi nói: "Nói, bao nhiêu tiền?"

"{điểm thuộc tính} một chút một trăm lượng bạc, {điểm kỹ năng} một chút một ngàn lượng bạc."

"Ngươi con mụ nó tại sao không đi đoạt a!" Trần Diêu liếc mắt, bất mãn nói.

"Dùng, muốn tẩy không tẩy không tẩy xong rồi ~"

Bàn tiên nhân cũng là đập trên mũi mặt hàng, ngao kiêu một câu, một đầu chui vào quay về hệ thống trong rút cuộc không ra ngoài.

Ài, thật không nghĩ tới, lại có thể biết đụng với như vậy cái vô lương Tiên Nhân.

Trần Diêu đau buồn thúc nhìn mình kỹ năng trước mặt tằm, lóe sáng "Thần mộc chi đồng" gần ngay trước mắt, lúc này dường như cũng biến thành bàn tiên nhân hóa thân, chính run lấy thịt mỡ cười nhạo hấn sai lầm.

"Coi như là muốn tẩy, ta có được đi nơi nào làm cho một ngàn lượng bạc a. . ."

"Điều huynh là đang nói chuyện với ta phải không?"

Trần Diêu lăm bầm lâu bầu đưa tới Giang Ba chú ý, quay đầu lại ân cần hỏi han.

"Ách, chưa, không có gì" Trần Diêu gấp vội vàng khoát tay nói: "Ta thuận miệng nói một chút mà thôi, tiếp tục chạy đi, tiếp tục chạy đi, ha ha."

Đúng rồi, cái này Giang Ba mạnh như thế nào? Dùng thần mộc chi đồng thử xem!

Trở lại hệ thống trong một nghiên cứu, Trần Diêu phát hiện tại bình thường lộ tuyến nhắc nhở phía dưới, xuất hiện một ít sắp xếp do từng cái nhỏ khoảng trắng tạo thành liệt biểu, còn lại ô vuông đều trống không, duy chỉ có đệ nhất cái ô vuông trong xuất hiện một cái nhỏ ánh mắt, đúng là thần mộc chi đồng tiêu chí.

Thò tay điểm kích [ấn vào] một cái, một cái nhắc nhở lan can xuất hiện ở trước mắt: "Mời lựa chọn kỹ năng mục tiêu."

"Còn làm ra đáng nhá."

Tại Trần Diêu trong mắt, Giang Ba đỉnh đầu xuất hiện một cái nho nhỏ màu vàng mũi tên, theo Giang Ba bước bức hơi hơi lắc lư, thoạt nhìn rất không chân thực.

"Là điểm một cái là được rồi sao?"

Trần Diêu cẩn thận từng li từng tí vờn tay, cách không tại Giang Ba trên đầu nhẹ điểm một cái, vội vàng thu tay lại, sợ bị Giang Ba phát hiện.

"Xôn xao "

"Kỹ năng thần mộc chi đồng sử dụng thành công!"

Một cái truyền tin lan can nhảy ra ngoài, tại truyền tin lan can phía dưới, một cái liệt biểu chỉnh tề xếp đặt lấy.

"Tính danh: Giang Ba. Lực lượng: Không biết. Nhanh nhẹn: Không biết. Tiên năng: Không biết. Thể lực: Không biết."

"Bà mẹ nó, xấu như vậy xiên? !"

Trần Diêu miệng há lớn kinh ngạc nhìn liệt biểu, cái này Giang Ba tuyệt đối là thật cao thủ, tất cả thuộc tính đều vượt qua bản thân 1,5 lần trở lên. Nếu như ngay từ đầu không cùng hắn kết thành đồng minh, mà là không thể buông tha nổi lên xung đột lời nói, bản thân chỉ sợ một chiêu đều chống đỡ không được đi!

"Diêu huynh, mau nhìn! Nơi đây lại có mấy cỗ thi thể!"

Giang Ba mà nói làm cho Trần Diêu theo hệ thống trong nghiên cứu phục hồi tinh thần lại, tiến lên nhìn qua, trên mặt đất quả thật có mấy cỗ thi thể, không dùng nhìn kỹ có thể đoán được, lại là {bịđộc} hẹp dài miệng vết thương một kích chí mạng.

"Theo vừa mới bắt đầu, chúng ta nhìn thấy thi thể tình huống càng ngày càng nhiều." Giang Ba thần sắc nghiêm trọng nói.

"Nói cách khác, chúng ta cự ly này cái sát nhân cuồng, cũng càng ngày càng gần. . . !" Trần Diêu cảm thấy lạnh như thế, gật đầu nói.

Hai người hướng đỉnh núi cao một đường thẳng tiến, trên đường cũng gặp phải mấy sóng tìm phiền toái thí sinh, nhưng đều bị Giang Ba nhẹ nhàng đánh bại.

Cũng không biết đi bao lâu rồi, trước mắt vô cùng vô tận cây biển đột nhiên sáng tỏ thông suốt, một ít mảnh gò đất trước, một ngọn núi cao thể chân vạc, coi như trong mây chỉ kiếm, dốc đứng sắc bén.

"Rốt cuộc thông qua rừng rậm cỏ đầu!" Giang Ba hưng phấn cười nói: "Lần này nhờ có có Diêu huynh một đường tương trợ, sẽ khiến ta Giang Ba có thể càng tiến một bước!"

"Đầu có đầu có, giúp đỡ cho nhau, giúp đỡ cho nhau. . ." Trần Diêu có chút xấu hổ, cười mĩa mị nói.

Hai người hướng phía đỉnh núi cao xuất phát, trong một giây lát công phu liền đi tới đỉnh dưới đỉnh.

Trước mắt vách đá hầu như thẳng đứng đầy đất trước mặt, tuy có đá vụn huyệt động, nhưng leo đứng lên tương đối không dễ.

"Vù vù "

Đi vào chỗ cao, sức gió cũng trở nên mạnh mẽ đứng lên, ngẩng đầu nhìn lại, trên vách đá dựng đứng có không ít người đã bắt đầu leo lên, ngày mùng một tháng năm không muốn mau chóng đến đỉnh phong.

"Diêu huynh, chúng ta đã rút lại phía sau người, tranh thủ thời gian lên núi đi!"

Giang Ba vừa dứt lời đã nghĩ bắt đầu leo núi, lại bị Trần Diêu kéo lại.

"Đợi một chút, giống như có chút cổ quái. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13:: Nhiếp hồn

"Đợi một chút, giống như có chút cổ quái!"

Trần Diêu ngăn lại Giang Ba, ý bảo người sau nhìn kỹ một chút những cái kia đang tại leo đỉnh núi cao người.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Trong gió lạnh, từng cái leo người đều thần sắc ngưng trọng, thở hỗn hển, không ít người thậm chí toát ra mồ hôi lạnh, tay chân đều tại run nhè nhẹ, coi như đang cùng cái gì cực kỳ khủng khiếp quái lực làm lấy chống lại.

Trái lại ở dưới chân núi, mọi người thần sắc nhẹ nhõm, không giống như là có cái gì khó đề bày ở trước mặt bộ dạng.

Nếu là bình thường vách đá, ở đây chính xác các tu sĩ hẳn là không có bất kỳ áp lực, có thể nhẹ nhõm leo lên mới phải. Nhưng theo trước mắt xuất hiện tình huống đến xem, chỗ này vách đá tuyệt không bình thường.

Leo đám người bộ dạng giống như là mất hồn phách bình thường, tuyệt không phải bình thường mỗi một bố trí.

"Cái này vách đá có cổ quái!" Giang Ba cũng nhìn ra khác thường, chỉ vào chỗ cao nhất một người nói ra: "Diêu huynh người xem, người kia tựa hồ sắp ngã xuống rồi!"

Trần Diêu giờ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy chỗ cao nhất leo lên người khoảng cách đỉnh phong bất quá một trượng có hơn, chính run rẩy vươn tay cánh tay đi đủ cách đó không xa nhô lên một khối loạn thạch.

"Ách. . . Ách. . ."

Người nọ không ngừng thấp giọng ** lấy, cánh tay vô lực hướng lên giờ lên, vô luận hấn như thế nào nỗ lực, rồi lại dù sao vẫn là bất không được loạn thạch, không thể nào mượn lực. Giữ vững được vài giây đồng hồ, rốt cục vẫn phải lực lượng chống đỡ hết nổi, dưới chân vừa trượt, kêu thảm ngã xuống.

"A a a! !"

Cao nhất người một ngã xuống, lập tức liền đưa tới phản ứng dây chuyền, chỗ cao mấy người cũng nhện không được nữa, nhao nhao ngã xuống, kêu thảm thiết liên tục.

"Phanh "

Một người trong đó ngã xuống sau đó trên mặt đất gãy dựa thân thể, cuộn cuộn vài vòng, vừa vịn ngã vào Trần Diêu cùng Giang Ba trước mặt, không còn động tĩnh.

"Diêu huynh người xem, hấn hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, tay chân đều cứng ngắc vô cùng, giống như nhìn thấy gì đáng sợ đến cực điểm đồ vật!"

Trần Diêu tiến lên một bước, chỉ cảm thấy trên người người này tản mát ra một cỗ nói không rõ đạo không rõ âm lãnh chi khí, vừa định tiến lên hỏi thăm tình huống, kia vật áo rồi lại hơi hơi lật qua lật lại, một cái màu đen chim nhỏ mãnh liệt bay ra, dọa hai người nhảy dựng.

"Chiêm chớp!"

Màu đen chim nhỏ nhanh giống như tia chớp, cực nhanh bay qua hai người bên cạnh thân, trên không trung kéo lê một đường đường vòng cung, bay trở về vách đá phụ cận, không thấy bóng dáng.

"Đây là có chuyện gì? Vì sao trên người người này gặp ần núp một cái màu đen chim nhỏ? !"

Trần Diêu có chút nhìn bối rối, không hiểu lắc đầu.

"Chẳng lẽ. . . Một bên Giang Ba nhú mày, không tự giác lui về sau một bước, thấp giọng nói: "Chẳng lẽ là nhiếp hồn điều. . . ? ?"

"Xạ hồn điều? Chắc chắn chắc, là cái tên hồn đản cấp cho tên, thật sự quá ** rồi!" Trần Diêu nôn rãnh nói.

"Điều huynh có chỗ không biết, tại ta khi còn bé, từng nghe gia phụ nói về qua loại này chim Tước." Giang Ba giải thích nói: "Gia phụ nói cho ta biết, có một loại chim nhỏ, toàn thân có màu đen lông chim bao trùm, cái đầu tuy nhỏ, nhưng thể chất có chút đặc thù, có thể hấp thụ tổ chim phụ cận cô hồn đã quỷ nhập vào thân, Âm khí rất nặng, có thể nói là chim Tước trong Âm Đê."

"Ách. . . Âm. . . Đê?" Trần Diêu vẻ mặt ngu ngốc loại lặp lại, cảm giác, cảm thấy cái từ này giống như có chút giống như đã từng quen biết.

"Không sai, gia phụ còn nói qua, loại này chim Tước thích nhất tại trên vách đá dựng đứng làm ổ, đối với ý đồ phán đoán vách đá người tiến hành công kích." Giang Ba không có nghe được Trần Diêu ý tứ trong lời nói, tiếp tục nói: "Tuy nói kia bản thân không có gì tổn thương người năng lực, vậy do mượn Âm khí có thể làm cho người ta thất hồn lạc phách, toàn thân cứng ngắc, ngã xuống sơn cốc!"

Trần Diêu nhìn kỹ lại, tại trên vách đá dựng đứng quả thật có không ít thật nhỏ huyết động, ước chừng chính là nhiếp hồn điều chim động. Theo kia rậm rạp chẳng chịt trình độ để phán đoán, tựa hồ là một chỗ nhiếp hồn điều căn cứ.

"Cửa ải này chỉ sợ khảo nghiệm chính là thí sinh đối với trụ cột tiên năng lực khống chế, một bên muốn khống chế thân thể leo lên đỉnh núi cao, đồng thời còn nếu ứng nghiệm đúng không lúc xuất hiện chim động, tại bị công kích trong nháy mắt dùng tiên năng hộ thể." Giang Ba phân tích nói: "Nếu là không có trụ cột tiên năng thí sinh, cửa ải này chỉ sợ là qua không được."

"Bà mẹ nó, điều này cũng quá âm hiểm đi!" Trần Diêu bất mãn nói: "Còn chưa bái nhập tiên môn, trong cơ thể không có tiên năng lại bình thường bắt quá, ra cái này một đề rõ ràng chính là vì làm khó người khác đi!"

"Ài, hàn thanh môn cũng là không có cách nào, thu đồ đệ thí luyện danh khí càng ngày càng vang, trước tới tìm kiếm Tiên Duyên thí sinh cũng càng ngày càng nhiều, nếu như không có một chút cứng rắn gạch thẳng đánh dấu mà nói, gặp sai lầm đấy." Giang Ba nói: "Hơn nữa cửa ải này chỉ có thể độc xông ai cũng không giúp được người nào, của ta tiên năng tuy rằng không tốt, nhưng ở thí sinh trong đã thuộc không tệ, đoán chừng cũng không quá đáng có thể vừa tự bảo vệ mình mà thôi."

Giang Ba những lời này nghe được Trần Diêu trong nội tâm phạm vào nói thầm, trong lời nói tựa hồ có ý định khác, hình như là đều muốn tranh thủ thời gian thoát khỏi liên quan, nhìn xem Trần Diêu bản lĩnh thật sự như thế nào tựa như.

"Điều huynh, đều đến nơi này mà rồi, người cũng không cần che che giấu giấu, xuất ra chút ít bản lĩnh thật sự, cho những cái kia không nhập lưu các thí sinh nhìn một cái ~!" Trần Diêu vừa định nói ra tình hình thực tế, Giang Ba rồi lại trách móc nói: "Chúng ta trên đỉnh thấy!"

Nói xong câu đó, Giang Ba sai bước về phía trước, bay thẳng dưới vách đá, thò tay mà bắt đầu leo lên, lưu lại Trần Diêu một người tại lúc đầu lo lắng phát sốt.

"Con em người Giang Ba! Tại trong rừng rậm lời thề sơn sắt muốn cùng tiến thoái, nhưng bây giờ đùa nghịch loại này tâm nhãn, người là muốn giết chết ta à. . . !"

Trần Diêu trong lòng điên cuồng mắng không chỉ, Giang Ba nói dễ dàng, nhưng mình đối với tiên năng nhưng là thuần túy thường dân, ở đâu bỏ được rồi cái này Địa Ngục thông lộ bình thường vách đá?

"Tất tất "

Trần Diêu trước mắt, hệ thống đã cấp ra lục tuyến nhắc nhở, mỗi một chỗ chuyển hướng, từng cái tiết điểm đều biểu thị rành mạch, hiển nhiên đã là tối ưu leo lên lộ tuyến.

"Một cái, hai cái, ba cái. . . Mười cái! Con mẹ nó hay là muốn đi ngang qua mười cái chim động!"

Trần Diêu khê đếm, cái này tối ưu lộ tuyến tuy rằng đã tránh khỏi đại bộ phận chim động, nhưng tối thiểu cũng muốn đi ngang qua trong đó mười cái. Mười lần nhiếp hồn điều công kích, bản thân có thể gánh vác được sao?

"Bản tiên nhân, bản tiên nhân, người mau ra đây, giang hồ cứu cấp a! !"

Tại trong lòng mặc niệm vài câu, nhưng mập mạp chết bầm này chính là không để ý hấn, ước chừng vẫn còn sinh lúc trước hồn dỗi, khiến cho Trần Diêu thập phần phiền muộn.

Ài, sớm biết sẽ không giả bộ cái gì cao thủ, sáng sớm nói ra tình hình thực tế không thì xong rồi? Lấy Giang Ba tính cách, nói không chừng gặp thí lấy viện thủ, làm cho mình vượt qua cửa ải khó. Nhưng bây giờ nói gì cũng đã chậm, Giang Ba tốc độ cực nhanh, đã bò lên gần một nửa, trèo lên đỉnh chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Ách."

Ngay tại Trần Diêu đầu thương yêu không dứt thời điểm, bên người rồi lại vang lên một tiếng không kiên nhẫn sách thanh âm, nhìn lại, thiếu chút nữa cười nước tiểu:

Chỉ thấy một cái dáng người không tính cao lớn nam tử, ăn mặc một thân hắc y, trên mặt còn đeo một khối màu đen tơ lụa, đem ngoại trừ ánh mắt bên ngoài ngũ quan đều cho che ở, thoạt nhìn giống như là trong võ hiệp tiểu thuyết Phi Thiên mao tặc bình thường, tại đại hán tụ tập thí sinh lộ ra đạt được bên ngoài dễ làm người khác chú ý.

Mà liền chỉ là cái kia lộ ra một đôi mắt, rồi lại cũng đã đầy đủ kinh diễm, chân mày lá liễu nhu hòa uyển, mắt tinh đôi mắt sáng, thoáng hiện lấy một cổ không nói ra được quyến rũ tức giận, đôi mắt này coi như là còn đâu một mỹ nữ trên mặt cũng không chút nào không khỏe.

Chỉ là cái này hai mắt rồi lại rũ sụp lấy, trong ánh mắt nhìn không ra chút nào tình cảm, đã có một cổ nồng đậm bi quan chán đời tâm tình, giống như đối với cái gì đều đề không nổi hứng thú tựa như.

"Ta đi, gia hỏa này là tưởng đề điều một ít không đề người chú ý sao? Cái này một thân trang phục, muốn không chú ý cũng khó a!"

Trần Diêu vừa định nôn rãnh vài câu, Hắc y nhân lại đột nhiên bắt đầu phát lực, đôi chân vừa bước, toàn bộ người giống như bay hướng vách đá chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14:: Khoai lang

"Đạp đạp đạp "

Hắc y nhân tốc độ cực nhanh, hai ba bước liền đi tới dưới vách đá, hai tay chọc ở trong túi áo cũng không có móc ra, hai chân phát lực, toàn bộ người hầu như cùng mặt đất song song, xoát xoát xoát liền bò lên.

"Chiêm chiêm, chiêm chiêm!"

Hắc y nhân những nơi đi qua, nhiếp hồn điều mà kêu to tứ tán chạy trốn, như là tiểu quỷ thấy Diêm La Vương tựa như, căn bản không dám cùng Hắc y nhân có bất kỳ tiếp xúc.

"Bà mẹ nó, đây mới thực sự là cao thủ a!"

Trần Diêu nhìn đều ra thần, tại một đám vạt và leo lên vách đá thí sinh bên trong. Hắc y nhân quả thực hạc giữa bầy gà, tốc độ nhanh người ta gấp bội, coi như mũi tên rời cung, đi từ từ liền nhảy lên đi lên, bất quá thời gian chừng nửa nén hương liền lên đỉnh phong.

"Sách "

Đi vào đỉnh phong sau đó, Hắc y nhân quay đầu lại nhìn thoáng qua trên vách đá còn đang cực khổ leo lên các thí sinh, cuối cùng còn có chút khinh bỉ nhìn thoáng qua Trần Diêu, đi theo sau đó xoay người rồi đi. Tại hán biến mất tại trong tầm mắt thời điểm, Trần Diêu rõ ràng đã nghe được một tiếng sách âm thanh.

"Ta ta ta, ta không bò lên, ta không khảo thí rồi! Cái này khảo đề quả thực không phải người ra đấy, không có tiền năng người đi lên, sẽ sống sống ngã chết đấy!"

Chân núi, tại chỗ có người đánh cho muốn lui lại, hô to gọi nhỏ lấy hốt hoảng chạy trốn.

"Ta cũng muốn thối lui ra khỏi! Vì {lamlúc} người tu sĩ, liền tính mạng đều dựng lên, quá không hợp được rồi!"

"Chính là chính là, cái này còn không có vào tiên môn đâu rồi, trước vào Diêm La Vương cửa, không làm không làm!"

"A a a, chân của ta, chân của ta đứt gãy! !"

"Cánh tay của ta không cảm giác rồi, ai tới giúp ta một chút, nhanh giúp ta một chút a! !"

Đi tới nơi này một cửa, hàn thanh môn giám khảo đám triển khai thật sự mà, khảo trường trong nháy mắt liền loạn cả một đoàn, có người rời khỏi, có người tức giận mắng, có người nhìn có chút hả hê, có người bị thương kêu thảm thiết, thí sinh trong nháy mắt {bịđược} xoát mắt hơn phân nửa, chỉ còn hơn mười người kiên trì khiếu chiến.

"Bàn tiên nhân, người đến cùng đang làm gì đó a! Mau tới giúp ta một chút! !"

Vô luận Trần Diêu như thế nào kêu gọi, cái này bàn tiên nhân là quyết định chủ ý không đi ra, nhanh chóng Trần Diêu đầu đầy mồ hôi, không biết nên

không nên buông tha cho.

"Cùng người nhà đều cãi nhau mà trở mặt rồi, thời điểm này lại buông tha cho trở về, chẳng phải là cả đời không ngóc đầu lên được? Hơn nữa, không vào tiên môn, như thế nào tu Tiên? Không đạp tiên đồ, như thế nào tìm đến đường về nhà? Không được, ta Trần Diêu cũng không thể ở chỗ này liên lùi bước!"

Ngang roi xuống tâm, Trần Diêu cắn chặt răng, kiên trì thuận theo hệ thống cho ra lộ tuyến đi lên phía trước đi.

"Bất quá là mười cái chim động mà thôi nha, có cái gì quá không được đây! Khi còn bé đào qua chim động còn thiếu sao? Nho nhỏ nhiếp hồn điều nếu là dám đến công kích, lão tử từng phút đồng hồ đào các ngươi rồi ồ!"

Đi vào vách đá dưới chân, Trần Diêu hít sâu một hơi, bắt đầu trở lên leo lên.

"Tất tất "

Thuận theo lục tuyến một đường hướng lên, tránh khỏi vô số chim động, bên người không ngừng có người kêu thảm ngã xuống xuống dưới, Trần Diêu khăn trương trong lòng bàn tay đều xuất mồ hôi, cầm lấy nhám thạch đều có chút trơn trượt đấy, không khỏi càng thêm cẩn thận.

Nên đến tóm lại sẽ đến, bò lên nửa nén hương công phu, Trần Diêu còn là đụng phải cái thứ nhất chim động.

"Vù vù "

Chim động bất quá quả táo lớn nhỏ, trong đó không ngừng thổi ra nhỏ vụn hàn phong, thổi Trần Diêu toàn thân run lên, hai tay thiếu chút nữa bắt không được nhám thạch, kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

"Tốt, liền một mạch bò qua đi, nhất định phải nhanh, không thể cho nhiếp hồn điều cận thân cơ hội!"

Trần Diêu dụng cả tay chân, phát lực hướng lên bò đi, nhưng vừa mới di động nửa bước, toàn bộ người liền cứng ngay tại chỗ.

"Vù vù "

Chim trong động sức gió đột nhiên bắt đầu biến lớn, Trần Diêu từ đầu đến chân ngụi lạnh mấy lần, toàn bộ người toàn thân âm lãnh vô cùng, như rót vào hầm băng, coi như trần trường đứng ở cuồng phong Blizzard bên trong, theo trong đấy lòng lộ ra tuyệt vọng bất lực.

"Rống ô. . ."

Nhiều tiếng gào thét lọt vào tai, rất nhỏ âm thanh tại Trần Diêu nghe tới đã có như gào khóc thảm thiết, liền màng nhĩ đều nhanh cũng bị đâm thủng, trái tim mãnh liệt rung động, tựa hồ bị một cái nhìn không thấy kết nắm chặt ở, cũng bị sinh sôi xé rách đi ra tựa như.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Trần Diêu trên trán đã tràn đầy to như hạt đậu mồ hôi, hần không ngừng thờ hồn hển, cùng cái này cực độ sâu lạnh cảm xúc chống đỡ tranh giành. Nhưng nội tâm cảm giác sợ hãi rồi lại càng ngày càng mãnh liệt, Tiểu Tiêu Diêu trong động tựa hồ có vô số hai tay đang tại vờn ra, muốn đem Trần Diêu liền da lẫn xương thôn phệ hầu như không còn.

"Anh "

Kỳ diệu chấn động truyền đến, chim trong động một đôi thắm Lục sắc chim con mắt dần dần hiện ra rõ ràng, thẳng tắp nhìn chăm chăm vào Trần Diêu hai mắt, hầu như muốn đem hồn phách của hần theo con mắt nhiếp ra, làm cho hần toàn thân mềm mại không còn chút sức lực nào, giống như là muốn {bịđược} ăn sống nuốt tươi bình thường.

"Hô. . . Hô. . ."

Trần Diêu vội vã ngẩng đầu không nhìn tới đáng sợ kia hai mắt, phía trên cách đó không xa, một thân dài áo khoác Giang Ba cũng đang tại đau khổ giãy giụa, nhưng tới thiểu vẫn còn từng bước bay lên, so với đại đa số người tình huống đều tốt hơn trên không ít.

"Chiêm chiêm "

Một tiếng chim hót truyền đến, sợ tới mức Trần Diêu suýt nữa ngã xuống xuống dưới, tay chân cũng bắt đầu run lên, hầu như không cách nào ức động.

Tiếng chim hót trong coi như có nào đó ma lực, tại dẫn dắt Trần Diêu không ngừng hạ xuống, mắt thấy sẽ phải ngã vào vực sâu không đáy.

"Không thể lo lắng người khác, hơi vừa phân tâm sẽ ngã xuống xuống dưới, nhất định phải chăm chú lại chăm chú!"

"Chiêm chiêm "

Trần Diêu trong nội tâm rất rõ ràng, nhưng thân thể rồi lại hoàn toàn không nghe sai khiến, chim hót từng trận, đưa hần lực phủ ngũ tạng đều muốn chấn xuất thể bên ngoài. Một cỗ ám áp lực lượng đang tại dần dần thoát ly thân thể của hần, lập tức sẽ bị nhiếp hồn điều cho lôi đi, như vậy trở thành tại phụ

cận du đăng cô hồn dã quỷ, trọn đời không được siêu sinh.

"Không được, thật sự không được. . ."

Trần Diêu đã lại cũng vô lực chèo chống, tay chân cũng bắt đầu dần dần thoát ly vách đá, lập tức sẽ phải ngã xuống đi xuống.

"Cha, mẹ, Thủy Hương, thực xin lỗi, ta vẫn không thể vượt qua cửa ải khó, sẽ phải tại đây tha hương vĩnh cửu ngủ say đi xuống. . ."

"Chiêm chiếp "

Cuối cùng này một tiếng chim hót triệt để đánh tan Trần Diêu ý chí, hai tay của hắn đã đi ra vách đá, toàn bộ người hướng về phía sau vô lực ngược lại đi.

"Cha, mẹ, Thủy Hương, thực xin lỗi. . ."

". . ."

"Tất tắt! ! !"

Một tiếng sắc nhọn thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu mãnh kinh, thoáng cái trở về hồn, nhìn trước mắt dần dần rời xa vách đá, gấp vội vuton tay một trào, vừa ổn định thân thể.

"Ta đi! Cái quái gì vớ vẩn kêu a? ! !"

Trần Diêu toàn thân mồ hôi đầm đìa, như ở trong mộng mới tỉnh, nhìn kỹ, trước mắt rõ ràng xuất hiện một cái nhiệm vụ mới lan can:

"Bắt nhiếp hồn điều: 0\10 "

". . . Ta đi đại gia người a!"

Nhiệm vụ này làm cho Trần Diêu triệt để mắt choáng váng, bắt nhiếp hồn điều? ? Còn không bằng làm cho hắn trực tiếp chết hết tới được thống khoái!

"Chiêm chiếp "

Tiếng chim hót lại lần nữa truyền đến, Trần Diêu hồn phách lại bắt đầu trời nổi xuất thân thân thể bên ngoài, thậm chí Lục sắc chim con mắt xuất hiện ở cửa động, lập tức sẽ phải đi vào Trần Diêu trước mặt.

"Không được! Nhiếp hồn điều mau ra đây rồi, được tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp ngăn chặn cửa động!"

Nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, cũng không biết là cái nào gân dưng sai rồi tuyền, Trần Diêu cơ hồ là phản xạ có điều kiện bình thường trở tay hướng sau lưng một trào, theo cái sọt trong cầm ra một cái đĩa dưa, mãnh liệt hướng chim cửa động một nút, lớn nhỏ hoàn mỹ ăn khớp, đem cửa động chặn cái cực kỳ chặt chẽ.

"Hô!"

Chỉ một thoáng tiếng gió tĩnh tại, Trần Diêu toàn bộ người đều thức tỉnh lại, ý nghĩ vô cùng rõ ràng, không hề lúc trước thất hồn lạc phách cảm giác, vội vàng thừa cơ há mồm thở dốc.

Thì ra là thế!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15:: Chuỗi nhiệm vụ

"Hí, ha ha, hí, ha ha, hí, Haaa...!"

Trần Diêu hai tay một mực bắt lấy vách đá, từng ngum từng ngum thở hổn hển, nghỉ ngơi tốt một hồi, mới cảm giác được một cổ dòng nước ấm trở lại

tay trên chân, toàn bộ người cái này mới hồi phục tinh thần lại.

"Trách không được lên núi lúc trước nhất định phải ta nhỏ khoai lang, nguyên lai là vì thông qua cửa ải này!"

Trần Diêu không thể không bội phục hệ thống cường đại, rõ ràng có thể sớm lâu như vậy liền kế hoạch tốt rồi nhiệm vụ trình tự, làm cho hắn không đi nửa điểm đường quanh co. {các loại chò} bàn tiên nhân tiêu tan tức giận, nhưng phải hảo hảo cảm tạ một cái cái này không đáng tin cậy gia hỏa!

"Chi ... chi chi!"

Đột nhiên, trước mắt khoai lang hơi hơi lay động, nghe thanh âm, tựa hồ là có cái thứ gì chui vào, chính từng ngum từng ngum ăn chính vui mừng.

"Xem ra cái này khoai lang thật sự là rất có diệu dụng, khoai lang da có thể ngăn cách nhiếp hồn điều Âm khí, khoai lang thịt còn có thể dẫn tới nhiếp hồn điều đi thức ăn, làm cho người ta tranh thủ đào thoát thời gian, thật sự là nhất cử lưỡng tiện!"

Trần Diêu ngẩng đầu nhìn lên, chính mình mới bò lên một phần mười độ cao, dựa theo vừa rồi tính toán lộ tuyến, bản thân trên đường đi gặp được mười cái chim động. Mà cái sọt bên trong vừa đúng có mười cái khoai lang, một cái chim động một cái địa dưa, chính dễ dàng bảo vệ bản thân lên đường bình an đến đỉnh phong.

"Tất tất "

"Bắt nhiếp hồn điều: 0\10 "

Thế nhưng là nhiệm vụ này lại làm như thế nào hoàn thành đây?

Trảo mười con nhiếp hồn điều, nói dễ vậy sao? Nhìn xem cái này trên vách đá dựng đứng chính đang ra sức leo lên các thí sinh, cũng đã coi như là một phương hào kiệt, nhân trung chi Hổ rồi, nhưng mỗi cái đều bò đầu đầy mồ hôi, đi ngang qua chim động lúc tối thiểu được xoát mất chín thành, lại càng không cần phải nói đi bắt rồi. Cho dù là Giang Ba đều không nhất định hiểu rõ, Trần Diêu một cái tu Tiên thường dân, lại nên như thế nào hoàn thành nhiệm vụ đây?

"Ăn ăn ăn "

Không kịp nghĩ nhiều, khoai lang bên trong thanh âm đã càng ngày càng gần, lại nghỉ ngơi xuống dưới, khoai lang rất nhanh cũng sẽ bị ăn mặc, đến lúc đó nhiếp hồn điều lại xông tới, bản thân nhưng là không còn triệt rồi.

"Không thể lại nghỉ ngơi đi xuống, còn là tranh thủ thời gian chạy trốn đi! Cái này cái quý gì nhiệm vụ, sau này hãy nói!"

Trần Diêu không do dự nữa, tay chân phát lực, rất nhanh liền bò lên trên vài bước, đã đi ra chim động phạm vi, cảm thấy an tâm một chút, vừa mới chuẩn bị tiếp tục trên bò, rồi lại phát hiện có chút không đúng.

"Khò khè nói nhiều "

Một tiếng vang nhỏ sau đó, nút tại chim cửa động khoai lang khẽ run lên, sau đó sẽ không có động tĩnh.

Chứng kiến tình cảnh như thế, Trần Diêu đột nhiên linh cơ khẽ động, quay đầu lại nhìn chung quanh, mỗi người đều đang ra sức leo lên, cũng không người chú ý tới hắn tình huống của bên này, liền vội vàng lại xuống bò lên vài bước, cẩn thận nhìn cái kia khoai lang.

". . ."

Khoai lang bên trong tựa hồ có cái gì rất nhỏ âm thanh, nhưng thật sự quá nhẹ, cách khoai lang da thịt nghe không đúng dừng.

"Chẳng lẽ. . ."

Trần Diêu trong đầu đã có một cái người can đảm ý tưởng, hai mắt nhìn chăm chăm vào khoai lang, tại chỗ hít thở sâu vài tính nhằm là cho mình đánh cho tức giận.

"Tốt, Trần Diêu, thắng bại lúc này một lần hành động, không muốn kinh sợ, ngàn vạn không muốn kinh sợ!"

Trần Diêu âm thầm cổ vũ bản thân vài câu, sau đó đột nhiên ra tay, một tay lấy khoai lang cầm đi ra.

"Ách a a. . .!"

Cầm ra khoai lang trong nháy mắt, Trần Diêu lập tức đem mở miệng hướng lên giờ lên cao cao, bản thân tức thì cúi đầu tránh né, qua tốt một hồi, sự tình gì đều không có phát sinh, cái này mới chậm rãi đem khoai lang lấy xuống, thăm dò nhìn vào bên trong.

"Khò khè nói nhiều "

Một hồi rất nhỏ tiếng lẩm bẩm truyền đến, nhìn kỹ, khoai lang đỉnh xuất hiện một cái động khẩu nho nhỏ, thò tay búng khoai lang da, một cái xinh đẹp Bạch Vũ chim nhỏ đang ngủ say, còn bắt chợt hơi hơi hoạt động thân thể, thoạt nhìn rất là đáng yêu.

"Hặc hặc, lúc đầu đến đáng sợ như vậy nhiếp hồn điều, ngũ sau đó rồi lại khá ái như thế, thật sự là ngoài dự đoán mọi người."

Trần Diêu cẩn thận đem nhiếp hồn điều tính cả khoai lang cùng một chỗ, để vào sau lưng cái sọt bên trong, ngay tại hắc lâm xong động tác này đồng thời, hệ thống thanh âm nhắc nhở lại lần nữa truyền đến, thanh nhiệm vụ trên con số cũng nổi lên biến hóa.

"Bắt nhiếp hồn điều: 1\10 "

Thì ra là thế!

Trần Diêu hưng phấn không thôi, lần nữa đối với hệ thống quý báu, thuận tiện cũng nhỏ sùng bái một cái bàn tiền nhân. Tại chân núi nhiệm vụ thứ nhất nhìn như không rồi đâu, nhưng tại thời khắc mấu chốt này nổi lên tác dụng, thật sự là quá cho lực.

Ngẩng đầu nhìn nhìn còn quảng đường còn lại trình, tựa hồ cũng trở nên chẳng phải dài đằng đặc rồi, tay chân phát lực từng bước trên bờ, không bao lâu đã đến thứ hai chim động.

Trần Diêu lập lại chiêu cũ, chỉ bất quá lúc này đây hắc học thông minh, không có "Lấy thân thử chim", mà là cả người nằm ở chim động phía dưới, thò tay đi đem khoai lang nhét vào chim động. Không bao lâu, thứ hai đầu Bạch Vũ chim nhỏ cũng bị Trần Diêu bỏ vào trong túi.

Cứ như vậy một đường dứt lấy khoai lang, một đường trao chim, mười cái khoai lang vừa vận khốn trụ mười con nhiếp hồn điều, đều bị Trần Diêu nhẹ nhõm bỏ vào cái sọt, đồng thời cũng vừa vận trèo lên đỉnh phong.

"Cuối cùng đã đến!"

Trần Diêu hưng phấn hô to lên tiếng, còn chưa kịp nhìn kỹ đỉnh phong tình huống, chợt nghe đến "Chích" một tiếng, trước mắt cái kia quen thuộc nhắc nhở lan can lại lần nữa xuất hiện.

"Chúc mừng người, nhiệm vụ hoàn thành!"

Ấn mở ban thưởng trước mặt tấm, Trần Diêu nguyên bản không đúng nhỏ như vậy nhiệm vụ mang đến ban thưởng có cái gì chờ mong, nhưng thấy vẫn tự lại làm cho hắc có chút kinh ngạc.

"Đạt được danh vọng: Thế giới danh vọng +1 "

"Đạt được danh xưng: Trao chim cuồng ma "

"Đạt được {điểm thuộc tính}: 1 "

"Phát động nhiệm vụ: Vào tiên môn "

"Ừ. . . ? Phát động nhiệm vụ? Đây là ý gì?"

Trước mấy cái ban thưởng không xuất ra Trần Diêu sở liệu, cái gọi là danh vọng gia tăng, phải là nói mình bây giờ ở thế giới trong phạm vi đã có "1" danh khí, "Trao chim cuồng ma" cái này danh xưng, lại lần nữa phản ánh bàn tiền nhân thưởng thức. {điểm thuộc tính} tự nhiên lại càng không nhất định nhiều lời, nhưng này cái phát động nhiệm vụ là mấy cái ý tứ đây?

Hồi tưởng lại lúc trước đoạn đường này bốn ba, tuy rằng cũng có qua bởi vì chính mình cái nào đó cử động cái biến trong nhiệm vụ sắc mặt tình huống xuất hiện, thế nhưng đều là trực tiếp xuất hiện thanh nhiệm vụ, chưa bao giờ tại ban thưởng trước mặt trên bảng đã từng gặp cùng loại nhắc nhở.

Loại này nhắc nhở phương thức đối với Trần Diêu mà nói nhập lại không xa lạ gì, tại nguyên bản trong thế giới, chơi một ít cỏi mở kiểu trò chơi lúc, thường xuyên sẽ đụng phải tình huống tương tự: Có chút nhiệm vụ là Ấn Tầng Nhiệm Vụ, nếu như chỉ ấn bình thường phương thức đi tìm NPC tiếp nhiệm vụ, chắc là sẽ không phát giác được loại nhiệm vụ này tồn tại. Chỉ có tại xong thành một cái nào đó đặc biệt nhiệm vụ sau đó, hoặc là nhân vật chính thỏa mãn một điều kiện lúc, mới có thể phát động đặc thù nhiệm vụ.

Loại này Ấn Tầng Nhiệm Vụ, đối với bất kỳ một cái nào người chơi mà nói, đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu kỳ ngộ, nói chung ban thưởng có chút phong phú, nhưng hoàn thành độ khó cũng so với bình thường nhiệm vụ cao hơn rất nhiều.

Theo toàn bộ hệ thống thiết trí đến xem, bàn tiền nhân đối với nguyên bản thế giới trò chơi hệ thống rất có nghiên cứu, chẳng lẽ hắc cũng ở đây hệ thống trong tầng thêm Ấn Tầng Nhiệm Vụ công năng, còn hảo vận như thế bị bản thân cho dụng phải?

"Tên mập mạp chết bầm này, làm hệ thống thật đúng là không phải là dùng để trưng cho đẹp. . . !"

"Ha ha ha ha a ~ "

Ngay tại Trần Diêu cẩn thận nghiên cứu ban thưởng trước mặt tấm thời điểm, cái kia thanh âm quen thuộc rót cuộc lần nữa tại trong đầu hắc vang lên. Nghe thanh âm phán đoán, bàn tiền nhân tâm tình tựa hồ tốt hơn nhiều.

"Tiểu tử ngươi vận khí không tệ nha, rõ ràng phát động một nhiệm vụ cấp dây xích!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16:: Thứ hai khảo đề

"Ha ha ha ha a ~ tiểu tử ngươi vận khí không tệ nha, rõ ràng phát động một nhiệm vụ cấp dây xích!"

Bản tiên nhân một câu dọa nghiêm túc nghiên cứu hệ thống Trần Diêu nhảy dựng, vốn là muốn muốn nói cảm tạ tại chỗ liền nuốt xuống, nhin không được nể: "Ngươi mập mạp chết bầm, xuất hiện thời điểm có thể hay không nói trước một tiếng? Mới mở miệng liền cười ngây ngô, hừ chết cha rồi!"

"Dừng, tiểu quý thật sự là không biết lễ phép ~" bản tiên nhân quả nhiên tâm tình không tệ, rõ ràng không có cùng Trần Diêu cãi nhau, tiếp tục nói: "Được rồi, bốn tiên nhân tâm tình tốt, cũng không cùng ngươi một người phạm tục so đo ~"

"Bản tiên nhân, ngươi mới vừa nói cái gì? Chuỗi nhiệm vụ?" Trần Diêu nhin không được hiểu kỳ, vội vàng hỏi: "Ý là nhiều nhiệm vụ tạo thành dây xích sao?"

"Có thể hiểu như vậy ~" bản tiên nhân thân nhiên nói: "Chuỗi nhiệm vụ là bốn tiên nhân một cái phát minh vĩ đại, {làm lúc} ngươi xong thành một cái nào đó đặc biệt nhiệm vụ, nhập lại thỏa mãn có chút đặc biệt điều kiện sau đó, thì có thể phát động chuỗi nhiệm vụ."

"Chuỗi nhiệm vụ trong một cái nhiệm vụ, so với mặt khác độc lập nhiệm vụ ban thường gặp hơi thiếu một ít, nhưng nếu như có thể hoàn thành chuỗi nhiệm vụ trong sở hữu nhiệm vụ, có thể đạt được đại lượng ban thưởng."

"Nói thí dụ như ngươi vừa mới hoàn thành nhiệm vụ này, bắt nhiếp hồn điều, nhưng thật ra là một cái hai nhiệm vụ cấp, khách quan mà nói, độ khó không nhỏ. Nhưng đạt được ban thưởng rồi lại chỉ có một chút danh vọng, một cái danh xưng, một {điểm thuộc tính} mà thôi, đối với nhiệm vụ này độ khó mà nói, ban thưởng hơi chút khó coi một chút."

"Bất quá, bởi vì ngươi lúc trước hoàn thành 'Nhổ khoai lang' 'Đánh bại kẻ tập kích' 'Chế ngự báo thù người' vân... vân một loạt nhiệm vụ, mấy cái nhiệm vụ gia tăng, liền phát động nhiệm vụ này dây xích. Mặc định của hệ thống ngươi gặp hoàn thành toàn bộ chuỗi nhiệm vụ, vì vậy tại bình xét cấp bậc thời điểm điều thấp ban thưởng cấp bậc, cổ vũ ngươi đem chuỗi nhiệm vụ trên sở hữu nhiệm vụ đều làm xong."

"Ừ, ta có chút ít hiểu được." Trần Diêu gật đầu nói: "Vậy ngươi mới vừa nói một nhiệm vụ cấp dây xích là có ý gì? Là chỉ độ khó sao?"

"Không sai." Bản tiên nhân nói: "Hệ thống căn cứ chuỗi nhiệm vụ chỉnh thể nhiệm vụ bình quân độ khó, thiết lập chuỗi nhiệm vụ tổng thể độ khó, cấp một là thấp nhất cấp bậc, độ khó thấp nhất, ban thưởng cũng ít nhất. Trước mắt độ khó khăn nhất cấp bậc là cấp mười, mỗi gia tăng cấp một độ khó, nhiệm vụ hoàn thành trình độ khó khăn sẽ thành gia tăng gấp bội. Đương nhiên, ban thưởng cũng sẽ không ngừng tăng, nếu như có thể hoàn thành một cái cấp bậc tương đối cao chuỗi nhiệm vụ, ngươi đại khái gặp tại chỗ thăng lên cái hơn mười cấp đi!"

"Chà mẹ nó, còn có bức này chuyện tốt?" Bản tiên nhân một phen lời nói, làm cho Trần Diêu không thể không đối với nhiệm vụ này dây xích nhiều thêm vài phần coi trọng.

"Hừ, ngươi cho rằng bốn tiên nhân chỉ có điểm ấy sức tưởng tượng sao? Ta cho ngươi biết, xa xa không chỉ những thứ này!" Bản tiên nhân có chút đắc ý nói: "Ta hiện tại đang nghiên cứu mới hệ thống thiết lập, chuẩn bị quy hoạch mấy cái vượt qua nhiệm vụ cấp dây xích!"

"Vượt qua nhiệm vụ cấp dây xích?"

"Chính là do nhiều bình thường chuỗi nhiệm vụ tạo thành đấy, vượt xa sở hữu nhiệm vụ vượt qua nhiệm vụ cấp dây xích!" Bản tiên nhân dùng rất có ** lực lượng thanh âm nói ra: "Nếu như có thể hoàn thành một cái vượt qua nhiệm vụ cấp dây xích, tối thiểu có thể làm cho ngươi trở thành một phương hướng bá chủ, lưu danh sử xanh!"

"Xấu như vậy xiên? !" Trần Diêu nghe tâm ngứa, nghĩ lại lại có chút không đúng, cảnh giác nói: "Ta nói, ngươi mập mạp chết bầm không phải là tại lừa dối ta đi? Nói mau, có phải hay không có cái gì cạm bẫy? Vì cái gì đột nhiên đối với ta tốt như vậy? "

"Dừng, thích tin hay không ~!" Bản tiên nhân ngao kiêu nói: "Ta vội vàng đi, ngươi tự giải quyết cho tốt đi!"

Nói đến đây mà, bản tiên nhân ngừng lại một chút, thân thần bí bí tiếp tục nói: "Phải biết rằng, còn dư lại thí sinh trong, nhưng có mấy cái không có hảo ý gia hỏa!"

"A?" Trần Diêu thoáng cái liền cảnh giác, hỏi vội: "Là cái nào mấy cái? Mau nói cho ta biết!"

"Ta nhò vào! Ta mới không sẽ nói cho người biết đây!" Bàn tiên nhân nói: "Nếu như ngay cả cái này đều nói cho người biết rồi, ta còn không bằng một đường phụ đạo người, trực tiếp cho người biến thành không giới hạn thế giới chi Vương đây!"

"Thật sự có thể chứ? Nhanh phụ đạo ta nhanh phụ đạo ta!"

"Phụ đạo người đại đầu quỷ a!" Bàn tiên nhân bạch nhãn nói: "Vâng, hiện tại vách núi đỉnh phong liền lại hai cái tên vô lại, chính người cần thận Hàaa...!"

"Nơi đây thì có hai cái? Cái nào hai cái cái nào hai cái? Nói mau nói mau!"

Trần Diêu nhìn lại, đỉnh phong trên xác thực đã có hơn mười người đang chờ đợi mới khảo đề rồi, thả mắt nhìn đi, mỗi cái cũng không giống như người tốt.

"Người đi luôn đi! Muốn biết sẽ tới đập lão từ võ mộng ngựa! Ta trở về nghiên cứu hệ thống rồi!"

Bàn tiên nhân vừa mới nói xong, lại chui vào hệ thống trong đi không biết nghiên cứu cái gì đi.

"Hiện tại thì có hai cái người xấu...?"

Trần Diêu nho nhỏ phân biệt, đột nhiên thấy được một cái có chút thân ảnh quen thuộc.

"Là người áo đen kia!"

Chỉ thấy hơn mười tên thí sinh chỗ khu vực bên ngoài, một cái màu đen nhỏ gầy thân ảnh chính ngồi chung một chỗ trên mặt đá, một thân dạ hành trang phục, mặt nạ bảo hộ màu đen lơ lửng, chính rũ cụp lấy một đôi mắt cá chết, nhìn chăm chăm vào Trần Diêu nhìn!

"Ánh mắt này thật sự là quá làm cho người chán ghét!"

Trần Diêu nhin không được nôn rãnh một câu, trong nội tâm rồi lại âm thầm lưu lại trong đầu, với cái gia hỏa này tuyệt đối không dễ chọc!

"Diêu huynh, người quả nhiên cũng thành công trèo lên đỉnh rồi!"

Giang Ba không biết từ đâu xông ra, cười nhẹ nhàng đối với Trần Diêu nói: "Ta biết ngay, bực này độ khó khảo đề, căn bản không làm khó được Diêu huynh người!"

"Hặc hặc, hặc hặc, may mắn, may mắn mà thôi..."

Trần Diêu cười mĩa vài tiếng, hai người còn không có hàn huyên vài câu, một cái mạnh mẽ hữu lực thanh âm liền vang lên.

"Đệ nhất khảo đề, đến đây là kết thúc, không trèo lên đỉnh người, toàn bộ đào thải!"

Giương mắt nhìn qua, đúng là sơn môn xuống tên lão giả kia, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở đỉnh trên đỉnh, chính hít mắt mỉm cười, đối với đỉnh phong trên hơn mười người gật đầu thăm hỏi.

"A a a! Không muốn a! Ta lập tức liền bò lên rồi! Chờ ta với!"

Vách núi trên vách đá, cũng không có thiếu người chính đang ra sức leo lên, trong đó mấy người khoảng cách đỉnh phong bất quá một bước ngắn, mỗi cái lớn tiếng la lên xin tha.

"Ha ha a, tiểu hữu dám phí tâm, kính xin sang năm lại đến đi!"

Lão giả trong tay phát trần vùng lên, một cỗ Thần lực tản mát ra, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ vách đá. Đang tại leo lên các thí sinh đều đột nhiên tay chân chợt nhẹ, ngay tại chỗ trời nổi đứng lên, theo Thần lực {bị được} bình yên đưa đến mặt đất.

"Thực nhìn không ra, lão giả này thoát nhìn đáng tươi cười chân thành, rồi lại như thế nghiêm khắc, hơn một giờ dư cơ hội cũng không cho!"

Trần Diêu không khỏi lú lười, đối với lão giả khâm phục cũng nhiều hơn vài phần.

"Phía dưới tuyên bố thứ hai khảo đề!"

Lão giả mà nói làm cho đỉnh phong trên hơn mười người đều căng thẳng thần kinh, luôn luôn vui vẻ tràn đầy Giang Ba cũng thần sắc nghiêm trọng, sợ bỏ qua nói cái gì lời nói.

"Thứ hai khảo đề nội dung là: Bắt lấy mười con nhíp hồn điều!"

"A? ! Không thể nào! !"

"Con mẹ nó, cái này hàn thanh môn cũng quá ác liệt, có loại này khảo đề không nói sớm? Thật sự là lãng phí thời gian của ta tinh lực!"

Không ít người tại chỗ phản nản đứng lên, Trần Diêu nhưng là tròng lớn hai mắt sừng sờ tại nguyên chỗ, không thể tin được bản thân vừa mới nghe được.

"Chà mẹ nó, cái này hệ thống thật đúng là đủ cho lực lượng đó a!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17.: Biết trước

"Trảo nhiếp hồn điều? Còn là mười con? ! Trưởng lão, ngươi không phải là đang nói đùa đi? ?"

"Nhiếp hồn điều một cận thân, tựu sẽ khiến người thất hồn lạc phách, cái này nhưng như thế nào cái trảo phương pháp?"

"Ai cũng biết nhiếp hồn điều tốc độ bay nhanh, âm hàn vô cùng, nếu là bị lừa gạt thân, có thể cho người đánh mất năng lực hoạt động, trưởng lão rồi lại muốn chúng ta đi bắt nó, quả thực là lời nói vô căn cứ!"

Thứ hai khảo đề vừa ra, hiện trường không ít thí sinh lập tức liền tiếng oán than dậy đất, không ít người càng là tại chỗ tỏ vẻ rời khỏi, quay đầu liền đi.

"Sách, lãng phí thời gian."

Hắc y nhân nhẹ sách một tiếng, mãnh liệt quay đầu lại đi đến sát mép vách núi, một đầu bại xuống dưới, tựa hồ đối với hàn thanh môn loại này ra khảo đề phương thức cũng có chút bất mãn.

Ngoại trừ Hắc y nhân bên ngoài, còn có mấy người cũng là bất động thanh sắc, yên lặng một lần nữa trở lại bên vách núi, bắt đầu nghiên cứu như thế nào trảo nhiếp hồn điều.

"Ôi chào nha, cái này tiên môn thú vị thật coi cổ quái, trước một cái khảo đề còn là xuyên qua nhiếp hồn điều tụ tập khu lại tới đây, sau một cái khảo đề chính là làm cho người ta trở về trảo nhiếp hồn điều, thật là làm cho người đau đầu."

Giang Ba cũng là khẽ lắc đầu, một cái chiết phiến nhảy mở ra, hơi hơi vỗ, lắc đầu nói: "Cái này nhiếp hồn điều như thế khó bắt, không biết Diêu huynh có hay không biện pháp tốt?"

"Ách, cái này..."

Giang Ba cái này vừa hỏi làm cho Trần Diêu có chút lúng túng, không khỏi thò tay nắm thật chặt cái sọt móc treo, lúng túng cười nói: "Cái kia... Ta đã nắm chắc rồi..."

"Cái gì... ? !"

Trần Diêu một câu không chỉ có là Giang Ba đã nghe được, phụ cận không ít thí sinh cũng nghe vào trong tai, mỗi cái đều bày ra một bộ bất khả tư nghị biểu lộ, kinh ngạc không thôi.

"..." Giang Ba cũng là sững sờ vài giây, kinh ngạc nói không ra lời, cuối cùng nhẹ giọng tán thán nói: "Diêu huynh ngươi thật đúng là biết trước a!"

"Hặc hặc, hặc hặc, may mắn, may mắn mà thôi..."

Trần Diêu thò tay gỡ gỡ cái ót, lúng túng cười cười, hẳn biết rõ lời này vừa nói ra, mình đã trở thành mọi người tiêu điểm, đợi đến lúc có người phục hồi tinh thần lại, nhất định sẽ đưa hắn với tư cách cái đích cho mọi người chỉ trích, hướng tiên môn khiêu nại.

"Trưởng lão, người nghe thế tiểu tử mà nói sao?" Quả nhiên, lập tức có người tới hàn thanh môn lão giả trước mặt, bất mãn nói: "Tại thứ hai khảo đề còn chưa ra đề mục dưới tình huống, hẳn cũng đã nắm chắc nhiếp hồn điều, trong này có hay không có cái gì chuyện ẩn ở bên trong?"

Người này vừa dứt lời, lập tức đã có người mở miệng phụ họa: "Đúng vậy a, cái này thứ hai khảo đề như thế đặc biệt, làm cho người ta không tưởng được, lại bị một tên mao đầu tiểu tử đoán đúng, xác suất này cũng quá thấp đi!"

"Trưởng lão, chúng ta muốn khiêu nại, tiểu tử này tuyệt đối ăn gian rồi!"

"Ăn gian người chết! Ăn gian người chết!"

Các thí sinh nguyên bản liền đối với cái này thứ hai khảo đề bất mãn, lúc này xuất hiện "Ăn gian người", tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, trong lúc nhất thời trên đỉnh núi cao tình cảm quần chúng xúc động, không ít người vùng vẫy bắt tay vào làm cánh tay lớn tiếng kêu gọi, muốn hàn thanh môn lão giả xử phạt Trần Diêu.

"Ha ha, các vị tiểu hữu đừng vội, chờ lão phu nói hai câu."

"Hô "

Lão giả phát trần vùng lên, một cổ thần kỳ tiên năng phiêu tán mà ra, cái này ám áp năng lượng làm cho lòng người sinh yên ổn, hiện trường quả nhiên lập tức bình tĩnh lại.

"Chúng ta hàn thanh môn thu đồ đệ thí luyện, khảo đề chưa từng lặp lại, toàn bộ bằng các Trưởng lão quyết định." Thấy mọi người an tĩnh lại, lão giả lúc này mới mỉm cười mở miệng nói: "Không đối gặt chur vị tiểu hữu, cái này thứ hai khảo đề, cũng là lão phu phương hướng mới vừa vận nghĩ ra được. Dựa theo kế hoạch ban đầu, cái này đệ nhất khảo đề độ khó tương đối cao, sẽ phải đem thí sinh xoát mất hơn phân nửa, chỉ còn mười người trái phải. Lão phu cũng không ứng với lúc này khó xử chur vị, mà là dẫn mọi người đi tới một khảo trường, trực tiếp quyết ra người thắng."

"Nhưng năm nay chur vị tư chất thượng giai, có không ít tốt hạt giống, vượt qua kiểm tra thí sinh số lượng chuyển lệch nhiều, cần trong ưu tuyển ưu. Vì vậy lão phu mới tạm thời này lòng tham, nghĩ vậy thứ hai khảo đề. Cho nên nói, khảo đề tuyệt không tiết lộ khả năng."

"Cái kia vì sao tiểu tử này lại có thể thể hiện biết được khảo đề nội dung, nhập lại sớm làm ra chuẩn bị? Đó căn bản không hợp ăn khóp!" Lão giả giải thích hiển nhiên không thể để cho mọi người thoả mãn, cầm đầu mấy người vẫn như cũ lớn tiếng trách cứ, không chịu bỏ qua.

"Ha ha, chỉ có thể nói cái này tiểu hữu chuẩn bị đầy đủ, đoán trúng lão phu thú vị mà thôi."

Lão giả không trả lời thẳng khiêu nại người vấn đề, mà là quay đầu có phần có thâm ý nhìn Trần Diêu liếc.

"Chư vị có bực này thời gian lúc này làm khó hấn người, không bằng tranh thủ thời gian muốn muốn như thế nào trào chim đến thật sự." Giang Ba cũng đứng dậy, bảo vệ Trần Diêu nói: "Ta cùng với hấn một đường đồng hành, biết rõ Diêu huynh làm người ngay thẳng thiện lương, tuyệt đối sẽ không ăn gian mưu lợi. Ta tin tưởng Diêu huynh nhân phẩm!"

Hắc, cái này Giang Ba, ngược lại còn có mấy phần nghĩa khí! Không tệ, không tệ!

Trần Diêu trong lòng mừng thầm, cũng gập vội vàng cười ngậy ngó vài tiếng, hướng mọi người thường cái khuôn mặt tươi cười, cuối cùng là đem việc này lura gặt tới.

Một phen trò khôi hài sau đó, mọi người bữu môi thì thầm ly khai, toàn bộ thành viên trào chim đi. Không bao lâu, đỉnh phong trên cũng chỉ còn lại có Trần Diêu cùng hàn thanh môn lão giả.

"Ha ha, tiểu hữu, ngươi nói ngươi đã bắt được mười con nhiếp hồn điều, có thể mượn lão phu nhìn qua?"

Lão giả dáng tươi cười chân thành, Trần Diêu vội vàng đem khoai lang tính cả nhiếp hồn điều cùng một chỗ cung kính dâng.

Lão giả sau khi xem không được gặt đầu, cười khen: "Không sai! Lợi dụng nhiếp hồn điều thị ăn khoai lang, ăn chán chê sau đó gập biến hóa hình thái, đuổi đi trong cơ thể âm hàn chi khí, nhất đi uy hiếp điểm này nhắc tới trước xếp đặt thiết kế, tiểu hữu thật coi là thủ đoạn cao minh, thực lực sâu không lường được! Không đơn giản, không đơn giản!"

"Đầu có đầu có, vận khí cho phép mà thôi." Trần Diêu xin lỗi vò đầu nói: "Trưởng lão, không biết ta như vậy tính là thông qua thứ hai khảo đề sao?"

"Đương nhiên tính!" Lão giả cười nói: "Hiện tại xin mời tiểu hữu đi theo lão phu, cùng nhau đi tới thứ ba khảo đề địa điểm."

Lão giả chỉ một ngón tay, tại ngọn núi bên kia có một mảnh khe núi, bên trong có một chỗ không lớn đất bằng, nhìn từ xa tựa hồ còn đứng thẳng mấy khối cự lớn mộc bài.

"Tiểu hữu, mời!"

Lão giả ra lệnh một tiếng, chú ý tự tại tới trước đi đứng lên.

Tuy rằng lão giả nhìn như đã có thất tuần tuổi tác, nhưng đi lên đường núi đến rồi lại như giẫm trên đất bằng, hầu như Súc Địa Thành Thốn, nhân nhả đạo chơi tốt không được tự nhiên.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu ở phía sau thở hổn hển chạy như điên, cơ hồ là vừa lẩn vừa bò, chật vật không chịu nổi, mới đưa đem không có {bị được} rơi xuống.

"Lão đầu nh này thực không đơn giản, tốc độ nhanh như vậy, chỉ sợ tại hàn thanh môn trưởng lão trong cũng là một tay hảo thủ đi!"

Rời đi không bao lâu, một già một trẻ trước sau đi tới khe núi chỗ. Nhìn xem Trần Diêu tinh bí lực tấn bộ dạng, lão già mỉm cười nói: "Tiểu hữu xin làm nghỉ ngơi, lão phu đi đem dư thông qua khảo nghiệm thí sinh kế đó:tiếp đến, đi một chút sẽ trở lại."

Lão già vừa đi ra vài bước, đột nhiên như là tựa như nhớ tới cái gì, trở lại cười hỏi: "Tiểu hữu biết trước, không biết thế nhưng là Thổ Tu?"

"Người nói cái gì?" Lão già nói ra một cái Trần Diêu chưa từng nghe người qua thứ tự, nghe được người sau sững sờ sững sờ đấy, không khỏi hỏi lại: "Cái gì là Thổ Tu?"

"Ha ha, không có gì, không có gì..."

Lão già quay người bồng bênh mà đi, lưu lại Trần Diêu tại nguyên chỗ thở gấp khí thô.

Như ý qua tức giận, Trần Diêu bắt đầu đánh giá đến cái này thứ ba khảo đề hiện trường, ngoại trừ một khối coi như hình thành đất trống bên ngoài, hiện trường bắt mắt nhất tự nhiên là hai khối cực lớn cây chẻ tạo chiều bài. Nhìn kỹ lại trên chiều bài phân tốt rồi mấy cái khoảng trắng, chính giữa còn có một đầu nghiêng tuyến, thoạt nhìn rất giống là hai khối ghi điểm bài.

"Ghi điểm bài?" Trần Diêu trong đầu đột nhiên toát ra một cái không tốt lắm ý tưởng, không khỏi hít sâu một hơi lạnh bầm: "Chẳng lẽ... Là muốn chúng ta từng đôi chém giết...?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18:: Thứ ba khảo đề

"Nơi đây tại sao lại có hai khối ghi điểm bài? Chẳng lẽ là muốn chúng ta từng đôi chém giết??"

Cái ý nghĩ này làm cho Trần Diêu có chút kinh hãi, muốn biết mình có thể một đường đi ở đây, một là vì hệ thống đầy đủ cường đại, hai là vì sáng sớm liền ôm lấy Giang Ba căn này "Đùi", luận thực lực, mình ở còn dư lại thí sinh bên trong vị trí ở cuối chầy, đánh ai cũng quá sức.

Tại rừng rậm cỏ đầu lúc, tuy rằng Trần Diêu cũng giết chết một gã kẻ đánh lén, nhưng đó là bởi vì xuất kỳ bất ý, đánh cho đối phương một trở tay không kịp. Nếu là song phương đứng lại, kéo ra tư thế đơn đấu, Trần Diêu còn thật không biết nên làm thế nào cho phải.

"Ài, thật không nghĩ tới, cái này vào tiên môn lại có thể biết khó như vậy!" Trần Diêu không khỏi lắc đầu nói: "Nếu là thật sự muốn, phải bắt đối với chém giết, ta nhất định sẽ biểu lộ trũng xuống, đến lúc đó không vào được tiên môn không nói, còn có thể sẽ cho hàn thanh môn các Trưởng lão lưu lại ấn tượng xấu, trở thành một đầu cơ trục lợi tiểu nhân."

Chẳng lẽ, năm nay cũng chỉ có thể đi đến nơi đây, sang năm lại đến qua?

"Đạp, đạp, đạp "

Ngay tại Trần Diêu nghỉ ngơi lung tung tới ranh giới, nhẹ nhàng mà vững chắc tiếng bước chân vang lên, lão già mang theo thông qua thứ hai khảo đề khảo nghiệm các thí sinh, đi tới hiện trường.

"Tiểu hữu, cho người đợi chờ đã lâu."

Lão già xa xa chứng kiến Trần Diêu liền mỉm cười, gật đầu thăm hỏi.

"Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái. . . Mười cái! Lại là mười cái!"

Trần Diêu gật một cái, lão già đã mang đến chín người, tăng thêm bản thân tổng cộng mười người, hàn thanh môn cuối cùng xảy ra như thế nào khảo đề đây?

Trong chín người, có mấy cái nhìn qua liền không phải dễ trâu, cũng có mấy cái thoạt nhìn cái đầu không lớn, còn một bộ nôm nớp lo sợ bộ dạng, chỉ sợ thực lực cũng không lớn địa phương.

Đột nhiên thấy lạnh cả người kéo tới, Trần Diêu tập trung nhìn vào, Hắc y nhân cũng ở đây trong chín người, chính rừ cụp lấy mắt cá chết nhìn mình chăm chăm, tựa hồ đối với bản thân hơi có chút hứng thú.

"Ha ha, Điều huynh đã đợi nóng lòng đi?" Giang Ba tự nhiên cũng thông qua được thử hai khảo đề thí luyện, vẻ mặt tươi cười tiến lên cùng Trần Điều hàn huyên nói: "Cái này trao nhiếp hồn điều thật là không phải là kiện chuyện dễ dàng, làm cho xuống hào sinh chặt vật a!"

Lão giả thấy mọi người đều đã đứng hạn, phát trần vong lên nói: "Chư vị tiểu hữu, thăm hỏi yên tĩnh!"

Nhiều người thần kinh người lập tức kéo căng, mỗi cái đều thần sắc nghiêm trọng, cùng đợi lão giả xuống một câu.

"Hiện ở chỗ này cùng sở hữu mười người thông qua được thử hai khảo đề, vô luận các người dùng biện pháp gì, kết quả này cũng sẽ không cái biến. Vì vậy lão phu muốn đầu tiên chúc mừng chư vị, các người đã coi như là nhân trung chi hổ lang, là trong trăm có một nhân tài."

Nói đến đây, lão giả ánh mắt tại Trần Điều trên thân hơi chút lưu lại, dẫn tới không ít người lại là một hồi oán trách.

"Kế tiếp, lão phu đem công bố thử ba khảo đề!"

"Đáp đáp "

Lão giả rất nhanh hai bước đáp xuống, bỗng bễ đi vào hai khối ghi điểm bài trước, mỉm cười nói: "Thứ ba khảo đề nội dung chính là: Từng đôi chém giết!"

Quả nhiên!

Trần Điều trong lòng một lộp bộp, tâm thoáng cái lạnh hơn phân nửa cắt ra.

"Mười người, phân hai tổ, mỗi tổ năm người." Lão giả tiếp tục nói: "Tổ bên trong mỗi người, đều muốn cùng còn lại bốn người tất cả thi đấu một trận, người thắng đạt được một phần, người thua trừ đi một phần. Toàn bộ thi đấu xong sau, căn cứ mọi người điểm tích lũy sắp xếp định số ghế, lấy trước hai tên tấn cấp!"

Cái này không phải là phân tổ là thi đấu vòng tròn chế tạo đi!

Lão giả công bố thi đấu chế tạo, làm cho Trần Điều thoáng cái liền nghĩ đến nguyên bản trong thế giới như quả bóng trận đấu.

Mỗi người cùng tổ bên trong những người còn lại tất cả thi đấu một trận, nói cách khác bản thân tôi thiểu muốn đánh bốn trận.

Trần Điều trong lòng yên lặng tính toán bản thân tấn cấp xác suất, cùng tấn cấp cần thiết thắng trận mấy.

Bình quân đến tính, tôi thiểu muốn đạt được ba trận thắng lợi, mới có thể cơ bản bảo đảm tấn cấp.

Nghĩ như vậy, Trần Điều không khỏi quay đầu lại nhìn nhìn bên người còn lại chín người.

Tên gia hỏa này mỗi cái người mang tuyệt kỹ, thân thủ bất phàm, ta thật có thể chiến thắng trong đó ba người, thành công tấn cấp sao?

"Hai tổ trận đấu đều sau khi chấm dứt, ngoại trừ mỗi tổ trước hai gã, cộng bốn người tấn cấp bên ngoài, còn có thể tại còn thừa trong sáu người chọn lựa một người tấn cấp. Nói cách khác, cuối cùng sẽ có năm người tấn cấp, đạt được tiến vào hàn thanh môn tu tiên tư cách!"

"Trưởng lão, người cuối cùng như thế nào tuyển định? Do ai lựa chọn? Có cái gì tiêu chuẩn?" Có người lớn tiếng hỏi.

"Từ chúng ta hàn thanh môn ngũ đại trưởng lão cùng nhau quyết định!"

Lão giả phát trần vong lên, tại ghi điểm bài phía sau năm khối cự thạch phía trên, trống rỗng xuất hiện bốn gã trưởng lão.

Trong bốn người có cùng lão giả giống nhau, râu tóc bạc hết, đạo cốt tiên phong. Cũng có hình thể chuyển lệch béo, còn có tuổi còn trẻ, thoạt nhìn căn bản không giống trưởng lão người.

Một tên trong đó trưởng lão thoạt nhìn ước chừng biết thiên mệnh tuổi tác, mũi như mỏ ưng, mắt như lưỡi dao sắc bén, toàn bộ người tản mát ra một cỗ lẫm lẫm ác liệt sát khí. Chỉ thấy hần hai mắt rất nhanh quét qua, liếc nhìn khắp nơi hiện trường các vị thí sinh, thoáng cái liền đã tập trung vào Hắc y nhân, hơi hơi nhăn mày, gật đầu không thôi.

Nhìn thấy tình cảnh này, Trần Điều trong lòng rất nhanh làm ra phán đoán: "Người này chỉ sợ là hàn thanh môn trưởng lão trong người mạnh nhất!"

"Như các vị tiểu hữu chứng kiến, chúng ta hàn thanh môn ngũ đại trưởng lão sẽ tất cả thu một người, thu đồ đệ trình tự cũng từ chúng ta các Trưởng lão thương nghị mà định ra!"

Lão giả giải thích đã xong thi đấu chế tạo, bắt đầu làm cho các thí sinh tiến lên rút thăm phân tổ.

"Hắc y nhân thực lực không thể nghi ngờ là thí sinh trong cao cấp nhất đấy, Giang Ba cũng là cao thủ số một số hai, hai người này, có thể tránh mở liên tránh đi." Trần Điều trong lòng bắt đầu tính toán: "Mấy người còn lại luận thuần túy thực lực, cũng khẳng định so với ta mạnh hơn, nhưng có hệ thống trợ giúp, nói không chừng còn có thể một trận chiến."

"Muốn lấy được ba thắng, không thể cùng Hắc y nhân cùng với Giang Ba một tổ, chỉ cần tránh đi hai người bọn họ, ta vẫn có cơ hội tấn cấp đấy!"

Ngoài ra, còn có một người cũng làm cho Trần Điều có chút đề tâm:

Trong rừng rậm chính là cái kia kẻ giết người, lúc này còn ở lại chỗ này trong mười người sao?

"Phía dưới mời chư vị tiểu hữu đến rút thăm, rút thăm trình tự dựa theo hoàn thành thứ hai khảo đề trình tự quyết định, vị thứ nhất rút thăm người, Trần Điều!"

Trần Điều đạp bước tiến lên, đang lúc mọi người nhìn chăm chú phía dưới bắt đầu rút thăm.

"Tiểu tử này thoát nhìn rất yếu a, thế nào lại là đệ nhất danh đây?" Dưới trận lập tức có người nghị luận lên: "Theo ta thấy, hán nhất định là ăn gian rồi!"

"Cũng không nhất định, nói không chừng đầu là vận khí tốt, đánh bại đánh bại mà thôi."

"Cái này đều không sao cả á..., dù sao kế tiếp muốn, phải bắt đối với chém giết, hán dù thế nào xảo trá, cũng không cách nào làm rối kì cương rồi!"

Mọi người nghị luận làm cho Trần Điều có chút xấu hổ, kiên trì rút ra một cây xăm, lão giả tiếp nhận nhìn qua, mỉm cười, trong tay phát trần vung lên, Trần Điều tên xuất hiện ở giáp tổ ghi điểm bài trên.

"Vị thứ hai rút thăm người, Khuyển Thực!"

Lão giả danh tự vừa báo đi ra, mọi người liền nổ tung nổi.

"Khuyển Thực? Cái này cái gì quái dị tên a?"

"Nói không chừng là dân tộc thiểu số a, nghe rất có đặc sắc."

"Cái gì nha, ta xem nhất định là giả danh!"

Trong tiếng nghị luận, một người yên lặng đứng dậy, theo động tác của hán, mọi người nghị luận thoáng cái liền biến mất ngừng lại, ai cũng không dám nói nhiều một câu rồi.

"Ha ha, vị tiểu hữu này, thực lực của ngươi có chút cao siêu a." Lão giả đối với người tới cười nói.

"Ách."

Hắc y nhân vẫn là một bộ xa cách bộ dạng, thò tay nảy qua một cây xăm, nhìn cũng không nhìn liền ném cho lão giả.

"Ừ. . . ? Ha ha, có có điểm ý tứ. . ."

Lão giả xem qua ký, mỉm cười, phát trần huy động lúc giữa, "Khuyển Thực" hai chữ xuất hiện ở Trần Điều tên chính phía dưới.

Trần Điều khóc không ra nước mắt, nhìn xem Hắc y nhân lạnh nhạt đi về tới, thoáng cái liền hoảng hồn.

Ta đi nãi nãi của ngươi cái chân đấy! Có muốn hay không đen đuôi như vậy a!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19:: Chỉ thủ chó không tấn công

"Hô "

Lão giả phát trần vung lên, tại Trần Điều tính danh phía dưới, xuất hiện "Khuyển Thực" hai chữ.

"Ha ha, có có điểm ý tứ."

Lão già mỉm cười nhìn tám ván gỗ, liền tiếp gặt đầu.

"Đã có hai người tiến vào đồng nhất tổ, liền gọi hán là giáp tổ đi!"

Phát trần huy động, Thần lực tổ khắp, hai khối tám ván gỗ đình, phân đường xuất hiện rồi" giáp tổ" cùng "Át tổ" chữ. Trần Diêu cùng tên là khuyển Thực thần bí Hắc y nhân phân tại giáp tổ.

Rút thăm tiếp tục, danh thứ ba cùng tên thứ tư rút thăm được át tổ ký, tên thứ năm đến phiên Giang Ba rồi.

"Ông trời phù hộ, ông trời phù hộ, không muốn đem Giang Ba phân đến giáp tổ, không muốn đem Giang Ba phân đến giáp tổ..."

"Điều huynh, người đang nói gì đấy?"

"A? Hắc hắc, không có gì, không có gì... !"

Giang Ba vừa đi đến lão già trước mặt, rút ra một chi ký, lão già nhìn qua lại vui vẻ, phát trần vung lên, Giang Ba tên cũng xuất hiện ở giáp tổ.

"Bà mẹ nó! Người con mụ nó tại trêu chọc ta? !"

Trần Diêu cái cằm đều nhanh rút xuống đất đi, lúc trước ngay tại cầu nguyện, tốt nhất có thể tránh mở mạnh nhất Hắc y nhân cùng Giang Ba, kết quả ông trời bất toại người nguyện, hết lần này tới lần khác để cho bọn họ cùng Trần Diêu một tổ, làm cho thương thế của hán thẩu đầu óc.

"Ha ha, nhất xem trọng ba người phân tại đồng nhất tổ, có ý tứ, có ý tứ!"

Lão già mỉm cười không chỉ, tựa hồ đối với cái này phân tổ kết quả rất là thoả mãn.

"Ài, ta Giang Ba từ nhỏ tiện tay tức giận không tốt, mới vừa rồi còn nghĩ đến, tận lực tránh đi người áo đen kia cùng với Điều huynh, kết quả rồi lại hết lần này tới lần khác rút trúng giáp tổ." Giang Ba trở lại Trần Diêu bên người, thở dài: "Điều huynh, trong chốc lát không muốn ra tay quá ác, hạ thủ lưu tình, có một chút liền ngừng lại a!"

Ta đi đại gia người a!

Trần Diêu trong lòng thầm nghĩ một câu, hiện tại nên ta cầu người mới đúng chứ!

"Theo thực lực đến xem, Điều huynh là nhất định sẽ rút được giáp tổ thứ nhất." Giang Ba thần sắc nghiêm trọng đứng lên, nhìn thoáng qua cách đó không xa hứng thú thiếu thiếu Hắc y nhân, cắn răng nói: "Xem ra ta cùng với cái này thần bí gia hòa phân cao thấp rồi!"

Tiếp theo phân tổ gọn sóng không sợ hãi, tiến vào giáp tổ thí sinh thứ tự phân biệt là 1, 2, 5, 7, 10, có thể nói là ba trông thể chân vạc, mạnh yếu rõ ràng. Át tổ tình huống tức thì càng thêm phức tạp, được cho quần hùng cất cứ, người nào cũng có thể tấn cấp.

"Ha ha a, tốt!" Lão già nhìn xem hai khối tỉ số tám, có chút hài lòng gặt đầu nói: "Phía dưới lập tức mà bắt đầu trận đầu tỷ thí, giáp tổ danh đầu, giao đấu thứ mười danh!"

Giáp tổ chiến hòa đầu tiên đốt, các thí sinh mỗi cái đều ngồi nghiêm chỉnh, chờ nhìn đối thủ cạnh tranh đám bọn chúng thực lực. Liền trên đá lớn bốn vị trưởng lão cũng ngồi thẳng người, cẩn thận quan sát.

"Đúng đúng đúng, thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Trần Diêu vừa mới run run rẩy rẩy chạy lên sân khấu, đối diện rồi lại truyền đến xin lỗi thanh âm, giương mắt nhìn qua, cùng hán đối chọi chính là một cái nhỏ gầy vóc đáng nhỏ, tướng mạo thanh tú, hào hoa phong nhã.

"Sâu sắc lớn, đại ca thực xin lỗi, xin người hạ thủ lưu tình!"

Vóc dáng nhỏ ước chừng là chứng kiến cùng mình giao đấu chính là đệ nhất danh, sợ tới mức gan đều phá, không ngừng xoay người xin lỗi, sợ Trần Diêu vừa ra tay đem hán nuốt.

"Tam đệ, người còn lại về sớm một chút đi! Đứng tại đây mà cho hai người ca ca mất mặt xấu hổ!"

Trong đám người, át tổ một cái người vạm vỡ tiếng như chuông lớn, khí thế hung hăng trách cứ.

"Hắc hắc hắc, đúng vậy a, liền người điểm ấy mèo ba chân công phu, sớm nói người không có hy vọng, không bằng chạy nhanh đầu hàng, {các loại chờ} hai cái ca ca báo thù cho người ~!"

Đại hán bên cạnh, một gã gầy cao nam tử cũng lên tiếng phụ họa, xem ra ba người này là tam huynh đệ, hai cái ca ca tựa hồ đối với cái này khiếp đảm tiểu đệ rất không để vào mắt.

"Rõ ràng tam huynh đệ đều có thể xâm nhập cuối cùng quyết chọn, thật là một cái khó lường gia tộc!"

Trần Diêu đánh giá trước mắt vóc dáng nhỏ, trong nội tâm cũng phạm vào nỗi thâm: Bản thân nên như thế nào mới có thể thủ thắng, hơn nữa không lộ hăm dọa?

"A a a đúng đúng đúng, thực xin lỗi a!"

Trần Diêu cái này hơi đánh giá, vóc dáng nhỏ đôi hoảng hồn, không được xin lỗi, nghe được Trần Diêu đều có chút thật xin lỗi, vội vàng an ủi: "Không cần khẩn trương, bất quá là tỷ thí mà thôi, sẽ không lấy tánh mạng người ta đấy."

"Đe dọa! Đây là ** trắng trợn đe dọa!"

"Hặc hặc, tiểu tử này đều sợ đến như vậy rồi, cái này danh đầu lão huynh còn đe dọa hử, nói cái gì lấy tánh mạng người ta, thật sự là ác độc a! Ta thích!"

"Ta..." Trần Diêu đều nhanh điên rồi, bản thân rõ ràng chỉ là an ủi vài câu mà thôi, cái này đều có thể bị người ngộ nhận là ờ đe dọa?

"Tỷ thí bắt đầu!"

Lão giả ra lệnh một tiếng, hai người đều tiến nhập trạng thái chiến đấu.

"Không biết tiểu tử này gặp dùng phương thức gì công kích, ta được trước nghiên cứu ra công kích của hửn sát lộ, lại gặp chiêu phá chiêu!"

Trần Diêu trong lòng nghĩ như vậy, bắt đầu từng bước đi về hướng vóc dáng nhỏ, cái này trạng thái đôi làm cho đối phương vô cùng sợ hãi, thiếu chút nữa sợ tới mức ngã ngối đến trên mặt đất đi.

"Tam đệ, phát cái gì sừng sò đây? ! Nhanh bắn hửn a!"

Tam huynh đệ trong đại ca một tiếng như sấm gào thét, vóc dáng nhỏ vội vàng từ phía sau lưng này làm ra một bộ cung tiễn, dụng cung liền hướng trước phóng tới.

"Chà mẹ nó! Cự ly xa công kích? !"

Trần Diêu trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao, ngây người tại chỗ, trơ mắt nhìn vóc dáng nhỏ cung tiễn rồi dây cung mà ra.

"Tất!"

Đột nhiên, tại Trần Diêu trước mắt xuất hiện hai cái mũi tên, trái màu đỏ phải lục, Trần Diêu không kịp ngẫm nghĩ nữa, phản xạ có điều kiện hướng phía bên phải Lục sắc mũi tên chỉ phương hướng tránh né.

"Vèo!"

Mũi tên bay nhanh xẹt qua, vừa vụn xuyên qua Trần Diêu lúc trước làm cho chỗ đứng, đem Trần Diêu hử ra một thân mồ hôi lạnh.

"Bà mẹ nó, tiểu tử này có thủ đoạn a! Tên bắn ra mũi tên vừa nhanh vừa chuẩn, không có nhiều năm luyện tập nhưng làm không được!"

"Tốt!"

"Lăn mắt xinh đẹp! !"

"Cái này danh đầu thật đúng là có hai tay, lợi hại, lợi hại!"

Mọi người thấy Trần Diêu tiêu sái một bên thân lại tránh được bay nhanh kéo tới mũi tên, bộc phát ra một hồi reo hò khen hay thanh âm.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Vóc dáng nhỏ sợ mình chọc giận Trần Diêu, lại bắt đầu lớn tiếng nói xin lỗi, bất quá trên tay cũng không có nhàn rồi, vừa nói xin lỗi, một bên không ngừng bắn ra mũi tên, mỗi một mũi tên đều tinh chuẩn vô cùng, làm cho người lưu luyến.

"Tất", "Tất", "Tất "

Mà tại Trần Diêu trong đầu, thì là thanh âm nhắc nhở không ngừng, mỗi một lần vóc dáng nhỏ bắn tên đồng thời, hệ thống cũng đã gợi ý kia công kích phương hướng, sớm cho ra chỉ thị mũi tên. Chỉ thấy Trần Diêu coi như tại mũi tên đuôi lông vũ trong nhẹ nhàng nhảy múa vũ giả, tiêu sái vô cùng đã hiện lên vóc dáng nhỏ tất cả công kích, liền chính hửn đều cảm thấy có chút kinh ngạc.

"Trời ạ, rõ ràng chỉ thủ chó không tấn công! Cái này danh đầu ... Là đang cố ý nhục nhả cái kia vóc dáng nhỏ!"

Mọi người cũng nhìn ra môn đạo, một bên tán thưởng Trần Diêu thần hồ kỳ kỹ, một bên rồi lại cũng hiểu được Trần Diêu làm như vậy có chút không ổn.

"Hừ... Thật sự là tức chết ta... !" Thấy Tam đệ bị người như thế nhục nhã, đại ca ngồi không yên, la lớn: "Tam đệ! Đừng con mụ nó nét mực rồi! Nhanh xuất ra người bản lĩnh thật sự đến!"

"Đúng đúng, thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Vóc dáng nhỏ vừa nói xin lỗi, một bên thò tay từ phía sau lưng bao đựng tên trong đồng thời rút ra ba mũi tên mũi tên, cùng một chỗ dựng cung, nhìn tất cả mọi người mắt choáng váng.

"Đúng rồi! Chính là cái này!" Có người tựa hồ tựa như nhớ tới cái gì, la lớn: "Vừa rồi cái này vóc dáng nhỏ, chính là dùng một chiêu này phong bế nhiếp hồn điều tiền lên lộ tuyến, đem bắt lấy, hoàn thành khảo đề đấy!"

"Liên nhiếp hồn điều như thế mau lẹ sinh vật, đều chạy không khỏi kia nặng hơn mũi tên công kích, một chiêu này thật sự là uy lực kinh người!"

Trần Diêu nghe xong cũng là trong lòng mát lạnh: Nặng hơn mũi tên? Cái này hệ thống có thể phản ứng tới đây sao?

"Vèo!"

Ba mũi tên phát ra cùng một lúc, thế như chẻ tre, ba mũi tên mũi tên coi như ba đạo thiểm điện, hung hăng bắn về phía Trần Diêu.

"Tất "

Cùng lúc đó, Trần Diêu trước mắt cũng xuất hiện mới nhắc nhở, trái phải ở bên trong, ba phương hướng đều là màu đỏ mũi tên, duy có một cái Lục sắc mũi tên chỉ hướng lên bầu trời, nhắc nhở lấy duy nhất chạy trốn đường nhỏ.

"Ta nhảy!"

Trần Diêu mãnh liệt nhảy chồm, toàn bộ người trên không trung co lại thành một đoàn, rõ ràng thần kỳ tránh khỏi ba chỉ cung tiễn đồng thời công kích.

"... Xoạt! ! !"

Hiện trường thoáng cái liên nổ tung nổi, tất cả mọi người không thể tin được bản thân thấy tình cảnh, nhao nhao lớn tiếng tán thưởng bài lạ.

"Đối mặt với đối phương hơn Trọng Tiễn, chỉ công không tuân thủ, nhẹ nhàng phiêu dật, hoàn mỹ né qua, quả thực chính là nhân nhả đao chơi! Trận này thực lực của hai bên chênh lệch thật sự quá lớn, thật sự là quá tàn bạo á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20:: Chiến đấu phụ trợ hệ thống

"Nhảy!"

Trần Diêu mãnh liệt tháo chạy đi lên, toàn bộ người trên không trung co lại thành một đoàn, coi như linh miêu trở mình, nhẹ nhàng linh hoạt hoa lệ tránh thoát tam trọng mũi tên công kích, dẫn tới hiện trường một mảnh tán thưởng thanh âm, thắng được cả sảnh đường màu.

"Mạnh mẽ, thật sự là mạnh mẽ! Cái này vóc dáng nhỏ tuy rằng nhìn như vô năng, nhưng tam trọng mũi tên công kích thật sự đáng sợ, thay đổi ta chỉ sợ sớm đã trúng tên ngã xuống đất rồi!"

"Cái này danh đầu quả nhiên danh xứng với thực, tuy rằng loại này cố ý nhục nhã đối phương cách làm có chút làm cho người ta phản cảm, nhưng thực lực xác thực không thể nghi ngờ. Theo ta thấy, trận này không dùng tiếp tục đánh rơi xuống!"

"Còn không phải sao! Vóc dáng nhỏ liền tuyệt chiêu đều sử đi ra rồi, cái này danh đầu nhưng lại ngay cả hai tay cũng còn cống tại sau lưng, đến nay cũng không ra chiêu đây! Song phương thực lực sai biệt quá lớn, không có dụng lên!"

Mọi người là đều nghị luận, nghe được Trần Diêu một tấm mặt mo này đều nhanh muốn đỏ lên.

Trên thực tế Trần Diêu trong lòng cũng là khẩn trương không thôi, tuy rằng thoát nhìn động tác nhẹ nhàng linh hoạt giãn ra, nhưng chỉ có đứng ở trên trận mới có thể cảm giác được: Vóc dáng nhỏ mũi tên tốc độ cực nhanh, nếu là không có hệ thống trợ giúp, lấy bản thân nhanh nhẹn trình độ, căn bản không

có khả năng né qua.

Nhưng mà chẳng biết tại sao, hệ thống lại có thể tại vóc dáng nhỏ mũi tên bắn ra lúc trước, liền cấp ra công kích phương vị, thậm chí còn cấp ra tránh né phương hướng, giống như này Thần Khí tương trợ, Trần Diêu coi như là vẫn tưởng mũi tên đều làm không được.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Liền vẫn lấy làm kiêu ngạo tam trọng mũi tên đều bị nhẹ nhõm tránh thoát, vóc dáng nhỏ càng là trận cuộc đại loạn, vội vàng từ phía sau lưng một chút rút ra năm mũi tên mũi tên, cùng nhau khoác lên đoàn cung phía trên, một cử động kia làm cho hiện trường lần nữa nổ tung nổi.

"Cái gì? ! Ta không nhìn lầm đi! Ngũ trọng mũi tên? ! Cái này cái này cái này, điều này sao có thể? !"

"Thật sự thật là đáng sợ, năm mũi tên phát ra cùng một lúc, quả thực mới nghe lần đầu!"

Ngũ trọng mũi tên? ! Trần Diêu cũng mắt choáng váng, lúc trước tam trọng mũi tên, mình đã tránh né thập phần miễn cưỡng, bây giờ còn đến ngũ trọng mũi tên, đây không phải đâm rỗng hang hỏ sao?

"Vào "

Tình thế không dung Trần Diêu suy nghĩ nhiều, vóc dáng nhỏ giương cung một bắn, năm mũi tên mũi tên bay nhanh đánh ra, cùng lúc đó, hệ thống nhắc nhở cũng đúng hạn tới.

"Tất "

Trần Diêu trước mắt xuất hiện năm cái mũi tên, cao thấp trái phải ở bên trong, năm cái phương hướng đều có màu đỏ mũi tên nhắc nhở, Lục sắc mũi tên nhưng không thấy bóng dáng.

Chẳng lẽ tránh cũng không thể tránh?

Ngay tại mũi tên sắp đến trước người trong nháy mắt, Trần Diêu phát hiện ảo diệu trong đó: Chỉ thấy năm cái mũi tên ở giữa trong khe hở, một cái Lục sắc vòng tròn hiện ra rõ ràng, nhắc nhở Trần Diêu này tránh né.

"Hắc!"

Trần Diêu vội vàng y dạng họa hồ lô (*đồ lên vật có sẵn mà ra hình vẽ), nghiêng đi thân đi, đồng thời đem cả người ngoặt thành cong, rõ ràng tại năm mũi tên mũi tên ở giữa trong khe hở đã tìm được tránh né không gian, bất khả tư nghị tránh thoát công kích.

"Sát "

Trong đó một mũi tên mũi tên chính sát Trần Diêu góc áo mà qua, làm cho hấn hừ ra một thân mồ hôi lạnh.

"..."

Trần Diêu cái này một tránh, hiện trường nhưng là giống như chết yên tĩnh, hầu như lặng ngắt như tờ.

Vừa rồi vóc dáng nhỏ công kích, làm cho các thí sinh trong nội tâm không còn nắm chắc, không ít người đều tại trong lòng muốn: Nếu như đổi lại là ta, có thể nghĩ ra loại này tránh né phương thức sao? Có thể theo công kích như vậy xuống toàn thân trở ra sao?

Cái này tương tượng, mọi người đối với Trần Diêu thực lực vừa cao nhìn thêm vài phần, cái này danh đầu thật sự là mạnh nghe rợn cả người, cái này tốc độ phản ứng, quả thực không thể tưởng tượng!

"Ừ ~ "

Chỉ có tên lão giả kia liên tiếp gật đầu, mỉm cười nhìn Trần Diêu, tựa hồ đối với biểu hiện của hắn có chút thoả mãn.

"Tam đệ! Đừng có lại cùng hắn chơi! Gia hỏa này là ở nhục nhả ngươi!"

Hai cái ca ca lúc này cũng là trên mặt không ánh sáng, thử hỏi bọn hắn tam huynh đệ mỗi cái đều là người tài ba, khi nào lại tại như vậy trước mặt mọi người bị người như thế khi nhục? Đại ca rút cuộc không nén được tức giận, đứng dậy, la lớn: "Đừng con mụ nó lại cho chúng ta mất thể diện! Nhanh sử dụng ra thập trọng mũi tên! !"

"Thập trọng mũi tên? ! ! !"

Mọi người nghe vậy đều là hít một hơi lãnh khí, nếu như nói ngũ trọng mũi tên đã coi như là đâm rỗng hang hỏ mà nói, như vậy thập trọng mũi tên quả thực chính là vượt qua lẽ thường cực độ khủng bố!

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!"

Vóc dáng nhỏ đều nhanh {bịđược} ca ca cho rỗng khốc, nhưng trên tay rồi lại động tác cực nhanh, chẳng biết lúc nào đã một tay bắt được mười mũi tên mũi tên, bay nhanh dựng cung kéo dây cung, tùy thời đều bắn ra!

"Mở cái gì quốc tế vui đùa? !"

Trần Diêu cũng nhanh muốn qua đời, mắt thấy mười mũi tên mũi tên sẽ phải bắn ra, đầu đều nhanh nổ tung.

"Vèo "

"Tất!"

Bất quá là tốc độ ánh sáng trong chớp mắt, Trần Diêu mắt thấy mười mũi tên mũi tên bay vút mà đến, trước mắt xuất hiện rậm rạp chẳng chịt mười cái màu đỏ mũi tên, coi như một trận bạo tạc nổ tung báo động trước, làm cho hắn hoa mắt.

Cao thấp trái phải ở bên trong, mi tâm bả vai đầu gối trái tim, mười cái vị trí đều có mũi tên bay tới, coi như một trận cây cùng sắt tạo thành mưa to, muốn đem Trần Diêu xối cái xuyên tim!

"Tất "

Cùng lúc đó, một cái nho nhỏ Lục sắc mũi tên cũng xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt, Trần Diêu đầu nhìn thoáng qua liền không nhìn được liếc mắt.

"Không phải chứ, lại đây tay này? ?"

"Hô "

Chỉ thấy Trần Diêu toàn bộ người hiện lên chữ to mở ra, hướng về phía sau mảnh liệt khê đảo, trùng trùng điệp điệp đập trên mặt đất.

"Vèo!"

Mũi tên đuôi lông vũ gào thét tới, Trần Diêu tức thì vừa ngã xuống đất, mười mũi tên mũi tên sát Trần Diêu chớp mũi bay nhanh lướt qua, chỉ kém nửa tấc sẽ đem cái mũi của hắn toàn bộ nhấc lên, làm cho hắn máu rơi vãi tại chỗ.

"Còn có loại này tránh phương pháp? ! !"

Trần Diêu cử động thực sự quá đột nhiên, nhìn tất cả mọi người mắt choáng váng, thậm chí ngay cả một mực ở cách đó không xa trên hòn đá ngồi nghỉ ngơi Hắc y nhân đều thân đứng lên khỏi ghế, rũ cụp lấy một đôi mắt cá chết đến xem trong tràng tình hình.

"Ấu... Đau chết lão từ..."

Đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Trần Diêu chậm rãi đứng dậy, một tay không được bóp lấy cái ót, tay kia bắt đầu đập lên bụi đất trên người.

"Đúng đúng, a đúng, a đúng đúng..."

Lúc này đây tránh né, làm cho vóc dáng nhỏ triệt để hồng mất, liền thực xin lỗi đều nói không lưu loát rồi, chỉ là máy móc tiếp tục đi lấy mũi tên dựng cung, nhưng tay chân cũng đã run rẩy không kèm chế được, hiển nhiên đã đánh mất năng lực chiến đấu.

"Tất "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở lại lần nữa truyền đến, lúc này đây, tại Trần Diêu trước mặt không có bất kỳ màu đỏ mũi tên, chỉ có một sáu sắc Lục sắc mũi tên, trực chỉ vóc dáng nhỏ chỗ phương vị.

"Thì ra là thế ~ "

Trần Diêu nhẹ nhõm cười cười, không sợ vóc dáng nhỏ sắp tên bắn ra mũi tên, sai bước đi thẳng về phía trước, vài bước liền đi tới vóc dáng nhỏ trước người.

"A a a a thực xin lỗi a! ! !"

Thấy Trần Diêu sai bước đi tới, vóc dáng nhỏ đã hoàn toàn rối loạn đầu trận tuyến, toàn bộ người kịch liệt lay động, tay chân đều đã mất đi không chế, đem đoản cung giơ lên cao cao, một mũi tên bắn về phía một chút cũng không có toàn bộ trời xanh.

"Xuyt..."

Cùng lúc đó, vóc dáng nhỏ quần cũng biến sắc, Trần Diêu nhìn kỹ liền vui vẻ: Tiểu tử này, rõ ràng sợ tới mức tiểu trong quần!

"Bịch "

Vóc dáng nhỏ lên tiếng ngã xuống đất, hai mắt vô thần, thật lâu không có đứng dậy, liền Trần Diêu thò tay đi kéo đều không có phản ứng.

"Tốt!"

Dưới trận, Giang Ba cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, dẫn đầu vỗ tay reo hò khen hay. Qua hồi lâu, mọi người mới nhao nhao kịp phản ứng, tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô bên tai không dứt.

"Cảm ơn, cảm ơn, hặc hặc..."

Trần Diêu đỏ lên mặt mo đối với mọi người gật đầu thăm hỏi, vừa định đem vóc dáng nhỏ nâng dậy, bên tai rồi lại vang lên một cái khiến người chán ghét phiền đầy mỡ thanh âm:

"Tiểu quý, bốn tiên nhân mới nhất nghiên phát ra chiến đấu phụ trợ hệ thống có phải hay không rất cho lực lượng a ~?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21:: Lòng tham không đáy

Trần Diêu vừa định đem vóc dáng nhỏ nâng dậy, bên tai rồi lại vang lên một cái khiến người chán ghét phiền đầy mỡ thanh âm:

"Tiểu quý, bốn tiên nhân mới nhất nghiên phát ra chiến đấu phụ trợ hệ thống có phải hay không rất cho lực lượng a ~?"

"... ? ?"

Trần Diêu nghe vậy sững sờ, chiến đấu phụ trợ hệ thống? Chẳng lẽ chính là vừa rồi tại trước mắt mình xuất hiện những cái kia mũi tên sao?

Trần Diêu cái này sững sờ không sao, nhưng làm thật vất vả phục hồi tinh thần lại vóc dáng nhỏ cho hừ ái.

"Đứng đứng đứng, thực xin lỗi! Ta nhận thua, ta nhận thua! !"

{bịđọc} Trần Diêu như vậy trực lăng lăng nhìn chăm chăm vào, vóc dáng nhỏ sợ tới mức dựng cả tay chân, toàn bộ người hướng về phía sau bò đi, vội vàng lớn tiếng nhận thua, sợ Trần Diêu đưa tay một quyền sẽ bắt hấn cho nổ nát.

"Trận đầu tỷ thí chấm dứt, số 1 Trần Diêu chiến thắng."

Lão giả âm thanh như gió mát, tuyên bố tỷ thí kết quả, Trần Diêu đi xuống trận, mọi người đều là vừa sợ ngạc nhiên lại bội phục biểu lộ, duy chỉ có vóc dáng nhỏ hai cái ca ca sắc mặt khó coi, đem đệ đệ đỡ kết cục, về mặt phần hận nhìn xem Trần Diêu.

"Diêu huynh ra tay, quả nhiên không giống người thường!" Giang Ba cũng tiếp cận tiến lên đây, hướng Trần Diêu chúc mừng nói: "Chưa từng ra tay, dựa vào cường đại khí tràng cùng thần hồ kỳ kỳ thân pháp, khiến cho đối thủ chủ động nhận thua, thật sự là thực lực đáng sợ!"

"Ồ đâu, ở đâu, hặc hặc..."

Trần Diêu thò tay gãi gãi cái ót, lúng túng cười mĩa vài tiếng, ha ha kéo vài câu coi như là tạ ơn, vội vàng trốn đến một bên, tại nội tâm mặc niệm, kêu gọi bàn tiên nhân.

"Bàn Tử Bàn Tử, mau ra đây!"

"Làm sao vậy ~?" Bàn tiên nhân lười biếng đáp lại, tựa hồ còn đắm chìm tại chính mình nghiên cứu phát minh ra như thế thuộc loại trâu bò hệ thống trong vui sướng.

"Người mới vừa nói chính là cái kia cái gì phụ trợ hệ thống là chuyện gì xảy ra? Mau cùng ta nói một chút!"

"Hặc hặc ~ như thế nào đây? ! Dùng một cái liền thượng ần đi? Căn bản không cách nào tự tìm chế đi? Về sau không có nó không được đi? ?" Bàn tiên nhân còn là cái kia phù hợp khiến người chán ghét phiền nước tiểu tính, trước đem mình hệ thống hảo hảo hít hà một phen, lúc này mới giải thích cận kề nói: "Bộ này hệ thống, ta mệnh danh là chiến đấu phụ trợ hệ thống, dựa vào tại không giới hạn nhiệm vụ hệ thống tồn tại, là một cái tự kiểm tra đo lường, tự phát động hệ thống."

"Tự kiểm tra đo lường, tự phát động?" Trần Diệu có chút sờ không được ý nghĩ, không nhận được nói: "Chớ cùng ta đi vòng vèo rồi, nói điểm chính!"

"Ồi chào nha, gặp cái gì đi ~" bàn tiên nhân cười nói: "Bình thường tại trên người của người vận hành nhiệm vụ hệ thống, có một cái tự động phát động cơ chế, trước kia tại gặp được lúc chiến đấu phương thức xử lý là: Lặng yên cho rằng người đang tiến hành một cái không phân biệt nhiệm vụ, lấy lấy được chiến đấu thắng lợi, hoặc là thành công chạy trốn {vì: là} nhiệm vụ mục tiêu, cho ra tốt nhất nhiệm vụ tuyến đường, với tư cách chiến đấu phụ trợ."

"Nhưng hiện tại nơi này chiến đấu phụ trợ hệ thống nhưng không giống nhau, {làm lúc} hệ thống kiểm tra đo lường ra người tiến vào trạng thái chiến đấu thời điểm, liền sẽ tự động thờ ra chiến đấu phụ trợ hệ thống. Công tác nguyên lý cùng loại nhiệm vụ hệ thống, đồng dạng là tự động phát động, tự động cho ra tốt nhất đề nghị. Nhưng mà tác dụng phạm vi cùng công tác lý niệm đã có rất biến hóa lớn, đầu chú ý chiến đấu bản thân, cho ra đề nghị cũng càng thêm cụ thể, người có thể lý giải {vì: là} là một cái vì mô nhiệm vụ hệ thống."

"Bộ này phụ trợ hệ thống có thể sớm tính toán công kích của đối phương phương hướng, cho ra tốt nhất tránh né đường nhỏ. {làm lúc} hệ thống kiểm tra đo lường đến người có thù thắng hy vọng lúc, còn có thể nhắc nhở nhược điểm của đối phương, làm cho người tiến hành nhất kích tất sát kiểu công kích. Dù là người so với đối phương yếu, chỉ cần nhanh nhẹn thuộc tính không muốn kém quá nhiều, cũng có thể lợi dụng hệ thống tiến hành xong đẹp tránh né, bảo vệ người không chết!"

"A? Còn có thể đưa ra nhược điểm xấu như vậy? ?" Trần Diệu trong lòng vui vẻ, cái này bàn tiên nhân dù sao vẫn là thành thạo có thể cho người một ít kinh nghiệm, quả thực không sai.

"Còn không chỉ chừng này đây!" Bàn tiên nhân ngữ khí có chút kích động lên, hưng phấn nói: "Ta còn chuẩn bị gia nhập chiêu thức đề cử công năng, không lâu tương lai, tại chiến đấu lúc sử dụng chiến đấu phụ trợ hệ thống, còn có thể sớm báo cho biết người sử dụng cái chiêu gì kiểu, cho đến lúc đó toàn bộ hệ thống mới coi xong thiện, có thể nói là một cái vượt thời đại phát minh! "

"Người lợi hại nhất được rồi ~ "

Bàn tiên nhân nói khoắc không thôi, Trần Diệu cũng là không phản bác, cái này hệ thống quả thật có dùng, nếu như không có hệ thống trợ giúp, bản thân vừa rồi làm sao có thể trốn được vóc đáng nhỏ hơn Trọng Tiến công kích?

"Đúng rồi, bây giờ là khai trương lớn bán hạ giá, cho người miễn phí dùng thử ba lượt chiến đấu phụ trợ hệ thống ~" bàn tiên nhân dương dương đắc ý nói: "Vừa rồi người đã dùng hết một lần, còn thừa hai lần sử dụng cơ hội ~ "

"Người nói cái gì? !" Nghe xong bàn tiên nhân những lời này, Trần Diệu tại chỗ liền nổi cáu rồi, nhìn không được lớn tiếng hỏi, dẫn tới mặt khác thí sinh đều nhìn về Trần Diệu.

"Thực xin lỗi thực xin lỗi, có chút nghe nhầm, hặc hặc..." Trần Diệu lão đại xin lỗi hướng các thí sinh gật đầu, cuối cùng trong lòng lo lắng hỏi bàn tiên nhân nói: "Ta đây về sau muốn dùng nên làm cái gì bây giờ? ?"

"Nói nhầm, đương nhiên muốn nạp tiền a!" Bàn tiên nhân lễ thẳng khí hùng hồi đáp: "10 lượng bạc dùng một lần, 100 lượng bạc dùng mười lần, nạp lại đưa tặng một lần sử dụng cơ hội. Nếu như người duy nhất một lần nạp tiền 1000 lượng bạc, ngoại trừ 100 lần sử dụng cơ hội bên ngoài, còn có thể đưa tặng 10 lần cơ hội, cộng thêm một chút miễn phí tẩy {điểm thuộc tính}! Thế nào, có phải hay không rất vượt qua gặp? Còn không chạy nhanh nạp tiền sử dụng? ?"

"Người đi luôn đi!" Trần Diệu nổi giận mắng: "Người tên mập mập chết bầm này! Gian thương! Đây trong đầu đều là tiền tiền tiền, ta một cái cùng ** sơi nơi nào đến nhiều tiền như vậy a? !"

"Dừng ~ muốn có cần hay không ~" bàn tiên nhân huyền hóa ra một tay, một phen thao tác, kêu gọi ra chiến đấu phụ trợ hệ thống trước mặt tám, tại một cái biểu thị lấy "Ta muốn nạp tiền" chữ cái nút trên chỉ một cái nói: "Nếu như muốn nạp tiền liền điểm cái nút này ha ha ~ đừng trách ta không có việc gì trước nhắc nhở người, bây giờ là lớn bán hạ giá trong lúc, mới vừa nói ưu đãi ngắn hạn hữu hiệu, qua cái thôn này mà sẽ không cái tiệm này mà ha ha ~ "

"Người mập mập chết bầm... !"

Trần Diệu còn muốn mắng nữa vài câu, nhưng bàn tiên nhân sớm đã trốn vào hệ thống bên trong mất tung ảnh.

"Voi cái gia hỏa này, thật sự là lòng tham không đáy!"

Trần Diệu tức giận bất bình thầm mắng vài tiếng, đang tại tính toán nên làm cái gì bây giờ, bên tai rồi lại vang lên lão giả cái kia bình thản mà có xuyên thấu lực lượng thanh âm:

"Trận thứ hai tỷ thí chấm dứt, số 2 cuộc thi khuyến Thục chiến thắng."

"Nhanh như vậy liền kết thúc? !"

Trần Diệu trong lòng cả kinh, giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy hắc y nhân kia chính hai tay chọc ở trong túi áo, thoải mái nhàn nhã chạy kết cục, bên người các thí sinh đều là trợn mắt há hốc mồm.

Khảo thí trên trận, nằm một gã nam tử, tinh tế nhìn thật kỹ, kia ngực có một chỗ cực lớn chướng ấn. Căn cứ thi đấu trình phán đoán, nam tử này nên là 7 số thí sinh, hiển nhiên đã đau đến đã mất đi tri giác, triệt để đánh mất sức chiến đấu.

"Cái này chừng ần cũng quá khoa trương đi!"

Trần Diêu không khỏi lú lười cảm thán, cái kia chừng ần hầu như bao trùm nam tử toàn bộ ngực, coi như là một gã Cự Nhân ra sức một kích lưu lại ở dưới dấu vết, nhìn xem đều làm cho lòng người trong đau nhức.

"Đạp, đạp, đạp "

Hắc y nhân bước chân liên tục, chỉ chớp lát sau liền đi tới Trần Diêu bên người, ngay tại cùng Trần Diêu sát bên người mà qua thời điểm, một cái lười biếng thanh âm vang lên:

"Ta rất chờ mong cùng ngươi giao thủ."

Nói xong câu đó, Hắc y nhân bước chân liên tục, đi đến một tảng đá lớn trước nằm đi lên, tựa hồ đối với kẻ tiếp chiến đấu không có hứng thú.

"Cái này nhóm cao thủ, ta thật có thể thắng qua hần à... ?"

Trần Diêu không khỏi tại trong lòng viết xuống một cái dấu chấm hỏi (???).

"Trận tiếp theo tỷ thí, 5 số đối với 10 số!"

Giang Ba muốn lên sân rồi! Trần Diêu tinh thần phấn chấn, chuẩn bị trước xem hết tỷ thí rồi hãy nói!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22:: Vô sĩ chiến thuật

"Ta rất chờ mong cùng ngươi giao thủ."

Hắc y nhân một câu, tự nhiên cũng truyền đến mặt khác thí sinh trong tai, mạnh nhất hai người chiến đấu, hấp dẫn đoàn người lực chú ý.

"Một cái là linh động như gió, hơi hột né tránh nặng hơn mũi tên công kích, dựa vào khí tràng khiến cho đối thủ cúi đầu xưng thần. Một cái là lực lớn như ma, một chừng đem đối thủ oanh ra mấy trượng xa, thực lực đồng dạng sâu không lường được. Hai người này chiến đấu, nhất định đặc sắc vô cùng!"

"Theo ta thấy, còn là cái kia Trần Diêu càng tốt hơn, dù sao tốc độ thượng sai khoảng cách quá lớn. Phải biết rằng, trước một cuộc chiến đấu Trần Diêu thậm chí không có ra tay, cường đại lực công kích phối hợp cái loại này thân hồ kỳ kỳ thân pháp, có thể nói là chiến đều bị khắc! Cái kia kêu khuyến Thực gia hóa, coi như là lực lượng cường thịnh trở lại, đánh không trúng người thì có ích lợi gì chỗ?"

Các thí sinh đều nghị luận, thảo luận hai gã cường đại đến sáng mắt mù cao thủ cuối cùng ai có thể thủ thắng. Không ít người cho rằng, Trần Diêu lúc trước rõ ràng che giấu thực lực, nếu như nghiêm túc, không hề nghi ngờ là mạnh nhất người.

"Ta xem chưa hần, cái kia khuyến Thực tuy rằng thái độ ngạo mạn, làm cho người ta chán ghét, nhưng mà thực lực thế nhưng là thật đấy. Vừa rồi một chừng kia lực lượng mạnh mẽ tức thì mạnh mẽ đã, kinh khủng hơn chính là hần xuất chừng tốc độ, các người ai có thể thấy rõ? Chỉ cần Trần Diêu {bị được} khuyến Thực tới gần thân, chịu lên một chừng sau đó, thua không nghi ngờ!"

Cũng có người ủng hộ Hắc y nhân, dù sao nhất kích tất sát lực rung động lớn hơn Trần Diêu chợt hiện chuyển xê dịch, chứng kiến mất thực lực mới là thực lực chân chính.

Thậm chí có người hiểu chuyện hiện trường khai ra ván bài, Trần Diêu tỉ lệ đặt cược hơi thắng, nhưng chênh lệch cũng thập phần rất nhỏ.

"Trận tiếp theo tỷ thí, 5 số đối với 10 số."

Lão giả nói xong, Giang Ba cùng vóc dáng nhỏ hai người tới trên trận. Tỷ thí chưa bắt đầu, kết quả là đã rõ ràng rành:

Chỉ thấy Giang Ba coi như trong gió sức lực trúc, đón gió mà đứng, trong tay quạt xếp hơi lắc, vẻ mặt bình tĩnh thông dong mỉm cười, tựa hồ đối với thắng lợi đã tính trước.

Mà vóc dáng nhỏ trái qua mới vừa cùng Trần Diêu nhất địch, biết rõ mình cùng cao thủ chân chính giữa chênh lệch khá xa, chiến ý đều không có, nơi đứng quần nước tiểu dấu vết rõ ràng có thể thấy được, đi đứng cho tới bây giờ vẫn còn run rẩy, ngay cả đứng cũng đã rất miễn cưỡng.

"Tỷ thí bắt đầu!"

Lão giả ra lệnh một tiếng, Giang Ba cực nhanh chạy về phía trước, vóc dáng nhỏ không nghĩ tới đối phương vừa lên đến liên tốc độ công, vội vàng lấy mũi tên dựng cung, một mũi tên chưa bắn ra, cũng đã {bịđược} Giang Ba tới gần thân.

"Vù vù "

Giang Ba trong tay quạt xếp vừa thu lại, chẳng biết lúc nào biến ra một cây cực lớn bút lông, trên không trung quơ múa. Người cũng như tên, thế công như nước thủy triều, Giang Ba công kích coi như kinh đào phách ngàn (* sóng lớn vỗ bờ), tầng tầng lớp lớp, không chỉ không ngớt.

"Oanh oanh oanh oanh "

Giang Ba luân phiên công kích, không có chút nào lưu thủ, tựa hồ đối với một tác vương Trần Diêu cùng Hắc y nhân biểu hiện có chút dễ tâm, cũng muốn ở trước mặt mọi người biểu hiện một phen tựa như, vừa lên đến liên toàn lực đánh ra.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi! !"

Vóc dáng nhỏ tuy rằng sớm đã hừ nước tiểu, nhưng cái này thật công kích còn là so với Trần Diêu mà quý bộ pháp làm cho hắn tốt tiếp nhận một ít, mũi tên không có bắn ra, đã bị hắn nắm trong tay, cho rằng vũ khí cận chiến, trên tay động tác cực nhanh, vậy mà trong lúc nhất thời cũng không {bịđược} đánh, cùng Giang Ba chiến thành một đoàn.

"Ha ha, vị huynh đài này, ta muốn sử dụng ra bản lĩnh thật sự a ~ "

Giang Ba khẽ cười một tiếng, thủ pháp chuyển một cái, trong tay bút lông coi như giống như quạt gió xoay tròn, cường chế phía dưới, đem vóc dáng nhỏ dòn ép liên tiếp bại lui, chỉ chốc lát sau liền đi tới sân bãi biên giới.

"Thực xin lỗi! Thực xin lỗi a!"

Vóc dáng nhỏ sợ tới mức lại muốn đá ra quần, đối mặt lăng lệ ác liệt thế công rút cuộc chống đỡ không được, ở đây mà bên cạnh chân sau buông lỏng, đứng không vững, mắt thấy sẽ phải ngã xuống sân đi.

"Huynh đài cẩn thận!"

Giang Ba đột nhiên trên tay thế công dừng lại, thò tay đi đem vóc dáng nhỏ kéo lại, vừa ổn định đối phương thân hình. Vóc dáng nhỏ vừa định nói lời cảm tạ, đã thấy Giang Ba tươi sáng cười nói: "Ha ha, xin lỗi!"

"Phanh "

Giang Ba nhẹ nhàng một quyền, chính đập vào vóc dáng nhỏ phải trên vai, đồng thời tay kia kéo một phát vai trái, vóc dáng nhỏ giống như là bánh quai chèo bình thường xoay một vòng, một đầu vừa ngã vào sân bãi bên ngoài.

"Tốt! !"

Giang Ba thế công hoa lệ vô cùng, thủ pháp bước chân đều thuộc thượng thừa, một phen công kích nước chảy mây trôi, nhìn không ra chút nào kẻ hở, thắng được cả sành đường màu.

"10 số ra ngoài, 5 số Giang Ba chiến thắng."

Lão giả cũng là liên tiếp gật đầu, lúc này đây cuộc thi, toát ra ba cái đứng đầu hạt giống, làm cho hàn thanh môn các Trưởng lão đều có chút vui vẻ.

"Giang Ba, tốt thân pháp!"

Thấy Giang Ba kết cục, Trần Diêu thờ dài chúc mừng một tiếng.

"Ha ha, Diêu huynh, bêu xấu." Giang Ba mỉm cười nói: "Kế tiếp nhìn Diêu huynh được rồi, cái kia 7 số có lẽ không nói chơi đi!"

"Ách, hặc hặc, khó mà nói, khó mà nói..."

Trần Diêu cười mĩa vài tiếng, trong lòng cũng phạm vào buồn: Vừa rồi 7 số giao đấu Hắc y nhân một trận chiến, hầu như tại trong chớp mắt liền kết thúc, bản thân hoàn toàn không nhìn thấy 7 số phương thức chiến đấu, đây đối với kế tiếp tỷ thí rất là bất lợi.

"Trận tiếp theo, số 1 đối với 7 số."

Nghe tiếng lên sân khấu, đối diện cái kia 7 số cũng đã theo vừa rồi Hắc y nhân mạnh mẽ một kích trong phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt phần uất, hiển nhiên chuẩn bị toàn lực giành thắng lợi, dùng vừa rồi hù dọa vóc dáng nhỏ phương pháp xử lý là không thể thực hiện được rồi.

"Tỷ thí bắt đầu!"

"BOANG..."

7 số rút ra một thanh đoản kiếm, bày ra thế công tư thái, đều muốn tiên hạ thủ vi cường.

"Tất "

Hệ thống nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu trước mắt xuất hiện lần nữa tránh né mũi tên, cùng lúc đó, 7 số cũng bước nhanh chạy về phía đến đây, trong tay đoản kiếm một tiễn đưa, hung hăng đâm tới.

"Đạp", "Hô "

Trần Diêu nhẹ nhõm né qua, trong lòng cũng có đại khái ấn tượng: Người này cũng là tốc độ hình thí sinh, chỉ bất quá sử dụng vũ khí {vì là} cận thân hình, tính cách lại so sánh cương liệt, vừa lên đến không chút nào thăm dò trực tiếp mở công, trách không được sẽ bị Hắc y nhân một chương nhảy mất giết.

"Uống a a a! !", "Rút.."

7 người thổi kèn trên động tác liên tục, trở tay lại là một kiếm gạt kích, Trần Diêu trùn xuống thân, lại là nhẹ nhõm né qua.

"Đánh hấn! Đánh hấn!"

Trần Diêu cái này trùn xuống thân, vừa vịn đi tới đối phương eo nội địa mang, trước mắt là kẻ hở mở rộng ra, nếu có nhất định được lực công kích, lại là nhất kích tất sát cơ hội tốt.

"Không được!" Trần Diêu nhưng trong lòng thì phạm vào nói thầm: "Lực lượng của ta chỉ có 7 điểm, một quyền đánh tới không đến nơi đến chốn, ngược lại sẽ lộ ra trứng xuống. Còn phải lại tránh tránh, tìm đối cơ hội tốt!"

Ý muốn lúc giữa, Trần Diêu nghiêng người lóe lên, tránh thoát đối phương hướng phía dưới đâm kích, lách mình đi vào một bên.

"Vớ cái gia hỏa này, lại đây tay này, lại bắt đầu đùa bỡn đối thủ rồi!"

"Hặc hặc, thật sự là tính cách ác liệt, ta thích, ha ha ha! !"

Mọi người lại bắt đầu ồn ào, vóc dáng nhỏ hai cái ca ca càng là nhớ tới vừa rồi đệ đệ {bị được} nhục nhã một màn, tức giận nghiến răng nghiến lợi, hận không thể lên sân khấu đem Trần Diêu cho ăn sống nuốt tươi rồi.

"Người người người người người!" 7 số cũng là phần nộ dị thường, quát lớn: "Người vì sao không ra tay cùng ta đánh? ! Chẳng lẽ ta cũng không đáng cho người ra tay sao? ! Tốt, người không ra tay, liền để ta làm chấm dứt người, xem kiếm!"

"Đạp "

7 số phi thân một bước, coi như nhanh như hô đối vô mỗi giống như hướng Trần Diêu kéo tới. Nhưng chỉ một công kích lại ở đâu vậy được ở Trần Diêu? Một cái triệt thoái phía sau bước, sau đó ngay sau đó xoay người một cái, không chỉ có biết trước tránh được 7 số công kích đã chuẩn bị, hoàn thành công vây quanh kia sau lưng, lại là một cái công kích cơ hội thật tốt.

"Đánh a! Đánh a! Đừng lè mề nữa mau đánh a!"

Mọi người ồn ào không chỉ, Trần Diêu cũng có chút thật xin lỗi, đột nhiên ánh mắt xéo qua thoáng nhìn, nhìn đến bên chân rõ ràng xuất hiện một khối gạch đá, linh cơ khẽ động, xoay người nâng lên gạch đá, đối với 7 số đầu chính là vỗ.

"Đùng!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23:: Ba thắng

"Đừng!"

Trần Diêu "Tiêu sái" nâng lên một khối gạch đá, đối với 7 số thí sinh đầu chính là vồ.

"Ta cầm đại gia người. . ."

7 số {bị được} cái này một gạch trực tiếp cho đập bồi rồi, toàn bộ người lung la lung lay tại chỗ vòng hai vòng, thò tay chỉ vào Trần Diêu mắng vài câu, một đôi mắt vừa tròn trắng mắt, bịch một tiếng ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh.

Trần Diêu đột nhiên xuất hiện cử động làm cho tất cả mọi người nhìn mắt choáng váng, hiện trường trong lúc nhất thời một mảnh yên tĩnh, qua hồi lâu, mới có người nói lắp bắp: "Còn, còn có loại này đấu pháp. . . ? ?"

"Số 1 Trần Diêu chiến thắng."

Lão giả cũng là nhìn không ra Trần Diêu chiến pháp, dờ khóc dờ cười tuyên bố trận đấu kết quả.

Trần Diêu đi xuống trận, dẫn tới mọi người ghé mắt, không ít người còn không có từ nơi này vô si chiến thuật trong phục hồi tinh thần lại, sững sờ nhìn xem Trần Diêu kết cục, liền vồ tay đều quên hết.

"Ha ha, Diêu huynh thật sự là đặc lập độc hành, Đại Xảo Bất Công, tại hạ bội phục."

Giang Ba tiến lên thở dài, nhìn đồng hồ tình tựa hồ cũng đang ghen lấy cười đầy.

"Hắc hắc, thuận tay, thuận tay mà thôi, ha ha ha. . ."

Trần Diêu che giấu một phen, nói lung tung vài câu coi như là trả lời, Giang Ba rồi lại hứng thú, nghi ngờ nói: "Diêu huynh, lại nói tiếp, còn chưa bao giờ gặp người dùng qua cái gì vũ khí. Không biết Diêu huynh như thường ngày so sánh thói quen dùng cái gì chiến đấu?"

"Vũ khí? A, cái kia, ách, ta còn chưa nghĩ ra đây!"

Trần Diêu một câu trả lời, làm cho phụ cận tất cả mọi người không khỏi lật lên bạch nhãn: Với cái gia hỏa này thật đúng là đối trá, thử hỏi người nào không có hai kiện tiện tay vũ khí? Không muốn làm cho người biết rõ cứ việc nói thẳng, chưa nghĩ ra coi như là cái gì chó má lý do?

"Trận tiếp theo, số 2 khuyến Thục, giao đấu 5 số Giang Ba."

Lão giả ra lệnh một tiếng, Giang Ba thần sắc lại lần nữa nghiêm trọng đứng lên, một đôi mắt tinh nhìn chăm chăm vào cách đó không xa lười biếng nằm ở trên đá lớn Hắc y nhân, đối với Trần Diêu nói: "Diêu huynh bọn chúng ta đối xuống lại tự, ta muốn đánh một trận trận đánh ác liệt rồi!"

"Cố gắng lên, tận lực không nên bị hấn cận thân." Trần Diêu nhắc nhở.

"Đa tạ Diêu huynh nhắc nhở."

Tạ ơn Trần Diêu, Giang Ba đứng dậy, sai bước đi đến thi đấu trận.

"Ha ha ~~~ thiếu nợ ~~~ "

Hắc y nhân thì là đuổi lưng một cái, ngáp một cái, lại đang trên đá lớn lại một hồi, mới đứng dậy lười biếng chạy đến Giang Ba đối diện.

"Tỷ thí bắt đầu!"

"Hô!"

Tỷ thí vừa ngay từ đầu, Giang Ba liền trước tiên phát khởi công kích, trong tay bút lông bay múa không chỉ, thế công coi như biển rộng sóng cả, kéo dài không dứt.

"Đạp, đạp, đạp "

Hắc y nhân thì là hứng thú thiếu thiếu, lười biếng ứng đối lấy Giang Ba công kích, hoặc là lách mình né qua, hoặc là lười biếng thò tay vừa đỡ, trong lúc nhất thời cũng là chẳng phân biệt được cao thấp.

Nhìn ra ngoài một hồi, Trần Diêu biết rõ Hắc y nhân đang cố ý nhường, Giang Ba đã đem hết toàn lực, Hắc y nhân rồi lại hầu như còn chưa dùng qua tay trái của mình, một tay liền cùng hấn quần nhau không dưới. Tuy rằng Giang Ba cũng đã hết sức cẩn thận, hầu như không có biểu lộ ra cái gì kẻ hở, nhưng chỉ cần Hắc y nhân nghiêm túc, thủ thắng chỉ là vấn đề thời gian.

"Tất "

Đột nhiên lại là một tiếng thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Điều tập trung nhìn vào, trước mắt xuất hiện một cái nhiệm vụ mới lan can, gần sát tại chuỗi nhiệm vụ "Vào tiền môn" phía dưới.

"Lấy được ba trận thắng lợi: 2\3 "

Ba thắng,

"Ài "

Trần Điều không khỏi thở dài, nhìn nhìn nhân vật của mình thuộc tính trước mặt tầm, trước mặt lực lượng 7 điểm, nhanh nhẹn 10 điểm, tiền năng 0 điểm, thể lực 9 điểm, còn có 1 từng điểm mấy chờ phân phối.

"Không biết vừa rồi mấy cái đối thủ thuộc tính như thế nào, đợi ta dùng thần mộc chi đồng quan sát một chút!"

Trần Điều phân biệt đối với 10 số cùng 7 số sử dụng thần mộc chi đồng, phát hiện 10 số vóc dáng nhỏ thuộc tính yếu nhất, lực lượng, thể lực đều cùng mình tương tự, chỉ có nhanh nhẹn hơi cao, biểu hiện {vì:là} 15 điểm.

Mà 7 số tức thì toàn diện mạnh hơn vóc dáng nhỏ, lực lượng ước là 10 điểm, thể lực cũng có 12 điểm, nhanh nhẹn càng là biểu hiện "Không biết".

Lại đi nhìn hán nhân số gấp, hầu như đều biểu hiện không biết, hoặc là chỉ có thể nhìn đến một hai cái {điểm thuộc tính}.

"Xem ra ta thật là cái này trong mười người yếu nhất một cái."

Trần Điều không khỏi lắc đầu cảm thán, sâu cảm giác thực lực của chính mình quá yếu, nhu cầu cấp bách gia tăng thuộc tính.

Tại nhân vật thuộc tính trước mặt trên bảng, còn có thể chứng kiến thanh điểm kinh nghiệm: Trước mặt Trần Điều chỉ có 1 cấp, tổng điểm kinh nghiệm EXP {vì:là} 53 điểm, khoảng cách cấp hai còn có 22 điểm chênh lệch.

Tại nhiệm vụ trước mặt trên bảng tìm tìm, nếu như hoàn thành "Ba thắng" nhiệm vụ này, có thể đạt được 30 điểm kinh nghiệm EXP, nói cách khác hoàn thành nhiệm vụ là có thể trực tiếp thăng cấp.

"Thăng cấp sau đó có thể đạt được 5 {điểm thuộc tính}, thực lực lại sẽ có tăng lên!"

Phải lấy được cái này thứ ba thắng! Trần Điều tại trong lòng thâm hạ quyết tâm.

"Hừ."

Ngay tại Trần Điều cẩn thận nghiên cứu hệ thống thời điểm, đột nhiên thỉnh linh truyền đến hừ lạnh một tiếng, thấy lạnh cả người kéo tới, dẫn tới Trần Điều không khỏi toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy thi đấu trên trận, Giang Ba nhưng tại liều mạng công kích, Hắc y nhân nhưng là nhân nhả đạo chơi, một đôi mắt cá chết chính giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm vào Trần Điều, tựa hồ đối với trước mặt chiến đấu đã đã mất đi hứng thú.

"Khuyển Thục huynh đài, người đang ở đây nhìn ở đâu?" Giang Ba cũng phát hiện Hắc y nhân ánh mắt không có nhìn về phía bản thân, có phần có chút bất mãn lớn tiếng nói: "Như vậy người nhưng là sẽ lộ ra kẻ hở a!"

"Hô!"

Đang khi nói chuyện, Giang Ba bước chân biến ảo, lừa gạt thân về phía trước, bút lông vung lên, hung hăng đánh về phía Hắc y nhân sườn bộ.

"Kẽ hở? Hừ."

Hắc y nhân chẳng thèm ngó tới hừ lạnh một tiếng, ngay tại sắp {bịđược} bút lông đánh trúng trong nháy mắt, đột nhiên mãnh liệt ra quyền, lấy bất khả tư nghị tốc độ đánh trúng vào Giang Ba phần bụng.

"A.... . .!"

Giang Ba dù chưa {bịđược} đánh bay, nhưng toàn thân động tác đều là trì trệ, hai mắt trợn thật lớn, tựa hồ không thể tin được bản thân sẽ như thế bị thua.

"Tranh thủ thời gian nhận thua đi, ta không có xuống nặng tay." Hắc y nhân hai tay chọc vào quay về túi quần, lạnh lùng nói: "Không muốn lại ức động, xuống dưới nghỉ ngơi thật tốt, nửa nén hương sau đó liền có thể khôi phục như lúc ban đầu."

"Ta. . ." Giang Ba tựa hồ rất không cam lòng, nhưng trên thực lực chênh lệch coi như cái hào rộng, làm cho hán không cách nào vượt qua, do dự liên tục, còn là về mặt thống khổ nói: "Ta nhận thua. . ."

"Số 2 khuyển Thục chiến thắng!"

"Tốt! ! !"

Đang lúc mọi người tiếng hoan hô ở bên trong, Hắc y nhân lắc đầu rơi xuống thi đấu trận, lại trở về hắc trên đá lớn nghỉ ngơi.

Trần Diêu tức thì tiến lên đem Giang Ba đỡ rơi xuống trận, làm cho hắc tranh thủ thời gian nghỉ ngơi thật tốt, bản thân tức thì nghiên cứu lên điểm tích lũy bề ngoài đến.

Trận tiếp theo chiến đấu gọn sóng không sợ hãi, 7 số nhẹ nhõm chiến thắng 10 số vốc đáng nhỏ, lấy được bản thân trận đầu thắng lợi. Lúc này tỉ số trên bảng, Trần Diêu hai thắng, tích 2 phân; Hắc y nhân đồng dạng hai thắng, tích 2 phân; Giang Ba một thắng một công, tích 0 phân; 7 số một thắng hai công, tích -1 phân; 10 số vốc đáng nhỏ thì là ba trận đều mực, tích -3 phân kể cuối.

"Kể tiếp còn có vài cuộc chiến đấu, Giang Ba có lẽ có thể chiến thắng 7 số, như vậy là hắc có thể tích 1 phân. Hắc y nhân đối với 10 số cũng không có gì lo lắng, như vậy hắc liền toàn thắng tích 3 phân. Ta còn có hai cuộc tranh tài, một là đối với Giang Ba, hai là đối với Hắc y nhân, nếu như hai trận đều thua, liền nhất định sẽ bị loại bỏ!"

Trần Diêu trong lòng bàn tính bay đánh, rất nhanh thì có kết luận.

"Tôi thiếu còn phải thắng một trận mới được!"

Tuy nói kết luận rất rõ ràng, nhưng mà Trần Diêu trong lòng cũng không nửa điểm nắm chắc:

Một cái quái dị lực lượng vô cùng, một cái thế công như nước thủy triều, bản thân lại có thể chiến thắng trong đó bao nhiêu cái đây?

"Trận tiếp theo, số 1 Trần Diêu, giao đấu 5 số Giang Ba!"

Ý muốn lúc giữa, lão giả đã đọc lên trận tiếp theo danh sách, Trần Diêu tinh thần chấn động, đứng dậy.

"Diêu huynh, hạ thủ lưu tình a ~ "

Giang Ba cũng đã theo vừa rồi thất bại trong đi ra, đối với Trần Diêu tươi sáng cười cười, khom người thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24:: Một thắng khó cầu

"Trận tiếp theo, số 1 Trần Diêu, giao đấu 5 số Giang Ba!"

"Tốt! ! Rốt cuộc đợi đến lúc trận này rồi!"

"Cố gắng lên cố gắng lên! Cho chúng ta nhìn nhìn hai người các người cao thủ đến cùng có bao nhiêu lợi hại!"

Lão giả lời nói coi như gió mát, lướt nhẹ qua qua cái mảnh này núi, một bên các thí sinh trong nháy mắt đều hưng phấn lên, mỗi cái cùng đánh cho máu gà tựa như lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, chỉ đợi trò hay mở màn.

"Diêu huynh, hạ thủ lưu tình a ~ "

Giang Ba đối với Trần Diêu tươi sáng cười cười, khom người thở dài, sau đó tiêu sái xoay người đi vào thi đấu trận.

"Lưu lại cái đầu người a, ta có thể còn sống sót cũng không tệ rồi!"

Trần Diêu thăm mắng một tiếng, thò tay gỡ gỡ bờ mông, cà lơ phất phơ chạy lên sân khấu đi.

"Hô "

Một hồi gió nhẹ thổi qua, Giang Ba dài áo khoác hơi hơi phiêu động, coi như trong gió sức lực trực, làm cho lòng người sinh kính ý.

"Điều huynh, luận thực lực, ta tất nhiên không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng mà, " nhìn về mặt phức tạp biểu lộ Trần Diêu, Giang Ba nghiêm mặt nói: "Ta sẽ bức ngươi sử xuất toàn lực, sẽ không để cho ngươi lại như trước hai trận bình thường, giành được như thế nhẹ nhõm!"

"Ta con mụ nó nơi đó có cái gì toàn lực a, không bị ngươi ba chiêu đánh nằm sấp sẽ phải đi thấp nhang thom cầu nguyện rồi!" Trần Diêu nhin không được mở miệng đáp lại.

"Ha ha, Điều huynh còn là như thế ưa thích nói giỡn, cái kia mà đắc tội với!"

Giang Ba một tiếng dứt lời, dưới chân bộ pháp biến hóa, coi như nhanh Phong Tảo Lạc Diệp (gió quét lá rụng) bình thường về phía trước chạy như bay đến.

"Hô!"

Làm cho người ta giật mình chính là, Giang Ba cũng không sử dụng ra bút lông sát chiêu, mà là đơn giản một chưởng đánh xuống, đối diện Trần Diêu cái ót mà đi.

"Tất "

Bất quá từ lúc Giang Ba công trước khi đến, hệ thống cũng đã cấp ra nhắc nhở, chỉ thấy Trần Diêu tựa như biết trước bình thường, sớm di động, thân hình một bên, gọn gàng mà linh hoạt tránh thoát một kích này.

"Tốt!"

Trần Diêu cái này một tránh tiêu sái vô cùng, giống như là sớm đã nhìn thấu đối phương chiêu thức tựa như, dứt khoát trong có chứa một tia lười biếng, lộ ra đặc biệt ưu nhã, dẫn tới mọi người một mảnh trầm trồ khen ngợi thanh âm.

"Sớm biết Điều huynh liệu sự như thần, ta đây tuyến vẫn chưa xong!"

Giang Ba nhưng là tươi sáng cười cười, tay phải thu chưởng đồng thời, tay trái run lên, theo ống tay áo chỗ lóe ra một chi bút lông, hung hăng đánh về phía Trần Diêu bên bụng.

"Tất "

Điểm ấy nhỏ một chút thủ đoạn ở đâu lại thoát khỏi hệ thống tính toán? Trần Diêu sớm đã nhận được cảnh báo tín hiệu, hầu như tại bút lông đâm ra trong nháy mắt cũng đã điều chỉnh thân hình, hướng sau một cái bước lướt, kéo ra nửa cái thân vị trí, vừa đúng tránh thoát cái này một kích trí mạng.

"Tốt thân pháp!"

Trần Diêu động tác sạch sẽ mạnh mẽ, liền một bên đang xem cuộc chiến chọn đồ hàn thanh môn các Trường lão cũng không khỏi được chặc chặc tán thưởng.

"Hô "

Giang Ba cũng nghiêm túc, giống như có lẽ đã ngờ tới Trần Diêu gặp nhẹ nhõm né qua cái này kích thứ hai, dùng tay ra hiệu biến hóa ở bên trong, bút lông rất nhanh giao cho tay phải, thứ ba liền tuyến đã công tới.

"Xôn xao "

Bút lông đầu bút lông mềm mại, tại Giang Ba vận dụng phía dưới rồi lại quán chú tiên năng, tùy thời biến hóa hình thái. Chỉ thấy hần tay phải vung lên, đầu bút lông trong nháy mắt cứng ngắc, tạo thành một chỗ ngoặt hình dáng của đao, ngang bổ chém mà đến, lăng lệ ác liệt vô cùng.

"Tất "

Giang Ba động tác mau nữa, cũng không nhanh bằng hệ thống. Trần Diêu lại một lần nữa biết trước, tại tránh thoát kích thứ hai thời điểm, cũng đã tính ra thứ ba kích chạy thế, thả người nhảy lên, theo đầu bút lông phía trên nhẹ nhàng linh hoạt lướt qua, coi như một con chim tước, hời hợt tránh thoát thợ săn mũi tên.

"Uổng! !"

Giang Ba cũng không nhụt chí, "Đạp" một tiếng về phía trước đột nhiên bước ra một bước, toàn bộ người ngoặt đã thành cong, bút lông tại hần hoạt động phía dưới, trong nháy mắt lại biến thành thẳng tắp gai nhọn lưỡi dao sắc bén, lại là một chiêu đâm kích.

"Thật sự là đáng sợ liên kích! Cái này Trần Diêu nếu là như vậy rơi xuống đất, căn bản không có thời gian điều chỉnh thân hình, một kích này cơ hồ là tất trúng không thể nghi ngờ!"

Thí sinh bên trong có người nhìn ra một chiêu này môn đao, không khỏi cảm thán Giang Ba thực lực hùng hậu, chiêu thức không ngừng.

"Đạp đạp "

Trần Diêu tiếp tục thi triển hắc thần hồ kỳ kỹ thân pháp, rõ ràng trên không trung toàn thân co rụt lại, ôm thành đoàn hình, đơn giản chỉ cần chờ bút lông đã đâm dưới người mình sau đó, mới về phía trước trở mình, mở ra thân thể.

"Đùng "

Chỉ thấy Trần Diêu toàn bộ người coi như ngư được tại không, thò tay tại đầu bút lông phía trên nhẹ nhàng vỗ, toàn bộ người thuận thế về phía trước lật đi, trên không trung làm một cái trước lộn mèo, vừa vặn theo Giang Ba đỉnh đầu bay qua, "Đạp" một tiếng vững vàng đã rơi vào Giang Ba sau lưng.

"Rõ ràng còn có loại này tránh phương pháp? Trên không trung co lại thân thể thành đoàn, lợi dụng thời gian kém tránh thoát công kích, nhập lại thuận thế đi vào đối phương sau lưng. Không chỉ có tránh thoát một kích trí mạng, còn làm cho đối phương cửa sau mở rộng ra, quả thực là ý nghĩ hảo huyền lớn lên!"

"Hô "

Không kịp nghe chúng nhân tán thưởng, Giang Ba tiếp theo kích đã kéo tới. Biết rõ sau lưng không còn bảo hộ, Giang Ba động tác trở nên đặc biệt mạnh mẽ, ngang một bước tránh người thân thể, nghiêng người đem bút lông hất lên, lại là một chiêu bổ ngang, trực chỉ Trần Diêu ngực.

"Vèo "

Trần Diêu thấp người, lặn nửa toàn thân ôm đoàn, tránh thoát bổ ngang sau đó, thuận thế hướng về phía sau lặn một vòng, triệt để đã đi ra Giang Ba phạm vi công kích.

". . . Tốt! ! !"

Hai người chiến đấu tại cái khác thí sinh xem ra, quả thực chính là cái khác Thứ Nguyên độ sức, vô luận là chiêu thức, phản ứng, tốc độ, đều xa xa vượt ra khỏi người khác một mảng lớn. Tốc độ ánh sáng giữa, một cái tấn công mạnh như nước thủy triều, một cái chợt hiện chuyển xê dịch, thời gian một cái nháy mắt, bốn tuyến qua, hai người lại lặn nửa về tới thế cân bằng, lúc này mọi người mới hồi phục tinh thần lại, mỗi cái dùng sức vỗ tay, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

"Tốc độ này, phản ứng này, cái này vô cùng kì diệu thân pháp, hai người này còn là người sao? !"

Nếu như nói Hắc y nhân mạnh mẽ, ở chỗ kia không thể tranh luận bá đạo thực lực, làm cho người ta theo đáy lòng cảm thấy tuyệt vọng. Như vậy Giang Ba cùng Trần Diêu, tức thì giống như là hai cái võ nghệ siêu tuyệt cao thủ, mặc dù người thấy rõ con đường của bọn hắn mấy, cũng không cách nào làm ra phản ứng, đồ lưu lại than thở chỉ ý.

"Ta cứ như vậy làm cho Diêu huynh chướng mắt sao?" Sau cùng lẳng lẽ ác liệt liên hoàn sát chiêu bị phá, Giang Ba trong lòng cảm giác bị thất bại tự nhiên sinh ra, thờ dãi: "Công kích của ta, liền làm cho Diêu huynh phản kích giá trị đều không có?"

"Không không không, ngươi đã hiểu lắm . . ."

Trần Diêu vừa định giải thích vài câu, Giang Ba lại đột nhiên vừa tròng mắt, như thường ngày hiền lành đáng tươi cười vô tung vô ảnh, sát khí bạo rạp, lớn tiếng nói: "Tốt! Ta đây liền muốn nhìn, ta sử dụng ra thư sinh bút pháp cực hạn, Diêu huynh ngươi hay không còn có thể nhàn nhã dạo chơi!"

"Đạp đạp "

Hai bước bước ra, Giang Ba đạp xuống trung bình tấn, trong tay bút lông bay múa, một cổ vòi rồng ngay tại chỗ hình thành.

"Nhất bút thiên hạ động!"

Thét ra lệnh phía dưới, phong vân biến sắc, một cổ gió lốc lấy Giang Ba làm trung tâm đột ngột từ mặt đất mọc lên, giống như là trên đất bằng vòng xoáy khổng lồ bình thường, đem phụ cận cát đá toàn bộ xoáy lên.

"Vù vù vù "

Gió táp bên trong, Trần Diêu trước mắt xuất hiện vô số màu đỏ mũi tên, bốn phương tám hướng đều có công kích kéo tới, mỗi một hạt cát đá đều đã có ý chí, tại cuồng phong dưới tác dụng hướng hắc tấn công mạnh.

"Không xong, gia hỏa này động thật sự được rồi!"

Trần Diêu thẳm kêu không ổn, tại một mảnh màu đỏ mũi tên trong nho nhỏ tìm kiếm, đỡ đòn vô cùng vô tận công kích, tìm tòi cái kia một người duy nhất Lục sắc mũi tên.

May mà Giang Ba một chiêu này nhất bút thiên hạ động cũng không đến đạt đến viên mãn, bản thân thực lực cũng không tính mạnh mẽ tuyệt đối, một mình một lần công kích cũng không đem Trần Diêu nhất kích tất sát.

"Đã có!"

Trần Diêu trước mặt, một mảnh màu đỏ mũi tên bên trong, một cái thật nhỏ điểm màu lục lập loè, đúng là hẳn cuối cùng một căn cây cỏ cứu mạng.

"Đáp!"

Trần Diêu không chút lựa chọn đáp bước về phía trước, xông qua tầng tầng thế công, bay thẳng gió bão bên trong uy lực nhỏ nhất một chút mà đi.

Cái kia chính là gió bão chi nhãn!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25:: Tử chiến đến cùng

Gió bão chi nhãn!

Trần Diêu một bước bước ra, đỡ đòn vô cùng vô tận thế công, bay thẳng gió bão đích chính trung tâm mà đi.

"Cái này..."

Trong gió lốc, Giang Ba cũng nhìn thấy Trần Diêu cử động, không khỏi chịu cả kinh: Nhất bút thiên hạ động là thư sinh bút pháp trong sát trận, công phòng nhất thể, hầu như vô chiêu nhưng phá. Dù là chỉ là tại cơn bão táp này trong nhiều đứng một lúc, đều {bịđọc} vô cùng công kích khó khăn, thất bại xuống trận đến.

Biện pháp duy nhất, chỉ có quyết định thật nhanh, bay thẳng trong gió lốc, đánh bại thi triển chiêu số người, mới có một đường sinh cơ.

Mà Trần Diêu cơ hồ là tại chiêu thức lên trận trong nháy mắt đã nghĩ ra cái này duy nhất phá giải biện pháp, điều này làm cho Giang Ba nội tâm đã nhận được rung động thật lớn, hầu như đã quên tránh né.

"Bất khả tư nghị bộ pháp, biết trước bình thường phản ứng, trong nháy mắt hiểu rõ nhược điểm tinh táo sức phán đoán, chẳng lẽ cái này... Chính là ta cùng Diêu huynh ở giữa chênh lệch à... ?"

"Đáp "

Ý muốn lúc giữa, Trần Diêu đã đi tới Giang Ba trước mặt, đôi mắt tròn mắt há hốc mồm người sau, hung hăng một quyền chém ra.

"Phanh!"

"Ách..."

Giang Ba trong lòng biết bản thân thua không nghi ngờ, đã nhắm mắt lại chờ đợi trận đấu chấm dứt, nhưng không nghĩ tới, đánh trúng bản thân đấy, nhưng là mềm mại vô lực một quyền.

"Diêu huynh, ngươi... ? !"

Giang Ba cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy Trần Diêu chính nhất mặt bất đắc dĩ nhìn mình, tựa hồ có cái gì khó nói chỉ ầu.

"Đồng!"

Cơ hội khó được, Giang Ba một khoản chém ra, quét về phía Trần Diêu, đưa hẳn quét ra thi đấu trận bên ngoài.

"Số 1 Trần Diêu ra ngoài, trận đấu chấm dứt." Lão già mất sắc, liếc nhìn trên trận tình huống, sợ hai người tiếp tục đánh tiếp gặp nhận không tất yếu tổn thương, vội vàng tuyên bố: "5 số Giang Ba chiến thắng!"

"A? Cái này, đây là thế nào? !"

"Xảy ra chuyện gì a? Vì cái gì Giang Ba liền thắng? Trần Diêu như thế nào bay ra ngoài rồi hả? ?"

"Rõ ràng là Trần Diêu chiếm hữu ưu thế, chỉ cần một quyền xuống dưới có thể chiến thắng rồi, làm sao sẽ biến thành như vậy? ?"

Cách đó không xa, Hắc y nhân cũng theo trên đá lớn ngồi dậy, nhìn xem roi võ ở đây bên ngoài Trần Diêu, như có điều suy nghĩ.

Đang lúc mọi người nghỉ hoặc âm thanh, Giang Ba vội vã chạy đến bên ngoài tràng, một chút nâng dậy Trần Diêu nói: "Diêu huynh, người vì sao phải lưu thủ?"

"Ta..."

Trần Diêu còn chưa kịp giải thích, Giang Ba liền chú ý tự rơi xuống phán đoán nói: "Chẳng lẽ Diêu huynh người là sợ ta không cách nào tấn cấp, cố ý sẽ khiến ta?"

"Cái này..."

Trần Diêu nói còn chưa dứt lời, Giang Ba lại bắt đầu trách móc, vẻ mặt vô cùng đau đớn biểu lộ nói: "Diêu huynh người cân nhắc đến hai ta lần không qua thí luyện, hiểu ý sinh khúc mắc, liền cố ý nhường sẽ khiến ta, thật là làm cho tại hạ hảo sinh cảm động!"

"Người..."

Giang Ba khoát tay chặn lại, ngăn lại Trần Diêu tiếp tục nói chuyện, bản thân tức thì lắc đầu nói: "Diêu huynh dụng tâm lương đau khổ, tại hạ nhất định không phụ người nhìn ngắm! Sẽ chờ Diêu huynh đánh bại hắc y nhân kia, huynh đệ chúng ta hai người cùng nhau vào tiên môn, tu tiên đạo, cộng vết thương thịnh thế!"

Đi mẹ mày đây!

Trần Diêu trong lòng thầm mắng một tiếng, ai nói ta cho người rồi hả? Ai không muốn thắng a! Lão tử là không thắng được a!

"Chắc chắn, cái này Trần Diêu thực không đơn giản, một bên nhường tùy ý Giang Ba chiến thắng, một bên thực sự dùng bộ pháp của mình cùng hành động nói với Giang Ba, thực lực của mình kỳ thật tại phía xa hấn phía trên, chỉ là cân nhắc đại cục, làm cho hấn một ván mà thôi."

"Không sai, nếu như ta nhớ không lầm, hai người này theo rừng rậm cổ đấu bắt đầu cũng đã ôm đoàn kết hòa, hôm nay đến nơi này, Giang Ba trước thua một ván, Trần Diêu tự nhiên muốn giúp đỡ một chút."

"Đúng vậy a đúng vậy a, ta còn nghe nói, tại trong rừng rậm thời điểm, hai người cùng gặp nạn cảnh, liền là dựa vào Trần Diêu siêu tuyệt thực lực mạo hiểm vượt qua kiểm tra đây!"

"Đúng đúng đúng, ta cũng nghe nói, nghe nói cái này Trần Diêu một cái đánh năm cái, không rơi vào thế hạ phong đây!"

Trần Diêu cái này thất bại kích khởi nghìn tầng sóng, các thí sinh nhao nhao nghị luận trên đường nghe được tin tức nho nhỏ, đem Trần Diêu là thói vô cùng kiêu, liền Giang Ba cũng chắc chắn Trần Diêu nhất định là cố ý làm cho mình, vẻ mặt cảm động cùng kiêu ngạo thần sắc.

Trong đám người, duy chỉ có có ba người thần sắc không giống người thường: Đầu hai cái là 10 số vóc dáng nhỏ hai cái ca ca, trong lòng phần uất khó bình, cảm thấy Trần Diêu bất quá chính là đang giả bộ xiên, nghiêng răng nghiêng lợi hận không thể đem Trần Diêu tại chỗ đập dẹp.

Người thứ ba, chính là Hắc y nhân.

"Sách, nhường à...?"

Nhìn xem trong đám người Trần Diêu cúi đầu không nói thần thái, Hắc y nhân như có điều suy nghĩ.

Trận tiếp theo tỷ thí, vốn nên từ Hắc y nhân đối với 10 số vóc dáng nhỏ, nhưng trải qua mấy trận thảm bại, vóc dáng nhỏ sớm đã vô tâm ham chiến, trực tiếp bỏ quyền, Hắc y nhân không chiến mà thắng, đã lấy được trận thứ ba thắng lợi.

Sau đó Giang Ba cùng 7 số trận đấu cũng không quá mức lo lắng, Giang Ba nghiêm túc ứng chiến, nhẹ nhõm thủ thắng.

"Hắc y nhân tích 3 phân, Giang Ba tích 2 phân, ta tích 1 phân, hai người khác đều là số âm, đã đánh mất trên lý luận tấn cấp hy vọng."

Trần Diêu trong lòng tính toán điểm tích lũy, cho ra kết luận.

"Nếu như ta có thể đánh bại Hắc y nhân, có thể tích 2 phân, Hắc y nhân cũng sẽ giảm đi một phân, đều là 2 phân, Giang Ba cũng là 2 phân, ba người chia đều, đều có tấn cấp hy vọng. Dựa theo quy tắc, tổng cộng năm người tấn cấp, ba người chúng ta đồng thời tấn cấp xác suất rất lớn."

"Mà nếu như ta thua rồi, liền sẽ biến thành 0 phân, Hắc y nhân cùng Giang Ba đem dắt tay tấn cấp, ta đem rất có thể bị loại." Trần Diêu trong mắt thoáng hiện lấy một cổ kỳ kỳ mà lại có một tia thần sắc sợ hãi, cho mình động viên nói: "Nói cách khác, trận tiếp theo, ta phải thủ thắng!"

"Trận tiếp theo, số 1 Trần Diêu, giao đấu số 2 khuyển Thực!"

"Xoạt! ! !"

Lão già vừa dứt lời, hiện trường liền vang lên tiếng ồn ào vang, vạn chúng chú mục chính là quyết đấu sắp đã đến!

Tại mọi người nhìn lại, so với Hắc y nhân cùng Trần Diêu, Giang Ba chỉ có thể coi là cao thủ, cấp độ còn là kém đi một tí. Trần Diêu đối với Hắc y nhân, đây chính là một trận chính thức quái vật ở giữa quyết đấu, tất cả mọi người là nín hơi mà dõi dõi, yên lặng chờ trò hay trình diễn!

"Đánh bại quái vật kia, chứng minh ngươi mới là mạnh nhất!"

"Trần Diêu cố gắng lên, ta nhưng bắt lại ngươi thắng a!"

"Lân này nhưng ngàn vạn đừng nhường á..., muốn bảo đảm thắng lợi a!"

Trần Diêu chậm rãi đi đến thi đấu trận, nghe bên tai mọi người cổ vũ, bản thân nhưng là lòng nóng như lửa đốt:

Đối diện người kia mới là quái vật, ta chẳng qua là cái trâu chọc so với a!

"Tiểu tử, nếu như ngươi liền đối ta cũng dám nhường mà nói..." Hắc y nhân cũng đã đi tới trên trận, đang dùng cặp kia mắt cá chết nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, mở miệng đe dọa: "Ta sẽ giết ngươi."

Không dùng Hắc y nhân nhiều lời, liền Trần Diêu như vậy thường dân cũng đã cảm thấy đối diện truyền đến từng trận sát khí, trong nội tâm đều nhanh hồng mắt: Đánh đánh đánh, đánh cho trứng a!

"Tỷ thí bắt đầu!"

Lão già ra lệnh một tiếng, hiện trường trong nháy mắt sôi trào, hai người đều tiến nhập trạng thái chiến đấu.

"Chiến đấu phụ trợ hệ thống!"

Trần Diêu trong lòng mặc niệm một câu, trước mắt nhưng lại không xuất hiện cái kia cứu mạng mũi tên, mà là theo một tiếng cảnh bày ra thanh âm, nhảy ra một cái nhắc nhở lan can:

"Tôn kính hệ thống người sử dụng, người ba lượt dùng thử cơ hội đã sử dụng hết, như cần tiếp tục sử dụng, mời nạp tiền."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26:: Sắc Tiên Nhân

"Tôn kính hệ thống người sử dụng, người ba lượt dùng thử cơ hội đã sử dụng hết, như cần tiếp tục sử dụng, mời nạp tiền."

Con em ngươi a!

Nhìn trước mắt xuất hiện nhắc nhở lan can, Trần Diêu liền tâm muốn chết đều đã có, thời khắc máu chốt như xe bị tuột xích, thật đúng là cái kia bàn tiên nhân hoàn mỹ khắc họa!

"Bàn Từ Bàn Từ, gọi Bàn Từ!"

"Làm sao vậy ~ "

Cái kia lười biếng thanh âm truyền đến, Trần Diêu nghe xong trong đầu liền xuất hiện bàn tiên nhân cái kia cần ăn đòn sắc mặt, vội vàng mặc niệm nói: "Nhanh mau giúp ta một cái, mở một cái hệ thống quyền hạn!"

"Cái gì quyền hạn a ~ "

Bàn tiên nhân tựa hồ rất thích tại chứng kiến Trần Diêu đáng vẻ lo lắng, giống như cười mà không phải cười đáp lại.

"Đừng giả bộ choáng váng, giang hồ cứu cấp a!" Trần Diêu là thật nóng nảy, vội nói: "Nhanh sẽ khiến ta dùng phụ trợ hệ thống, bằng không ta thật là gặp chết ở chỗ này rồi!"

"Ha ha ~" Bàn tiên nhân dùng ra nói chuyện phiếm kinh điển hồi phục, lười biếng nói: "Muốn dùng có thể, tùy thời nạp tiền, tùy thời bắt đầu dùng, dù là trong chiến đấu cũng có thể a ~"

"Nhưng ta không có tiền a!" Trần Diêu vội la lên: "Như vậy, ta ký sổ biết không? Ký sổ!"

"Ừ, ký sổ a. . ." Bàn tiên nhân làm bộ cân nhắc, cuối cùng nói: "Cũng được đi ~"

"Hào hảo hảo, ta xa cái 10 hai trước!" Trần Diêu cũng không cần biết nhiều như vậy, về sau từ đâu làm 10 hai đều tốt nói, chết ở chỗ này có thể đã toàn bộ tan nát rồi.

"Tốt ~ tiền lãi một ngày 1 hai ~"

"Người. . .!" Trần Diêu quả thực liền nhanh tức giận ngắt đi thôi, kiềm nén lửa giận nói: "Của ta tốt Tiên Nhân, của ta thọ Tiên Nhân, có thể hay không miễn cái tiền lãi?"

"Không được."

"Kia kia cái kia giá cả tiện nghi một chút, 8 hai tốt rồi!"

"Không được."

"Vậy giảm giá khấu trừ, 8 gãy, không, 9 gãy cũng có thể đi!"

"Không được."

". . ."

Trần Diêu đang cùng bàn tiên nhân cò kè mặc cả, Hắc y nhân nhất thời nhìn không thấu Trần Diêu hành động, chỉ cảm thấy người trước mắt không hề sát khí, một chút cũng không giống như là muốn tới một trận sinh tử quyết đấu bộ dạng, sợ trong đó có lừa dối, cũng là án binh bất động, không dám trực tiếp tiến lên đây công.

"Các người nhìn, cao thủ quyết đấu chính là không giống nhau, đấu võ lúc trước trước lẫn nhau thăm dò, tuyệt không dễ dàng ra tay."

"Đúng vậy a, tầng thứ này, không biết so với chúng ta cao đi nơi nào!"

Mọi người người một lời ta một câu, người nào đều không ngờ rằng, trên trận Trần Diêu đang cùng một tên mập tiến hành vượt mọi khó khăn gian khổ đàm phán.

"Sách, quá phiền toái."

Đột nhiên, Hắc y nhân ánh mắt biến đổi, sai bước đi về phía trước, trong miệng thấp giọng nói lầm bầm: "Quản người có cái gì thủ đoạn, trước nhìn người có thể hay không tránh thoát ta một quyền này!"

"Hô!"

Quyền kinh như gió, tại Trần Diêu xem ra, coi như một tảng đá lớn đập trước mặt, uy lực sấm nhân, rất là đáng sợ.

"Ài, xem ra ta Trần Diêu thật sự phải chết ở chỗ này rồi!" Trần Diêu trong lòng ai oán không thôi, không khỏi đau buồn từ trong đến: "Thật sự là không cam lòng a, ta Trần Diêu còn là một xử nam, vốn còn muốn tại vào tiền môn sau đó đi ** chúc mừng một phen, không nghĩ tới. . ."

"Cái gì? ! **? ! !!"

Trần Diêu vô tâm một câu trêu chọc, rồi lại xúc động bàn tiên nhân ** thần kinh, thoáng cái liền tinh thần tỉnh táo, tại Trần Diêu trong đầu là lớn: "Cái nào **? Quý không đắt? Lúc nào đây? ! !"

"Hô!"

Đang khi nói chuyện, Hắc y nhân một chương bỏ đến, phong áp kéo tới, Trần Diêu đã nhắm mắt chờ chết, lại đột nhiên phát hiện thân thể không bị bản thân khống chế, vẫn ức bắt đầu chuyển động.

"Đạp đạp"

Liên tục hai bước biến hóa, Trần Diêu nhẹ nhõm tránh thoát Hắc y nhân kích thủ nhất, hiện trường một mảnh trầm trồ khen ngợi thanh âm, duy chỉ có Trần Diêu bản thân sờ không được ý nghĩ.

"Cái này. . . Vì sao thân thể của ta gặp bản thân ức động?"

"Ta tại viễn trình thao túng." Bàn tiên nhân không kiên nhẫn giải thích nói: "Trước không quản những thứ này, người mới vừa nói **, chung quanh đây có

cái gì nổi danh **? Chúng ta lúc nào đây? ?"

"Ách, chúng ta. . . ?" Trần Diêu {bịđược} bàn tiên nhân lần này cho hỏi bối rối, bản thân bất quá là cảm giác đại nạn buông xuống, tùy tiện phát điểm cảm khái mà thôi, không có nghĩ đến cái này ** Tiên Nhân rõ ràng tưởng thật.

"Ách."

Hắc y nhân tựa hồ đối với Trần Diêu không tập trung thái độ rất không hài lòng, trở tay một quyền đập tới, lại bị Trần Diêu nhẹ nhàng linh hoạt né qua, còn thừa cơ kéo ra nửa trượng khoảng cách.

"Nói nhảm! Tiểu tử ngươi có hôm nay còn không phải báỉ ta bàn tiên nhân. . . A không phải là, thọ Tiên Nhân ban tặng? ? Chẳng lẽ lại ngươi trước ** còn không dẫn ta hay sao? !" Bàn tiên nhân tranh công nói: "Còn nữa nói, ta hiện tại ở tại hệ thống trong, không có cách nào ly khai ngươi một trượng trở lên, ngươi không đi ta cũng không đi được."

"Trần Diêu, nhận lấy cái chết!"

Hắc y nhân thật sự có chút nổi giận, vài bước bước ra song quyền kết hợp, lăng lệ ác liệt thể công coi như Liệt Hỏa Liệt Nguyên.

"Đập đập đập đập "

Trần Diêu thân thể tại bàn tiên nhân dưới sự khống chế tốc độ tựa hồ lại có làm cho tăng lên, xoay người một cái đã đi ra Hắc y nhân công kích khu vực, tiêu sái đi vào đối phương sau lưng, một bàn tay duỗi ra, tại Hắc y nhân cái ót phía bên phải hung hăng gõ một cái.

"Ngươi. . . !"

Một chương này bỏ tới không đến nơi đến chốn, Hắc y nhân nhận định là Trần Diêu cố ý nhục nhã bản thân, quả thực giận không kìm được, một đôi mắt cá chết đều để lộ ra một ít vẻ tức giận đến.

"Ta nói Bàn Tử, vừa rồi cơ hội tốt như vậy ngươi không xuất ra sát chiêu, nhẹ nhàng gõ một cái tính mấy cái ý tứ? ?"

Trần Diêu cũng không hiểu bàn tiên nhân mạch suy nghĩ, khó hiểu hỏi.

"Nói nhảm, liên ngươi điểm này trị số, nếu là thật dùng sức gõ, người ta đầu không có phá, tay ngươi trước đứt gãy!" Bàn tiên nhân nói: "Kêu gào, chúng ta đã nói rồi, ta miễn phí cho ngươi dùng một lần chiến đấu phụ trợ hệ thống, hơn nữa giúp ngươi đánh bại với cái gia hỏa này. Còn ngươi, tại sau khi chuyện thành công phải đi một chuyến **, điểm cái đất tiền nhất đẹp nhất cô nương cho bốn tiên nhân hưởng dụng, thành giao không thành giao? ?"

"Thành giao thành giao."

Thấy Trần Diêu không chút do dự gật đầu đáp ứng, bàn tiên nhân vui rạo rức nói: "Tốt, ta đây mở hệ thống rồi, với cái gia hỏa này dường như khó đối phó, ta thao túng ngươi dù sao không quá linh hoạt, vì vậy chúng ta được chung sức hợp tác."

"Như thế nào cái hợp tác pháp?" Trần Diêu hỏi.

"Ngươi chịu trách nhiệm chạy, ta chịu trách nhiệm tiến công, ngươi quản chân, ta quản tay, ngươi chỉ cần tìm kiếm nghĩ cách vọt đến sau lưng của hắn đi, đại khái ba lượt. . . A không, năm lần, năm lần là đủ rồi!"

Đang khi nói chuyện, Hắc y nhân lần nữa tiến lên công tới, lúc này đây, thể công của hắn mạnh hơn, song quyền coi như phóng đại bình thường, thiếu đốt lên lửa giận, một thông rất nhanh mãnh kích, làm cho người ta nhìn qua liên sinh ra ý sợ hãi.

"Tất "

Quen thuộc thanh âm nhắc nhở lại lần nữa truyền đến, Trần Diêu sớm đã cười xe nhẹ đi đường quen, căn cứ mũi tên nhắc nhở hoàn mỹ tránh khỏi sở hữu công kích, nhìn chính xác cơ hội thoáng cái vọt đến Hắc y nhân sau lưng.

"Đùng "

Trần Diêu cánh tay lần nữa tự động quơ múa, tại Hắc y nhân cái ót phía bên phải lại là một chương đánh xuống, vẫn như cũ không đến nơi đến chốn, rồi lại khiến cho Hắc y nhân lửa giận càng ngày càng vượng.

"Trần Diêu, ngươi đây là xem thường ta sao? !"

"Không không không, hiểu lầm, đây đều là hiểu lầm, hặc hặc. . ." Trần Diêu vội vàng cười làm lành, liên tục không ngừng lại hướng về phía sau rút lui bước, kéo ra khoảng cách.

"Ngươi đến cùng muốn làm gì a?" Trần Diêu hoàn toàn làm không rõ ràng bàn tiên nhân trong hồ lô bán là thuốc gì đây, chứng kiến Hắc y nhân càng ngày càng tức giận, trong lòng mơ hồ có chút bất an đứng lên.

"Ha ha, yên tâm~" bàn tiên nhân rung đùi đắc ý đắc ý nói: "Tiểu tử ngươi cứ yên tâm đi chiến đi, gia gia ta bảo vệ ngươi thắng lợi!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27:: Bốn lạng đẩy ngàn cân

"Xem chiêu!"

"Oanh oanh oanh "

Hắc y nhân thể công lăng lệ ác liệt, quyền kinh coi như lửa rừng, trong nháy mắt liền oanh đã đến Trần Diêu trước mặt.

"Tất "

Hệ thống nhắc nhở xuất hiện, màu đỏ mũi tên coi như hạt mưa giăng đầy, duy nhất Lục sắc mũi tên ở trong đó giống như là trong biển rộng một cái nòng nọc nhỏ, nếu không phải có phía trước mấy lần thích ứng, Trần Diêu thật đúng là không thể xác định, bản thân có thể hay không trước tiên phát hiện.

"Đạp đạp "

Biết trước, bộ pháp biến ảo, phối hợp coi như là khá lắm rồi nhanh nhẹn, Trần Diêu mỗi lần đều là vừa tránh thoát Hắc y nhân công kích. May mà Hắc y nhân nhanh nhẹn thuộc tính tựa hồ cũng không tính rất cao, hai tướng triệt tiêu, tình cảnh trên thoát nhìn, ngược lại là Trần Diêu chiếm được chủ động.

"Đạp "

Thừa dịp Hắc y nhân ra quyền mất đi trọng tâm, Trần Diêu lại là lóe lên thân đi vào đối phương sau lưng, cánh tay vung vẩy, một chưởng đánh xuống, sau đó vừa nhanh tốc độ kéo ra khoảng cách, chờ đợi tiếp theo công kích.

"Ồ? Cái này Trần Diêu như thế nào có chút kỳ quái? Rõ ràng đã có nhiều lần tất sát cơ hội, cũng không ra sát chiêu, chỉ là một mặt nhẹ kích tránh né, cái này trong hồ lô bán là thuốc gì đây? "

"Người quản nhiều như vậy làm gì! Cái này là người ta phong cách chiến đấu, người xem thể cục này, rõ ràng là chiếm cứ hướng đầu gió, muốn nhục nhã đối phương đi!"

"Đúng vậy a, cái này Trần Diêu thực lực mạnh tức thì mạnh mẽ vậy, chính là cái này thói quen không tốt lắm, tổng là ưa thích trêu đùa hí lộng đối thủ, nhìn xem luôn luôn chút ít không thoải mái."

Mọi người đều nghị luận, Trần Diêu là xấu hổ không thôi, trong lòng thầm mắng bàn tiên nhân không đáng tin cậy.

Hắc y nhân thì là theo tức giận đến bất đắc dĩ, vô luận bản thân cố gắng như thế nào, chính là đánh không trúng Trần Diêu. Nguyên bản hấn phương thức chiến đấu cũng là phát sau mà đến trước, hấp dẫn đối phương đến công kích bản thân, sau đó tại cận thân tránh né thời điểm nắm chuẩn xác cơ hội, nhất kích tất sát. Nhưng trước mắt này cái đối thủ rồi lại hết sức kỳ lạ, không chỉ có so với chính mình còn không thích công kích, hơn nữa thân pháp như gió như nước, trào cũng bắt không được, nắm lại nắm không tồn sức, vung quyền đánh tới, rồi lại dù sao vẫn là đánh trúng không khí. Mặc cho ai dụng phải đối thủ như vậy, đều cảm thấy tức giận không có chỗ vung, một thân khí lực không có địa phương sử dụng, bất đắc dĩ dị thường.

"Vù vù "

"Đạp đạp", "Đùng "

Lại là một hiệp qua, Hắc y nhân vẫn như cũ đánh không trúng Trần Diêu, sau đầu lại bị đánh một chưởng, trong lòng là đã tức giận, rồi lại lại không thể làm gì.

"Bàn Tử, người đến cùng tại đánh cái gì bàn tính? Đánh như vậy xuống dưới thật sự sẽ hữu dụng sao? Ta thấy thế nào hấn càng ngày càng có tinh thần a!" Trần Diêu có chút nóng nảy, tại trong lòng hỏi thăm bàn tiên nhân.

"Đừng nóng vội đừng nóng vội ~" bàn tiên nhân lười biếng nói: "Vừa rồi đây là thứ tư xuống, lực lượng của người là 7 điểm, phòng ngự của hấn có chừng 4 điểm trái phải. Tồn thương tích lũy đến 15 điểm có thể tác dụng hoàn toàn, bây giờ là 12 điểm, theo lý thuyết có lẽ đã có hiệu quả..."

Tại bàn tiên nhân nói liền liền cần nhẫn không biết nói cái gì đó thời điểm, Hắc y nhân đột nhiên bước chân một cái lao đảo, tựa hồ sắp đứng không vững tựa như, đi phía trước khó khăn bước ra hai bước.

"Sách, ta tại sao có thể có chút ít choáng váng đứng lên..." Hắc y nhân thò tay vừa sờ cái ót mà, đột nhiên thật là nhớ kíp phản ứng tựa như, gương mặt khiếp sợ nhìn về phía Trần Diêu, giật mình nói: "Chẳng lẽ ngươi... ? ! !"

"A? Ta?" Trần Diêu cũng có chút kinh ngạc, nhìn xem Hắc y nhân đi như chuyển choáng, như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì) nói: "Ta làm sao vậy?"

"Khục khục!" Nghe được Trần Diêu còn nói ra giọng lời nói, bản tiên nhân vội vàng tại trong đầu nhắc nhở: "Tiểu tử, đừng vội ngớ ngẩn rồi, hiện tại ngươi có thể bắt đầu trang bức!"

"Kể tiếp ta nói cái gì, ngươi hay dùng một bộ rất chánh ngữ khí thuật lại đi ra, tuyệt đối bức cách trần đây, sáng mù bọn họ mắt chó!" Bản tiên nhân cũng không biết từ đâu học được nhiều như vậy nguyên bản thể giới Internet dùng từ, tại Trần Diêu trong đầu giải thích nói: "Vừa rồi ta thao túng thân thể của ngươi, liên tục đập nện sau ót của hán phía bên phải. Vị trí kia gọi là huyết Phong Trì, tại liên tục đập nện phía dưới gặp có hiệu quả!"

"Ách, đúng, huyết Phong Trì, ta vừa rồi chính là tại liên tục đập nện ngươi huyết Phong Trì!" Trần Diêu y dạng họa hồ lô (*đồ lên vật có sẵn mà ra hình vẽ), giả vờ giả vịt nói: "Gió {vì là} mặt trời tà, kia tính gương nhẹ, trên đỉnh đầu, duy gió nhưng đến, chính là gió tà súc tích chỗ, tên cổ gió ao."

"Cái huyết vị này, chính là thân người trên sau cùng lạnh huyết vị!"

Trần Diêu lời vừa nói ra, các thí sinh mỗi cái không rõ ràng cho lắm, Hắc y nhân thì là thoáng chút dăm chiêu, hàn thanh môn tất cả Đại trưởng lão đám nhưng là có chỗ linh ngộ, nhao nhao gật đầu, mặt lộ vẻ vẻ hài lòng.

"Ngay cả ta liên tiếp đập nện ngươi huyết Phong Trì, sẽ để cho ngươi tỉnh huyết trong cơ thể theo gió ao bắt đầu nóng lên, không dùng được đã lâu, ngươi sẽ cảm giác thân thể coi như sôi trào bình thường khó chịu dị thường." Trần Diêu nói đạo lý rõ ràng, có thể đã liên chính hán cũng không biết mình đến cùng đang nói cái gì: "Chỉ cần lại đập nện một cái, thân thể của ngươi sẽ không chịu nổi gánh nặng, hôn mê ngã xuống đất, triệt để đánh mất năng lực chiến đấu!"

Cuối cùng, Trần Diêu còn bày ra một bộ cao thâm mặt trầm biểu lộ, hai tay vây quanh ở trước ngực, mỉm cười nói: "Thắng bại, tại chiến đấu trước khi bắt đầu cũng đã xác định."

"Ha ha ha ha câu này tốt!" Bản tiên nhân nghe xong liền vui vẻ, vỗ đùi lớn tiếng cười nói: "Đù 'trang Bức', ta thích! Ha ha ha ha!"

"Thì ra là thế!"

Các thí sinh mỗi cái bừng tỉnh đại ngộ, nhao nhao gật đầu, từng cái một trên mặt đều là kinh ngạc mà lại bội phục thần sắc.

"Biết rõ đối phương lực lượng mạnh mẽ, nếu như bị đánh trúng một kích, chỉ sợ liền Trần Diêu cao thủ như vậy cũng khó có thể thừa nhận. Vì vậy liền lựa chọn quanh co vòng vèo chiến thuật, lấy chường nhiều lần nhẹ kích chỗ hiểm, dần dần tích lũy ưu thế, cuối cùng đạt được thắng lợi. Thật là một cái bốn lạng đầy ngàn cân tốt biện pháp!"

Tiếng than thở ở bên trong, Trần Diêu bình tĩnh dạo bước tiến lên, đi vào Hắc y nhân trước mặt, hơi hột nói: "Ngươi có thể nhận thua, ta không đánh cuối cùng này một chường, chỉ cần kết cục nghỉ ngơi, uống nhiều chút ít nước suối, gần nửa canh giờ có thể khôi phục, ý của ngươi như nào?"

"Ha ha ha, hiểu chiến thuật, thật là một cái hiểu chiến thuật..." Hắc y nhân không trả lời thẳng Trần Diêu đề nghị, mà là một bên hết sức không chế được thân thể không ngã xuống, một bên cười nói: "Trần Diêu Trần Diêu, không hổ là xếp hàng thứ nhất hảo thủ, có ý nghĩ, có quyết đoán, cũng có đủ thực lực chấp hành chiến thuật, cao, thật sự là cao."

Hắc y nhân theo bắt đầu thi đấu đến nay, nói lời không cao hơn 10 câu, đột nhiên nói như vậy một nhóm lớn lời nói, làm cho Trần Diêu đều có chút kinh ngạc.

"Nói như vậy thì, ngươi đồng ý nhận thua rồi?" Trần Diêu đại hỉ nói: "Mau mau nhanh, nói với các Trưởng lão ngươi nhận thua, chúng ta cũng đừng tiếp tục đánh cho!"

"Tuy rằng ngươi xác thực rất lợi hại, nhưng mà..." Hắc y nhân lại đột nhiên thần bí cười, thò tay mãnh liệt chém ra một quyền, lớn tiếng nói: "Nhưng mà ngươi rồi lại nhất định phải thua!"

"Oanh "

Một quyền này coi như bạo liệt viêm đạn, mạnh mẽ dị thường, dọa Trần Diêu kêu to một tiếng. Bất quá Hắc y nhân thân thể ở vào hư thoát biên giới, quyền kinh mặc dù mãnh liệt, nhưng tốc độ chậm chạp, tại hệ thống dưới sự trợ giúp, Trần Diêu tự nhiên nhẹ nhõm né qua, lần nữa vọt đến đối phương sau lưng.

"Đùng "

Cuối cùng một chường đánh xuống, Hắc y nhân lên tiếng ngã xuống đất, rút cuộc không thể động đậy.

"Tốt!"

Mọi người hoan hô không chỉ, các Trưởng lão cũng là liên tiếp gật đầu, nhưng Trần Diêu rồi lại lòng còn sợ hãi.

"Vì cái gì?" Nhìn xem nằm rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích Hắc y nhân, Trần Diêu nhưng trong lòng dâng lên dự cảm bất tường: "Vì cái gì rõ ràng thắng bại đã định, hắn lại nói ta nhất định phải thua?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28:: Viêm Dương thân thể

"Đừng "

Trần Diêu một chương đánh xuống, Hắc y nhân toàn thân chấn động, lên tiếng ngã xuống đất.

"Tốt! !"

Hiện trường bộc phát ra sấm sét bình thường tiếng hoan hô cùng tiếng vỗ tay, các thí sinh nhiệt liệt thảo luận, cái này mạnh nhất một trận chiến danh xứng với thực, đặc sắc lộ ra. Vốn là Hắc y nhân phát động tấn công mạnh, tuy rằng động tác tư thái không bằng lúc trước Giang Ba như vậy hoa lệ, nhưng cương mãnh hữu lực, mỗi một quyền đều có mạnh mẽ quyền phong thờ ra, ngồi ở dưới trận đều có thể cảm nhận được cái kia cường đại sát khí.

Mà Trần Diêu tức thì không phụ sự mong đợi của mọi người, tiếp tục thi triển hần thần hồ kỳ kỳ trốn tránh bộ pháp, tại nhiều lần giao phong trong đều hoàn mỹ tránh khỏi sở hữu công kích, quả thực là mảnh lá không dính thân.

Sau đó Trần Diêu phản kích cũng thập phần đặc sắc, ngoài dự đoán mọi người, liên tục đập nện Hắc y nhân cái ót huyết Phong Trì, lợi dụng nhiều lần đập nện tụ hợp lực lượng, khiến cho Hắc y nhân toàn thân huyết dịch sôi trào, đánh mất năng lực chiến đấu.

Cái này có thể nói là một trận biến đổi bất ngờ kinh điển chiến đấu!

"Ừ."

Liên một bên xem cuộc chiến hàn thanh môn các Trưởng lão cũng là liên tiếp gật đầu, vui vẻ sôi nổi trên mặt, giống như có lẽ đã thấy được trong lòng sau cùng lý tưởng nhất mới đồ nhi.

"Ha ha ha ha, thế nào a tiểu tử?" Bàn tiên nhân đầy mỡ thanh âm truyền đến, dương dương đắc ý hướng Trần Diêu tranh công nói: "Bồn tiên nhân có phải hay không rất cho lực lượng? Cho ngươi tránh đủ mặt mũi?"

"Ngươi nằm mơ đi, có loại này kế hoạch không nói sớm, hại ta kinh tâm treo mặt!" Trần Diêu tuy rằng ngoài miệng không phục mềm, nhưng trong lòng lại cũng đúng bàn tiên nhân đối nhiều một phần kính ý.

Cái này béo gia hỏa tuy rằng miệng ác độc một chút, nhưng mà không thể không nói, hần hầu như không gì không biết không chỗ nào không hiểu, cũng coi là cái này không giới hạn dị giới một cái Bách Sự thông.

Với hần bên người, tăng thêm hệ thống giúp đỡ, Trần Diêu đã loáng thoáng gặp được một tia bản thân cái kia vĩ đại tiền đồ manh mối.

"Khuyển Thục huynh đệ, đa tạ rồi."

Trần Diêu tiến lên một bước, đi đến Hắc y nhân bên người, thò tay vừa mới chuẩn bị đi đỡ lên đối phương, lại đột nhiên cảm nhận được một tia lạnh lẽ ác liệt vô cùng sát khí.

"Tất! ! !"

Hệ thống cũng phát ra gần như điên cuồng tiếng cảnh báo, Trần Diêu còn không có kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trước mắt một đen, Hắc y nhân mãnh liệt theo trên mặt đất nhảy lên...mà bắt đầu, một quyền hung hăng chém ra.

"Hô!"

Một quyền này không phải chuyện đùa, cùng lúc trước cái kia mấy quyền căn bản không có ở đây một vài số lượng cấp lên, nếu như nói lúc trước công kích cùng loại Mãnh Hồ Xuất Lung, như vậy một quyền này quả thực giống vậy Thái Sơn áp đỉnh, có vô biên uy thế, thập phần làm cho người ta sợ hãi.

"Đạp đạp "

Trần Diêu không chút do dự hai bước triệt thoái phía sau, vừa tránh thoát một quyền này, trên mặt nhưng cũng bị quyền phong cho kéo lê một đường vết rách, nhất thời liền chảy ra máu tươi.

"Người... Vì sao còn có thể đứng thẳng? ! !"

Tại Trần Diêu trước mắt, Hắc y nhân coi như thay đổi một cái linh hồn của mình, cái kia phù hợp lười biếng cao ngạo tâm tình vô tung vô ảnh, thay vào đó chính là một loại không nói ra được dã tính cùng điên cuồng.

"Rống "

Chỉ thấy cái kia đôi mắt cá chết trong tơ máu giăng đầy, tay chân đều tại hơi hơi lay động, sắc mặt có như hỏa điểm thiêu đốt giống như nóng bỏng đỏ bừng, toàn thân tản mát ra không thể ngăn cản nhiệt lực đến.

"Oanh oanh oanh "

Không nghe Trần Diêu hỏi thăm, Hắc y nhân đã đánh mất lý trí, bay nhanh về phía trước chạy tới, liên tục vùng quyền xuất kích, nóng rực xúc cảm làm cho Trần Diêu liên tiếp bại lui, căn bản không cách nào cùng hắn chống lại.

"Tất tất tất "

Hệ thống tiếng cảnh báo không ngừng, tại Trần Diêu trong mắt, Hắc y nhân toàn thân cũng đã {bịđược} màu đỏ mũi tên bao trùm, bất kỳ một cái nào bộ vị đều là sát chiêu, căn bản tránh cũng không thể tránh.

"Đạp", "Hô "

Lợi dụng lộn mèο thật vất vả tránh thoát một hồi công kích sau đó, Trần Diêu vội vàng tại trong lòng lặng yên hỏi bản tiên nhân đây là có chuyện gì.

"Ai nha nha, thật sự là tính sai a ~" bản tiên nhân một bộ bị người xếp đặt một đường bộ dạng, trong ngôn ngữ tựa hồ không phục lắm, tâm bất cam tình bất nguyện nói: "Tiểu tử này là cái Viêm Dương thân thể!"

"Viêm Dương thân thể? ?"

Lại tránh thoát một lớp công kích, Trần Diêu trên thân đã xuất hiện tất cả lớn nhỏ hơn mười chỗ miệng vết thương, thể lực cũng tiếp cận bình cảnh.

"Kêu gào, trong truyền thuyết có như vậy một loại người, là Thượng Cổ trời dân đời sau, tổ tiên của bọn hắn trong xuất hiện mạnh mẽ nhất thời bá chủ người, hầu như muốn chiếm lấy thiên hạ."

"Tại một lần nào đó trong chiến đấu, tổ tiên cùng Phượng Hoàng tranh chấp, dùng tiên năng đem một đầu Viễn Cổ lớn phượng phong ấn tại trong cơ thể mình, như vậy đã có được Phượng Hoàng huyết mạch. Mà hậu nhân cũng kế thừa cái này một huyết mạch, loại này đặc thù thể chất chính là Viêm Dương thân thể."

"Nghe đồn Viêm Dương thân thể gặp nóng tức thì mạnh mẽ, gặp lạnh tức thì tắt, càng là nóng bức, thực lực lại càng là mạnh mẽ, nhưng gặp đánh mất lý trí, trở thành không có khống chế máy móc chiến đấu." Bản tiên nhân trầm ngâm nói: "Tiểu tử này, chỉ sợ sẽ là Viêm Dương thân thể!"

"Bà mẹ nó!" Trần Diêu lại tránh thoát mấy lần công kích, đã là mình đầy thương tích, tại trong lòng mắng thầm "Người Bàn Tử, không phải là toàn trí toàn năng đấy sao? Như thế nào lại không biết hắn là loại này thể chất? ?"

"Kêu gào, ta ngay từ đầu không nghĩ tới đi ~" bản tiên nhân trốn tránh trách nhiệm nói: "Hơn nữa, loại này thể chất, làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây? Chẳng lẽ... Ừ, không có khả năng..."

Bên này bản tiên nhân nói liên miên không để yên, bên kia Hắc y nhân thể công nhưng là càng ngày càng đáng sợ, không biết có phải hay không cái này Viêm Dương thân thể tác dụng, Trần Diêu thậm chí cảm thấy được, Hắc y nhân yếu nhất nhanh nhẹn cái này một khâu, tựa hồ cũng đã nhận được tăng lên một khoảng lớn.

"Tốt rồi tốt rồi, đừng ở đẳng kia chơi suy luận trò chơi rồi!" Trần Diêu đã sắp không chống nổi, {bịđược} Hắc y nhân liên tục thể công dồn đến sát biên giới, mắt thấy sẽ phải bị loại, vội nói: "Nói mau ta nên làm cái gì bây giờ mới có thể đánh bại hắn? ?"

"Ừ ~ nhận thua đi ~ "

"Người nói cái gì? !" Trần Diêu sững sờ, theo nhìn thấy cái này bản tiên nhân bắt đầu, gia hỏa này có thể đã chưa bao giờ nhận thức qua kinh sợ, lúc này đây thậm chí ngay cả hắn nói tất cả nhận thua, xem ra thật là không hề hy vọng, bất mãn nói: "Người vừa rồi không trả lời muốn dẫn ta thủ thắng đấy sao? ?"

"Ồi chào nha, ta nói nói mà thôi đi ~" bản tiên nhân trang phục vô tội nói: "Ta nào biết đầu tiểu tử này mạnh như vậy a ~ "

"Rống!"

Một người một tiên có không có cái và thời điểm, Hắc y nhân đã công tiến lên đây, gào thét lớn vung vẩy song quyền, thẳng đến Trần Diêu mặt.

"Bà mẹ nó! Đánh người không vẽ mặt a!"

Trần Diêu dưới tình thế cấp bách mãnh liệt nhảy dựng, mặt là tránh khỏi, ngực rồi lại đã trúng một quyền, một cổ khó nói lên lời điên cuồng nhiệt lực xâm nhập mà vào, hầu như muốn đem hắc lục phủ ngũ tạng đều cho đốt cháy hầu như không còn.

"Tiểu hữu mời thu tay lại."

Cùng lúc đó, Trần Diêu sau lưng cũng truyền đến một cổ nhu hòa âm hàn khí tức, tuy rằng không bằng nhiệt lực như vậy bạo liệt vô biên, rồi lại vừa đúng bảo vệ Trần Diêu tim phổi nội tạng, cùng cái kia cổ nhiệt lực dung hợp, coi như là bảo vệ Trần Diêu tính mạng.

"Hô "

Trần Diêu ánh mắt xéo qua nghiêng mắt nhìn đến, một cái khô mục lão luyện theo bên cạnh thân đuổi ra, một phát bắt được tảo bạo bất an Hắc y nhân. Hàn khí nhập vào cơ thể mà ra, xâm nhập Hắc y nhân huyết mạch, nhanh chóng vì hắc giảm ôn.

"A..."

Không còn chèo chống, Trần Diêu thốt nhiên ngã xuống đất, phun ra một ngụm máu tươi. Hắc y nhân cũng té xỉu trên đất, bất tỉnh nhân sự.

Qua hồi lâu, Trần Diêu mới tỉnh phục hồi tinh thần lại, ngửa đầu nhìn qua, hàn thanh môn lão giả chính cười tủm tỉm nhìn mình, ôn nhu nói: "Tiểu hữu, người thua."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29:: Sáu tiến năm

"Ha ha, tiểu hữu, người thua."

Lão giả một câu, làm cho Trần Diêu trong nội tâm lòng dạ mà thoáng cái liền tiết hết, lập tức không còn khí lực, tại Giang Ba nâng xuống tập tễnh kết cục.

"Điều huynh, người tình huống như thế nào? Có nặng lắm không? ?" Giang Ba ân cần dò hỏi

"Không có việc gì, đều là bị thương ngoài da."

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Trần Diêu thò tay kéo ra vạt áo của mình đi đến bên trong nhìn qua, lại bị lại càng hoảng sợ:

Tại Trần Diêu trên ngực, một cái thật lớn dấu quyền coi như một mảnh Hỏa Thiêu Văn, nóng rực cảm giác chậm chậm không lùi, làm cho người ta lú lờ.

"Hai thắng hai công, tích 0 phân." Trần Diêu trong lòng quan tâm nhất cũng không phải là vết thương này, mà là thứ hạng của mình tình huống: "Cái này phiền toái."

Tỉ số trên bảng thêm vào cuối cùng hai bút, giáp tổ tỷ thí đến đây là kết thúc.

"Giáp tạo thành tích như sau: Số 2 khuyến Thực, tích 4 phân;5 số Giang Ba, tích 2 phân, số 1 Trần Diêu, tích 0 phân..."

Lão giả tuyên đọc giáp tạo thành tích, Trần Diêu vị trí thứ ba, tình huống tràn đầy nguy cơ, tấn cấp tình thế không thể lạc quan.

Tại Trần Diêu cùng Hắc y nhân lúc nghỉ ngơi, ắt tổ chiến đấu khai hòa rồi.

"Ài, danh thứ ba, xem ra là không có cơ hội."

Trần Diêu nản lòng thoái chí, lắc đầu, nhìn nhìn đỉnh trên đỉnh đám mây bao phủ chỗ, trong lòng sinh ra vài phần không muốn.

Một đường khổ chiến, không ngừng nỗ lực, được đến nhưng là như thế kết quả. Đỉnh núi tiền môn, thật đúng là không phải nói tiến có thể tiến đây.

"Giang Ba, một đường lao ngơoi nhiều chiều có, ta đi trước." Trần Diêu đối với Giang Ba làm cái áp, không muốn nói: "Đội ta, sang năm ta nhất định có thể thành công!"

"Điều huynh, ngơoi đây là..." Giang Ba cũng hơi có không muốn, trong mắt vậy mà phát ra một tia lệ quang đến.

"Tiểu tử, chờ đi, chờ một chút."

Một cái giống như đã từng quen biết thanh âm truyền đến, Trần Diêu nhìn lại, chỉ thấy Hắc y nhân đã tỉnh lại, đang đứng tại phía sau hắn dùng cặp kia quen thuộc mắt cá chết theo dõi hắn.

"Còn có cơ hội đây."

"Cơ hội?" Trần Diêu khó hiểu nói.

"Ngơoi xem, " Hắc y nhân chỉ một ngón tay ghi điểm bài nói: "Tuy rằng ngơoi nổi tiếng giáp tổ thứ ba, nhưng ắt tổ trận đấu còn chưa bắt đầu, kết quả cũng còn chưa biết. Vừa rồi thí luyện bắt đầu trước, lão đầu kia mà liên đã nói qua, cuối cùng sẽ có năm người tấn cấp. Nếu như ắt tổ tỷ thí xuống, tổ bên trong danh thứ ba so với ngơoi yếu, vậy ngơoi chẳng phải có cơ hội tấn cấp sao?"

"Ừ... Xác thực như thế."

Trần Diêu tưởng tượng, Hắc y nhân lời nói có phần có vài phần đạo lý, bây giờ còn không phải là buông tha thời điểm, hay là trước nhìn xem tình huống rồi hãy nói.

"Đúng rồi, chiến đấu mới vừa rồi rất đặc sắc." Không biết có phải hay không Trần Diêu ảo giác, hắn cảm thấy màu đen kia mặt nạ bảo hộ phía dưới khuôn mặt, tựa hồ mỉm cười một cái: "Ngơoi rất mạnh."

"Ồ đâu, cuối cùng còn không phải {bịđược} ngơoi cho thu thập, hặc hặc."

Hắc y nhân mà nói càng nhiều, nghe tựa hồ cũng không phải là cái gì người xấu, nhìn thân hình nghe thanh âm, tuổi tác cùng Trần Diêu Giang Ba tương tự, chỉ bất quá trời sinh tính kiêu căng, có chút vô cùng cao ngạo mà thôi.

"Không, ta thắng ngơoi thuần túy là bởi vì thể chất của ta đặc thù, mà trước ngơoi thắng ta, nhưng là thật sự thực lực gây nên thắng." Hắc y nhân chân thành nói: "Cái này mười mấy năm qua, ngơoi là thứ hai bức ra ta thực lực chân chính ngơoi."

"Hặc hặc, quá khen, quá khen..." Trần Diêu gãi gãi cái ót, cười mỉa nói: "Ta cái kia ở đâu là cái gì thực lực, bất quá là thiết lập cái cái bẫy, đem ngơoi lừa gạt tiến đến mà thôi."

"Mưu trí cũng là thực lực một bộ phận, ngơoi cũng không cần khiêm tốn." Nói qua, Hắc y nhân tựa hồ tựa như nhớ tới cái gì, nhú mày hỏi: "Đúng rồi, ta một mực không rõ, ngơoi rõ ràng có bất khả tư nghị sức phán đoán cùng bộ pháp, có thể xem thấu tất cả mọi người công kích, nhưng ra cơ hội, nhưng mà làm gì dù sao vẫn là không đề ra một kích trí mạng?"

"Cái này, cái kia, ách..." Trần Diêu {bịđược} một câu hỏi khó, hàm hồ nói: "Ta ta ta thói quen không tốt, trời sinh tính ác liệt đi!"

"Hặc hặc, cũng được cũng được ~" Hắc y nhân {bịđược} Trần Diêu quần bách bộ dạng làm vui vẻ, cười nói: "Mỗi người đều có bí mật của mình, là ta lắm mồm."

Một phen bắt chuyện xuống, Trần Diêu cùng Hắc y nhân giữa không còn khúc mắc, phát hiện người này kỳ thật tính cách rất là đơn giản: Truy cầu cường giả, truy cầu nhận thức, ưa thích khiêu chiến, nhập lại không phải là cái gì tội ác tà trời ác nhân.

Giang Ba cũng gia nhập thảo luận, ba cái thí luyện bên trong "Người mạnh nhất" tuổi tương tự, trò chuyện với nhau thật vui. Nhất là Trần Diêu cùng Hắc y nhân, hai người đều là không che đậy miệng, tâm tính sáng sủa người hào sảng, chỉ chốc lát sau liền xưng huynh gọi đệ, còn kém thành anh em kết bái {làmlúc} khác họ huynh đệ.

Đối với tại thể chất của mình cùng phương thức chiến đấu, Hắc y nhân cũng không cảm kỵ, đối với Trần Diêu cùng Giang Ba vấn đề cơ hồ là có hỏi nhất định trả lời. Nhưng mà đối với thân thể của mình cùng tên thật, nhưng là giữ kín như bưng, ngậm miệng không nói chuyện. Trần Diêu cùng Giang Ba cũng không phải người ngu, nhìn ra đối phương không muốn nhiều lời, liền cũng không có hỏi nhiều.

Ắt tổ chiến đấu gọn sóng không sợ hãi, bài danh phía trên người không ngừng thủ thắng, phía sau người tức thì liên tiếp bại lui. Chỉ chốc lát sau, kết quả là ra lò.

"Điều huynh mau nhìn, ắt tổ danh thứ ba!"

Giang Ba một tiếng nhắc nhở, Trần Diêu vội vàng giương mắt nhìn, chỉ thấy ghi điểm bài lên, ắt tổ bài danh thứ ba ngơoi, điểm tích lũy vừa vặn cũng là 0 phân.

"Hắc hắc, Diêu huynh, ta liền nói ngươi còn có cơ hội đi!" Đối diện ngày sinh tháng đẻ, Hắc y nhân so với Trần Diêu muộn sinh ra mấy tháng, cũng cùng theo Giang Ba gọi lên "Diêu huynh".

"Thừa ngươi cát ngôn!" Trần Diêu thờ dãi coi như là tạ ơn, khoảnh khắc lại nghi ngờ nói: "Ta cùng với hắc y nhân cùng tích 0 phân, nên như thế nào tuyển ra ai ưu ai kém đây?"

"Các thí sinh xin chú ý."

Đang lúc ba người thảo luận chính vui mừng thời điểm, lão giả lên tiếng: "Giáp ất hai tổ tỷ thí đã toàn bộ chấm dứt, căn cứ kết quả, chúng ta hàn thanh môn ngũ đại trưởng lão đã tiến hành thương thảo, làm ra như sau quyết định."

"Mời giáp tổ đầu ba gã, cùng ất tổ đầu ba gã, tổng cộng sáu người, tham gia kèm theo thi đấu."

"Kèm theo thi đấu? Như thế nào cái thi đấu phương pháp??" Ất tổ có nhân tâm gấp, hỏi vội.

"Trận đấu phương thức vẫn là chiến đấu, nhưng hình thức hơi có biến hóa." Lão giả cười nói: "Lúc này đây, là sáu người cùng một chỗ, tiến hành loạn đấu!"

"Loạn đấu? ! Nói đúng là tất cả mọi người cùng một chỗ đánh?"

"Đây thật là hiếm thấy tuyển chọn phương thức, nhiều người hỗn chiến, tình huống thế tất hỗn loạn dị thường a!"

Mọi người đều nghị luận, Trần Diêu, Giang Ba, cùng với Hắc y nhân ba người nhưng là quay đầu lại nhìn chăm chú, đột nhiên riêng phần mình tươi sáng cười cười.

"Diêu huynh, thật tốt quá!" Giang Ba vui vẻ nói: "Nguyên bản chúng ta cái này tổ thực lực liền so với ất tổ mạnh hơn, cái này loạn đấu phương thức, tự nhiên thích hợp hơn chúng ta triển khai, cái này là thật có hi vọng ba người dắt tay tấn cấp!"

"Không sai!" Hắc y nhân mặt mày cũng là khẽ cong, cười nói: "Vừa rồi ta xem qua ất tổ chiến đấu, thực lực cùng chúng ta khác khá xa, chúng ta phần thắng rất lớn!"

"Ách, còn là không muốn quá phận lạc quan, cẩn thận thì tốt hơn."

Trần Diêu biểu hiện ra mặc dù không có biểu hiện ra ngoài, nhưng trong lòng là phạm vào nói thầm: Hai người các ngươi gia hỏa là không thành vấn đề, nhưng ta đây? Chỉ cần công kích không có toàn bộ đều tại trên người mình, còn có thể tránh né một phen, đục nước béo cò, đợi đến lúc có người bị loại là được. Nhưng nếu như đối phương nhìn ra manh mối, đi lên liền tấn công mạnh chính mình một chút, lại nên làm thế nào cho phải?

"Chúng ta đây liền tất cả bằng bốn sự, dắt tay tấn cấp, tiên môn bên trong gặp mặt!"

"Tốt!"

Đều có tâm sự ba người thì cứ như vậy đi lên sáu tiến năm chiến trường.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30:: Ba đối ba

"Hô "

Hàn thanh môn lão giả trong tay phát trần vùng lên, một cổ tiên năng xô xuyên qua mà ra, theo tay của hắc y nhân đưa, trên mặt đất kéo lê một cái hộp quy tắc hình tròn, đường kính ba trượng có hơn.

"Về mà tròn, vượt qua người, bị loại."

Sáu tiến năm quy tắc thập phần đơn giản, nhìn qua biết ngay, hai cái tổ người thắng, sáu người nhao nhao đi đến thi đấu trận, mỗi cái thần sắc nghiêm trọng.

"Ồ, hai người này, không phải là vừa rồi 10 số vóc dáng nhỏ hai cái ca ca sao?"

Trần Diêu cẩn thận quan sát, ắt tổ bên trong trong ba người, có hai người hấn nhập lại không xa lạ gì. Một cái người cao to, đúng là vừa rồi {bị được} hấn bị hù dọa ra quần vóc dáng nhỏ đại ca, một gã khác đại hấn đáng người tuy rằng không bằng đại ca khôi ngô, nhưng một đôi liên lông mày cũng rất là chói mắt, đúng là tam huynh đệ trong nhị ca.

Ngoài ra còn có một người, là ắt tổ danh thứ ba, vừa rồi tổ bên trong trong chiến đấu hai thắng hai công. Hai trận thắng trận đúng là đánh bại bị loại bỏ hai người, hai trận công trận tức thì vừa vận đã thua bởi huynh đệ hai người, có thể nói là một cái bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh mặt hàng.

"Hắc hi hi hi ~ "

Người này xấu xí, tay chân đều tinh tế như chập choạng cán, coi như tiện tay gấp lại sẽ tách ra đoạn tựa như. Một đôi mắt to quay tròn chuyển không ngừng, hiển nhiên một cái hầu tinh trên đời.

"Sáu tiến năm, tỷ thí bắt đầu!"

Lão giả ra lệnh một tiếng, sáu người đứng ở trong vòng, mỗi người đều bất động thanh sắc, án binh bất động, chậm đợi cái này kích thích nhất đến.

"Người nào người đầu tiên xuất thủ, liền rất có thể sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, quyết không thể hành động thiếu suy nghĩ!" Giang Ba trầm sắc đạo.

"Không có đơn giản như vậy." Trần Diêu thấp giọng nói: "Kỳ thật trên trận tình thế rất rõ ràng, cái này cơ bản cũng là một trận ba đối ba!"

"Điều huynh có gì nói ra lời ấy?"

"Ba người chúng ta đồng xuất giáp tổ, cơ bản sẽ không cùng lẫn nhau là địch. Ba người bọn họ đồng xuất ắt tổ, nhưng trong đó có hai người là thân huynh đệ, tự nhiên không có khả năng lẫn nhau ra tay. Còn dư lại cái kia khi ốm, nhất định đem hết toàn lực lôi kéo hai người kia, cùng chúng ta hình thành thế cân bằng, mới có đánh."

"Mà trên chính thế thực lực, bọn hấn hơi thua tại chúng ta, vì vậy cái kia khi ốm nhất định sẽ cầm ba người chúng ta trong yếu nhất ta mò ra đao." Trần Diêu trong lòng coi như gương sáng, đem tình huống phân tích đạo lý rõ ràng: "Sau đó một bước chính là lợi dụng cái kia hai huynh đệ, lôi kéo hai người các ngươi, tụ tập mọi người lực lượng đến công ta bị loại. Ta đoán chừng cái này khi ốm lập tức sẽ phải lên tiếng."

"Giáp tổ hai vị cao thủ, tại đầu vô lúc trước, có thể hay không sắc mặt ta nói vài lời lời nói?"

Không xuất ra Trần Diêu sở liệu, khi ốm nhàn châu xoay động, chỉ một ngón tay Trần Diêu nói: "Cái này Trần Diêu, tuy rằng quý vi danh đầu, nhưng chiến đấu mới vừa rồi các ngươi cũng đều thấy được, đối địch thân thể nghiệm qua. Gia hỏa này tuy rằng bộ pháp mạnh mẽ, phán đoán chuẩn xác, nhưng chưa từng bày ra qua công kích của mình lực lượng."

"Có chuyện nói mau, có rắm mau thả." Hắc y nhân lạnh mặt nói.

"Hắc hi hi hi, theo ta thấy, cái này Trần Diêu bất quá là cái đồ hữu kỳ biểu tôm tép nhãi nhép, ngoại trừ tránh né bên ngoài cái gì cũng sai!"

Khi ốm nói lời tuy rằng khó nghe, nhưng vô cùng tiếp cận sự thật chân tướng, liền Trần Diêu đều không thể không bội phục, cái này xấu xí gia hỏa sức phán đoán quả thực kinh người.

"Vì vậy đầu rồi, hắc hi hi hi..." Thấy mọi người không nói gì, khi ốm biết mình lời nói đã dậy rồi hiệu quả, tiếp tục nói: "Đề nghị của ta là, chúng ta năm người hợp lực, trước đem cái này Trần Diêu đào thải ra khỏi cục, sau đó chúng ta còn lại năm người lại phân cao thấp. Không biết chư vị ý như thế nào?"

"Ừ..."

Lại không luận khi ốm lời này có thể hay không nói động Giang Ba cùng Hắc y nhân, tối thiểu ắt tổ hai huynh đệ là bị thuyết phục. Tráng hấn đại ca gật đầu nói: "Có đạo lý, chỉ cần có một người trước bị loại, còn dư lại thứ tự gì gì đó nhập lại không sao, có thể vào được tiên môn mới là mấu chốt."

"Hắc hi hi hi, chúng ta bên này ba người đã đồng ý, không biết các ngươi hai vị cao thủ, nghĩ như thế nào a?"

Khi ốm từng bước ép sát, nghe được Trần Diêu lòng nóng như lửa đốt, vừa muốn mở miệng tranh thủ vài câu, trong đầu rồi lại vang lên một cái đầy mờ thanh âm

"Kêu gào, tiểu tử, ngươi yên tâm, cuộc tỷ thí này, ngươi thua không được ~ "

"Nếu ta thua rồi ngươi cả đời này cũng đừng nghĩ tiến **!" Trần Diêu mắt tròn trắng nói.

"Ha ha, vị huynh đài này nói thiệt giả tạm đừng không nói, ta Giang Ba là tuyệt đối sẽ không đồng ý loại này chiến pháp đấy." Giang Ba tiến lên một bước, phong độ nhẹ nhàng nói: "Điều huynh cùng ta chính là bạn thân, đã là bạn thân, như thế nào lại ra tay phản bội? Các ngươi nếu là thật sự muốn vây công Điều huynh, ta Giang Ba cũng sẽ cùng các ngươi là địch!"

"Giang Ba..."

Giang Ba một phen lời nói nghe được Trần Diêu rất là cảm động, bây giờ là 2 đối với 4, máu chót liền nhìn Hắc y nhân nghĩ như thế nào rồi.

"Hắc hi hi hi, không ngoài sở liệu không ngoài sở liệu..." Khi ồm quay đầu đối với Hắc y nhân nói: "Như vậy ngươi thì sao?"

"Sách, thật sự là phiền toái..." Hắc y nhân lười biếng nói: "Các ngươi muốn như thế nào cũng có thể, dù sao ta là tới cảm độ nhất đấy, bất kể là ai cùng ta tranh giành, ta đều muốn đánh bay!"

Câu này tuyên thệ âm điệu mạnh mẽ, khí phách mười phần, chấn động mọi người tại đây đều nhất thời không tốt phản bác. Cuối cùng, còn là khi ồm trước tiên chất vấn, hai chân mãnh liệt đạp mạnh, giống như bay đánh về phía Trần Diêu, la lớn: "Vậy hay là 3 đối với 2, chúng ta chiếm ưu thế!"

"Mời nạp tiền, mời nạp tiền!"

Trần Diêu trước mắt, cái kia vạn ác nạp tiền giới diện lập loè không chỉ, làm cho hắn hầu như muốn tan vỡ. Ngay tại khi ồm công kích tới đến phụ cận trong nháy mắt, một thân ảnh vọt đến, "Đương" một tiếng đem khi ồm cứng rắn bắn bay.

"Ta nói, các ngươi ai dám đối với Diêu huynh ra tay, chính là cùng ta Giang Ba là địch!"

Giang Ba ngạo nghễ mà đứng, trong tay bút lông vung vẩy, một bộ một kẻ làm quan cả họ được nhờ xu thế, rất có Đại tướng phong phạm.

"Hừ! Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, một mình ngươi lại có thể nhịn chúng ta gì?!"

Khi ồm lui ra sau đó, hai huynh đệ nổi giận tức giận, lúc trước tiểu đệ {bịđược} nhục nhã còn rõ mồn một trước mắt, hôm nay lại đã thành đối thủ, tự nhiên sẽ không hạ thủ lưu tình.

"Vù vù vù "

Hai huynh đệ quyền kinh mang gió, từng quyền hướng Giang Ba trên mặt mòi đến, xem ra cái này đẹp trai vô luận ở đâu cái thế giới, đều là hấp dẫn trào phúng tuyệt hảo lợi khí.

"Đương đương đương "

Giang Ba cô tay run lên, bút lông huy động, đem công kích của đối phương từng cái ngăn lại, gắt gao giữ vững vị trí sau lưng Trần Diêu, phòng thủ kín không kẽ hở, trong lúc nhất thời cùng hai huynh đệ cũng là tương xứng.

"Cái này Giang Ba tuy rằng lòng dạ rất sâu, nhưng thời khắc máu chót còn là rất cho lực lượng đi!"

Trần Diêu trong lòng yên lặng may mắn, ngay tại hắn phân thần trong nháy mắt, một thân ảnh đột nhiên theo nghiêng nghiêng trong giết ra.

"Hắc hi hi hi, Trần Diêu, chịu chết đi!"

Khi ồm cầm trong tay một chút dài nhỏ nhuyễn kiếm, thò tay về phía trước buông lỏng, thẳng đến Trần Diêu cổ họng.

"Mời nạp tiền, mời nạp tiền!"

Con em ngươi bàn tiền nhân!

Trần Diêu trong lòng gào thét một tiếng, mắt thấy tránh cũng không thể tránh, đang chuẩn bị tiếp nhận vận mạng thời điểm, bên cạnh thân một cổ sóng nhiệt kéo tới, đem hắn cùng khi ồm gạt nảy mình.

"Oanh "

Chỉ thấy một cái nắm đấm coi như thiêu đốt lên hỏa diễm bình thường cực nóng khó ngăn cản, oanh một tiếng rần rần chắc chắn đập vào khi ồm ngực, đem tại chỗ đánh bay, rất xa ngã xuống ở đây mà bên ngoài.

"Khuyển Thục!"

Trần Diêu cảm kích quay đầu lại, vừa định đối với Hắc y nhân cảm tạ một phen, người sau rồi lại hai mắt tròn lên, tựa hồ không thể tin được xảy ra chuyện gì, sau đó thân thể mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất.

Chương 31:: Bạo tẩu hình thức

"Khuyển Thực!"

Trần Diêu trở lại nhìn qua, chỉ thấy Hắc y nhân hai mắt tròn lên, tựa hồ không thể tin được xảy ra chuyện gì, đột nhiên thân thể mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất.

"Khuyển Thực, ngươi làm sao vậy? !"

Trần Diêu vội vàng tiến lên xem xét, chỉ thấy Hắc y nhân phần bụng rịn ra đại lượng máu tươi, một đường hẹp dài miệng vết thương giống như đã từng quen biết.

"Các ngươi. . . !"

Nhìn qua vết thương này, Trần Diêu nhất thời liền tức sùi bọt mép: Cái này rõ ràng chính là rừng rậm cổ đầu lúc cái kia giết người ma thủ pháp, miệng vết thương hình thái, hèn hạ đánh lén, không hề báo hiệu công kích, tất cả đều lẫn nhau ăn khớp.

"Hai người các ngươi, cuối cùng ai là rừng rậm sát thủ!"

Trần Diêu giận không kìm được, đối với hai huynh đệ lớn tiếng gào thét.

Hiện tại sân bãi phía trên chỉ còn lại có bốn người còn có thể chiến đấu, Giang Ba tuy rằng lòng dạ rất sâu, nhưng cùng Trần Diêu cùng một chỗ nhìn thấy trong rừng rậm bị ám sát thi thể, nên không phải là sát nhân cuồng ma. Trần Diêu bản thân càng thêm không có khả năng, khi ốm đã bị đánh bay, đã mất đi năng lực chiến đấu, Hắc y nhân tức thì đã bị trọng thương.

Nói cách khác, cái này sát nhân cuồng ma, nhất định ở nơi này hai huynh đệ bên trong!

"Ngươi đang nói cái gì? Là bị đánh bất tỉnh ý nghĩ sao? Cái gì rừng rậm sát thủ? Chớ để ăn nói lung tung, ngậm máu phun người!"

Hai huynh đệ chết không thừa nhận, cũng đứng Trần Diêu tròn mắt nhìn.

"Diêu huynh, như thế nào. . . Ách!"

Giang Ba vừa định hỏi thăm vài câu, thực sự đột nhiên thân thể mềm nhũn, hướng về phía sau khế đảo, ngã sấp xuống tại Trần Diêu trong ngực.

"Giang Ba!"

Trần Diêu lòng nóng như lửa đốt, vội vàng xem xét, chỉ thấy Giang Ba trên đùi cũng xuất hiện một chỗ hẹp dài miệng vết thương, tuy rằng không phải là vết thương trí mệnh, nhưng triệt để tước đoạt hành động của hắn năng lực.

"Ha ha ha ha, cái này chiến đấu còn không có đánh xong, hai người bọn họ liền hừ co quắp rồi! Cái gì cao thủ, đều là chê cười! Ha ha ha ha!"

Hai huynh đệ thấy đối phương hai người cao thủ ngã xuống đất, không khỏi lớn tiếng trào phúng cười rộ lên. Chiến đấu tình thế đã đến cái 180 độ chuyển hướng, hai huynh đệ đã lấy được 2 đối với 1 cơ hội, hầu như có thể nói là nắm chắc thắng lợi trong tay.

"Các ngươi không muốn khinh người quá đáng. . . !"

Trần Diêu đã phần nộ đã đến cực hạn, trên cánh tay nổi gân xanh, cắn chặt hàm răng, toàn thân máu nóng sôi trào.

"Tất "

Tại Trần Diêu trước mắt, một cái tầm thường thanh process (tiền độ máy tính) theo Trần Diêu nộ khí không ngừng kéo lên, chỉ chốc lát sau đã đến đỉnh. Hệ thống một tiếng thanh thúy nhắc nhở, một cái lựa chọn lan can nhảy ra ngoài.

"{điểm nộ khí} đầy, mời lựa chọn có hay không tiến vào bạo tẩu hình thức."

"Bạo tẩu hình thức?"

Trần Diêu sững sờ, giương mắt chứng kiến hai huynh đệ khí thế hung hăng, không chút lựa chọn thò tay một chút "Vâng" chữ cái nút.

"Hô!"

Chỉ nghe một trận gió thanh âm, Trần Diêu cảm giác được bản thân theo lòng bàn chân bắt đầu, một cỗ nhiệt lực lên như điều gặp gió, coi như một hồi nhiệt đối với rỗng, đưa hân toàn thân đều bao bọc ở bên trong.

"Bạo tẩu hình thức kích hoạt thành công!"

"Ồi chào ơ ~ tiểu tử không tệ lắm ~!" Tại thời khắc mấu chốt này, bàn tiên nhân cũng không biết theo cái góc nào chạy ra, chán âm thanh nói: "Rõ ràng phát động bạo tẩu hình thức, trị số gấp bội, chiến lực siêu quần, thật sự là thời gian ngắn đề cao chiến lực tuyệt hảo lựa chọn a ~!"

"Trị số gấp bội?"

Trần Diêu nghe vậy vội vàng điều tra thuộc tính trước mặt tấm, nhìn kỹ, quả nhiên: Lực lượng của hân đạt đến 14 điểm, nhanh nhẹn 20 điểm, thể lực 18 điểm, tuy rằng tiền năng còn là một cái sâu sắc trứng vịt, nhưng thực lực tuyệt đối tăng cường gấp đôi.

"Trần Diêu ngơoi chó đẻ kiêu ngạo, vừa rồi ngơoi trước mặt mọi người khi nhục ta Tam đệ, hai người chúng ta đã sớm nhìn ngơoi không vừa mắt!"

Tráng hán đại ca tựa hồ không có phát hiện Trần Diêu biến hóa, mở miệng kêu gào nói: "Vừa rồi như không phải là bọn hân hai người giúp đỡ, ngơoi bây giờ đã ngược lại trong vũng máu rồi! Hiện nay hai người bọn họ đánh mất chiến lực, ta xem ngơoi còn như thế nào chống đỡ huynh đệ chúng ta hai người thể công!"

"Hừ hừ, rõ ràng chỉ là tôm tép nhãi nhép, rồi lại lừa gạt danh trộm thế hệ, đạt được danh đầu, ta xem ngơoi bắt quá chỉ là gặp lợi dụng hai người bọn họ làm bia đỡ đạn mà thôi!" Liên lông mày Nhị đệ cũng mở miệng trào phúng, uy hiếp nói: "Chúng ta bây giờ liền đến giết hai người bọn họ, ta ngược lại muốn nhìn ngơoi lại cái gì vốn liếng ngăn trở chúng ta!"

Đang khi nói chuyện, huynh đệ hai người sẽ phải tiến lên, Trần Diêu tức giận max trị số, chẳng quan tâm nhiều như vậy, mãnh liệt chen chân vào trên mặt đất kéo lê một cái nhỏ tròn, đem mình và Hắc y nhân, Giang Ba ba người đều bảo vệ tại trong vòng, ngạo nghễ nói: "Ta là hay không lừa đời lấy tiếng, không khỏi các ngơoi tới bình phán. Nhưng muốn giết ta bạn thân, trước qua ta cửa ải này rồi hãy nói!"

"Cái này khỏi khu vực, các ngơoi mơ tưởng bước vào nửa bước. Nếu là còn mưu toan ra tay, ta sẽ không chút lưu tình đem bọn ngơoi đánh bay." Trần Diêu khẽ vuốt cằm, lời nói âm điệu mạnh mẽ: "Nếu như các ngơoi vẫn đang chấp mê bất ngộ, đừng trách là không nói trước. . . !"

"Quá tàn khốc quá tàn khốc ~!" Bàn tiên nhân tựa hồ rất thích xem Trần Diêu 'trang Bức', tại hệ thống trong hoa chân múa tay vui sướng trầm trồ khen ngợi.

"Ngơoi . . . !"

Tráng hán đại ca ngây người thời điểm, Trần Diêu bay nhanh dùng thân mộc chi đồng quan sát đo đạc hai người trị số: Đại ca lực lượng 13 điểm, nhanh nhẹn 16 điểm, đều tại Trần Diêu phía dưới. Liên lông mày Nhị đệ lực lượng 12 điểm, nhanh nhẹn 18 điểm, nếu là đơn đầu, cũng không phải là Trần Diêu đối thủ.

"Cái này Trần Diêu lúc trước chưa bao giờ xuất ra thực lực chân chính, bại bởi người áo đen kia coi như là không ngờ rằng đối phương thể chất đặc thù, nếu như xuất ra bản lĩnh thật sự, còn không biết cuối cùng chiến lực bao nhiêu!"

"Đúng vậy a, dù sao ở phía trước thí luyện trong lấy được danh đầu, không có nửa chút thực lực cũng làm không được a!"

"Ta đoán chừng hân còn lưu lại có hậu thủ, trận chiến đấu này còn có nhìn!"

Các thí sinh đều nghị luận, Trần Diêu tức thì coi như Kim Cương phụ thể, sừng sững bất động, nhìn hai huynh đệ cũng có chút chột dạ khiếp sợ, nhất thời lại không dám ra tay công kích.

"Trần Diêu tiểu nhi không muốn kiêu ngạo, xem ta chinh đón ngơoi kêu cha gọi mẹ!"

Tráng hán đại ca kìm nén không được, một bước bước ra, phi thân về phía trước, một cái nắm tay hung hăng đánh tới hướng té trên mặt đất Giang Ba.

"Đạp "

Chứng kiến tráng hán đại ca một cước đã bước chân vào trong vòng, Trần Diêu không chút lựa chọn một chưởng đánh ra, hung hăng oanh tại đại ca ngực, "Phanh" một tiếng đem tại chỗ đánh bay.

"A... Ách . . . !"

Đại ca toàn bộ người bay ngược qua, một ngụm máu tươi phun ra, sau lưng liên lông mày vội vàng tiến lên hỗ trợ, thật vất vả mới đưa đại ca bảo vệ, không có ngã ra ngoài vòng tròn.

"Tốt!"

Trần Diêu một kích này cương mãnh dũng cảm quả quyết, lực đạo mười phần, dẫn tới cả sảnh đường màu. Công kích hiệu quả rõ ràng, Trần Diêu cũng là tin tưởng tăng nhiều, lúc trước trắc không đến hai người trị số còn có chút bận tâm, hiện tại nhìn qua, cũng không quá đáng so với chính mình nhiều

không có bao nhiêu, chỉ là thoáng vượt qua ban đầu do thám biết hạn mức cao nhất mà thôi.

"Người cái này kẻ tiểu nhân, của ta rất nhanh công kích còn có thể tránh thoát sao? !"

Liên lông mày nhanh nhẹn tương đối cao, trong nháy mắt liền đi tới Trần Diêu trước mặt, vừa muốn thò tay hướng đi Hắc y nhân hạ sát thủ, giữa hai người 2 điểm nhanh nhẹn khác biệt rồi lại thể hiện đi ra.

"Đừng!"

Trần Diêu lại là một chương, thẳng đến liên lông mày mặt.

"A! ! !"

Liên lông mày kêu thảm {bịđược} đánh bay ra ngoài, vừa rơi vào sân bãi biên giới, may mắn không có ra ngoài.

"Kêu gào, Xú tiểu tử, có kiện sự tình ta phải nhắc nhở người một cái a ~" bàn tiên nhân lười biếng nói: "Người xem người giới diện phải góc dưới có cái thời gian đầu, là bạo tẩu hình thức thời gian hạn chế, thời hạn sau đó người sẽ hư thoát vô lực, trị số trên diện rộng giảm bớt, đến lúc đó có thể đã có ** phiền rồi ~ "

"Bà mẹ nó chuyện trọng yếu như vậy người không nói sớm! ! !"

Trần Diêu gấp vội cúi đầu nhìn qua, thời gian đầu đã đi rồi non nửa, dựa theo kia giảm bớt tốc độ cùng thời gian đầu chiều dài phán đoán, hẳn còn thừa lại không đến ba phút thời gian.

"Nhị đệ, người không sao chứ? ?" Tráng hán tiến lên xem xét liên lông mày tình huống, ân cần hỏi han.

"Đại ca ta không sao!" Liên lông mày lau đi khóe miệng vết máu, cả giận nói: "Người sẽ khiến ta lại thử một lần, tốc độ của hắn so với ta nhanh không có bao nhiêu!"

"Hai người các người đừng nói đầu đầu rồi, muốn lên cùng tiến lên."

Trần Diêu cắt ngang huynh đệ hai người đối thoại, không kiên nhẫn khoát tay áo nói: "Ta thời gian đang gấp!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32:: Nhân tính bản ác

"Hai người các người đừng nói đầu đầu rồi, muốn lên cùng tiến lên, ta thời gian đang gấp."

Trần Diêu ngạo khí run sợ, nói ra lời nói khí phách lộ ra ngoài, chấn động hai huynh đệ đều mắt choáng váng.

"Tốt! Đủ bá đạo!"

"Trần Diêu lão huynh đủ sức lực! Đem bọn họ lưỡng đều đánh bay ra ngoài!"

"Trần Diêu cố gắng lên, Trần Diêu cố gắng lên!"

Các thí sinh cũng là thừa cơ ồn ào, một phương diện mọi người thích xem lấy yếu thắng mạnh tiết mục, một phương diện khác, không ít người cũng chú ý tới Giang Ba cùng Hắc y nhân tình huống dị thường, đồng dạng hoài nghi hai huynh đệ rơi xuống Hắc Thủ.

"Hừ! Chúng ta cùng tiến lên, thế nhưng là người nói!"

Đến lúc này, hai huynh đệ cũng không cố phía trên con không mặt mũi rồi, tiên hạ thủ vi cường. Hai người đồng thời tiến lên, bốn tay đột kích, uy thế làm cho người ta sợ hãi.

"Ta có thể trông thấy!"

Có lẽ là sử dụng nhiều lần phụ trợ hệ thống nguyên nhân, Trần Diêu kinh ngạc phát hiện, bản thân rõ ràng có thể trông thấy huynh đệ hai người công kích con đường, đối với bọn hắn nắm đầm cuối cùng điểm rơi cũng cơ bản có thể phán đoán cái tám chín phần mười, tuy rằng không bằng hệ thống như vậy tinh chuẩn, nhưng ở thuộc tính chiếm ưu thế dưới tình huống làm chút ít trốn tránh nhưng là dư xài rồi.

"Đạp đạp "

Trần Diêu bước chân biến ảo, thân pháp tựa như ảo mộng, huynh đệ hai người nắm đầm theo trái phải hai cái phương hướng kéo tới, Trần Diêu rõ ràng không lui về sau, ngược lại bước về phía trước một bước, ngay sau đó một cái hoa lệ xoay người, theo trong hai người chột hiện tới, hoàn mỹ tránh khỏi lần này công kích.

"Hắc hắc! Ánh sáng nghĩ đến tránh né công kích, rồi lại khiến cho bản thân của sau mở rộng ra! Cái này chúng ta sẽ phải lấy hai người bọn họ tính mạng nhìn người còn thể nào ngăn lại chúng ta!"

Hai huynh đệ vừa định thò tay đi công kích Giang Ba cùng Hắc y nhân, rồi lại đột nhiên cảm thấy trên cổ mình xuất hiện một thứ gì, "Phanh" vừa đỡ, thân thể thoáng cái mất đi trọng tâm, hầu như muốn ngã nhào trên đất.

"Vù vù "

Nguyên lai Trần Diêu tại tránh né đồng thời, đã hai tay hướng về phía sau duỗi ra, hai cánh tay cứng rắn giống như sắt thép, một tay một cái, vắt ngang hai người chỗ cổ.

"Cho ta té!"

Trần Diêu hai tay dùng sức kéo một phát, đem hai người hung hăng quăng đi ra ngoài, hai tiếng trầm đục, hai huynh đệ đồng thời ngã xuống đất.

"Xinh đẹp! Động tác nổi liền, dứt khoát hữu lực, lực đạo mười phần, cái này là danh đầu thực lực chân chính sao? !"

"Không chỉ như vậy, lúc trước tránh né bộ pháp cũng là như trước hoa lệ, xoay người một cái, ngay sau đó hai tay xuất kích, tại song phương giao phong lúc trước, cái này Trần Diêu cũng đã nghĩ kỹ sở hữu động tác, có thể nói biết trước!"

"Hoa lệ, cường đại, không hổ là thí luyện số một hạt giống!"

Trần Diêu thể hiện ra siêu nhân thực lực, làm cho mọi người khâm phục không thôi. Liên lúc trước đang đối chiến trong {bịđộc} Trần Diêu một cục gạch đập chóng mặt thí sinh cũng không khỏi được thò tay vỗ tay, tự than thở không bằng.

"Phanh phanh phanh phanh "

Trần Diêu liền tuyển vẫn chưa xong, chỉ thấy hắn hướng sau rút lui nửa bước, chính đi vào hai huynh đệ ngay phía trên, hai tay nắm tay, hết sức hướng phía dưới oanh kích. Mấy quyền xuống dưới hai huynh đệ căn bản không thể nào chống đỡ, {bịđộc} rần rần chắc chắc đánh trúng, hai người đều đau đến kêu lên thảm thiết.

"Đánh lên, ám sát, lấy nhiều khi ít!" Trần Diêu giận không kìm được, đối với hai huynh đệ đã phần nộ đã đến cực hạn, từng quyền đến thịt, lớn tiếng quát lớn: "Hai người các ngươi huynh đệ thật sự là hèn hạ vô sỉ, như vậy huynh trưởng, như thế nào cho các ngươi Tam đệ làm tấm gương? Hôm nay liền từ ta Trần Diêu đến hảo hảo giáo dục các ngươi!"

"Phanh phanh phanh phanh!"

Một phen liền đánh xuống, Trần Diêu cũng cảm nhận được vẻ uể oải, thấy huynh đệ hai người đã mặt mũi bầm dập, không còn sức hoàn thủ, mình cũng gần tức giận, liền không hề ra quyền, mà là một tay cầm lên một người, bước nhanh đi đến sân bãi biên giới, đem hai người ném ra ngoài.

"Ồi chào nhé..."

Huynh đệ hai người mặt xung phù cùng đầu heo tựa như, chưa nói xong tay, chứng kiến Trần Diêu sát Thần bình thường bộ dáng, đã sớm sợ tới mức không còn lòng dạ mà. Lúc này cuối cùng bị ném ra ngoài bên ngoài, trong lòng ngược lại có chút may mắn.

"Nếu như gia hỏa này không có thu tay lại, chúng ta thật sự sẽ bị tại chỗ đánh chết!"

Huynh đệ trong lòng hai người, đều đã có như vậy kết luận.

"Tốt! ! !"

Một mảnh như sấm âm thanh ứng hộ, các thí sinh nhìn đã ghiền, hoan hô cũng chút nào nghiêm túc, mỗi cái đều tại {vì:là} Trần Diêu trầm trồ khen ngợi.

"Tất "

Một tiếng hệ thống nhắc nhở, Trần Diêu đột nhiên cảm thấy trước mắt một đen, toàn bộ người hầu như đều muốn đứng không yên.

"Bạo tẩu thời gian chấm dứt, thuộc tính hạ thấp!"

Xem xét thuộc tính trước mặt tằm, lực lượng hạ xuống 4 điểm, nhanh nhẹn chỉ có 5 điểm, thể lực cũng chỉ còn lại có 5 điểm, số này gấp cùng bình thường trưởng thành nam tính trị số đã chênh lệch không xa.

"Hoàn hảo thắng, may mắn mà có cái này bạo tẩu hình thức, cái này ta có lẽ có cơ hội vào tiên môn rồi..."

"Chích "

Ngay tại Trần Điều âm thầm may mắn thời điểm, một cái nhắc nhở lan can nhảy ra ngoài, phía trên chữ to làm cho Trần Điều lại đã ra động tác vài phần tinh thần:

"Ba đảm nhiệm vụ vượt mức hoàn thành lấy được kinh nghiệm gấp: 40 điểm "

"Chích "

Vừa đóng cửa cái này nhắc nhở lan can, mới nhắc nhở lan can lại xuất hiện:

"Chúc mừng người! Thắng cấp!"

Ánh vàng rực rỡ sáu chữ to làm cho Trần Điều rất là hưởng thụ, không chút lựa chọn lựa chọn 5 {điểm thuộc tính}.

Hiện tại Trần Điều đã đi tới 2 cấp, ngoại trừ cái này 5 điểm thuộc tính bên ngoài, tăng thêm lúc trước hoàn thành nhiệm vụ đưa tặng 1 {điểm thuộc tính}, hiện tại Trần Điều có 6 điểm thuộc tính chờ phân phối.

"6 điểm thuộc tính, còn là ưu tiên thêm chút ít nhanh nhẹn, lưu lại khi nào thêm chút lực lượng cùng thể lực đi!"

Vừa rồi một trận chiến, làm cho Trần Điều khắc sâu cảm nhận được trụ cột thuộc tính tầm quan trọng, trước kia nghĩ đến đem {điểm thuộc tính} lưu lại, đợi đến lúc về sau mở đan điền, đã có tiên năng sau đó duy nhất một lần thêm đến tiên năng trên ý tưởng, hiện tại xem ra nhập lại không thói quen. Không có tốt đẹp chính là thân thể thuộc tính chèo chống, cường thịnh trở lại tiên năng cũng không được việc.

"Vèo "

Ngay tại Trần Điều nghiên cứu thêm điểm thời điểm, một đường thật nhỏ bóng đen kéo tới, thẳng đến Trần Điều mặt.

"Cái gì... ? !"

Trần Điều lúc này đã liên ục động một cái đều rất khó khăn, đối chừng đề cập tránh thoát bất thành linh ám khí.

"Hô "

Một hồi gió nhẹ lướt qua, một cái đạo cốt tiên phong thân ảnh bồng bềnh tới, đứng ở Trần Điều trước mặt. Một cái khô mục lão vuron tay ra, hai ngón tay một nhấc, nhẹ nhõm nhấc ở bay tới ám khí.

"Từ một nơi bí mật gần đó sử dụng đặc chế thâm tiêu, đánh lên đã vô lực tái chiến thí sinh, thực không phải rộng thoáng người gây nên."

Lão giả khẽ lắc đầu, cuối cùng đuôi tay vịn chặt sắp sửa ngã xuống đất Trần Điều, đem bảo vệ tại sau lưng, cũng quay đầu cho người sau một cái tán thưởng ánh mắt.

"Lúc trước chúng ta thì có nghe thấy, tại năm gần đây tuyển chọn thí luyện ở bên trong, có người lấy ám sát thí sinh làm vui, làm nhiều việc ác, sát phạt vô độ." Lão giả cất cao giọng nói: "Lần này rõ ràng còn dám ở chúng ta hàn thanh môn trưởng lão trước mặt ra tay, quả thực tội ác tày trời!"

"Bất quá, đúng là vừa rồi cái này một tiêu, để cho chúng ta bắt được tên hung thủ này!"

Lão giả trong tay phát trần vung lên, một cỗ tiên năng bay ra, bay tới cách đó không xa thí sinh bày trong. Mọi người kinh hô tránh né, đám người tản ra về sau, một cái quen thuộc vóc dáng nhỏ đứng ở tối hậu phương, một trong hai mắt toát ra một cỗ ác độc vô cùng thần sắc.

"Là người... ? !"

Trần Điều cũng là lấp bắp kinh hãi, hần như thế nào đều không nghĩ tới, chính thức rùng rậm sát thủ lại có thể biết là cái này {bịđược} bản thân hừ tiếu trong quần vóc dáng nhỏ.

"Không sai, chính là ta!" Vóc dáng nhỏ nghiêng răng nghiêng lợi, đối với Trần Điều tròn mắt nhìn, tựa hồ vẫn còn {vì:là} vừa rồi không chịu nổi lòng mang bất mãn, tức giận nói: "Ta thật sự nhận đã đủ rồi!"

Chương 33:: Liên tục thăng cấp!

"Là người!"

Tất cả mọi người là chấn động, người nào cũng không ngờ rằng, lúc trước tại rừng rậm cổ đầu lúc, dẫn tới mọi người kinh hãi không thôi đấy, lại là cái này vóc dáng nhỏ.

Trần Diêu cũng sững sờ tại nguyên chỗ, vừa rồi cái này vóc dáng nhỏ liền chiến đấu đều rất miễn cưỡng, một cái một câu xin lỗi, rõ ràng là một bộ nhất như chuột bộ dạng, lại có thể biết là hung tàn vô độ rừng rậm sát thủ.

"Không sai, tại trong rừng rậm tàn sát thí sinh người, chính là ta!"

Vóc dáng nhỏ nghiêng răng nghiêng lợi, đối với Trần Diêu tròn mắt nhìn, nhưng mà chỉ chốc lát sau, vóc dáng nhỏ đột nhiên đổi mắt chuyển một cái, cảm tức nhìn ngả vào bên ngoài tràng hai cái ca ca, tức giận nói: "Ta thật sự nhận đã đủ rồi!"

"Cũng bởi vì ta không phải là thân sinh, hai người này, rõ ràng từ nhỏ liền xa lánh ta, ăn hiếp ta, năm lần bảy lượt nhục ta làm vui! Như thế mà tới được ngoại nhân trước mặt, rồi lại bày làm ra một bộ đại ca bộ dạng, làm giả che chở ta, giúp đỡ ta. Dần dà, sở hữu người quen biết đều nói ta trời sinh tính nhu nhược, nói ta không có đảm đương. Ngược lại khích lệ hai súc sinh này, nói bọn họ là chính thức huynh trưởng, là người tốt, nói ta vô dụng, nói ta là cả nhà vương vãi!"

"Thậm chí ngay cả ba mẹ đều như vậy nói ta, trong nội tâm của ta thống khổ cùng bất an, các người lại có ai có thể hiểu rõ!" Vóc dáng nhỏ nói qua, rõ ràng trong mắt dần hiện ra lệ quang đến. Tuy rằng không biết qua tuổi tác bên trong, huynh trưởng cùng người khác cuối cùng đối với vóc dáng nhỏ có loại vũ nhục nào, nhưng theo biểu hiện của hắn xem ra, nên là thật sâu làm thương tổn nội tâm của hắn.

"Nhưng dù vậy, cũng không phải là người giết người lý do." Trần Diêu nhìn không được mở miệng nói: "Nhân sinh trên đời, người nào không có chút ít buồn rầu, cũng bởi vì khổ cho người phiền muộn, đi giết người tìm niềm vui, đó căn bản không thể nào nói nổi a!"

"Người cảm miệng cho ta! Còn chưa tới phiên người để giáo huấn ta!" Vóc dáng nhỏ đối với Trần Diêu trừng, đưa tay lại là một tiêu bay tới.

May mà có lão giả phía trước bảo hộ, phát trần một phui, phi tiêu trên không trung ngã xuống.

"Người đang ở đây thi đấu trên trận như vậy vũ nhục ta, ta cả đời đều nhớ kỹ!" Vóc dáng nhỏ nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Vừa rồi ta chỉ là tại mơ hồ lừa các người mà thôi, luận thực lực, ta sớm đã vượt qua hai ta cái ca ca! Người sẽ khiến ta trước mặt mọi người xấu mặt, ta sẽ không từ bỏ ý đồ, ngày đó nhất định gấp mấy lần hoàn trả!"

Trần Diêu trong lòng biết, người này tâm tính đã hoàn toàn vặn vẹo, mặc cho ai nói cái gì lời nói đều nghe không vào rồi, vì kế hoạch hôm nay chỉ có mau chóng đem bắt lấy, từ hàn thanh môn các Trưởng lão xử lý.

Nhưng mà lão giả trước mặt lại tựa hồ như không cho là như vậy, vẫn đang vẻ mặt ôn hoà há mồm khuyên bảo nói: "Vị tiểu hữu này, người dĩ nhiên phạm vào ngạt trời tội lớn, ngàn vạn không muốn chấp mê bất ngộ, tại con đường này trên càng chạy càng mù. Tới tham gia thí luyện các thí sinh đều coi như là chính xác tu sĩ, tu sĩ tin tưởng giết, thông thường giới pháp luật không thể xử lý. Ta đề nghị người theo ta cùng một chỗ, đi tìm hàn thanh môn Chương môn, nếu là ta nhiều hơn nói rõ, nói không chừng có thể vì người tranh thủ theo nhẹ xử lý."

"Đi cái chết của người lão đầu nhì, ta mới sẽ không nghe người lừa gạt! Nhìn tiêu!"

Vóc dáng nhỏ liên tục mấy tiêu bay ra, thừa dịp lão giả phát tay ứng đối thời điểm, quay người hướng phía dưới núi nhảy lên, không thấy bóng dáng.

"Tốc độ này, so với trước tỷ thí thời điểm xác thực nhanh không ít!" Trần Diêu kinh hãi, nhìn ra có chút không ổn: "Xem ra hắn xác thực che giấu thực lực, thực lực chân chính bao nhiêu còn chưa biết được!"

"Các thí sinh yên tâm." Nhìn xem vóc dáng nhỏ biến mất phương hướng, lão giả mơ hồ đã có chút ít tức giận, cất cao giọng nói: "Chúng ta hàn thanh môn gặp toàn lực truy xét người này tung tích, nếu là thả hổ về rừng, hậu họa vô cùng!"

Trong lúc nhất thời các thí sinh đều nghị luận, lòng người bàng hoàng, không ít người liền trong chốc lát xuống núi cũng không dám rồi.

"Hai người các người, đối với huynh đệ gây nên, biết được bao nhiêu?"

Đối mặt lão giả vấn đề, vóc dáng nhỏ hai cái ca ca đầu lắc coi như trống lúc lắc, vội la lên: "May may đều chưa từng biết được!"

Đối với hai huynh đệ lời nói, Trần Diêu cũng là nguyện ý tin tưởng, dù sao cái này vóc dáng nhỏ nộ khí, chủ yếu chính là nhằm vào hai người này. Nếu là hai người biết rõ đệ đệ thật không ngờ đáng sợ, đã sớm cùng hấn tan vỡ, chạy trốn tới biên góc chân trời rồi.

"Tốt, hiện tại liền đem tuyên bố thí luyện kết quả!"

Một đoạn sự việc xen giữa sau đó, lão giả đem Giang Ba cùng Hắc y nhân giao từ các Trưởng lão hộ lý, bắt đầu tuyên bố kết quả.

"Vừa rồi tham gia sáu tiến năm cuộc thi thí sinh bên trong, không có gì ngoài cái thứ nhất bị loại thí sinh bên ngoài, toàn bộ trúng cử hàn thanh môn!"

"Tốt! !"

Mặc dù mình cũng không trúng cử, nhưng ở trận mặt khác các thí sinh biết rõ, có thể trúng cử sáu người, đều là cao thủ trong cao thủ. Nhất là lấy Trần Diêu cầm đầu gấp tổ xuất sắc tổ ba người, càng là thiên phú dị bẩm, thấy thế nào đều là tương lai trụ cột của quốc gia chi tài.

Lúc này đây thí luyện trong quá trình, Trần Diêu cũng là thu hoạch tương đối khá, không chỉ có đã nhận được cường đại hệ thống giúp đỡ (về phân bản tiên nhân, tạm thời cũng đem tính làm một cái thu hoạch đi), hơn nữa năng lực cá nhân đã lấy được thật lớn tăng lên. Lại không luận thuộc tính trên tăng lên, cuối cùng một trận chiến tiến vào bạo tẩu hình thức lúc, Trần Diêu có thể chứng kiến người khác công kích sáo lộ, đang không có hệ thống trợ giúp dưới tình huống, tránh né qua đại bộ phận công kích, đây mới là thuộc về tăng lên.

"Rốt cuộc vào tiên môn, ta liền muốn trở thành một gã chính thức tu sĩ rồi!"

Trần Diêu trong lòng một hồi kích động, tại hệ thống dưới sự trợ giúp, bản thân cuối cùng có thể đạt tới như thế nào độ cao? Là danh kêu nhất thời cao thủ, còn là danh chấn bá chủ một phương, hoặc là đứng ở đỉnh Vương Giả? Chỉ là tưởng tượng một cái khiến cho tâm hấn sinh hướng tới.

"Phía dưới, liền mời chúng ta hàn thanh môn các Trưởng lão riêng phần mình chọn đồ."

Lão giả phát trần vung lên, còn lại bốn vị trưởng lão hư không đạp bước đi vào phụ cận, nhìn trước mắt năm cái tốt hạt giống, bắt đầu lẫn nhau thảo luận.

"Chích "

Ngay tại các Trưởng lão thảo luận thời điểm, Trần Diêu trước mắt đột nhiên xuất hiện một cái nhắc nhở lan can, phía trên ký tự làm cho hấn lại là một hồi hưng phấn:

"Một nhiệm vụ cấp dây xích vào tiên môn hoàn thành!"

"Thiếu chút nữa đã quên rồi còn có như vậy cái chuỗi nhiệm vụ rồi!"

Trần Diêu liên tục không ngừng điểm xuống nhận lấy ban thưởng cái nút, đình một tiếng mới cửa sổ bắn ra, phía trên biểu hiện con số làm cho Trần Diêu miệng há đã thành hình chữ O.

"Đạt được danh vọng: Thế giới danh vọng +5 "

"Lấy được kinh nghiệm: +100 điểm "

"Đạt được {điểm thuộc tính}: +5 điểm "

"Đạt được {điểm kỹ năng}: +1 điểm "

Trần Diêu hoàn toàn nhìn mất choáng váng, 100 điểm kinh nghiệm EXP, tại thăng cấp thuộc tính ban thưởng bên ngoài thêm vào gia tăng 5 {điểm thuộc tính}, ngoài ra còn bỏ đi mất 1 {điểm kỹ năng}. Cái này một cái nhiệm vụ dây xích, quả thực so ra mà vượt thăng liền tam cấp hiệu quả.

"Bà mẹ nó! Nhiệm vụ này dây xích thật sự ban thưởng thật sự là quá cho lực!"

Trần Diêu nho nhỏ tính toán, cái này bản thân có tổng cộng 11 {điểm thuộc tính} có thể cung cấp phân phối, còn chiếm được một chút quý giá {điểm kỹ năng}, bản thân thực lực lại có thể có bay vọt về chất!

Chuỗi nhiệm vụ thật sự là không được thứ tốt, xem ra sau này nhiều lắm thêm lưu tâm, nếu như xuất hiện chuỗi nhiệm vụ, nhất định phải đem hết toàn lực hoàn thành. Tiếp tục như vậy không bao lâu nữa, mình cũng có thể có được cùng loại Giang Ba cùng Hắc y nhân như vậy đáng sợ chiến lực rồi!

"Chích "

Kinh hi còn chưa kết thúc, tại tăng thêm cái này 100 điểm kinh nghiệm EXP sau đó, Trần Diêu kinh nghiệm theo 93 điểm, nhảy lên thăng lên đến 193 điểm, vừa vặn vượt qua 3 cấp đẳng cấp cần thiết 175 điểm, Trần Diêu lại thăng cấp!

Chương 34:: Thượng Cổ Triệu Gia

"Chích "

Trần Diêu kinh hi vẫn chưa xong, tại tăng thêm cái này 100 điểm ban thưởng kinh nghiệm điểm sau đó, Trần Diêu kinh nghiệm theo 93 điểm, nhảy lên thăng lên đến 193 điểm, vừa vượt qua 3 cấp đẳng cấp cần thiết 175 điểm, Trần Diêu lại thăng cấp!

"Chúc mừng ngươi, thăng cấp!"

Đang chọn chọn giới diện, Trần Diêu không chút lựa chọn lựa chọn 5 {điểm thuộc tính}, ấn mở thuộc tính trước mặt tầm nhìn qua, tính danh phía dưới đẳng cấp đã biểu hiện {vì là} 3 cấp, lại nhìn qua chờ phân phối {điểm thuộc tính} lan can, Trần Diêu thoáng cái trong bụng nở hoa: Trọn vẹn 16 {điểm thuộc tính}, tăng thêm điểm sau đó, bản thân thuộc tính đem vững vàng vượt qua huynh đệ kia hai người, thậm chí có thể cùng Giang Ba phân cao thấp rồi!

"Nhanh nhẹn làm chủ, hơn nữa một chút lực lượng, một chút thể lực, lưu lại khi nào chờ đợi mở đan điền sau đó thêm tại tiền năng phía trên, của ta tổng hợp thực lực cũng tìm được bay vọt!"

Trần Diêu mừng rỡ như điên, trong lòng tính toán thêm điểm phương pháp, lúc này, các Trưởng lão thương thảo cũng đã chấm dứt, chọn đồ kết quả đi ra.

"Các thí sinh xin chú ý, kinh hàn thanh môn ngũ đại trưởng lão thương thảo, chọn đồ kết quả như sau."

"Trưởng lão mẫu Trưởng Phong, lựa chọn số 2 thí sinh khuyến Thực!"

Một vị tướng mạo chất phác, thấy thế nào đều không giống như là Tiên Nhân trung niên nhân đi lên trước, chất phác cười cười, hướng các thí sinh phát tay thăm hỏi.

"Trưởng lão Công Tôn trong suốt, lựa chọn 5 số thí sinh Giang Ba!"

Lúc trước cũng đã khiến cho Trần Diêu chú ý một vị trưởng lão vẫn không nhúc nhích, liếc mắt nhìn liếc nhìn các thí sinh, không nói gì.

Người này đúng là năm vị trưởng lão bên trong, {bị được} Trần Diêu nhận thức làm là người mạnh nhất chính là cái kia mũi ưng, ánh mắt lẳng lẹ ác liệt vô cùng, trên thân một cỗ cường đại khí tràng nổi tiếp nhau, tuy nói là một bộ cường giả diện mạo, nhưng sắc mặt bất thiện, thoạt nhìn làm cho người ta có chút không thoải mái.

"Giang Ba, chúc mừng ngươi!"

Lúc này, Giang Ba chân tồn thương đã trải qua các Trưởng lão khẩn cấp xử lý, đã không có trở ngại, khắp khiêng chạy đến Trần Diêu bên người, mỉm cười nói: "Còn không phải may mắn mà có Diêu huynh giúp đỡ, vừa rồi nếu không phải Diêu huynh liều mình bảo vệ ta cùng khuyến Thực huynh đệ, sợ là chúng ta hai người sớm đã mình đầy thương tích, có lẽ liên tính mạng đều giữ không được!"

"Nên phải vậy, huynh đệ nha." Trần Diêu lạnh nhạt khoát tay cười cười, ẩn sâu công cùng danh.

"Cuối cùng một vị, trưởng lão Phi Vân hạc, cũng chính là lão phu." Hai huynh đệ đã phân biệt {bị được} hai vị trưởng lão chọn đi, lão giả nói đến đây dừng một chút, quay đầu hướng Trần Diêu mỉm cười nói: "Lựa chọn số 1 thí sinh, Trần Diêu."

"Oa, gia hỏa này thật sự là may mắn! Rõ ràng {bị được} Phi Vân hạc trưởng lão cho chọn trúng!"

"Đúng vậy a, ta nhưng nghe nói, vân hạc trưởng lão tuy rằng dưới mắt đã bị công Tôn trưởng lão vượt qua, nhưng ở 10 năm trước, còn là hàn thanh môn đệ nhất cao thủ. Ở trước đó, càng là cầm giữ đệ nhất cao thủ danh hào gần trăm năm đây!"

"Không sai, công Tôn trưởng lão tuy rằng lợi hại, nhưng dù sao trẻ tuổi, nếu là ta chọn, ta cũng sẽ bái tại vân hạc trưởng lão môn hạ, như vậy mới có thể học được bản lĩnh thật sự đi!"

Các thí sinh tiếng nghị luận truyền vào Trần Diêu trong tai, nghe được Trần Diêu là vừa mừng vừa sợ. Không nghĩ tới bản thân lại bị hàn thanh môn chính thức đệ nhất cao thủ cho chọn trúng, xem ra liên vị này vân hạc trưởng lão cũng đồng ý trên người mình vô cùng tiềm lực a!

"Đệ tử Trần Diêu, bái kiến vân hạc trưởng lão!"

Trần Diêu ý nghĩ linh hoạt, trước tiên hướng vân hạc trưởng lão được rồi cái quỹ lạy đại lễ, dẫn tới mấy người còn lại cũng nhao nhao hướng riêng phần mình sư phụ hành lễ, trong lúc nhất thời các Trưởng lão tiếng cười truyền khắp đỉnh núi, xem ra đối với các đệ tử cách làm là có chút hướng thụ.

"Ha ha, đệ tử Trần Diêu xin đứng lên." Nếu như thu làm đệ tử, vân hạc trưởng lão đối với Trần Diêu cũng sửa lại xưng hô, thò tay nâng dậy Trần Diêu, trì hoãn âm thanh nói: "Tuy rằng bây giờ đang ở trên danh nghĩa, ngươi đã là đệ tử của ta, nhưng tiến vào hàn thanh môn sau đó, ngươi cũng không thể lập tức cùng theo ta tu tập."

"A? Vì cái gì?" Trần Diêu khó hiểu nói.

"Ha ha, chúng ta hàn thanh môn có đặc biệt tấn chức cơ chế, mấy người các ngươi tại tiến vào bên trong môn nội sau đó, gặp trước đi theo các sư huynh tu tập. Theo các đệ tử tầng dưới chót nhất bắt đầu nỗ lực, đang thỏa mãn nhất định điều kiện về sau, mới có thể không ngừng tấn chức. Chỉ có tiến vào trước một trăm danh, mới có cơ hội trực tiếp đi theo chúng ta ngũ đại trưởng lão tu tập. Trước đó, giữa chúng ta cũng không trực tiếp liên hệ."

Vân hạc trưởng lão thô sơ giản lược giải thích làm cho Trần Diêu có chút hoang mang, hoàn toàn não không rõ đến tột cùng là như thế nào cái tấn chức phương pháp. Có lẽ là nhìn ra Trần Diêu hoang mang, vân hạc trưởng lão cười nói: "Ha ha, đừng vội đừng vội, chờ trong chốc lát đi theo chúng ta nhập môn sau đó, ngươi thì sẽ biết được."

"Điều huynh, xem ra vào tiên môn cũng không dễ dàng, chúng ta còn phải nhiều hơn nỗ lực a!"

Một bên Giang Ba cũng đã nghe được vân hạc trưởng lão giới thiệu, vừa định cùng Trần Diêu bắt chuyện vài câu, lại bị một cái lạnh lùng thanh âm cho gọi lại:

"Giang Ba! Không nên cùng môn hạ người khác đệ tử nói chuyện!"

Mũi ưng Công Tôn trong suốt vẻ mặt nghiêm túc, nhú mày nhìn về phía Giang Ba, làm dừng tay ra hiệu làm cho người sau đến bên cạnh mình, cuối cùng vẫn không quên dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn sang Trần Diêu, tựa hồ đối với tư chất của hắn có chút khinh thường.

"Ài, không biết khuyên Thục huynh đệ thương thế như thế nào."

Chờ Giang Ba đi xa, Trần Diêu lại bắt đầu lo lắng Hắc y nhân an nguy, từ xa nhìn lại, có trưởng lão vẫn còn vì hắn xử lý thương thế. Ước chừng là thương thế so sánh nặng, còn chưa tỉnh lại.

Còn lại thí sinh thấy kết quả ra lò, cũng đều đã mất đi hứng thú, vừa mới chuẩn bị tốp năm tốp ba xuống núi, đột nhiên có người thò tay hướng về không trung chỉ một cái, lớn tiếng nói: "Các ngươi nhìn! Có ở trên trời một cỗ xe ngựa!"

"Hí! !!"

Một tiếng kéo dài tiếng ngựa hí, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa cao giữa không trung, mười sáu con phi mã bước trên mây tới. Phi mã sau lưng, một cái cực lớn xe ngựa coi như chiến xa, mang theo cường đại uy áp ngang trời mà đến.

Trong lúc nhất thời, một cỗ khó nói lên lời cường đại tiên năng từ trên trời giáng xuống, chế trụ trên đỉnh núi mọi người, Trần Diêu thậm chí cảm thấy được hô hấp đều có chút trầm trọng, toàn thân không còn chút sức lực nào.

"Hí!"

Ngựa hí từng trận, tiên móng đạp không, không bao lâu, cái này khung xe ngựa liền đi tới phụ cận, an ổn đã rơi vào đỉnh trên đỉnh.

Phụ cận nhìn lại, xe ngựa đôi lộ ra cực lớn, quả thực coi như một tòa di động cung điện, đỉnh nhọn chỗ ít ỏi Tầng Lâu cao, bên trong diện tích đoán chừng có thể ngồi xuống hơn mười người.

"Cái này cái này cái này, dấu hiệu này, chẳng lẽ là Thượng Cổ Triệu Gia?!"

Thí sinh trong có người nhận ra trên xe ngựa cực lớn gia huy, không thể tin được hô.

"Hô", "Đạp, đạp"

Cuốn mảnh vải khê mở, trong xe ngựa, đi ra ba vị nam tử, mỗi cái khí vũ hiên ngang, khí độ bất phàm.

Người cầm đầu thân cao bảy thước, cau mày, tướng mạo tuấn mỹ, thoát nhìn không giống phàm nhân, cũng có thêm vài phần Tiên Nhân hàm súc thú vị (bản tiên nhân: Hất xì! Người nào đang nói bốn tiên nhân nói vậy? ! !).

"Cái này ánh mắt. . ."

Trần Diêu nhìn kỹ, người này mày kiếm mắt sáng, mặt này dung mạo xinh đẹp hai con ngươi, tựa hồ đã gặp nhau ở nơi nào tựa như, hơi có chút quen thuộc.

"Xú tiểu tử. . ."

Người cầm đầu ước chừng là Thượng Cổ Triệu Gia thanh niên tài tuấn, liếc liếc quét đến nằm ở các Trưởng lão bên người Hắc y nhân, nhều mày đối với bên người hai có người nói: "Hai người các ngươi, đi đem cái tiểu tử thúi kia cho ta đã nắm đến!"

"Vâng!"

Hai người khác tiến lên, không nói lời gì liền đi tới các Trưởng lão bên người, một chút nâng lên hôn mê bất tỉnh Hắc y nhân, hướng trên xe ngựa chuyển. Người cầm đầu cũng quay đầu lại đi, xem ra chuẩn bị lên xe liền đi.

"Mấy vị tiểu hữu, các ngươi đây là ý gì?"

Hoàn toàn không có bị người để vào mắt, vân hạc trưởng lão cũng có một tia bất mãn, cất cao giọng nói: "Vì sao không nói lời gì, đi lên liền mang ta đi đám hàn thanh môn đệ tử?"

"Hừ, các ngươi hàn thanh môn đệ tử. . . ? ?" Người cầm đầu hơi hơi nghiêng người, một đôi ánh mắt sắc bén nhìn về phía vân hạc trưởng lão, khinh thường nói: "Cái này tên tiểu tử thúi, là chúng ta Thượng Cổ Triệu Gia thập công tử, đệ đệ của ta. . . !" "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35:.

"Hừ, các ngươi hàn thanh môn đệ tử. . . ? ?" Người cầm đầu hơi hơi nghiêng người, ánh mắt lạnh lẽo ác liệt vô cùng, quét về phía vân hạc trưởng lão, khinh thường nói: "Cái này tên tiểu tử thúi, là chúng ta Thượng Cổ Triệu Gia thập công tử, đệ đệ của ta!"

"Cái gì? ! !"

Tu sĩ trẻ tuổi lời vừa nói ra, mọi người xôn xao, không ít thí sinh đều mở to hai mắt nhìn, không thể tin được phát sinh trước mắt hết thảy.

Thượng Cổ Triệu Gia, không giới hạn đại lục ở bên trên tính ra trên danh hào cổ xưa thế gia, vài vạn năm đến chưa từng sa sút, là bất kỳ môn phái nào đều muốn kính sợ ba phần khưng bỏ tồn tại.

Nghe đồn Thượng Cổ Triệu Gia người {vì là} thời kỳ thượng cổ một gã đại năng sau đó, trong cơ thể chảy có Phụng Hoàng huyết mạch, trời sinh {vì là} Viêm Dương thân thể. Đặc biệt thể chất, thâm nghiêm cấp bậc, từ nhỏ liền tiếp nhận nghiêm khắc huấn luyện, hơn nữa dày không truyền ra ngoài cổ xưa tâm pháp, khiến cho Thượng Cổ Triệu Gia không ngừng hiện lên ra từng cái một thiên tài. Mà đúng là những thiên tài này, sáng tạo ra Thượng Cổ Triệu Gia uy danh hiển hách!

"Hắc y nhân kia lại là Triệu Gia thập công tử! Thực là thật không ngờ!"

"Ta nhưng nghe nói Triệu Gia thế hệ này người mới cùng sở hữu mười người, tuy rằng dưới mắt mạnh nhất là đại ca Triệu Vô Minh, nhưng luận thiên phú, tựa hồ là thập công tử Triệu Vô Song mạnh nhất! Chúng ta rõ ràng cùng tên gia hỏa như vậy cùng trận thi đấu thể thao lâu như thế, trách không được thực lực vượt qua tất cả mọi người một bậc đây!"

"Cái này nhưng phiền toái, chọc Thượng Cổ Triệu Gia, cho dù là hàn thanh môn trưởng lão ra mặt cũng kéo không giữ được tên thiên tài này rồi a!"

Mọi người đều nghị luận, trong lời nói không không lộ ra ra chống lại cổ Triệu Gia vô hạn kính ngưỡng. Nghe được Trần Diêu sững sờ sững sờ đấy, vừa rồi còn cùng mình trò chuyện với nhau thật vui Hắc y nhân, lại có lấy như thế hiển hách thân thể!

"Cái này tên tiểu quý, thật sự bất hiểu! Liền {vì là} một chút chuyện nhỏ, rõ ràng rồi nhà trốn đi, xấu hổ cho chúng ta Triệu Gia hậu tự!" Cầm đầu nam tử tức giận nói: "Mấy người các ngươi, bắt hán cho ta mang về, gia pháp hầu hạ!"

"Vị tiểu hữu này xin dừng bước." Vân hạc trưởng lão hiển nhiên không muốn bỏ qua cái này hiếm thấy thiên tài, giữ lại nói: "Tuy rằng lão hủ không biết nhà các ngươi bên trong môn nội có gì mâu thuẫn, nhưng nếu như quý gia tộc thập công tử đi tới chúng ta hàn thanh môn, nhập lại thông qua được thí luyện, chính là chúng ta hàn thanh môn một phần tử, có thể hay không chờ hán tính lại, thương lượng sau đó làm tiếp quyết định?"

Vân hạc trưởng lão ngu ý vô cùng rõ ràng, liền là muốn nhìn xem Hắc y nhân ý của mình, phải biết rằng nếu là đạt được như vậy một thiên tài, hàn thanh môn bồi dưỡng thoải đáng mà nói, tương lai mấy trăm năm cũng có thể cầm giữ có một cái chính thức "Trụ cột", thậm chí tạo nên Nhất Đại đại năng. Phóng nhãn toàn bộ Đông châu Nam Vực, cũng có thể ngang đầu giường mất, trở thành một phương hướng đại phái. Có cơ hội như vậy, mặc cho ai đều sẽ không dễ dàng buông tha.

"Hừ, các ngươi hàn thanh môn thí luyện?" Cầm đầu nam tử có chút khinh thường, cũng không quay đầu lại nói: "Chúng ta Triệu Gia người, lúc nào đến phiên các ngươi một cái nhỏ nhỏ môn phái khoa tay múa chân? Tránh ra cho ta!"

Nam tử thò tay đẩy, đem vân hạc trưởng lão đẩy ra một trượng xa, cái này đẩy làm cho mọi người càng là kinh hãi: Vân hạc trưởng lão tuy rằng tuổi tác đã lớn, nhưng dù gì cũng đã từng là hàn thanh môn đệ nhất cao thủ, thì cứ như vậy {bị:được} một cái tiểu bối đơn giản đẩy ra, có thể thấy được Triệu Gia thực lực chỉ đáng sợ, nội tình chi thâm hậu.

"Mù quáng mông phu, ngươi đây là muốn cùng chúng ta hàn thanh môn là địch sao? !"

Một bên, trưởng lão Công Tôn trong suốt nhìn không được rồi, mũi ưng nhú một cái, mở miệng tin tưởng mĩa mai.

"Ngươi. . .!" Nam tử nghe vậy thịnh nộ, trên thân tản mát ra một cỗ dày đặc sát ý, tức giận nói: "Một cái nhỏ môn phái nhỏ trưởng lão, cũng dám theo chúng ta Thượng Cổ Triệu Gia kêu gào? ! !"

Tinh thể khẩn cấp, chiến đấu hết sức căng thẳng tới ranh giới, một cái thanh âm nhu hòa theo trong xe ngựa truyền ra:

"Nhị đệ, không được đối với trưởng lão vô lễ."

Vừa dứt lời, cửa xe ngựa mảnh vải khe hở, một hồi gió nhẹ thò ra, một cỗ cường đại tiên năng nhẹ nhàng đến, làm cho ở đây tất cả mọi người chịu chấn động, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Đạp, đạp "

Trong xe ngựa lại đi ra vài tên hộ vệ, thực lực đều sâu không lường được, sau đó một gã nam tử trẻ tuổi dạo bước mà ra, một thân áo trắng, phong độ nhẹ nhàng, sắc mặt nhu hòa, làm cho người ta như tắm gió xuân.

"Tại hạ Thượng Cổ Triệu Gia con nối dõi Triệu Vô Minh, vừa rồi Nhị đệ bảo vệ độc sót ruột, nhiều có đắc tội, ta thế hệ hấn hướng chư vị trưởng lão cùng cái không phải là."

Triệu Vô Minh!

Tất cả mọi người hít một hơi lạnh khí, cái tên này tại Đông châu Nam Vực có thể nói là không người không biết không người không hiểu, Thượng Cổ Triệu Gia đại tân sinh đệ nhất cao thủ, thực lực có thể so sánh đại phái trưởng lão. Tuy rằng bối phận lai lịch còn thấp, nhưng lời hấn nói, mặc cho ai đều muốn cẩn thận suy nghĩ.

"Đạp "

Triệu Vô Minh đi đến Hắc y nhân bên người, tiên năng tản ra, nhẹ nhàng đem ôm lấy, trở lại rồi hướng vân hạc trưởng lão mỉm cười nói: "Tiểu đệ không hiểu quy củ, cho quý phái thêm không ít phiền toái, mong rằng trưởng lão rộng lòng tha thứ. Chờ bọn tiểu bối sau khi trở về, nhất định cùng gia phụ nói tỉ mỉ, trong khoảng thời gian này Triệu Gia tiểu đệ nhờ có chư vị chiếu cố, ngày đó nhất định báo lại ừ."

So với Triệu Gia Nhị đệ, Triệu Vô Minh hữu lễ có đoạn, một phen lại nói cẩn thận chặt chẽ, làm cho vân hạc trưởng lão cũng không phản bác được, đành phải mỉm cười gật đầu, không biết làm thế nào nhìn xem Nhất Đại thiên tài từng bước xa cách mình môn phái.

"Triệu đại ca!"

"Tiểu quý, lui ra!"

Trần Diêu nóng vội, tiến lên vừa định hỏi thăm hai câu, lại bị hộ vệ ngăn lại, tức giận quát lớn.

"Ài, không được vô lễ." Triệu Vô Minh duỗi vung tay lên, ngăn lại hộ vệ cử động, quay đầu hướng Trần Diêu hí mắt cười cười, ôn nhu nói: "Vị tiểu huynh đệ này, còn có chuyện gì sao?"

"Ta, cái kia. . ." Trần Diêu suy nghĩ một chút, khua lên dừng khí nói: "Mới vừa nghe cái kia vị đại ca nói, trở về sẽ đối hắc y. . . A không, đối với quý thể gia thất công tử gia pháp hầu hạ, không biết là Hà gia phương pháp? Hấn chỉ là trẻ tuổi khí thịnh, có thể hay không hạ thủ lưu tình?"

"Cái này. . ."

Trần Diêu lời nói làm cho Triệu Vô Minh nhìn không được cười lên, cuối cùng gật đầu nói: "Tiểu đệ cùng người nhà cãi lộn bị tức giận trốn đi, một mình tới tham gia tuyển chọn, cho các ngươi thêm ** phiền, trừng phạt là nhất định. Nhưng ta đáp ứng ngươi, nhất định hạ thủ lưu tình."

Nói xong, Triệu Vô Minh mỉm cười, vừa muốn rời đi, lại bị Trần Diêu cho gọi lại.

"Đại ca, ta cùng với thập công tử có chút hợp ý, tính là bạn tốt, về sau còn có thể lui tới sao?"

"Ha ha. . ." Triệu Vô Minh không chút do dự, mỉm cười lắc đầu nói: "Không cần, các ngươi không phải là một cái thế giới người."

"Khởi giá, hồi trình!"

Triệu Vô Minh ra lệnh một tiếng, Triệu Gia mọi người trở lại trong xe ngựa, phi mã một tiếng hí dài, cực lớn xe ngựa bỗng nhiên bay lên, dần dần rời xa hàn thanh môn khu vực, chỉ chốc lát sau liền không thấy bóng dáng.

"Triệu Vô Song. . ."

Nhìn xem xe ngựa phương hướng ly khai, Trần Diêu trong lòng có chút không muốn, không được nói thầm cái này ngăn ngại bạn thân tên. Vân hạc trưởng lão thấy thế đi lên trước, giận dữ nói: "Không muốn lại suy nghĩ nhiều, bắt hấn cho đã quên đi."

"Triệu Gia thấp công tử, giống như bầu trời Phồn Tinh, mà ngươi tuy có thiên phú, so sánh với Triệu Gia, bất quá là trên mặt đất cọng rom cái rác. Triệu Vô Minh nói cũng đúng, các ngươi không phải là một cái thể giới người, còn là không muốn si tâm vọng tưởng rồi."

"Thế nhưng. . ." Trần Diêu xuất thần nói: "Dù là hấn thật là Phồn Tinh, cũng không có ở đây cái này hàn thanh môn, rơi xuống đến nhân gian sao?"

Vân hạc trưởng lão cười mà không nói, xoay người sang chỗ khác cất cao giọng nói: "Hàn thanh môn trúng cử kết quả sửa đổi, vừa rồi trong năm người, không có gì ngoài Triệu Vô Song bên ngoài toàn bộ tấn cấp. Phía dưới, ta sắp sửa công bố chư vị 'Dây số'."

"Dây số?" Trần Diêu sững sờ, trúng cử liền trúng tuyển chứ, cái này dây số là có ý gì?

"Ha ha, dây số chính là chúng ta hàn thanh môn cho mỗi người đệ tử đánh số, chúng ta gặp dựa theo nhiều vị đệ tử thực lực tiến hành sắp xếp, cho ra đánh số." Vân hạc trưởng lão giải thích nói: "Con số càng nhỏ, liền chứng minh thực lực càng mạnh!"

"A? Thú vị như vậy!" Trần Diêu thoáng cái hứng thú, hỏi vội: "Cái kia mã số của ta là bao nhiêu?"

"3371."

"Con số rất lớn nha." Trần Diêu có phần có bất mãn lắc đầu nói: "Xin hỏi vân hạc trưởng lão, chúng ta hàn thanh môn cộng có bao nhiêu danh đệ tử?"

"Ha ha. . ."

Vân hạc trưởng lão mỉm cười, rất có hứng thú nhìn xem Trần Diêu, thấp giọng nói:

"Tổng cộng 3371 người."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36:: Miệt thị

"3371 số!"

"Ông t...r...ò...i...! Đệ nhất danh Trần Diêu rõ ràng chỉ có 3371 số! Đây chính là chót nhất một gã!"

"Không thể tưởng tượng nổi, tại sao lại như thế sắp xếp? Căn bản không hợp ăn khớp a!"

Vân hạc trưởng lão sắp xếp vừa ra, mọi người một mảnh xôn xao, không ít người đều {vì:là} Trần Diêu kêu bất bình.

Nhưng cũng có người nhìn ra bản chất nguyên nhân, giải thích nói: "Tuy rằng cái này Trần Diêu một đường quá quan trọng, tranh được thứ nhất, nhưng mà mấy cuộc chiến đấu xuống, chính thức thể hiện ra thực lực, còn là cái kia Triệu gia công tử, cùng với cầm trong tay bút lông Giang Ba."

"Cuối cùng Trần Diêu một người lực lượng chống đỡ huynh đệ hai người tuy rằng làm cho người ta khắc sâu ấn tượng, thế nhưng là cho tới bây giờ đều chưa bao giờ bày ra qua tiên năng trụ cột. Ta hoài nghi hấn đan điền căn bản là không mở, là một cái chính thức thường dân, bất quá là thân thể cơ năng vượt qua thường nhân mà thôi."

"Không sai, hơn nữa cái này Trần Diêu xuất thân hàn môn, lấy kia trước mắt tu vi trình độ mà nói, niên kỷ cũng đã không nhỏ. Các Trưởng lão cho ra kết quả như vậy, khẳng định cũng là tổng hợp cân nhắc sau đó mới quyết định đây."

Mọi người một phen bình luận, Trần Diêu trong lòng tức giận cuối cùng là bao nhiêu đẹp loạn đi một tí. Nhưng mà bức này vũ nhục thật sự làm cho người ta khó có thể tiếp nhận, nhìn xem mọi người hoặc mỉa mai, hoặc cười nhạo, Trần Diêu tại trong lòng âm thầm thề:

"Một ngày nào đó, ta Trần Diêu nhất định sẽ đoạt được hàn thanh môn số 1 danh hiệu, để cho bọn họ nhìn nhìn thực lực chân chính của ta!"

"Trúng cử các tu sĩ xin mời đi theo ta."

Một gã sắc mặt trắng bệch, mọc ra một đôi to lớn mắt to đồng tử không biết từ đâu xông ra, đi đến Trần Diêu đám người trước mặt.

Người này tướng mạo đặc biệt, sắc mặt trắng như bức tường màu trắng, mắt to như bàn, vẻ mặt ngây thơ, thần sắc rồi lại thật giống như máy móc, không hề tâm tình chán động. Tướng ngũ đoản, thân cao không đến Trần Diêu một nửa, thoát nhìn có phần có vài phần không khỏe cảm giác.

Tại nơi này báo tin đồng tử dưới sự dẫn dắt, Trần Diêu, Giang Ba, cùng với huynh đệ hai người, một đường hướng đỉnh núi đi đến. Lưu lại xem náo nhiệt các thí sinh cũng đều tốp năm tốp ba tản đi, trong lúc nhất thời khảo trường trở nên không có một bóng người.

"Chiêm chiếp "

Theo báo tin đồng tử rời đi hồi lâu, mọi người bay qua một cái ngọn núi, đi tới một chỗ khe núi, trước mắt tình hình đem Trần Diêu cho nhìn mắt choáng váng.

Chỉ thấy trong khe núi, kiến trúc như rừng, khiến người chú mục nhất không ai qua được bốn mảnh từ cực lớn tường vây vây lên khu vực, trong đó tọa lạc lấy mấy nghìn tòa phòng nhỏ, đều là vật liệu bằng đá xây dựng, quy cách hầu như hoàn toàn nhất trí, tựa hồ là cung cấp các tu sĩ cư trú phòng ốc.

Những thứ này phòng nhỏ san sát nối tiếp nhau, chằng chịt tự động, làm cho Trần Diêu không khỏi nhớ tới nguyên bản trong thế giới giả cao khu dân cư.

Phòng ốc giữa, cây cối dòng sông hòn non bộ cự thạch, chim Tước bay múa, tiểu động vật bốn phía sức chạy, nghiễm nhiên một chỗ thế ngoại đào nguyên, làm cho người hướng về.

"Chư vị bên này mời."

Báo tin đồng tử máy móc bình thường mang theo đường, dẫn mọi người xuyên qua một đường tường vây, thời gian một cái nháy mắt, Trần Diêu đột nhiên tìm không thấy Giang Ba rồi, không biết có phải hay không tiến nhập bất đồng khu vực.

Tường vây bên trong khu vực phân cách rõ ràng, coi như quân đội đóng quân chỗ, luyện công khu, minh tường khu, học tập khu, khu dừng chân riêng phần minh ngăn, nhìn qua có thể dễ dàng phân biệt ra bất đồng khu vực công dụng.

Trú ngụ dùng phòng hình thái ngay ngắn, nhìn kỹ phía dưới, mỗi một tràng phòng ốc trên mặt tường đều vẽ ít ỏi chữ. Hai huynh đệ tại trên đường {bị:đường} báo tin đồng tử mời đến hai tràng phòng nhỏ, Trần Diêu tức thì theo báo tin đồng tử một đường đi lên phía trước, đi thẳng đã đến tường vây bên trong xa nhất chỗ.

"Vị này tu sĩ, cái này sẽ là của ngươi nơi ở."

Trần Diêu ngẩng đầu nhìn lên, tại phòng của hắn ngoài phòng nghiêng, đã không có mặt khác phòng ốc, tại phòng của hắn trên mặt tường, biểu thị lấy sâu sắc bốn cái con số "3371".

Đi vào nhà bên trong, Trần Diêu nhìn chung quanh nhìn qua, trong phòng bố trí có chút ngăn gọn, một giường lớn, một cái bàn, một cái ghế, một ít sinh hoạt đồ dùng, không có vật khác.

"Đây là vật gì?"

Tại đầu giường lên, Trần Diêu thấy được một phần sổ tay, mở ra nhìn qua, bên trong là một phần làm việc và nghỉ ngơi bảng giờ giấc.

"Giờ mọo rời giường sớm tu, giờ Thìn dùng cơm, giờ Tỵ nghe giảng bài, buổi trưa cơm trưa. . ."

Nhìn kỹ, làm việc và nghỉ ngơi bảng giờ giấc quy định thập phần kỹ càng, hơn nữa rõ ràng có thể cảm giác ra, căn cứ các tu sĩ bất đồng thực lực đẳng cấp, tại làm việc và nghỉ ngơi thời gian trên cũng có không đồng điệu cả. Đánh số càng là gần phía trước, tu sĩ làm việc và nghỉ ngơi thời gian càng là bình thường, đánh số phía sau người, tức thì phải nhân nhượng "Cao thủ".

Mỗi canh giờ đều sẽ có người gõ cái chiêng báo giờ, theo ăn cơm tu hành đến phân phối Linh dược, cái này hàn thanh môn khắp nơi đối với Cao Thuận vị đệ tử ưu đãi có gia, trần đây đối với thực lực sùng bái, cùng với đối với thấp như ý vị đệ tử miệt thị.

"Cái này hàn thanh môn, thật sự là bợ đất nịnh bợ!"

Trần Diêu trong lòng bất mãn, nằm ở trên giường chờ đợi cái chiêng vang.

Bụng sớm đã đói tuyệt rồi, nhưng 3000 danh sau đó đệ tử thời gian ăn cơm chưa tới, chỉ có thể bị đói cái bụng chờ. Càng {các loại:chờ} càng là đói, càng đói càng là phiền, ngay tại Trần Diêu nhanh đến bộc phát biên giới thời điểm, cái chiêng âm thanh rất cuộc vang lên.

"Đồng, đồng, đồng "

"3000 như ý vị trí sau đó đệ tử, mời đến mặt trong nội cung dùng bữa!"

Cuối cùng ăn com đi!

Trần Diêu từ trên giường đứng dậy, kết.. Một tiếng đẩy cửa phòng ra, vừa định đi ra ngoài, đột nhiên thấy hoa mắt, một hồi tiếng nước truyền đến, phản xạ có điều kiện hướng sau nhảy chồm

"Rầm rầm!"

Một cỗ không khí "Hong thủy" mãnh liệt rót vào trong phòng, trong nháy mắt đem Trần Diêu cái bàn giường {bị được} đều cho làm ướt. Nhìn kỹ, ngoài cửa chẳng biết lúc nào nhiều hơn mười cái thùng nước, ngoài phòng truyền đến từng trận tiếng cười.

"Ha ha ha ha, các ngươi có thấy hay không? Vừa rồi cái kia tiểu quý bị hù đều nhanh ném tới mà lên rồi!"

"Thật là một cái phế vật! Trách không được sắp xếp cuối cùng một gã, quả thực là mặt cung sĩ nhục!"

"Ha ha ha, ngươi xem ngươi xem, hấn đi ra, về mặt người mang đến sự xui xẻo bộ dạng, làm sao vậy, bất mãn a?"

Ngoài phòng, không ít tu sĩ chính cất tiếng cười to, không hề cố kỵ Trần Diêu cảm thụ, lớn tiếng châm chọc. Nhìn xem thùng nước sắp xếp, nhìn lại một chút trong phòng lượng nước, không dùng đoán cũng biết, nhất định chính là tên gia hỏa này đẩy ngã thùng nước, hướng Trần Diêu hắt nước, muốn vũ nhục cái này mới tới "Sư đệ".

Chứng kiến Trần Diêu nhũ mây trợn mắt nhìn bộ dạng, mọi người cười đùa vui mừng rồi, không ít nhân thủ trong còn có thùng nước, thỉnh thoảng hướng Trần Diêu dội trên một ít, rõ ràng là muốn cho Trần Diêu một hạ nã uy.

"Tiểu quý, còn không đuổi mau ra đây cho các sư huynh đập đầu?"

"Đúng đây, sững sờ ở đằng kia làm gì vậy? Chờ đầu thai sao? Ha ha ha ha!"

"Ngươi xem cái kia bộ dáng, về mặt xúi quẩy, ở đâu có nửa điểm tu sĩ bộ dạng! Ta xem a, nói không chừng là cái kẻ ngu!"

Mia mai âm thanh, Trần Diêu không nói một lời, hấn biết rõ, cái này ăn hiếp người mới sự tình, sau lưng nhất định sẽ có một tiểu đầu mục. Cùng những thứ này chỉ biết mia mai nhiều người nói cũng không ích lợi, còn là yên lặng chờ thủ lĩnh xuất hiện, lại cho bọn hấn cái ra oai phủ đầu mới là vương đạo.

"Điểm ca đã đến, điểm ca đến rồi! Mau tránh ra tránh ra!"

"Điểm ca! Ngươi xem tiểu tử này, đều sợ choáng váng!"

Quả nhiên, đám người tách ra một cái lối đi, một cái không tính cao lớn, nhưng về mặt âm hiểm đáng tuổi cười tu sĩ đi ra, vênh vào tự đắc bộ dạng, nhìn qua chính là chỗ này một mảnh nhỏ đầu lĩnh.

"Chim non!"

Được xưng là điểm ca tu sĩ giống như cười mà không phải cười nhìn xem Trần Diêu, mở miệng nói: "Hoan nghênh đi vào mặt cung!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37:: Mặt cung

"Chim non, hoan nghênh đi vào mặt cung!"

Dẫn đầu tu sĩ giống như cười mà không phải cười nhìn xem Trần Diêu, lớn lối nói.

"Ài."

Trần Diêu khẽ thờ dài một cái, quay đầu lại nhìn nhìn {bịđược} "Hồng thủy" tuổi pha phòng nhỏ, cái bàn đệm chân đều ướt đầm, muốn sửa sang lại đến rất là phiền toái, đêm nay chỉ sợ là không có chân màn có thể xây.

"Ha ha ha ha! Trần Diêu, ngươi cũng có hôm nay! Ha ha ha ha!"

"Hừ hừ, bảo ngươi tại thí luyện lúc ngang ngược càn rỡ, hiện tại có chút ca đề giáo huấn ngươi, biết rõ sai rồi đi!"

Trong đám người, Trần Diêu thấy được hai cái quen thuộc gương mặt, đối với chính mình châm chọc khiêu khích rất là ra sức. Hai người này không là người khác, đúng là cùng nhau tham gia thí luyện hai huynh đệ.

Ước chừng là đối với cuối cùng thí luyện lúc, {bịđược} tiến vào bạo tẩu hình thức Trần Diêu hai quyền đánh bay không có cam lòng, hai huynh đệ cười sau cùng vui mừng, trào phúng kịch liệt nhất, tốt giống như vậy có thể tìm về vừa rồi mất đi tràng từ tựa như.

Nhìn kỹ, hai người vết thương trên người đã trải qua xử lý, nhưng nhìn ra được tổn thương không nhẹ.

"Hai người các ngươi." Trần Diêu mở miệng nói: "Có phải là ... hay không các ngươi dẫn bọn hấn đến hay sao?"

"Hừ hừ, dẫn bọn hấn đến?" Liền lông mày Nhị đệ hèn mọn bí ối cười nói: "Đây chính là các sư huynh quyết định, cùng chúng ta không quan hệ. Phải biết rằng, đây là mặt cung quy cũ cũ, chỉ cần đã đến người mới, phải nháo thượng nhất nháo. Ngươi là chót nhất chim non, tự nhiên muốn náo chim non á!"

"Đúng đấy, bài danh chót nhất, còn có tư cách gì cùng chúng ta nói như vậy?" Tráng hấn đại ca đã có hậu trường, ngang ngược càn rỡ nói: "Thí luyện thời điểm, ngươi bắt quả là dựa vào người Triệu gia mới thắng chúng ta, hiện tại đến hấn thanh môn bên trong, toàn bộ băng thực lực nói chuyện!"

"3119 số. . ."

Tại liền lông mày Nhị đệ trên thân, Trần Diêu thấy được một kiện mới tinh đạo bào, phía trên có thêu con số, chắc hẳn chính là liền lông mày như ý vị trí. So với bản thân 3371 số cao hơn không ít, xem ra các Trưởng lão cho rằng, mặc dù mình thắng huynh đệ hai người, nhưng thực lực so với bọn hấn còn có hơn hai trăm số chênh lệch.

Lại nhìn qua, trên thân hai người quần áo cũng có chút ẩm ướt, xem ra chính mình đã bị "Náo" qua, lập tức quay đầu trở mặt, gia nhập khi nhục người mới hàng ngũ, thật sự diện mục khả tăng.

"Hắc, ngươi xem một chút hấn trên phòng dãy số, 3371 số? Các ngươi trước kia người nào từng thấy qua lớn như thế dãy số?"

"Chưa bao giờ thấy qua! Cái này dãy số thế nhưng là chuyên môn vì cái này chim non thiết lập, liền phòng ở đều là mới xây đấy, thực lực đến cùng được kém thành cái dạng gì á!"

"Đúng đấy, chúng ta mặt cung đều là 3000 danh có hơn tu sĩ, thực lực tại hấn thanh môn bên trong đã là thấp nhất được rồi. Kết quả không nghĩ tới bây giờ rõ ràng còn đã đến cái ở cuối xe, quả thực cười chết người ~ "

Mọi người trong lời nói, Trần Diêu có chút hiểu được, đạo này tường vây ở trong khu vực, chính là bọn họ trong miệng "Mặt cung", tại hấn thanh môn tứ đại trong nội cung bài danh chót nhất, chính thể thực lực thấp nhất, cung cấp bài danh tại 3000 có hơn người cư trú tu hành.

Xem ra chính mình đi tới một cái yếu gà tụ tập địa phương, thật sự là bị kịch. Được tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp ly khai cái này hang chuột, nếu không tại chỗ như thế lâu dài chờ xuống dưới, cho dù là thiên tài đều {bịđược} ăn mòn đồng hóa, bị mất tiền thủ tâm.

"Khục hừ hừ ~!"

Mọi người giễu cợt thời điểm, {bịđược} gọi điểm ca nam tử ho khan một tiếng, mọi người thoáng cái liền yên tĩnh trở lại.

"Tiểu quý, ngươi tên là gì?"

Điểm ấy ca thái độ kiêu ngạo ngang ngược, cái đầu không cao, nhưng ngạo khí mười phần. Trong lời nói đầy là khinh thường cùng miệt thị, dường như cái này mặt cung chính là của hấn hậu hoa viên, muốn như thế nào liền như thế nào tựa như.

"Trần Diêu." Trần Diêu không kiêu ngạo không siểm nịnh đáp lại nói: "Ngươi vậy là cái gì người?"

"Lớn mặt! Dám như vậy đối với điểm ca nói chuyện!" Trong đám người lập tức có chó sấn lớn tiếng quát lớn: "Vị này chính là chúng ta mặt cung lão đại Lưu Nhất Điểm, ngươi xưng điểm ca! Thấy điểm ca còn không được quý lạ đại lễ!"

Lưu Nhất Điểm? Thật là một cái quái dị tên.

Trần Diêu không khỏi bật cười, lại hip mắt nhìn qua, Lưu Nhất Điểm trên thân đạo bào có thêu "3000" chữ, hẳn là mặt cung sau cùng gần phía trước như ý vị trí, đoán chừng coi như là mặt cung thực lực mạnh nhất người rồi.

"Trần Diêu sư đệ, ngươi mới đến, chúng ta các sư huynh cũng không có gì có thể tặng cho ngươi đấy." Lưu Nhất Điểm lớn lối nói: "Vừa tới bên trong môn nội, tự nhiên muốn rửa phong trần, vì vậy chúng ta liền tới giúp ngươi ~ "

"Hiện tại phòng ở đã tắm rồi, người còn không có tẩy có thể không làm được ~, khiến cho ta điếm ca cho người hảo hảo rửa!"

Một câu nói xong, Lư Nhất Điểm hai tay vung lên, tiền năng hơi dạng, hai đại thùng nước lạnh trước mặt gọi hướng về phía Trần Diêu.

"Đạp "

Cái này điếm công kích căn bản không vào Trần Diêu pháp nhãn, hơi hơi nghiêng người bước chân biến ảo, nhẹ nhõm né qua.

"Tiểu tử nguoi, rõ ràng còn dám tránh!"

Lư Nhất Điểm không nghĩ tới, mới đến chim non, rõ ràng còn dám cùng mình đối nghịch, nhất thời thì có tức giận, vung tay lên, phụ cận hơn mười cái thùng nước về phía trước khê đảo, nước chảy như rót, hướng Trần Diêu công đi qua.

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu bất động thanh sắc, như trước chuyển động bước chân chợt hiện chuyển xê dịch, lần nữa nhẹ nhõm né qua, làm cho Lư Nhất Điểm lại chụp một cái cái không.

"Nguoi nguoi nguoi. . .!"

Cái này Lư Nhất Điểm là thật nổi giận, trong cơn tức giận đạp bước tiến lên, toàn bộ người coi như một cánh mũi tên nhọn đâm tới, hung hăng một quyền chém ra, thẳng đến Trần Diêu mặt.

Một quyền này nhìn như bình thường, nhưng khê dựa gần liền có thể cảm giác được, trong đó đựng một tia sát khí, còn vận dụng tiền năng. Nếu là Trần Diêu thực {bịđược} một quyền này đánh trúng, xương mũi gãy đều là nhẹ đấy.

"Thật sự là khinh người quá đáng. . .!"

Cảm nhận được một quyền này trong đựng ác ý, Trần Diêu cũng có tức giận, bước chân biến ảo giữa, xoay người một cái né qua Lư Nhất Điểm công kích, sau đó ngược lại giơ tay lên, ngón tay về sau đón đỡ, triển khai cái lệch ra đầu óc, nhắm ngay Lư Nhất Điểm lỗ mũi, hung hăng chọc lấy đi vào.

"Ồi chào nha! ! !"

Cái này một đâm nhưng không phải chuyện đùa, Lư Nhất Điểm cái mũi đều muốn {bịđược} đâm lệch ra, nóng rát cảm giác đau đớn làm cho hắn khó có thể chịu được, tại chỗ té ngã trên đất, cuộn cuộn đứng lên.

"Đau chết mất, đau chết mất!"

Lư Nhất Điểm coi như khóc lóc ôm sòm lăn qua lăn lại Dã Cầu, trên mặt đất qua lại cuộn cuộn, hai tay bụm lấy cái mũi không được tru lên. Đi vào mặt cung mấy năm, chưa từng có người lớn mặt như thế kiêu ngạo? Đối phương bắt quả là cái chim non, bài danh toàn bộ hàn thanh môn chót nhất, rõ ràng cũng dám đối với chính mình động thủ, điều này làm cho Lư Nhất Điểm lại đau vừa then, tức giận toàn thân phát run.

"Cái này. . ."

Mọi người cũng là nhìn mắt choáng váng, không nghĩ tới mới tới chim non lại có thể như thế kiên cường, không chỉ có tránh né sư huynh giới nước, còn quay giáo một kích dẫn tới sư huynh ngay tại chỗ lăn qua lăn lại, tiểu quý này cuối cùng lại lịch gì?

"Hảo tiểu tử. . ."

Qua tốt một hồi, Lư Nhất Điểm mới tỉnh phục hồi tinh thần lại, cảm giác đau đớn thoáng giảm bớt một ít, chậm rãi đứng dậy, cả giận nói: "Nguoi lại dám động thủ đánh ta? Cũng biết là cái gì hậu quả!"

"Có thể có hậu quả gì không?"

Trần Diêu nghiêng đầu đảo lấy ráy tai, về mặt khinh thường, căn bản không có con mắt nhìn Lư Nhất Điểm một cái.

Mọi người cũng bị Trần Diêu kiêu ngạo bộ dáng chọc giận, nhao nhao lớn tiếng quát lớn:

"Tiểu tử nguoi đã xong! Liên mặt cung điếm ca cũng dám đánh? Xem ra là không muốn tại mặt cung lăn lộn!"

Chương 38:: Lập uy

"Liên mặt cung điểm ca cũng dám đánh? Xem ra ngươi là không muốn tại mặt cung lẫn lộn!"

Mọi người quát lớn âm thanh, Luru Nhất Điểm nộ khí trùng thiên, một tay bóp lấy {bịđộc} đâm lệch ra cái mũi, một tay chỉ vào Trần Diêu nói: "Ngươi tên tiểu quỷ, liên đan điền cũng còn không mở, lại dám đánh với ta? Hôm nay nếu không đem ngươi đánh chính là tâm phục khẩu phục, ta sẽ không kêu điểm ca!"

"Đạp đạp "

Vừa dứt lời, Luru Nhất Điểm liền nhanh bước về phía trước, phóng tới Trần Diêu. Xem ra là nhìn ra Trần Diêu bước chân kỳ lạ, khó có thể nắm lấy, đã nghĩ dùng thân thể vật lộn, dùng trụ cột thân thể ưu thế thủ thắng.

"Chích "

Trần Diêu trước mắt cũng xuất hiện một cái nhiệm vụ mới nhắc nhở: Đánh bại Luru Nhất Điểm.

"Hặc hặc, chính có ý đó!"

Trần Diêu tươi sáng cười cười, cũng nghiêm túc, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm vào Luru Nhất Điểm động tác, chuẩn bị cận thân vật lộn.

Một trận chiến này phải thủ thắng, muốn mượn này lập uy, ổn định tại mặt cung địa vị!

Tâm ý đã quyết, Trần Diêu sử dụng ra tất cả vốn liếng ứng chiến, không dám có nửa điểm qua loa.

"Oanh oanh oanh "

Luru Nhất Điểm không hổ là mặt cung đứng đầu, nhìn như kiêu ngạo ngốc nghếch, nhưng thực đánh nhau quả thực có vài thanh bàn chải. Chỉ thấy kia động tác ngắn gọn hữu lực, mỗi một quyền đều tràn đầy lực lượng cảm giác. Đối khó được chính là, tốc độ kia cực nhanh, so với lúc trước tại thí luyện trong quá trình chiến đấu đối tượng cũng mạnh hơn một đoạn. Cả hai kết hợp, kia sức chiến đấu không thể coi thường.

"Quyền trái. . . Nắm tay phải. . . Phía trên. . . Nghiêng xuống. . ."

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu cũng là vận bước như gió, bồng vào liên tục chiến đấu tích lũy kinh nghiệm, phán đoán lấy Luru Nhất Điểm công kích phương vị, không ngừng điều chỉnh bộ pháp làm ra tránh né. Mặc dù không có hệ thống trợ giúp, nhưng đối với loại này "Không quẹo vào" công kích, Trần Diêu vẫn có thể đủ phán đoán cái tám chín phần mười.

"Điểm ca cố gắng lên! Đem cái này tiểu quỷ đánh bay!"

"Điểm ca uy vũ! Bách chiến bách thắng!"

Đang lúc mọi người kêu gào âm thanh, Trần Diêu tránh né có chút vất vả, mấy lần đều thiếu chút nữa bị đánh đến. Chứng kiến tình cảnh như thế, huynh đệ hai người cũng tới sức lực, la lớn: "Trần Diêu! Đừng lẩn trốn nữa! Ngươi nơi nào sẽ là điểm ca đối thủ? Còn là ngoan ngoãn đứng lại, làm cho điểm ca 'Giáo dục' ngươi một phen. Nói không chừng điểm ca tâm tình tốt, đánh cho mấy quyền hãy thu tay nữa nha!"

"Hai cái này hai mặt ba lòng gia hỏa. . .!"

Trần Diêu không khỏi chán ghét trừng mắt liếc hai huynh đệ, trong lòng đối với kia khinh bỉ cũng lại tăng lên một phần.

"Hắc hắc, tiểu quỷ đừng phân tâm a ~ thì cứ như vậy {bịđộc} ta một quyền đánh đập rất không sức lực? Ta còn muốn cùng ngươi chơi nhiều trong chốc lát đây! Coi quyền!"

Một tên bất lưu thân, quyền phong đảo qua bên tai, Trần Diêu vội vàng nghiêng người bước lướt, vừa tránh thoát cái này lăng lệ ác liệt một quyền. Nhưng mà quyền phong như đao, vẫn như cũ đem gương mặt của hắn kéo lê một đường miệt mài máu đến.

"Hừ! Rầm rĩ Trương tiểu quỷ, xem ta điểm ca đánh chính là ngươi răng roi đầy đất!"

Luru Nhất Điểm cũng là kỳ nhân, rõ ràng tự xưng điểm ca, mấy cái hiệp xuống, Trần Diêu rơi hạ phong, rất nhanh đã bị dồn đến phòng tường ngoài bên cạnh, không còn đường lui.

"Điểm ca! Cái này Trần Diêu không có cận thân lực công kích, chỉ có tốc độ cùng bộ pháp mà thôi, không đủ gây sợ!"

Trong đám người, Liên Mi Nhị đệ lớn tiếng nhắc nhở. Lưu Nhất Điểm nghe xong liền vui vẻ, nhìn xem Trần Diêu không kịp thở bộ dạng, kiêu ngạo đem mặt đi phía trước đuổi ra, giễu giễu nói: "Đến a, tiểu quý, người đánh a, người dám đánh một cái thử xem~ "

"Hô. . . Là người sẽ khiến ta đánh chính là. . . !"

Đối với đối phương kiêu ngạo, Trần Diêu sớm đã tức giận tràn đầy, bất động thanh sắc điều tra hệ thống thuộc tính trước mặt tấm, đem còn dư lại 16 điểm chờ phân phối {điểm thuộc tính} một tia ý thức toàn bộ thêm tại trên lực lượng.

"Không sai mà, chính là ta cho người đánh chính là, liền người cầm chút thực lực, ta chính là đứng ở chỗ này cho người đánh một canh giờ cũng không đến nơi đến chốn!"

Thấy Trần Diêu thật lâu không hề động làm, Lưu Nhất Điểm càng là đắc ý quên hình, nhếch miệng cười đung đưa đầu, trong miệng còn đang không ngừng kêu gào.

"Lực lượng: 23 "

Nhìn xem hệ thống trên biểu hiện mới nhất lực lượng trị số, Trần Diêu cảm thấy còn là chưa đủ. Đột nhiên chứng kiến phía dưới nhắc nhở, còn có một chút kỹ năng điểm số không có phân phối, lập tức điều tra kỹ năng trước mặt tấm, không chút lựa chọn lựa chọn trụ cột kỹ năng "Lực lượng biên độ tăng trưởng".

"Chích "

"Chúc mừng người đã lấy được một cái kỹ năng mới!"

Lực lượng biên độ tăng trưởng cấp một, có thể tăng cường một thành lực lượng thuộc tính, muốn gia tăng lực công kích, kỹ năng này không phải học không thể. Mà dưới mắt tình huống, đem cái này một {điểm kỹ năng} thêm đến nơi đây, cũng thích hợp nhất!

Triệu hồi thuộc tính trước mặt tấm nhìn qua, lực lượng thuộc tính lại có biến hóa, biểu hiện {vì:} "23(25)", chắc hẳn dấu ngoặc trong đúng là biên độ tăng trưởng sau đó lực lượng gấp, đạt đến 25 điểm, tại nhỏ tu sĩ bên trong đã coi như là coi như không tệ được rồi.

"Tốt, làm việc phải ngoan độc, bị đánh muốn đứng vững, chờ ta một quyền chém ra sau đó, cũng không nên hối hận. . . !"

"Người đánh à đánh a ~ "

Đáng thương cái này Lưu Nhất Điểm căn bản không có ý thức được bản thân sắp gặp phải là cái gì, còn là một bộ kiêu ngạo bộ dáng, rung đùi đắc ý rất là khiến người chán ghét phiền.

Trần Diêu nghiêng răng súc tích lực lượng, hướng về phía Lưu Nhất Điểm gương mặt hung hăng một quyền đánh tới.

"Đồng!"

Một quyền đến thịt, tàn nhẫn vô cùng, Trần Diêu một quyền này là không lưu tình chút nào, theo "Rắc rắc" một thanh âm vang lên, đoán chừng Lưu Nhất Điểm hai gò má xương đều đoạn đi một tí.

"A! ! !"

Lưu Nhất Điểm kêu thảm ngang bay ra ngoài, mới vừa rồi còn đang gọi rầm rĩ vui cười mọi người thoáng cái lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, bất khả tư nghị nhìn nhìn rơi vỡ tại mây trắng bên ngoài Lưu Nhất Điểm, lại nhìn một chút về mặt chơi liêu Trần Diêu, ai cũng không dám nói chuyện, thở mạnh cũng không dám thở mạnh.

Cái này chim non cũng quá mạnh rồi a!

Không nói cái này Lưu Nhất Điểm kiêu ngạo không làm chống cự, đã nói một quyền này, cho dù là hết sức chăm chú phòng bị, {bị được} như vậy một quyền oanh đến, lại có bao nhiêu người có thể đủ chèo chống ở?

"Liên Mi tiểu tử! Người không phải mới vừa nói tiểu quý này không có cận thân lực công kích sao? ! Cái này cái này cái này, đây là có chuyện gì? !"

Lưu Nhất Điểm bạn bè không dám đối với Trần Diêu bạo nổi, đành phải quay đầu lại giận dữ mắng mỏ ra chủ ý cùi bắp Liên Mi Nhị đệ.

"Cái này, ta. . ." Liên Mi cũng là không thể tin được bản thân thấy hết thấy, trừng trừng mắt miệng há lớn cả buổi trì hoãn thần thờ, nói làm bầm: "Lúc trước thí luyện thời điểm rõ ràng không phải như thế. . ."

"Chư vị sư huynh."

Một quyền oanh mọi người mắt choáng váng, Trần Diêu hài lòng nhẹ gật đầu, một bên thò tay lau đi trên mặt vết máu, một bên nhìn khắp bốn phía, đối với mọi người cất cao giọng nói: "Ta Trần Diêu tới đây đây, là vì tu tiên đạo, lấy được Tiên Duyên, cũng không muốn cùng người tranh chấp."

"Nhưng cái này cũng không có nghĩa là ta không thể, hoặc sẽ không dám cùng người động thủ. Người nếu phạm ta, ta nhất định phạm nhân, sau này ai nếu dám không trải qua đồng ý, bước vào ta nơi ở một bước, ta nhất định sẽ đem đánh bay, không để lại chút nào tình cảm!"

"Ồi chào nhé. . ."

Cách đó không xa, Lưu Nhất Điểm vẫn còn kêu thảm đầy đất lăn qua lăn lại, tựa hồ đang tại {vì: là} Trần Diêu mà nói làm lời chú giải.

Cuối cùng, Trần Diêu thò tay phui phui trên quần áo bụi đất, lại lấy ra này câu âm điệu mạnh mẽ lời nói:

"Như còn có loại này sự tình phát sinh, đừng trách là không nói trước. . . !"

"Xoạt! ! !"

Mọi người xôn xao, mặt cung chấn động, Trần Diêu một trận chiến lập uy!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39:: Thuận vị

(câu cất chứa, câu đề cử!)

"Như còn có loại này sự tình phát sinh, đừng trách là không nói trước. . . !"

Chim non Trần Diêu, vị trí ở cuối cung chót nhất một vị, nhập môn ngày đầu tiên đối mặt mặt cung đứng đầu khiêu khích, không chút do dự ra tay phản kích, đại thắng Lưu Nhất Điểm, mặt cung chấn động, cả nhà đều biết!

"Chích "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu trước mắt xuất hiện "Nhiệm vụ hoàn thành" chữ, ấn mở ban thưởng liệt biểu, làm cho hấn lại trong bụng nở hoa.

"Lấy được kinh nghiệm +20 "

"Đạt được danh vọng: Hàn thanh môn danh vọng +10 "

"Đạt được trụ cột {điểm thuộc tính} +1 "

"Ban thưởng không tệ lắm ~ "

Đối với hàn thanh môn danh vọng các loại, Trần Diêu cũng không thêm để ý, kinh nghiệm cùng {điểm thuộc tính} mới là vương đạo. Nhất là thuộc tính này điểm, đã hồi lâu không có xuất hiện ban thưởng {điểm thuộc tính} nhiệm vụ, xem ra nhiệm vụ này liên hệ thống đều cho rằng thật không đơn giản, mới có thể cho ra như thế ban thưởng.

"Cái này. . . Không thật sự đi? Điểm ca rõ ràng bị đánh bại? !"

"Điểm ca thế nhưng là mặt cung mạnh nhất người, lại bị mới tới chim non đánh bại, thật sự không thể tưởng tượng nổi!"

"Tuy nói điểm ca để cho hấn, nhưng một quyền kia tới đây, mặc cho ai cũng ngăn không được a!"

Mọi người tắc tắc kêu kỳ lạ, kinh ngạc không thôi, lúc này, đột nhiên một trận gió âm thanh truyền đến.

"Vù vù "

Trần Diêu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy không trung một vị đạo nhân bay đến, đang mặc màu sắc không giống với các đệ tử đạo bào, trong tay như là vân hạc trường lão bình thường, nắm một cây phát trần.

"Mặt cung trường lão đến rồi!"

Mọi người tiếng kinh hô ở bên trong, đạo nhân hai chân trên không trung hơi đạp, nhẹ nhàng rơi xuống đất. Trần Diêu nhìn kỹ, người này niên kỷ có phần nhẹ, chẳng biết tại sao có thể trở thành mặt cung trường lão.

"Đệ tử Trần Diêu, thuận vị biến hóa!"

Một tiếng tuyên bố, đạo trong tay người phát trần vùng lên, một cỗ tiên năng tản mát ra, bao gồm Trần Diêu toàn thân, một kiện mới tinh đạo bào xuất hiện ở trên người hắn, cúi đầu nhìn qua, phía trên làm cho thêm con số {vì:là} "3320" .

"Vù vù "

Tiên năng không dứt, đem Trần Diêu phòng nhỏ cũng toàn bộ bao bọc trong đó, một hồi tiếng vang sau đó, phòng ốc rực rỡ hẳn lên, lúc trước nước đọng không thấy bóng dáng, trên vách tường con số cũng phát sinh biến hóa, đồng dạng biến thành "3320" .

"A? Của ta thuận vị tăng lên?"

Trần Diêu cảm thấy thập phần mới lạ, nhìn nói người, lại nhìn một chút trên người mình đạo bào, rất có thú vị.

"Vừa rồi ngươi cùng Lưu Nhất Điểm một trận chiến, tăng lên mặt cung trường lão đối với ngươi đánh giá, nguyên do thuận vị bay lên." Đạo nhân mặt không biểu tình, cất cao giọng nói: "Thuận vị tại Trần Diêu sau đó ngươi, thuận vị hoàn lại."

Nói xong, lại là phát trần vùng lên, tiên năng lại lần nữa tản mát ra, lúc này đây tức thì bao gồm càng nhiều nữa người. Không ít người đều tại kinh hô giật gựa, nhưng nhưng không cách nào cải biến trên thân thuận vị rốt xuống sự thật.

"Thuận vị thay đổi hoàn tất, mời tất cả vị đệ tử không muốn tụ tập ở này, tiến đến dùng bữa."

Đạo nhân trong lời nói có một cỗ không nói ra được uy nghiêm ý vị, làm cho người ta không thể không nghe theo. Mặt cung trường lão lên tiếng, mọi người thấy không có nhìn thật là náo nhiệt, tốp năm tốp ba chuẩn bị ly khai.

"Trường lão, ta có vấn đề!"

Mọi người ở đây sắp ly khai thời điểm, có một cái hồn nhiên hữu lực thanh âm vang lên.

"A?" Đạo nhân cũng là không phản cảm, trở lại lạnh nhạt nói: "Mời nói."

Theo trong đám người, đi ra một gã đầu trọc người cao to, dáng người khôi ngô, tướng mạo thô kệch, biểu lộ kiên nghị, một người đầu trọc sáng loáng như thể tỏa sáng, thập phần dễ làm người khác chú ý.

"Trường lão, vừa rồi Trần Diêu rõ ràng đánh bại chúng ta mặt cung mạnh nhất người, vì sao thuận vị lại chỉ tăng lên 50 đến vị trí?"

Đầu trọc vấn đề làm cho mọi người chịu sửng sò, không ít người cũng gật đầu đồng ý.

"Đúng vậy a, theo lý thuyết cái này Trần Diêu đánh cho như thế xinh đẹp một trận chiến, vì sao lại chỉ tăng lên điểm này thuận vị? Xác thực không quá hợp lý."

"Ha ha, hỏi thật hay." Đạo nhân nhưng là nhẹ nhõm cười cười, phát trần vừa thu lại nói: "Đầu tiên, bởi vì Lưu Nhất Điểm khiêu khích sốt ruột, không làm phòng bị, mới bị Trần Diêu đánh bại, cũng không phải là thực lực chân chính cho phép."

"Tiếp theo, " đạo nhân chuyển hướng Trần Diêu, ánh mắt âm trầm rồi một ít, nhiều thêm vài phần lạnh lùng nói: "Chúng ta hàn thanh môn bên trong, không đề xướng đệ tử lẫn nhau tranh đấu, sở hữu thông qua chiến đấu có được đánh giá, toàn bộ sẽ được suy giảm."

"Không biết, ta có hay không trả lời vấn đề của ngươi."

Đạo nhân nói xong, mọi người không nói thêm gì nữa, Trần Diêu rồi lại hứng thú, hỏi: "Xin hỏi trường lão, cái kia như thế nào hành vi mới có thể tương đối nhanh tăng lên thuận vị đây?"

"Hết thầy hành vi." Đạo có người nói: "Chỉ cần ngươi có thể thông qua hành vi của mình biểu hiện ra thực lực, có thể tăng lên thuận vị, nhất định sẽ có người chứng kiến."

Nói xong, đạo nhân đôi chân vừa bước, toàn bộ người bay không dựng lên, đạp trên Vân Bộ dần dần từng bước đi đến.

Trần Diêu quay đầu lại đi, chứng kiến Lưu Nhất Điểm cùng hắn chính là tay sai đám cũng đã không thấy tăm hơi, xem ra là đã sớm chạy trốn hiện trường. Trong mọi người, cái kia đầu trọc cũng đang mặt mỉm cười nhìn mình, trong lòng không khỏi đối với người này xem trọng thêm vài phần.

Người này không cùng người kéo bè kết phái, tại trường lão làm ra sau khi quyết định, còn {vì:là} chưa từng gặp mặt Trần Diêu kêu bắt bớ. Cứ chỉ này cách làm, cùng mặt trong nội cung đám người còn lại hoàn toàn bất đồng, coi như là một cái hán tử.

"Trần Diêu sư đệ, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu."

Ý muốn lúc giữa, đầu trọc đi lên trước, đối với Trần Diêu thờ dài hành lễ. Trần Diêu vội vàng đáp lễ nói: "Vừa rồi đa tạ sư huynh, không biết vừa rồi cái kia đạo nhân là người phương nào? {vi:là} Hà trưởng lão gặp trẻ tuổi như vậy?"

"A, hấn a." Đầu trọc nói: "Hấn không phải là hàn thanh môn trưởng lão, mà là mặt cung trưởng lão. Ngoại trừ môn phái trưởng lão bên ngoài, mỗi một cung đều có chính mình trưởng lão, coi như là quản sự. Hấn cũng là duy nhất có quyền lợi quyết định ai có thể đủ lý khai mặt cung, trở lên tấn chức người."

"Thực lực của hấn, nên tương đối đáng sợ đi." Nhìn xem đạo nhân bóng lưng rời đi, Trần Diêu xuất thần nói.

"Không phải ta và ngươi chỗ cùng." Đầu trọc cười nói.

"Đúng rồi, " Trần Diêu trở lại hỏi: "Còn chưa thỉnh giáo sư huynh tôn tính đại danh?"

"A, ha ha, ta cũng đã quên tự giới thiệu rồi!" Đầu trọc cười mở cười nói: "Ta họ Quách danh Diễm, ngươi không cần gọi ta là sư huynh, gọi ta Quách Diễm là được rồi."

Nói qua, Quách Diễm lần nữa thờ dài, trịnh trọng chuyện lạ nói: "Về sau kính xin Trần Diêu huynh đệ chỉ giáo nhiều hơn!"

"Sư huynh khách khí." Trần Diêu trong lòng có vô số nghi vấn, hiện tại đi lên cái xem ra giống như là Bách Sự thông người, vội vàng hỏi: "Quách sư huynh, ta theo lại tới đây bắt đầu, vẫn nghe được các sư huynh nói cái gì 'Mặt cung' 'Mặt cung' đấy, không biết cái này mặt cung cuối cùng là có ý gì?"

"Ha ha, Trần Diêu huynh đệ, thứ cho ta nói thẳng." Quách Diễm nghe vậy liền vui vẻ, cười nói: "Ngươi một kẻ phạm phu, không biết hàn thanh môn tình huống ngược lại cũng bình thường. Nhưng nếu như tiến vào tiên môn, về sau có thể đã đừng có lại hỏi ngu như vậy vấn đề."

"Mặt cung chính là trong chỗ này, nơi này chính là mặt cung. Cái gọi là mặt cung, dĩ nhiên là là bài danh chót nhất địa phương, tại mặt cung phía trên, còn có ba đại cung!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40:: Tinh đỉnh chi đồ

"Cái gọi là mặt cung, dĩ nhiên là là bài danh chót nhất địa phương. Tại mặt cung phía trên, còn có ba đại cung!"

Cùng Quách Diễm một phen hàn huyên xuống, Trần Diêu cùng hấn coi như là thực lạc, thấy Trần Diêu hoàn toàn không biết hàn thanh môn bên trong tình huống, Quách Diễm liền thoải mái giới thiệu.

"Như Trần Diêu huynh đệ biết, loại này dùng thực lực quyết định thuận vị, dùng thuận vị quyết định địa vị phương thức, là chúng ta hàn thanh môn đặc biệt tấn chức phương pháp, tại đây mảnh đất giới coi như là có tiếng xa gần, cũng là các đại tiên môn trong một loại sáng tạo cái mới."

"Ba nghìn danh có hơn đệ tử số lượng ít nhất, tổng thể thực lực cũng yếu nhất, bình thường các Trưởng lão cho rằng không có quá lớn tiền đồ, hoặc là cần muốn trường kỳ quan sát đệ tử, mới sẽ an bài tại nơi này thuận vị. Cái chỗ này, liền được xưng là mặt cung."

Quách Diễm nói qua, hơi hơi nhăn mày, tựa hồ đối với mình cũng thân ở chỗ này lòng mang không cam lòng.

"Mặt cung phía trên, nếu như ngươi có thể thuận lợi tiến vào ba nghìn thuận vị ở trong, có thể đi vào trung phẩm. Trung phẩm nhân số rất nhiều, khu vực cũng so với mặt cung rộng lớn không ít, chính thể thực lực càng là không thể so sánh nổi. Hai nghìn đến ba nghìn thuận vị một nghìn người, đều lưu lại trung phẩm."

"Trung phẩm phía trên, xưng là thượng huyền, đồng dạng là ngàn người chỉ nhiều người lớn cung, một nghìn đến hai nghìn thuận vị đệ tử gặp đứng ở chỗ đó. Nếu như nói trung phẩm người phần lớn {vi:là} hợp cách tu sĩ, như vậy thượng huyền liền tràn đầy quái tài kỳ tài, phóng tới mặt khác môn phái nhỏ đi, rất có thể gặp cho rằng tiền mả đến bồi đường."

"Mà nếu như ngươi thật sự thân phụ kỳ tài, có thể đi vào người trên người cảnh giới, tiến vào một nghìn thuận vị ở trong, vậy có thể càng tiến một bước." Nói đến đây, Quách Diễm trong mắt đột nhiên dần hiện ra ao ước tươi đẹp sùng bái sắc thái, tựa hồ đối với cái kia cao nhất một cung có chút hướng tới: "Sau cùng gần phía trước một nghìn đệ tử chỗ ở nhà chỗ, được xưng là tinh đỉnh, là hàn thanh môn tinh túy chỗ!"

"Mặt cung, trung phẩm, thượng huyền, tinh đình. . ."

Trần Diêu yên lặng lập lại một lần cái này trình tự, trong lòng cũng nổi lên nói thầm: Trên tinh đình, bản thân thật sự có cái này năng lực sao?

"Tứ đại trong nội cung, mỗi một khối khu vực đều có cùng loại vừa rồi vị kia đạo nhân giống nhau trường lão tọa trấn, hẳn gặp căn cứ đệ tử năng lực sắp xếp định thuận vị, nhập lại quyết định ai có thể tấn cấp. Ngoài ra, đệ tử cũng có thể thân thỉnh khiêu chiến, nếu như đánh bại trường lão, là có thể mà chuyển biến thành, quản hạt một khu vực."

Quách Diễm chỉ chỉ mới nói người phương hướng ly khai, hạ giọng nói: "Hắn chính là năm nay vừa mới đánh bại nguyên bản mặt cung trường lão, tấn chức trường lão người, cho nên mới phải trẻ tuổi như vậy."

"Cái này hàn thanh môn thật là không đơn giản, mãnh liệt như thể tinh vi cạnh tranh cơ chế, quả thật có thể đủ tại trong cát đãi vàng, tìm được ngàn dặm mới tìm được một người tốt mới!" Trần Diêu không thể không bội phục hàn thanh môn các Trường lão trí tuệ, không được gật đầu.

"Ha ha, còn không chỉ như vậy đây!" Quách Diễm cười thần bí nói: "Không chỉ là tứ đại cung trường lão vị trí, thậm chí ngay cả toàn bộ hàn thanh môn trường lão vị trí cũng có thể khiêu chiến. Bất luận cái gì hàn thanh môn đệ tử, chỉ cần cảm giác mình thực lực đầy đủ, không phải nói các Trường lão, mặc dù là Chương môn cũng có thể đánh lên một đánh, vạn nhất thắng, có thể trở thành mới Nhâm chương môn, chương quản toàn bộ hàn thanh môn!"

Trần Diêu không khỏi hít một hơi lạnh khí: Như thể cơ chế tuy rằng xảo diệu, nhưng cũng cần bên trong môn nội trường lão cùng Chương môn, đối với thực lực của mình có sung túc tự tin mới được. Nếu là bị đệ tử mà chuyển biến thành, không phải nói chiến bại hay không, ánh sáng mặt mũi này liền gánh không nổi, về sau bên trong môn khả năng sẽ thấy cũng không ngốc đầu lên được rồi!

"Trần Diêu huynh đệ, người xem bên kia."

Quách Diễm chỉ một ngón tay, Trần Diêu thuận thế nhìn lại, chỉ thấy xa xôi khu vực lên, có một chỗ đỉnh núi cao đứng vững, tại dài đằng đặc son mạch bên trong có chút dễ làm người khác chú ý, tính toán là son trung chỉ son.

"Thuận vị càng cao, lấy được hết thấy đều càng là cao cấp, giảng bài người, Linh dược phẩm chất, vũ khí phân phối, tâm pháp luyện tập. . . Hết thấy hết thấy đều hoà thuận vị trí có quan hệ." Quách Diễm nói: "Theo mặt cung mãi cho đến tinh đình, càng là trở lên, lại càng tiếp cận cái kia ngọn núi cao. Nói cách khác từ nơi này bắt đầu, mãi cho đến cái kia ở dưới chân núi, chính là người của ta tinh đình chi đồ!"

Trần Diêu thuận mắt nhìn lại, đây bất quá là một đoạn hơn mười dặm đường núi mà thôi, nhưng từ nơi này đi tới đó, lại không biết lên giá phí bao nhiêu thời gian mới có thể làm được.

"Này tòa đỉnh núi là hàn thanh môn chỗ son mạch ngọn núi cao nhất, nghe đồn tại ngọn núi trung ương nhất có một chỗ cung điện dưới mặt đất, {vì: là} hàn thanh môn khai sơn Thủy Tổ xây dựng, là chư tinh lực lượng vẫn lạc chỗ. Nếu có thể ở chỗ đó tu hành, nhất định làm chơi ăn thật, so với ở loại địa phương này, không biết muốn tốt hơn chỗ nào rồi."

Quách Diễm nói nước miếng tung bay, càng nói càng lảng say, Trần Diêu cũng nghe được nhập thần, không có ngăn cản.

"Ồ đằng kia mà trong nội cung, cư trú lấy hàn thanh môn mạnh nhất bảy tên đệ tử, cả ngày hấp thu chư tinh lực lượng, gần trời được tháng, mạnh giống như là quái vật bình thường!"

"Bởi vì chúng ta hàn thanh môn chỗ không giới hạn Đại Lục Đông châu Nam Vực, nam, đối ứng lấy Chu Tước, nguyên do bảy người kia lại bị trở thành là 'Chu Tước Thất Túc' !"

"Chu Tước Thất Túc, thật bá đạo tên tuổi!" Trần Diêu cười nói.

"Đầu chỉ tên tuổi bá đạo, tục truyền nói nói, Chu Tước Thất Túc thực lực thậm chí vượt qua bên trong môn nội đại bộ phận trường lão, chỉ là bởi vì trời sinh tính cao ngạo quái gở, không muốn dạy dỗ đệ, mới không có mà chuyển biến thành, mà là tiếp tục làm làm đệ tử, cả ngày tu hành."

Loại này cạnh tranh tính rất mạnh hệ thống, đúng là hàn thanh môn quật khởi chỗ căn bản, Trần Diêu không khỏi may mắn, bản thân coi như là đến đúng rồi địa phương!

"Cái kia Chu Tước Thất Túc thuận vị, có phải hay không chính là theo 1 đến 7?" Trần Diêu hỏi.

"Không sai."

"Nào dám hỏi Quách huynh thuận vị là. . . ?"

"Ha ha, chưa đủ nhắc tới."

Quách Diễm cười cười, cầm lên đạo bào một góc biểu hiện ra cho Trần Diêu nhìn.

"3011!"

Trần Diêu chấn động, trách không được người này sẽ như thế nắm chắc tức giận, dám đảm đương lấy tất cả mọi người trước mặt rất bản thân, nguyên lai thực lực mạnh mẽ như thế, nhập lại không thua gì Lưu Nhất Điểm bao nhiêu.

"Đúng rồi, còn có một vấn đề, không biết Quách huynh có thể hay không nói cho ta biết, như thế nào mới có thể đề cao như ý. . ."

Ngay tại Trần Diêu hỏi ra cái này mấu chốt tính vấn đề thời điểm, đột nhiên trong đám người một hồi bạo động, không ít người thét chói tai vang lên tứ tán né ra.

"Làm sao vậy? !"

Trần Diêu cả kinh, chẳng lẽ là Lưu Nhất Điểm trả thù đã đến? Giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy theo đỉnh núi cao phương hướng, vài đạo Tiên Quang lập lòe, đang tại rất nhanh tới gần mặt cung.

"Thật mạnh uy áp!"

Quách Diễm cũng cảm thấy không đúng, trên thân như công thiên quân gánh nặng, hiển nhiên là lại cực kỳ khủng khiếp nhân vật xuất hiện.

"Vù vù vù "

Không bao lâu, Tiên Quang tới gần, nhìn kỹ lại, chỉ thấy ít ỏi người chính điều khiển giống như mà bay, đạp giống như đến đây, mỗi cái đều là thon dài thon thả, đang mặc cùng Trần Diêu bọn hắn cùng loại đạo bào, chỉ là nhiều hơn một đường viền vàng, thoạt nhìn rất là chói mắt.

"Những người này. . . Không thể nào!"

Quách Diễm kinh hô một tiếng, Trần Diêu hỏi vội: "Làm sao vậy? Quách huynh nhận thức bọn hắn?"

"Không, ta cũng không nhận ra bọn hắn, nhưng ta nhận ra hắn đám y phục trên người!" Quách Diễm cau mày nói: "Những người này theo tính đến đây. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42:: Kẻ gây tai họa quán thân

"Ta thích như vậy đấy!"

Danh đầy hàn thanh môn đại mỹ nữ Kỳ Quan Duyệt nhi, đột nhiên theo cao cao tại thượng tinh đình, đi tới môn phái biên giới mặt cung, còn tưởng là lấy ca ca, Chu Tước Thất Túc một trong Kỳ Quan Hành trước mặt, khoác lên một cái mặt cung tiểu quý cánh tay. Một màn này làm cho ở đây tất cả mọi người nhìn mắt choáng váng, người nào đều không ngờ rằng, sự tình lại có thể biết như vậy phát triển.

"Cái kia, mỹ nữ, người có phải hay không nhận lầm người. . . Ai yêu!"

Trần Diêu vừa định giải thích vài câu, rồi lại đột nhiên cảm thấy cánh tay tê rần, cúi đầu nhìn qua, cánh tay đều bị Duyệt nhi cho vụn ra tị huyết, đành phải cố nén đau đớn, lúng túng nhìn trước mắt tinh đình khách đến thăm đám.

"Duyệt nhi, ngươi thật sự là quá hồ đồ rồi!" Kỳ Quan Hành vừa nhìn thấy muội muội ngang ngược bộ dạng liền đau đầu, bất mãn nói: "Ngươi căn bản cũng không biết rõ hắn là ai, cái này tiện tay kéo tới người có thể nào giữ lời? ?"

"Ài, đúng thôi!" Trần Diêu nghe xong Kỳ Quan Hành không có {bịđọc} lừa bịp, vội vàng phụ họa nói: "Ta cùng với vị mỹ nữ kia màu trắng không mưu. . . Ai yêu! !"

Trần Diêu lời còn chưa nói hết, trên cánh tay liền lại nhiều hơn một khối máu ứ đọng. Cái này Kỳ Quan Duyệt nhi ra tay có phần tàn nhẫn, nếu là lại nói gì nhiều, bảo vệ không cho phép có thể hay không cũng bị đánh thành trọng thương. Nghĩ vậy vừa ra, Trần Diêu lập tức an tĩnh, thở mạnh cũng không dám thở mạnh.

"Ai nói ta không biết hắn hay sao? ?" Duyệt nhi cùng ca ca đặt lên gạch, chu miệng nói: "Ta cũng không phải tùy tiện chạy loạn mới đến nơi đây đây, ta vốn chính là chạy hắn đến đây!"

Thật sao! Trần Diêu nghe xong lời này đau cả đầu, đây không phải vừa tô vừa đen sao?

Nhìn xem Kỳ Quan Hành ánh mắt càng ngày càng lạnh lẽo ác liệt, mơ hồ đã lộ ra một cổ sát khí, Trần Diêu trong lòng là rất bồn chồn: Duyệt nhi là Kỳ Quan Hành bảo muội, không nỡ bỏ động thủ đánh người đúng là bình thường. Nhưng mình và Kỳ Quan Hành không thân chẳng quen, nếu cái này Chu Tước Thất Túc thật sự nổi giận, đừng nói tổn thương không bị thương đấy, chính mình mạng nhỏ đều không nhất định giữ được rồi!

"Tốt, cái kia ta hỏi ngươi, " Kỳ Quan Hành thần sắc lạnh lùng nói: "Bên cạnh ngươi cái này người, họ quá mức danh người nào? Nếu như các ngươi là quen biết đã lâu rồi, sẽ không phải liền tên cũng không biết đi? "

"Nhanh, nói!"

Duyệt nhi nghiêng đầu, hung hăng trợn mắt nhìn Trần Diêu liếc, làm cái chùy hình uy hiếp nói.

"Trần Diêu, ta là Trần Diêu!"

Trần Diêu nào dám gây cái vị này Bồ Tát, liên tục không ngừng hồi đáp.

"Hắc hắc, như thế nào đây? Đã hài lòng không?"

Trần Diêu coi như nghe lời, Duyệt nhi trong lòng tự nhiên cao hứng, cùng ca ca giằng co chiếm được hướng đầu gió, rõ ràng đang tại tất cả mọi người trước mặt hướng về phía ca ca làm lên mặt quỷ đến. Cái kia dí dỏm bộ dáng khả ái, phối hợp tình xảo hoàn mỹ ngũ quan, tại hần người xem ra coi như Thiên Tiên hạ phàm, rất là mê người. Nhưng ở Trần Diêu xem ra, cái này rồi lại cùng ma quỷ sắc mặt xấp xỉ, quả thực chính là một sông lớn kẻ gây tai họa!

"Hừ, Duyệt nhi, ngươi từ nhỏ liền trời sinh tính ngang ngược, cả ngày hồ đồ, ta làm là huynh trưởng, cũng coi như chiếu cố ngươi, vì ngươi chinh đồn các loại cục diện rồi rằm, chưa bao giờ có câu oán hận." Kỳ Quan Hành đánh giá liếc Trần Diêu, khinh thường nói: "Nhưng ngươi có thể nào thích một cái mặt cung phế vật? Loại này tập chúng tụ tập địa phương, có thể có cái gì tốt người? "

". . ."

Kỳ Quan Hành lời này nói rất nặng, chẳng khác gì là đem toàn bộ mặt cung đều mắng mấy lần. Như thế Mà đối phương quý vì Chu Tước Thất Túc, thực lực địa vị không một không nghiêng ép ở đây tất cả mọi người, mặt cung mọi người cũng không thể tránh được, mặc dù trong lòng có rất nhiều bất mãn, rồi lại cũng không có người dám ra mặt phản đối.

"Đúng vậy a! Tiêu tử này, một bộ người mang đến sự xui xẻo bộ dạng, luận thực lực, luận hình dạng, luận ăn nói, luận gia thế, có điểm nào nhất có thể so ra mà vượt đại ca của chúng ta ngó công linh? "

Kỳ Quan Hành sau lưng, ngó công linh chính là tay sai đám cũng thừa cơ trào phúng, có người liếc nhìn Trần Diêu đạo bào trên thuận vị đánh số, đổi là khinh thường khê hừ nói: "Ngươi xem một chút hần, không chỉ có thân ở mặt cung, hơn nữa thuận vị vẫn còn ba thiên ba bách có hơn, quả thực chính là đồ bỏ đi!"

"Đúng đúng đúng, ta là đồ bỏ đi, chư vị còn là đi nhanh lên đi! Ta cũng không cái này năng lực cùng nhiều vị Đại tiên làm ầm ỉ!"

Trần Diêu trong lòng là ước gì chuyện này mau chóng chấm dứt, bị chửi hai câu cũng thì thôi, người nào làm cho mình bây giờ thực lực chưa đủ đây?

Chỉ bất quá tại ở sâu trong nội tâm, Trần Diêu còn là đối với những người này kiêu ngạo ngôn luận có phần có bất mãn, chỉ là biểu hiện ra không có biểu hiện ra ngoài, mà là đem những này người hình dạng đều thật sâu ghi tạc trong nội tâm, một ngày kia cuối cùng muốn hoàn trả.

"Dừng, các ngươi biết cái gì!" Cái nào hiểu được cái này Duyệt nhi lại không chịu từ bỏ ý đồ, thò tay tại Trần Diêu trên vai hung hăng vỗ nói: "Thuận vị đánh số tính toán cái gì? Người trong lòng của ta thế nhưng là mang thai kỳ năng thiên tài, đầu là khinh thường tại biểu hiện mà thôi. Nếu là hần nghiêm túc, từng phút đồng hồ trên tinh đỉnh!"

"Xoạt!"

Duyệt nhi lời vừa nói ra, mọi nơi một mảnh xôn xao: Từng phút đồng hồ trên tinh đỉnh? Cái này tinh đỉnh thế nhưng là hàn thanh môn sở hữu tu sĩ trong lòng Thánh Địa, cho dù là bất thể ra thiên tài cũng không dám khoa trương xuống như thế hải khẩu. Duyệt nhi những lời này, chẳng khác gì là đem Trần Diêu hướng trong hố lửa đẩy!

Bất quá cũng có một số nhỏ người nhớ tới vừa rồi Trần Diêu đánh bại trần một chút một trận chiến, trong lòng phạm vào nói thầm: Chẳng lẽ cái này mặt cung thật sự đã đến nhất tôn đại thần [pro], chính như Duyệt nhi theo như lời, che giấu rất sâu, không muốn biểu hiện mà thôi?

"A?" Kỳ Quan Hành nghe vậy cũng là sững sờ, sau đó hai mắt nhú lại, trừng hướng Trần Diêu nói: "Chuyện này là thật?"

"Vân vân và vân vân! Cái này cái này cái này, đây cũng không phải là ta nói đấy!"

Trần Diêu đầu đều nhanh nổ, vội vàng lớn tiếng cãi lại, nhưng Duyệt nhi nhưng không cho hần thoát thân cơ hội, hung hăng nhéo Trần Diêu cánh tay một cái, bản thân ngẩng đầu lên, lỗ mũi chỉ lên trời nói: "Đương nhiên thật đúng!"

"Hừ, tốt!" Kỳ Quan Hành mỉm cười, nhìn chằm chằm vào Duyệt mới nói: "Lời này thế nhưng là ngươi nói!"

Duyệt nhi làm cái mặt quỷ nói: "Là ta nói thì sao?"

"Sáu tháng."

Kỳ Quan Hành thò tay so với một cái "Sáu" chữ, trầm giọng nói: "Chỉ cần tiểu tử này sáu tháng trong vòng trên tinh đỉnh, ta sẽ thấy mặc kệ ngươi, mặc ngươi đem người theo đuổi đã thương, đánh chết đều không quan hệ, ta sẽ giúp ngươi dọn dẹp!"

"Không không không, cái này có hiểu lầm, cái này. . ."

"Nếu như làm không được. . ." Kỳ Quan Hành duỗi vung tay lên, ngăn trở Trần Diêu giải thích, tiếp tục nói: "Nếu như sáu tháng ở trong hắc lên không được tinh đỉnh, ta liền lấy hắc trên cổ đầu ngươi. Mà ngươi, tức thì phải cùng ta cùng đi hướng ngó công lĩnh xin lỗi!"

Bà mẹ nó! Thiệt hay giả? !

Trần Diêu cái này là triệt để không cách nào, xem ra Kỳ Quan Hành là định rồi tâm tư muốn Duyệt nhi khó chịu nổi, đối hạ quyết tâm muốn đem Trần Diêu diệt trừ. Tiếp tục như vậy đừng nói tu hành, liền tính mạng đều muốn giữ không được!

"Dừng, không dừng sáu tháng, ba tháng là đủ rồi!"

Duyệt nhi trả lời càng làm cho tất cả mọi người kinh diệu cái cảm: Nếu như nói sáu tháng trên tinh đỉnh là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành, như vậy ba tháng trên tinh đỉnh quả thực chính là đâm rỗng hang hồ!

"Bà mẹ nó, không mang theo như vậy bịp ta đấy. . . Ai yêu. . ."

Trần Diêu oán trách một câu, lại bị Duyệt nhi hung hăng vừa bắm, chỉ có thể đáng chất lắc đầu, cẩn thận bắt đầu suy nghĩ kế tiếp nên như thế nào chạy trốn về phía trời xa.

"Chích "

Nhưng vào lúc này, Trần Diêu trước mắt nhảy ra một cái nhiệm vụ lan can.

"Chúc mừng ngươi hoàn thành chi nhánh nhiệm vụ: Kẻ gây tai họa quần thân. Đạt được danh vọng: Hàn thanh môn danh vọng +20."

Bà mẹ nó loại này phá nhiệm vụ cũng đừng có cho thấy đã đến được không nào? ?

Trần Diêu khóc không ra nước mắt, Kỳ Quan Hành thì là cười lạnh một tiếng, xoay người sang chỗ khác, cũng không quay đầu lại rồi đi mặt cung.

"Tiểu tử, chúng ta tại tinh đỉnh chờ ngươi! Chúng ta đi!"

Ngó công lĩnh chính là tay sai đám cũng là khí điểm kiêu ngạo, phát tay áo rồi đi, còn lại Trần Diêu hoà nhã nhĩ, cùng với mặt cung mọi người giương mắt nhìn.

"Dừng, cái này chết ca ca! Hừ hừ hừ!"

Duyệt nhi tựa hồ còn đắm chìm tại đây "Giai đoạn tính thắng lợi" trong vui sướng, hướng về phía mấy người bóng lưng rồi đi lớn nhãn mặt.

"Ài. . . Xem ra chỉ có thể chạy trốn chết. . ."

Trần Diêu thoáng cái cảm thấy trước mắt con đường một mảnh u ám, yên lặng xoay người vừa muốn rời đi, lại bị một cái bàn tay như ngọc trắng cho bắt được.

"Ngươi không thể đi! Trong vòng ba tháng phải lên cho ta tinh đỉnh!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43:: Không thể nào nhiệm vụ

"Người không thể đi! Trong vòng ba tháng phải lên cho ta tỉnh đỉnh!"

Duyệt nhi kéo lại đầu muốn vụng trộm chạy đi Trần Diệu, gắt giọng: "Ta đều hướng ca ca khoe khoang khoác lác rồi, nếu người làm không được mặt của ta không phải là mất hết rồi!"

Ai muốn vì người xúc động tính tiền a!

Trần Diệu đều nhanh khóc lên, bên người mặt cung mọi người cũng là mừng rỡ chế giễu, đều nghị luận.

"Ba tháng trên tỉnh đỉnh? Quả thực đậm rỗng hang hồ! Cũng không biết cái này Kỳ Quan Duyệt nhi là cái nào gân dưng sai rồi, vậy mà gặp xuống như vậy tiền đặt cược!"

"Hắc hắc, cái này cái này Trần Diệu nhưng thần khí không đứng dậy rồi. Ba tháng không hơn tỉnh đỉnh, cũng sẽ bị Kỳ Quan Hành đuổi giết, đối mặt cái này nhóm cao thủ, nơi nào sẽ có nửa điểm cơ hội?"

"Vừa mới vào chúng ta hàn thanh môn liền xông xuống bức này đại họa, cái này Trần Diệu xem ra là ngốc không đi xuống rồi..."

Tỉnh đỉnh, hàn thanh môn sở hữu tu sĩ trong lòng Thánh Địa, thuận vị bài danh tại một nghìn ở trong cao thủ mới có thể ngốc địa phương. Cái gì thiên tài, kỳ tài, thiên phú dị bẩm, tại tỉnh đỉnh trong cao thủ đều là mẫu vụn.

Có thể đi vào tiền môn đấy, bản thân cũng đã là nhân trung chỉ hồ lang, có thể tại tu sĩ trong trở hết tài năng trở thành trong đó cao thủ, càng là phượng mao lân giác. Một người bình thường tu sĩ, dù là dù thế nào nỗ lực, tại hàn thanh môn ngốc cả cuộc đời trước, đều không nhất định có thể sờ đến tỉnh đỉnh Biên nhi. Nhưng hôm nay Trần Diệu lại bị dồn ép muốn ba tháng liền trên tỉnh đỉnh, quả thực chính là chế cười.

"Tỉnh đỉnh chỉ đồ, khó như lên trời." Một bên Quách Diễm cũng lắc đầu nói: "Trần Diệu huynh đệ, đây là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành."

"Ài . . ."

Trần Diệu cũng là cúi đầu thở dài, người nào không biết nhiệm vụ này khó càng thêm khó đây? Chỉ là Duyệt nhi tính khí vội vàng xao động, ăn nói lung tung, đem mình kéo vào trong khe không nói, còn dồn ép bản thân phải hoàn thành lời hứa. Cái này Trần Diệu là chân chân chính chính năm thương, tìm ai nói rõ lý lẽ đây?

"Ta nói, ca ca người thế nhưng là hàn thanh môn cao thủ chân chính, Chu Tước Thất Túc một trong." Trần Diệu trong lòng còn có ôm lấy một tia may mắn tâm lý, thử thăm dò hỏi Duyệt mới nói: "Chắc có lẽ không nhớ được ta đây số tiểu nhân vật đi? Người cũng không quá đáng là muốn thoát khỏi khốn cảnh mà thôi, ta coi như là phối hợp, coi như là một cái công cụ, giúp người thoát khỏi phiền toái, chuyện này ta xem cứ định như vậy đi??"

"Nghĩ khá lắm." Cái nào hiểu được Duyệt nhi nhưng là một chậu nước lạnh dội xuống, lắc đầu nói: "Ca ca ta cái người thế nhưng là đã gặp qua là không quên được, người chính là hóa thành tro hán cũng nhận ra. Hiện tại người chỉ có một con đường có thể đi, chính là trong vòng ba tháng trên tỉnh đỉnh!"

Trần Diệu nức nở nói: "Như thế nào trên?"

Duyệt nhi hai mắt một trắng nói: "Ta nào biết được!"

"Ta đi!" Trần Diệu nhanh chóng liền nguyên bản thể giới thường nói đều đi ra, oán giận nói: "Ta nói vị này đại tiểu thư, nơi đây nhiều người như vậy, người chọn ai không đi, vì sao hết lần này tới lần khác chọn ta à?!"

Duyệt nhi trả lời làm cho Trần Diệu thiếu chút nữa phun ra một miệng máu: "Bởi vì người rồi ta gần a."

Người đặc biệt này là Lưu Xuyên Phong sao?!

Trần Diệu nóng nảy, đưa tay chỉ bên người Quách Diễm nói: "Hắn cũng rồi người gần a, vì sao không chọn hắn??"

Duyệt nhi quay mắt nhìn nhìn Quách Diễm, lông mày nhướng lên nói: "Bởi vì hắn xấu."

"Bịch"

Quách Diễm khóc hôn mê bất tỉnh.

Trần Diệu cái này là nửa điểm biện pháp cũng không có, nhìn kỹ, Duyệt nhi đạo bảo trên thêu lên vài cái chữ to: Tám mươi tám. Bản thân cũng là thuận vị tại trăm tên ở trong cường nhân, bản thân liền trở mặt đều làm không được, đành phải bắt đắc dĩ nói: "Ba tháng trên tỉnh đỉnh, điều này sao có thể a!"

"Ừ, nói như vậy là không thể nào đây." Duyệt nhi suy tư một chút nói: "Không phải nói ba tháng, sáu tháng cũng không có khả năng."

"Vậy người còn nói ba tháng!"

"Người ta thể hiện nha, ta sai rồi còn không được à. . ."

Duyệt nhi một bộ sờ sờ bộ dáng đáng thương, tựa hồ biết mình làm sai, bộ dạng phục tùng rũ xuống mục đích liếc trộm Trần Diệu, cũng không biết có

phải hay không diễn đấy, trong mắt rõ ràng còn dần hiện ra nhẹ nhẹ lệ quang, bộ dáng kia làm cho Trần Diêu một bụng tức giận cũng không có chỗ vùng.

Ngươi thể hiện liền lấy mạng của ta làm tiền đặt cược? Nếu không phải đánh không lại ta và ngươi sớm trở mặt với ngươi rồi!

Trần Diêu trong nội tâm thầm mắng một câu, biểu hiện ra rồi lại cũng không thể tránh được, còn phải đối với Duyệt nhi tốt nói khuyên bảo.

"Trần Diêu huynh đệ, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có chạy trốn chết!" Quách Diễm nghiêm mặt nói: "Ta nghe nói, muốn lên tinh đỉnh mà nói, tối thiểu phải có luyện huyết chỉ năng. Giống như Duyệt nhi loại này trăm tên bên trong cường nhân, tối thiểu đều là luyện huyết ngũ giai cao thủ. Chu Tước Thất Túc càng là vượt qua luyện huyết tồn tại."

"Trần Diêu huynh đệ hiện ở đan điền cũng không mở, càng lên cao đột phá lại càng khó, trong vòng ba tháng đi vào luyện huyết, tuyệt đối không có khả năng!"

"Ngươi chờ một chút ngươi chờ một chút." Trần Diêu nghe được không hiểu ra sao, ngắt lời nói: "Cái gì luyện huyết không luyện huyết đấy, là có ý gì?"

"Cốt nhục thân thể da tùy, dồn khí tam nguyên thuộc về." Quách Diễm giải thích nói: "Câu này khẩu quyết chỉ chính là tu sĩ tu hành cấp bậc tấn chức quy luật."

"Đơn giản mà nói, tu sĩ mở đan điền, có được tiên năng sau đó, đi vào Luyện Cốt giai đoạn. Chỉ cần tu luyện được {lamlúc}, không ngừng cảm ngộ, cuối cùng có một ngày có thể vượt qua Luyện Cốt, đi vào luyện huyết cảnh giới. Sau đó Luyện Thể, luyện da, luyện tùy, theo thứ tự tấn chức."

"Từng cái giai đoạn đều chia làm mười cái nhỏ bậc thang, cái gọi là luyện huyết ngũ giai, chính là chỉ luyện huyết cấp tu sĩ khác, đi vào cái thứ năm nhỏ bậc thang, cũng chính là luyện huyết đoạn giữa trái phải thực lực."

"Từng cái giai đoạn đều có kia tu luyện trọng điểm, ví dụ như Luyện Cốt, chủ yếu nhằm vào tu sĩ xương mạch trụ cột, là đắp nặn cùng khai quật thân thể tiềm năng giai đoạn. Đã có được Luyện Cốt khả năng, thân thể tiêu chuẩn gấp trên diện rộng gia tăng, không thể cùng người phạm giống nhau mà nói."

"Đợi đến cốt nhục thân thể da tùy năm cái giai đoạn tu luyện xong xong, toàn bộ viên mãn sau đó, trong cơ thể tiêu chu thiên mới tính chính thức đã thông, cũng liền có thể xưng là là một gã có được không tầm thường chiến lực tu sĩ rồi. Chỉ là cấp này đoạn chỉ có số rất ít nhân tài có thể đến tới, không chỉ có cần trác tuyệt nỗ lực, càng cần nữa siêu nhân thiên phú cùng kỳ ngộ. Dù là ngươi có được hết thấy điều kiện, không có có cái đo đếm mười thậm chí trên trăm năm tu luyện, cũng rất khó thành công."

Tu sĩ chỉ đồ dài đằng đằng, xa không thể kỳ. Trần Diêu tuyệt vọng quay đầu lại nhìn thoáng qua Duyệt nhi, người sau vẻ mặt bất đắc dĩ gật đầu nói: "Cái này đầu trục nói không sai, dựa theo tình huống bình thường mà nói, muốn theo thường dân biến thành luyện huyết tu sĩ, tối thiểu cũng cần cái mười năm tám năm đấy. Cho dù là giống như bốn cô nương thiên tài như vậy, cũng là sớm mà bắt đầu tu hành, bỏ ra hơn năm năm thời gian mới đến bây giờ tiêu chuẩn."

"Nhanh nhất cần bao nhiêu thời gian?" Trần Diêu hỏi.

"Ừ. . . Theo ta được biết, theo mở đan điền bắt đầu tính lên, đến đi vào luyện huyết cảnh giới tốc độ nhanh nhất người, chính là ta ca ca. Hắn bị người gọi chính thức thiên tài, tu hành tốc độ vượt xa thường nhân, là chúng ta kỳ quan thể gia mới Nhất Đại trong cực kỳ có thiên phú một cái." Duyệt nhi nhớ lại nói: "Hắn đại khái bỏ ra hai năm thời gian đi!"

"Vậy ta còn hảo hảo nghiên cứu một cái trốn chết lộ tuyến đi. . ."

Ngay tại Trần Diêu bắt đầu quan sát hàn thanh môn địa thế, chuẩn bị tru hoạch trốn chạy để khỏi chết lộ tuyến thời điểm, Duyệt nhi rồi lại hơi hơi nhăn mày nói:

"Bất quá đâu rồi, cũng có ngoại lệ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 44:: Thiên tài gọi bằng cụ đường

"Bất quá đâu rồi, cũng có ngoại lệ."

Duyệt nhi một câu lại đẩy lên Trần Diêu trong lòng hy vọng, hỏi vợ: "Cái gì ngoại lệ?"

"Ừ, nếu như chỉ tu nhất tượng mà nói, không có luyện huyết trở lên, xác thực không có khả năng trên tinh đỉnh." Duyệt nhi ít có bày ra một bộ rất nghiêm túc biểu lộ nói: "Nhưng nếu như đồng tu lưỡng tượng, đều có cái Luyện Cốt thất giai có lẽ là đủ rồi!"

"Không sai, đúng là cái biện pháp!" Một bên Quách Diễm cũng gật đầu nói: "Nếu như tu hành hỗ trợ lẫn nhau lưỡng tượng, lẫn nhau giữa sẽ hình thành hợp lực, thực lực so với đồng nhất giai đoạn tu sĩ cao hơn trên nhiều cái bậc thang. Ta nghe nói có chút lợi hại gia hỏa, đồng tu lưỡng tượng, chiến đấu lúc thức dậy coi như hai người đồng thời tác chiến, thực lực có chút đáng sợ. Có thể nói là có được xa siêu việt hơn xa ngang nhau cấp bậc sức chiến đấu, người nào cũng không thể coi thường."

Cuối cùng, Quách Diễm lại lắc đầu, hoang mang nói: "Thế nhưng là đồng tu lưỡng tượng, thật sự có khả năng sao?"

Duyệt nhi nhẹ gật đầu, khẳng định nói: "Tuy rằng rất ít, nhưng như vậy thiên tài gọi bằng cụ xác thực tồn tại."

"Ta nói hai người các ngươi có hết hay không rồi, còn có thể hay không hảo hảo nói chuyện phiếm rồi hả?" Thấy hai người lại nói đến bản thân nghe không hiểu mà nói, Trần Diêu nóng nảy, hỏi vợ: "Cái gì giống như không giống đấy, lại là cái quái gì? "

"Ngươi như thế nào cái gì cũng không biết à? Ta liền kì quái ngươi tên gia hỏa như vậy như thế nào tiến hàn thanh môn? " Duyệt nhi trợn nhìn Trần Diêu liếc, khinh thường nói: "Mỗi người tu sĩ ngoại trừ tu hành cấp bậc bên ngoài, còn sẽ có bản thân thuộc điểm mạnh."

"Ví dụ như bình thường võ giả, có người thiên dùng đao kiếm, có người yêu thích quyền cước vật lộn, có người cung tiễn phi tiêu dùng vô cùng truyệt, cũng có người chuyên môn nghiên cứu kì kĩ âm xảo. Đây là mỗi người bất đồng tính cách, sinh trưởng hoàn cảnh, luyện võ thói quen, thân thể tình huống làm cho dẫn đến bất đồng, có điểm mạnh tất có yếu hạng, như thế nào đương trường tị đoán, là mỗi cái võ giả cùng cực cả đời đầu đề."

"Tu sĩ bên trong cũng có như vậy khác nhau, loại này khác nhau {bịđược} tổ tiên làm phân loại, nhập lại tính nhắm vào nghiên cứu ra bất đồng tu hành tâm pháp, căn cứ bất đồng tâm pháp, có thể tạo nên hoàn toàn khác nhau phong cách chiến đấu. Loại này khác nhau, liền xưng là giống như."

"Thái cực sanh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, Tứ Tượng sinh bát quái. Người tu Tứ Tượng, đều thành bát đầu ngũ, ngũ đạo Quy Nguyên, ngũ phá xưng cảm giác."

Duyệt nhi tuy rằng như thường ngày cười toe toét tùy tiện đấy, nhưng là chân chính nghiêm túc nói lên tu hành sự tình, rồi lại là không có chút qua loa, tựa như cái tiểu sư phụ tựa như dạy bảo Trần Diêu.

"Tu sĩ muốn tìm kiếm đấy, là trong cơ thể mình huyền bí, trong cơ thể tiểu chu thiên liên thông thế giới đại chu thiên, thân thể huyền bí, chính là tự nhiên huyền bí. Vì vậy tu sĩ {bịđược} chia làm Tứ Tượng, phân biệt chỉ dùng tiền thay thế cây Thủy Hỏa. Mỗi một chủng giống như đều có kỳ đặc khác biệt điểm mạnh."

"Ví dụ như kim tượng người, thiên binh khí, bất kỳ vũ khí nào đã đến trong tay bọn họ, cũng có thể phát huy ra siêu phẩm uy lực. Thiên hạ thiên sử dụng binh khí Vũ Đầu gia, phần lớn {vìlà} kim tượng cao thủ."

"Mộc tượng người, hấp thu vạn vật Linh khí, chỉ cần thân ở trong tự nhiên, có thể dẫn động ngàn vạn Sinh Linh Chi Khí lớn mạnh bản thân. Tại rừng rậm, thảo nguyên {các loạichờ} chỗ, gần như có thể vô địch."

"Thủy tượng giả, thanh tịnh linh động, bộ pháp đa đoan, chiêu thức hoa lệ. Thiên vận dụng sức nước tác chiến, động như thỏ chạy, yên tĩnh như xử nữ, làm cho người ta bất đoán không ra. Tuy rằng nhìn như nhu nhược, nhưng nhưng lại có mạnh nhất ẩn nhẫn lực lượng, nước chảy đá mòn, lại chắc chắn tám thuấn cũng không cách nào chống lại nước chảy ăn mòn, có thể nói là nhất hoa mỹ nhất tượng."

"Hỏa tượng giả, từ nhỏ Man lực, lực lượng rút núi này, từng chiều từng thức cương mãnh mau lẹ, tuyệt không một chút sức tưởng tượng, toàn bộ bằng thực lực thủ thắng. Giẫm chân sông núi nứt ra, đưa tay phong vân biến, khí phách mười phần, quyền dưới chân vong hồn vô số, làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật."

Trần Diêu lắng lắng nghe, trong lòng đem lúc trước bá kiến mọi người từng cái đối âm:

Giang Ba không hề nghi ngờ nên là thủy tượng, hoa lệ chiêu thức, phong độ nhẹ nhàng bộ dạng, chính như khê cong dòng suối, lại như một con sông lớn, uyển chuyển hàm xúc lúc yếu ớt gió xuân, trào lên lúc như sấm bốc lên, là biến hóa cực hạn.

Hắc y nhân Triệu Vô Song, nên là hỏa tượng không thể nghi ngờ, mạnh mẽ ra quyền, cường hãn lực lượng, không lúc không phát ra thô bạo nhiệt năng, đều giống như một đoàn lửa bùng, tùy thời đều muốn đem thảo nguyên cháy hết bình thường.

Cái kia rừng rậm sát thủ nên là kim tượng, thiên dùng cung tiễn ám khí, bản thân thực lực nhưng là bình thường.

"Bình thường tu sĩ cùng cực cả đời, cũng rất khó sửa xong nhất tượng, chế ngự với thiên phú bố trí, thường thường tại đạt tới cái nào đó giai đoạn sau đó dụng tượng, đạt tới bản thân bình cảnh, từ nay về sau không tiếp tục kiến thụ."

Duyệt nhi tiếp tục nói, cái kia xinh đẹp bộ dáng, trừ đi trách trách vu vu thần thái, thật là đẹp làm cho lòng người say.

"Thiên phú dị bẩm người, đồng tu lưỡng tượng, có thể xưng là làm là quý tài, tại cái gì thời đại đều có thể đơn giản trở thành đại năng, danh chấn nhất thời."

"Đồng tu tam tượng người có thể tính làm là tuyệt đối thiên tài, bởi vì này không chỉ có cần thực lực cùng thiên phú, còn cần số mệnh cùng cơ duyên, càng cần nữa thượng thừa tam tượng tâm pháp. Nếu như tại tu hành trong quá trình một loại giống như rơi xuống mặt khác lưỡng tượng quá nhiều, cũng sẽ bị còn lại lưỡng tượng hợp nhất thôn phệ, đồng tu tam tượng ý nghĩa cũng sẽ không có."

"Cái kia đồng tu Tứ Tượng đây?" Trần Diêu nhin không được hỏi: "Có khả năng sao?"

"Đồng tu Tứ Tượng người, xưa nay có chi." Duyệt mới nói: "Bất quá có lịch sử mà theo cũng không quá đáng rai rác mấy người mà thôi, mấy người kia đều tại lưu danh sử xanh, hầu như toàn bộ xưng vương, cho đến hôm nay nháp lên tên của bọn hắn, mọi người còn có thể run rẩy cung bái."

"Kia ở dưới thiên tài, thiên tài gọi bằng cụ đám, cũng phần lớn làm một thế hệ hào kiệt, lực lượng nhưng địch quốc, gần với đương thời chi Vương, thực lực đã vượt ra khỏi mọi người tưởng tượng."

"Không giới hạn đại lực ở bên trên tất cả đại giáo phái, phần lớn đều có thiên phú không tui tu sĩ, nhưng thiên tài gọi bằng cụ rồi lại đúng là hiếm thấy. Một ít cổ xưa trong truyền thừa, sẽ có thiên tài gọi bằng cụ tọa trấn, đơn giản không xuất quan, như xuất quan tức thì thiên hạ động, phong vân biến, tất cả đại sự phát sinh."

"Thế nhưng là đồng tu lưỡng tượng, cần đối với trong cơ thể tiên năng có rất mạnh lực khống chế, bức này thiên tài gọi bằng cụ từ xưa biến ít càng thêm ít. Lưỡng tượng đồng tu, nếu là thực lực không đều đặn, sẽ dẫn đến trong cơ thể cản trở, thập phần nguy hiểm. Vì vậy tốt nhất là ngay từ đầu sẽ cùng tu, nếu không độ khó rất lớn." Quách Diễm ở một bên bổ sung: "Trần Diêu huynh đệ đan điền không mở, nói không chừng. . ."

"Không, không có khả năng, nào có trùng hợp như vậy sự tình." Duyệt nhi rồi lại đầu lắc giống như trống lắc lắc, chắc chắn nói: "Cái này so với ba tháng xông vào luyện huyết còn muốn không có khả năng. Ta sai rồi, hại người chết, người còn là trốn chạy để khỏi chết đi!"

Nhưng mà Trần Diêu rồi lại nhủ vậy, suy tư một hồi hỏi: "Hàn thanh môn điểm mạnh là cái nào lưỡng tượng?"

"Đừng có nằm mộng!" Duyệt nhi lắc đầu nói: "Theo như người nói không có khả năng liền là không thể nào! Ta hôm nay sẽ đưa người xuống núi, người trốn càng xa càng tốt, đợi đến lúc ca của ta hắn. . ."

"Mau nói cho ta biết." Trần Diêu giương mắt, kiên định nhìn xem Duyệt mới nói: "Hàn thanh môn mạnh hơn cái nào lưỡng tượng?"

"Ách, thủy tượng cùng mộc tượng đi." Duyệt nhi miễn cưỡng đáp: "Thủy tượng cùng mộc tượng bổ sung, hàn thanh môn bên trong thì có thượng thừa tâm pháp."

Trần Diêu nghe vậy khẽ gật đầu, nghiêm mặt nói: "Ta phải đi thiên tài gọi bằng cụ đường, lưỡng tượng đồng tu. . .!"

"Chích "

Tại Duyệt nhi cùng Quách Diễm ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, Trần Diêu trước mắt xuất hiện một cái nho nhỏ thanh nhiệm vụ:

"Giải khóa nhị cấp nhiệm vụ dây xích: Trên tinh đỉnh."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47:: Thành công đột phá!

"Đến đây đi, chúng ta tiếp tục!"

Phóng ra dư thừa tinh lực, Trần Diêu toàn bộ người rực rỡ hẳn lên, lực chú ý toàn bộ tập trung đến trên tu hành, hết sức chuyên chú tìm kiếm đột phá, không hề bị mặt khác nhân tố ảnh hưởng.

"Lần này cần lại không thành công, ta liền đánh người!"

Duyệt nhi tuy rằng ngoài miệng còn thở phì phì đấy, nhưng mà vẫn như cũ rất nghiêm túc chuyển vận tiên năng, trợ giúp Trần Diêu vượt qua cửa ải khó.

"Vù vù "

Theo tiên năng không ngừng tiến vào trong cơ thể, Trần Diêu lại một lần nữa cảm giác được cái loại này ám áp xúc cảm, tiên năng tụ tập thành con rắn ngửa đầu về phía trước, lần nữa đối với đan điền triển khai trùng kích.

Ta thấy được!

Có lẽ là bởi vì tâm vô tạp niệm, Trần Diêu rõ ràng thấy rõ ràng con rắn hướng đi, Duyệt nhi tiên năng tựa như Trần Diêu trong cơ thể một đường Ngân Hà, không ngừng kéo dài mở rộng, không bao lâu liền hiện đầy bụng của hắn, nhập lại coi đây là trụ cột, hướng đan điền xuất phát.

"Oanh, oanh "

Lần lượt trùng kích phía dưới, Trần Diêu không còn là cái kia không hề cảm giác thường dân, hắn tựa hồ cảm nhận được trong cơ thể mình, một loại cổ trước kia chưa bao giờ phóng thích qua năng lượng, chính tại trong Đan Điền hô ứng lấy Duyệt nhi tiên năng trùng kích. Coi như một tòa thành trì trong ngoài, đều có cường binh đánh, mặc kệ lại như thế nào chắc chắn, cũng muốn lộ ra sơ hở trí mạng đã đến.

"Oanh!"

Rốt cuộc một kích phía dưới, sáng tỏ thông suốt! Trần Diêu cảm giác được đan điền bức đã bắt đầu buông lỏng, một tia ám áp tiên năng chính thuận theo từng đạo khe hở hướng trong đan điền quán thấu. Bên trong đan điền cái kia ngũ say không biết bao nhiêu năm năng lượng, cũng bị từng bước làm thức tỉnh, tại Trần Diêu trong cơ thể, coi như có hai cổ quân đội đang tại giao chiến, không ngừng bắn ra sinh ra tính mạng năng lượng đến.

Quá trình này không thể nói sung sướng, nhưng nhưng cũng không thống khổ, chỉ là loại này thể nghiệm vô cùng mới lạ, làm cho Trần Diêu có chút đáp ứng không xuê mà thôi.

"Chích "

Một tiếng quen thuộc hệ thống thanh âm nhắc nhở, Trần Diêu trước mắt xuất hiện một cái nhiệm vụ lan can: Mở đan điền.

"Bà mẹ nó, cái này đều có nhiệm vụ có thể làm?"

Nghĩ đến hoàn thành nhiệm vụ khả năng còn có ban thưởng, Trần Diêu nhiệt tình dồi dào, toàn tâm đưa vào, làm cho tâm tính theo về này dòng nước ấm đi cảm thụ trong cơ thể hết thảy, cảm giác kia giống như là một cái người đuôi, trong bóng đêm sống nhiều năm sau đó, rốt cuộc cảm nhận được một tia ánh sáng tựa như.

Trần Diêu có thể cảm giác được, một cái thể giới mới chính ở trước mặt hắn triển khai!

Thì cứ như vậy cố gắng không biết bao lâu, rốt cuộc theo một tiếng rất nhỏ vỡ tan thanh âm, Trần Diêu đan điền bên ngoài cứng rắn vách tường rốt cuộc {bịđược} trong ngoài hợp lực làm cho đánh tan, coi như tại trong cơ thể hắn khai ra một cái không đáy sân vườn, nở rộ khác vàng sáng!

"Oanh!"

Đan điền bên ngoài con rắn trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, trong Đan Điền tức thì tản ra vô cùng vô tận năng lượng.

"Nguyên lai đây chính là đan điền bộ mặt thật!"

Trần Diêu nhắm mắt Ngưng Thần, nội thị mà đi, chỉ thấy nguyên bản ngoan đá một khối đan điền biến hóa nhanh chóng, phụ cận cứng rắn vách tường biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một mảnh đen kịt đích chỗ trống không gian. Mà nguyên bản đan điền vị trí, tức thì xuất hiện một hạt màu vàng kim óng ánh nhỏ hạt gạo nhỏ, tuy rằng thật nhỏ vô cùng, coi như cây kim, nhưng tản ra chói mắt hào quang, trong nháy mắt liền chiếu sáng trong cơ thể hắn mỗi một cái góc nhỏ.

"Hô "

Ám áp năng lượng cũng ở đây Trần Diêu trong cơ thể tự chủ phát ra, theo Duyệt nhi tiên năng ly khai, Trần Diêu bắt đầu thử vận chuyển trong cơ thể mình tiên năng. Nhưng có lẽ là bởi vì tiểu chu thiên còn chưa hoàn toàn thành lập, vì vậy vận chuyển không lắm trôi chảy. Bất quá tiên năng những nơi đi qua, vẫn là có thể cảm nhận được thân thể cơ năng đã nhận được rõ ràng tăng cường.

"Chúc mừng người, nhiệm vụ hoàn thành!"

Hệ thống nhắc nhở cũng đúng hẹn tới, Trần Diêu làm giả nhắm mắt cảm thụ trong cơ thể tiên năng lưu chuyển, trên thực tế tức thì bất động thanh sắc điểm kích [ấn vào] rồi" nhận lấy ban thưởng" cái nút."Xôn xao" một tiếng, ban thưởng liệt biểu xuất hiện ở trước mắt.

"Lấy được kinh nghiệm: +20 "

"Đạt được tiên năng chuyên dụng {điểm thuộc tính}: +5 "

"Giải khóa mới thuộc tính: Tiên năng "

"Người {điểm thuộc tính} đã toàn diện trên điều, mời điểm kích [ấn vào] thuộc tính trước mặt tầm xem xét "

"Bà mẹ nó! Ban thường thật đúng là phong phú!"

Trần Diệu mừng rỡ trong lòng, vội vàng ấn mở thuộc tính trước mặt tầm xem xét, nhìn kỹ phía dưới lấp bắp kinh hãi.

Tại hoàn thành nhiệm vụ này lúc trước, Trần Diệu lực lượng {vì là} 23 điểm, nhanh nhẹn 10 điểm, thể lực 9 điểm, tiên năng 0 điểm. Mà nhiệm vụ sau khi hoàn thành, tựa hồ tất cả thuộc tính đều tự hành gia tăng lên 2 điểm!

"Lực lượng 25 điểm, trải qua kỹ năng 'Lực lượng biên độ tăng trưởng' gia tăng, thực tế lực lượng điểm số {vì là} 27 điểm! Nhanh nhẹn 12 điểm, thể lực 11 điểm, tiên năng 2 điểm!"

Trần Diệu không thể chờ đợi được đem 5 điểm chuyên dụng {điểm thuộc tính} toàn bộ thêm đã đến tiên năng lên, vừa mở đan điền, tiên năng liền biến thành 7 điểm, thật sự làm cho người ta giật mình.

"Nói như vậy, ta có thể coi như là cái chính thức tu sĩ rồi!"

Trải qua thời gian dài nỗ lực, rốt cuộc vào tiên môn, đã trở thành tu sĩ, Trần Diệu khó nén vui sướng trong lòng, mãnh liệt vọt lên thân, mở hai mắt ra, cảm thán đi cảm thụ tu sĩ thế giới.

"Chiêm chiếp "

"Vù vù "

"Rắc rắc "

Chim Tước thanh âm, gió thổi cây cỏ kêu, các tu sĩ bước qua lá rụng phát ra âm thanh, nước ngầm mạch yên lặng lưu động nhịp đập. . . Hết thấy hết thấy đều xa cuối chân trời, nhưng ở Trần Diệu xem ra rồi lại coi như gần rất nhiều.

Những cái kia âm thanh là như thế xác thực chân thật, dường như thò tay có thể sờ được bình thường. Giương mắt nhìn lên, trên tường nhện bò động, ngoài cửa sổ chim nhạn nam thuộc về, dưới ánh mặt trời hạt hạt hơi bụi, đều nhìn nhìn thấy tận mắt. Xem ra không chỉ có thân thể thuộc tính đã nhận được tăng cường, tu sĩ đối với thế giới cảm giác năng lực, cũng là thường nhân làm cho khó có thể sánh bằng.

"Đợi một chút. . . Như vậy. . ."

Trần Diệu đột nhiên nhớ tới một sự kiện, có chút lúng túng quay đầu lại đi, giả bộ như lơ đãng nghiêng mắt nhìn mắt thấy hướng về phía sau cửa sổ.

Ngoài cửa sổ hết thấy thu hết vào mắt, liền côn trùng nhúc nhích âm thanh đều rõ ràng lọt vào tai. Tuy rằng Trần Diệu biết rõ, những thứ này âm thanh cùng hình ảnh, cũng không phải là chân thật bị ánh mắt của hắn cùng lỗ tai cảm giác đến, mà là vì sinh mệnh tàn mất ra năng lượng chấn động, cùng trong cơ thể tiên năng nổi lên phản ứng, cho nên mới phải huyền hóa ra, nhưng mà cái này vẫn như cũ có nghĩa là. . .

Trần Diệu hơi có chút xin lỗi nhìn về phía Duyệt nhi, người sau chính điềm nhiên như không có việc gì đứng dậy mặc quần áo, tuy rằng biểu hiện ra nhìn không ra cái gì khác thường, nhưng vẫn như cũ có thể cảm giác đến, trong cơ thể năng tiên năng chính đang kịch liệt chấn động, tựa hồ cũng đang vì một kiện sự tình gì mà tâm tình rung động.

"Không xong. . . Khẳng định {bị được} nàng đã biết. . ."

Trần Diệu cúi đầu xuống gãi gãi cái ót, đi đến Duyệt nhi bên người, đều muốn mở miệng nói xin lỗi, rồi lại lại không phải nói cái gì.

"Người là khôi tốt tài liệu."

Duyệt nhi cũng không quay đầu lại, mở miệng nói: "Sơ khai đan điền, rõ ràng trên thực lực lơ lửng ở rõ ràng như thế, thiên phú không tính quá kém."

"A. . . A? Thật sao?"

Trần Diệu {bị được} một lời làm thức tỉnh, cười cười xấu hổ.

"Vâng, người đánh ta một quyền thử xem."

Duyệt nhi xoay người lại đối mặt Trần Diệu, chu mỏ nói: "Ta phải thử một chút lực lượng của người như thế nào."

"Cái kia. . . Ta nhưng đánh cho a!"

Trần Diệu nín hơi Ngưng Thần, đột nhiên đưa tay một quyền hướng Duyệt nhi đánh tới.

Nhưng mà cái này quyền đến không trung, trước mắt Duyệt nhi xinh đẹp khuôn mặt lại làm cho Trần Diệu vô luận như thế nào đều không hạ thủ được, đều muốn thu sức lực, lại phát hiện mở đan điền sau đó tốc độ đã có biên độ tăng trưởng, nắm đấm đã đi tới Duyệt nhi trước mặt!

"Ta thu!"

Trần Diêu nỗ lực vừa thu lại, nhưng vẫn không thể nào hoàn toàn dừng, một quyền này mà xui quẻ khiến đẩy, rõ ràng vừa vận mềm nhũn ẩn tại Duyệt nhi trên bộ ngực.

". . . Chết, trần, Diêu. . . !"

"Đừng!", "A ~~~ "

Trần Diêu hi văn nhạc kiến {bịđọc} Duyệt nhi một cái bàn tay cho đánh bay ra ngoài ~

"Tốt rồi, chúng ta đi thôi."

Mặc chỉnh tề, Duyệt nhi giờ lên vung tay lên giải trừ cấm chế, bước đầu tiên bước ra gian phòng, chu cái miệng nhỏ nói: "Kế tiếp mới thật sự là nan đề."

"Đi chỗ nào?"

Trần Diêu vuốt trên mặt đỏ bừng Ngũ Chi sơn, vẻ mặt buồn rười rượi hỏi.

Duyệt nhi tươi sáng cười cười, trong tươi cười rồi lại có chứa một tia dí dỏm cùng trêu tức, làm cho Trần Diêu tự đáy lòng cảm thấy, trước mặt mình tựa hồ có một cái cực lớn cạm bẫy.

"Đi đặc huấn ~!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48:: Vào man

"Đạp đạp đạp "

Hàn thanh môn sơn mạch phía trên, hai cái kiện trắng thân ảnh như gió, chính thuận theo đường núi rất nhanh xuống núi, theo cước bộ của bọn hắn cùng tốc độ để phán đoán, tuyệt không phải hơi hợt thế hệ.

"Duyệt, Duyệt nhi. . . Ngươi chậm một chút!"

Duyệt nhi phía trước, Trần Diêu ở phía sau, hai người chạy vội xuống núi, Trần Diêu cùng đặc biệt vất vả. Tuy nói hắn đan điền sơ khai, theo lý trước thói quen thói quen mới lực lượng, nhưng Duyệt nhi hiển nhiên không định cho hắn nghỉ ngơi thời gian, cái gọi là đặc huấn, lúc này cũng đã bắt đầu rồi.

"Hoặc là đuổi kịp, hoặc là {bịđọc} ca của ta giết chết, chính ngươi chọn ~ "

Duyệt trò đùa vui đùa mà cười cười, tiếng cười giống như chuông bạc, tại trên sơn đạo phiêu đăng. Như thường ngày cái này âm thanh xem như âm thanh của tự nhiên, lúc này đối với Trần Diêu mà nói rồi lại coi như Địa Ngục ác quỷ gõ cửa, nghe chỉ làm cho người ta sồn hết cả gai ốc.

Có như vậy cái nhỏ "Sur phụ", cũng thật không biết là phúc còn là họa!

Thuận theo đường núi rồi đi hồi lâu, xuống núi sau đó lại dọc theo một cái người vì tu ra con đường rồi đi một hồi, thẳng đến con đường đầu cuối lộ tuyến biến mất, Duyệt nhi mang theo Trần Diêu đi vào vô biên vô hạn cây bên trong.

Có lẽ là rừng rậm cổ đầu lưu lại di chứng, Trần Diêu vừa đến cái này trong rừng rậm, toàn bộ người tinh thần liền căng thẳng lên, hai mắt không được quan sát đến bốn phía, sợ đáng sợ kia rừng rậm sát thủ còn tiềm phục tại nơi đây, muốn đối với hắn và Duyệt nhi làm loạn.

Tại trong rừng rậm lại rồi đi hồi lâu, mấy lần suýt nữa mất dấu sau đó, Duyệt nhi rốt cuộc tại một chỗ hoang man chỉ địa lối vào ngừng lại.

Nơi này địa thế hết sức kỳ lạ, Trần Diêu ngẩng đầu bốn phía nhìn qua, nguyên bản rậm rạp chằng chịt cao lớn rừng cây, đã đến nơi đây tựa hồ bị nào đó lực lượng thần bí cho phân ra ra, hoặc như là có một người Viễn Cổ Cự thủ từ nay về sau trải qua, đem cái mảnh này rừng rậm sinh sôi nghiền ra một đường lỗ hổng tựa như.

Lỗ hổng bên ngoài, rừng rậm giăng đầy, cùng nhân gian địa phương còn lại rừng rậm không quá mức chỗ khác biệt, bất quá là cây cối càng thêm cao lớn hơn một chút mà thôi.

Mà xuyên qua lỗ hổng sau đó, cảnh tượng rồi lại hoàn toàn bất đồng: Thương thiên cổ thụ như trước như rừng, nhưng loại cây rồi lại đã xảy ra kỳ diệu biến hóa. Chưa bao giờ thấy qua thực vật cao cao đứng vững, bộ dáng quái dị động vật vội vàng lướt qua, thỉnh thoảng có kịch liệt chấn động ôn tồn vang truyền đến, tựa hồ có cái gì cực kỳ khủng khiếp đồ vật chính ở bên trong đi đi lại lại tựa như.

"Đến, thử đem tiên năng tụ tập lại cho ta xem một chút."

Duyệt nhi mà nói làm cho Trần Diêu phục hồi tinh thần lại, Trần Diêu vội vàng ném thử, nhưng lại nói tiếp dễ dàng làm lên đến khó, vô luận hấn cố gắng như thế nào, kinh mạch trong cơ thể rồi lại một đoạn thâm một đoạn minh, nhiễu loạn vô cùng, tiên năng trong người bốn phía tán loạn, dù sao vẫn là tụ tập không đứng dậy.

"Ài, còn là đánh giá cao người rồi ~ "

Duyệt nhi lắc đầu, tự giễu giống như cười cười, theo bên chân nhặt lên một mảnh lá cây đưa cho Trần Diêu nói: "Cầm lấy miếng lá cây này, sau đó vận chuyển tiên năng, đem tiên năng tận lực tập trung đến phiến lá phía trên."

"Ta thử xem."

Trần Diêu tiếp nhận phiến lá, đã có mục tiêu quả nhiên dễ dàng một ít, bất quá hấn nỗ lực đầu đầy mồ hôi, vẫn như cũ chỉ là tụ tập một ít uông tiên năng mà thôi, bản thân cũng đã là thử hồng học.

"Tí tách "

Phiến lá phía trên, xuất hiện một ít tích thủy châu, thuận theo phiến lá mũi nhọn nhỏ tại rơi xuống, nhưng trên không trung liền tiêu tán.

"Hà? Lại là thủy tượng??" Duyệt nhi trừng to mắt nhìn nhìn, chặc chặc lắc đầu nói: "Thật sự là cùng ta trời sinh chữ bát (八) không hợp, {bị:được} ta khác gấu gao ~ "

"Cái này là thủy tượng?"

Trần Diêu ấn mở thuộc tính trước mặt tầm nhìn kỹ, tại tên của mình phía dưới thật sự xuất hiện một nhóm chữ nhỏ: "Thủy tượng Luyện Cốt nhất giai "

Cốt huyết thể da tùy, Luyện Cốt nhất giai, chính là tân thủ trong tân thủ, tay mơ trong tay mơ rồi.

"Vừa rồi ta dùng là một loại cổ xưa phân biệt giống như tính phương pháp." Duyệt nhi không có phát giác được Trần Diêu khác thường, thò tay tiếp nhận phiến lá giải thích nói: "Bất đồng giống như tính người bắt được lá cây sau đó vận chuyển tiên năng, sẽ sinh ra bất đồng kết quả."

"Hô "

Theo Duyệt nhi tiên năng vận chuyển, trong tay phiến lá nhìn đứng lên không có bất kỳ biến hóa nào.

"Vèo "

Duyệt nhi thư vung tay lên, đem phiến lá coi như phi tiêu bình thường ném, chỉ thấy phiến lá rõ ràng trên không trung tốc độ cao xoay tròn, hình thái rồi lại không có bất kỳ biến hóa nào!

"Rít..!", "Oanh!"

Phiến lá khê quét mà qua, tại một cây đại thụ trên cành cây xẹt qua một đường thẳng tắp, không bao lâu, đại thụ lên tiếng mà nghiêng, rõ ràng {bị:được} cái này phiến lá sinh sôi cắt đứt, biến thành hai đoạn!

Cái này là hàn thanh môn trăm đại cao thủ thực lực!

Trần Diêu trong lòng ngạc nhiên, cái này Duyệt nhi thực lực cuối cùng mạnh bao nhiêu ngang, thật sự là khó có thể tưởng tượng.

"Phiến lá cứng rắn như sắt, chính là kim tượng, cũng chính là của ta chúc tượng." Chứng kiến Trần Diêu bộ dáng giật mình, Duyệt nhi rất là đắc ý, dí dỏm cười nói: "Nếu như phiến lá thiêu đốt, chính là hỏa tượng; như dài ra thân cành kinh mạch, là mộc tượng."

"Mà mục tiêu của người, chính là đầu tiên luyện tập vận chuyển tiên năng, sau đó mau chóng đạt được mộc tượng lực lượng!"

Nói qua, Duyệt nhi thò tay hướng sau lưng vung lên nói: "Đằng sau ta cái này vào miệng, là đi thông một mảnh cổ xưa hoang man chi địa vào miệng, bên trong thế giới, {bị:được} chúng ta xưng là 'Vào man chi địa ' cũng chính là tiến vào Man Hoang Viên Cổ khu vực. Đối với tuyệt đại đa số sơ học người mà nói, nơi đây coi như Địa Ngục miệng, làm cho người ta chùn bước."

"Nhưng người phải chịu đựng vào man chi địa khảo nghiệm, không chỉ có là vì rèn luyện tâm tính của người cùng thực lực." Duyệt nhi tiếp tục nói: "Đổi vì để cho người đạt được chính thức mộc tượng lực lượng."

"Vào man chi địa. . . Thật đúng là một mảnh sát khí ngưng trọng cổ xưa thế giới!"

Trần Điều không khỏi lại lần nữa ngẩng đầu quan sát cái nhìn này nhìn không tới giới hạn cổ xưa khu vực, trong lòng sinh ra một loại mãnh liệt chinh phục nổi lên.

"Từ giờ trở đi, ta mặc dù sẽ cùng theo ngươi, nhưng sẽ không xuất thủ trợ giúp ngươi." Duyệt mới nói: "Ngươi muốn mình ở cái này vào man chi địa trong tìm kiếm Linh dược, đánh bại dị thú. Ta sẽ cho ngươi lộ tuyến cùng phương hướng, nhưng trừ lần đó ra sẽ không còn có bất luận cái gì nhắc nhở. Thắng đến chúng ta chính thức đi vào một tượng lực lượng trên mặt đất, đoạn này thử trình mới xem như báo một giai đoạn."

"Cho dù là ngươi muốn chết rồi, ta đều sẽ không xuất thủ cứu giúp." Duyệt nhì ngữ khí thập phần lãnh đạm, cùng lúc trước nàng cái kia tùy tiện hình tượng khác khá xa: "Cái này là đặc huấn giai đoạn thứ nhất."

Vì vậy, Trần Điều phía trước, Duyệt nhì ở phía sau, hai người bước chân vào vào man chi địa. Nhưng mà hai người bọn họ người nào đều chưa từng biết được, đúng là đoạn này thử trình, định rồi Trần Điều ngày sau trở thành một đời đại năng con đường!

Bất quá cái kia đều là nói sau, lần nữa tạm thời đề xuống không nhắc tới.

Một đường và lại đi và lại quan sát, không bao lâu, Trần Điều cũng cảm giác được một tia dày đặc sát khí.

"Hữu dị thú!"

Trần Điều nghiêng người lóc lên, hai chân vừa rời đi mặt đất, một cái mau lẹ mà cường tráng thân ảnh liền thoáng hiện đi ra.

"Rống! !"

Mãnh thú gào rú, chấn động thương rừng!

"Hô "

Trần Điều đã coi như là sớm tránh né rồi, nhưng vẫn như cũ {bịđược} mãnh thú móng vuốt sắc bén lau đã đến góc áo, trên đùi xuất hiện một đường không sâu miệng vết thương.

"Kiếm Xi Hô. . . !"

Tập trung nhìn vào trước mắt mãnh thú, Trần Điều lấp bắp kính hải, lại là một loại tại nguyên bản trong thể giới sớm đã diệt sạch cổ xưa mãnh thú.

"Không, không đúng." Nhìn kỹ, Trần Điều lại đẩy ngã phán đoán của mình: "Cái này mãnh thú răng nhọn càng dài, hình thể càng lớn, động tác cũng càng thêm mạnh mẽ, cơ hồ là Hổ Vương cấp bậc dị thú!"

"Rống! ! !"

Hổ Vương lớn tiếng gào thét, một đôi chân sau căng thẳng, tùy thời đều hướng tiến lên đây.

"Chết Trần Điều, sự tình nhắc nhở trước ngươi một câu a ~ "

Một bên Duyệt nhì sớm đã trở mình ngồi xuống một căn trên cành cây, quơ một đôi cặp đùi đẹp nói: "Không thể dùng thân thể của ngươi lực lượng đi đánh, phải dùng tiên năng đánh bại nó, mới tính vượt qua kiểm tra a ~!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49:: Ban đầu vận tiên năng

"Muốn dùng tiên năng đánh bại nó mới tính vượt qua kiểm tra a ~!"

Duyệt nhì lời nói tại bên tai quanh quẩn, Trần Điều nhất thời có chút hoảng hốt đứng lên.

Luận thân thể thực lực, như vậy một cái Hổ Vương tuy rằng dừng mảnh mau lẹ, nhưng mình thủ thắng có lẽ không thành vấn đề. Dù sao Trần Điều hiện tại đã có 27 điểm thực tế lực lượng thuộc tính, dựa theo bình thường người trưởng thành 5 điểm trái phải lực lượng đến tính, Trần Điều lực lượng trình độ

tương đương với 5 cái trường thành nam tử tổng, có thể nói là tương đối kinh người rồi.

Tăng thêm so với người bình thường nhanh hơn gấp đôi có hơn tốc độ cùng với thể lực, Trần Diêu muốn dựa vào thân thể đánh bại bình thường đã thú, căn bản không nói chơi. Dù là đối mặt là hiếm thấy Hồ Vương, Trần Diêu cũng có tuyệt đối tự tin, có thể tại mười cái hiệp trái phải chấm dứt chiến đấu.

Mà bây giờ Duyệt nhi rồi lại yêu cầu Trần Diêu không thể lợi dụng thân thể ưu thế, mà là đi dùng hãn căn bản là còn vận chuyển không khoái tiên năng chiến đấu, thật sự có chút ép buộc.

"Rống "

Hồ Vương nổi giận gầm lên một tiếng, tựa hồ đối với Trần Diêu trù trừ thái độ rất là bất mãn, lớn móng vuốt đập mạnh, mãnh liệt tháo chạy tiến lên đây.

"Hô "

Hồ khẩu mở lớn, một cổ khói ngửi mùi tanh hôi vị truyền đến, coi như một cái hơi nhỏ Địa Ngục vào miệng xuất hiện ở Trần Diêu trước mặt.

Hồ Nha sắc nhọn, liền giống một thanh lưỡi dao sắc bén, vừa thô vừa to dị thường, thẳng đến Trần Diêu cái cổ mà đến.

"Đập!"

Bực này tốc độ công kích, Trần Diêu còn sẽ không đặt tại trong mắt, chỉ thấy hãn chân phải hướng về phía sau đập mạnh, toàn bộ người coi như nước gọn bình thường hướng về phía sau bước lướt, nhẹ nhõm tránh khỏi một kích này.

"Đừng chỉ nghĩ đến trốn, muốn dùng tiên năng công kích, tiên năng!"

Duyệt nhi giống như là một cái loa tựa như, ở một bên một bên nhìn xem nào nhiệt một bên lớn tiếng chỉ huy.

"Ta biết rõ muốn dùng tiên năng công kích, thế nhưng là..." Trần Diêu một bên tránh né lấy Hồ Vương lăng lệ ác liệt thế công, một bên buồn rầu nói: "Thế nhưng là ta không biết a!"

"Rống!"

Chứng kiến Trần Diêu một bên tránh né, rõ ràng còn một bên cùng người khác đối thoại, Hồ Vương tựa hồ có chút giận dữ, một đôi Hồ mắt mở to, con mắt hầu như muốn trừng ra hốc mắt, tức giận gào thét lớn, một đôi Hồ móng vuốt không ngừng về phía trước tấn công, mỗi một cái đều mang theo dã tính sát khí, dẫn tới phụ cận tiểu động vật đám nhao nhao chạy thực mạng, trong rừng cây phát ra một mảnh sạt âm thanh.

"Như thế nào dần như vậy!" Duyệt nhi chu mỏ nói: "Người cho rằng vừa rồi bảo người tập trung tiên năng đến phiên lá, chỉ là vì nhìn người thuộc về cái gì giống như tính sao? Lão nương thần cơ diệu toán, hết thấy hành động đều cũng có ý nghĩa được không!"

"Có ý nghĩa gì? !"

"Đập "

Trần Diêu nghiêng người tránh thoát Hồ móng vuốt một kích, cái kia Hồ móng vuốt bịch một tiếng hung hăng đập trên mặt đất, vậy mà đem cứng rắn đất đánh ra một cái thật sâu dấu móng tay.

"Người chết đại trùng.. !"

Trần Diêu trong lòng có hỏa khí, vừa định thò tay đi đánh cái kia Hồ Vương đầu một quyền, rồi lại {bịđộc} Duyệt nhi cho uống ỏ.

"Tập trung tập trung! Không cho phép dùng Man lực! Làm tu sĩ, sẽ phải tâm tính bình thản, hết sức chuyên chú!"

"Ta đặc biệt này đều nhanh {bịđộc} hồ cho đập chết rồi, người kêu ta tâm tính như thế nào cái bình thản phương pháp? !"

Trần Diêu cứng rắn nhận được ra quyền dục vọng, tiếp tục hướng triệt thoái phía sau bước tránh né, trong lòng cũng bắt đầu ném thử vận chuyển tiên năng.

"Vù vù vù "

Tại Trần Diêu trong cơ thể, từng sợi tiên năng coi như đom đóm giống như bốn phía tán loạn, căn bản không nghe chỉ huy.

"Tập trung, tập trung!"

Duyệt nhi mà nói tại bên tai không ngừng vang lên, Trần Diêu một bên tránh né lấy Hồ Vương công kích, một bên thử đem những thứ này đom đóm cho tụ tập lại. Nhưng không biết có phải hay không thực lực chưa đủ, dù sao vẫn là tụ họp nổi lên cái này một đồng, liền chạy đi cái kia một đồng, tổng là không thể hình thành hợp lực.

"Rống rống!"

Hồ Vương lâu công không được, đã tức giận dị thường, thế công càng ngày càng mạnh mẽ lăng lẹ ác liệt, mấy lần đều thiếu chút nữa chặn đánh trong Trần Diệu chỗ hiểm. Mà Trần Diệu cũng là lần lượt chứng kiến bản thân trên nắm tay có mơ hồ ánh sáng nhạt thoáng hiện, cho rằng đã coi như là tụ tập thành công, vừa định ra quyền, rồi lại {bịđược} Duyệt nhi cho quát bảo ngưng lại.

"Không đúng!"

"Còn chưa đủ!"

"Không được!"

"Lặp lại!"

...

Cũng không biết trải qua bao lâu, ngay tại Trần Diệu cùng Hồ Vương đều có chút mỗi một đứng lên, hầu như tỉnh bì lực tấn thời điểm, Trần Diệu không thể kim được, tại lửa giận đem ra sử dụng phía dưới hung hăng một quyền chém ra.

"Phanh!"

Nhưng mà một quyền này rồi lại đã nhận được ngoài dự đoán mọi người hiệu quả: Chỉ thấy Trần Diệu trên nắm tay Linh khí ngưng tụ, sáng bóng rõ ràng so với trước lớn hơn một vòng. Một quyền này oanh xuống, Hồ Vương đầu nghiêng một cái, phát ra "Cách Lạp Cách kéo" âm thanh, hiển nhiên là {bịđược} đánh nát cốt cách, liên nức nở nghẹn ngào một tiếng cũng không có phát ra tới, liền ngang lấy thân thể bay ra ngoài.

"Hô", "Bịch "

"Xinh đẹp!"

Trần Diệu không khỏi vì chính mình khuyến khích, tại vừa rồi trong nháy mắt, hấn tựa hồ cảm thấy một ít chân lý, trong cơn giận dữ thời điểm, tinh thần đặc biệt tập trung, Duyệt nhi la lên, Hồ Vương gào thét, an nguy của mình vẫn... vẫn những ý niệm này cũng không trông thấy rồi, chỉ còn lại có một cái ý nghĩ:

Ta cấp cho hấn hung hăng một quyền!

Mà đúng là loại này vượt quá mức bình thường tập trung lực lượng, làm cho Trần Diệu thành công trong nháy mắt tụ tập nổi lên tiên năng, chém ra chỉ mạng một quyền.

Như thế trong thời gian ngắn, có thể thông qua một cuộc chiến đấu liên sơ bộ nắm giữ tiên năng sử dụng quy luật, Trần Diệu đã có thể tính làm là nhân tài rồi. Nhưng cái này tại hàn thanh môn trăm đại cao thủ một trong Duyệt nhi xem ra, lại tựa hồ như không coi vào đâu, chỉ thấy nàng về mặt bất đắc dĩ, rung đùi đắc ý nói: "Ừ... Cũng tạm được đi... !"

Kế tiếp trong vài canh giờ, Trần Diệu cùng theo Duyệt nhi tại vào man chi địa một đường xâm nhập, trên đường cũng không biết gặp được bao nhiêu mãnh thú, mỗi lần đều là Trần Diệu đi đánh, Duyệt nhi ở một bên đang xem cuộc chiến, trách trách vù vù cho ra chỉ điểm.

Mãnh hồ, Dã Trư, Cự Viên, gấu đen... Trần Diệu không ngừng chiến đấu, không hoàn toàn bị Duyệt nhi quát lớn, đối với tiên năng sử dụng năng lực tăng cường không ít, đã cơ bản có thể tùy tâm sở dục tụ tập lên chút ít tiên năng rồi.

"Chích "

Mà đoạn đường này xuống, hệ thống cũng không có nhân rồi, không ngừng cho ra các loại nhỏ nhiệm vụ, cơ bản đều là phát động kiểu đấy, vừa vận hoá nhĩ nhi yêu cầu nhất trí, đánh bại một ít mãnh thú gì gì đó. Đoạn đường này xuống, Trần Diệu rõ ràng còn không hiểu thấu hoàn thành nhiều cái nhiệm vụ, đã lấy được 30 điểm kinh nghiệm EXP.

"A..., như vậy thì có 263 điểm kinh nghiệm EXP rồi, muốn lên tới 4 cấp, cần 375 điểm kinh nghiệm EXP." Thừa dịp chiến đấu khoảng cách, Trần Diệu vừa đi vừa tính toán điểm kinh nghiệm EXP, thấp giọng nói lầm bầm: "Cái này thăng cấp thật đúng là càng lên cao càng khó a!"

"Người đang ở đây bừa bãi thì thậm chí nói cái gì đó đây?"

Phía trước Duyệt nhi đột nhiên bước chân dừng lại, đi theo miệng hỏi, thấy Trần Diệu áp ứng quay về đáp không được, thật cũng không có bao nhiêu hỏi, mà là thờ tay đối với sau lưng chỉ một cái.

"Bên kia, cái kia khóa cao nhất cây, thấy không?"

"Thấy được."

Trần Diệu giơ mắt nhìn lên, che trời cổ cây bên trong, có một cây càng cao lớn, quả thực coi như nguyên bản trong thế giới không lồ tháp cao, tán cây rậm rạp, kéo dài không biết bao nhiêu trượng.

"Cái kia một cây là vạn năm linh mộc, tại vào man chi địa coi như là hiếm thấy cổ cây." Duyệt nhi giới thiệu nói: "Chúng ta hàn thanh môn chủ tu Thủy Mộc lưỡng tượng, thủy tượng có thủy tượng Thánh Địa, mà cái này cây..."

Nói qua, Duyệt nhi lộ ra một cái tươi cười đắc ý, cái kia ảm áp thần sắc quả thực muốn đem Trần Điều toàn bộ người hòa tan.

"Chính là mộc tượng Thánh Địa!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50:: Thánh Địa khổ tu

"Cái này gốc vạn năm linh mộc, chính là chúng ta hàn thanh môn mộc tượng Thánh Địa!"

Duyệt nhi có chút kiêu ngạo giới thiệu, Trần Điều không khỏi đối với cái này gốc cao lớn có chút khoa trương cổ cây nhiều nhìn mấy lần.

"Nghe nói cái này gốc cổ cây bên trong bao hàm kỳ năng, người đi vào hảo hảo cảm ngộ một phen, nhìn xem có thể hay không ngộ đến mộc tượng tinh túy, toàn bộ mau mở ra người mộc tượng đan điền!"

Tại Duyệt nhi dưới sự dẫn dắt, hai người lại rời đi trong một giây lát, đi tới cổ cây dưới chân.

Cái này gốc cổ cây gần nhìn càng là làm cho người ta sợ hãi, chừng có vài chục người vây quanh kích thích, cách được thật xa có thể cảm nhận được một cỗ mãnh liệt mà cổ xưa sinh mệnh khí tức.

"Vạn năm cổ cây, cuối cùng đã trải qua bao nhiêu mưa gió diễn tấu, lại chứng kiến bao nhiêu anh hùng truyền thuyết."

Cảm thụ được trong rừng rậm to khắp lấy cổ xưa mà thần bí khí tức, Trần Điều tự đáy lòng cảm thán đứng lên.

"Đi người!", "Ồi!"

Bên này Trần Điều vẫn còn hoài cổ, bên kia Duyệt nhi đã sớm không kiên nhẫn được nữa, nâng lên cặp đùi đẹp nhắm ngay Trần Điều bờ mông chính là một cước, hung hăng đem Trần Điều đạp đi ra ngoài.

"Bịch "

Một cước này công bằng, vừa vặn đem Trần Điều rơi vào cổ cây dưới chân một chỗ cây trong động, xung quanh cảnh tượng thoáng cái liền trở tối rồi, trong rừng tiếng ồn ào vang cũng không còn tồn tại, chỉ còn lại có u tĩnh cùng cổ xưa ý vị.

"Người nói một tiếng ta bản thân tiến đến không thì xong rồi sao? Hà tất đạp ta đây!"

Trần Điều vượt vượt bờ mông, cô gái nhỏ này đặt chân còn thật sự là ngoan độc, không có chút nào lưu lại lực lượng, đạp hấn bờ mông nóng rất đau.

"Người ở bên trong hảo hảo thể ngộ ha ha, ta đây sẽ đem hốc cây dùng tiên năng bắt đầu phong tỏa."

"Hô "

"Đợi một chút!"

Không chờ Trần Điều la lên, Duyệt hơi nhỏ vùng tay lên, tiên năng nhanh chóng đem hốc cây bắt đầu phong tỏa, trong ngoài triệt để ngăn cách, đem Trần Điều đóng ở trong đó.

"Gia hỏa này, cũng quá nhẫn tâm rồi a!"

Trần Điều đi vào hốc cây bên cạnh, nhìn xem một cái cao hơn người hốc cây trên xuất hiện một tầng nhạ màu đen tiên năng phong ấn, thử thử, lấy thực lực của mình nhất định là không cách nào đi ra, liền bắt đầu đánh giá đến hốc cây nội bộ cảnh tượng đến.

"Không linh ngộ đúng hạn, người cũng đừng nghĩ đi ra a ~ "

Duyệt nhi truyền âm mà đến, nghe được Trần Diêu thầm mắng lên tiếng: "Bà mẹ nó, ta đây là theo cái ma quỷ giáo đầu a! Ta đây ăn cái gì uống gì?!"

"Liên mộc tượng đều lĩnh ngộ không được, còn ăn uống cái đầu nguoi a!"

Duyệt nhi tựa hồ đọc lên Trần Diêu tâm tư tựa như, không kiên nhẫn la lớn.

"Biết rồi..."

Trần Diêu bắt đầu đi lắc đầu, ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh đầu, chỉ thấy hốc cây cao không thấy đỉnh, thị lực có thể đạt được chỗ một mảnh đen kịt, ngoại trừ hốc cây phụ cận phong ấn tản mát ra ánh sáng nhạt bên ngoài, hầu như cái gì đều nhìn không thấy.

Hốc cây bên trong không gian không nhỏ, xem ra nguyên bản mới bắt đầu thụ tâm đã bị thời gian làm cho thôn phệ, hiện tại còn đang sinh trưởng đấy, đã là bám vào tại thân cây bên ngoài mới cây. Thực vật giữa thông qua loại này kỳ lạ phương thức kéo dài sinh mệnh, cũng làm cho Trần Diêu xem thế là đủ rồi.

Nhìn kỹ lại, hốc cây nội bộ bên trong trên vách đá, để lại không ít cùng loại quyền, chuông, các loại vũ khí lưu lại dấu vết, theo tỉ lệ xem ra, xưa nhất đã tồn tại có mấy ngàn năm lâu.

"Chắc hẳn từ xưa đến nay, đã có không ít người ở chỗ này khổ tu qua mộc tượng tâm pháp, không hồ là mộc tượng Thánh Địa!"

Ngay tại Trần Diêu xem xét cổ cây nội bộ kỳ cảnh lúc, Duyệt nhi lại lần nữa truyền âm mà đến.

"Nguoi là trời sinh thủy tượng nguoi, dù là nguoi dù thế nào ngu dốt, tại thủy tượng phương diện cũng sẽ có đặc thù thiên phú cùng Linh khí, vì vậy thủy tượng tâm pháp có thể trở tiếp xúc."

"Nhưng tình huống bây giờ bất đồng, nguoi muốn lường tượng đồng tu, tại mộc tượng coi trọng nguoi liền không nhất định có bao nhiêu thiên phú. Vì vậy phải trước thời gian một ít tiếp xúc mộc tượng tâm pháp, nhìn xem có thể hay không mau chóng phá vỡ thứ hai đan điền."

"Thứ hai đan điền?" Trần Diêu khó hiểu nói: "Nhưng ta chỉ có một đan điền, thì như thế nào phá vỡ thứ hai đan điền?"

"Phạm nhân cái gọi là đan điền, cùng tu sĩ chúng ta theo như lời đan điền có chỗ khác nhau." Duyệt nhi giải thích nói: "Tuy rằng nguoi trời sinh đan điền đã phá vỡ, nhập lại đã có được thủy tượng lực lượng. Nhưng mà chỉ cần nguoi đầy đủ nỗ lực, hơn nữa có đầy đủ thiên phú, có thể tại đây khởi đan điền bên ngoài, phá vỡ một khối mới khu vực, cái này là thứ hai đan điền."

"Trên lý luận nói, người có thể có vô số cái đan điền. Nhưng cái này 'Vô số' thực sự không phải là không gian trên vô số trùng điệp, hoặc là đơn giản ngang dọc xếp đặt, mà là một loại vi diệu hỗ trợ lẫn nhau trạng thái, lẫn nhau không ảnh hưởng, rồi lại có thể tùy ý lấy dùng dung hợp. Cái này là đồng tu mấy giống như huyền bí cùng tinh tú."

Duyệt nhi nói lời Trần Diêu nghe được như lọt vào trong sương mù đấy, hai cái đan điền, không gian trên cũng không trùng điệp, cũng không ngang dọc xếp đặt, cái kia nên như thế nào tồn tại đấy?

"Nguoi nếu như hỏi ta, đến tột cùng là một loại như thế nào trạng thái, kỳ thật ta cũng không biết, dù sao ta cũng không có cái kia thiên phú cùng nghị lực đi đồng tu lường tượng." Duyệt nhi thẳng thắn nói: "Có lẽ đây là một loại chỉ có thể ngầm hiểu, không thể ngôn truyền cảnh giới đi!"

"Tốt rồi, kế tiếp ta muốn bắt đầu hướng nguoi truyền âm chúng ta hàn thanh môn mộc tượng tâm pháp. Chú ý nghe cho kỹ, ta chỉ niệm một lần."

Truyền âm vội vàng ngay tại chỗ ngồi xuống, nhắm mắt Ngưng Thần, cẩn thận lắng nghe Duyệt nhi theo như lời từng cái chữ, nhập lại đem thật sâu khắc vào trong đầu của mình.

"Vù vù "

Theo tâm pháp vận chuyển, tại Trần Diêu trong cơ thể, cái kia hạt màu vàng hạt gạo phụ cận, quả nhiên xuất hiện mới không gian. Chỉ thấy một viên thật nhỏ hạt giống từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào thủy tượng đan điền bên cạnh.

Tâm pháp không ngừng niệm động, hạt giống bắt đầu nảy mầm nảy mầm, non mơn Lục sắc phiến lá giãn ra đáng người, tại Trần Diêu trong cơ thể tùy ý sinh trưởng.

"Rào rào xôn xao "

Nhưng mà cái này "Dị loại" xuất hiện, rồi lại đưa tới màu vàng thủy tượng đan điền chú ý. Không đợi nhỏ mầm lớn lên, màu vàng trong đan điền liền chạy ra khỏi một lớp mảnh liệt nước chảy, hung hăng đánh về phía cái kia bụi cây giống.

"Rầm Æo Æo "

Tuy rằng Trần Diêu thủy tượng đan điền cũng thật phần nhỏ bé, nhưng đối với vừa mới nảy mầm cảnh mộc tượng đan điền mà nói, rồi lại không khác là một trận hồng thủy. Nước chảy sau đó, cảnh mầm nhanh chóng chết đi, cảnh lá quay về co lại, rất nhanh liền lui trở về này khối hạt giống bên trong, không còn có phản ứng.

"Như vậy không đúng, lưỡng tượng đồng tu, nhất tượng sẽ khiến một cái khác giống như cần trà, đây chẳng qua là đang làm vô dụng công!"

Liên tục thử mấy lần sau đó, Trần Diêu có chút bức bối đứng lên, trong cơ thể cây cối vừa mới sinh trưởng liền bị chìm ngập, tổng thì không cách nào lấy được tiến triển.

"..."

Cỏ cây bên ngoài, Duyệt nhi hoàn thành một tượng tâm pháp truyền âm, không hề nói. Loại tình huống này, nàng dù thế nào cường đại cũng không có khả năng cho Trần Diêu càng nhiều nữa trợ giúp, chỉ có thể cầu nguyện Trần Diêu mình có thể tìm được đáp án.

"Ừ... ? Đây là cái gì mùi vị, sao sẽ như thế chỉ hương? !"

Ngay tại Trần Diêu buồn rầu không thời điểm, một cổ kỳ diệu mùi thơm lạ lùng truyền đến văn Trần Diêu đều có chút hoa mắt đứng lên.

Ngẩng đầu thuận theo mùi thơm lạ lùng truyền đến vị trí nhìn lại, chỉ thấy cái kia trong bóng tối, tựa hồ có một chỗ vô cùng hơi yếu hào quang chính đang lóe lên. Lúc trước có lẽ là ánh mắt không có quen thuộc hắc ám, vì vậy không thể chứng kiến.

"Trước đi lên xem một chút đi! Nói không chừng đối với tu hành sẽ có trợ giúp!"

Trần Diêu không có nói với Duyệt nhi, mà là tự mình đứng lên thân, dọc theo thành trong leo lên, bò lên có cao vài chục trượng, rốt cuộc đi tới ánh sáng nhạt chỗ. Mà trước mắt chỗ đã thấy cảnh tượng, cũng làm cho Trần Diêu giật mình không thôi.

"Liên... Hoa sen? ! Cỏ cây ở trong tại sao lại có một cây hoa sen? ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51:: Hàng lộ liên hoa

"Hoa sen? Cỏ cây ở trong tại sao lại có một cây hoa sen? !"

Tại Trần Diêu trước mặt, một cây to lớn hoa sen lóe ra diêm dúa lẳng lơ sắc thái, tại đây đen kịt cỏ cây chỗ giữa, lộ ra thấp phần đột ngột.

Nhưng mà tình tế nhìn sang, theo lá sen đến đóa hoa, đều nhẹ nhàng sinh trưởng tại cỏ cây thành trong, giống như có lẽ đã ở chỗ này tồn tại hồi lâu tựa như, sớm đã cùng cái này hoàn cảnh hòa làm một thể.

Trần Diêu dù thế nào không có tri thức, cũng biết cái này hoa sen thể nhưng là thủy sinh thực vật, một cây sớm đã tồn tại vạn... nhiều năm cỏ cây trung tâm, tại sao lại xuất hiện như thế kỳ quan?

"Vù vù "

Không biết nơi nào truyền đến từng trận rất nhỏ gió, đem hoa sen cái kia đặc biệt mùi thơm lạ lùng truyền tới Trần Diêu trong mũi, nghe thấy chỉ tươi mát vô cùng, nhắm mắt lại, coi như thân ở một mảnh vô biên trong biển hoa, thấm vào ruột gan, đẹp không sao tả xiết.

Cẩn thận quan sát, cái này hoa sen cánh hoa rất dày, tựa hồ ẩn chứa cái gì thần bí năng lượng. Ở trên lóe lên ánh sáng nhạt cũng thấp phần đặc biệt, đem trọn gốc thực vật bao bọc trong đó, nhìn lại dường như không là chân thật tồn tại bình thường.

"Vạn năm linh mộc trong to lớn hoa sen, nếu là có thể đem luyện hóa phục dụng, tất nhiên sẽ có hiệu quả!"

Trần Diêu không chút lựa chọn thò tay đi hái, ngay tại ngón tay của hắn sắp đụng chạm lấy hoa sen biên giới thời điểm, hướng trên đỉnh đầu rồi lại truyền đến một hồi Tây Tác âm thanh.

"Tất tất tất!"

Hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, một cái huyết hồng mũi tên xuất hiện ở Trần Diêu trên đỉnh đầu, Trần Diêu vội vàng nghiêng người né tránh, một đạo hắc quang hiện lên, vừa sát góc áo của hắn chạy như bay mà đi.

"Tê tê...ê...eeee "

Đây là một đầu không biết có bao nhiêu tuổi tác Viễn Cổ cự mãng!

Trần Diêu trái tim nhảy cực nhanh, cái này cự mãng hiển nhiên đã có Linh tính, đối với bất luận cái gì muốn tiếp cận hoa sen sinh vật đều phát ra chí mạng công kích. Chỉ thấy kia to lớn thân thể coi như cổ cây một cành cây khô, màu đen lân phiên lập loè khiến người sáng rọi, lưới rắn phun ra, trên không trung không ngừng huy động, vô biên sát khí kéo tới, làm cho Trần Diêu hầu như muốn hít thở không thông.

Trong bóng tối, huyết hồng xà nhân làm cho người ta sợ hãi, không chút biểu tình rồi lại tràn ngập sát ý, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu không tha, tựa hồ là gặp được cừu nhân bình thường.

"Chích "

Tại Trần Diêu trước mắt, nhiệm vụ mới lan can xuất hiện:

"Đánh bại cự mãng: 0\1 "

"Lấy được hàng lộ liên hoa: 0\1 "

"Hàng lộ liên hoa? Thật sự là kỳ lạ tên!"

Không được phép Trần Diêu nghĩ lại, cự mãng đã thăm dò về phía trước công tới. Trần Diêu ở bên trong trên vách đá coi như một cái linh hầu, cao thấp leo lên tránh né, lợi dụng thân hình bộ pháp, cùng với hệ thống nhắc nhở công kích phương hướng tiến hành né tránh, hơi có chút chật vật.

"Ha ha ha ha, hảo tiểu tử, thật sự là vận khí bạo rạp a!"

Ngay tại Trần Diêu chuyên tâm tránh né cự mãng công kích thời điểm, cái kia quen thuộc đầy mờ thanh âm lại đang trong đầu hân vang lên. Theo một hồi sương mù phiêu tán, cái kia đã lâu mập mạp hình tượng huyền hóa ra hiện tại Trần Diêu trước mắt.

Bàn tiên nhân trong ánh mắt lóe ra thần thái khác thường, tựa hồ đối với cái này gốc hoa sen cảm thấy hứng thú vô cùng, vòng quanh hoa sen nhìn lên nhìn xuống hồi lâu, mới gật đầu xác nhận nói: "Ừ ừ ừ, không sai, quả nhiên là một cây hàng lộ liên hoa!"

"Hàng lộ liên hoa là vật gì? Tại sao lại có cự mãng trông coi? "

Nhìn thấy bàn tiên nhân đối với cái này vật như thế cảm thấy hứng thú, Trần Diêu càng thêm xác định cái này nhất định là một đồ tốt, vội vàng hỏi thăm.

"Kêu gào, hàng lộ liên hoa đâu rồi, liền là một loại tại trường kỳ có sương sớm nhỏ xuống địa phương, tại đặc biệt dưới điều kiện mới sẽ xuất hiện kỳ diệu đóa hoa, thuộc về vô cùng hiếm thấy Linh thảo, có thể nói là trăm năm khó gặp!" Bàn tiên nhân lắc lắc đầu giải thích nói: "Nếu như có thể đem phục dụng luyện hóa, có thể sâu sắc tăng cường tu sĩ đối với trong cơ thể tiên năng khống chế năng lực!"

"Tăng cường đối với tiên năng khống chế năng lực?" Trần Diêu có chút thất vọng nói: "Không phải là đề cao tiên năng dự trữ Linh dược a!"

"Tiểu quý, ngươi biết cái gì!" Bàn tiên nhân hai tay ở trước ngực vây quanh nói: "Lại nói tiếp hình như là không có gì dùng, nhưng ta không có nghe sai mà nói, ngươi tựa hồ là đều muốn đi song tu đường?"

"Không sai." Trần Diêu gật đầu nói.

"Như vậy hàng lộ liên hoa có thể nói là dưới mắt thích hợp nhất ngươi Linh dược rồi!" Bàn tiên nhân hưng phấn nói: "Song tu, khó liền khó tại đối với hai cổ tiên năng phân biệt khống chế, thành thạo cái chủng loại kia trạng thái. Cái đó và tiên năng dự trữ số lượng không quan hệ, nhưng là một người tu sĩ có hay không có thể trăm phần trăm, thậm chí hai trăm phần trăm triển khai thực lực của chính mình nơi mấu chốt!"

"Thử nghĩ ngươi nếu mà có được 100 điểm tiên năng, nhưng lực khống chế thiếu thốn rồi lại dẫn đến ngươi mỗi lần công kích thời điểm, chỉ có thể điều động 50 điểm tiên năng, cái kia lực chiến đấu của ngươi cùng có được 50 điểm tiên năng, lại có thể trăm phần trăm khống chế tiên năng tu sĩ có cái gì khác nhau chứ?"

"Đây coi như là một loại che giấu thuộc tính, hệ thống trong mặc dù không có biểu thị đi ra, nhưng lại hết sức trọng yếu. Thực tế đối với hiện giai đoạn ngươi tới nói, quả thực liền là sống còn đại sự!"

"Đã như vậy. . ." Nghe xong bàn tiên nhân một phen giải thích, Trần Diêu càng là quyết định nhất định phải gỡ xuống cái này gốc hàng lộ liên hoa: "Ta đây thì càng muốn bắt xuống cái này gốc hiếm thấy rồi!"

"Tê tê...ê...eeee!"

Đang khi nói chuyện, cự mãng sớm đã tụ lực hoàn tất, ngang lấy thân thể tại hốc cây bên trong xông thẳng lại. Miệng rắn mở rộng ra, sắc bén răng nọc nhỏ giọt nồng đặc nọc độc, hung hăng căn hướng Trần Diêu thân thể.

"Đạp đạp "

Trần Diêu không dám lãnh đạm, nghiêng người lóe lên, sau đó quay người một chưởng đánh xuống, đối diện lấy con rắn bảy tấc mà đi.

"Ừ, đánh rắn đánh giáp đầu, không sai." Bàn tiên nhân gật đầu nói: "Nhưng ngươi vì sao không dùng toàn lực, mà là dùng ngươi vậy cũng thương tiên năng đi công kích? Con rắn này nhưng không phải là cái gì bình thường con rắn nhỏ, ít nhất cũng có mấy trăm năm đạo hạnh. Chỉ bằng ngươi tiên năng, dù là đánh trúng bảy tám cũng không đến nơi đến chốn ~"

"Ta có thể cùng nó từ từ thôi!" Trần Diêu một bên tránh né, một bên tiếp tục công kích. Quả nhiên như bàn tiên nhân nói, cự mãng không có chút nào phản ứng, ngược lại tại Trần Diêu công kích đến càng ngày càng điên cuồng, thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt.

"Ha ha, chỉ sợ ngươi mãi từ từ cho chết nó lúc trước, bản thân trước cúp ~" bàn tiên nhân ở một bên nói qua ngồi châm chọc, nhẹ nhàng trên không trung có chút hăng hái nhìn xem Trần Diêu chiến đấu.

"Dừng!"

Đang khi nói chuyện, Trần Diêu lại là một chương đánh xuống, cự mãng còn không có phản ứng, Trần Diêu rồi lại cắn chặt răng đóng. Cúi đầu nhìn về phía bàn tay của mình, chỉ thấy bàn tay cùng vậy rắn đụng chạm vị trí, đã bắt đầu sưng đỏ đau nhức, tựa hồ bị nào đó nọc độc ăn mòn rồi.

Thật sự là đủ cứng đấy!

Trần Diêu cắn răng, vận chuyển tiên năng cường ép đem chút ít nọc độc bài xuất bên ngoài cơ thể, triển khai tư thế tiếp tục cùng cự mãng chết đập đầu.

"Ta nói tiểu tử, đừng sinh cường ~" bàn tiên nhân lắc đầu nói: "Ngươi rõ ràng lực lượng kinh người, nhắm ngay bảy tám dùng sức một quyền xuống dưới, cái này con rắn không chết cũng phải nửa tàn phế, nhiều bớt việc? Làm gì vậy nhất định phải dùng tiên năng đi mãi đây?"

"Tê tê...ê...eeee", "Đập đập", "Dừng!"

Trần Diêu lại tránh thoát một lớp công kích, lại lần nữa đập nện cự mãng bảy tám. Bàn tay của hắn đã đau đớn khó nhin, da tróc thịt bong, mấy trăm năm đạo hạnh cự mãng lần phiên cứng rắn như sắt, đánh tới giống như là đập vào trên một tảng đá giống nhau, thập phần khó có thể công phá.

"Nếu như tu hành. . ." Trần Diêu không để ý tới gặp bàn tiên nhân châm chọc khiêu khích, kiên trì nói: "Đó là đương nhiên sẽ phải kiên trì đến cùng!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52:: Giết xà thủ đảm

"Nếu như tu hành, đó là đương nhiên sẽ phải kiên trì đến cùng!"

Trần Diêu một câu, nghe được bàn tiên nhân rung đùi đắc ý từ chối cho ý kiến, rồi lại làm cho mình lâm vào khó chiến.

"Tê tê...ê...eeee!"

Cự mãng khí thế hung hung, tại thật nhỏ trong không gian, chỉ là cái kia thân thể cao lớn qua lại quật, đuôi rắn đảo qua mang đến tổn thương, liền đủ Trần Diêu uống một hồ. Đối đừng đề cập cái này cự mãng trên thân còn có kịch độc, tuy rằng làn da tiếp xúc có thể thông qua tiên năng bài xuất, nhưng nếu là bị cắn đến một cái, vậy làm phiền có thể to lắm.

"Oanh!"

Cự mãng đuôi rắn quét qua, hung hăng nảy hướng Trần Diêu đầu. Trần Diêu vội vàng trùn xuống thân, tuy rằng tránh thoát một kích này, thực sự đã mất đi thân thể trọng tâm, toàn bộ người đầu hướng xuống hướng phía dưới ngã xuống mà đi.

"Tê tê...ê...eeee!"

Cự mãng nơi nào sẽ bỏ qua như thế cơ hội tốt? Chỉ thấy kia thân rắn một cuốn, sau đó mãnh liệt hướng phía dưới bắn ra, giống như một phát mũi tên nhọn bắn ra, lưỡi rắn về phía trước vừa phun, thẳng đến Trần Diêu chân trái.

"Đập đập "

Trần Diêu trên không trung cường ép dùng sức, thay đổi dáng người, một cước đạp tại cây cối thành trong, toàn bộ người cong đảo ngược, đối mặt cự

mãng không né không tránh, ngược lại hướng lên đón đánh mà đi.

"Hi!"

Cự mãng giết đỏ cả mắt rồi, miệng rắn mở rộng ra, mãnh liệt một cái cắn xuống, nào biết rồi lại chụp một cái cái không.

"Hừ, ngốc đại cá tử nhi, ta ở chỗ này đây!"

Nguyên lai Trần Diêu sớm đã thông qua hệ thống xem thấu cự mãng công kích đường nhỏ, tại quay người hướng lên bắn ra trong nháy mắt, làm bộ muốn công, trên thực tế rồi lại âm thầm chân phải một đạp, toàn bộ người trên không trung bình di ra. Sau đó chân trái trở lên đạp một cái, thừa dịp miệng rắn mở rộng ra, che khuất cự mãng ánh mắt của mình trong nháy mắt đó, tránh thoát một kích trí mạng, ngược lại đi tới cự mãng trên đỉnh đầu.

"Thật can đảm nhận thức!"

Trần Diêu cái này một loạt động tác làm liền một mạch, nói liền trôi chảy, liền bản tiên nhân cũng không khỏi được gật đầu tán thưởng.

"Xem chừng!"

"Đừng!"

Trần Diêu lại là một chương đánh xuống, ở giữa cự mãng bảy tác. Không biết có phải hay không nhiều lần công kích rốt cuộc đã có hiệu quả, một chương này đánh xuống sau đó, cự mãng rõ ràng thân thể uốn éo, tựa hồ có chút bị đau, trong nháy mắt không có có thể không chế ở thân thể, "Oanh" một tiếng xuống ngã xuống nẩy trượng mới đưa đem ổn định, nổi tiếp nhau tại một chỗ nhỏ lên thành trong.

"Hữu dụng!"

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, nhìn đến công kích của mình không có uổng phí, chỉ là cự mãng da dày thịt béo, bản thân tiên năng lại quá yếu, vì vậy một lần đập nện không thể sinh ra hiệu quả gì.

Nhưng là liên tục lợi dụng tiên năng đập nện, từng cái ít từng cái ít đem tiên năng đưa vào cự mãng bảy tác bên trong, nhiều lần tích lũy sau đó, tiên năng bắt đầu triển khai tác dụng, phá hư cự mãng xương sống thần kinh. Chỉ cần kiên trì, chiến cuộc nhất định sẽ hướng phía đối với chính mình có lợi phương hướng phát triển!

Hốc cây bên trong truyền ra nổ mạnh cùng chấn động, rốt cuộc đưa tới hốc cây bên ngoài Duyệt nhi chú ý, nàng hồ nghi đứng dậy, hướng hốc cây bên trong nhìn thoáng qua, chu cái miệng nhỏ nói: "Cái này chết Trần Diêu, đến cùng đang làm cái gì trò?"

Duyệt nhi nghi hoặc còn không được đến giải đáp, càng nhiều nửa tiếng vang cùng chấn động liền lại truyền ra. Cự lớn chấn động thậm chí làm cho cái này gốc cổ cây đều bị run rẩy, phiến lá rào rào rơi xuống, xây Duyệt nhi một đầu.

"Cái này chết! Trần! Diêu!"

Duyệt nhi lập tức liền mất hứng, hai tay tại bên hông một xiên, mãnh liệt hít một hơi la lớn: "Chết Trần Diêu! Không hảo hảo tu hành, ở bên trong làm cái gì trò? ! !"

Cái nào hiểu được, Trần Diêu không chỉ có không có trả lời Duyệt nhi vấn đề, ngược lại dùng càng lớn thanh âm, đối không kiên nhẫn ngữ khí la lớn: "An tĩnh chút, lão tử vội vàng đây!"

"Người người người người người. . . ! !"

Trần Diêu thái độ triệt để đem Duyệt nhi cho chọc giận, nàng di chuyển cặp đùi đẹp vài bước đi đến hốc cây bên cạnh, la lớn: "Lại dám như vậy đối với bản cô nương nói chuyện? ! Ngược lại người rồi rồi! !"

Duyệt nhi giờ chân lên, đối với hốc cây một hồi mãnh liệt đạp, đạp trắng nõn trên đùi đều xuất hiện từng điểm vết thương, nếu là bị người khác chứng kiến, nhất định sẽ tâm thương yêu không dứt.

"Chết Trần Diêu! Thối Trần Diêu! Ta hiện tại liền đi vào đem người bắt được, người đợi đấy!"

Ngay tại Duyệt nhi chuẩn bị giải trừ phong ấn, đi vào đem Trần Diêu bắt được đến hành hung một trận thời điểm, Trần Diêu thanh âm lần nữa truyền ra.

"Câm miệng, ngồi xuống!"

"A."

Trần Diêu lời nói trong tựa hồ có một cỗ nói không nên lời uy nghiêm cùng quyết đoán, làm cho Duyệt nhi trong lúc nhất thời đều đã quên là mình đang tức giận, tựa hồ sợ mình làm cái gì làm cho Trần Diêu tức giận sự tình tựa như, vội vàng ngoan ngoãn lui ra phía sau vài bước ngồi xuống, ngoảnh nhìn qua hốc cây sừng sờ.

Từ nhỏ đến lớn, Duyệt nhi đều là người nhà hòn ngọc quý trên tay, truy cầu qua nam nhân của nàng đối là vô số kẻ, chưa từng có người đối với nàng như

thể quá lớn? Theo lý thuyết, Trần Diêu thái độ sẽ phải làm cho Duyệt nhi tức giận bão nổi, đại náo một phen mới là, nhưng chẳng biết tại sao, Duyệt nhi rồi lại không có chút nào tức giận, chỉ có một loại "Chỉ cần nghe hấn tổng không sai" cảm giác.

"Tùng tùng, tùng tùng "

Duyệt nhi tim đập đều có chút gia tốc, sắc mặt cũng triều hồng, một cổ ngưng ngưng ảm ảm theo lòng bàn chân bốc lên đã đến đỉnh đầu. Cái này chưa bao giờ thể nghiệm qua kỳ diệu cảm xúc làm cho Duyệt nhi tim đập nhanh không động đây đã, cảm giác này, chẳng lẽ. . .

"Chẳng lẽ ta đối với tiểu tử này thật sự động tâm?"

Nghĩ được như vậy, Duyệt nhi lập tức cai đầu dài dao, động cùng trống lúc lắc tựa như, cường ép đem về này không hiểu thấu ngưng ngưng cảm giác đề quay về đáy lòng, bày làm ra một bộ thờ phi phi biểu lộ, một đôi trắng nõn cánh tay ở trước ngực vây quanh, thờ phi phi nói:

"Không có khả năng không có khả năng, ta nhất định là {bịđược} tiểu tử này cho tức giận. . . Đùng!"

Hốc cây bên ngoài, Duyệt nhi đang tại vì chính mình lần thứ nhất động tâm cảm giác mà buồn rầu, hốc cây bên trong, Trần Diêu cùng cự mãnh chiến đấu cũng đi tới thời khắc mấu chốt.

"Đập đập", "Đùng!"

Cự mãnh động tác càng ngày càng chậm, Trần Diêu tuy rằng trên thân cũng có nhiều chỗ miệng vết thương, nhưng một mực không có {bịđược} cự mãnh cản trướng, ngược lại là càng đánh càng hăng. Rốt cuộc tại lần nữa tránh thoát cự mãnh một kích về sau, Trần Diêu nhắm ngay cự mãnh bảy tấc, cấp ra cuối cùng một kích.

"Tê tê...ê...eeee. . . ! !"

Cự mãnh kêu thảm thiết không chỉ, thân thể khổng lồ không ngừng vặn vẹo, nó xương sống đã bị Trần Diêu tiên năng kích phá một cái đứt gãy, theo nó gãy giữa, ngay ngắn xương sống cũng từng khúc đứt gãy. Qua không lâu, cự mãnh triệt để đã mất đi sức sống, cực lớn đầu lâu một cúi, thân thể xuống trầm xuống, đọng ở thành trong, không còn có sinh cơ.

"Hô, hô, hô "

Một trận chiến này tiêu hao Trần Diêu không ít thể lực, hấn từng ngưng từng ngưng thờ phi phò, qua một hồi lâu mới khôi phục lại.

"Không lộ như vậy mãnh xà, túi mật rắn nhất định sẽ có trọng dụng chỗ."

Trần Diêu leo đến cự mãnh thi thể bên cạnh, lại lần nữa vận chuyển tiên năng, hóa chương {vì:là} dao, mổ ra cự mãnh phần bụng, tay không đem cự lớn túi mật rắn lấy đi ra.

Viên này túi mật rắn cực lớn vô cùng, có một cái nhỏ dưa hấu lớn nhỏ, Trần Diêu đem thả tại nguyên chỗ, {các loại:chờ} một lát nữa nhi lại đến lấy, đi theo sau đó xoay người hướng lên, leo đến hàng lộ liên hoa bên cạnh, thò tay liền muốn đi hái.

"Vất vả lâu như vậy, rốt cuộc đã nhận được cái này gốc hiếm thấy!"

Trần Diêu trong lòng hưng phấn không thôi, nghe hàng lộ liên hoa mùi thơm lạ lùng, thò tay đi vào phụ cận, nhưng thời điểm này, cái kia chán ghét đầy mỡ thanh âm lại độ vang lên.

"Thối tiểu quỷ đội đã nào...!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53:: Ba lô cách

"Thối tiểu quỷ đội đã nào...!"

Trần Diêu vừa định thò tay đi tháo xuống mùi thơm lạ lùng xông vào mũi hàng lộ liên hoa, lại bị bàn tiên nhân một câu hô ở.

Trần Diệu tay trên không trung {ngừng lại một trận}, cau mày nói: "Làm sao vậy mập mập chết bầm? Chẳng lẽ lại ta hái cái hàng lộ liên hoa cũng phải hướng người giao tiền hay sao?"

"Ha ha, hoàn toàn không biết người đang nói cái gì ~" Bàn tiên nhân chẳng biết xấu hổ cười cười, nghiêm mặt nói: "Hàng lộ liên hoa thế nhưng là trăm năm khó gặp kỳ hoa, nếu là luyện hóa phục dụng hiệu quả kinh người. Cùng lúc đó, trăm năm hoa tuổi cũng làm cho nó đã có được mặt khác thực vật không sở hữu Linh khí."

"Bực này tuổi tác kỳ hoa, bên trong tất nhiên đã có mới bắt đầu kinh mạch hệ thống, tựa như mới vừa vào tiên môn tu sĩ bình thường, trong cơ thể Linh Năng lưu chuyển có phần làm trọng yếu. Nếu như người thì cứ như vậy trực tiếp tháo xuống, sẽ phá hư trong đó bộ kết cấu, cắt ngang nó Linh Năng thông đạo, Linh khí gặp rất nhanh tiêu tán, trở thành bình thường thực vật, vậy đáng tiếc!"

Trần Diệu nghe xong cảm thấy hơi có chút đạo lý, hỏi vợ: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Biện pháp tốt nhất, đương nhiên chính là nhổ tận gốc rồi ~" Bàn tiên nhân rung đùi đắc ý nói: "Tốt nhất lại mang theo điểm vạn năm linh mộc nội bộ vô cây với tư cách chất dinh dưỡng, bảo trì hàng lộ liên hoa hoạt tính, thẳng đến đem người kia hoàn toàn luyện hóa mới thôi!"

"Nhổ tận gốc..."

Trần Diệu nhìn kỹ một chút cái này gốc hàng lộ liên hoa, nguyên bản trăm năm kỳ hoa hóa thành cường đại vô cùng, coi như một cái mầm lớn tựa như, một tay đều cầm bắt ổn. Nếu hơn nữa rễ cây cùng vô cây, chẳng phải là được hai tay bưng lấy?

"Lớn như vậy như thế nào cầm a?" Trần lắc đầu buồn rầu nói: "Ta lần này đến vừa không có mang cái sọt, cái này lớn biểu diễn để chỗ nào nhi đều không thích hợp a!"

"Ha ha ~" Bàn tiên nhân nhưng là vẻ mặt tràn đầy chông chênh chất thật, ha ha cười cười, nhẹ nhõm nói: "Thả ba lô cách trong a ~"

"Ba lô cách??"

"Không sai, ba lô cách, lại là bốn tiên nhân vượt thời đại một lớn phát minh!" Đối mặt Trần Diệu nghi vấn, Bàn tiên nhân lại tới nữa hào hứng, dương đắc ý giới thiệu nói: "Mấy ngày qua bốn tiên nhân dốc lòng nghiên cứu, mở phát ra cái này thần kỳ phụ trợ đồ dùng, lợi dụng tiên năng với tư cách truyền môi giới, đem hệ thống trong một bộ phận không gian ảo cùng trong hiện thực không gian tương liên, lại dùng tiên năng Thần lực đem cái không gian kia phong bế, cam đoan bên trong vật phẩm sẽ không bị tổn hại..."

"Nói điểm chính!"

"Ách, đơn giản mà nói, ba lô cách trong có thể bỏ vào bất kỳ vật gì." Bàn tiên nhân {bị được} Trần Diệu một câu uống ờ, lão đại mất hứng tiếp tục nói: "Cho dù là vật còn sống cũng có thể, chỉ cần tại để vào thời điểm đã làm xong mô khối phân cách, bất đồng ô vuông giữa liên tuyệt đối sẽ không lẫn nhau ảnh hưởng."

"Căn cứ vật phẩm lớn nhỏ cùng gửi độ khó, hệ thống sẽ tự động đoán được cần thiết cách mấy, ví dụ như cái này gốc hàng lộ liên hoa, cả gốc mang da mà nói, đại khái dùng cái hai ô vuông là đủ rồi."

Trần Diệu nghe được sững sờ sững sờ đấy, cái này không phải là nguyên bản thể giới trò chơi hệ thống bên trong "Ba lô" thiết lập đi! Không nói Bàn tiên nhân có hay không sao chép trò chơi thiết lập, nhưng trong hiện thực có như vậy cái Mèo máy tựa như Bách Bảo túi, còn là rất thực dụng đấy!

"Tổng cộng có bao nhiêu cách?"

"Hặc hặc, nói đến đây cái, tiểu tử ngươi còn có phúc khí rồi ~!" Bàn tiên nhân âm hiểm cười nói: "Với tư cách hệ thống đệ nhất danh thử nghiệm người sử dụng, ta quyết định miễn phí đưa tặng 10 cái ba lô cách tạo điều kiện cho ngươi sử dụng!"

"10 cái ô vuông a, hơi chút thiếu một chút..." Trần Diệu thoáng suy tư một chút, đột nhiên phát hiện có chút không đúng, biến sắc nôn rãnh nói: "Đội một chút, cái gì gọi là miễn phí đưa tặng? Chẳng lẽ ngươi lại muốn..."

"Không sai!" Bàn tiên nhân béo vung tay lên dương dương đắc ý lớn tiếng nói: "Chỉ cần ngươi kịp thời nạp tiền, một trăm lượng có thể khai thông một cách, cao nhất có thể mở rộng đến 100 cách! Tuyệt đối là luyện công tu hành, thẳng cấp đánh quái, cất giữ bảo vật tuyệt hảo lựa chọn!"

"Ngươi cái này lòng tham không đáy gian thương..."

Trần Diệu một bên thấp giọng mắng chửi Bàn tiên nhân, một bên cẩn thận từng li từng tí cả gốc mang da lấy xuống hàng lộ liên hoa, căn cứ Bàn tiên nhân nhắc nhở, ấn mở ba lô cách, đem hàng lộ liên hoa cùng túi mật rắn đều thả đi vào, tổng cộng chiếm cứ 3 cái ba lô cách.

"Chích"

Hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diệu thoáng cái hoàn thành giết chết Linh xà, cùng với lấy được hàng lộ liên hoa hai nhiệm vụ, phân biệt đã nhận được 10 điểm cùng 15 điểm kinh nghiệm.

Trở lại mặt đất, Trần Diệu không thể chờ đợi được lấy ra hàng lộ liên hoa, chuẩn bị bắt đầu ngồi xuống, đem luyện hóa.

"Hô "

Hàng lộ liên hoa tàn ra kỳ diệu mùi thơm lạ lùng, làm cho người ta nghe thấy tâm thần vui mừng, dường như đặt mình trong Tiên cảnh, thân thể cùng tinh thần đều đặc biệt không minh.

"Hái "

Tháo xuống một cánh hoa, ngăn ra chỗ nối tiếp càng là tuôn ra kinh người Linh khí, trong không khí rất nhanh phiêu tán, phát ra từng đợt lóe lên ánh sáng nhạt, coi như có thật nhỏ đom đóm trên không trung bay múa bình thường, cảnh tượng có chút kỳ lạ.

"Chứa "

Trần Diêu sợ hoa trong linh khí tiêu tán, vội vàng đem hàng lộ liên hoa thả lại trong hành trang, nhập lại đem một mảnh kia cánh hoa nhẹ nhàng ngậm vào trong miệng, nho nhỏ hiểu rõ cái kia đặc thù Linh khí trùng kích.

"Vù vù vù "

Chỉ một thoáng, tại Trần Diêu trong miệng dường như nổi lên một hồi gió mát, quét sạch lấy vô tận Linh khí hoạt bát tinh linh, tại miệng của hắn trên lưỡi bay nhanh, coi như người chăn nuôi giục ngựa lao nhanh, cảm giác vô cùng kỳ lạ.

"Rào rào xôn xao "

Việc này không nên chậm trễ, Trần Diêu vận chuyển trong cơ thể tiên năng, thử đem cái này cỗ Linh khí dung nhập trong cơ thể. Theo hai cỗ năng lượng lẫn nhau giao nhau dung hợp, Trần Diêu cảm nhận được trước đó chưa từng có đặc thù thể nghiệm: Tại trong cơ thể hắn tựa hồ xuất hiện vài đôi vô hình bàn tay nhỏ bé, chính vuốt trong cơ thể tiên năng bốn phía kích động, đem cương quyết bùng binh tiên năng nhẹ nhàng vuốt thuận, một mực nắm giữ ở trong lòng bàn tay.

Theo hàng lộ liên hoa Linh khí tỏ khắp, càng ngày càng nhiều tiên năng {bịđược} Trần Diêu trong cơ thể bàn tay nhỏ nắm, Trần Diêu chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể tùy ý khống chế tiên năng lưu chuyển quỹ tích, hết thấy giống như là hô hấp như vậy tự nhiên như ý trượt, không hề đình trệ cảm giác.

"Thực là một loại thần kỳ Linh được!"

Trần Diêu một bên hiểu rõ cái này cảm giác kỳ diệu, một bên không khỏi cảm thán lên tiếng. Đang phục dụng cái này một cánh hoa lúc trước, Trần Diêu trong cơ thể tiên năng tuy rằng cũng có thể theo tâm niệm vận động, nhưng thủy chung không quá trôi chảy, giống như là nguyên bản trong thế giới Computer dừng lâu rồi, hay hoặc giả là loại kém lần điện thoại vận hành cỡ lớn trò chơi tựa như, luôn luôn chút ít Caton cùng lác hậu, không quá thuận tay.

Mà hôm nay cái này một dưới mặt cánh hoa bùng, rồi lại coi như {vì:là} thân thể của mình tăng thêm một cái bộ nhớ tựa như, tiên năng vận hành chỉ một thoáng trở nên trôi chảy vô cùng, không hề Caton cảm giác, sử dụng rất là thư thái thích ý.

"Vén vén một mảnh cũng đã có thần kỳ như thể hiệu quả, nếu là toàn bộ luyện hóa, nhất định có thể làm cho ta đối với tiên năng lực khống chế một cái đẳng trước bậc thang!" Luyện hóa xong cái này một cánh hoa, Trần Diêu vội vàng lấy ra cả gốc hàng lộ liên hoa, vui vẻ nói: "Nhất định phải thừa dịp hoa trong Linh khí chưa tiêu tán, mau chóng đem hoàn toàn luyện hóa, đối với của ta song tu đường nhất định sẽ có điểm rất tốt chỗ!"

"Chích "

Tại Trần Diêu trước mắt, một cái nhiệm vụ mới nhắc nhở lan can nhảy ra ngoài, phía trên biểu thị lấy một câu lại rõ ràng bất quá mà nói:

"Đã thông một tượng đan điền "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54:: Đón ngộ

"Đã thông mộc tượng đan điền!"

Vì hoàn thành cái mục tiêu này, chính thức bước lên song tu đường, Trần Diêu tại kế tiếp trong mấy ngày khô ngồi tu hành, không ăn không uống, không phát ra một tia âm thanh, chỉ là lẳng lặng thác xuống một mảnh lại một mảnh hàng lộ liên hoa cánh hoa, lợi dụng bản thân tiên năng tiến hành luyện hóa dung hợp.

". . ."

Vạn năm linh mộc bên ngoài, Duyệt nhi cũng không có phát ra tiếng vang, chỉ là lẳng lặng chờ đợi. Trần Diêu không kịp quan tâm Duyệt nhi tình huống, chỉ là nhắm mắt dốc lòng tu luyện, đem hàng lộ liên hoa bên trong tinh hoa Linh khí mấy may toàn bộ luyện hóa, không có chút nào lãng phí.

Theo luyện hóa tiến độ, Trần Diêu rõ ràng cảm giác được bản thân đối với trong cơ thể tiên năng sử dụng năng lực tăng cường không chỉ một cái bậc thang. Tuy rằng chế ngự tại tiên năng dự trữ vấn đề, thực lực không thể nói là đột nhiên tăng mạnh, nhưng nho nhỏ thể ngộ trong cơ thể biến hóa, lại có thể rõ ràng đem tiên năng một tia một đám đều phân giải ra, hoàn toàn dựa theo lòng của mình niệm sử dụng, thân thể đối với tiên năng cảm giác năng lực cũng rõ lộ ra tăng cường, thực lực vẫn đang có chỗ tăng lên.

Nếu như nói lúc trước, Trần Diêu trong cơ thể tiên năng lại 10 phần, bản thân lại chỉ có thể sử dụng 5 phần mà nói, như vậy hiện tại thì là thật toàn bộ lợi dụng. Chỉ lần này hạn hẹp nhất, cũng đủ để làm cho Trần Diêu mặc dù chiến lực đề cao không ít.

Trần Diêu hoà nhã hai người, thì cứ như vậy một trong một ngoài an tĩnh tọa, đợi đến lúc Trần Diêu đem hàng lộ liên hoa toàn bộ luyện hóa hoàn tất, mở hai mắt ra thời điểm, thời gian đã qua trọn vẹn ba ngày.

"Hàng lộ liên hoa, thật sự là quá thần kỳ."

Nâng lên một cánh tay, Trần Diêu tâm niệm vừa động, trong cơ thể tiên năng theo hần suy nghĩ, tại trong kinh mạch trôi chảy lưu chuyển. Đem tiên năng dùng ở nơi nào, dùng vài phần mấy chút nào, đều tùy ý Trần Diêu tâm ý mà định ra, thập phần thuận tay.

"Tốt, kế tiếp liền thử nhìn một chút có thể hay không vận chuyển Duyệt nhi dạy cho ta mộc tượng tâm pháp, đã thông mộc tượng đan điền!"

Trần Diêu tại trong lòng yên lặng niệm động mộc tượng tâm pháp, trong cơ thể thủy tượng trong đan điền bắt đầu nhấc lên sóng to gió lớn, không ngừng đánh ra khắp ổ bụng. Theo tâm pháp niệm động, một cái thật nhỏ quang điểm xuất hiện ở thủy tượng đan điền phụ cận. Nhưng mà cái này quang điểm mới vừa sáng lên một phần, liền lập tức {bịđược} mãnh liệt mà đến đầu sóng cho đập diệt. Vô luận Trần Diêu như thế nào ném thử, tổng là không có cách nào ổn định lại cái này mới đan điền, lần lượt không công mà về.

"Thật là kỳ quái, cái này thủy tượng cùng mộc tượng hỗ trợ lẫn nhau, vì sao lẫn nhau giữa lại không thể cùng tồn tại? Như thế xuống dưới dù thế nào nỗ lực cũng không quá đáng là làm vô dụng công mà thôi, căn bản không có nửa điểm ý nghĩa!"

Trần Diêu không ngừng ném thử, không ngừng thất bại, khách quan tại vừa mới xuất hiện một chút manh mối mộc tượng đan điền, thủy tượng đan điền thực sự quá cường đại, tựa hồ cũng không thích bên người cái này nhỏ hàng xóm, mộc tượng hạt giống vừa mới dưới chôn đã bị tách ra, dù sao vẫn là cố định không được hình thái.

"Hô, hô, hô "

Bất tri bất giác lại đi qua ba ngày, Trần Diêu đã tinh bì lực tận, cái này trong vòng ba ngày, Trần Diêu hầu như không ngủ không nghỉ, không ngừng nỗ lực, nhưng kết quả cũng không được đề ý, mộc tượng đan điền giống như là trong gió cây đèn cây sắp tắt, một chút chấn động đều có thể đem đánh tan, không cách nào củng cố xuống.

Trong ba ngày này, Trần Diêu khát liền uống chút sương sớm, đói bụng ngay tại vạn năm linh mộc trong lung tung tìm chút ít cây nấm no bụng, thủy chung không bắt được trọng điểm.

Thân ở hàn thanh môn mộc tượng Thánh Địa —— vạn năm linh mộc bên trong, Trần Diêu vận chuyển mộc tượng tâm pháp không hề lực cản, khai ra đan điền cũng rất là đơn giản. Đây không phải là vẹn vẹn được nhờ sự giúp đỡ mộc tượng Thánh Địa kỳ diệu Linh khí, bởi vì Trần Diêu đã tại Duyệt nhi cái này cao thủ dưới sự trợ giúp cường ép mở ra một lần đan điền, đã có đặc biệt thể ngộ cùng cảm xúc, có thể nói khai ra đan điền một bước này, Trần Diêu đã đi cực nhanh.

Nhưng mà Thủy Mộc bất tương dung lại làm cho Trần Diêu phí thất chặt đầu óc, dù là có hàng lộ liên hoa giúp đỡ, cũng không thể càng tiến một bước, làm cho trên trán của hần đều gấp xuất mồ hôi châu.

"Chiêm chiếp "

Không biết có phải hay không Duyệt nhi mấy ngày trước thiết lập cấm chế, theo thời gian lưu động có chỗ thư giãn, đã đến ngày thứ ba đêm khuya, Trần Diêu tựa hồ nghe đã đến ngoại giới chim Tước nhẹ giọng gáy kêu. Một tiếng này kêu to đem Trần Diêu theo vô hư vô chỉ tu luyện ném thử trong mang ra ngoài, hần thờ dài một cái, mở hai mắt ra nhìn bên cạnh vạn năm linh mộc thành trong, sững sờ xuất thần.

"Thủy Mộc song tu, thiên tài gọi bằng cụ đường. . ." Trần Diêu lẩm bầm lâu bầu ni non nói: "Ba tháng muốn trở thành hàn thanh môn trong cao thủ đứng đầu, thật sự là quá khó khăn. . .!"

Đêm đã thật khuya, Duyệt nhi vẫn như cũ nhu thuận không có phát ra âm thanh quấy nhiễu, cùng với chim thú âm thanh, Trần Diêu hai mắt tại vạn năm

lĩnh mộc thành trong chạy, nhìn xem những cái kia không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng tu luyện dấu vết, dần dần lâm vào trong hồi ức.

Hồi tưởng lại nhập môn thí luyện lúc, thứ ba khảo đề chiến đấu, mặt khác các thí sinh theo thứ tự là cái gì tượng tính? Bọn họ tiên năng trình độ lúc ấy tại loại nào tiêu chuẩn?

Lúc đó Trần Diêu đối với tiên năng hoàn toàn không biết gì cả, không mấy cảm xúc, hôm nay bản thân bước vào tu Tiên đại môn, lại hồi tưởng lúc ấy tình hình, đối với mọi người thực lực cùng tượng tính, cũng đại khái có đi một tí phán đoán.

"Khuyển Thực, cũng chính là Triệu Gia tiểu công tử Triệu Vô Song, thần bí Hắc y nhân, theo hắc giới tay nhắc chân, tản mát ra vô biên nhiệt lực, cùng với kỳ diệu Viêm Dương thân thể để phán đoán, hiển nhiên là hỏa tượng tu sĩ không thể nghi ngờ."

"Giang Ba người cũng như tên, đi như nước, động như sóng, chiêu thức trời cháy nổi lên, có chứa đặc biệt mỹ cảm, hiển nhiên là thủy tượng cao thủ."

"Cái kia rừng rậm sát thủ, đài ra quần vóc dáng nhỏ, vận dụng cung tiễn thần hồ kỳ kỹ, nên là thiện dụng binh khí kim tượng người."

"Nhỏ như vậy vóc dáng hai cái ca ca, Liên Mi cùng cái kia người cao to đây? Hai người bọn họ vậy là cái gì tượng tính?"

Cùng ngày chiến đấu đến khâu cuối cùng thời điểm, vóc dáng nhỏ tập kích làm cho Giang Ba cùng Triệu Vô Song đều ngã xuống đất không nổi, duy chỉ có Trần Diêu một người chèo chống giáp tổ chiến lực. Ất tổ huynh đệ hai người thì là tiến lên giáp công, tuy rằng cuối cùng nhất là đã thua bởi {điểm nộ khí} tràn đầy, tiến vào bạo tẩu trạng thái Trần Diêu, nhưng hai người hợp tác kháng khí trời cháy chiến pháp, còn là cho Trần Diêu để lại ấn tượng khác sâu.

"Hai người bọn họ thể công như nước thủy triều, một người công, một người tụ lực, trước sau đến công, lẫn nhau không quấy nhiễu. Đáng tiếc {bịđược} khí thể của ta dọa sợ, không có đồng thời ra tay, nếu không hai người bọn họ nếu là cùng nhau phát lực, tiền hậu giáp kích, cho dù là bạo tẩu trạng thái ta đây, chỉ sợ cũng ngăn cản không nổi."

Nhớ tới lúc ấy khổ chiến tình cảnh, Trần Diêu có chút sau sợ lên, thể nhưng là nghĩ lại một cái, lại có chút ít không biết rõ:

Vì sao cái này huynh đệ hai người, chính là bất đồng lúc đến công đây? Chẳng lẽ giữa bọn họ tượng tính tương khác, đồng thời ra tay ngược lại không ổn? Còn là. . .

"Đợi một chút. . .!"

Nghĩ được như vậy, Trần Diêu đột nhiên hai mắt mãnh liệt trợn mắt, toàn bộ người theo trên mặt đất nhảy một tiếng đứng dậy, tựa hồ ngộ đã đến cái gì.

"Phân biệt đến công. . . Tượng tính tương khác. . . Tượng tính hỗ trợ lẫn nhau mà nói, có thể đồng thời công kích. . ."

Trần Diêu thấp giọng ni non mặc niệm, tại trong đầu không ngừng tái diễn huynh đệ hai người chiến pháp, một trước một sau, một công một thủ, phối hợp lẫn nhau. . .

"Hai người. . . Hai loại tượng tính. . . Phân biệt công kích. . . Cái kia nếu như là một cái trong cơ thể con người, đồng thời có được hai loại tượng tính mà nói. . ."

"Đáp "

Trần Diêu một bước bước ra, trong lòng mơ hồ có chút hưng phấn lên.

"Ta hiểu được. . . Ta hiểu được!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55:: Thủy Mộc đồng tu

"Ta hiểu được!"

Trần Diêu trong nháy mắt đón ngộ, vội vàng lần nữa ngồi xuống, nhắm mắt Ngưng Thần, đem toàn tâm đều vui đầu vào đã thông mộc tượng đan điền trong nhiệm vụ đi.

"Hai phe đối chọi, một phương có khắc chế một phương khác tượng tính lúc, dù là thực lực của hai bên tương đối, cũng sẽ là khắc chế một phương lấy được ưu thế. Đây là bởi vì Thần lực dung hợp đan vào thời điểm, có chút tượng tính trời sinh có thể khắc chế một cái khác tượng tính, cho nên mới có thể áp chế đối phương, đạt được thắng lợi."

Trần Diêu một bên tại trong lòng mặc niệm vừa rồi đón ngộ đoạt được, vừa lại bắt đầu hoạt động trong cơ thể thủy tượng tiên năng, lợi dụng hàng lộ liên hoa mang đến siêu cường lực khống chế, đem tiên năng chia làm hai đóa, một đám dùng cho củng cố thủy tượng đan điền, một cái khác đám tức thì kéo dài tới mở đi ra, bắt đầu ném thử khai thác trong cơ thể chưa chạm đến thần bí hoàn cảnh.

"Mà hợp tác lúc hỗ trợ lẫn nhau, hai người thậm chí có thể phát huy ra vượt qua hai người có khả năng cuộc chiến lực lượng, là bởi vì Thần lực lẫn nhau ngăn, không có dung hợp lẫn nhau, trải qua người vì khống chế theo phương hướng bất đồng đột kích, thẳng đến trúng mục tiêu mục tiêu sau đó mới tương dung, tại mục tiêu trong cơ thể phát sinh tương khắc quá trình, vì vậy có thể sinh ra vượt quá mức bình thường chiến lực kèm theo tổn thương."

"Hô "

Cùng lúc đó, Trần Diêu cũng đang không ngừng niệm động mộc tượng tâm pháp, trong người vô tận trong hư không, sinh ra một mảnh mới không gian. Cái kia đen kịt trời xanh phía trên, một viên thật nhỏ hạt giống bị điểm sáng, sáng tới bất định lóe ra khác thường ánh sáng nhạt, xem chỉ rất là kỳ lạ, coi như trời giáng bảo châu, tản mát ra vô tận Sinh Mệnh lực.

"Vì vậy muốn song tu lưỡng tượng, phải nhảy ra tư duy xu hướng tâm lý bình thường, tại vốn có tiểu chu thiên bên trong, đồng thời khống chế hai cổ tiên năng, nhập lại đem hoàn toàn ngăn ra là không thể nào đây. Duy nhất cách chính là tái tạo một cái tiểu chu thiên, cải tạo một cái mới kinh mạch, coi như có hai người đồng thời tại một bộ trong thân thể bình thường, mới có thể thành công!"

"Rào rào xôn xao "

Tại Trần Diêu dẫn động phía dưới, thủy tượng trong đan điền một đám tiên năng {bịđược} chia lìa ra, khó khăn xuyên việt lần bích chương ngại, từng bước thâm thấu, tiềm nhập cái khác đan điền chỗ không gian, giống như một cái thật nhỏ du Long, bắt đầu trùng kích cái kia vừa mới sinh ra mộc tượng đan điền.

"Oanh, oanh, oanh "

Lần lượt trùng kích phía dưới, mộc tượng đan điền không ngừng phát ra hào quang, theo trùng kích độ mạnh yếu tăng cường, hào quang cũng đang không ngừng biến lớn. Không bao lâu, mộc tượng đan điền bốn phía đã là tiên năng tràn đầy, hơi có kẽ hở có thể toàn bộ rót vào, cải tạo mới tiểu chu thiên!

"Cái này là song tu huyền bí chỗ!"

Theo Trần Diêu dẫn dắt, mới tiểu chu thiên bối cảnh bắt đầu tươi sáng lên, vô tận đen kịt bên trong, thật nhỏ mộc tượng đan điền giống như là vạn vật điểm bắt đầu quang điểm, trên cơ thể người mới bắt đầu khả năng bồi dưỡng bồi dưỡng xuống, từng bước mở ra nó thần bí kia đại môn, làm cho tiên năng dần dần rót vào, mang đến trước đó chưa từng có kỳ diệu thể nghiệm.

"Vù vù "

Gió mát lướt nhẹ qua qua, mới quang điểm bốn phía không có kinh mạch, cũng không có tự sinh tiên năng bắt đầu khởi động. Châm ngôn niệm động, hai cổ tiên năng đồng thời tại hai cái tiểu chu thiên trong vận chuyển, đồng thời bồi dưỡng trùng kích đan điền, coi như một mặt xuyên thấu lần vách tường tám gương, lẫn nhau chiếu sáng đối phương.

"Rầm rầm "

Thủy tượng đan điền như trước có đậu nành lớn nhỏ, mà mộc tượng đan điền vừa mới theo mông muội bên trong cất bước. Muốn đồng thời khống chế hai cổ tiên năng, đem hai cái đan điền mở rộng đến đồng dạng lớn nhỏ, đối với bình thường tu sĩ mà nói có thể nói là đằm rỗng hang hổ, là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Nhưng Trần Diêu vừa mới luyện hóa trăm năm Linh dược hàng lộ liên hoa, đối với tiên năng lực khống chế đã xâm nhập mây may, cho dù là tu hành trăm năm lão tu sĩ cũng không nhất định có thể đạt tới cảnh giới của hắn, hoàn thành như vậy thao tác cũng không phải là việc khó.

"Chích linh, chích linh "

Không ngừng nỗ lực, không ngừng trùng kích, mộc tượng đan điền rốt cuộc bắt đầu lập lòe rung rung đứng lên. Theo tiên năng không ngừng rót vào, mộc tượng đan điền cũng đang không ngừng khuếch trương địa bàn của nó. Từ xa nhìn lại, giống như là một viên có vô tận Sinh Mệnh lực hạt giống, {bịđược} gieo rắc đã đến một mảnh phi nhiêu trên đất tựa như, theo chất dinh dưỡng thoái mái, bắt đầu điên cuồng sinh trưởng.

"Này, này, này "

Mộc tượng đan điền phía trên, một cảnh cảnh chạc cây bắt đầu rút ra, vô tận trong hư không bắt đầu hiện ra nhàn nhạt kinh mạch dấu vết. Mới tiểu chu thiên đang tại hình thành, mộc tượng đan điền sắp đã thông!

"Cố gắng nữa một cái, cố gắng nữa một chút, chỉ cần còn có một tia đột phá, có thể chính thức bắt đầu song tu!"

Trần Diệu lợi dụng trong cơ thể vô hình bàn tay nhỏ bé, đem tiền năng một tia một đám chia lìa ra, căn cứ hai cái đan điền lớn nhỏ tiến hành cẩn thận phân phối, không có lãng phí mảy may tiền năng. Bên nào đã có ưu thế liền giảm bớt tiền năng đưa vào, bên nào hơi lộ ra hoàn cảnh xấu liền gia tăng tiền năng số lượng dự trữ, như thế như vậy không ngừng điều khiển tinh vi phân phối phía dưới, một tượng đan điền rốt cuộc hoá phát ra mê người sáng rọi đến.

"Chợt hiện, chợt hiện, chợt hiện "

Lục sắc đan điền không ngừng mở rộng, không bao lâu thì có đậu nành lớn nhỏ, cùng thủy tượng đan điền cơ bản ngang hàng. Âm dương kinh mạch cũng bắt đầu từng bước củng cố, trở thành thật thể, một cái mới chu thiên hình thành, cùng nguyên bản tiểu chu thiên nhìn như trùng điệp, thực tế rồi lại tồn tại ở bất đồng trong không gian. Cái này ảo diệu bên trong huyền hoặc khó hiểu, cho dù là Trần Diệu cũng muốn tiêu tốn hồi lâu mới có thể triệt để lĩnh ngộ.

"Một tượng tâm pháp niệm động, đan điền triệt để đã thông!"

Theo Trần Diệu mặc niệm tâm pháp, một tượng trong đan điền hạch rớt cuộc run lên, vô tận tiền năng tuôn ra, bắt đầu lấy năng lực của mình bồi dưỡng mới tiểu chu thiên. Tiền năng coi như huyết dịch bình thường chảy xuôi, Trần Diệu toàn thân đều không nói ra được khoan khoái dễ chịu thích ý, tựa như đắm chìm trong rừng cây trong biển hoa. Không giống với thủy tượng tiền năng băng lãnh vô hình, một tượng tiền năng ấm áp hữu lực, chính là sinh mệnh nguồn suối chỗ!

"Chích "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, thanh nhiệm vụ nổ, đã thông một tượng đan điền nhiệm vụ hoàn thành!

"Bá "

Nhân vật thuộc tính liệt biểu bắn ra ngoài, lơ lửng mắt nhìn đi, chỉ thấy Trần Diệu tên phía dưới vẫn tự xuất hiện thần kỳ biến hóa, hai cái vẫn tự nhắc nhở cao thấp phân loại, thập phần bắt mắt:

"Thủy tượng Luyện Cốt nhất giai "

"Một tượng Luyện Cốt nhất giai "

Trần Diệu kim lòng không được huy vũ cánh tay một cái, âm thầm vì chính mình đột phá mà hò hét hưng phấn.

"Thành công! Bắt đầu song tu! ! !"

Lúc này, tại vạn năm linh mộ bên ngoài một khối trên hòn đá, một cái tuổi trẻ thiếu nữ chính nằm nghiêng, đôi mắt thon dài theo đạo bào xuống lộ ra, chính theo thiếu nữ hồ hấp chậm rãi ức động, tại ánh trăng chiếu rọi xuống trắng nõn có chút chướng mắt.

Khó đợi mấy ngày, Duyệt nhi cũng đã tỉnh bì lực tấn, trời sinh tính sáng sủa hiểu động năng, sợ hành động của mình hoặc là nói sẽ ảnh hưởng đến Trần Diệu tu hành, tại mấy ngày nay bên trong là không nói tiếng nào, nhưng làm nàng cho nín hóng rồi.

"Hô... Hô... Hô..."

Duyệt nhi đã tiến nhập mộng đẹp, một trương cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi chu, tựa hồ tại trong mộng vẫn còn đối với Trần Diệu buồn bực tựa như, thỉnh thoảng nỉ non nói lên vài câu nói mớ, bộ dáng kia rất là đáng yêu.

"Chết Trần Diệu, thôi Trần Diệu... Rõ ràng đối với ta làm loại chuyện đó, thật là một cái thói **..."

Cỏ cây bên trong, đang chuyên tâm tu hành đột phá Trần Diệu, chẳng biết tại sao đánh cho một nhảy mũi...

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56:: Tiên năng tăng vọt

"Chúc mừng người! Một tượng đan điền đã thông thành công, nhiệm vụ hoàn thành!"

Hệ thống nhắc nhở lan can xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt, điểm kích [ấn vào] "Nhận lấy ban thưởng", đã lấy được 20 điểm kinh nghiệm, còn có 5 điểm tiên năng chuyên dụng {điểm thuộc tính}.

"Lại có 5 điểm tiên năng, thật tốt quá!"

Trần Diêu đem tiên năng điểm tăng thêm, đang chuẩn bị tiếp tục tu hành, nhiệm vụ mới lại xuất hiện.

"Hoàn thành một tượng tiểu chu thiên "

"Anh anh anh "

Trần Diêu trong cơ thể, hai nơi đan điền đều đã có đậu nành lớn nhỏ, nhưng thủy tượng đan điền bên ngoài kinh mạch nối tiếp nhau giao thoa, thập phần tự nhiên. Một chỗ khác đan điền bên ngoài, cũng chỉ có âm đạm kinh mạch dấu vết, nhìn kỹ lại bất quá chỉ là hư nhược thân thể, còn chưa chính thức thành hình.

"Hoàn thành một tượng tiểu chu thiên, nói đúng là muốn đem những kinh mạch này thực thể hóa rồi...! Ta tới thử xem!"

Trần Diêu tiếp tục ngồi xuống, đã có 5 điểm tiên năng gia tăng, hần tiên năng thuộc tính đi tới 12 điểm, tiên năng dự trữ trong nháy mắt gia tăng lên tám phần trở lên. Đã có những thứ này tiên năng phụ trợ, muốn hoàn thành một tượng tiểu chu thiên, cũng không có khó khăn như vậy rồi.

"Vù vù "

Trần Diêu trong cơ thể vô hình nhỏ vuron tay ra, đem tiên năng từng sợi sờ chút ra, dựa theo cần ổn định mà mạnh mẽ trùng kích một tượng đan điền.

"Oanh oanh oanh "

Theo tiên năng trùng kích, một tượng đan điền lần nữa tản mát ra chói mắt sáng rọi, màu xanh nhạt hào quang coi như sinh mệnh chi hỏa, tại Trần Diêu trong cơ thể vô tận trời xanh bên trong khỏe mạnh sinh trưởng.

"Nảy nảy nảy "

Một tượng đan điền phụ cận, một cành cành chạc cây rút ra, tựa như dây leo thực vật bình thường, bắt đầu vòng quanh Trần Diêu tiểu chu thiên chạy. Mỗi đi đi lại lại một bước, đều mang đến mới thông đạo, theo đan điền bắt đầu từng bước hướng lên, bình chia làm hai đường, hướng về đỉnh đầu Thiên Linh Cái phương hướng lan tràn qua.

Chạc cây nảy cành nở hoa, kinh mạch cũng dần dần cùng có kết quả, không bao lâu liền đi khắp nơi quanh thân, tạo thành hoàn toàn mới một đường tiểu chu thiên.

"Chích "

"Nhiệm vụ hoàn thành "

"Lấy được kinh nghiệm: +20 "

"Đạt được tiên năng chuyên dụng {điểm thuộc tính}: +5 "

"Lại có 5 điểm tiên năng nhưng thêm!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, ngón tay tại thuộc tính trước mặt trên bảng điểm động, đem tiên năng gia tăng đã đến 17 điểm nhiều. Đang bình thường đan tu nhất tượng tu sĩ ở bên trong, như thể tiên năng dự trữ đã có thể coi như là Luyện Cốt tam giai trái phải trình độ.

"Thủy tượng một tượng song tu, đều chỉ bất quá Luyện Cốt nhất giai tiêu chuẩn, có thể triển khai đan tu người Luyện Cốt tam giai trái phải thực lực!" Trần Diêu mừng rỡ huy động cánh tay, cảm thụ cái kia hai cái tiên năng thông đạo, trong người bay nhanh kỳ diệu xúc cảm, tán thán nói: "Song tu quả nhiên là lựa chọn chính xác!"

Trần Diêu không có vội vã xuất quan, mà là tiếp tục ngồi xuống, lẳng lặng thể ngộ thân thể biến hóa, không ngừng ném thử đem tiên năng thuận theo hai cái chu thiên chạy, đem triệt để đã thông. Tại hần không ngừng dưới sự nỗ lực, thân thể của hần cũng bắt đầu phát sinh kỳ diệu biến hóa.

"Phốc phốc", "Vù vù vù "

Trần Diêu trong cơ thể, Thủy Mộc hai cái chu thiên lẫn nhau dung hội, hỗ trợ lẫn nhau, hai nơi đan điền đều đang lóe lên ánh sáng nhạt, tựa hồ lại lớn lên một vòng. Không bao lâu, hệ thống lần nữa truyền đến nhắc nhở, tiên năng tự động gia tăng lên 2 điểm!

"19 điểm tiên năng! Quá tuyệt vời!"

Trần Diêu vô cùng may mắn, mình lựa chọn song tu đường, trước sau bất quá mấy cái canh giờ, hần tiên năng liền từ 7 điểm bạo đã tăng tới 19 điểm. Thử hỏi còn có loại nào tu hành phương thức, có thể mang đến thật lớn như thế chỗ tốt?

Lại thói quen một hồi sau đó, Trần Diêu xác định mình đã có thể hoàn mỹ không chế trong cơ thể hai cổ tiên năng, lúc này mới đứng dậy, đưa tay đưa về phía hốc cây miệng cấm chế, hít sâu một hơi nói: "Chuẩn bị xuất quan!"

"Vù vù, vù vù "

Trần Diêu hai tay phân biệt duỗi ra, nhẹ nhàng dò xét hướng cửa động cấm chế. Tại nhập quan thời điểm, Duyệt nhi dùng tiên năng làm một cái khẩu trừ kết, phải một bên dùng nước giống như khả năng trùng kích, đồng thời bên kia dùng mộc tượng khả năng trùng kích, mới có thể giải trừ cấm chế, thiếu một thứ cũng không được.

Vậy cũng là đối với Trần Diêu xuất quan trắc nghiệm, chỉ có đồng thời có thể trôi chảy sử dụng Thủy Mộc lực lượng, mới có thể xuất quan.

"Thủy Mộc lực lượng, đôi hướng trùng kích!"

Trần Diêu trong cơ thể hai cái tiểu chu thiên đồng thời tươi sáng lên, hai cổ hoàn toàn bất đồng tiên năng đồng thời theo hần trợ thủ đắc lực chường phân biệt trùng kích mà ra, chậm rãi dung nhập vào trong cấm chế.

"Oanh "

Theo hai cổ tiên năng tại trong cấm chế dung hội tiếp xúc, đột nhiên một tiếng trầm đục phát ra, dọa Trần Diêu nhảy dựng. Nhìn kỹ lại, chỉ thấy cái kia cấm chế đã bị trùng kích đã phá vỡ một cái lỗ hồng, đơn giản liền có thể hoàn toàn bài trừ rồi.

"Cái này là lưỡng tượng lẫn nhau tiếp xúc lúc phát sinh trùng kích, lợi dụng loại này trùng kích, có thể cho địch nhân lần thứ hai công kích! Ta ngộ đã đến!"

Đi ra vạn năm linh mộc, thế giới bên ngoài đã qua một vòng lâu, bầu trời đã nổi lên màu trắng bạc. Trần Diêu từng ngum từng ngum hít vào ngoại giới không khí mới mẻ, nhận thức lấy thân ở trong tự nhiên hết thấy. Mắt của hắn, tai, mũi, tay, chân, tựa hồ lại bén nhạy một ít. Không biết có phải hay không mộc tượng tiên năng nổi lên tác dụng, Trần Diêu thậm chí cảm thấy được, mình có thể nghe hiểu phụ cận chim thú đám chính đang nói cái gì.

"Mộc tượng tiên năng, xuất xứ từ tự nhiên, hoàn lại tự nhiên, cảm ngộ thiên địa. Hấp thu vạn vật Linh khí, chỉ cần thân ở trong tự nhiên, có thể dẫn động ngàn vạn Sinh Linh Chi Khí lớn mạnh bản thân, tại rừng rậm, thảo nguyên {các loại:chờ} chỗ, gần như có thể vô địch. Xem ra quả thật không giả!"

Ngoài ra, Trần Diêu thân pháp cũng có tiến bộ, tuy rằng nhanh nhẹn không có bao nhiêu tăng lên, nhưng mà tại phá vỡ mộc tượng đan điền, hoàn thành mộc tượng tiểu chu thiên trong quá trình, chính thể tiên năng tăng cường, cũng kéo thủy tượng tiên năng lớn mạnh.

Lúc này hần đi như nước gọn, vô hình im ắng, mỗi một bước đạp xuống đều sẽ khiến từng trận rung động, dường như dòng suối vận chuyển qua, dẫn tới chim Tước nhao nhao sinh ra ảo giác, thậm chí có chim nhỏ bay đến Trần Diêu bên chân, muốn thăm dò đi tìm nguồn nước.

"Thủy tượng tiên năng, thanh tịnh linh động, bộ pháp đa đoan, chiêu thức hoa lệ. Thiện vận dụng sức nước tác chiến, động như thỏ chạy, yên tĩnh như xử nữ, làm cho người ta bất đoán không ra. Mặc dù mềm mại, rồi lại cứng cỏi, hoa mỹ trôi chảy."

Trần Diêu thò tay nâng. . lên bên chân chim nhỏ, thò tay khẽ vuốt, dùng mộc tượng lực lượng làm cho chim nhỏ sáng khoái ngủ yên xuống, gật đầu nói: "Thủy Mộc gia tăng, hỗ trợ lẫn nhau, mạnh nhất mềm dai sinh mệnh, gấp gờ sau cùng bác ái nước chảy, nhất định có thể đột phá cực hạn!"

Hốc cây bên ngoài trên một tảng đá, nằm một cái xinh đẹp quyến rũ tuyệt luân thiếu nữ, theo bay lên, tản mát ra mê người ngây ngô mùi đến.

"Duyệt nhi, mấy ngày nay thật sự là vất vả ngươi rồi."

Trần Diêu tiến lên, ôn nhu cúi người, {vì:là} Duyệt nhi lau đi trên thân sương sớm, trong lòng tràn đầy cảm động.

Không biết có phải hay không cảm giác được có người tới gần, Duyệt nhi bàn chân nhỏ lẫn nhau vuốt nhẹ một cái, toàn bộ người cuộn mình đứng lên, nhưng vẫn như thế không có tỉnh lại. Trần Diêu vội vàng cởi quần áo ra, nhẹ nhàng choàng tại Duyệt nhi trên thân, mình cũng là mỗi một không chịu nổi, ngã vào Duyệt nhi bên người liền ngủ mất rồi.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đột nhiên một thanh âm vang lên sáng âm thanh đem Trần Diêu theo trong lúc ngủ mơ đánh thức.

"Đừng!"

Trần Diêu trên mặt nóng rất đau, trợn mắt nhìn qua, trước mắt đúng là Duyệt nhi lại tức giận lại oán trách ánh mắt.

"Ngươi cái này thói **, đối với ta làm cái gì? !"

Chương 57:: Rách nát cung điện

Hàn thanh môn đỉnh núi phụ cận một chỗ kỳ diệu khu vực, bởi vì hình dạng mặt đất kỳ lạ, động thực vật coi như phân tổ, tràn đầy kỳ trân dị thú, {bịđược} phụ cận tu sĩ đám xưng là vào man chi địa.

Nơi đây tuy nói Tiên Duyên ngàn vạn, nhưng là nguy hiểm dị thường, ngoại trừ thân phụ kỳ năng tu sĩ bên ngoài, không người dám tới gần, chớ nói chi là xâm nhập trong đó rồi.

Truyền thuyết tại vào man chi địa, ngoại trừ trời sinh kỳ trân dị bảo bên ngoài, còn có nhiều chỗ Tiên Duyên chỗ, đều là Thượng Cổ kỳ nhân đại năng lưu lại đây, nếu là có thể tiến vào tìm kiếm, tất nhiên sẽ có chỗ được. Trong đó một ít diệu dụng đã bị mọi người biết, bao nhiêu năm rồi hấp dẫn vô số tu sĩ tiến về trước thế ngộ, như cao nữa là mà đứng vạn năm linh mộc, đã bị người xưng làm là một tượng Thánh Địa.

Thậm chí có qua nghe đồn, nói tại vào man chi địa ở chỗ sâu trong, có một chỗ Thượng Cổ đại năng sinh hoạt tu hành qua hay làm cho, tuy không phải gần trời gặp tình phúc địa, nhưng để lại không ít đại năng tu hành cảm ngộ dấu vết, coi như là một chỗ ngồi xuống ngộ đạo nơi để đi.

Còn có đồn đại, nói cái này hay làm cho bên trong đến nay còn có giấu đại năng bảo vật, chậm đợi người hữu duyên có được.

Như thế mà hết thầy này đều chẳng qua là chưa bao giờ xảy ra vào man chi địa chi tu sĩ phán đoán suy đoán mà thôi, đối với hàn thanh môn trước một trăm thuận vị ở trong chính xác cao thủ mà nói, tìm được chỗ này hay làm cho cũng không phải là việc khó.

"Nhanh lên nhanh lên, đừng lè mà lè mè đây!"

Vào man chi địa ở chỗ sâu trong, một nam một nữ đang tại chạy đi, nữ phía trước, vội vã bộ dạng nhìn qua cũng biết là cái tính nôn nóng.

"Ta đã biết, ta cũng muốn nhanh, thế nhưng là thực lực của ta chưa đủ a thân!"

Nam theo ở phía sau, về mặt lại mỗi một lại đành chịu thân tình, mặt một cái đằng trước lửa đỏ năm ngón tay thủ ấn thấp phần để làm người khác chú ý, tựa hồ vừa bị người rút cái miệng rộng.

"Thật sự là không may, hảo tâm cũng làm lòng lang dạ thú rồi!"

Nhìn cách đó không xa Duyệt nhi kiện trắng thân ảnh, Trần Diêu âm thầm lắc đầu thở dài.

Trải qua vạn năm linh mộc hốc cây bên trong bế quan tu hành sau đó, hắn đã nắm giữ Thủy Mộc song tu trụ cột, vốn định sẽ tìm mấy cái dị thú luyện tay một chút, nhưng Duyệt nhi cũng không cho hắn cơ hội này, mà là vội vàng hắn ra đi, thân thần bí bí tiến về trước nơi nào đó.

"Cô gái nhỏ này, không biết lại đang đánh cái gì bàn tính, nói cái gì muốn 'Kiểm nghiệm của ta tu hành thành quả' xuất quan thời điểm bài trừ cấm chế còn không tính thành quả sao?"

Mấy canh giờ trước, Trần Diêu xuất quan, {vi:là} Duyệt nhi phủ thêm quần áo chống lạnh, lại bị Duyệt nhi sai cho rằng là muốn mưu mô làm loạn, kết quả đã trúng người sau một cái tai hạt dưa, bây giờ còn nóng rất đau. Thật vất vả giải thích rõ ràng rồi, nhưng lại ngay cả thời gian nghỉ ngơi cũng không cho, liền thúc giục vội vàng muốn Trần Diêu tiếp tục chạy đi, cũng không biết cuối cùng muốn đi chỗ nào.

Hai người một trước một sau rồi đi đã lâu, tại một chỗ tương đối rộng rãi địa thế trước, Duyệt nhi cuối cùng dừng bước.

"Đã đến, chính là trong chỗ này!"

Trần Diêu giờ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy thương thiên cổ cây giữa, trống rỗng xuất hiện một mảnh rõ ràng cho thấy người vì khai khẩn đi ra đất bằng. Đất bằng phía trên, một tòa tan hoang tháp bé cung điện vị trí ở trong đó.

Từ ngoài nhìn vào, cung điện này có lẽ đã có tương đối dài tuổi tác, chính thể mặc dù là bằng gỗ kết cấu, nhưng kín kẽ, không dùng một bắm một bụn, thập phần xảo diệu.

Cung điện cửa sổ sớm đã tổn hại, bên trong tối om một mảnh, diện tích tuy rằng không lớn, nhưng lộ ra một cổ khó tả Âm khí, hiển nhiên đã nhiều năm không người cư ngụ.

"Đó là một địa phương nào? Phá cũ nát xưa cũ, vì sao chúng ta muốn đến nơi đây?"

"Vâng, lấy được."

Duyệt nhi không trả lời thẳng Trần Diệu vấn đề, mà là không biết từ đâu móc ra một bộ giấy bút đưa cho Trần Diệu.

"Tòa cung điện này trước tiên là người xây dựng, hôm nay đã không có một bóng người, đã trở thành phụ cận cường đại dị thú sào huyệt." Duyệt nhi giới thiệu nói: "Chúng ta hàn thanh môn trước một trăm thuận vị các đệ tử, có khi cũng sẽ ở trường lão dưới sự dẫn dắt đến đây tu hành, tích lũy kinh nghiệm thực chiến."

"Mà nhiệm vụ của ngươi." Duyệt nhi quay đầu, về mặt dĩ dõm nhìn xem Trần Diệu, mắt to nháy nói: "Chính là đi vào, đem cung điện này địa đồ cho ta về ra đến!"

"Bà mẹ nó, thiệt hay giả? !"

Trần Diệu sững sờ: Hàn thanh môn trước một trăm thuận vị đám thiên tài bọn họ nơi tu luyện, mình cũng có thể tiến nhập sao? Tuy rằng đã có song tu trụ cột, nhưng Trần Diệu thủy tượng mộc tượng đan điền đều chẳng qua Luyện Cốt nhất giai tiêu chuẩn, chỉ là tu tiên nhập môn người mà thôi. Bằng vào chút thực lực ấy, thật sự có thể tại đây thoát nhìn liền không phải dễ trêu trong cung điện đi đến một lần sao?

"Hoặc là đi vào đem địa đồ về ra, hoặc là đi với ta tìm ta ca, chính ngươi nói cho hắn biết, ba tháng lên không được tinh đình, mặc hắn xử lý ~" Duyệt nhi dĩ dõm cười nói: "Chính ngươi chọn ~"

"Ta đi ta đi, ta đi còn không được đi!"

Nghĩ tới Kỳ Quan Hành ly khai mặt cung lúc lời nói tàn nhẫn, Trần Diệu liền toàn thân run rẩy. Người kia thật sự thật là đáng sợ, đoán chừng đạn đạn ngón tay là có thể đem bản thân tiêu diệt. So với hắn, cái gì dị thú ma vật đều tính không được quá lớn nguy hiểm.

"Cố gắng lên a, cũng đừng chết ở bên trong a ~"

Nương theo lấy Duyệt nhi nhìn có chút hả hê tiếng cười, Trần Diệu nom nớp lo sợ đi vào trước cung điện, đối mặt tan hoang cực lớn cửa gỗ, hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí đi vào.

"Kết.."

Đẩy ra cửa gỗ, một cỗ âm lãnh khí tức theo trong cung điện quét mà ra, giờ lên mắt nhìn đi, bên trong âm u sâu âm u, không biết giấu bao nhiêu ma vật. Trần Diệu cẩn thận từng li từng tí đi phía trước tiến lên, vừa đi một bên đem lộ tuyến vẽ trên giấy, mỗi một bước đều đi trong lòng run sợ.

Đã có Thủy Mộc lưỡng tượng hộ thể, tăng thêm vừa mới tăng vọt tiên năng, Trần Diệu trên đường đi đánh bại mấy cái loại nhỏ dị thú, cũng không gặp được quá lớn trở ngại. Rồi đi ước chừng thời gian một nén nhang, cũng đã đem cung điện cạnh ngoài dò xét cái hoàn toàn, trong nội tâm cũng có chút ít lực lượng.

"Địa phương quỷ quái này không có thoát nhìn đáng sợ như vậy đi!"

Dò xét xong vòng ngoài, Trần Diệu đi tới một chỗ cổng tò vò, đi thông cung điện ở chỗ sâu trong. Cổng tò vò phía trên, một cỗ âm u thần năng không biết đã vượt qua bao nhiêu vạn năm năm tháng, đem vào miệng triệt để phong ấn đứng lên.

"Đã nhiều năm như vậy rồi, phong ấn lực lượng nên đã hết sức yếu ớt, nếu như dùng theo hốc cây xuất quan một chiêu kia, nói không chừng có thể bỏ niêm phong!"

Trần Diệu duỗi ra hai tay, phân biệt trong người vận chuyển lên Thủy Mộc lực lượng, theo phong ấn hai bên phân biệt phát lực, lợi dụng ly khai hốc cây một chiêu kia lập lại chiêu cũ. Quả nhiên, một phen nỗ lực sau đó, theo một tiếng trầm đục, phong ấn được thành công cởi bỏ.

"Cái này Duyệt nhi tuy rằng thoát nhìn tùy tiện đấy, nhưng tâm tư rồi lại rất nhẫn nại. Tại cung điện này bên trong tu hành, không những được đề cao thực chiến năng lực, còn có thể mượn nhờ giải trừ phong ấn đến quen thuộc lưỡng tượng lực lượng, thật là có tính nhắm vào tu hành!"

Tán thưởng một phen sau đó, Trần Diệu toàn thân quán chú, tiếp tục đi về phía trước, trên đường lại gặp được mấy chỗ phong ấn, đều y dạng họa hồ lô (*đồ lên vật có sẵn mà ra hình vẽ) nhẹ nhõm cởi bỏ. Không bao lâu, rốt cuộc đi tới cung điện chỗ sâu nhất.

"Nơi đây... Chẳng lẽ là cổ đại Diễn Võ Trường? ?"

Cung điện chỗ sâu nhất là một chỗ phòng, diện tích không tính quá lớn, nhưng bốn trên vách đá tràn đầy đao hoa kiếm khắc dấu vết, tựa hồ có không ít người lúc này luyện tập diễn võ. Nhỏ nhỏ thương thức, còn có từng sợi tiên năng xuyên việt thời không bích chương, lưu lại hơn thế, nhắm mắt lại, gần như có thể chứng kiến Cổ Đại đại năng lúc này đánh nhau tình cảnh.

"Không hồ là đại năng lưu lại thần tích, nếu có thể lâu dài lúc này tu hành, hiệu quả chỉ sợ so với hàn thanh môn tinh đình còn tốt hơn!"

Phòng ở chỗ sâu trong, có một cái ba người rất cao rách nát tượng thần. Tượng thần thiện mắt cup xuống, tay kết Thần Ấn, màu xám đen tảng đá chất liệu, hiện lộ ra một cỗ xa xưa lâu dài cổ xưa ý cảnh.

Trần Diệu thò tay phui nhẹ tượng thần trên bụi bặm, phát hiện cái này tượng thần hết sức kỳ lạ, tại như thế lờ mờ chỗ bày đặt ngàn vạn năm, ở trên rồi lại không có chút mạng nhện. Tựa hồ liền con nhện cũng biết, cái này tượng thần đựng kỳ năng, không thể đơn giản đụng chạm tựa như.

"Ồ... ? Đây là cái gì dấu vết?"

Tại tượng thần bà vai phụ cận, Trần Diêu chạm tới một ít gập ghềnh dấu vết, lợi dụng tiên năng ánh sáng nhật chiếu xạ, chỉ thấy những thứ này dấu vết kéo dài không chỉ, tinh tế nhìn thật kỹ, đúng là tổ tiên lưu lại chữ viết!

"Bút tích mạnh mẽ hữu lực, hiển nhiên không phải phàm nhân lưu lại, gặp phải hảo hảo nghiên cứu!"

Trần Diêu hứng thú, vừa định nho nhỏ phẩm đọc, sau lưng lại đột nhiên truyền đến một tiếng cổ quái gào to.

"Lải nhải oa oa, lải nhải oa oa "

Tại Trần Diêu sau lưng trong bóng tối, một đôi con mắt thật to tròn được rất tròn, chính gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58:: Nhân họa đặc phúc

"Lải nhải oa oa, lải nhải oa oa!"

Trần Diêu sau lưng vô biên trong bóng tối, một đôi cực lớn con mắt hiện ra rõ ràng, mỗi một con mắt đều chừng một người lớn nhỏ, chính trừng trừng rất tròn, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu.

"Bà mẹ nó hù chết cha rồi! Cái này cái này cái này, cái này là cái quái gì? !"

Trần Diêu cũng bị cái này đôi con mắt thật to lại càng hoảng sợ, toàn bộ người mãnh liệt nhảy chồm, kéo ra một khoảng cách, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Lải nhải oa oa "

Theo hai mắt chấn động, cả tòa cung điện cũng bắt đầu chấn động lên, tựa hồ lập tức sẽ bị chấn sập như vậy. Cái kia cực lớn ma vật đi vài bước, đi tới tượng thần phụ cận, xuyên thấu qua tiên năng ánh sáng nhật, Trần Diêu rốt cuộc thấy rõ đối phương bộ mặt thật:

Đây là một cái chừng bốn người cao Cự Đại Thiềm Thừ!

"Lớn như vậy thiềm thừ, được có mấy ngàn năm đạo được chưa!"

"Lải nhải oa oa "

Thiềm thừ chi nhân, có thần vô tình, căn bản nhìn không ra là ác ý còn là thiện ý. Kia trên người có dịch nhòn lưu động, thoát nhìn rất là buồn nôn. Quai hàm theo không lồ thiềm thừ tiếng kêu không ngừng khua lên lún xuống, giống như là một mặt cực lớn trống trận, đang tại gõ vang trước khi chiến đấu cảnh báo.

"Ách... Người mạnh khỏe?"

Trần Diêu thử cùng thiềm thừ dấn dò, nghe nói động vật tồn tại sống ngàn năm thành tinh, hai nghìn mùa màng yêu. Cái này thiềm thừ nếu thật có mấy ngàn năm đạo hạnh, nghe hiểu được đầu đề câu chuyện cũng không phải là việc lạ.

"Lải nhải oa oa "

Nhưng mà thiềm thừ rồi lại không để ý đến Trần Diêu ân cần thăm hỏi, ngược lại miệng rộng mở ra, một cái cực lớn vô cùng miệng lưỡi mãnh liệt hướng ra phía ngoài thò ra, hung hăng đánh về phía Trần Diêu.

"Ta đi, nguyên lai nó là đói bụng a!"

Trần Diêu vội vàng trốn tránh, vừa né qua một kích này. Nhưng mà thiềm thừ đầu lưỡi trên mặt đất một đập, vậy mà ném ra một cái hố nhỏ, lực lượng không thể khinh thường.

"Đây cũng là cô gái nhỏ kia an bài tu hành một trong sao? Xem ra ta chỉ có thể đánh một trận!"

Tâm ý đã quyết, việc này không nên chậm trễ, Trần Diêu hai chân vừa vừa roi xuống đất, lập tức liền trở mình bạo khởi, bay thẳng thiềm thử đầu mà đi.

"Hắc, vừa vận nhìn xem Thủy Mộc lưỡng tượng đồng thời oanh kích vật còn sống, cuối cùng có bao nhiêu tổn thương!"

"Oanh oanh "

Trần Diêu cả hai tay thượng tiên có thể tụ tập, tay trái lập loè nhạt lam sắc quang mang, tay phải hiển hiện Lục sắc quang huy, đồng thời hướng thiềm thử đầu đập tới.

"Oanh "

Đôi giống như khả năng mệnh mông cuộn cuộn, hung hăng oanh tại thiềm thử trên đầu, truyền ra kinh người âm thanh. Song khi nắm đấm của mình tiếp xúc đến thiềm thử làn da trong nháy mắt, Trần Diêu đã biết rõ, một kích này thế tất yếu thất bại.

"Trắng nõn "

Một tiếng kỳ diệu âm thanh, Trần Diêu song quyền tại thiềm thử trên đầu đánh cho cái trượt, rõ ràng lẫn nhau giao thoa lấy trượt ra.

"Phanh "

Cùng lúc đó, thiềm thử đầu lưỡi lần nữa đánh ra, chính đập vào Trần Diêu trên bờ vai.

"Ách, lực lượng này... !"

Trần Diêu cảm giác được bờ vai của mình hầu như cũng bị một kích này cho đánh nát, vội vàng nghiêng người tránh né, thuận thế chảy xuống, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất.

"Không được, cái này thiềm thử trên thân dịch nhờn quá nhiều, căn bản phát không được lực lượng!"

"Lải nhải oa oa "

Mà thiềm thử cũng bị Trần Diêu một kích này cho đánh giận, oanh oanh hai bước tiến lên, tiếng kêu kì quái lấy lẽ lưỡi công kích mà đến.

"Phanh", "Phanh", "Phanh "

Trần Diêu khó khăn tránh né lấy, mỗi lần đều cơ hồ chỉ là vừa tránh thoát. Tại dưới người hắn đã xuất hiện nhiều cái vũng hổ, đều là thiềm thử đầu lưỡi đập nên đi ra đấy. Nếu là bị như vậy độ mạnh yếu trực tiếp đánh trúng đầu hoặc là phần bụng, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi.

"Theo bên ngoài công không được, ta đây liền từ bên trong công!"

"Lải nhải oa oa "

Ngay tại thiềm thử lần nữa há mồm công kích thời điểm, Trần Diêu linh cơ khẽ động, nghiêng người hiện lên sau đó cũng không có vội vàng chạy thực mạng, mà là xoay người lại, gắt gao bắt lấy thiềm thử đầu lưỡi.

"Khò khè "

Thiềm thử còn là thói quen đem đầu lưỡi hướng trong cơ thể thu hồi, Trần Diêu thừa cơ thuận theo đầu lưỡi, nhin xuống trong lòng buồn nôn xúc động, bay thẳng thiềm thử miệng lớn mà đi.

"Hô "

"Thành công!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, thuận theo thiềm thử cực lớn khoang miệng hướng vào phía trong đi về phía trước, muốn tại kia nơi cổ họng phát lực, từ bên trong đến bên ngoài đem đánh bại.

Nhưng mà trời bất toại người nguyện, Trần Diêu còn chưa bắt đầu phát lực, liền phát hiện mình phạm vào một cái chí mạng sai lầm:

Cái này thiềm thử trong cơ thể dịch nhờn, không thể so với bên ngoài cơ thể ít, thậm chí còn muốn đổi nhiều một ít. Hơn nữa kia trong cơ thể không gian nhỏ hẹp, Trần Diêu liền trở mình đều rất khó khăn, muốn tại loại hoàn cảnh này công kích, quả thực là lời nói vô căn cứ.

"Không xong, thật là một cái quyết định sai lầm!"

Trần Diêu một bên giãy giụa lấy đều muốn chạy trốn, một bên thầm mắng mình chắc hẳn phải vậy rồi. Theo thiềm thử nuốt, chỉ chớp lát sau Trần Diêu liền đi tới kia dạ dày, mãnh liệt vị toan bắt đầu kích thích Trần Diêu thân thể, muốn đem kia hoàn toàn hòa tan.

"Cái này chưa thoải mái, quả thực không thể tin được... !"

Đều đã đến sống chết trước mắt rồi, Trần Diêu vẫn không quên tự mình nôn rãnh một phen. Theo hấn hoàn toàn đi vào thiềm thử dạ dày, mãnh liệt vị toan bắt đầu đem bao vây lại. Theo đạo bào bắt đầu, Trần Diêu toàn thân đều muốn {bịđược} hòa tan, trở thành thiềm thử trong bụng {ngừng lại một trận} bữa ăn ngon.

"Ài, thật không nghĩ tới, lại có thể biết tại đây đầu lật thuyền trong mương, lúc này nhưng bị chơi khăm rồi, đợi đến lúc Duyệt nhi phát hiện ta {bịđược} một cái cóc ẩn, đoán chừng nên cười chết a!"

Bởi vì thiếu dưỡng khí, lại thân ở cường toan (axit mạnh) trong hoàn cảnh, Trần Diêu ý thức đã có chút ít bắt đầu mơ hồ. Tay chân của hấn vô lực tại bên người đi lang thang, trôi lơ lửng ở vị toan giữa hồ, đã chuẩn bị tiếp nhận cái này tàn khốc sự thật.

"Anh anh "

Đột nhiên một thanh âm vang lên động đem Trần Diêu bừng tỉnh, hấn chịu đựng lấy cường toan (axit mạnh) ăn mòn, trợn mắt nhìn qua, trước mắt xuất hiện một cái kỳ diệu cảnh tượng:

Chỉ thấy cái này còn sống ngàn vạn năm thiềm thử trong bụng dưới đáy, rõ ràng ngồi một cái thi thể!

"Con ếch bụng giấu thi thể, cái này là bực nào kỳ cảnh!"

Trần Diêu bị triệt để sợ ngây người, thậm chí quên mất trên thân toàn tâm đau đớn, ra sức về phía trước bơi đi, đi tới thi thể bên người.

Đây là một cái người trẻ tuổi thi thể, ngồi nghiêm chỉnh, đang mặc đạo bào, thân thể cũng không mục nát, thậm chí ngay cả thần thái biểu lộ cũng còn trông rất sống động.

Người này tuy rằng tuổi tác thoát nhìn bất quá chừng hai mươi tuổi bộ dạng, nhưng thần thái rồi lại dường như Trích Tiên, thần nhiên tự đắc, thần tình lạnh nhạt, nhìn qua đã biết rõ tuyệt không phải phạm phu tục tử.

Thi thể phụ cận, có một cổ tiên năng hộ thể, lấy thi thể làm trung tâm, khuếch tán ước hẹn non nửa trượng xa. Tuy rằng thời gian lâu dài xa, cái này tiên năng phong ấn bao nhiêu có chút tổn hại, nhưng trong thời gian ngắn ngăn cản được vị toan xâm nhập còn không thành vấn đề.

"Cái này... Ta hiểu được..."

Trần Diêu cuối cùng có chút hiểu được, cái này thiềm thử trong bụng kinh người tình cảnh ẩn chứa sự thật, làm cho hấn ngạc nhiên.

"Đây là một cái sống phản mộ... !"

Lấy con ếch {vì là} phản mộ, lấy bụng {vì là} mộ, thân thể giấu kín trong đó, đi theo thiềm thử chạy thiên hạ, không tiếp tục định làm cho. Cái này con ếch trong bụng Thượng Cổ đại năng, cuối cùng đã trải qua như thế nào nhân sinh biến cố, mới chọn như thế kỳ lạ an táng phương thức, lấy chấm dứt cuộc đời của mình, thật sự là làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

"Đúng rồi, cái này tiên năng có thể ngăn cản vị toan, nếu như ta có thể tiến vào trong đó, có thể chịu qua một ít thời gian!"

Theo cổ xưa mơ màng trong phục hồi tinh thần lại, Trần Diêu đột nhiên đã có muốn sống phương pháp xử lý.

"Chờ đến lúc bên ngoài Duyệt nhi phát hiện tình huống không đúng, nhất định sẽ làm cho người tới cứu ta, đến lúc đó có thể chạy ra tìm đường sống! Đừng cứ làm như thế!"

Nghĩ tới đây, Trần Diêu thoáng cái tinh thần tỉnh táo, hoa động tay chân tại thi thể phụ cận chạy một vòng, không thể phát hiện tiên năng phong ấn cửa khẩu đột phá. Ngay tại Trần Diêu ý thức lần nữa mơ hồ lúc thức dậy, trước mắt của hấn rốt cuộc xuất hiện cái kia cứu mạng lực tuyến.

"Hặc hặc, thiếu chút nữa đã quên rồi còn có cái này biểu diễn!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59.: Sống phần mộ

"Chích "

Theo hệ thống thanh âm nhắc nhở vang lên, Trần Diêu trước mắt xuất hiện cái kia đã lâu lục tuyến, dẫn tới hán một hồi kích động.

"Hặc hặc, thiếu chút nữa đã quên rồi còn có cái này biểu diễn!"

Bởi vì trời đánh bản tiên nhân đẩy ra cái gọi là "Chiến đấu phụ trợ hệ thống", dẫn đến hệ thống tại phán định Trần Diêu tiến vào trạng thái chiến đấu thời điểm, sẽ không lại tự động cho ra tránh né lộ tuyến, trừ phi Trần Diêu nạp tiền mới có thể sử dụng.

Vì vậy lúc trước tu hành trong quá trình, vô luận là cùng dị thú chiến đấu, vẫn là cùng cái này đầu khổng lồ thiềm thừ dây dưa, cũng không thể đạt được hệ thống trợ giúp.

Mà dưới mắt Trần Diêu đã thoát ly trạng thái chiến đấu, tiến nhập thiềm thừ trong cơ thể, chuyển trọng yếu nhất là tìm đến cửa khẩu đột phá tiến vào tiên năng chờ trong phạm vi, giữ được tính mạng. Vì vậy hệ thống tự động phán định, cho rằng đây là một cái nhiệm vụ, liền cấp ra nhiệm vụ lộ tuyến.

Cái này nho nhỏ lục tuyến cho Trần Diêu vô tận hy vọng, hán vội vàng tinh thần phấn chấn, đi theo lục tuyến tiến lên, một phen tìm kiếm, đi tới thi thể mặt sau một vị trí.

"Nhiều năm vị toan ăn mòn, mặc dù là Viễn Cổ đại năng lưu lại tiên năng phong ấn, cũng tổng hội {bịđược} ăn mòn mất một ít, lộ ra kẽ hở!"

Như là dựa theo tình huống bình thường mà nói, lấy Trần Diêu thực lực trước mắt, là tuyệt đối không có khả năng mở ra đại năng lưu lại phong ấn đấy. Nhưng mà cơ duyên xảo hợp, thời gian thấm thoát, phong ấn luôn luôn tổn hại chỗ. Công phu không phụ lòng người, Trần Diêu quả nhiên tại hệ thống dưới sự trợ giúp đã tìm được hai nơi tương đối bạc nhược yếu kém cửa khẩu đột phá, chuẩn bị phát lực bài trừ phong ấn!

"Lần này phải cẩn thận không một chút phân tâm, không thể đơn giản đem phong ấn toàn bộ phá vỡ. Nếu không coi như là tiến vào, bởi vì phong ấn bỏ niêm phong, cũng sẽ bị vị toan ăn mòn tiến đến, không cách nào bảo vệ tính mạng."

Trần Diêu cẩn thận từng li từng tí nghiên cứu một hồi, quyết định giống như nguyên bản trong thế giới thiết cật hàn điện bình thường, đem tiên năng phong ấn mở ra một cái chỉ cung một người thông qua vào miệng, chui vào sau khi đi vào lại dùng bản thân tiên năng đem phong lên, như vậy mới có thể bảo chứng bản thân trong thời gian ngắn sẽ không chết đi.

"Thủy Mộc đôi giống như, hiển lộ tất cả kia có thể!"

Chú ý nhất định, Trần Diêu không do dự nữa, trên hai tay hai cổ ánh sáng nhạt lập loè, Thủy Mộc lưỡng tượng tiên năng dòng nước xiết mà ra, bay thẳng tiên năng phong ấn bạc nhược yếu kém điểm công tới.

"Tiên năng ly thể, uy lực giảm nhiều, chỉ cần không chế hai cổ tiên năng tại trong phong ấn bộ lẫn tiếp xúc, sinh ra hơi nhỏ bạo tạc nổ tung, có thể cởi bỏ bộ phận phong ấn!"

Trần Diêu cẩn thận từng li từng tí thao tác một phen, thành công tháo xuống một ít mảnh phong ấn, thừa dịp vị toan còn không có xâm nhập, vội vàng nghiêng người né đi vào, trở lại đem lỗ hồng dùng bản thân tiên năng bổ sung.

"Hoàn thành! Ta được cứu rồi!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, tại tiên năng phong ấn ở trong không chỉ có vị toan không cách nào ăn mòn, thậm chí còn có chút ít không khí. Bởi vì thi thể không có mục nát, vì vậy cũng không có sinh ra có độc khí thân thể, khiến cho Trần Diêu có thể miệng lớn hô hấp, lấy lại sức lực.

"Hô, hô, hô... Đa tạ vị tiên bối này, vẫn bối cũng là bất đắc dĩ, vì bảo vệ tính mạng nhiều có đắc tội, mong rằng tiên bối rộng lòng tha thứ."

Đối với thi thể cung kính làm cái ấp, Trần Diêu lúc này mới sau khi ổn định tâm thần, cẩn thận quan sát lên này là xuyên việt ngàn vạn năm thời gian Bất Hủ thi thể đến.

Người chết lông mày xanh đôi mắt đẹp, khuôn mặt tinh xảo, bất quá hai mươi cao thấp tuổi tác. Kia thần thái tự nhiên, lạnh nhạt u tĩnh, cảnh giới có chút cao siêu. Tuy nói đã chết đi ngàn vạn năm, nhưng Trần Diêu hơi chút tới gần một ít, vẫn có thể cảm nhận được thi thể trên phát ra siêu tuyệt khí phách. Từng trận uy áp kéo tới, làm cho hán không thể không vận chuyển toàn thân tiên năng đi chống cự hộ thể.

Người chết ngồi nghiêm chỉnh, đang mặc một thân màu trắng đạo bào, ở trên không có bất kỳ đánh dấu, nhìn không ra lệ thuộc môn phái nào.

Người chết để tay tại eo bụng phụ cận, kết thúc một cái thần bí thủ ấn. Trần Diêu cẩn thận tường tượng, tay này ấn tựa hồ cùng bên ngoài cái kia con tượng thần thủ ấn thập phần tương tự, không biết cả hai giữa có hay không có cái gì nguồn gốc cùng liên hệ.

"Rách nát trong cung điện sống phần mộ, thật sự là quỷ dị mà cổ quái. Đừng nói là cái này thi thể khi còn sống chính là tòa cung điện này chủ nhân?"

Trần Diêu một bên cẩn thận quan sát một bên suy đoán, lúc này một tiếng thanh âm nhắc nhở truyền đến, mới hệ thống nhiệm vụ xuất hiện.

"Thăm dò xác ướp cổ "

"Chà mẹ nó! Có muốn hay không ác độc như vậy a!"

Trần Diêu thật sự là đối với bàn tiên nhân ác thú vị cho quỳ, khoảng cách gần như vậy cùng một cỗ xác ướp cổ ngồi cùng một chỗ, còn thân ở không biết từ đâu mà đến không lộ thiềm thử trong cơ thể. Hệ thống rõ ràng không đề cập tới bày ra như thế nào chạy trốn, ngược lại làm cho hắn thăm dò cái này không rõ lai lịch thi thể, thật sự là không thể tưởng tượng.

Bất quá hệ thống cường đại không cần nhiều lời, Trần Diêu cũng đứng kia thập phần tín nhiệm, rồi hướng thi thể quỳ lạy một hồi, nói chút ít "Có nhiều mạo phạm" các loại lời nói, còn là bắt đầu động thủ lục lợi đứng lên.

Thò tay vừa sờ, thi thể làm cho khoác trên vai đạo bào tính chất mềm mại, ngàn vạn năm qua đi, vẫn đang không có cứng đờ, dường như hôm qua vừa mới dệt coi như đây, làm cho Trần Diêu tắc tắc kêu kỳ lạ.

Nhưng mà còn muốn cận thân liền không dễ dàng như vậy rồi, thi thể mặc dù đã chết đi lâu vậy, nhưng lưu lại uy áp vẫn như cũ làm cho Trần Diêu khó có thể tới gần. Trần Diêu lại một lần nữa triển khai lên Thủy Mộc song tu ưu thế, trước không chế mộc tượng tiên năng đem bản thân bao vây lại, lại tại mộc tượng tiên năng bên ngoài, phủ thêm một tầng thủy tượng tiên năng vòng phòng hộ. Hai tầng tiên năng dưới sự bảo vệ, cuối cùng là có thể thò tay chạm đến xác ướp cổ rồi.

Nhẹ nhàng tiếp xúc xác ướp cổ làn da, Trần Diêu {bịđược} lại càng hoảng sợ: Cái này ngàn vạn năm trước xác ướp cổ, rõ ràng còn có chứa một tia độ nóng!

"Chẳng lẽ hắn không có chết, chỉ là tại trạng thái chết giả hay sao? !"

Như thế kế tiếp thăm dò rồi lại nhanh chóng hủy bỏ Trần Diêu ý tưởng: Đây là xác ướp cổ không có tim đập, không có mạch đập, không có hô hấp, không có bất kỳ sinh lý hoạt động. Nhưng bởi vì khi còn sống tiên năng quá mức cường đại, kia bên ngoài thân vẫn như cũ có một chút tê bào là còn sống đấy, hơi yếu tế bào hoạt động đã mang đến một tia nhiệt lượng, {bịđược} sờ mộc tượng, cảm giác hết sức bén nhọn Trần Diêu cho do thám biết đã đến.

"Trẻ tuổi như vậy, thì có cường đại như thế tiên năng, chắc hẳn tại lúc ấy cũng là một gã hiếm có thanh niên tài俊, tu vi đã đạt đại năng cấp bậc. Đáng tiếc trẻ tuổi như vậy sẽ chết đi, nếu là sống đến bây giờ, chỉ sợ có cơ hội xưng đế đi!"

Không giới hạn dị giới phía trên, từ xưa đến nay xưng đế chỉ người lác đác, tính toán đầu ra đây cũng không quá đáng mấy người mà thôi. Về Đế Vương nghe đồn vô số, trong đó là quan trọng nhất một cái chính là: Bọn hắn sau khi chết thi thể sẽ không mục nát, thậm chí ngay cả quần áo đều có thể bảo trì gần nắp sáng thanh khiết. Chết đi vạn năm sau đó còn sẽ có sinh mệnh hoạt động dấu hiệu, hầu như Bất Tử Bất Diệt.

Này là xác ướp cổ phù hợp làm cho có điều kiện, nhưng rõ ràng vô cùng trẻ tuổi, cũng không cảm giác được Đế Vương chi khí phách, chỉ sợ chỉ là nhiều có hi vọng xưng đế cao thủ một trong mà thôi.

Hơi trọng yếu hơn chính là, Trần Diêu rất rõ ràng biết rõ: Từ khi năm vạn năm trước cuối cùng một vị Nhân tộc Đại Đế băng hà sau đó, trên phiên đại lục này liền không còn có xuất hiện quá lớn Đế rồi. Mà trước mắt này là xác ướp cổ, nhiều lời cũng không quá đáng hơn một vạn năm năm tháng, tuyệt đối không có khả năng là xưng đế người.

"Đỉnh đỉnh "

Ngay tại Trần Diêu hoài cổ thán hôm nay thời điểm, từng tiếng vang hấp dẫn chú ý của hắn.

"Ồ... ? Xác ướp cổ trong tay giống như nắm cái gì!"

Trần Diêu lại hướng xác ướp cổ quỳ lạy một hồi, sau đó thò tay mở ra xác ướp cổ kết ấn bàn tay, bên trong phát hiện làm cho hắn vui mừng quá đổi:

Chỉ thấy xác ướp cổ tay phải trong lòng bàn tay nhặt lấy một hạt thật nhỏ Xá Lợi, chính tản mát ra ấm áp mà ản ản hào quang.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60:: Thượng Cổ Xá Lợi

"Thượng Cổ Xá Lợi!"

Trần Diệu nhìn ánh mắt đều đặn, tại xác ướp cổ tay phải trong lòng bàn tay nhất lấy đây, đúng là một viên Thượng Cổ Xá Lợi.

"Anh anh "

Xá Lợi viên bị tuy rằng nhỏ bé, bất quá một hạt đậu xanh lớn nhỏ, nhưng lóe ra âm áp hào quang. Không giống mặt khác bảo thạch kỳ châu như vậy chường mắt, ngược lại có một loại vượt qua thời gian dài sông xa xưa cảm giác.

"Xá Lợi, Phật gia đã đến bảo, chất liệu bất đồng, bảo lực lượng cũng vô cùng giống nhau."

Tại nguyên bốn trong thế giới, Trần Diệu đối với Xá Lợi chỉ có một chút thô sơ giản lược rất hiểu rõ, bất quá hẳn cũng biết Xá Lợi {vì: là} Phật gia Chí Bảo, là đắc đạo độ cao tăng viên tịch sau đó lưu lại sáng chói tinh hoa.

Nghe nói Xá Lợi theo màu sắc, thấu cường độ ánh sáng, cảm giác, lớn nhỏ, đến hình dạng, sức nặng vân... vân nhân tố bất đồng, đều dẫn đến kia công hiệu một trời một vực.

Hiện tại, hẳn tại một cái không biết tồn tại bao nhiêu vạn năm xác ướp cổ trên thân, đã tìm được một hạt Xá Lợi, ngoại trừ Xá Lợi bên ngoài, thi thể trên không tiếp tục vật phẩm khác. Có thể muốn gặp, tại vị này đại năng chết trước khi đi, cái này hạt Xá Lợi nhất định là kia trong lòng tình cảm chân thành, không biết có bao nhiêu thần kỳ công hiệu.

"Nhọc lòng kiến tạo sống phần mộ, nhập lại đem Xá Lợi tùy thân mang theo, chỉ sợ đây là một hạt Chí Bảo, tuyệt đối không thể khinh thường!"

Trần Diệu động tâm không thôi, lần nữa vận chuyển thần năng, bảo vệ tay phải của mình, thò tay đi đem Xá Lợi nhẹ nhàng gỡ xuống.

Xá Lợi vào tay, ôn nhuận vô cùng, một cỗ nhiệt năng toàn thân mà ra, thuận theo Trần Diệu bàn tay bắt đầu tiến vào trong cơ thể, chạy tại hai cái tiểu chu thiên bên trong, không nói ra được thích ý thoải mái dễ chịu.

"Anh anh "

Xá Lợi ánh sáng nhạt nhiều lần chợt hiện, nhìn kỹ lại coi như một viên thật nhỏ trong suốt thủy tinh hạt châu, hạch tâm bộ phận có một chút tinh quang như đậu, phụ cận tiền năng chạy, coi như một cái nho nhỏ Vũ Trụ, làm cho người ta tâm trí hướng về.

"Xôn xao "

Hầu như ngay tại Trần Diệu gỡ xuống Xá Lợi trong nháy mắt, dị biến cũng tùy theo phát sinh: Chỉ cảm thấy một cỗ không khí khô gió nhẹ kéo tới, thi thể bắt đầu phân liệt thành thật nhỏ mảnh vỡ, theo thi thể đầu bắt đầu giải thể.

"Thực xin lỗi thực xin lỗi, tiền bối thực xin lỗi!" Trần Diệu thấy thế gấp vội cúi người hành lễ, lớn tiếng nói: "Cái này hạt Xá Lợi tồn tại người sống trong phần mộ vài vạn năm, là thời điểm lại thấy ánh mặt trời rồi, văn bối hôm nay đoạt được, {vì: là} tiền bối chỉ lớn lao ân tình, ngày đó như có cơ hội, nhất định gấp mấy lần hoàn trả!"

Tại Trần Diệu nói trong tiếng nói, thi thể không bao lâu liền hoàn toàn hóa thành bột phấn, biến mất tại không lồ thiềm thử trong cơ thể. Tại thi thể hoàn toàn phân giải trong nháy mắt, Trần Diệu rõ ràng đã nghe được một tiếng xa xưa mà cười nhạt âm thanh.

"Hô "

Chờ thi thể phân giải hoàn tất, toàn bộ sống phần mộ cũng bắt đầu lay động đứng lên, Trần Diệu thân ở trong đó, chỉ cảm thấy trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, tội liên đới đều ngồi bất ổn trở thành.

"Cái này... Hộ thể tiên năng đang tại tiêu tán, cái này cóc muốn chết rồi!"

Một cỗ không khí trải qua bao nhiêu năm tuổi mục nát khí tức theo thiềm thử sâu trong thân thể lao ra, hướng Trần Diệu toàn bộ người đều cuốn cuộn đứng lên, thuận theo khí lưu hướng thiềm thử miệng bộ cuốn cuộn mà đi.

"Rầm Ào Ào "

Theo một hồi tiếng nước, Trần Diệu {bị: được} cỗ khí tức này chạy ra khỏi không lồ thiềm thử bên ngoài cơ thể, thật vất vả ổn định thân hình nhìn lại, chỉ thấy cái kia thiềm thử coi như đã trút giận khí cầu bình thường, phát ra kỳ diệu khí lưu thanh âm, đang tại rất nhanh thu nhỏ lại.

"Thi thể tiêu tán, tiên năng giải trừ, liền sống phần mộ bản thân cũng sẽ biến mất vô tung sao? Thật sự là tính xảo vô cùng xếp đặt thiết kế!"

Trần Diệu hướng lui về phía sau mấy bước, lẳng lặng chờ khí lưu tiêu tán hầu như không còn, chỉ chốc lát sau, thiềm thử đột nhiên lớn hé miệng, thật dài thở một hơi.

"Hô..."

Cỗ khí tức này tanh tươi khó ngửi, theo khí lưu trùng kích, cóc hình thể không ngừng nhỏ đi, làn da cũng bắt đầu mục nát khô héo, chỉ chốc lát sau liền

biến thành một cái thật nhỏ cóc thầy khô, cứng rắn rơi trên mặt đất.

"Chẳng lẽ tại sống phần mộ hình thành mới bắt đầu, cái này đầu thiền thù cũng đã là bộ dáng này sao? ? Nhìn trước khi đến cái này thiền thù sớm đã chết đi, chỉ là {bịđược} đại năng tiên năng khu động, bốn phía chạy tránh cho bị người phát hiện mà thôi!"

Đây hết thầy cũng làm cho Trần Diêu không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ, thán phục cái này Thượng Cổ đại năng cường hãn.

Nhưng mà việc này tình thế suy nghĩ cực sợ. Một gã thực lực cao như thế vượt qua đại năng, đối với tiên năng vận dụng đã đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, ẩn cư tại đây ít ai lui tới vào man chi địa ở chỗ sâu trong, xây xong một tòa không tính cao lớn cung điện, theo lý thuyết như này dưới tình huống, không quá sẽ có người có thể uy hiếp được an toàn của hắn.

Căn cứ trong cung điện loại loại tình huống phán đoán, cái này đại năng cũng không phải là người cô đơn một cái, bên người nên cũng không có thiếu cao thủ, thường xuyên ở chỗ này diễn vô luyện tập, có thể nói là một chỗ cao thủ tụ tập bảo địa.

Nhưng mà chẳng biết tại sao, cung điện này rồi lại bị người phát hiện nhập lại công chiếm, ngoại trừ đại năng bên ngoài, còn lại cao thủ toàn bộ chết đi, liền đại năng mình cũng hầu như muốn bị đánh bại, đành phải tại điểm cuối của sinh mệnh trong nháy mắt kiến tạo cái này sống phần mộ, nhập lại lấy sinh mệnh làm đại giới thủ hộ ở cái này hạt Thượng Cổ Xá Lợi.

Sau đó vài vạn năm lúc giữa, cái này khổng lồ thiền thù dạo chơi bốn phương, thỉnh thoảng trở về nhìn lên một cái, kết quả gặp được tới đây mà tu hành Trần Diêu, nhập lại {bịđược} lấy đi Xá Lợi.

Nếu như sự thật quả thật như thế, cái kia đánh bại đại năng cùng cao thủ người sẽ là ai? Bọn hắn vì sao phải làm như vậy? Chẳng lẽ chính là vì lấy được cái này hạt Xá Lợi sao?

Trần Diêu bất quá là cái mới nhập môn nhỏ tu sĩ, có tài đức gì có thể lấy được cái này hạt Xá Lợi? Chẳng lẽ chỉ là bởi vì vận khí tốt tiến nhập cóc trong cơ thể? Nhưng đại năng tại chết trước khi đi, không có khả năng đối với cái này không hề phòng bị, nên gặp đặt bẫy cùng phòng hộ biện pháp mới đúng, vì sao cuối cùng lại bị Trần Diêu nhẹ nhàng lấy được Chí Bảo đây?

Chẳng lẽ đây hết thầy đều tại đại năng trong tính toán, Trần Diêu bất quá là vượt qua mấy vạn năm năm tháng một hạt quân cờ, để hoàn thành đại năng khi còn sống cái nào đó nguyện vọng sao?

"Ài, không thể suy nghĩ nhiều, càng nghĩ càng đáng sợ, còn là chạy nhanh về xong địa đồ rồi đi đi!"

Đem Thượng Cổ Xá Lợi để vào vật phẩm cách, Trần Diêu lại đang trong cung điện dò xét một phen, không có gặp lại cái gì ma vật, cẩn thận về rơi xuống cung điện địa đồ sau đó, Trần Diêu thuận lợi đi ra cung điện.

"O, ra ngoài rồi ~ "

Cửa cung điện bên ngoài, Duyệt nhi chính ngồi xếp bằng, trong tay vuốt vuốt một con chim tước, chứng kiến Trần Diêu đi ra, giống như cười mà không phải cười mà hỏi: "Như thế nào đây? Hết thầy còn thuận lợi không?"

"Thuận lợi, thật sự quá thuận lợi rồi." Trần Diêu cười một cách nịnh nọt nói: "Có Duyệt nhi sư phụ dạy bảo, thiên hạ không việc khó a ~!"

"Dừng, dừng ba hoa ~" Duyệt nhi cười nói: "Mau đưa địa đồ cho ta xem một chút."

Trần Diêu xuất ra địa đồ giao cho Duyệt nhi, một bên tự thuật lấy bản thân tiến vào cung điện sau đó trải qua, nhưng lại cố ý biến mất khổng lồ thiền thù, xác ướp cóc, cùng với Thượng Cổ Xá Lợi sự tình.

Xem qua địa đồ, nghe xong giảng giải, Duyệt nhi tựa hồ đối với Trần Diêu tu hành tốc độ có chút thoả mãn, gật đầu nói: "Có thể thành công giải trừ trong cung điện cổ xưa phong ấn, chứng minh ngươi đã có thể so sánh tự nhiên đồng thời vận dụng hai cỗ tiên năng rồi, không tệ không tệ."

"Hô, cuối cùng hợp cách..." Trần Diêu thở dài ra một hơi nói: "Chúng ta tiếp được tới làm cái gì?"

"Dẹp đường hồi phủ ~ "

Duyệt nhi vui sướng đứng dậy, vỗ vỗ trên hông đít bụi bặm, cũng không quay đầu lại hướng hàn thanh môn phương hướng đi đến, vừa đi vừa lớn tiếng nói: "Ngươi còn có một kiện chuyện trọng yếu phi thường muốn làm ~!"

Chương 61.: Không có tiền, tùy hứng!

Hàn thanh môn, mặt cung.

Trải qua gian khổ tu hành, Trần Điều thuận lợi nắm giữ Thủy Mộc song tu phương pháp, nhập lại thông qua được Duyệt nhi cho ra khảo nghiệm, cuối cùng về tới hàn thanh môn trụ sở của mình.

"Hô, cuối cùng đã về rồi ~!"

Một vào cửa phòng, Trần Điều toàn thân mỗi một cảm giác đều dâng lên, liếc nhìn đã lâu giường, một đầu liền bại đi lên.

Ngay tại Trần Điều chuẩn bị cho tốt tốt ngủ một giấc bổ sung một cái thể lực thời điểm, rồi lại đột nhiên cảm thấy bờ mông tê rần, một cái bàn chân nhỏ hung hăng đá vào cái mông của hắn lên, đem cả người hắn đều đạp xuống giường.

"Đồng!"

"Ngươi muốn làm gì a? !"

"Ai nói ngươi có thể đi ngủ? ?"

Trần Điều quay đầu lại, chỉ thấy Duyệt nhi đôi mắt đẹp hơi tằm, hai tay chống nạnh nói: "Ngươi nhìn kỹ một chút ngươi phòng ở trên đánh số!"

"Đánh số? Không phải là 3320 sao?"

Trần Điều cuống quýt đứng dậy đi ra ngoài nhìn qua, mình cũng mắt choáng váng: Trên phòng ốc đánh số đã theo 3320 hạ xuống 3357 số!

"Cái này cái này cái này, đây là có chuyện gì? !"

"Nói nhảm!" Duyệt nhi chẳng biết lúc nào đi tới Trần Điều sau lưng, thò tay tại Trần Điều cái ót trên hung hăng vừa gõ nói: "Chúng ta ra ngoài tu hành đến bây giờ đã mười ngày rồi, ngươi cái gì động tác đều không có, thuận vị hạ thấp lại bình thường bất quá!"

"Bà mẹ nó, đây cũng quá lừa bịp rồi a!" Trần Điều bất mãn nói: "Thực lực của ta rõ ràng so với trước mạnh gấp bội, kết quả bài danh ngược lại mà hạ xuống rồi hả? Đây không phải là khoa học a!"

"Đừng ba hoa!" Duyệt nhi lại là đốt ngón tay vừa gõ, đập đập Trần Điều đầu vầng mắt hoa, lớn tiếng nói: "Tranh thủ thời gian đấy, đi cho ta đem bài danh bổ sung trở về!"

Trần Điều ủy khuất vuốt cái ót nói: "Ngươi nói dễ dàng, nhưng như thế nào cái bổ sung phương pháp a!"

"Cái này còn không đơn giản? ?" Duyệt nhi trừng to mắt nói: "Đi đem mặt cung bài danh phía trên mấy người đánh một trận không được sao?"

Nửa nén hương thời gian sau đó, Trần Điều xuất hiện 3000 số cửa phòng, thò tay gõ cửa phòng.

"Đồng đồng đồng "

"Tiến đến ~ "

Trong phòng, bài danh mặt cung đứng đầu Lưu Nhất Điểm đang cùng người cao to cùng với Liên Mi hai huynh đệ đầu con rùa đen, một bên trên bàn xếp đặt không ít ngân lượng, xem ra mấy người gia cảnh đều tương đối giàu có, đùa kim ngọc không nhỏ.

"Ồ, chơi lắm."

"Đúng vậy a, chơi lắm . . Vâng... vâng ngươi ngươi ngươi, sao ngươi lại tới đây? ! !"

Lưu Nhất Điểm ngẩng đầu liếc, nhìn thấy là Trần Điều vào nhà, sợ tới mức đều nhanh tè ra quần. Cái mũi của hắn còn có chút sưng, lần trước {bị được} Trần Điều một quyền oanh đoạn xương mũi vẫn là không có dưỡng tốt. Tuy rằng hắn cũng biết luận thực lực, Trần Điều chưa hẳn so với hắn mạnh mẽ, đầu là mình khiêu khích sót ruột, bị đánh trở tay không kịp mà thôi.

Nhưng chẳng biết tại sao, cái này Trần Điều trên thân tựa hồ có một cỗ không nói ra được ngông cuồng, làm cho Lưu Nhất Điểm không khỏi cảm thấy khản trương, tựa hồ bản thân đối mặt không phải là một cái không có bốn sự sư đệ, mà là một đầu hung mãnh dị thú tựa như.

"Ha ha, ta đến chuối ghép nhà nì, chớ khản trương đi ~ "

Chứng kiến Lưu Nhất Điểm hoảng sợ bộ dạng, Trần Điều không khỏi bật cười, hặc hặc cười đi đến người sau bên người, thò tay vỗ vỗ bả vai của đối phương, dường như mình mới là mặt cung đứng đầu, mà tên trước mắt chỉ là tiện tay có thể bóp nát nhỏ tạp chủng tựa như.

"Nguyên lai các sư huynh tại đầu con rùa đen a, chơi vẫn còn lớn đi ~ "

"Ngươi ngươi ngươi, ngươi có ý tứ gì, ngươi là muốn chơi nhi còn như thế nào đấy. . . ?"

Trần Diêu đột nhiên quen như vậy lạc cùng mình kéo việc nhà, nghe được Lưu Nhất Điểm có chút không thói quen, cảm giác, cảm thấy trong đó có lừa dối, trong lòng run sợ lui về sau vài bước. Một bên huynh đệ hai người cũng là thần sắc khẩn trương, từng cái đều bày ra cảnh giới tư thái.

"Hắc hắc, ta? Chơi cái này?" Trần Diêu cười nói: "Không chơi không chơi, ta không có tiền, chơi không nổi ~ "

Nói qua, Trần Diêu xoay người sang chỗ khác, vừa quan sát lấy trong phòng tình huống, một bên tiếp tục nói: "Ta hôm nay không phải là tìm đến gốc đây, mà là đến cùng chư vị sư huynh luận bàn ~!"

"Luận bàn?" Lưu Nhất Điểm cảnh giác nói: "Như thế nào luận bàn?"

"Ngươi, ngươi, ngươi." Trần Diêu đuổi ra một tay, hướng ba người phân biệt điểm một cái, điên cuồng nói: "Ba người các ngươi cùng tiến lên tốt rồi ~ "

"Ngươi nói cái gì. . . ? ! ! !"

Trần Diêu một câu cuồng ngôn làm cho ba người đều nhanh tức điên rồi, một cái mới nhập môn nhỏ tu sĩ, lại dám cùng thực lực vượt xa sư huynh của mình luận bàn, còn duy nhất một lần muốn đánh ba cái, thay đổi bất luận kẻ nào đều không thể tiếp nhận như vậy nhục nhã, muốn cùng kia quyết nhất tử chiến.

"Hắc hắc, Trần Diêu, ngươi không muốn mất chó nhìn người kém!"

Liên Mi Nhị đệ âm cười một tiếng nói: "Ngươi một cái đan điền không mở cửa bên ngoài hán, dựa vào cái gì cùng chúng ta đánh? ? Lần trước điểm ca thua ở ngươi, bất quá là nhất thời sơ sẩy mà thôi, nếu như đánh tiếp qua, quả quyết sẽ không xuất hiện giống nhau sai lầm!"

"Ai nói đan điền ta còn chưa mở."

Trần Diêu vẻ mặt vô tội nhún nhún vai, thò tay vận chuyển tiên năng, một cỗ nhàn nhạt tiên năng bao phủ mà ra, lóe ra hơi hơi hào quang.

"Cái này. . . Nhanh như vậy. . . ? !"

Ba người quả thực không dám tin tưởng vào hai mắt của mình, mười ngày trước, Trần Diêu còn là một cái rõ đầu rõ đuôi thường dân, ngăn ngụt trong vòng mười ngày, cũng đã thành công mở đan điền, hiển nhiên thiên phú dị bẩm. Dùng cái này tốc độ tiến bộ lời nói, quả thực vô cùng đáng sợ!

"Coi như là ngươi đan điền đã mở thì như thế nào? ?" Liên Mi không cam lòng nói: "Dù là ngươi tiến bộ dù thế nào thần tốc, rất giỏi cũng chính là Luyện Cốt nhất giai tiêu chuẩn, phối hợp ngươi siêu nhân thể năng, cùng chúng ta một người đánh cũng thì thôi. Thế nhưng là một chọi ba. . . ?"

Liên Mi khinh thường gắt một cái, cau mày nói: "Ngươi không khỏi cũng quá xem thường chúng ta!"

"Ha ha, Trần Diêu, ta xem ngươi là uống nhiều quá, văng đầu rồi a!" Lưu Nhất Điểm cũng rút cuộc trấn tĩnh lại, khinh thường cười nói: "Ngươi như là đã mở đan điền, cái kia tất nhiên cũng biết hỗ trợ lẫn nhau, tượng tính tương khắc đạo lý rồi a?"

"Ngươi nói là 'Thủy trạch mộc, mộc sanh hỏa, hỏa nung kim, kim nhuận thủy, Tứ Tượng tương sinh; thủy diệt hỏa, hỏa phản mộc, mộc hủ kim, kim khốn thủy, Tứ Tượng tương khắc' sao?" Trần Diêu nỗ lực nhớ lại Duyệt nhi dạy cho hắn trụ cột tri thức, rung đùi đắc ý nói: "Ta biết rõ a."

"Biết rõ ngươi còn dám khẩu xuất cuồng ngôn!"

Lưu Nhất Điểm cười gằn nói: "Ba người chúng ta bên trong, ta cùng huynh đệ bọn họ trong ca ca đều là thủy tượng, Nhị đệ thì là kim tượng. Kim nhuận thủy, nói cách khác tại có kim tượng gia trì trợ giúp dưới tình huống, hai người chúng ta lực công kích cũng tìm được trên diện rộng đề cao, ba người triển khai bốn người chiến lược!"

Nói qua, Lưu Nhất Điểm khinh thường liếc nhìn giống như cái kẻ ngu giống nhau sững sờ đứng đấy Trần Diêu, cười nói: "Chỉ bằng một mình ngươi muốn đánh nhau ba người chúng ta? Ngươi thật đúng là cho là mình là cái gì tuyệt thế thiên tài hay sao? !"

Ba người nói liên miên lời nói nghe Trần Diêu không sợ người khác làm phiền, khoát tay áo nói: "Các ngươi thuận vị là bao nhiêu?"

". . . Ngươi nói cái gì? Thuận vị?"

Lưu Nhất Điểm nghe vậy sững sờ, quay đầu lại nhìn nhìn Liên Mi cùng người cao to trên quần áo thêu thuận vị, hỏi đáp: "Hai người bọn họ là 3204 cùng 3199, ta là 3000. . . Ngươi hỏi cái này làm gì vậy?"

Trần Diêu không có trả lời Lưu Nhất Điểm vấn đề, mà là nhíu mày tính một cái, gật đầu nói lầm bầm: "Ừ, không sai biệt lắm đã đủ rồi. . ."

Lưu Nhất Điểm trong lòng lại bắt đầu sinh ra dự cảm bất tường, trừng to mắt hỏi: "Cái gì đã đủ rồi? ?"

"Đừng nói nhảm rồi."

Trần Diêu nhếch miệng cười cười, thò tay đi phía trước nhắc tới, bày ra Lý Tiểu Long kinh điển khiêu khích tư thế, dùng ngón tay cái một vòng cái mũi nói:

"Mau tới chiến thắng khoái!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62:: Đốc sức chiến đấu quần hùng

"Mau tới chiến thắng khoái!"

Đối mặt mặt cung xếp hàng thứ nhất Lưu Nhất Điểm, cùng với hai gã tại mặt cung cũng coi là trụ cột vững vàng cao thủ, Trần Diêu không sợ hãi chút nào, ở trước mặt phát ra khiêu khích.

"Trần Diêu. . . Ngươi chờ để mắt chó nhìn người kém! Xem chiêu!"

Tại Trần Diêu liên tục khiêu khích phía dưới, ba người rút cuộc nhìn không được, vậy công mà lên, chia ra ba đường, đem Trần Diêu vây ở chính giữa.

"Trần Diêu, lần trước một quyền kia, ta Lưu Nhất Điểm nhất định sẽ tìm trở về!"

Trong ba người Lưu Nhất Điểm thực lực mạnh nhất, khí thế cũng tối thịnh, một quyền oanh ra, thẳng đến Trần Diêu mi tâm, quyền kinh mang gió, không tốt uy mãnh.

"Ngã thiêm"

Trần Diêu bằng vào lúc trước sử dụng chiến đấu phụ trợ hệ thống tích lũy kinh nghiệm, tại nhanh nhẹn không rơi vào thế hạ phong dưới tình huống, tránh thoát một người công kích đã khiến trách sự tình. Chỉ thấy chân hắn bước biến ảo, hai chân như chuồn chuồn lướt nước, trong nháy mắt nghiêng người lóe lên, hoàn mỹ tránh thoát Lưu Nhất Điểm công kích.

"Trần Diêu chờ nên đắc ý, còn có ta! Coi quyền!"

Tại Trần Diêu sau lưng, người cao to ca ca sớm đã nhắm ngay cái này một tránh né lộ tuyến, sớm ra quyền, vừa vận oanh hướng Trần Diêu cái ót, phong bế hắn tránh né lộ tuyến.

"Sớm biết ngươi sẽ như thế!"

Trần Diêu mỉm cười, đoạn thời gian gần nhất liên tục đánh nhau xuống, Trần Diêu kinh nghiệm thực chiến đã nhận được thật lớn tăng lên, nhất là tại vào màn chỉ đạo trung hoà các loại dị thú chiến đấu, đối là có mắt nhìn xung quanh tai nghe bát phương bốn sự. Tại người cao to nắm đầm oanh đến lúc trước, cũng đã sớm thấp người cúi đầu, tiêu sái trốn tránh, đơn giản tránh khỏi một quyền này.

"Hô "

Ngay tại người cao to ca ca nắm đầm vung qua Trần Diêu cái ót đồng thời, Trần Diêu trước mặt lại xuất hiện một trương âm hiểm cười không chỉ khuôn mặt, đối diện hắn lớn tiếng kêu gào.

"Hắc hắc, ba người giáp công, đồng thời ra tay, cho ngươi tránh cũng không thể tránh!"

Biết rõ Trần Diêu gặp thấp người tránh né, Liên Mi như thế nào lại buông tha lớn như vậy cơ hội tốt? Chỉ thấy hắn đồng thời thấp người, sử dụng ra một chiêu đâm móc, trên quyền lóe ra màu vàng sáng rọi, hiển nhiên là kim tượng tiên năng tuôn ra, cấp cho Trần Diêu một kích trí mạng.

"Đều là Luyện Cốt nhất giai, quả đấm của ngươi, còn không đến mức sẽ khiến ta sợ hãi!"

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, hết thảy đều tại hắn trong tính toán, ngay tại Liên Mi nắm đầm oanh đến hắn cái cằm trong nháy mắt, bằng vào đối với tiên năng cực kỳ thành thạo vận chuyển năng lực, Trần Diêu đem trong cơ thể tiên năng trong nháy mắt toàn bộ tập trung đến cẳng dưới phụ cận, chuẩn bị nghênh kháng một quyền này.

"Phanh!"

Một quyền oanh xuống, Trần Diêu coi như một tòa tháp ngọn núi, bất động như núi, mà Liên Mi cũng là bị thoát cái chấn động ra, toàn bộ người hướng lui về phía sau mấy bước, nắm đấm coi như muốn nổ bình thường đau đớn, làm cho hấn lú lười không thôi.

"Tiểu tử này, tiên năng không kém!"

Lưu Nhất Điểm thấy thế trong lòng cả kinh, bất quá vừa mới mở đan điền Trần Diêu, rõ ràng có thể chính diện ngạnh kháng Liên Mi một quyền, bức này tiên năng đã muốn vượt qua huynh đệ hai người, mau đuổi theo trên Lưu Nhất Điểm chính mình rồi!

"Điểm ca chớ hoảng sợ! Hắc hắc, ta đã thò ra tiểu tử này chi tiết!"

Liên Mi tuy rằng trên tay đau nhức, nhưng vừa rồi tiếp xúc lại làm cho hấn đã nhận được một cái tin tức trọng yếu.

"Tiểu tử này là thủy tượng, ta là kim tượng, kim khôn thủy, tượng tính tương khắc!"

Liên Mi chân sau một chút, toàn bộ người như mũi tên rời cung xông về trước đi, hai tay mở ra, muốn đem Trần Diêu giam ở trong đó.

"Đội ta vây khốn hấn tiên năng, làm cho hấn biến thành trên bảng thịt cá, hai người các ngươi có thể tùy ý xâm lược rồi! Xem chiêu!"

Liên Mi không hổ là ý nghĩ linh hoạt, trong nháy mắt liền nghĩ đến chiến thắng phương pháp, gào thét tiến lên, hai tay bao quát, đem Trần Diêu giam ở trong đó. Đồng thời trong cơ thể tiên năng bộc phát, vừa khốn trụ Trần Diêu, đem người sau thủy tượng tiên năng hoàn toàn áp chế!

"Vây mới tốt chứ Nhị đệ!" Người cao to ca ca vui vẻ, tiến lên đối với Trần Diêu chém ra một quyền nói: "Như vậy hấn cùng với phạm nhân không khác rồi! Uống a! !"

"Phanh!"

Người cao to một quyền oanh ra, rần rần chắc chắn đập vào Trần Diêu trên mặt, nguyên lai tưởng rằng một quyền này có thể đem Trần Diêu triệt để đánh tan, nhưng để cho bọn họ như thế nào cũng không nghĩ ra một màn đã xảy ra:

Chỉ thấy Trần Diêu trên thân đột nhiên tản mát ra một cỗ màu xanh nhạt tiên năng hộ thể, cái này cỗ tiên năng so với lúc trước thủy tượng tiên năng đầu mạnh không yếu, vừa chặn người cao to một quyền!

"Cái này. . . Làm sao có thể. . . ? ! !"

Ngay tại người cao to ngây người thời điểm, Trần Diêu hơi hốt thò tay đem Liên Mi hai tay chấn khai, sau đó nhẹ nhàng nâng tay, dời người cao to nắm đấm, mỉm cười nói: "Đánh sướng rồi chưa? Hiện tại đến phiên ta. . . !"

"Phanh!"

Trần Diêu mãnh liệt một quyền chém ra, chính nện ở người cao to phần bụng, người sau kêu lên một tiếng buồn bức, toàn bộ người hướng về phía sau bay ra ngoài, hung hăng đụng trong phòng trên vách tường, cụt hứng ngã xuống đất.

"Cây. . . Mộc tượng tiên năng. . . ? ! !!" Lưu Nhất Điểm quả thực không thể tin được bản thân thấy hết thấy, mở to hai mắt nhìn một bộ bất khả tư nghị thần tình ni non nói: "Vì sao vừa rồi còn là thủy tượng, hiện tại lại trở thành mộc tượng? ?"

"Ha ha, các sư huynh thật là trêu chọc."

Trần Diêu nhếch miệng cười cười, trên không trung đuổi ra hai cái nắm đấm theo thứ tự mở ra, hai cỗ bất đồng màu sắc tiên năng phân biệt tại hai bàn tay trên dần hiện ra, tản ra Mê Huyền bình thường sắc thái.

"Chẳng lẽ các sư huynh, sẽ không nghe nói qua 'Thủy Mộc song tu' sao?"

"Đôi, song tu? ! Không có khả năng!"

Ngay tại Lưu Nhất Điểm kinh ngạc im lặng thời điểm, Trần Diêu đã như liệt báo bình thường mãnh liệt nhảy lên tiến lên, song quyền về phía trước hung hăng đánh ra, phối hợp thuộc tính lực lượng, chính đập vào Lưu Nhất Điểm ngực.

"A! ! !"

Lưu Nhất Điểm kêu thảm phun ra một ngụm máu tươi, toàn bộ người hướng về phía sau bay đi, vừa vận ngã tại lúc trước bị đánh ngã đại ca trên thân, chớp mắt trắng, ngất đi.

"Không có khả năng. . . Không có khả năng!"

Hai người ngã xuống, còn lại Liên Mi một người đã triệt để mất choáng váng, nhìn trước mắt coi như sát Thần bình thường Trần Diêu, miệng há lớn

tiếng gào thét: "Thầy Mộc song tu? ! Từ xưa đến nay đều ít mà có chí, khoảng cách lần trước giao chiến, bất quá mười ngày thời gian, ngươi làm sao có thể làm đến? ? ! !"

"Vì cái gì làm không được ~?"

Trần Diêu đối với mình năng lực mới rất là thoải mái, hít mắt cười đi đến Liên Mi trước mặt, duỗi ra hai ngón tay, bắt đầu phân biệt tích góp hai cổ tiên năng.

"Ngươi mới vừa nói, ngươi là kim tượng, nói lên tương sinh tương khắc đạo lý, ngươi so với ta đối hiểu được ảo diệu trong đó. Mộc hủ kim, ta chỉ cần dùng mộc tượng lực lượng, có thể dễ dàng đánh bại ngươi."

"Không có khả năng không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng a! ! !"

"Phanh!"

Trần Diêu ngón tay làm thành ná cao su bộ dáng, ngón tay cái dùng nước giống như khả năng với tư cách phụ trợ, ngón trỏ dùng mộc tượng khả năng chủ công, nhắm ngay Liên Mi cái trán hung hăng bắn một cái. Liên Mi hú lên quái dị, {bịđược} sinh sôi bắn bay, ngã xuống trên mặt đất, phát ra âm thanh đánh thức Lưu Nhất Điểm.

Mở mắt ra chứng kiến trước mắt tình hình, Lưu Nhất Điểm há miệng đều kinh ngạc đã thành O hình, lại nhìn Trần Diêu đang tại cách đó không xa cười hi hi nhìn mình, càng là một cổ hàn khí theo lòng bàn chân bốc lên đến cùng đỉnh, gấp vội mở miệng cầu xin tha thứ.

"Trần Diêu huynh đệ. . . Xa, Diêu huynh, Diêu huynh!" Lưu Nhất Điểm toàn thân lạnh run, sợ Trần Diêu động thủ lần nữa, liền Diêu huynh đều gọi ra miệng: "Diêu huynh, ta sai rồi, lúc trước là ta sai rồi, ta không nên đi khiêu khích ngươi, lại càng không nên ăn hiếp ngươi! Lúc trước là ta không đúng, ta sửa, ta về sau nhất định sửa!"

"Ồi chào nha, thật sự là đầu đầu ~ "

Trần Diêu dạo bước đi vào Lưu Nhất Điểm trước mặt, bày làm ra một bộ buồn rầu biểu lộ nhún vai nói: "Ta như thường ngày khoan dung độ lượng rộng lượng, ngươi muốn chết cầu xin tha thứ, ta khẳng định cũng liền bỏ qua rồi, chỉ tiếc hôm nay không được!"

"A. . . ?" Lưu Nhất Điểm nghe xong, trong lòng một tia hi vọng cuối cùng chỉ hóa cũng bị tưới tắt, vẻ mặt buồn rười rượi hỏi: "Vì sao? ?"

Trần Diêu gãi gãi đầu, nhớ tới trong nhà mình cái kia hung thần ác sát bình thường Duyệt nhi, không khỏi rung mình một cái, bất đắc dĩ nói: "Còn không phải {bịđược} nữ nhân bức cho được. . . !"

"Phanh!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63:: Cơ hội tốt

"Phanh!"

Trần Diêu một quyền chém ra, đem Lưu Nhất Điểm đánh bay ra ngoài, người sau kêu thảm một tiếng ngã xuống tại góc phòng, rút cuộc không còn động tĩnh.

"Ba vị sư huynh, còn đánh sao?"

Nhìn xem mặt mũi bầm dập ba người, Trần Diêu mỉm cười, mở miệng hỏi.

"Đừng đánh đừng đánh đừng đánh đừng đánh tuyệt đối đừng đánh! ! !"

Ba người ở đầu còn dám ứng chiến, mỗi cái cúi đầu dập đầu, đối với Trần Diêu đại sự quỳ lạy chi lễ, cầu xin tha thứ không chỉ.

"Hặc hặc, vậy đa tạ đa tạ."

Trần Diêu làm cái áp, trong đầu thì là "Chích" một thanh âm vang lên, một cái hệ thống nhắc nhở lan can nhảy ra ngoài.

"Đạt được danh vọng: Hàn thanh môn danh vọng +25 "

Bởi như vậy, Trần Diêu hàn thanh môn danh vọng đã đạt đến 55 điểm, những thứ khác không nói, tối thiểu tại mặt cung đã là không người không biết không người không hiểu cao thủ.

"Vù vù "

Ngay tại Trần Diêu chuẩn bị lúc rời đi, một hồi gió nhẹ quét, cửa phòng kết.. Một tiếng được mở ra, mặt cung quân sự chân đạp gió mát, bỗng bình tới.

"Đệ tử Trần Diêu, đệ tử Lưu Nhất Điểm đám người, thuận vị biến hóa!"

Đạo nhân nhẹ giọng nhất niệm, trong tay phát trần vung lên, một cổ tiên năng bao phủ, vô số tiên năng từng sợi phiêu tán, bốn phía chạy, trong đó bốn sợi lưu tại trong phòng, phân biệt đối với Trần Diêu cùng Lưu Nhất Điểm bốn bốn người phiêu tán qua.

"Anh anh "

Tiên năng chớp động, thuận vị biến hóa, trên người mấy người đạo bào đều rực rỡ hẳn lên, ở trên thêu lên con số cũng thay đổi bộ dáng.

"Đệ tử Trần Diêu, từ 3357 số biến thành 3189 số, tiến bộ 168 cái thuận vị!"

"Đệ tử Lưu Nhất Điểm, hai lần {bịđược} đệ tử Trần Diêu đánh bại, và lại, lần thứ hai thất bại {vì là} lấy nhiều đối với ít, chính diện thất bại, nguyên do nương ra mặt cung đứng đầu danh xưng, theo 3000 số biến thành 3001 hào, hạ thấp 1 cái thuận vị!"

Đạo nhân không hề tình cảm tiếp tục tuyên đọc thuận vị biến hóa, ngoại trừ Trần Diêu cùng Lưu Nhất Điểm bên ngoài, huynh đệ hai người cũng có thay đổi. Người cao to ca ca vốn là 3199 số, kinh này nhất dịch thuận vị trượt hơn một trăm vị trí, trực tiếp rớt xuống 3300 số. Liên Mi Nhị đệ thảm hại hơn, theo 3204 số trượt 103 cái vị trí lần, biến thành 3307 số, trong thời gian ngắn, hai người đều triệt để đánh mất tấn cấp trung phẩm cơ hội.

Theo đạo nhân tuyên đọc thanh âm, thuận vị thay đổi tin tức tại trong lúc nhất thời rất nhanh truyền khắp mặt cung, vô số người chịu chấn động kinh hãi: Chiếm lấy mặt cung đứng đầu mấy... nhiều năm Lưu Nhất Điểm bị người hai lần đánh bại, thuận vị trượt.

Hai gã trải qua năm nay thí luyện tuyển vào mặt cung đệ tử, {bịđược} cho rằng trong thời gian ngắn thì có thực lực tiến quân trung phẩm huynh đệ hai người, cũng bị đồng thời đánh bại, thuận vị riêng phần mình trượt trăm vị trí nhiều.

Mà để cho nhất mọi người giật mình đấy, không ai qua được Trần Diêu lực lượng mới xuất hiện. Tuy rằng mười ngày trước Trần Diêu đánh bại Lưu Nhất Điểm một trận chiến lập uy, nhưng người sáng suốt cũng biết trận chiến ấy bất quá là ngẫu nhiên may mắn. Nhưng lúc này đây Trần Diêu trong nháy mắt nhảy lên thăng lên 168 cái thuận vị, phóng nhãn toàn bộ hàn thanh môn môn phái lịch sử, đều là lịch sử làm cho hiểm thấy kỳ tích, không thể không nhường người tán thưởng lấy làm kỳ.

"Cái này Trần Diêu, không biết lại làm xảy ra điều gì đại động tác, rõ ràng trong vòng một đêm liền nhảy lên 168 cái thuận vị, quả thực không thể tưởng tượng nổi!"

"Người không có nghe nói sao? Nghe nói hẳn là loi một mình đi vào điểm ca trong phòng, một người đơn đấu điểm ca ba người bọn họ, còn lấy được một trận đại thắng!"

"Thật vậy chăng? ! Nếu thật là như thế, cái kia đừng nói tăng lên 168 cái thuận vị, chính là trực tiếp tấn chức trung phẩm cũng chẳng có gì lạ a!"

Ngoài phòng, mọi người đều nghị luận, trong phòng, đạo nhân cũng đã tuyên đọc hoàn tất, đang chuẩn bị rời đi, Trần Diêu gấp vội vàng mở miệng hỏi: "Quân sự sư phụ, xin hỏi hiện tại mặt cung đứng đầu, thuận vị tại 3000 vị trí người là người nào?"

Đạo nhân bước chân dừng lại, mặt không chút thay đổi nói: "Quách Diễm."

"Trong khoảng thời gian này Quách Diễm tiến bộ rất nhanh, mặc dù không có cùng người giao thủ, nhưng thông qua các loại phương thức thể hiện ra bản thân hùng hậu thực lực, thăng làm mặt cung đứng đầu, nhập lại không kỳ quái."

"Nguyên lai là Quách huynh. . ."

Trần Diêu cẩn thận tưởng tượng, mười ngày trước bản thân vừa tới mặt cung lúc, Quách Diễm đã là 30 số 11 thuận vị, vốn chính là mặt trong nội cung cao thủ hiểm thấy rồi. Xem ra chính mình theo Duyệt nhi tại vào man chi địa khô tu lúc, Quách Diễm cũng không có nhàn rỗi.

Lấy Quách Diễm tính cách, nhất định sẽ không như Lưu Nhất Điểm như vậy tự cao tự đại, chỉ biết càng thêm cố gắng gấp bội, như thế xuống dưới, Quách Diễm rất có thể sẽ trở thành tấn chức trung phẩm đệ nhất nhân!

"Xem ra ta còn phải càng thêm nỗ lực, không thể {bịđược} Quách huynh cho giẫm ở lòng bàn chân mới là!"

Bên này Trần Diêu đang tại ngẫm hạ tin tưởng, bên kia đạo nhân nhìn nhìn trong phòng bốn người, lại mở miệng: "Còn có một truyền tin muốn nói cho các ngươi biết."

"Tinh đình có một vị đệ tử đã trở thành trưởng lão, nguyên bản trưởng lão {bị:được} đánh chết, vì vậy trước một nghìn thuận vị bên trong trống ra một cái vị trí. Gần đây sẽ theo thượng huyền bài danh phía trên trong hàng đệ tử tuyển ra một người, tấn chức tinh đình."

"Dùng cái này suy ra, trung phẩm cũng có một người có thể tấn chức thượng huyền, chúng ta mặt cung . . ."

Nói đến đây, đạo nhân cường điệu nhìn nhìn Trần Diêu cùng Lưu Nhất Điểm, tựa hồ kế tiếp muốn nói chuyện này, cùng hai người này có lớn lao quan hệ.

". . . Chúng ta mặt cung cũng sẽ có một cái tấn chức trung phẩm cơ hội!"

Tấn chức trung phẩm!

Nghe được tin tức này, Trần Diêu một hồi hưng phấn: Vì hoàn thành Duyệt nhi mệnh lệnh, bản thân phải trong ba tháng trên tinh đình, nhưng bây giờ gần nửa tháng đi qua, bản thân vẫn còn mặt cung lưỡng lự, quả quyết không phải là dấu hiệu tốt.

Phải biết rằng, cái này mặt cung thể nhưng là hàn thanh môn bên trong yếu nhất một cung, cũng là nhân số ít nhất một cung. Nếu như ở chỗ này lãng phí quá nhiều thời gian, đợi đến lúc tiến vào trung phẩm, thượng huyền thời điểm, thời gian liền sẽ phi thường gấp gáp.

Dựa theo lẽ thường, càng là trở lên tấn chức, độ khó lại càng lớn, cần thời gian cũng thì càng nhiều, bản thân phải tại trong thời gian ngắn mau chóng thoát ly mặt cung, tiến vào trung phẩm mới được.

Nhưng bây giờ có cơ hội tấn chức trung phẩm, mình nhất định nên nắm chắc ở, quyết không thể bỏ lỡ cơ hội tốt!

"Một vòng, ta sẽ cho các ngươi một vòng thời gian." Đạo nhân nghiêm mặt nói: "Một tuần sau, người nào xếp hạng lần đầu tiên 3000 thuận vị, người nào có thể tấn chức trung phẩm!"

Nói xong câu đó, đạo nhân quay lại thân đi, cũng không quay đầu lại rồi đi phòng, bước trên mây mà đi.

Ngoài phòng, đạt được cái này bạo tạc tính chất tin tức mọi người lại một lần nữa nổ tung nổi, nhao nhao thảo luận.

"Một người tấn chức trung phẩm, người nào sắp xếp đệ nhất người nào liền tấn chức! Oa, thật sự là quá đã kích thích!"

"Dựa theo gần nhất thể đến xem, Quách Điểm chỉ sợ là ngồi vững vàng đầu đem giao rồi! Theo ta thấy, nhất định là hắn tấn chức!"

"Ta xem chưa hắn đi! Lưu Nhất Điểm tuy rằng giảm xuống một cái thuận vị, nhưng thực lực vẫn như cũ hùng hậu, chỉ cần con đường thực tế tu hành nỗ lực, nên còn có thể đoạt lại danh đầu bảo tọa mới là!"

"Các ngươi đều sai rồi, chẳng lẽ vừa rồi phát sinh chuyện kia các ngươi đã đã quên sao? ? Tấn chức trung phẩm, không phải là nhìn hiện tại ai mạnh, mà là nhìn một tuần sau người nào tối ưu! Hiện tại chúng ta cái này mặt trong nội cung, còn có ai có thể so sánh một hơi nhảy lên lên cao 168 cái thuận vị Trần Diêu ngươi? ? Ta và các ngươi đánh bạc mười lượng bạc, tấn chức trung phẩm đây, nhất định là Trần Diêu!"

Trong tiếng nghị luận, Trần Diêu cúi đầu dấu mắt, tránh thoát mọi người ánh mắt, một đường trở lại bản thân phòng nhỏ bên ngoài, còn chưa kịp nghĩ lại tấn chức sự tình, lại đột nhiên phát hiện bản thân phòng nhỏ có chút không đúng.

"Cái này. . . Thoạt nhìn tựa hồ không có gì khác nhau, nhưng vì sao cảm giác, cảm thấy có cổ cổ quái khí tức đây? ?"

Trần Diêu nhìn trái nhìn phải nhìn, xác định không có gặp nguy hiểm sau đó, cả gan đẩy cửa phòng ra, cảnh tượng trước mắt rồi lại bất hấn cho nhìn ngây người:

Chỉ thấy một cái uyển chuyển thân ảnh chính trong phòng cao thấp bện rộn, một đôi cặp đùi đẹp như ả như hiện, kéo cái kia có lỗi có lờm thân thể, mỗi một cái động tác đều mang đến từng trận hương thơm.

"Duyệt. . . Duyệt vậy? Ngươi đang làm gì thể đây đây là? ?"

"Nói nhảm, cái này cũng nhìn không ra sao? ? Còn không mau tới giúp đỡ bốn cô nương quét dọn gian phòng! !"

Duyệt nhi vẫn là cái kia phù hợp tính tình nóng nảy, trong tay đem chăn hướng về phía Trần Diêu một ném, xây người sau một đầu.

"Không không không phải là, ta không phải hỏi ngươi đang làm gì thế, ta là nói. . ." Trần Diêu một chút giật xuống trên đầu bị tám đệm, bất khả tư nghị hỏi: "Ta là nói ngươi tại sao phải quét dọn gian phòng của ta? ?"

"Hừ, đừng cho ta giả ngu!"

Duyệt nhi bĩu môi biểu lộ làm ra một bộ thờ phi phi biểu lộ, hai tay tiêu chí tính tới eo lưng lúc giữa một xiên, oán trách nói: "Đương nhiên là muốn ở chỗ này á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64:: Lợi nhuận điểm tích lũy

"Đừng cho ta giả ngu, ta đương nhiên là muốn ở chỗ này á!"

Duyệt nhi tại Trần Diêu trước mặt bày ra một bức "Người không muốn biết rõ còn cố hỏi" oán trách biểu lộ, tựa hồ tự người nói bất quá là một câu lại bình thường bất quá lời nói. Nhưng trong lời nói sức lực bạo phát nội dung lại làm cho Trần Diêu trong lúc nhất thời có chút đẹp mắt, suýt nữa đều muốn đứng không yên.

"Ồ ở ở. . . Ở chỗ này?!"

Trần Diêu trong đầu trong nháy mắt nhớ tới rất nhiều tại nguyên bản thế giới trên internet đã từng gặp chuyện xưa, cái gì "Ta cùng nữ thuê khách không thể không nói chuyện xưa" á..., "Cùng mỹ nữ ** thời gian" á..., "Một mảnh dưới mái hiên lâu ngày cả đời tình" rồi vân vân và vân vân.

Trước mắt cô gái đẹp này, vô luận là tại không giới hạn dị giới, vẫn còn là nguyên bản trong thế giới, cũng có thể cũng coi là thật tuyệt đỉnh mỹ nữ, là Trần Diêu bức này ** sợ mong muốn không thể thành tồn tại. Đổi lại trước kia, liền tới gần đối phương nghe một cái cái kia phiêu tán mùi thơm đều không thể nào làm được.

Hiện tại, cô gái đẹp này không chỉ có đứng ở Trần Diêu trước mặt, chỉ cách nhau không quá nửa trượng khoảng cách, còn thân hơn miệng nói cùng với Trần Diêu "**", cái này kích thích thật sự là quá lớn!

"Thối Trần Diêu, nghĩ gì thế!"

Theo Trần Diêu si ngốc nhi bình thường nước miếng chảy ròng biểu lộ, Duyệt nhi tựa hồ nhìn ra một ít không đúng, đột nhiên nhướn mày, thò tay tại Trần Diêu trên đầu hung hăng gõ một cái, dùng có chút tức giận lại có chút ít ngượng ngừng thanh âm nói ra: "Ta Ngủ trên giường, người ngủ trên sàn nhà!"

"Người. . .!"

Trần Diêu thiếu chút nữa một miệng máu phun ra: Cái này một cách tình quái nha đầu, rõ ràng tại chính mình vui đầu khổ chiến, cùng Lưu Nhất Điểm ba người bọn họ ác đấu thời điểm, tại phòng ốc của mình trong đánh như vậy bàn tính!

"Ta muốn gấp rút tu tập, trong đêm đương nhiên muốn hảo hảo ngủ, người Ngủ trên giường ta ngủ trên sàn nhà sao được? Ta nghỉ ngơi không tốt, sẽ ảnh hưởng tu hành tiến độ đấy!" Trần Diêu ra vẻ bất mãn nói: "Ta xem a, không bằng người Ngủ trên giường phân nửa bên trái, ta ngủ nửa bên phải, ta cam đoan của ta bàn tay heo ăn mỡ. . . A không phải là, tay của ta, tuyệt đối sẽ không đưa qua đến sờ. . ."

"Sờ người đại đầu quý a!"

"Đồng" một tiếng, Duyệt nhi lại đang Trần Diêu trên đầu hung hăng gõ một cái, đau Trần Diêu nghe răng nhếch miệng, thiếu chút nữa kêu ra tiếng đến.

"Thối Trần Diêu, nghe cho kỹ." Duyệt nhi nghiêm mặt nói: "Ta là đến giám sát người tu hành đấy, không phải là đến làm cho người YY đấy!"

"Ta vừa rồi nghe nói, tinh đình có một vị trưởng lão bị người đánh bại giết chết, một đường hoãn lại xuống, mặt cung có một cái tấn chức trung phẩm cơ hội, người phải nắm chặt!"

"Đúng rồi, nói lên cái này." Trần Diêu bóp lấy vẫn còn đau nhức cái ót nỉ, hỏi mới vừa nghe đến tin tức lúc liền dấu ở trong lòng nghi vấn: "Rút cuộc là ai đáng sợ như thế, rõ ràng đem một vị trưởng lão đều đánh chết? Người nhận thức hần sao?"

"Người kia a. . ."

Chẳng biết tại sao, nói đến đây vừa mới giết chết một gã trưởng lão tinh đình cao đồ, luôn luôn không sợ trời không sợ đất Duyệt nhi trên mặt, cũng toát ra một tia trong sự sợ hãi có chứa lo lắng thần sắc.

"Đó là một cực kỳ tàn bạo gia hỏa, thiên phú ngược lại là cực cao, nhưng mà tính tình thực sự quá thô bạo, liền ca ca ta đều muốn đối với hần đứng xa mà trông."

Liên Chu Tước Thất Túc một trong Kỳ Quan Hành đều muốn kính sợ ba phần nhân vật!

Trần Diêu không khỏi hít một ngụm khí lạnh, cái này hàn thanh môn thật đúng là ngoa hồ tàng long, phải ở chỗ này lăn lộn ra điểm danh đường, quả thực không dễ.

"Không nói trước cái này, một tuần sau, dựa theo bài vị, mặt cung thuận vị đệ nhất người tấn chức trung phẩm." Duyệt nhi nói: "Như thế nào tăng lên thuận vị, trong lòng ngươi có kế hoạch không có?"

Trần Diêu bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Không có đầu mối."

"Gần nhất không có cửa bên trong luận võ đại hội, cũng không có môn phái khác đến nhà luận bàn, muốn thời gian ngắn tăng lên thuận vị xác thực không dễ dàng. . ."

Duyệt nhi nhủ mảy, trong phòng đi qua đi lại, trắng bóng đuôi tại Trần Diêu trước mắt không ngừng lắc lư, nhìn người sau một hồi choáng váng, máu mũi thiếu chút nữa gần không được.

"Đứng rồi! Còn có vật kia!"

Đột nhiên, Duyệt nhi bước chân dừng lại, thần sắc mừng rỡ hô to một tiếng, tựa hồ nghĩ tới điều gì biện pháp tốt.

"Thối Trần Diêu, ta chưa từng tới mặt cung, các ngươi mặt cung thanh nhiệm vụ ở nơi nào? ?"

"Wtf...? Thanh nhiệm vụ? ?"

Trần Diêu lấp bắp kinh hãi, nhiệm vụ này lan can không phải mình trên thân hệ thống mới có đồ vật sao? Vì sao Duyệt nhi cũng sẽ biết?

Hơn nữa Duyệt nhi nói "Mặt cung thanh nhiệm vụ", chẳng lẽ nhiệm vụ này hệ thống còn phân cá nhân bản cùng xí nghiệp bản hay sao?

"Đúng vậy, thanh nhiệm vụ, ngươi chẳng lẽ chưa từng có đã làm nhiệm vụ sao?"

Duyệt nhi như là nhìn người ngoài hành tinh bình thường nhìn xem Trần Diêu, trong mắt thần sắc bất khả tư nghị, thấy người sau không có phản ứng, tựa hồ là thật không biết thanh nhiệm vụ tồn tại, liền mở miệng giải thích nói:

"Tại chúng ta hàn thanh môn, hết thấy lấy thuận vị {vị là} chính xác, thuận vị cao, hưởng thụ đến phúc lợi nhiều, thuận vị thấp, đã bị người giam ở dưới chân, ăn người khác canh thừa thịt nguội."

"Thuận vị như thế nào sắp xếp định? Người nào phía trước người nào ở phía sau? Vì cái gì thực lực tương đương hai người, tại thuận vị trên khả năng có thật lớn khác biệt? Trường lão cùng các quân sự không có khả năng hoàn toàn giải các đệ tử tình huống, chủ quan cho ra đánh giá bao nhiêu tổng hội tồn tại một ít độ lệch. Vì vậy nơi đây liền cần một cái có thể định lượng khách quan tiêu chuẩn, với tư cách sắp xếp định thuận vị căn cứ."

Nói đến đây, Duyệt nhi hơi ngưng lại, đưa tay chỉ bản thân đạo bào trên thuận vị con số, tiếp tục nói:

"Cái này tiêu chuẩn, chính là điểm tích lũy!"

"Từ cái hàn thanh môn đệ tử, ngoại trừ tương ứng thuận vị bên ngoài, còn sẽ có một cái điểm tích lũy, đồng dạng cùng người từng cái đối ứng. Điểm tích lũy gặp theo các đệ tử hành vi phát sinh biến hóa, gia tăng hoặc giảm bớt, các Trường lão mỗi một lần thuận vị biến hóa, đều là căn cứ điểm tích lũy tăng giảm mà làm ra quyết định."

"Điểm tích lũy. . . ? Có có điểm ý tứ. . . !"

Trần Diêu cẩn thận suy nghĩ một chút, rồi hướng hàn thanh môn các Trường lão trí tuệ tăng thêm vài phần kính sợ.

Lợi dụng điểm tích lũy sắp xếp, chuyển đổi thành thuận vị khích lệ, làm cho toàn bộ trên cửa xuống hơn ba ngàn danh đệ tử lẫn nhau cạnh tranh, không ngừng tiến bộ, trong ưu tuyển ưu, hình thành đặc biệt hệ thống. Đệ tử mạnh mẽ mới là môn phái mạnh mẽ, môn phái mạnh mẽ mới có thể sừng sững không giới hạn dị giới vài vạn năm không ngã, không hổ là Đông châu Nam Vực danh môn đại phái, quả nhiên có chút tài năng!

"Ngoại trừ tu hành, đột phá, triển hiện thực lực của mình, hoặc là cùng người tranh đấu, hay hoặc là tham gia bên trong môn nội luận võ {các loại chò} hoạt động gia tăng điểm tích lũy bên ngoài. Bình thường cũng cần mặt khác càng thêm thông thường biện pháp đến cải biến điểm tích lũy, biện pháp này, chính là hàn thanh môn là đặc biệt nhất nhiệm vụ hệ thống."

Duyệt nhi tiếp tục giới thiệu nói: "Nhiệm vụ này hệ thống tuy rằng mục đích chủ yếu là vì khích lệ đệ tử lẫn nhau cạnh tranh, nhưng một phương diện khác, bên trong môn nội cao thấp hơn ba ngàn người, nếu như người người đều say mê tu hành, như thường ngày việc vất vả việc vất vả chẳng phải không ai làm sao? Vì vậy nhiệm vụ hệ thống còn có thể làm cho các đệ tử miễn phí làm việc nhì, giảm bớt môn phái đưa vào hoạt động áp lực."

"Nhiệm vụ hệ thống làm cho bao hàm nhiệm vụ đủ loại, nhỏ đến nhỏ cỏ cho heo ăn, thu thập Linh dược, lớn đến dẹp loạn phụ cận cánh rừng trong dị thú làm loạn vân... vân đều có. Bất quá dù là ngươi rút một ngày cây cỏ, đem heo cho ăn chết cũng không quá đáng một cái điểm tích lũy mà thôi. Mà giết cái dị thú mà nói tới thiếu trên trăm phân, đây cũng là nhằm vào bất đồng thực lực trình độ đệ tử làm cho cho ra bất đồng độ khó nhiệm vụ."

"Còn có một chút trọng yếu phi thường, " Duyệt nhi duỗi ra chỉ một ngón tay, tại Trần Diêu trước mặt quơ quơ nói: "Chỉ cần yết bảng, liền coi là tiếp nhận nhiệm vụ, chỉ cần đã tiếp nhận nhiệm vụ, nhất định phải hoàn thành. Nếu như nhiệm vụ thất bại, nhưng là sẽ khấu trừ phân a ~ "

"Nghe giống như rất có ý tứ. . ." Trần Diệu mỉm cười gật đầu nói: "Muốn ở nơi nào mới có thể chứng kiến những nhiệm vụ này?"

Duyệt nhi tươi sáng cười cười xoay người sang chỗ khác, thò tay đối với Trần Diệu ngoắc một cái nói: "Đi theo ta ~ "

Hàn thanh môn mặt cung, cột công cáo phụ cận.

"Các người nhìn thấy chưa? Cái kia mới ra đến nhiệm vụ quả thực thật là đáng sợ! Có phải hay không dán sai rồi địa phương a? ?"

"Đúng vậy a, độ khó bình xét cấp bậc 5, đây coi như là tại mặt cung xuất hiện qua khó khăn nhất nhiệm vụ đi!"

"Không sai, ta tại mặt cung ngây người mười năm rồi, chưa bao giờ thấy qua như thế ** nhiệm vụ. Độ khó đẳng cấp 5, tối thiểu trúng tuyển phẩm trở lên đệ tử mới có cơ hội hoàn thành!"

Mặt cung các đệ tử vây quanh cột công cáo, không ít người đều đối với một trương tiệm nhiệm vụ mới thông cáo chỉ trích, đều nghị luận.

Đây là một cái giết chết dị thú nhiệm vụ, nhiệm vụ độ khó cấp bậc {vì là} 5, tại mặt cung đã coi như là cao nữa là nan đề. Vì vậy tuy rằng nhiệm vụ ban thưởng vô cùng phong phú, hoàn thành nhiệm vụ sau lấy được điểm tích lũy làm cho người ta thêm thưởng, nhưng sáng sớm dán sau khi đi ra, nhưng vẫn không người dám yết bảng.

"Tránh ra tránh ra, đừng cản bôn cô nương đường!"

Trong lúc đó, đám người một hồi bạo động, Duyệt nhi giống như là một cái quái dị lực lượng nữ chiến sĩ tựa như, một tay một đồng, đem mọi người vây xem đơn giản đẩy ra, sinh sôi cổ ra một cái lối đi, mang theo Trần Diệu đi tới cột công cáo trước.

"Độ khó cấp bậc 5 nhiệm vụ? Ở nơi nào ở nơi nào? Bôn cô nương muốn định rồi!"

Đi vào cột công cáo trước, Duyệt nhi không cần suy nghĩ, một tay lấy cao nhất trên cái kia ngó tiệm nhiệm vụ mới bố cáo cho vạch trần xuống dưới. Đang lúc mọi người kinh ngạc kinh dị trong ánh mắt, Duyệt nhi nhìn cũng không nhìn liền đem nhiệm vụ bố cáo nhét vào trong túi quần, trong miệng còn kiêu ngạo nói:

"Nếu như khiêu chiến, đương nhiên phải tìm khó khăn nhất rồi ~!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65:: Song trọng nhiệm vụ

"Nếu như khiêu chiến, đương nhiên phải tìm khó khăn nhất rồi...!"

Duyệt Nhi một câu, dẫn tới mặt cung cột công cáo phụ cận các đệ tử trong nháy mắt liền nổ tung nôi, không ít người đều đang nhìn Duyệt Nhi cùng Trần Diệu hai người, nhao nhao suy đoán hai người này đến tột cùng là lai lịch gì.

"Cô bé này nhi thoát nhìn mỹ mạo kinh người, không nghĩ tới rồi lại như thế khí phách, vừa lên đến sẽ đem mặt cung từ trước tới nay khó khăn nhất nhiệm vụ cho vạch trần rồi đi, đây là muốn nghịch thiên a!"

"Đúng vậy a, còn có phía sau nàng tiểu tử kia, là từ đâu đến hay sao? Như thế nào cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua, chẳng lẽ là mặt cung người mới?"

Trong đám người, trước là có người nhận ra Duyệt Nhi, không khỏi lên tiếng kinh hô.

"Các người cũng không biết sao? Nàng nhưng không phải chúng ta mặt cung người, mà là theo tinh đỉnh đến đây! Nàng kêu Kỳ Quan Duyệt Nhi, là cái kia Chu Tước Thất Túc một trong Kỳ Quan Hành bảo muội, cũng coi là chúng ta hàn thanh môn đệ nhất mỹ nữ rồi!"

"Đúng không? ? Trách không được như thế khí phách, tướng mạo cũng là không thể bắt bẻ, nguyên lai nàng chính là Kỳ Quan Duyệt Nhi!"

"Thế nhưng là nàng một cái tinh đỉnh thuận vị trăm tên ở trong cao thủ, đến chúng ta mặt cung làm gì vậy đây? Sau lưng tiểu tử kia vậy là cái gì lai lịch? Thoạt nhìn giống như rất yếu đi!"

Rốt cuộc cũng có người nhận ra Trần Diêu, chỉ một ngón tay lớn tiếng nói: "Các ngươi ngốc a! Lúc này mới qua bao lâu liền đem quên đi? Tiểu tử kia gọi là Trần Diêu, trong mười ngày hai lần đánh bại điểm ca thuộc loại trâu bò nhân vật a!"

"Xôn xao "

Những lời này vừa ra, hiện trường lại là một mảnh xôn xao: Tinh đình thuận vị trăm tên ở trong cao thủ kiêm đệ nhất mỹ nữ Kỳ Quan Duyệt Nhi, rõ ràng cùng trong mười ngày hai lần đánh bại Lưu Nhất Điểm thân bí người mới Trần Diêu đi tới cùng một chỗ, còn muốn cùng nơi đi làm nhiệm vụ, tin tức này đầy đủ sức lực bạo, cũng làm cho người mơ màng không chỉ.

"Ồ ~ không tệ lắm ~ "

Ngay tại Trần Diêu nghĩ đến như thế nào làm cho Duyệt Nhi hơi thấp điều một ít, tranh thủ thời gian ly khai hiện trường thời điểm, một cái quen thuộc đầy mỡ thanh âm tại trong đầu vang lên.

"Mập mập chết bầm, ngươi cuối cùng bỏ được đi ra á!"

"Chắc chắc chắc, thật sự là không biết lễ phép, ta đã nói với ngươi rồi, ta là Bàn Tử, nhưng không phải là mập mập chết bầm~!"

Bàn tiên nhân tâm tình không tệ, không có cùng Trần Diêu so đo, ngược lại bắt đầu nghiên cứu lên hàn thanh môn nhiệm vụ hệ thống, không ngừng thúc giục Trần Diêu tiến lên vài bước, làm cho hắn nhìn kỹ một chút thanh nhiệm vụ trên nhiệm vụ.

"Ừ ~~~~" nghiên cứu cả buổi, bàn tiên nhân phát ra làm cho người ta da đầu tê dại thanh âm, bình luận: "Tu sĩ bên trong, rõ ràng cũng có người nghĩ ra cùng loại nhiệm vụ hệ thống biểu diễn, thực không đơn giản!"

"Dừng, ngươi thật đúng là cho là mình bộ kia đồ vật là cái gì độc quyền a!"

Bàn tiên nhân không để ý đến Trần Diêu nôn rãnh, mà là đột nhiên tựa như nghĩ tới điều gì tiếp tục nói: "Kêu gào, tiểu tử ngươi vận khí thật sự là không tệ, như vậy có thể làm song trọng nhiệm vụ!"

"Song trọng nhiệm vụ?"

Nghe xong danh tự, Trần Diêu đã biết rõ tuyệt đối không phải là chuyện xấu, vội vàng hỏi thăm cái gì là song trọng nhiệm vụ.

"Kêu gào, ngươi muốn, ngươi một bên hoàn thành cái này cái gì hàn thanh môn nhiệm vụ, kiểm lấy điểm tích lũy đề cao thuận vị. Bên kia nếu như nhiệm vụ này đầy đủ vào ta đại nhiệm vụ hệ thống pháp nhân, nhận định {vi:là} hệ thống nhiệm vụ. Như vậy ngươi chỉ cần hoàn thành một cái nhiệm vụ, có thể đạt được song trọng ban thưởng, kiểm lấy điểm tích lũy đồng thời, còn có thể lấy được kinh nghiệm cùng các loại ban thưởng, thật sự là quá có lợi rồi!"

"Quả nhiên không tệ!"

Trần Diêu nghe xong liền hứng thú, mừng rỡ trong lòng: Nếu quả thật như bàn tiên nhân nói, có thể một mũi tên trúng hai con nhạn mà nói, mình ở đề cao thuận vị đồng thời, còn có thể trùng kích đẳng cấp, đề cao thân thể thuộc tính, tuyệt đối là một khoản cực kỳ có lợi mua bán.

"Thối Trần Diêu, mau tới đây!"

Trong hiện thực, Duyệt Nhi tiếng kêu tại Trần Diêu vang lên bên tai, gương mặt nhìn qua, người phía trước chẳng biết lúc nào chạy tới cùng cột công cáo song song khác cùng nơi bố cáo lan can bên cạnh, chính híp mắt ở phía trên tìm được cái gì.

Đi vào Duyệt Nhi bên người, Trần Diêu nhìn kỹ, khác cùng nơi bố cáo lan can lên, rậm rạp chằng chịt chỉnh tề tràn ngập chữ, làm cho người ta nhìn có chút hoa mắt. Nhìn chăm chú nhìn lại, trên đó viết không phải là cái khác, đúng là mặt cùng các đệ tử tên!

"Đây là các ngươi mặt cùng điểm tích lũy bề ngoài, tùy thời đều biến hóa." Duyệt Nhi thò tay vẫy vẫy nói: "Nhanh tới giúp ta cùng một chỗ tìm, nhìn xem ngươi ở chỗ, hiện tại bao nhiêu phân ra."

Mỗi một cái tên đằng sau, đều có một cái số lượng, từ trên xuống dưới, từ trái đến phải, con số vừa vặn dựa theo theo lớn đến tiểu nhân trình tự xếp đặt.

Trần Diêu trong mười ngày hai tháng mặt cùng danh đầu Lưu Nhất Điểm, thuận vị nhảy lên lên cao 168 vị trí, đi tới 3189 số. Căn cứ đây số, hai người rất nhanh đã tìm được Trần Diêu vị trí.

"Ừ, ngươi bây giờ điểm tích lũy 52 phân, trách không được bài danh thấp như vậy."

Duyệt Nhi xem qua Trần Diêu điểm tích lũy sau đó đã nghĩ chạy đi, Trần Diêu thì là ở lâu trong đầu, đem bản thân biết rõ mấy người chi thuận vị cùng điểm tích lũy đều nhìn kỹ một lần.

"Cái kia hai huynh đệ điểm tích lũy so với ta còn thấp, cái kia Liên Mi Nhi đệ mới 44 phân." Trần Diêu một bên nhìn xem điểm tích lũy một bên tìm kiếm trong đó quy luật: "3100 danh trở xuống đệ tử, điểm tích lũy cơ bản cũng chưa tới 100 phân, muốn vượt qua không khó lắm."

"Bất quá theo 3100 danh bắt đầu trở lên, tình huống liền hoàn toàn bất đồng rồi, ít nhất cũng có 300 phân trái phải. Thật sự là kỳ quái, vì sao cao thấp ở

giữa chênh lệch sẽ lớn như vậy đây?"

Đối với Trần Diệu nghi vấn, Duyệt Nhi nhập lại không cho là đúng, chỉ là hơi có chút kinh ngạc nói: "A, nguyên lai các người mặt cung cũng có loại sự tình này a!"

"Loại nào sự tình?"

"Nhất định là nhiệm vụ {bịđược} bài danh phía trên người cho lũng đoạn chứ!"

Duyệt Nhi thò tay tại liệt biểu phía trên nhất một loạt tên trên chỉ một cái, nói: "Người xem, mặt cung bài danh mười thứ hạng đầu cái này mấy cái gia hỏa, điểm tích lũy đều vượt qua 500 phân. Nếu bàn về thực lực tuyệt đối, bọn hắn thật sự so với các người những thứ này bài danh phía sau mạnh mẽ ra 10 gấp bội sao? Hiển nhiên không có khả năng, vì vậy duy nhất khả năng chính là, điểm tích lũy tương đối cao nhiệm vụ {bịđược} gần phía trước mấy người, cùng thời với bọn họ sau đội cho lũng đoạn, không cho người khác để làm!"

"Bề ngoài giống như có chút đạo lý."

Trần Diệu gật đầu đồng ý, nhìn kỹ lại bài danh mười thứ hạng đầu người, rất nhanh đã tìm được mấy cái tên quen thuộc.

"Cái này Lưu Nhất Điểm bại bởi ta, đoán chừng là khấu trừ chút ít điểm tích lũy, bài danh trượt một vị, hiện tại điểm tích lũy là 589 phân."

"Còn có ngày đó tại bên cạnh người cái kia đầu trọc xấu quỳ, gọi là Quách Diễm đi? Hiện tại sắp xếp đến đệ nhất, có 611 phân." Duyệt Nhi nói chuyện còn là như vậy sắc bén, không để lại một tia tình cảm.

"600 đa phần. . . Ông t...r...ờ...i..., ta muốn tại một tuần lễ ở trong đuổi theo cái này mấy trăm phân chênh lệch, đây cũng quá khó khăn đi!"

Ngay tại Trần Diệu vò đầu thời điểm, vài tên ngang ngược càn rỡ đệ tử đi tới cột công cáo bên cạnh, đẩy ra người xem nào nhiệt đảm, bắt đầu rất nhiều rất nhiều đem cột công cáo trên nhiệm vụ bố cáo bóc đến.

"Tránh ra tránh ra! Chúng ta là điểm ca người, trên tay có nhiệm vụ đều giao ra đây cho ta, trước cho chúng ta xem qua rồi hãy nói!"

Mấy người kia thập phần gà kè trộm, đem hiện trường sở hữu nhiệm vụ đều nhìn mấy lần, cho dù là đã bị người yết bảng bắt lại nhiệm vụ cũng không buông tha. Sau đó đem bên trong độ khó không thấp, đạt được lại cũng không tệ lắm nhiệm vụ đều cho bắt lại rồi.

"Hặc hặc, thật đúng là tìm hoài mà chẳng thấy, lại vẫn đang tìm không được." Trần Diệu thấy thế vui vẻ, cười nói: "Ta có biện pháp ~ "

Bên này mấy người đoạt nhiệm vụ đoạt chính vui mừng, đột nhiên rồi lại cảm giác được sau lưng xuất hiện một cái không có hảo ý thân ảnh.

"Mấy vị huynh đệ, đang bận cái gì kêu gào ~?"

"Là Trần Diệu! Chạy mau!"

Mấy người nhìn lại là Trần Diệu đã đến, lúc ấy liền hừ dài, vội vàng quay người muốn chạy, quay đầu lại rồi lại chứng kiến một cái xinh đẹp như hoa trẻ tuổi nữ tử đang đứng tại một bên kia, cười dịu dàng nhìn bọn họ.

Nụ cười kia tuy rằng xinh đẹp động lòng người, nhưng chẳng biết tại sao, đều khiến người cảm thấy trong nội tâm sợ hãi, tựa hồ có một cổ dây đặc thô bạo chỉ khí che giấu trong đó.

"Không cần khẩn trương nha, ta không phải là tới tìm các người phiền toái ~" Trần Diệu dạo bước tiến lên, theo mấy trong tay người cầm qua dây đặc một chồng nhiệm vụ bố cáo, một bên liếc nhìn một bên cười hỏi: "Các người thường xuyên làm như vậy?"

"Không, không thường xuyên. . .!"

"Thôi đi, ta còn không biết các người cái kia nước tiểu tính sao?" Trần Diệu cười nói: "Nghiêm chỉnh mà nói, ta vừa mới tiếp một cái 331 phân nhiệm vụ, sau khi hoàn thành, tăng thêm ta đã có 52 phân, thì có 383 phân ra."

Mấy người hoàn toàn sờ không được ý nghĩ, không biết Trần Diệu vì sao phải đối với chính mình nói lời nói này, lẫn nhau nhìn mấy lần, từ một cái trong đó gan nhi lớn nom nóp lo sợ thò dài nói: "Cái kia, vậy chúc mừng Trần Diệu đại ca a!"

"Chúc mừng cái gì a, điểm ấy phân căn bản chưa đủ!"

Trần Diệu đem cái kia một chồng nhiệm vụ bố cáo trả cho mấy người, cười nói: "Ngoại trừ ta mình đã chọn xong nhiệm vụ bên ngoài, ta còn kém 228 phân mới có thể đạt tới 611 phân, vừa vặn cùng Quách Diễm Quách huynh cùng phân. Bởi vì ta không có gì chọn lựa nhiệm vụ kinh nghiệm, vì vậy đã nghĩ mời các người giúp ta chuyện, chọn mấy cái tiện tay nhiệm vụ đùa nghịch đùa nghịch ~ "

"Cái này. . ." Mấy người nghe vậy sững sờ, sau nửa ngày mới đáp lại nói: "Như thế không có vấn đề gì, thế nhưng là ra Vu đại ca, người vì sao thoáng cái muốn nhiều như vậy điểm tích lũy a? ?"

"Hặc hặc, còn có thể vì cái gì?"

Trần Diêu cười ngạo nghễ, tiêu sái nói: "Bởi vì ta muốn làm mặt cung thứ nhất, tấn chức trung phẩm a!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66:: Xoát phân thi đấu

"Bởi vì ta muốn làm mặt cung thứ nhất, tấn chức trung phẩm a!"

Trần Diêu một câu mạnh miệng, trong vòng một ngày liền truyền khắp mặt cung, cái này tức thì bạo tạc tính chất tuyên thệ, lấy mặt cung cột công cáo {vì là} tâm, coi như cụ như gió nhanh chóng thổi khắp nơi toàn bộ mặt cung.

Nhập môn ngắn ngủn mười ngày, đan điền vừa mới mở ra, tiền năng bắt quá tại cất bước giai đoạn. Như vậy Trần Diêu, lấy bạo tạc tính chất tư thái quét sạch mặt cung, không chỉ có mười ngày hai tháng mặt cung đứng đầu Lư Nhất Điểm, còn thả ra mạnh miệng muốn tại một vòng ở trong đạt được mặt cung danh đầu . Bực này cuồng vọng tùy ý, làm cho người ta không chú ý hẳn cũng khó khăn.

Mà với tư cách mặt cung dưới mắt bài danh trước hai đại cao thủ, Lư Nhất Điểm cùng Quách Điểm tự nhiên cũng cũng nghe được tin tức này.

"Hừ! Cái này không biết tốt xấu tiểu quỷ, không chỉ có năm lần bảy lượt nhục ta, còn muốn đến đoạt cái này một người duy nhất tấn chức trung phẩm danh ngạch!"

3001 hào trong phòng, Lư Nhất Điểm phôi đều muốn tức điên rồi, hướng lấy thủ hạ các tiểu đệ lớn tiếng rít gào nói: "Mấy người các ngươi, nhanh cho ta đi đem tốt nhiệm vụ đều cho làm ra! Trong khoảng thời gian này các ngươi cũng không quản tích phân của mình rồi, toàn lực giúp ta xoát phân! Chờ ta đi trung phẩm, sẽ không bạc đãi các ngươi đấy!"

Cùng lúc đó, tại 3000 số phòng bên trong, Quách Điểm nghe được tin tức này sau đó thì là lớn cười ra tiếng, một bên cười còn một bên so với ngón tay cái.

"Ha ha ha ha! Cái này Trần Diêu thật sự là đủ khí phách! Ta quả nhiên không có nhìn lầm người!" Đối mặt mọi người mắt ân cần thần, Quách Điểm thu hồi đáng tươi cười nghiêm mặt nói: "Chư vị yên tâm, ta Quách Điểm cũng không phải là hư danh nói chơi, Trần Diêu lão đệ đều muốn lấy được mặt cung danh đầu , còn phải hỏi ta có nguyện ý hay không!"

Vì vậy, {lắm lúc} Trần Diêu đi vào hàn thanh môn ngày thứ mười một sáng sớm, ánh mặt trời vẩy ra luồng thứ nhất ấm áp thời điểm, một trận mặt cung xưa nay chưa từng có siêu cấp xoát phân thi đấu kéo ra màn che.

"Các ngươi nghe nói không? Điểm ca, Quách Điểm, còn có Trần Diêu ba người bọn họ, cơ hồ đem sở hữu nhiệm vụ đều cho hể quét là sạch rồi!"

Hôm nay sáng sớm, Lư Nhất Điểm cùng Quách Điểm hai người, cùng mình một đám tiểu đệ cùng một chỗ, tại suốt đêm chỉ định xoát phân phương án sau đó, đi vào cột công cáo, đem cũ mới nhiệm vụ hầu như hể quét là sạch. Mà mỗi một không chịu nổi Trần Diêu hoà nhã nhĩ thì là nằm ngày o..o... một đêm, khi bọn hắn còn buồn ngủ đi vào cột công cáo lúc, nhiệm vụ mới sớm được lúc trước hai người đưa chia xong, lưu lại chỉ có đầy màn hình nhỏ có cho heo ăn.

Quách Điểm cùng một đám tiểu đệ, Lư Nhất Điểm cùng một đám tiểu đệ, Trần Diêu hoà nhã nhĩ tổ hai người, tổng cộng ba người lẫn nhau cạnh tranh. Căn cứ riêng phần mình tình huống bất đồng, ba tổ đội ngũ lựa chọn nhiệm vụ cũng vô cùng giống nhau.

Quách Điểm chú trọng tại trong môn phái bộ có thể hoàn thành nhiệm vụ, ý nghĩ của hắn rất đơn giản: Thứ nhất, không dùng đi ra ngoài, đoạn tiết kiệm thời gian; thứ hai, tại các Trưởng lão không coi vào đâu làm nhiệm vụ, nói không chừng có thể đạt được một chút ẩn tượng phân.

Lư Nhất Điểm tức thì phát huy mình ở mặt cung nối tiếp nhau nhiều năm, dưới tay tiểu đệ rất nhiều, quan hệ có phần rộng đích năng khiếu, lựa chọn đại lượng đơn giản, dễ dàng lập lại nhiệm vụ. Trong đó thực tế lấy thu thập loại làm chủ, nhiệm vụ chỗ khu khối tức thì cơ bản tập trung ở môn phái sườn đông rừng cây.

Những nhiệm vụ này tương đối mà nói so sánh đơn giản, không cần Lư Nhất Điểm tự mình ra tay cũng có thể hoàn thành, chỉ có một cái nhiệm vụ đạt được điểm tích lũy khá thấp, thắng tại số lượng rất nhiều, có thể đồng thời tiến hành. Trên cơ bản Lư Nhất Điểm chỉ cần tại giao nhiệm vụ địa phương chờ, các tiểu đệ hoàn thành thu thập sau đó, mang thứ đó giao cho trên tay hắn, từ hắn đi giao nhiệm vụ, đạt được điểm tích lũy.

Mà tại cột công cáo trước, Trần Diêu rồi lại đối với mình đỉnh đầu cái này một chồng nhiệm vụ bố cáo phát sầu.

"Đi cha hán cha cá trào đây, chúng ta {bịđược} Luru Nhất Điểm các tiểu đệ cho xếp đặt một đường!"

Cẩn thận nghiên cứu qua Luru Nhất Điểm các tiểu đệ cho chọn lựa nhiệm vụ, Trần Diêu không khỏi chau mày: Những nhiệm vụ này nghĩ một đường, làm một nẻo chỗ nào đều có, không chỉ có khu phân tán, không dễ tại duy nhất một lần hoàn thành, hơn nữa từng cái đều tốn thời gian mất công, làm lên nhiệm vụ đến rất không dễ dàng.

"Người đợi đây, ta đi tìm cái kia cái gì chảy nước mũi tính sô!"

Trần Diêu giữ chặt thờ phi phi Duyệt Nhi, bất đắc dĩ nói: "Có thời gian đi tính sô, còn không bằng vội vàng đem nhiệm vụ làm lên đến đây! Ta xem một chút. . . Chúng ta liền theo nhiệm vụ này bắt đầu đi!"

Trần Diêu chọn trúng một cái thu thập loại nhiệm vụ, độ khó bình xét cấp bậc {vìlà} 3 cấp, là mặt cung cột công cáo trên xuất hiện thu thập loại trong nhiệm vụ độ khó cao nhất một cái, sau khi hoàn thành có thể lấy được điểm tích lũy {vìlà} 88 phân, tương đối khả quan.

"Bắt lấy mười con Lôi Minh Phong Điều. . ." Nhìn qua trong nhiệm vụ sắc mặt, Trần Diêu sẽ không cảm bật cười nói: "Lại là trào chim, ta nói cái này hàn thanh môn, như thế nào luôn cùng chim không qua được a!"

Lôi Minh Phong Điều nghỉ lại đây, tại hàn thanh môn dưới đỉnh núi, vùng phía nam trong rừng một cái hồ nước phụ cận. Cái mảnh này rừng rậm Trần Diêu không quen thuộc nữa, đúng là ngày đó tham gia nhập môn thí luyện lúc, cùng Giang Ba dắt tay xuyên việt cái kia mảnh "Rừng rậm cổ đầu" chi địa.

Căn cứ nhiệm vụ nhắc nhở, hai người nhẹ nhõm đã tìm được Lôi Minh Phong Điều nghỉ lại chỗ, có thể phóng mắt nhìn đi nhưng lại ngay cả một con chim đều nhìn không tới.

"Này, thôi Trần Diêu, ta nói người không phải là đi làm đường đi?" Duyệt Nhi hoang mang nói: "Nơi đây nơi đó có cái gì chim a, tiểu hầu con gì gì đó cũng không ít."

"Xuyt. . ." Trần Diêu rồi lại thần sắc nghiêm trọng, giống như hồ đã phát hiện đi một tí manh mối, đối với Duyệt Nhi làm cái chó có lên tiếng thù thế, dựng lên cái chữ hình nói: "Người, từ, tình tế, nghe!"

"Ồ...ô...n...g", "Ồ...ô...n...g", "Ông ông "

Hai người an tĩnh lại nghe xong, quả nhiên có từng đợt cổ quái tiếng gió tại bên tai vang lên, tựa hồ là nào đó cực lớn ong mật chính đang chấn động cánh tựa như.

"Đợi một chút, ta thấy được!"

Bình ổn tinh thần, Duyệt Nhi siêu tuyệt thực lực liền thể hiện đi ra, chỉ thấy nàng nhìn chăm chú vừa nhìn, cảnh sắc trước mắt rốt cuộc xuất hiện biến hóa. Nhìn kỹ lại, tựa hồ có từng đạo dài nhỏ Ảnh Tử, đem mảnh không gian này hoa đã thành một ít khối một ít khối tan vỡ không gian.

"Hô "

Duyệt Nhi bất động thanh sắc đem tiên năng tập trung đến hai mắt, dùng sức ngưng mắt nhìn, cuối cùng thấy được cái này Lôi Minh Phong Điều chân thân:

Chỉ thấy mảnh không gian này bên trong, có một cái cái không quá nửa bàn tay lớn nhỏ chim nhỏ, đang lấy bất khả tư nghị cực nhanh vỗ cánh, trên không trung kéo lê từng đạo thẳng tắp, bay nhanh tại hai người trước mắt bay qua.

"Tốc độ này. . . Làm sao có thể. . . ? !"

Duyệt Nhi cũng bị loại sinh vật này vượt quá lẽ thường cực nhanh cho sợ ngây người, lấy tu vi của nàng, dụng hết toàn lực cũng không cách nào thấy rõ chim nhỏ mỗi một cái động tác, chỉ có thể đại khái đoán được chim chóc hành động quỹ tích mà thôi.

"Ta cũng nhìn thấy!"

Trần Diêu đồng thời vận chuyển Thủy Mộc khả năng, tập trung ở trên hai mắt, Thủy Mộc tương dung hỗ trợ lẫn nhau, sinh ra cường đại ngưng mắt nhìn lực lượng, lúc này cặp mắt của hắn coi như chim ưng. Nhưng dù vậy, cũng không quá đáng chỉ có thể đem sẽ thấy cái này Lôi Minh Phong Điều quỹ tích mà thôi.

"Nhiệm vụ này cũng quá khó khăn đi! Làm sao có thể chỉ có 3 cấp độ khó? ?"

Duyệt Nhi thờ dài một hơi, thờ thờ tay đi bắt Lôi Minh Phong Điều, không có gì bất ngờ xảy ra bắt hụt.

"Loại này cực nhanh, cho dù là ca ca đến đều không nhất định có thể cùng mà vượt, trừ phi có được cường đại Thượng Cổ khẩu quyết, nếu không lấy chúng ta bực này tu sĩ năng lực, là không thể nào bắt lấy cái này Lôi Minh Phong Điều đây!"

Duyệt Nhi một phen lời nói làm cho Trần Diêu trong lòng nghiêm nghị: Phải biết rằng Duyệt Nhi thế nhưng là hàn thanh môn tinh đỉnh bài danh trăm tên ở trong cao thủ, tại tu vi trên sớm đã đã vượt qua Luyện Cốt cảnh giới, đi vào luyện huyết cảnh giới. Liền luôn luôn tâm cao khí ngạo Duyệt Nhi đều như

vậy nói, hầu như có thể khẳng định, bắt được Lôi Minh Phong Điều độ khó, đã vượt ra khỏi luyện huyết người năng lực phạm trù!

"Ồ...ô...ô...n...g "

Lôi Minh Phong Điều như gió như điện, coi như là ngẫu nhiên ngừng, chỉ cần có động vật tới gần, lập tức sẽ nhảy lên thân dựng lên, biến mất vô tung, nhìn hai người hoa mắt, đau khổ đã chờ đợi một cái buổi chiều vẫn là không thu hoạch được gì.

Mà đang ở Trần Điều hoà nhã nhĩ {vì:à} như thế nào bắt được Lôi Minh Phong Điều phát sầu thời điểm, Lưu Nhất Điểm cùng Quách Điểm nhưng là đã riêng phần mình thuận lợi hoàn thành một ngày nhiệm vụ, đi tới giao nhiệm vụ địa điểm.

"Đệ tử Lưu Nhất Điểm, hoàn thành nhiệm vụ 12 cái, cộng đạt được điểm tích lũy 49 phân, tổng điểm tích lũy {vì:à} 638 phân!"

Mặt cung quân sự mặt không biểu tình tuyên đọc lấy điểm tích lũy biến hóa kết quả, dẫn tới mọi người nhao nhao vây xem, đại gia đều chú ý tới đây mặt cung xoát phân thi đấu ngày đầu tiên, ba đại cao thủ biết làm xong bao nhiêu cái nhiệm vụ, thuận vị sẽ hay không phát sinh biến hóa.

"Đệ tử Quách Điểm, hoàn thành nhiệm vụ 5 cái, cộng đạt được điểm tích lũy 33 phân, tổng điểm tích lũy {vì:à} 644 phân, như trước bài danh mặt cung đệ nhất!"

"Chúc mừng Quách huynh!"

"Quách huynh muốn cố gắng lên a, đừng để bên ngoài điểm ca cho đuổi theo!"

"Điểm ca không muốn nhụt chí, liền kém một điểm có thể đoạt lại đệ nhất bảo tọa!"

Đang lúc mọi người hoặc cổ vũ, hoặc tới châm biếm thanh âm đàm thoại ở bên trong, Quách Điểm mỉm cười bắt đầu lựa chọn ngày hôm sau nhiệm vụ, cuối cùng ngừng đầu ngắm nhìn bốn phía, tựa hồ chính đang tìm cái gì người tựa như.

". . . Thật sự là kỳ quái, Trần Điều lão đệ đi nơi nào, vì sao không đến giao nhiệm vụ. . . ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67:: Lôi Minh Phong Điều

Ban đêm, hàn thanh môn bên phía nam rừng rậm.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Điều bên người, một cái tron bóng như ngọc thân ảnh đã chìm vào giấc ngủ, theo đều đều tiếng hít thở, Duyệt Nhi thân thể hơi hơi cao thấp phập phồng, hiển nhiên đã mỗi một đến cực điểm, tiến nhập ngủ say bên trong.

Trần Điều cẩn thận từng li từng tí đem áo ngoài choàng tại Duyệt Nhi trên thân, sau đó quay đầu lại đi, hết sức chuyên chú nhìn chăm chăm vào không ngừng bay múa Lôi Minh Phong Điều, một khắc cũng không dám buông lỏng.

"Dù là tốc độ của người mau nữa, cũng dù sao cũng phải có lúc nghỉ ngơi, dù là người dù thế nào có thể tránh, cũng không quá đáng là một con chim tước mà thôi!"

Trần Điều một bên cho mình động viên, một bên cẩn thận quan sát, đều muốn tìm ra Lôi Minh Phong Điều kẽ hở, hoặc là tìm đưa ra hành động quy luật.

"Chỉ cần {bị:được} ta tìm được một tia kẽ hở, hoặc là có thể minh bạch người vận động quy luật, có thể một mẻ hốt gọn, hoàn thành nhiệm vụ!"

Một đêm không ngủ.

"Ha ha ~ thiếu nợ ~ "

Ngày kế tiếp sáng sớm, hàn thanh môn đệ nhất mỹ nữ Kỳ Quan Duyệt Nhi từ trong mộng đẹp tỉnh lại, hai cái ngọc bích dần nhẹ, đuổi cái sâu sắc lưng mồi.

"Người đã tỉnh, ăn trái cây."

Duyệt Nhi bên người, một cái đã sắp một mồi nằm sắp qua thanh âm vang lên, tùy theo một cái quả đại xuất hiện ở Duyệt Nhi trước mặt. Duyệt Nhi mê mẩn trừng trừng tiếp nhận quả đại, cắn xuống một cái, trong nháy mắt liền tỉnh.

"A hừ hừ hừ! ! !"

Duyệt Nhi khoa trương nhảy người lên, một bên từng ngum từng ngum phun ra trong miệng thịt quả, một bên nhỏ vung tay lên, đem không ăn xong trái cây hung hăng đập vào Trần Diệu trên đầu.

"Người từ đâu làm đến như vậy khó ăn trái cây? ? Chưa chết được! !"

"Ha ha, như vậy người mới có thể tỉnh nha."

Trần Diệu máy móc cười cười, thò tay vuốt vuốt gấu trúc giống nhau mất quầng thâm, cổ nén bởi vì dùng mắt quá độ sinh ra rơi lệ xúc động, tiếp tục nhìn chăm chăm vào vô hủ vô chỉ bay múa Lôi Minh Phong Diệu xuất thần nhìn qua.

"Thế nào thế nào? Quan sát một đêm, tìm ra quy luật không có?"

Rửa mặt thấu nhắm rượu, Duyệt Nhi sôi nổi trở lại Trần Diệu bên người, lo lắng hỏi.

"Ha ha, quy luật... ?" Trần Diệu chậm rãi quay đầu lại, vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn xem hào hứng bùng bùng Duyệt Nhi, cười khổ nói: "Hoàn toàn không có quy luật!"

"Tên gia hỏa này quả thực chính là vĩnh viễn động cơ, hoàn toàn sẽ không mệt mỏi, chưa bao giờ biết mệt mỏi, suốt ngày cứ như vậy ô...ô...ô...n...g bay lên, ta đều nhanh đem trông mắt nhìn mất đi ra, còn không có tìm được nửa điểm quy luật!"

Nhìn ra được, Trần Diệu đã nhanh muốn qua đời, lấy Trần Diệu thực lực, coi như là vận dụng hai cổ tiên năng đồng thời ngưng tụ tại mắt bộ, cũng không quá đáng có thể vừa đuổi kịp Lôi Minh Phong Diệu tốc độ di chuyển mà thôi. Đồng thời còn phải nhớ kỹ hành động của bọn nó quy luật, tìm ra kẻ hở, thế nhưng là làm cho Trần Diệu tổn thương thấu đầu óc.

Ai biết những thứ này chim Tước không chỉ có không ngủ không nghỉ, hơn nữa làm việc không có quy luật chút nào, số lượng cũng thật sự quá nhiều, không biết như thế nào liền làm đã đến đồ ăn, không biết như thế nào liền đã ăn xong đồ vật, không biết như thế nào mà bắt đầu thay nhau nghỉ ngơi. Lấy Trần Diệu đầu, thật sự là tìm không ra nửa điểm quy luật.

"Hừ, ta sớm nói người biện pháp này không được!"

Duyệt Nhi ngủ một đêm, tinh thần sung mãn, chứng kiến Trần Diệu sắp ngất đi bộ dạng liền vui vẻ. Chỉ thấy nàng đứng dậy, bắt đầu làm chuẩn bị vận động, chen chân vào kéo gân, chuẩn bị lớn hơn làm một cuộc.

"Người tại chỗ này đợi lấy, bốn cô nương ngày hôm qua quá mệt mỏi, tốc độ theo không kịp. Hiện tại ngủ đủ rồi, trao hai cái chim không nói chơi!"

"Đáp!"

Lời còn chưa dứt, Duyệt Nhi cái này tính nôn nóng cũng đã coi như mũi tên rời cung mãnh liệt nhảy lên đi ra ngoài, một đầu đâm vào rồi" chim núi chim biển" bên trong.

"Ô...ô...ô...n...g!"

Duyệt Nhi xuất hiện thoáng cái làm rối loạn Lôi Minh Phong Diệu hành động, trong lúc nhất thời hồ nước phía trên loạn thành một bầy, lông chim bay tứ tung, trúng chim mất đầy đất.

"Đáp đáp đáp!"

"Thật nhanh! ! !"

Không thể không nói, chuẩn bị đầy đủ Duyệt Nhi, nhanh nhẹn thật sự là cao đáng sợ. Tại Trần Diệu xem ra, Duyệt Nhi tốc độ cùng Lôi Minh Phong Diệu đã không có quá lớn khác biệt, đều là một đạo tàn ảnh.

Nhưng mà thân ở chim bầy bên trong Duyệt Nhi lại có thể rõ ràng cảm giác được, từ tại sự gia nhập của mình, Lôi Minh Phong Diệu bay múa tốc độ nhanh hơn một ít. Mặc dù chỉ là một chút tăng tốc, nhưng chính là điểm này tốc độ, lại có thể trái phải lần này người chim kết quả tỷ thí.

Mỗi một lần, Duyệt Nhi tay sắp bắt được thân chim trong nháy mắt, Lôi Minh Phong Diệu sẽ trong nháy mắt gia tốc, giống như viên đạn giống nhau bay nhảy lên đi ra ngoài, sát Duyệt Nhi ngón tay thuận lợi đào tẩu.

"Vù vù vù "

Tại Trần Diệu trước mặt, hai cái cực nhanh đến tột đỉnh "Quái vật" đang tại lẫn nhau so đấu, hần căn bản thấy không rõ quá trình.

Ước chừng một nén nhang công phu sau đó, không kịp thở Duyệt Nhi về tới hồ nước bên cạnh, một đầu cắm trên mặt đất nằm sấp lấy liền không muốn dậy rồi.

"Ai yêu không được quá mệt mỏi... Hô, hô... Cái này xú điều... Hô... Thật sự là quá là nhanh... !"

Nghỉ ngơi một hồi, Duyệt Nhi lại khôi phục một ít thể lực, lúc này thay đổi sách lược, kéo lấy Trần Diêu cùng tiến lên trước, đều muốn tiên hậu giáp kích, bắt lấy Lôi Minh Phong Điều.

"Đạp đạp đạp "

"Đạp "

So với Lôi Minh Phong Điều cùng không chịu thua Duyệt Nhi, Trần Diêu tốc độ chậm một mảng lớn, nhưng mà hai người xác định mục tiêu sau đó, vây kín một chú chim nhỏ còn là làm ra hiệu quả. Chỉ thấy một chú chim nhỏ {bịđược} hai người vây ở chính giữa, tiến thoái lưỡng nan, hai người đều là mở ra hai tay, phong bế chim nhỏ bên người cao thấp trái phải bốn cái phương vị, mắt thấy phải bắt đã đến.

"Đùng!"

Hai người bốn tay, đồng thời hung hăng chụp được, Duyệt Nhi phát hung ác sức lực, thẳng đạp Trần Diêu hai tay đều nhanh đứt gãy. Nhưng mà Trần Diêu rõ ràng chứng kiến, ngay tại hai người sắp bắt lấy chim nhỏ trong nháy mắt, chết tiệt...nọ chim nhỏ rõ ràng lần nữa gia tốc, thuận theo hai người phối hợp còn chưa xong xinh đẹp một cái thật nhỏ khe hở, mãnh liệt nhảy lên rồi đi!

"Thật kinh người động thái thị lực!"

Cái này chim nhỏ động tác làm cho Trần Diêu nhớ tới ăn thịt mãnh thú, đối với rất nhanh di động vật thể có kinh người phân biệt lực lượng, đối phương động tác càng nhanh, ngược lại nhìn càng rõ ràng, động tác của mình cũng sẽ càng nhanh.

"Cái gì thể lực? ?"

Duyệt Nhi chưa từng nghe nói qua loại này khoa học lời nói, Trần Diêu đơn giản giải thích vài câu, đột nhiên trong đầu đã có một cái ý nghĩ.

"Phương pháp trái ngược, chúng ta giảm bớt tốc độ đi bắt trào nhìn!"

Kết quả là, tại kế tiếp trong vòng nửa canh giờ, Duyệt Nhi cùng Trần Diêu hai người giống như là hành động chậm rãi tắc kè hoa bình thường, leo lên tại cây cối lên, cẩn thận từng li từng tí một chút tới gần chim nhỏ.

Kết quả tự nhiên cũng là thích nghe ngóng, tại hai người tới gần vừa đủ thời điểm, khẽ vươn tay, chim nhỏ lại mãnh liệt nhảy lên rồi đi.

"Gặp quỷ rồi! Cái này chết tiệt chim như thế nào khó như vậy trào !! Hừ!"

Duyệt Nhi trong cơn tức giận, tiện tay nâng lên một khối hòn đá, nhìn cũng không nhìn liếc liền hướng không trung chim nhỏ đã đánh qua.

"Phanh", "Tút tú!"

"... ? !"

Hết thắm một tiếng sau đó, một cái Lôi Minh Phong Điều rơi trên mặt đất, tiến tức giận không có thở ra thì nhiều, chỉ chốc lát sau liền ngẻo rồi.

"Cái này... Không thể nào!"

Trần Diêu hoà nhã nhi thấy thế đều nhìn mắt choáng váng, hai người hai mặt nhìn nhau hồi lâu mới phản ứng tới, vội vàng hô to gọi nhỏ lấy tiến lên xem xét.

"Là Lôi Minh Phong Điều, thật là Lôi Minh Phong Điều!"

Duyệt Nhi hưng phấn lớn tiếng hô hào, Trần Diêu nhưng là ưu sầu cây dâu đầy mặt: Bởi vì dựa theo nhiệm vụ yêu cầu, cần bắt được sống Lôi Minh Phong Điều mới giữ lời, trước mắt cái này một cái đã bị chết, thật sự là đáng tiếc.

"Hừ! Rõ ràng {bịđược} bốn cô nương một tảng đá cho nên chết rồi, xem ra cái này chim nhỏ cũng không có lợi hại như vậy đi!" Duyệt Nhi kéo lên tay áo, thở phì phì nói: "Thôi Trần Diêu ngươi đợi đấy, ta lại đi cùng chúng nó đại chiến ba trăm hiệp!"

"Đợi một chút!"

Ngay tại Duyệt Nhi sắp nhảy lên lên cây thời điểm, Trần Diêu rồi lại kéo lại nàng, vẻ mặt như có điều suy nghĩ biểu lộ.

"Ngươi lui ra phía sau một chút, ta tới thử xem."

Trần Diêu theo trên mặt đất nhặt lên một ít khối cục đá, nhắm trúng trên cây lưu lại lấy một chú chim nhỏ mảnh liệt đã đánh qua.

"Hô "

Trần Diêu dù sao thực lực chưa đủ, Lôi Minh Phong Điều cái đầu quá nhỏ, cái này một khối cục đá nhi cũng không có đập trúng chim nhỏ, mà là từ nhỏ chim trước mắt bay đi.

Đối mặt bất thành linh hồn đá nhỏ, Lôi Minh Phong Điều vẫn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả cục đá theo kia trước mắt sát chim nhỏ bay qua đều không phản ứng chút nào, chỉ là ngo ngắc nhìn phía trước xuất thần, quả thực giống như là Hạt Tử bình thường.

"Người đang giờ trò quý gì, gần như vậy đều nên không trúng?" Duyệt Nhi không kiên nhẫn nhặt lên một khối cục đá, làm bộ sẽ phải trở lên ném: "Xem ta!"

"Duyệt Nhi đừng ném rồi!"

Trần Diêu lại một lần nữa một chút ngăn lại Duyệt Nhi, trên mặt rút cuộc mây đen tản đi, lộ ra mừng rỡ thần thái, lớn tiếng nói: "Ta có biện pháp rồi... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68.: Bắt được

"Ta có biện pháp rồi!"

Trải qua một ngày một đêm chờ đợi, quan sát, ném thử, Trần Diêu tựa hồ đã tìm được bắt được Lôi Minh Phong Điều nơi máu chốt, thần tình hưng phấn nói: "Duyệt Nhi người chờ ta với, ta đi thử một chút."

Trần Diêu cẩn thận tiến lên, nín hơi Ngưng Thần, không chỉ có thu hồi tiên năng, thậm chí ngay cả hô hấp đều đình chỉ rồi, cẩn thận từng li từng tí đi vào Lôi Minh Phong Điều nghỉ lại cổ cây dưới chân, bắt đầu chậm rãi hướng lên leo lên.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Trần Diêu cuối cùng đi tới cổ cây phía trên, nếu không phải có tiên năng, có thể trong người bảo tồn một chút không khí, làm làm cơ sở thân thể cơ năng dự trữ mà nói, thường nhân căn bản không có khả năng rất ẩm ứ lâu như thế.

Tại Trần Diêu trước mặt bất quá mấy tấc vị trí, một cái Lôi Minh Phong Điều chính đứng ở trên nhánh cây, hai mắt ngốc trệ, vẫn không nhúc nhích, thoát nhìn giống như là một cái nho nhỏ pho tượng.

"Lôi Minh Phong Điều, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng hai mắt nhưng chỉ là trang trí, căn bản nhìn không tới đồ vật."

Theo vừa rồi một loạt thăm dò cùng ném thử ở bên trong, Trần Diêu cho ra kết luận như vậy, chỉ cần mình hành động đầy đủ chậm, đầy đủ kiên nhẫn, không phát ra quá lớn chấn động {bịđọc} Lôi Minh Phong Điều cảm giác đến, tới gần nơi này loại thần bí chim nhỏ cũng không phải là việc khó.

"Kế tiếp mới là máu chốt!"

Trần Diêu nín hơi đã đến cực hạn, chỉ thấy hần chậm rãi duỗi ra một tay, nhẹ nhàng dò xét hướng cái kia Lôi Minh Phong Điều. Cổ cây phía dưới, Duyệt Nhi cũng là nín hơi mà đối đãi, theo Trần Diêu động tác, cẩn thận bản bịch bịch nhảy không ngừng.

"Ta trào!"

Ngay tại tay sắp tiếp xúc đến Lôi Minh Phong Điều trong nháy mắt, Trần Diêu đột nhiên năm ngón tay vừa thu lại, Lôi Minh Phong Điều rõ ràng không trốn không tránh, ngoan ngoan bị Trần Diêu thu vào trong tay, thành công bắt được.

"Chích!"

Cùng lúc đó, Trần Diêu trước mắt cũng xuất hiện đã lâu hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở lan can:

"Bắt được Lôi Minh Phong Điều: 1\10 "

"Quá tuyệt vời!"

Nhìn thấy Trần Diệu thành công bắt được một cái Lôi Minh Phong Điều, cổ cây ở dưới Duyệt Nhi rút cuộc kìm nén không được tâm tình kích động, lớn kêu ra tiếng.

Một tiếng này hoan hô dẫn động vô số chim Tước nhao nhao vỗ vôi cánh bay đến không trung, tại hồ nước phía trên lầu quán, cổ cây, hồ nước, chim bay, thảo chim thiếu niên, cái này một bức cảnh tượng là như thế tự nhiên thú vị gây nên, trong lúc mơ hồ hầu như đã có một tia đạo vận.

"Đạp "

Thành công bắt được một chú chim nhỏ, Trần Diệu vội vàng nhảy xuống cây, đem chim nhỏ bỏ vào sớm liền chuẩn bị tốt chập choạng túi vải trong, cười hướng Duyệt Nhi gật đầu ý bảo.

"Thối Trần Diệu, không nghĩ tới ngươi thật là có có chút tài năng!"

Duyệt Nhi sôi nổi coi như một cái nhũ trắng, đi vào Trần Diệu trước mặt tiếp nhận vải bố túi đi đến bên trong nhìn lại, suýt nữa {bịđược} Lôi Minh Phong Điều thừa cơ đào thoát, vôi vàng lại buộc chặt miệng túi.

"Hặc hặc, như thế nào đây? Lợi hại không?"

Trần Diệu cũng là vẻ mặt đắc ý, hướng Duyệt Nhi tranh công.

Duyệt Nhi thì là lại cao hứng lại hiếu kỳ, hỏi vôi: "Ngươi làm như thế nào? ? Vì cái gì ngươi đều dựa vào nó gần như vậy rồi, nó cũng không tránh không tránh? Chẳng lẽ cái này con chim nhỏ là một cái nhược trí? ?"

"Ngươi mới là nhược trí đây!" Trần Diệu cười vỗ nhẹ một cái Duyệt Nhi đầu, giải thích nói: "Vừa rồi hai người chúng ta như thế tinh vi vậy công bắt, cái này chim nhỏ đều có thể tại trong nháy mắt cảm giác đến động tác của chúng ta, thành công chạy trốn, ta vốn tưởng rằng là kia có được cực kỳ kinh người động thái thị lực, mới có như thế nhanh chóng năng lực phản ứng."

"Thế nhưng là về sau ngươi tiện tay ném đi một khối cục đá, rồi lại nhẹ nhõm đập chết một chú chim nhỏ, cái này sẽ khiến ta cảm giác phải vô cùng kì quái." Trần Diệu nói: "Vì sao thị lực kinh người như thế, phản ứng như thế nhanh chóng Lôi Minh Phong Điều, rồi lại sẽ bị ngươi viên kia không tính quá nhanh cục đá đánh trúng đây?"

"Còn không phải là bởi vì bản cô nương ném vừa nhanh vừa chuẩn!"

"Đừng ba hoa ~" Trần Diệu cười nói: "Về sau ta lại ném đi một khối cục đá, từ nhỏ chim trước mắt bay qua, chúng nó cũng không phản ứng chút nào. Thẳng đến thời điểm này, ta mới hiểu được, chúng ta lúc trước mạch suy nghĩ hoàn toàn sai rồi!"

Nói qua, Trần Diệu lại cầm lấy một khối cục đá, hướng không trung không ngừng bay múa chim bầy ném đi, cái này loạn súng bắn chim rõ ràng cũng đập trúng một chú chim nhỏ, làm cho kia lão đảo bay loạn một hồi lâu mới tìm quay về cân bằng.

"Cái này Lôi Minh Phong Điều cũng không phải là thị lực siêu quần, càng không phải là tại trong nháy mắt chứng kiến động tác của chúng ta sau đó làm ra phản ứng, bọn họ là tại dò xét phụ cận sinh mệnh khí tức!"

Trần Diệu lời vừa nói ra, Duyệt Nhi suy tư một hồi, cũng lộ ra bừng tỉnh đại ngộ thần tình, lớn tiếng nói: "Thì ra là thế! Không sai, như vậy có thể giải thích lúc trước vì cái gì chúng ta dù sao vẫn là bắt không được chúng nó rồi!"

"Không sai, Lôi Minh Phong Điều là Hạt Tử, căn bản nhìn không tới bất kỳ vật gì. Nhưng mà chúng nó lại có thể cảm giác động thực vật sinh mệnh khí tức, tại trong nháy mắt làm ra phản ứng. Vì vậy cục đá như vậy không có hô hấp không có tim đập đồ vật, có thể đơn giản đập trúng chúng nó, chúng ta so với cục đá mau hơn nhiều, rồi lại cũng sẽ bị chúng nó tránh thoát!"

"Nếu không nếu lấy tốc độ của bọn nó, phối hợp siêu cường động thái thị lực mà nói, tại thiên nhiên nhưng là không còn có thiên địch rồi!" Trần Diệu vừa nói một bên lần nữa thu hồi tiên năng, đi vào cổ cây phía dưới, quay đầu hướng Duyệt Nhi làm thủ thế nói: "Vẫn còn chờ cái gì? Mau tới thảo chim a! Chẳng lẽ lại... Ngươi sợ thảo số lượng so với ta ít, {bịđược} ta so không bằng?"

"Hừ! Đừng xem thường người!" Phép khích tướng đối với Duyệt Nhi quả nhiên có hiệu quả, nghe được Trần Diệu khiêu chiến, Duyệt Nhi kéo lên tay áo, khí thế hùng hăng chạy đến Trần Diệu bên người, âm thanh trách cứ nói: "Thối Trần Diệu không muốn đắc ý, nhìn bản cô nương thẳng người rằng rơi đầy đất!"

"Chích", "Chích", "Chích", "Chích "

Theo hai người thảo chim nhiệm vụ thuận lợi tiến hành, Trần Diệu trước mặt thanh nhiệm vụ con số cũng đang không ngừng nhảy lên, bắt quá một nén nhang công phu, mười con chim nhỏ cũng đã bắt được xong rồi.

"Xôn xao "

Nhiệm vụ ban thưởng nát đúng hẹn tới, thừa dịp Duyệt Nhi cẩn thận vuốt vuốt chim nhỏ không đương, Trần Diệu nhanh chóng điểm kích [ấn vào] nhận lấy ban thưởng cái nút.

"Lấy được kinh nghiệm: +25 "

"Đạt được {điểm thuộc tính} : +1 "

"Đạt được danh vọng: Hàn thanh môn danh vọng +10 "

"Quá tuyệt vời, lại có một {điểm thuộc tính} ! Còn có 25 điểm kinh nghiệm EXP! Lại hoàn thành một hai nhiệm vụ có lẽ lại có thể thăng cấp!"

Trần Diệu một hồi hưng phấn, nhìn kỹ một chút nhân vật thuộc tính trước mặt tấm, trước mắt kinh nghiệm của hắn gấp đã đi tới 353 điểm, chỉ cần lại đạt được 22 điểm kinh nghiệm EXP, có thể đạt tới 4 cấp cần thiết 375 điểm, lần nữa thăng cấp!

Mang theo mười con chim nhỏ, Trần Diệu hoà nhã nhi bị kích động mà trở lại hàn thanh môn bên trong, tìm được mật cung quản sự đạo nhân giao nhiệm vụ. Đạo nhân lấy đi Lôi Minh Phong Diệu, đem cẩn thận từng li từng tí đặt ở một cái đảo bình trong, sau đó vung tay lên, điểm tích lũy bề ngoài lập tức liền phát sinh biến hóa.

"Đệ tử Trần Diệu, hoàn thành bắt được Lôi Minh Phong Diệu nhiệm vụ, đạt được điểm tích lũy 88 phân, tổng điểm tích lũy {vì là} 140 phân, thuận vị bay lên!"

Đạo nhân tiếng như chuông lớn, theo tiên năng phiêu tán, truyền khắp toàn bộ mật cung. Bình thường nhỏ nhiệm vụ hoàn thành thời điểm, cũng không có này chủng loại giống như "Quảng bá" truyền tin phương pháp. Nhưng mà nếu như một gã đệ tử hoàn thành nhiều nhiệm vụ, đạt được đại lượng điểm tích lũy, hoặc là hoàn thành một cái độ khó tương đối cao nhiệm vụ, quản sự sẽ đem cái này một tình huống rộng rãi mà báo chí. Mục đích cũng rất đơn giản, thứ nhất có thể khen ngợi hoàn thành nhiệm vụ đệ tử, cho hắn tiếp tục cố gắng động lực; thứ hai cũng có thể khích lệ đệ tử khác, mau chóng hoàn thành nhiệm vụ.

"Mau đến xem mau đến xem a, cái này Trần Diệu ghen lấy một ngày, rõ ràng hoàn thành một cái 3 cấp thu thập nhiệm vụ, thoáng cái đã nhận được 88 phân!"

"Còn không phải sao! Cái này Trần Diệu thật là có chút bản lĩnh, thuận vị thoáng cái liền tăng lên 60 vị trí, đi vào 3129 vị!"

"Ông t...r...ờ...i..., ta nhớ được hắn vừa tới thời điểm thế nhưng là 3371 vị trí, hơn mười ngày thời gian đã liền lên cao hơn hai trăm vị trí, cái này tại mật cung trong lịch sử chỉ sợ cũng là hiếm thấy kỳ văn đi!"

"Hặc hặc xấu hổ a, nhường cái một cái nhường cái một cái..."

Búng xem náo nhiệt mọi người, Trần Diệu hoà nhã nhi đi vào điểm tích lũy bề ngoài trước, chính đang tính toán mình và Lưu Nhất Điểm, Quách Điểm đám người chênh lệch, đạo nhân "Quảng bá" âm thanh lại lần nữa truyền đến.

"Đệ tử Lưu Nhất Điểm, hoàn thành nhiệm vụ 3 cái, đạt được điểm tích lũy 30 phân, tổng điểm tích lũy {vì là} 668 phân."

"Đệ tử Quách Điểm, hoàn thành nhiệm vụ 4 cái, đạt được điểm tích lũy 37 phân, tổng điểm tích lũy {vì là} 681 phân, vẫn đang bài danh mật cung đệ nhất!"

"Xoạt!"

Đạo nhân lời vừa nói ra, điểm tích lũy bề ngoài phụ cận lần nữa nổ tung nổi.

"Ông t...r...ờ...i...! Hai người đồng thời vượt qua 650 phân? ? Cái này cái này cái này, điều này cũng quá khoa trương đi!"

"Đúng vậy a, mấy năm trước điểm ca xếp hàng thứ nhất thời điểm, tối đa cũng bắt quá 550 phân trái phải. Năm nay đây là thế nào, đột nhiên xuất hiện ba cái xoạt phân quái dị!"

"Cái này có trò hay để nhìn, Trần Diệu nhảy lên lên cao tốc độ tuy rằng rất nhanh, nhưng mà điểm ca cùng Quách huynh cũng ở đây phát triển phân, muốn đuổi kịp hai người bọn họ quái vật, ta xem khó!"

Trần Diệu hoà nhã nhi cũng là kinh ngạc không thôi, hơn một ngày thời gian trôi qua, bản thân tuy rằng hoàn thành một cái độ khó tương đối cao nhiệm vụ, đã lấy được 88 phân ban thưởng, nhưng mà hai người khác cũng không có nhàn rỗi.

Cẩn thận tính toán, tại đồng dạng thời gian ở trong, Lưu Nhất Điểm gia tăng lên 79 phân, Quách Điểm tức thì gia tăng lên 70 phân, cũng không so với Trần Diệu ít hơn nhiều.

Mà là tính tính trên hôm nay, thời gian còn lại cũng liền vừa chỉ có sáu ngày rồi.

"6 trời, đuổi kịp và vượt qua 500 đa phần chênh lệch, cái này thật sự là quá khó khăn rồi!"

Trần Diệu không khỏi lắc đầu thở dài, nhưng vào lúc này, Lưu Nhất Điểm cũng nghênh ngang đi tới điểm tích lũy bề ngoài bên cạnh, muốn đến xem sau cùng tình huống mới.

"Ai yêu, đây không phải trần, Trần Diệu huynh đệ đi" nhìn thấy Trần Diệu, Lưu Nhất Điểm bao nhiêu vẫn còn có chút bờ ngõ, về mặt nịnh nọt mà cười

cười gật đầu nói: "Nghe nói người hoàn thành cái vượt qua khó khăn nhiệm vụ, thoát cái liên gia tăng lên 88 phân a! Mặc dù có tinh đỉnh cao thù hỗ trợ, nhưng xác thực không dễ dàng a!"

Lưu Nhất Điểm trong lời nói có gai, Trần Diêu nơi nào sẽ nghe không hiểu? Hắn nhập lại không để ý, mà là quay người thờ dài nói: "Tiểu đệ ở đâu so với qua được điểm ca a, mang theo một lớn bọn người làm nhiệm vụ, hiệu suất tự nhiên cao đi!"

"Người...!"

Lưu Nhất Điểm {bị được} Trần Diêu một câu ghen ở, sau nửa ngày nói không ra lời, vừa định phát tay áo rời đi, rồi lại đã nghe được một hồi cười mở tiếng cười.

"Ha ha ha ha, Trần Diêu lão đệ, điểm ca, các người đều tại a!"

Quách Diễm đỡ đòn hắn lớn đầu trực, về mặt nụ cười đi lên trước, cái ót nhí sáng loáng ánh sáng tỏa sáng, giống như là một cái mặt trời nhỏ nhẹ nhàng tại không trung.

"Quách huynh, chúc mừng người rồi, một mực đem ở danh đầu vị trí!"

"Đâu có đâu có, còn không phải các huynh đệ hỗ trợ." Đối mặt Trần Diêu tán thưởng, Quách Diễm có phần xin lỗi sờ lên lớn đầu trực, lúng túng nở nụ cười vài tiếng nói: "Trần Diêu lão đệ cũng không đơn giản a, dựa vào hai người liên hoàn thành 3 cấp độ khó nhiệm vụ, theo này xuống dưới, rất nhanh sẽ đuổi theo ta!"

"Quách huynh thực thích nói giỡn."

"Hừ, danh đầu ? ?"

Trần Diêu cùng Quách Diễm lẫn nhau hàn huyên như thế quen thuộc, rồi lại đem Lưu Nhất Điểm phơi tại một bên, điều này khiến cho người sau bất mãn. Chỉ thấy kia khoe miệng nghiêng một cái, gất một cái nói: "Tay ta đầu còn có mấy cái cao phân nhiệm vụ không có giao đâu rồi, đợi đến lúc ta nhiệm vụ một phát, cái gì danh đầu người mới đẩy, từng phút đồng hồ bắt lại!"

"Chúng ta đây liền cời lừa Khán Xướng Bồn, chờ xem!" Trần Diêu đối với Quách Diễm lại thờ dài hành lễ, sau đó thay đổi thân đi, vội vàng đến cột công cáo tìm nhiệm vụ.

"Thối Trần Diêu, trên tay người không phải là còn có mấy cái nhiệm vụ không có làm đó sao? Vì cái gì lại muốn đi tìm nhiệm vụ mới rồi hả? ?" Duyệt Nhi cùng tại sau lưng không hiểu hỏi.

"Người động điểm đầu óc tính toán." Trần Diêu một bên cẩn thận tìm kiếm nhiệm vụ, một bên giải thích nói: "Ta bây giờ cùng Quách Diễm chênh lệch là 541 phân, còn lại chỉ có 6 ngày, muốn tại 6 trời trong vượt qua Quách Diễm, bình quân mỗi ngày liền tối thiểu được bắt được 90 phân trở lên mới được."

"Mà cùng lúc đó, bọn hắn cũng sẽ không ngừng làm nhiệm vụ gia tăng điểm tích lũy, dựa theo bọn hắn trước mắt tiến độ, một ngày có thể đạt được 35 đến 40 phân. Đem cái này bộ phận điểm tích lũy tính đi vào, ta một ngày được bắt được 125 đến 130 phân mới được!"

"Ông t...r...ò...i...!" Kinh Trần Diêu tính toán, Duyệt Nhi cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, giận dữ nói: "Một ngày hơn một trăm phân, đây thật là khó càng thêm khó!"

"Vì vậy ý nghĩ của chúng ta được đổi, nguyên lai những nhiệm vụ này, phân gấp quá thấp, coi như là làm mười cái tám cái đấy, cũng chưa đủ 130 phân, không làm cũng được!" Trần Diêu nói: "Kê tiếp tiếp nhiệm vụ, thấp phân gấp hết thấy không muốn, cũng không muốn lo lắng nữa nhiệm vụ mà chút gì, trực tiếp đem khó khăn nhất, phân gấp cao nhất đều lấy ra làm, mới có hi vọng vượt qua bọn hắn!"

"Xác thực như thế!"

Duyệt Nhi cũng hiểu rõ đạo lý này, quay đầu lại đi một tay một loạt, đem cột công cáo trước mặt khác tìm kiếm nhiệm vụ đệ tử toàn bộ cho đẩy đi ra, trong miệng còn lớn hơn âm thanh hô hào:

"Tránh ra tránh ra đều tránh ra cho ta! Bà cô ta đến đặt bao hết á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69.: Phong

"Tránh ra tránh ra! Bà cô ta đến đặt bao hết á!"

Duyệt Nhi lớn giọng nhi một hô, cột công cáo phụ cận các đệ tử nhao nhao nhượng ra một cái lối đi, Duyệt Nhi tại cái thông đạo này trong đi tới đi lui, chỉ chốc lát sau trên tay liền ngắt vài Trương Nhậm vụ bồ cáo.

"Thối Trần Điều, mau đến xem, ta đem điểm cao nhất nhiệm vụ đều cho cầm đến rồi!"

Tiếp nhận Duyệt Nhi bóc nhiệm vụ bồ cáo, Trần Điều nhìn kỹ lông mày liền nhăn đã thành một cái chữ Xuyên (川):

Những nhiệm vụ này phân gấp cao là cao, nhưng độ khó khăn bình xét cấp bậc không có một cái nào tại 3 cấp trở xuống.

Duyệt Nhi tổng cộng lấy ra 5 cái nhiệm vụ, dựa theo độ khó bình xét cấp bậc để phán đoán, cái này năm cái nhiệm vụ từng cái đều tối thiểu có bắt được Lôi Minh Phong Điều giống nhau độ khó.

5 cái trong nhiệm vụ, có bốn cái ba nhiệm vụ cấp, tổng phân gấp đạt đến 339 phân; còn có một bốn nhiệm vụ cấp, giá trị 127 phân; hơn nữa lúc trước cũng đã bắt lại "Mạt cung trên lịch sử khó khăn nhất nhiệm vụ", độ khó bình xét cấp bậc {vì là} ngũ cấp, giá trị 331 phân nhiệm vụ, Trần Điều đành đầu tổng cộng có sáu cái nhiệm vụ chờ hắn đi làm.

"339 phân, tăng thêm 127 phân, hơn nữa 331 phân. . . Ừ, nếu đem những nhiệm vụ này đều hoàn thành, có thể đạt được 797 phân!"

Trần Điều đơn giản tính toán, cái này 797 phân, tăng thêm bản thân hiện hữu 140 phân, tổng phân có thể đạt tới 937 phân, không chỉ có sẽ trở thành mạt cung trên lịch sử cao nhất điểm tích lũy đệ tử, cũng có thể có thể vượt qua Quách Diễm, đoạt được đệ nhất bảo tọa!

Hai người nhanh chóng lật xem mấy cái nhiệm vụ nhiệm vụ địa điểm, phát hiện trong đó có hai nhiệm vụ rõ ràng tại cùng một cái địa điểm, cái này hai nhiệm vụ một cái tam cấp độ khó, một cái tứ cấp độ khó, nếu như có thể thừa dịp hôm nay đem cái này hai nhiệm vụ đồng thời hoàn thành, kế tiếp thời gian sẽ dư dả rất nhiều.

"Việc này không nên chậm trễ, Duyệt Nhi, chúng ta lập tức xuất phát!"

Nhiệm vụ địa điểm chỉ thị phương vị, Trần Điều nhập lại không xa lạ gì: Đúng là hàn thanh môn chỗ đỉnh núi phía sau núi, cũng chính là nhập môn thí luyện lúc, nhiệm vụ hệ thống cho ra "Đường tắt" vị trí.

Trần Điều nhớ kỹ, chỗ đó có không ít son động, bên trong phần lớn lẫn nhau liên thông, các loại thông đạo rắc rối phức tạp, không nghĩ qua là sẽ lạc đường.

Thuận theo nhắc nhở đi vào phía sau núi, trước mặt hai người quả nhiên xuất hiện một chỗ son động.

"Mau mau nhanh, tranh thủ thời gian tiến đi làm xong đi nhanh lên!"

Duyệt Nhi tính tình gấp, giống như là đuổi giống như xe lửa thúc giục Trần Điều tranh thủ thời gian tiến lên, nhưng Trần Điều rồi lại dừng bước lại, ý bảo Duyệt Nhi chờ có lên tiếng.

"Duyệt Nhi ngơngi xem, bên kia có phải hay không có người?"

Thuận theo Trần Điều chỉ phương hướng nhìn lại, quả nhiên có một gã đang mặc hàn thanh môn đạo bào thiếu niên, đang tại cửa động trù trừ lưỡng lự.

Người này tướng ngũ đoản, làn da ngăm đen, thoảng có chút béo phì. Nhìn thần sắc nên cũng là Môn Nội Đệ Tử, chẳng biết tại sao tại đây ít ai lui tới cửa động lưỡng lự.

Chỉ thấy kia tựa hồ chính đang do dự có hay không muốn vào son động, đi qua đi lại có nửa nén hương thời gian, cuối cùng khua lên dừng khí đi vào son động.

"Sẽ không như vậy vũng hồ đi, chẳng lẽ hắn cũng là để làm nhiệm vụ?" Trần Điều không tiếp nói: "Cái này một cái nhỏ son động nhỏ trong, chẳng lẽ còn có ba cái nhiệm vụ hay sao?"

"Không nhất định là ba cái nhiệm vụ, nói không chừng chỉ có hai cái." Duyệt Nhi ở một bên nghiêm mặt nói: "Chúng ta cái này hai nhiệm vụ, 3 cấp độ khó chính là yêu cầu chúng ta giết chết mười con ong thợ, 4 cấp nhiệm vụ mục tiêu thì là giết chết ong chúa, dùng cái này suy đoán, trong son động có không ít tổ ong khả năng rất lớn."

"Lại dựa theo nhiệm vụ độ khó đến phỏng đoán, này son động bên trong phong, khẳng định không phải là cái gì bình thường ong mật, mà là không biết sống bao nhiêu năm phong quái phong yêu, thể tích chỉ sợ cùng người không xê xích bao nhiêu rồi."

"Phong là một loại lãnh địa quan niệm rất mạnh sinh vật, như vậy cái không lớn son động {bị được} chúng nó chiếm cứ, tất nhiên không tha cho những sinh vật khác." Duyệt Nhi như thường ngày tùy tiện tựa hồ không có gì tâm cơ, nhưng nghiêm túc phân tích đứng lên rồi lại đạo lý rõ ràng, nhìn ra được ý nghĩ cũng tương đối thông minh: "Vì vậy với cái gia hỏa này nhiệm vụ, khẳng định cũng là giết chết ong thợ hoặc là ong chúa!"

"Thế nhưng là nhiệm vụ này rõ ràng ngay tại chúng ta trên tay a!" Trần Diệu khó hiểu nói: "Hắn tại sao lại cũng tìm được đồng dạng nhiệm vụ đây? ?"

"Quả thật có khả năng này, có đôi khi các Trường lão gặp đem cùng một cái nhiệm vụ tuyên bố mấy lần, dẫn tới bất đồng đệ tử cần làm lẫn nhau xung đột, hoặc là hợp tác nhiệm vụ." Duyệt Nhi nói: "Loại nhiệm vụ này bình thường ban thưởng khá cao, tính giá so với cũng rất cao, ai có thể trước hoàn thành, nhiệm vụ ban thưởng liền thuộc về người nào."

Duyệt Nhi nói đến một nửa, Trần Diệu đột nhiên chỉ một ngón tay ngắt lời nói: "Hắn đi ra!"

"Đạp đạp đạp đạp "

Chỉ thấy trước mắt cái này da đen Đôn béo bước chân nhanh chóng, vẻ mặt thất kinh thần sắc, rất nhanh chạy trốn chạy trốn, tựa hồ đang tại {bịđược} cái gì đuổi theo tựa như, nhanh như chớp liền không còn bóng dáng.

Lại quay về nhìn sơn động, như cũ là yên tĩnh im ắng, nhìn không ra nửa điểm nguy hiểm manh mối.

"Như thế nào đây? Có muốn hay không thừa dịp hiện tại vào xem?"

Duyệt Nhi kích động, Trần Diệu cũng đã sớm {các loại:chờ} được không kiên nhẫn được nữa, đứng dậy, sai bước hướng cửa động đi đến.

"Đi, đánh ong mật đi!"

"Đạp, đạp, đạp "

Hai người một trước một sau đi vào sơn động, trong động yên tĩnh thần kỳ, chỉ có hai người tiếng bước chân tại tiếng vọng.

"Thật là kỳ quái, chúng ta đã đi rồi không ít đường, như thế nào một cái phong đều không có nhìn thấy?"

Duyệt Nhi cảm thấy hết sức kỳ quái, nhìn chung quanh tìm kiếm tổ ong dấu vết. Nhưng mà tại nàng xuất hiện trước mặt cũng chỉ có một cái thẳng tắp thông đạo, thỉnh thoảng có một cái cỡ nhỏ sơn động phân nhánh đi ra ngoài, bên trong cũng là không có vật gì, chẳng qua là cái nhỏ tiểu thạch thất mà thôi.

Nhưng mà cái này không có vật gì thông đạo, lại làm cho hai người có chút không rét mà run, cổ quái giống như không thành kế bình thường trong sơn động, ong thợ cuối cùng ở nơi nào đây?

"Ồ...ô...n...g!"

"Duyệt Nhi cẩn thận!"

Đột nhiên, một tiếng ong mật bay múa ô...ô...n...g vang truyền đến, cách đó không xa sơn động ở chỗ sâu trong, một hồi gió nhẹ quét, hiển nhiên có ong mật muốn ra bên ngoài bay ra.

Trần Diệu cùng Duyệt Nhi vội vàng nghiêng người tránh né, nhượng ra ước chừng mấy tấc không gian, muốn tránh qua cái này đầu ong mật, lại trở lại hợp công.

Nhưng mà, bọn hắn lại lớn lớn đánh giá thấp ong mật lớn nhỏ.

"Ồ...ô...ô...n...g!"

Chỉ thấy một cái chừng một người cao ong thợ theo sơn động ở chỗ sâu trong bay ra, một đôi mắt kép cùng ba con mắt đơn không chút biểu tình, băng lãnh vô cùng nhìn chăm chăm vào xâm lấn hai người, phần đuôi độc châm coi như một thanh lợi kiếm, vừa thô vừa to làm cho người ta sợ hãi, không biết mạnh bao nhiêu đáng sợ độc tính.

"Bà mẹ nó. . . Cái này con mụ nó thật là ong mật sao? ? ?"

Trần Diệu quả thực nhìn mắt choáng váng, trong tay vận chuyển tiên năng, vừa muốn huơ quyền đi công kích, sau lưng rồi lại vang lên một mảng lớn làm cho người ta da đầu tê dại phong múa thanh âm.

"Ồ...ô...ô...n...g ô...ô...ô...n...g!"

"Trần, Trần Diệu, chúng ta có phiền toái. . ."

Thuận theo Duyệt Nhi thanh âm, Trần Diệu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sau lưng nguyên bản không có vật gì trong thông đạo, chẳng biết lúc nào xuất hiện hơn mười đầu hình thể đồng dạng cực lớn ong mật.

Những thứ này ong mật mỗi cái trùng mắt cực lớn mắt kép, ba con một loạt, chia làm dãy số, xếp thành đội ngũ chỉnh tề, mỗi một cái đều là độc châm cao ngất, bày ra chiến đấu tư thái, coi như một cái cỡ nhỏ ong mật tác chiến binh sĩ.

Trần Diêu cùng Duyệt Nhi, {bịđược} ong mật cho xếp đặt một đường, đã đến cái tiền hậu giáp kích!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70:: Chia rẽ

"Trần Diêu, chúng ta có phiền toái!"

Duyệt Nhi chỉ một ngón tay, tại hai người sau lưng, chẳng biết lúc nào, lại càng không biết từ đâu đột nhiên toát ra hơn mười đầu hình thể cực lớn ong mật, mỗi cái đều có một người lớn nhỏ, đang lườm mắt kếp lạnh như băng nhìn xem hai người, phần đuôi to lớn độc châm cao ngất, bày ra chiến đấu tư thái.

"Ồ...ô...ô...n...g "

Hơn mười đầu ong mật xếp thành một cái tiếp cận hình vuông trận hình, chỉnh tề mà chậm rãi hướng hai người chỗ phương hướng "Tiền quân", không bao lâu cũng đã dồn đến trước mắt.

"Làm sao bây giờ? ?"

Nhìn thấy tình cảnh như thế, Duyệt Nhi cũng có chút hoảng hồn, Trần Diêu trước sau nhìn qua, nhanh chóng làm ra quyết định.

"Chúng nó là muốn ép chúng ta hướng sơn động ở chỗ sâu trong đi, ra bên ngoài phương hướng mai phục hơn mười đầu ong mật, hướng bên trong cũng chỉ có một cái, hiển nhiên là gây ông đập lưng ông tư thái!" Trần Diêu nhíu mày nghiêm mặt nói: "Bất quá chúng ta không có lựa chọn khác chọn, chỉ có thể cùng sau lưng cái này một cái lạc đàn đánh, trước hướng ở chỗ sâu trong đi, nhìn lại một chút có cơ hội hay không có thể lượn quanh đi ra!"

"Tốt!"

Chủ ý đã định, Trần Diêu cùng Duyệt Nhi không do dự nữa, xoay người sang chỗ khác đối mặt cái kia lạc đàn ong mật, hai người cũng bắt đầu cấp tốc vận chuyển tiên năng, rất nhanh tiến lên, chuẩn bị rất nhanh đem cái này đầu ong thợ giết mất.

"Người trái ta phải, lên!"

Duyệt Nhi ra lệnh một tiếng, Trần Diêu hai chân mãnh liệt đập mạnh, toàn bộ người nhảy lên đi ra ngoài, trên hai tay phân biệt ngưng tụ thủy tượng cùng mộc tượng tiên năng, cấp cho cái này to lớn ong thợ lấy một kích trí mạng.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Hai người bốn quyền, hung hăng đập vào ong thợ trên thân bốn cái bộ vị, bởi vì không tầm thường nhanh nhẹn, Trần Diêu tốc độ không tính quá chậm, ba cô tiên năng đồng thời vọt vào ong thợ trong cơ thể, người sau thậm chí không kịp vùng vẫy gai độc phản kích, cũng đã {bịđược} hai người đánh bẻ.

"Ồ...ô...n...g", "Oanh!"

Tiên năng tăng vọt, như sông lớn tựa như biển! Trần Diêu tiên năng tuy rằng yếu ớt, nhưng thắng tại lưỡng tượng phát ra cùng một lúc, hai cô tiên năng tại ong thợ trong cơ thể hội tụ, sinh ra bạo tạc tính chất tổn thương.

Mà Duyệt Nhi tức thì không cần nhiều lời, luyện huyết giai đoạn cao siêu thực lực, phối hợp năng một bức trời sinh quái lực, mặc dù là dùng tới không tính sức bật siêu quần kim tượng, đối phó cái này một cái ong thợ cũng là dư xài rồi.

Oanh một tiếng, ong thợ thân thể uốn éo, đột nhiên nổ bẻ ra, dịch thể tung tóe hai người một thân.

"Giết chết một cái rồi, chạy mau!"

Trần Diêu bước chân liên tục, thừa dịp sau lưng ong thợ quân đoàn chưa kịp phản ứng không đương, căng chân chạy như điên, một đường hướng huyết động ở chỗ sâu trong chạy tới.

Mà Duyệt Nhi là triển khai bản thân kim tượng tiên năng đang thao túng binh khí phương diện thực lực, chạy trốn ngoài còn thuận tay nhặt lên ong thợ trên thân rơi xuống độc châm cho rằng vũ khí, sau đó bước nhanh đuổi kịp.

"Ồ...ô...ô...n...g "

Hai người điên cuồng chạy trốn, sau lưng phong múa âm thanh bên tai không dứt, một đường đuổi theo. May mà hai người tốc độ đầy đủ nhanh, không có {bịđược} trước tiên đuổi theo.

"Nơi đây còn có một đầu lạc đàn đây, Sát!"

"Ta chỗ này cũng có một cái, đừng để cho chạy rồi!"

Chạy trốn trên đường, hai người thỉnh thoảng gặp được một hai con lạc đàn ong thợ, không hện mà cùng đều vận chuyển tiền năng, nhất kích tất sát, ven đường lại giải quyết xong năm sáu đầu ong mật.

Tại quá trình này ở bên trong, Duyệt Nhi đã có độc châm nơi tay cho rằng vũ khí, là đại phát thần uy. Trong tay một căn độc châm tại nàng xảo thủ vận dụng phía dưới, coi như Thân Bình hạ phạm, bộc phát ra rất mạnh sức chiến đấu. Bình thường ong thợ lạc đàn, hoặc là hai cái phía dưới cùng một chỗ thời điểm, Duyệt Nhi tay nâng châm rơi, cơ hồ là nháy mắt giết tư thái giết chết đối phương.

Trần Diêu tức thì là nhân cơ hội thu thập độc châm, với tư cách trở lại hàn thanh môn giao nhiệm vụ lúc tín vật, trên đường đi ôm vài căn độc châm, một bên đào thoát sau lưng bày ong đuổi giết, một bên thỉnh thoảng giết trên một hai con, rất giống là trên đường cái {bịđược} giữ trật tự đô thị đuổi theo chạy người bán hàng rong.

Chút bất tri bất giác, hai người đã chạy vào sơn động có hơn một dặm đường, tại thông qua một chỗ cửa động sau đó, trước mắt sáng tỏ thông suốt, một cái thật lớn thạch thất xuất hiện.

"Ồ...ô...n...g... !" "

Trong thạch thất, một cái hình thể lớn đến khoa trương ong mật đang tại vũ cánh bay múa, cái này đầu ong mật chừng ba người rất cao, coi như một cái đỉnh ốc cánh máy bay, cánh chấn động mang đến phong áp làm cho cả lúc giữa thạch thất tràn đầy cỗ quái mùi hôi khí tức.

"Là ong chúa!"

Trần Diêu hai mắt tỏa sáng, quay đầu lại cùng Duyệt Nhi đứng rồi một cái ánh mắt, hai người đều là đại hỉ.

Nhìn kỹ lại, chẳng biết tại sao, ong chúa bốn phía rõ ràng không có ong thợ thủ vệ, lẻ loi trơ trọi ngốc trong này trong thạch thất, dù là sức chiến đấu dù thể nào siêu quần, có Duyệt Nhi giúp đỡ, Trần Diêu cũng có lòng tin có thể đem kia bắt lại!

"Cứu mạng a... Cứu mạng a a a ! ! !"

Ngay tại hai người thương lượng như thế nào vây công ong chúa thời điểm, chỗ giữa thạch thất một bên một gian buồng ong bên trong, đột nhiên truyền đến một tiếng tê tâm liệt phế tiếng kêu cứu.

"Nơi đây... Còn có người khác? ?"

Trần Diêu cùng Duyệt Nhi tất cả giật mình, nghe thanh âm, cái này người cách bọn họ hai người không xa, tựa hồ đang tại {bịđược} đại lượng ong thợ vây công, không cách nào thoát thân.

"Chẳng lẽ là vừa rồi bên ngoài sơn động người kia? ?" Trần Diêu rất nhanh suy đoán nói: "Ta hiểu được, vừa rồi hẳn tại cửa sơn động trừ trừ lưỡng lự vân... vân hành vi, đều là làm cho chúng ta nhìn đây, mục đích đúng là vì dẫn chúng ta từ nơi này một bên sơn động tiến vào, hấp dẫn ong mật lực chú ý. Hẳn lại từ mặt khác vào miệng tiến vào, hoàn thành nhiệm vụ của mình!"

"Có đạo lý." Duyệt Nhi gật đầu nói: "Trách không được hẳn chạy ra sơn động thời điểm, sau lưng không có ong mật đuổi theo, đây là bởi vì hẳn căn bản cũng không có dụng phải ong mật, tại cửa sơn động liền ngừng, đó là tại diễn trò!"

"Không sai, đáng tiếc người tính không bằng trời tính, tuy rằng không biết nhiệm vụ của hắn là hay không cùng chúng ta giống nhau, nhưng ong mật dám hiển nhiên cho rằng hành vi của hắn so với chúng ta nguy hiểm hơn nhiều, vì vậy liền toàn bộ thành viên đi vây công hắn, ngược lại cho chúng ta thời cơ lợi dụng." Trần lắc đầu nói: "Thật sự là thông minh quá sẽ bị thông minh hại."

"Ha ha ha, đây không phải rất tốt? Chúng ta tranh thủ thời gian thừa cơ giết ong chúa, trở về giao nhiệm vụ đi!"

Duyệt Nhi hưng phấn kéo lên tay áo, vừa định tiến lên giết ong chúa, lại bị Trần Diêu ngăn cản rồi.

"Chúng ta như vậy không tốt sao..." Trần Diêu cau mày nói: "Hắn rõ ràng gần trong gang tấc, chính có nguy hiểm tính mạng, chúng ta rồi lại làm như không thấy, thấy chết mà không cứu được?"

"Hừ, cái này có cái gì!" Duyệt Nhi lỗ mũi giờ lên lão cao, khinh thường nói: "Còn không phải là bởi vì hắn cơ quan tính toán tường tận, đem đá đập phá chân của mình? Rõ ràng thực lực chưa đủ, còn để hoàn thành cao như vậy độ khó nhiệm vụ, đây đều là hắn gieo gió gặt bão!"

"Cái này..."

Duyệt Nhi mà nói làm cho Trần Diêu có chút khó khăn, theo tính cách mà nói, Trần Diêu cũng không phải thấy chết mà không cứu được người, nhưng Duyệt Nhi nói lời cũng có vài phần đạo lý. Nếu như không phải là với cái gia hỏa này gieo gió gặt bão mà nói, hẳn cùng Duyệt Nhi liền biến thành người ta hấp dẫn ong mật hóa lực công cụ, thân trúng xuống hiểm cảnh rồi.

Thấy Trần Diêu có chút dao động, Duyệt Nhi vội vàng rên sất khi còn nóng nói: "Hơn nữa, nếu như chúng ta đi cứu hắn, ông chúa rất có thể gặp như vậy đào tẩu, thậm chí ngay cả toàn bộ bầy ong đều di chuyển ly khai. Sợ rằng chúng ta thành công cứu được người, mang theo hắn còn thể nào chạy a?"

"Cứu mạng, nhanh cứu mạng a! Ta biết rõ các người đang ở phụ cận, nhanh tới cứu ta a! ! !"

Tiếng kêu cứu đã cắt đứt Duyệt Nhi khuyên bảo, Trần Diêu thực tại trong lòng bất an, cau mày nói: "Không được, mặc kệ người có cứu hay không, dù sao ta vẫn phải là cứu hắn!"

"Đạp" một tiếng, Trần Diêu phi thân tiến lên, bay thẳng xuống ong mà đi, lưu lại Duyệt Nhi tại sau lưng lắc đầu thở dài, cuối cùng bất đắc dĩ đuổi kịp, trong miệng vẫn còn phàn nàn: "Cái này thôi Trần Diêu, đến lúc nào rồi rồi, còn giả bộ cái gì anh hùng. Xem ta đi trở về không thu thập người, hừ!"

Hai người một trước một sau đi vào buồng ong, bên trong cảnh tượng làm cho người ta ghen hống nhìn trần trời:

Chỉ thấy hơn mười đầu cực lớn ong thợ chính vây quanh một người điên cuồng công kích, người nọ tức thì hai tay ôm đầu, trên mặt đất qua lại lăn qua lăn lại, thỉnh thoảng phản kích hai quyền, căn bản không làm nên chuyện gì.

"Cứu mạng, cứu mạng a!"

Cái này người đã nhanh đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ rồi, la lên thanh âm càng ngày càng nhỏ, hiển nhiên đã bị ong thợ ngủ đông trong vài xuống, trong cơ thể đã có độc tố, mắt thấy sẽ phải ngất đi.

"Chống đỡ, chúng ta tới rồi!"

Trần Diêu không sợ hãi chút nào, hai cổ tiên năng phủ thân thể, một đầu đâm vào phong bên trong, bay thẳng người nọ mà đi.

"Kẻ ngu này! Cứ như vậy đi đến bên trong hường, còn chưa tới người ta bên người, người trước hết ngược lại rồi!"

Duyệt Nhi nhanh chóng thẳng dặm chân, vội vàng đuổi kịp, trong tay độc châm vung vẩy, tiên năng trùng kích không ngừng, chấn khai không ít ong thợ, tại Trần Diêu sau lưng vì hắn tạo ra một mảnh sinh mệnh thông đạo.

"Cứu... Tính mạng..."

"Ta đến rồi!"

Ngay tại người bị thương sắp hôn mê trong tích tắc, Trần Diêu rút cuộc chạy tới đối phương bên người, một tay lấy kia còng tại sau lưng, quay người sẽ phải chạy trốn.

"Duyệt Nhi, yểm hộ ta!"

"Ta biết rõ, ta đây nhi vội vàng đây!"

Duyệt Nhi một trận chiến này có thể nói là hao phí lớn số lượng tiên năng, tại Trần Diêu trước mặt vì kia mở đường, không bao lâu, hai người đột phá tầng tầng lớp lớp vòng vây, còn giết chết vài đầu ong thợ, cuối cùng là trốn ra buồng ong.

"Nhanh, bọn hắn rất nhanh sẽ đuổi theo, chúng ta đi!"

"Oanh "

Duyệt Nhi đối với một cái ong thợ oanh ra một quyền, trực tiếp đem đầu nổ nát, sau đó quay lại thân đi, đuổi theo Trần Diêu bước chân.

"Thối Trần Diêu! Còng đeo người đàn ông rõ ràng sẽ không chờ ta rồi, người chờ đó cho ta, trở về có người mạnh khỏe nhìn đấy! Người chờ một chút... A!"

"Duyệt Nhi, người làm sao vậy? ?"

Nghe được Duyệt Nhi tiếng kêu thảm thiết, Trần Diêu tâm thoảng cái nguội lạnh một mảng lớn, nhìn lại, chỉ thấy Duyệt Nhi cả thân thể chính lơ lửng ở không trung, một căn to lớn vô cùng độc châm hung hăng đâm vào phần lưng của nàng, nếu không phải có rất mạnh tiên năng hộ thể, chỉ sợ đã muốn đem nàng đâm xuyên qua.

"Ồ...ô...n...g "

Tại Duyệt Nhi sau lưng, ông chúa chính di chuyển nó cái kia thân thể khổng lồ, một đôi mắt kếp khiêu khích tựa như trừng mắt Trần Diêu, không ngừng vỗ cánh.

"... Ông chúa... Người, chết, định, rồi... !"

Trần Diêu phần nộ đã đến cực hạn, trước mắt lại xuất hiện cái kia {điểm nộ khí} rãnh, bên trong đại biểu {điểm nộ khí} đường cong đang tại rất nhanh tăng trưởng.

Cùng lúc đó, Trần Diêu trên thân viên kia Thượng Cổ Xá Lợi cũng bắt đầu hơi hơi rung rung, tựa hồ cảm giác đã đến chủ nhân chính người đang ở hiểm cảnh, muốn bắt đầu phát uy!

=====

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71:: Lần nữa bạo tẩu

"{điểm nộ khí} tăng trưởng ở bên trong, sắp tiến vào bạo tẩu hình thức "

Một câu đơn giản nhắc nhở xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt, hệ thống phán định, Trần Diêu nộ khí đã tại rất nhanh tăng trưởng, đợi đến lúc nộ khí rãnh đây sau đó, có thể lựa chọn tiến vào bạo tẩu hình thức.

"Ồ...ô...ô...n...g "

Ông chúa thân thể không lồ tại Trần Diêu trước mắt không ngừng vũ động, cánh vỗ, phát ra đinh tai nhức óc vũ vũ âm thanh.

"Trần. . . Trần Diêu. . ."

Ông chúa phần đuôi gai độc lên, Duyệt Nhi chính theo ông chúa động tác cao thấp di động, độc châm hung hăng đâm vào Duyệt Nhi phần lưng, đem nọc độc một chút tiêm vào đi vào, làm cho Duyệt Nhi không thể động đậy, thống khổ muốn phẫn.

"Anh anh "

Cùng lúc đó, {bị được} Trần Diêu mang theo trên người cái kia hạt Thượng Cổ Xá Lợi cũng bắt đầu khẽ chấn động, không ngừng biến đổi sáng rực, tựa hồ muốn bộc phát ra một cỗ kỳ lạ năng lượng đến.

"Ồ...ô...n...g!"

Trần Diêu bên người, đại lượng ong thợ theo buồng ong đuổi tới, mỗi cái đều có một người lớn nhỏ, rất nhanh hướng Trần Diêu phát khởi luồng thứ nhất tiến công.

"Ông chúa, người chó đẻ được một tác lại muốn tiến một thước!"

Trần Diêu phần nộ quát một tiếng, trước mắt nộ khí rãnh trong nháy mắt đầy cách, hệ thống phát ra thanh thúy thanh âm nhắc nhở, một cái lựa chọn lan can xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt.

"Mời lựa chọn có hay không tiến vào bạo tẩu hình thức "

"Bạo tẩu hình thức, mở ra!"

Trần Diêu điểm chọn xác định, trong nháy mắt một cỗ nhiệt năng theo lòng bàn chân tràn lan lên, thời gian một cái nháy mắt liền đem Trần Diêu toàn bộ người bao bọc trong đó. Lực lượng cường đại không ngừng tuôn ra, lặn lội đường xa cùng liên tục tác chiến mạng đến cảm giác mệt nhọc trong nháy mắt biến mất, Trần Diêu chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy lực lượng, sắp bộc phát ra trước đó chưa từng có khủng bố chiến lực.

"Bạo tẩu hình thức kích hoạt thành công, thuộc tính gấp gấp bội!"

Trần Diêu liếc một cái [thanh thuộc tính], trải qua liên tục tu hành cùng chiến đấu, hấn trụ cột thuộc tính nguyên bản liền so với lần thứ nhất bạo tẩu lúc gia tăng lên không ít. Lúc này lực lượng của hắn có 25 điểm, trải qua "Lực lượng biên độ tăng trưởng" kỹ năng tăng thêm, càng là đạt đến 27 điểm nhiều.

Hắn nhanh nhẹn {vì là} 12 điểm, tiên năng cũng có 19 điểm, thể lực thì tại 11 điểm.

"Hô "

Một hồi nhanh gió thổi qua, Trần Diêu toàn thân tản mát ra kim sắc quang mang, thuộc tính gấp số liệu không ngừng nhảy lên gia tăng, trong nháy mắt gấp bội!

"Lực lượng 55 điểm, nhanh nhẹn 24 điểm, tiên năng 38 điểm, thể lực 22 điểm!"

Trần Diêu kinh ngạc với mình trong nháy mắt tăng vọt thuộc tính, thử huy vũ cánh tay một cái, chỉ là bình thường vùng quyền công kích, tựa hồ cũng có thể đem động huyết vách đá đánh nát!

"Ông chúa, xem chiêu!"

"Đạp "

Trần Diêu một bước bước ra, toàn bộ người coi như một cái Lôi Minh Phong Điểu, tốc độ nhanh đến người bình thường mắt thường đều thấy không rõ lắm. Chỉ thấy một đạo tàn ảnh bay qua, bay thẳng ông chúa mà đi.

"Ồ...ô...n...g!"

Ông chúa phản ứng cũng không chậm, thấy Trần Diêu khí thế hung hăng, vội vàng nghiêng người tránh né.

"Ồ...ô...ô...n...g "

Cùng lúc đó, phụ cận theo buồng ông chạy tới ông thợ đám cũng một loạt mà lên, đem ông chúa bảo vệ ở chính giữa, bày ra một cái trận hình phòng ngự.

"Đã sớm liệu đến!"

"Đạp đạp "

Trần Diêu mỉm cười, bước chân biến ảo, tại ông thợ đi đến thời điểm đột nhiên dừng bước, đột nhiên chuyển hướng, nghiêng người hướng ông chúa bên trái chạy đi.

"Hô "

Trần Diêu một bên chạy trốn, một bên âm thầm vận chuyển tiên năng, trên hai tay hai loại sắc thái tiên năng ngưng tụ, toàn bộ tập trung vào song quyền phía trên.

"Đạp "

Đi vào ông chúa bên trái, Trần Diêu bỗng nhiên quay người, một quyền oanh hướng một cái ông thợ đầu.

"Phanh "

Một quyền này thế lớn lực lượng trầm, phối hợp thêm bạo tẩu hình thức phía dưới tăng vọt thuộc tính, uy lực có thể so với Duyệt Nhi lúc trước vùng vẫy gai độc làm cho sinh ra bạo tạc nổ tung lực lượng!

"Oanh "

Một quyền này thẳng tắp oanh trúng một cái ông thợ đầu, đáng thương cái kia ông thợ còn chưa tới kịp phản kích, đã bị Trần Diêu một quyền oanh bạo, theo quyền kinh quán tính, trùng trùng điệp điệp đâm vào bầy ông bên trong.

"Ông ông "

Cái này va chạm nhìn như bình thường, trên thực tế rồi lại trải qua Trần Diêu tính vi tính toán, va chạm phía dưới, vài con ông thợ theo bản năng tránh thoát, cái kia ông thợ thì thể đã trở thành Trần Diêu mở đường công cụ, rõ ràng vừa lúc ở bầy ông vây quét trận hình bên trong đánh ra một cái lối đi đến!

"Duyệt Nhi, chịu đựng!"

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy, tại ông thợ thì thể hướng bầy ông bay đi trong nháy mắt, cũng đã bước nhanh đuổi kịp, bay thẳng ông chúa mà đi.

"Ông ông "

Vài con ong thợ cái này mới phản ứng tới, theo bốn phương tám hướng xông tới, muốn ngăn cản Trần Diêu tới gần ong chúa.

Nhưng nổi lên tốc độ Trần Diêu như thế nào mấy cái ong thợ liền có thể ngăn cản hay sao? Chỉ thấy hấn song quyền vung vẩy, bước chân coi như mộng ảo vũ bộ, tại bầy ong bên trong nhảy lên làm cho người ta hoa mắt giết chóc chi múa.

"Oanh", "Oanh", "Oanh "

Trần Diêu thân hình như nước, tại bầy ong trong thành thạo tránh né công kích, nhiều lần độc châm đều muốn đem sát hấn đạo bào xẹt qua, nhưng phát động công kích ong thợ tại nháy mắt sau đó, đã bị Trần Diêu song quyền oanh trúng, tại chỗ bạo thể mà chết.

"Ông ông!"

Thấy Trần Diêu như sát Thần phụ thể, thể không thể đỡ, ong chúa cũng có chút hoảng hồn, một bên chỉ huy bầy ong một loạt mà lên, một bên huy động cánh hướng về phía sau tránh né.

"Ong chúa trốn chỗ nào!"

Trần Diêu đã giết đỏ cả mắt rồi, dọc theo đường một bên giải quyết tiến gần ong thợ, bên kia tốc độ cũng không có biến chậm, ngược lại từng bước đuổi theo ong chúa, không bao lâu liền đã đi tới ong chúa phụ cận, Duyệt Nhi có thể dụng tay đến!

"Trần. . . Diêu. . . Nhớ kỹ tụ họp tâm Ngưng Thần, đừng cho tiên năng. . . Khuếch tán. . ."

Duyệt Nhi đang tại toàn lực vận chuyển tiên năng cùng ong chúa độc tổ chống lại, nhưng cũng đã hấp hối, nhìn thấy Trần Diêu gió táp mưa rào bình thường tiến công, trước tiên nghĩ đến rõ ràng không phải là của mình an nguy, mà là Trần Diêu tu hành tiến triển.

"Duyệt Nhi không cần nói rồi, ta đây liền cứu ngươi đi ra!"

Trần Diêu trong lòng một hồi cảm động, cái này Duyệt Nhi mặc dù đang chỉ đạo bản thân tu hành thời điểm sát trước mặt vô tình, yêu cầu rất cao, nhưng mà tại đây sống còn thời điểm lại như cũ tâm hệ Trần Diêu tu hành tiến triển, điều này làm cho nội tâm của hấn rung động không thôi.

Duyệt Nhi thật là một cái tốt cô nương, quyết không thể làm cho hấn vì ta bị vây ở chỗ này!

"Đạp đạp "

Trần Diêu dưới chân liên tục, trong nháy mắt nhảy lên đã đến ong chúa trước mặt, ong chúa vừa định quay người ly khai, rồi lại không nhanh bằng Trần Diêu hai tay.

"Duyệt Nhi, ta tới cứu ngươi rồi!"

Trần Diêu hai tay mãnh liệt đuổi ra, đem độc châm trên Duyệt Nhi ôm vào lòng, tận lực khống chế động tác của mình, rất nhanh mà cẩn thận đem Duyệt Nhi theo độc châm trên gỡ xuống, trở tay vác tại sau lưng.

"Nhanh. . . Giết ong chúa, trở về hạo giao nhiệm vụ. . ."

"Ngươi không nên nói nữa, bên kia còn nằm một cái đầu rồi, ta có thể đem các ngươi cứu ra đi cũng không tệ rồi!"

Trần Diêu lập tức quay người, không cùng ong chúa dây dưa, mà là công đeo Duyệt Nhi bắt đầu hướng bên ngoài hang động chạy đi.

"Đạp đạp đạp "

Một mạch liền chết đi ra, lại giải quyết mấy cái ong thợ, Trần Diêu rất nhanh đi tới tên còn lại bên người, đem Duyệt Nhi ôm trước người, thuận thể đem người nọ vác tại sau lưng, một người mang theo hai gã thương binh, đã bắt đầu ly khai huyết động tuyệt mệnh chạy nước rút!

"Ồ...ô...ô...n...g!"

Nhìn ra Trần Diêu ý đồ, ong chúa tựa hồ có chút tức giận, chỉ huy ong thợ đám tiến lên vòng vây. Nhưng mà bạo tẩu hình thức Trần Diêu tốc độ kinh người, hơn nữa đem tiên năng đều tập trung vào trên chân lấy tăng lên tốc độ cực hạn, ong thợ đám lại ở đâu có thể cùng mà vượt?

"Đạp đạp đạp đạp đạp!"

Trần Diêu bước chân như gió, nhanh chóng đột phá ong thợ vòng vây, một đường hướng phía bên ngoài hang động chạy tới. Tại Trần Diêu trước mắt, bạo tẩu hình thức thanh process (tiến độ máy tính) đã bắt đầu lập lòe, còn thừa lại một phút đồng hồ, bạo tẩu hình thức sẽ phải chấm dứt, Trần Diêu sẽ mỗi một ngã xuống đất!

"Duyệt Nhi nắm chặt, ta muốn tăng tốc độ!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72:: Bại cục?

"Duyệt Nhi nắm chặt, ta muốn tăng tốc độ!"

Trần Diêu trước mắt, bạo tẩu hình thức thời gian đầu đã chỉ còn lại có cuối cùng một chút, đang tại rất nhanh lập loè, tùy thời cũng có thể hao hết.

Bạo tẩu hình thức tuy rằng có thể trong thời gian ngắn trong nháy mắt đề cao Trần Diêu {điểm thuộc tính}, làm cho hắn chiến lực gấp bội, nhưng mà tai hại ở chỗ bạo tẩu sau khi chấm dứt, thuộc tính gấp giảm phân nửa, Trần Diêu cũng sẽ cảm thấy mỗi một không chịu nổi, hầu như không cách nào đi đi lại lại.

Tại bạo tẩu hình thức chấm dứt trước, phải ly khai cái huyết động này, chạy trốn bây giờ đuổi giết phạm vi!

Trần Diêu tâm ý đã quyết, dứt khoát đem tiên năng toàn bộ tập trung đến đôi trên chân, bắt đầu bỗng nhiên tăng tốc. Trong ngực ôm trọng thương Duyệt Nhi, sau lưng công đeo không biết tên người bị thương, Trần Diêu giống như là đám cháy cứu người anh hùng bình thường, mang theo hai người rất nhanh hướng cửa động chạy đi.

"Ồ...ô...ô...n...g "

Ông thợ đám theo đuổi không bỏ, tuy rằng tốc độ trên cùng Trần Diêu phân biệt khoảng cách, nhưng mà bằng vào đối với huyết động quen thuộc, thỉnh thoảng có mấy cái ông thợ đường vòng, không biết từ đâu xuất hiện, đột nhiên xuất hiện ở Trần Diêu trước mặt, vung vẩy lấy độc châm công kích mà đến.

"Phanh "

Trần Diêu đáp lại càng là trực tiếp {lâm:lúc}, dưới chân tốc độ không giảm, nhưng đem tiên năng trong nháy mắt theo hai chân chuyển dời đến song quyền phía trên, nhẹ nhàng đem Duyệt Nhi về phía trước vút lên, tại kia trước khi rơi xuống đất, song quyền oanh ra, nhanh chóng nháy mắt giết mất lượn quanh trước ông thợ, sau đó vững vàng đuổi kịp, đem Duyệt Nhi một lần nữa ôm trở về trong ngực.

". . ."

Lúc này Duyệt Nhi đã độc tố nhập vào cơ thể, hôn mê bất tỉnh, nhìn Trần Diêu nóng lòng không thôi.

"Duyệt Nhi, ta đã có thể rất nhanh vận chuyển tiên năng, không chế vô cùng chuẩn xác, ngươi muốn là thấy được, nhất định sẽ cho ta cảm thấy kiêu ngạo. . ."

Như vậy một đường công giết chạy như điên, Trần Diêu cuối cùng là tại bạo tẩu hình thức chấm dứt lúc trước, thuận lợi chạy tới huyết động bên ngoài!

"Đạp đạp đạp "

"Đi ra, chúng ta đi ra!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, sau lưng cách đó không xa, ông thợ đám cũng rốt cuộc không hề đuổi theo, đứng ở cửa động quan sát, thấy Trần Diêu không có giảm tốc độ ý tứ, liền toàn bộ lui về trong huyết động.

"Chích "

"Bạo tẩu hình thức chấm dứt, thuộc tính toàn diện hạ thấp!"

Hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu đột nhiên cảm thấy trước mắt một đen, cũng nhìn không được nữa, cụt hứng ngã xuống đất.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Trần Diêu từng ngum từng ngum thở phì phò, qua tốt một hồi mới có khí lực đứng dậy, vội vàng đến phụ cận sông nhỏ trong lấy chút ít nước, trước cho ăn Duyệt Nhi cùng không biết tên người bị thương uống đi một tí, mình cũng uống không ít.

"Cuối cùng trốn ra được, trước xem bọn hắn lương thương thế như thế nào!"

Trần Diêu khôi phục một ít Nguyên Khí, tuy rằng thuộc tính vẫn đang tại giảm phân nửa trạng thái, nhưng đã có thể sống động tự nhiên. Một phen kiểm tra xuống, Duyệt Nhi tình huống so sánh nghiêm trọng, độc châm vào công, có chứa mảnh liệt độc tố kim tiêm còn lưu lại Duyệt Nhi trong cơ thể, tuy rằng Duyệt Nhi trong cơ thể tiên năng còn đang tự động chống đỡ kháng độc tố tiến công, nhưng nếu như không thêm vào xử lý, bị độc tố xâm nhập tim phổi chỉ là vấn đề thời gian.

"Duyệt Nhi, đắc tội."

Việc này không nên chậm trễ, Trần Diêu quyết đoán đem hôn mê bất tỉnh Duyệt Nhi phù chính (từ thiếp lên làm vợ) ngồi vững vàng, nhẹ nhàng cời bỏ nàng đạo bào. Tại Duyệt Nhi sau lưng, một chỗ miệng vết thương làm cho người ta sợ hãi, trong đó nọc độc lưu động, đang cùng kia trong cơ thể tuôn ra tiên năng đối kháng.

"Mộc tượng lực lượng!"

Trần Diêu đem thủy tượng tiên năng ngăn chặn, vận chuyển lên mộc tượng tiên năng, bắt đầu {vì: là} Duyệt Nhi nhỏ độc châm.

"Vù vù "

Mộc tượng lực lượng, dung hội tự nhiên khả năng, trong tiếng gió, cái mảnh này rừng cây sinh mệnh năng lượng bắt đầu khởi động mà đến, không ngừng {vì: là} Trần Diêu gia trì.

"Xi xào "

Trần Diêu một đôi tay thập phần vững vàng, coi như đao giải phẫu bình thường chuẩn xác tìm được độc châm, một chút rút ra.

"Ách. . ."

Duyệt Nhi nhẹ giọng thở dài, trong cơ thể tiên năng cũng nhịn không được nữa, độc tố mắt thấy sẽ phải xâm nhập tim phổi.

"Đùng đùng "

Tại chỗ độc châm đồng thời, Trần Diêu tay kia cũng không có nhàn rỗi, rất nhanh xuất chương, mộc tượng tiên năng bắt đầu khởi động mà ra, theo Duyệt Nhi thân thể nghiêng tiến vào, từ hướng nội bên ngoài vì kia bài độc.

"Ừ. . ."

Duyệt Nhi tuy rằng hôn mê, nhưng trong cơ thể tiên năng rồi lại coi như cùng Trần Diêu tiên năng đã có cảm ứng, phối hợp với Trần Diêu động tác, cùng một chỗ đối với kháng độc tố.

Cũng không biết trải qua bao lâu, ngay tại Trần Diêu sắp tỉnh bị lực tấn thời điểm, rốt cuộc "Phốc" một tiếng, Duyệt Nhi miệng vết thương một cổ máu đen tuôn ra, Duyệt Nhi cũng miệng phun máu tươi, đôi hướng bài xuất độc tố.

"Hô. . . Không sao, rốt cuộc không sao. . ."

Trần Diêu thở dài ra một hơi, cẩn thận dùng tiên năng phủ kín Duyệt Nhi miệng vết thương, ngăn cản kia mất máu quá nhiều, sau đó {vì: là} Duyệt Nhi không mặc y phục, làm cho kia nằm xuống nghỉ ngơi.

"Lại đến xem với cái gia hỏa này tình huống như thế nào."

Đi tới không biết tên người bị thương bên người, Trần Diêu hơi chút kiểm tra một chút, liền không khỏi có chút bật cười:

Với cái gia hỏa này tựa hồ thực lực cũng không kém, {bị: được} nhiều như vậy ong thợ vậy công, trên thân rõ ràng không có vết thương trí mệnh. Ngẫu nhiên có vài chỗ {bị: được} ong thợ ngủ đông trong miệng vết thương, độc tố cũng tụ tập không nhiều lắm, tựa hồ chỉ là nhẹ nhàng sát qua mà thôi, hơn nữa cũng ở đây Trần Diêu {vì: là} Duyệt Nhi bài độc thời điểm tự hành thông qua tiên năng bài xuất bên ngoài cơ thể.

Nhưng mà người này nhưng như cũ hôn mê bất tỉnh, cũng không phải là bởi vì thương thế có bao nhiêu nặng, mà là. . .

"Cái này tướng ngũ đoán gia hỏa, rõ ràng dọa ngất rồi!"

Trần Diêu thật sự là cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười, không được lắc đầu.

Lại nghỉ ngơi một hồi, Trần Diêu cảm thấy thể lực có chỗ khôi phục, lập tức mang theo hai gã người bị thương trở lại hàn thanh môn, tạm thời dàn xếp tại phòng của mình bên trong.

"A.... ."

Duyệt Nhi nằm ở trên giường (Trần Diêu: Cái gì? Người nói cái kia nằm gần nam? Trên mặt đất nằm muốn hôn mê hôn mê không thì xong rồi?), không được thấp giọng **, tựa hồ có chút thống khổ. Trần Diêu thò tay vừa sờ kia cái trán, tựa hồ là phát sốt cao.

"Người nghỉ ngơi thật tốt, ta sẽ chiều cổ người đấy."

Cũng không biết trong hôn mê Duyệt Nhi có thể hay không nghe được Trần Diêu ôn nhu lời nói, nhưng cái này lời vừa nói ra, Duyệt Nhi sẽ không lại phát ra tiếng vang, yên tĩnh ngủ rồi.

Trần Diêu thỉnh thoảng {vì:là} Duyệt Nhi vận đến khăn mặt giảm xuống nhiệt độ cơ thể, cách mỗi một canh giờ liền {vì:là} Duyệt Nhi sắp xếp một lần độc, thẳng đến miệng vết thương chảy ra huyết dịch màu sắc biến thành bình thường, lúc này mới yên tâm.

Trắng đêm không ngủ.

"Ông thợ nhiệm vụ tuy rằng hoàn thành, nhưng mà ông chúa nhiệm vụ rồi lại không có hoàn thành."

Đã đến sau nửa đêm, thấy hai người đều không có trở ngại, Trần Diêu bắt đầu lo lắng lên tích phân của mình đến.

"Ông thợ nhiệm vụ bắt quá 90 đến phân, như muối bỏ biển, hôm nay là khẳng định không có cách nào làm những nhiệm vụ khác rồi, như vậy lại là một ngày đi qua, kế tiếp còn có cơ hội vượt qua Lưu Nhất Điểm bọn hán sao?"

Trần Diêu đầu thương yêu không dứt, vô luận hán như thế nào tính, tại kế tiếp mấy ngày thời gian trong, lấp đầy hai ngày này ngoài ý muốn làm cho mang đến điểm tích lũy lạc hậu, đều là chuyện không thể nào.

"Chẳng lẽ. . . Bại cục đã định?"

Nghĩ đi nghĩ lại, Trần Diêu không khỏi có chút mệt mỏi đứng lên, nương theo lấy không biết tên người bị thương tiếng lâm lâm, dần dần tiến nhập mộng đẹp.

Không biết ngủ bao lâu, ngay tại Trần Diêu đang ở trong mộng hoàn thành một cái nhiệm vụ, tiểu ngao điểm tích lũy bằng thời điểm, một cái tiếng kêu đem theo trong mộng đẹp làm thức tỉnh.

"Này. . . Cho ăn! Người có khỏe không? Có thể nghe thấy ta nói chuyện sao? ?"

"Người nào a. . ."

Trần Diêu còn buồn ngủ mở hai mắt ra, trước mắt xuất hiện một trương có chút lạ lẫm khuôn mặt.

Đây là một trương mặt chữ quốc, ngũ quan làn da thoát nhìn rất là tang thương, giống như có lẽ đã bốn mươi có hơn tựa như.

Nhưng nhìn kỹ lại, kia mặt mày giữa còn có mấy phần ngây thơ, thanh âm vẫn là tính trẻ tuổi, lại giống như mới hai mươi tuổi bộ dạng. Phối hợp kia tướng ngũ đoán, một bộ ông cụ non phái đoàn, nhìn xem đặc biệt giống như tại nguyên bản trong thế giới trong lớp những cái kia "Lão đại ca".

A.... . . Tướng ngũ đoán. . . Tại ta trong phòng. .. vân vân. . . !

"Là người!"

Trần Diêu thoáng cái thanh tỉnh lại, người trước mắt không là người khác, đúng là dùng ti tiện hành động đem mình và Duyệt Nhi lừa gạt vào trong động, hơn nữa vì cứu hán còn thiếu chút nữa dựng trên Duyệt Nhi tính mạng người kia!

"Người. . ."

Trần Diêu còn chưa mở miệng nói ra một câu đầy đủ, người sau lại đột nhiên phịch một tiếng quỳ xuống đất, đối với Trần Diêu được rồi cái quỳ lạy đại lễ, một bên lớn tiếng cầu xin tha thứ một bên hô:

"Đại đại đại, đại ca đừng động thù! Là ta sai rồi là ta sai rồi! Ta có biện pháp, ta có biện pháp bỏ cứu! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 73:: 7 nhiệm vụ cấp

"Ta có biện pháp, ta có biện pháp đền bù!"

Trần Diêu còn chưa tới kịp nói chuyện, đã bị cái kia năm ngón nam đã đoạt trắng.

Chỉ thấy kia đối với Trần Diêu được rồi một cái quỳ lạy đại lễ, nom nớp lo sợ lớn tiếng cầu xin tha thứ, tự hồ sợ Trần Diêu vừa ra tay liền sẽ đem mình cho chết luôn.

Cái này năm ngón nam, không biết lúc trước tại buồng ong nơi đó là không phải là đang giả bộ chóng mặt, rõ ràng thực lực có lẽ so với ta cao siêu, nhưng đối với ta như thế e ngại. Trừ phi là thấy được ta tiến vào bạo tẩu hình thức sau đó sức chiến đấu, hiểu sai ý.

Thật là một cái cáo già gia hỏa!

Trần Diêu trong lòng không khỏi đối với người này có chút không chào đón, lẳng lẳng {các loại chò} trong chốc lát, thẳng đến đối phương cúi đầu không dám nói lời nào mới thôi, mới lười biếng trang phục xiên nói: "Được rồi, ta sẽ không cùng ngươi so đo, nhưng người kia gặp sẽ không cùng ngươi so đo, ta cũng không biết. Ngươi, nên biết danh hào của nàng đi?"

Nói qua, Trần Diêu đưa tay chỉ sau lưng trên giường Duyệt Nhi, cái này chỉ một cái không sao, năm ngón nam càng là sợ tới mức hồn bất phụ thể. Nếu như nói Trần Diêu đối với hắn mà nói là một gã cao thủ lời nói, Duyệt Nhi quả thực liền là ma quỷ, nếu như mình nói sai lời nói, gây Duyệt Nhi mất hứng, chỉ sợ sẽ bị tại chỗ tháo thành tám khối!

"Ta ta ta, ta biết rồi, ta đương nhiên biết rồi!" Năm ngón nam rung giọng nói: "Ta biết rõ hai người các ngươi, ngươi là Trần Diêu, mặt cung mới cao thủ, danh tiếng chính sức lực, thả lại nói muốn vượt qua Lưu Nhất Điểm cùng Quách Điểm, thực lực vô cùng kinh người!"

"Nàng là Kỳ Quan Duyệt Nhi, tinh đình 'Bách trăn tinh đăng' một trong, bài danh 88 vị trí loại người hung ác, thực lực sâu không thấy đáy!"

Một phen vỗ mông ngựa qua, năm ngón nam tựa hồ cảm giác được Trần Diêu cũng không sát khí, liền đánh bạo tiếp tục nói: "Ta không phải là tới quấy rối đây, càng không phải là Lưu Nhất Điểm hoặc là Quách Điểm đồng đảng, muốn tới kéo các ngươi chân sau, ta ta ta, ta chỉ bất quá cũng muốn điểm tích lũy mà thôi!"

"Điểm tích lũy?" Trần Diêu hồ nghi nói: "Ngươi muốn điểm tích lũy làm gì?"

"Cái kia sau này hãy nói, hiện tại một chuyện khác tình càng thêm quan trọng hơn." Năm ngón nam về mặt "Chân thành tha thiết" nhìn xem Trần Diêu nói: "Nếu như ta không có tính sai mà nói, ngươi nếu như muốn tại một tuần sau vượt qua Lưu Nhất Điểm cùng Quách Điểm, đoán chừng còn cần gần 800 phân bộ dạng đi?"

"Ừ, không sai biệt lắm." Trần Diêu tính một cái, trong lòng lộ bộp một cái, cái này năm ngón nam xem ra thập phần chú ý điểm tích lũy bằng, rõ ràng tính toán so với chính mình còn muốn chuẩn xác.

"Vừa rồi tổ ong chỗ đó, ta và ngươi nhiệm vụ bất đồng." Năm ngón nam tiếp tục nói: "Nhiệm vụ của ngươi hẳn là giết ong thợ, cùng với giết ong chúa đi?"

Đạt được Trần Diêu khẳng định trả lời thuyết phục về sau, năm ngón nam đã đến hào hứng, giải thích nói: "Nhiệm vụ của ta là đi trộm mật ong, bất quá đáng tiếc ong mật đám tựa hồ so với ta muốn thông minh, không có đi giết các ngươi, mà là tới trước đánh ta, làm cho ta hao sinh chật vật, hắc hắc. . ."

Trần Diêu hung hăng trợn mắt nhìn năm ngón nam liếc.

"Ách. . . A.... . ." Cảm nhận được Trần Diêu trong mắt sát khí, năm ngón nam vội vàng thụ hồi đáng tươi cười, nghiêm mặt nói: "Giết ong thợ nhiệm vụ ta nhìn thấy qua, hình như là 88 phân còn là 90 bộ dạng, ngươi kết giao nhiệm vụ này, còn cần 700 phân trái phải mới được."

"Hiện tại đã là sáng sớm, từ hôm nay tính lên, tính toán đầu ra đây ngươi cũng chỉ còn lại có 5 ngày. Trừ đi ong chúa nhiệm vụ bên ngoài, tình hình kinh tế của ngươi còn có bao nhiêu nhiệm vụ?"

"Trừ đi ong chúa mà nói, ta còn có 4 cái nhiệm vụ, 3 cái 3 nhiệm vụ cấp, tổng cộng 249 phân, một cái 5 nhiệm vụ cấp, 331 phân." Trần Diêu nhú mày tính nói: "Tổng cộng cộng lại 580 phân, còn kém cái 120 phân trái phải."

"Vậy không thành vấn đề!" Năm ngón nam cũng nhú mày tính toán, chỉ chốc lát sau nhếch miệng cười nói: "Ngươi đi nhanh lên, tại Kỳ Quan Duyệt Nhi tính trước khi đến, đi trước đem cái kia 5 nhiệm vụ cấp cho làm, sau khi trở về cùng ong thợ nhiệm vụ cùng một chỗ giao. Còn dư lại 3 nhiệm vụ cấp cũng đừng làm, như vậy ngươi có lẽ còn cần 370 phân trái phải, có thể trở thành mặt cung đứng đầu!"

"Lời nói là không có sai, nhưng là. . ." Trần Diêu không biết năm ngón nam trong hồ lô muốn làm cái gì, hỏi: "Vì sao không quan tâm ta làm 3 nhiệm vụ cấp rồi hả? 370 phân chênh lệch, chẳng lẽ ngươi có biện pháp lấp đầy sao?"

"Đương nhiên là có biện pháp, hắc hắc!" Năm ngón nam đôi mắt nhỏ dùng sức trừng mắt, nhưng vẫn là rất nhỏ, bản thân lớn tiếng cười nói: "Nếu như ngươi có thể vào hôm nay ở trong hoàn thành 5 nhiệm vụ cấp, chúng ta có thể suốt đêm xuất phát, còn lại 4 cả ngày, còn có một buổi tối thời gian, tổng cộng 4 ngày rưỡi, có lẽ tới kịp!"

"Tới kịp?" Trần Diêu nghe ra năm ngón nam trong lời nói có chuyện, vội hỏi: "Cái gì tới kịp? Ngươi đến cùng tại đánh cái gì bàn tính? ?"

"Là như vậy, tay ta đầu có một cái nhiệm vụ, nhưng ta một người làm không được, cần bốn người trở lên mới có thể hoàn thành." Năm ngón nam thần thần bí thấp giọng nói: "Làm xong nhiệm vụ này mà nói, tham dự nhiệm vụ người, mỗi người có thể đạt được 400 phân!"

"Một người 400 phân!" Trần Diêu không khỏi lên tiếng kinh hô, đơn giản tính toán, trông mắt đều nhanh rút xuống đất đi: "Bốn người tổng cộng chính là 1600 phân, đây là cái gì thần nhiệm vụ a! Độ khó nhất định rất cao đi? Máy cấp độ khó? ?"

"Ha ha. . ." Năm ngón nam có chút cười cười xấu hổ, tự hồ sợ tự người nói ra nhiệm vụ độ khó sẽ đem Trần Diêu hù ngã, cân nhắc liên tục mới mở miệng nói: "7 cấp."

"7 cấp. . . !!"

Trần Diêu suy tư một hồi, tuy rằng cái này 7 nhiệm vụ cấp độ khó nhất định vô cùng đáng sợ, nhưng mà năm ngón nam nói có đạo lý, xoát phân thi đấu kế hoạch phải làm tiếp sửa đổi. Đem cái gì 3 cấp 4 cấp nhiệm vụ cũng phải bỏ qua, phải hợp lại một cái cao phân nhiệm vụ mới được.

Nghĩ như vậy, Trần Diêu lại giương mắt nhìn nhìn về mặt nhiệt tình năm ngón nam: Với cái gia hỏa này có thể đáng tin sao? 7 nhiệm vụ cấp thật sự tồn tại có ở đây không?

Lúc trước bản thân tháo xuống 5 nhiệm vụ cấp thời điểm, mọi người không phải là đều kinh hô, mặt cung trên lịch sử chưa bao giờ xuất hiện qua cao như thế độ khó nhiệm vụ sao? Vì sao với cái gia hỏa này đỉnh đầu rồi lại sẽ có đáng sợ như vậy 7 nhiệm vụ cấp? ?

Với cái gia hỏa này, sẽ không phải thật là đến kéo chậm bản thân tiến độ a. . . ?

"Ha ha, người không cần phải lo lắng động cơ của ta." Năm ngón nam tựa hồ nhìn ra Trần Diêu tâm tư, vội vàng giải thích nói: "Tay ta đầu 7 nhiệm vụ cấp tuyệt đối hàng thật giá thật, những thứ khác không nói, đã nói ta đây là gan. Dù là ta có dũng khí lừa người, chẳng lẽ còn có dũng khí lừa gạt 'Bách trăn tinh đăng' một trong Kỳ Quan Duyệt Nhi sao? ?"

"Ừ. . ." Trần Diêu suy nghĩ một chút, vì kế hoạch hôm nay, cũng chỉ có tạm thời tin tưởng cái này năm ngón nam một lần, liền gật đầu nói: "Ta đây đi trước tìm người tới chiếu cố Duyệt Nhi, sau đó ngay lập tức đi đem cái kia 5 nhiệm vụ cấp cho làm."

"Tìm người? Người đi tìm ai đây? Như thế nào lấy người giải thích Duyệt Nhi vì sao chịu như thế trọng thương?" Năm ngón nam nói: "Những thứ này việc vật người liền đừng lo lắng, tuy rằng thực lực của ta không lớn đây, nhưng cái này một ít chuyện còn là làm được đây, ta tới chiếu cố nàng là được."

"Người. . . ?" Trần Diêu thủy chung đối với cái này dịu dàng gia hỏa có chút không tin được, hồ nghi cao thấp đánh giá một phen, mở miệng nói: "Duyệt Nhi thế nhưng là nữ hài, ta sao có thể yên tâm đem hôn mê nàng thả trong phòng cùng người chung sống một phòng? Người nào có thể bảo chứng người sẽ không làm chút ít câu thả sự tình?"

(bàn tiên nhân tại hệ thống bên trong nôn rãnh: Oa hặc hặc Trần Diêu, người cái này nói rất đúng chính người đi! Trần Diêu: Người cảm miệng cho ta. . . !)

"Ha ha, ta? Đối với nàng làm câu thả sự tình. . . ? ?"

Năm ngón nam tựa hồ nghe đã đến một truyện cười tựa như, về mặt cười khở nhìn một chút Duyệt Nhi, lại nhìn một chút Trần Diêu, tiếp tục nói: "Hàn thanh môn bên trong người nào không biết Kỳ Quan Duyệt Nhi tính tình nóng nảy? Nếu như ta dám đối với nàng động thủ động cước đây, đợi nàng tỉnh lại còn không đem ta cho ăn sống nuốt tươi rồi hả? ?"

"Ách. . . Nói cũng là. . ."

Hồi tưởng lại mấy ngày nay đến Duyệt Nhi đối với chính mình "Chiếu cố", Trần Diêu cũng là lòng còn sợ hãi, trên mặt vài đạo hắc tuyến, khề gật đầu.

Lại một lần thảo luận sau đó, hai người nói định, Trần Diêu chuẩn bị xuất phát, lúc gần đi Trần Diêu đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì, quay đầu lại hỏi năm ngón nam nói: "Nói cả buổi, ta còn không biết người tên là gì đây!"

"A đúng rồi, ta còn không có tự giới thiệu." Năm ngón nam đứng dậy, nhỏ ngón tay hướng ngực vỗ, ra vẻ khí phách nói: "Ta là Tô Hiến Dũng, là sư huynh của các người. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74:: Một mình

Hàn thanh môn, vị trí ở không giới hạn Đại Lục Đông châu Nam Vực, phụ cận sơn mạch Hang Sinh, thuộc về đồi núi khu vực.

Tại hàn thanh môn nghiêng một chỗ sơn mạch phía trên, có một cái đi thông đỉnh núi đường nhỏ, giống như {vì:là} tiền nhân sờ tu, uốn lượn khúc chiết, coi như một cái dài nhỏ hàng dài nối tiếp nhau, xem chỉ có chút bất phàm.

Trên sơn đạo, một thiếu niên người đi nghiêm bước lên cao, một đường thỉnh thoảng thu thập chút ít Linh dược, từng giây từng phút chú ý đến chung quanh biến hóa.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu một mình xâm nhập, mang theo 5 cấp, phân trị giá là 331 phân cao nhiệm vụ khó khăn, một người tiến về trước khiêu chiến.

"Tô Hiền Dũng, thật sự là một cái cùng tính danh hình thành tươi sáng rõ nét tương phản quái nhân."

Hồi tưởng lại lúc trước Tô Hiền Dũng đối với chính mình theo như lời nói, Trần Diêu còn có chút bật cười: Như thế khiếp đảm một người, vẫn còn muốn bản thân xưng hán là sư huynh, tựa hồ thập phần quan tâm vấn đề mặt mũi. Tên là lộ ra dũng, rồi lại nhát gan lại tốt mặt mũi, không thể không nói là một loại châm chọc.

Đứng tại trên tay mình cái kia thần bí 7 nhiệm vụ cấp, Tô Hiền Dũng không có nói tí mị, chỉ nói {các loạichờ} Trần Diêu hoàn thành 5 nhiệm vụ cấp sau đó, Duyệt Nhi thức tỉnh thời điểm ra lại phát, xuất phát trước biết lái cái tiểu hội, đến lúc đó rồi hãy nói trong nhiệm vụ sắc mặt.

"Cũng không biết đợi đến lúc Duyệt Nhi tỉnh lại, phát hiện bên người không phải là ta, mà là cái này năm ngắn nam thời điểm, có thể hay không nổi giận dưng lên, đưa hán đánh thành tàn tật, hặc hặc."

Cười lắc đầu, Trần Diêu tiếp tục đi phía trước tiến lên, đi truy tìm cái kia 5 nhiệm vụ cấp tung tích.

Rồi đi đã lâu, Trần Diêu đi vào giữa sườn núi, nơi này cây rừng rất nhiều, so với dưới núi có vẻ lấy khác nhau. Dựa theo nhiệm vụ nhắc nhở, cây rừng tầng nhiều chỗ, chính là nhiệm vụ mục tiêu nghỉ lại chi địa, Trần Diêu biết rõ, khoảng cách nhiệm vụ mục tiêu đã rất gần, không khỏi căng thẳng thần kinh, càng thêm chú ý bên người dấu vết để lại.

"Cái kia cây rừng bên trong là cái gì?"

Rất xa, Trần Diêu chứng kiến cây rừng bên trong tựa hồ có một cái có chút cực lớn bóng đen nối tiếp nhau, tại hán suy tư tới ranh giới, trên thân nhiệm vụ hệ thống phát ra "Chích" thanh âm nhắc nhở:

"Đánh bại 5 nhiệm vụ cấp mục tiêu: 0\1 "

"Song trọng nhiệm vụ!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, lúc trước bản tiên nhân cũng đã nói, hàn thanh môn nhiệm vụ cùng hệ thống nhiệm vụ giữa có thể sẽ tồn tại trùng điệp. Nếu như một cái nhiệm vụ phân biệt {bịđược} hàn thanh môn nhiệm vụ hệ thống, cùng với bản tiên nhân khai thác nhiệm vụ hệ thống làm cho thừa nhận, có thể xưng là là song trọng nhiệm vụ. Hoàn thành một lần, có thể đạt được song trọng ban thưởng, thập phần có lợi.

"Tốt, liền để cho ta tới chiếu cố người!"

Trần Diêu nhanh hơn bước chân, nhưng càng thêm cẩn thận không chế âm thanh, tựa như một cái bóng bình thường lặng lẽ tiếp cận cái kia khổng lồ bóng đen.

"Không sai, là Ngô Công!"

Trần Diêu trước mắt xuất hiện một cái thật lớn Ảnh Tử, vừa thô lại dài, chừng dài hơn mười trượng, đang tại một cây Cự Mộc hạ bản vòng quanh thân thể. Trên thân trăm chừng hơi hơi vận động, nhìn làm cho người ta cảm thấy có chút buồn nôn.

Cái này Ngô Công đen kịt vô cùng, dựa theo hình thể phán đoán, chừng có mấy trăm mỗi năm tuổi, đã sắp có tâm trí, so với lúc trước tại mộ tượng Thánh Địa vạn năm linh mộc bên trong gấp gờ mắng xà, chỉ có hơn chứ không kém.

Ác chiến trước mắt, Trần Diêu không dám lãnh đạm, theo ba lô cách trong lấy ra bình thường Linh dược chim sơn ca cây cỏ nhắm nuốt phục dụng, đem bản thân điều chỉnh đã đến trạng thái tốt nhất, chuẩn bị nghênh đón địch!

"Đạp!", "Xem chiêu!"

Trần Diêu hai tay tiên năng ngưng tụ, một bước đạp xuống phi thân lên, phóng tới cái kia Ngô Công. Song quyền oanh ra trong nháy mắt, Trần Diêu đột nhiên cảm thấy có chút không đúng:

Cái này cực lớn Ngô Công rõ ràng không tránh không né!

"Vi sao không tránh tránh? Vi sao ngốc tại chỗ chờ ta oanh ra một kích trí mạng? ?"

Không được phép Trần Diêu suy nghĩ nhiều, song quyền đã rắn rần chắc chắc oanh tại Ngô Công trên thân. Hai cổ tiên năng bật phát ra, xuyên thấu cứng rắn Ngô Công bên ngoài thân, tại kia trong cơ thể hội tụ, sinh ra làm cho người ta sợ hãi bạo tạc nổ tung lực lượng.

"Oanh!"

Giòn vang sau đó, cực lớn Ngô Công chỉ là thân thể hơi hơi rung rung, trăm chùng lo lắng xoay thành một đoàn, đầu hơi hơi giờ lên, nhưng không có đối với Trần Diêu phản kích.

"Phốc "

Ngô Công trong cơ thể dịch thể bật ra, tung tóe Trần Diêu một thân, không bao lâu liền đều chết hết rồi.

"Cái này... Chẳng lẽ nhiệm vụ đã hoàn thành sao? Đơn giản như vậy? ?"

Ngay tại Trần Diêu chần chờ tới ranh giới, hệ thống nhắc nhở nói cho hắn một cái chân tướng:

"Đánh bại 5 nhiệm vụ cấp mục tiêu: 0\1 "

Hệ thống không có nói bầy ra hoàn thành nhiệm vụ, mục tiêu sai lầm, nhiệm vụ tiếp tục!

"Lớn như vậy Ngô Công, chẳng lẽ còn không phải là 5 nhiệm vụ cấp mục tiêu sao? ? Đến cùng xảy ra chuyện gì? ?"

Trần Diêu vội vàng tiến lên nhìn kỹ, chỉ thấy Ngô Công đầu một bên, có một chỗ lớn làm cho người ta sợ hãi miệng vết thương, chính dạt dào chảy ra dịch thể. Làm sơ phán đoán có thể phát hiện, chỗ này miệng vết thương không chỉ có sâu đậm, hơn nữa mang đi Ngô Công đầu một bộ phận thân thể tổ chức.

Miệng vết thương mặt cắt huyết nhục mơ hồ, để lại cực lớn cùng loại cang của bình thường dấu vết, có thể nhìn ra được tập kích cái này đầu Ngô Công sinh vật, hình thể tất nhiên càng thêm cực lớn!

"Đây là bị mặt khác Ngô Công công kích tới chết dấu vết!"

Trần Diêu trên trán toát ra từng trận mồ hôi lạnh, tại nguyên bốn trong thế giới, Trần Diêu liền nghe nói qua, Ngô Công chỉ độc chí âm, là làm sâu độc tốt tài liệu. Không chỉ có có thể gian kỳ độc, Sinh Mệnh lực có chút ương ngạnh, hơn nữa tàn nhẫn vô độ, đối với đồng loại cũng theo giết không tha, cùng

Con mực có thể nhập lại trở thành thể gian vô tình nhất sinh vật!

"Cái này bốn phía, tựa hồ cũng có quá lớn lớn sinh vật chiến đấu qua dấu vết."

Trần Diêu cẩn thận dò xét bốn phía, chỉ thấy không ít cỏ cây đều bị chặn ngang bẻ gãy, một đạo cự đại phá hư dấu vết trên đường đi núi, nổi thẳng chỗ rừng sâu.

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu bước chân như gió, cùng theo phá hư dấu vết một đường xâm nhập, không bao lâu đi tới một ít mảnh trên đất trống, phá hư dấu vết dừng ở đây, nói cách khác, chiến đấu nên chính là từ nơi này bắt đầu đấy!

"Từ nơi này bắt đầu, hai cái Ngô Công quán đầu, một đường hướng ra phía ngoài đánh tới, thẳng đến vừa rồi cái kia Ngô Công chết đi chỉ địa mới dừng lại. Kẻ bại lưu tại chỗ đó hấp hối chờ chết, người thắng tức thì trở lại địa bàn của mình."

Trần Diêu biết rõ, chính thức nhiệm vụ mục tiêu, nhất định ngay ở chỗ này!

"Hí! !!"

Đột nhiên, một hồi nổ mạnh truyền đến! Trần Diêu sau lưng đột nhiên đất rung núi chuyển, cây cối lên tiếng mà gãy, mặt đất không ngừng chấn động, chính thức Ngô Công chi Vương theo Trần Diêu sau lưng công kích mà đến!

"Cái này Ngô Công, rõ ràng đã có tâm trí, còn hiểu được ở chỗ này mai phục, dựa theo chiến đấu dấu vết đường cũ phản hồi, phục kích đến tiếp sau đến đây địch nhân, thật sự đáng sợ!"

Trần Diêu trong lòng kinh hô một tiếng không ổn, vội vàng thấp người chạy nước rút."Hô" một tiếng, Ngô Công thân thể khổng lồ tại Trần Diêu đỉnh đầu xẹt qua, kinh sợ ra hắn một thân mồ hôi lạnh.

Vừa rồi nếu không phải kịp thời cúi đầu mà nói, đã bị cái này quét qua cho đánh rơi đầu rồi!

"Đạp đạp "

Trần Diêu phát huy ra toàn bộ tiềm năng, bước chân nhanh chóng, vừa tránh thoát một kích này, sau đó lách mình bò lên trên phụ cận một cây đại thụ, đều muốn theo trên hướng xuống, trực kích Ngô Công đầu.

"Tê tê...ê...eeee! !"

Đi vào trên ngọn cây, Trần Diêu lợi dụng lá cây yểm hộ, trốn ra Ngô Công phạm vi tầm mắt. Cúi đầu nhìn lại càng là lại càng hoảng sợ: Chỉ thấy cái này Ngô Công coi như nguyên bản trong thế giới một hàng giống như xe lửa, cái kia một tiết đoạn thân thể chính là một tiết khoang xe lửa, thô bạo tính nét tức thì coi như đoàn xe chệch đường ray, chính giận dữ, muốn đem phiên khu vực này san thành bình địa!

Chỉ là Ngô Công đầu thì có một tòa phòng nhỏ lớn nhỏ, cực lớn miệng ngao giống như là Cự Nhân vũ khí, chính đại bất chấp mọi thứ mở ra, điên cuồng gào thét, phát ra âm thanh đinh tai nhức óc, sợ tới mức phụ cận những sinh vật khác nhao nhao chạy thực mạng, nghiêm nhiên chính là chỗ này mảnh đất giới Vương Giả.

"Rất tốt, cảm giác này giống như là tại vào mạn chi địa tu hành lúc bình thường, một mình chiến đấu hăng hái, không phải sinh vừa chết!"

Trần Diêu thò tay lau đi khóe miệng {bịđộc} vừa rồi kịch liệt va chạm làm cho phá, làm cho chảy ra máu tươi, trong mắt dần hiện ra một tia thần sắc hưng phấn, âm thầm quyết định nói:

"Tốt! Hôm nay ta Trần Diêu cùng với người mạnh khỏe hiểu chiến một trận!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75:: Không phải là chạy trốn chạy trốn

"Tốt! Hôm nay ta Trần Diêu cùng với người mạnh khỏe hiểu chiến một trận!"

Trần Diêu đã đến hào hứng, tựa hồ càng là nguy hiểm tình trạng, ngược lại càng có thể kích phát Trần Diêu ý chí chiến đấu. Chỉ thấy hần hai tay vung lên, hai cổ tiên năng phân biệt vọt lên song quyền, lóe ra bất đồng màu sắc ánh sáng nhạt, tiến nhập chiến đấu chân chính trạng thái.

"Tê tê...ê...eeee "

"Oanh", "Oanh oanh "

Không lẽ Ngô Công coi như chệch đường ray không khống chế được đoàn xe, tại cánh rừng lúc giữa điên cuồng tàn sát bừa bãi, những nơi đi qua cây đoạn cây cỏ gãy, còn lại sinh vật nhao nhao chạy thực mạng, có chút chạy thực mạng không kịp đây, còn không có {bịđộc} Ngô Công cận thân, cũng đã {bịđộc} cái kia tích súc nghìn năm kịch độc khí tức cho nhiễm đến, kêu thảm một tiếng ngã nhào trên đất, gãy gục lấy tất thảy chết đi, toàn thân đều kèm theo lên một tầng màu đỏ thẫm độc tố điểm lấm tấm.

"Màu đỏ thẫm trạch, độc tính làm cho người ta sợ hãi, không thể cường công, phải dùng trí!"

Trần Diêu cẩn thận quan sát, cái này Ngô Công da dày thịt béo, trên thân ngoài da coi như thép giáp, bình thường quyền cước căn bản không cách nào xuyên thấu. Tiên năng nên có thể mặc qua tiến vào trong cơ thể, nhưng nhất định cũng sẽ hao tổn rất nhiều, không biết có thể tạo được bao nhiêu hiệu quả.

Ngô Công trên thân phần lớn {vì:là} màu đen ngoài da, nhưng mỗi một tiết tứ chi chỗ nối tiếp, rồi lại lộ ra một cổ đỏ tươi sắc thái đến. Trần Diêu biết rõ, trong giới tự nhiên sinh vật, càng là sắc thái diễm lệ động lòng người, kỳ độc tính lại càng là đáng sợ, vì vậy cái này Ngô Công tuyệt đối thân phụ có một không hai kỳ độc. Nếu như chỉ là chính diện ngành kháng, băng vào hai tầng tiên năng hộ thể nói không chừng có thể cam đoan không bị độc khí tiến vào trong cơ thể, nhưng nếu là bị cắn trúng một cái, phiền toái có thể to lắm.

"Muốn tránh đi phong mạng, áp dụng quanh co vòng vèo chiến thuật mới được."

Trần Diêu giống như là một cái kinh nghiệm phong phú thợ săn, tại trong rừng cây cẩn thận từng li từng tí tiềm hành, bắt động thanh sắc hướng Ngô Công đỉnh đầu tới gần.

"Đợi nó đi vào dưới cây, ta có thể thừa cơ nhảy lên đi lên, trực tiếp đem tiên năng rót vào kia trong cơ thể, tại trong cơ thể nó làm nổ, đem đánh chết!"

Trần Diêu lẳng lẳng chờ đợi, Ngô Công là bởi vì tìm không thấy người xâm nhập mà điên cuồng bất an, gãy dựa thân thể khổng lồ, trăm chùng không ngừng nhúc nhích, tại đây mảnh giữa rừng núi qua lại chạy.

Kiên nhẫn đã chờ đợi đã lâu, Trần Diêu rốt cuộc chờ đến một khắc này: Ngô Công đi tới dưới chân của hắn!

"Ngay tại lúc này!"

Trần Diêu hét lớn một tiếng, hai tay tiên năng tăng vọt, theo ngọn cây nhảy xuống, bay thẳng Ngô Công đầu đánh tới.

"Uống! ! !"

Trần Diêu coi như một chi từ trên trời giáng xuống mũi tên ánh sáng, thẳng oanh hương Ngô Công đầu, giống như là một lần thiên phạt, mang theo vô biên uy thế đuổi giết mà đến.

"Hí! !"

Ngô Công cũng cảm nhận được đỉnh đầu uy hiếp, vừa định ngừng đầu đón đánh, nhưng không sánh bằng Trần Diêu cực nhanh, {bịđược} người sau rất nhanh cận thân, song quyền hung hăng đập vào đầu hai bên.

"Phanh phanh!"

Hai quyền nện xuống, Trần Diêu trong tay tiên năng bạo rap, liên tục không ngừng đánh thẳng vào Ngô Công thân thể.

"Hí!"

Ngô Công vận vẹo thân thể, phát ra thống khổ gào rú, không ngừng vung vẩy đầu, đều muốn đem Trần Diêu bỏ rơi thân đi.

"Làm sao có thể cho người thực hiện được!"

Trần Diêu song quyền nắm chặt, tiên năng không dứt, một mực không chể được thân thể, không có {bịđược} Ngô Công vãi đi ra. Nhưng mà sự tình tiến triển cũng không như Trần Diêu suy nghĩ như vậy thuận lợi, không bao lâu tiên năng sắp hao hết, rồi lại chậm chạp không có ở Ngô Công trong cơ thể bộc phát.

"Vì cái gì? Vì cái gì tiên có thể hay không quán thấu đi vào? ?"

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngô Công ngoài da coi như đạo chảy bình thường, rõ ràng đem Trần Diêu tiên năng toàn bộ dẫn xuất bên ngoài cơ thể, thuận theo thân thể cao lớn đi vào trên mặt đất, nhanh chóng khuếch tán ra.

"Rào rào xôn xao "

Ngô Công bên cạnh thân, trên mặt đất cát bay đá chạy, tại Trần Diêu tiên năng dưới tác dụng nhao nhao văng tung tóe, phiêu tán rơi rụng trên đất. Thảo mộc rung rung, sinh vật gào thét, {vì:là} Ngô Công gánh vác lần này một kích trí mạng.

"Ngàn năm, không chỉ có cho hắn tâm trí, trả lại cho hắn chống cự tiên năng đặc biệt bản lĩnh!"

Trần Diêu chấn động, mình đã tiên năng hao hết, nhưng Ngô Công lại không nhận bao nhiêu tổn thương, vẫn như cũ sinh khí dồi dào. Lại ngóc xuống dưới chỉ biết càng thêm không ổn, Trần Diêu tâm ý nhất định, lập tức đỉnh chỉ công kích, nhảy lên thân lý khai, thuận theo mặt đất chạy ra đến.

"Ba mươi sáu kế, tẩu vi thượng lấy! Hào hán không ăn thiệt thòi trước mắt, gia gia ta trước không đánh với người!"

Nói đến chiến đấu, Trần Diêu bất quá vừa mới nhập môn, tuy rằng có được tiên năng sau đó khó thua trận, nhưng mà phần lớn bởi vì cơ duyên xảo hợp, hoặc là bản thân bộc phát ra vượt xa người thường chiến lược thủ thắng. Nhưng nói lên chạy trốn, hắn thế nhưng là chuyên gia trong chuyên gia, mỗi lần chạy trốn chưa bao giờ thất thủ!

"Đạp đạp đạp đạp đạp "

Trần Diêu bước chân nhanh chóng, cũng không quay đầu lại hướng rừng rậm chỗ càng sâu chạy tới, Ngô Công cũng gào thét xoay người lại, trăm chùng tê động, một đường đuổi giết mà đến.

"Thật nhanh! Không hổ là có mấy trăm cái chân!"

Trần Diêu cảm thụ được sau lưng gào rú cùng sát khí, kinh ngạc tại Ngô Công siêu tuyệt tốc độ, như thể thân thể khổng lồ, rõ ràng không có {bịđược} bản thân bỏ rơi bao nhiêu, thật sự làm cho người ta giật mình.

Chạy không bao lâu, Trần Diêu có chút mệt mỏi đứng lên, vừa định đường vòng che giấu, rồi lại giương mắt trông thấy cách đó không xa, một căn thạch kiếm đứng vững, đột nhiên sinh ra nhất kế.

Không thể không bội phục thiên nhiên Quý Phủ thần công, cái này thạch kiếm coi như thiên phạt chi kiếm, cao cao đứng vững tại đất bằng phía trên, mới

nhìn thập phần đột ngột, nhưng nhìn kỹ rồi lại tự thành nhất phái.

Nếu như nhìn từ đằng xa đi, cái này thạch kiếm giống như là Viễn Cổ Cự Nhân chiến đấu sau đó, lưu ở nơi đây vũ khí tựa như, làm cho người ta tâm trí hướng về, hướng tới cái kia đao quang kiếm ảnh, thiên địa đều biến thành chưa từng cuộc chiến.

Đến tột cùng là người nào ở chỗ này để lại chuỗi này thạch kiếm? Là ai cùng thạch kiếm chủ nhân chiến đấu tới chết? Ai thua ai thắng, người nào đi nơi nào, người nào lại lưng đeo như thế nào vận mệnh?

Nếu không phải lúc này có sát Thần ở sau lưng đuổi giết, Trần Diêu chân tướng dừng bước lại, nho nhỏ thương thức cái này vất ngang không biết bao nhiêu vạn năm Viễn Cổ khí tức, tìm kiếm Thăng Tiên bí mật.

"Hiện tại cũng không phải là hoài cổ thán hôm nay thời điểm, còn là chạy trốn quan trọng hơn!"

Trần Diêu dưới chân liên tục, rất nhanh chạy tới thạch kiếm dưới chân, đột nhiên phanh lại, quay đầu lại ngẩng đầu mà đứng, đối với đuổi giết mà đến Ngô Công bày ra một bộ khiêu khích biểu lộ.

"Đến đến đến, gia gia ta khôi phục thể lực rồi, lại cùng ngươi vui đùa một chút!"

"Tê tê...ê...eeee! !"

Trần Diêu kiêu ngạo thái độ, tại đã có tâm trí Ngô Công xem ra không khác là một loại vũ nhục, nó rất nhanh tới lui tuần tra tới, ngẩng lên thật cao đầu lâu, mở ra cực lớn miệng ngao, thăm dò hạ xuống, đối với Trần Diêu lớn tiếng gào rú.

"Đến đuổi theo ta à, lạp lạp rồi ~ "

Trần Diêu bị coi thường tựa như làm cái mặt quý, thừa dịp Ngô Công thấp người tiếp tục đến đuổi theo lỗ hổng, bắt đầu vòng quanh thạch kiếm chạy trốn.

"Oanh oanh "

Ngô Công nhắm mắt theo đuổi, theo Trần Diêu tại thạch kiếm phụ cận chơi nổi lên "Chơi trốn tìm" trò chơi. Thạch kiếm cực lớn vô cùng, chừng một tòa núi nhỏ đầu cao, từ xa nhìn lại, giống như là một cái con rắn nhỏ vây quanh một căn cột đá, đang tại đuổi theo một cái nhỏ trùng.

"Bên này bên này ~ "

"Ta ở chỗ này ~ "

"Tôi bắt ta à ~ hắc hắc!"

Trần Diêu quả thực tiện đã đến cực hạn, dựa vào dưới chân rất nhỏ ưu thế tốc độ, vòng quanh thạch kiếm qua lại xuyên thẳng qua, nhiều lần thiếu chút nữa {bịđược} Ngô Công cản trúng, rồi lại vừa né qua.

Phen này khiêu khích khiến cho Ngô Công nổi giận vô cùng, công kích càng ngày càng mạnh mẽ, lượn quanh làm được tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, rút cuộc qua nửa nén hương công phu, Trần Diêu {bịđược} dồn đến thạch kiếm phụ cận một cái góc nhỏ.

"Tê tê...ê...eeee!"

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu từng ngậm từng ngậm thở, thể lực cũng đã đi tới bình cảnh. Thấy Trần Diêu không đường có thể trốn, Ngô Công lần nữa ngẩng cao đầu lâu, có phần mang khiêu khích ý vị gào thét, tựa hồ đang tại tuyên thệ thắng lợi của mình.

"Hô... Hắc hắc, tuy có nghìn năm tâm trí, nhưng dù sao chỉ là cấp thấp trí tuệ sinh vật mà thôi..."

Trần Diêu rồi lại chẳng biết tại sao, trên mặt lộ ra nụ cười chiến thắng, nhếch miệng cười nói: "Một kích, chỉ cần ngươi lại đối với ta sử dụng ra một kích, ngươi liền phải thua!"

"Tê tê...ê...eeee!"

Ngô Công ở đâu chịu được như thế mia mai, lớn tiếng gào rú một tiếng, sau đó thăm dò mãnh liệt công về phía Trần Diêu cái kia ngô ti tiện hề hề khuôn mặt tươi cười.

"Chắc chắc chắc, ta nói ngươi ra lại một kích sẽ phải thua đi ~ ta chạy ~!"

Trần Diêu xoay người sang chỗ khác, một bên ti tiện cười một bên chạy trốn, Ngô Công sử xuất toàn lực, hung hăng về phía trước tấp tới, ngay tại sắp cận được Trần Diêu trong nháy mắt, lại đột nhiên thân thể trì trệ, không thể động đậy.

"Ha ha ha ha, ngươi nhìn kỹ một chút chính ngươi, một cái Ngô Công còn chơi cái gì **~ ha ha ha ~ "

Trần Diêu lớn tiếng cười, Ngô Công nhìn lại, phát hiện chẳng biết lúc nào, thân thể của mình rõ ràng vòng quanh thạch kiếm vòng tầm vài vòng, trong đó còn lẫn nhau dây dưa nhiều chỗ, giống như là một sợi dây thừng tựa như bị trói tại đá trên thân kiếm!

"Hừ hừ, nguoi thật đúng là cho là ta đang lẩn trốn chạy sao?" Trần Diêu cười duỗi ra chỉ một ngón tay, trên không trung lác, đặc ý nói: "Chiến thuật, cái này gọi là chiến thuật ~ "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76:: Xá Lợi phát uy

"Tê tê...ê...eeee! ! !"

Hàn thanh môn nghiêng, một chỗ sơn mạch phía trên, chỗ rừng sâu, không biết năm nào tháng nào, người phương nào lúc này cầm xuống một thanh thông thiên thạch kiếm, coi như trên sườn núi một tòa tháp cao, uy vũ bất phàm.

Đá trên thân kiếm, chính quay quanh lấy một cái to lớn làm cho người ta sợ hãi Ngô Công, trăm chừng tê động, coi như một căn đèn thui xiềng xích, chính đem thạch kiếm quán quanh, vẫn úc động.

"Hô, cuối cùng đem nguoi cho khốn trụ!"

Thạch kiếm phía dưới, một tên thiếu niên người đầu đầy mồ hôi, không được há mồm thờ đốc, tựa hồ vừa mới tiêu hao có chút lớn số lượng thể lực, chính ngẩng đầu nhìn {bịđược} quán quanh tại trên thạch kiếm Ngô Công, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ.

Mang theo độ khó bình xét cấp bậc {vì:là} 5 cấp vượt qua khó nhiệm vụ, Trần Diêu một người một mình xâm nhập, đi vào tòa rặng núi này phía trên, cùng nhiệm vụ mục tiêu —— thiên niên ngô công —— ác chiến một trận, bẻ vào bước chân cùng tốc độ trên yếu ớt ưu thế, thành công hấp dẫn Ngô Công đến đuổi theo, cuối cùng đem giống như dây thừng quán quanh, vây ở chưa từng đá trên thân kiếm.

"Tê tê tê!"

Thiên niên ngô công nổi giận dị thường, từ khi đã có năm trăm năm đạo hạnh sau đó, tại đây mảnh trên đỉnh núi, nó vẫn luôn là không thể tranh luận Vương, bất cứ sinh vật nào cũng không dám tới gần hần mười trượng trong vòng. Lại không luận nó một thân đáng sợ chí mạng độc tố, chỉ là cái kia cương cân thiết cốt bình thường thân thể, làm người nghe kinh sợ Man lực, liền đầy đủ những sinh vật khác hảo hảo suy nghĩ được rồi.

Như thế ngày hôm nay, một loại rất ít nhìn thấy thật nhỏ sinh vật xông vào địa bàn của mình, không chỉ có năm lần bảy lượt khiêu khích, còn đem bản thân vây ở cái này chưa từng đá trên thân kiếm, điều này làm cho đã có một chút tâm trí thiên niên ngô công trong lòng tràn ngập tức giận, hần không thể đem tên trước mắt ăn sống nuốt tươi.

Chỉ thấy không lồ Ngô Công không ngừng vận vẹo thân thể, trăm chừng tê động, muốn tránh thoát. Nhưng mà cái này từ nó thân thể của mình đánh thành kết rắn chắc vô cùng, càng giãy dụa, ngược lại càng là càng đầy, càng khó có thể đào thoát.

"Cuối cùng hồi phục chút ít thể lực, có thể hoàn thành nhiệm vụ!"

Ngô Công dưới chân, Trần Diêu nghỉ ngơi một hồi, khôi phục thể lực, vừa mới chuẩn bị đứng dậy cho Ngô Công lấy một kích trí mạng, rồi lại đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

"Tê tê...ê...eeee!"

Không lồ Ngô Công cái đuôi cũng không {bịđược} giam ở trong đó, vẫn có thể bốn phía lướt nhanh, chỉ thấy kia cường tráng phần đuôi coi như một chút to lớn Đại Thiết Chùy, trên không trung điên cuồng vung vẩy, không ngừng đập nện lấy thạch kiếm dưới đáy.

"Chẳng lẽ... Nó đều muốn đem thạch kiếm cũng cho phá hủy? !"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, cái này Ngô Công Man lực đã đầy đủ làm cho người ta cảm thấy rung động, lúc này bày ra trí tuệ cùng tâm trí càng là làm cho người khiếp sợ, theo thạch kiếm dưới đáy đem phá hư, không khác rút củi dưới đáy nồi, nếu để cho kia thành công, nhất định có thể chạy trốn ra ngoài!

"Không thể để cho nó thực hiện được!"

Trần Diêu không do dự nữa, bước đi như bay, thuận theo thạch kiếm cùng Ngô Công thân thể rất nhanh leo lên mà lên, coi như một cái linh hầu, thời gian một cái nháy mắt liền đã đi tới Ngô Công đầu.

"Trước phá hư đầu của ngươi, nhìn ngươi còn như thế nào giấy giụa!"

"Phanh!"

Ngay tại Trần Diêu song quyền hung hăng đập trúng Ngô Công đầu trong nháy mắt, trời dao động địa chấn, cát bụi đầy trời, chỉ cảm thấy dưới chân chấn động, toàn bộ người đứng không vững, ngã xuống.

"Bà mẹ nó! Cái này chơi lớn hơn!"

"Oanh!"

Trái qua hơn lần giấy giụa, Ngô Công rõ ràng thật sự dùng phần đuôi đem thạch kiếm theo góc nện đứt, ngay ngắn thạch kiếm sụp đổ hạ xuống, trùng trùng điệp điệp đập xuống đất, bể vài khúc, Ngô Công thành công đào thoát!

"Không xong!"

Trần Diêu cũng trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất, thật vất vả phục hồi tinh thần lại, trước mắt rồi lại xuất hiện một cái to lớn vô cùng đáng sợ đầu lâu. Ngô Công hé miệng ngao, nổi giận đột kích, một đôi ngao răng đen thui tỏa sáng, coi như một thanh Cự Nhân dao nữa, chính hung hăng cắn hướng Trần Diêu đầu!

Trần Diêu tuyệt vọng thò tay đi ngăn đón, nhưng chính là nhân loại thân thể, như thế nào lại là nghìn năm ma vật đối thủ? Hai tay của hắn coi như đường cánh tay, tại Ngô Công miệng ngao trước mặt thật nhỏ vô cùng, trong nháy mắt liền bị áp chế xuống.

"Ách...!", "Xùy!"

Ngô Công miệng ngao sắc nhọn, nhỏ giọt màu xanh đen nọc độc, thật sâu vào Trần Diêu một cánh tay, độc tố nhanh chóng lan tràn, bắt quá trong nháy mắt, Trần Diêu cũng đã cảm thấy tinh thần có chút hoảng hốt đứng lên, khó có thể khống chế thân thể của mình.

"Cái này phiền toái, {bịđộc} nó trên nước công kích, thật sự là một bước chậm rãi bước bước chậm!"

Trần Diêu ra sức chống cự, nhưng vẫn như cũ không cách nào ngăn cản Ngô Công miệng ngao tung tích, một chút đem ngao răng vào trong tay của hắn, "Xùy" một tiếng đem cánh tay của hắn trực tiếp chọc thủng.

"A! ! !"

Trần Diêu thống khổ, hét to một tiếng, ý đồ cuộn cuộn thân thể, nhưng trên lực lượng chênh lệch vô cùng cách xa, căn bản không thể động dậy.

"Anh anh "

Ở nơi này nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, Trần Diêu trên thân một thứ gì lại đột nhiên ức bắt đầu chuyển động, theo hắn đạo bào bên trong trong túi tản mát ra chói mắt quang huy!

"Thượng Cổ Xá Lợi!"

Trần Diêu thần trí trong nháy mắt thanh tỉnh, lúc trước tại phong trong động, bản thân tiến vào bạo tẩu hình thức lúc trước, thân trúng xuống hiểm cảnh, cũng là Xá Lợi ức động. Nhưng sau đó Trần Diêu thành công bạo tẩu, giữ được tính mạng, Xá Lợi cũng không có đến tiếp sau động tác, điều này làm cho Trần Diêu cho rằng cái kia bắt quá là một lần ngẫu nhiên.

Nhưng lần này đồng dạng tình hình lần nữa phát sinh, Trần Diêu trong lòng đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu:

Đây là Xá Lợi tại hộ chủ, bản thân có lẽ còn có sinh cơ!

"Nam mô A di đà phật "

Theo Xá Lợi tản mát ra kim quang không ngừng sáng lên, từng câu Phật hiệu thông thiên, quanh quần tại vùng núi này phía trên. Mầu vàng phật quang phổ chiếu, vạn vật sống lại, Trần Diêu tim phổi kinh mạch cũng bị thần bí Phật hiệu bảo vệ, trong lúc nhất thời lại có năng lực hành động.

"Tê tê...ê...eeee! !"

Ngô Công chỉ âm chỉ tà, tự nhiên đối với Phật quang Phật hiệu tránh không kịp, cái này kim sắc quang mang tại nó quả thực liền là tử thần bổ cáo, làm cho kia không khỏi quần xoắn thân thể, đều muốn lách mình tránh né.

"Trốn chỗ nào!"

Trần Diêu há sẽ bỏ qua cơ hội như vậy, tại Ngô Công miệng ngao ly khai cánh tay mình trong nháy mắt, song quyền nhanh chóng tụ tập tiên năng, nhắm ngay miệng ngao mở lớn chỗ giữa hung hăng ầm.

"Oanh!"

Uy năng rung trời!

"Oanh oanh oanh!"

Hai cỗ tiên năng đã xảy ra phản ứng dây chuyền, theo Ngô Công miệng ngao bên trong tán phát ra, liên hoàn bạo tạc nổ tung, làm cho Trần Diêu song quyền có thể từng bước thăng tiến, trực kích Ngô Công não bộ!

"Tê tê...ê...eeee!"

Ngô Công lúc này lại muốn đào thoát, đã vì lúc quá muộn, Trần Diêu thể như chẻ tre, một đường oanh kích, đem trong cơ thể sở hữu tiên năng một tia ý thức toàn bộ phóng ra đi ra ngoài, tại Ngô Công trong đầu điên cuồng phá hư, bất quá thời gian một cái nháy mắt, cũng đã đem kia đầu triệt để oanh nát!

"Chích!"

Nhiệm vụ hoàn thành!

"Hô... Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu co quắp ngã xuống đất, tùy ý Ngô Công thân thể cao lớn ầm ầm ngược lại ở một bên, màu đỏ thẩm dịch thể bật ra, tại son mạch trên bốn phía chảy xuôi, những nơi đi qua thảo mộc đều diệt, nhiễm lên màu đen dấu vết, rất nhanh chết hết.

"Đạt được danh vọng: Hàn thanh môn danh vọng +10 "

"Lấy được kinh nghiệm: +25 "

"Đạt được chưa phân xứng {điểm thuộc tính}: +1 "

Trần Diêu trong cơ thể, độc tố tuy rằng {bị được} Phật quang ngăn cản, nhưng vẫn tại chậm chạp mà kiên định hướng đầu của hắn cùng tim phổi ăn mòn lan tràn, trong hoảng hốt, hắn tựa hồ lại đã nghe được một tiếng hệ thống thanh âm nhắc nhở, theo sát lấy lại tới nữa một cái tin tức tốt.

"Chúc mừng ngươi, thăng cấp á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77:: Luyện hóa túi mật rắn

"Chúc mừng ngươi, thăng cấp á!"

Rất cuộc thăng cấp!

Trần Diêu tuy rằng đã bị độc tố ăn mòn sắp đã hôn mê, nhưng mà đạt được cái tin tức tốt này hãy để cho tinh thần hắn chịu chấn động.

Tại hoàn thành nhiệm vụ này lúc trước, Trần Diêu điểm kinh nghiệm EXP là 353 điểm, khoảng cách 4 cấp cần thiết 375 điểm bất quá 22 điểm chênh lệch.

Cái này một cái 5 nhiệm vụ cấp quả nhiên hồi báo có chút phong phú, một cái nhiệm vụ rõ ràng làm cho hệ thống đưa cho 25 điểm exp, khiến cho Trần Diêu kinh nghiệm đi tới 378 điểm, vừa vặn vượt qua 4 cấp cần thiết kinh nghiệm!

"Xá Lợi phát uy, nhiệm vụ hoàn thành, vừa vặn thăng cấp, còn chiếm được 1 điểm chưa phân xứng {điểm thuộc tính} ! Nhiệm vụ này làm thật sự quá có lợi rồi!"

Tuy rằng đã thăng cấp, nhưng dưới mắt là quan trọng nhất hiển nhiên không phải là chia xúng thuộc tính, Trần Diêu trước mắt biến thành màu đen, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, căn bản không cách nào đứng thẳng, vội vàng ngay tại chỗ ngồi xuống, vận chuyển trong cơ thể còn sống tiên năng bắt đầu nếm thử bài độc.

"Vù vù "

Hai cỗ tiên năng như gió, tại Trần Diêu trong cơ thể rất nhanh xoay quanh, ý đồ đem sắp xâm nhập tim phổi độc tố bài xuất bên ngoài cơ thể. Nhưng mà cái này thiên niên ngô công kịch độc vô cùng, độc tố cường độ so với lúc trước nọc ong không biết cao bao nhiêu, vô luận Trần Diêu cố gắng như thế nào, tổng thì không cách nào thành công.

Làm sao bây giờ?

Cường ép bài độc không thành, Trần Diêu lòng nóng như lửa đốt, mạch tin tưởng cũng bắt đầu có chút nhiễu loạn đứng lên, càng là dẫn tới độc tố càng thêm xâm nhập, làm cho hần thống khổ không chịu nổi, thỉnh thoảng miệng ỏi máu đen, mắt thấy sẽ phải chống đỡ không nổi rồi.

"Một mình xâm nhập, thật sự là sợ hãi quá!"

Trần Diêu trong lòng mơ hồ có chút hối hận, nếu như mình không gấp gáp như vậy, {các loại:chờ} Duyệt Nhi tình lại sẽ cùng nhau để làm nhiệm vụ này, tuy rằng kết quả giống nhau là nhiệm vụ thành công, nhưng thế tất sẽ không rơi vào chật vật như thế.

Trần Diêu đem hai tầng tiên năng phân biệt phân bố trong người, thủy tượng bên ngoài, mộc tượng ở bên trong, coi như hai tầng vòng bảo hộ, đem lòng của mình phối bảo vệ ở trong đó.

Nhưng mà độc tố mạnh mẽ vô cùng, không bao lâu tầng ngoài thủy tượng phòng hộ liền bị ăn mòn tổn hại, Trần Diêu "Oa" một tiếng phun ra máu đen, tâm thần vừa loạn, liền mộc tượng phòng hộ cũng bắt đầu dao động đứng lên.

Ngay tại Trần Diêu ý thức bắt đầu mơ hồ thời điểm, đột nhiên nhớ tới một việc.

"Độc tố... Đứng rồi!"

Trần Diêu liên tục không ngừng mở ra hệ thống không chế giới diện, điểm chọn ba lô cách, đi đến bên trong nhìn qua, trong đó một ô trong, một cái nhỏ đưa hấu lớn nhỏ túi mật rắn đang lẳng lẳng nằm ở trong đó, phát ra âm ảm màu đen sáng bóng.

"Túi mật rắn có thể bài độc, không bằng đem luyện hóa thử xem!"

Lấy ra túi mật rắn, Trần Diêu không chút lựa chọn dùng tiên năng đem nghiền nhỏ, một tia ý thức toàn bộ nuốt vào trong bụng.

"... Ách a!"

Một loại chưa bao giờ thể nghiệm qua mãnh liệt cay đắng tại Trần Diêu đầu lưỡi nở rộ, trong nháy mắt liền tràn đầy miệng của hần giọng.

Cái này cay đắng không giống với bình thường thảo dược như vậy tiếp tục một hồi sẽ biến mất, ngược lại theo Trần Diêu nuốt càng mãnh liệt, thuận theo yết hầu của hần một đường hướng phía dưới, chỉ trong chốc lát, khiến cho hần toàn thân đều run rẩy lên.

"Cái này cay đắng thật sự là quá khoa trương!"

Không biết bao nhiêu năm đạo hạnh Linh xà chi gan, ẩn chứa trong đó bao nhiêu giải độc tinh hoa, những khổ này chất khó ngăn cản khẩu vị nương theo túi mật rắn trong chất chứa sinh mệnh năng lượng, tại Trần Diêu trong cơ thể không ngừng nổ, coi như một viên lớn đau khổ vô cùng bom nổ dưới nước, không ngừng phóng thích ra đáng sợ năng lượng.

Bất quá, giải thích độc hiệu quả cũng vô cùng rõ ràng, thiên niên ngô công kịch độc, đối mặt trên đời này mạnh nhất độc sức giải độc thuốc tốt, coi như một chi tan tác chi thầy, đối mặt trời giáng Thần Bình trong lúc nhất thời quân lính tan rã, rất nhanh được chạy tới Trần Diêu thân thể bên ngoài.

"Thừa thắng xông lên, đem độc tố một hơi toàn bộ bài xuất bên ngoài cơ thể!"

Trần Diêu thần trí cũng hầu như khôi phục như lúc ban đầu, ngồi nghiêm chỉnh không dám tùy ý ục động, vận dụng toàn thân tiên năng, phối hợp túi mật rắn hiệu năng đi công kích còn sót lại độc tố, bất quá một nén nhang công phu, Ngô Công kịch độc cũng đã {bị:được} toàn bộ bài xuất bên ngoài cơ thể.

"Hô!"

Một hồi nhanh gió thổi qua, Trần Diêu trên thân đã xảy ra kỳ diệu biến hóa: Chỉ thấy một cỗ màu đen sương mù theo hần từng cái trong lỗ chân lông xông ra, trong nháy mắt liền tạo thành một đóa màu đen đám mây độc, bao phủ thân thể của hần.

"Phá cho ta!"

Trần Diêu một tiếng gầm lên, đám mây độc bay nhanh khuếch tán, coi như nổ bình thường tiêu tán mờ đi ra, biến mất tại phiến rừng rậm này bên trong.

"Rào rào "

Mặc dù là đã bị pha loãng trở thành thể khí, nhưng Ngô Công kịch độc vẫn đang chí mạng, những nơi đi qua không có một ngọn cỏ, động vật kêu thảm ngã xuống đất, thực vật nhao nhao héo rũ, giống như là có tử thần vận chuyển qua, mang đi hết thấy sinh mệnh.

"Thật sự là đáng sợ độc tố, nếu không phải có viên này túi mật rắn, lấy tu vi của ta tuyệt đối không có khả năng đem triệt để bài xuất."

Trần Diêu âm thầm may mắn, may mắn lúc ấy bản thân ở lâu một trong đầu, đem túi mật rắn gỡ xuống mang theo trên người, cuối cùng là tại thời khắc mấu chốt nổi lên đại tác dụng.

"Vù vù "

Cùng lúc đó, tại Trần Diêu trong cơ thể, con rắn kia gan tụy rằng đã bị phân giải đã thành mảnh vỡ, khắc chế độc tố bộ phận đã bị sử dụng hầu như không còn. Nhưng mà ẩn chứa trong đó xà tính yêu có thể lại như cũ tại nở rộ, tràn ngập Trần Diêu thân thể.

"Cái này túi mật rắn trong còn có đại lượng yêu có thể là dùng, đợi ta đem toàn bộ luyện hóa thuộc về cho mình dùng, trở lên đường trở về cũng không muộn!"

Chủ ý quyết định, Trần Diêu tiếp tục ngồi xuống, nhắm mắt Ngưng Thần, lợi dụng hàng lộ liên hoa mang đến rất mạnh lực khống chế, đem túi mật rắn tinh hoa trong yêu có thể một tia một đám luyện hóa ra.

"Thình thịch, thình thịch "

Theo luyện hóa tiến triển, Trần Diêu thân thể cũng đang không ngừng phát sinh biến hóa, cơ bắp càng thêm căng đầy, thần trí cũng càng {vì: là} thanh minh, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể mình hai cái tiểu chu thiên chính đang không ngừng hấp thu chất dinh dưỡng, đem túi mật rắn yêu có thể hóa cho mình dùng, lớn mạnh bản thân.

"Tiên năng sôi trào!"

Vô tận tiên năng tại Trần Diêu trong cơ thể xông vào, tựa như không khống chế được đoàn xe bốn phía chạy, Trần Diêu sâu hít sâu, khắc chế cái loại này khó tả trường đầy cảm giác, trong cơ thể từng con một bàn tay nhỏ bé lác lác, đem tiên năng từng sợi tách ra, chia làm hai bộ phận, phân biệt đi trùng kích thủy tượng cùng mộc tượng hai cái tiểu chu thiên.

"Oanh, oanh "

Từng trận trầm đục, Trần Diêu chuyên tâm luyện hóa, vì không lãng phí túi mật rắn bên trong tinh hoa, một khắc cũng không dám lãnh đạm.

Thì cứ như vậy khô ngồi, không biết qua bao lâu, Trần Diêu trong cơ thể hai cái tiểu chu thiên đột nhiên mãnh liệt tráng kiện một vòng, chấn động Trần Diêu một hồi bùng tỉnh, đột nhiên mở hai mắt ra.

"Oanh! Oanh!"

Hai đạo cột sáng theo Trần Diêu trên đỉnh đầu xông thẳng lên trời mà lên, túi mật rắn tinh hoa toàn bộ luyện hóa, Trần Diêu đang sắp đột phá!

"Liên một mạch, tu vi đột phá!"

Hai đạo cột sáng phân biệt đại biểu thủy tượng cùng mộc tượng tiểu chu thiên, đại lượng tiên năng tràn ra ngoài, trong rừng rậm cái mảnh này khu vực đã trở thành tiên năng tùy ý bắt đầu khởi động tiên ở chỗ. Phụ cận sinh linh vui mừng khôn xiết, không được hút cái này khó được rượu ngon, đã trở thành Trần Diêu đột phá người được lợi.

"Chích!"

"Chúc mừng người, thủy tượng mộc tượng tu luyện cấp bậc đột phá!"

"Quá tuyệt vời!"

Trần Diêu ăn mờ thuộc tính liệt biểu, đầu thấy mình tính danh phía dưới vẫn tự đã phát sinh biến hóa.

"Thủy tượng Luyện Cốt cấp hai, mộc tượng Luyện Cốt cấp hai, ta rút cuộc lại lần nữa đột phá!"

Chậm rãi đứng dậy, Trần Diêu cảm thụ được cái này mới tính lực lượng mang đến biến hóa, hẳn thể trạng càng thêm cường tráng, giờ tay nhắc chân giữa đều có tiên năng hơi dạng, coi như Trích Tiên phụ thể.

"Rào rào "

Giờ tay, nước gợn bắt đầu khởi động, tiên năng hiện lên nước chảy hình dáng tản ra, phước trạch dưới chân núi đất.

"Này này "

Nhắc chân, sinh mệnh khả năng nở rộ, vừa rồi chết đi đóa hoa thảo mộc đều phủ thêm một tầng xanh nhạt Sắc, hầu như muốn khởi từ hồi sinh.

"Hô..."

Thở dài ra một hơi, toàn bộ thế giới tại Trần Diêu xem ra đều hoàn toàn bất đồng, lưỡng tượng đồng thời tu, một lần đột phá có thể chống đỡ mà vượt người khác hai lần thậm chí ba lượt đột phá, Trần Diêu chiến lược đã nhận được bay nhanh tăng trưởng, đã không sợ này tòa đỉnh núi trên làm cho có sinh linh!

Tân vương đến thế gian, vạn vật cúi đầu!

"Chích "

Thanh thúy thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu trước mắt xuất hiện một cái nhắc nhở lan can, càng làm cho Trần Diêu hưng phấn không thôi.

"Người trụ cột thuộc tính đã toàn diện tăng cường, mời đến vào thuộc tính liệt biểu xem xét xác nhận."

Liên tục không ngừng ấn mở [thanh thuộc tính], Trần Diêu nhìn qua, miệng liền đã trương thành hình chữ O:

Tại lực lượng của hần thuộc tính phía sau, một cái vung về động hiệu quả biểu hiện ra thuộc tính gia tăng, "+4" chữ phía sau, còn cùng theo một cái "X2" tiêu chí, theo động hiệu quả diễn biến, dần dần tan rã tiến vào nguyên bản thuộc tính bên trong.

"4 chút lực lượng thuộc tính, còn nhân với hai? ! Đây chẳng phải là duy nhất một lần liền gia tăng lên 8 chút lực lượng? ! !"

Trần Diêu nhớ kỹ, đang đột phá lúc trước lực lượng của mình thuộc tính là 25 điểm, lúc này lại nhìn, đã biến thành 33 điểm, thật sự tăng trưởng 8 điểm nhiều!

"Lưỡng tượng song tu, liền đạt được thuộc tính tăng trưởng đều có thể gấp bội, thật sự là thần kỳ!"

Lại đi xem xét mặt khác thuộc tính, nhanh nhẹn cũng không phát sinh biến hóa, thể lực thì là gia tăng lên 2 nhân đôi (x2), cộng 4 điểm, theo 11 điểm đi tới 15 điểm, có thể cùng nguyên bản trong thế giới chạy Ma-ra-tông vô địch thế giới cùng so sánh rồi.

Ngoài ra, tiên có thể đột phá, tự nhiên cũng không thiếu được tiên năng gia tăng, bất quá cái này Luyện Cốt giai đoạn, chủ yếu gia tăng chính là khí lực khả năng, tiên năng tăng trưởng cũng không như lúc trước như vậy mạnh mẽ, cũng là gia tăng lên tổng cộng 4 điểm, theo 19 điểm đi tới 23 điểm, đối với dưới mắt Trần Diêu mà nói, đã tuyệt đối đủ rồi.

"Một lần đột phá, song trọng hồi báo, cái này tu hành tốc độ thật sự thật là đáng sợ, trách không được {bịđược} thể nhân trở thành thiên tài gọi bằng cụ đường!" Trần Diêu không khỏi lưu luyến tán thưởng: "Nếu như có thể tam tượng, thậm chí Tứ Tượng đều tu mà nói..."

Trần Diêu không dám lại tinh tế nghĩ tiếp, dưới mắt tiến triển đã đầy đủ hần vui cười cả ngày rồi, nội thị một phen, chứng kiến bản thân trong bụng xuất hiện một ít khối ngoan đá, bất quá một cái trứng gà lớn nhỏ, mặt ngoài gồ ghề, coi như thiên thạch bình thường.

Đem cái này khối quái thạch đầu lấy ra, phía trên bám vào lấy màu đen sáng bóng, cùng với không ngừng tản mát ra đáng chất mùi làm cho Trần Diêu minh bạch, đây là luyện hóa túi mật rắn sau đó lưu lại túi mật rắn đá. Tuy rằng không biết có hay không có ích, nhưng trước mang theo trên người tổng không sai.

Một phen chinh đốn sẵn sàng, Trần Diêu giương mắt nhìn qua, mặt trời vẫn đang treo ở chân trời, cùng mình bắt đầu luyện hóa túi mật rắn lúc không có quá lớn bất đồng.

"Xem ra động tác của ta còn rất nhanh đến nha, quả nhiên cùng ngày hoàn thành nhiệm vụ!" Trần Diêu hài lòng bẻ một căn Ngô Công chân với tư cách giao nhiệm vụ tín vật, quay đầu lại bắt đầu hướng dưới núi đi đến: "Bây giờ trở về đi kết giao nhiệm vụ, thỏa thỏa bắt kịp đêm nay xuất phát, cùng Tô Hiền Dũng còn có Duyệt Nhi bọn hần đi làm 7 nhiệm vụ cấp!"

Ngay tại Trần Diêu đem túi mật rắn luyện hóa hoàn toàn, xuất quan đẹp đường hồi phủ thời điểm, tại hàn thanh môn mật cung 3129 số phòng bên trong một gã tuổi trẻ nữ tử chính tại giặt dũ.

"Chết Trần Diêu, thôi Trần Diêu, không có lương tâm nát Trần Diêu!"

Kỳ Quan Duyệt Nhi cánh tay ngọc huy động, tiên năng bạo tẩu, tại Trần Diêu trong phòng tàn sát bừa bãi.

Tại nàng cặp đùi đẹp bên cạnh, một cái vẽ mặt trần đầy sung khối tướng ngũ đoản nam tử chính nhất mặt dờ khóc dờ cười biểu lộ, ngồi ở một bên không dám nhúc nhích.

"Duyệt, Duyệt Nhi tỷ tỷ, người đánh ta cũng vô dụng, ta thật sự không biết hần vì sao đi lâu như vậy a!"

Tô Hiền Dũng vẽ mặt buồn rười rượi cầu xin tha thứ, theo hần mặt mũi bầm dập bộ dạng đến xem, hiển nhiên tại Duyệt Nhi sau khi tỉnh lại {bịđược} đánh quá sức.

"Trần Diêu với cái gia hỏa này, giết một cái Ngô Công sẽ dùng cả ngày thời gian!" Duyệt Nhi thở phì phì hai tay chống nạnh, cái miệng nhỏ nhắn một tí tức giận nói: "Hiện tại vừa vận rất tốt, khoảng cách xoát phân thi đấu chấm dứt chỉ còn lại có 4 trời ạ!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78:: Vị thứ tư thành viên

Không giới hạn Đại Lục Đông châu Nam Vực, một tòa màu xanh trên đỉnh, hàn thanh môn mặt cung.

Cột công cáo phụ cận tiếng người huyền não, không ít người đều vây quanh mới nhất điểm tích lũy bề ngoài nhiệt liệt thảo luận.

Từ khi Trần Diêu, Lưu Nhất Điểm, cùng với Quách Điểm ba người xoát phân thi đấu bắt đầu sau đó, mỗi ngày tại cột công cáo phụ cận, đều vây quanh không ít người, quan tâm ba người mới nhất điểm tích lũy biến hóa.

Tại hàn thanh môn mặt cung trong lịch sử, còn chưa bao giờ xuất hiện qua như thế thịnh thế, ba gã thiên phú siêu tuyệt đệ tử, cùng chung tranh đoạt một cái tấn chức trung phẩm cơ hội. Một người trong đó chiếm lấy mặt cung danh đầu mấy năm, chưa bao giờ bị người dao động. Tên còn lại thì là giấu ở mặt cung cao thủ, điểm tích lũy không bằng danh đầu, thực lực rồi lại có thể cùng chi cùng so sánh.

Một người khác càng là hơn mười ngày trước mới mới vừa tiến vào bên trong môn nội người mới, liền đan điền đều vừa mới mở ra, rồi lại đã có cùng trước hai người tranh phong thực lực, càng làm cho người lú lú không thôi.

"Hai ngày này điểm ca cùng Quách Điểm thế rất mạnh, một mực ở hoàn thành nhiệm vụ gia tăng điểm tích lũy, một mực chiếm lấy trước hai gã bảo tọa, cùng người phía sau kéo ra không ít chênh lệch."

"Đúng vậy a, cái này đều lên tới 700 phân trở lên rồi, hai người này còn là người sao? Chỉ sợ tại mặt cung trong lịch sử cũng theo không có người với tới cao như thế độ đi!"

"Quả thật làm cho người khiếp sợ, bất quá cái này Trần Diêu không biết làm sao vậy, giống như có chút tác dụng chậm chưa đủ, mấy ngày hôm trước còn hoàn thành cái đại nhiệm vụ, buồn bán lời không ít điểm tích lũy kia mà, hai ngày này đột nhiên lại không có động tĩnh."

"Thật sự là kỳ quái, như vậy thời khắc mấu chốt, cái này Trần Diêu đi nơi nào đây? Sẽ không phải lại ghen lấy cái gì đại nhiệm vụ, chờ một lần hành động vượt qua đây đi!"

Chính đang lúc mọi người đều nghị luận thời điểm, một cái thân công vật nặng thân ảnh theo mặt bên ngoài cửa cung đi đến, thẳng đến cột công cáo mà đi.

"Hắc hắc xấu hổ a, đại gia hơi chút nhường một chút nhường một chút, ta giao nhiệm vụ, dù sao sót ruột, hắc hắc."

"Đại gia mau nhìn, là Trần Diêu!"

Mọi người nhìn lại, quả nhiên, người tới không phải là Trần Diêu còn ai vào đây?

Chỉ thấy Trần Diêu vác trên lưng lấy một cái cái sọt, tựa hồ chính là lúc ấy nhập môn thí luyện lúc dùng để chở khoai lang phá cái sọt. Bên trong để đó mười căn thoát nhìn coi như mũi tên nhọn đồ vật, lập loè từng trận hàn quang.

Ngoài ra, Trần Diêu trên tay còn mang theo một cái cổ quái đồ chơi, thoát nhìn giống như là {bịđọc} gãy vài khúc nhánh cây tựa như, chỉ là vừa thô lại dài, đen kịt một mảnh, một bên tựa hồ còn dài gai ngược.

"Cái này Trần Diêu lại đang đánh cái gì bàn tính? ? Các người nhìn trên tay hắn cầm rút cuộc là cái quái gì a? ?"

Đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Trần Diêu nghênh ngang đi tới cột công cáo bên cạnh, đối với xác nhận nhiệm vụ hoàn thành quản sự đạo nhân hơi hơi cúi đầu, mở miệng nói: "Trưởng lão, ta đến giao nhiệm vụ đã đến, đây là của ta tín vật!"

Nói xong, Trần Diêu đem cái sọt tính cả đồ vật bên trong cùng nhau giao cho đạo nhân, đạo nhân nho nhỏ xem qua, trong mắt lập loè qua một tia kinh ngạc, giương mắt nhìn lại một chút tràn đầy tự tin Trần Diêu, có chút tán dương nhẹ gật đầu.

"A! Ta nhớ ra rồi!"

Trong đám người, có người nhận ra Trần Diêu cái sọt trong đồ vật, lớn tiếng nói: "Đây là phụ cận tổ ong trong kia chút ít không bỏ ong thợ đuôi dâm, lúc trước quả thật có như vậy cái nhiệm vụ, không ai dám tiếp, độ khó 3 cấp!"

"Xôn xao "

Người này lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao, trách không được Trần Diêu hai ngày không có xuất hiện ở bên trong môn nội, nguyên lai lại đi làm cái 3 cấp cao nhiệm vụ khó khăn.

"Cái này Trần Diêu, thật đúng là không làm thì đã, bỗng nhiên nổi tiếng a!"

Đạo nhân vừa định huy động phát trần thay đổi điểm tích lũy, lại bị Trần Diêu ngăn cản.

"Ha ha, cái kia, dài lâu sư phụ, nơi đây còn có một loại tín vật." Trần Diêu khò cười một tiếng, đem trong tay "Nhánh cây" cũng nộp đi ra, cung kính đưa cho đạo có người nói: "Là cái kia 5 nhiệm vụ cấp đấy, người xem nhìn thiệt giả."

"Cái gì? ! 5 nhiệm vụ cấp? ! ! !"

"Ông t...r...ò...i...! Một người đi hoàn thành 5 nhiệm vụ cấp? ? Thiệt hay giả? ! ! Đạo nhân sư phụ người nhưng phải hảo hảo phân biệt a!"

"Không có khả năng, không có khả năng, một người làm sao có thể hoàn thành 5 cấp nhiệm vụ? Nhất định là cái kia 'Bách trần tinh đăng' một trong Duyệt Nhi giúp hắn hoàn thành!"

Đang lúc mọi người tiếng kinh hô ở bên trong, quản sự đạo nhân miệng cũng đã trương thành hình chữ O: Với tư cách quản sự, mặt cung đại bộ phận nhiệm vụ độ khó bình xét cấp bậc đều là từ hần đến định, 5 nhiệm vụ cấp ý vị như thế nào, hần so với cái kia chưa bao giờ tiếp xúc qua dù là 2 cấp trở lên nhiệm vụ các đệ tử, nhưng rõ ràng hơn nhiều.

"Lấy mặt cung tiêu chuẩn mà nói, tối thiểu cần 5 người trở lên hoàn thành nhiệm vụ, sẽ bị đánh giá khó xử độ đẳng cấp 5!"

Cái này là quản sự đạo nhân đánh giá tiêu chuẩn.

Nếu như nói lúc trước Trần Diêu hoàn thành hai cái 3 nhiệm vụ cấp, có thể tính làm là ở mặt cung có lấy một địch ba thực lực, hơn nữa rất có thể có Kỳ Quan Duyệt Nhi cái này cao nhân giúp đỡ mà nói, như vậy cái này 5 nhiệm vụ cấp có thể đã thật sự có chút khoa trương.

Quản sự đạo nhân nhìn Trần Diêu, lại nhìn một chút trong tay tín vật, suy tư liên tục, còn là quyết định trước phân biệt thiệt giả rồi hãy nói.

Quản sự đạo nhân rất nghiêm túc phân biệt, phụ cận các đệ tử cũng đều ngừng lại rồi hô hấp, chậm đợi phân biệt kết quả.

"Hô..."

Qua hồi lâu, quản sự đạo nhân rút cuộc ngẩng đầu lên, thờ dài một cái, đối với Trần Diêu tìm đến lấy một cái đã tán thưởng, lại có chút ít ánh mắt hoài nghi, sau đó lẳng chửa tuyên bố: "Đây đúng là 5 nhiệm vụ cấp tín vật, thiên niên ngô công trăm chùm một trong!"

"Xoạt! ! !"

Đạo nhân cái này một câu kích khởi nghìn tầng sóng, hiện trường các đệ tử quả thực đều muốn điên cuồng: Một cái mới nhập môn hơn mười ngày thường dân, rõ ràng một thân một mình hoàn thành một cái 5 cấp độ khó nhiệm vụ, đây quả thực là đậm rồng hang hồ!

"Đệ tử Trần Diêu, hoàn thành 3 nhiệm vụ cấp một cái, đạt được điểm tích lũy 90 điểm, hoàn thành 5 nhiệm vụ cấp một cái, đạt được điểm tích lũy 331 điểm." Đạo nhân thân đứng lên khỏi ghế, đem mũi nọc ong cùng Ngô Công chân đều dùng tiên năng niệm phong bảo tồn tốt, phát trần vung lên nói: "Cộng đạt được điểm tích lũy 421 phân, tổng điểm tích lũy {vì là} 561 phân!"

Mọi người đều kinh sợ, mặt cung chấn nhiếp!

"Trời, ông t...r...ò...i..... Hơn mười ngày thời gian, đã lấy được 561 điểm tích lũy... Cái này nếu đặt ở mấy năm trước, thế nhưng là ổn ở cuối cung đệ nhất điểm!"

"Còn không phải sao, nếu không phải Quách Diễm cùng điểm ca điên cuồng xoát phân mà nói, chỉ sợ cái này mặt cung sớm đã là Trần Diêu thiên hạ rồi a... !"

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi!"

Đang lúc mọi người tán thưởng tiếng thán phục ở bên trong, Trần Diêu phá xin lỗi gãi gãi đầu, lập tức vội vàng nhìn điểm tích lũy bề ngoài biến hóa.

"Hô "

Đạo nhân tiên năng quét, điểm tích lũy bề ngoài, Trần Diêu điểm tích lũy biến thành 561 phân, tên theo điểm tích lũy bề ngoài trung du thoáng cái nhảy lên

đã đến đỉnh cao nhất phụ cận.

"3017 danh! Vào cửa lúc vị trí ở cuối cung chót nhất một vị Trần Điều lại nhảy lên thẳng lên 112 vị trí!"

Mọi người kinh hô, nhao nhao tiến lên đối với Trần Điều tỏ vẻ chúc mừng, nhưng Trần Điều rồi lại khẽ nhú mày, tựa hồ đối với kết quả này không phải là rất hài lòng.

"3017? Ta cùng bọn họ lưỡng còn có hơn mười người chênh lệch??"

Nhìn kỹ điểm tích lũy bề ngoài đỉnh cao nhất, Trần Điều cũng bị lại càng hoảng sợ:

Trải qua hai ngày này thời gian (Trần Điều còn tưởng rằng chỉ qua một ngày), Lưu Nhất Điểm điểm tích lũy lại tăng lên 40 điểm, đi tới 708 phân, vị trí ở thứ tích.

Quách Điểm tức thì gia tăng lên 32 phân, tổng phân 713 phân, vẫn như cũ bảo vệ danh đầu vị trí.

"Thực không xong, bọn hần còn không có giao nhiệm vụ hôm nay đi? {các loại:chờ} kết giao nhiệm vụ chênh lệch này chẳng phải là càng lớn!"

Ngay tại Trần Điều buồn rầu lắc đầu tới ranh giới, một cái thanh âm quen thuộc tại cách đó không xa vang lên.

"Chết, trần, Điều! !!"

"Không xong, là Duyệt Nhi! Tô Hiến Dũng nhất định {bịđược} nàng đánh tàn tật!"

Trần Điều một cái giật mình, vội vàng quay người, chỉ thấy Duyệt Nhi chính nghênh đón các vị nam đệ từ ánh mắt, nổi giận đùng đùng hướng bản thân sải bước đi tới.

Duyệt Nhi sau lưng, tướng ngũ đoản Tô Hiến Dũng khúm núm cúi đầu, nhìn ra được trên mặt cũng không có thiếu máu ứ đọng sưng khối, tuy rằng không có bị đánh thành tàn tật, nhưng khoảng cách tàn tật đoán chừng cũng không xa.

"A, ha ha, ha ha..." Trần Điều cười ngây ngô lấy ra vẻ trấn định nói: "Duyệt, Duyệt Nhi, ngươi, ngươi tới rồi!"

"Ta đến cái đầu ngươi a!"

Duyệt Nhi thờ phỉ phỉ tại Trần Điều đỉnh đầu gõ cái bạo lật, chu mỏ nói: "Ngươi xảy ra chuyện gì vậy? Như thế nào như vậy vô dụng? ? Giết một cái cái gì phá Ngô Công như vậy tổn sức, rõ ràng dùng quý giá hai ngày thời gian? ? Ngươi muốn chết à!"

"A... ? Cái gì? Hai ngày?"

Trần Điều cái này mới phản ứng tới: Lúc đầu đến chính mình nhập quan luyện hóa túi mật rắn, bài độc thăng cấp, thẳng đến hần xuất quan thời điểm, đã qua trọn vẹn một ngày thời gian!

Hiểu được Trần Điều vội vàng hướng Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng xin lỗi, Duyệt Nhi thật cũng không có truy cứu, chỉ là về mặt lo lắng nói: "Được rồi, nhìn tại ngươi đã cứu ta một mạng phân thượng, chuyện này ta liền không cùng ngươi so đo rồi."

"Nhưng mà, chúng ta phải lập tức xuất phát! Cái này xấu quỷ đã nói cho ta biết kế hoạch của các ngươi rồi, tranh thủ thời gian chuẩn bị một chút, nhanh đi đem cái kia cái gì 7 nhiệm vụ cấp cho làm!"

Một bên Tô Hiến Dũng thò tay vuốt {bịđược} đánh đau đón quai hàm, đầu điểm giống như trống lúc lắc nói: "Không sai không sai, nếu ngươi không đi liền không còn kịp rồi! Ngươi tìm tốt người thứ tư có hay không??"

Trần Điều khẽ gạt đầu, lại khẽ lắc đầu, cười khổ nói: "Ta cũng nghĩ thế nghĩ kỹ, nhưng mà ta không thể xác định, hần có nguyện ý hay không cùng chúng ta cùng đi."

"Các ngươi đi theo ta, cùng nhau đi tìm người kia, nhìn xem ta có thể hay không thuyết phục hần... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79.: Cổ nhân gặp lại

Hàn thanh môn mặt cung, là tứ đại trong nội cung quy mô nhỏ nhất, nhân số ít nhất một cung.

Mặt cung phía trên, thuận vị tại 2000 đến 3000 ở giữa đệ tử chỗ địa phương, được xưng là trung phẩm.

Trung phẩm đệ tử, có thể nói là hàn thanh môn trụ cột vững vàng, tuy rằng không hẳn như vậy có bao nhiêu thiên tài gọi bằng cụ thiên tài, nhưng mỗi cái thực lực mạnh mẽ, trụ cột vững chắc, cũng có thể được coi là là tu sĩ trong chi hồ lang, nếu là đã đến mặt khác môn phái nhỏ, có lẽ sẽ trở thành trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất.

Bất kỳ địa phương nào chỉ cần có người, sẽ có giang hồ, đã có giang hồ, sẽ có kỳ thị cùng xem thường, hàn thanh môn cũng không ngoại lệ. Tinh đình xem thường thượng huyền, thượng huyền chú trọng mặt trung phẩm, trung phẩm phi nhỏ mặt cung, càng là bên trong môn nội thái độ bình thường.

Trung phẩm thuận vị 2876 số phòng bên trong, một gã lông mày xanh đôi mắt đẹp, đầy mặt nụ cười nam tử, đang tại đánh đàn uống rượu, cùng mấy vị tu sĩ trẻ tuổi trò chuyện với nhau thật vui.

Người này mặt mày giữa có một cổ coi như nước chảy bình thường nhu hòa khí chất, làm cho người ta đầu óc mắt nhìn đã cảm thấy sinh ra yên ổn, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không hại người tựa như.

Tại trên mặt hắn, một mực treo một trương vui vẻ tràn đầy khuôn mặt tươi cười, phối hợp nhu hòa lại không mất anh khí ngũ quan, nhìn qua liền biết kia yêu thích giúp mọi người làm điều tốt.

"Giang Ba lão đệ, đàn rất hay kỹ!"

Một khúc kết thúc, dư âm lượn lờ, mọi người nhao nhao nhắm mắt hưởng thụ, muốn phải bắt được cái kia cuối cùng một tia ôn nhu âm cuối. Sau nửa ngày sau đó mới hồi phục tinh thần lại, nhao nhao vỗ nhịp trầm trồ khen ngợi.

Giang Ba, Trần Diêu quen biết đã lâu, tại hàn thanh môn nhập môn thí luyện lúc liền kết làm bạn thân. Nhập môn phân phối lúc, bởi vì hai người thực lực sai biệt quá lớn, Trần Diêu {bịđược} "Đầy đi biên cương", tiến vào mặt cung, mà Giang Ba tức thì bằng vào thí luyện trong bày ra siêu cao thực lực, mà trực tiếp tiến nhập trung phẩm, trở thành hàn thanh môn trụ cột vững vàng một trong.

Lúc này trong phòng đã ngồi có bảy tám danh tu sĩ, tuy rằng nhìn như đều cùng Giang Ba thấp phần hợp ý, nhưng Giang Ba nội tâm rõ ràng, trong đó mấy người bất quá là nhìn kia nhảy lên lên cao tốc độ tương đối nhanh, thiên phú dị bẩm, có thể sẽ trở thành bên trong môn nội người tâm phúc, mà có ý đến thấy người sang bắt quàng làm họ mà thôi.

"Chư vị sư huynh, kẻ hèn này nho nhỏ tài nghệ, cung cấp chư vị cười cười, mời uống rượu!"

Liền trong phòng ăn uống linh đình thời điểm, cửa phòng bên ngoài, lại đột nhiên vang lên một hồi tức giận mắng thanh âm.

"Mấy người các ngươi mặt cung tạp chủng, đến trung phẩm tới làm gì? ? Nơi này là các ngươi tới địa phương sao? ? Còn không cút cho ta!"

"Mặt cung..!"

Nghe được mặt cung hai chữ, Giang Ba không khỏi chịu chấn động, nếu như mình không có nhớ lầm, tại thí luyện trông được giống như mạnh mẽ đến làm cho người tức giận ruột, trên thực tế lại bị các Trưởng lão cho rằng là hàn thanh môn yếu nhất người Trần Diêu, chính là đã đến mặt cung.

Nghĩ tới đây, Giang Ba vội vàng đứng dậy nhìn, còn không có đập ra khỏi cửa phòng, thiếu chút nữa {bịđược} một khối cục đá đập trúng.

"Vèo", "Phanh!"

Cái này cục đá phía trên cũng không tiên năng nổi tiếp nhau, nhưng thế lớn lực lượng trầm, lực phá hoại hết sức kinh người, sát Giang Ba đầu bay đi, đánh trúng vào trong phòng một người tu sĩ chén rượu trong tay, rõ ràng đem cái này kim chúc chế tạo lỵ cho ném ra một cái trước sau xỏ xuyên qua lỗ thủng đến!

Cái này là bực nào kinh người Man lực!

"Ngươi ngươi ngươi ngươi vừa rồi đối với bốn cô nương nói cái gì? ? Ngươi nói ta là mặt cung cái gì? ? Ngươi tới đây cho ta, bốn cô nương muốn đem đầu của ngươi cho vụn xuống!"

Giang Ba còn đang suy tư cái này cục đá đáng sợ uy lực, trước mắt cũng đã xuất hiện ném cục đá người: Người này là một gã tuổi trẻ nữ tử, tướng mạo hầu như có thể nói là khuynh quốc khuynh thành, chính thờ phi phi hướng về phía vài tên tu sĩ tức giận mắng.

"Tốt rồi tốt rồi, Duyệt Nhi ngươi đừng để trong lòng, muốn thật sự mất hứng, đi lên đánh một trận coi như xong, đầu còn là đừng nhéo, quá nguy hiểm, hặc hặc..."

Nữ tử sau lưng, hai người thiếu niên người chính đang ra sức lôi kéo nữ tử, không cho ở trên trước động thủ, tựa hồ đối với nữ tử thực lực có chút kiêng kỵ, sợ xảy ra án mạng tựa như.

"Ngươi là... Diêu huynh! ! !"

Giang Ba liếc liền nhận ra một người trong đó, đúng là cùng mình gần nửa tháng bạn thân Trần Diêu, vội vàng tiến lên khuyên can, thật vất vả mới đưa song phương tách ra.

"Giang Ba!"

"Diêu huynh!"

Cổ nhân gặp nhau, ngày xưa đủ loại tình hình không khỏi hiển hiện tại trước mắt, Trần Diêu cùng Giang Ba lẫn nhau thật sâu thở dài, hai người đều là ý cười đầy mặt, cùng nhau đi vào Giang Ba trong phòng.

"Chư vị sư huynh, ta muốn hướng chư vị giới thiệu một cái khách nhân trọng yếu!"

Vừa đi vào trong phòng, Giang Ba liền liên tục không ngừng đem Trần Diêu đồ lên trong phòng nhỏ, có chút kiêu ngạo hướng trong phòng mọi người giới thiệu nói: "Đây là của ta hảo hữu Trần Diêu, năm nay cùng ta cùng nhau tham dự hàn thanh môn nhập môn thí luyện. Trong lúc đối với ta Giang mỗ nhiều người có chiếu cố, là một gã chính thức thiên tài!"

"Hừ, thiên tài ~ "

Trong phòng một người nhìn thấy có mặt cùng người tiến đến, nhất thời sắc mặt liền thay đổi, xanh mặt liền nhìn cũng không nhìn Trần Diêu liếc, một bên nâng chén uống rượu một bên khinh thường nói: "Nếu thật là thiên tài, lại tại sao lại đến mặt cùng đi?"

"Ách, cái này..."

Một câu nói kia đem Giang Ba cũng cho hỏi khó rồi, vội vàng quay đầu lại hỏi Trần Diêu nói: "Diêu huynh, lại nói tiếp ta cũng nghĩ không thông, ngươi rõ ràng là lần kia thí luyện trong mạnh nhất người, vì sao rồi lại bị phân phối đến mặt cùng? ?"

"Ta..."

Trần Diêu còn chưa mở miệng, một bên Duyệt Nhi liền trêu tức cười nói: "Dừng, liền cái kia mèo ba chân công phu, còn muốn tiến trung phẩm hay sao? ? Vừa tới thời điểm liền đan điền cũng còn không mở, có thể đi vào hàn thanh môn cũng không tệ rồi!"

"Cái này..." Tuy rằng Duyệt Nhi nói chuyện có chút bèn nhọn, nhưng Trần Diêu không thừa nhận cũng không được cái này là sự thật, đành phải gật đầu nói: "Duyệt Nhi nói không sai."

"Ha ha, đúng không?" Giang Ba tựa hồ vẫn như cũ tại hoài nghi, Trần Diêu đang ắn núp thực lực chân chính của mình, bán tín bán nghi cười nói: "Nếu như Diêu huynh như thế làm việc, nhất định cũng có nỗi khổ tâm riêng của mình cùng ý tưởng, ta liền không muốn hỏi nhiều rồi."

Một phen hàn huyên xuống, Trần Diêu hiểu rõ đến, Giang Ba từ khi tiến vào hàn thanh môn lên, liền đi thẳng tới trung phẩm. Cái này tại hàn thanh môn thu đồ đệ trong quá trình không coi là nhiều cách nhìn, mấy năm cũng chưa chắc có thể xuất hiện một người. Có thể nói Liên trưởng lão đám đều nhận thức Giang Ba thực lực cùng tiềm lực, cho là hẳn có năng lực đứng ở trung phẩm.

Mà Giang Ba cũng không có làm cho các Trưởng lão thất vọng, tiến vào trung phẩm sau đó, theo chót nhất thuận vị bắt đầu nỗ lực, gần nửa tháng, cũng đã kéo lên 100 nhiều thứ tự, tại trung phẩm danh tiếng nhất thời vô lượng.

"Khục khục hừ!"

Thấy Giang Ba cùng Trần Diêu bắt chuyện thật vui, mấy người còn lại không biết là cảm thấy chịu vắng vẻ, còn là cho rằng Trần Diêu đoàn người này theo mặt cùng mà đến, thấp xuống bên trong nhà này tự hội phong cách.

Chỉ thấy một người trong đó có ý lớn tiếng ho khan vài tiếng, dùng rõ ràng quá cao âm lượng nói ra: "Thật không nghĩ tới, cái này trung phẩm sau cùng chạm tay có thể bỗng mới thiên tài Giang Ba, lại có thể biết cùng loại này tạp chủng lui tới, thật sự là chắc chắn chắc..."

Người này nói chuyện thời điểm mặc dù không có mặt hướng Trần Diêu, nhưng nghiêng đầu đi, dùng ánh mắt còn lại khinh miệt nhìn sang người sau, tựa hồ trong lòng đối với mặt cùng thành kiến rất sâu, không biết có hay không là bởi vì chính mình cũng là theo mặt cùng mà đến, muốn phải nhanh một chút ném rồi cùng mặt cùng hết thấy liên quan.

Mà hẳn nói chuyện âm lượng lại hiển nhiên quá cao, chột nghe xong tựa hồ là uống nhiều làm bầm lâu bầu, trên thực tế rồi lại hiển nhiên là tại trước mặt mọi người nhục nhã Trần Diêu.

"Vị sư huynh này, ngươi có gì nói ra lời ấy? ? Diêu huynh thực lực mạnh mẽ, ta là thấy tận mắt chứng nhận qua đấy, hẳn vị trí ở cuối cùng nhất định có nguyên nhân của hẳn, ngươi mở miệng trào phúng lại là có gì? ?"

Giang Ba tuy rằng nhìn như vẫn nhợt nhạt, nhưng từ trước đến nay trọng nghĩa tức giận, lúc ấy liền đã kéo xuống mặt, trong lời nói có chứa một tia giận dữ chỉ ý.

"Hắc hắc, Giang Ba, không cần để ý bọn hần."

Trần Diêu đã trải qua mặt cung hết thấy, tựa hồ đối với người khác nhục nhã đã có nhất định được chống cự năng lực, chẳng những không có tức giận, ngược lại giờ lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, cũng không quay đầu lại đáp lại nói: "Chỉ sợ có chút trung phẩm tu sĩ, liền tạp chủng đều đánh không lại đây...!"

"Người nói cái gì...!"

Kẻ đàn cũng nghe được đi ra, Trần Diêu nói đúng là cái kia khiêu khích người, người sau nhảy mà đứng người lên, chén rượu trong tay một ném, thò tay chỉ vào Trần Diêu lớn tiếng nói: "Mặt cung tạp chủng, khẩu xuất cuồng ngôn! Ta hôm nay liền muốn giáo huấn ngươi!"

"Ha ha, ra khỏi miệng đã thương người là ngươi, muốn động thủ cũng là ngươi, sư huynh thật lớn hòa khí, nên uống chút tình tâm khẩu phục dịch thể rồi ~"

Trần Diêu còn là cái kia phù hợp cả lo phát phơ bộ dạng, cũng không đứng dậy, mà là chậm rãi quay đầu, một tay đào lấy rì mũi, kiêu ngạo cười nói: "Thật sự muốn đánh? Ta chấp ngươi một tay như thế nào a?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80:: Sớm truyền tin

"Ra khỏi miệng đã thương người là ngươi, muốn động thủ cũng là ngươi, thật sự muốn đánh? Ta chấp ngươi một tay như thế nào a?"

Trần Diêu một tay đào lấy rì mũi, kiêu ngạo lời nói triệt để chọc giận Giang Ba trong phòng người khiêu khích, chỉ thấy người sau trên trán nổi gân xanh, hiển nhiên đã phần nộ đã đến cực hạn.

Trần Diêu vì sao giống như này lực lượng cùng đảm lượng, đối mặt trung phẩm cao thủ khiêu khích chút nào không lùi bước, ngược lại mở miệng trêu chọc? Hiện trường mọi người cũng không cảm thấy kỳ quái, nhưng độc giả chur quân có lẽ trong lòng có nghi hoặc.

Đối với Trần Diêu hành vi, Giang Ba nhập lại không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì hần một mực tin tưởng vững chắc, Trần Diêu nhất định là đã ẩn tàng thực lực chân thật, đứng ở mặt cung có nỗi khổ tâm riêng của hần cùng nguyên nhân, lấy chính hần tại hần thanh môn nhập môn thí luyện trong cảm thụ mà nói, đối mặt một gã trung phẩm cao thủ, Trần Diêu nên không rơi vào thế hạ phong.

Tô Hiền Dũng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì hần sớm đã nghe nói vượt qua kiểm tra tại Trần Diêu đủ loại nghe đồn, nửa tháng, theo một cái cửa bên ngoài hần biến thành mặt cung nhất đẳng cao thủ, tất nhiên với hần đặc biệt thủ pháp cùng thực lực.

Duyệt Nhi cũng không thấy kỳ quái, bởi vì tại đi vào trung phẩm lúc trước, Trần Diêu liền hỏi qua Duyệt Nhi, bản thân thực lực trước mắt tại hần thanh môn trong ước chừng là cái gì tiêu chuẩn.

Duyệt Nhi trả lời là, tại mặt cung không hề nghi ngờ đã là đệ nhất, vô luận là Lưu Nhất Điểm còn là Quách Điểm, tại cứng rắn trên thực lực cũng đã không cách nào cùng đồng tu lưỡng tượng Trần Diêu chống lại, chẳng qua là bởi vì lúc trước có điểm tích lũy trụ cột, vì vậy tại thuận vị bài danh trên thoảng vượt lên đầu mà thôi.

Về phần tại trung phẩm, Trần Diêu tiêu chuẩn tại Duyệt Nhi xem ra, cũng đã có trung hạ trái phải thực lực, dựa theo thuận vị đến sắp xếp mà nói, ước chừng tại 2800 danh trái phải, cùng Giang Ba cơ bản tương đối.

Nhưng mà Duyệt Nhi đầu là dựa theo lúc trước hoàn thành ong thợ nhiệm vụ lúc, Trần Diêu tiêu chuẩn cùng năng lực làm phán đoán, nàng cũng không hiểu biết, ở đẳng kia sau đó, Trần Diêu đã lại luyện hóa một viên túi mật rắn, hơn nữa đã lấy được hệ thống thăng cấp, lưỡng tượng khả năng đều đi tới Luyện Cốt cấp hai tiêu chuẩn, thực lực lại một lần nữa đã có bay vọt về chất.

Tại hoàn thành mấy cái nhiệm vụ sau đó, Trần Diêu tích góp từng tí một đi một tí chưa phân xứng {điểm thuộc tính}, hơn nữa thăng cấp đạt được 5 điểm thuộc tính, Trần Diêu đem toàn bộ thêm tại nhanh nhẹn phía trên. Dưới mắt Trần Diêu ba cái chủ yếu thuộc tính cũng đã lên 20, lực lượng càng là đạt đến 33 điểm nhiều, tăng thêm cấp một "Lực lượng biên độ tăng trưởng" kỹ năng gia trì, thực tế lực lượng trị giá là 36 điểm.

20 nhanh nhẹn, 23 tiên năng, 36 lực lượng, đang bình thường nhân trung đã là siêu nhân cấp bậc, hầu như có thể lấy một địch trăm. Lại phối hợp lưỡng tượng đồng tu mang đáng sợ hơn lực phá hoại, Trần Diêu có đầy đủ tin tưởng đánh bại cái này người khiêu khích.

Càng trọng yếu chính là, tại lên tới 4 cấp sau đó, Trần Diêu còn chưa cùng người chính thức giao chiến qua, nội tâm của hắn cũng là kích động, rất muốn biết mình thực lực trước mắt cuối cùng như thế nào.

"Mặt cung tạt chúng, đừng vội khẩu xuất cuồng ngôn!"

Người khiêu khích giận dữ, vài bước đi vào Trần Diêu trước mặt, cả giận nói: "Hôm nay liền để ta làm cho ngươi hảo hảo học một khóa, nói cho ngươi biết trung phẩm cùng mặt cung cực lớn chênh lệch!"

Trung phẩm chi tu sĩ, thực lực tiêu chuẩn vượt xa mặt cung, cho dù là kém nhất tu sĩ, cũng có Luyện Cốt tam giai khả năng. Dưới mắt đứng ở Trần Diêu trước mặt người khiêu khích, càng là đã đi tới Luyện Cốt tam giai đỉnh phong, thuận vị bài danh tại 2755 danh, so với Giang Ba còn muốn hơi cao một chút.

"Chết Trần Diêu ngươi phiền chết rồi, vốn chúng ta thời gian cũng đã rất khẩn trương rồi, ngươi còn muốn cùng người đánh nhau!" Duyệt Nhi ở một bên bĩu môi bất nhẫn nói: "Muốn đánh cũng nhanh chút đánh, nhanh đem cái này người quái dị đánh bay chúng ta để nói chính sự ~"

"Ngươi ngươi ngươi...!"

Duyệt Nhi lời nói không khác là lửa cháy đổ thêm dầu, đem người khiêu khích cái mũi đều cho tức giận lệch ra, hắn không thể kìm được, nhắm ngay Trần Diêu mặt hung hăng chém ra một quyền.

"Chậm hơn ~"

Trần Diêu thật sự đem một cái tay vắt chéo sau lưng, chứng kiến đối phương ra quyền tốc độ, đoán được người này nên này đây lực lượng sở trường, nhanh nhẹn chỉ sợ còn dưới mình, liền dễ dàng nghiêng đi thân đi, hơi hốt tránh khỏi một quyền này.

"Bộ pháp như nước, nắm lấy bất định." Giang Ba tựa hồ lại thấy được cái kia tại nhập môn thí luyện trên đại sát tứ phương Trần Diêu, không được gạt đầu tán thán nói: "Diêu huynh thực lực như cũ là mạnh như thế sức lực, tránh tốt!"

"Tập chúng, ngươi cho ta đứng thẳng, có bản lĩnh không muốn tránh!"

Người khiêu khích quyền kinh liên tục, trên không trung hóa quyền thành chưởng, bàn tay bình đưa, ngang bổ ra, thẳng đến Trần Diêu cái cổ.

"Đạp đạp"

Trần Diêu không nhanh không chậm, bức này công kích vẫn không thể làm cho hắn cảm thấy nguy cơ, bước chân biến hóa thấp người nhường lối, sử dụng đối phương một chưởng đánh hụt, phía bên phải thân thể môn hộ mở rộng ra.

"Thần mộc chi đồng!"

Cùng lúc đó, Trần Diêu cũng không quên sử dụng kỹ năng, rất nhanh kiểm tra đo lường người khiêu khích thuộc tính thực lực.

"Lực lượng 28, nhanh nhẹn 19, tiên năng 17... A..., quả nhiên là cái hệ sức mạnh đấy."

"Tập chúng ngươi bĩu môi thì thầm đang nói gì đấy? ! Xem ta đem miệng của ngươi xé nát!"

Hai lần công kích bị nhẹ nhàng né qua, người khiêu khích triển khai thật sự, chen chân vào quét qua, một cái quét đường chân bức Trần Diêu nhảy người lên, sau đó trong tay tiên năng ngưng tụ, một quyền oanh ra, đối diện lấy Trần Diêu ngực mà đi.

"Nói tất cả quá chậm"

Trần Diêu không kiên nhẫn trên không trung điều chỉnh thân hình, tại đối phương quyền kinh oanh trúng bản thân lúc trước, duỗi ra một tay đưa tay về phía trước, vừa vận Chop vào đối phương trên thiên linh cái, ngay sau đó một cái linh hầu trở mình, rõ ràng lấy đối phương {vì là} điểm tựa, làm ra một cái trước lộn mèo!

"Tốt thân pháp!"

Cái này liền trong phòng còn lại nguyên bản đối với Trần Diêu không để vào mắt tu sĩ đám, cũng bị Trần Diêu thần hồ kỳ kỳ thân pháp cho hấp dẫn, lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

"Ngươi dám nhục ta!"

Người khiêu khích giận dữ, hơi quá thân khư thấy nhưng là Trần Diêu ngậy ngốc khuôn mặt tươi cười, nhất thời thẹn quá hoá giận, đem toàn thân tiên năng tập trung vào nắm đấm chỗ giữ một chút, nhắm ngay Trần Diêu chóp mũi đập tới.

"Có bản lĩnh cùng ta ngạnh kháng tiên năng! Nhìn xem người nào nội tình phong phú!"

"Tốt."

Trần Diêu lười biếng đáp ứng một tiếng, một bên ngáp một bên vươn tay ra, một tay lấy oanh đến nắm đám bắt lấy, định trên không trung.

"Lực lượng thật đáng sợ!"

Trong phòng mọi người cũng biết, người khiêu khích lấy lực lượng sở trường, phối hợp tiên năng ra sức một kích, rõ ràng {bịđược} Trần Diêu một chút dừng ở trên không, coi như một cái kim sắt bình thường không chút sút mẻ, không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Uống a a a ! ! !"

Người khiêu khích phát huy ra bản thân toàn bộ thực lực, tiên năng trào lên mà ra, đều muốn dựa vào tiên năng áp chế Trần Diêu. Nhưng ai biết Trần Diêu tiên năng dự trữ căn bản không có ở đây hẳn phía dưới, một phen giằng co xuống cũng không lấy được hướng đầu gió.

"Tập chúng, người... Người là một tượng? ? !"

Trần Diêu bàn tay lực sắc quang mang {bịđược} người khiêu khích để ở trong mắt, đoán được tượng tính, người sau đột nhiên mặt lộ vẻ vẻ mừng như điên, lớn tiếng cười nói: "Ha ha ha ha, quả nhiên là một tượng!"

"Người cũng biết ta là hỏa tượng, hàn thanh môn trong ít có, chính dễ dàng khắc chế người!" Người khiêu khích cười đắc ý nói, trong tay cũng tùy theo tàn mạt ra từng điểm ánh sáng màu đỏ: "Tượng tính tương khắc, dù là người tiên năng dự trữ tại ta phía trên, cũng không phải là đối thủ của ta, xem chiêu!"

"Oanh!"

Người khiêu khích thật sự có vài thanh bàn chải, ra sức thúc giục phía dưới, rõ ràng làm cho Trần Diêu bàn tay cũng có chút đau nhức. Nhưng mà Trần Diêu cũng không thêm để ý, tay kia bóp chỉ tính toán, cau mày nói: "Người là hỏa tượng? Cái kia nếu như ta là thủy tượng mà nói, chẳng phải là vừa vận khắc người?"

"Người..." Người khiêu khích {bịđược} Trần Diêu một câu cho nói bối rối, hoàn toàn không rõ Trần Diêu trong hồ lô bán là thuốc gì đây, trong lòng lập tức có chút dao động đứng lên, khó hiểu nói: "Người nói cái gì... ?"

"Một tượng, thu, thủy tượng, đi người ~!"

Trần Diêu lung tung hô câu khẩu hiệu, yên lặng đem một tượng tiên năng rất nhanh thu hồi, đồng thời lấy bất khả tư nghị tốc độ vận chuyển lên thủy tượng tiên năng, trên bàn tay màu sắc trong nháy mắt biến hóa, từ lục biến xanh, dâng lên mà ra, đem người khiêu khích màu đỏ nắm đám bao bọc trong đó.

"Cái này... Người... Vì cái gì... ? ! !"

"Oanh!"

Một tiếng trầm đục, phòng nhỏ rung rung, trên đất bụi mù {bịđược} kích khởi, trên không trung phiêu tán.

Chờ bụi mù tản đi, mọi người tròn mắt nhìn, chỉ thấy trong phòng nhỏ, Trần Diêu chính bóp lấy cổ tay của mình, biểu lộ có chút nhẹ nhõm. Phòng nhỏ một bên kia trong góc, cuộn mình lấy một người, đã bị triệt để đánh bất tỉnh, bất tỉnh nhân sự.

"Khục khục, các vị các sư huynh."

Mọi người ở đây còn chưa kịp phản ứng, nhìn xem trên trận ngay lập tức biến hóa tình thế ngăn người thời điểm, Trần Diêu mở miệng cất cao giọng nói: "Hôm nay ta mặt cùng Trần Diêu đến đây nơi đây, ngoại trừ chiếu cổ bằng hữu cũ, thương lượng một ít chuyện bên ngoài, còn có một nho nhỏ truyền tin muốn sớm nói với các vị."

"Ta Trần Diêu rất nhanh sẽ đến trung phẩm, nhưng ngốc không được bao lâu, sẽ đến thượng huyền đi. Mặc dù chỉ là tạm thời ở chỗ này qua cái chân, nhưng hy vọng trung phẩm chư vị không nên nhìn không nổi người ăn hiếp ta, bằng không mà nói..."

Nói qua, Trần Diêu nhếch miệng cười cười, trong cười có chứa một tia tà khí, chỉ một ngón tay trong góc bị đánh bại người khiêu khích nói: "Chính là loại này kết cục... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81.: Tầm bảo

"Hy vọng trung phẩm chư vị đến lúc đó không nên nhìn không nổi người ăn hiếp ta, bằng không mà nói, chính là loại này kết cục."

Trần Diêu buổi nói chuyện âm điệu mạnh mẽ, nghe được trong phòng tất cả mọi người không còn nói:

Vừa rồi một trận chiến, Trần Diêu vô luận là theo thân thể còn là tiên năng, đều vượt xa bài danh 2755 trung phẩm tu sĩ, hầu như cùng chơi tựa như liên thắng được tỷ thí. Bực này mạnh mẽ thực lực làm cho người ta lú lờ, mặc cho ai sẽ đối Trần Diêu ra tay, đều được trước nghĩ kĩ bản thân có bao nhiêu cân lượng.

Thì cứ như vậy, đã tại mặt cung thanh danh lan truyền lớn Trần Diêu, trải qua đơn giản mà tính áp đảo một trận chiến, tại trung phẩm thành danh!

"Chích "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diêu tại hàn thanh môn danh vọng lại tăng lên 30 điểm, tổng số đột phá 100 đại quan, đi tới 105 điểm. Theo mặt cung đến trung phẩm, chỉ cần vừa nhắc tới Trần Diêu tên, mấy có lẽ đã là mọi người đều biết rồi.

"Các ngươi nghe nói không? Ngay tại vừa rồi, một cái theo mặt cung đến tạp chủng, rõ ràng vừa lên đến liền đơn đầu đánh bại trong chúng ta phẩm bài danh 2755 vị trí tu sĩ, thực lực có chút đáng sợ đây!"

"Ta còn nghe nói, người này cùng cái kia danh tiếng chính sức lực Giang Ba là bạn tốt, hai người này nếu là liên thủ, về sau trung phẩm chỉ sợ là muốn nổi lên một cô gió lốc rồi."

"Như thế ngu nhân, như thế nào ngay từ đầu gặp đứng ở mặt cung đây? Không phải nói hần tại nhập môn thí luyện mà biểu hiện nhất loạt mất, khỏe mạnh lực lượng đã vượt qua Giang Ba sao? Trong này đến cùng xảy ra chuyện gì chuyện xưa? Tại sao lại diễn biến thành như bây giờ đây? "

Trung phẩm bên trong, khắp nơi đều có người ở thảo luận, vừa rồi tại Giang Ba trong phòng phát sinh trận chiến ấy. Tuy rằng trên lý luận nói, vượt qua bất đồng cung ở giữa tu sĩ chiến đấu, không sẽ ảnh hưởng điểm tích lũy bài danh. Nhưng một cái mặt cung tiểu quý, lấy ưu thế áp đảo chiến thắng trung phẩm tu sĩ, còn là đủ để cho người cảm thấy giật mình.

Ngay tại Trần Diêu tên {bịđọc} truyền khắp trung phẩm thời điểm, Giang Ba trong phòng, bốn người chính vây quanh một trương bàn bát tiên, nghiên cứu cẩn thận lấy cái gì.

"Nếu như chư vị đều quyết định cùng nhau tham dự, ta đây Tô Hiền Dũng cũng liền không che giấu rồi."

Đã nhận được Giang Ba tham dự hứa hẹn, Tô Hiền Dũng làm cho những người còn lại đều ly khai phòng nhỏ, sau đó theo đạo bào bên trong lấy ra một phần cũ kỹ có chút tóc vàng trang giấy, bày tại trên bàn bát tiên.

"Cái này là. . ." Duyệt Nhi liếc mắt nhìn qua, nguyên bản đối với cái gọi là nhiệm vụ hứng thú thiếu thiếu nàng, thoáng cái liền mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt bất khả tư nghị biểu lộ, kinh ngạc nói: "Đây không phải một tấm bản đồ sao?"

"Có đúng hay không." Tô Hiền Dũng thần bí cười cười, thò tay chỉ vào trên bản đồ một cái uốn lượn lộ tuyến, đặc ý nói: "Đây là một trương tàng bảo đồ!"

"Tàng bảo đồ? ? Hàn thanh môn trong nhiệm vụ còn có loại vật này?"

Trần Diêu cũng cảm thấy hết sức tò mò, một bên nhìn kỹ địa đồ xu thế, một bên đặt câu hỏi.

"Hừ hừ, các ngươi bây giờ nhìn nhìn rất đơn giản, nhưng vì nhiệm vụ này, ta thế nhưng là nhọc lòng, hao tổn trọn vẹn hai năm thời gian chuẩn bị đây!"

"Hai năm thời gian, liền vì cái này một trương cái gọi là tàng bảo đồ?" Đối với Tô Hiền Dũng lời nói, Giang Ba có chút bán tín bán nghi.

"Cái này tàng bảo đồ nhưng không phải là cái gì trên chợ mua hàng giả, càng không phải là tùy tiện có thể theo các Trưởng lão trên tay moi ra đến bình thường đồ chơi."

Tô Hiền Dũng vừa nói vừa nhú mày, tựa hồ hồi tưởng lại vì đạt được cái này ngó tàng bảo đồ, mà trả giá những cái kia nỗ lực.

"Đây là một cái hàng loạt nhiệm vụ, vì đạt được cái này ngó tàng bảo đồ, ta làm trọn vẹn hai năm giai đoạn trước nhiệm vụ. Các ngươi căn bản không thể tưởng tượng ta bỏ ra bao nhiêu nỗ lực, mới hoàn thành những cái kia kỳ lạ quý hiếm cổ quái giai đoạn trước nhiệm vụ."

"Vì nó, ta không để ý đến những nhiệm vụ khác, không tham gia tu hành, bên trong môn đánh giá ngày ngày trượt. Cũng không có thiếu người đến bôi mớ, nói ta là tại người si nói mộng, muốn đem ta đánh tỉnh. Ta vì lấy đại cục làm trọng, cũng không có cùng bọn họ động thủ, kết quả bởi vì chiến đấu thất bại, còn bị khấu trừ không ít điểm tích lũy, thuận vị không ngừng hạ thấp, đều nhanh cũng bị đuổi ra hàn thanh môn rồi!"

"Nói thật dễ nghe, cái gì lấy đại cục làm trọng bắt hòa người ta động thủ. . ." Trần Diêu ở một bên nôn rãnh nói: "Nhưng thật ra là không dám cùng người ta đánh đi. . ."

"Không muốn để trong lòng những chi tiết kia!" Tô Hiền Dũng nổi giận nói: "Tóm lại, liền vì nhiệm vụ này, ta mới vẫn luôn tại mặt cung lẫn lộn, nếu không lấy thực lực của ta, sớm có thể tấn chức trung phẩm, xông vào thượng huyện, đi đến nhân sinh đỉnh phong rồi!"

"Đừng ba hoa, nói tiếp ~" Duyệt Nhi không kiên nhẫn phát tay cắt ngang Tô Hiền Dũng khoe khoang, sợ tới mức người sau lui về sau một bước, sợ Duyệt Nhi lại động thủ quát chính mình.

"Lúc trước ta và các người gặp nhau, kỳ thật ta cũng ở đây làm cái này hàng loạt nhiệm vụ chi nhánh nhiệm vụ, muốn lấy được một ít mật ong. Cùng loại nhiệm vụ ta còn hoàn thành rất nhiều, thỏa mãn hết thấy điều kiện, hoàn thành sở hữu trước đưa nhiệm vụ sau đó, tất cả mạnh mẽ, đều chỉ hướng cái này một tương tàng bảo đồ!"

"Bá!"

Tô Hiền Dũng nói qua, đem địa đồ một chút hoàn toàn mở ra. Trần Diêu nhìn kỹ lại, chỉ thấy trên bản đồ biểu thị tương đối rõ ràng, về chủ yếu là một cái vắt ngang đồ vật sơn mạch, theo kia mạnh mẽ tiêu sái bút pháp nhìn lên, tựa hồ nhập lại không phải phạm nhân gây nên.

Tại tàng bảo đồ trong khắp ngõ ngách, có một chỗ lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ), vận dụng ngòi bút như bay, chữ như Giao Long, viết xuống nên chính là vẽ bản đồ người đại danh.

"Hốt Như Phong. . ." Trần Diêu đọc lên cái tên này, cau mày nói: "Tốt tên kỳ cục."

"Cái gì? Cái này ý đồ là Hốt Như Phong tiền bối vẽ hay sao? ?"

Nghe được cái tên này, Giang Ba tâm tình rõ ràng có chút chấn động, vội vàng thấp người nhìn kỹ, sau nửa ngày sau đó gật đầu nói: "Theo chữ viết đến xem, nên là thật dấu vết không thể nghi ngờ. Nhưng mà Hốt Như Phong là một người tu sĩ, cũng là đam mê thi họa một gã văn nhân, tác phẩm lấy sơn thủy lâu các làm chủ, chưa từng nghe nói qua hắn còn vẽ qua tàng bảo đồ a!"

"Không sai, ta cũng đã được nghe nói người này, là chúng ta Đông châu Nam Vực trong lịch sử một gã truyền kỳ tán tu, thực lực siêu tuyệt, có thể so với đương đại đại năng." Duyệt Nhi cũng gật đầu nói: "Tuy rằng thực lực kinh người, nhưng ta nghe không ít người đánh giá, đều nói hắn gian trá xảo hoạt, là một cái chính cống đi lừa gạt cao thủ. Dùng hết các loại thủ đoạn, phá đồ qua không ít môn phái, nhập lại đem bảo vật công pháp {các loại} trộm lấy không còn, là một cái bị người làm cho phi nhỏ gia hỏa."

"Đã đến kia lúc tuổi già, bởi vì dưới thực lực trượt, lại cừu nhân rất nhiều, lang bạc kỳ hồ (sống đầu đường xó chợ), {bị} mọi người đuổi giết. Cuối cùng cũng không biết kết cục như thế nào, nghe nói là ẩn lui tại rừng, không biết tung tích."

Giới thiệu xong Hốt Như Phong cuộc đời, Duyệt Nhi đối với nhiệm vụ này bản thân có chút chán chờ.

"Như vậy một tên vẽ tàng bảo đồ, thật có thể tin tưởng sao. . . ?"

"Như thế nào không thể tin rồi! Liền hàn thanh môn các Trường lão đều thư, người dựa vào cái gì không tin!"

Có lẽ là bởi vì Duyệt Nhi chất vấn bản thân vất vả khổ cực hai năm mới lấy được tàng bảo đồ, Tô Hiền Dũng lại có chút ít không cao hứng trở lại, cả gan đối với Duyệt Nhi phân bác vài câu. Thẳng đến Duyệt Nhi về mặt âm trầm giờ lên một bàn tay, bắt đầu hướng trên mặt hắn khoa tay múa chân thời điểm, mới vội vàng chịu thua, thò tay tại trên địa đồ một cái điểm chỉ một cái, nói sang chuyện khác: "Nhiệm vụ của chúng ta, chính là đến cái chỗ này đi!"

Trần Diêu nhìn kỹ, Tô Hiền Dũng chỉ vị trí, đã viết một cái lối viết thảo "Huyền" chữ. Dựa theo phụ cận ý đồ bày ra đến xem, nên là vừa vặn ở vào tòa rặng núi này chính giữa.

"Một cái huyền chữ, cuối cùng vùng núi này phía dưới, cất giấu cái gì có một không hai trân bảo đây. . . ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82:: Xuất phát! Nhiệm vụ độ khó 7!

Đêm hôm đó, Tô Hiền Dũng đối với địa đồ, hướng Trần Diêu, Duyệt Nhi, Giang Ba ba người kỹ càng giải thích nhiệm vụ lộ tuyến tình huống, cần phải chú ý chi tiết vân... vân vân đề, thẳng đến đêm khuya.

Ngày kế tiếp sáng sớm, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, ly khai hàn thanh môn chỗ đỉnh núi cao, một đường hướng tây, tiến về trước phụ cận một chỗ

chiếm diện tích có chút rộng lớn sơn mạch—— thương Nhạc Sơn mạch tiến lên.

"Chúng ta chỉ có ba ngày thời gian." Trên đường, Tô Hiền Dũng nhắc nhở: "Kế tiếp không có chút thời gian nghỉ ngơi, phải làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm, suốt đêm đi về phía trước, mới có thể bắt kịp Chủ nhật thời gian điểm, kịp thời đem điểm tích lũy tránh tới tay."

Một đường bên ba, cũng không biết bay qua bao nhiêu ngọn núi, chỗ cạn bao nhiêu dòng sông, mấy người lấy tốc độ nhanh nhất đi về phía trước, theo sáng sớm đi đến Chạng Vạng, cuối cùng đi tới chỗ mục đích điểm khởi đầu.

Thương Nhạc Sơn mạch, Đông châu Nam Vực danh sơn một trong, cao vạn nhận, dài không biết mấy ngàn dặm, vắt ngang Đông châu Nam Vực đồ vật, là ngăn Đông châu Nam Vực nam bắc hai đại khối đất trọng yếu địa lý đường ranh giới.

Sơn mạch phía trên dãy núi nhiều người linh, các loại linh mộc dị thú nghỉ lại, Linh khí tổ khắp, là một chỗ ngồi xuống tu hành nơi để đi.

Nhưng mà như thế bảo địa, rồi lại thủy chung không người lúc này khai tông lập phái, như hỏi nguyên nhân tức thì nói rất dài dòng.

Tại không ít tu sĩ truyền miệng nghe đồn rằng, tại thương Nhạc Sơn mạch nội địa một chỗ, chôn dấu giống nhau có một không hai trân bảo. Có người nói là Thượng Cổ đại năng lưu lại vũ khí, có người nói là cái nào đó thần bí giáo phái chôn dấu Chí Bảo, có người nói là giống nhau vừa xuất thế là được hiệu lệnh trời hạ lệnh bài, có người nói là một chỗ đi thông Tiên Giới vào miệng.

Mà chèo chống những thứ này thuyết pháp căn cứ, ở nơi này thương Nhạc Sơn mạch bản trên khuôn mặt.

Thương Nhạc Sơn mạch chiếm diện tích rất rộng, kia tổng thể diện tích cùng một cái loại nhỏ quốc gia tương đối, trong đó không biết sinh tồn bao nhiêu cường đại đến tốt đỉnh ma vật dị thú. Nếu bàn về, có thể tính làm là cả Đông châu Yêu Tộc Thánh Địa. Nhưng mà những thứ này dị thú bên trong, nhưng lại chưa bao giờ xuất hiện qua chính thức Yêu Vương.

Truy cứu nguyên nhân đơn giản có hai loại thuyết pháp, một là rất nhiều Yêu Tộc lẫn nhau không phục, nhiều năm qua mấy năm liên tục chinh chiến, lại trùng hợp chưa bao giờ xuất hiện qua có tỷ nghề quần hùng chi thiên phú thiên tài gọi bằng cụ, vì vậy không có một yêu có thể xưng vương xưng bá.

Một loại khác thuyết pháp lại cho rằng, chính là do ở thương Nhạc Sơn mạch xuống chôn dấu vô thượng Chí Bảo, khiến cho nhiều năm qua không ngừng có Nhân tộc đại năng tiến về trước tìm kiếm, thỉnh thoảng cùng Yêu Tộc phát sinh xung đột, thậm chí đại khai sát giới, dẫn đến Yêu Tộc cường giả không ngừng bị giết, không cách nào chính thức phát triển.

Mà thương Nhạc Sơn mạch khắp nơi có thể thấy được đao hoa kiếm khắc, đại năng giao chiến lưu lại đủ loại dấu vết, tựa hồ cũng ở đây {vì là} loại thứ hai thuyết pháp làm lời chú giải.

Trần Diêu bọn hắn làm cho truy tìm chính là 7 nhiệm vụ cấp, sẽ cùng những thứ này trong truyền thuyết Chí Bảo có quan hệ sao?

Thăng đến Thái Dương sắp xuống núi thời điểm, Trần Diêu một nhóm bốn người mới cuối cùng đi tới địa đồ chỉ nhiệm vụ thứ nhất điểm.

Đây là thương Nhạc Sơn mạch bên ngoài dưới chân một sơn động vào miệng, không giống với hàn thanh môn chỗ đỉnh núi cùng phụ cận dưới ngọn núi sơn động, thương Nhạc Sơn mạch không chỉ có bản thân lớn làm cho người ta sợ hãi, hơn nữa liên sơn động đều lớn làm cho người ta lưu luyến.

"Này sơn động, quả thực cùng xe lửa đường hầm tựa như!"

Trần Diêu không khỏi nhớ tới nguyên bản trong thế giới nhân công mở cực lớn sơn động, nhìn xem thiên nhiên Quý Phủ thần công tác tác kêu kỳ lạ.

Nhưng mà tại một trong nháy mắt, đột nhiên có một cái ý nghĩ đã hiện lên Trần Diêu trong đầu:

Ai biết này sơn động, có phải hay không cũng là thời kỳ thượng cổ, nhân loại mở đi ra nhân công đường nhỏ đây?

"Tất cả mọi người chuẩn bị xong chưa?"

Tô Hiền Dũng câu hỏi đem Trần Diêu theo trong lúc miên man suy nghĩ kéo về sự thật, thấy mọi người đều gật đầu, Tô Hiền Dũng hít sâu một hơi, cất cao giọng nói: "Nhiệm vụ độ khó 7, bắt đầu!"

Tô Hiền Dũng vừa dứt lời, mấy người liền nhanh chóng hành động, Trần Diêu xung phong, lợi dụng tiên năng thấp sáng một cái thật nhỏ quang cầu đi theo bản thân chiếu sáng, sau đó cũng không quay đầu lại đi tới đen kịt tĩnh mịch trong huyết động.

"Các người cũng đừng kéo ta chân sau a ~ "

Trần Diêu nghênh ngang chạy xa, vẫn không quên mở trên một câu vui đùa, tức giận Duyệt Nhi thẳng nghiêng rằng: "Thôi Trần Diêu! Là người đừng kéo ta chân sau mới là!"

Trần Diêu vào sơn động sau đó, Tô Hiền Dũng cũng nom nớp lo sợ đi vào theo. Mặc dù đối với tại nhiệm vụ quá trình, hẳn so với bất luận kẻ nào đều muốn quen thuộc, nhưng trời sinh người nhát gan hắn, thực đã đến động thật sự nhĩ thời điểm, còn là không khỏi có chút khiếp đảm, hai chân đều tại run nhè nhẹ.

"Ta ta ta, ta cũng đi a!"

"Đạp đạp đạp "

Theo hai người rất nhanh đột nhập, không bao lâu, theo son động bên ngoài cũng đã nhìn không tới hai người tiên năng phát tán ra hào quang rồi. Tại mắt đi hai người tung tích ước chừng nửa nén hương sau đó, một mực ngồi dưới đất nghỉ ngơi Duyệt Nhi cuối cùng đứng dậy, hừ phát điệu hát dân gian bắt đầu giãn ra thân thể.

"Hô ~!" Chờ toàn thân đều hoạt động mở sau đó, Duyệt Nhi tự giác đã tiến nhập trạng thái tốt nhất, cười tủm tỉm đối với Giang Ba nói: "Đã đến giờ rồi, ta cũng nên đi vào rồi ~ đẹp trai tiểu đệ đệ tại cửa ra vào hảo hảo làm tốt hậu cần công tác ha ha ~ "

"Hắc ~", "Cọ!"

Duyệt Nhi thật là một cái tính nôn nóng, lời còn chưa nói hết liền một bước đạp xuống, toàn bộ người coi như mũi tên nhọn bắn ra, trong nháy mắt chui vào huyệt động trong bóng tối, chỉ để lại Giang Ba đứng ở cửa động, mỉm cười khua tay nói dừng.

"Các ngươi ba người, nhưng nhất định đều phải bảo trọng a... !"

Mặt trời xuống núi rồi.

Trong động chiều sâu ba cây số chỗ.

"Đạp đạp đạp đạp "

Trần Diêu đang tại tốc độ cao nhất chạy trốn, tại phía sau hắn không xa ra, Tô Hiền Dững tiếng bước chân cũng truyền tới, tại trống rỗng trong son động tiếng vọng.

"Tô Hiền Dững, có còn xa lắm không? ?"

"Có lẽ lập tức liền đã tới rồi, ách..." Tô Hiền Dững một bên hết sức đuổi kịp Trần Diêu bước chân, một bên nhớ lại nói: "Đợi đến chúng ta cảm nhận được tiếng gió thổi đi, đi ra cái thứ nhất tiếp xúc điếm!"

"Tiếng gió..."

Trần Diêu hai mắt gắt gao chăm chăm lên trước mắt cái kia kéo dài đến vô cùng xa Hắc Ám Thế Giới, hai lỗ tai trước đó chưa từng có khăn trương lên, đi bắt cái kia thoáng qua tức thì dấu hiệu.

"Vù vù "

Rốt cuộc, một hồi rất nhỏ đến hầu như cảm giác không thấy tiếng gió truyền vào Trần Diêu trong tai, làm cho tinh thần của hắn chịu chấn động!

"Ta đã nghe được!" Trần Diêu dưới chân tốc độ không giảm, la lớn: "Năm giây sau đến tiếp xúc điếm, chuẩn bị phân tán!"

"Tốt!" Tô Hiền Dững cũng không dám lãnh đạm, cùng Trần Diêu bắt quá một trọng trái phải khoảng cách, sợ ra nửa một chút lầm lỗi.

"Năm, bốn, ba, hai..."

Trần Diêu lớn tiếng đếm ngược lấy, một đôi mắt tại huyệt động hai bên vách đá trên rất nhanh quét hình, tìm kiếm cái kia rất trọng yếu dấu vết.

"Một! Chính là trong chỗ này!"

"Đạp", "Đạp "

Hai tiếng nhẹ vang lên, Trần Diêu cùng Tô Hiền Dững coi như hai cái {bịđược} lập báo đuổi theo thở trắng, tại cái nào đó địa điểm rất nhanh phân tán ra đến tựa như, một bên một cái, ngang phi thân đạp đi ra ngoài.

"Vù vù "

Hơi yếu tiếng gió lại lần nữa truyền đến, tựa hồ cũng ở đây chạm đối với hai người hành động làm ra bản thân điều chỉnh.

"Đạp!"

Tại cái gọi là "Tiếp xúc điếm" hai bên mồm núi đá trên vách đá, vừa vặn có hai cái thật nhỏ son động, Trần Diêu cùng Tô Hiền Dững cực kỳ chính xác tính toán tốt rồi thời gian, vừa vặn công bằng chia nhau tiến nhập hai trong son động.

"Xôn xao đạp xôn xao đạp "

Tại hai người vào son động sau đó bắt quá một trong nháy mắt, theo huyệt động ở chỗ sâu trong đột nhiên thoát ra hai cái tốc độ cực nhanh thân ảnh màu đen, theo sát hai người chia nhau tiến nhập hai cái lỗ nhỏ.

"Hô "

Cuối cùng một cổ tiếng gió thổi qua, một cái rõ ràng so với trước hai cái bóng đen lớn hơn một vòng đáng sợ ma vật, theo huyết động nơi cực sâu vọt ra, mang ra càng thêm mạnh mẽ gió nhẹ, trực lăng lăng hướng động huyết phương hướng chạy đi.

Cùng lúc đó, trong động chiều sâu hai km.

"Đạp, đạp, đạp "

Duyệt Nhi tuy rằng so với Trần Diêu cùng Tô Hiến Dũng đã chậm trong một giây lát xuất phát, nhưng mà tốc độ rõ ràng so với hai người nhanh hơn.

Duyệt Nhi một bên chạy nhanh lấy, một bên không ngừng nhìn xem động huyết bộ vách đá trên có hay không có ước định tốt ký hiệu, một trương cái miệng nhỏ nhắn lão đại mắt hứng chu, vẫn còn nhẹ giọng phân nân: "Hai người này, đáng tin cậy không đáng tin cậy a? Nên sẽ không quên làm ký hiệu rồi a!"

Ngay tại Duyệt Nhi sắp thông qua ba cây số tiếp xúc điểm lúc, đột nhiên một đường tiên năng theo vách đá trên thoáng hiện mà ra. Duyệt Nhi thoáng chậm xuống bước chân nhìn qua, cái này dấu hiệu hết sức kỳ lạ, ngang một đường màu lam nhạt tiên năng, dựng thẳng hướng một đường màu xanh nhạt tiên năng, hợp thành một cái nhẹ hay hoa mỹ Thập tự tiêu chí, tại Duyệt Nhi nhỏ nhỏ sau khi xem, trong nháy mắt tiêu tán ra.

"Ngang {vì là} nước, dựng thẳng hướng {vì là} cây, đây đúng là thời Trần Diêu lưu lại dấu hiệu!"

Duyệt Nhi trong lòng một hồi hưng phấn, dứt khoát bước chân dừng lại, thật dài hô thở ra một hơi, sau đó đột nhiên ngẩng đầu lên, một cái cánh tay ngọc nhấc ngang, coi như phóng ra Nguyên Khí Đạn tựa như, đem một cổ tiên năng kích xạ mà ra.

"Oanh!"

Tiên năng mệnh mông cuộn cuộn, toả ra chói mắt kim quang, coi như một quả đạn đạo, hung hăng đánh trúng vào trong bóng tối một cái chính rất nhanh hướng Duyệt Nhi trùng kích mà đến thân ảnh.

"Hí...iiiiii Hàaa...! ! !"

Duyệt Nhi một kích này lực phá hoại kinh người, oanh trong bóng tối ma vật lớn tiếng gào thét, mà diện mục thật của nó, cũng ở đây trong nháy mắt {bị được} Duyệt Nhi tiên năng hào quang cho vạch trần hiện ra:

Đây là một cái giống nhau Tank giống như lớn nhỏ, làn da trắng nõn trắng bệch, sinh ra đáng sợ rãnh nhọn cực lớn động nguyên!

"Hắc hắc, to con, ngươi có phải hay không đang tìm ta a~?"

Duyệt Nhi tươi sáng cười cười, cẩn thận đánh giá một cái trước mắt ma vật, khinh thường lắc đầu nói: "Thoạt nhìn cũng không phải là rất khó đi!"

Lúc này, tại Duyệt Nhi vị trí vị trí phía trước ba trăm mét lần đầu tiên tiếp xúc điểm, bên trái trong huyết động, Tô Hiến Dũng chính run rẩy hai chân, lắp bắp lâm lâm lầu bầu: "Quá, thật tốt quá, Duyệt, Duyệt Nhi giống như đã, đã thuận lợi đúng hạn rồi! Chúng ta thành công đem cái này ba cái gia hỏa cho phân, tách ra!"

"Tê tê...ê...eeee..."

Tô Hiến Dũng trước mặt, một cái ước chừng một người lớn nhỏ động nguyên chính duỗi động dài nhỏ đầu lưỡi, vận sức chờ phát động.

Tô Hiến Dũng chỗ huyết động đối diện, phía bên phải trong huyết động, Trần Diêu tức thì chính đang xắn tay áo lên, ức chế không nổi hưng phấn trong lòng tình cảnh.

"Tiếp xúc điểm thao tác thuận lợi! Như vậy có thể căn cứ thực lực phân phối tiến hành đơn đầu rồi, thời gian tính toán thực là vừa vặn tốt!"

Trần Diêu trước mặt, đồng dạng đứng đấy một cái một người lớn nhỏ động nguyên, trên thân tản mát ra thấu nhân tâm xương đáng sợ Yêu khí đến.

"Tốt, kế tiếp ta liền muốn nhìn, song tu Luyện Cốt cấp hai, cuối cùng có bao nhiêu sức chiến đấu!"

=====

Chương 83:: Phân nhi hóa chi

"Nhiệm vụ của chúng ta mục tiêu, ở nơi này thương Nhạc Sơn mạch ở chỗ sâu trong, muốn đi vào lời nói, có hai con đường tuyến có thể đi."

Hồi tưởng lại trước một đêm, Tô Hiến Dũng tại vì mọi người giảng thuật nhiệm vụ quá trình, như thế nào phân công {các loại:chờ} chi tiết chiến thuật vấn đề lúc tình hình, Trần Diêu không khỏi có chút may mắn.

Cho tới bây giờ, hết thầy cũng rất thuận lợi, chỉ cần mình có thể đánh bại trước mắt địch thủ, có thể thuận lợi xông qua cái này 7 cấp nhiệm vụ khó khăn của thứ nhất!

Tinh táo, chỉ cần gắng giữ tinh táo, tính toán tốt thời gian cùng tiếp xúc điểm, nhất định sẽ không xảy ra vấn đề đấy!

Trần Diêu trong lòng nghĩ như vậy, âm thầm vì chính mình động viên.

"Căn cứ tàng bảo đồ ghi chép, tiến vào thương Nhạc Sơn mạch nội bộ lộ tuyến tổng cộng có hai cái." Tô Hiến Dũng thần tình khẩn trương giới thiệu, tựa hồ mình đã thân ở thần bí tinh mạch thương Nhạc Sơn mạch bên trong, đối mặt với một đám cường đại khó có thể tưởng tượng địch thủ tựa như, dùng run rẩy run rẩy ngữ khí nói ra: "Một là theo son mạch dưới đáy vị trí này, tiến vào một son động, nhưng là như thế này làm có hai điểm tai hại."

"Một là con đường này tuyến hơi dài, cần thời gian khá nhiều, đối với tại chúng ta dưới mắt muốn cướp thời gian tình huống mà nói, có chút không ổn. Hai là trên đường chừng ngại vật không ít, làm cho cần kinh nghiệm chiến đấu cũng khá nhiều, không biết chúng ta thể năng có thể hay không ứng hộ chúng ta đi đến điểm cuối."

"Thứ hai con đường tuyến tức thì so sánh đơn giản thô bạo, trực tiếp theo đỉnh núi không hạ, thông qua son mạch đỉnh cửa động xâm nhập bên trong. Con đường này tuyến tương đối ngắn, ven đường địch thủ cũng ít, tốc độ gấp nhanh hơn gấp đôi có hơn." Tô Hiến Dũng nghiêm mặt nói: "Nhưng mà căn cứ địa con dấu tài, đi đường này tuyến mà nói, trên đường gặp được một cái đàng trước trước đó chưa từng có ** phiền."

"Cái gì ** phiền?" Đối với sở hữu cần kiên nhẫn cùng thời gian lựa chọn, Duyệt Nhi đều có một loại trời sinh bài xích, không kiên nhẫn mà hỏi.

"Ta cũng không biết." Tô Hiến Dũng nhún vai nói: "Trên bản đồ không có dấu hiệu."

"Dùng, ngại cái này cái gì phá địa ý đồ, đến cùng là từ đâu đến hay sao? Dựa vào không đáng tin cậy a? ?"

Đối mặt Duyệt Nhi chất vấn, Tô Hiến Dũng có chút lúng túng gãi gãi đầu nói: "Là làm nhiệm vụ cho."

"Nhiệm vụ gì?" Đối với Tô Hiến Dũng hàm hồ suy đoán trả lời, Duyệt Nhi càng thêm mất hứng, chu mỏ nói: "Ta như thế nào chưa từng có nhìn thấy qua sẽ cho tàng bảo đồ nhiệm vụ?"

"Đây là buôn bán cơ mật!" Tô Hiến Dũng tựa hồ đối với tin tức của mình nơi phát ra có chút dễ tâm, như thế đáp lại.

"Tê tê...ê...eeee "

Theo trong hồi ức trở lại trước mắt sự thật, Trần Diêu có chút hoảng hốt nhìn trước mắt gào rú không chỉ động nguyên, âm thầm bắt đầu vận chuyển tiên năng, một bên cẩn thận quan sát đến động nguyên hướng đi, lựa chọn phù hợp hành động lộ tuyến, một bên giảng thủy tượng tiên năng tụ tập đã đến song quyền phía trên.

"Cái này Tô Hiến Dũng, cũng không biết lời nói của hắn đáng tin cậy không đáng tin cậy, động này nguyên thật là thủy tượng Yêu thú sao?"

"Xôn xao đập!"

Ý muốn lúc giữa, động nguyên tựa hồ ý thức được Trần Diêu đang tại tụ tập năng lượng, đột nhiên đập động trắng nổi bộ pháp, mãnh liệt về phía trước chạy tới. Một trường tanh hôi vô cùng mạnh lớn mở ra, dài nhỏ lưỡi nuốt ra, thẳng đến Trần Diêu mi tâm mà đi.

"Theo chúng ta vào son động bắt đầu tính lên, ước chừng tiến lên 6 trong sau đó, liền sẽ gặp phải cái thứ nhất chừng ngại vật." Tô Hiến Dũng biểu lộ ngưng trọng, bộ dáng rất giống là một cái người nhất gan Tướng Quân tại lâm trước khi chiến đấu động viên diễn thuyết tựa như: "Sẽ có hai cái lớn hơn động nguyên xuất hiện, nếu như là lần đầu tiên làm nhiệm vụ này tân thủ, rất có thể lại ở chỗ này lật thuyền."

"Cái này hai cái động nguyên tuy rằng cường đại, nhưng mà cũng không phải lần này công kích tiết mục cuối cùng, sự xuất hiện của bọn nó, chỉ là vì cuốn lấy người xâm nhập, cho đằng sau đại gia hỏa tranh thủ thời gian. Nếu như chúng ta ngây ngốc tại nguyên chỗ cùng chúng nó kịch chiến, rất nhanh cũng sẽ bị chúng nó 'Lão đại' cho đuổi theo, chết thảm tại chỗ."

"Vì vậy ta đem cái này lần thứ nhất chạm mặt, mệnh danh là ' lần đầu tiên tiếp xúc điểm ' ở chỗ này, " nói qua, Tô Hiến Dũng giương mắt nhìn Trần Diêu liếc, trịnh trọng chuyện lạ nói: "Ta và ngại hai người, phải chịu trách nhiệm đem chúng nó dẫn dắt rời đi!"

"Xôn xao đáp!"

Thương Nhạc Sơn mạch dưới đáy trong huyết động, Trần Diêu trước mặt động nguyên đang điên cuồng đột kích. Trần Diêu trong đầu một bên hồi tưởng đến Tô Hiến Dũng bố trí, một bên án binh bất động, chậm đợi động nguyên công trước mắt.

"Xoạt!"

Ngay tại động nguyên cái kia bóng loáng chán người lão đại ngã vào Trần Diêu trước mắt trong nháy mắt, người sau đột nhiên phát lực, song quyền đều xuất hiện, hai cổ màu lam nhạt tiên năng coi như hồng thủy ra áp, mãnh liệt hướng động nguyên đầu đuôi giết mà đi.

"Tô Hiến Dũng, ta liền tin tưởng người một hồi!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, ra tay không hề thương cảm.

"Tại sao là chúng ta tới dẫn dắt rồi đi bọn hắn?"

{làm lúc} Tô Hiến Dũng đưa ra cái này lần đầu tiên tiếp xúc điểm chiến thuật thời điểm, Trần Diêu cũng phát ra nghi vấn của mình.

"Bởi vì này hai cái trăm năm động nguyên chí âm, Tử Tượng thuộc thủy, mà ta và người hai người, cũng đều là trời sinh thủy tượng, cùng hắn tranh chấp sẽ không rơi xuống hạ phong." Tô Hiến Dũng dương dương đắc ý nói: "Mà đối mấu chốt đây, còn tại ở cái kia nghìn năm động nguyên tượng tính vấn đề."

Trong sơn động, Trần Diêu song quyền đều xuất hiện, đuôi tại động nguyên công trong bản thân lúc trước, hung hăng oanh tại kia đầu phía trên.

"Oanh!"

Mệnh môn cuộn cuộn tiên năng coi như một quả đạn đạo, theo Trần Diêu động tác, phát huy ra cực kỳ đáng sợ lực phá hoại.

"Hi!"

Trăm năm động nguyên kêu thảm một tiếng, bởi vì kia đã là hết tốc độ tiến về phía trước, đối mặt Trần Diêu đột nhiên tập kích, căn bản không kịp chuyển hướng, {bị được} cái này hai quyền rắn rần chắc chắn đập trúng, nhất thời đã bị oanh bay ra ngoài, hung hăng ngã ở mỏm núi đá trên vách đá, cháy xuống trên mặt đất.

"Thật mạnh lực phòng ngự!"

Trần Diêu thán than một tiếng, động này nguyên làn da mềm mại trắng nõn, thậm chí có thể chứng kiến bề ngoài dưới da trong mạch máu, xanh máu đen chậm rãi lưu động. Như thế non mịn làn da, nhìn như yếu đuối, trên thực tế đập nên đi lên nhưng lại có khác cảm xúc.

"Thế chất mềm mại, nhưng co giãn mười phần, một quyền đi lên coi như tập trung bông, hữu lực sử dụng không xuất ra, thật sự khó chịu."

Trần Diêu lắc đầu, nhìn xem động nguyên rất nhanh đứng dậy, một lần nữa trở lại công kích tư thái, trong lòng mình cũng bắt đầu đã ra động tác bàn tính.

Như thế nào mới có thể công phá động này nguyên đặc biệt phòng ngự hệ thống? Trần Diêu ý tưởng trước sau như một đơn giản thô bạo, {các loại chò} động nguyên lần nữa đứng dậy đột kích thời điểm, hắn đã khước miệng khẽ nhếch, này ra ý hay.

"Nếu như theo bên ngoài không được, ta đây liền từ bên trong công kích!"

"Hi...iiiiii Haaaa...!"

Động nguyên lớn tiếng kêu réo, miệng rộng mở ra, lần này học thông minh, không trực lăng lăng vọt tới phụ cận đến công, ngược lại tại khoảng cách Trần Diêu nửa trượng xa vị trí dừng bước lại, dùng miệng đầu cho rằng nắm đấm, về phía trước hung hăng kéo tới.

"Liền trung phẩm tu sĩ đều đánh không trúng ta, người chính là một cái động nguyên tốc độ lại có thể làm khó dễ được ta?"

Trần Diêu mỉm cười, căn bản lơ đãng, chỉ thấy hắn "Đạp" một bước đạp xuống, toàn bộ người bay không dựng lên, vừa vặn vượt qua động nguyên đầu lưỡi, sau đó bước chân một chút, chính đạp tại kia mềm mại lưỡi trên đầu, cho mượn một phần lực, toàn bộ người về phía trước xông lên, mãnh liệt chạy về phía động nguyên mở lớn miệng.

"Thu "

Động nguyên tựa hồ cảm thấy không đúng, rất nhanh thu hồi lưỡi, nhưng mà thì đã trễ. Trần Diêu coi như một đạo thiểm điện, lấy so với động nguyên thu hồi đầu lưỡi còn muốn tốc độ nhanh xông về trước đi, đuôi tại động nguyên ngậm miệng lại lúc trước đứng hạn, trên hai tay tiếp theo chống đỡ, đem động nguyên miệng cho một mực chống đỡ, khép kín không được.

"Hi...iiiiii Haaaa...!"

Động nguyên biết không hay, điên cuồng vung vẩy đầu lâu, đều muốn đem Trần Diêu cho vãi đi ra. Nhưng mà Trần Diêu sớm đã đã làm xong chuẩn bị

tâm lý, hai tay coi như bàn ê-tô, không gì phá nổi, trong cơ thể tiên năng vận chuyển, trong nháy mắt liền đi tới trên hai tay.

"Xin lỗi, chỉ trách ngươi không nên tới công kích ta!"

"Xé!"

Trần Diêu hai tay dùng sức, hai cổ thủy tượng tiên năng coi như biên độ tăng trưởng khí, trong nháy mắt làm cho hấn lực lượng tăng nhiều. Hai tay khẽ chống, đột nhiên lôi kéo, rõ ràng đem cái này đầu trăm năm động nguyên tử miệng bộ bắt đầu, sinh sôi xé rách đã thành hai đoạn, nhất thời ọc văng khắp nơi, bị mất mạng tại chỗ.

"Chích!"

Không cần tốn nhiều sức giải quyết xong trăm năm động nguyên, Trần Diêu kinh ngạc với mình đi vào Luyện Cốt cấp hai sau đó thực lực cường đại, cùng lúc đó, hệ thống thanh âm nhắc nhở cũng truyền tới, phát động kiểu nhiệm vụ "Đánh chết động nguyên" thành công hoàn thành.

"A..., 20 điểm kinh nghiệm EXP, coi như cũng tạm được rồi." Đã kiểm tra ban thưởng liệt biểu, Trần Diêu không khỏi đối với Tô Hiến Dũng xem trọng thêm vài phần: "Cái này trăm năm động nguyên quả nhiên là thủy tượng, hai người chúng ta đến công đơn giản đến cực điểm, xem ra nhiệm vụ này không có khó như vậy đi!"

Chi nhánh huyết động bên ngoài, cũng bắt đầu truyền đến đánh nhau thanh âm, Trần Diêu làm sơ nghỉ ngơi, chờ thể lực hồi phục chút ít sau đó, mới đứng dậy đi ra ngoài, vừa đi vừa lầm bầm: "Hy vọng cái kia hai tên gia hỏa đừng như xe bị tuột xích!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84::: Hiện lộ tất cả thần thông

Một phen chiến đấu thủ thắng, Trần Diêu làm sơ nghỉ ngơi, đợi đến lúc thể lực cùng tiên năng đều hồi phục đã đến trạng thái tốt nhất, cái này mới đi ra khỏi huyết động.

"Không biết Duyệt Nhi tình huống như thế nào, cái kia nghìn năm động nguyên thực lực mạnh mẽ, chỉ sợ không lúc trước 5 cấp nhiệm vụ khó khăn cái kia Ngô Công phía dưới, hy vọng nàng đừng quá quá lớn ý, đã lên bị ăn thiệt thòi mới tốt!"

Hồi tưởng lại bố trí hành động nhiệm vụ đêm đó Duyệt Nhi biểu hiện, Trần Diêu thập phần lo lắng, nàng gặp bởi vì chủ quan mà chịu thiệt, {bịđược} ma vật chiếm trên nước.

"Vì sao không cho ta hướng trận đầu? ? Ngươi cái này xấu quỷ, có phải hay không xem thường ta? ! !"

Trước một đêm bố trí chiến thuật lúc, vừa nghe đến hướng trận đầu không phải mình, mà là Trần Diêu cùng Tô Hiến Dũng lúc, Duyệt Nhi là giận dữ, một phát bắt được Tô Hiến Dũng vật áo, đem tóm hai chân cách mặt đất, lớn tiếng chất vấn: "Loại này cái gì phá động nguyên, ta một người có thể giết chết ba con!"

"Không đúng không đúng không đúng là tuyệt đối không phải là xem thường ta và ngươi ở đâu dám xem thường ngươi chẳng lẽ còn không có bị ngươi đánh đủ sao? ?"

Tô Hiến Dũng sợ tới mức đều nhanh tè ra quần, một trương mặt chữ quốc dao động giống như trống lúc lắc, nói chuyện Tất cả đều không còn rồi tức giận miệng, sợ Duyệt Nhi vừa ra tay liền gấp đem đầu của mình cho cánh bay ra ngoài, vội vàng giải thích nói: "Ta đây này an bài là vì lâu dài cân nhắc, ngươi là của chúng ta vương bài, là chúng ta một nhóm trong bốn người mạnh nhất tồn tại, đương nhiên muốn bảo tồn thực lực, không thể đơn giản bại lộ!"

"Ừ..." Duyệt Nhi chưa nguôi cơn tức, cau mày bĩu môi, về mặt hồ nghi nhìn xem Tô Hiến Dũng, sau nửa ngày mới nói: "Có chút đạo lý."

"Đương nhiên có đạo lý!" Tô Hiến Dũng vội vàng rên sất khi còn nóng nói: "Cái này chỉ là chúng ta tiến vào thương Nhạc Sơn mạch sau cửa thứ nhất, tại đây sau đó sở hữu cửa khẩu, đều so với cửa ải này khó hơn gấp mười gấp trăm lần! Đằng sau có rất nhiều quái vật cho ngươi đánh, ngươi yên tâm ta đến lúc đó tuyệt đối không ngăn cản ngươi!"

"Đúng không... ? Vậy được rồi, ngươi nói tiếp."

"Ha ha tốt, vậy ngươi có thể trước tiên đem ta đem thả xuống sao?"

"Bịch", "A ~! !"

Trở lại "Mặt đất" sau đó Tô Hiền Dũng tiếp tục nói: "Căn cứ địa con đầu thu, lớn nhất cái kia động nguyên, tối thiểu đã có nghìn năm đạo hạnh, tu vi kinh người. Tuy rằng thuộc tính đều là thủy tượng, vừa lúc bị Duyệt Nhi kim tượng tương khắc, nhưng mà thực lực thật sự mạnh mẽ ngang ngược, không thể coi thường!"

Lời nói này tự nhiên lại để cho Duyệt Nhi có chút không vui, Tô Hiền Dũng đành phải bí mật lặng lẽ cùng Trần Diêu nói định, hai người đều mau chóng giải quyết hết đỉnh đầu trăm năm động nguyên, sau đó đi ra cùng nhau trợ giúp Duyệt Nhi.

Lúc này, Trần Diêu đã giải quyết xong đối thủ của mình, đi ra huyết động nhìn qua, {bịđọc} tình cảnh trước mắt cho nhìn mắt choáng váng.

Chỉ thấy chủ trong huyết động một mảnh hỗn độn, trên đất loạn thạch ngang dọc, bụi mù gay mũi, ra bên ngoài đi cửa động mấy có lẽ đã {bịđọc} loạn thạch cho phong bế.

"Duyệt Nhi, Duyệt Nhi!"

Trần Diêu trong lòng có chút kinh sợ hoảng lên, lấy lúc trước cái kia thiên niên ngô công chiến lực để phán đoán, loại trình độ này phá hư, nghìn năm động nguyên có thể làm được tuyệt đối không kỳ quái.

"Duyệt Nhi ngươi đang ở đâu? ? Tình huống như thế nào? Giải quyết đối thủ không có? ?"

Trần Diêu không ngừng kêu gọi Duyệt Nhi, đáp lại hần cũng chỉ có giống như chết yên tĩnh. Điều này làm cho Trần Diêu càng thêm lo lắng, vội vàng nhanh hơn bước chân, hướng Duyệt Nhi cùng động nguyên chiến đấu vị trí chạy tới.

"Duyệt Nhi chống đỡ, ta đây liền tới cứu ngươi!"

"Ầm ầm"

Ngay tại Trần Diêu tiếp cận Duyệt Nhi cùng nghìn năm động nguyên thứ hai tiếp xúc điểm lúc, trước mắt hần một mảnh loạn thạch đột nhiên kịch liệt rung rung đứng lên. Theo một tiếng trầm đục, một cái thật lớn mà trắng bệch đầu theo dưới loạn thạch dò xét đi ra, mảnh liệt mở ra miệng rộng, lớn tiếng gào thét.

"Tê tê...ê...eeee Haaa...! ! !"

Nhìn năm động nguyên gào to rung trời, coi như một hồi sóng siêu âm, sắc nhọn rít gào kêu, đâm Trần Diêu hai lỗ tai đau nhức, suýt nữa đứng không vững.

"Nhìn năm động nguyên chưa chết, Duyệt Nhi quả nhiên gặp nạn!"

Trần Diêu trong đầu trong nháy mắt đã hiện lên vô cùng không tốt ý niệm trong đầu, vội vàng ổn định thân hình, thấy nghìn năm động nguyên thân thể vẫn còn dưới loạn thạch ức động, trong thời gian ngắn khó có thể thoát thân, vội vàng đạp bước tiến lên, muốn trên nước đem đánh chết.

"Hô!"

Ngay tại Trần Diêu chuẩn bị xuất thủ trong nháy mắt, đột nhiên một cổ trước đó chưa từng có lăng lệ ác liệt sát khí, theo động nguyên sau lưng loạn thạch trong đồng phát ra, trong nháy mắt liền tràn ngập cả cái huyết động, làm cho Trần Diêu toàn thân lông tóc dựng đứng, liền bước chân đều bị cái này sát khí cho đông cứng, không thể động đậy.

"Tái cử động một cái sẽ chết!"

Trần Diêu động vật trực giác nói cho hần biết, đang ở đó dưới loạn thạch, có một cái có thể trong nháy mắt đem bản thân nháy mắt giết gia hỏa, đang muốn đối với động này nguyên ra tay. Nếu như mình tiến lên quấy nhiễu, hoặc là đoạt trước xuất thủ, nhất định sẽ {bịđọc} cái này kinh khủng gia hỏa cho trong nháy mắt nháy mắt giết!

"Oanh!"

Trần Diêu bước chân dừng lại, cái kia dưới loạn thạch liền mãnh liệt nhảy lên ra một cái bóng đen, Trần Diêu cũng không kịp thấy rõ kia động tác, liền chứng kiến bóng đen này lấy bất khả tư nghị tốc độ trong nháy mắt giết nghìn năm động nguyên đầu một bên, ngay sau đó một đạo kim quang hiện lên, nghìn năm động nguyên thậm chí không kịp hừ một tiếng, đã bị tại chỗ chặt đứt đầu lâu.

"Sát!"

"Hô!"

Động nguyên cực lớn đầu theo trên thân thể {bịđọc} chính tề dừng cắt xuống, vết đao thập phần hình thành, không có chút nào khúc chiết, thậm chí ngay cả bên trong cốt cách đều bị nguyên vẹn mở ra, từ xa nhìn lại thậm chí nhìn không ra đứt gãy.

"Xôn xao đạp xôn xao đạp "

Đầu lâu phía dưới, nghìn năm động nguyên thân thể vẫn còn úc động, ý đồ theo loạn thạch trong đồng hồ ra. Qua hồi lâu mới như là đột nhiên ý thức được mình đã chết bình thường, động tác trì trệ, hơi hơi rung rung vài cái, sau đó rút cuộc không còn động tĩnh.

"Khò khè nói nhiều "

Sau nửa ngày sau đó, động nguyên đầu mới bắt đầu dọc theo mặt cát chảy xuống, chậm rãi ngã rơi xuống đất phía trên. Mà thẳng đến lúc này, kia trong cơ thể màu đen Lam Huyết dịch thể cũng mới bắt đầu phun ra, theo tron nhả coi như tác phẩm nghệ thuật bình thường cái cổ mặt cắt chỗ, bắn ra từng đạo tanh hôi vô cùng cột máu.

"Phốc phốc, phốc phốc "

Trần Diêu {bịđọc} trước mắt trong chớp nhoáng này phát sinh tình cảnh cho triệt để nhìn ngây người, thẳng đến động nguyên đầu triệt để rơi xuống đất, máu đen tung tóe hấn một thân lúc mới phản ứng tới, đột nhiên chân chân mềm nhũn, suýt nữa ngã ngò tại mặt đất.

"Hô... Hô... Hô... Hô... Thật sự là... Thật sự là thật là đáng sợ... !"

Trần Diêu từng ngum từng ngum thờ phi phò, tay chân phát lạnh, trên lưng toát ra một thân mồ hôi lạnh, trên trán cũng là mồ hôi nhỏ xuống, một đôi mắt tròn thật lớn, tựa hồ còn không có theo vừa rồi cái kia mạnh mẽ mà chí mạng khủng bố trong công kích phục hồi tinh thần lại.

"Thối Trần Diêu, ngươi muốn chết ngươi!"

Chỉ chốc lát sau, Duyệt Nhi thanh âm truyền đến, lúc trước cái kia sát Thần phụ thể bình thường lăng lệ ác liệt sát khí biến mất vô tung, cái kia tính khí nóng nảy đáng người nóng bỏng Duyệt Nhi lại đã trở về, chính lớn tiếng "Lên án công khai" Trần Diêu.

"Ai bảo ngươi sớm đi ra hay sao? ? Ngươi cũng không nhìn một chút bản thân chọn cái gì chỗ đứng? ?" Duyệt Nhi vài bước đi đến Trần Diêu trước mặt, chu môi bắt mẫn nói: "Vốn ta đã tính toán tốt nhất tiến công lộ tuyến, kết quả vừa vặn rất tốt, ngươi thứ nhất, đem lộ tuyến của ta ngăn cản rồi! Vốn động này nguyên máu sẽ không làm dơ ta nói bảo đây, hiện tại ngươi xem ngươi xem, cái sừng này rơi dính vào máu, ngươi nói làm sao bây giờ? ! !"

"Ách... A? Hắc hắc, ta rửa cho ngươi, ta rửa cho ngươi..."

Duyệt Nhi một phen quở trách, Trần Diêu lúc này mới tính triệt để hồi phục thần trí, nhìn trước mắt cái này xinh đẹp không gì sánh được thiếu nữ, như thế nào cũng không cách nào đem cùng vừa rồi cái kia lãnh khốc vô tình giết ma liên hệ tới.

"Không hổ là 'Bách trần tinh đăng' một trong, hàn thanh môn bài danh 88 vị trí loại người hung ác! Duyệt Nhi thực lực chân thật quả nhiên ngưu bức!"

Trần Diêu tại trong lòng thầm khen một tiếng, đối với chính mình cùng Duyệt Nhi ở giữa cực lớn chênh lệch, đã có càng thêm trực quan nhận thức.

"Đạp đạp "

"À đám, các ngươi ở chỗ này a..."

Vừa lúc đó, một bên kia chi nhánh trong sơn động, Tô Hiền Dững thất tha thất thểu đi ra. Chỉ thấy kia thần tình hoảng hốt, vẻ mặt bụi đất, đứng không vững, đi lên đường tới giống như uống rượu say rượu tựa như, một chân kéo tại sau lưng, coi như bị trọng thương.

Chẳng lẽ Tô Hiền Dững gặp phiền toái? ?

Trần Diêu cùng Duyệt Nhi liếc nhau, từ đối phương trong mắt đọc được đồng dạng một câu, vội vàng bước nhanh về phía trước, thẳng đến Tô Hiền Dững đi ra huyết động mà đi.

=====

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85:: Bàng môn tà đạo

"Các ngươi ở chỗ này a..."

Đang lúc Trần Diêu cùng Duyệt Nhi vỗ tay tương khánh, vì trở thành công vượt qua cái thứ nhất cửa ải khó mà hoan hô vui vẻ thời điểm, Tô Hiến Dũng theo bản thân phụ trách trong huyết động đi ra, một bộ thất hồn lạc phách bộ dạng, một chân tại sau lưng kéo lấy, coi như bị trọng thương bình thường, mắt hôn mắt vĩa.

"Tô Hiến Dũng, ngươi làm sao vậy? ?"

Trần Diêu nhìn qua liền hô to không ổn, mình và Duyệt Nhi đều tiến triển thuận lợi, chẳng lẽ Tô Hiến Dũng bên này gây ra rủi ro? Vừa định tiến lên giúp đỡ, Tô Hiến Dũng xuống một câu lại làm cho hắn thiếu chút nữa phun ra một miệng máu.

"Chưa, không có việc gì, quái vật kia đã bị ta giết chết, ta, ta đây là chân chốt dạ, có chút nghĩ mà sợ..."

"Ha ha ha ha..."

Tô Hiến Dũng nhu nhược bộ dạng làm cho Duyệt Nhi cười đến trong bụng nở hoa, một tay ôm bụng cười cười run rẩy hết cả người, vui. Trần Diêu cũng là không khỏi lắc đầu bật cười, hiện trường không khí khẩn trương thoáng cái đã bị hóa giải không ít.

Nghỉ ngơi và hồi phục một hồi sau đó, ba người tiếp tục ra đi, hướng thượng Nhạc Sơn mạch ở dưới này thần bí xuống thông đạo tiếp tục thẳng tiến.

Rời đi ước chừng một km, ba người đều là bước chân dừng lại, Tô Hiến Dũng mặt lộ vẻ khó xử, hơi có chút lo lắng, mà Duyệt Nhi cùng Trần Diêu thì là tin tưởng tràn đầy, khỏe mỗi nhếch lên đã tính trước đáng tươi cười.

"Các ngươi đến cùng có kế hoạch gì? Vì cái gì không nói cho ta? ?"

"Uych uych "

Tô Hiến Dũng có chút hoảng hồn, tại ba người bên tai, vang lên từng đợt cánh phốc động thanh âm. Theo thanh âm này quy mô để phán đoán, tại ba người phía trước cách đó không xa, có một đồng lớn biết bay làm được ma vật, chính lặng chờ con mồi tiến đến.

Đối mặt Tô Hiến Dũng câu hỏi, Trần Diêu cùng Duyệt Nhi cũng không lập tức trả lời, mà là nhìn nhau cười cười, một người một tay dựng lên Tô Hiến Dũng, tiếp tục đi phía trước tiến lên.

"Các ngươi muốn làm gì? ? Chẳng lẽ đã quên ta nói cho các ngươi biết được rồi sao? Tại trước mặt chúng ta có một chỗ khá cao thạch thất, bên trong thể nhưng là vô số Hấp Huyết Biên Bức sào huyết, bên trong ma vật ít nhất cũng có hơn vạn đầu! Cứ như vậy xông vào mà nói, nhưng là sẽ {bịđộc} ăn sống nuốt tươi đấy!"

Tô Hiến Dũng hạ giọng hoảng sợ kêu to lấy, nắm ngắn tay chân dốc sức liều mạng vung vẩy, muốn tránh thoát. Nhưng Trần Diêu cùng Duyệt Nhi tựa hồ nhập lại không định làm cho Tô Hiến Dũng biết mình kế hoạch, vẫn như cũ cười tiến lên, tốc độ không có chút nào giảm bớt.

Chứng kiến hai người này tin tưởng tràn đầy bộ dạng, Tô Hiến Dũng không khỏi nhớ tới trước một đêm bố trí chiến thuật lúc tình cảnh, lúc ấy hai người này liền biểu hiện là lạ đấy, giống như có lẽ đã tìm được cái gì tất thắng phương pháp tựa như.

...

"Cửa thứ nhất chỉ có thể coi là là tiểu thí ngư dao (*), nếu như chúng ta có thể tại lần đầu tiên tiếp xúc điểm thành công làm cho động nguyên đâm lẫn nhau chia lìa, nhập lại đem phân mà hóa chi, như vậy có thể tiếp tục đi tới."

Trên bàn bát tiên, một trương to lớn địa đồ mở ra, bốn người vây tại địa đồ bên cạnh, nghiêm túc nghe Tô Hiến Dũng giới thiệu.

"Từ nơi này cửa thứ hai bắt đầu mới là chỗ khó, chúng ta đem sẽ đến một chỗ đáng sợ Biên Bức sào huyết!" Tô Hiến Dũng cau mày nói: "Những thứ này Biên Bức mặc dù là Hạt Tử, nhưng lại có thể cảm nhận được vận động vật thể, hơn nữa tốc độ càng nhanh, cảm giác của bọn hắn lại càng là linh mãnh, căn bản không có khả năng đã lừa gạt bọn hắn!"

"Sóng siêu âm định vị." Trần Diêu vừa nghe vừa gật đầu, đột nhiên lầm bầm một câu ai cũng nghe không hiểu mà nói.

"Ngươi nói cái gì? Cái gì tiệm cơm định vị?"

"Hặc hặc, không có gì không có gì..." Mọi người hồ nghi hỏi ra âm thanh, Trần Diêu mới phát giác được bản thân không nghĩ qua là thiếu chút nữa nói lộ ra miệng, vội vàng pha trò nói: "Tiếp tục tiếp tục ~ "

"Nơi đây đâu rồi, vốn không đánh cũng không sao cả, bởi vì này Biên Bức tựa hồ chỉ là lấy cái địa phương này cho rằng nghỉ lại đây, cũng không chủ động đối với tiến vào huyết động sinh vật khởi xướng tiến công." Tô Hiến Dũng một tay vò đầu nói: "Nhưng mà cái này thạch thất là chúng ta tiến vào huyết động chỗ sâu phải qua đây, chỉ cần chúng ta vừa tiến vào lãnh địa của bọn nó, cũng sẽ bị ngộ nhận là là muốn công chiếm sào huyết của bọn nó, thế tất sẽ khiến chúng nó phản kích."

"Phản ứng của bọn nó thực sự quá linh mãnh, bất cứ sinh vật nào tại chúng nó trước mặt cũng khó khăn lấy che giấu. Đáng sợ nhất là, theo ta sẽ giải thích, loại này Biên Bức hết sức kỳ lạ, cũng không phải là đơn thuần đối với hoạt động vật thể mãnh cảm, mà là dựa vào khí tức để phán đoán vận động vật thể

trạng thái. Nếu là phát hiện chúng ta thần kinh căng thẳng tiến vào lãnh địa của bọn nó, nhất định sẽ {bịđược} ngộ nhận là là người xâm nhập, lọt vào công kích. Chúng ta những tu sĩ này nguyên bản khí tức liền khác hẳn với thường nhân, muốn thông qua nơi đây quả thực khó khăn."

Nói qua, Tô Hiến Dũng không khỏi lắc đầu thở dài, bất đắc dĩ nói: "Ta cũng chưa nghĩ ra tốt nhất thông qua biện pháp, vô luận như thế nào đi, đều tránh không được muốn một trận chiến..."

Ngay tại Tô Hiến Dũng vô đầu buồn rầu thời điểm, Trần Diêu cùng Duyệt Nhi rồi lại đồng thời kinh hô một tiếng, tựa hồ tựa như nghĩ tới điều gì.

Hai người rất nhanh liếc nhau, đều tại ánh mắt của đối phương trong đọc được giống nhau tin tức, tất cả đồng thanh nói: "Lôi Minh Phong Điều!"

"A... ?" Tô Hiến Dũng {bịđược} hai người này vội vàng hấp tấp bộ dạng cho kinh sợ đến, khó hiểu nói: "Các ngươi đang nói cái gì?"

"Hặc hặc, không có việc gì không có việc gì ~" Duyệt Nhi trong lúc nhất thời lông mày lập tức giãn ra, đôi mắt đẹp trông mong này nhếch miệng lên nói: "Nơi đây ngươi liền không cần lo lắng rồi, giao cho chúng ta lưỡng là được rồi ~!"

...

"Tô Hiến Dũng, xin lỗi rồi ~"

Trần Diêu lời nói đem Tô Hiến Dũng theo trong hồi ức kéo về sự thật, trợn mắt nhìn qua, bản thân đang bị Trần Diêu cùng Duyệt Nhi hai người điều khiển, tại đen kịt trong huyết động đi về phía trước, mắt thấy liền muốn đi vào Biên Bức địa bàn.

"Uych uych"

Tại ba người trước mặt, Biên Bức sào huyết đã gần trong gang tấc, không ít Biên Bức đều cảm thấy có sinh vật tới gần, bày ra cảnh giới tư thái, tại lãnh địa của bọn nó biên giới bay múa.

"Trần Diêu, ngươi nói cái gì xin lỗi? Ngươi như thế nào xin lỗi ta? Ta..."

"Đồng!"

Tô Hiến Dũng còn chưa kịp phản ứng, đã bị Trần Diêu đột nhiên một cái cổ tay chặt đánh trúng phần gáy, nhất thời trước mắt một đen, toàn bộ người bại liệt xuống.

Tại mất đi ý thức trong nháy mắt, hần tựa hồ nghe đến Duyệt Nhi đối diện Trần Diêu lớn tiếng la hét "Nhanh bắt hần cho ta trở lại" các loại nội dung..

"Duyệt Nhi, ta đã dùng vải đem miệng của hần mũi ngăn chặn, trong thời gian ngắn chắc có lẽ không thấu ra khí tức. Chúng ta cũng chuẩn bị một chút, bắt đầu xông cửa đi!"

"Được rồi ~!"

Duyệt Nhi cùng Trần Diêu hai người đã làm một ít chuẩn bị động tác, kéo thò tay chân, đem thể năng cùng khí tức điều chỉnh đã đến trạng thái tốt nhất. Khoảnh khắc, hai người lại lần nữa đối mặt, nhìn nhau cười cười, đồng thời mãnh liệt hít một hơi, ngay sau đó nín thở hơi thở cùng tiên năng, công đeo bất tỉnh nhân sự Tô Hiến Dũng, rất nhanh hướng sào huyết ở chỗ sâu trong chạy tới.

"Đạp đạp đạp đạp"

Hai người bước chân cực nhanh, còn có ý thả thấp âm thanh. Tại hai người trước mặt, vô số Biên Bức coi như một mảnh mây đen, đồng nghị đối chiều tại huyết động đình.

Ngoại trừ một chút Biên Bức tại biên giới phụ cận tuần tra bên ngoài, thêm nữa Biên Bức tựa hồ đang tại nghỉ ngơi. Đối với ba cái mặc dù đang rất nhanh di động, nhưng không có nửa điểm khí tức đồ vật, Biên Bức dám hứng thú thiếu thiếu, cũng không tiến lên công kích.

Rất thuận lợi!

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, tại Tô Hiến Dũng giới thiệu huyết động Biên Bức tập tính thời điểm, hần cùng Duyệt Nhi không hẹn mà cùng nghĩ tới lúc trước đã làm Lôi Minh Phong Điều nhiệm vụ. Theo thuộc về mà nói, cái này Biên Bức cùng Lôi Minh Phong Điều tính chất đặc biệt giống nhau, đối nhau vật cùng khí tức thấp phần miễn cảm, đối với tử vật tức thì một cái không cảm giác được, một cái không có hứng thú.

Vì vậy hai người đồng thời nghĩ đến, lợi dụng lúc ấy bắt Lôi Minh Phong Điều phương pháp xử lý, nín thở hơi thở, chặt đứt tiên năng lưu chuyển, không cùng Biên Bức phát sinh xung đột, nên có thể nhẹ nhàng vượt qua kiểm tra.

Thẳng đến hai người chạy đến to lớn Biên Bức trong sào huyết lúc, hết thảy cũng còn rất thuận lợi.

Chạy trước chạy trước, Trần Diêu tựa hồ cảm giác được, trong bóng tối có một cái cái gì đáng sợ đến cực điểm đồ vật đang tại nối tiếp nhau. Theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, suýt nữa {bịđược} trước mắt tình hình sợ tới mức rối loạn tiết tấu, thờ ra tức giận đến:

Chỉ thấy động huyết bộ coi như tháp cao, vô tận Biên Bức rậm rạp chằng chịt đối chiều tại đình, tại tháp cao trung ương nhất vị trí, một cái chừng ba

người lớn nhỏ cực lớn Biên Bức đang tại nghi ngại, kia móng vuốt sắc bén coi như Thượng Cổ binh khí, to lớn đầu lâu hơi hơi chuyển động, một đôi huyết hồng ánh mắt tuy rằng vô thần, nhưng lộ ra một cỗ khó tả lãnh huyết sát khí, coi như một cái đêm tối Đế Vương, đang tại bao quát cái này Hắc Ám đế quốc bên trong muốn dân trăm họ.

"Cái này nhất định là bọn này Biên Bức trong Vương Giả!"

Trần Diêu trong lòng lảng như thế, nhìn xem cái này cực lớn Biên Bức dày đặc sát khí, kiên cố hơn định rồi không thể cùng hắn chính diện giao phong ý niệm trong đầu, liền vội vàng dùng động tác ý bảo Duyệt Nhi gia tốc, nhanh lên thông qua nơi đây.

Nhưng mà trời bất toại người nguyện, ngay tại sào huyết ra khỏi miệng xuất hiện ở hai người trước mắt thời điểm, cái kia kinh khủng thanh âm còn là vang lên.

"Chít chít!"

Đây là Biên Bức sóng siêu âm trong tiếng kêu, nhân loại có thể nghe được bộ phận nhiều lần đoạn, coi như một con chuột lớn gáy kêu, nghe tới lại làm cho người lưng phát lạnh, sờn hết cả gai ốc!

"Uych!"

Không cần quay đầu lại, Trần Diêu liền có thể cảm giác được phía sau mình truyền đến từng trận vòi rồng, đó là Biên Bức chi Vương vỗ cánh chim phát ra âm thanh, ba người bọn họ bị phát hiện rồi!

"Điều này sao có thể... ? !"

Duyệt Nhi cũng là cả kinh, quay đầu lại đi, chỉ thấy cái kia đêm tối Đế Vương chính vỗ lớn đáng sợ cánh triển, theo tháp cao tầng cao nhất đáp xuống, hướng chạy trốn trong hai người đột kích!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86:: Khổ chiến

"Chít chít!"

Đêm tối Đế Vương ra lệnh một tiếng, huyết động ở trong sở hữu Biên Bức đều lên tiếng mà động, ngay ngắn hướng vẩy lên cánh chim, đột nhiên đáp xuống, hướng Trần Diêu cùng Duyệt Nhi ba người bọn họ điên cuồng đột kích!

"Không xong! Làm sao sẽ bị phát hiện hay sao? !"

Trần Diêu thầm kêu một tiếng không xong, trong lòng tuy có vô cùng hoang mang, nhưng dưới mắt sau cùng việc quan trọng nhưng là mau chóng trốn chạy để khỏi chết, gửi hi vọng ở mình và Duyệt Nhi tốc độ không có {bịđược} Biên Bức vượt qua quá nhiều, có thể đuổi tại Biên Bức cận thân lúc trước ly khai sào huyết, chạy ra tìm đường sống.

"Uych uych "

Nhưng mà trong huyết động giấu giếm vạn năm Biên Bức lại há là đơn giản như thế có thể né qua hay sao? Chỉ thấy vô cùng vô tận Biên Bức hợp thành một đoàn mây đen, rất nhanh hướng ba người bao phủ mà đến. Bất quá thời gian một cái nháy mắt đã bị kia tới gần thân, vô tận thế công mãnh liệt mà đến.

"Cái biến sách lược, bên cạnh trốn vừa đánh!"

Trần Diêu hét lớn một tiếng, cũng không có trên che dấu hơi thở rồi, vội vàng hít sâu một hơi điều chỉnh trong cơ thể tiên năng, rất nhanh vận chuyển lại.

"Vù vù "

Tiên năng coi như dòng sông trào lên, đã có khí tức ủng hộ nhanh chóng tại Trần Diêu trong cơ thể bộc phát tụ tập, nhanh chóng ngưng tụ đã đến Trần Diêu song quyền phía trên. Trần Diêu không do dự nữa, quay lại thân đi đột nhiên chém ra một quyền, bay thẳng sau cùng gần phía trước Biên Bức công tới.

"Phanh!"

Một quyền này thế lớn lực lượng trầm, hung hăng đập vào một cái Biên Bức bộ mặt. Đáng thương cái kia Biên Bức coi như khí cầu gặp được cây kim, thoáng cái liền {bịđược} đánh bay ra ngoài, kêu thảm một tiếng hung hăng đâm vào sau lưng đàn biên bức trong.

"Uych uych "

Đàn biên bức trong nháy mắt loạn cả một đoàn, không ít Biên Bức vì tránh né đồng bạn nghiêng đi thân đi điều chỉnh lộ tuyến, càng nhiều nữa Biên Bức {bịđược} phía trước hỗn loạn làm cho quấy nhiễu, trong lúc nhất thời lộ tuyến đại loạn, lung tung bay múa.

"Chít chít!"

Nhưng mà nhờ Biên Bức hỗn loạn cũng không ảnh hưởng đến tới Đế Vương hành động, Biên Bức chi Vương trong nháy mắt thu hồi cánh, coi như một quả cực lớn đạn đạo bay nhanh đột kích, tại đàn biên bức trong trở mình tránh né, rõ ràng trong nháy mắt lại tránh được thế cục hỗn loạn, bay nhanh đi vào hai người bên người!

"Trần Diêu coi chừng!"

Trần Diêu sau lưng công đeo hôn mê bất tỉnh Tô Hiền Dững, mắt thấy sẽ bị Biên Bức chi Vương đánh trúng. Duyệt Nhi nóng vội, lập tức đạp bước tiến lên, trở lại đi cùng Biên Bức chi Vương chiến lại với nhau.

"Người đi thanh lý những cái kia tạp chủng, ta để đối phó cái này đại gia hỏa!"

"Tốt!"

Hai người trong nháy mắt làm ra phân công, từ Duyệt Nhi cùng Biên Bức chi Vương đơn đầu, Trần Diêu tức thì một bên công đeo Tô Hiền Dững trốn chạy để khỏi chết, một bên {vì:là} Duyệt Nhi trống rỗng bên người mặt khác Biên Bức.

"Cẩn xé "

Đàn biên bức thế công như nước thủy triều, vô số móng vuốt sắc bén về phía trước công tới, mỗi cái mở ra đen kịt miệng, lộ ra lạnh lạnh răng nhọn, tại Trần Diêu trên thân lại cong lại cắn. Một cái công kích tuy rằng Trần Diêu còn không để vào mắt, nhưng hơn vạn đầu Biên Bức đột kích, thực sự làm cho hấn chặt vật không chịu nổi, liên tiếp bại lui.

"Không muốn cùng bọn họ ngạnh kháng, chúng ta vừa đánh vừa lui, nhìn xem có thể hay không thừa cơ hướng huyết động chỗ càng sâu đi!"

Trần Diêu trong lòng suy nghĩ mặc dù nói đứng lên đơn giản, nhưng Biên Bức dù sao cũng là đã có Tri Năng sinh vật, nơi nào sẽ để cho bọn họ đơn giản thực hiện được? Chỉ thấy đàn biên bức nhanh chóng tập kết thành hình, coi như một cổ loại nhỏ quân đoàn, không ngừng biến hóa trận hình, thông qua vô cùng vô tận công kích, đem Trần Diêu cùng Duyệt Nhi không ngừng bức lui.

"Phanh" "Phanh "

Hai người vùng quyền không ngừng, nhưng không biết làm sao Biên Bức số lượng thật sự quá nhiều, đánh bay một cái lại đây hai cái, tiêu diệt hai cái lại tới nữa mười con. Không ngừng chiến đấu phía dưới, hai người không chỉ có không có có thể thuận lợi thông qua sào huyết vào sơn động ở chỗ sâu trong, ngược lại bị buộc hướng lui về phía sau đi, khoảng cách ở chỗ sâu trong vào miệng càng ngày càng xa, mắt thấy sẽ bị bức ra sào huyết bên ngoài, kiếm củi ba năm thiêu một giờ!

"Đi cái chết của người Biên Bức, xem ta kim tượng tiền năng phát uy!"

Duyệt Nhi triển khai tức giận, một đôi đôi bàn tay trắng như phấn lúc này tựa như súng máy giống như liên đánh mà ra, từng quyền nện ở Biên Bức chi Vương trên thân. Nhưng mà Biên Bức chi Vương không chỉ có hình thể khổng lồ, khiêng đánh khiêng đánh, hơn nữa tốc độ cực nhanh, góc độ xảo trá. Tránh thoát Duyệt Nhi đại bộ phận quyền cước, còn không phải lợi dụng móng vuốt sắc bén cùng răng công kích, tại Duyệt Nhi trên thân để lại không ít miệng vết thương.

"Như vậy không được, chúng ta đánh không lại chúng nó!"

Trần Diêu lòng nóng như lửa đốt, sau lưng Tô Hiền Dững nhìn như đáng người nắm ngắn, nhưng hiển nhiên như thường ngày không có không chế âm thực, thế trọng không nhẹ, treo tại sau lưng coi như công một cái to lớn túi gạo, làm cho Trần Diêu động tác biến chậm, khắp nơi bị quán chế.

"Thật sự không được trước hết lui ra ngoài, thương lượng một chút còn muốn những biện pháp khác đi!"

Trần Diêu lời nói tuy rằng nghe giống như bắt đắc dĩ, nhưng là dưới mắt biện pháp tốt nhất. Thế nhưng là Duyệt Nhi tính tình nóng nảy, ở đâu sắc mặt được chạy trốn vừa nói? Chỉ thấy kia nắm đấm không ngừng oanh ra, như mưa rơi nện ở Biên Bức chi Vương trên thân, thở phì phì lớn tiếng nói: "Chạy trốn? Bỏn cô nương sinh ra đến nay, liền từ không có kinh sợ qua!"

"Chít chít!", "Phanh!"

Duyệt Nhi liều lĩnh hãy để cho hai người bỏ ra đại giới, ngay tại Duyệt Nhi nghiêm túc cùng Biên Bức chỉ Vương thời điểm chiến đấu, bên người mặt khác Biên Bức tựa hồ nghe đến đi một tí hai người nghe không được tin tức, rất nhanh thoát ly Trần Diêu phạm vi công kích, toàn bộ tiến lên vây quét Duyệt Nhi, không bao lâu ngay tại Duyệt Nhi trên thân để lại đạo đạo vết thương.

"Hô. . . Hô. . ."

Duyệt Nhi từng ngum từng ngum thở, bị thương quá nhiều, khí tức đã có chút ít nhiễu loạn, trong cơ thể tiên năng vận chuyển không khoái, công thủ hai đầu đều bị Biên Bức chỉ Vương gắt gao áp chế, mắt thấy sẽ phải thất bại xuống trận đến.

"Duyệt Nhi!"

Trần Diêu đều muốn tiến lên cứu giúp, nhưng đàn biên bức hiển nhiên đã có chiến thuật, mấy nghìn đầu Biên Bức trong nháy mắt đi tới giữa hai người, dùng thân thể của mình hợp thành một đường di động tường vây. Dù là Trần Diêu công giết Biên Bức tốc độ mau nữa, cũng không đuổi kịp mấy nghìn đầu Biên Bức không ngừng di động, giữa hai người dù sao vẫn là cách một khoảng cách, cứu giúp không được.

"A. . . !"

Rốt cuộc một tiếng thét kinh hãi, Duyệt Nhi tựa hồ bị Biên Bức chỉ Vương đánh trúng vào chỗ hiểm, nhất thời đã mất đi bộ phận năng lực hành động, tình huống tràn đầy nguy cơ.

Trần Diêu nóng lòng không thôi, đều muốn cứu trợ đã có như Nê Bồ Tát qua sông, bản thân đều khó bảo toàn. Chỉ có thể tro mắt nhìn Duyệt Nhi và lại chiến và lại thất bại, bị buộc vào sào huyệt góc chết.

"Duyệt Nhi! ! !"

Ngay tại hai người sắp {bịđược} đàn biên bức bao phủ thời điểm, Trần Diêu bên tai đột nhiên vang lên một hồi linh hoạt kỳ ảo tiếng vọng, tại Trần Diêu trước mắt, từng đạo vàng sáng thoáng hiện, trên thân Thượng Cổ Xá Lợi bắt đầu hơi hơi rung rung, phát ra đạo đạo Phật quang, đưa hấn bảo hộ ở trong đó.

"Thanh âm này, là Xá Lợi phát ra đấy sao?"

Trần Diêu nhất thời có chút hoảng hốt, nhìn trước mắt Phật quang thành hình hộ thể, bên tai tiếng vang không dứt. Cẩn thận nghe qua, cũng không phải là Phật hiệu, mà là một đoạn đạo pháp!

"Dồn khí tâm giếng, hồi phục đan điền, Tiên khí tỏ khắp, kỳ cảnh khả viên. . ."

Đây là một đoạn Trần Diêu chưa từng nghe qua đạo pháp, chữ chữ châu ngọc, những câu huyền diệu. Nghe tới tựa hồ thập phần trụ cột, nhưng cũng nội hàm khắc sâu đường lớn, cẩn thận thể ngộ, trong cơ thể tiên năng tùy theo lưu chuyển, sinh ra bất khả tư nghị kỳ diệu cảm xúc.

Đây là một đoạn Thượng Cổ đạo pháp, trong đó nhất định bao hàm có kỳ năng!

"Phốc, lẳng, phốc, lẳng "

Tại Trần Diêu trước mắt, hết thấy đều tựa hồ bị làm cái động tác chậm hiệu quả, coi như đang nhìn Hollywood mảng lớn bạo tạc nổ tung đoạn ngắn tựa như, vô số cánh doi vẩy âm thanh không ngừng yếu bớt biến chậm, liền Phật quang lưu chuyển cũng bắt đầu giảm tốc độ, tại Trần Diêu trước mắt nở rộ kỳ diệu vàng sáng.

". . . Nhược đồng nhi diệt, nhược đồng nhi khởi, quá hà chi đoạn, thị vi huyền."

Linh hoạt kỳ ảo huyệt động ở trong, đạo pháp đến đây chung kết, trước mắt tình huống khẩn cấp, Trần Diêu đành phải còn nước còn tát, dứt khoát nhắm mắt lắng nghe, cẩn thận thể ngộ, trôn vào cảnh giới vong ngã.

Ngàn vạn Biên Bức bay múa, chiến hỏa huyền ảo, một đường Phật quang bên trong, thiếu niên lơ lửng, thẳng an tọa, đạo pháp tự nhiên, tại đây sâu âm u trong huyệt động, tạo thành một bộ kỳ diệu mà mỹ lệ đạo như thể họa quyền!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 87:: Huyền Tự Quyết

"Nhược đồng nhi diệt, nhược đồng nhi khởi, quá hà chi đoan, thị vi huyền!"

Tại thương Nhạc Sơn mạch đen kịt dưới mặt đất trong huyết động, ngàn vạn Biên Bức đang điên cuồng bay múa, vô tận thế công như nước thủy triều, đem hai gã khách không mời mà đến đẩy vào tuyệt cảnh.

Hắc Dạ Đế Vương đang cùng một gã tuổi trẻ thiếu nữ kịch chiến say sưa, hai người phía sau cách đó không xa, một đường Phật quang hù dọa, chấn phụ cận dần biến bức trận cuộc đại loạn, nhao nhao tránh đi phong mang, nhường ra một ít khối sinh mệnh ốc đảo.

"Vù vù "

Phật quang bên trong, một tên thiếu niên người lơ lửng ngồi ngay ngắn, thần sắc bình yên, một cỗ đạo vận tỏ khắp, tràn ngập mảnh không gian này. Đạo pháp linh hoạt kỳ ảo, tại đây mảnh hắc ám trong coi như một tòa hải đăng, đèn sáng lập lòe, mang đến vô tận bình tĩnh hoa mỹ cảm giác.

Cái này tràn ngập đạo vận hình ảnh là như thế mỹ lệ, xa hoa, chiến hỏa huyền ảo bên trong, cái mảnh này khắc an bình là như vậy kỳ diệu, mặc cho ai đều đắm chìm trong đó, không khỏi đi thể ngộ đạo kia phương pháp trong khắc sâu chi lý.

"Huyền "

Một cái huyền chữ khắc sâu vào Trần Diêu trong óc, tại thần thức của hắn chỉ hải rong chơi, giống như một vòng trăng sáng cao chiếu, chiếu ra vô cùng gọn sòng. Tia sáng trắng lập lòe, đạo pháp tựa như biển, Trần Diêu tĩnh tọa trong đó, coi như sâm la bàn cờ trên cái kia một quả chiếm cứ Thiên Nguyên quân cờ, chính tại hấp thu Chư Thiên lực lượng, thể ngộ đạo kia phương pháp bên trong huyền diệu cơ hội.

"Vi sao những cái kia Biên Bức không thừa cơ công kích ta đây? Ta dĩ nhiên {bịđộc} cái này linh hoạt kỳ ảo đạo pháp hấp dẫn không cách nào tự kìm chế, chỉ muốn muốn trầm mê trong đó triệt để lĩnh ngộ. Nếu như lúc này chúng nó đột kích, chỉ sợ liền Phật quang cũng ngăn cản không mất bao nhiêu thời gian đi!"

Trần Diêu trong lòng có hoặc, nhưng cái này nghi hoặc cũng không quá đáng thoảng qua tức thì. Bởi vì cái kia linh hoạt kỳ ảo đạo pháp chữ câu chữ câu cũng đã khắc tại Trần Diêu trong đầu, khiến cho hắn căn bản không cách nào phân tâm, hết sức chăm chú bắt đầu ngộ đạo, bên cạnh hết thảy đều đã không hề trọng yếu.

"Huyền giả, tương trá hoặc dã, phản mâu, quý đản hoặc."

Trần Diêu trong đầu hồi tưởng lại nguyên bản thể giới bên trong, đối với huyền chữ nói văn giải chữ, một cái huyền chữ, ngàn vạn mê ngăn cách, nếu có thể phá chi, tất có đoạt được.

"Không hoặc lừa dối {vìlà} huyền, sử dụng kia cho ta {vìlà} huyền, mê ngăn cách hoang mang {vìlà} huyền, người lừa ta gạt {vìlà} huyền."

Một bên suy tư huyền chữ chân lý, Trần Diêu một bên dựa theo đạo pháp chỉ, trong người yên lặng vận hành tâm pháp. Tiên năng như chảy nhỏ giọt dòng sông, tại hắn hai cái tiểu chu thiên qua lại chạy, không bao lâu liền tràn đầy toàn thân, không nói ra được âm áp sáng khoải.

"{vìlà} huyền giả, mê hoặc vậy. Mê hoặc người, hình vô định kiêu, như nước giống như sóng, lúc nhanh lúc từ."

Tiên năng tại Trần Diêu trong cơ thể vận chuyển lại, khi thì lao nhanh như nước sông, khi thì uyển chuyển hàm xúc giống như dòng suối. Mấy lần biến hóa phía dưới, không ngừng có mới thể ngộ phát sinh, làm cho Trần Diêu có chút hưởng thụ, tựa hồ khoảng cách ngộ phá bất quá một bước ngắn rồi.

"Huyền là gió, huyền {vìlà} nước, huyền {vìlà} vạn vật chi mê hình ảnh, thiên hạ chi sắc buồn bã."

"Huyền là đường lớn cùng kêu lúc trước nghỉ ngơi, là chưa thành định số lúc trước mê loạn, là Khai Thiên Tích Địa lúc trước Hỗn Độn, là tâm thần chỗ sâu bình yên chỗ."

"Đã có huyền, bất luận cái gì khốn khổ bất quá là một giấc mộng của Hoàng Lương (*); đã có huyền, hạng gì khổ sở cũng khó trốn thời gian chi dao; huyền mà sinh cảm giác, huyền mà hóa giống như, huyền chỉ minh tường, nói ra vạn vật nội tâm sâu nhất giấu không biết giải quyết thế nào cùng cơ hội, bất luận cái gì thời gian, Không Gian, Kim tiên, danh vọng. . . Tại huyền mặt chữ trước đều là một tờ mây khói, hóa tại dưới ngòi bút, sôi nổi trên giấy, siêu thoát hết thảy."

"Tại huyền trước mặt, thời gian đã không có ý nghĩa, lại dài dòng buồn chán năm tháng, cũng không quá đáng một đoạn ảo giác, lại ngăn ngại thời gian, cũng có thể bảo tồn nghìn năm."

"Thời gian, thời gian, thời gian. . ."

Đột nhiên, Trần Diêu mãnh liệt mở hai mắt ra, khoảng cách Nhập Định đã không biết qua bao lâu, lúc này hắn rốt cuộc đón ngộ!

"Huyền chính là hăng hái!"

"Ta ngộ đã đến, ta ngộ đã đến!"

Trần Diệu giương mắt nhìn lên, chỉ thấy xung quanh sự vật chậm chạp coi như định dạng. Trước mắt Phật quang lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ lưu động, Phật quang bên ngoài, dần dần bức mỗi một lần cánh vỗ đều rõ ràng có thể thấy được, thậm chí ngay cả tần suất vượt xa người tai phân biệt phạm vi sóng siêu âm, cũng biến thành trầm thấp có thể nghe âm thanh, chính ghé vào lỗ tai hần kêu tấu!

Cách đó không xa, Duyệt Nhi cực dương {vì là} chậm rãi chém ra một quyền, tại Duyệt Nhi trước mặt, cực lớn Hắc Dạ Đế Vương chậm chạp thu hồi cánh chim, đều muốn nghiêng người tránh né. Nó cái kia huyết hồng hai mắt hầu như muốn nhỏ máu ra ánh sáng, lóe ra sáng tối bất định màu sắc, lộ ra đáng sợ sát khí.

Huyền chính là hăng hái!

Tại Trần Diệu xem ra, thời gian giống như hồ đã qua hồi lâu, bản thân rút cuộc ngộ phá, chậm đợi xuất quan. Mà trên thực tế, chân thật thời gian bất quá đi qua một cái chớp mắt mà thôi, là Trần Diệu ý thức tại chạy như bay, là hần thần trí của mình đã vượt ra thời gian!

"Hô. . . Hô!"

Ngay tại Trần Diệu ngộ phá xuất quan trong nháy mắt, hết thảy lại khôi phục như lúc ban đầu.

"Phanh!" "Cẩn xé!"

Duyệt Nhi một quyền hung hăng đập vào Biên Bức chi Vương thân thể nghiêng, rồi sau đó người điên cuồng cắn xé cũng hung hăng cắn trúng Duyệt Nhi bả vai, lưu lại thật sâu dấu răng.

"A. . . !"

Duyệt Nhi khẽ kêu một tiếng, thân thể một nghiêng, mắt thấy sẽ phải ngã nhào trên đất. Trần Diệu Thần Niệm khẽ động, toàn bộ người coi như mở gia tốc bánh răng, "Đạp đạp đạp" đột nhiên bước ra ba bước, lấy bất khả tư nghị tốc độ bay nhanh đi tới Duyệt Nhi bên người, đem nàng vững vàng ôm lấy.

"Duyệt Nhi, ngươi nghỉ ngơi thật tốt một hồi, nơi đây ta để đối phó!"

Trần Diệu ngạc nhiên phát hiện, tại hần xuất hiện trước mặt một cái nhỏ nhỏ nhắc nhở lan can, bên trong một cái thời gian đầu chính đang đi lại, tựa như bạo tẩu hình thức đếm ngược lúc bình thường, chỉ là lúc này đây phía trên vẫn tự phát sinh biến hóa.

"Huyền Tự Quyết, tên rất hay!"

Trong nháy mắt ẩn mở thuộc tính trước mặt tám, Trần Diệu thấy được một cái làm cho chính hần đều không thể tin được con số: Hần nhanh nhẹn thuộc tính rõ ràng tăng gấp ba nhiều!

"60 điểm nhanh nhẹn!"

Trần Diệu kinh hô một tiếng, vừa mừng vừa sợ, lập tức tràn đầy tin tưởng, quay đầu lại đi sống bỗng nhúc nhích cổ tay cổ chân, khẽ cười nói: "Hắc Dạ Đế Vương ngươi chuẩn bị xong chưa? Ta Trần Diệu muốn bắt đầu phát uy. . . !"

"Cọ!"

Lời còn chưa dứt, Trần Diệu như mũi tên rời cung bay nhanh bắn ra, trong nháy mắt liền đi tới Biên Bức chi Vương bên người, lấy mắt thường đều nhanh muốn thấy không rõ lâm động tác nhanh liệt chém ra một quyền, ở giữa người sau mi tâm.

"Phanh!" "Chít chít!"

Biên Bức chi Vương kêu thảm một tiếng, trong nháy mắt lui về phía sau nửa bước khoảng cách, vừa kéo ra một chút chênh lệch, giảm bớt một quyền này mang đến trùng kích. Cùng lúc đó, nó móng vuốt sắc bén cũng về phía trước dò xét, thẳng đến Trần Diệu mặt.

"Hô "

Như thế mà lúc này Trần Diệu tốc độ đã xưa đâu bằng nay, tại Huyền Tự Quyết dưới tác dụng, toàn bộ người coi như ảo giác, một cái dịch bước liền tránh ra một trào này, sau đó vờn tay ra, một phát bắt được một cái đều muốn thừa cơ đánh lên nhỏ Biên Bức, động tác mạnh mẽ quả thực không giống người loại.

"Thối Trần Diệu, ngươi. . . !"

Trần Diệu đột nhiên bộc phát làm cho Duyệt Nhi cũng nhìn mắt choáng váng, ngo ngắc nhìn Trần Diệu hoa lệ vô cùng biểu diễn, giống như thấy được một cái ma quỷ, làm cho hần không thể tin được.

"Biên Bức là từ trong miệng phát ra sóng siêu âm, sau đó thông qua bộ mặt nếp uốn, to lớn mũi lá, cùng với một đôi cái lỗ tai lớn tới tiếp thu bắn ngược trở về sóng âm, nhập lại dùng cái này xác định vị trí của đối phương."

Trần Diệu tại trong đầu nhớ lại tại nguyên bốn trong thế giới sơ trung có học qua tri thức, một bên tránh né Biên Bức chi Vương cùng nhiều người đàn

biên bức công kích, một bên cẩn thận từng li từng tí tính toán góc độ cùng khoảng cách, bắt động thanh sắc điều chỉnh vị trí, dần dần tránh được Biên Bức chi Vương dò xét phạm vi.

"Vì vậy đầu phải chú ý vị trí, dù là người Biên Bức chi Vương tốc độ mau nữa, cũng tất nhiên sẽ có dò xét góc chết!"

"Phanh!"

Chẳng biết lúc nào, Trần Diêu đã vây quanh Biên Bức chi Vương nghiêng phía sau, đột nhiên một quyền chém ra, chính nện ở kia trên sống lưng.

"Chính là trong chỗ này!"

"Chít chít!"

Biên Bức chi Vương lớn tiếng kêu ré lấy, thân thể cao lớn tại dưới một kích này hướng phía dưới chìm, trùng trùng điệp điệp ngã rơi trên mặt đất.

"Tốt, thừa thắng xông lên!"

Trần Diêu nơi nào sẽ buông tha bức này cơ hội tốt, trên không trung thay đổi thân hình, đột nhiên hướng phía dưới lao xuống, thẳng đến Biên Bức chi Vương mà đi, cấp cho nó một kích trí mạng.

"Uych uych uych!"

"Chít chít chít chít chít chít!"

Ngay trong nháy mắt này, còn lại Biên Bức đám ước chừng là tiếp nhận được Biên Bức chi Vương hiệu lệnh, đột nhiên tập thể tụ tập, thủy triều bình thường ngăn cản tại Biên Bức chi Vương cùng Trần Diêu giữa, sau đó sắc nhọn kêu ré lấy hướng Trần Diêu kéo tới!

"Không xong, nhìn không tới Biên Bức chi Vương đi nơi nào!"

Trần Diêu vừa hướng trả giá điên cuồng đột kích đàn biên bức, một bên mắt mở to bốn phía tìm kiếm, tìm kiếm Biên Bức chi Vương tung tích. Nhưng mà liên cái này một trong nháy mắt, đã đầy đủ người sau chạy trốn, đợi đến lúc Trần Diêu đi vào mặt đất thời điểm, Biên Bức chi Vương đã không thấy bóng dáng.

"Ồ nơi nào? !"

Trần Diêu có chút nóng vội đứng lên, trước mắt thời gian đầu đã còn thừa không có mấy, nếu như không thể tại Huyền Tự Quyết triển khai tác dụng thời gian đoạn bên trong đem Biên Bức chi Vương tiêu diệt mà nói, đợi đến lúc Huyền Tự Quyết tác dụng chấm dứt, lại muốn lật bàn thủ thắng có thể đã khó như lên trời rồi!

Trần Diêu rất nhanh dò xét bốn phía, thủy chung không thấy Biên Bức chi Vương tung tích, ngay tại hần chuẩn bị kéo Duyệt Nhi thừa cơ chạy trốn Biên Bức sào huyệt lúc, trước mắt thấy tình hình lại làm cho hần trừng mắt đều nứt:

Tại Duyệt Nhi sau lưng trong bóng tối, đột nhiên toát ra một cái thân ảnh khổng lồ, một đôi dày đặc trắng răng nhọn hàn quang lóe lên, đối với Duyệt Nhi đầu lâu mờ lớn ra, sẽ phải một cái cắn xuống!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88:: Người lừa ta gạt

"Duyệt Nhi! !"

Trần Diêu tiếng kinh hô tại huyệt động trong thạch thất tiếng vọng, dẫn tới đàn biên bức nhao nhao bay múa ra, tại Trần Diêu cùng Duyệt Nhi trước mặt tạo thành lấp kín kín không hề hở di động chỉ bức tường, dùng toàn lực ngăn cản Trần Diêu tiến lên cứu giúp.

"Làm sao vậy?"

Duyệt Nhi có lẽ là vừa rồi một trận chiến tiêu hao quá nhiều thể lực, nhất thời không thể kịp phản ứng, ở sau lưng nàng trên vai thom, một cái thật lớn vô

cùng bóng đen đang tại lặng yên đáp xuống, một đôi móng vuốt sắc bén lập loè lạnh lạnh hàn quang, răng cũng là hàn quang từng trận, mắt thấy sẽ phải cắn lên rồi.

"Rõ ràng lợi dụng khác Biên Bức phân tán chú ý của ta lực lượng, sau đó vây quanh Duyệt Nhi sau lưng tiến hành đánh lên! Bình thường Biên Bức có thể có như vậy Trí Năng mưu lược sao? Cái này Bức Vương trí tuệ tương đối kinh người!"

Việc này không nên chậm trễ, thừa dịp Huyền Tự Quyết tác dụng còn chưa kết thúc, Trần Diêu đột nhiên ngồi xổm người xuống đi, đem tiên năng tập trung ở đôi trên chân, đột nhiên mãnh liệt phát lực, về phía trước nhảy chồm.

"Đạp!"

Một bước đạp xuống, như kiếm ra khỏi vỏ, Trần Diêu toàn bộ người biến thành một đường hăng hái huyền ảnh, giống như bay phóng tới Duyệt Nhi sau lưng Bức Vương.

"Hô!"

Một đường nhanh gió thổi qua, Duyệt Nhi vừa kịp phản ứng sau lưng có ma vật đột kích, còn chưa tới kịp lách mình tránh né, Trần Diêu liền đã vào vị trí của mình. Chỉ thấy hân đôi chân vừa bước, ổn định thân hình, đồng thời một cánh tay ngang duỗi ra, vừa vặn ngang Duyệt Nhi cùng Bức Vương răng nhọn giữa.

"Thời gian quá gấp, muốn oanh bay đã không còn kịp rồi, chỉ có thể dùng cánh tay đi ngang kháng!"

"Dùng "

Cùng lúc đó, Trần Diêu tay kia đã duỗi ra, một tay lấy Duyệt Nhi đẩy ra, đã đi ra phạm vi nguy hiểm. Duyệt Nhi {bịđược} Trần Diêu đột nhiên tăng vọt cực nhanh làm cho kinh sợ đến, hoảng hốt một cái mới phản ứng tới, vội la lên: "Trần Diêu cánh tay của ngươi... !"

"Phốc!"

Ngay trong nháy mắt này, Bức Vương đã một cái cắn xuống dưới, sắp xếp sắp xếp răng nhọn coi như tàn khốc Cổ Đại hình cụ, rắn rần chắc chắn cắn trúng Trần Diêu cánh tay.

"Đợi một chút, có điểm gì là lạ!"

Ngay tại bị cắn trong đồng thời, Trần Diêu liền phát hiện sự tình có kỳ quái: Cái này Bức Vương ra sức khê cắn, nên thế lớn lực lượng trăm, lực phá hoại làm cho người ta sợ hãi, không phải nói bị thương, dù là có tiên năng tương hộ, Trần Diêu cánh tay {bịđược} trực tiếp xé rách vỡ nát đều không kỳ quái.

Nhưng mà cái này một cái xuống, Trần Diêu rồi lại cảm giác không đến nơi đến chốn, không chỉ có không có bị thương, liền một chút cảm giác đều không có, hết sức kỳ quái.

"Chẳng lẽ..."

Trần Diêu gấp vội vươn tay trên không trung vung lên, không nghĩ tới cánh tay của hắn rõ ràng trực tiếp xuyên qua Bức Vương thân thể, trên không trung quấy ra một mảnh hư vô đến. Bức Vương thân thể coi như một đoá mây mù, tại hân cánh tay quấy nhiễu phía dưới tiêu tán ra, trong nháy mắt không thấy tung tích.

"Không xong, là ảo giống như!"

Trần Diêu trong lòng phát lạnh, biết không hay, nhưng mà thì đã trễ. Tại phía sau hắn, một đạo hàn quang hiện ra, một cổ không nói ra được âm lãnh khí tức truyền đến, trong nháy mắt sát khí giăng đầy.

"Trần Diêu coi chừng! Đó là Bức Vương dùng Yêu khí làm ra ảo giác, nó chân thân tại sau lưng ngươi!"

"Cái gì... ? !"

Đợi đến lúc Trần Diêu xoay người lại thời điểm, nghênh đón hắn chính là cái kia tanh hôi vô cùng miệng lớn, răng nhọn cắn xuống, móng vuốt sắc bén bay tứ tung, trong nháy mắt liền đem Trần Diêu xé rách đã thành mảnh vỡ.

"Trần Diêu! ! !"

Duyệt Nhi quả thực không thể tin được trước mắt thấy hết thảy, lớn tiếng khóc hô hào Trần Diêu tên, còn muốn tiến lên cứu trợ. Nhưng mà bất đắc dĩ giữa hai người khoảng cách quá xa, không chờ Duyệt Nhi tiến lên, Trần Diêu cũng đã biến thành từng mảnh mảnh vỡ, tiêu tán trên không trung rồi.

"Chít chít!"

Bức Vương thấy chiến thuật thành công, vui mừng quá đỗi, kêu ré lấy điên cuồng công kích, không bao lâu liền đem Trần Diêu hoàn toàn xé nát, không để lại nửa điểm sinh cơ.

"Chít chít chít chít!"

Cùng lúc đó, còn lại Biên Bức cũng đều nhao nhao đột kích, tại Trần Diêu thân thể vị trí điên cuồng công kích, vây công phía dưới, Trần Diêu không có chút cơ hội, liền hừ cũng không có hừ một cái liền bị triệt để đánh bại.

"Trần Diêu! !!"

Duyệt Nhi trong mắt chảy xuống hai hàng rõ ràng nước mắt, vừa rồi nếu không phải là mình nhất thời hoảng hốt không có kịp phản ứng, {bịđược} Bức Vương ở sau lưng đánh lên mà nói, Trần Diêu tự cũng không tới cứu. Trần Diêu không đến cứu trợ, tự nhiên cũng sẽ không bị buộc vào tuyệt cảnh, {bịđược} Bức Vương ảo giác làm cho lừa gạt, chết thảm tại chỗ!

"Bức Vương, ta Kỳ Quan Duyệt Nhi hôm nay sẽ phải lấy tính mệnh của ngươi!"

Duyệt Nhi giận dữ không thôi, trên thân tiên năng tăng vọt, một cỗ màu vàng tiên năng trên không trung tỏ khắp, đang muốn tiến lên tấn công mạnh, lại đột nhiên phát hiện Bức Vương chẳng biết tại sao, thân hình mảnh liệt {ngừng lạimột trận}, một đôi mắt đỏ một hồi ngốc trệ, tựa hồ nhận lấy đã kích thật lớn.

"Chít chít!"

Bức Vương sau lưng, không biết cái gì cho nó một kích trí mạng, khiến cho trong nháy mắt đánh mất chiến lực, thân thể không lồ bại liệt xuống, hí gầy giữa.

"Hắc hắc, tại lão tử trước mặt chơi ảo giác?"

Bức Vương sau lưng, cái kia thân ảnh quen thuộc lại lần nữa xuất hiện, Trần Diêu khoe miệng giương nhẹ, vẻ mặt không bị trói buộc khẽ cười nói: "Tàn ảnh bá kiến chưa? ?"

"Oanh "

Theo Trần Diêu song quyền oanh ra, hai cỗ tiên năng đồng thời xuất kích, tại Bức Vương trong cơ thể tạo thành phản ứng dây chuyền. Ầm ầm tiếng nổ mạnh ở bên trong, Bức Vương kêu thảm {bịđược} kích ngã xuống đất, lại không còn động tĩnh.

"Cái này... ? !"

Duyệt Nhi {bịđược} trước mắt tình hình cho triệt để nhìn ngầy người, lại nhìn kỹ lại, tại vừa rồi Trần Diêu vị trí, cảm đạo hộ thể kim quang nhưng đang lóe lên. Nhưng mà nhỏ nhỏ phân biệt, kim quang ở trong hình người đang tại tiêu tán, Xá Lợi Phật quang bảo hộ phía dưới, bên trong cũng không bóng người, không lưu lại một viên Xá Lợi trên không trung lơ lửng, thập phần chói mắt.

"Biên Bức là Hạt Tử, toàn bộ bằng vào khí tức phân biệt địch ta vị trí, lúc trước vì sao ba người chúng ta cũng đã nín hơi, nhập lại phong bế tiên năng, vẫn còn sẽ bị Bức Vương phát hiện?"

Tại lộn xộn bay múa đàn biên bức ở bên trong, Trần Diêu coi như Trích Tiên, chậm rãi đi qua chúng sinh, đi vào lơ lửng trên không trung Xá Lợi lúc trước, thò tay nhẹ nhàng đem cái này phát tán lấy kỳ diệu kim quang bảo vật lấy xuống.

"Cũng là bởi vì viên này Xá Lợi, vẫn còn toả ra sinh mệnh năng lượng!"

"Lúc trước Lô Minh Phong Điếu, dò xét sinh vật hướng đi là vì chạy trốn, đối với Xá Lợi lớn như vậy đạo sâu vô cùng Bảo Khí cũng không thêm để ý. Mà những thứ này Biên Bức tức thì hoàn toàn bất đồng, chúng nó là thâm, Xá Lợi {vì:là} mình, chúng nó trong đêm tối nghỉ lại cầu sống, mà Xá Lợi cũng tại tán ra Thái Dương giống như quang huy."

"Đối với Bức Vương mà nói, có lẽ ngươi uy hiếp của ta, đều so ra kém một viên Xá Lợi, nó so với chúng ta hiểu thêm, cái này Xá Lợi bên trong ẩn chứa đường lớn sâu để ý, Phật dưới ánh sáng lại cất giấu bí mật gì. Vì vậy ta lấy Xá Lợi làm môi như, tàn ảnh {vì:là} móc câu, dẫn tới Bức Vương đem lực chú ý toàn bộ tập trung vào Xá Lợi phía trên, không để ý đến nguyên bản liền khó có thể dò xét sau lưng lỗ hổng, ta liền có thời cơ lợi dụng, đem khác nhất cử đánh chết!"

Trần Diêu mưu kế có thể nói là tính trùng kế, Mission Impossible, tại Bức Vương ra chiêu trong nháy mắt sẽ hiểu ẩn chứa trong đó quỷ kế, ngược lại tương kế tựu kế, lấy kia chi đạo còn thì kia thân, thắng được xinh đẹp một trận chiến, cũng dẫn tới Duyệt Nhi lau mắt mà nhìn.

Huyền Tự Quyết, không chỉ có ở chỗ hăng hái làm cho mang đến tốc độ biến hóa, Càng trọng yếu chính là tâm thần tinh táo cùng rất nhanh, trong thời gian ngắn nhất làm ra chính xác nhất phán đoán, một lần hành động đoạt được cơ hội thắng!

"Duyệt Nhi, ngươi ra sao? Có bị thương hay không? Đứng lên ta xem một chút."

Đuổi đi mặt khác nhỏ Biên Bức sau đó, Trần Diêu đi vào Duyệt Nhi bên người, ân cần nhìn một vòng, phát hiện trừ đi một tí bị thương ngoài da bên ngoài cũng không đáng lo, lúc này mới yên tâm nói: "Không có việc gì thì tốt rồi, chúng ta tiếp tục đi thôi!"

"Thối Trần Diêu..."

Thấy Trần Diêu đi đến trước mặt mình, Duyệt Nhi trong lòng rung động {bịđược} bất mãn thay thế, vừa rồi vì Trần Diêu "Hi sinh", Duyệt Nhi thế nhưng là rõ ràng nước mắt chảy ròng, tâm đều muốn nát. Hôm nay người trước mắt mà được lại, không nói ra được trăm mối cảm xúc ngổn ngang, cảm động, cảm kích, kinh ngạc, bất an vân... vân tâm tình, đều dung hội tại một động tác bên trong.

"Đừng!"

"Người thói Trần Diêu! Về sau có kế hoạch gì muốn sớm nói cho ta biết, đừng lừa hại ta lo lắng, nghe thấy được không đó? ! !"

"Đúng, Duyệt Nhi đại nhân..."

Trần Diêu bóp lấy trên mặt lửa đỏ Ngũ Chi sơn, về mặt cười khổ.

"Uych uych "

Nhỏ Biên Bức bay ra ngoài, tại mê man đã lâu Tô Hiền Dững trên mặt {ngừng lại,một trận} giãy vò, đem cứu tình. Hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì Tô Hiền Dững đột nhiên bừng tỉnh, la lớn: "Trần Diêu, Duyệt Nhi, các người muốn coi chừng, có người ở sau lưng ta đánh lên ta, đem ta đánh bất tỉnh! !"

Trần Diêu cùng Duyệt Nhi liếc nhau, đột nhiên hiểu được xảy ra chuyện gì, nhìn nhau cười ha hả.

"Ha ha ha ha..."

Tiếng cười kia trong sơn động quanh quẩn, dẫn tới trong động sinh vật nhao nhao tránh né, ba người trải qua khó khăn, một đường cười to đi về phía trước cái này trong nháy mắt, đã trở thành ngày sau Trần Diêu trong lòng, nhất tốt đẹp, cũng không...nhất dám đụng vào trí nhớ.

Ngay tại Trần Diêu đám người trong sơn động đại chiến bày Bức thời điểm, sơn động bên ngoài, sắc trời đã gần đến hoàn toàn phai nhạt xuống, chỉ để lại cuối cùng một tia trời chiều, tại đường chân trời trên bốc lên cái nhon, đối với cái mảnh này bao la mờ mịt đại địa rơi vãi hạ tới hậu một tia quang huy.

Một tên thiếu niên người mặc trường bào, trong tay quạt xếp hơi hơi huy động, về mặt nụ cười lạnh nhạt, tuổi còn trẻ đã có nhè nhẹ đạo cốt.

"Một nghìn bảy trăm linh bốn, một nghìn bảy trăm linh năm, một nghìn bảy trăm linh sáu..."

Giang Ba thỉnh thoảng tra xét mặt trời vị trí để xác định thời gian, cùng trong lòng mình mặc niệm con số tương đối ứng với, lẳng lặng cùng đợi ước định thời khắc đến.

"... Một nghìn chín trăm chín mươi bảy, một nghìn chín trăm chín mươi tám, một nghìn chín trăm chín mươi chín... !"

Mấy ở đây, Giang Ba đột nhiên hít sâu một hơi, đem toàn thân tiên năng toàn bộ thai nghén đã đến quạt xếp phía trên, ngón tay khẽ nhúc nhích, "Nhảy" một tiếng đem triển khai, một cổ màu lam nhạt huyền diệu năng lượng trong nháy mắt tràn đầy, theo mặt quạt chảy xuôi mà ra.

"Hai nghìn!"

"Rầm rầm "

Giang Ba trong tay quạt xếp giờ lên, một vũng tiên năng ngưng tụ tập kết, tại mặt đất một chỗ lõm chỗ hợp dòng lại với nhau, coi như một cái thật nhỏ hồ nước, chính tán mát ra kỳ diệu năng lượng chấn động.

"Này "

Cùng lúc đó, Giang Ba thủ bộ biến hóa, đem quạt xếp thu hồi, theo tay áo trong lấy ra chi kia lớn đến không hợp thói thường bút lông, dọc theo dựng lên, dùng ngòi bút nhẹ nhàng điểm trạm cái kia một vũng tiên năng.

"Diêu huynh, ngàn vạn bảo trọng!"

"Xoạt!"

Bút lông vung lên, trên mặt đất viết xuống mạnh mẽ chữ viết.

Thái dương hạ sơn rồi.

Chương 89:: Gặp rắc rối

"Xôn xao "

Son động bên ngoài, Giang Ba bắt đầu huy động cực lớn bút lông, trên mặt đất viết xuống thần bí chữ. Trong động ở chỗ sâu trong, Trần Điều cùng Duyệt Nhi cùng với Tô Hiến Dũng ba người tiến lên tốc độ, cũng rõ lộ ra biến chậm, tựa hồ đang đợi cái gì đó.

"Duyệt Nhi, uống nước ~ "

Trần Điều đem ấm nước đưa cho Duyệt Nhi, người sau uống một ngụm, đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì, "Phốc" một cái toàn bộ cho phun ra, phun ra Trần Điều tràn đầy một thân.

"Người làm gì thế a. . ."

Trần Điều bắt đắc dĩ quản lý quần áo, Duyệt Nhi tức thì chu cái miệng nhỏ nhắn, chỉ một ngón tay chỉ vào Trần Điều cái ót nhi bất mãn nói: "Lại dám bắt người đã uống ấm nước cho ta hút? Trần Điều, người có phải hay không muốn chiếm ta tiện nghi? "

Trần Điều cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, phản bác: "Vì vậy trước khi lên đường ta đã nói, tốt nhất mang theo ba cái ấm nước, một người một cái. Kết quả người nói đồ vật quá nhiều sẽ ảnh hưởng người đánh quái vật, nói cái gì đều không cho ta mang. Hiện tại vừa vận rất tốt, lại quái dị lên ta đến rồi!"

"Người còn dám mạnh miệng!" Duyệt Nhi {bịđược} Trần Điều nói trúng, một trương khuôn mặt lập tức mắc cỡ ửng đỏ, một cái đôi bàn tay trắng như phấn tại Trần Điều trước mắt lung lay, uy hiếp nói: "Có tin ta hay không dẹp người? !"

"Ta tin, ta tin!"

Trần Điều gấp vội xin tha, chờ Duyệt Nhi xoay người sang chỗ khác tiếp tục đi đường lúc, cũng tại Duyệt Nhi sau lưng bắt đầu với mặt quỷ, bắt chước Duyệt Nhi có vẻ tức giận, học giống như đúc.

Nhưng Trần Điều "Biểu diễn" cũng không có dẫn tới Tô Hiến Dũng cười ra tiếng, trong ba người, duy chỉ có Tô Hiến Dũng một người tâm sự nặng nề, tiếp cận hình vuông lớn trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, tựa hồ đối với sắp đối mặt khiêu chiến vô cùng sợ hãi lo lắng.

"Ài. . ."

Nhìn trước mắt hai cái không sợ công việc lớn gia hỏa, Tô Hiến Dũng không khỏi thầm thở dài một hơi, hần rõ ràng nhớ kỹ, tối hôm qua đang chuẩn bị hội nghị lên, đã từng trọng điểm đã từng nói qua kế tiếp cửa khẩu, làm cho đại gia ngàn vạn muốn cẩn thận một chút đấy.

. . .

"Thông qua Biên Bức sào huyết sau đó, chúng ta sẽ phải đối mặt con đường này tuyến thượng khó khăn nhất điểm rồi."

Bàn bát tiên bên cạnh, Tô Hiến Dũng thần sắc ngưng trọng, trong lòng bàn tay đều toát ra mồ hôi lạnh, tựa hồ chỉ là suy nghĩ một chút sắp thông qua như vậy một khối khu vực, liền đầy đủ làm cho hần sợ hãi toàn thân phát run tựa như.

"Tô sư huynh có gì nói ra lời ấy?"

Đối mặt Giang Ba câu hỏi, Tô Hiến Dũng thò tay tại trên địa đồ chỉ một cái, mọi người thấy đi, chỉ thấy ngang thông lộ trên một chỗ, biểu thị thập phần mơ hồ, chỉ có thể loáng thoáng chứng kiến một đoàn bóng đen, một bên viết một cái cổ thân thể văn tự, ba người đều nhìn không ra.

"Theo tàng bảo đồ tình tế trình độ để phán đoán, về bản đồ người ứng với khi đi đến qua cái mảnh này son mạch chỗ sâu nhất. Tuy rằng không biết kia có hay không đặt được trong truyền thuyết Chí Bảo, nhưng trên đường đi biểu thị đều vô cùng rõ ràng, có thể nói là nhọc lòng, cho chúng ta những thứ này kẻ đến sau trải bằng con đường."

Tô Hiến Dũng nghiêm mặt nói: "Nhưng mà duy chỉ có một đoạn đường này, biểu thị lại hết sức mơ hồ, không chỉ có thấy không rõ đến tột cùng là cái gì tại căn đường, liền vị trí cụ thể cũng không quá mức rõ ràng."

"Cái chữ này là chữ viết cổ sao? Là có ý gì?" Trần Điều hỏi.

"Không sai, đây là không giới hạn Đại Lục {bịđược} khắp phát hiện lúc trước, chúng ta Đông châu Nam Vực ngàn vạn năm lúc trước sử dụng ngôn ngữ. Cái này văn tự ta vừa đúng nhận thức, cũng chính là cái này một chữ sẽ khiến ta như thế lo lắng. Cái chữ này liền là. . ." Tô Hiến Dũng không biết theo nào biết đâu nhiều như vậy tin tức, chân thành nói: "Tránh."

"Tránh?" Duyệt Nhi lệch ra quá mức đi suy tư một hồi nói: "Ý là để cho chúng ta tránh né vật này, không muốn cùng hần chính diện giao phong sao?"

"Ước chừng là loại này ý tứ đi." Tô Hiền Dũng nói: "Vì vậy ta cũng không biết cái này trên đất khối cuối cùng cất giấu cái gì ma vật, tuy rằng không có gì hơn là dị thú hoặc là yêu ma, nhưng chúng ta còn là tốt nhất cẩn thận tuân chỉ thị, không muốn cùng hấn giao phong mới tốt."

"Mà tôi được nơi này, cũng chính là Giang Ba huynh đệ bắt đầu phát uy lúc sau!"

...

Son động bên ngoài, Giang Ba trong tay bút lông huy động, không bao lâu, một cái to lớn "Sang" chữ trên mặt đất xuất hiện.

Cái này sang chữ hết sức kỳ lạ, là do Giang Ba tiên năng với tư cách mực nước, cực lớn bút lông với tư cách chất dẫn, tại đây trên mặt đất kết xuất một cái Thân Ấn. Loại này đồng ý {vì:là} ấn, ấn chứa Thân lực đặc biệt chiêu số, đúng là Giang Ba một nhà từ xưa đến nay lưu truyền xuống cô xưa kỹ pháp.

"Thư sinh bút pháp, độ tự ấn!"

Giang Ba một tiếng nhẹ tra, độ tự ấn viết hoàn tất, theo kiểu chữ hoàn thành, cái kia một vũng tiên năng cũng tùy theo chấn động, tại trên mặt đất kéo dài mở đi ra, chảy qua độ tự ấn phía dưới, đem nhẹ nhàng nâng lên, theo nước gọn chậm rãi vào son động.

"Rầm rầm"

Nhìn xem hư ảo màu lam nhạt nước gọn bắt đầu khởi động, dần dần chui vào trong động, Giang Ba thở dài ra một hơi, bản thân nhiệm vụ trọng yếu nhất đã hoàn thành, nhưng giờ phút này trong lòng của hấn, nhưng là nghi hoặc bộc phát, {vì:là} Trần Diêu đảm người an nguy thật sâu lo lắng.

"Cái này Hốt Như Phong tuy rằng gian trá giao hoạt, không từ thủ đoạn, nhưng năm đó đầu gì cũng là Nhất Đại đại năng. Liền hấn đều lấy không được bảo tàng, chúng ta mấy người thật sự có cơ hội lấy được sao?"

Son động ở chỗ sâu trong, âm u trong thông đạo, Trần Diêu ba người rút cuộc dừng bước, chậm đợi độ tự ấn đến.

"Ta nói, sẽ không có biện pháp khác sao? Nhất định phải như vậy thông qua?"

Duyệt Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn bất mãn hờn dỗi, tựa hồ đối với Tô Hiền Dũng nghĩ ra được biện pháp rất không thích.

"Đây là ta tính toán sau đó, hao tổn nhỏ nhất phương pháp xử lý rồi." Tô Hiền Dũng kiên nhẫn nói: "Còn là cầu nguyện chúng ta không nên bị phát hiện, có thể thuận lợi thông qua nơi này đi!"

"Rầm rầm"

Không bao lâu, tĩnh mịch tiếng nước truyền đến, tại Tô Hiền Dũng dưới sự chỉ huy, ba người đều yên lặng nằm ngả xuống trên mặt đất, chậm đợi độ tự ấn chảy đến tận đây địa phương.

"Thật đáng ghét! Như vậy con đường của ta bào liên toàn bộ ô uế, còn phải cùng những cái kia buồn nôn thi thể cùng một chỗ giả chết chảy đến đi, hừ!" Duyệt Nhi chu mỏ nói: "Ta nói người quái dị, chúng ta nói tốt lắm, {các loại:chờ} sau khi trở về, ta đây thân đạo bào có được từ người tới tẩy!"

"Phốc "

Tô Hiền Dũng chẳng biết tại sao máu mũi chảy ròng, vội vàng gạt đầu nói: "Không có vấn đề không có vấn đề nhất định rửa cho người sạch sẽ còn có thể dùng ta tổ truyền nồng đặc tẩy rửa tề đây!"

"Xuyt!"

Trần Diêu thò tay làm cái chó có lên tiếng động tác, ngăn trở hai người đối thoại, tiếp theo ý bảo hai người cẩn thận lắng nghe.

"Khò khè. . . Khò khè. . ."

Tại huyết động chỗ càng sâu, mệnh môn bát ngát trong bóng tối, chẳng biết tại sao truyền đến một hồi xa xưa tiếng lâm bẩm. Tuy rằng cách xa nhau ít ỏi trong xa, nhưng vẫn như cũ có thể cảm nhận được một cỗ cường đại đến tột đỉnh đáng sợ Yêu khí, chính thuận theo thông đạo lan tràn mà đến!

"Thượng Cô Đại Yêu!"

Trần Diêu cũng hơi khản trương lên, chỉ chốc lát sau tiên năng nước gọn chảy đến, màu lam nhạt độ tự ấn chiếu sáng rạng rỡ, muốn trợ ba người vượt qua cửa ải khó.

"Rắc...rắc..."

Nước gọn bên trong, lúc trước {bị:được} ba người giết chết động nguyên, Biên Bức {các loại:chờ} ma vật thi thể phá thành mảnh nhỏ, lẫn lộn trong đó, đã trở thành ba người giả chết "Trợ thủ", đem ba nhân khí tức hoàn mỹ giấu ở bên trong.

"Nín hơi Ngưng Thần, thu hồi tiên năng!"

Trần Diêu nhẹ giọng truyền âm, ba người nhao nhao nín hơi, hai mắt nhắm chặt, sợ bị phía trước không biết tên ma vật phát hiện.

(Tô Hiền Dũng: Nín hơi ta cũng sẽ! Không muốn đánh tiếp ta! Ta tự mình tới!)

"Rầm rầm "

Thuận theo nước gọn một đường lưu động, cũng không biết trải qua bao lâu, ba người rõ ràng cảm thấy địa thế bắt đầu biến cao, tựa hồ tiền nhập một cái lớn hơn trong thạch thất.

"Khò khè!"

Nơi này tiếng lẩm bầm rung trời, coi như Lôi công phát uy, cường đại yêu có thể đem ba người một mực áp chế tại nước gọn phía trên, không thể động đây.

Thật đáng sợ Yêu khí, chẳng lẽ là trong truyền thuyết những cái kia vạn năm yêu ma sao? !

Trần Diêu trong lòng cả kinh, nhưng hồi tưởng lại lúc trước Tô Hiền Dũng theo như lời nói, cũng chỉ có thể tiếp tục nín hơi, âm thầm cầu nguyện không nên bị phát hiện.

"Chỉ cần giả chết, chúng ta phải giả chết, vô luận là yêu ma còn là dị thú, đối với tử vật phần lớn hứng thú thiếu thiếu. Chỉ cần chúng ta hành trang đủ giống như, có lẽ có thể lừa dối vượt qua kiểm tra!" Tô Hiền Dũng lúc ấy nói như thế: "Ách, trừ phi là thói nát thói quen về ăn đây, hặc hặc. . ."

"Cái gì gọi là trừ phi? ! Vạn nhất là thói nát thói quen về ăn làm sao bây giờ? ! !"

Đối mặt nổi giận Duyệt Nhi, Tô Hiền Dũng bất đắc dĩ nhún vai nói: "Cái kia sao không để cho chúng ta cùng một chỗ cầu nguyện, không muốn gặp được một cái thói nát thói quen về ăn gia hỏa đây. . . ?"

Nhớ kỹ nhất định phải giả chết!

Tiếng lẩm bầm đem Trần Diêu kéo về sự thật, hấn vẫn không nhúc nhích, hô hấp hoàn toàn đình chỉ, tiên năng giống như nước đọng, {bịđược} một mực phong tại trong Đan Điền.

Ngàn vạn không nên cử động, Duyệt Nhi, Tô Hiền Dũng, các người ngàn vạn không nên cử động!

"Xôn xao "

Đột nhiên, ngay tại Trần Diêu bên cạnh thân, nước gọn bên trong phát ra một tiếng tiếng động rất nhỏ.

Là Tô Hiền Dũng!

Trần Diêu thầm kêu một tiếng không xong, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó. Tối hôm qua tại họp thời điểm hấn liền lo lắng, Tô Hiền Dũng nhát như chuột, sẽ ở cửa ải này xảy ra sự cố, hiện tại quả nhiên!

"Hô. . ."

Mà trong thạch thất cái kia rung trời khò khè cũng ở đây này {ngừng lại một trận}, tựa hồ cảm nhận được bên người có vật còn sống vận động, không hề có nửa điểm âm thanh. Cùng lúc đó, về này đã cường đại đến làm cho người ta khiếp sợ khủng bố Yêu khí, cũng trong nháy mắt lại phồng lớn lên vài lần, áp chế Trần Diêu trái tim đều muốn {bịđược} bóp nát.

". . ."

Thì cứ như vậy vẫn không nhúc nhích qua hồi lâu, thủy chung không có động tĩnh, vậy cũng đáng sợ Yêu khí cũng dần dần ảm đạm xuống dưới, chỉ còn lại có tiên năng nước gọn chậm rãi lưu động âm thanh.

Trần Diêu cảm thấy ước chừng là đã lừa gạt đối phương rồi, khẩn trương tâm tình thoáng tiêu tán một chút. Như thế mà nhưng vào lúc này, một cái vang dội hất xì rồi lại phá vỡ cái mảnh này kinh khủng yên lặng.

"A a a a. . . Hất xì!"

"Oanh!"

Yêu khí trong nháy mắt bay lên, trong thạch thất sát khí hầu như có thể đem ba người trực tiếp chấn vỡ!

Cái này Tô Hiền Dũng!

Trần Diêu không khỏi âm thầm lắc đầu, tại trong lòng thầm mắng một tiếng:

Mẹ trúng, đã biết rõ gia hòa này muốn gặp rắc rối. . . !

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90:: Viễn Cổ hộ vệ

"Hắt xì!"

Tô Hiền Dững một nháy mắt, đêm này xâm nhập thương Nhạc Sơn mạch chỉ thông đạo lên, sau cùng đáng sợ nhất ma vật một trong cho triệt để làm thức tỉnh. Trong lúc nhất thời thạch thất ở trong Yêu khí tràn ngập, đêm Trần Diêu ba người bọn họ gất gao áp chế tại tiên năng nước gọn phía trên, không thể động đậy!

"Thật là muốn chết, cái này Tô Hiền Dững, không thể làm cho người ta tiết kiệm một chút nhi tâm sao?"

Vạn bất đắc dĩ phía dưới, Trần Diêu dứt khoát mở hai mắt ra, trước mắt vẫn là một mảnh đen kịt, nhập lại không dị dạng. Nhưng mà không trung không chỗ nào không có đáng sợ Yêu khí rồi lại vô cùng cường đại, làm cho hắn khó có thể ức động nửa phần.

"Thượng Cổ Xá Lợi!"

Lấy ra Xá Lợi, một đường ảm đạm Phật quang lập loè, tuy rằng cái này Thượng Cổ Xá Lợi uy năng vô biên, vốn lấy Trần Diêu tiêu chuẩn rồi lại vẫn không thể triệt để triển khai nó công hiệu, chỉ bất quá lợi dụng cái này Phật quang hộ vệ, có thể thoáng chống cự cái này vạn năm Đại Yêu khủng bố Yêu khí, hơi chút đi đi lại lại mà thôi.

"Là Biên Bức lỏng, là Biên Bức trên thi thể lỏng to vừa lúc ở ta lỗ mũi phụ cận huy động, ta nhất thời không nhận được liên... Ta ta ta sai rồi... !"

Trần Diêu bên cạnh thân, Tô Hiền Dững cũng là một đôi mắt mở ra, toàn thân đều đang run rẩy, một thân đạo bào {bịđược} thấm ướt, cũng không biết có hay không tiểu trong quần.

Trần Diêu giờ lên mắt nhìn đi, bằng vào Phật sáng lóng lánh, phát hiện tại thạch thất ở trong, một cổ màu đỏ sậm đáng sợ Yêu khí đang tại to khắp mà đến, nguyên điểm ngay tại thạch thất một góc. Thuận thế vừa nhìn, chỗ đó một cái mơ mơ hồ hồ ảm đạm thân ảnh vô cùng to lớn, coi như một tòa tháp ngọn núi, không có làm ra cái gì động tác, lại không ngừng có Yêu khí tản ra phát ra.

"Người phương nào nhiều ta Thanh Mộng?"

Cái này đáng sợ tồn tại cũng không đứng dậy, ước chừng là hơi tiếp xúc cũng đã thò ra Trần Diêu ba người bọn họ không hề uy hiếp, chỉ là thò ra một đám Thần Niệm tới hỏi lời nói. Nhưng mà cái này một đám rất nhỏ Thần Niệm, rồi lại cũng đủ làm cho ba người hít thở không thông, không cách nào chống lại.

Nghiêng mắt nhìn đi, Duyệt Nhi cũng đã bị áp chế không cách nào nhúc nhích, một đôi đôi mắt đẹp chau mày, tùy thời khả năng chửi ầm lên. Trần Diêu vội vàng đối với kia làm cái chó có lên tiếng dùng tay ra hiệu, sợ Duyệt Nhi tính tình nóng nảy gặp lại dẫn xuất cái gì nhiều loạn đến.

"Tiền bối chó trách, tiểu bối chính là ngộ nhập nơi đây, vốn không muốn nhiều tiền bối Thanh Mộng. Nhưng tiền bối thần thức như biển, nhìn rõ mọi việc, làm cho tiểu bối không chỗ nào che giấu, tiểu bối bội phục!"

Trần Diêu sử dụng ra ninh nọt công phu, mặc kệ cái kia Đại Yêu có hay không xem tới được, trước đối với kia cúi người chào thật sâu thờ dài, hành lễ.

"Dùng tiên năng làm giả nước chảy... Sao?"

Không lẽ kia thân ảnh như trước không hề động đậy, Trần Diêu định đầu Yêu khí rồi lại càng đậm đặc nặng, Thần Niệm tại mặt đất quét qua, Trần Diêu đầu cảm giác mình trên thân lỏng to theo cô chân một mực dựng thẳng đã đến đỉnh đầu.

"Tiên năng {vì:} nước, những cái kia tạp chủng thi thể {vì:} trợ, lẫn lộn ở trong đó làm giả thi thể, đều muốn mượn này đã lừa gạt của ta Thần Niệm?" Thần Niệm thanh âm long như thế, coi như một ngọn núi chính đang run rẩy phát ra tiếng, làm cho người ta theo đáy lòng cảm nhận được chấn nhiếp: "A, có chút ý nghĩ."

Trần Diêu biết rõ, đối phương lời vừa nói ra, nhất định là đối với chính mình ba người không hề hứng thú, nếu như ngôn từ thoả đáng, nói không chừng

còn có cơ hội chạy ra tìm đường sống!

"Cảm giác Tạ tiền bối thường thức!" Trần Diêu vội vàng tiếp tục thúc ngựa nói: "Kỳ thật vẫn bối tới đây, là vì hoàn thành môn phái trưởng lão làm cho phân công chỉ nhiệm vụ, vì đạt được trưởng lão nhận thức, chúng ta cũng là có chút bất đắc dĩ. Chưa từng biết được tiền bối lúc này nghỉ ngơi, có nhiều quấy rầy, mong rằng tiền bối Đại Yêu có đại lượng, rộng lòng tha thứ vẫn bối!"

"..."

Đối với Trần Diêu thúc ngựa, Đại Yêu cũng không đáp lại, mà là lẳng lặng chờ đợi Trần Diêu nói sau.

"Là như vậy, vẫn bối tại mấy ngày trước đạt được trong môn phái trưởng lão hứa hẹn, nếu là có thể còn sống từ nơi này đi một lần, trưởng lão liền nguyện ý dạy dỗ kinh người tuyệt học." Trần Diêu lung tung nói dối nói: "Nguyên do vẫn bối cả gan cùng hảo hữu cùng nhau đến đây, đều muốn chứng minh bản thân luyện tập được tuyệt học kiên định tin tưởng, đạt được trưởng lão nhận thức!"

"A..."

Cái kia sợi Thần Niệm khẽ cười một tiếng, nụ cười này thiên địa biến sắc, Trần Diêu đỉnh đầu Yêu khí trong nháy mắt tiêu tán một ít, dày đặc màu đỏ sậm màu cũng ảm đạm xuống, không bằng lúc trước như vậy mãnh liệt.

"Vô luận các ngươi tới nơi đây là mục đích gì, đều cùng ta không quan hệ." Thần Niệm nói: "May mà bọn ngươi dựa dẫm vào ta trải qua, nếu là từ trên xuống dưới tiến vào, gặp được người kia mà nói... Theo người kia tính tình nóng nảy, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy vượt qua kiểm tra rồi."

Trần Diêu nghe vậy trong lòng lẳng như thế, xem ra cái này Tô Hiến Dũng còn là chọn đúng rồi lộ tuyến.

"Ta sẽ không làm khó các ngươi, cho phép các ngươi tiếp tục đi về phía trước, dù sao cũng là có đi không về."

Nói qua, Thần Niệm bắt đầu dần dần tiêu tán, ngoại trừ Đại Yêu chỗ nơi hẻo lánh bên ngoài, trong thạch thất một mảnh thanh minh, không hề có cường đại Yêu khí.

"Nhưng mà từ tục tĩu nói trước." Ngay tại Trần Diêu cúi đầu nói tạ chuẩn bị rất nhanh thông qua thời điểm, Thần Niệm lại mở miệng nói: "Nếu như các ngươi đi phía trước tiến lên gặp gỡ mặt khác nan đề, không dám tiếp tục đi phía trước thời điểm, cũng đừng nghĩ từ nơi này đường cũ phản hồi, đi đi ra bên ngoài."

"Sứ mạng của ta, chính là không cho bất luận cái gì vật còn sống ly khai, bên cạnh ta đây đều bỏ qua."

"Cảm giác Tạ tiền bối đại ân đại đức!"

Trần Diêu cũng không cố trên nhiều như vậy, gấp vội vàng hành lễ nói lời cảm tạ, cuối cùng đầu óc chuyển một cái, cả gan hỏi: "Đúng rồi, tiền bối người mới vừa nói 'Đừng nghĩ đường cũ phản hồi từ nơi này đi ra ngoài' như vậy nói cách khác, ngoại trừ cao thấp thông lộ, cùng với này ngang thông lộ bên ngoài, còn có mặt khác ra khỏi miệng rồi?"

"... Hả?"

Trần Diêu câu hỏi làm cho Thần Niệm {ngừng lại một trận}, qua khoảnh khắc đột nhiên cười lên ha ha.

"Ha ha ha ha ha... ! Tiểu tử ngươi có có điểm ý tứ!"

Thần Niệm tựa hồ đối với Trần Diêu đã đến chút ít hứng thú, lại ngưng tụ lại một ít đoàn màu đỏ tươi Yêu khí nói: "Ngươi thật đúng là cảm giác mình có thể còn sống đi ra? Thật đúng là cho là mình có cơ hội tìm được mặt khác ra khỏi miệng? Ta đây liền nói cho ngươi biết!"

"Không sai, trừ hai người chúng ta gác chủ thông đạo bên ngoài, xác thực còn có con đường thứ ba!" Thần Niệm khẳng định nói: "Nhưng mà lấy các ngươi mèo ba chân công phu, liền cái kia cái lối đi vào miệng đều khó có khả năng tìm được, cho nên vẫn là đừng suy nghĩ, bình yên chịu chết đi."

"Khỏi cần phải nói, chỉ là so với tiểu tử kia, các ngươi cũng kém rất nhiều nhiều nữa..., ha ha a..."

"Hô "

Thần Niệm vẫn còn tự nói, về này Yêu khí cũng đã thành hình, coi như một cái cục lớn màu đỏ tươi bàn tay, từ không trung bao phủ hạ xuống, đem Trần Diêu ba người bao ở trong đó. Ngay sau đó một cỗ không thể nào chống cự lực lượng cường đại kéo tới, đem ba người tính cả tiền năng nước gọn cùng một chỗ, đột nhiên hướng sơn động ở chỗ sâu trong đây, trong nháy mắt đã đi ra thạch thất.

"Ngủ ngủ ngủ, một triệu mộng tỉnh, bao nhiêu năm tháng thức hồng nhan..."

Rời đi thạch thất trong nháy mắt, Trần Diêu dường như nghe được cái kia Đại Yêu đang tại ngâm niệm một câu không biết tên cổ xưa câu thơ, sau đó cái kia rung trời tiếng lâm lâm vang lại lần nữa truyền đến, Trần Diêu cũng ở đây cường đại Yêu khí thúc bức phía dưới, triệt để ngắt qua.

Hồi lâu.

"Ách..."

Theo trong hôn mê tỉnh lại, Trần Diêu một tay chống đỡ trướng đau nhức không thôi đầu, một bên khó khăn đứng dậy.

"Tỉ tách "

Tại Trần Diêu bên người, ngoại trừ ngẫu nhiên nhỏ xuống trong động sương sớm bên ngoài, cũng không mặt khác âm thanh. Yếu ớt tiên năng nước gọn {bịđược} cường đại Yêu khí trực tiếp nghiền nát, Trần Diêu bên người lại không một chút hào quang, lại rơi vào vô biên trong bóng tối.

"Duyệt Nhi, Tô Hiền Dũng... ?"

Trần Diêu thử kêu gọi đồng bạn tên, nhưng đáp lại hân chỉ có vô tận trầm mặc, thậm chí ngay cả hai người khí tức đều cảm giác không thấy.

Đây là nơi nào? Ta còn trong huyết động sao? Hai người bọn họ ở đâu? Sống hay chết?

Ngàn vạn nghi vấn xâm nhập Trần Diêu trong đầu, cuối cùng đều rút thành một câu lời nói:

Vừa rồi phát sinh hết thảy, đến tột cùng là thật sự là huyền... ?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91:: Tự cầu nhiều phúc

Đông châu Nam Vực, hàn thanh môn nghiêng, vắt ngang Đại Lục đồ vật thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, có một cái tinh mạch đen kịt thông đạo.

Lối đi này theo sơn mạch một bên bắt đầu, một đường kéo dài đến sơn mạch chỗ sâu nhất, suốt không biết mấy vạn dặm.

Trong thông đạo, dị thú trái rộng, ma vật bộc phát, vô tận cửa khẩu, làm cho sở hữu tu sĩ chùn bước.

Không biết bao nhiêu năm trước, một vị tán tu tại Đông châu Nam Vực thanh danh lên cao, kia thiên tư thông minh, gan dạ sáng suốt hơn người, tuy là tán tu, nhưng thông qua các loại thủ đoạn lấy được nhiều môn phái nội công tâm pháp, lớn mạnh bản thân, cuối cùng trở thành một đời đại năng.

Người này tên là Hốt Như Phong.

Hốt Như Phong tuy rằng thực lực cao cường, nhất thời danh chấn thiên hạ, nhưng bởi vì kia làm việc bí hiểm, thủ đoạn hèn hạ, {bịđược} mọi người làm cho khinh thường. Không ít tu sĩ thậm chí cho rằng kia là Đông châu Nam Vực trong lịch sử một lớn chỗ bẩn, ngàn vạn năm sau nhưng bị người làm cho phi nhỏ.

Trải qua nhiều năm sau đó, Hốt Như Phong tại giang hồ cùng nhiều cái thế lực kết thù, bị đuổi giết chân trời xa xăm, cuối cùng bất đắc dĩ ẩn lui, ẩn thân tại sơn dã, không biết tung tích.

Tại Hốt Như Phong danh hào trên giang hồ âm đậm xuống dưới, không người tiếp tục tán dương hoặc lên án công khai thời điểm, chính thức Hốt Như Phong, cũng liền như vậy biến mất tại lịch sử dài trong sông, lại cũng không người biết được kia tung tích.

Hàn phong thoáng qua một cái, thế sự xoay vần.

Thẳng đến một phần tằng bảo đồ gặp thế hệ, chẳng biết tại sao, rơi xuống hàn thanh môn nhỏ tu sĩ Tô Hiền Dũng trong tay.

"Nơi đây đến tột cùng là sơn động vị trí này? Vừa rồi Đại Yêu là lai lịch ra sao? Vì sao không lấy chúng ta tính mạng?"

Trần Diêu theo đang hôn mê tỉnh lại, phát hiện mình đưa thân vào một mảnh trong bóng tối, bên người lặng yên im ắng, liền dị thú ma vật hành động tung tích đều tìm không được nữa điểm.

"Tại cái đó trong thạch thất phát sinh hết thảy, cuối cùng là thật là giả? Ta bây giờ là tại thạch thất hướng bên trong ở chỗ sâu trong, vẫn bị Yêu khí đổ lên một cái đầu khác thông đạo trên?"

Trần Diêu bên người, một viên Thượng Cổ Xá Lợi lập loè ánh sáng nhạt, cùng Trần Diêu trên thân tiên năng hào quang hợp nhau lại càng tăng thêm sức

mạnh, dường như không trung Phồn Tinh làm đẹp, một vòng trăng tròn treo cao, không gian nho nhỏ trong, rồi lại ẩn chứa một cổ kỳ diệu đạo vận.

Hào quang chiếu rọi phía dưới, Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng hai người vẫn hôn mê bất tỉnh, tựa hồ tại vừa rồi ly khai thạch thất thời điểm, {bị:được} Yêu khí xâm nhập thân thể mạch, tiến nhập trạng thái chết giả.

"Nếu không phải có Xá Lợi hộ thể, thôn tính trạng phục qua túi mật rắn, hoài ước lượng túi mật rắn đá mà nói, có lẽ ta cũng sẽ hôn mê đến nay đi!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm may mắn, tỉnh lại thời điểm, Trần Diêu bên người cũng không hai người tung tích, một phen tìm kiếm sau đó, tại cách đó không xa tìm được, mặc dù sinh mệnh không ngại, nhưng nhất thời cũng làm thức tỉnh không được, Trần Diêu đành phải ở một bên chờ đợi,

Thừa dịp hai người mê man thời điểm, Trần Diêu bắt đầu cẩn thận quan sát lên bốn phía tình huống đến. Một phen tìm kiếm xuống Trần Diêu phát hiện, bên người trong sơn động vách tường nham thạch chất liệu đã có so sánh biến hóa lớn. Không giống với bên ngoài sơn động bộ đứt khoát đá, nơi đây hòn đá cứng rắn đen kịt, ướt át không lãng, giống như có lẽ đã tại đây trong bóng tối trải qua trăm triệu năm năm tháng, đã trở thành cùng loại hoá đá bình thường trạng thái.

"Từ nơi này thành trong chất liệu phán đoán, đoán chừng chúng ta đã lại xâm nhập sơn động rồi, khoảng cách lúc trước đi qua hơn mười dặm, chỉ sợ lại đi tới tương đối quang đường dài rồi."

Xác định điểm này sau đó, Trần Diêu không khỏi đối với cái kia Viễn Cổ thủ vệ càng thêm hiếu kỳ: Cái này Đại Yêu rõ ràng có tiện tay có thể bóp chết ba người bọn họ đáng sợ thực lực, nhưng không có làm như vậy, ngược lại giúp bọn hắn một chút, đưa bọn chúng đẩy mạnh huyết động chỗ càng sâu, nó mục đích làm như vậy cuối cùng ở đâu?

Là vì tại đây tối tăm không mặt trời lòng đất ngủ say đã lâu, cho nên đối với mặt khác có trí tuệ vật còn sống đã có thiện tâm? Còn là nó kỳ thật có khác tính toán? Hoặc là đúng như kia nói, lấy ba người bọn họ thực lực, vô luận như thế nào đều khó có khả năng tìm được ly khai thương Nhạc Sơn mạch con đường thứ ba?

Ngay tại Trần Diêu nghĩ ngợi lung tung thời điểm, Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng lần lượt tỉnh lại.

Hơi chút lưu ý một cái hai người tỉnh lại thời gian khoảng cách, Trần Diêu kinh ngạc phát hiện, Tô Hiến Dũng khi...tỉnh lại, không thể so với Duyệt Nhi muộn bao nhiêu. Cái này chứng minh hoặc là trên người hắn có chứa như là túi mật rắn đá, hoặc là Thượng Cổ Xá Lợi bình thường Pháp bảo, hoặc là Tô Hiến Dũng tu vi cũng không tại Duyệt Nhi phía dưới!

"Có phải hay không các người lại đem ta đánh ngất xỉu rồi hả?!"

Tô Hiến Dũng tỉnh lại câu nói đầu tiên thì làm cho Trần Diêu có chút sờ không được ý nghĩ, nhú mày hỏi: "Mới vừa rồi không phải chính ngươi hất hơi một cái, sau đó tỉnh lại cái kia Viễn Cổ thủ vệ, mới khiến cho chúng ta đến chỗ này đây sao?"

"Cái gì hất xỉ? Cái gì Đại Yêu? Ngươi đang nói gì đấy??" Tô Hiến Dũng rồi lại về mặt người vô tội, dường như đối phương mới phát sinh hết thảy đã không hề ấn tượng như vậy, bất mãn nói: "Khẳng định chính là các ngươi hai cái đem ta đánh ngất xỉu rồi, hiện tại lại cảm những thứ này lấy có để qua loa tắc trách!"

Chẳng lẽ là cái kia Đại Yêu quá mức cường đại, đem Tô Hiến Dũng cho sợ choáng váng?

Trần Diêu không muốn cùng Tô Hiến Dũng nhiều lời, làm cho người sau nhanh chút ít xem xét địa đồ, xác định ba người vị trí.

Tô Hiến Dũng một phen xem xét, nơi đây sờ sờ chỗ đó nhìn xem, bữu môi thì thâm hồi lâu sau, mới mở miệng xác nhận nói: "Không sai, chúng ta bây giờ đã vào sơn động có trên trăm trong!"

"Trên trăm trong!" Duyệt Nhi hít một hơi lãnh khí nói: "Cái kia Đại Yêu thật là đầy nghĩa khí đấy, rõ ràng tiễn đưa chúng ta dài như vậy một đoạn đường!"

"Không chỉ như vậy đây!" Tô Hiến Dũng tiếp tục nói: "Căn cứ địa con dấu tải, dọc theo con đường này nên còn có nhiều chỗ khó khăn hiểm trở, mấy trọng cửa khẩu. Nhưng dựa theo hiện tại chúng ta vị trí vị trí đến xem, những thứ này nguy hiểm đã đều bị chúng ta cho tránh khỏi!"

"Chuyện này là thật?" Trần Diêu cười lắc đầu, lẩm bẩm: "Chúng ta đây thật đúng là nhân họa đắc phúc a!"

"Hặc hặc, chờ chúng ta đi ra ngoài thời điểm, nhưng phải hảo hảo cảm tạ một cái cái kia Đại Yêu, cho hắn tiễn đưa điểm lễ gì đó ~!" Duyệt Nhi vẫn là một bức không sợ trời không sợ đất bộ dạng, vui cười trêu chọc.

"Các ngươi trước đừng cao hứng quá sớm, mặc dù lớn bộ phận nguy hiểm đã đều tránh khỏi, nhưng mà trước mắt còn dư lại vấn đề, có thể đã có chút phiền toái!"

Tô Hiến Dũng vào đầu một chậu nước lạnh dội xuống, Trần Diêu cùng Duyệt Nhi trên mặt trong nháy mắt Tất cả đều không còn rồi đáng tươi cười, nhìn nhau nói: "Chẳng lẽ đã đến cái chỗ kia??"

"Không sai." Tô Hiến Dũng phát tay tìm đến ra một quả thật nhỏ tiên năng quang cầu, mặc kệ chậm rãi đi về phía trước, chiếu sáng sơn động chỗ sâu thông đạo, nghiêm mặt nói: "Nếu như ta không có tính sai mà nói, càng đi về phía trước trong một giây lát, thì có thể đến cái chỗ kia rồi."

"Anh anh "

Tiền năng quang cầu coi như đom đóm, chậm rãi về phía trước thối đi, không bao lâu liền đi tới son động gây ngoặt miệng.

Chỗ này gây ngoặt miệng không gian lớn hơn, ba người đồng thời đứng thẳng cũng không hiện co quắp, coi như một gian nhỏ phòng ở. Tại gây ngoặt trước môn phương hướng, bốn cái một người lớn nhỏ đen kịt cửa động song song xếp đặt, coi như trong đêm tối ăn thịt người yêu ma, muốn đem kẻ xâm nhập đều cho thôn phệ hầu như không còn.

"Đạp, đạp, đạp "

Nghỉ ngơi và hồi phục hoàn tất, ba người tiếp tục ra đi, rồi đi không có vài bước liền đi tới gây ngoặt miệng. Tô Hiến Dũng bước chân dừng lại nói:

"Tôi hôm qua ta cũng đã nói, tàng bảo đồ trên có tinh tế đánh dấu đoạn đường, liền đến nơi đây mà thôi. Xa hơn tiến đến chỉ còn lại có một mảnh đen kịt, không có thêm nữa tin tức."

"Này ngang thông đạo hợp tác bộ phận cũng chỉ tới chấm dứt, ở chỗ này lộ tuyến bắt đầu phân nhánh, biến thành bốn đầu đường nhỏ. Đi thông bảo tàng trên mặt đất đây, có thể là trong đó tùy ý một cái." Tô Hiến Dũng thò tay tại bốn cái cửa động phân biệt chỉ một cái, tiếp tục nói: "Tàng bảo đồ trên đối với cái này cái gây ngoặt miệng miêu tả vô cùng mơ hồ, thậm chí viết 'Lộ tuyến trao đổi' các loại không rõ ràng cho lắm chữ."

"Vốn ý nghĩ của ta là, ba người chúng ta, tăng thêm Giang Ba bốn người cùng nhau tiến vào, ở đây sau đó lựa chọn một con đường tuyến tiến lên, luôn luôn một người có thể tìm được bảo tàng. Nhưng mà Trần Diêu người kiên trì không cho Giang Ba tiến đến, không muốn làm cho bằng hữu vì chuyện của mình thân trúng xuống hiểm cảnh, loại này ý đồ ta có thể hiểu được."

"Vì vậy hiện tại chúng ta đối mặt vấn đề liền biến thành một cái xác suất vấn đề: Ba người, bốn cái lối đi, thế tất có một cái lối đi không người đi về phía trước, ba người chúng ta thành công xác suất, vượt qua bảy thành, xác suất thành công vẫn như cũ rất cao."

"Người quái dị, vì cái gì chúng ta không thể cùng một chỗ hành động? Lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau không phải là càng tốt sao? ?" Duyệt Nhi hiển nhiên đối với cái này loại an bài nhập lại không hài lòng, chu môi thờ phỉ phỉ mà hỏi.

"Tôi hôm qua ta cũng đã nói rồi, cái này mấy cái cửa động nhỏ bé, rất khó dung nạp hai người trở lên song song tiến lên, nhiều người ngược lại dễ dàng xảy ra vấn đề."

Nói đến đây, Tô Hiến Dũng không khỏi quay đầu lại nhìn nhìn đen kịt vô cùng bốn cái cửa động, thờ dài ra một hơi nói:

"Vì vậy, nơi này chính là chúng ta lần này hành trình 'Chia lìa điểm' !"

"Như vậy, chúng ta ngay ở chỗ này tạm thời chia tay đi." Trần Diêu gật đầu nói: "Kế tiếp chúng ta phải tắt cả bằng bốn sự, tự cầu nhiều phúc!"

"Ta chọn này."

Tô Hiến Dũng trước tiên tuyến một cái lối đi, một đầu đâm vào vô biên trong bóng tối, trong nháy mắt đã bị hắc ám thôn phệ, không thấy bóng dáng.

"Thối Trần Diêu..."

Duyệt Nhi vẫn như cũ có chút không muốn, gương mặt điềm đạm đáng yêu nhìn xem Trần Diêu, một đôi trong đôi mắt đẹp lập loè từng điểm lệ quang, nói cái gì cũng không muốn cùng đồng bọn tách ra.

"Hặc hặc, làm sao vậy? Sợ hãi à nha?" Trần Diêu ra vẻ giễu giễu nói: "Thật không nghĩ tới, không sợ trời không sợ đất Duyệt Nhi đại tiểu thư, rõ ràng cũng sẽ biết sợ? ? Sau khi trở về ta nhưng phải hảo hảo tuyên truyền tuyên truyền!"

"Người nói cái gì đó! Ta ở đâu sợ hãi?" Phép khích tướng đối với Duyệt Nhi quả nhiên có tác dụng, cái kia điềm đạm đáng yêu thần thái trong nháy mắt biến mất vô tung, về mặt ảo não nhìn xem Trần Diêu nói: "Ta đây là lo lắng người không được, không bảo vệ được bản thân!"

"A, đúng không ~?"

Trần Diêu nghe vậy hồng cười một tiếng, một đôi mắt tại Duyệt Nhi trên thân cao thấp chạy một phen, lưu lại ở đằng kia đôi trắng như tuyết đùi đẹp thon dài lên, Sắc hê hê cười nói: "Ta xem người là khó được cùng ta một chỗ một phòng, đều muốn đối với ta mưu đồ làm loạn đi ~! Ha ha ha..."

"Đừng!", "Người đi luôn đi!"

Tại Trần Diêu khích tướng phía dưới, Duyệt Nhi cuối cùng là triển khai hóa khí, một cái bàn tay hung hăng cánh, sau đó xoay người sang chỗ khác, cũng không quay đầu lại đi tới một cái nhỏ trong son động, trên đường đi còn "Chết Trần Diêu thối Trần Diêu" mắng không ngừng.

"Duyệt Nhi, nhất định phải bảo vệ tốt bản thân."

Nhìn xem Duyệt Nhi bóng lưng rồi đi biến mất trong bóng đêm, Trần Diêu dừng đáng tươi cười, thấp giọng cầu nguyện một tiếng, sau đó tại còn dư lại hai trong son động tùy ý tuyến một cái, hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí, một đầu đâm vào này dày đặc trong bóng tối.

"Ba "

Tiên năng quang cầu đập tắt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92:: Như gió

"Hô "

Đen kịt âm u dài trong huyết động, độ rộng vền vền đủ một người thông hành. Đỉnh thấp bé, hầu như muốn áp đến cùng đỉnh, Trần Diêu không thể không khom người xuống, cẩn thận đi về phía trước.

Từ khi ly khai chia lìa điểm sau đó, Trần Diêu đã tại đây dài dòng buồn chán trong bóng tối đi tới không biết bao nhiêu trong, mỗi một bước đều đi hết sức cẩn thận, sợ xúc động cái gì Viên Cổ cạm bẫy.

"Anh "

Phật quang như đậu.

Trần Diêu trong tay, vân vê một viên thật nhỏ Xá Lợi, đang tại tản mát ra hơi hơi kim quang, đã có lúc trước kinh nghiệm, Trần Diêu không dám đơn giản phóng thích tiên năng, đành phải lấy cái này yếu ớt hào quang với tư cách chỉ dẫn, trở thành hấn tại cái này hẹp dài trong huyết động duy nhất tinh quang.

Một đường đi xuống, Trần Diêu đau lưng, nhưng không biết là may mắn còn là bất hạnh, cũng không gặp được chính thức trở ngại. Cứ như vậy trong bóng đêm tiến lên mấy canh giờ, thông đạo mới dần dần rộng rãi đứng lên.

"Cuối cùng có thể đứng thẳng người rồi."

Trần Diêu dài than một hơi, sống bỗng nhúc nhích gân cốt, vừa muốn tiếp tục đi lên phía trước đi, trong tay Xá Lợi lại đột nhiên lóe lên.

"Linh "

Một hồi Phật linh nhẹ lay động, một cổ cường đại vô cùng lực lượng thẳng vội vàng hướng về Trần Diêu vọt tới.

"Thật nhanh!"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, vội vàng vận chuyển Huyền Tự Quyết tránh né, ngay tại tiên năng tràn đầy đến hai chân trong nháy mắt, cổ lực lượng kia đã đi tới Trần Diêu trước mắt.

"Đập", "Rít.."

Thoáng qua giữa, Trần Diêu đập động bước chân, hơi hơi nghiêng người, vừa tránh thoát cổ lực lượng này. Còn chưa kịp thở dốc, mới công kích đã đến đến.

"Sưu sưu sưu "

"Đập đập đập "

Đã có Huyền Tự Quyết giúp đỡ, Trần Diêu nhanh nhẹn trong nháy mắt tăng vọt gấp ba, coi như một đạo ảo ảnh, liên tục điểm động bộ pháp, cực kỳ khó khăn chột hiện chuyển xê dịch, thật vất vả tránh thoát cái này sóng công kích.

"Cái này. . . Là cục đá? !"

Ở đằng kia lực lượng sát bên người mà qua trong nháy mắt, Trần Diêu đem tiên năng toàn bộ tập trung đến trên hai mắt, tập trung nhìn vào, tại Phật quang chiếu rọi phía dưới, một viên thật nhỏ cục đá bay nhanh lướt qua, dù là Trần Diêu đã vận dụng Huyền Tự Quyết, đều không thể hoàn toàn thấy rõ kia đi về hướng.

"Trong động có người!"

Trần Diêu vội vàng triệt thoái phía sau, nhưng người công kích hiển nhiên không muốn làm cho hắn như thế nhẹ nhõm ly khai nơi đây, chỉ thấy một mảnh cục đá như mưa rơi đã kích mà đến, coi như một trận tại đây hẹp dài trong huyết động ngang mưa to!

"Đát đát "

Tùy ý Trần Diêu như thế nào tránh né, đối mặt như thế rộng lượng công kích, vẫn là trốn tránh không kịp, {bịđược} mấy cục đá đánh trúng rồi. Nhưng mà Trần Diêu rồi lại kinh ngạc phát hiện, công kích này không đến nơi đến chốn, ngoại trừ tốc độ kinh người bên ngoài, tựa hồ cũng không chí mạng uy hiếp.

"Người phương nào lúc này? Vì sao ngăn ta đi đường? !"

Trần Diêu biết rõ, đối phương đây là ở đùa bỡn hắn, trong lòng không khỏi có chút giận dữ, lớn tiếng chất vấn.

"Đát, đát đát đát đát "

Nhưng mà đáp lại hắn đấy, chỉ có cái này cục đá lúc rơi xuống đất phát ra rất nhỏ âm thanh.

"Hô. . ."

Trần Diêu sâu hít sâu, vận chuyển toàn thân tiên năng, tiến nhập phòng ngự tư thái, hết sức chăm chú chú ý bên người hết thấy hướng đi, chậm đợi tiếp theo sóng công kích đã đến.

Cùng lúc đó, Trần Diêu đầu óc cũng ở đây xoay nhanh: Như thế nhanh chóng công kích, rồi lại không hề lực sát thương, mục đích của đối phương ở đâu? Là muốn hù dọa bản thân, làm cho mình ly khai nơi đây, vẫn còn là trêu đùa đùa bỡn, tựa như hồ báo bắt giết con mồi lúc trước, cái loại này bao vây chặn đánh, trêu đùa hí lộng con mồi ý tứ?

"Hắc hắc hắc. . ."

Ngay tại Trần Diêu bách tư bất đắc kỳ giải đích thi hậu, một hồi suy yếu tiếng cười âm u truyền đến, tại trống rỗng trong huyết động lộ ra đặc biệt chói tai, làm cho người ta sồn hết cả gai ốc.

"Bộ pháp như phong, trẻ nhỏ dễ dạy."

"Đạp "

Trần Diêu không do dự nữa, một bước đạp xuống, bay nhanh chạy về phía trước, đi qua một đoạn ngắn lộ trình sau đó, thấy được làm cho hắn trọn đời khó quên cổ quái hình ảnh:

Chỉ thấy dần dần biến rộng đích trong huyết động, bên trong trên vách đá dài khắp ẩm thấp cỏ xỉ rêu, ở đằng kia âm u chỗ, một bàn tay đột ngột treo ở thành trong bề ngoài, còn lại bộ phận tức thì chôn sâu trong đó, thoát nhìn hết sức quỷ dị đáng sợ.

Nhìn kỹ lại, dưới bàn tay phương hướng, còn có một nửa vòng tròn vật thể duỗi ra thành trong, theo vị trí cùng tư thế phán đoán, rất có thể là một cái đầu gối.

Bàn tay cùng trên đầu gối phương hướng, còn có nửa cái đầu sọ, dán chặt lấy thành trong mà sinh, ở trên đã không có bộ lông, thậm chí ngay cả huyết nhục đều cơ hồ đã hư thối hầu như không còn, độc lưu lại một cái Khô Lâu bình thường gây gò nửa mặt trần trụi bên ngoài.

Khô Lâu lên, một cái trắng bạch con mắt hầu như muốn ngã xuống đi ra, có lẽ là trường kỳ trong bóng đêm bố trí, cái này ánh mắt bên trong đã không còn đồng tử màu đen, chỉ còn lại có vô cùng rất nhỏ tơ máu, kết nối lấy dây cơ hồ muốn làm quất con mắt cùng nó phía sau đầu lâu.

Đây là một cái {bịđược} chôn ở động huyết vách tường người trên!

Trần Diêu toàn thân trong nháy mắt mở hô lạnh ứa ra, lông tơ theo lòng bàn chân đứng đấy đã đến đỉnh đầu.

Cái này cảnh tượng thực sự quá quỷ dị, tại vạn năm không thấy mặt trời thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, tĩnh mịch mà không thấy đầy hẹp dài trong thông đạo, vạn nhận dưới núi cao hắc ám chỗ, lại có một cái người đàn độn bình thường tồn tại!

"Cái này. . ."

Theo thấy tình huống không khó phán đoán, người này tựa hồ là {bịđược} mạnh mẽ vô cùng lực lượng, một chương cho đạp tiến vào thạch bích bên trong, nhập lại không tiếp tục lực phản kích, như vậy vây khốn ở nơi này, tại sau đó mấy nghìn vài vạn năm trong năm tháng, dần dần cùng thạch bích hòa làm một thể, đã trở thành hiện tại bộ dạng này đáng sợ bộ dáng.

"Điều này chẳng lẽ. . . Là vừa rồi cái kia Viễn Cổ thủ vệ gây nên?"

Trần Diêu nhớ tới mới vừa cùng Viễn Cổ thủ vệ đối thoại, đối phương nhắc tới "Tiểu tử kia", lúc ấy bản thân cũng có chút kinh ngạc: Trừ bọn họ ra ba

người bên ngoài, xem ra sớm đã có người ý đồ tung hoành hướng thông đạo tiến vào thương Nhạc Sơn mạch ở chỗ sâu trong rồi.

Kết hợp tàng bảo đồ, nhiệm vụ tình huống {các loại chờ} đủ loại nhân tố phân tích, cái này người chẳng lẽ liền là. . .

"Văn bối ngộ nhập nơi đây, vừa rồi không biết tiền bối chỗ, không rõ tiền bối sở ý, nguyên do có nhiều mạo phạm, mong rằng tiền bối rộng lòng tha thứ." Trần Diêu vội vàng đối với thạch bích người thờ dài hành lễ, cung kính hỏi: "Không biết tiền bối tục danh. . ."

"Hắc hắc hắc. . ."

Đầu lâu kia cũng không úc động, con mắt cùng bàn tay đầu gối cũng không có bất kỳ phản ứng, cái này tiếng nói chuyện vang tựa hồ là thần thức làm cho phát ra.

"Ta chính là Nam Vực Hốt Như Phong. . .!"

Quả nhiên là hắn!

Trần Diêu không thể tin được, bản thân rõ ràng nhanh như vậy liền gặp được tàng bảo đồ tác giả, chẳng lẽ bản thân khoảng cách bảo tàng đã không xa?

Tàng bảo đồ trên kí tên, Trần Diêu tự nhiên cũng chú ý tới qua, tuy rằng không bằng Giang Ba đám người như vậy giải, nhưng bao nhiêu cũng đã được nghe nói Hốt Như Phong danh hào.

Người này là vài ngàn năm trước tại Đông châu Nam Vực đột nhiên quật khởi một gã tán tu, không môn không phái, không thầy không tổ, dựa vào ngút trời anh tài liên hoành hành Nam Vực, lưu lại uy danh hiển hách.

Hốt Như Phong từng là danh chấn nhất thời đại năng, đỉnh phong tới ranh giới bị người đuổi giết, sau đó một đường trốn chết không biết tung tích. Đa số người đều cho rằng, hắn đã thoát ẩn núi rừng, đã sớm chết đi, không nghĩ tới lại bị vây khốn ở chỗ này, không thể động đậy mấy nghìn năm lâu!

"Sinh thời có thể nhìn thấy tiền bối, văn bối vinh hạnh đã đến."

Trần Diêu phát ra từ nội tâm cúi đầu hành lễ, tuy rằng hắn biết rõ lấy Hốt Như Phong trước mắt trạng thái, là không thể nào thấy mình rồi. Vừa rồi ném ra ngoài cục đá đến sờ xét bản thân, chỉ sợ cũng là thần thức gây nên, vèn vèn có thể đại khái đoán được người tới phương vị mà thôi.

Chỉ là dầu hết đèn tắt tàn phá thần thức, ném cục đá thì có như thế tốc độ kinh người, điều này làm cho Trần Diêu không khỏi trong lòng thầm khen, có thể muốn gấp năm đó kia cường thịnh thời điểm, cùng người khác môn phái các lộ cao thủ địa vị ngang nhau không rơi vào thế hạ phong, gấp là bức nào tư thế oai hùng.

"Hắc hắc hắc, hôm nay ta chật vật như thế, cũng không cần nói những thứ này hư nhược được rồi."

Hốt Như Phong thanh âm nghe hết sức yếu ớt, coi như Quỷ Hồn phụ thể, tại Trần Diêu bên tai thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ tựa như, làm cho người ta nghe xong rất không thoải mái.

"Ta biết rõ, ngươi nhất định là nhìn cái kia cái gọi là tàng bảo đồ, mới bỏ được tính mạng lên vào nơi đây a?"

Đạt được Trần Diêu khẳng định trả lời thuyết phục về sau, Hốt Như Phong thờ dài một tiếng nói: "Ta lưu lại cái kia tàng bảo đồ, bản sự đều muốn dẫn tới người tới cứu ta. Nếu như ta trực tiếp phát ra thư cầu cứu hơi thở, năm đó cừu gia thế tất gặp quy mô xâm phạm, không đem ta giết hết không bỏ qua, cho nên mới ra hạ sách này, hy vọng sẽ đến tâm bảo người, cùng ta giống nhau là tham lam đồ, sẽ không cùng quá nhiều người cùng nhau đến đây, có lẽ ta còn có một đường sinh cơ."

"Nhưng hôm nay nghĩ đến, có lẽ quyết định của ta ước nguyện ban đầu đã có độ lệch, kết quả lại là tốt. Bởi vì nếu là thực sự có người quy mô xâm phạm, cùng động này trong đáng sợ tồn tại khai chiến mà nói. . ."

Nói đến đây, Hốt Như Phong dừng lại một hồi, tựa hồ nhớ ra cái gì đó vô cùng không tốt nhớ lại, thật lâu sau đó mới tiếp tục nói: "Có lẽ cái mảnh này Đông châu Nam Vực đều đồ thần, không còn tồn tại!"

Cái này thương Nhạc Sơn mạch ở dưới tồn tại thật coi đáng sợ như thế?

Trần Diêu ngược lại hít một ngụm khí lạnh, bản thân cuối cùng là xâm nhập địa phương nào? Cái này quyết định thật sự là quá qua loa!

"Tiền bối đừng vội, chỉ cần tiền bối chỉ điểm văn bối, tìm được ly khai chỉ đồ, văn bối nhất định {làm lúc} làm cho người đến cứu giúp tiền bối!"

"Hắc hắc. . . Hiện tại, cứu cùng không cứu đã không quá mức khác biệt. . ."

Đối mặt Trần Diêu muốn ước hẹn, Hốt Như Phong cũng không thêm để ý, coi như cây gỗ khô ngộ phong : gặp gió giống như khô cười vài tiếng nói: "Của ta hình thể đã mục nát, hoàn toàn không cách nào úc động, cận tồn một tia thần thức mà thôi. Hơn nữa điểm ấy thần thức, tại đây Yêu khí tung hoành trong huyết động, không lâu cũng sẽ bị ăn mòn hầu như không còn, không còn tồn tại."

Trần Diêu đánh bạo tiến lên cẩn thận quan sát một phen, chính như Hốt Như Phong nói, dù là thật sự đã đến cao nhân cứu giúp, lấy Hốt Như Phong trạng thái, chỉ sợ là không thể nào còn sống đi ra cái này tình mạch huyết động rồi.

"Đáng tiếc đáng tiếc, mặc dù là tốt bại hoại, nhưng mà thực lực quá yếu quá yếu, có thể hay không giữ được tính mạng đều là không biết bao nhiêu."

Tại Trần Diêu quan sát Hốt Như Phong đồng thời, đối phương cũng đang quan sát hắn, một phen khảo sát xuống, tựa hồ đối với Trần Diêu thực lực có chút không hài lòng, trong lời nói tràn đầy bất đắc dĩ tình cảnh.

"Lão phu đã dầu hết đèn tắt, tính mạng không lâu vậy, cũng không cách nào làm những thứ gì cho người rồi." Hốt Như Phong tựa hồ nhìn thấu Trần Diêu tâm tư, mở miệng nói: "Đối với ở nơi này, người chắc chắn rất nhiều nghi vấn, có cái gì muốn biết đây, cứ hỏi đi."

"Nghi vấn. . ."

Trần Diêu nghe vậy, cúi đầu trầm tư sau nửa ngày, trong đầu vô số nghi vấn tuôn ra, mỗi cái đều thập phần trọng yếu.

Nhưng mà tại đây chút ít nghi vấn bên trong, duy chỉ có một cái áp qua sở hữu ý niệm trong đầu, dần dần đi tới Trần Diêu suy nghĩ đoạn trước nhất.

"Tiền bối."

Trần Diêu suy đi nghĩ lại, gương mặt nhìn về phía Hốt Như Phong, hai tay thờ dài nói:

"Nơi đây bảo tàng, đến tột cùng là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93:: Thần phong vô ảnh

"Tiền bối, nơi đây bảo tàng đến tột cùng là cái gì?"

Trần Diêu suy đi nghĩ lại, hay là hỏi ra trong lòng mình nhất ân cần vấn đề kia.

"Hắc hắc hắc, quả nhiên cùng ta có vài phần tương tự..."

Hốt Như Phong suy yếu khô cười vài tiếng, hồi đáp: "Đây là một mảnh chính thức mộng cảnh chi địa, có sau cùng đáng sợ nhất ác mộng, cũng có nhất ngọt ngào đêm xuân, gì được gì mất, toàn bộ quyết định bởi tại mục đích của người ở đây."

Hốt Như Phong trả lời làm cho Trần Diêu sờ không được ý nghĩ, vừa muốn tiếp tục đặt câu hỏi, người phía trước lại mở miệng.

"Ta mà nói, nơi đây bảo tàng chính là Huyền Tự Quyết." Không biết có phải hay không Trần Diêu ảo giác, Hốt Như Phong trong giọng nói, tựa hồ không thấy lúc trước sinh tử không để ý tiêu sái, ngược lại nhiều hơn một phần tham lam vô độ tham lam: "Hoàn mỹ đấy, chút nào không tỳ vết Huyền Tự Quyết!"

Nghe được Huyền Tự Quyết, Trần Diêu rốt cuộc có chút hiểu được: Lúc trước tại Biên Bức sào huyệt cùng Bức Vương ác chiến lúc, bên tai đột nhiên vang lên linh hoạt kỳ ảo âm thanh, cũng không phải là xúc động cái gì cổ xưa chất môi giới ngẫu nhiên đoạt được, mà là tại phía xa ngoài trăm dặm Hốt Như Phong thần thức, tại hướng hắn cách không truyền âm, muốn trợ giúp hắn vượt qua cửa ải khó!

"Hoàn mỹ Huyền Tự Quyết, cùng chúng ta Huyền Tự Quyết có gì bất đồng?"

Trần Diêu câu hỏi làm cho Hốt Như Phong tâm tình đã có càng cường liệt chấn động, cái loại này tham lam hầu như muốn thực thể hóa, sống sờ sờ xuất hiện ở Trần Diêu trước mặt.

"Nhanh, nhanh, nhanh! Vượt qua người muốn giống như thần tốc! Tu sĩ có khả năng đạt tới tốc độ nhanh nhất, Súc Địa Thành Thốn, một vượt qua vạn dặm, cho dù là chính thức Trích Tiên cũng không nhất định có thể với tới!"

Hốt Như Phong chợt {ngừng lại một trận}, trong lời nói tham lam trong nháy mắt thu liễm, một cỗ thần bí khó lường khí tức mà chuyển biến thành.

"Thậm chí có thể... Vượt qua thời không...!"

Vượt qua thời không!

Trần Diêu nghe vậy mừng rỡ trong lòng, thậm chí không chế không nổi biểu lộ, khóe miệng đều hơi hơi trên hất lên.

Từ khi xuyên việt đi vào không giới hạn dị giới sau đó, Trần Diêu không có một ngày không muốn trở lại thế giới của mình, trở lại viên kia trong mộng xanh thăm Tinh Cầu.

Hắn muốn gặp được bản thân cha đẻ mẹ đẻ, đều muốn ôm cái kia hoàn toàn bất đồng hiện đại văn minh, đều muốn tìm về bản thân mất đi đã lâu sinh hoạt. Nhưng vất ngang tại hắn cùng cái tinh cầu kia ở giữa, nhưng là không biết bao nhiêu hàng tỉ năm ánh sáng xa cự ly xa!

Vượt qua thời không, không chỉ có có nghĩa là có thể trong nháy mắt rút ngắn cái này xa không thể chạm thiên văn chênh lệch, gia tăng hắn trở lại nguyên bản thế giới hy vọng, đối có nghĩa là có lẽ hắn có thể có cơ hội, trở lại hắn lúc rời đi chính là cái kia trong nháy mắt, hoàn mỹ tìm về hết thảy!

Huyền Tự Quyết, hoàn mỹ không tỳ vết Huyền Tự Quyết, ta nhất định phải đạt được!

"Tiền bối, xin hỏi cái này hoàn mỹ vô khuyết Huyền Tự Quyết, cuối cùng ở phương nào?"

"Không biết."

Hốt Như Phong trả lời cũng không có làm cho Trần Diêu quá mức thương tâm, xon cang như thế thần hồ kỳ kỳ tâm pháp, nếu là như vậy đơn giản có thể lấy được lời nói, chỉ sợ Hốt Như Phong mình cũng sớm đã đạt được, sẽ không bị vây khốn ở chỗ này mấy nghìn năm lâu rồi a.

"Tàng bảo đồ là như thế nào đưa ra ngoài hay sao?"

Trần Diêu hỏi hắn cửa thứ hai tâm vấn đề, theo trước mắt tình hình phán đoán, Hốt Như Phong hiển nhiên biết rõ như thế nào ly khai nơi đây, nhưng bắt đặc dĩ {bị:được} quá mức địch nhân cường đại oanh kích đến tận đây, mới không có có thể thuận lợi chạy trốn.

Chỉ cần hỏi ra tàng bảo đồ là như thế nào đưa ra ngoài đây, có thể biết rõ đi thông ngoại giới thông đạo, chỉ có biết rõ như thế nào ly khai, Trần Diêu mới có lực lượng tiếp tục đi về phía trước.

"Con đường thứ ba."

Hốt Như Phong trả lời cùng Trần Diêu suy nghĩ nhất trí, quả nhiên như cái kia Viễn Cổ thủ vệ nói, ngoại trừ ngang cùng dựng thẳng hướng thông lộ bên ngoài, còn có con đường thứ ba đi thông ngoại giới!

"Xin hỏi tiền bối, điều thứ ba này đường ở nơi nào?"

"Nếu như có thể tìm được, liền nhất định có thể tìm tới." Hốt Như Phong lại chơi nổi lên văn tự trò chơi, cười nhẹ đáp lại nói: "Nếu như tìm không thấy, coi như là ta nói cho người, người cũng như cũ tìm không thấy!"

Quả là thế.

Trần Diêu mệt mỏi ngồi xuống thân, ngựa đầu thờ dài một tiếng, từ vừa mới bắt đầu ba người bọn họ sẽ không nên tiến vào nơi đây, từ vừa mới bắt đầu sẽ không nên tiếp nhận Tô Hiến Dũng cái kia cô quái nhiệm vụ, từ vừa mới bắt đầu bản thân cũng đã làm ra quyết định sai lầm.

Nhưng mà việc đã đến nước này, nhiều hơn nữa hối hận cùng bất đắc dĩ đều đã không có ý nghĩa, Trần Diêu sửa sang lại tốt tinh thần, tiếp tục đặt câu hỏi.

"Cái kia xin hỏi tiền bối, là người phương nào đem thương thế của người đã thành như vậy?"

"Hắc hắc hắc, hỏi thật hay..."

Hốt Như Phong tựa hồ đối với cảnh giới của mình hướng nhập lại không kiêng kỵ, khô cười nói: "Là một cái cường hãn đến tột đỉnh địch nhân."

"Tiền bối có gì nói ra lời ấy?"

"Hô..."

Hốt Như Phong cũng thờ dài một hơi, tiếp tục nói: "Ta Hốt Như Phong tuy rằng không tốt, nhưng dù gì cũng từng là cái mảnh này Đông châu Nam Vực cao thủ một trong, ngoại trừ mấy cái đại phái Chương môn, cùng với Thượng Cổ thế gia cao thủ đứng đầu bên ngoài, ta người nào còn không sợ?"

"Tại mới vào huyết động này thời điểm, ta cũng là nghĩ như vậy đấy, dù là không chiếm được trong truyền thuyết bảo tàng, thực lực của ta cũng tổng đầy đủ có thể làm cho ta chạy trốn nơi đây, bảo vệ sinh mệnh không ngại."

"Nhưng mà ta sai rồi, sai thập phần triệt để."

Nói đến đây, Hốt Như Phong tự giễu giống như cười khẽ vài tiếng, bất đắc dĩ nói: "Người mới vừa hỏi ta, là người phương nào đem ta bị thương thành

như vậy. Ta được hưởng người cùng cái không phải là, vấn đề này, ta không cách nào trả lời."

"Bởi vì ta liền định nhân trước mặt đều không có nhìn thấy qua... !"

Trần Diêu chỉ cảm thấy một cổ không khỏi khủng bố hân ý trong nháy mắt quét sạch toàn thân hắn, cái này tĩnh mịch huyết động dường như Hồng Hoang Cự thủ miệng lớn dính máu, mấy vạn mấy tỷ năm qua một mực vắt ngang lúc này, đem Trần Diêu, Hốt Như Phong, còn có trong lịch sử làm cho có tự tin có thể ở chỗ này đi một lần những cao thủ đều cho thôn phệ hầu như không còn, liền một chút dấu vết đều không có để lại.

Thời gian thấm thoát, muôn đời nhập lại lên, vô số anh hùng hào kiệt tung hoành thế gian, bao nhiêu đại năng Đế Vương thành tựu thiên thu sự thống trị. Như thế mà đang ở cái mảnh này {bịđọc} bọn hắn thống trị thổ địa phía trên, cái này không muốn người biết huyết động nhưng vẫn đều che giấu hơn thế, theo Bàn Cổ Khai Thiên thời điểm lên đến nay, vĩnh viễn không ngừng, không ngừng đối với cái gọi là vĩ Đại tu sĩ đám phát ra trầm thấp cười nhạo thanh âm.

"Hắc hắc hắc, lớn lao phải sợ, người liền nơi đây da lông cũng còn không tiếp xúc đến, đã bị ta mấy câu sợ đến như vậy mà nói, còn như thế nào thành tựu đại sự?"

Hốt Như Phong khô cười vài tiếng, không hề nói, chậm đợi Trần Diêu xuống một vấn đề.

"Tiền bối, nơi đây cuối cùng là địa phương nào? Cuối cùng chôn dấu cái gì? Chủ nhân nơi này là ai? Cái gọi là bảo tàng, chính là các loại tâm pháp sao?"

Trần Diêu trong đầu đã loạn thành một đoàn, dứt khoát đem trong lòng nghi vấn một tia ý thức toàn bộ cho vứt ra đi ra.

"Vấn đề của người, đã vượt ra khỏi ta có thể đủ hiểu thấu đáo phạm trù, ta không cách nào cho người đáp án."

Hốt Như Phong như thế nói.

"Đến đây đi, cái cuối cùng vấn đề, tiểu tử, hỏi ra người cái cuối cùng vấn đề đi. Ta đã mệt mỏi, không biết còn có thể chi chống bao lâu, phải trả lời người cái cuối cùng vấn đề đi!"

"Tiền bối." Trần Diêu lấy hết dũng khí, hỏi một cái bản thân cũng không muốn biết rõ đáp án vấn đề: "Người cảm thấy chúng ta mấy người, có cơ hội còn sống ly khai nơi đây sao?"

"Hắc hắc hắc..."

Hốt Như Phong tiếng cười tựa như ảo mộng, coi như Trần Diêu trong mộng chỉ nói mơ, lúc xa sắp tới, phiêu hốt hồi lâu mới lặng yên rơi xuống đất.

"Người đang ở đây hỏi ta vấn đề này thời điểm, trong lòng không phải là đã có đáp án à... ?"

Nhìn nhau không nói gì.

Hai cái lẫn nhau giữa cách xa nhau mấy nghìn năm năm tháng tu sĩ, một cái làm một thế hệ đại năng, tuyệt đỉnh cao thủ, tung hoành giang hồ bao nhiêu; cái khác thì là mao đầu tiểu tử, không quá mức bốn sự, vừa mới bước lên tu Tiên chi đồ.

Cái này hoàn toàn bất đồng hai người, cũng tại vận mạng đan vào phía dưới, kỳ diệu tại đây cổ quái địa điểm gặp nhau, mấy phen đối thoại, một tiếng thờ dài, ngàn vạn tâm tình, đều dung nạp tại cái này hẹp dài tĩnh mịch trong thông đạo, chưa đủ {vì:là} ngoại nhân đạo.

Giờ này khắc này, hai người trong đầu đều chỉ có một ý niệm trong đầu:

Thế giới này, thật sự là quá lớn quá lớn.

Không biết qua bao lâu, Trần Diêu theo cái kia thất lạc tâm tình trong dần dần đi ra, đứng dậy đối với Hốt Như Phong lại được rồi một cái lễ, trầm giọng nói: "Tiền bối xin không cần buông tha cho, chờ văn bối ly khai nơi đây, tất nhiên sẽ làm cho người tới cứu, hy vọng tiền bối có thể chống đỡ dưới đi, thẳng đến ngày đó đến!"

"Hắc hắc hắc..."

Hốt Như Phong cổ quái tiếng cười trong bóng đêm vang lên, dường như Viễn Cổ vận mạng cười nhạo, không ngừng cọ rửa lấy đứng ở trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử hai người.

"Ta đã ở chỗ này ngàn người mấy nghìn năm, rơi vào như thế bộ dáng, sinh làm sao cầu, chết có gì sợ? Nhục thể của ta đã triệt để cùng cái mảnh này vách đá dung hợp, người còn là tự tìm sinh lộ đi."

"Đáp "

Trần Diêu không có chính diện đáp lại Hốt Như Phong lời nói, mà là kiên định bước ra một bước, tiếp tục đi vào cái kia vô biên trong bóng tối, cuối cùng cất cao giọng nói: "Ta sẽ làm cho người tới cứu người, nhất định."

"Hắc hắc hắc..." Hốt Như Phong tựa hồ đối với Trần Diêu phản ứng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, chỉ là dùng cái kia cây gậy khô giống như thanh âm làm

ra cuối cùng nhắc nhở:

"Thần phong vô ảnh, cẩn thận ứng đối, tốc độ của bọn hắn, ngươi căn bản không cách nào với tới..."

Kính lần từ biệt này, chẳng biết lúc nào mới có thể lại gặp nhau.

Trần Diêu thân ảnh, dần dần chui vào Yêu khí tung hoành trong bóng tối.

Thuận theo thông đạo tiếp tục đi về phía trước không biết bao nhiêu trong, đang lúc Trần Diêu có chút hoài nghi, mình là hay không chọn làm đường tuyền thời điểm, đột nhiên một hồi tiếng nước đưa tới chú ý của hắn.

"Rầm rầm "

"Có dưới mặt đất sông ngầm!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, vội vàng bước nhanh về phía trước, thẳng đến sông ngầm mà đi.

Một đường đi về phía trước, Trần Diêu đã là "Hết gạo sạch đạn (*)", tùy thân mang theo lương khô sớm đã ăn xong, liền ẩm nước cũng đã rỗng tuếch, đúng là ** không chịu nổi. Hiện tại có một cái sông ngầm phía trước, tự nhiên muốn hảo hảo uống mấy miệng.

"Rầm rầm rồi "

Đây là một cái cùn thông đạo thẳng đứng dưới mặt đất sông ngầm, ước chừng hơn mười trượng rộng, nước sông có chút mãnh liệt. Uống qua nước, rót đầy ẩm nước, Trần Diêu bắt đầu đau đầu đứng lên, sông nước này trào lên như vậy, phải như thế nào mới có thể thông qua đây?

Ngay tại Trần Diêu suy tư thời điểm, đột nhiên một hồi sát khí kéo tới, Trần Diêu còn chưa tới kịp làm ra phản ứng, đã cảm thấy trước mắt một đạo hắc ảnh hiện lên, ngay sau đó chân trái mát lạnh, triệt để đã mất đi tri giác.

"Thật nhanh!"

Được chứng kiến Lôi Minh Phong Điều, đã từng gặp Duyệt Nhi bay nhanh, học xong Huyền Tự Quyết, còn gặp được năm đó đại năng Hốt Như Phong, Trần Diêu tự giác đối với tốc độ đã có nhất định được tự tin, bình thường ma vật đột kích, bằng vào Huyền Tự Quyết cùng nhiều lần chiến đấu kinh nghiệm, nên có thể nhẹ nhõm né qua.

Như thế còn lần này địch nhân, hiển nhiên lại so với cái kia qua lại cao một tầng nữa!

"Chân của ta..."

Trần Diêu cúi đầu nhìn lại, đầu thấy mình chân trái theo đầu gối bắt đầu, {bịđược} không biết tên lực lượng kinh khủng sinh sôi xé rách, mãnh liệt ném đã đến sau lưng.

Cái này tốc độ công kích là như thế mạnh mẽ, thế cho nên Trần Diêu ngay cả cảm giác đau đớn thời gian đều không có, chân trái rõ ràng đã bị chặt đứt, nhưng lại ngay cả máu tươi cũng không kịp chảy ra.

"Địch nhân, địch nhân ở ở đâu? !"

Trần Diêu thân thể đã mất đi cân bằng, nghiêng người trùng trùng điệp điệp ngã nhào trên đất. Tại hắn rơi xuống đất trong quá trình, rất nhanh bốn phía quan sát, hoàn toàn không thấy địch nhân bóng dáng.

Chẳng lẽ cái này là thần phong vô ảnh... !

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94:: Cực tốc đối cực tốc!

"Rít..."

Thần phong vô ảnh!

Trần Diêu còn chưa tới kịp phản ứng, đã bị cái này mạnh mẽ vô cùng công kích cho đã đoạt đi một cái chân trái, đối phương thể công chi mãnh liệt, hành động chi mau lẹ, cùng Trần Diêu lúc trước làm cho tao ngộ qua địch nhân hoàn toàn bất đồng.

"Vói cái gia hỏa này, là quyết tâm muốn đem ta giết hết hơn thế!"

Trần Diêu trong lòng lảng như thế, một bên dùng còn dư lại một chân cùng với hai cánh tay rất nhanh đứng dậy, một bên điên cuồng lui về sau đi, một thân tiên năng toàn bộ tụ tập đã đến trên hai mắt, cẩn thận tìm kiếm địch nhân tung tích.

So với cái này vô tung vô ảnh tàn nhẫn đối thủ, cái gì Lôi Minh Phong Điều, cái gì Biên Bức chi Vương, hết thấy bất quá là trò đùa mà thôi. Bực này thân tộc, cho dù là Duyệt Nhi gặp được, thậm chí là Hốt Như Phong gặp được, chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết!

"Huyền Tự Quyết!"

Trần Diêu không chút do dự, trước tiên niệm triển khai Huyền Tự Quyết, nhanh nhẹn trong nháy mắt tăng vọt gấp ba.

Nhưng mà tên địch nhân này rồi lại nói cho Trần Diêu, cái gì gọi là chính thức cực nhanh.

"Xoẹt!"

Ngay tại Trần Diêu niệm động Huyền Tự Quyết trong nháy mắt, lại là một đường công kích kéo tới, Trần Diêu trước mắt vẫn là bóng đen lóe lên, ngay sau đó cánh tay phải đã bị tàn nhẫn giật xuống, "Bịch" một tiếng nhét vào một bên.

"Quá là nhanh, thật sự quá là nhanh!"

Cho đến lúc này, Trần Diêu mới hồi phục tinh thần, rốt cuộc hiểu rõ một sự thật:

Chính mình chuyển hành trình, chỉ sợ cũng muốn dừng lại ở nơi này rồi.

"Anh "

Cùng lúc đó, Huyền Tự Quyết thần kỳ trái phải bắt đầu thân thể hiện ra rồi.

"Bá "

Tại Trần Diêu trước mắt, hết thấy động tác tựa hồ cũng {bịđược} làm cái động tác chậm hiệu quả, nước sông chảy xuôi, hô hấp của mình, công kích của địch nhân, hết thấy hết thấy đều chậm lại, dần dần có thể nhìn rõ ràng rồi.

Tình cảnh này hết sức kỳ lạ, coi như nguyên bản thể giới những cái kia mảng lớn trong viên đạn thời gian hiệu quả, Trần Diêu tuy rằng có thể thấy rõ ràng, nhưng nhanh nhẹn dù sao không tính cao siêu, thân thể của mình rất khó cùng mà vượt những thứ này phản ứng.

"Rít.."

Địch nhân tiếp theo sóng công kích đã đến, Trần Diêu có thể miễn cưỡng chứng kiến một đạo hắc ảnh, chính lấy bất khả tư nghị tốc độ hướng bản thân kéo tới, lần này đối phương nhắm trúng tựa hồ là của mình cánh tay trái.

"Nhất định phải tránh thoát một kích này! Nếu không nếu là còn chưa chạm mặt, đã bị đoạt đi hai cánh tay mà nói, vậy thật sự không có đánh cho!"

Trần Diêu ra sức động dậy thân thể, một bên thấp người một bên điểm động bộ pháp, đều muốn né qua một kích này. Như thế mà tốc độ của đối phương thật sự quá nhanh, Trần Diêu vừa mới thấp nửa người, đạo hắc ảnh kia liền đã đi tới phụ cận, hung hăng đánh trúng vào hán vai trái.

"Ách. . .!"

Đã có Huyền Tự Quyết, Trần Diêu đã có thể cảm nhận được bờ vai của mình {bịđược} cái kia mãnh liệt công kích xé rách cảm xúc, cảm giác này vô cùng cổ quái, dường như cảm giác đau đớn đều bị nhân sinh sinh ấn chặt, thần kinh truyền thấu không kịp, thẳng đến bà vai bị triệt để xé nát mới bắt đầu cảm thấy cái kia vô biên đau đớn.

"Theo không kịp, tốc độ của ta quá chậm, căn bản theo không kịp công kích của nó!"

Trần Diêu bà vai bị địch nhân tàn nhẫn xé nát, chỉ còn lại có cánh tay trái cúi tại nguyên chỗ, theo thân thể động tác lắc lư, coi như người đàn độn phục sinh bình thường, tứ chi cũng không nhận bản thân khổng chế.

Tuyệt vọng, Trần Diêu cảm nhận được thật sâu tuyệt vọng, địch nhân trước mắt cảnh giới vượt qua bản thân rất nhiều, dù là lúc này có Hốt Như Phong ở bên cạnh giúp đỡ, chỉ sợ đều không thể vẫn hỏi Trần Diêu tính mạng rồi.

"Rít.."

Lại là một lớp công kích được, Trần Diêu tứ chi đã có ba chi không cách nào ức động, căn bản vô lực tránh né, chỉ có thể tro mắt nhìn đạo hắc ảnh kia dần dần dựa vào hướng bản thân, coi như tử thần hàng lâm, mang theo vô biên sát khí.

"Người là. . . Duyệt Nhi? !"

Ngay tại bóng đen đi vào Trần Diêu trước mặt một cái chớp mắt, Trần Diêu rốt cuộc thấy rõ đột kích người diện mạo: Lại là vẻ mặt lãnh khốc vô tình Duyệt Nhi!

"BOANG..."

Duyệt Nhi trong tay cũng không vũ khí, một đôi bàn tay như ngọc trắng trắng bệch, chẳng biết tại sao sinh ra đáng sợ móng tay, tựa như một cái mảnh thú bàn tay, hung hăng đánh về phía Trần Diêu.

Giơ lên mắt nhìn đi, Duyệt Nhi mặt không biểu tình, một trương khuôn mặt lãnh khốc vô cùng, bờ môi đỏ tươi như lửa, quả thực như là vừa hút con người toàn vẹn máu tựa như, lóe ra đáng sợ hàn khí.

"Duyệt Nhi. . . Người vì sao. . . Sẽ xuất hiện ở chỗ này. . . ? Lại vì sao phải đưa ta vào chỗ chết. . . ?"

Tại {bịđược} bóng đen đánh trúng trong nháy mắt, Trần Diêu trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, Duyệt Nhi rõ ràng đã tiến nhập một cái đầu khác thông đạo, rồi lại tại sao lại xuất hiện ở nơi đây? Lại vì sao đối với chính mình triển khai mãnh liệt như thế sát niệm? Cho dù là Duyệt Nhi cực nhanh, Trần Diêu đã từng được chứng kiến, xa còn lâu mới có thể đạt cho tới bây giờ cấp độ. Nhưng hết thấy trước mắt là như thế chân thật, không được phép Trần Diêu chất vấn.

"Duyệt Nhi, vì cái gì. . ."

Trần Diêu hai mắt bắt đầu buông lỏng, Duyệt Nhi tàn nhẫn thân ảnh đã đi tới trước mặt của hắn, một đôi bàn tay như ngọc trắng ngang vung, hung hăng thoát đi hàn mặt khác nửa bên bả vai, sau đó rất nhanh lóe lên, lướt qua Trần Diêu thân thể, biến mất tại sau lưng trong bóng tối.

Vì cái gì. . . Vì cái gì. . .

Trần Diêu đau khổ suy tư, vô luận như thế nào cũng không thể minh bạch, vừa rồi còn kẻ vai chiến đấu đồng bọn, làm sao sẽ đột nhiên liền biến thành địch nhân đáng sợ. Cái này hắc ám trong huyết động cuối cùng đã ẩn tàng bí mật gì, có thể làm cho người như thế phát cuồng, lục thân không nhận đây?

Huyền Tự Quyết hiệu quả kết thúc.

"Rầm rầm"

Dưới mặt đất sông ngầm tiếp tục lưu động, dần dần khôi phục được bình thường tốc độ chảy. Đen kịt băng lãnh nước sông vô tình chảy đi, mang theo Trần Diêu đối với sinh chấp niệm, tràn vào thương Nhạc Sơn mạch chỗ sâu nhất che giấu địa điểm, biến mất vô tung.

"Duyệt Nhi, Duyệt Nhi. . ."

Trần Diêu tuyệt vọng la lên Duyệt Nhi tên, nhưng mà đáp lại hắn chỉ có băng lãnh vô tình nước sông lưu động thanh âm. Mấy phen qua lại xuống, Trần Diêu đã dần dần thích ứng tốc độ của đối phương, nhưng mà bất đắc dĩ thân thể bị thương thật sự quá nặng, đã có lòng không đủ lực, căn bản không thể làm ra phản kích.

"Đạp đạp"

Trần Diêu thất tha thất thểu hướng về phía sau ngã đi, hung hăng đâm vào bờ sông trên thạch bích, toàn thân huyết mạch đều trở nên băng lãnh, máu nóng dần dần ly khai thân thể, thuận theo bờ sông nhỏ xuống thâm trong sông.

"Rào rào"

Nước sông vô tình, mang theo Trần Diêu huyết dịch cấp tốc chảy xuôi, trên mặt sông, một đường đỏ tươi huyết tương rất nhanh được hòa tan, mai một tại đen kịt bên trong.

Trần Diêu chăm chú dựa vào vách đá, thấy lạnh cả người theo trên hòn đá chảy ra, dần dần ăn mòn Trần Diêu thân thể. Hắn từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, mỗi một cái hô hấp đều đã mang đến khó nhin đau đớn, không bao lâu hắn liền bắt đầu ho ra máu, nhỏ giọt đỏ tươi rơi xuống, vung vãi đã thành nhiều đóa màu đỏ như máu máu tươi hoa mai.

"Rồi đất, rồi đất"

Tại Trần Diêu sau lưng vách đá ở trong, chẳng biết tại sao truyền ra kỳ diệu mà quỷ dị âm thanh, tựa hồ có đồ vật gì đó đang tại vách đá ở trong hoạt động tựa như, làm cho người ta nghe tới sờn hết cả gai óc.

"Địch nhân chẳng lẽ không chỉ một người à. . . ? Vách đá bên trong còn có ma vật tồn tại, muốn đem ta giáp công hơn thế, triệt để lấy tính mạng của ta sao?"

Trần Diêu trong đầu đã là Hỗn Độn một mảnh, liền suy nghĩ đều trở nên đứt quãng, khoảng cách chính thức từ vong đã không xa.

Một đạo bạch quang xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt, lóe ra ôn hòa sáng rọi, dường như Thiên Quốc đại môn, đang tại từ từ hướng Trần Diêu mở ra.

"Ta đây là muốn chết phải không? Truyền thuyết người chi tướng chết, sẽ thấy cả đời cắt đi, còn sẽ có một đạo bạch quang hàng lâm, đem người thất tình lục dục cùng với hỗn phách đều cho mang đi, trốn vào bên cạnh người không thể hiểu thấu đạo cảnh giới. Chẳng lẽ ta đã đi tới giai đoạn kia sao?"

Ngay tại Trần Diêu sắp buông tha cho giấy giũa, chờ đợi bạch quang đem mang đi thời điểm, một cái đầy mỡ mà không an thanh âm đột nhiên tại trong đầu hân vang lên.

"Này uy uy! Đừng chết a cho ăn!"

Là bản tiên nhân sao? Trần Diêu {bịđọc} thanh âm này thoáng làm thức tỉnh, bạch quang biến mất, thấu xương hàn ý lại lần nữa đem toàn thân đều cấp bao bao ở trong đó, làm cho hắn không khỏi rung mình một cái, thoáng cái thanh tỉnh lại.

"Tại bản tiên nhân khổ tâm thăng cấp hệ thống thời điểm, tiểu tử ngươi chạy đến địa phương nào đã đến? !"

Bản tiên nhân ngữ khí có chút vội vàng xao động, trước đây chưa từng gặp có chứa một tia thấp thòms lo âu, lớn tiếng nói:

"Nơi này là chỗ nào? Ngươi như thế nào đến nơi đây hay sao? ! Tại sao phải ở chỗ này đụng phải 'Hư nhượ' ? ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95:: Hư

Không giới hạn dị giới, muôn đời bộc phát, Nhân Ma tiên yêu, quần hùng nhập lại lên.

Tại đây mảnh kỳ diệu thế giới bên trong, Tiên Duyên khắp nơi, người bình thường nếu là đắc đạo là được tu Tiên, đạt được Tiên Duyên thì có hy vọng tu đạo xả thân, trốn vào Tiên Giới.

Người chi đạo {vìlà} tiên, ma chi đạo {vìlà} vực, tiên yêu chi đạo, phi thân chỗ trong đó liền không thể biết.

Nhưng mà tại Lục Đạo Luân Hồi bên ngoài, còn có những thứ khác "Đạo" tồn tại, mặt trời trăng sáng, vạn vật Luân Hồi, mưa phùn mây bay, kim cây Thủy Hỏa, vạn vật đều có nói, vạn vật đều có thể tu.

Từ xưa đến nay, sông núi sông núi cao chót có Thông Linh Giả, mặc dù bản thân nhập lại không có sự sống, cũng vô ý thức, nhưng trải qua nhiều năm rèn luyện, thực sự có khả năng sinh ra từng điểm thần thức.

Tự nhiên đường lớn thần bí không thể đạo vậy. Chi có thần ở trong tự nhiên, trải qua mấy vạn mấy tỷ năm tẩy lễ, phương hướng có khả năng ngẫu nhiên có được.

Núi cao dòng sông nếu là có ý thức tự chủ, dù là chỉ là một chút cảm xúc, là được thành yêu. Loại này yêu càng đáng sợ, kia bản thân có những sinh vật khác làm cho khó có thể sánh bằng tràn đầy lực lượng, chỉ cần xuất quan, nhất định {vìlà} Đại Yêu, hung hiểm dị thường.

Nhất là giấu giếm tại hắc ám chỗ dòng sông, nhược phong nước chuyển lệch âm thấp, liền dễ dàng sinh ra yêu ma, thậm chí bản thân thành yêu. Loại này cái lệ có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng là chột có nghe đồn truyền lưu tại nhân thế giữa.

Thậm chí có qua chuyện xưa xưng, thời kỳ thượng cổ, yêu ma làm loạn, có một cái hung sông ẩn nhẫn nhiều năm, thành yêu sau đó trắng trợn tàn sát, tàn nhẫn vô độ. Thắng đến Nhân tộc xuất hiện Thượng Cổ Đại Đế, một phen ác chiến sau đó đem trấn áp, sau đánh xuống dưới đất phong ấn mới tính dẹp loạn.

Loại này đáng sợ dị thường yêu, được xưng là "Hư" .

"Vì vậy, ngươi cái này là đụng phải khó lường Đại Yêu a!"

Bản tiên nhân giải thích thời điểm, Trần Diêu đã lại lần nữa sắp bất tỉnh đi, bản tiên nhân thấy thế sẽ lo lắng, vội vàng la lớn: "Tiểu tử, mau tỉnh lại cho ăn! Đến đối với Hư đi cái đại lễ, nhanh!"

"Được. . . Cái gì?" Trần Diêu suy yếu vô cùng, cho là mình nghe lầm, hỏi ngược lại.

"Đi quỳ lạy đại lễ a tiểu tử ngốc!" Bàn tiên nhân vội la lên: "Ngươi muốn là ở cái này địa phương cứ chim cũng không có đã chết mà nói, bọn tiên nhân cũng phiền toái!"

"Hô "

Trần Diêu hoảng sợ như thế chỉ khôi thân thể, chứng kiến trước mắt lại là một đạo hắc ảnh đang tại dần dần thành hình, thần phong vô ảnh sắp lại lần nữa xuất kích, trong hoảng hốt nghe xong bàn tiên nhân khuyên bảo, dùng còn sống một cái đầu gối quỳ trên mặt đất, cúi đầu lễ bái.

"Chợt "

Cũng không biết là bàn tiên nhân sách lược nổi lên tác dụng, còn là Hư đã không còn sát niệm. Trần Diêu cái này cúi đầu, đạo hắc ảnh kia rõ ràng thật sự đột nhiên đình trệ xuống, tại Trần Diêu trước mặt nửa trượng xa vị trí đình trụ.

"Vù vù "

Ngay sau đó, một cỗ Yêu khí trong nháy mắt tung hoành tràn ngập, đem trọn cái thông đạo đều cho bao phủ lại. Một phen Âm Phong quét, bóng đen kia dần dần rơi là tả, cùng xung quanh còn lại Yêu khí hợp lại làm một, huyền hóa ra một cái mơ hồ không rõ hình tượng.

"Cái này. . . Chính là Hư sao?"

"Đừng ngẩng đầu nhìn!"

Thấy Trần Diêu hiếu kỳ, đều muốn ngẩng đầu nhìn Hư bộ mặt thật, bàn tiên nhân vội vàng lớn tiếng quát dừng lại, lo lắng nói: "Ngươi quỳ đừng nhúc nhích, bọn tiên nhân đi cùng nó câu thông!"

"Rào rào "

Bàn tiên nhân vừa dứt lời, một đường Tiên khí liền từ Trần Diêu trong cơ thể dâng lên mà ra, tại hắn cùng Hư ở giữa trên đất trống tụ hợp lại, chỉ chớp lát sau, cái kia đã lâu mập mập hình tượng xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt.

"A, cái kia, cái này, hắc hắc, hắc hắc. . ."

Bàn tiên nhân hiển nhiên cũng là lần đầu tiên đối mặt Hư, trong nội tâm rồi lại là có chút chột dạ, cười toe toét hàm hồ suy đoán một hồi, thật vất vả làm rõ mạch suy nghĩ, cái này mới mở miệng nói: "Xấu hổ a huynh đệ, ngươi là Đại Yêu, ta là đại tiên, tuy rằng ngươi khả năng chưa từng nghe qua danh hào của ta, nhưng mà tại đây Đông châu Nam Vực, ta coi như là một cái danh nhân, a không phải là, danh tiên!"

"Cái này bàn tiên nhân, đến tột cùng là đi cùng đối phương câu thông đấy, hay là đi nói khoác bản thân đó a? !"

Trần Diêu âm thầm lắc đầu, đối với bàn tiên nhân bộ dạng này nước tiểu tính hiển nhiên sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

"Cái kia, cái này, là loại này a!" Bàn tiên nhân tiếp tục nói: "Bên này cái này mới vừa rồi bị ngươi đánh ngã gia hỏa đầu rồi, là tiểu đệ của ta, hắc hắc, tiểu đệ ngươi hiểu không? Liên là có thể vì ngươi làm bất cứ chuyện gì cái loại này, làm trâu làm ngựa các loại. . ."

"Bá!"

Tựa hồ là đối với bàn tiên nhân chú ý trái phải mà nói hành vi của hắn có chút bất mãn, Hư sát khí trên người đột nhiên ngưng trọng lên, thấy lạnh cả người kéo tới, liền bàn tiên nhân đều có chút ngăn cản không nổi, không khỏi lui về sau nửa bước.

"Hào hảo hảo! Ta biết rõ ta biết rõ, nói điểm chính, ta đây liền nói điểm chính!" Bàn tiên nhân biết rõ đối phương không phải là cái người thời nay tình gia hỏa, bất đắc dĩ nói: "Hôm nay đầu rồi, đây hết thấy đều là một trận hiểu lầm. Ta đây cái tiểu đệ a, hắc đầu óc không dùng được, {bịđược} người khác tà thuyết mê hoặc người khác làm cho lừa gạt, nói nơi này có bảo tàng gì gì đó, liền lẳng đầu lẳng não xông vào. A ta cũng không phải là nói các ngươi yêu nói lời chính là tà thuyết mê hoặc người khác, cũng không phải là nói tà thuyết mê hoặc người khác là cái gì không đồ tốt a, chỉ nói là. . ."

"Mập mập chết bầm, ngươi có thể hay không dựa vào điểm phổ a. . ."

Cái này liền Trần Diêu đều nghe không nổi nữa, lắc đầu nói: "Ngươi ta Hư đại nhân rất bận rộn, không có công phu nghe ngươi như vậy quấy kéo a!"

"Aha ha ha, đúng đúng đúng, nói điểm chính, nói điểm chính. . ."

Bàn tiên nhân một bên quay đầu lại hung hăng trọn mắt nhìn Trần Diêu liếc, một bên tiếp tục bồi thường tươi cười nói: "Lúc trước đầu rồi, ta phải không biết rõ hắc đã đến địa bàn của ngươi, vì vậy không có ngăn cản, là ta không đúng, dù sao con không giáo phụ chi. . ."

Lần nữa {bịđược} Hư sát khí ngăn lại sau đó, bàn tiên nhân không dám lại múa mép khua môi rồi, nghiêm mặt nói: "Tốt, ta liền trực tiếp nói kết luận rồi!"

"Người buông tha tiểu tử này một mạng, sau khi trở về ta sẽ giáo huấn hắn. Ta đâu rồi, mang theo hắn lập tức rời đi nơi đây, từ nay về sau ta nước giếng không phạm nước sông, ta không tìm làm phiền người, người cũng bán ta bản tiên nhân, a hử hử, ta thọ Tiên Nhân một cái mặt mũi. Dù sao hai ta đều là Đại Yêu đại tiên rồi, không cần phải vì điểm ấy việc nhỏ đánh đập tàn nhẫn đi hặc hặc ~ không biết ý của người như nào?"

"Ta không thể đi, nhiệm vụ vẫn chưa xong thành đây!"

Nghe bản tiên nhân nói phải đi, Trần Diêu nóng nảy, vội vàng thấp giọng nhắc nhở: "Nếu như nhiệm vụ làm không được, liền lên không được trung phẩm, lên không được trung phẩm, sẽ không hy vọng trên tinh đình, không đi được tinh đình, ta như cũ sẽ bị cái kia Kỳ Quan Hành cho giết chết, đến lúc đó người không phải là được chịu không nổi?"

"Ta biết rõ, cảm miệng đi người liền, đừng quấy rối rồi!"

Bản tiên nhân ở đâu lại không biết cái này đạo lý trong đó? Nhưng dưới mắt hiển nhiên không phải là thảo luận cái này thời điểm, đối với Trần Diêu mà nói, hoàn thành nhiệm vụ là cần gấp nhất, nhưng đối với bản tiên nhân mà nói, giữ được tính mạng mới là thật.

"Hô "

Đối với hai người nói tương thanh (hát hài hước châm biếm) bình thường một phen lời nói, Hư cũng không có trực diện đáp lại, mà là chẳng biết tại sao, tràn ra một cổ dầy đặc hàn ý.

"Rào rào "

Sông ngầm tiếp tục lưu động, hàn ý tùy theo khuếch tán, theo mắt cá chân phụ cận bò lên trên Trần Diêu thân thể, không bao lâu liền chạy kia toàn thân, làm cho trái tim của hắn đều cơ hồ muốn ngưng đập, không biết tại truyền lại tin tức gì.

"Thì ra là thế."

Bản tiên nhân tựa hồ có thể minh bạch Hư ý tứ, một phen trầm ngâm sau đó, mập mập đầu hơi hơi điểm động, cùng Hư lại đã tiến hành một phen nghe không được trao đổi, sau đó xoay người lại, đối với Trần Diêu nói:

"Hư có ý tứ là, mặc dù có bản tiên nhân giúp đỡ, nó cũng không muốn cùng bản tiên nhân động thủ, nhưng người dù sao xâm nhập địa bàn của nó, trực tiếp thả người đi là không được."

"Vậy làm sao bây giờ?" Trần Diêu nghe không rõ bản tiên nhân ý tứ, vội vàng hỏi: "Chẳng lẽ muốn đem chúng ta vây khốn ở chỗ này làm lao công tẩy chén đĩa? ?"

"Đừng ba hoa!" Bản tiên nhân sách âm thanh nói: "Nó nói, hoặc là thả người đi, nhưng mà người được lưu lại thân thể một cái bộ vị với tư cách đền bù tổn thất. Hoặc là cho người thông qua nơi đây, hướng huyết động ở chỗ sâu trong đi cũng có thể, nhưng là. . ."

Bản tiên nhân trong mắt hiện lên một tia không nói ra được phức tạp thần tình, do dự liên tục mới tiếp tục nói:

"Nhưng mà người phải giúp nó cầm lại một vật. . .!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96:: Xâm nhập (4k chữ dài chương!)

"Hoặc là thả người đi, nhưng mà người được lưu lại thân thể một cái bộ vị với tư cách đền bù tổn thất. Hoặc là cho người thông qua nơi đây, hướng huyết động ở chỗ sâu trong đi cũng có thể, nhưng mà người được giúp nó cầm lại một vật!"

Bản tiên nhân tựa hồ có thể cùng Hư lấy một loại bên cạnh người không thể giải thích vì sao phương thức trao đổi, một phen câu thông sau đó, cho Trần Diêu hai lựa chọn.

Hoặc là vứt bỏ một bộ phận thân thể, tham sống sợ chết, hoặc là tiếp tục xâm nhập, nhưng phải xong thành một cái nào đó khó khăn nhiệm vụ.

Trần Diêu ý nghĩ xoay nhanh, rất nhanh cân nhắc lên trong đó lợi và hại đến.

Đối với bản tiên nhân mà nói, nhiệm vụ gì á..., điểm tích lũy rồi vân... vân, đều chẳng qua là hán đạo chơi nhân gian bổ sung phẩm, Trần Diêu có thể hay không mạng sống mới là nơi mấu chốt. Vì vậy không cần nghĩ đã biết rõ, nếu là bản tiên nhân tới chọn, nhất định sẽ lựa chọn lưu lại một bộ vị, sau đó lập tức rời đi nơi đây.

Nhưng mà Trần Diêu rồi lại cũng không cam lòng như vậy bỏ qua, đến một lần nhiệm vụ này mất thấy liền muốn đi vào mấu chốt giai đoạn, rất có thể cũng tìm được trong truyền thuyết bảo tàng, sau đó trở về tại điểm tích lũy trên bảng một lần hành động vượt qua Lưu Nhất Điểm cùng Quách Điểm, trở thành mật cung thứ nhất, tấn chức trung phẩm.

Thứ hai căn cứ Hốt Như Phong lời nói, nếu như mình vận khí thật tốt, có cơ hội tại sự thần bí khó lường này thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất trong huyết động, tìm được hoàn mỹ vô khuyết Huyền Tự Quyết, đạt được siêu thoát lẽ thường tốc độ, cùng với xuyên việt thời không kỳ diệu năng lực.

"Chỉ cần đã có được hoàn mỹ Huyền Tự Quyết, ta có thể trở lại chính thức 'Nhà' !"

Trần Diêu trong lòng sớm đã có lần này phán đoán.

Nhưng mà Hư yêu cầu cũng hết sức kỳ quái, không cầu tiền tài, không muốn tâm pháp, thậm chí không có yêu cầu Trần Diêu lưu lại trên người bảo vật, mà là muốn Trần Diêu đi hỗ trợ cầm lại một vật.

"Chỉ cần đồng ý cầm lại thứ này, có thể tiếp tục xâm nhập huyết động, nói cách khác. . ." Trần Diêu làm sơ suy luận, cho ra một cái làm cho chính hắn đều có chút giật mình kết luận: "Hư sở muốn đồ vật, ở nơi này huyết động chỗ càng sâu!"

Đoạn đường này mạo hiểm xuống, Trần Diêu đã đối với quỹ dị này đáng sợ huyết động đã có nhất định được nhận thức, tại đây đầu ngang trong thông đạo, xác thực tồn tại vô số cửa khẩu, có nhiều vô số kẻ đáng sợ dị thú cùng ma vật. Mà những thứ này ma vật phân bố quy luật, kỳ thật cũng có chút đơn giản:

Càng là xâm nhập, ma vật thực lực liền càng là mạnh mẽ.

Theo tí mãi bên ngoài động nguyên bắt đầu, đến sau đó Biên Bức sào huyết, sau đó xuất hiện Viễn Cổ thủ vệ cái này BUG bình thường tồn tại. Xa hơn cổ thủ vệ {vị} phân cách điểm, có thể đem huyết động chia làm trong ngoài hai bộ phận: Thủ vệ bên ngoài thế giới, chẳng qua là tiểu đà tiểu nháo bình thường dị thú chi địa bàn, trải qua thủ vệ sau đó, bên trong ma vật thực lực đột nhiên đột nhiên tăng lên nhiều cái cấp bậc, đi tới chính thức ma vật hoành hành chi địa giới.

Thủ vệ sau đó, chính là tốc độ này nhanh đến bất khả tư nghị Đại Yêu —— Hư, nếu như có thể thuận lợi trải qua Hư cửa ải này, tiến vào chỗ càng sâu, chỉ sợ còn có càng thêm đáng sợ yêu ma đang chờ Trần Diêu. Mà Hư mong muốn "Cầm về" như vậy "Đồ vật", rất có thể ngay tại cái nào đó Đại Yêu trong tay.

"Liên Hư mình cũng không cách nào thuận lợi cầm về đồ vật, ta thật sự có hy vọng đem nắm bắt tới tay sao?"

Trần Diêu thở dài một hơi, suy đi nghĩ lại, cuối cùng là quyết định, chậm rãi ngẩng đầu lên, kiên định đối trước mắt bản tiên nhân nói: "Giúp ta nói với Hư, nó muốn đồ vật, ta nhất định sẽ giúp nó cầm về đây. . . !"

"Tiểu tử ngươi vâng đầu rồi a? !"

Bản tiên nhân nghe xong liền nóng nảy, hạ giọng đối với Trần Diêu nháy mắt ra hiệu nói: "Chính ngươi cũng rõ ràng, liên Hư đều cầm không trở lại đồ vật, chỉ bằng ngươi điểm này mèo ba chân công phu, lại làm sao có thể lấy được đến? Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, trước nghĩ biện pháp đi ra ngoài quan trọng hơn, cùng lắm thì chính là ném một cánh tay cho nó, sau khi ra ngoài ta nghĩ biện pháp chuẩn bị cho ngươi một cánh tay đón không thì xong rồi đi!"

"Có bắt hay không đạt được, không thử qua làm sao biết đây?"

Trần Diêu tâm ý đã quyết, đối với bản tiên nhân hư nhược mà cười cười, đối với hắn mà nói, làm cho hắn bỏ dở nửa chừng, quả thực so với đã muốn mạng của hắn còn khó chịu hơn.

"Hò đồ, hò đồ!"

Tự từ khi biết bản tiên nhân sau đó, Trần Diêu cho tới bây giờ không gặp kia lo lắng như thế qua. Chỉ thấy bản tiên nhân tức giận không ngừng giơ chân, một cái béo ngón tay lấy Trần Diêu quơ tới quơ lui, mập mập trên mặt ngũ quan đều nhăn lại với nhau, quả thực sắp bài trừ đi ra dầu đã đến.

"Hư, ta tên là Trần Diêu, là hàn thanh môn đệ tử." Trần Diêu không để ý tới gặp bản tiên nhân lời nói, chú ý tự đi phía trước hoạt động vài bước, đối với trong bóng tối cái kia phiêu hốt bất định âm lãnh thân ảnh ưng thuận lời hứa nói: "Mặc dù thực lực không đủ, nhưng là cơ duyên xảo hợp đánh bại đánh bại đi đến nơi này. Không cần thận ngộ nhập địa bàn của ngươi là ta không đúng, vì vậy ngươi đưa ra là bất luận cái gì yêu cầu, ta theo lý đều muốn thỏa mãn."

"Hôm nay ngươi rộng lượng như vậy, không lấy tính mạng của ta, ngược lại sẽ khiến ta xâm nhập cái này trong huyết động, thông qua nơi đây, Trần Diêu vô cùng cảm kích. Lời ngươi nói chỉ vật phẩm, ta ôn hòa đem hết toàn lực vì ngươi thu hồi."

Cuối cùng, Trần Diêu hai tay ôm quyền, đối với Hư cúi người chào thật sâu, nghiêm mặt nói: "Đây là của ta lời hứa."

"Người người người. . . !"

Bàn tiên nhân tức giận cái mũi đều muốn lệch ra, chỉ vào Trần Diêu không được giờ chân.

"Hô "

Mà cùng lúc đó, Hư nhưng là dường như nghe hiểu Trần Diêu lời nói tựa như, một hồi hàn phong cực nhanh thổi qua, trong nháy mắt đem cái kia trong bóng tối thật thể cho thổi tan, biến mất vô tung.

"Rào rào xôn xao "

Dưới mặt đất sông ngầm tiếp tục lưu động, vô tận sát khí cũng dần dần tản đi, không bao lâu, một hồi dày đặc Yêu khí theo nước sông ở chỗ sâu trong phun ra, một hồi màu tím sậm sương mù tỏa khắp, đem Trần Diêu bao bọc trong đó.

"Cái này. . . Thật thần kỳ lực lượng!"

Tại màu tím sương mù bao bọc phía dưới, Trần Diêu chỉ cảm thấy toàn thân không nói ra được sáng khoái thích ý, cúi đầu nhìn lại, thần kỳ một màn tại hân phát sinh trước mắt:

Chỉ thấy từng đạo màu đỏ sậm năng lượng tại màu tím trong sương mù nối tiếp nhau, một phen dây dưa sau đó, rõ ràng hợp thành từng đạo huyết mạch, cuối cùng bắt đầu cùng Trần Diêu trên thân gãy chỉ chỗ lẫn nhau kết nối, tạo thành một cái trụ cột dần giáo.

Sau đó vô tận Yêu khí tràn ngập, cơ cốt cách bắt đầu thành hình, vây quanh huyết mạch cái tạo thân thể bộ vị, huyết dịch theo chỗ gãy chân chảy ra, dần dần khắp nơi vào cái này hoàn toàn mới huyết mạch bên trong, từng cỗ một dòng nước âm cộ rửa lấy Trần Diêu thân thể, chỉ lúc trước cái loại này vô biên đau đớn dần dần tản đi, Trần Diêu thân thể đang tại gãy dựng lại!

"Không hổ là khai phát thể năng cực hạn thần kỳ đạo pháp!"

Trần Diêu không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ, mặc dù chưa bao giờ được chứng kiến chính thức cường đại Yêu khí, cuối cùng sẽ có bao nhiêu chiến lực. Nhưng Trần Diêu cũng từng nghe nói người khác kể lại, người chỉ đạo {vì:là} tiên đạo, tìm kiếm vô tận tiên mạch làm cho mang đến tăng thêm, tương đương với tại trong cơ thể con người bên ngoài cơ thể đều sinh ra một cỗ khí tràng, tăng cường tu sĩ các hạng năng lực.

Mà yêu chỉ đạo là mê hoặc tức giận, chăm chú tại huyết nhục lực lượng, tăng cường sau cùng trụ cột nhất bản năng chiến đấu, lấy vô tận tốc độ, lực lượng, thể lực, cùng với hầu như Bất Tử Bất Diệt phục sinh năng lực mà tung hoành thiên hạ.

Hôm nay Hư đúng là đang lợi dụng bản thân cường đại vô cùng Yêu khí, {vì:là} Trần Diêu cải tạo huyết mạch, nối xương trùng sinh!

Không bao lâu, Trần Diêu tay chân trở về vị trí cũ, toàn thân đau xót thoáng qua khỏi hân, toàn bộ người rực rỡ hân lên.

"Ài, hồ đồ a, hồ đồ!"

Một bên bàn tiên nhân vẫn còn "Vô cùng đau đớn", nhưng việc đã đến nước này, cũng không có cách nào lại đổi ý rồi, đành phải kiên trì, cùng theo quạt cường Trần Diêu đi đến một lần.

"Rầm rầm "

Trong ngôn ngữ, dưới mặt đất thẳm trên sông nước sông bắt đầu khởi động, chỉ chốc lát sau công phu, một mảnh to lớn lá sen theo trong bóng tối chậm rãi trôi nổi, vũng vàng dừng ở sông trên bờ.

"Đừng than thở á..., đi thôi ~ "

Trần Diêu thò tay vỗ vỗ bàn tiên nhân béo bả vai, sau đó dẫn đầu ngồi trên lá sen, chuẩn bị qua sông.

"Rào rào "

Nước tiếng vang lên, lá sen theo nước gọn dần dần phiêu động, không bao lâu liền đi tới trong nước sông. Ngay tại Trần Diêu cẩn thận tính toán kế tiếp nên như thế nào hành động lúc, một cỗ rất nhỏ hàn phong tại hân trong tay thổi qua, tựa hồ đang nhắc nhở hân cái gì.

"Lá sen bên cạnh có vấn đề!"

Trần Diêu cúi đầu nhìn lại, tại hân trong tay xuất hiện một nhóm thật nhỏ văn tự, mượn tiên năng ánh sáng nhặt xem xét, là ba cái cỗ thân thể văn tự, sáng tác vô cùng tinh xảo Văn Khí, nhưng thò tay chạm đến rồi lại băng lãnh vô cùng, cùng Hư cái loại này trăm mặc mà chí mạng phong cách thập phần phù hợp.

"Kiến, tức, tri "

Lá sen phía trên cái này ba cái tiểu chữ, nhìn Trần Diêu không hiểu ra sao, đang tại hân khổ tư cuối cùng là vật gì có thể làm cho hân vừa thấy biết ngay là thuộc về Hư vật phẩm lúc, "Chích" một tiếng, hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền tới.

"Lấy được khổ thảo: 0\1 "

"Khổ thảo. . . Ừ, có chút đạo lý."

Trần Diệu tìm tòi mình ở nguyên bản trong thế giới tri thức căn bản, nhớ mang máng đọc sách lúc tựa hồ có nghe nói qua khổ thảo loại thực vật này.

Khổ thảo là một loại Trầm Thủy thực vật thân thảo, tại dòng suối nương máng nhỏ trong sông không tính hiếm thấy, là một loại dài nhỏ thủy thảo, có một chút được dùng giá trị.

"Một cái dưới mặt đất sông ngầm, đều muốn tìm về thuộc về mình khổ thảo, ăn khớp trên ngược lại là nói được thông."

Trần Diệu khẽ gật đầu, lá sen trên vẫn tự theo một hồi gió nhẹ biến mất vô tung, ngẩng đầu lên, Trần Diệu kinh ngạc phát hiện, cái này thu hồi khổ thảo nhiệm vụ, hệ thống rõ ràng không có cho làm nhiệm vụ lộ tuyến.

Tuy rằng từ xưa Hoa Sơn một con đường, bên kia bờ sông thông đạo cũng chỉ có một cái mà thôi, nhưng mà nếu là hướng sau gặp mặt đến mở rộng chỉ nhánh gì gì đó, không có nhiệm vụ lộ tuyến nhắc nhở mà nói, phải tìm được một cây khổ thảo nhưng không dễ dàng.

"Mập mập chết bầm, ngươi cái này cái gì phá hệ thống a, như thế nào ngay cả nhiệm vụ lộ tuyến nhắc nhở cũng không có?"

"Ài. . ." Đối mặt Trần Diệu câu hỏi, còn đắm chìm tại "Bi thương" bên trong bản tiên nhân cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, khò khè lấy một trương béo mặt nói: "Không phải là hệ thống hỏng mất, là đầu óc ngươi hỏng mất!"

"Hệ thống nhận định, ngươi không có bất kỳ hy vọng hoàn thành nhiệm vụ này, vì vậy không có cho ra đường đi nhắc nhở. Bởi vì tại trước mắt huyết động chiều sâu mà nói, lấy thực lực của ngươi, căn cứ hệ thống tính toán kết quả, còn sống khả năng là không, dù là cho ngươi lộ tuyến, ngươi cũng đi không được!"

Bản tiên nhân lời nói tuy rằng chói tai, nhưng cũng là sự thật, Trần Diệu cũng là cười khổ một tiếng, chính mình loại lựa chọn, đến cùng là đúng hay sai đây?

Không bao lâu, một người một tiên thừa lúc lá sen thuận lợi qua dưới mặt đất sông ngầm. Lên bờ sau đó, lá sen lập tức bay vào trong bóng tối, Trần Diệu xoay người lại, đối với sông ngầm thật sâu thờ dài, coi như là tạ ơn, sau đó cùng bản tiên nhân cùng một chỗ, tiếp tục hướng huyết động ở chỗ sâu trong đi đến.

Đi theo thông đạo tiếp tục rồi đi một hồi, đột nhiên một đường hư ảo lục sắc quang mang tại thông đạo ở chỗ sâu trong lóe lên, không ngờ như thế một cổ dây đặc sương mù, dường như Tiên cảnh đang ở trước mắt tựa như, thập phần thần kỳ.

"Phía trước tia sáng này thật cổ quái, như thế nào có một loại không hiểu trong suốt cảm nhận?"

Trần Diệu bước nhanh về phía trước, không bao lâu đã bị tình cảnh trước mắt chấn kinh rồi:

Tại tối tăm không mặt trời đen kịt thạch bích bên trong, đột nhiên xuất hiện một mảnh coi như phi thủy bình thường kỳ diệu khu vực, thông thấu tuyệt vời dường như ngọc thạch, bao phủ cả cái thông đạo.

"Điều này thật sự là thật đẹp!"

Trần Diệu tắc tắc kêu kỳ lạ, bước chậm đi vào trong đó. Thả mắt nhìn đi, xung đều biến thành thủy tinh bình thường trong suốt, làm cho người ta cảm giác đưa thân vào thời gian trong đường hầm bình thường. Nếu là đem ánh mắt dán tại cái này cổ quái băng lãnh chất liệu trên đi đến bên trong nhìn, dường như có thể chứng kiến cái này thương Nhạc Sơn mạch chỗ sâu nhất tựa như, liếc nhìn không thấy bờ ranh giới!

"Oa! Phát tài rồi phát tài rồi!"

Bản tiên nhân vừa nhìn thấy cái này đá thủy tinh đầu, lúc trước uể oải hể quết là sạch, thay vào đó chính là điên cuồng tham lam thần sắc, một đôi híp mắt mắt đều biến thành hai cái sâu sắc đồng tiền.

"Đây là cái gì đồ chơi?" Thấy bản tiên nhân tựa hồ nhận thức thứ này, Trần Diệu một bên lấy tay đi vuốt ve cái này băng lãnh cổ quái vật liệu bằng đá, một bên tò mò hỏi.

"Nếu như bốn tiên nhân không có nhìn lầm mà nói, cái đồ vật này nhưng cực kỳ khủng khiếp rồi!" Bản tiên nhân hưng phấn hoa chân múa tay vui sướng, trong huyết động trên sờ sờ xuống gỗ gỗ, lớn tiếng cười nói: "Đây là lục quý Băng Phách, là Đông châu Nam Vực đặc sản kỳ đá, tự sinh lục quang, thông thấu như ngọc, là các lộ vương hầu phú quý đều muốn nhao nhao tranh mua quý báu bảo thạch!"

"Xấu như vậy ư?" Trần Diệu nghe được sững sờ sững sờ đấy, thò tay thử đi tách ra cái này vô cùng vô tận bảo thạch, nhưng như thế nào dùng sức cũng tách ra không được, hỏi vội: "Cái đồ vật này bao nhiêu tiền một cân?"

"Một cân? ! ! !" Bản tiên nhân liếc mắt, tựa hồ đối với Trần Diệu ngu ngốc bất mãn hết sức, nghiêm mặt nói: "Đây là bảo thạch, ngươi cho rằng là cái trắng kêu gào? ! Đây chính là luận tiền bán đấy! Tại Đông châu Nam Vực, một tiền lục quý Băng Phách phải bán được năm mươi lượng bạc, cái này coi như tiện nghi đây này!"

"Một tiền liền bán năm mươi lượng! Cái này nhi nhiều như vậy, chỉ sợ được có ngàn vạn tấn rồi a, được gấp bao nhiêu tiền a!"

Trần Diêu cũng là hít một hơi lãnh khí, đổi thành nguyên bản thể giới sức nặng đơn vị, một tiền chính là 5 khác trái phải. Nói cách khác, cái này lục quý Băng Phách một khác liền tương đương với mười lượng bạc, theo sức nặng {các loại} chờ gấp đôi đến xem, ngang nhau sức nặng xuống, lục quý Băng Phách giá trị là bạc 500 gấp bội!

"Cái đồ vật này vẫn không thể như vậy tính toán đây!" Bàn tiên nhân một bên vượt lục quý Băng Phách một bên tham lam nhiều lần quan sát, một trương béo mặt đều cơ hồ muốn khám tiến cái này bảo thạch bên trong rồi, lớn tiếng nói: "Bảo thạch thứ này, một viên càng lớn, giá trị lại càng cao. Một tiền bán năm mươi lượng, hai tiền phải bán hai trăm lượng, năm tiền tiếp theo xào đến một ngàn lượng bạc!"

"Oa. . .!"

Trần Diêu cuối cùng biết rõ bàn tiên nhân {vi: là} gì hưng phấn như thế rồi, hai người bọn họ tương đương với là đi vào một tòa mỏ vàng, không, so với mỏ vàng còn muốn đáng giá!

"Mau mau nhanh, đừng lo lắng rồi!" Bàn tiên nhân vội la lên: "Nhanh nghĩ biện pháp nhiều đào mấy khối xuống mang đi, chúng ta đi ra ngoài một bán tự thành đại phú ông rồi, còn tu cái gì tiền a, mỗi ngày lớn bảo vệ sức khỏe đi rồi!"

Trần Diêu liếc mắt, cái này bàn tiên nhân thật đúng là cái gì cũng biết, liền nguyên bản trong thể giới "Tiếng lóng" đều minh bạch, còn vận dụng như thể thuần thực, tuyệt đối là cái lão luyện.

Nhưng lại tại Trần Diêu chuẩn bị động thủ cắt xuống mấy khối lục quý Băng Phách, để vào vật phẩm ô thời điểm, động tác của hắn chợt trì trệ, trong nháy mắt thấy lạnh cả người từ đỉnh đầu chiều nghiêng xuống, làm cho hắn không thể động đậy.

"Người như thế nào còn thất thần a? ? Nhanh đào a!"

Bàn tiên nhân đã nhìn không được, động thủ, tại trên thạch bích lại đào lại gõ, đinh đinh đang đang tựa như tại công trường hiện trường tựa như.

"Mập mập chết bầm, đừng đào, chúng ta có ** phiền. . ."

Trần Diêu vẫn đang vẫn không nhúc nhích, trong lòng bàn tay đã toát ra mồ hôi, hai chân cũng bắt đầu có một chút run lên, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm vào dưới chân Lục sắc vực sâu, trầm giọng nói:

"Giống như có đồ vật gì đó, theo chúng ta dưới chân trong viên đá bộ chui vào đã tới! . .!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97:: Một cái chớp mắt (3. 6k chữ, dài chương tiếp tục)

Cổ xưa thương Nhạc Sơn mạch, vắt ngang Đông châu Nam Vực đồ vật, tại đây mảnh đất giới trên tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng.

Thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, một cái sâu không thấy đáy huyết động ở trong, có một chỗ thần diệu khu vực. Nơi đây thông thấu vô cùng, coi như ngọc thạch làm cho thành, hiện ra trập trập lục quang, yêu hoặc động lòng người.

Dựa theo bàn tiên nhân lời nói, những thứ này hòn đá đều {vi: là} hiếm thấy hiếm thấy bảo thạch —— lục quý Băng Phách, nếu là có thể đạt được một chút, là được bảo vệ cả đời vinh hoa phú quý, hưởng thụ vô cùng.

Như thế mà đang ở cái mảnh này Tiên Giới bình thường mộng ảo trong thể giới, không biết tên khủng bố uy hiếp cũng tại rất nhanh tới gần Trần Diêu!

"Giống như có đồ vật gì đó, theo chúng ta dưới chân trong viên đá bộ chui vào đã tới!"

Trần Diêu nghiêng nhìn dưới chân sâu không thấy đáy Lục sắc vực sâu, chỉ cảm thấy một cổ thấu xương hàn ý ảm ảm xông lên, đưa hắn toàn thân đều bao bọc trong đó, không thể động đậy:

Chỉ thấy cái này thâm sâu vô biên Lục sắc bảo thạch bên trong, một cái mơ hồ bóng đen đang tại rất nhanh bay lên, coi như tại bảo thạch trong lặn xuống nước bình thường, rất nhanh vọt lên!

"Chạy mau!"

Trần Diêu phản ứng đầu tiên không phải là ứng chiến, mà là chạy nhanh chạy trốn nơi đây.

Bên người ngọc thạch cứng cỏi vô cùng, dù là vận dụng tiên năng, cũng rất khó đẩy ra. Như thế mà lúc này, rồi lại có một dạng không biết tên vật thể đang tại cái này sắt thép bình thường ngọc thạch trong rong chơi bay lên, quý dị này không hiểu tình hình mặc cho ai nhìn đều lông tóc dựng đứng, theo đáy lòng bay lên cảm giác sợ hãi đến.

"Rít.. rít.. rít.."

Cái này ma vật động tác hết sức kỳ lạ, thoát nhìn giống như là cái nào đó có được dài nhỏ tay chân người, đang dùng cái gì mà chú, tiềm nhập ngọc thạch bên trong bình thường, rất nhanh hóa động tay chân, muốn lơ lửng ở nơi lơ lửng.

"Đạp đạp đạp "

Chẳng quan tâm kinh ngạc khủng hoảng, Trần Diêu không chút lựa chọn thò tay kéo một phát bàn tiên nhân, một người một tiên bắt đầu điên cuồng hướng huyết động ở chỗ sâu trong chạy tới, căn bản không dám hướng dưới chân nhiều liếc mắt nhìn.

"Rời đất rời đất "

Trần Diêu không có cúi đầu nhìn, nhưng căn cứ thanh âm phán đoán, vậy cũng đáng sợ ma vật đã cách bản thân không xa, tùy thời đều có thể lao ra mặt đất, cho hắn một kích trí mạng.

"Vừa rời dưới mặt đất sông ngầm phụ cận, {bị được} Hư bức đến góc tường thời điểm, ta cũng đã nghe qua bức này âm thanh!"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, hồi tưởng lại vừa rồi tình hình, lúc ấy hẳn cho rằng đây cũng là Hư cái nào đó hóa thân, tại thạch bích bên trong ục động, cũng không phải là thật thể.

Nhưng mà tình hình dưới mắt lại làm cho hắn hiểu được: Cái này căn bản không phải Hư thủ bút, mà là có một loại khác ma vật đang đuổi giết mình và bàn tiên nhân!

"Đạp đạp đạp "

Một người một tiên chạy nhanh chóng, nhưng trước mắt Lục sắc thông đạo rồi lại coi như vĩnh viễn không chừng mực bình thường, không ngừng kéo dài, chạy không biết có bao nhiêu đường, phóng nhãn nhìn lại, vẫn là một mảnh xanh biếc, quý dị vô cùng.

"Phanh "

Rốt cuộc, cái kia ma vật "Lên bờ" rồi.

"Đây là cái gì quỷ đồ vật? !"

Liên bàn tiên nhân đều nhìn mắt choáng váng, Trần Diêu một bên chạy trốn, một bên hơi hơi quay đầu lại nhìn, chỉ thấy sau lưng cách đó không xa, một cái dài nhỏ "Bóng người" đang tại di chuyển cái kia dài không hợp tỉ lệ hai chân, rất nhanh đuổi giết mà đến. Một cổ dây đặc sát khí kéo tới, làm cho Trần Diêu trong lòng khiếp sợ không thôi.

"Đây không phải người, đây quả thực là ác mộng!"

Cái này thoáng nhìn, Trần Diêu đại khái thấy rõ kẻ đuổi giết hình dạng:

Đó là một cái cùng loại với hình người đồ vật, có tứ chi cùng mơ hồ đầu hình dáng, như thế tay chân thân thể đều dài nhỏ khoa trương, giống như là dùng mì sợi tạo thành hình người tựa như, lấy một loại không thuộc về nhân loại quý dị bộ pháp rất nhanh truy kích mà đến.

"Rời đất rời đất "

Cùng lúc đó, càng nhiều nữa tiếng vang tại vang lên bên tai, Trần Diêu trái phải nhìn qua, tâm càng là nguội lạnh một mảng lớn: Chỉ thấy thêm nữa dài nhỏ ma vật đang từ lục quỷ Băng Phách trong lặn xuống nước mà đến, nhao nhao vung vẩy lấy cánh tay dài, lấy bất khả tư nghị động tác tiến lên. Nếu không phải thân trùng xuống trong đó, Trần Diêu quả thực muốn hoài nghi, mình là không phải không cẩn thận trốn vào một người bệnh tâm thần ác mộng trong.

"Bọn hắn không phải từ ngọc thạch trong trực tiếp huy động mà đến, mà là theo cực kỳ thật nhỏ hòn đá trong khe hở chui vào vượt qua!"

Bàn tiên nhân cũng phát hiện trong đó quý dị chỗ, chỉ sợ liên hắn cũng chưa từng bá kiến như thế quái đản tình hình, thanh âm đều có chút run rẩy lên.

"Phanh", "Phanh", "Phanh "

Không bao lâu, bốn phương tám hướng đều có dài nhỏ ma vật chui ra ngọc thạch, trước sau cao thấp, đem Trần Diêu cùng bàn tiên nhân vây ở trong

đó, độn địa không cửa!

"Làm sao bây giờ?"

Trần Diêu trong đầu cũng là một mảnh hỗn loạn, những thứ này ma vật không ngừng tới gần, tạo thành một cái nhỏ hẹp vòng vây, đưa hắn cùng bàn tiên nhân nhốt tại lập thể trong lồng giam, không thể động đậy.

Nhưng mà chính là đã đến gần như thể khoảng cách, Trần Diêu vẫn như cũ không cách nào thấy rõ những thứ này ma vật bộ mặt thật, đầu lâu của bọn hắn đồng dạng dài nhỏ, tựa như quý ảnh bình thường quý dị, phía trên có một chút dựng thẳng hướng dài nhỏ nứt ra, không biết có hay không chính là chúng nó ngũ quan.

"Vèo "

Trần Diêu sau lưng, trước hết nhất chui ra mặt đất ma vật đã bắt đầu đợt công kích thứ nhất, một cái dài nhỏ coi như Nhuyễn Trùng bình thường cánh tay về phía trước rất nhanh với đến, thẳng đến Trần Diêu hậu tâm.

"Huyễn Tự Quyết!"

Trần Diêu rất nhanh niệm động Huyền Tự Quyết, còn chưa kịp triển khai hiệu dụng, tay kia cánh tay liền đã đi tới lưng hắn phía trên, chênh lệch bất quá một tấc khoảng cách.

"Đã xong, chúng ta đã xong! ! !"

Bàn tiên nhân đã triệt để đã mất đi lý trí, một bên hoạt động năm ngón tay chân chạy nhanh tránh né, một bên hét to.

"Anh "

Nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, đang ở đó chạm tay sắp tiếp xúc đến Trần Diêu lưng trong nháy mắt, Trần Diêu trên thân Xá Lợi bắt đầu chấn động lên, Phật hiệu vang vọng, Phật sáng long lánh!

"Nam mô A di đà phật "

Phật hiệu thông thấu, tại đây hẹp dài trong thông đạo không ngừng tán dương, đem cái kia chạm tay chấn khai một chút khoảng cách.

"Thừa dịp hiện tại!"

Trần Diêu kéo lại bàn tiên nhân, rất nhanh về phía trước bồn tắm, trước mắt một cái dài nhỏ ma vật đã vào vị trí của mình, một đôi chạm tay về phía trước bao phủ mà đến, làm cho Trần Diêu không đường có thể trốn.

"Nam mô A di đà phật "

Chẳng biết tại sao, như thường ngày chỉ biết tán dương một lần Phật hiệu Xá Lợi, rồi lại vẫn tiếp tục úc động, câu thứ hai Phật hiệu truyền đến.

"Xá Lợi có cổ quái!"

Trần Diêu giương mắt liếc, còn chưa tới kịp phản ứng, Thượng Cổ Xá Lợi liền vẫn bay ra hắn đạo bào, chậm rãi phiêu thượng không trung, lơ lửng tại đây xanh biếc trong thông đạo.

"Anh anh "

Phật quang từng trận, Phật hiệu vô biên, vô tận Phật hiệu tán dương, dài nhỏ ma vật đám bọn chúng động tác theo Huyền Tự Quyết tác dụng càng ngày càng chậm, Trần Diêu tựa hồ tại trong nháy mắt chứng kiến, Xá Lợi phía trên loáng thoáng dần hiện ra mấy hàng chữ viết đến!

"Xá Lợi bên trong làm sao sẽ xuất hiện văn tự?"

Dựa vào Huyền Tự Quyết mạnh mẽ đại tác dụng, Trần Diêu mặc dù không thể tùy tâm sở dục khống chế thân thể, nhưng thần thức nhưng có thể lấy tốc độ cực nhanh chạy như bay. Hắn dụng hết toàn lực động đậy thân thể, đi phía trước dựa vào hướng giữa không trung Xá Lợi, trùng to mắt đi quan sát cái kia lóe lên tức thì văn tự.

"Không xong, văn tự lập tức sẽ phai biến mất, phải nắm chặt thời gian!"

Tại Xá Lợi phía trên, hạt gạo bình thường lớn trong phạm vi nhỏ, xuất hiện một ít quyền sách văn tự, thô nhìn giống như là chữ nổi bình thường, chẳng qua là điểm tuyến tổ hợp. Nhưng nhỏ nhỏ quan sát, dùng tiên năng gia trì hai mắt, lại có thể chứng kiến đây là một quyển sách tâm pháp.

"Cái này Xá Lợi thật coi thần kỳ, rõ ràng còn bên trong giấu tâm pháp, tất nhiên là Thượng Cổ đại pháp, phải khiến cho coi trọng!"

Trần Diêu cho tới bây giờ đều không có cảm thấy trong nháy mắt sẽ như thế chi chậm, cái kia Xá Lợi trên văn tự đang tại dần dần âm ảm xuống dưới, không biết là Trần Diêu ham học hỏi sốt ruột nổi lên tác dụng, còn là nhiều lần vận dụng phía dưới, Huyền Tự Quyết đã có tiến bộ. Tại văn tự biến mất

trong nháy mắt, Trần Diệu rõ ràng cảm giác đi qua ít ỏi canh giờ lâu, đem cái này quyền sách tâm pháp hoàn toàn công xuống dưới.

"Xong. . . Rồi. . ."

Bản tiên nhân tiếng kêu cứu dần dần {bịđược} kéo đã thành trường âm, theo Trần Diệu thần thức tốc độ không ngừng biến nhanh, cuối cùng đã trở thành một hồi tần suất thấp tạp âm, tại Trần Diệu bên tai ô...ô...n...g vang.

"Hô. . ."

Mà dài nhỏ ma vật đám bọn chúng công kích, cũng trở nên chậm chạp dị thường, cái kia chạm tay trên không trung hầu như dừng lại, chỉ có vô cùng cẩn thận nhìn mới có thể phát hiện kia đang tại ức động. Hơn nữa theo Trần Diệu tâm thần dần dần lên vào Xá Lợi tâm pháp bên trong, cái này ức động tốc độ còn đang không ngừng biến chậm.

Xá Lợi trên tâm pháp hết sức kỳ lạ, bất quá hơn trăm chữ, hành văn cũng không tinh tế, dùng chữ cực kỳ ngắn gọn, không lưu loát khó hiểu, hoàn toàn không biết kia chi.

Tâm pháp phía trên, hai cái hơi lớn hơn một chút kiểu chữ viết hai cái cổ quái chữ Hán:

"Nộ Thanh."

Trần Diệu nhẹ giọng đọc lên cái này tâm pháp đích danh xưng, trong đầu rất nhanh tìm tòi một phen, tại nguyên bản trong thế giới, tựa hồ cũng không nghe nói qua có cùng loại Phật hiệu điển tịch.

"Chẳng lẽ là cái thế giới này chỉ có đề pháp?"

Tựa như lúc trước tại động doi huyết trong nháy mắt đó thể ngộ bình thường, Trần Diệu cái kia chỉ có trong nháy mắt chăm chú lực lượng lần nữa phát huy tác dụng. Hắn trong nháy mắt đã bị cái này khắc sâu Phật hiệu hấp dẫn, toàn tâm vui đầu vào Phật hiệu lĩnh ngộ bên trong, hoàn toàn không có chú ý tới Huyền Tự Quyết thần kỳ biến hóa.

"Anh anh "

Xá Lợi Phật quang không ngừng, giống như cùng Huyền Tự Quyết đã xảy ra nào đó kỳ lạ cảm ứng, hỗ trợ lẫn nhau phía dưới, sinh ra thần kỳ hiệu quả. Huyền Tự Quyết mang đến thần thức chạy như bay, so với dĩ vãng nhanh hơn, càng thêm không thể tưởng tượng nổi. Tại Trần Diệu trước mắt ma vật chạm tay hầu như đình trệ, Trần Diệu bất quá nhìn thoáng qua, liền phát hiện bên người vạn vật tốc độ bắt đầu nhanh hơn.

"Xong rồi. . ."

"Rít.."

Bản tiên nhân tiếng kêu cứu một lần nữa biến thành chậm rãi câu, ma vật chạm tay cũng bắt đầu ức động, Trần Diệu cả kinh, vội vàng trầm tâm tĩnh khí, tâm không bên cạnh vay, lại lần nữa bắt đầu nghiền tu sâu chất tâm pháp.

Theo Trần Diệu hồi phục chuyên tâm, vạn vật lại lần nữa giảm tốc độ, cho đến đình chỉ, hết thảy lại yên tĩnh trở lại, chỉ còn lại có cái kia mấy có lẽ đã nhỏ khó thể nghe tần suất thấp tạp âm, tại Trần Diệu bên tai tiếng vọng.

"Nộ Thanh, thật sự là cổ quái đề pháp. Phật giáo không nói cổ chấp, vạn vật đều có nhân quả, thất tình lục dục bất quá là thoáng qua như mây khói, hết thảy cảm xúc đều cũng thực cũng huyền, tùy tâm ý mà động. Rút cuộc là hạng gì đại sự, sẽ đề cho Phật Tổ cũng phát ra Nộ Thanh đây?"

Trần Diệu đã hoàn toàn đắm chìm trong đó, trong lòng không ngừng lặp lại ngày đó tâm pháp. Mỗi một lần tĩnh tế đọc, tựa hồ cũng có mới thể ngộ phát sinh, nhưng mỗi một lần thể ngộ, rồi lại thập phần thập phần chỉ rất nhỏ, rất khó được kia tinh túy.

Trần Diệu coi như trốn vào một mảnh vô tận hư không, mỗi lần có rất nhỏ tinh quang xuất hiện, thò tay đi bắt, rồi lại cảm một tay không. Mọi âm thanh đều yên tĩnh bên trong, hắc ám lan tràn, đem dẫn vào cảnh giới kỳ diệu. Mầu đen không phía trên, một chút tinh quang như đậu, dẫn hắn không ngừng hướng cái kia mờ ảo hư vô mục tiêu đi về phía trước.

Qua trong giây lát, Trần Diệu giống như lại đi tới một mảnh đầm lầy phía trên, xa không thể chạm xa xa, một chiếc hải đăng đang tại lỏng lẻo quang huy. Trần Diệu một bước trầm xuống, muốn muốn đi trước cầu đạo, rồi lại thủy chung không được kia phương pháp, từng bước hãm sâu vũng bùn bên trong.

Loại bỏ hỗn tạp tự, hết sức chuyên chú, Trần Diệu không ngừng có chỗ thể ngộ, nhưng mỗi một lần thể ngộ, cũng làm cho hắn cảm giác mình trước mắt con đường càng dài dằng dặc đứng lên. Trong cơ thể tiền mạch khẽ nhúc nhích, hiểu rõ phía dưới, vạn vật đều biến, duy chỉ có cái này trong thần thức nhỏ nhỏ không gian vĩnh hằng.

Một cái chớp mắt nghìn năm.

Không ngừng tích lũy, không ngừng khổ tu, không ngừng tìm hiểu, Trần Diệu quên mất thời gian, quên mất không gian, quên mất bản thân chính bản thân chỗ loại nào hiểm cảnh bên trong. Còn dư lại chỉ có thể ngộ, thể ngộ, không ngừng tu hành. Trong chớp mắt, dường như đi qua một... nhiều năm, không đối bụng không khát không mệt không mỏi mệt, trong đó thống khổ gian khổ, chỉ sợ chỉ có Trần Diệu, cùng với đồng dạng đã từng vì cái nào đó xa không thể chạm mộng tưởng mà anh dũng nỗ lực mọi người, mới có thể hiểu được.

"Anh anh "

Xá Lợi lập loè vầng sáng vàng, cũng không biết đi qua bao nhiêu năm tháng, rốt cuộc "Chợt" một cái hơi hơi rung rung, trôi chảy chảy vào Trần Diêu trong cơ thể, trầm ở đan điền, lóe ra Phật quang từng điểm

Kinh mạch hiểu rõ, Xá Lợi nhập vào cơ thể, tích lũy hết thủy lực lượng đều tại trong nháy mắt bắt đầu khởi động đi ra. Trần Diêu toàn thân không nói ra được khoan khoái dễ chịu thích ý, "Nộ Thanh" đã bị hấn khắc sâu vào trong đầu, ngộ phá có được.

"Phật nộ không vì mình, thiên hạ không cố chấp; ta mặc dù muôn dân trăm họ, muôn dân trăm họ mặc dù ta; vạn vật lưu chuyển, chỉ vì đường lớn chúng sinh; Lục Đạo Luân Hồi, bất quá trong nháy mắt một cái chớp mắt."

Trần Diêu tâm bình khí hòa, tựa hồ bất cứ chuyện gì đều đã không thể dẫn phát tâm tình của hấn chấn động, bên cạnh hết thảy bình thản như nước, lại cứng rắn như băng, cực lớn hòn đá nện ở phía trên, cũng rất khó dẫn phát từng điểm rung động.

"Sinh cầu gì hơn, chết thì sợ gì? Khiêu thoát : nhanh nhẹn Luân Hồi bên ngoài, phương hướng được tâm niệm an bình."

Trong miệng thấp niệm châm ngôn, hai mắt chậm rãi mở ra, Trần Diêu biểu lộ linh hoạt kỳ ảo như tuyết, bay là tả đại địa, từng mảnh trắng như tuyết phía dưới, là trải qua nhiều năm khổ tu làm cho chảy xuống máu cùng nước mắt.

"Không cách nào vô độ, vô tình vô dục, im ắng chỉ vực sâu, là vì Nộ Thanh. . . !"

Trần Diêu chợt đứng dậy, nhìn cảnh tượng trước mắt theo đỉnh trệ trong tĩnh lại, một lần nữa bắt đầu dần dần biến nhanh, nói khẽ:

"Là thời điểm xuất quan. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98:: Nộ Thanh

"Xong... Rồi..."

Bản tiên nhân tiếng kêu cứu dần dần khôi phục bình thường, trước mắt chạm tay cũng dần dần bắt đầu gia tăng tốc độ, hướng Trần Diêu kéo tới.

"Đã xong, tiểu tử chúng ta đã xong! !"

Bản tiên nhân khoa trương hô to gọi nhỏ lấy, cũng không biết là thực sợ hãi, vẫn còn là diễn kịch.

Bất quá lúc này Trần Diêu đã cùng một cái chớp mắt lúc trước hoàn toàn bất đồng, chỉ thấy hấn ánh mắt thâm sâu, một bộ linh hoạt kỳ ảo thần thái, tựa hồ một cái chớp mắt khổ tu, đã liên tính cách của hấn đều cho cái biến một chút tựa như.

"Thần thức trở về cơ thể."

Trần Diêu nhẹ trá một tiếng, trước mắt chạm tay đã đi tới chớp mũi, Trần Diêu bất quá nhẹ nhàng trùn xuống thân liền đơn giản tránh khỏi.

"Rồi đất rồi đất "

Cùng lúc đó, thủy tinh trong thông đạo mấy cái dài nhỏ ma vật, đều thuận lợi chui ra hòn đá khe hở. Cái kia dài nhỏ đến hầu như chỉ có một cái tuyến thân thể, coi như theo 2D không gian đi vào không gian ba chiều bình thường, hình thể một lần nữa đã có lập thể cảm giác, bất quá cũng chỉ là hơi hơi khua lên đi một tí mà thôi, thoát nhìn vẫn như cũ khủng bố không hiểu.

"Suru suru suru "

Những thứ này ma vật tựa hồ sẽ không phát ra tiếng, trầm mặc không nói gì, mấy cái hẹp dài dựng thẳng hướng nứt ra bất quy tắc khi bọn hấn dài nhỏ đầu lâu trên xếp đặt ra, bên trong đen kịt một mảnh, hoàn toàn không biết kia vì sao tồn tại.

"An nếu như người tâm như lớn lao đừng, phạm tâm nhục muốn ác tăng vô danh, vạn đều giết mình chợt vực không bằng..."

Trần Diêu trong miệng, không lưu loát khó hiểu Phật hiệu niệm động, đạo đạo kim quang lóng lánh, từng đợt rồi lại từng đợt theo trong cơ thể hấn trùng kích mà ra.

Cái này trùng kích cũng không uy mãnh cương liệt, ngược lại ôn nhu như nước, tựa hồ một chút cũng không có lực sát thương. Nhưng vừa tiếp xúc với dài nhỏ ma vật, rồi lại tản mát ra một cỗ khó có thể kháng cự lực lượng, đem không ngừng lui tản ra đến.

"Hô, hô, hô "

Phật quang từng trận, năng lượng khuếch tán, không bao lâu liền tràn đầy cái này hẹp dài thủy tinh thông đạo. Dài nhỏ ma vật dần dần thích ứng bức này uy áp, một lần nữa rút về hòn đá bên trong cái loại này mới bắt đầu hình thái, tinh tế như đường cong, rõ ràng tại Phật quang bên trong tìm rồi rãnh khe hở, chậm chậm mà kiên định cất vào tiến đến.

Cùng lúc đó, Trần Diêu trong miệng Phật hiệu cũng đã niệm động hoàn tất, chỉ thấy hấn hai mắt đột nhiên trùng, một cỗ trước đó chưa từng có mãnh liệt khí phách cọ rửa mà ra, nộ khí tràn đầy, trong chốc lát bạo phát ra!

"... Nộ Thanh!"

"Oanh! ! !"

Trong lúc nhất thời, Phật âm thanh điếc tai, kim quang mãnh liệt, Nộ Thanh bộc phát ra, mang theo vô biên uy thế, coi như một viên đạn hạt nhân bạo tạc nổ tung, chấn nhiếp thiên hạ muôn dân trăm họ!

"Oanh oanh oanh!"

Phật âm thanh không ngừng, oanh tạc không dứt, phần nộ trong tiếng, vạn vật đều cúi đầu; dưới con thịnh nộ, thiên hạ đều xưng thần!

Phật hiệu Nộ Thanh quyền sách, đây không phải là biết lai lịch thần diệu tâm pháp, theo một viên Thượng Cổ Xá Lợi truyền lưu đến một vị đại năng trong tay. Đại năng không biết kinh gì biến cố, lớn ấn vào thành phố, hồi phục núi rừng, trải qua ngàn vạn biến cố, cuối cùng bị người vây giết tại phòng ốc sơ sài ở trong. Nguy nan tới ranh giới, tự hủy kia thân, chôn cất tại sống trong phần mộ, lại trên giang hồ lưu chuyển nghìn năm.

Lúc này, cái này quyền sách tâm pháp đi tới dị giới xuyên việt mà đến nhờ tu sĩ Trần Diêu trong tay, trải qua ngàn vạn năm năm tháng, rốt cuộc muốn lần nữa nở rộ nó cái kia bất khả tư nghị hùng vĩ thiên chương!

"Oanh!"

Nhiều tiếng Phật hiệu lọt vào tai, từng trận kim quang hiện ra, ma vật liên tiếp bại lui, không ít như vậy tại giữa kim quang hao tổn biến mất, số ít mấy cái quyết định thật nhanh, quay người tiềm nhập lục quý Băng Phách bên trong.

"Xoạt!"

Nhưng mà Phật âm thanh không ngừng, kim quang không chỉ, lục quý Băng Phách lục sắc quang mang âm đậm, {bịđọc} Phật quang triệt để bắn thủng. Vô tận Phật hiệu mênh mông cuộn cuộn, uy năng rung trời, đuổi giết ma vật mà đi.

"Vèo, vèo "

Quý dị âm thanh ở bên trong, ma vật rất nhanh bỏ chạy, không biết có hay không tránh thoát cái này chí mạng họa kiếp, cuối cùng biến mất vô tung.

"Thu!"

Trần Diêu trầm giọng than nhẹ, Phật quang trong nháy mắt thu liễm, Phật hiệu bình tĩnh, vạn vật trở về bình thường.

Đây hết thảy tự thuật đứng lên có chút dài dòng, nhưng mà trên thực tế cũng bắt quá trong chớp mắt mà thôi. Trần Diêu cùng ma vật, hai loại bất đồng cực nhanh công thủ, đang nháy mắt mất thời gian ở trong hoàn tất, thậm chí ngay cả bàn tiên nhân cũng còn không kịp phản ứng.

Chiến đấu, tại trong nháy mắt liền kết thúc!

"Nộ Thanh, thật sự là đáng sợ đến cực điểm một loại tâm pháp!"

Trần Diêu âm thầm tán thưởng, đã có Nộ Thanh trong lòng, hấn cũng có thể trong nháy mắt bộc phát ra cường đại chiến lực, cùng Thượng Cổ ma vật phân cao thấp rồi!

"Đã xong, chúng ta xong rồi ~! !"

Trần Diêu bên người, thời gian trôi qua đã khôi phục như lúc ban đầu, bàn tiên nhân vẫn còn khoa trương hét to lấy, chờ hấn kịp phản ứng mọi nơi nhìn qua, ma vật sớm đã không biết tung tích.

"Ồ... ? !"

Bàn tiên nhân kinh ngạc phát hiện, không chỉ ma vật biến mất, liền trong thông đạo cái kia vô cùng vô tận lục quý Băng Phách cũng trong nháy mắt không thấy bóng dáng.

"Quái dị, quái vật đây? Lục quý Băng Phách đây? Của ta bảo vật đây? Tiền của ta đây? ! !"

Đối với bàn tiên nhân mà nói, cái này một đánh kích tựa hồ so với bị ma vật vây đánh còn muốn đáng sợ, một trương béo mặt trong nháy mắt ngốc trệ, béo miệng đã trương thành hình chữ O, về mặt bất khả tư nghị mọi nơi xem xét, như thế nào cũng không tin cái này trong chớp mắt sẽ phát sinh thần kỳ như thế biến hóa.

"Không, không thể nào, cái này cái này cái này, cái này không phải là thật sao... !"

Bàn tiên nhân tựa như điên vậy bốn phía gõ, tìm kiếm lục quý Băng Phách dấu vết, nhưng ở cái này trong thông đạo, xác thực đã không có bảo vật tung tích, chỉ còn lại có băng lãnh ẩm ướt vách đá, không đáng một đồng.

"Tiền của ta, tiền của ta, tiền của ta... ! !"

Bàn tiên nhân vài bước chạy đến Trần Diêu bên người, một thân thịt mỡ đều tức giận phát run, một phát bắt được Trần Diêu cổ la lớn: "Tiểu tử ngươi đem của ta bảo vật làm cho đi nơi nào? ? ! Ngươi đem tiền của ta đều làm cho đi nơi nào! Ngươi đến cùng đã làm nên trò gì? ! !"

"Đừng làm rộn, ta cũng không biết a!"

Trần Diêu cũng là khóc không ra nước mắt, hắn cũng không nghĩ tới, cái này Nộ Thanh không chỉ có đánh lui địch nhân, còn mang đi tài bảo. Nghĩ đến bàn tiên nhân cái này phá hệ thống thỉnh thoảng sẽ phải thu phí, Trần Diêu cũng là đầu thương yêu không dứt.

Một phen ồn ào đùa đánh, một người một tiên rốt cuộc đã tiếp nhận bản thân theo bảo quặng mở phát hiện người, đến nghèo rớt mồng tơi cực lớn chênh lệch, thu thập xong tâm tình, tiếp tục ra đi.

"Tiền của ta, tiền của ta, tiền của ta..."

Trên đường đi, bàn tiên nhân không ngừng thấp giọng lầm bầm, nghe được Trần Diêu dờ khóc dờ cười. Không biết lại đi bao lâu rồi, thông đạo bắt đầu dần dần xuống, tựa hồ tại hướng dưới mặt đất chỗ càng sâu kéo dài.

"Nóng quá a."

Càng là xâm nhập, Trần Diêu lại càng thấy được toàn thân khô nóng không chịu nổi. Nói chung, trong huyết động bởi vì quanh năm không thấy mặt trời, ma vật bốc phát, đầy chật lạnh ẩm ướt, làm cho người ta lạnh run mới phải. Nhưng mà huyết động này không ngừng hướng phía dưới, rồi lại xuất hiện hoàn toàn hiệu quả trái ngược.

"Chẳng lẽ là địa nhiệt?" Trần Diêu ý đồ theo khoa học góc độ giải thích, vô đầu nói: "Chúng ta chạy tới sâu như vậy dưới mặt đất sao?"

Tiếp tục đi phía trước tiến lên hồi lâu, rốt cuộc liền bàn tiên nhân cũng chịu đựng không nổi cái này nóng bức rồi, một bên phun mập mập đầu lưỡi giải nhiệt, một bên nói lầm bầm: "Cũng đã sớm nói chớ vào đến chớ vào, cái này tốt rồi, tròn tròn mất đi, hai chúng ta cũng bị nướng cháy ở chỗ này rồi!"

"Bàn tiên nhân ngươi xem."

Trần Diêu rồi lại coi như phát hiện cái gì tựa như, đột nhiên bước chân dừng lại, thò tay đi phía trước chỉ một cái nói: "Là ta hoa mắt sao? Ta như thế nào cảm thấy bên kia giống như có ánh sáng? ?"

"Ánh sáng? Không có khả năng!" Bàn tiên nhân một bên lau mồ hôi một bên đi lên phía trước đi, lầm bầm: "Chúng ta rõ ràng đang không ngừng đi xuống dưới, làm sao có thể sẽ thấy ánh sáng đây? Đây không phải là hộp ăn khóp a!"

Trần Diêu đối với Tiên Nhân cũng sẽ chạy mồ hôi chuyện này có chút tò mò, nhưng nhìn bàn tiên nhân bộ dạng, nếu là mình dây dưa nữa bức này việc nhỏ, đoán chừng sẽ bị hấn tại chỗ chém chết, liền cũng không có nhiều lời, bước nhanh đuổi kịp, muốn nhìn một cái cái kia ánh sáng bộ mặt thật.

"Cái này không phải là cái gì ánh sáng, đây là một đạo cấm chế."

Đi vào phụ cận, một đường trong suốt coi như màng mỏng thứ đồ tầm thường cách tại trong thông đạo, giống như là một trương nguyên bản trong thế giới giữ tươi màng đã thông điện tựa như, nhìn lại thập phần thần kỳ.

"Thượng Cổ cấm chế, xuất hiện ở nơi đây cũng không kỳ quái." Trần Diêu gật đầu nói: "Nếu như bên trong có giấu hiếm thấy trân bảo, đương nhiên không thể để cho ngoại nhân đơn giản tiến vào."

"Tiểu tử, ngươi nghĩ sai rồi."

Ngay tại Trần Diêu bắt đầu tìm kiếm, hiện trường có hay không có dấu vết để lại, có thể trợ giúp bọn hấn bài trừ cấm chế, vào son động chỗ càng sâu lúc, bàn tiên nhân lại đột nhiên thần sắc nghiêm trọng, dùng thanh âm trầm thấp nói: "Cái này cấm chế không phải từ bên ngoài thiết lập, mà là từ bên trong thiết lập đấy."

"Có ý tứ gì?" Trần Diêu không thể minh bạch bàn tiên nhân ý tứ, nhũu mày hỏi: "Bề ngoài thiết lập cùng bên trong thiết lập có cái gì phân biệt sao? Không đều là một đạo cấm chế mà thôi?"

"Dùng đầu óc của người hào hảo suy nghĩ một chút!"

Bàn tiên nhân hiếm thấy bày ra có chút nghiêm túc cẩn thận thần sắc, chính âm thanh nói:

"Cái này cấm chế không phải là vì phòng ngừa ngoại nhân tiến vào mà thiết lập, mà là vì phòng ngừa đồ vật bên trong đi ra...!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99:: Thượng Cổ chiến tranh

"Cái này cấm chế không phải là vì phòng ngừa ngoại nhân tiến vào mà thiết lập, mà là vì phòng ngừa đồ vật bên trong đi ra!"

Bàn tiên nhân một câu bưng tỉnh người trong mộng, Trần Diêu cái này mới phản ứng tới, nếu như từ góc độ này lý giải mà nói, hết thảy liền đều nói được đã thông.

Lúc trước thông qua Viễn Cổ thủ vệ chỗ lúc, đối phương từng nói, nhiệm vụ của mình cũng không phải là không cho ngoại giới người hoặc yêu ma đi vào, mà là không cho sống đồ vật đi ra. Lúc ấy Trần Diêu không có nghĩ lại, cho rằng bất quá là đều muốn thả bọn họ thông qua mà thuận miệng nói ra một loại lý do thoái thác mà thôi.

Nhưng hiện tại trước mắt cái này đạo cấm chế tính chất, lại làm cho hắn hiểu được, bản thân lúc trước lý giải hoàn toàn sai lầm. Nơi đây chỉ sợ không phải đại nhân vật nào mộ địa, hoặc là cái nào đó Thượng Cổ môn phái bảo tàng chỗ, mà là phong tồn cái nào đó đáng sợ đồ vật Thượng Cổ ngục giam!

"Đến tốt cùng là đáng sợ cỡ nào đồ vật, mới sẽ cho người như thế tổn công tổn sức, đào mở một cả tòa núi mạch cũng muốn đem niêm phong bảo tồn tại dưới nền đất?"

Trần Diêu vừa quan sát cấm chế, vừa lái bắt đầu suy tư.

"Khai sơn tích đường, thiết lập trùng trùng điệp điệp cửa khẩu, vì phòng ngừa ngoại nhân ngộ nhập, còn đặc biệt phân ra nhiều cái thông đạo nghe nhìn lẫn lộn. Theo bên ngoài hang động bộ hướng bên trong, cửa khẩu độ khó từng bước tăng lên, ma vật thực lực cũng nước lên thì thuyền lên. Thậm chí còn bày ra Viễn Cổ thủ vệ như vậy BUG bình thường tồn tại, chỉ là làm làm một cái người giữ cửa mà thôi, đây quả thực là nhất trọng Thượng Cổ Thời Đại nằm ở dưới thiên la địa võng!"

Trần Diêu trên trán đã toát ra nhũu giọt mồ hôi, toàn thân không khỏi bắt đầu xóc lại rung mình đến. Cái này ma quỷ nơi, trên đường đi cửa ải khó mỗi cái, mỗi một chỗ đều có hoàn toàn bất đồng phá giải phương pháp, không nghĩ qua là sẽ hãm thân chỗ vạn kiếp bất phục. Cái gọi là bảo tàng cũng tốt, Huyền Tự Quyết cũng được, đều chẳng qua là cái này Thượng Cổ ngục giam phụ thuộc phẩm mà thôi, chính thức bí mật vẫn còn sau cùng chỗ sâu nhất trong lòng giam.

Trần Diêu giương mắt nhìn lên, hết thảy trước mắt đều tựa hồ trở nên không hề tự nhiên, khắp nơi có thể thấy được nhân công mở dấu vết. Sáng lập như vậy một cái lối đi, cuối cùng cần hao phí bao nhiêu nhân lực vật lực, lại phải được qua bao nhiêu năm tháng? Vô luận giam giữ ở chỗ này cuối cùng là vật gì, có một chút có thể khẳng định, cái kia chính là:

"Nếu như vật ấy xuất quan, thiên hạ đem sinh linh đồ tẩn."

Hung trong chi hung, hiểm trong chi hiểm, Yêu khí tung hoành phía dưới, chính thức cửa ải khó còn xa chưa tới đến!

"Tiểu tử cẩn thận một chút." Bàn tiên nhân cũng không có nhân rồi, một đôi híp mắt mắt chau mày, bốn phía xem xét, đang nghiên cứu cái này cấm chế huyền cơ, nhắc nhở Trần Diêu nói: "Cái này cấm chế vô cùng cổ quái, cũng không phải là đơn giản oanh người đi ra ngoài thấp như vậy cấp, nếu như ta không có làm mà nói, chỉ sợ ở chỗ này mỗi một bước đều được muốn phản cẩn thận. Một bước đi nhầm, thì có thể hồn phi phách tán!"

"Thật sự là nhọc lòng." Trần Diêu cũng là thần sắc nghiêm trọng, ôm một tia hy vọng hỏi bàn tiên nhân nói: "Chúng ta nên như thế nào phán đoán lộ tuyến? Đi như thế nào mới sẽ không bị nháy mắt giết?"

Bàn tiên nhân liếc mắt, tức giận nói: "Ta nào biết được a!"

Trần Diêu thở dài một hơi, thời khắc máu chốt, cái này không gì không biết không chỗ nào không hiểu Bàn Tử lại đột nhiên tịt ngòi rồi. Liền mập mạp chết bầm này cũng không biết nên như thế nào tiến lên, cái này cấm chế thiết trí người chỉ sợ thực lực vô cùng cao siêu, tối thiểu có thể cùng cái này cà lờ phát phơ Tiên Nhân ngồi ngang hàng với.

"Nếu là ngục giam mà nói, liền nhất định có biện pháp đi vào." Trần Diêu nghiêm mặt nói: "Vạn nhất thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, lâu năm quên đi, kẻ đến sau không biết tiến vào cấm chế ở trong phương pháp xử lý, chẳng phải là hỏng bét? Vì vậy nơi đây nhất định sẽ có lưu manh mới, đợi ta đi tìm một phen!"

Cẩn thận từng li từng tí né qua cấm chế, Trần Diêu bắt đầu ở lối đi này bốn phía tìm tòi đứng lên. Cấm chế vị trí chỗ ở bên ngoài, là một chỗ so với trước thông đạo hơi lớn hơn một chút không gian, tiếp cận một gian thạch thất lớn nhỏ, trong đó trên vách đá đen kịt một mảnh, nhưng lấy tay bay sượt, lại có thể lau xuống đầy đặc bụi bặm.

"Không thấy mặt trời lòng đất vách đá lên, đã có như thế trầm trọng bụi bặm, xa hơn trong đi mà nói, nhất định còn có mặt khác ra khỏi miệng!"

Phát hiện này làm cho Trần Diêu nội tâm có chút phấn khởi đứng lên, vừa nghĩ đến nơi khác nhìn xem, lại đột nhiên phát hiện, vừa mới sát qua trên thạch bích, tựa hồ có một chút gập ghềnh dấu vết.

"Cái này chẳng lẽ là bích họa?"

Lợi dụng tiên năng điểm lên quang cầu, Trần Diêu rất nhanh huy động cánh tay, đem cái này thạch bích lau mấy lần. Theo động tác của hắn, trên thạch bích bụi bặm từng mảnh ngã xuống, một bộ Tuyên Cổ xa xưa bích họa, xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt.

"Quả thật có huyền cơ!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, mượn tiên năng ánh sáng nho nhỏ xem xét. Cái này bích họa dùng bút như thần, đầu bút lông ngắn gọn hữu lực, mạnh mẽ tiêu sái, dù cho cách xa nhau vạn năm, cũng có thể cảm nhận được họa sĩ vẽ này siêu thoát chí khí.

Bích họa dựa theo thời gian trình tự chia làm cao thấp hai bộ phận, bộ phận thứ nhất vừa lên đến không nói lời gì chính là một trận Thượng Cổ chiến tranh.

Không có tiền căn hậu quả, chỉ có thể nhìn đến một bộ to lớn to lớn chiến tranh họa quyền:

Thượng Cổ thương Nhạc Sơn mạch xuống ma vật bộc phát, chẳng biết tại sao đột nhiên cùng nhau làm loạn, tai họa nhân gian.

Vô số tu sĩ đi vào thương Nhạc Sơn mạch dưới chân ứng chiến, rậm rạp chằng chịt đám người cùng nhiều vô số kẻ yêu ma đại chiến, tình cảnh thập phần hùng vĩ, coi như một bộ Thần Thoại điện ảnh mở màn.

Yêu ma bên trong, có bốn cái Đại Yêu hết sức dễ làm người khác chú ý, hình tượng kỳ lạ cổ quái, hướng trên đỉnh đầu đều khắc có kỳ danh kiêng kỵ.

"Cùng Kỳ, Chu Yếm, Phi Liêm, Hoành Công Ngư. . ." Trần Diêu nói thầm những tên này, đột nhiên Linh quang lóe lên, chợt nói: "Đây không phải là đều là Sơn Hải kinh các loại trong điển tịch xuất hiện qua quái vật đi!"

Tuy rằng tên cùng nguyên bản trong thế giới truyền thuyết chi ma thập phần tương tự, nhưng cái này bốn cái quái vật hình dạng rồi lại cùng Trần Diêu trong trí nhớ quái vật hơi không có cùng, bất quá khác biệt không tính quá lớn.

Sau đó liên tiếp mấy tấm bích họa đều to lớn to lớn, một vài bức chiến tranh họa quyền từ từ triển khai, tu sĩ cùng yêu ma cuộc chiến xem ra tiến hành tương đối vô cùng thâm thẳm, Trần Diêu thậm chí cảm giác mình mơ hồ nghe thấy được một cỗ máu tanh khói thuốc súng khí tức.

"Bốn cái Đại Yêu, chẳng lẽ phân biệt đối ứng bốn cái cửa động?"

Trần Diêu không biết phán đoán của mình là đúng hay sai, liền cũng không có suy nghĩ sâu xa, tiếp tục nhìn xuống đi.

Một phen ác chiến sau đó, nhân loại tu sĩ chiếm được hướng đầu gió, đem bốn gã Đại Yêu nhao nhao trảm xuống dưới ngựa, mỗi cái đầu lâu treo cao, bị đỉnh tại sơn mạch phía trên, không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, gió táp mưa sa sau đó, mới rút cuộc chết đi.

Ở đằng kia sau đó họa quyền lại làm cho Trần Diêu lại có chút ít hoảng hốt đứng lên, bốn vị Đại Yêu hiển nhiên cũng không phải là chính thức dưới mặt đất Vương Giả, nửa bộ phận trên cuối cùng một bức họa trên mặt, một người cao lớn mà viết ngoáy hình tượng thể chân vạc, đồ trang sức bộ thạch bích chẳng biết tại sao bị người móc đi, chỉ để lại một ít mảnh lưu lại trắng.

Tại đây cuối cùng Yêu Vương đỉnh đầu, một cái "Như" chữ lơ lửng lơ lơ ở trên, không biết kia chi vì sao.

"Như. . . Sẽ là cái này Yêu Vương tên sao?"

Đến cái này bức họa trước mặt mới thôi, huyết động trong thạch thất bên trái bích họa toàn bộ chấm dứt. Trần Diêu không thể chờ đợi được xoay người sang chỗ khác, đem phía bên phải thạch bích cũng lau sạch, bắt đầu nhìn họa quyền xuống nửa bộ phận.

Yêu Vương "Như" thực lực tựa hồ vượt xa mặt khác yêu ma, nhân loại tu sĩ khổ chiến phía dưới liên tiếp bại lui, từ thương vô số, thân ngang khắp đồng,

mắt thấy sẽ phải làm cho đây không phải là thể hệ ra Yêu Vương rời núi. Thời khắc máu chót, một vị lão tu sĩ đứng dậy, lấy thân thể của mình làm làm mồi nử, hấp thu nhân loại tu sĩ vô tận tiên năng, bản thân đã trở thành một viên tiên năng quả Boom, tự sát kiểu công hưởng Yêu Vương như.

Trận này đại chiến cuối cùng lấy nhân loại tu sĩ thắng thảm chấm dứt, lão tu sĩ hi sinh tự mình, đem như đánh tiến vào thương Nhạc Sơn mạch dưới đáy, khiến cho tạm thời đã mất đi Đông Sơn tái khởi thực lực. Nhân loại tu sĩ thừa thắng xông lên, lấy thương Nhạc Sơn mạch làm gốc thân thể, kiến tạo một tòa trước đây chưa từng gặp cực lớn lao lồng, đem như thật sâu nhốt tại cái này trong ngục giam

"Cái này là thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất ngục giam tồn tại."

Trần Diêu chậm rãi gật đầu, tiếp tục nhìn xuống đi.

Lao lồng tạo dựng lên sau đó, vì phòng ngừa chưa đều chết hết như tại tương lai ngày nào một lần nữa xuất quan, nhân loại tu sĩ hao hết tâm tư, tại đây trong lồng giam các nơi thiết lập trùng trùng điệp điệp cửa khẩu. Một đường Thập tự hình thông đạo {bịđược} mở đi ra, một cái ngang một cái dựng thẳng hướng, vừa đứng cùng ngoại giới có thể tiến vào hai loại lộ tuyến tin tưởng ăn khớp.

Tại hai đầu trong thông đạo, nhân loại tu sĩ để lại hai cái Thượng Cổ dị thú với tư cách người giữ cửa, phân biệt chương quản hai cái lối đi ra vào quyền hành. Cái này hai cái dị thú trong một cái, Trần Diêu đã nhìn thấy qua rồi, đúng là thực lực kia đáng sợ Viễn Cổ thú vệ.

Đến nơi đây sau đó, họa quyền chỉ còn lại có cuối cùng một bức họa trước mặt, Trần Diêu chậm rãi quay đầu đi, còn chưa nhìn kỹ rõ ràng bích họa trên hình ảnh, cũng cảm giác được một cổ thấu xương hàn ý, một hồi nói không rõ cường đại Yêu khí đưa hấn bao phủ trong đó, khiến cho không rét mà run.

Cuối cùng này một bức họa trên mặt, một cái mơ hồ cực lớn thân ảnh bị phong ấn ở thương Nhạc Sơn mạch sau cùng dưới đáy trong ngục giam, tại kia trên thân, vô số vừa thô vừa to dây xích buộc chặt, đem một mực vây khốn vào trong đó.

Yêu Vương đỉnh đầu, vô số kiếm vũ lưỡi dao sắc bén treo cao, nếu là Yêu Vương có một tia dị động, sẽ tùy thời hàng lâm, cho Yêu Vương lấy trăm đả kích nặng.

Thượng Cổ Yêu Vương như, thì cứ như vậy không sinh không chết bị vây ở cái này tòa cổ xưa son mạch phía dưới, ngày ngày chịu đựng địa nhiệt dày vò, không sinh không chết, trọn đời thà bằng.

"Thật đáng sợ Yêu khí. . .!"

Trần Diêu toàn thân khẽ run rẩy, cái này Yêu Vương như hình tượng đại bộ phận đều đã bị người móc mắt, đầu lưu lại một mơ hồ hình dáng. Hình dáng ở giữa, một cái to lớn yêu mắt còn sót lại, rải rác mấy bút, Yêu khí ngút trời, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Chỉ là bích họa trên hình tượng mà thôi, thì có đáng sợ như thế Yêu khí, chẳng lẽ cái này là Thượng Cổ Yêu Vương vô thượng khủng bố sao?"

Trần Diêu không tự chủ được vươn tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve cái kia Yêu Vương chi nhãn, một cổ lạnh lẽ ác liệt sát khí tràn ngập, đem cả người hấn đều bắn ra, trong nháy mắt bùng tỉnh.

"Tiểu tử, ngươi nhìn xong chưa?!"

Bản tiên nhân đầy mồ mà nôn nóng thanh âm truyền đến, tựa hồ đối với Trần Diêu "Không làm việc đảng hoàng" hành vi có chút bất mãn.

"Xem xong rồi liền nhanh tới giúp ta vội vàng, ta giống như có chút minh bạch cái này cấm chế nguyên lý rồi!"

"Mập mập chết bầm đừng nóng vội."

Trần Diêu thở dài ra một hơi, đứng dậy hướng lui về phía sau mấy bước, làm cho cả bức họa cuốn xuống nửa bộ phận toàn bộ đập vào mi mắt, như có điều suy nghĩ nói:

"Ta biết rõ đi vào biện pháp."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100:: Binh hành hiểm chiêu

"Mập mập chết bầm đừng nóng vội, ta biết rõ đi vào biện pháp."

Thương Nhạc Sơn mạch ở dưới ngang trong thông đạo, một bộ to lớn họa quyền {bịđược} khắc khắc ở trên thạch bích. Trần Diêu đứng ở họa quyền một mặt, tinh tế nhìn thật kỹ, đem trọn bức họa cuốn xuống nửa bộ phận thu hết vào mắt.

"Cái gì? ? Người biết đi vào biện pháp? ? Không thể nào!"

Bản tiên nhân có chút ảo não tiếng kêu kì quái vài tiếng, tựa hồ đối với Trần Diêu so với chính mình tìm được trước đường lối có chút bất mãn, bĩu môi thì thầm không biết đang nói cái gì.

"Người mau đến xem"

Gọi bản tiên nhân, Trần Diêu chỉ vào họa quyền trong một bức họa trước mặt nói: "Yêu Vương như bị phong ấn sau khi đi vào, nhân loại tu sĩ kiến tạo chỗ này chưa từng hiếm thấy tuyệt thế ngục giam. Người nhìn kỹ chỗ này hình ảnh trong góc, có phải hay không có một chỗ vị trí, cùng chúng ta bây giờ vị trí vị trí thập phần tương tự?"

"Ừ. . ." Bản tiên nhân nhìn kỹ một chút, điểm động mập mập đầu nói: "Quả thật có điểm cùng loại."

"Nơi đây khắc có một cái 'Cửa' chữ, vẽ lên một cái mơ hồ hình dáng, theo vị trí phán đoán, phải là chúng ta trước mắt cái này trọng cấm chế."

Trần Diêu ngón tay tại trên tấm hình huy động vài cái, xác thực có thể chứng kiến, hình ảnh trong góc có một chỗ thông đạo chật vật miệng. Chật vật miệng phụ cận, một cái tiếp cận hình vuông khung vuông ngang lập, tuy rằng bên trong không có vật gì, nhưng hiển nhiên là một chỗ chướng ngại.

"Người lại nhìn cái này cấm chế bên cạnh, có phải hay không có một cái cầm trong tay chìa khoá gia hỏa?"

Thuận theo Trần Diêu ngón tay phương hướng nhìn lại, bản tiên nhân cũng nhìn ra môn đạo:

Tại đây cấm chế phụ cận, một cái tiểu yêu tay cầm chìa khoá, cung kính đứng ở một bên, giống như hồ đã bị người loại thu phục, đã trở thành gác cấm chế chi môn "Công bảo vệ".

Cái này tiểu yêu mặt người thân ngựa, Hồ Văn sinh cánh chim, tuy rằng cái đầu không lớn, nhưng biểu lộ tựa hồ có chút cao ngạo, động tác rồi lại tất cung tất kính, thập phần cổ quái.

"Anh, chiêu. . ." Bản tiên nhân đọc lên tiểu yêu đỉnh đầu văn tự, thoáng suy tư một hồi, vỗ đùi nói: "Cái tên này bốn tiên nhân giống như nghe nói qua!"

"A? !" Trần Diêu mừng rỡ trong lòng, hỏi vội: "Nói như vậy người nhận thức cái này chương quản chìa khoá yêu quái? ?"

"Ha ha ha ha a ~" bản tiên nhân chiêu bài kiêu ti tiện cười vài tiếng, đột nhiên đáng tươi cười vừa thu lại nghiêm mặt nói: "Hoàn toàn không biết!"

"Muốn người làm gì dùng!" Trần Diêu liếc mắt, tiếp tục giải thích nói: "Bất kể thế nào nói, cái này Anh Chiêu nhất định chính là cái này đạo cấm chế người giữ cửa, đầu phải tìm được nó, nên có thể nhập quan."

Bản tiên nhân mập vai một đứng thẳng nói: "Cái này đều nhiều hơn ít vạn năm qua đi, cái này tiểu yêu lại không phải nhân loại, thật có thể như thế tận chức tận trách thủ ở chỗ này? Muốn tìm nó nói một chút dễ dàng, nhưng đi đâu mà tìm a!"

"Hắc hắc." Trần Diêu nhếch miệng cười cười, làm cái mặt quỷ nói: "Không dùng chúng ta đi tìm hấn, dẫn hấn tới tìm chúng ta là được rồi!"

Nói xong câu này, Trần Diêu quay lại thân đi, sai bước hướng cấm chế đi đến, đi vào cấm chế phía trước hít sâu một hơi, sau đó nhắm mắt bình tâm, bắt đầu niệm động "Nộ Thanh".

"Anh!"

Trong lúc nhất thời Phật quang đầy trời, Phật âm thanh nổi lên bốn phía, tại cái này trong huyết động xông vào tán dương. Vô tận Phật sáng lóng lánh, đạo đạo Phật hiệu tung hoành, hung hăng kích đánh vào cấm chế phía trên.

"Oanh oanh oanh!"

Nộ Thanh chỉ uy làm cho người ta sợ hãi, thẳng oanh cấm chế run rẩy minh hưởng, mặc dù không có trực tiếp bị oanh vỡ, nhưng hiển nhiên cũng đã mang đến sự đá kích không nhỏ.

"Hí! ! !"

Ngay tại Nộ Thanh đánh trúng cấm chế đồng thời, từng đợt sắc nhọn rít gào tiếng vang lên, sau đó khắp đại địa đều run rẩy lên, một hồi bụi mù bay lên, sắc đến bản tiên nhân mau đưa phôi đều cho khục đi ra.

"Tê tê...ê...eeee! !"

Tiếng ngựa hí không ngừng, không bao lâu, huyết động ở chỗ sâu trong trong cấm chế bộ, một hồi đông nghịt Ảnh Tử xuất hiện, bất quá đảo mắt công

phu, liền vọt tới Trần Diệu trước mặt.

"Thật đáng yêu tiểu mã câu nhi ~!"

Bàn tiên nhân nhìn qua liền vui vẻ, cái này Anh Chiêu hoàn toàn không có bích họa trên đáng sợ làm cho người ta sợ hãi, ngược lại khéo léo đẹp đẽ, tựa như món đồ chơi bình thường làm cho người ta trù mến.

Tại Trần Diệu cùng bàn tiên nhân trước mắt đây, là một đám bắt quá đến người phần eo lớn nhỏ ngựa con, mỗi cái ngựa đầu hí dài, móng ngựa không ngừng chạy động, giờ lên từng trận bụi bặm.

"Đáng yêu? Ngươi là mù đi!"

Trần Diệu tức giận nói một câu, làm cho bàn tiên nhân lại nhìn kỹ một chút, đây không phải là nhìn không sao, nhìn kỹ, nhưng làm bàn tiên nhân làm cho sợ hãi.

"Bà mẹ nó dựa dựa dựa dựa! Cái này cái này cái này, cái này lớn lên cũng quá tùy tâm sở dục rồi a!"

Chỉ thấy những thứ này tiểu mã câu mỗi cái sinh ra Viên Hân bình thường bộ mặt, tròn mắt tròn xoe, bộ lông đứng đấy, một miệng răng nanh sắc nhọn, lập loè sấm nhân hàn quang, giống như hận không thể ngay lập tức tiến lên, đem Trần Diệu cùng bàn tiên nhân xé thành mảnh nhỏ.

"Tê tê tê!"

Viên trước mặt thân ngựa tiểu quái vật đám đặng đặng sát khí, vây tiến lên đây, cách cầm chế hướng Trần Diệu hí, tựa như phú quý người ta hoa viên cửa sắt ở trong, đang đợi chủ nhân mở ra đại môn bảo vệ nhà chó dữ, tùy thời chuẩn bị một loạt mà lên, đem Trần Diệu cùng bàn tiên nhân bao phủ trong đó.

"Chư vị chờ đề kích động." Trần Diệu hắng giọng một cái, mặt không đổi sắc la lớn: "Chúng ta nhận Hư chỗ nâng, đến quý mà cầm lại một vật, kính xin chư vị cho đi, chúng ta lấy đi đồ vật, lập tức đi ngay!"

"Tê tê...ê...eeee! !"

Trần Diệu cái này một cuồng hống hô lên, đã dẫn phát tiểu mã câu nhi đám bọn chúng điên cuồng tình cảnh, xem ra cái này Hư thanh danh ở chỗ này không tính quá tốt, tiểu mã câu nhi đám lớn tiếng kêu ré lấy, lộ ra so với trước càng thêm điên cuồng khát máu, hầu như muốn không chế không nổi lao ra cắn chế.

Trong đó vài thốt ngựa con nhìn không được, đem viên trước mặt cao cao giờ lên, hướng về phía Trần Diệu lớn tiếng gào thét, không nghĩ qua là đụng phải cầm chế. Cái kia cầm chế giống như là một đạo thiểm điện chỉ bức tường, đột nhiên bắn ra một đường chướng mắt điện quang, đem những cái kia không nghe lời tiểu mã câu cho hung hăng oanh bay ra ngoài.

"Oanh", "Oanh "

Cùng lúc đó, cả cái huyết động lần nữa chấn động lên. Cùng lúc trước tiểu mã câu đám xuất hiện lúc cuồng nhiệt chấn động bất đồng, lần này chấn động âm thanh không nhiều lắm, nhưng mỗi một cái đều tốt như muốn đem trời bắn cho xuống tựa như, lộ ra một lượng ngang tàng bạo ngược sát khí.

"Có đại gia hòa đến rồi!"

Trần Diệu hí mắt một ngẩng, chỉ thấy coi như hải triều bình thường vô cùng vô tận tiểu mã câu đám đột nhiên nhường ra một cái lối đi, cuối thông đạo trong bóng tối, mấy cái cái đầu lớn đến tựa như xe tải bình thường đại gia hòa chậm rãi đi ra.

"Oanh", "Oanh "

Những thứ này đại gia hòa hình dạng, cùng tiểu mã câu đám hầu như không khác, chỉ là phóng đại không biết gấp bao nhiêu lần, nguyên bản cái kia quỹ dị trong có chứa một tia thích cảm giác xấu xí diện mạo, trong nháy mắt liền biến thành một loại kinh khủng uy áp cảm giác. Yêu khí tại trong cầm chế bên ngoài loạn nhảy lên, theo đại gia hòa đám bọn chúng bộ pháp không ngừng lan tràn, đánh thẳng vào Trần Diệu cùng bàn tiên nhân.

"Oanh!"

Một bước cuối cùng đạp định, xuất hiện ở Trần Diệu trước mặt chính là vài thốt to như cột điện khổng lồ Cao Mã, đầu cũng là coi như Viên Hân, mặt xanh nanh vàng, âm trầm đáng sợ.

". . . Rống! ! !"

Vài thốt viên trước mặt thân ngựa yêu ma cúi đầu xuống, trên cao nhìn xuống khinh thường Trần Diệu, sau đó đột nhiên mở ra miệng rộng, phát ra khủng bố làm cho người ta sợ hãi tiếng gào thét đến.

"Kêu cái đầu nguoi a!"

Trần Diệu bắt vì sở động, liền tà nhãn nghiêng mắt nhìn cũng không nghiêng mắt nhìn một cái, đối mặt cái này vài thốt khổng lồ viên ngựa khiêu khích mất

điếc tai ngo, chú ý tự gặt đầu, dùng một loại hứng thú thiếu thiếu ánh mắt hướng huyết động chỗ càng sâu nhìn lại, ra vẻ trấn định nói: "Làm cho Anh Chiêu đi ra, vấn đề của ta các ngươi không giải quyết được."

"Hì...iiiiii. . .!"

Trần Diêu lời vừa nói ra, vô luận là lúc trước những cái kia tiểu mã câu, còn là về sau xuất hiện khổng lồ viên ngựa, đều là sững sờ, sau đó mới phản ứng tới, trong nháy mắt nổi giận vô cùng.

"Rống rống! ! !"

Vô số Yêu thú gào rú nổi giận, tại Trần Diêu cùng bàn tiên nhân trước mắt mở ra miệng rộng hung hăng kêu gào, từng con một móng ngựa coi như nguyên bản trong thế giới cỡ lớn nhà xưởng sinh sản xưởng tựa như, truyền lực trực liên động phía dưới, ồ trục rất nhanh lật qua lật lại, hung hăng đụng chạm lấy mặt đất, mang đến từng đợt kinh Thiên động Địa chấn cảm.

"Con ngựa, không nghe lời, muốn ăn đòn!"

Chứng kiến Trần Diêu đã tính trước bộ dạng, bàn tiên nhân cũng thoáng an tâm xuống, rõ ràng đối với đám yêu thú bán được nảy sinh, dẫn tới Trần Diêu nổi da gà rơi xuống trên đất.

"Các ngươi lại kích động có cái gì hữu dụng? Còn không phải không xảy ra cái này cấm chế!"

Trần Diêu một tay đảo lấy rì lưỡi, một tay đối với đám yêu thú chỉ trỏ, khinh thường nói: "Ta nói, vấn đề của ta các ngươi không giải quyết được, kêu Anh Chiêu đi ra, chỉ có nó mới có thể mở ra cái này cấm chế!"

"Gào rú! ! !"

Trần Diêu kêu ngao bộ dáng dẫn tới đám yêu thú càng thêm phần nộ, điên cuồng đập động móng ngựa, lớn tiếng gào thét, nếu như lúc này cấm chế bị đột nhiên mở ra, chỉ sợ Trần Diêu cùng bàn tiên nhân liền nửa điểm thi cốt cũng sẽ không lưu lại, sẽ bị tên gia hỏa này cho tại chỗ phân ra ăn sạch sẽ.

"Hô!"

Nhưng vào lúc này, một hồi liên không khỏi cuồng phong đột nhiên kéo tới, tại trong cấm chế bên ngoài cuồng loạn thổi mạnh, đem lớn nhỏ Yêu thú, cùng với Trần Diêu cùng bàn tiên nhân đều cho thổi quá sức, suýt nữa trực tiếp {bịđược} thổi bay ra ngoài.

"Cái này Yêu khí, quả thực muốn nghịch thiên!"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, biết rõ chính thức nhân vật chính cuối cùng muốn tới trận rồi, lập tức thu hồi cái kia phù hợp bất cần đời thần tình, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm vào huyết động chỗ sâu hắc ám, chờ đợi cái này cường đại Yêu khí chủ nhân đã đến.

"Phương nào tiểu nhân, ngưng cuồng như thế."

Một hồi cùng trong tưởng tượng hoàn toàn bất đồng sắc nhọn âm thanh truyền đến, đem Trần Diêu cùng bàn tiên nhân giật nảy mình.

"Lớn như thế yêu, thanh âm rõ ràng coi như hải đồng, có một tia sắc nhọn cảm giác, thật sự cổ quái!"

Tại Trần Diêu trong tưởng tượng, Anh Chiêu bức này vạn năm Đại Yêu, nên có kinh khủng giống như chuông lớn gõ vang thanh âm, vừa ra âm thanh là được rung động thiên địa mới phải. Nhưng mà thanh âm này rồi lại coi như không biến âm thanh hải đồng, thập phần chói tai sắc nhọn, nho nhỏ nghe qua, có thể cảm nhận được một cỗ không khí khủng bố hàn khí, còn có chứa một cỗ mãnh liệt mà dày đặc sát khí.

Tại đây thậm chí không thấy mặt trời hắc ám trong huyết động sinh sống không biết bao nhiêu vạn năm, cả ngày cùng những thứ này tâm trí không lắm cao Yêu thú cùng một chỗ, có lẽ Anh Chiêu cũng đã hồi lâu không mở miệng nói phát ra tiếng rồi. Không biết có phải hay không nguyên nhân này khiến cho thanh âm của nó biến thành bộ dáng này, có lẽ tại vài vạn năm lúc trước, hẳn cũng có được trong tưởng tượng cái loại này hùng hồn âm điệu đi.

"Có lẽ là cái cùng nguyên bản thế giới cái kia vốn tên là lấy bên trong Hồng Hải Nhi giống nhau, tuy có một thân cao cường bản lĩnh, nhưng vẫn tựa như hải đồng, tâm trí nhập lại không thói quen, cho nên mới phải bị loài người đem ra sử dụng lợi dụng, trở thành Yêu Vương ngục giam chìa khoá người chương quản đi!"

Trần Diêu trong lòng một bên mài mài lên Anh Chiêu khả năng tính tình, một bên lẳng lặng chờ đợi Anh Chiêu xuống một câu lời nói.

Luận chiến đấu, Trần Diêu quả quyết không phải là cái này Thượng Cổ Đại Yêu đối thủ, vì vậy muốn bắt quay về khổ thảo, phải dùng trí. Phải nghĩ biện pháp trước nhìn thấu Anh Chiêu tính tình, sau đó "Đứng bệnh hốt thuốc", hoặc thuận theo tính tình của nó, hoặc phương pháp trái ngược, lợi dụng khích tướng phương pháp, mới có thể bắt được khổ thảo!

Ngay tại Trần Diêu phỏng đoán thời điểm, Anh Chiêu lại mở miệng:

"Lại dám gọi thẳng ta Anh Chiêu danh tiếng, hạng gì càn rỡ. . .!"

Nghe được câu này, Trần Diêu trong lòng mừng thầm, đối với Anh Chiêu tính tình đã có vài phần suy đoán, thăm than một tiếng:

Mắc câu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101:: Anh Chiêu

"Phương nào tiểu nhân, ngưng cuồng như thế, lại dám gọi thẳng ta Anh Chiêu danh tiếng, hạng gì càn rồi!"

Mắc câu rồi!

Trần Diêu trong lòng mừng thầm, theo hai câu này không khó phán đoán, Anh Chiêu tuy rằng quý vi Thượng Cổ Đại Yêu, có nghiêng trời lệch đất khả năng, nhưng quả nhiên tâm trí không tỉnh thành thực, đối với tại quyền uy của mình rất là xem trọng, không được phép người khác có nửa điểm khiêu khích.

Đối phó loại người này, phải dùng phép khích tướng, tình cảnh trên không có khả năng rơi hạ phong, mới có thể thông qua nơi đây.

Mới có trong lòng thầm gây bàn tính thời điểm, Yêu khí cũng ở đây từng trận lan tràn, cảm chế ở trong đám yêu thú nhao nhao gật đầu lui ra, giống như Moses phân biển, hai cổ thủy triều lui lái đến hai bên, liền lớn nhất cái mây cái viên trước mặt thân ngựa quái dị cũng không dám lên tiếng, thờ mạnh cũng không thờ gấp một cái, cẩn thận từng li từng tí hoạt động móng ngựa, đi đến một bên.

"Hô!"

"Cái này ngút trời Yêu khí... Quả thực so với kia cái Viễn Cổ thủ vệ còn muốn khoa trương!"

Cái này trận Yêu khí là Trần Diêu chưa bao giờ gặp phải qua cường đại, so với lúc trước Viễn Cổ thủ vệ chỉ có hơn chứ không kém, quả thực muốn cho người chống đỡ không nổi, quý lạ xuống.

"Lẹp xẹp, lẹp xẹp, lẹp xẹp "

Cao ngạo mà băng lãnh tiếng vó ngựa vang lên, Yêu thú tạo thành trong thông đạo, sau cùng chỗ sâu nhất trong bóng tối, một cái bình thường ngựa lớn nhỏ thân ảnh chậm rãi xuất hiện, đi ra âm ảnh.

Ngựa này con ngựa đầu ngẩng cao, một cổ ngạo nghễ chi khí hiển thị rõ, đầu ngựa phía trên, một trương nhân loại khuôn mặt chính cao ngựa đầu sọ, thấp mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu.

Nếu không luận cái này mặt người sinh ra ở ngựa trên người có nhiều quý dị, vẹn vẹn tại đây mặt người mà nói, cũng coi là có chút anh tuấn, mày kiếm mắt sáng, hình dáng đường đường, khí độ bất phàm, quả thực cùng Trích Tiên có liều mạng.

Hơi hơi xuống sâu khóe miệng, cao ngất trên sống mũi, một đôi mắt tinh cao ngạo mà khí khái hào hùng bức người, trong ánh mắt lộ ra vẻ này quý tộc chi khí càng là khó gặp, làm cho Trần Diêu không khỏi nhớ tới nhập môn thí luyện lúc, nhìn thấy Hắc y nhân, cũng chính là Triệu Vô Song huynh trưởng lúc cái kia phù hợp tình cảnh.

Gương mặt này bàng trắng bạch, hiển nhiên là hồi lâu không thấy ánh mặt trời bố trí, lộ ra âm trầm mà quý dị, làm cho người ta nhìn rất không thoải mái, tựa hồ đang cùng một cái nguyên bản thể giới phương Tây truyền thuyết bên trong Hấp Huyết Quý giằng co tựa như, không khỏi trong nội tâm chột dạ, không dám nhìn thẳng.

Khí thế trên tuyệt đối không thể thua!

Trần Diêu kiên định tâm niệm, lấy hết dũng khí giương mắt nhìn thẳng Anh Chiêu, dẫn tới người sau cũng có một tia hiếu kỳ, tại Trần Diêu trong mắt thăm dò một hồi, sau đó dùng cái mũi mở miệng tức giận, khinh thường hừ một tiếng.

"Vừa rồi gọi thẳng ta Anh Chiêu danh tiếng đấy, chính là người?"

Đối mặt Anh Chiêu vấn đề, Trần Diêu cũng không gật đầu, mà là bày ra cái kia phù hợp cả lo phát phơ biểu lộ, ra vẻ nhẹ nhõm nói: "Không sai, chính là ta ~ "

"Hừ." Anh Chiêu lại là hừ lạnh một tiếng, nghiêng răng bài trừ đi ra chữ nói: "Cần làm chuyện gì."

"Hừ, người nhận thức đi?" Trần Diêu ăn nói bừa bãi nói: "Chính là các người bên ngoài cái kia sông, cùng các người coi như là hàng xóm."

"Cái này Hừ đâu rồi, cùng ta là thành anh em kết bái huynh đệ, chúng ta quan hệ tốt không thể tốt hơn rồi. Theo nó nói, có một vật đặt ở người nơi đây đã lâu rồi, là thời điểm nên cầm về rồi."

Kỳ thật Trần Diêu nào biết đâu, Hừ theo như lời bảo vật khổ thảo, có hay không thật sự tại Anh Chiêu nơi đây, chỉ là thuận miệng nói lung tung mà thôi. Nếu quả thật tại Anh Chiêu nơi đây, vậy thì thật là tốt có thể cầm đi, mượn Hừ tên tuổi, Anh Chiêu có lẽ cũng sẽ không đối với chính mình như thế nào. Mà nếu như không có ở đây Anh Chiêu ở đây mà nói, có thể thuận tiện chọc giận nó, khiến nó cảm thấy đã bị trách oan vũ nhục, nói không chừng thì có một tia cơ hội có thể làm cho Trần Diêu cùng bản tiên nhân đi vào, đến huyết động chỗ càng sâu tìm kiếm.

"Ài, vốn ta cũng không phải là một cái da mặt dày người, thế nhưng là nếu là bái làm huynh đệ chết sống nha, không có biện pháp, bị người nhờ vả, không làm không được a ~"

Trần Diêu cố ý làm làm ra một bộ đau đầu bộ dạng, cố ý thấp mắt, không nhìn tới Anh Chiêu.

Một chiêu này quả nhiên có hiệu quả, bản thân còn nhìn chăm chăm vào Trần Diêu không tha, đối phương rồi lại trước bỏ qua một bên mắt nhìn hướng nơi khác, loại này rõ ràng khiêu khích làm cho Anh Chiêu trong nháy mắt có chút phần giận lên, mặt mày như một cái, tiếng nói trong đều có chứa một tia nộ khí:

"Cái kia tên tiểu quỷ, thật sự là chán sống lệch ra!" Anh Chiêu cắn răng nói: "Bất quá là hái nó một cây khổ thảo, liền ghi hận vài vạn năm, còn dám phải người đến địa bàn của ta tới lấy đồ vật? ! Thật sự là kiêu ngạo đến cực điểm!"

Ồ? Đoán đúng rồi!

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, cái này khổ thảo quả nhiên tại Anh Chiêu chỗ, xem ra không cần đến chỗ càng sâu, có thể cầm lại khổ thảo, giao cho Hừ sau đó, nên có thể nghiêm túc tìm kiếm đầu thứ ba thông đạo, ly khai cái này kinh khủng địa phương!

"Khục khục." Trần Diêu cố ý ho khan vài tiếng, một tay về phía trước một vũng, lớn lối nói: "Nếu như vẫn còn người nơi đây, vậy đừng nói nhảm rồi, mau đem tới cho ta!"

"Hừ, lấy ra?"

Anh Chiêu cười lạnh một tiếng, có chút hăng hái đem Trần Diêu cao thấp đánh giá một phen, khẽ cười nói: "Muốn lấy đi có thể, đi theo ta là được."

Nói xong, Anh Chiêu hơi quá thân khư, không biết làm cái gì động tác, cái kia trọng cảm chế "Anh" một tiếng phát ra một hồi ánh sáng nhạt, sau đó lui tẩn ra đến.

"Ta cầm, đơn giản như vậy?"

Trần Diêu quả thực không thể tin được, bản thân bất quá tùy tiện thử xem, cái này Anh Chiêu rõ ràng chút nào không làm khó dễ, đơn giản liền mở ra cảm chế, điều này làm cho hắn có chút bất ngờ, vội vàng lùi kéo bên người đã sợ choáng váng bản tiên nhân, hướng trong cảm chế đi đến.

"Tê tê...ê...eeee... !"

Đi vào trong cảm chế, bên người vô cùng vô tận đám yêu thú tựa hồ còn đối với Trần Diêu có chút bất mãn, phần nộ đập động móng ngựa, gào rú liên tục, mỗi cái trừng mắt mắt to nhìn chăm chăm vào Trần Diêu cùng bản tiên nhân, hận không thể nhào lên đem một người một tiên nuốt.

"Nhìn cái gì vậy! Các lão đại của người nói chúng ta có thể đi vào, đường viên mà đi đường viên mà đi!"

Bản tiên nhân không muốn tại Trần Diêu trước mặt biểu lộ kinh sợ, khuỷu lên dũng khí mập ngực một cái, đối với đám yêu thú tức giận phát tay xua đuổi, vênh vao tự đắc theo Trần Diêu hướng bên trong đi đến.

"Người sẽ không sợ ta lừa người sao?"

Đi đến Anh Chiêu sau lưng, không biết có phải hay không đối phương thu hồi sát khí, Trần Diêu rõ ràng không có cảm thấy một tia cảm giác áp bách, tò mò hỏi.

"Hừ, thế sự xoay vần, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, đám lão già này cũng đã đi về cõi tiên, hiện nay còn có ai người dám gạt ta Anh Chiêu?"

Anh Chiêu khẽ cười một tiếng, chẳng hề để ý lắc đầu, tựa hồ đối với hiện nay thế giới không để vào mắt.

Trải qua tu sĩ cùng Yêu Vương trận đại chiến kia, dù là Anh Chiêu lúc ấy còn chỉ là một cái tiểu yêu, chắc hẳn trong lòng cũng là có chỗ suy nghĩ. Đối với nhân loại có bao nhiêu năng lực, tu sĩ có thể cường đại đến loại tình trạng nào, chỉ sợ nó tận mắt nhìn thấy, so với hiện nay toàn bộ không giới hạn đại lực ở bên trên sở hữu các tu sĩ cộng lại đều muốn nhiều.

"Những thứ này đều là người từ tôn sao?" Thấy Anh Chiêu cũng không sát khí, Trần Diêu gan nhip cũng mập, đưa tay chỉ bên người giận dữ không thôi

đám yêu thú, chẳng hề để ý mà hỏi: "Vì sao chúng nó cùng tướng mạo của người như thế bất đồng?"

"Lẹp xẹp "

Trần Diêu vừa dứt lời, Anh Chiêu liền dừng bước, trong nháy mắt, một cổ vô biên sát khí kéo tới, đem Trần Diêu cùng bàn tiên nhân một mực bao phủ, coi như một thứ từ lòng đất trong vực sâu duỗi ra ác ma tay, hung hăng bắt được Trần Diêu, tựa hồ tiện tay sờ, có thể làm cho hắn hồn phi phách tán.

"Ta coi như là nhìn xem Hư lớn lên đấy." Anh Chiêu cũng không quay đầu lại, trầm giọng nói: "Không biết nó coi trọng người điểm nào nhất, sẽ để cho người tới thu hồi đồ vật. Nhưng người nhớ kỹ cho ta..."

Theo Anh Chiêu nói, sát khí càng đậm đặc nặng, Trần Diêu hầu như có thể chứng kiến một thanh lưỡi dao sắc bén chính treo cao tại đỉnh đầu của mình phía trên, tùy thời cũng có thể ngã xuống, đưa hắn từ đầu đến chân chọc thủng.

"Ta là nhìn tại Hư trên mặt mũi, mới cùng người mạnh khỏe nói tin tưởng hướng, cùng bản thân người không quan hệ."

Anh Chiêu hơi hơi quay đầu lại, một cái yêu trong mắt sát khí hiển thị rõ, hung hăng đâm vào Trần Diêu hồn phách.

"Người không muốn đắc ý quên hình... !"

"Lẹp xẹp "

Nói xong câu đó, Anh Chiêu không hề quay đầu lại, tiếp tục đi thẳng về phía trước, lưu lại Trần Diêu cùng bàn tiên nhân ngây người tại chỗ, thờ mạnh cũng không dám thở mạnh, toàn thân trong nháy mắt mồ hôi đầm đìa, không dám nói thêm nữa một câu.

Thì cứ như vậy cùng theo Anh Chiêu rồi đi một đường, huyết động dần dần biến lớn, thoát nhìn giống như là hắc ám sơn mạch phía dưới một cái nho nhỏ vương quốc. Không bao lâu, một người một tiên một yêu đi tới một chỗ chỗ rẽ, một mặt đi thông sơn mạch chỗ càng sâu, một mặt tức thì phân nhánh ra, bên trong đen kịt một mảnh, thấy không rõ lắm có chút gì đó này nọ.

"Khô thảo liền ở chỗ này."

Anh Chiêu thu hồi sát khí, lại là một tiếng cười lạnh, sau đó chậm rãi dạo bước tránh ra, có nhiều hứng thú nhìn xem Trần Diêu.

Trần Diêu nom nớp lo sợ đi ra phía trước, tiến vào cái này chỗ rẽ nhìn qua, chỉ thấy một chỗ đen kịt vô cùng dưới mặt đất hồ nước vắt ngang tại trước mắt, vô biên trong bóng tối, cái kia nước ao coi như một mặt đen kịt tấm gương, theo ánh không ra bất kỳ vật gì, làm cho người ta vừa nhìn liền sinh ra hàn ý.

"Khô thảo ở nơi này trong hồ nước?"

Trần Diêu đánh bạo hỏi một tiếng, tiếp tục quan sát cái mảnh này hồ nước. Bất quá hơn mười trượng rộng đích nước ao sừng sững bất động, không có một tia rung động, chẳng biết tại sao nhìn lại lộ ra đặc biệt ngưng trọng.

Nước sông đen kịt vô cùng, bên trong nhìn không thấu thông, vô luận Trần Diêu như thế nào tới gần, đều nhìn không ra ao ở bên trong có hay không thật sự có khô thảo các loại đồ vật.

"Không sai, liền ở chỗ này."

Anh Chiêu như cũ là một bộ rất có hứng thú bộ dạng, híp mắt mắt thấy Trần Diêu hành động, tựa hồ đối với hắn sẽ như thế nào làm có chút tò mò.

"Người nói sẽ khiến ta cảm thấy, ta đây nhưng cảm đi a!"

Trần Diêu triệt lên tay áo, vừa định đem hai tay xuyên vào trong nước hồ, thử có thể hay không đào đến khô thảo, Anh Chiêu xuống một câu rồi lại làm cho hắn kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

"Không sai, là ta nói." Anh Chiêu cười lạnh nói: "Chỉ cần người lấy được đi, cứ việc cảm đi là được... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102:: Khổ thảo

"Không sai, là ta nói."

Anh Chiêu cười lạnh một tiếng, có nhiều hứng thú nhìn xem Trần Diêu, khẽ cười nói: "Chỉ cần nguoi lấy được đi, cứ việc cầm đi là được!"

"Hì..."

Trần Diêu ngược lại hít một ngụm khí lạnh, trong lòng mơ hồ sinh ra một cỗ cực kỳ dự cảm bất tường đến.

Cái này Anh Chiêu thấy thế nào đều không giống như là tốt gây gia hòa, rõ ràng bản thân một câu, liền dễ dàng như thể đem khổ thảo chấp tay nhường cho, trong này tất nhiên có lừa dối.

"Cái này trong nước hồ tất có kỳ quặc!"

Trần Diêu trong lòng nghiêm nghị, đem tiên năng tập trung đến trên hai mắt, cẩn thận hướng dưới nước nhìn lại.

"Bà mẹ nó, đây là một cây cây cò sao? !"

Tại Trần Diêu trước mắt, đen kịt trong nước hồ, có thể chứng kiến một tia cây cò mọc lan tràn, khổ thảo tại đây cò quái trong nước hồ mọc kinh người, mấy có lẽ đã trở thành một mảnh dưới nước rừng rậm, thoát nhìn thấp phần đáng sợ.

Tại nước ao trung ương nhất, loáng thoáng có thể chứng kiến một cây khổ thảo rễ cái, đang tại cái này không hề gọn sóng trong nước hồ vẫn phiêu đảng, coi như đã có tâm trí bình thường, thoát nhìn yêu dị vô cùng, cực kỳ quỷ dị.

"Hô... Không phải là sau nước nha, ai sợ ai a!"

Trần Diêu cho mình âm thầm khuyến khích, sau đó hít sâu một hơi, di chuyển bước chân đi vào trong hồ nước.

"Ách... !"

{làm lúc} Trần Diêu hai chân tiếp xúc đến nước ao trong nháy mắt, hần mới rốt cuộc hiểu rõ, Anh Chiêu câu kia "Chỉ cần lấy được đi cứ việc cầm đi" hàm nghĩa.

Cái này nước ao chẳng biết tại sao, có rất mạnh tính tẩy rửa, Trần Diêu vừa mới tiếp xúc, đã cảm thấy làn da giống như thiêu cháy bình thường, đắng chát không chịu nổi. Toàn thân đều muốn bốc cháy lên tựa như, không phải nói hướng ở chỗ sâu trong úc động, liền trở lại trên bờ khi lực Tất cả đều không còn rồi.

Đây là một chỗ dưới mặt đất chỗ sâu chất kiềm cái ao nước!

Trần Diêu nghiêng răng ngạnh kháng, vận dụng toàn thân tiên năng đi chống cự, nhưng cạnh ngoài thủy tượng tiên năng trong nháy mắt đã bị nước ao phá vỡ, bên trong một tượng tiên năng cũng tràn đầy nguy cơ, tùy thời đều tổn hại, làm cho nước ao dừng mảnh vào, đem Trần Diêu hoàn toàn hòa tan!

"Cái này... Quả thực chính là nguyên bản trong thế giới nhà máy hóa chất hóa chất ao, nếu là người bình thường tiến vào, trong nháy mắt cũng sẽ bị ăn mòn, liền bạch cốt cũng sẽ không còn lại!"

Trần Diêu nông cạn hóa học tri thức tại đầu não ở chỗ sâu trong {bị được} nhớ lại, chất kiềm có rất mạnh tính ăn mòn, cùng cường toan (axit mạnh) giống nhau, là nhân loại cấm kỵ. Nhất là cùng nước lẫn lộn cùng một chỗ thời điểm, càng là gặp phóng thích đại lượng nhiệt năng, đem người thân thể tổn thương, trọn đời không cách nào khôi phục!

"Khổ thảo khổ thảo, nguyên lai là bức này đáng chết, quả thực không phải nhân loại có khả năng thừa nhận nỗi khổ!"

Trần Diêu rất muốn cắn răng kiên trì, nhưng cái này nước ao thực sự quá đáng sợ, không bao lâu, liền một tượng tiên năng cũng bị phá vỡ, Trần Diêu nhưng lại ngay cả nước ao một nửa cũng còn không tiến vào, mắt thấy sẽ phải chết thảm tại chỗ.

"Anh "

Tại thời khắc mấu chốt này, Trần Diêu trong cơ thể Xá Lợi lại lần nữa phát huy nó thần kỳ tác dụng: Chỉ thấy một cỗ sáng rõ màu vàng Phật quang đột nhiên lóng lánh đứng lên, tại Trần Diêu trong cơ thể rất nhanh xông vào, trong nháy mắt liền bảo vệ tim phổi nội tạng.

"Ách a... !"

Trần Diêu thống khổ gào thét lấy, mấy có lẽ đã trở thành một cỗ cái xác không hồn, mấy móc tiếp tục hướng nước ao ở chỗ sâu trong đi đến. Trong cơ thể Xá Lợi không ngừng phát ra Phật quang, Phật hiệu tại Trần Diêu trong đầu vang lên, một bên bình tĩnh Trần Diêu tâm thần, một bên rất nhanh trôi lên bên ngoài cơ thể, đem Trần Diêu toàn thân bao bọc trong đó, cùng nước ao triệt để cách ly ra.

"Hô... Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, cuối cùng là được cứu trợ rồi, thừa dịp đầu chui vào nước ao lúc trước, cuối cùng hít sâu một hơi, sau đó định ra tâm thần, hai chân rất nhanh đạp động, hướng trong nước hồ khổ thảo căn mạch bước nhanh tới.

"Khò khè nói nhiều "

Trần Diêu thờ ra pha, rất nhanh đẩy ra trong nước khổ thảo cây cỏ, đã có Xá Lợi giúp đỡ, đáng chất chất kiềm nước ao tuy rằng tạm thời không thể xâm nhập Trần Diêu trong cơ thể, nhưng cũng không thể khinh thường.

"Không biết cái này Phật quang khi nào gặp tiêu tán, nếu là thời điểm này đột nhiên biến mất, ta có thể đã phiền toái lớn rồi!"

Trần Diêu nghĩ như vậy, càng là đem hết toàn lực đem tiên năng rót vào Xá Lợi bên trong, thúc giục từng trận Phật quang hộ thể, làm cho Phật quang tác dụng phạm vi càng lớn một ít, tạo thành một cái quang cầu, đưa hắn hoàn toàn bảo vệ ở trong đó.

Lúc này nếu là có người khác trông thấy bức này tình cảnh, nhất định sẽ bị sợ đến té ngã: Thương Nhạc Sơn mạch lòng đất trong huyết động, một chỗ thậm không thấy mặt trời đen kịt trong hồ nước, một cái nhỏ tu sĩ chính bản thân khoác trên vai hoa ** ánh sáng, chậm rãi đi về hướng trong ao một cây cỏ quái thực vật, quả thực giống như là Phật Tổ gặp thế hệ, lộ ra một cổ thoát tục bi thương chỉ khí đến.

"Khổ thảo là ở chỗ đó, tranh thủ thời gian rút đi một chút người!"

Trần Diêu chứng kiến, khổ thảo rẽ cái đang ở trước mắt, mừng rỡ trong lòng. Cùng lúc đó, hắn cũng đã đi tới hồ nước chỗ sâu nhất, bên người đáng chất nước ao lại tăng lên gấp mấy lần, áp lực đột nhiên tăng, vội vàng tiếp tục thúc giục Xá Lợi, phát ra càng lớn Phật quang, hầu như muốn nhảy ra ao trước mặt.

"Hí...iiiiii rít gào... ! ! ! !"

Ngay tại Trần Diêu hai tay sắp tiếp xúc đến khổ thảo rẽ cái thời điểm, một hồi sắc nhọn tiếng kêu gào truyền đến, xuyên thấu nòng hậu dày đặc cái ao nước, hầu như muốn đem Trần Diêu hai lỗ tai sinh sôi đâm thủng.

"Rầm Ào Ào' "

Trong lúc đó tiếng nước nổi lên bốn phía, một cổ Yêu khí nhảy vào ao ở bên trong, đem Trần Diêu toàn bộ người ngang trời cầm lên, treo cao tại ao trên mặt. Trần Diêu quả thực sắp khóc ra thành tiếng rồi, đã đến thời khắc mấu chốt, cái này Anh Chiêu lại đột nhiên đổi ý rồi. Khổ thảo đã gần ngay trước mắt, bản thân rồi lại {bịđược} mang đi, lần này nỗ lực chẳng phải là muốn uống phí? !

"Cái này... Đây là Xá Lợi Phật quang! ! !"

Anh Chiêu sắc nhọn thanh âm trong huyết động đột nhiên vang lên, mang theo một cổ vô biên tức giận, quả thực muốn đem Trần Diêu theo ao đình trệng kích xuống.

"Hô!"

Một trận gió thanh âm, Trần Diêu {bịđược} Yêu khí dẫn tới bên hồ, còn chưa tới kịp phản ứng, đã bị Anh Chiêu một phát bắt được, một đôi nhân loại cánh tay hung hăng níu lấy Trần Diêu đạo bào, một đôi yêu trong mắt sát khí hiển thị rõ, đã nhìn không tới một tia nhân loại khí tức, chỉ còn lại có mãnh thú chụp mỗi lúc cái loại này vô tình cùng điên cuồng.

"Đây là Nộ Thanh quyền sách Xá Lợi Phật quang!" Anh Chiêu miệng rộng mở ra, một đôi tay lay động lấy Trần Diêu thân thể, điên cuồng đối với Trần Diêu lớn tiếng gào lên: "Người là Phật gia hậu nhân? ! !"

"Không không không không không ta không phải là!"

Thời điểm này, Trần Diêu đã chẳng quan tâm cái gì sách lược không sách lược được rồi, hắn có thể nhìn ra được, Anh Chiêu lúc này là thật sự nổi giận tức giận, nếu như mình lại ăn nói bừa bãi, tùy thời có thể sẽ {bịđược} Anh Chiêu một chút bóp chết.

"Chớ có nghĩ gạt ta!"

Anh Chiêu đã gần như điên cuồng, một trương yêu trong miệng răng nhọn lạnh lạnh, chăm chú căn hợp, tựa hồ đối với cái này Xá Lợi Phật quang rất có hận ý, không biết trong đó có hạng gì nguồn gốc.

"Nói! Cái kia lão cóc ở nơi nào? ! Ta muốn lấy tính mệnh của hắn! ! !"

Lão cóc... ?

Trần Diêu trong lòng cả kinh: Chẳng lẽ Anh Chiêu theo như lời đúng là cái kia sống phần mộ?

Sát khí đã càng dày đặc, áp chế Trần Diêu toàn thân cốt cách đều tại Kết kệt rung động, hầu như muốn gãy xương gân sai.

"Ta thật sự không biết!"

Trần Diêu không dám nói nữa dối, rất nhanh giảng thuật kinh nghiệm của mình, mình là như thế nào tiến vào này tòa rách nát cung điện, lại là như thế nào bị chôn phần mộ đuôi giết, cuối cùng như thế nào đạt được Xả Lợi, tất cả đều đầu đuôi gốc ngọn nói thẳng ra, không có chút giấu giếm.

"Cái này lão cóc..."

Nghe qua Trần Diêu tự thuật, Anh Chiêu sát khí nhật đi một tí, nhưng nộ khí rồi lại càng tăng lên rồi, giương mắt nhìn về phía huyết động bên ngoài phương hướng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Thiệt thòi ta như thể tin hấn, hấn rồi lại như vậy đợi ta!"

"Nói sẽ khiến ta hỗ trợ, làm chút ít việc vất vả, không cần thiết vài năm sẽ đến thay ta. Kết quả rồi lại lưu lại ta tại đây không thấy mặt trời trong bóng tối khổ đợi vạn năm, bản thân rồi lại chú ý tự chết đi, quả thực là..."

Tuy rằng không biết Anh Chiêu cùng cái kia sống trong phần mộ đại năng có gì qua lại, nhưng Trần Diêu có thể nghe ra, Anh Chiêu ngữ khí hết sức phức tạp, đã có hận, lại có không cam lòng, hơn nữa là khó hiểu cùng bất an, tựa hồ còn có chứa một tia không muốn.

"Vì hấn, ta tại địa phương quý quái này gây người vài vạn năm, bỏ lỡ sinh sôi nảy nở thời cơ, đành phải cùng trong động ngựa hầu gắn bó!"

Anh Chiêu lời nói, làm cho Trần Diêu trong nháy mắt đã minh bạch rất nhiều chuyện, {vì là} gì cường đại như thế Đại Yêu, sẽ trở thành cái này ngục giam chìa khoá trông giữ người, lại tại sao lại có nhiều như vậy cổ quái dị viện trước mặt thân ngựa Yêu thú ở chỗ này hoành hành.

Cái này Anh Chiêu, mặc dù là một gã Đại Yêu, nhưng lưng đeo tương đối bị thâm qua lại cùng thân thể.

"Ta hận... Ta hận... Ta hận kêu gào... !!!!"

Anh Chiêu hận ý ngút trời, vứt bỏ Trần Diêu tại hồ nước bên cạnh, chú ý tự xông vào huyết động ở chỗ sâu trong, lớn tiếng gào thét phát tiết trong lòng phần hận. Từng đợt kinh Thiên động Địa âm thanh truyền đến, khiến cho cả tòa núi mạch đều tại lay động, vô tận nộ khí tràn ngập, làm cho Trần Diêu cùng bản tiên nhân đều không thể động đậy.

"Ài..."

Hồi lâu sau, một tiếng thờ dài truyền đến, cái này bảo tồn vạn năm hận ý, rốt cuộc đã nhận được ứng với điểm dừng chân.

"Đạp đạp đạp đạp "

Không bao lâu, Anh Chiêu đạp động móng ngựa rất nhanh về tới hồ nước bên cạnh, một bả nhấc lên Trần Diêu, hướng bên ngoài hang động bộ đi đến.

"Đi, mang ta đi tìm cái kia cóc, ta muốn hủy hấn thi cốt, đốt hấn nơi ở, làm cho hấn tại Địa ngục cũng không yên ổn!"

Anh Chiêu mặt sắc mặt xanh mét, sát khí cùng tức giận cùng tồn tại, không nói ra được phức tạp quái đản.

"Cái kia..." Trần Diêu không cam lòng như vậy rồi đi, vừa hướng bản tiên nhân nháy mắt làm cho hấn chạy nhanh trở lại hệ thống trong đi, một bên đánh bạo áp ứng nói: "Cái kia, khổ thảo..."

"..."

Anh Chiêu không nói một lời, cánh tay dài vung lên, đen kịt hồ nước phía trên đột nhiên nổi lên rung động, không bao lâu, một đoàn đen sì đồ vật đột nhiên nhảy ra ao trước mặt, rất nhanh phi hành mà đến.

"Hô "

Tại Anh Chiêu yêu khí cường đại dưới tác dụng, khổ thảo trên không trung rất nhanh thu nhỏ lại, chỉ chớp lát sau cũng chỉ còn lại có một cây cỏ xanh lớn nhỏ, đi tới Anh Chiêu một bàn tay phía trên.

"Người muốn liền cầm lấy đi!"

Anh Chiêu phần nộ tiếng gầm nhẹ một câu, sau đó trở tay vỗ, đem khổ thảo hung hăng vỗ vào Trần Diêu trên thân. Theo yêu lực tác dụng, khổ thảo rõ ràng {bị được} sinh sôi ẩn tiến vào Trần Diêu trong cơ thể, tiến vào hấn trong Đan Điền!

"Dừng "

Anh Chiêu tiện tay một ném, đem Trần Diêu nhét vào trước mặt, móng ngựa hung hăng đạp lên mặt đất, gió lên một hồi bụi mù, tức giận nói: "Dẫn đường cho ta!"

"Ách... !"

Trần Diêu thống khổ không chịu nổi, trong cơ thể coi như có một đoàn U Minh lửa bùng chính đang thiêu đốt, không nói ra được đắng chát nóng rực, hầu như muốn đem hấn lực phủ ngũ tạng đều cho đốt cháy hầu như không còn.

"Chích "

Cùng lúc đó, đã lâu hệ thống thanh âm nhắc nhở cũng truyền tới, thanh nhiệm vụ tại Trần Diêu trước mắt nổ bễ ra, rồi là tà từng điểm kim quang.

"Lấy được khổ thảo nhiệm vụ thành công."

"Đạt được danh vọng: Thể giới danh vọng +5 "

"Lấy được kinh nghiệm: +50 "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103:: Luyện hóa khổ thảo

"Đẫn đường cho ta!"

Anh Chiêu thò tay mãnh liệt ném một cái, đem Trần Diêu hung hăng nhét vào trước mặt, dùng nó cái kia đặc biệt sắc nhọn tiếng nói la lớn.

"Ách... !"

Trần Diêu thì là thống khổ vô cùng, vừa rồi {bịđược} Anh Chiêu dùng Yêu khí rút nhỏ khổ thảo, {bịđược} ngay ngắn đánh vào Trần Diêu trong cơ thể, một cỗ trước đó chưa từng có cực độ đắng chát cảm giác, tại Trần Diêu trong cơ thể dâng lên, nương theo lấy mãnh liệt thiêu cháy, hầu như muốn đem Trần Diêu lục phủ ngũ tạng đều cho ăn mòn hầu như không còn.

"Vù vù vù "

Khổ thảo trong đắng chát cùng rất mạnh tính tẩy rửa không ngừng thiêu cháy lấy Trần Diêu thân thể, làm cho hắn thống khổ không chịu nổi, hầu như muốn làm trận lăn qua lăn lại, thống khổ kêu rên lên tiếng.

"Này này này "

Đã có ám áp thân thể với tư cách thổ nhượng, khổ thảo bắt đầu ở Trần Diêu trong cơ thể điên cuồng sinh trưởng, không ngừng rút ra mới cây cỏ, không bao lâu liền đem Trần Diêu toàn thân đều cho trướng đầy. Cái loại này khó có thể nói nên lời đau khổ làm cho Trần Diêu sống không bằng chết, trong thân thể tiên năng đã trở thành khổ thảo chất dinh dưỡng, {bịđược} không ngừng hút luyện hóa, rất nhanh liền thấy đầy.

"Tiếp tục như vậy ta sẽ {bịđược} khổ thảo cho luyện hóa mất!"

Hoàng hốt giữa, Trần Diêu trong lòng sinh ra cái này đáng sợ ý tưởng, từ xưa đến nay, đại bộ phận dưới tình huống, đều là tu sĩ luyện hóa tốt nhất Linh dược, làm vì chính mình tu hành phụ trợ, leo con đường tu tiên đỉnh núi cao. Nhưng bởi vì Linh thảo vô cùng cường đại, tu sĩ bản thân thực lực không đủ, ngược lại {bịđược} Linh dược cho luyện hóa mất tu sĩ cũng không phải là không tồn tại!

"Này này này "

Khổ thảo mọc kinh người, đã sắp phá ra Trần Diêu bên ngoài cơ thể, tại tiếp tục như vậy, Trần Diêu đem sẽ trở thành cái này khổ thảo "Chậu hoa", bản thân trở thành chất dinh dưỡng, {bịđược} khổ thảo cho ngược lại luyện hóa mất!

"Nói khoác mà không biết ngược tiểu quý, dẫn đường!"

Anh Chiêu cũng nhìn ra Trần Diêu thống khổ không chịu nổi, hiển nhiên không bằng vừa rồi cái kia miệng lớn tức giận theo như lời như vậy cường thế, tự nhiên càng không kiêng kị, liền bước nhanh đến phía trước, đem Trần Diêu một tay cầm lên, di chuyển móng ngựa hướng bên ngoài hang động bộ đi đến.

"Đạp đạp đạp "

Hốt hoảng bên trong Trần Diêu nghe được, Anh Chiêu dừng bước lại, tựa hồ đang cùng người đối thoại tựa như mở miệng nói: "Ta bắt được người xâm nhập, nhanh sẽ khiến ta đi ra ngoài tìm đám kia đám lão già này tính sổ, cấm chế giải trừ!"

"Anh "

Một tiếng tiên năng lay động, một cỗ yêu có thể nhận nhạo, cảm chế rõ ràng thật sự giống như nghe hiểu được Anh Chiêu nói tựa như, vẫn mở ra một cái cửa ra, vừa vận sắc mặt được Anh Chiêu cùng Trần Điều ly khai.

"Nguyên lai đây là một cái đôi hướng cảm chế, Anh Chiêu có thể trong không chế bộ, làm cho bề ngoài người tiến vào trong đó, nhưng nhưng không cách nào không chế bề ngoài cảm chế, bản thân không có biện pháp mở ra cảm chế, đi đến ngoại giới!"

Trần Điều lúc này mới hoàn toàn hiểu rõ cảm chế công tác nguyên lý, lúc này hấn ngược lại đã trở thành Anh Chiêu trong tay mở ra ngược cảm chế chìa khoá, trợ cái này Thượng Cổ Đại Yêu phá quan mà ra, phải ly khai nơi đây!

"Cái kia về lên chìa khoá nguyên lai là ý tứ này, thật sự là tính sai..."

Trần Điều ý thức đã bắt đầu mơ hồ, tự giễu cười khổ một tiếng, sau đó mắt nhắm lại, ngất qua.

"A ~ thì ra là thế ~ "

Ngay tại Trần Điều sắp hoàn toàn mất đi tri giác thời điểm, cái kia đầy mờ thanh âm đột nhiên vang lên.

"Lúc đầu tới nơi này còn có một nặng ngược cảm chế, nếu không phải đụng phải Anh Chiêu mà nói, chúng ta chỉ sợ cũng muốn trúng chiêu, trọn đời bị giam tại đây vô biên trong bóng tối ~!"

Bản tiên nhân bữu môi thì thâm đem Trần Điều làm thức tỉnh, người sau tức giận tại trong đầu mặt hiệu nói: "Ngươi mập mạp chết bầm, ta đều sắp chết, ngươi như thế nào không nóng nảy rồi hả? Chẳng lẽ là đều muốn đòi lại chủ kí sinh, đến Anh Chiêu trên thân đây?"

"Ha ha ha ha a ~" bản tiên nhân chiêu bài kiêu ti tiện cười vài tiếng, đồng dạng tức giận trả lời: "Tiểu tử ngươi đừng được tiện nghi còn khoe mẽ rồi, ngươi rồi đi đại khí vận, phải có đột phá!"

"Trong cơ thể ngươi cái này gốc khổ thảo, chỉ sợ đã có trên vạn năm Linh khí, như thường ngày mà nói, như thế dài thọ thực vật, tất nhiên sẽ thành yêu, làm loạn nhân gian, trở thành một phương hướng bá chủ."

Bản tiên nhân một bên lắc lắc mập mạp đầu tại Trần Điều trước mắt lắc lư, một bên ti tiện hề hề nói:

"Nhưng mà cái này gốc khổ thảo quá không may mắn, nếu như một mực sống ở đó cái Hư bên người mà nói, chỉ sợ sớm đã thành tinh thành yêu, nhưng hảo chết không chết bị cái này tính tình cô quái Anh Chiêu cho nhìn trúng, đưa đến như vậy cái địa phương quỷ quái đến."

"Anh Chiêu là Thượng Cổ Đại Yêu, không biết có bao nhiêu vạn năm tu vi đạo hạnh, áp chế cái này một cây có một chút Linh khí khổ thảo không nói chơi. Vì vậy cái này khổ thảo khổ tu vài vạn năm, rồi lại vẫn không có thể đủ sinh ra tâm trí, nhiều nhất cũng chỉ là một cái có lấy mấy vạn năm Đại Yêu chi Yêu khí Linh thảo mà thôi!"

"Nếu như phán đoán của ta không sai, cái này khổ thảo bên trong nhất định ẩn chứa đại lượng Linh khí yêu có thể, ngươi tốt nhất nắm chặt thời gian chạy nhanh luyện hóa, tất nhiên sẽ lại có đột phá!"

Bản tiên nhân nói nghe tới thập phần có đạo lý, nhưng Trần Điều lúc này đã là bị giày vò người, ở đâu còn có nửa điểm khí lực luyện hóa khổ thảo? đành phải âm thầm cười khổ nói: "Ngươi nói dễ dàng, nhưng này khổ thảo mạnh như thể sức lực, ta đây điểm tu làm căn bản không chịu nổi. Nếu có cái mười năm tám năm còn dễ nói, nhưng bây giờ {bịđộc} Anh Chiêu như vậy mang theo, tùy thời đều chết, cái nào có cơ hội luyện hóa?"

"Đừng, tiểu tử cùng ta còn giả bộ ~?"

Bản tiên nhân khinh thường cười cười, vẻ mặt "Ngươi biết ta biết trời biết đất biết" biểu lộ nói: "Vừa rồi ngươi như thế nào phá giải Xá Lợi tâm pháp, liền như thế nào luyện hóa khổ thảo chứ!"

"Đúng vậy!"

Bản tiên nhân một câu bưng tỉnh người trong mộng, Trần Điều một cái giật mình toàn bộ người đều thanh tỉnh đứng lên.

Vừa rồi ở đằng kia thủy tinh trong thông đạo, đối mặt theo lục quỷ Băng Phách trong chui ra quỷ quái lúc, Trần Điều niệm triển khai Huyền Tự Quyết, ý thức chạy như bay, một cái chớp mắt hình như có một... nhiều năm, cho nên mới phá giải Xá Lợi tâm pháp.

Hôm nay đối mặt tình huống tuy rằng chi tiết bất đồng, nhưng thân thể to lớn phương hướng nhưng là cùng loại, chỉ cần có đầy đủ thời gian, hơn nữa ngăn chặn khổ thảo kinh người mọc, Trần Điều xác thực có thể chậm rãi đem luyện hóa, không cần quan tâm không gian thời gian hạn chế!

"Ngươi mập mạp chết bầm, thời điểm máu chốt còn rất có tác dụng đấy."

Trần Điều hư nhược mà cười cười, coi như là đối với bản tiên nhân nói cảm ơn, sau đó thừa dịp bản tiên nhân câu kia "Ta không phải là béo chỉ là không gầy" nói ra miệng lúc trước, nhanh chóng niệm triển khai Huyền Tự Quyết.

"Hô... !"

Một hồi gió nhẹ quét, thổi tới Trần Diêu bên cạnh thân thời điểm, lại đột nhiên đình chỉ xuống. Theo gió này sức lực đình chỉ, Trần Diêu thần thức lần nữa ly thể, tại vô hạn trong nháy mắt chạy như bay đứng lên!

Tuy rằng đã mấy lần tiến vào cái này kỳ diệu lúc giữa không trung, nhưng mỗi lần thông qua Huyền Tự Quyết mở ra cái này một cái chớp mắt chi vĩnh hằng đại môn lúc, Trần Diêu vẫn như cũ cảm giác được thập phần mới lạ.

"Hô... Muốn chống cự đau đớn, không thể {bịđược} đau đớn làm cho không chế. Muốn thói quen thống khổ, không thể {vì:là} thống khổ làm cho đem ra sử dụng. Muốn tâm vô tạp niệm, ngũ giác sáu quan, cũng không thể đem ta Trần Diêu trái phải!"

Trần Diêu nhắm mắt Ngưng Tâm, toàn tâm trốn vào đã đến Không Linh cảnh giới ở bên trong, đã có lần trước phá giải Xá Lợi tâm pháp kinh nghiệm, lúc này đây hắn tiến hành đặc biệt thuận lợi, hầu như không có phí bao nhiêu công phu, liền thành công loại bỏ hết tạp niệm, nhanh chóng trốn vào cảnh giới vong ngã.

"Ồ...ô...n...g..."

Bên người hết thấy đều tại biến chậm, bàn tiên nhân thở phì phì béo mặt, Anh Chiêu ngút trời nộ khí, cầm chế khệp kín âm thanh, móng ngựa đập động bước chân, cát bay đá chạy, trùng chim thanh âm, hết thấy hết thấy cũng không lại lần nữa muốn, dần dần biến thành cái kia bên tai lơ mơ có thể nghe tần suất thấp tạp âm.

"Ta muốn nỗ lực, càng thêm nỗ lực, càng thêm quên mình, càng thêm đắm chìm trong đó, quyết không thể có nửa điểm qua loa phân tâm. Đối thủ lần này không giống với lúc trước Băng Phách ác quỷ, Anh Chiêu thế nhưng là Thượng Cổ Đại Yêu, một tia dị động đều sẽ khiến chú ý của nó. Tuyệt đối không thể để cho nó biết rõ, ta đã niệm triển khai Huyền Tự Quyết, trốn vào cái này Không Linh cảnh giới trong!"

Trần Diêu tâm vô tạp niệm, đem sở hữu ngoại giới biến hóa đều ném ra đằng sau, trầm tâm tĩnh khí lên vào vực sâu, làm cho thần trí của mình vô hạn vững vàng, hầu như không có lộ ra nửa điểm chân tướng. Dù là có như vậy trong nháy mắt chấn động kỳ thật cũng không quan trọng, bởi vì tại Trần Diêu hiện nay đang chỗ trong thế giới, trong nháy mắt khái niệm đã cực kỳ bé nhỏ. Vô hạn dài lúc giữa không trung một cái chớp mắt, đối với thế giới chân thật mà nói, liền một cái chút nào gây chần chờ cũng đều không tính.

"..."

Rốt cuộc, liền tần suất thấp tạp âm cũng đã biến mất, Trần Diêu bên người hết thấy đều ngưng lại. Tuy rằng theo vĩ mô đến xem, thời gian vẫn như cũ tại vô cùng chậm tốc độ trôi qua, nhưng đối với Anh Chiêu cùng bàn tiên nhân mà nói, điểm ấy trôi qua đã vượt ra khỏi bọn họ giác quan phạm vi bên ngoài.

"Liền một mạch, luyện hóa khổ thảo!"

Trần Diêu trước mắt chẳng biết lúc nào xuất hiện một cây đại thụ che trời, đột ngột đứng vững tại một mảnh trong cánh đồng hoang vu ương.

Cái này vô biên cánh đồng hoang vu phía trên không có vật gì, không có người âm thanh chim hót, càng không có gió thổi cỏ lay, chỉ có một cây to lớn khổ thảo chính hơi hơi lắc lư, lộ ra một cổ khó tả đáng sợ Âm khí.

"Đợi ta một canh một canh luyện hóa nguoi cây cỏ, cho nguoi trở thành ta tu Tiên chi đồ trợ lực, giúp ta nâng cao một bước!"

Trần Diêu cẩn thận đi về phía trước, cái kia vô biên thống khổ trở nên đồng dạng chậm chạp, tuy rằng hết thấy chậm chạp sau đó, đối với Trần Diêu mà nói đều đã không có chân thật xúc giác. Nhưng đau đớn nhưng là chẳng phân biệt được thời gian đây, bao nhiêu đau đớn tồn tại, dù là thời gian thật sự đình chỉ, nó cũng sẽ vẫn như cũ tồn tại, vô luận như thế nào đều lái đi không được.

"Thói quen cái này thống khổ, làm cho thống khổ trở thành của ta bản năng."

Trần Diêu không ngừng thở nạt vận khí, chậm rãi đi đi lại lại, cuối cùng đi tới khổ thảo trước mặt, vươn tay ra cẩn thận từng li từng tí bẻ một nhúm, sau đó ngồi xếp bằng, bắt đầu cẩn thận luyện hóa.

Một chỗ vô biên cánh đồng hoang vu, một cây thương thiên khổ thảo, một gã tu đạo thiếu niên, một cảnh, một vật, một người, một thế giới, đạo ý dạt dào.

Vô biên phía chân trời bên trong, một chút tinh quang như đậu, bên trong cái kia năm màu rực rỡ sáng rọi lấy chậm đến không thể nhận ra cảm thấy tốc độ lưu chuyển, đó là Trần Diêu cùng ngoại giới duy nhất liên hệ.

Trần Diêu cũng không có tận lực tính toán cái này một cái chớp mắt trong "Thời gian", nhưng thân thể bản năng lại làm cho hắn có như vậy một tia cảm ngộ. Qua hơn mười trời, có lẽ là mấy tháng, Trần Diêu mới cuối cùng hoặc nhiều hoặc ít thích ứng trong cơ thể cái kia vô biên đau đớn, cái kia một cây khổ thảo chỉ lá, cũng mới vừa luyện hóa một cái cạnh góc mà thôi.

"Tuy rằng tiến vào huyệt động này bất quá một hai ngày thời gian, nhưng ta đã tại đây thần thức trong nháy mắt vĩnh hằng trong ngày người tựa hồ có một... nhiều năm, rõ ràng đối với cái này dị không gian đã có một tia quyền luyện, thật sự là châm chọc."

Trần Diêu tự giễu cười cười, tại vô biên trong thống khổ không ngừng luyện hóa lấy khổ thảo, trong cơ thể tiên năng chậm rãi lưu chuyển, như là tự cấp khổ thảo chỉ lá súc tựa như, không ngừng cọ rửa lấy cái này màu đen cổ quái Linh dược, đem ẩn chứa trong đó lấy Linh khí yêu có thể cho từng giọt

từng giọt rửa sạch đi ra, hóa cho mình dùng.

Im ắng, không người, không có gì, không nghe.

Cái này đen kịt cánh đồng hoang vu đã trở thành Trần Diệu gia đình tinh thần, cái này vô biên yên tĩnh là như thế động lòng người, làm cho Trần Diệu đều bỏ không được rồi đi, hận không thể cả đời đều lưu luyến hơn thế, lại không xuất quan.

Thì cứ như vậy tĩnh tọa bất động, thời gian lại đi qua một tháng, một cành cây cỏ tính cả kia kinh mạch, rốt cuộc {bịđược} luyện hóa hoàn tất.

"Không ngừng cố gắng, tiếp tục luyện hóa!"

Trần Diệu trong lòng như vậy nghĩ đến, nhưng trong thời gian ngắn liên tục vận dụng Huyền Tự Quyết, rồi lại hiển nhiên vượt ra khỏi hần có khả năng thừa nhận cực hạn. Ngay tại Trần Diệu lại gỡ xuống một cành cây cỏ chuẩn bị luyện hóa thời điểm, một loại rét thấu xương đau đớn rồi lại chui vào đầu óc của hần.

"Cái này... Chẳng lẽ thân thể của ta đã không chịu nổi sao?"

Trần Diệu giật mình, trợn mắt nhìn qua, chỉ thấy một thân đạo bào trên máu tươi đầm đìa, thò tay vừa sờ, miệng mũi chỗ đều có huyết dịch nhỏ xuống, thân thể đã đến cực hạn.

"Hô... Dù là lại lưu luyến, cũng không có thể thật sự chết ở chỗ này a!"

Trần Diệu đứng dậy, gương mặt nhìn về phía không trung cái kia duy nhất tinh quang, dài than một hơi, lâm bẫm:

"Nếu như đã thành thói quen khổ thảo thiếu cháy đau đớn, vậy liền trước thần thức trở về cơ thể, xuất quan đi... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104:: Nói mà có thư

"Hô..."

Trần Diệu tâm niệm vừa động, thuận lợi xuất quan, bên tai cái kia quen thuộc hàn phong lại lần nữa thổi vang, Anh Chiêu tiếng bước chân cũng một lần nữa vang lên.

"Ta không phải là béo ta chỉ phải không gầy!"

Bàn tiên nhân thở phì phì béo mặt tại Trần Diệu trước mắt đi lang thang, vừa dứt lời liền phát hiện Trần Diệu thần sắc đã có biến hóa, hồ nghi nói: "Tiểu tử nguoi, động tác rất nhanh đi!"

"Còn không phải nhờ có Bàn gia chỉ điểm~?"

Trần Diệu nhếch miệng cười cười, đối với bàn tiên nhân vụng trộm dựng thẳng cái ngón tay cái.

"Như thế nào đây? Toàn bộ luyện hóa? Bỏ ra mấy năm thời gian a?"

Bàn tiên nhân chẳng hề để ý mà hỏi, hỏi tương lại lúc trước nhìn thấy Băng Phách ác quỷ cùng Anh Chiêu thời điểm bối rối thần tình, thật không biết đến cùng bao nhiêu cái mới thật sự là bàn tiên nhân.

"Làm sao có thể." Trần Diệu cười khò nói: "Bất quá luyện hóa một căn kinh mạch mà thôi, còn có vài gốc kinh mạch chưa luyện hóa, nhưng thân thể đã ăn không tiêu, trước hết xuất quan."

Cùng bàn tiên nhân đánh cái rắm thời điểm, hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, Trần Diệu trước mắt xuất hiện một cái nhắc nhở lan can, bên trong viết nội dung làm cho hần lại là một hồi mừng rỡ.

"Người thuộc tính gặp đã toàn diện bay lên, mời đến vào thuộc tính trước mặt tầm xem xét."

Trần Diêu mừng rỡ trong lòng quá đỗi, lần trước xuất hiện cùng loại nhắc nhở, là ở hần luyện hóa túi mật rắn, phá vỡ mà vào Luyện Cốt cấp hai thời điểm. Cái kia mới lần đầu duy nhất lần liền đã lấy được tổng cộng 20 từng điểm mấy, thân thể thuộc tính đã nhận được thật lớn tăng cường, đến nay nhưng làm cho Trần Diêu khắc sâu ấn tượng.

"Lần này không biết lại có bao nhiêu thu hoạch, tranh thủ thời gian nhìn xem!"

Tại không làm cho Anh Chiêu chú ý điều kiện tiên quyết, Trần Diêu làm giả như trước suy yếu vô cùng, theo thân thể lác lư rất nhanh điểm tuyến thuộc tính trước mặt tám, xuất hiện kết quả quả nhiên không để cho hần thất vọng.

"Sở hữu thuộc tính toàn bộ +5!"

Trần Diêu tìm đập không thôi, nhìn kỹ lại, lực lượng theo 33 biến thành 38, tăng thêm cấp một "Lực lượng biên độ tăng trưởng" kỹ năng, thực tế đã có 41 điểm nhiều.

Nhanh nhẹn theo 20 biến thành 25, đang bình thường tự nhiên sinh vật bên trong đã hầu như không có địch thủ.

Tiền năng từ 23 phát triển {vì: là} 28, dù là tại hàn thanh môn trung phẩm cũng đã được coi là phải không tục.

Thể lực cũng theo 15 biến thành 20, bình thường cường độ làm việc tay chân dù là liên tục mấy ngày mấy đêm cũng sẽ không cảm thấy mỏi mệt.

Đây quả thực là một cái siêu nhân!

Trần Diêu trong lòng tuy rằng hưng phấn, nhưng cũng không dám có dư thừa tỏ vẻ, dù sao điểm ấy thuộc tính tăng trưởng, đối lập lên chính mang theo bản thân đi ra ngoài Anh Chiêu, vẫn có như một cái con muỗi, chưa đủ nhắc tới. Nếu là bị Anh Chiêu phát hiện mình âm thầm làm bực này tay chân, chỉ sợ thực gặp tại chỗ đã bị bóp chết.

"Bất quá một cây rễ cây cỏ thì có lớn như thế công hiệu, nếu là có cơ hội đem khổ thảo toàn bộ luyện hóa lời nói..."

Trần Diêu quả thực không dám tưởng tượng bản thân gặp lấy được bao nhiêu đột phá!

"Lẹ xẹp, lẹ xẹp "

Đột nhiên, Anh Chiêu bước chân dừng lại, dẫn tới Trần Diêu một hồi kinh hãi, sợ mình mờ ám {bị: được} Anh Chiêu phát hiện.

"Tiểu quý, sẽ khiến ta qua sông!"

Anh Chiêu giậm dừ mắng mỏ một tiếng, ngay sau đó một cổ nước chảy chấn động thanh âm truyền đến, Trần Diêu cái này mới phản ứng tới:

Bọn hần đã đi tới Hư sông bên cạnh rồi!

"Chích "

Nhiệm vụ mới cũng tùy theo xuất hiện, phía trên vẫn tự lại rõ ràng bất quá biểu thị lấy "Trả nợ khổ thảo" chữ.

"Đứng rồi, còn phải đem khổ thảo rễ cái trả nợ cho Hư!"

Trần Diêu cũng đang có ý này, liên tục không ngừng bắt đầu ở trong cơ thể thao tác, chịu đựng rét thấu xương đau đớn, đem đã trong người mọc rễ khổ thảo cho nhổ tận gốc, sau đó lợi dụng tiền năng đem khổ thảo rễ cái gỡ xuống, âm thầm bỏ vào đan điền cạnh ngoài.

"Tiểu tử ngốc, nguoi điên rồi sao? !"

Chứng kiến Trần Diêu cử động, bản tiên nhân quả thực không thể giải thích vì sao, mắng thầm "Tuy nói ta đại nhiệm vụ hệ thống vô cùng cường đại, sẽ không làm sai lầm nhắc nhở. Nhưng mà dù nói thế nào, cái này cũng không quá đáng là một người bình thường nhiệm vụ, hơn nữa đối với bản thân tu hành vô ích, cùng lắm thì chính là một ít kinh nghiệm ôn tồn nhìn qua mà thôi. Như thế nào tính cũng không bằng từng bước luyện hóa khổ thảo rễ cái đến có lợi a!"

"Cho nên nói nguoi là tiên, ta là nguoi." Trần Diêu tự giễu nói: "Sinh làm nguoi điểm trọng yếu nhất, chính là nói mà có thư."

"Quả thực không thể nói lý." Bản tiên nhân béo miệng một vênh lên nói lầm bầm: "Bất quá tùy nguoi là xong, ngược lại chính là khổ thảo cũng không phải ta đẩy, đến lúc đó thực lực chưa đủ lên không được tinh đình cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ~ "

Nói xong câu đó, bản tiên nhân lần nữa trốn vào hệ thống bên trong, không đi ra ngoài nữa.

"Rầm Æ Æ Æ "

Lúc này, một tiếng tiếng nước truyền đến, Trần Diêu vùng trộm híp mắt nhìn qua, chỉ thấy cùng mình qua sông lúc giống nhau, một mảnh to lớn lá sen trôi nổi tới, chậm rãi dừng ở bên cạnh bờ.

"Lẹp xẹp, lẹp xẹp "

Anh Chiêu ngược lại là không chút khách khí, cũng không nói một tiếng cảm ơn, trực tiếp móng ngựa một bước đạp đi lên. Lá sen tùy theo trầm xuống, nhận nhạo mở một lớp rung động, sau đó chậm rãi úc động đứng lên, hướng về bên kia bờ sông trôi đi.

"Hô..."

Theo Anh Chiêu cùng một chỗ bước lên lá sen, Trần Diêu trong nháy mắt cũng cảm giác được một cỗ hàn khí đem bản thân chăm chú bao bọc, một hồi không nói ra được Âm khí oán khí kéo tới, coi như một cái chày ở nơi này không biết bao nhiêu năm tháng oan hồn, đang tại hướng Trần Diêu thổ lộ hết bản thân niềm thương nhớ.

Trần Diêu biết rõ, đây là giá đưa lên cho tín hiệu của mình, có lẽ là bởi vì Trần Diêu không có cầm trong tay khổ thảo mà đến cảm thấy bất mãn, có lẽ là bởi vì Trần Diêu đem Anh Chiêu cho đưa tới cảm thấy sợ hãi, loại này phức tạp tình cảm hội tụ cùng một chỗ, đã trở thành cái này cỗ xuyên việt vài vạn năm thời gian hàn phong, thổi Trần Diêu băng lãnh thấu xương.

"Rầm Ào Ào' "

Lá sen đi đến trong nước sông, Trần Diêu cảm thấy thời cơ đã đến, thừa dịp Anh Chiêu nổi giận dùng dùng nhìn về phía bên kia bờ sông trong nháy mắt, rất nhanh lấy ra trong cơ thể khổ thảo rễ cái, phóng tới bằng lãnh rét thấu xương sông trên nước nhẹ nhàng buông tay, đem đầu nhập vào trong nước.

"..."

Ngay trong nháy mắt này, trăm triệu năm đến không ngừng chảy xuôi này dưới mặt đất sông ngầm đột nhiên dừng lại, hết thấy đều giống như {bịđược} nhân xuống tạm dừng khóa tựa như, mặt nước không có một tia chấn động, liền về này bao giờ cũng không có ở đây thời lất phất hàn phong cũng hoàn toàn đình chỉ xuống.

"Người đang làm cái gì trò? ! Lại dám đem ta đứng ở trong nước sông? ? Cần thận ta đem người thúc Cạn! !"

Anh Chiêu không biết giá trị, tự nhiên là đột nhiên giận dữ, lớn tiếng trách cứ. Cái này vài tiếng quát trách tựa hồ đem nước sông cho mất tỉnh như vậy, một hồi gió lạnh thổi qua, nước sông tiếp tục chậm rãi lưu động đứng lên.

Chỉ là tại đây tiếng nước chảy bên trong, Trần Diêu rõ ràng đã nghe được một hồi hơi yếu tiếng khóc, nương theo lấy nhiều tiếng thờ dài.

"Hư..."

Trần Diêu nhẹ giọng hô hoán Hư tên, cúi đầu hướng nước sông ở chỗ sâu trong nhìn lại. Không biết có phải hay không Hư cố ý gây nên, Trần Diêu rõ ràng liếc nhìn đáy sông, ở đằng kia đen kịt nước sông chỗ sâu nhất, một đường rất nhỏ đến hầu như không thể nhìn thấu ánh sáng nhạt hiển hiện, bên trong một cây khổ thảo chỉ cần chính theo nước gọn chậm rãi phiêu động, dần dần rơi xuống dòng sông dưới đáy.

Khổ thảo về, đi theo sóng gọn dạng, hết thấy xem ra đều là như vậy tự nhiên hài hòa, tựa như hôm qua tái hiện.

Hoặc là nói, hết thấy có lẽ liền từ không biến qua.

"Rầm rầm "

Nước sông lưu động, ở đằng kia đáy sông ở chỗ sâu trong, từng đạo nước sông coi như từng con một bàn tay nhỏ bé, đang tại cẩn thận vây quanh khổ thảo đảo quanh, yêu quý vô cùng đem vuốt ve.

"Rốt cuộc đã trở về."

Trần Diêu thấy được trong mắt rơi xuống một giọt rõ ràng nước mắt, vài vạn năm phân biệt, trong đó tư vị, có lẽ chỉ có Hư cùng khổ thảo mới có thể hiểu rõ.

"Chích "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở cũng đúng hạn tới, Trần Diêu thế giới danh vọng gia tăng lên 10 điểm, kinh nghiệm đã gia tăng rồi 20 điểm

Chính như bàn tiên nhân nói, khổ thảo Linh khí tinh túy ở nơi này rễ cái bên trong, nếu là đem thuận lợi luyện hóa, Trần Diêu có thể có được tuyệt không chỉ có cái này 10 điểm danh vọng cùng 20 điểm kinh nghiệm EXP đơn giản như vậy.

Nhưng mà nhân tình khó khăn, tâm cảnh khó bình, nếu như Trần Diêu không đem cái này khổ thảo chỉ cần trả nợ cho Hư mà nói, có lẽ hán vĩnh viễn cũng không có thể nhận thức loại này kỳ diệu mà lại cảm động tình cảm, cũng vĩnh viễn sẽ không rơi xuống một giọt này rõ ràng nước mắt.

"Ta nên... Ước chừng là làm một chuyện tốt đi... !"

Trần Diêu trong lòng nghĩ như vậy.

Chỉ chốc lát sau, lá sen cũng đã bay tới bên kia bờ sông, tại Anh Chiêu đạp động trên vỏ ngựa bờ lúc trước, một cỗ hàn phong quét, mon trón Trần Diêu

đầu ngón tay.

Trần Diêu thấp mắt nhìn qua, tại hán trong tay lá sen biên giới, xuất hiện một nhóm âm đạm văn tự, đây là Hư mang cho Trần Diêu cuối cùng tin tức.

"Ngày đó báo ân "

Trần Diêu mỉm cười đối với cái này vô tận nước sông nhẹ gặt đầu, theo Anh Chiêu đã đi ra nơi đây.

"Lẹp xẹp, lẹp xẹp, lẹp xẹp "

Trên đường đi, Anh Chiêu không có lại đối với Trần Diêu nói chuyện, mà là một mực nổi giận ùng ùng chạy đi, lúc trước Trần Diêu tiến vào huyết động lúc làm cho đụng phải cái kia trùng trùng điệp điệp cửa ải khó, vô tận dị thú, tựa hồ cũng đối với Anh Chiêu có chút kiêng kị, không có một cái nào dám ra ngoài ngăn trở.

Một người một yêu một đường thông hành không trở ngại, không bao lâu liền đi tới một cái làm cho Trần Diêu cảm thấy có một chút quen thuộc địa phương.

Trần Diêu trước mắt, huyết động thông đạo đột nhiên rộng rãi đứng lên, đỉnh cũng dần dần cao ngất, tựa hồ tại cách đó không xa thì có một chỗ có chút lớn thạch thất, so với trên đường đi đại bộ phận không gian đều muốn rộng rãi không ít.

"Nhân loại tiểu quý, cho ta giả chết."

Hồi lâu không nói gì Anh Chiêu hiếm thấy giận tái mặt, đầu cũng không thấp đối với Trần Diêu nói:

"Ta không muốn cùng người kia động thủ... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105:: Vạn năm cuộc chiến

"Nhân loại tiểu quý, cho ta giả chết, ta không muốn cùng người kia động thủ."

Từ khi chạm mặt đến nay vẫn kiên ngoan vô cùng Anh Chiêu, chẳng biết tại sao đã đến huyết động dựa vào bên ngoài một chỗ thạch thất phụ cận lúc, đột nhiên thần sắc âm trầm, biểu lộ ngưng trọng lên, nhẹ giọng đối với Trần Diêu nói nhỏ một câu. {các loại:chờ} Trần Diêu ngẫm hiểu ngừng thở, không chế tiên năng không hề lưu chuyển lúc, mới tiếp tục di chuyển móng ngựa, đi thẳng về phía trước.

Chỗ này thạch thất, chính là trước kia Trần Diêu đám người đã từng đi ngang qua đây, đang ngủ say Viễn Cổ thủ vệ gian phòng.

"Khò khè..."

Cái kia quen thuộc tiếng lẩm bẩm truyền đến, như trước coi như Lôi Minh, chấn cả cái huyết động đều đang run rẩy. Tuy rằng trên thực tế lần trước nhìn thấy Viễn Cổ thủ vệ, bất quá là hơn mười canh giờ lúc trước mà thôi, nhưng bởi vì nhiều lần tiến vào Không Linh cảnh giới, khổ tu tâm pháp luyện hóa khổ thảo, tại Trần Diêu trong cảm giác, giống như có lẽ đã dường như đã có mấy đời.

"Ài..."

Viễn Cổ thủ vệ tự nhiên cũng cảm nhận được Anh Chiêu siêu nhiên Yêu khí, chậm rãi theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, cái kia vô cùng to lớn thân ảnh mờ hồ vẫn như cũ tựa ở thạch thất một góc, cùng Trần Diêu bọn hán lúc rời đi không hề khác nhau.

"Một triệu mộng tỉnh, Anh Chiêu giá lâm "

Viễn Cổ thủ vệ cầm lấy cái kia cổ quái ngữ pháp, long âm thanh nói: "Chẳng lẽ mấy cái vật nhỏ {bị:được} người cho bắt được?"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, cái này Viễn Cổ thủ vệ nhìn như đối với bọn họ đoàn người này không hề hứng thú, nhưng trên thực tế rồi lại cái tại trong lòng chưa bao giờ quên mất. Xem ra là một cái có phần có trách nhiệm cảm giác thủ vệ, nếu không phải đi theo Anh Chiêu cùng nhau đến đây, chỉ sợ thật sự sẽ giữ lời hứa, đem Trần Diêu một đoàn người giết chết ở chỗ này.

"Không sai, ta muốn đi ra ngoài, ngươi tránh ra cho ta!"

Anh Chiêu mặc dù đang cố hết sức khống chế tâm tình của mình, nhưng có lẽ là Trần Diệu trên thân Xá Lợi Phất quang khôi gọi lên nó quá nhiều nhớ lại, vì vậy âm điệu ngữ khí khó tránh khỏi có chút kích động, tức giận đáp lại nói.

"Ha ha, vì sao ta muốn cho mở?"

Viễn Cổ thủ vệ đối với Anh Chiêu tuy rằng coi như tôn trọng, nhưng hiển nhiên cũng rất có lực lượng, nhập lại không lùi bước, ngược lại trào phúng tựa như mở miệng nói: "Ta và ngươi cùng ở chỗ này không biết bao nhiêu năm tháng, từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, riêng phần mình thủ hộ tốt chức trách của mình. Vì sao hôm nay ngươi lại đột nhiên nổi giận đùng đùng muốn xuất quan? Chẳng lẽ vật nhỏ này trên người có cái gì cực kỳ khủng khiếp đồ vật, dẫn tới ngươi Anh Chiêu cũng tâm thần động rung?"

"Ngươi..."

Viễn Cổ thủ vệ một câu trong đấy, nói Anh Chiêu trên thân nộ khí lại tăng lên vài phần, nghiêng răng cường ép chịu đựng lửa giận trong lòng, gần từng chữ: "Cùng ngươi không quan hệ!"

"Nếu như cùng ta không quan hệ, ta đây lại vì sao phải hồng mắt quy củ, cho ngươi ly khai nơi đây đây?"

Viễn Cổ thủ vệ không kiêu ngạo không siểm nịnh, chữ chữ châu ngọc, nói Anh Chiêu có chút đuối lý, nhất thời cũng không biết nên như thế nào đáp lại.

"... Ý của ngươi, chính là không cho ta đi... ?"

Anh Chiêu trầm ngâm sau nửa ngày, mở miệng trầm giọng nói.

"Không sai."

Viễn Cổ thủ vệ hơi hơi nghiêng đầu, một cổ cường đại vô cùng Yêu khí tràn ngập, tràn đầy cả lúc giữa thạch thất, cùng Anh Chiêu trên thân Yêu khí chống lại mà không rơi vào thế hạ phong.

"Hừ..." Anh Chiêu hừ lạnh một tiếng, trong lòng dĩ nhiên triển khai sát niệm, tức giận nói: "Ngươi cũng biết cùng ta đối nghịch ra sao kết cục?"

"Ta tự nhiên sẽ hiểu." Viễn Cổ thủ vệ thanh âm nghe không xuất ra nửa điểm chấn động, ngạo nghễ nói.

"Biết rõ sẽ phát sinh cái gì, còn muốn giữ gìn cái gì buồn cười chức trách, chẳng phải là tự chịu diệt vong?"

Đối mặt Anh Chiêu khiêu khích, Viễn Cổ thủ vệ cũng không lùi bước, trầm giọng cười nhẹ vài câu, lại chậm rãi ngồi dậy, bình yên ổn thỏa tại thạch thất một góc, cất cao giọng nói: "Cổ hủ cũng tốt, tự chịu diệt vong cũng được, đều tại tại ta lựa chọn của mình."

"Theo ta và ngươi cũng biết 'Lúc kia' lên, cho tới bây giờ, ta chưa bao giờ quên mất đối với 'Ân nhân' hứa hẹn. Chức trách của ta, chính là không cho bất luận cái gì sống đồ vật từ nay về sau chỗ thông qua, ly khai chỗ này lao lộng, Tuyên Cổ đến nay, chưa bao giờ thay đổi."

"Hừ." Anh Chiêu hừ lạnh một tiếng, hai mắt nhú lại nói: "Bao gồm ta?"

"A..." Viễn Cổ thủ vệ cực lớn đầu lâu một chút, mang theo từng trận khủng bố gió yêu ma, kiên định nói: "Bao gồm ngươi."

"..."

Anh Chiêu sớm đã nhẫn nại đã đến cực hạn, hôm nay đạt được như thế khẳng định trả lời thuyết phục, biết rõ một trận chiến đã không thể tránh được. Chỉ thấy thử nhất đôi yêu mắt đột nhiên trừng, lộ ra một cổ coi như Chủy thủ bình thường băng lãnh sát khí, tức giận nói: "Muốn chết... !"

"Vèo!", "Oanh!"

Theo hai tiếng cực lớn nổ vang, hai cái cổ không biết bao nhiêu vạn năm đạo hạnh Thượng Cổ Đại Yêu hầu như đồng thời đột nhiên thân hình khê động, nhanh chóng hướng trong thạch thất chạy đi, hai đạo bóng đen lóe lên, vạn năm cuộc chiến ầm ầm mở ra!

"Oanh! ! !"

Mãnh liệt vô cùng Yêu khí tại trong thạch thất điên cuồng nhảy lên động, hai cổ khó có thể nói nên lời cường đại yêu có thể lẫn nhau va chạm, sinh ra cực kỳ đáng sợ lực phá hoại. Từng trận sóng xung kích đồ xuống mà ra, hung hăng cọ rửa lấy cả đầu u ám thông đạo, những nơi đi qua cát bay đá chạy, vạn vật đều diệt!

"Thật là đáng sợ... !"

Anh Chiêu đột nhiên lao ra thời điểm, đem trong tay Trần Diệu tiện tay một ném, ném vào thạch thất vào miệng phụ cận. Theo cái này có một không hai đại chiến khai hỏa, Trần Diệu cũng bị hai cổ cường hãn đến nghịch thiên yêu có thể trừng kích bay ra ngoài, hung hăng đâm vào trên thạch bích, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi đến.

"Oanh oanh oanh!"

Hai cái Thượng Cổ Đại Yêu chiến đấu, cùng Trần Diêu lúc trước trải qua chiến đấu hoàn toàn bất đồng, từng đạo quang mang chói mắt bên trong, song phương chiêu số thủ pháp đều không nhưng nhãn quan. Chỉ có thể cảm nhận được vô tận yêu có thể tỏ khắp, áp chế Trần Diêu không thể động dậy, hầu như phải được gãy xương sai, {bịđược} cái này chiến đấu làn gió triệt để nghiền nát.

"Anh anh anh "

Cùng lúc đó, Trần Diêu chú ý tới, cái này trong thạch thất tựa hồ có không ít Thượng Cổ cấm chế, tuy rằng hai cái Đại Yêu uy năng vô biên, nhưng chúng nó chiến đấu nhưng lại không đem thông đạo cùng thạch thất hủy hoại, ngược lại không ngừng bắn ngược. Kinh quá nhiều lần bắn ngược diễn xạ suy yếu sau đó, chợt bị thạch bích vừa thu lại, áp chế tại cấm chế tầng ngoài, không bao lâu liền bị hấp thu hầu như không còn.

"Ngọn núi này bản thân chính là một cái cực lớn cấm chế!"

Trần Diêu trong lòng rung động không thôi, cái này thượng Nhạc Sơn mạch quả thực coi như một cái vật còn sống, còn sống trăm triệu năm sau đó vẫn đang có được hoạt tính. Ở trong đó là bất luận cái gì tiên năng yêu có thể, chỉ cần tiếp xúc đến thân núi, cũng sẽ bị kia dần dần hấp thu, hóa cho mình dùng. Nếu là vùng núi này bản thân hóa yêu mà nói, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi!

"Cái này là bực nào số lượng khổng lồ, rõ ràng có thể làm cho sơn mạch đều đã có hoạt tính, cái này thi pháp người chỉ sợ đã có thông thiên khả năng!"

Trần Diêu trước mắt, từng trận hào quang nổ mà lại sinh ra, lơ mơ có thể thấy được hai luồng vàng sáng chính lẫn nhau đan vào, không ngừng phát ra kinh Thiên động Địa âm thanh, hầu như muốn đem toàn bộ mặt đất đều cho phát động.

"Oanh oanh oanh!"

Trước đây chưa từng gặp chiêu số, mang theo vô biên uy thế công hướng đối phương, Trần Diêu liền chiêu số chỉ biểu tượng đều thấy không rõ lắm, căn bản không cách nào hiểu thấu đáo.

"Thật sự là đáng tiếc! Nếu như tu vi của ta cao siêu một ít, có thể có đại năng chỗ học mà nói, chỉ là quan sát cuộc chiến đấu này, chỉ sợ cũng có thể ngộ ra rất nhiều đạo lý chiêu số, tu vi bay lên mấy cái bậc thang!"

Trần Diêu một bên cảm thán, một bên nỗ lực đè nén bản thân cái kia {bịđược} chiến đấu làn gió quét điên cuồng không thôi trái tim, từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, đem hết toàn lực đều muốn từ trong hấp thu một ít "Bảo tàng", nhưng vô luận hấn cố gắng như thế nào, nhưng vẫn như thế chẳng được gì.

"Không thể {bịđược} cái này chiến đấu mê tâm trí! Hiện tại đúng là thời cơ tốt nhất, chúng nó song phương chiến đấu chẳng phân biệt được cao thấp, ta có thể thừa cơ chạy trốn nơi đây!"

Tận dụng thời cơ mất rồi sẽ không trở lại! Trần Diêu tâm ý nhất định lập tức hành động, dùng toàn lực đem toàn thân tiên năng đều tập trung vào Xá Lợi phía trên, nỗ lực thúc giục Phật quang, muốn muốn nhờ Phật quang hộ thể, một lần nữa đạt được tự do hành động năng lực!

"Anh anh "

Không bao lâu, âm đậm Phật quang chậm rãi thấp sáng, so với cái này trong thạch thất đáng sợ yêu có thể, cái này nhất tinh Phật quang coi như đem đóm, {bịđược} gió yêu ma thổi tung bay bất định, thoát nhìn tùy thời cũng có thể dập tắt.

Nhưng điểm ấy Phật quang dĩ nhiên đầy đủ, chỉ cần có thể tại yêu có thể trọng áp phía dưới không bị áp chế, có thể di chuyển hai chân, Trần Diêu liền có rất lớn cơ hội chạy ra tìm đường sống!

"Hai vị Đại Yêu, các ngươi chậm rãi đập vào, tiểu đệ đi trước ~!"

Không bao lâu, Trần Diêu cũng cảm giác một cỗ nhiệt năng theo đan điền bắt đầu lan tràn, dần dần đi khắp toàn thân. Sau đó tay chân cũng cảm nhận được ấm áp, trong đầu lại lần nữa vang lên từng trận Phật hiệu, coi như thần năng hộ thể, run rẩy run rẩy đứng dậy.

"Đập, đập "

Trần Diêu thử bước ra hai bước, tuy rằng trên thân vẫn như cũ cảm thấy giống như lưng đeo thiên quân gánh nặng, nhưng mà xác thực đã có thể tự do hành động. Việc này không nên chậm trễ, Trần Diêu không do dự nữa, lập tức di chuyển bước chân, vòng quanh thạch thất biên giới rất nhanh bồn tẩu, hướng ra phía ngoài bộ huyết động chạy tới.

"Oanh oanh oanh!"

Trong thạch thất chiến đấu âm thanh không ngừng, hai vị Thượng Cổ Đại Yêu kịch chiến say sưa, căn bản không dưới bận tâm Trần Diêu hướng đi. Tại đây chưa từng đại chiến yểm hộ phía dưới, Trần Diêu thuận lợi ly khai thạch thất, lúc cách mấy ngày, cuối cùng lần nữa bước chân vào bề ngoài trong huyết động.

"Trốn ra được!"

Trần Diêu trong lòng một hồi kích động, bước chân liên tục, tiếp tục ra bên ngoài giống như nổi điên chạy trốn. Tại phía sau hắn, kinh khủng chiến đấu âm thanh không ngừng truyền đến, nương theo lấy đã không không chế được Yêu khí bốn phía tán loạn, chấn cả cái lối đi đều đang run rẩy, cảnh tượng coi như tận thế, làm cho lòng người rất sợ sợ.

"Thừa dịp cái này thời cơ, liền một mạch, lập tức chạy khỏi nơi này!"

Trần Diêu không dám có chút lưu lại, không ngừng di chuyển hai chân, hướng ra phía ngoài rất nhanh chạy tới. Theo khoảng cách thạch thất càng ngày càng xa, sau lưng Yêu khí cũng dần dần pha loãng rồi xa, trên thân áp lực chợt giảm, Trần Diêu tốc độ vừa nhanh thêm vài phần!

"Đạp đạp đạp đạp "

Theo Trần Diêu không ngừng chạy trốn, bên người cảnh tượng cũng dần dần quen thuộc đứng lên, to lớn Biên Bức trong sào huyết, ngày xưa Bức Vương cùng đàn biên bức sớm đã không biết tung tích, có lẽ là {bịđược} Yêu khí rung động, trốn được không biết tên nơi hẻo lánh.

Xa hơn bên ngoài chạy ra một đoạn đường, thông đạo bắt đầu dần dần hẹp hòi nhỏ đi, không bao lâu, Trần Diêu đi ngang qua một chỗ quen thuộc địa phương, nghiêng mắt nhìn đi, hai cái thật nhỏ thạch thất tại bên người hai bên xuất hiện, hiện trường còn có thể chứng kiến bộ phận thông đạo bị phá hủy dấu vết, tựa hồ có một cuộc chiến đấu tại trước đây không lâu vừa mới phát sinh qua.

"Đây là lần đầu tiên tiếp xúc điểm!"

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, nơi này đúng là lúc ấy hắn cùng với Duyệt Nhi cùng với Tô Hiền Dũng đột nhập huyết động lúc, làm cho trải qua lần đầu tiên tiếp xúc điểm. Ở chỗ này bọn hắn phân mà hóa chi, đem hai đầu trăm năm động nguyên, cùng với một đầu nghìn năm động nguyên cho tại chỗ giết hết, thông qua được huyết động đệ nhất trọng cửa khẩu.

Đến nơi này, nói cách khác, khoảng cách chính thức cửa động bất quá ba cây số đường!

Trần Diêu càng hưng phấn lên, vừa muốn tiếp tục ra bên ngoài chạy trốn, sau lưng lại đột nhiên vang lên một tiếng sắc nhọn âm thanh.

"Hi! ! !"

Tiếng vang không rơi, một cổ nòng hậu dày đặc mà yêu khí cường đại ngay lập tức xâm nhập tới, trong nháy mắt vàng sáng mãnh liệt, coi như một cái ác ma tay, đem Trần Diêu định tại nguyên chỗ, không thể động đậy!

"Cái này Yêu khí... Chẳng lẽ... ? !"

Trần Diêu còn chưa tới kịp làm ra phản ứng, chỉ cảm thấy trong đó một đám Yêu khí coi như đao nhọn, theo hậu tâm hắn đột nhập, hung hăng vào trong cơ thể hắn!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106:: Thượng Cổ Yêu khí

"Cái này... Chẳng lẽ... ? !"

Tại Trần Diêu sau lưng, một cổ cường đại vô cùng Yêu khí kéo tới, đem hoàn toàn định trụ, còn chưa tới kịp phản ứng, trong đó một đám Yêu khí liền biến thành đao nhọn lưỡi dao sắc bén, hung hăng từ sau trung tâm đâm vào Trần Diêu trong cơ thể, đem bám ngay tại chỗ!

"Ách... !"

Hầu như tại trong nháy mắt, Trần Diêu cũng cảm giác được toàn thân khí quan đều bị Yêu khí bao vây, hung hăng cảm ở lòng bàn tay. Theo Yêu khí không ngừng xâm nhập, hắn lực phủ ngũ tạng đều thật giống như bị thấm tại nọc độc bên trong, vô biên thống khổ kéo tới, so với lúc trước khổ thảo nhập vào cơ thể lúc càng lớn!

"Cái này Yêu khí... Vào trong cơ thể ta... Hồng huyết... !"

Trần Diêu tại chỗ co quắp ngã xuống đất, toàn thân thật giống như bị ngâm tại yêu có thể chi hải ở bên trong, vô tận đau đớn kéo tới, từng đợt coi như thủy triều, đưa hắn từ đầu đến chân cọ rửa một lần lại một khắp. Không bao lâu, Trần Diêu liền nhịn không được, phun một miệng phun ra một ngụm lớn

máu tươi.

"Yêu khí giống như độc, nhập vào cơ thể tức thì đánh chết!"

Trần Diêu mặc dù chỉ là cái mới vừa vào tiên môn nhỏ tu sĩ, nhưng mà trụ cột đạo lý còn là hiểu được, người cùng yêu, tuy rằng đều ở đây mệnh mỏng như thế trong thế giới cầu đạo, truy tìm vô tận lực lượng cùng Trường Sinh bí mật. Nhưng người cùng yêu chỉ đạo cũng không toàn bộ giống nhau, người tu Tiên có thể, yêu tìm Yêu khí, lẫn nhau giữa thủy hỏa bất dung, cho dù là một tia va chạm đều sinh ra thật lớn lực phá hoại.

Đối với nhân loại tu sĩ mà nói, Yêu khí chính là thể gian chí độc, may mắn đều có thể lấy kia tính mạng, trái lại cũng thể.

Bất luận kẻ nào loại tu sĩ cùng Yêu thú đại chiến, kiêng kỵ nhất đúng là {bịđộc} đối phương phá thể mà vào, từ bên trong phá hư kia tu hành căn bản. Nếu là bị Yêu khí xâm nhập trong cơ thể, cho dù là cường hãn nữa đại năng, cũng muốn uống trên một bình, không có như vậy mà đơn giản thoát thân.

Mà dưới mắt, một đám Thượng Cổ Đại Yêu vô cùng yêu có thể rồi lại trực tiếp đâm vào Trần Diêu trong cơ thể, trong này thống khổ có thể nghĩ.

"A... !!!!"

Trần Diêu thống khổ hét to lấy, toàn thân mồ hôi rơi như mưa, thất khiếu đều đang chảy máu, trên mặt đất không được lặn qua lặn lại, căn bản không cách nào khống chế thân thể của mình.

"Chua, chua, chua...!"

Yêu khí chua thối nát vô cùng, coi như cường toan (axit mạnh) nước bình thường, nhanh chóng tan rã Trần Diêu trong cơ thể tiên năng phòng ngự, bắt đầu ăn mòn Trần Diêu lục phủ ngũ tạng. Cảm giác này coi như lúc trước tại sống trong phần mộ đối mặt cóc vị toan tựa như, nhưng mãnh liệt hơn mấy trăm ngàn gấp bội, bất luận kẻ nào đều không thể chịu đựng được, lớn hơn hô lên âm thanh.

"Chua... Đúng rồi, chua!"

Hấp hối sắp chết, Trần Diêu đột nhiên nhớ tới, tại trong cơ thể mình còn có bộ phận khổ thảo chưa luyện hóa. Mà khổ thảo đến chất đến đau khổ, cùng cái này đến chua chí độc Yêu khí vừa vặn {vì là} Âm Dương hai mặt, nếu là có thể đem khổ thảo phóng xuất ra tới chống lại, nói không chừng còn có một sợi hy vọng!

"Vừa rồi bản tiên nhân cũng nói, cái này khổ thảo ẩn chứa Linh khí yêu có thể là cùng một cái vặn nắn đạo hạnh Đại Yêu cùng so sánh, nói không chừng có thể trung hoà cái này cổ Yêu khí, sẽ khiến ta có thể thở dốc!"

Trần Diêu bằng vào nghị lực kinh người, cùng với lúc trước {bịđộc} khổ thảo tra tấn làm cho rèn luyện ra chống lại đau đớn năng lực, khó khăn bò người lên, tại chỗ ngồi xuống. Chẳng quan tâm sẽ hay không {bịđộc} hai cái Thượng Cổ Đại Yêu đuổi theo, lập tức Ngưng Thần bình tâm, bắt đầu phóng thích trong cơ thể khổ thảo khả năng.

"Vù vù vù "

Tiên năng thúc giục, đan điền vận chuyển, Trần Diêu không để ý tới gấp cái kia sắp bị Yêu khí ăn mòn hầu như không còn cơ quan nội tạng, hết sức chăm chú vận chuyển tiên năng, toàn bộ hóa thành đầu cái tay nhỏ bé, trong người cái kia khổ thảo chỉ trong rừng rậm rất nhanh vận động, đem từng mảnh cây cỏ nhỏ tận gốc, chịu đựng kịch liệt đau đớn, đem bao trùm tại cơ quan nội tạng bên ngoài, cùng Yêu khí chống lại.

"Xuy xuy xuy "

Phen này hoạt động quả nhiên đã có kỳ hiệu quả, không bao lâu, cây cỏ liền cùng Yêu khí đụng vào nhau, lẫn nhau thúc hóa hòa tan, trung hoà đứng lên.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu không ngừng thở nạt vận khí, hết sức bảo trì trong cơ thể cân bằng, cẩn thận từng li từng tí thao tác cây cỏ di động, đem một tia một đám Yêu khí đều ngăn cản tại đan điền bên ngoài.

"Đan điền chính là tu sĩ gốc rễ, chỉ cần có thể bảo vệ đan điền, thì có sinh cơ, dù là mặt khác khí quan đều tổn hại hầu như không còn cũng không sao cả, giữ được tính mạng mới là sau cùng sau cùng việc quan trọng!"

Trần Diêu trong lòng có quyết đoán, liền không hề có chút dao động. Tại trong cơ thể hãn, Yêu khí coi như mảnh độc xà, không ngừng ngóc đầu lên sọ điên cuồng vây công đan điền của hãn. Trần Diêu tức thì cẩn thận mà rất nhanh lợi dụng tiên năng điều khiển cây cỏ, đem cái này mỗi một lần tiến công đều cho chống đỡ đỡ được, lực lượng bảo vệ đan điền không mất.

"Tĩnh táo, yên ổn, không thể có chút qua loa!"

"Xuy xuy xuy "

Theo cây cỏ cùng Yêu khí lẫn nhau tiếp xúc, Yêu khí chỉ xả đầu lâu tuy rằng còn đang không ngừng ngóc lên tiến công, nhưng mỗi một lần cùng cây cỏ đánh giáp lá cà, tuy nhiên cũng gặp hao tổn thiểu thiểu, thân rắn biến ngắn, đầu rắn cũng bắt đầu thu nhỏ lại.

Mà cùng lúc đó, Trần Diêu trong cơ thể cây cỏ cũng đang không ngừng hao tổn, huyết động chỗ sâu chưa từng đại chiến như trước tiếp tục, Trần Diêu trong cơ thể tức thì đang tiến hành một trận trình độ kịch liệt không thua gì cái kia cuộc chiến đấu đan điền chỉ tranh!

"Xuy xuy xuy "

Yêu khí giảm bớt, cây cỏ cũng tùy theo giảm bớt, Trần Diêu không ngừng tính toán cả hai số lượng kém, tìm kiếm tối ưu xử lý phương án, cố gắng không lãng phí một tia cây cỏ.

"Vù vù..."

Theo thời gian trôi qua, cũng không biết trải qua bao lâu, cây cỏ đã chỉ còn lại có cuối cùng một mảnh, mà Yêu khí, cũng chỉ còn lại có một đường cuối cùng con rắn nhỏ.

"Tê tê...ê...eeee!"

Yêu khí chỉ đầu rắn sọ ngẩng cao, một con rắn thư nhẹ xuất, không ngừng trêu chọc lên trước mắt "Cản đường cây cỏ".

"Vù vù "

Cây cỏ thì tại Trần Diêu dưới sự thao túng không ngừng di động, ứng đối lấy Yêu khí tiến công, không để lại ra một tia không đương.

"Tê tê...ê...eeee... Haaa...!"

Trong lúc đó, Yêu khí chỉ xà đã mất đi kiên nhẫn, đầu rắn đột nhiên duỗi ra, hướng Trần Diêu đan điền phát khởi cuối cùng tấn công mạnh!

"Mơ tưởng thực hiện được!"

Trần Diêu không dám khinh thường, rất nhanh thao túng cây cỏ đi ngăn trở, rốt cuộc tại hai phe một phen đánh cờ sau đó, hung hăng tấn công lại với nhau, phát ra chấn nhiếp nhân tâm trầm đục.

"Xùy! !"

Từng sợi khói xanh, mịt mù mịt mù Yêu khí giằng giũa, từng trận mạch nước ngầm, từng điểm tóc xanh lam đẹp.

Cuối cùng chiến đấu, cuối cùng kết thúc.

"Hô..."

Trần Diêu thở dài ra một hơi, trong cơ thể cuối cùng một đám yêu có thể cũng bị hấn dùng khổ thảo hóa giải. Tuy rằng khổ thảo cũng bởi vậy tiêu hao hầu như không còn, không thể tại ngày sau luyện hóa cho mình dùng, nhưng Trần Diêu nhập lại không cảm thấy đáng tiếc.

Dù sao giữ được tính mạng, so với đề cao tu vi đến trọng yếu hơn.

"Oanh..."

Huyết động ở chỗ sâu trong, chiến đấu tiếp tục, nhiều tiếng trầm đục đem Trần Diêu theo vô tận hư thoát cảm giác trong lâm thức tỉnh, ý thức được bản thân vẫn đang người đang ở hiểm cảnh.

"Còn là tranh thủ thời gian ly khai nơi này đi, nếu là lại đến một cỗ bạo tẩu Yêu khí mà nói, ta liền không còn có át chủ bài nhưng sáng... !"

Trần Diêu thật sâu thở nạt, đại khái điều trị một trong hạ thể khí tức, sau đó chậm rãi đứng dậy, vừa muốn tiếp tục ra bên ngoài chạy trốn, trong cơ thể cái kia Yêu khí chỉ xà hải cốt, lại đột nhiên mãnh liệt mà ngẩng đầu lên sọ!

"Không xong! Rõ ràng còn chưa chết tuyệt!"

Trần Diêu chấn động, vừa định ngay tại chỗ ngồi xuống tiếp tục chống cự, nhưng đã quá muộn. Chỉ thấy con rắn kia đầu ngẩng cao, hung hăng một cái cán hướng Trần Diêu huyết mạch, tuy rằng đã vô lực công kích đan điền, nhưng thuận lợi sáp nhập vào máu của hắn bên trong, rét thấu xương cảm giác đau đớn lần nữa truyền đến, làm cho Trần Diêu thống khổ.

"Thủy tượng mộc tượng tiên năng đều xuất hiện, lực lượng ngăn Yêu khí nhập vào cơ thể!"

Trần Diêu hét lớn một tiếng, đem toàn thân còn sót lại một chút tiên năng toàn bộ rót vào huyết mạch bên trong, cùng rút nhỏ cái kia một đám Yêu khí chống lại, dây dưa lại với nhau.

"Đáng giận... Thật sự là sơ suất quá!"

Trần Diêu trong lòng thầm kêu không ổn, vì thao túng cây cỏ ngăn cản Yêu khí, hắn đã hao phí quá nhiều tiên năng. Hiện nay trong cơ thể tiên năng chỉ còn lại có nho nhỏ một đám, bất quá sợi tóc kích thước, cho dù là một ít sợi Yêu khí cũng có thể đem công phá, hủy hoại hắn căn cơ.

"Nếu là bị kia thuận theo huyết mạch tiến vào đan điền thì phiền toái! Nhất định phải đứng vững!"

Trần Diêu luyện hóa qua hàng lộ liên hoa, đối với tiên năng có cẩn thận tỉ mỉ lực khổng lồ, tại hắc xà thủ thúc giục phía dưới, một tia tiên năng coi như trôi yêu dây thừng, vẫn ức động đứng lên, đem cái kia một đám Yêu khí trôi ở trong đó, hung hăng bó chặt, không cho kia tiếp tục dọc theo huyết mạch tiến lên.

"Tê tê tê!"

Yêu khí chỉ xà cũng đã là nó mạnh hết đà, tuy rằng nhưng đang cố gắng giữa, nhưng cũng đã tác dụng chậm chưa đủ. Một phen đối nghịch xuống, cũng không chiếm được hướng đầu gió.

"Có hi vọng! Chỉ cần nhiều hơn nữa dù là một đám tiên năng, có thể đem Yêu khí triệt để thúc xuất thể bên ngoài!"

Trần Diêu vui vẻ, dụng hết toàn lực đi thúc giục đan điền, đều muốn sinh ra một chút tiên năng đến.

Nhưng mà luân phiên chiến đấu, tránh né, Trần Diêu thân thể sớm đã đến tiêu hao biên giới. Phen này thúc giục không chỉ có không thể vận chuyển ra một chút tiên năng, ngược lại khiến cho tinh thần lực của hắn đi tới cực hạn, một bên thúc giục đan điền, một bên thao túng "Trôi yêu dây thừng", hiển nhiên đã vượt ra khỏi Trần Diêu trước mắt trạng thái có khả năng thừa nhận cực hạn.

"Đùng "

Rốt cuộc một tiếng vang nhỏ, Trần Diêu trong cơ thể cuối cùng một đám tiên năng cũng lên tiếng mà đoạn, không tiếp tục lực chống cự.

"Hí!"

Đã mất đi tiên năng ngăn trở, Yêu khí chỉ xà không còn có trôi buộc, giống như cá voi thuộc về biển rộng, tại Trần Diêu trong huyết mạch nhanh chóng tri nổi lên, thuận theo huyết mạch rất nhanh đột tiến, thẳng đến Trần Diêu đan điền mà đi.

"Đã xong.. Đúng là vẫn còn không thể địch qua cái này Yêu khí..."

Trần Diêu thàn than một tiếng, rốt cuộc chống đỡ không nổi, ngất qua.

Thật lâu.

Trần Diêu làm một giấc mộng.

Trong mộng, Trần Diêu dường như đã trở thành Nhất Đại đại năng, có tỷ nghệ thiên hạ siêu tuyệt thực lực, mặc cho ai đều muốn nhượng bộ hắn ba phần.

Tại Trần Diêu trước mắt, cái kia mảnh cánh đồng hoang vu lại lần nữa xuất hiện, không có vật gì, mệnh môn bát ngát, khổ thảo, Thủy Mộc khả năng, tinh quang, hải đăng, toàn bộ đều biến mất vô tung. Có chỉ là vô cùng vô tận hoang dã, không có một ngọn cỏ u ám khu vực.

"Rống "

Tại cánh đồng hoang vu một bên, một cái Thượng Cổ Đại Yêu ngọt như thế xuất hiện, trên thân Yêu khí tràn ngập, cường đại đến tột đỉnh.

"Hô "

Trần Diêu tại đây một bên nhập lại không lùi bước, trong hai tay hai màu tiên năng sáng lên, muốn cùng cái này Thượng Cổ Đại Yêu ác chiến một trận.

"Vèo", "Đạp "

Một phen nhìn nhau sau đó, cả hai đều đột nhiên hướng cánh đồng hoang vu trung ương nhất bay nhanh chạy đi, coi như Anh Chiêu cùng Viễn Cổ thủ vệ bình thường, kịch liệt giao chiến lại với nhau.

"Oanh oanh oanh "

Vô tận ráng chiều, vô biên uy thế, kinh Thiên động Địa, vạn vật biến sắc!

Cái này vô cùng vô tận chiến đấu giằng co rất lâu sau đó, không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, song phương vẫn như cũ chẳng phân biệt được cao thấp.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu từng ngum từng ngum thở phì phò, nhìn trước mắt yêu ma, vừa định tiến lên tái chiến. Trong lúc đó "Xùy" một tiếng, hắn trong cơ thể mình rồi lại xuất hiện một cái trống rỗng, coi như hắc động bình thường sâu không thấy đáy, tại ngực mở rộng ra.

"Hí!"

Ngay tại Trần Diêu chân chờ nghỉ hoặc thời điểm, cái kia Đại Yêu ngẩng đầu tiến lên, một bước đạp xuống, đột nhiên công tiến lên đây, thẳng đến Trần Diêu ngực hắc động mà đi.

"Vào "

Ở nơi này Đại Yêu trốn vào hắc động trong nháy mắt, Trần Diêu rõ ràng chứng kiến, cái này Thượng Cổ yêu ma sáu trên cánh tay, mọc lên một bức quen thuộc gương mặt.

"Hô "

Yêu ma chui vào Trần Diêu trong cơ thể, động lớn chợt một tiếng đóng cửa biến mất, Trần Diêu cột hứng ngã xuống đất, trong cơ thể coi như đang tại phát sinh một trận kịch liệt dị biến.

Cái kia yêu ma trên cổ, mọc lên đấy, đúng là Trần Diêu gương mặt... !

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107:: Yêu Năng

"Tĩnh lại, nhanh tĩnh lại."

Đây là nơi nào?

Trong huyết động? Còn là huyết động bên ngoài?

Là sự thật? Còn là một giấc mộng của Hoàng Lương (*)?

Trần Diêu bên tai vang lên một cái có chút đầy mỡ, mà lại có chứa vẻ lo lắng thanh âm.

"Tiểu tử, nhanh tĩnh lại!"

Là. . . Bàn tiên nhân sao?

Trần Diêu đau đầu muốn nứt, tay chân vô lực, toàn thân coi như đồ chì, không cách nào ức động nửa phần.

"Chiêm chiếp, chiêm chiếp "

Cách đó không xa, có chim Tước âm thanh vang lên, theo thanh âm khoảng cách để phán đoán, bản thân giống như hồ đã đi tới một mảnh rộng rãi chỗ, chạy ra tìm đường sống rồi.

Đúng rồi! Vạn năm cuộc chiến!

Trần Diêu một cái giật mình, thoáng cái giật mình tỉnh lại, vừa định mở hai mắt ra, lại phát hiện thân thể hoàn toàn không nghe bản thân sai khiến. Vô luận hấn như thế nào nỗ lực, cái này mí mắt rồi lại nặng như là hai khối sắt lá, căn bản chèo chống không đứng dậy.

"Tiểu tử, chớ ngủ, thô đại sự!"

"Ách. . ."

Bàn tiên nhân khoa trương lớn tiếng gào thét, Trần Diêu dụng hết toàn lực, cuối cùng là phát ra hàm hồ âm thanh.

Đầu của hắn như là {bịđược} đắm ở trong nước nửa giờ bình thường, tất cả âm thanh nghe đều ông ông tác hưởng. Tay chân của hắn giống như là bị người chém đứt, sau đó lại lần nữa tiếp thượng tựa như, hoàn toàn không nghe sai khiến. Đan điền của hắn coi như tảng đá một khối, chỉ có bên trong một chút tiên năng lưu chuyển, hiển nhiên đã tiêu hao hầu như không còn, còn xa không khôi phục.

"Chiêm chiếp "

Chim Tước không ngừng bên tai, cái kia hơi có vẻ sắc nhọn âm thanh không khỏi làm cho Trần Diêu nhớ tới cái kia đáng sợ Anh Chiêu, đâm vào hân mềnh nhĩ đau nhức, hận không thể đem lỗ tai của mình thu hạ đến ném ở một bên.

"Tay của ta. . . Chân của ta. . . Thân thể của ta. . . Cũng còn có ở đây không?"

Cũng không biết trải qua bao lâu, Trần Diêu mới dần dần có chút tỉnh táo lại, vừa mở mắt, trước mắt xuất hiện cái thứ nhất hình ảnh chính là kia mập mạp quen thuộc khuôn mặt.

"Ồ, còn cam lòng tỉnh lại à?"

Bàn tiên nhân có chút bất mãn rung đùi đắc ý nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi mơ tới mỹ nữ, chuẩn bị chết ở trong mộng nữa nha!"

Trần Diêu không có đi để ý tới bàn tiên nhân trên chóc, mà là dài than một hơi, dần dần điều trị lấy trong cơ thể khí huyết. Theo tiên năng cùng huyết dịch dần dần chảy - khắp toàn thân, Trần Diêu tay chân cũng bắt đầu khôi phục tri giác, từng cổ một dòng nước ấm chảy xuôi, làm cho hắn một lần nữa cảm thấy "Mình còn sống" sự thật này.

"7 nhiệm vụ cấp. . . Đại Yêu cuộc chiến. . . Anh Chiêu. . . Viễn Cổ thủ vệ. . . Khô thảo. . . Hư. . . Còn có. . ."

Trần Diêu tốn sức hồi tưởng đến lúc trước cái này trong mấy ngày chuyện đã xảy ra, trong đầu coi như một đoàn bột nhào, thật vất vả mới làm rõ trình tự, đột nhiên mãnh liệt một kích linh, tốt giống như nhớ ra cái gì đó cực kỳ khủng khiếp sự tình.

"Đúng rồi! Yêu khí! Có một đám Yêu khí vẫn còn huyết mạch của ta bên trong!"

Vừa nghĩ tới trong cơ thể còn có Yêu khí chạy trốn, Trần Diêu cái trán thoáng cái liền toát ra mồ hôi lạnh. Chính mình mê man mê không biết bao nhiêu thời gian, cái này Yêu khí trong người xông vào, cũng không biết hấp thu bao nhiêu sinh mệnh khả năng, nếu không phải có thể bằng lúc bài xuất bên ngoài cơ thể mà nói, liền thật sự có ** phiền!

"Chiêm chiếp "

Ngay tại Trần Diêu trong lòng kinh hãi thời điểm, chim Tước thanh âm lại lần nữa vang lên, làm cho Trần Diêu trong nháy mắt có chút bức bối đứng lên. Hân mãnh liệt vừa quay đầu lại, nghiêng mắt thoáng nhìn, hung hăng trừng bên cạnh trên ngọn cây chim Tước liếc, người sau rõ ràng đột nhiên sẽ không có động tĩnh, tựa hồ có phần vì sợ hãi tựa như thở mạnh cũng không thở gấp một cái, ngoan ngoãn ngậm miệng.

"Tiểu tử, ngươi vận khí không tệ ~" thấy Trần Diêu vẫn chưa hoàn toàn hồi phục tinh thần, bàn tiên nhân dương dương đắc ý mở miệng nói: "Cái kia hai tên gia hỏa đại chiến một trận, rõ ràng cho ngươi chui cái chỗ trống trốn thoát, chắc chắn chắc, cái này tính mạng thật là đủ cứng ~"

"Ta? Trốn tới?" Trần Diêu không hiểu ra sao, nỗ lực nhớ lại, rồi lại như thế nào cũng nhớ không nổi mình là như thế nào chạy ra huyết động cuối cùng ba cây số đây, lắc đầu nói: "Ta như thế nào không nhớ rõ. . ."

"Ồi chào! Quân nó đây ~ có thể trốn tới là được rồi ~" bàn tiên nhân lại tựa hồ như đối với Trần Diêu là như thế nào ly khai huyết động cũng không thêm để ý, chẳng hề để ý lắc lư béo đầu nói: "Dù sao hiện tại ngươi đã thành công ly khai huyết động rồi, ta quan sát qua, cái kia hai cái Đại Yêu đập vào đập vào sẽ không biết đạo đánh đi nơi nào, thừa dịp hiện tại có cơ hội, đi nhanh lên đi ~"

Nói qua, bàn tiên nhân như có điều suy nghĩ nhìn về phía huyết động cái kia tới như mực vào miệng, thấp giọng nói: "Nếu như cái kia Viễn Cổ thủ vệ không có có thể ngăn cản Anh Chiêu mà nói. . . Cái này Đông châu Nam Vực chỉ sợ là không có cách nào khác ở người rồi. . .!"

"Đúng rồi, bàn tiên nhân." Trần Diêu hỏi: "Ngươi vừa rồi là hết nói cái gì xảy ra chuyện lớn, xảy ra đại sự gì? "

"Nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, ta dùng hơi có chút khoa trương tu từ thủ pháp ~" bàn tiên nhân còn là cái kia phù hợp ti tiện hề hề bộ dạng, hỏi đáp: "Kêu gào, ta đâu rồi, vừa rồi trở lại hệ thống trong sau đó liền cũng không có đi ra, vừa mới bắt đầu cũng không biết cái gì Đại Yêu cuộc chiến á..., ngươi thừa dịp loạn đào thoát rồi gì gì đó."

"Nhưng mà ngay tại đại khái mấy canh giờ lúc trước, ta tại dốc lòng nghiên cứu lúc trước với ngươi đề cập qua 'Vượt qua nhiệm vụ cấp dây xích' hệ thống thời điểm, đột nhiên chú ý tới ngươi thuộc tính đã có biến hóa." Bàn tiên nhân thò tay gạt một cái Trần Diêu trước mắt menu tuyển hạng nói: "Ngươi nhanh mở ra xem nhìn, sự biến hóa này quả thực rất thú vị ~"

"A?"

Trần Diêu bán tín bán nghi thò tay ấn mở thuộc tính trước mặt tấm, chịu đựng đau đầu tinh tế nhìn kỹ một lần, lắc đầu nói: "Lực lượng 38, nhanh nhẹn 25, tiên năng 28, thể lực 20, thủy tượng cùng mộc tượng tiên năng đều là Luyện Cốt cấp hai. . . Cái đó và ta luyện hóa xong khô thảo sau đó không có thay đổi gì a!"

"Thằng ngu!" Bàn tiên nhân bất đắc dĩ thò tay đem [thanh thuộc tính] xuống kéo một phát, tức giận nói: "Ngươi xem nơi đây!"

Kính bàn tiên nhân một thao tác, Trần Diêu phát hiện, thuộc tính này lan can không chỉ một mắt có thể thấy một chút như vậy, kéo túm sau đó hiện ra mới một tờ. Tại đây một tờ lên, một cái mới thuộc tính đã bị giải khóa, chính lóe ra điểm điểm lục quang.

"Yêu, năng. . ."

Trần Diêu thấp giọng đọc lên cái này mới thuộc tính tên, nhỏ nhỏ xem xét, thuộc tính này lúc trước tựa hồ là ở vào bị khóa định trạng thái, hôm nay giải khóa sau đó, không chỉ có hiện ra thuộc tính danh, còn đã có một chút mảy.

"5 điểm Yêu Năng. . . Cái này là cái quái gì?"

Đổi mặt Trần Diêu nghi hoặc, bản tiên nhân hỏi đáp: "Đại khái là cái kia một đám Thượng Cổ Yêu khí xâm nhập trong cơ thể của ngươi, chẳng biết tại sao không có công kích đản điền của ngươi, ngược lại tại trong cơ thể ngươi cảm rõ rồi, vì vậy ngươi có đi một tí Yêu Năng!"

Nói qua, bản tiên nhân đột nhiên như là nghĩ tới điều gì siêu cấp buồn cười chề cười tựa như, không có tiết tháo chút nào lớn tiếng cười nói: "Ngươi bây giờ đã là nhân yêu rồi ha ha ha ha!"

"Ngươi như thế nào còn không đi chết đây. . ."

Trần Diêu {bịđọc} cái này cười đều đông lạnh khế run rẩy, nôn rãnh một câu, sau đó nhú mày hỏi: "Thế nhưng là ta là nhân loại tu sĩ a, tu chính là tiên đạo, làm sao sẽ đồng thời có được Yêu Năng? Đây sẽ đối với ta mang đến ảnh hưởng gì sao?"

"Đừng lo lắng, không có ảnh hưởng gì, còn có chút chỗ tốt đây!" Bản tiên nhân giải thích nói: "Yêu theo hoang dại, theo đạo mới bắt đầu bắt đầu liền thấm vào tại trong tự nhiên, từ xưa mạnh được yếu thua, đối với thân thể khả năng có rất mạnh biên độ tăng trưởng tác dụng."

"Nhân loại tu chính là trời mà đường lớn, tìm kiếm chính là Trường Sinh cùng thành Tiên. Mà yêu tu chính là thân thể chi đạo, tuy rằng thật nhỏ, nhưng nhưng bây giờ, mục đích là vì không ngừng cường hóa bản thân, tìm kiếm sinh mệnh bản thân cường lực nhất số lượng. Nếu là yêu thật có thể đắc đạo mà nói, có cường đại Yêu Năng Đại Yêu, thực lực tuyệt đối không có ở đây nhân loại đại năng phía dưới."

Bản tiên nhân mà nói Trần Diêu tuyệt đối đồng ý, khỏi cần phải nói, đã nói sau lưng huyết động này bên trong cái kia hai cái quái vật, không người nào là vừa xuất quan liền thiên hạ biến sắc khủng bố nhân vật? Thử hỏi thiên hạ hôm nay, lại có người nào nhân loại đại năng dám vỗ bộ ngực nói, bản thân không sợ cái này hai cái Đại Yêu đây?

"Cái kia 5 điểm Yêu Năng đại khái là cái gì khái niệm?" Trần Diêu tiếp tục hỏi: "Ta hiện tại đến nắm chắc tính người còn là tính yêu? ?"

"Có lẽ còn là tính người đi!" Bản tiên nhân nói: "Dù sao ngươi trước tu người chi đạo, hơn nữa vô luận nói như thế nào, ngươi bản chất còn là một người đi!"

"Về phần cái này 5 điểm Yêu Năng nha, đối với yêu ta không có gì quá lớn nghiên cứu, nhưng mà căn cứ hệ thống phán định quy tắc đến xem, 5 điểm tiên năng ước chừng tương đương với người đã có một chút Linh khí, vừa mới mở ra tiên đạo chi đồ. Như vậy 5 điểm Yêu Năng ước chừng liền tương đương với vừa có chút thần trí tiểu yêu, chấn nhiếp chìm Tước các loại tiểu động vật có lẽ không có vấn đề, tìm đỉnh núi nhỏ kéo trước mặt đại kỳ đại khái cũng có thể hù dọa một chút người, làm điểm trong thôn trang tiểu cô nương đến vui đùa một chút ~ "

"Đây trong đầu đều là Sắc!" Trần Diêu tức giận trừng bản tiên nhân liếc, sau đó nghiêm mặt nói: "Ngươi ra đến đã lâu như vậy, có thấy hay không Duyệt Nhi cùng Tô Hiền Dững? Vừa rồi cái này động huyết như thế đáng sợ đại chiến, không biết có ảnh hưởng hay không đến bọn hắn."

"Không có ~" bản tiên nhân bán đi cái này sinh nói: "Ta theo hệ thống đi ra thời điểm ngươi cũng đã tại bên ngoài hang động rồi, căn cứ kế hoạch của các ngươi, cái kia hai tên gia hỏa không phải là có lẽ tại nội bộ mặt khác hai cái lối rẽ trong sao? Xa như vậy địa phương phát sinh Đại Yêu cuộc chiến, có lẽ không có gì ảnh hưởng đi!"

"Hy vọng như thế đi. . . !" Trần Diêu thờ dài, đột nhiên lại nhớ tới một người khác, cau mày nói: "Đúng rồi, Giang Ba vẫn còn cửa động chờ chúng ta! Không biết hiện tại tại ở nơi nào, chúng ta tranh thủ thời gian đi tìm tìm!"

Một người một tiên vây quanh động huyết phụ cận tìm một vòng, không bao lâu ngay tại một mảnh trong bụi cỏ phát hiện Giang Ba.

Ước chừng là {bịđọc} Đại Yêu cuộc chiến phát tán ra cường đại Yêu khí chấn nhiếp rồi, Giang Ba miệng mắt đóng chặt, hôn mê bất tỉnh.

Đơn giản kiểm tra xuống, Giang Ba cũng không đáng lo, không có gì vết thương trí mệnh, tạm thời không có tính mạng mà lo lắng. Chỉ là {bịđọc} Thượng Cổ Yêu khí trùng kích quá mạnh, không kịp chạy trốn, bị oanh nát đi thôi mà thôi.

"Đúng rồi, Giang Ba trong cơ thể có thể không khổ thảo hộ thể, nếu là bị Yêu khí nhập vào cơ thể nhưng thì phiền toái! Ta được tranh thủ thời gian tra một chút!"

Trần Diêu dùng tiên năng nhập vào cơ thể dò xét một phen, cũng không tại Giang Ba trong cơ thể phát hiện còn sót lại Yêu khí, một bên thờ dài ra một hơi, một bên nhưng trong lòng sinh ra nghi hoặc.

"Thật sự là kỳ quái, Giang Ba thiên phú cao như thế, vì sao không có Yêu khí nhập vào cơ thể, ngược lại ta đã có Yêu Năng đây?"

"Ai biết được ~" Trần Diêu trong lòng khó hiểu, bản tiên nhân ngược lại là một bức chẳng hề để ý thần tình, béo vai một đứng thẳng nói: "Có lẽ là lúc trước ngươi chính mình cũng không biết thời điểm, cùng cái gì Đại Yêu từng có tiếp xúc thân mật, trong cơ thể {bịđọc} loại yêu loại?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108:: Yêu chủng

"Ai biết được ~ có lẽ là lúc trước người chính mình cũng không biết thời điểm, cùng cái gì Đại Yêu từng có tiếp xúc thân mật, trong cơ thể {bịđược} chủng yêu chủng?"

"Yêu chủng?" Bàn tiên nhân lại đưa ra một cái danh từ mới, nghe được Trần Diêu không hiểu ra sao.

"Kêu gào, yêu chủng đâu rồi, chính là yêu Linh Hồn chỗ ~" bàn tiên nhân một bức thuyết thư người biểu lộ, rung đùi đắc ý nói: "Bất cứ sinh vật nào nếu là đã thành yêu, liền sẽ có được yêu chủng, Yêu khí bởi vậy sinh, Yêu Năng bởi vậy ra, là yêu chỉ đạo khởi điểm, cũng là yêu ma hoành hành hậu thế căn bản ~ "

"Nhân loại tu đạo, tu chính là đan điền, thể ngũ chính là trời xuống đường lớn. Yêu ma tu đạo, tu đúng là yêu chủng, cảm giác chính là thân thể khả năng. Từ góc độ này mà nói, yêu chủng cùng đan điền tuy rằng hình thái bất đồng, nhưng căn bản tính chất nhưng là tương thông đấy."

"Trong cơ thể ta có yêu chủng. . ."

Trần Diêu cúi đầu trầm tư một hồi, dốc sức liều mạng nhớ lại, nhưng vô luận như thế nào muốn, bản thân lúc trước đều theo chưa bao giờ thấy qua cái gì Đại Yêu.

Lúc trước làm nhiệm vụ thời điểm, Trần Diêu xác thực cũng tiếp xúc qua một ít thực lực có chút mạnh mẽ Yêu thú, ví dụ như huyết động ong chúa, thiên niên ngô công vân... vân. Nhưng mà những thứ này Yêu thú mạnh mẽ tức thì mạnh mẽ vậy, nói cho cùng cũng không quá đáng chằng qua là vừa mở tâm trí dị thú, không phải nói làm cho người ta gieo xuống yêu chủng rồi, ngay cả mình yêu chủng cũng còn không khai phát hoàn toàn, căn bản không có cái kia năng lực.

Ngoại trừ những nhiệm vụ này mục tiêu bên ngoài, Trần Diêu cũng đã gặp qua Hư, Viễn Cổ thủ vệ, cùng với Anh Chiêu bức này Đại Yêu. Nhưng mà những thứ này Đại Yêu cùng Trần Diêu cũng không quá nhiều cùng xuất hiện, sau cùng "Thân mật" tiếp xúc cũng không quá đáng là công kích Trần Diêu, hoặc là đem xách trong tay mà thôi. Huống hồ cái này ba cái gia hỏa đối với Trần Diêu đều có một tia địch ý, nghĩ như thế nào cũng sẽ không thể nào hảo tâm cho Trần Diêu gieo xuống yêu chủng.

"Đợi một chút. . . Chẳng lẽ. . . ?"

Đột nhiên, Trần Diêu nghĩ tới một cái khả năng, hai mắt tròn mắt, cẩn thận suy tư một phen, càng cảm thấy phán đoán của mình có vài phần đạo lý.

"Chẳng lẽ cái kia cóc đại năng, cũng không phải cả nhân loại tu sĩ, mà là một cái Thượng Cổ Đại Yêu. . . ? !"

Trần Diêu trong lòng có chút khiếp sợ, tại cóc trong cơ thể thi thể, thấy thế nào đều là một cái nhân loại tu sĩ thi thể, vì vậy bản thân cũng không nghĩ tới, có lẽ cái này trong phần mộ thực sự không phải là người, mà là một cái Đại Yêu.

"Ề hèm ~ có khả năng a ~" bàn tiên nhân gật đầu nói: "Yêu tu nói, hoặc là bảo trì nguyên bản hình thái, hi sinh một ít tâm trí trên thành thực, đổi lấy càng cường đại hơn thân thể khả năng. Hoặc là cũng có thể hóa thành nhân hình, thuần túy thực lực có lẽ sẽ so với Yêu thú trạng thái hơn một chút, nhưng mà tâm trí rồi lại nhưng cùng nhân loại so sánh, hơn nữa bề ngoài xem ra cùng nhân loại tu sĩ giống nhau như đúc."

"Người phía trước điển hình chính là Anh Chiêu cùng Viễn Cổ thủ vệ, trong đó đặc biệt Anh Chiêu {vì là} quá mức, mặc dù có không biết bao nhiêu vạn năm đạo hạnh, nhưng tâm trí vẫn như cũ như là hơn mười tuổi hài đồng, thật mạnh đầu thắng, có chút ngây thơ cảm giác. Rồi sau đó người tức thì có khả năng chính là kia cóc đại năng, vô luận là bề ngoài còn là thần thái, mấy có lẽ đã nhìn không ra nửa điểm yêu dấu vết rồi."

Bàn tiên nhân một phen giải thích, Trần Diêu hiểu ra, lúc trước đủ loại đều đã có điểm dừng chân: Vì sao một gã nhân loại tu sĩ, gặp đem bản thân thi thể chôn ở một cái cóc trong cơ thể? Vì sao Nhất Đại đại năng, rồi lại muốn quy ẩn núi rừng, tại vào man chi địa tu kiến rách nát cung điện? Cái này đại năng hay bởi vì có gì ?, mới bị người đuổi tận giết tuyệt, liền bên người những người khác đều không buông tha?

Giải thích duy nhất chính là: Cái này cóc đại năng cũng không phải là làm người, mà là cùng Anh Chiêu giống nhau, là một gã Thượng Cổ Đại Yêu!

"Tiểu tử, người mau nhìn xem trong cơ thể mình, cái kia yêu chủng bây giờ là gì hình thái?"

Nghe xong bàn tiên nhân mà nói, Trần Diêu nhắm mắt nội thị bản thân, trong Đan Điền, hai nơi tiên năng quang điểm như trước, phụ cận kinh mạch tung

hoành, so với lúc trước chứng kiến lại lớn mạnh một ít.

"Luyện Cốt cấp hai, luyện hóa khổ thảo, quả nhiên đối với tu hành rất có ích lợi."

Mà tại hai cái tiểu chu thiên bên ngoài, còn có một chỗ trời nổi điểm nhỏ, chính tản mát ra u ám sâu lục sắc quang mang, chột mình chột diệt, coi như độc trùng bay không, tại Trần Diêu trong cơ thể qua lại tới lui tuần tra.

"Cái này là yêu chủng?"

Trần Diêu nhìn kỹ lại, chỉ thấy cái này yêu chủng thật nhỏ coi như cát sỏi, tại Luyện Cốt cấp hai hai cái chu thiên bên ngoài, lộ ra thập phần đột ngột.

Yêu chủng bốn phía, cũng không kinh mạch sinh ra, càng không có bản thân tiểu chu thiên, chỉ có nhân nhạ sâu lục sắc quang mang lóng lánh, thỉnh thoảng dâng lên ra một ít sợi sương mù, nhanh chóng tại Trần Diêu trong cơ thể tiêu tán mờ đi ra.

"Cái này yêu chủng thật coi cổ quái, vì sao không có kinh mạch? Chẳng lẽ cùng vừa mở đan điền lúc giống nhau, muốn đánh ngồi tu hành, luyện ra một cái tiểu chu thiên mới được?"

"Không phải vậy ~ "

Bàn tiên nhân béo đầu nhoáng một cái, giải thích nói: "Yêu phi nhân loại, nguyên bản cũng không có kinh mạch vừa nói. Cho dù là Anh Chiêu như vậy Thượng Cổ Đại Yêu, trong cơ thể cũng là chỉ có một yêu chủng, không tồn tại cái gì tiểu chu thiên."

"Nhân loại tu sĩ muốn đánh thông tiểu chu thiên, là vì cùng đại thể giới đại chu thiên lẫn nhau liên thông, thể ngộ Chư Thiên lực lượng, tìm kiếm con đường tu tiên. Làm như vậy nguyên nhân ở chỗ, nhân loại đã thành thói quen quần cư sinh hoạt, cải tạo tự nhiên, quanh năm đang không có tự nhiên lực lượng địa phương nghỉ lại, đã không có trời sinh cảm ngộ khả năng. Cho nên mới muốn trong người đắp nặn tiểu chu thiên, bắt chước bên ngoài đại chu thiên, tăng cường cảm giác lực lượng."

"Mà yêu bất đồng, lúc trước đã từng nói qua, yêu sống ở dã, trời sinh có thể cảm ngộ tự nhiên đường lớn, thân thể cảm giác năng lực so với nhân loại mạnh không biết bao nhiêu vạn gấp bội. Nhất là còn sống mấy nghìn năm thậm chí trên vạn năm Đại Yêu, liên tuổi thọ cũng là cực dài, thử hỏi người đang ở đây trong tự nhiên mỗi ngày màn trời chiếu đất nhiều năm như vậy, chẳng lẽ còn gặp cảm giác không đến tự nhiên biến hóa sao?"

"Vì vậy yêu chỉ tu đạo, không cần tiểu chu thiên, chỉ cần có tâm trí, có được yêu chủng, tụ tập thiên nhiên Linh Năng Yêu khí, có thể lấy được đột phá. Hấp thu vạn vật Linh khí, hóa cho mình dùng, cái này là sinh vật bản năng, cùng ăn cơm uống nước giống nhau, không dùng dạy ~ "

Bàn tiên nhân nói qua, chỉ một ngón tay vừa rồi {bịđọc} Trần Diêu trấn trụ, không dám ngôn ngữ chim Tước nói: "Tựa như cái kia con chim nhỏ, đừng nhìn nó hình thể nhỏ gầy, chịu không được mưa gió. Nhưng nó mỗi ngày cũng ở đây thổ nạp tự nhiên chi khí, vì chính mình tìm kiếm năng lượng. Chỉ bất quá nó không có yêu chủng, đối vô tâm trí, vì vậy không hiểu được đem những thứ này Linh Năng tụ tập lại sử dụng mà thôi."

"Mà yêu chủng, chính là yêu ma đám bọn chúng Yêu khí trừ tâng thất!"

"Thì ra là thế."

Trần Diêu cũng là có chút hiểu được, nhìn xem chim Tước xuất thần, xem ra vô luận là người hay là yêu, vì tại đây không giới hạn dị giới sinh tồn được, đều là bỏ ra lớn công phu đấy.

"Cái này yêu chủng vì sao còn có thể thỉnh thoảng phun ra sương mù? Cái này sương mù chẳng lẽ chính là Yêu khí sao?"

"Không sai ~" bàn tiên nhân gật đầu nói: "Yêu không kinh mạch, nhưng có yêu chủng, yêu chủng {vì:là} tâm, Yêu khí {vì:là} có thể."

"Lấy trong cơ thể yêu chủng làm trung tâm, Yêu khí tỏa ra càng là cường thịnh, yêu thực lực cũng liền càng mạnh. Sau cùng trực quan biểu hiện chính là cái này Yêu khí tỏ khắp trình độ, cùng với yêu chủng lớn nhỏ. Yêu chủng càng lớn, Yêu khí lại càng mạnh mẽ, theo không ngừng tỏ khắp đi khắp quanh thân, toàn thân cơ thể tràn đầy Yêu khí mà nói, thực lực đem hiện lên gấp bao nhiêu lần dâng lên, có thể xưng là là một gã Đại Yêu rồi."

"Sửa xong cơ, yêu ma còn có thể tiếp tục tu hành, lại hướng lên tu hành có thể cùng nhân loại tu hành tương thông rồi. Yêu khí khắp nơi tận xương tủy, yêu thân sinh ra kinh mạch, có được nghiêng trời lệch đất kỳ năng, có thể tính làm là yêu trong đại năng, hùng bá một phương rồi."

"Cái này yêu chỉ đạo quả nhiên thú vị." Trần Diêu cười gật đầu nói: "Yêu ma tu đạo, cùng nhân loại tu đạo vừa vặn trái lại, nhân loại là do bên trong cùng bên ngoài, theo đan điền bắt đầu, phúc trạch kinh mạch, cuối cùng đến toàn thân. Mà yêu thì là từ bên ngoài cùng bên trong, theo cơ bắt đầu, cuối cùng trở về cốt tủy kinh mạch."

"Thoạt nhìn khác biệt rất lớn, nhưng cũng là vì cầu đạo." Bàn tiên nhân nói: "Coi như là trăm sông đổ về một biển đi!"

"Người bây giờ Yêu Năng còn yếu, chính là khi nào, ảnh hưởng không được người cơ bản thuộc tính cùng năng lực, định nhiều chính là đối với mình như thể nhiều thêm vài phần cảm ngộ mà thôi." Bàn tiên nhân tiếp tục nói: "Nhưng mà nếu như người có thể đi đại khí vận, gia tăng Yêu Năng mà nói, ha ha, vậy cũng là cùng rồi!"

Nghe bàn tiên nhân ý tứ, tựa hồ còn có thể tiên yêu đều tu, Trần Diêu lập tức tới đây hứng thú, hỏi vội: "Nói như thế nào?"

"Kêu gào, yêu đầu rồi, chú trọng chính là thân thể khả năng, mới bắt đầu Yêu khí tuy rằng không thể cho đan điền của người cung cấp năng lượng, lớn mạnh tiền năng, nhưng lại có thể rất nhanh đề cao thân thể thuộc tính." Bàn tiên nhân nói: "Ví dụ như lực lượng của người, nhanh nhẹn, thể lực gì gì đó, đều theo Yêu Năng gia tăng mà lên phát triển."

"Cho dù chiêu số công pháp tất cả không giống nhau, nhưng sở hữu Đại Yêu đều có một cái cùng chung đặc điểm, cái kia chính là có đao thương bắt nhập, nhưng lên trời xuống đất cường hãn thân thể, đây đều là Yêu khí mang tới tốt lắm chỗ."

"Đã có yêu chúng, người về sau cũng không cần đặc biệt đi tốn tu luyện thân thể rồi, chỉ cần gia tăng Yêu khí, lại phối hợp hệ thống thăng cấp mang đến {điểm thuộc tính}, thân thể chắc chắn từng bước trở nên mạnh mẽ, một ngày kia nói không chừng cũng có thể đao thương bắt nhập đây!"

Bàn tiên nhân vẽ ra một bức tốt đẹp chính là nguyệt cảnh, nhưng Trần Diêu biết rõ, muốn gia tăng Yêu khí, như thế nào lại như thế đơn giản? Liên cùng chỉ là cười cười, không có tiếp tục cái đề tài này.

"Nếu như không sẽ ảnh hưởng ta tu Tiên, vậy hãy để cho cái này yêu chúng ở lại chỗ này đi!" Trần Diêu đứng dậy, sống bỗng nhúc nhích gân cốt, một đoạn thời gian nghỉ ngơi xuống, giống như có lẽ đã khôi phục thiếu thiếu, tiếp tục nói: "Mập mạp chết bầm, chớ ngu đang ngồi, chúng ta đi!"

"Đi?" Bàn tiên nhân về mặt nghi ngờ nói: "Đi chỗ nào?"

"Vào sơn động a!" Trần Diêu chỉ một ngón tay sau lưng đen kịt huyết động nói: "Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng còn ở bên trong đâu rồi, chúng ta phải đi đem bọn họ cứu ra a!"

"Anh Chiêu cùng Viễn Cổ thủ vệ đại chiến đều đã qua đã lâu như vậy, hai người bọn họ còn chưa có đi ra, chỉ sợ là {bị được} vây ở sơn mạch một chỗ. Tuy rằng hai người này thực lực đều tính không tầm thường, nhưng mà trong động quái vật thật sự quá cường đại, vạn nhất đụng phải cái thuộc loại trâu bò đấy, cho dù là Duyệt Nhi cũng không thấy được có thể toàn thân trở ra."

Nói qua, Trần Diêu nhìn thoáng qua vẫn hôn mê bất tỉnh Giang Ba, tiếc nuối nói: "Tuy rằng cái này 7 nhiệm vụ cấp chỉ sợ là làm không được rồi, nhưng người hay là muốn cứu đấy. Nhất là Duyệt Nhi, nàng là vì ta mới xâm nhập nơi đây, ta không thể ném nàng một người ở chỗ này!"

"Người điên rồi sao tiểu tử? ! !"

Nghe được Trần Diêu lời nói, bàn tiên nhân quả thực muốn điên rồi, một đôi béo chân nhảy dựng, nhanh chóng la lớn: "Liên người bây giờ chút thực lực ấy cùng thân thể trạng thái, lại đi vào không là chịu chết sao? ! !"

=====

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109:: Trở lại chốn cũ (4k chữ dài chương)

Đông châu Nam Vực, hàn thanh môn.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu cũng đeo một mực hôn mê bất tỉnh Giang Ba, đang tại trên sơn đạo gian khổ leo lên, chuẩn bị trở về đến hàn thanh môn bên trong, đem Giang Ba dàn xếp xuống rồi hãy nói.

"Đạp, đạp, đạp "

Từ khi tiến vào thương Nhạc Sơn mạch dưới đáy huyết động bắt đầu, Trần Diêu liền một khắc đều không có nghỉ ngơi qua, trừ bỏ bị Viễn Cổ thủ vệ dùng Yêu khí chấn hôn mê đoạn thời gian đó bên ngoài, Trần Diêu vẫn luôn đang không ngừng chiến đấu, chạy trốn, tìm kiếm.

Tuy rằng trong lúc hai lần tiến vào Huyền Tự Quyết mang đến Không Linh cảnh giới, khổ tu trải qua nhiều năm, nhưng mà thần thức nghỉ ngơi cũng không thể ảnh hưởng đến thân thể. Thân thể chỉ mỗi một cảm giác không giảm, làm cho Trần Diêu tỉnh bị lực tấn, hầu như muốn hư thoát.

"Cố gắng lên ~ cố gắng lên ~ hướng, lên, bò ~ "

"Bàn gia, ta cầu người đừng hô được hay không được? ?"

Trần Diêu bên cạnh thân, bàn tiên nhân một bức ti tiện hề hề bộ dạng, một bên vung vẩy mập mạp cánh tay cho Trần Diêu "Trợ uy", vừa thỉnh thoảng hô lớn lấy "Lao động ký hiệu". Đây không phải là vèn vèn không thể làm cho Trần Diêu nhẹ nhõm xuống, ngược lại càng mệt mỏi, hai chân càng trầm trọng.

Tại bàn tiên nhân khuyên bảo phía dưới, Trần Diêu cưỡng ép áp chế trong lòng lo nghĩ, quyết định trước đem Giang Ba mang về bên trong môn nội dàn xếp tốt, sau đó lại nghĩ biện pháp cứu ra Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng.

Một phen bôn ba sau đó, Trần Diêu rút cuộc về tới hàn thanh môn mặt cung, tại tận lực không làm cho bất luận kẻ nào chú ý điều kiện tiên quyết, lấy tốc độ nhanh nhất về tới bản thân phòng nhỏ.

Dàn xếp tốt Giang Ba, Trần Diêu lần nữa nho nhỏ kiểm tra rồi một phen, xác định Giang Ba chỉ là hôn mê đừng không có gì đáng ngại, lúc này mới yên lòng lại.

"Mập mạp chết bầm, ngươi nói kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?"

Trần Diêu lòng nóng như lửa đốt, Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng còn tại đằng kia sâu không thấy đáy đáng sợ trong huyết động, không biết sinh tử, cũng không hiểu được bọn hắn chính bản thân chỗ loại nào hiểm cảnh bên trong.

Vừa nghĩ tới Duyệt Nhi vì tính mạng của mình mà như thế nỗ lực, kết quả lại bị vây ở sơn mạch phía dưới, Trần Diêu trong lòng liền không khỏi một hồi khổ sở, tựa hồ là hấn hại Duyệt Nhi đi vào tình cảnh như thế bình thường.

"Ngươi nói ta có muốn đi hay không hướng bên trong môn nội trường lão nói rõ tình huống, làm cho các Trường lão trước đi cứu viện?"

Trần Diêu lời vừa nói ra, bàn tiên nhân lập tức đem mập đầu dao động cùng trống lúc lắc tựa như, gấp giọng nói: "Không nên không nên tuyệt đối không được!"

"Đến một lần ngươi không cách nào giải thích Giang Ba tại sao lại hôn mê, Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng lại tại sao lại người đang ở hiểm cảnh, ngươi một cái mặt cung nhỏ tu sĩ, có tài đức gì dẫn tới mặt cung, trung phẩm, tinh đỉnh ba đại cao thủ đều vì ngươi bán mạng? Ngươi cảm thấy dù là ngươi nói tình hình thực tế, các Trường lão sẽ tin tưởng ngươi lý do thoái thác sao? Nếu như ta là trường lão mà nói, chỉ sợ phản ứng đầu tiên chính là 'Đó là một âm mưu'."

"Thứ hai, ngươi lại không phải là không có được chứng kiến cái kia động dưới huyết yêu ma mạnh cỡ bao nhiêu. Cái này hàn thanh môn tuy rằng coi như là Đông châu Nam Vực danh môn đại phái, vốn lấy bên trong môn nội trường lão tu vi, ngươi cảm thấy bao nhiêu cái có thể cùng cái kia Viễn Cổ thủ vệ đánh đồng? Lại càng không muốn nói Anh Chiêu rồi!"

"Thứ ba, coi như là ngươi thật có thể đủ thuyết phục các Trường lão tin tưởng, ba người bọn họ cũng là vì ngươi mà bán mạng nỗ lực, mà duy chỉ có tu vi hơi thấp ngươi chạy ra tìm đường sống, còn theo hai đại Thượng Cổ Đại Yêu trong tay đào tẩu. Vậy gặp mang đến một vấn đề mới."

Nói qua, bàn tiên nhân sắc mặt trầm xuống, nghiêm mặt nói: "Nếu để cho người biết rõ, ngay tại hàn thanh môn cách đó không xa thương Nhạ Sơn mạch phía dưới, giống như này hai cái Đại Yêu khả năng muốn xuất quan, hơn nữa Thượng Cổ Yêu Vương cũng không cái chết lời nói..."

"Thiên hạ này chắc chắn đại loạn!"

Bàn tiên nhân một hơi nói xong, Trần Diêu cũng là lắc đầu thờ dài. Kỳ thật hắn ở đâu không biết những thứ này đạo lý? Chỉ là trong lòng thật sự vội vàng xao động, không thể tưởng được biện pháp tốt hơn mà thôi.

"Vậy ngươi nói nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ ta liền trông mắt nhìn bọn họ giam ở trong đó, chạy trốn không cửa sao?"

"Kêu gào, người trẻ tuổi không muốn quá mức vội vàng xao động đi ~" bàn tiên nhân ha ha cười cười, vẻ mặt thần bí nói: "Kỳ thật đâu rồi, ta đã nghĩ tới rồi, muốn cứu bọn họ đi ra, biện pháp không phải là không có ~"

Nghe xong có biện pháp, Trần Diêu toàn bộ người đều tỉnh thần...mà bắt đầu, hỏi vội: "Biện pháp gì?!"

"Ừ..." Bàn tiên nhân ra vẻ châm chọc một hồi, một đôi híp mắt mắt liếc về phía Trần Diêu, cân nhắc từng câu từng chữ nói: "Biện pháp này cần liều chết tinh thần!"

Trần Diêu đã nóng vội khó nhịn, khua tay nói: "Nói mau nói mau!"

"Biện pháp là được..." Bàn tiên nhân duỗi ra một căn béo ngón tay, tại Trần Diêu phản búng một chút, từng chữ một nói: "Trở thành yêu, lừa dối vượt qua kiểm tra..."

"Thành... Yêu? Ta là nhân loại, như thế nào thành yêu?"

Trần Diêu sững sờ, không có minh bạch bàn tiên nhân ý tứ, người sau sáng ngời cái đầu nói: "Ý của ta đâu rồi, không phải nói thật sự cho ngươi biến thành một cái yêu quái. Mà là nói lợi dụng trên người của ngươi yêu chủng cùng Yêu khí, làm cho động huyết mặt khác ma vật nghĩ lầm ngươi là không quan trọng tiểu yêu, không tới tìm ngươi phiền toái. Còn ngươi, có thể thừa cơ lừa dối qua, vận khí tốt mà nói, nói không chừng liền có thể tìm tới hai người bọn họ!"

"Che giấu tiền năng, phát tán Yêu khí, làm giả là mê hoặc, lừa dối vượt qua kiểm tra..."

Trần Diêu thấp giọng tái diễn bản tiên nhân mà nói, suy tư sau một lúc, cảm thấy đây quả thật là vẫn có thể xem là một biện pháp tốt.

"Nhưng mà người bây giờ yêu chúng quá nhỏ, Yêu khí quá yếu, vạn nhất {bịđược} trong động mặt khác yêu ma dị thú trở thành là đồ ăn, tiến lên chủ động tới công, cái kia thì phiền toái."

Bản tiên nhân bổ sung: "Người được muốn cái biện pháp, tại trong thời gian ngắn rất nhanh đề cao trong cơ thể Yêu khí, tôi thiếu cũng phải đạt tới cái kia mấy thứ gì đó trăm năm động nguyên các loại tiêu chuẩn, mới có thể để cho mặt khác yêu ma không đến công kích."

"Tại người tiến vào huyết động thời điểm, bế tắc ở bản thân tu sĩ khí tức, kinh mạch cùng đan điền đều được phong bế. Sau đó dùng vô cùng tự nhiên phương thức, tán mát ra trên thân Yêu khí. Bởi như vậy, khi không có mặt khác ma vật chứng kiến người thời điểm, tại cảm giác của bọn nó bên trong chính là một cái nhỏ yêu đi tới."

"Nếu như đối phương thực lực yếu hơn người, tự nhiên sẽ không tới công. Mà nếu như đối phương thực lực vượt xa người, cũng không quá sẽ đối với bức này tiểu yêu cảm thấy hứng thú. Như vậy người có thể thần không biết quỷ không hay xâm nhập huyết động, nói không chừng còn có thể bên trong lại thăm dò một phen, tìm được một chút lực quý Bãng Phách gì gì đó, sau đó chúng ta mang theo mấy khối đi ra, có thể phát đại tài, mỗi ngày ở cái kia lâu, mỹ nữ rượu ngon hưởng chi vô cùng nữa a ha ha ha ha ha..."

Trần Diêu một cái bạo lật gỗ tỉnh đã lâm vào điên cuồng bản tiên nhân, bản thân tức thì cẩn thận suy tư một hồi, thật sâu cảm thấy biện pháp này có thể thực hiện.

"Theo kết quả đến xem, sự thật chứng minh tại phân chỗ ngã ba, ta đi lộ tuyến chính là chính xác lộ tuyến, có thể xâm nhập đến huyết động chỗ sâu nhất. Cái này có nghĩa là Duyệt Nhi cùng Tô Hiền Dũng bọn hắn làm cho đi lộ tuyến, bất quá là một loại Chương Nhân pháp mà thôi, bên trong chắc có lẽ không có quá mức cường đại yêu ma."

Nếu quả thật có thể tại trong thời gian ngắn đề cao Yêu khí, biện pháp này đáng giá thử một lần!

Thế nhưng là, muốn làm cái gì, mới có thể rất nhanh đề cao Yêu khí đây?

Trần Diêu hỏi ra trong lòng nghi hoặc, bản tiên nhân béo vai một đứng thẳng nói: "Ta cũng không biết, nói như vậy yêu muốn đề cao Yêu khí, hoặc là giết mặt khác yêu ma, đem khí tức thô nạp nhập vào cơ thể, hóa cho mình dùng. Hoặc là chính là đi đại khí vận, tìm được có thể luyện hóa dùng Linh dược, thậm chí là người khác yêu chúng gì gì đó."

"Tổng thể trên yêu tại tu đạo lúc, so với nhân loại tu sĩ nhiều hơn thu nạp mặt khác yêu ma Yêu khí hoặc yêu chúng cách, nhưng bình thường Linh dược đối với chúng nó mà nói thực sự không khác **, năm phúc hưởng dụng."

"Linh dược... Yêu chúng... Mặt khác yêu ma Yêu khí..."

Trần Diêu đau khổ suy tư, tổng cảm giác mình tựa hồ quên lãng cái gì tựa như, tại trí nhớ của hắn ở chỗ sâu trong, tựa hồ có một chỗ, đã từng mang cho qua hắn một cỗ mãnh liệt Yêu Năng cảm xúc.

"Rút cuộc là ở đâu..."

Trần Diêu nhắm mắt trầm tư, đem theo tiến vào hàn thanh môn bắt đầu bản thân làm cho trải qua hết thấy đều đã cho một lần: Mạt cung, cột công cáo, phía sau núi, tổ ong, vào man chi địa, rách nát cung điện...

Đúng, chính là rách nát cung điện!

Trần Diêu mãnh liệt mở hai mắt ra, lúc trước bản thân liền hoài nghi, trên thân yêu chúng chính là trong cung điện vô tình gặp được sống trong phần mộ, cái kia con Thượng Cổ đại năng gieo xuống đấy.

Cái này đại năng không chỉ có gieo xuống yêu chúng, còn đem Xá Lợi Nộ Thanh cũng giao phó cho Trần Diêu, không biết có hay không là kia còn sót lại Nguyên Thần, nhìn ra Trần Diêu sắp tiến vào thương Nhạc Sơn mạch dưới đây, hơn nữa rất có thể gặp được Anh Chiêu, cho nên mới cố ý làm chi.

Nếu như sự thật thật sự là như thế, cái kia Trần Diêu nếu là trở lại chốn cũ, nói không chừng còn có cơ hội lấy được đột phá!

Nói đi là đi, Trần Diêu đứng dậy, cho Giang Ba chuẩn bị tốt nước uống cùng đồ ăn, sau đó cùng bản tiên nhân một đường xuống núi, trở lại vào man chi địa.

"Hô..."

Vào man chi địa lối vào, nguyên thủy mà ẩm ướt quý gió thổi qua, thổi Trần Diêu trên thân đạo bào phiêu động, coi như tiên giáng trần, thần tình hết sức lạnh nhạt mà nghiêm túc.

"Ta nói tiểu tử, người không đi làm nhiệm vụ sao?" Bản tiên nhân rung đùi đắc ý nói: "Các người chuyển đi này một hồi đã bỏ ra ba ngày thời gian, khoảng cách Chủ nhật kết toán điểm tích lũy, chỉ còn lại có ngày cuối cùng rồi. Nếu như người sẽ không nắm chặt làm điểm nhiệm vụ, tuyệt đối không có khả năng bắt kịp Lưu Nhất Điểm cùng Quách Diễm, cũng lên cao không đến trung phẩm a ~ "

"Ài." Trần Diêu than nhẹ một tiếng, lắc đầu nói: "Dưới mắt quan trọng nhất là cứu người, nhiệm vụ gì gì đó chậm chút rồi hãy nói."

Nói xong câu đó, bàn tiên nhân quơ béo đầu về tới hệ thống bên trong, Trần Diêu thì là một đường chạy chậm, thẳng đến rách nát cung điện mà đi.

Không giống với lần trước đến đây, một đường tu hành một đường tiến lên, bỏ ra một ngày thời gian mới đi đến rách nát cung điện. Lúc này đây Trần Diêu mục tiêu rõ ràng, bản thân thực lực cũng mạnh mẽ rất nhiều, cùng ngày xưa không thể so sánh nổi.

Dưới đường đi, vào man chi địa bình thường dị thú căn bản không dám cùng Trần Diêu giao thủ, xa xa cảm giác được cường đại tiên năng vận chuyển qua, liền vội vàng tìm tìm địa phương tránh né, liền thò đầu ra nhìn lên một cái cũng không dám.

Ước chừng chạy nửa canh giờ, một tòa quen thuộc rách nát kiến trúc xuất hiện ở Trần Diêu trong mắt.

Bất luận cái gì thế gian tang thương vạn biến, bất luận cái gì vạn vật đều sinh đều diệt, cái này vượt qua vài vạn năm thời gian rách nát cung điện nhưng vẫn đều ở chỗ này, không nói một lời, coi như một cái trầm mặc lịch sử ghi chép người, tùy ý thời gian tại trên người nó lưu lại thật sâu dấu vết, thực sự không làm ra nửa điểm đáp lại.

"Tiền bối, vẫn bối lại tới nữa."

Trần Diêu tại cung điện bên ngoài cúi người chào thật sâu thờ dài, coi như là đối với cóc đại năng đi qua lễ, sau đó hai chân mang gió, đạp bước đi vào trong cung điện.

"Kết.."

Đại môn bị Trần Diêu chậm rãi đẩy ra, lúc này đây, không có hữu dị thú đột kích, không có gấp nguy hiểm tới gần, tại tòa cung điện này bên trong, Trần Diêu đã là cường đại nhất tồn tại.

Phụ cận khu vực bên trong, bọn yêu vật cũng cảm nhận được Trần Diêu trên thân nho nhỏ Yêu khí. Bình thường quái vật không dám tới công, ngang cấp Yêu vật chẳng muốn tranh phong, cao đẳng Yêu vật làm như không thấy. Trần Diêu thì cứ như vậy tại Yêu khí yểm hộ phía dưới thuận lợi đột nhập, chỉ chốc lát sau liền đi tới đệ nhất trọng cấm chế trước.

"Vì để cho ta rất nhanh đề cao, Duyệt Nhi nhọc lòng, cho ta an bài như vậy có tính nhắm vào tu hành."

Hồi tưởng lại ngày xưa đủ loại, Trần Diêu trong lòng không khỏi có chút đắng chát. Quay đầu nhìn lại, Duyệt Nhi tại cửa ra vào chờ đợi thân ảnh tựa hồ còn đứng ở đó trong, cái kia sáng sủa tiếng cười cũng vẫn còn tại bên tai, lái đi không được, dẫn tới Trần Diêu cái mũi đau xót, thấp giọng lầm bầm: "Duyệt Nhi, ngươi nhất định phải chống đỡ, chờ ta tới cứu ngươi!"

Quen việc dễ làm mở ra cấm chế, Trần Diêu thuận lợi đi tới vô tình gặp được sống phần mộ cái gian phòng kia trong thánh đường. Nơi đây hết thảy thoáng như hôm qua, không có chút nào biến hóa, trống trải phòng ở trong đào hoa kiếm khắc, lưu lại từng điểm ngày xưa dấu vết. Một cái tượng thần bộ dạng phục tùng rú xuống mất, tay kết Thần Ấn, khỏe miệng khe nhếch, như tiên trên đời.

Trên mặt đất, ngày đó Trần Diêu cùng cóc đại chiến dấu vết vẫn còn tại, Trần Diêu còn có thể nhớ rõ, lần đầu tiên nhìn thấy cóc cái kia to lớn ánh mắt lúc, trong lòng là cỡ nào bối rối, không khỏi nhịn không được cười lên.

"Nơi đây nhìn như bình thường, nhưng hiển nhiên từng có rất nhiều cao thủ lúc này đối chọi qua, coi như một chỗ Diễn Võ Trường, để lại không ít dấu vết."

Trần Diêu ngẩng nhìn bốn phía, thấp giọng lầm bầm: "Ngoại trừ diễn võ dấu vết bên ngoài, nơi đây khẳng định còn phát sinh qua một trận động trời đại chiến. Trong cung điện cao thủ toàn bộ chết hết, tình cảnh tất nhiên tàn nhẫn vô cùng."

"Cuối cùng liền cóc đại năng cũng đã thua bởi người xâm nhập, đem bản thân phong ấn tiến vào cóc trong cơ thể, đã trở thành sống trong phần mộ một cái thi thể, hơn nữa liệu chết bảo hộ ở Xá Lợi Nộ Thanh, chờ đợi người hữu duyên lấy chi."

"Kết hợp Anh Chiêu lúc trước theo như lời sự tình từng chút một không khó phán đoán, nơi này rất có thể chính là cóc đại năng đã từng, cũng là cuối cùng nơi ở. Nhất Đại Đại Yêu chi nơi ở, nhất định không sẽ như thế đơn giản, nói không chừng còn có cái gì huyền bí có thể tìm ra, đợi ta hảo hảo tra tìm một phen!"

Trần Diêu trên tìm xem, xuống lục lợi, ngoại trừ một chút tổn hại bình khí, một ít tàn phá tâm pháp bên ngoài, cũng không nặng đại thu hoạch. Ngay tại hần có chút thất lạc, chuẩn bị ly khai nơi đây thời điểm, trước mắt tượng thần rồi lại đưa tới chú ý của hắn.

"Nếu như ta không có nhớ lầm, cái này tượng thần trên là có một chút mạnh mẽ bút tích đấy, chẳng lẽ..."

Men theo trong đầu từng chút một nhớ lại, Trần Diêu tại tượng thần bả vai phụ cận, quả nhiên thấy được cái kia một đường mạnh mẽ bút tích, mấy cái chữ viết cổ phù mạnh mẽ hữu lực, nhìn qua liền biết tuyệt không phải phạm nhân có khả năng, tất nhiên là cao thủ lưu lại dấu vết.

"Tượng thần chi vai, trên lưu lại chữ viết, cuối cùng gặp là có ý gì?"

Trần Diêu nhiều lần quan sát, hầu như đem khoản này dấu vết từng cái bút họa đều thật sâu khắc vào trong đầu, nhưng vẫn như cũ không bắt được trọng

điểm

Cái này kiểu chữ thập phân cổ quái, vô luận là tại đây không giới hạn dị giới, vẫn còn là nguyên bản thể giới bên trong, Trần Diêu đều chưa bao giờ tiếp xúc qua bức này kỳ diệu văn tự.

Cái này mấy cái văn tự nhìn không ra là cái gì ngôn ngữ, lẫn nhau giữa cũng không phân cách, nói là văn tự, kỳ thật càng giống là một cái hình vuông đồ án, coi như nào đó hình xăm hoặc là đồ đẳng.

Nhưng mà vô luận như thế nào nhìn, đều nhìn không ra cái này đồ án về là cái gì, rõ ràng là dùng tận tâm huyết viết xuống chữ, xem ra rồi lại như là hải đồng về xấu, xem chỉ có chút quái dị, có một loại nói không nên lời không khôe cảm giác.

"Đến tột cùng là chỗ đó có vấn đề đây...?"

Trần Diêu nhíu mày trầm tư, nhìn chăm chăm vào văn tự tĩnh tọa hồi lâu, vẫn như cũ tìm không thấy nửa điểm manh mối.

Trong lúc đó, Trần Diêu nào một người trong kỳ diệu ý tưởng chợt lóe lên, dẫn tới hấn một cái giật mình.

"Chẳng lẽ... Muốn dùng cái kia thử một lần...?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110:: Nhất Đại đại năng

Không giới hạn Đại Lục Đông châu Nam Vực, hàn thanh môn nghiêng, vào mạn chi địa ở chỗ sâu trong.

Tại đây mảnh hi hữu làm người biết cổ xưa khu vực bên trong, một chỗ rách nát cung điện tại thật sâu chỗ không biết tồn tại bao nhiêu vạn năm.

Cung điện ở trong, dị thú hoành hành, sớm đã không có ngày xưa đại năng thân ảnh, không lưu lại trên đất hài cốt, mấy chỗ dấu vết, từng điểm đào hoa kiếm khắc, khắc lấy cái kia cổ xưa mà thần bí thời gian.

Cung điện chỗ sâu nhất, một tòa phòng rách nát mà đứng, trong đó ngoại trừ một chút tàn phá dấu vết, không có vật khác, duy chỉ có một cái tượng thần ngồi nghiêm chỉnh, tay kết Thần Ấn, rũ xuống mắt không nói, phảng phất Trích Tiên.

Trước tượng thần, một vị người thiếu niên chính ngồi trên mặt đất, hai mắt sáng ngời có thần, nhìn chăm chăm vào tượng thần vai như có điều suy nghĩ.

Tượng thần trên vai, một chỗ mạnh mẽ bút tích còn sót lại, phát ra từng điểm tiên vận, như thế kia vận dụng ngời bút mặc dù thần, lại không biết kia chỉ, làm cho người ta khó hiểu.

"Đến tột cùng là chỗ đó có vấn đề? Vì sao ta không cách nào lĩnh ngộ khoản này dấu vết trong bảo tồn ý cảnh đây?"

Thiếu niên đã tại này khô ngồi đã lâu, đau khổ suy tư, thủy chung không thể giải thích.

"Anh anh "

Thiếu niên bên cạnh thân, một chút Phật quang như đậu, lờ lờ kim quang, coi như Phật Tổ hồn phách một trong sợi, làm đẹp tại đây mảnh tan hoang trong không gian, tản mát ra tốt đẹp bình tĩnh vô biên Phật lực.

"Chẳng lẽ, muốn dùng cái kia thử một lần?"

Cũng không biết là cái này trong thần điện một loại sợi khí tức xúc động thiếu niên, còn là kia trong đầu cái nào đó ảo giác cùng cái này kỳ diệu không gian đã xảy ra đồng cảm, thiếu niên trong đầu đột nhiên đã hiện lên một cái ý nghĩ, làm cho hấn cảm thấy đáng giá thử một lần.

"Tốt, liền để cho ta tới thử một lần, cái này tượng thần trên chữ viết, có hay không cùng đại năng lưu lại Xá Lợi tâm pháp có sở cảm ứng!"

Thiếu niên tâm ý nhất định, hai mắt nhắm nghiền, miệng hơi hơi mở ra, theo từng đợt Phật âm thanh truyền ra, kim quang dần dần khuếch tán, tại trong

không gian này tan mất ra.

"Xá Lợi tâm pháp, Nộ Thanh!"

Trần Diêu tâm thần xen vào ngưng, hết sức chăm chú niệm triển khai Xá Lợi tâm pháp, theo Nộ Thanh quyền sách Phật hiệu niệm tụng, trên người hân kim quang dần dần sáng lên, chậm rãi khuếch tán ra, cùng cái kia tượng thần lần tiếp xúc, thần kỳ cảnh tượng tại trước mắt hân dần dần triển khai.

"Hô. . .!"

Một cỗ sức lực gió thổi qua, Trần Diêu trên thân đạo bào bay phát phối, coi như một mặt phiến cò. Nộ Thanh chỉ thanh âm quán triệt bên tai, cái kia tượng thần lại hơi hơi đứng đưa.

"Có hiệu quả!"

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, tiếp tục niệm động Phật thanh âm, cái kia tượng thần dần dần lắng lại, không bao lâu liền trở nên có chút bắt đầu mơ hồ. Theo Nộ Thanh càng vang dội, tượng thần tại Trần Diêu trước mắt dần dần biến mất, một đường Phật quang hiện lên, vạn vật đều biến.

"Xôn xao "

Tại Trần Diêu trước mắt, chỗ này rách nát cung điện dần dần đi xa, hết thấy đều khắp nơi vào Phật quang bên trong, vạn vật đều không thể nhận ra, duy chỉ có Phật âm thanh rót vào tai, như sấm rền vang dội, hết thấy đều trốn vào linh hoạt kỳ ảo, làm cho người ta tâm trí hướng về.

"Hô!"

Một hồi gió táp vạn chuyển qua, Trần Diêu chậm rãi mở hai mắt ra, cảnh tượng trước mắt làm cho hân chấn động:

Chỉ thấy cái kia tượng thần sớm đã biến mất, không trung độc lưu lại một đường mạnh mẽ bút tích, theo Nộ Thanh niệm động, khoản này dấu vết dần dần phát sinh biến hóa, từng đạo bút họa lập loè, lẫn nhau trao đổi vị trí, không bao lâu liền đã trở thành một quyển sách mới văn tự. Trần Diêu còn không kịp nhìn kỹ, cái kia văn tự liền "Bành" một tiếng nổ, sau đó kim quang tiêu tán, tân thế giới tại Trần Diêu trước mắt triển khai.

Đây là không biết bao nhiêu vạn năm trước cổ xưa tình cảnh, một tòa bao la mờ mịt Cổ Thành, tường đồ, sớm đã không có người ở.

Cái này Cổ Thành từ cự thạch chồng lên thành, xem chỉ có chút bất phàm, một đường tường thành coi như cổ xưa cấm chế, tan mất ra từng điểm đạo vận, làm cho lòng người sinh yên ổn, mà lại miên man bất định.

Cổ Thành dưới chân, hai gã thanh tú thiếu niên đang mặc trường bào, coi như hai cái tiên giáng trần, đang tại Cổ Thành bên trong chậm rãi bước chậm

Hai tên thiếu niên nhìn như đều chẳng qua mười lăm mười sáu tuổi niên kỷ, nhưng thần thái bình tĩnh, bước chân sinh gió, những nơi đi qua xuân về hoa nở, vấy ra từng điểm sinh cơ, nhìn qua liền biết tuyệt không phải phàm nhân.

Người thiếu niên ngâm thi tác đối, tại đây Cổ Thành bên trong dạo chơi chơi đùa, thảnh thơi ngồi trên mặt đất, ra sức uống rượu ngon, tựa hồ rất là hợp ý.

"Bá "

Ngay sau đó trước mắt cảnh tượng biến đổi, Cổ Thành biến mất không thấy gì nữa, một mảnh rộng lớn bao la bát ngát cát vàng lọt vào trong tầm mắt, vô biên trên sa mạc, như cũ là cái kia hai tên thiếu niên, chính ngược đi về phía trước, từng bước đạp xuống đều có nước gợn nhộn nhạo, coi như trong sa mạc hai điểm Minh Châu, chính về phía tây vực mà đi.

"Vù vù "

Cuồng phong không ngừng, cát vàng đầy trời, như thế cái này cát vàng nhưng không cách nào gần thiếu niên chi thân, khi bọn hân bên cạnh thân tựa hồ có một đạo nhìn không thấy thành lũy, đem bảo cát cách trở tại bên ngoài, làm cho Trần Diêu tán thưởng kia tu vi cực cao sâu khó lường.

Hai vị thiếu niên nhắm mắt theo đuôi, cuối cùng tới được Tây Vực, trải qua trăm cay nghìn đắng, tại một chỗ Viễn Cổ di tích trên đài cao, đã lấy được hai khóa Xá Lợi. Hai người bèn nhìn nhau cười, sau đó một người một viên lưu lại tại trong tay, với tư cách tín vật, tỏ rõ hai người kỳ diệu tình bạn.

"Oanh!"

Trong lúc đó, cái này cảnh tượng lại coi như núi lở bình thường than sụp đổ xuống, trong nháy mắt núi cao chấn động, vạn vật bôn tẩu. Núi xanh vắt ngang ở trong tầm mắt, theo chấn động càng mãnh liệt, son băng địa liệt, một cái tàn ra đáng sợ Yêu khí thân ảnh theo son mạch phía dưới đi ra, sinh linh đồ thần, muôn dân trăm họ đều đau buồn.

Cái này Yêu khí vô cùng cường đại, vô số nhân loại tu sĩ tiến lên tới chống lại, đều bị thua chết thảm. Dưới trời chiều, ánh sáng màu đỏ như máu, Yêu Vương gặp thế hệ, trên đời phải sợ hãi.

"Vù vù "

Hàn phong lạnh thấu xương, như yêu xuất thế, không giới hạn Đại Lục phía đông một mảnh huyết quang, vô tận khói lửa nổi lên bốn phía, muôn đời đại năng đồng thời gặp, không người có thể cùng chỉ đối kháng.

"Ài . . ."

Hai tên thiếu niên đứng ở ngọn núi, bông tuyết phiêu linh, vô tận đau thương, một tiếng than nhẹ, một người trong đó thân hình biến ảo, đột nhiên hóa thành yêu hình, đầu người thân ngựa, đối với không thật dài tiếng Hi. i...iiii âm thanh, sau đó bay lên trời, hướng về phía trắng bạch ánh trắng bay đi, để lại một gã khác thiếu niên nhìn trời than thở, sâu não không thôi.

"Nguyên lai hai người này là một người một yêu, tuy rằng có chút hợp ý, kết làm bạn thân, nhưng Nhân Ma đại chiến trước mắt, riêng phần mình nhưng lại có bất đồng vận mệnh cùng sứ mạng, không cách nào tiếp tục dắt tay chân trời xa xăm, không thể không tạm thời chia tay, cái này từ biệt thật không biết bao nhiêu năm tuổi mới có thể gặp lại."

Trần Diêu trong lòng cảm thán, cảnh tượng trước mắt cũng tiếp tục biến hóa. Ánh sáng màu đỏ lóe lên, ngày xưa lưu lại tại đỉnh phong thiếu niên cũng mặc giáp trụ ra trận, {bịđược} đương thời đại năng tuyển đi, cùng yêu ma đại chiến.

Son mạch phía trên, Yêu Vương như coi như Thiên Thần hạ phạm, trên thân toả ra sớm đã không thể tính làm là Yêu khí, mơ hồ có Đế Vương khí tức nổi tiếp nhau, làm cho người ta chỉ mong liếc liền sinh ra ý sợ hãi, muốn cúi đầu xưng thần.

"Sát!"

Nhân loại tu sĩ không ngừng tiến công, coi như chân núi con sâu cái kiến, từng đám tu sĩ tiến lên khổ chiến, Yêu Vương dưới cờ mấy Đại yêu thú rồi lại cường hãn đến cực điểm, cũng không rơi vào hạ phong.

Mấy năm liên tục Phong Hóa, khổ chiến không ngừng, rốt cuộc, hai gã năm đó dắt tay chân trời xa xăm thiếu niên, tại ở dưới chân núi chạm mặt rồi.

"Vù vù. . ."

Kinh phong quét, một người, một yêu, một ngày nhai, song phương trong mắt đều là không muốn cùng không cam lòng.

Như thế thời sự bức bách, hai người thậm chí cũng không đối với lời nói một câu, liền tại một đạo hồng quang trong chiến cùng một chỗ, chỉ một thoáng cát bay đá chạy, thiên địa biến sắc, hai gã thiên tài gọi bằng cụ chi đầu, dẫn tới bát phương đến xem.

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Lôi Minh từng trận, tốc độ ánh sáng, hai người cuộc chiến vượt qua bình thường tu sĩ chỗ học, không người có thể thấy rõ trong đó trải qua, chỉ có thể lẫn mất thật xa, chậm đợi chiến đấu kết quả.

"BOANG...!"

Không biết run rẩy bao nhiêu nhật nguyệt, rốt cuộc, cái này số mệnh quyết đấu đi tới thời khắc máu chót. Nhân loại thiếu niên bản có cơ hội đem đối phương nhất kích tất sát, cũng tại trong nháy mắt động lòng trắc ẩn, một cái bàn tay như ngọc trắng trên không trung lơ lửng thật lâu, thủy chung không cách nào rơi xuống một kích này.

"Vèo!"

Yêu Tộc thiếu niên cũng không buông tha cái này một cơ hội tốt, xoay người lại yêu niệm khê động, một thanh máu tươi tạo thành liêm đao ngang vung đi, đem nhân loại thiếu niên tại chỗ chém giết, đầu lâu bay ra, máu chảy như rót.

"Anh "

Ngay tại Nhân tộc thiếu niên tử vong trong nháy mắt, một hồi Phật sáng lóng lánh, Nộ Thanh rung động thiên địa, một đám Thần Niệm theo kia chỗ cổ bay ra, hạ xuống phụ cận một cái cốc trên thân, kim quang lóe lên, coi như là trộm được vài năm tính mạng.

"Ô a. . . ! ! ! !"

Yêu Tộc thiếu niên cũng không biết cái này một cái chớp mắt phát sinh sự tình, đầu {lamlúc} bản thân tự tay chém giết bạn thân, nhất thời khóc ròng chảy nước mắt, lớn tiếng kêu rên, thẳng hồ được son mạch đều lay động đứng lên, loạn thạch ngang đi, tử thương yêu, vô số người.

"Lại nhai oa oa "

Cái kia nho nhỏ cóc ngồi xổm ở một bên, một đôi mắt to trong rõ ràng rơi ra nước mắt, bất đắc dĩ không thể hóa hình, chỉ có thể trơ mắt nhìn Yêu Tộc thiếu niên bạo tử, giết lại Yêu Tộc đại năng, sau đó {bịđược} Yêu Vương áp chế, khổn tại son mạch bên trong.

Kinh này biến cố, nhân loại tu sĩ thừa dịp loạn lại đẩy mạnh vài bước, tình thế trong nháy mắt nghịch chuyển, nhân loại liên tiếp thủ thắng, Yêu Tộc liên tiếp bại lui, cho đến nhân loại đại năng hi sinh bản thân, đem Yêu Vương khổn tại son mạch dưới đáy, Nhân Ma đại chiến mới cuối cùng kết thúc.

Mà cái kia Yêu Tộc thiếu niên tức thì không biết tung tích, không người biết được kia đi tới đâu.

Này qua trải qua nhiều năm.

Vì trong lòng chấp niệm, Nhân tộc thiếu niên bằng vào kinh người nghị lực, không biết dùng biện pháp gì, lại đã trải qua bao nhiêu cực khổ, rõ ràng lấy cóc chi thân lại lần nữa cầu đạo, trở thành Yêu Tộc đại năng.

Rốt cuộc nhưng hóa thành nhân hình, cóc đại năng một khắc không ngừng lại, thẳng đến năm đó Yêu Vương qua lại chi sơn mạch, tìm kiếm bạn cũ tung tích.

"Đ...A...N...G...G!"

Hôm nay vùng núi này đã là ngục giam, sắt khí ánh lửa, giam giữ lấy Yêu Vương cùng Yêu Tộc còn lại đại năng, chính là Nhân tộc Thánh Địa, Yêu Tộc khó có thể tới gần nửa phần.

Trải qua trắc tuyệt nỗ lực, cóc đại năng lên vào núi cao bên trong, bằng vào ngày xưa trí nhớ, tìm kiếm Yêu Tộc thiếu niên che giấu nơi ẩn núp. Tránh thoát trùng trùng điệp điệp cửa khẩu, trải qua trăm cay nghìn đắng, hai gã ngày xưa thiếu niên cuối cùng được tụ hợp, vừa thấy mặt liền ôm đầu khóc rống, ngày xưa đủ loại nổi lên trong lòng, chưa đủ {vì:là} ngoại nhân đạo.

Vì để Yêu Tộc thiếu niên có thể lại thấy ánh mặt trời, ngày xưa Nhân tộc thiếu niên lập nhiều thẻ độc, nhất định phải làm cho hảo hữu lần nữa có được tự do, vô luận trả giá ra cái gì đại giới.

Thiếu niên hóa thành nhân hình, ngăn chặn trong cơ thể Yêu khí, lấy ngày xưa Nhân tộc thân phận cùng nhân loại đại năng thương lượng. Lợi dụng ngày xưa thanh danh chán ghét, rốt cuộc làm cho nhân tộc miễn cưỡng đồng ý, không lấy Yêu Tộc thiếu niên tính mạng, mà với nó {vì:là} Khán Thủ Giả, thủ hộ Yêu Vương bên ngoài cấm chế, tay cầm cấm chế chỉ chìa khóa, coi như là tạm thời đã có cư trú chi địa.

Ly khai sơn mạch thời điểm, Nhân tộc thiếu niên thề, làm cho Yêu Tộc thiếu niên chờ một chút vài năm, chắc chắn nghĩ ra biện pháp, làm cho kia trở lại nhân gian.

Vì khiến cho Nhân tộc coi trọng, cóc đại năng tại sơn mạch phụ cận cổ xưa khu vực mở cửa lập phái, thu đồ đệ phổ nói, thu nhập đồ nhi đều là hóa người nhỏ yêu, hy vọng trải qua nỗ lực, khiến cho Yêu Tộc cùng nhân tộc quay về tại tốt.

Như thế không ngờ cách nhìn, sự tích bại lộ, dẫn tới nhiều vị trí Nhân tộc đại năng đến công. Cóc đại năng lực chiến không thành, lúc sắp chết tự phong bản thân, bảo vệ Xá Lợi, lưu lại văn tự hy vọng cầu được hảo hữu tha thứ, cung điện như vậy rách nát, không lưu lại một tiếng ai thán, tại đây cổ xưa khu vực trong dần dần biến mất.

"Ô hô ai tai. . ."

Sau đó thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, một cái chớp mắt vạn năm.

"Ài. . ."

Trần Diêu thở dài một tiếng, hơi hơi trợn mắt, lệ rơi đầy mặt.

"Tích "

Cùng lúc đó, tượng thần trong hai mắt, rõ ràng cũng rơi xuống một giọt rõ ràng nước mắt, sau đó ánh sáng nhạt lập loè, "Rời rồi" một tiếng đã nứt ra một đường hẹp dài khe hở.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111:: Đại năng yêu chủng

"Ài..."

Một tiếng than nhẹ, Trần Diêu trong mắt nước mắt tràn đầy, trong lúc bất tri bất giác dĩ nhiên lệ rơi đầy mặt.

"Cái này chính là cóc đại năng cùng Anh Chiêu ở giữa chuyện xưa đi...!"

Trần Diêu thấp giọng ai thần, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, Nhân tộc, Yêu Tộc, bản đều là tự nhiên làm cho sinh, tự nhiên làm cho trúc, nên dặt tay đồng du, cùng chung khai sáng thịnh thế. Nhưng vì sao hai tộc giữa rồi lại tổng là có thêm nhiều như vậy gút mắc chiến đấu, vì sao nhất định phải đối phương giết tới cho thông khoái đây?

Đây hết thầy, đến tốt cùng là Yêu Vương chi qua, còn là nhân loại chi mất? Trần Diêu không biết đáp án.

"Trách không được tại gặp phải ta thời điểm, Anh Chiêu không có hạ sát thủ trực tiếp đem ta chém giết, đến một lần cái này Xá Lợi Phất quang tỉnh lại trí nhớ của nó, có lẽ cũng đem ta trở thành là cóc đại năng một cái hóa thân, không đành lòng chịu. Một phương diện khác, có lẽ nó trong lòng đối với nhân loại, còn là còn sót lại lòng thương hại đi!"

Nhìn xem trên thân từng điểm Phật quang, Trần Diêu không khỏi cảm thán thế sự vô thường, bản thân sau cùng vì sợ hãi Thượng Cổ Đại Yêu, lại là sau cùng không có khả năng đối với chính mình hạ thủ đối tượng, thật là làm cho người thổn thức.

"Tích "

Ngay tại Trần Diêu trong lòng vô hạn cảm hoài thời điểm, một tiếng giọt nước âm thanh đưa hắn làm thức tỉnh.

"Đây là... Tượng thần rơi lệ? !"

Gió lên mắt nhìn đi, chỉ thấy trước mắt tượng thần như trước ngồi ngay ngắn, nhưng mà một giọt rõ ràng nước mắt làm mắt đi kia rử xuống trong mắt tích rơi xuống, chính nhờ tại Trần Diêu trước mắt trên mặt đất.

"Anh anh "

Cái này tích rõ ràng nước mắt thập phần thần kỳ, lóe ra màu vàng ánh sáng nhạt, cùng Trần Diêu trên thân Phật quang tôn nhau lên thành thú vị, hiển nhiên cùng thuộc nhất mạch, có không thể phân cách nguồn gốc.

"Tượng thần rơi lệ, tất có kỳ quặc!"

Trần Diêu vội vàng đứng dậy, nhìn kỹ lại, trước mắt tượng thần tựa hồ không hề biến hóa, rồi lại cùng lúc trước bộ dạng đã có một chút bất đồng. Đến tốt cùng là ở đâu phát sinh biến hóa, Trần Diêu cũng nói không rõ, nhưng hiển nhiên có thể cảm giác được, lúc trước băng lãnh vô tình tượng thần, lúc này đã cùng bản thân đã có một loại thần bí cảm ứng, chỉ cần tiến thêm một bước, nhất định có thể có thu hoạch.

"Rời rời "

Một tiếng giòn vang, tượng thần theo vai vặn tự vị trí bắt đầu, đột nhiên đã nứt ra một đường hẹp dài khe hở, bên trong kim quang mãnh liệt, mang theo nhẹ nhẹ Yêu khí tỏa khắp mà ra.

"Tượng thần bên trong có bảo vật!"

Trần Diêu một hồi hưng phấn, ba bước nhập lại làm hai bước tiến lên, đối với tượng thần thật sâu thở dài, coi như là đạo qua bất kính chi mắt, sau đó dụng cả tay chân, hai ba bước bò tới tượng thần trên bờ vai.

"Hô!"

Đi vào tượng thần trên thân, cái kia trong cái khe kim quang mờ đi xuống dưới, về này Yêu khí rồi lại bắt đầu đậm đặc nặng.

Trước kia Trần Diêu trên thân cũng không yêu chủng, đối với Yêu khí cảm giác năng lực không tính quá mức linh mãnh, hiện nay mình cũng đã có Yêu tộc huyết mạch, còn chưa tiếp xúc cũng đã có thể phán đoán, cái này tượng thần trong bảo vật tất nhiên là Yêu Tộc đại năng lưu lại, toà ra Yêu khí cổ xưa mà lại cường đại, quả thực cùng Anh Chiêu khí tức trên thân tương xứng!

"Cóc đại năng lưu lại bảo vật, nếu là lấy được lời nói, của ta Yêu Năng nhất định sẽ lại một cái đẳng trước bậc thang!"

Trần Diêu lần nữa đối với tượng thần thường cái không phải là, sau đó đánh bạo thò tay tiến cái kia trong khe hở chụp tới, không bao lâu liền tiếp xúc đến một cái lửa nóng mà ẩm ướt mềm vật phẩm.

"Đây là... Đại năng yêu chủng! ! !"

Trần Diêu như thế nào cũng không nghĩ tới, bản thân bất quá là đều muốn tìm đến chút ít cóc đại năng lưu lại canh thừa thịt nguội qua nhắm rượu, lại có thể đạt được như thế quý giá vô thượng Chí Bảo, tâm đều nhảy tới cổ họng, lập tức đem yêu chủng lấy ra, trong nháy mắt vàng sáng mãnh liệt, một hồi dày đặc Yêu khí tỏa khắp, đem trọn lúc giữa phòng đều bao vây lại.

"Bá! ! !"

Vô thượng Yêu Năng, vô tận yêu chủng, giữa lục quang, một viên to lớn yêu chủng coi như trái tim, trải qua vài vạn năm năm tháng, như trước đang lóe lên nhảy lên!

"Quả nhiên là cóc đại năng yêu chúng, ta thật sự là quá may mắn!"

Trần Diêu vui trở lại mặt đất, nhỏ nhỏ quan sát trong tay đưa hấu lớn yêu chúng, chỉ cảm thấy vô tận Yêu Năng chính thông qua hai tay của mình truyền vào trong cơ thể, cùng trong huyết mạch Yêu khí đem kết hợp, tại máu của hắn bên trong bay nhanh lao nhanh đứng lên.

"Yêu khí đang tại rất nhanh khuếch tán, phải lập tức luyện hóa!"

Trần Diêu ngay tại chỗ ngồi xuống, đem bản thân ngũ giác sáu quan toàn bộ che đây, tiên năng cũng toàn bộ thu nhập trong Đan Điền, hết sức chuyên chú bắt đầu luyện hóa đại năng yêu chúng.

"Xuy xuy xuy "

Từng trận Yêu khí, đạo đạo Yêu Năng, vô tận "Chất dinh dưỡng" tiến vào Trần Diêu trong cơ thể, {bịđược} hắn yêu chúng toàn bộ hấp thu. Tuy rằng Yêu khí khuếch tán tốc độ cực nhanh, hao tổn lớn hơn, nhưng Trần Diêu cũng không dám đơn giản niệm động Huyền Tự Quyết.

"Đoạn thời gian gần nhất, ta đã sử dụng Huyền Tự Quyết nhiều lần lắm rồi, thân thể sớm đã không chịu đựng nổi. Nếu là lại niệm động, nói không chừng còn chưa kịp đem yêu chúng luyện hóa, bản thân trước hết cúp, vậy quá không hợp được rồi."

Bởi vậy Trần Diêu không thể không lấy tốc độ nhanh nhất luyện hóa, coi như nuốt cả quả táo, không kịp chậm nhai tình thế nắc nhen, trước tiên đem Yêu khí nuốt vào trong cơ thể rồi hãy nói. Tuy rằng đáng tiếc viên này Thượng Cổ yêu chúng, nhưng mà giữ được tính mạng, tranh thủ thời gian, tốc độ nhanh nhất lấy được đột phá, tiến vào thương Nhạc Sơn mạch dưới đáy cứu ra Duyệt Nhi cùng Tô Hiến Dũng mới là việc cấp bách, Trần Diêu không có lựa chọn nào khác.

"Rào rào xôn xao "

Yêu Năng coi như biển rộng vô lượng, không ngừng cọ rửa lấy Trần Diêu huyết mạch, cùng trong cơ thể hắn Yêu khí hòa làm một thể, không hề bài xích không hợp. Điều này cũng làm cho Trần Diêu không khỏi cảm thán: Cái này cóc đại năng cùng Anh Chiêu, không chỉ có lẫn nhau giữ ý hợp tâm đầu, hơn nữa liên Yêu khí cũng có thể dung hợp hài lòng, thật sự là trời sinh bạn thân.

"Thật coi là hai cái kỳ tài, một cái trở thành một đời Yêu Tộc đại năng, liền Yêu Vương như thủ hạ chính là Đại Yêu đều muốn kính sợ ba phần. Cái khác không chỉ có đã trở thành Nhân tộc đại năng, hơn nữa tại {bịđược} chém giết sau đó, lợi dụng hết thảy Thần Niệm, rõ ràng còn có thể Đông Sơn tái khởi, trở thành Yêu Tộc đại năng. Bực này thiên phú, quả thực cùng bình thường tu sĩ không có ở đây một cái kỳ nguyên!"

"Về phần của ta yêu chúng, có lẽ là lúc trước tại sống trong phần mộ, theo cóc đại năng trên thân đánh bậy đánh bạ có được. Lại có lẽ là cóc đại năng dưới suối vàng có biết, cố ý tại trên người ta gieo xuống đây. Vô luận là loại nào tình huống, đều nên có thể cùng cóc đại năng bản thân yêu chúng không khe hở nói, nói tiếp, lấy được đột phá!"

Bên này cảm thán Thượng Cổ đại năng vô biên thiên phú, bên kia đã có hệ thống giúp đỡ Trần Diêu mình cũng nghiêm túc, một viên yêu chúng rất nhanh luyện hóa, không bao lâu liền đã có lộ ra lấy hiệu quả.

"Này này này "

Tại vô tận Yêu Năng bồi dưỡng phía dưới, Trần Diêu yêu chúng rõ ràng nổi lên biến hóa, chỉ thấy trong cơ thể hắn cái kia nguyên bản thật nhỏ như cát sỏi bình thường yêu chúng, theo Yêu Năng tẩy lễ chính đang không ngừng biến lớn, không bao lâu liền đã có mắt thường có thể thấy được tăng trưởng tốc độ, làm cho Trần Diêu kinh hi muôn phần.

"Cởi chuông phải do người buộc chuông, quả nhiên cóc đại năng yêu chúng thích hợp nhất ta tu luyện Yêu Năng!"

Trần Diêu trong cơ thể, Yêu khí từ bên ngoài cùng bên trong không ngừng khuếch tán, tràn đầy lấy toàn thân hắn sở hữu cơ. Hắn hầu như có thể nghe được bản thân cơ thể tại "Phốc phốc" khuếch trương, không ngừng trở nên cường tráng đứng lên.

Đáng sợ hơn chính là yêu chúng tăng lên tốc độ, bất quá một nén nhang công phu, cái kia một hạt cát sỏi liền đã có đậu xanh lớn nhỏ, không chỉ có đang không ngừng mút thỏa thích lấy Thượng Cổ đại năng yêu chúng bên trong Yêu khí, hơn nữa bản thân cũng bắt đầu tản mát ra có thể không bị hoàn toàn áp chế Yêu khí, tốc độ phát triển có thể nói kinh người!

Trần Diêu đầu {lamlúc} là mình số mệnh thật tốt, đã lấy được đại năng gieo xuống yêu chúng với tư cách hòa được, đã nhận được Thượng Cổ Đại Yêu Yêu khí với tư cách dây dẫn nổ, lại có đại năng bản thân yêu chúng với tư cách đạn pháo, mới có thể lấy tốc độ cực nhanh trưởng thành. Thật tình không biết bực này tốc độ phát triển, dù là đặt ở toàn bộ Đông châu Nam Vực Yêu Tộc trong lịch sử, cũng là chưa bao giờ có đáng sợ hăng hái.

Bao nhiêu năm về sau, nhưng Trần Diêu thành vì nhân loại đại năng, đồng thời còn có được có thể so với Yêu Tộc đại năng chỉ Yêu khí thời điểm, Yêu Tộc Đại Yêu tiểu yêu đám, đều nháp lên cái này rách nát trong cung điện khổ tu, xưng là là "Vào man kỳ tích", truyền lưu tại không giới hạn Đại Lục Yêu Tộc truyền miệng trong chuyện xưa, đã trở thành một đoạn sửa cả mảnh lịch sử đại lục truyền thuyết.

Mà cái mảnh này rách nát cung điện, cũng đã trở thành cổ kim hai đời Yêu Tộc đại năng cất bước chi địa, vô luận là cóc đại năng người ngưỡng mộ, còn là truy tìm Trần Diêu dấu chân người đến sau, đều xem cái mảnh này cung điện là mê hoặc tộc Thánh Địa, tranh nhau tới đây mà thể ngộ nơi đây huyền diệu cùng đặc biệt.

Bất quá đây đều là nói sau rồi.

"Phốc phốc phốc "

Trở lại trong cung điện, Trần Diêu trong cơ thể yêu chủng còn đang không ngừng lớn lên, tản mát ra Yêu khí càng bức người. Theo đại năng yêu chủng bên trong Yêu Năng {bịđược} không ngừng hấp thu, hai bên mấy có lẽ đã tạo thành thế cân bằng.

"Hí... Ha..."

Trần Diêu không ngừng thổ nạp vận khí, đem hết toàn lực đem yêu chủng trong Yêu Năng luyện hóa nhập vào cơ thể, đều muốn thừa dịp đại năng yêu chủng trong Yêu Năng hao tổn hầu như không còn lúc trước, tận khả năng hơn hấp thu Yêu khí.

Mà phen này nỗ lực cũng không uổng phí, ngoại trừ bản thân yêu chủng lấy mất thường có thể thấy được tốc độ lớn lên bên ngoài, trong cơ thể Yêu khí cũng đang không ngừng nồng hậu dày đặc đứng lên, hiển nhiên đã có nhảy vọt tiến bộ.

Mà cùng lúc đó, hệ thống cũng đang không ngừng phát ra thanh âm nhắc nhở, từng cái một nhắc nhở lan can không ngừng xuất hiện, nếu không phải Trần Diêu vô cùng nhận thức thật không có cẩn thận nhìn, kỳ thật những thứ này nhắc nhở lan can trên nội dung đã đầy đủ hẩn kinh ngạc không dứt.

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +5 "

"Chích "

"Yêu Năng đạt tới 10 điểm, trụ cột thuộc tính tăng lên."

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +3 "

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +6 "

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +8 "

"Chích "

"Yêu Năng đạt tới 20 điểm, trụ cột thuộc tính tăng lên."

Theo 5 điểm Yêu Năng bắt đầu, Trần Diêu Yêu Năng thuộc tính theo luyện hóa tiến độ không ngừng dâng lên, 10 điểm, 13 điểm, 19 điểm, 27 điểm, 33 điểm, 38 điểm..

Cái này dài đến kinh người thế coi như đem một gã tiểu yêu hao phí nghìn năm mới có thể đạt được Yêu Năng, lấy tốc độ cực nhanh mau thả một lần bình thường. Không nói những cái kia đã từng gian khổ tu hành qua nhân loại hoặc là yêu ma chứng kiến, sẽ có bao nhiêu này khoa trương phản ứng, đã liền vừa mới bắt đầu tiếp xúc Yêu Năng Trần Diêu, cũng âm thầm cảm thấy giật mình.

"Ông t...r...ờ...i...! Cái này đại năng yêu chủng quả nhiên hiệu quả kinh người, bất quá cái này trong một giây lát công phu, của ta Yêu Năng đã muốn vượt qua tiên năng trừ bị, quả thực quá khoa trương!"

Trần Diêu càng là nghiêm túc luyện hóa, cái này Yêu Năng tốc độ tăng lại càng là kinh người. Ngoại trừ Yêu Năng sinh trưởng tốt bên ngoài, Trần Diêu còn chú ý tới, hệ thống còn thỉnh thoảng cấp ra "Yêu Năng đạt tới XX điểm, trụ cột thuộc tính tăng lên" nhắc nhở.

Tại luyện hóa ngoài, Trần Diêu thoáng lưu lại trong đầu, cẩn thận quan sát, phát hiện mỗi khi Yêu Năng tăng tới 10 số nguyên lúc, cái này nhắc nhở liền sẽ xuất hiện một lần, nói cách khác...

"Yêu Năng tăng lên đồng thời, mỗi 10 điểm Yêu Năng còn có thể đổi lấy trụ cột thuộc tính tăng lên! Thật sự là một mũi tên trúng hai con nhạn!"

Chương 112:: Một mũi tên trúng hai con nhạn

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +9 "

"Chích "

"Yêu Năng đạt tới 30 điểm, trụ cột thuộc tính tăng lên."

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +7 "

"Chích "

"Yêu Năng đạt tới 40 điểm, trụ cột thuộc tính tăng lên."

...

Trần Diêu dốc lòng khổ tu, không ngừng luyện hóa đại năng yêu chủng, hệ thống không hoàn toàn cho ra nhắc nhở, mỗi một cái đều là tin tức tốt.

Theo hần Yêu Năng không ngừng dâng lên, mỗi khi Yêu Năng đạt tới 10 số nguyên điểm lúc, còn có thể mang đến trụ cột thuộc tính toàn diện tăng lên, điều này làm cho Trần Diêu mừng rỡ trong lòng, càng thêm nỗ lực luyện hóa, cố gắng không lãng phí quá nhiều yêu chủng trong Yêu khí.

"Không chỉ có có thể đạt được Yêu Năng, còn có thể mượn cơ hội tăng cường bản thân trụ cột thuộc tính, thật sự là một mũi tên trúng hai con nhạn!"

Trần Diêu trong lòng vô cùng hưng phấn, tuy rằng trải qua bàn tiên nhân "Kopp", hần sớm đã biết được, yêu chi đạo cùng người chi đạo khác nhau. Trong đó điểm trọng yếu nhất ngay tại ở, người tu đan điền, từ bên trong cùng bên ngoài, truy tìm lớn tiểu chu thiên hài hòa cùng tồn tại. Mà yêu tu yêu chủng, từ bên ngoài cùng bên trong, nhất cường điệu tăng cường đúng là thân thể khả năng.

Nhưng mà {lamlúc} bản thân thật sự lấy được đột phá, thuộc tính liên tiếp dâng lên thời điểm, Trần Diêu còn là không khỏi hưng phấn không thôi.

"Không chỉ có tại tiên năng đậu Thủy Mộc song tu, hơn nữa còn có thể có được yêu chủng, đồng thời tu luyện yêu chi đạo nghĩa, chỉ sợ tại lịch sử đại lục trên cũng hãn hữu đi?"

Trần Diêu cũng không biết, loại tình huống này không chỉ là hiếm thấy, hơn nữa hầu như có thể nói là độc nhất phần, chưa bao giờ có kỳ tích. Yêu cùng người không đội trời chung, từ xưa chính là lão đối đầu. Oan gia giữa, cơ bản không có khả năng bù đắp nhau, lẫn nhau học tập đối phương tu đạo chi đồ.

Tuy rằng khi rảnh rồi có cóc đại năng như vậy quái tài, trở thành {vì:là} qua nhân tộc đại năng, cũng trở thành qua Yêu Tộc đại năng. Thế nhưng dù sao cũng là lợi dụng bất đồng thân thể thực hiện đây, nếu như bất luận kia Linh Hồn kéo dài, cơ bản có thể tính làm là hai lần sinh mệnh, cầu bất đồng con đường mà thôi.

Muốn đồng tu người chi đạo cùng yêu chi đạo, không chỉ có cần cực kỳ khoa trương thiên phú, còn cần lịch sử cấp bậc đại khí vận. Thử hỏi cái này không giới hạn Đại Lục, có ai có thể tại mở đan điền sau đó, lại đánh bại đánh bại đạt được Yêu Tộc đại năng khâm điểm, {bị:được} gieo xuống yêu chủng đây?

Đúng là loại này chủng cơ duyên xảo hợp, nhiều lần kỳ diệu Tiên Duyên phía dưới, mới sáng tạo ra Trần Diêu song tu đường, không thể bảo là không hiếm thấy, có thể tính làm là thế gian kỳ quan.

"Vù vù "

Bên này Trần Diêu luyện hóa liên tục, hệ thống thanh âm nhắc nhở cũng là không ngừng, từng cái một nhắc nhở lan can xuất hiện lại biến mất, tốc độ nhanh Trần Diêu căn bản không kịp nhìn kỹ.

Trần Diêu tại đây giống như khô ngồi khổ tu, cũng không biết trải qua bao lâu, rốt cuộc đại khái đem cái này đại năng yêu chủng cho cơ bản luyện hóa, cùng trong cơ thể Yêu khí dung hợp.

Ở trong quá trình này, Trần Diêu bên tai là "Chích" âm thanh không ngừng, ngay từ đầu hần còn có thể chú ý một cái lần này gia tăng lên bao nhiêu Yêu Năng, lần kia lại đạt đến bao nhiêu trị số. Càng về sau hần cũng phát hiện phân tâm đi chú ý những chi tiết này, chỉ biết khiến cho yêu chủng hao tổn nhanh hơn, vì vậy dứt khoát không nhìn không nghe, không để ý tới gấp, chú ý tự luyện hóa, tận lực đem yêu chủng trong Yêu khí hấp thu nhiều một ít.

"Hô..."

Luyện hóa hoàn tất, Trần Diêu trước mắt đại năng yêu chủng đã hoàn toàn phân giải đã thành từng sợi Yêu khí, bộ phận {bị.đọc} Trần Diêu hút vào trong cơ thể, cùng mình yêu chủng dung hợp. Còn có một bộ chia ra làm Yêu khí, bảo tồn tại Trần Diêu trong cơ thể tất cả hẻo lánh, bởi vì kia vô cùng nồng hậu dày đặc, lấy Trần Diêu trình độ tạm thời vẫn không thể hóa cho mình dùng. Càng nhiều nữa Yêu khí tức thì tiêu tán tại cái mảnh này trong thính đường, làm cho Trần Diêu hô to đáng tiếc.

"Không có biện pháp, trước mắt trình độ của người của ta, cũng chỉ có thể luyện hóa nhiều như vậy, lại đáng tiếc cũng vô dụng, không là của ta không phải ta đây, tranh giành cũng tranh không được."

Trần Diêu cười khò lắc đầu, sau đó lại thở nạt một hồi, bắt đầu nhận thức thân thể biến hóa.

"Phốc phốc phốc "

Theo Yêu khí gia tăng, cũng không biết có phải hay không Trần Diêu tâm lý tác dụng, hẳn lại cảm thấy lực lượng của mình nhanh nhẹn tựa hồ cũng đã có trên diện rộng gia tăng. Giờ đây, nhẹ nhàng vùng quyền, tựa hồ dựa vào Vạn lực có thể đánh nát cự thạch. Vừa nhấc chùng, nhẹ đạp vài bước, tốc độ coi như linh miêu, nắm lấy bất định.

"Vù vù "

Đã liền lúc trước không tính rất cao thể lực, tựa hồ cũng đã nhận được gia tăng, phen này vượt mọi khó khăn gian khổ luyện hóa xuống, rõ ràng không để cho Trần Diêu cảm thấy quá mức mệt mỏi. Liền lúc trước liên tục sử dụng Huyền Tự Quyết mà sinh ra đau đầu cũng đã biến mất, toàn bộ người hoàn như tân sinh.

"Bá "

Ánh sáng nhạt chiếu rọi phía dưới, Trần Diêu thân thể trở nên đặc biệt rắn chắc hữu lực, cùng lúc trước vậy còn tại trở nã trong thiếu niên đáng người bất đồng, trải qua một đoạn thời gian tu đạo, Trần Diêu đáng người đã dậy rồi biến hóa, cơ bắp từng cục hữu lực, nắm đầm kiên cường như sắt, một tiếng nói bảo cũng không hề rộng thùng thình như là áo choàng bình thường, mà là có một tia dán hợp cảm giác, thoát nhìn nét mặt toả sáng, tinh anh hữu lực.

"Tu Tiên, thật sự là quá thần kỳ."

Trần Diêu không khỏi hồi tưởng lại nguyên bản trong thế giới, những cái kia vùng mờ mờ như mưa rền luyện thời gian, trả giá nỗ lực vất vả tuy rằng cùng tu Tiên vô cùng giống nhau, nhưng mỗi một trình độ cũng không kém quá nhiều. Thế nhưng là kết quả rồi lại một trời một vực, bình thường rèn luyện trên một hai năm cũng không nhất định giống như này lộ ra lấy hiệu quả, tu Tiên lại chỉ cần ngắn ngủn một tháng, toàn bộ người liền nổi lên biến hóa.

"Đương nhiên, cái này cũng là bởi vì ta số mệnh tốt, dù sao vẫn là có quý nhân giúp đỡ đi ~ "

Trần Diêu nhẹ nhàng cười cười, thò tay ấn mở thuộc tính trước mặt, thấy con số làm cho hắn chấn động, miệng há thành hình chữ O, một câu đều cũng không nói ra được.

"Tính danh: Trần Diêu "

"Tu luyện đẳng cấp: Thủy tượng Luyện Cốt cấp hai, Mộc tượng Luyện Cốt cấp hai, Yêu Năng trụ cột nhất giai "

"Có được kỹ năng: Thần mộc chi đồng cấp một, lực lượng biến độ tăng trưởng cấp một "

"Có được tâm pháp: Huyền Tự Quyết trụ cột, Nộ Thanh trụ cột, Thượng Cổ Yêu khí trụ cột "

"Cơ bản thuộc tính: Yêu Năng: 117 điểm "

"1... 117 điểm... !! !"

Trần Diêu quả thực không thể tin được bản thân thấy con số, phải biết rằng, đang ngồi luyện hóa đại năng yêu chủng lúc trước, chính hắn yêu chủng bất quá vừa mới mở ra, Yêu Năng mới chỉ có chính là 5 điểm.

Mà phen này luyện hóa xuống, tuy rằng hắn cũng tưởng tượng đến, luyện hóa một viên Thượng Cổ đại năng yêu chủng nhất định sẽ có đột phá tính tiến triển, nhưng mà vô luận như thế nào cũng thật không ngờ, cái này tiến triển lại có thể biết thật lớn như thế!

"Một viên yêu chủng, rõ ràng đã mang đến 112 điểm Yêu Năng tăng trưởng! Quả thực thật là đáng sợ!"

Trần Diêu vội vàng nhắm mắt nội thị, chỉ thấy trong cơ thể viên kia nguyên bản thật nhỏ như cát sỏi yêu chủng, lúc này đã dài lớn thêm không ít, liếc mắt nhìn qua, đã vững vàng áp qua tiên năng đan điền một bậc, đã có một viên tảo đỏ lớn nhỏ, chính tán ra từng trận yêu dị màu đỏ lục quang mang, như là thứ hai trái tim bình thường, thỉnh thoảng nhúc nhích, tản mát ra từng sợi Yêu khí.

"Yêu Năng vượt qua tiên năng, bất quá một lần luyện hóa, liền vượt qua ta lúc trước tại tiên năng trên tiêu phí sở hữu nỗ lực. Xem ra đạt được tốt đan được hoặc là bảo vật, quả nhiên có thể tăng lên một khoảng lớn tu hành tốc độ!"

Trần Điều hưng phấn không thôi, lại cẩn thận nhìn còn lại thuộc tính, càng là nhìn mắt choáng váng.

"Mỗi 10 điểm Yêu Năng, gia tăng 1 điểm sở hữu trụ cột thuộc tính, tiền năng ngoại trừ."

Hệ thống một câu đơn giản nhắc nhở, coi như là cho Trần Điều "Kopp" qua, sau đó nhắc nhở lan can thối lui, trụ cột [thanh thuộc tính] trên con số cũng phát sinh biến hóa.

"117 điểm Yêu Năng, tổng cộng mang đến cho ta 11 lần thuộc tính tăng lên, nói cách khác, ngoại trừ tiền năng bên ngoài, của ta sở hữu thuộc tính đều lại lần nữa gia tăng lên 11 điểm!"

Trần Điều nhìn kỹ tính toán, quả nhiên, lực lượng của hắn theo nguyên bản 38 điểm, gia tăng 11 điểm, đi tới 49 điểm, tăng thêm "Lực lượng biên độ tăng trưởng" gia tăng một thành lực lượng, thực tế đã có 54 điểm nhiều.

Nhanh nhẹn theo 25 điểm gia tăng đã đến 36 điểm, vền vền liền trụ cột nhanh nhẹn mà nói, không tính tiền năng tăng thêm phụ trợ, Trần Điều tốc độ đã vững vàng áp qua Giang Ba một bậc, dù là tại chính hắn một từ mặt cung, trung phẩm, tinh đỉnh ba chỗ bốn gã cao thủ tạo thành "Hỗn hợp tạo đội hình" ở bên trong, cũng đã coi như là gần với Duyệt Nhi phía dưới lão nhị rồi.

Thể lực tức thì theo 20 điểm biến thành 31 điểm, nếu như muốn đánh cái cách khác mà nói, cái kia chính là chỉ cần Trần Điều không làm cái gì khoa trương lao động chân tay, hoặc là cực hạn tiêu hao thể năng sự tỉnh, liên tục nửa tháng không ngủ được cũng không quan trọng rồi.

Mấy hạng thuộc tính bên trong, duy chỉ có tiền năng không có biến hóa, như cũ là 28 điểm.

"Cái này cũng bình thường, tiền năng cùng Yêu Năng có thể tại bên trong thân thể của ta cùng tồn tại cũng đã là một cái kỳ tích, lẫn nhau giữa không đánh nhau cũng không tệ rồi, không thể lẫn nhau tăng lên lại bình thường nhất."

Xem hết bản thân thuộc tính liệt biểu, Trần Điều trong lòng không nói ra được thoải mái thoải mái dễ chịu. Nếu như nói lúc trước tại hàn thanh môn bên trong, phụ cận sơn mạch, huyết động rừng cây {các loại chờ} trong đất, Trần Điều bởi vì chính mình thực lực không đủ mà có chút sợ đầu sợ đuôi mà nói. Như vậy bây giờ Trần Điều tuyệt đối có thể ngẩng đầu ưỡn ngực, xoải bước về phía trước rồi.

Tại đây mảnh đất giới bên trong, không tính thương Nhạc Sơn mạch phía dưới những thể lực kia khoa trương yêu ma, vền vền liền bình thường dị thú yêu tinh, hàn thanh môn bên trong tu sĩ mà nói. Chỉ sợ cũng chỉ có các Trưởng lão, cùng với thượng huyền tinh đỉnh những cao thủ, có thể áp chế Trần Điều rồi.

"Con đường tu tiên nhỏ có sở thành, thật sự là quá sung sướng!"

Trần Điều trong lòng cũng có tin tưởng, đã có thực lực với tư cách hậu thuẫn cam đoan, lòng dạ nhi cũng đủ.

"Tuy rằng thực lực của ta vẫn không thể cùng Đại Yêu đấu tranh chấp, nhưng mà Yêu Năng đã trên diện rộng đã vượt qua tiền năng, lần át ta tu sĩ khí tức, làm giả một gã tiểu yêu là dư xài rồi." Trần Điều ngẩng đầu nghiêm mặt nói: "Duyệt Nhi, Tô Hiền Dũng, các người nhất định phải chống đỡ, chờ ta tới cứu các người đi ra!"

Trần Điều đứng dậy nghỉ ngơi và hồi phục một phen, đối với cung điện trong thánh đường đã rạn nứt tượng thần yên lặng gât đầu, thấp giọng lầm bầm: "Ngày gần đây vẫn bồi may mắn được tiền bồi dạy bảo, quả thật thật lớn phúc phận. Văn bồi lúc này cảm giác Tạ tiền bồi, nguyên người dưới tuổi vàng có biết, lớn nhưng an tâm, vô luận là yêu chủng còn là Xá Lợi Nộ Thanh, văn bồi cũng đã kế thừa ra rồi."

"Tiền bồi khi còn sống đã hết sự tình, văn bồi nhất định hết sức thúc đẩy, như ngày đó đã có tin tức tiến triển, nhất định đến Hưởng tiền bồi thông báo."

Nói xong cái này vài câu, Trần Điều quay lại thân đi, vừa mới chuẩn bị ly khai nơi đây, lại nghe được bên chân đột nhiên truyền đến một tiếng kêu gọi.

"Lại nhai oa oa "

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái nhỏ cóc không biết từ đâu nhảy lên đi ra, nhảy cà tung đi tới Trần Điều bên chân, nằm ở gầy của hắn trên trũng mắt lớn mắt thấy Trần Điều, nói cái gì cũng không muốn rời đi.

"Các người 'Đại ca' chết đi sau đó, chắc hẳn người ở chỗ này cũng rất khó sinh tồn được rồi a!" Trần Điều sinh ra trắc ẩn, thấp thân đem nhỏ cóc nâng trong tay, thấp giọng nói: "Sống phần mộ biến mất, những thứ khác cóc nhất định sẽ {bị được} những sinh vật khác khi dễ, đem lúc trước 'Khoản nợ' cho đòi lại đến. Tên tiểu tử này, đại khái chính là còn dư lại mấy cái nhỏ cóc một trong rồi a!"

Có lẽ là cùng cóc đại năng đã có cảm ứng, Trần Điều đối với cóc tựa hồ đã có một loại hảo cảm, yêu thương nhìn xem trũng mắt to, phòng nả giúp đỡ nhỏ cóc, suy đi nghĩ lại, đem để vào balo của mình cách trong.

"Vậy liền làm cho người theo ta cùng một chỗ, trở lại thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, tìm kiếm bạn chí thân của ta đi!"

Thiếu niên Trần Điều, ngộ có chỗ được, đã đi ra cái này vào man chi địa trong rách nát cung điện, một lần nữa bước lên hành trình, hướng về kia giam giữ lấy Thượng Cổ Yêu Vương, cùng với bản thân bạn thân thần bí không bỏ chỗ đạp bước mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113:: Lối rẽ một trong

Đông châu Nam Vực, một tòa thần bí mà cổ xưa son mạch nổi ngang đông tây.

Thương Nhạc Sơn mạch, từ xưa chính là một chỗ truyền lưu lấy đủ loại truyền thuyết thần bí chỗ, đồn đại tại vùng núi này phía trên, có vô số yêu ma nối tiếp nhau, chiếm diện tích {vì là} Vương.

Còn có tu sĩ đồn đại, tại vùng núi này phía dưới sâu trong lòng đất, tồn tại cổ xưa bảo vật, có người nói là cổ xưa tâm pháp, có được nhưng tu vi tăng nhiều. Cũng có người nói là Thượng Cổ 旛 cờ, lấy chỉ nhưng hiệu lệnh thiên hạ. Còn có người nói là Yêu Tộc Chí Bảo, vừa xuất quan tức thì thiên hạ động, ngàn vạn Yêu Ma Tướng thay đổi dựng lên, làm loạn nhân gian.

Mà hết thấy này đồn đại phía dưới chân tướng, rồi lại chưa có người biết, phóng nhân toàn bộ không giới hạn Đại Lục, chỉ sợ cũng không có có bao nhiêu người có thể biết được vùng núi này phía dưới chính thức bí mật.

Trần Diêu, liền là một cái trong số đó.

"Đạp đạp đạp "

Ly khai vào man chi địa rách nát cung điện sau đó, đạt được đại năng yêu chủng Trần Diêu, Yêu Năng tu vi rất là gia tăng, 117 điểm Yêu Năng, dù là tại thương Nhạc Sơn mạch phía dưới khu vực ở bên trong, cũng đã coi như là không tầm thường, so với trước nghìn năm động nguyên cũng mạnh hơn không ít. Chỉ cần không đụng phải chính thức Đại Yêu, Trần Diêu cơ bản có thể thông hành không trở ngại, còn lại Yêu thú căn bản không dám tiến lên khiêu khích.

"Duyệt Nhi, Tô Hiến Dũng, chờ ta tới cứu các người!"

Trần Diêu trong lòng thầm hạ quyết tâm, nhất định phải đem hai gã bạn thân cứu ra. Tô Hiến Dũng cũng là vì bảo tàng cùng điểm tích lũy mà tiến vào huyết động, ngược lại không thể coi như là Trần Diêu trách nhiệm. Nhưng Duyệt Nhi rồi lại đứng là vì Trần Diêu mới thân trúng xuống hiểm cảnh, nếu như không đem Duyệt Nhi cứu ra, Trần Diêu trong lòng khó bình.

"Đạp đạp "

Bằng vào tăng trưởng 11 điểm nhiều nhanh nhẹn, Trần Diêu bước chân như gió, chỉ dùng lần trước một nửa thời gian liền đi tới thương Nhạc Sơn mạch son động vào miệng.

"Vù vù "

Nhìn qua cái này quen thuộc mà lại lạ lẫm cửa động, Trần Diêu suy nghĩ ngàn vạn, không khỏi nhớ tới ngay tại mấy ngày lúc trước, bản thân vẫn cùng mấy vị bạn thân cùng một chỗ hăng hái vào động thám hiểm. Hôm nay trong bốn người đã có một người hôn mê bất tỉnh, hai người tung tích không rõ.

Cái này Tuyên Cổ thời kì cũng đã tồn tại, tại đây đại lục ở bên trên không biết nối tiếp nhau bao nhiêu ức năm son động, coi như Hồng Hoang điểm bắt đầu liền tồn tại hoang cổ dị thú miệng, cắn nuốt sở hữu đến đây đều muốn tìm tòi cuối cùng tu sĩ chi tính mạng.

Trong này có Trần Diêu, có Duyệt Nhi, có Tô Hiến Dũng, càng có Hốt Như Phong.

"Kỳ quái. . ."

Vừa đến cửa động, Trần Diêu đã cảm thấy có chút không đúng:

Trải qua lần trước Anh Chiêu cùng Viễn Cổ thủ vệ vạn năm cuộc chiến, nơi này nên đã là một mảnh hỗn độn, không có một ngọn cỏ mới phải.

Nhưng mà trước mắt son động rồi lại đặc biệt bình tĩnh, không chỉ có không thấy tại phụ cận du đãng dị thú yêu ma, thậm chí ngay cả ngày đó xâm nhập Trần Diêu trong cơ thể Thượng Cổ Yêu khí cũng biến mất vô tung, không biết đi nơi nào.

"Vạn năm cuộc chiến, cuối cùng là người nào chiến thắng? Là Anh Chiêu thành công xuất quan? Còn là Viễn Cổ thủ vệ tuân thủ nghiêm ngặt hứa hẹn?"

Trần Diêu trong đầu nghĩ tới rất nhiều khả năng, không khỏi tâm thần có chút bất an định đứng lên.

"Hí . . Ha . ."

Mấy lần hít sâu sau đó, Trần Diêu cuối cùng vừa ổn định tâm thần, khua lên đũng khí bước ra cái này quyết định ngày đó sau vận mạng một bước.

"Không vào xem, liền tuyệt đối không có khả năng biết rõ kết quả!"

"Đạp đạp đạp "

Thiếu niên Trần Diêu bước nhanh đạp vào trong sơn động, một hồi gió nhẹ thổi qua, thương Nhạc Sơn mạch giống nhau ngày xưa bình tĩnh an bình, dường như cái gì cũng không có xảy ra tựa như.

"Tí tách "

Tinh tế giọt nước đá, bụi đất thuộc về an.

âm u dài thâm sâu trong huyết động một mảnh đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón.

"Ba "

Trần Diêu lợi dụng tiên năng, nhẹ nhàng thấp sáng một cái quang cầu, bông bành thấm thoát tại hần trước người với tư cách chỉ đường đèn sáng, chiếu rọi hần con đường tiến về phía trước.

"Trong chốc lát nếu là có nửa điểm Yêu khí, liền lập tức dập tắt tiên năng, làm giả mình cũng là một cái tiểu yêu!" Trần Diêu trong lòng sớm đã có ý định, lẩm bẩm: "Yêu ma hoành hành trong sơn động, nhiều ra một cái tiểu yêu, mặc cho ai cũng sẽ không quá để ý."

"Đạp, đạp, đạp "

Trần Diêu một bên tiến lên, một bên cẩn thận hồi tưởng đến ngày đó ban đầu vào sơn động lúc làm cho đi lộ tuyến, một phen nho nhỏ phân biệt, men theo lúc trước dấu chân không ngừng đi về phía trước.

Không bao lâu, Trần Diêu liền trải qua trong sơn động ba cây số chỗ, nơi đây đã không thấy được động nguyên chi huyết, cũng không có loạn thạch ngồn ngang. Không biết là Anh Chiêu cùng Viễn Cổ thủ vệ đại chiến đem hủy hoại rồi, còn là sau đó còn có người đã tới, đã tiến hành thanh lý, đã nhìn không tới nửa điểm lúc trước mấy người xông cửa dấu vết.

"Uych uych "

Càng đi về phía trước không lâu, huyết động đột nhiên rộng rãi đứng lên, thỉnh thoảng có mấy cái Biên Bức bay qua, gặp được Trần Diêu là tránh không kịp, căn bản không dám tiến lên lỗ mãng.

"A, lần trước lúc đến, {bịđược} các người chinh quá sức. Hôm nay thực lực của ta mạnh, các người liền tránh không kịp." Trần Diêu cười khổ nói: "Xem ra vô luận ở đâu cái thể giới, thực lực đều là thứ trọng yếu nhất."

Ngày xưa cùng Duyệt Nhi cùng một chỗ đại chiến Biên Bức tình cảnh còn rõ mồn một trước mắt, nhưng thời gian cấp bách, không được phép Trần Diêu sầu não. Hần ba bước nhập lại làm hai bước, rất nhanh thông qua Biên Bức sào huyết, tiếp tục đi tới.

"Vù vù "

Lại đi qua một đoạn đường trình, một cái cang lớn thạch thất xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt. Vừa thấy được cái này thạch thất vào miệng, Trần Diêu tinh thần liền trước đó chưa từng có khẩn trương lên, vội vàng thu hồi tiên năng quang cầu, phong bế nhãn loại tu sĩ khí tức. Một đôi mắt mở ra, bốn phía xem xét, sợ đụng phải cái kia ác mộng bình thường tồn tại.

"Nơi này là Viễn Cổ thủ vệ 'Cổng bảo vệ phòng' " nếu như nó còn ở nơi này mà nói, ta quả quyết không có khả năng lần nữa thông qua được!"

Trần Diêu biết rõ, lần trước thả hần sau khi thông qua, không lâu bản thân liền đưa tới Anh Chiêu, cùng Viễn Cổ thủ vệ phát sinh kịch liệt chiến đấu. Nếu như cái kia chiến đấu là Viễn Cổ thủ vệ thắng, như vậy lần này vô luận như thế nào cũng không có khả năng lại làm cho Trần Diêu vào sơn động rồi, nhất định sẽ tại chỗ đánh chết.

"Làm giả tiểu yêu, tốt nhất liền Yêu khí cũng không phát ra, yên tĩnh rất nhanh thông qua nơi đây đi!"

Trần Diêu mèo eo đi về phía trước, rất nhanh thông qua, đi ngang qua thạch thất thời điểm, nhìn không được giương mắt nhìn một chút, cảnh tượng trước mắt lại làm cho hần ngạc nhiên:

Thạch thất ở trong, nhập lại không một chút Yêu khí, to như vậy thạch thất trống tuếch, cũng không thấy Viễn Cổ thủ vệ thân ảnh, cũng không có Anh Chiêu khí tức.

"Cái này hai cái Đại Yêu, cuối cùng đến cùng đánh đi nơi nào? Được rồi trước mặc kệ những thứ này, còn là chạy nhanh chạy đi đi!"

Không còn cái này lớn nhất chướng ngại vật, Trần Diêu trong lòng an tâm một chút, bước chân tiếp tục nhanh hơn, bay nhanh thông qua thạch thất, một

đường chạy như điên, không dám làm nửa điểm lưu lại.

"Đạp đạp đạp đạp "

Cũng không biết bồn tẩu bao nhiêu đường, Trần Diêu cũng không gặp được mặt khác trở ngại. Không biết có phải hay không trận đại chiến kia đem cái này chủ thông đạo trên mặt khác Yêu thú đều cho chán chết hết rồi, rõ ràng không có nửa cái yêu ma tiến lên ngăn trở, Trần Diêu tiến lên có chút thuận lợi.

Ly khai thạch thất sau đó, là một đoạn có chút lạ lẫm con đường, lần trước trải qua lúc, là Viễn Cổ thủ vệ Yêu khí đem ba người đẩy qua nơi đây, cho nên đối với con đường này trên hết thấy, Trần Diêu cũng không ấn tượng.

May mà con đường chỉ một, Trần Diêu không nên phán đoán hướng ở đâu quẹo vào, rất nhanh đi về phía trước, không bao lâu liền đi tới cái khác quen thuộc địa phương.

"Chia lia điểm!"

Trần Diêu trước mắt, thông đạo đến đầu cuối mới thôi, một cái hơi lớn hơn một chút trong không gian, bốn cái hẹp lỗ nhỏ tách ra xếp đặt.

Nơi đây đúng là Trần Diêu cùng Duyệt Nhi cùng với Tô Hiến Dũng chia tay, tất cả đi một đường chia lia điểm!

"Lần trước ở chỗ này, Duyệt Nhi lựa chọn đây, hình như là cái thông đạo này. . ."

Trần Diêu hơi suy nghĩ một chút, hồi tưởng đến ngày đó tình hình, đầu tiên tiến vào huyết động chính là Tô Hiến Dũng, lựa chọn chính là bên trái nhất lối rẽ. Sau đó là Duyệt Nhi, lựa chọn chính là chính giữa dựa vào trái đích con đường. Mà Trần Diêu bản thân tức thì lựa chọn chính giữa dựa vào phải con đường tiến lên, cuối cùng sự thật cũng chứng minh, Trần Diêu lựa chọn mới là chính xác.

"Duyệt Nhi, ta đã đến. . .!"

Trần Diêu hít sâu một hơi, phong bế bản thân tất cả tiên năng lưu chuyển, liền nhân loại khí tức đều cho phong bế, cận tồn yêu chủng hơi hơi nhảy lên, tản mát ra từng điểm Yêu khí, sau đó trùn xuống thân, không chút lựa chọn đi vào chính giữa dựa vào trái đích thông đạo.

"Tí tách, tí tách "

Thông đạo tĩnh mịch, âm thấp mà trọt, liếc vô biên, trông không đến đâu.

"Đạp, đạp "

Trần Diêu tại đây hẹp dài trong thông đạo chậm rãi đi về phía trước, không dám có chút chủ quan.

"Tuy rằng cái thông đạo này cũng không phải là đường ngay, nhưng mà thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, Yêu thú hoành hành, ai biết nơi này có không có cường đại dị thú tọa trấn, cấp cho ta ra oai phủ đầu đây!"

Trần Diêu liền đề ý như vậy cẩn thận đi về phía trước lấy, cũng không biết rồi đi bao nhiêu trong, trước mắt huyết động mới dần dần rộng rãi đứng lên.

"Thiên nhiên thật sự là Quý Phủ thần công!"

Chứng kiến tình cảnh trước mắt, Trần Diêu không khỏi cảm thán lên tiếng: Ở trước mặt hần, một chỗ có chút đồ sộ bày động xuất hiện, mỗi cái đều chẳng qua nửa người lớn nhỏ, nhưng số lượng rất nhiều, coi như một cái vực sâu lập thể mê cung!

"Nên đi ở đâu? Duyệt Nhi sẽ đi ở đâu?"

Trần Diêu đau khổ suy tư, giả thiết mình là Duyệt Nhi, chọn cái nào con đường tiến lên. Nhưng không đợi hần nghĩ ra cái như thế về sau, bên người lại đột nhiên toát ra vài cỗ nho nhỏ Yêu khí.

"Người đến người phương nào? ! Rõ ràng dám can đảm xông vào chúng ta Đại Chi đế quốc! !"

Thanh âm này sắc nhọn chói tai, coi như hải đồng lớn tiếng hí, làm cho cảm ngữ pháp cũng cùng Viễn Cổ thủ vệ giống nhau, nửa cổ hiện nửa, nghe được Trần Diêu da đầu đều muốn run lên rồi.

"Đại Chi đế quốc? Đây là cái gì chim tên? !"

Nghe được đối phương trong lời nói sắc mặt, Trần Diêu không khỏi bật cười: Đại Chi đế quốc, danh tự nghe tới coi như hải đồng chơi đùa, thuận miệng gọi chi. Xem ra cái này lối rẽ trong yêu ma không chỉ có âm điệu cổ quái, đầu óc cũng không quá Linh quang.

Mà {các loại} Trần Diêu cúi đầu nhìn qua người đến hình dạng, càng là nhìn không được lớn cười ra tiếng:

Tại hần bên chân, mấy cái liền hần đầu gối cũng chưa tới tiểu hầu con tay thuận cầm trường mâu, về mặt khí thế hung hăng nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, đưa hần vây quanh ở chính giữa, dường như bắt được tội ác tày trời tội phạm tựa như, muốn đem Trần Diêu "Đem ra công lý".

"Ha ha ha. . . Đại Chi đế quốc. . ."

Trần Diêu thật sự là nhin không nổi, lớn cười ra tiếng, một tay chỉ vào bên người tiểu hầu con, một tay không được vỗ bấp đùi của mình, trêu chọc so với thuộc tính trong nháy mắt bại lộ, cười đều thẳng không nổi eo đã đến.

"Lớn mật! Càn rồi!"

Trần Diêu nụ cười này nhưng cực kỳ khủng khiếp, bên người tiểu hầu đám nhao nhao đối với kia tròn mắt nhìn, cảm giác nhận lấy lớn lao vũ nhục, miệng phun tiếng người, la lớn: "Lại dám cười nhạo ta Đại Chi đế quốc quốc danh? ! Quả thực tội ác tày trời!"

"Ha ha ha ha. . ."

Hầu tử đám bọn chúng nghiêm túc nhiệt tình ngược lại nổi lên ngược lại hiệu quả, dẫn tới Trần Diêu cười đối vui mừng. Thử nghĩ trước một giây vẫn còn tinh thần khẩn trương cẩn thận đi về phía trước, sau một giây lại bị mấy cái tiểu hầu con ngăn cản rồi, mặc cho ai đều lớn cười ra tiếng, buồn cười.

"Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi. . . ! ! !"

Tiểu hầu con đám triệt để phần nộ rồi, hai chân nhảy dựng, trong tay trường mâu đi phía trước đâm một cái, hung hăng đâm tại Trần Diêu hậu thân trọng yếu bộ vị, quả nhiên thoáng cái khiến cho Trần Diêu im tiếng rồi.

"Ai yêu ta đi. . ."

Trần Diêu {bịđược} chọc cái "Nghìn năm giết", cơ vòng bị đau, vội vàng ngồi xổm người xuống đi, một tay hết sức bóp lấy, một tay chỉ vào hầu tử đám nói: "Các ngươi hơi quá đáng! Đánh nhau không về mặt, chọc người tránh ** , đây là thường thức a! Các ngươi như thế nào như thế nhẫn tâm. . . Ai yêu. . ."

"Hừ hừ! Không cho ngươi điểm màu sắc nhìn xem, ngươi nơi nào sẽ biết rõ ta Đại Chi đế quốc lợi hại? !"

Tiểu hầu con một người trong đầu lĩnh tiểu hầu tiến lên một bước, tại Trần Diêu trước mặt lỗ mũi giờ lên nói: "Đến, theo chúng ta đi! Xem chúng ta đại vương như thế nào chinh đồn ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114:: Chỉ Hầu Vương Quốc

"Đi! Xem chúng ta đại vương như thế nào chinh đồn ngươi!"

Tiểu hầu con trong tay trường mâu đâm một cái, hung hăng đâm vào Trần Diêu trên lưng, mạnh mẽ như Trần Diêu cũng có chút bị đau, lên tiếng kinh hô.

"Tốt rồi tốt rồi, đừng nhẹ, ta và các ngươi đi cũng được!"

Trần Diêu tự biết là mình xâm nhập đối phương lãnh địa trước đây, tính là mình đuối lý, hơn nữa vừa rồi chạm mặt thời điểm, Trần Diêu đã rất nhanh dùng thần mộc chi đồng dò xét qua tiểu hầu đám bọn chúng trị số, phát hiện cùng mình khác khá xa, bất quá hàn thanh môn mặt cung nhỏ tu sĩ tiêu chuẩn mà thôi, liền cũng không phản kháng nữa, dứt khoát tương kế tựu kế, tiên kiến đến cái kia cái gọi là "Đại vương" rồi hãy nói.

"Chít chít tức, thì thăm tra "

Kết quả là, tại đây đen kịt trong sơn động, một bầy khi áp lấy một người tu sĩ, bắt đầu hướng ở chỗ sâu trong đi đến. Hầu tử vui đùa âm ỉ vô cùng, lúu rúu hô không ngừng, tu sĩ nhưng là mặt lộ vẻ khó xử, tựa hồ chính nghẹn lấy cười nhìn chung quanh, thỉnh thoảng {bịđược} hầu tử trong tay trường mâu một đâm, đi lên phía trước hơn mấy bước.

Tình cảnh này xem ra đã hoang đường lại buồn cười, nếu không phải biết rõ tiền căn hậu quả mà nói, đoán chừng nếu có người bên ngoài chứng kiến, nhất định sẽ nhin không được cười ra tiếng.

"Đi! Đừng nhìn lung tung!"

Trần Diệu sau lưng, cái kia tiểu hầu con cầm trong tay bắt quả một chi bút máy lớn nhỏ "Trường mẫu", một đường "Vội vàng" Trần Diệu tiến lên. Trần Diệu thì là tò mò mọi nơi xem xét, đối với tình cảnh trước mắt tắc tắc kêu kỳ lạ.

Tại đây chỗ bày động ở chỗ sâu trong, quả nhiên coi như một cái đế quốc bình thường khổng lồ, một cái khổng lồ huyết động làm trung tâm, phụ cận vô số tinh tế tiểu huyết động nối tiếp nhau, trong đó thỉnh thoảng có tiểu hầu con ra ra vào vào, thập phần bận rộn.

"Thật sự là quá kỳ lạ, cái này dưới chân núi trong huyết động, lại có thể biết có như vậy một viên đại thụ che trời!"

Tại Trần Diệu trước mắt, một viên có thể cùng vào man chi địa "Mộc tượng Thánh Địa", cũng chính là viên kia vừa thô vừa to cổ cây cùng so sánh đại thụ, đứng trước tại trong huyết động.

Cái này cây cao tầm hơn mười trượng, tán cây um tùm vô cùng. Tại cây cối đỉnh, rõ ràng còn có mơ hồ ánh sáng nhạt phát ra, không biết có phải hay không một viên yêu chủng, làm cho này một cái vực sâu vương quốc cung cấp năng lượng cùng hào quang.

"Chít chít chít chít!"

Cây cối phía trên, treo vô số sào huyết, vô số tiểu hầu con ở phía trên chạy tới chạy lui động, dụng cả tay chân, hình dạng thập phần đáng yêu thú vị.

Nhưng những thứ này tiểu hầu con hiển nhiên đối với Trần Diệu đều rất có địch ý, Trần Diệu một khi qua liền lớn tiếng gọi, còn bắt chợt vút bỏ một ít vật cứng đến. Cũng không biết là trái cây quả hạch, còn là hòn đá nhỏ khối.

"Son mạch phía dưới sâu trong lòng đất, rõ ràng thực có một cái Chi Huyết Vương Quốc!"

Trần Diệu trong lòng hứng thú dạt dào, nếu không phải muốn cứu người mà nói, hẳn thật đúng là muốn ở chỗ này ngay góc một hồi, cẩn thận quan sát những thứ này hầu tử đám là như thế nào sinh tồn đấy.

Chi huyết, Trần Diệu tại nguyên bản trong thế giới sinh vật trên sách đã từng gặp, là một loại thập phần đặc biệt hầu tử. Trưởng thành chi huyết bắt quả người tay cỡ bàn tay, tựa như con chuột bình thường không phân biệt, tiếng kêu thê lương, coi như oan Quỷ Khóc khóc không ra tiếng bình thường, vì vậy bị loài người cho rằng gặp mang đến vận rủi, đại quy mô bắt giết. Tại nguyên bản thế giới bên trong, chi huyết số lượng đã thập phần thưa thớt, coi như là động vật quý hiếm rồi.

"Đông đông đông "

Trần Diệu bên cạnh, một cái chi huyết cẩn thận từng li từng tí gõ lấy thân cây, sau đó nghiêng tai lắng nghe, tựa hồ đang tại phán đoán thân cây bên trong có hay không ánh sáng. Sau đó như là đã tìm được cái gì tựa như, đột nhiên ngừng đầu, rằng nanh một trương, cắn xuống một khối vỏ cây đến. Tiếp theo đuổi ra bàn tay nhỏ bé tại thân cây trong sờ mó, cảm ra mấy cái tiểu côn trùng, a ô một cái nuốt vào.

"Chi huyết thị dạ hành sinh vật, yêu thích ăn côn trùng quả hạch gì gì đó, xem ra điểm này cùng nguyên bản thế giới giống nhau như đúc."

Trần Diệu đang tiến hành "Sinh vật quan sát", sau lưng chi huyết "Hộ vệ đội" rõ ràng hợp lý không vui, trường mẫu hướng Trần Diệu mất cá chân phụ cận một đám, lạnh lùng nói: "Nhìn cái gì vậy? Đi con đường của ngươi! Cùng lần trước cái kia người cao to giống nhau không biết tốt xấu, xem ta Vương không giáo huấn ngươi!"

"Lần trước người cao to?"

Nghe được câu này, Trần Diệu trong lòng vui vẻ: Quả nhiên có người ở bản thân lúc trước cũng đã tiến nhập cái này cái gọi là Đại Chi đế quốc, sẽ là Duyệt Nhi sao?

Trần Diệu trong lòng rất nhanh tính toán một cái, lấy Duyệt Nhi thực lực, nếu là thật sự đi tới nơi này, dù là đối mặt nhiều như vậy chi huyết, cũng tuyệt đối sẽ không rơi hạ phong. Chỉ sợ vạn nhất chọc giận nàng, đuổi vung tay lên sẽ đem cái này nho nhỏ đế quốc cho triệt để hủy diệt, mẫu vạn đều không thừa xuống.

"Nữ nhân thật đáng sợ!"

Nghĩ đến Duyệt Nhi bảo nổi lúc lực thân không nhận bộ dạng, Trần Diệu không khỏi một hồi run rẩy, gấp vội vàng đi theo chi huyết tiếp tục đi tới, đều muốn thừa dịp Duyệt Nhi tức giận lúc trước đem nàng cho mang cách nơi này địa phương.

Một người đàn khi, một đường tiến lên, không bao lâu liền đi tới trong huyết động cái kia khỏa thương thiên đại thụ dưới chân, ngón út hầu đám nhao nhao đem trường mẫu công đến sau lưng, sau đó dụng cả tay chân bắt đầu leo cây.

"Ha ha ha ha, quá này sinh ~!"

Nhìn xem chi huyết đám leo cây, Trần Diệu nhìn không được lại cười ra tiếng, kết quả không cần nhiều lời, lại là một cái giáo đâm trúng bờ mông, bắt đắc dĩ bóp lấy bờ mông cùng theo trở lên bờ đi.

Cũng không biết bò lên bao lâu, Trần Diệu cuối cùng là đi tới tán cây tiếp cận đỉnh vị trí. Lại tới đây, Trần Diệu càng thêm xác định, lên đỉnh đầu cách đó không xa treo đấy, nhất định là một viên Đại Yêu yêu chủng, cái kia yêu khí cường đại trải qua hơn vạn năm vẫn như cũ có nhiệt lực, làm cho lòng người phát lạnh ý.

"Nhanh, đi lên phía trước! Chúng ta đại vương đang ở bên trong!"

Trần Diêu trước mắt tán cây phía trên, một cái lớn hơn sào huyết {bịđược} dựng ở chỗ này, Trần Diêu tức giận đối với sau lưng chỉ hầu đám làm cái mặt quỷ, sau đó đi lên phía trước đi. Đi vào sào huyết cửa ra vào, khe cong eo đi vào.

"Hừ hừ hừ. . ."

Trong sào huyết nhập lại không có gì Thần Khí bảo vật, chỉ có một trương miễn cưỡng có thể tính làm là ghế đồ vật bày biện. Ở đằng kia trên ghế, một cái hình thể lớn hơn béo chỉ hầu chính đoan ngồi trong đó, một đôi hầu mắt một ngắm, vừa nhìn thấy Trần Diêu mà bắt đầu lạnh hừ lên.

"Xảy ra chuyện gì vậy? ! Tại sao lại đã đến cái đại gia hỏa? ? Còn không có {bịđược} chúng ta đánh đủ sao? ? !"

Chỉ hầu chỉ Vương khí thể hung hăng, tuy rằng thân thể cũng không quá đáng Trần Diêu cánh tay lớn nhỏ, nhưng "Khí phách mười phần", căn bản không có theo trên ghế đứng dậy, mà là duỗi ra hầu móng vuốt chỉ một cái Trần Diêu, có chút bất mãn lớn tiếng reo lên: "Các ngươi bọn người kia, không có chuyện gì đi chu đáo chúng ta Đại Chi đế quốc tới quấy rối? Có tin ta hay không chém chết người!"

Nho nhỏ chỉ Hầu Vương, rõ ràng còn sử dụng ra nguyên bản trong thế giới sắc âm thanh tuyệt học "Gửi thư chém", dẫn tới Trần Diêu lại là một hồi bật cười. Tại chỉ Hầu Vương lại lần nữa nghiêm nghị tức giận mắng sau đó, mới đưa đem dừng lại, bụng đều nhanh cười đau đớn.

Trần Diêu bất động thanh sắc dùng thần mộc chi đồng lại trắc một lần chỉ Hầu Vương trị số, phát hiện cũng dưới mình, rất giỏi chính là Lưu Nhất Điểm trình độ, trong lòng an tâm một chút, sau đó nghiêm mặt nói: "Chỉ Hầu Vương, ta hỏi ngươi, ngươi nói lần trước đến đại gia hỏa, bây giờ đang ở ở đâu?"

"Hừ ~" chỉ Hầu Vương căn bản khinh thường tại cùng Trần Diêu đối thoại, hầu quay đầu đi, ra về lớn lối nói: "{bịđược} ta chỉ Hầu Vương đánh chết!"

"Ngươi nói cái gì? ! ! !"

Chỉ Hầu Vương lời vừa nói ra, Trần Diêu trong nháy mắt liền bạo giận lên, một đôi mắt tròn thật lớn, mấy bước dài ra, rất nhanh đi vào chỉ Hầu Vương trước người, căn răng nói: "Ngươi lập lại lần nữa. . . ? !"

"Ta lập lại lần nữa làm sao vậy?" Chỉ Hầu Vương nâng lên nho nhỏ đầu khí, kiêu ngạo quay về trừng mắt Trần Diêu nói: "Cái kia đại gia hỏa, {bịđược} ta đánh, chết, rồi!"

"Ngươi. . . !"

Trần Diêu cũng không khống chế mình được nữa tâm tình, trong cơ thể yêu chủng đột nhiên run lên, một cỗ cường đại Yêu khí tỏa khắp mà ra, đem trọn cái sào huyết đều bao phủ trong đó.

"Trảo!"

Trần Diêu thò tay một trảo, ngón tay giữa Hầu Vương lẳng không nắm lên, một tay nắm lỗ tai của nó cao cao cầm lên, tức giận nói: "Nếu như ngươi là đánh chết nàng, ta liền đem ngươi cái này cái gì đế quốc san thành bình địa. . . !"

"Ta ta ta. . . !"

Trần Diêu một trảo này, không chỉ có làm cho chỉ Hầu Vương trong lòng run sợ, càng làm cho phụ cận chỉ hầu đám cũng đều nhìn mắt choáng váng. Trần Diêu trên thân Yêu khí tuy rằng không coi là cái gì Đại Yêu tiêu chuẩn, nhưng ở cái này Chỉ Hầu Vương Quốc trong, nhưng tuyệt đối là một cỗ không thể kháng cự lực lượng cường đại.

Mắt thấy mình Vương giống như món đồ chơi bình thường bị người nắm lên, bản thân rồi lại {bịđược} cường đại Yêu khí trấn áp không thể động dậy, chỉ hầu đám quả thực sợ hãi, mỗi cái run rẩy tay chân, không dám nhiều lời nửa câu.

"Ta ta ta không có đánh giết hần! Ta ta ta chỉ là đem hần giam lại rồi!"

Chỉ Hầu Vương sợ Trần Diêu vừa ra tay sẽ đem bản thân bóp chết, vội vàng lớn tiếng cầu xin tha thứ, chỉ vào dưới đại thụ mới nói: "Hần hần hần bây giờ đang ở phía dưới trong ngục giam, ta ta chúng ta không có đem hần thể nào!"

"Ngục giam. . . ?"

Nghe được Duyệt Nhi chưa chết, Trần Diêu thở dài ra một hơi, trên thân Yêu khí vừa thu lại, ép hỏi: "Thật không có đánh chết nàng?"

"Thật không có!" Chỉ Hầu Vương một viên hầu não điên dao động, lớn tiếng nói: "Ta ta ta đánh không lại hần!"

"Cái này còn không sai biệt lắm."

Trần Diêu trong lòng an định một ít, phát tay ngón tay giữa Hầu Vương vút trên mặt đất, ngạo nghễ nói: "Đẫn đường."

"Đúng, đúng là là. . . !"

Chỉ Hầu Vương ở đâu còn có nửa điểm lúc trước khí phách, thấy Trần Diêu thả bản thân, vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ một hồi, sau đó quay đầu hướng chỉ hầu hộ vệ đội nói: "Còn đứng ngây đó làm gì? Còn không mau cho vị đại ca kia dẫn đường?!"

"Đứng, đứng!"

Chỉ hầu hộ vệ đội cũng là như được đại xá, vừa rồi Trần Diêu trong nháy mắt đó phóng xuất ra Yêu khí đã khiến chúng nó minh bạch: Trần Diêu tuyệt đối có đủ thực lực, đem cái này để quốc cho cánh tay hủy diệt!

"Đi từ từ cạ "

Một người nhiều hầu lại lần nữa khởi hành, rất nhanh xuống cây, chỉ chốc lát sau liền đi tới dưới đại thụ phương hướng.

"Ngục giam liền, là ở chỗ đó!"

Đi vào mặt đất sau đó, chỉ Hầu Vương chỉ một ngón tay dưới cây mấy cái hốc cây, rung giọng nói: "Cái kia người cao to đang ở bên trong, một cộng lông đều không có ít!"

"Ta xem qua liền biết."

Trần Diêu trầm giọng đáp lại một câu, sau đó đi lên phía trước đi, đi tới hốc cây trước.

Đây là mấy cái ngang xếp đặt nhỏ nhỏ hốc cây, lớn nhỏ ước chừng vừa dung nạp xuống một nhân loại. Hốc cây lỗ hồng lên, đều có ngón út hầu cầm trong tay trường mâu trông coi, bất quá lúc này chứng kiến đại vương rõ ràng nom nớp lo sợ cùng theo một cái người cao to đến đây, bao nhiêu cái hộ vệ còn dám lơ đãng? Đành phải ngoan ngoãn tránh ra.

"Người cao to ở nơi này cái trong phòng giam!"

Chỉ Hầu Vương chỉ vào một cái trong đó hốc cây nói ra, Trần Diêu lòng nóng như lửa đốt, gấp vội khom lưng nghiêng người, thăm dò đi vào xem xét, nhưng lại tại hân nửa người tiến vào nhà tù thời điểm, trên móng đất rồi lại truyền đến một hồi đau đớn.

"Đông!"

Chỉ Hầu Vương đối với Trần Diêu bờ mông một cước đạp xuống, phát hung ác sức lực, rõ ràng đem không hề phòng bị Trần Diêu cho sinh sôi đạp vào cây trong động, sau đó dương dương đắc ý la lớn: "Hặc hặc ~! Ngươi ngốc đại cá tử nhi ~! Vào đi thôi ngươi! !!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115:: Về sau chuyện xưa

"Đông!"

Thừa dịp Trần Diêu thăm dò đến hốc cây trong ngục giam đi thăm dò nhìn tình huống thời điểm, chỉ Hầu Vương đột nhiên bay lên một cước, hung hăng đá vào Trần Diêu trên móng đất, đem không hề phòng bị Trần Diêu cho sinh sôi đạp vào cây trong động.

"Hặc hặc, ngốc đại cá tử nhi! Vào đi thôi ngươi ~!"

Chỉ Hầu Vương quỷ kế thực hiện được, cao hứng hoa chân múa tay vui sướng, sau lưng tiểu hầu con đám cũng là lủi rủ lớn tiếng kêu to lấy, mỗi cái đuổi ra thật nhỏ hầu tay, đối với Trần Diêu chỉ trích, vui vẻ giống như muốn bước sang năm mới rồi tị nạn.

"Mau mau nhanh! Mấy người các ngươi vội vàng đem lao cửa đóng lại, chúng ta đem cái này ngốc đại cá tử cho nướng ăn ~!"

Cũng không biết có phải hay không bị hiếp tính thực hiện được vui sướng hướng vầng đầu não, chỉ Hầu Vương giống như có lẽ đã quên mất vừa rồi bản thân còn như một Con Rối bình thường, {bịđược} Trần Diêu một phát bắt được bài bố tại chỉ chương bên trong, rõ ràng hưng phấn kêu to, để cho thủ hạ nhiều người hầu tướng Trần Diêu giam lại.

"Kết.. Kết.."

Tiểu hầu con đám cũng là tốt rồi vết sẹo đã quên đau, vội vàng tiến lên sẽ phải đóng cửa nhà lao.

"Chỉ Hầu Vương... Nãi nãi của người cái chân đấy..."

{bịđược} chỉ Hầu Vương xếp đặt một đường, Trần Diêu cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười: Cái này thật nhỏ hầu tử đám, rõ ràng còn thật sự cho rằng nhỏ này cửa nhà lao là có thể đem bản thân cho đóng ở, thật sự là không biết nên nói chúng nó ngây thơ đầu rồi, còn là nói chúng nó Vô Tà.

"Hô "

Trần Diêu quay đầu, trong bụng yêu chúng chần động, một cổ vô biên Yêu khí tràn ngập, lại lần nữa khuếch tán ra. Ngay sau đó thò tay đẩy ra cửa nhà lao, đẩy được nhiều người hầu liên tiếp lui về phía sau, căn bản không thể cùng Trần Diêu lực lượng chống lại.

"Ồ ồ ồ? ! Các người xảy ra chuyện gì vậy? Như thế nào không bắt hần cho ta giam lại? ? Các người... Ấy da da nha nha! ! !"

Trần Diêu cố nén chột cười xúc động, khuôn mặt kéo lão dài, một bả nhấc lên chỉ Hầu Vương, ra vẻ hung hãn vươn chỉ một ngón tay, tại kia hầu cái ót nhi trên hết sức bắn ra, đài giọng nói: "Người dám đùa nghịch ta!"

"Ồi chào nha nha nha nha! Cùng nựng, đau buốt đau!"

Chỉ Hầu Vương lớn tiếng kêu ré lấy, ngăn tay ngăn chân trên không trung quơ múa, không được vượt Trần Diêu cánh tay, muốn tránh thoát.

Nhưng Trần Diêu mắt mù có 54 điểm cường hần lực lượng, ở đâu là một cái nhỏ hầu tử có thể tránh ra hay sao? Vô luận chỉ Hầu Vương như thế nào phát, Trần Diêu cánh tay vẫn có như sắt cánh tay một cái, không chút sút mẻ, gắt gao kèm ở chỉ Hầu Vương thân thể, chút nào không một chút thư giãn.

"Người dám đùa nghịch ta, người dám đùa nghịch ta, người dám đùa nghịch ta, người còn dám đùa nghịch ta!"

"Đồng đồng đồng đồng đồng đồng "

Trần Diêu ngón tay liên tục, tại chỉ Hầu Vương trên đầu hết sức đạn lấy, thẳng đạn được chỉ Hầu Vương hầu nước mắt tung hoành, không được lớn tiếng xin khoan dung.

"Ta sai rồi ta sai rồi ta sai rồi, đại ca ta sai rồi người đừng tiếp tục bắn ra ta ta đầu óc đều choáng luôn!"

"Hí... !"

Tại Trần Diêu cùng chỉ Hầu Vương bên người, nhiều người hầu lại lần nữa nhìn mắt choáng váng, mỗi cái lúu rúu lui về sau đi, căn bản không dám tới gần tới cứu vua của bọn nó, hí âm thanh không ngừng, còn kém chạy trốn chết rồi.

"Tha cho ta đi đại ca ta cũng không dám nữa!"

Chứng kiến chỉ Hầu Vương thật sự có chút ít choáng váng đứng lên, Trần Diêu trong lòng coi như là khó hiểu tức giận, trên thân Yêu khí hơi hơi tản đi một ít, tiếp tục cố nén cười, ra vẻ hung ác nói: "Còn dám hay không gạt ta rồi hả?"

"Không dám không dám tuyệt đối không dám!"

Chỉ Hầu Vương một cái hầu nào dao động coi như trống lúc lắc, hầu mắt tròn thật lớn, dốc sức liều mạng cầu xin tha thứ.

"Vậy người nói cho ta biết, nơi đây ai là lão đại? ?"

Trần Diêu còn chưa đủ nghiền, một đôi mắt híp mắt lão tinh tế, âm trầm hỏi.

"Người là lão đại người là lão đại, ta chính là một con khỉ, đại ca người đừng cùng ta so đo! Hặc hặc, ha ha ha..."

Chỉ Hầu Vương vội vàng cười làm lành, hầu nào điên cuồng điểm động, cười so với khóc còn khó hơn nhìn.

"Cái này còn không sai biệt lắm"

Trần Diêu hừ một tiếng, ngón tay buông lỏng, ngón tay giữa Hầu Vương ném trên mặt đất, sau đó hồ nghi hỏi: "Nói, lúc trước cái kia người cao to, đến cùng ở nơi nào? ?"

Chỉ Hầu Vương tựa hồ thật sự {bịđược} Trần Diêu đạn có chút choáng váng rồi, sau khi rơi xuống đất sững sờ chuyển mấy vòng, thật vất vả mới đứng vững thân hình. Giương mắt chứng kiến Trần Diêu vẻ mặt âm trầm, ở đâu còn dám nói dối? Vội vàng trả lời: "Liên liên liên, ngay ở chỗ này trước mặt!"

"Đạp, đạp "

Trần Diêu cũng không hoài nghi nữa, xoay người chậm rãi bước vào cây trong động, chỉ thấy trước mắt một mảnh đen kịt, nhìn không rõ lắm, dứt khoát Yêu khí tản ra, phát ra trận trận lực sắc quang mang, đem cái này hốc cây thấp sáng.

"Anh "

Cái này hốc cây tuy rằng cửa động rất nhỏ, nhưng bên trong rồi lại có khác một phen Động Thiên, nhỏ lỗ nhỏ ở trong, lại có lấy một cái không nhỏ không gian, ngậy ngốc mấy người không nói chơi.

"Sàn sạt "

Ngay tại Trần Điều bốn phía tìm kiếm, tìm kiếm Duyệt Nhi tung tích thời điểm, đột nhiên tại hốc cây ở chỗ sâu trong truyền đến một hồi tất thừng âm thanh, nghe được Trần Điều trong lòng vui vẻ, vội vàng la lớn: "Duyệt Nhi? Duyệt Nhi! Ngươi có phải hay không ở bên trong? ? Ta tới cứu ngươi rồi!"

"Ai yêu..."

Nhưng mà trả lời Trần Điều đấy, cũng không phải Duyệt Nhi nổi giận thanh âm, mà là một tiếng khóc cũng tựa như ai thán. Nghe xong thanh âm này, Trần Điều lông mày sẽ thấy độ nhăn đã thành một cái chữ Xuyên (川), hồ nghi nói: "Kỳ quái, thanh âm này nghe tới không giống như là Duyệt Nhi a... !"

"Xa, Điều huynh? Là Điều huynh sao? ?"

Hốc cây ở chỗ sâu trong, cái kia khóc lóc kể lể âm thanh lại lần nữa vang lên, những lời này vừa ra tới, Trần Điều lập tức liền nghe được thân phận của đối phương:

Cái này hốc cây ở trong không phải là Duyệt Nhi, lại là Tô Hiến Dũng!

"Tô Hiến Dũng? !"

Trần Điều trong lòng cả kinh, vội vàng đạp bước tiến lên, quả nhiên tại hốc cây một góc đã tìm được một cái cuộn mình hơn thế thân ảnh.

"Đây là cái gì tình huống? !"

Trần Điều trước mắt, Tô Hiến Dũng chính cuộn mình lấy trốn ở hốc cây nơi hẻo lánh, trên thân đạo bào bản giống như tại trong nước bùn tắm bình thường, toàn thân tuy rằng nhìn không tới bao nhiêu miệng vết thương, nhưng hiển nhiên là {bịđược} hầu từ đám bạo đánh cho một trận, trên mặt còn có vài chỗ máu ứ đọng.

"Ta, ta ta ta, ta bị vây ở chỗ này vài ngày rồi! Ngươi nhưng cuối cùng đã đến a!"

Tô Hiến Dũng xoay đầu lại, một trương mặt hình vuông vo thành một nắm, đau khổ không thể lại khổ, vừa nhìn thấy Trần Điều, lập tức liền nằm rạp xuống tiến lên, ôm cổ Trần Điều đùi, lớn tiếng số khóc lên.

"Ta không phải hỏi ngươi cái này! Ta là nói ngươi tại sao lại ở chỗ này? !"

Chứng kiến Tô Hiến Dũng không có có nguy hiểm tính mạng, Trần Điều trong lòng an tâm một chút, nhưng lại lập tức cảnh giác lên, nâng dậy Tô Hiến Dũng, hồ nghi nói: "Ta rõ ràng nhớ kỹ là Duyệt Nhi đi vào cái này cửa động, vì sao rồi lại ở chỗ này thấy được ngươi? Chẳng lẽ những thứ này lỗi rề chi thấy quả thật gặp biến hóa hay sao? ?"

"Không phải như thế... Điều huynh ngươi hãy nghe ta nói..."

"Ngươi đừng vội, uống nước rồi hãy nói."

Trần Điều vịn Tô Hiến Dũng ngồi xuống, quay đầu lại hung hăng trừng chi Hầu Vương liếc, tức giận nói: "Nước!"

"Tức! !"

Chi Hầu Vương vội vàng giống như bay chạy thực mạng ra, lớn tiếng chỉ phát tay đi lấy nước, bản thân tức thì điên cuồng bò lên trên đại thụ, nói cái gì cũng không dám lại ra rồi.

Uống qua nước suối, nếm qua quả đại, Tô Hiến Dũng thể lực cùng tinh thần đều hồi phục chút ít, cái này mới bắt đầu hướng Trần Điều giảng thuật, ba người bọn họ tại chia lìa điểm chia tay sau đó, đã phát sinh chuyện xưa.

"Điều huynh, là loại này."

"Cùng ngày chúng ta đã đến chia lìa điểm, riêng phần mình lựa chọn một cái lối đi tiến lên, ta đi trước đấy, căn cứ về sau chuyện đã xảy ra phán đoán, sau đó hẳn là Duyệt Nhi đi, ngươi là cái cuối cùng đi."

"Ngay từ đầu, ta xác thực đi không phải là cái thông đạo này, mà là bên trái nhất con đường kia. Nhưng mà con đường kia thật sự là quá đen, thật là đáng sợ, trên đường đi tí tách tiếng nước không ngừng, còn có thật nhiều thật nhiều mạng nhện, mỗi cái đều có lưới đánh cá lớn như vậy."

"Ta rồi đi không bao lâu, lại đụng phải mấy cái con nhện, những con nhện này nhưng cực kỳ khủng khiếp, từng đều có chén đĩa lớn như vậy."

Nói qua, Tô Hiền Dững híp mắt mắt cũng trừng lớn một ít, tựa hồ nghĩ tới những con nhện kia, còn lòng còn sợ hãi tựa như. Thò tay khoa tay múa chân một hồi, mới tiếp tục nói: "Đây không phải, cái gì kia, ta từ nhỏ chỉ sợ con nhện nha. Vì vậy giết mấy cái sau đó, ta thật sự là không dám càng đi về phía trước rồi, liền đường cũ phản hồi, lui trở về."

"Cái gì giết mấy cái con nhện... Ta xem người căn bản liền đụng cũng không dám đụng chúng nó một cái, một đánh đổi một liền trực tiếp trở về liền chạy đi!" Trần Diêu nhìn không được nôn rãnh một câu, sau đó không kiên nhẫn phát phát tay nói: "Tiếp tục tiếp tục."

"Ừ." Tô Hiền Dững gật gật đầu, cũng không phản bác Trần Diêu lời nói, tiếp tục nói: "Không bao lâu, ta liền lui trở về chia lìa điểm, vốn là nghĩ đến các người nếu như còn chưa đi mà nói, cùng các người đôi đầu đơn giản đường đi đi tới lấy, nhưng mà người đi quá là nhanh, chờ ta lúc trở lại, người đã mất tung ảnh, không biết đi nơi nào."

Mấy cái con nhện sẽ đem người sợ đến như vậy rồi, nếu người đi ta con đường kia, đụng phải Hốt Như Phong, Hư, còn có Anh Chiêu bọn hắn mà nói, đại khái gan đều hừ phá đi!

Trần Diêu âm thầm lú lười, ý bảo Tô Hiền Dững nói tiếp.

"Nhưng mà ta lúc trở về, Duyệt Nhi cũng tại đó, về mặt lo nghĩ bộ dạng."

"Ta hỏi nàng vì cái gì không đi, vì cái gì đã trở về, nàng nói đúng không yên tâm người, muốn cùng người đi cùng một cái thông đạo bảo hộ người. Sau đó miệng ta tiện, liền cười nói một câu 'Ta xem người cũng là sợ chưa' " sau đó nàng sẽ đem ta cho đánh cho."

"Không kỳ quái." Trần Diêu gật đầu nói: "Tiếp tục."

Tô Hiền Dững về mặt buồn rười rượi tiếp tục nói: "Sau đó thì sao, nàng liền thở phì phì tiến vào huyết động, chỉ chớp lát sau liền đi xa. Chờ ta kịp phản ứng thời điểm mới phát hiện, nàng đi nhầm thông đạo rồi, đi vào nguyên bản ta đi con đường kia, cũng chính là bên trái nhất huyết động. Ta cũng không có cách nào, đành phải đi nàng lúc trước đi thông đạo, kết quả một đường đi xuống, không lâu sau đó liền đến nơi này."

"Thì ra là thế."

Nghe xong Tô Hiền Dững giảng thuật, Trần Diêu cuối cùng đã minh bạch sự tình từ đầu đến cuối. Lấy Duyệt Nhi tính cách tính khí, hành hung Tô Hiền Dững, chọn sai thông đạo, hèn dối ly khai, những hành vi này đều rất bình thường.

Nhưng làm cho Trần Diêu khó có thể lý giải chính là, lấy Duyệt Nhi tính tình nóng nảy, vô luận nói như thế nào, đều rất không có khả năng bởi vì "Sợ hãi" trở ra ra thông đạo, càng không khả năng tìm thực lực xa thấp hơn nàng bản thân cùng nhau tiến lên.

Chẳng lẽ, tại Tô Hiền Dững tiến trước khi đến, này đi thông Chi Hâu Vương Quốc trong thông đạo, xảy ra chuyện gì cực kỳ khủng khiếp sự tình?

Cuối cùng là có chuyện gì tình, có thể làm cho tâm cao ngất to gan lớn mật Duyệt Nhi đều cảm thấy sợ hãi, do đó phản hồi rồi khỏi đây?

Trần Diêu càng là nghĩ lại, lại càng thấy được toàn thân rét lạnh, vùng núi này phía dưới cuối cùng ẩn giấu bao nhiêu bí mật? Duyệt Nhi lúc này đến cùng người ở chỗ nào? Minh là hay không thật sự có cơ hội, đem nàng cứu ra đây?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116:: Sơn mạch ở dưới không phân biệt đế quốc

"Hô "

Thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, vô tận huyết động ở chỗ sâu trong, tồn tại một cái không phân biệt đế quốc.

Nơi đây từ thật nhỏ chỉ hầu thống trị, sinh tồn sinh sôi này nớ không biết bao nhiêu năm tháng, tạo thành một cái khổng lồ tập thể, đã có bản thân xã hội hệ thống cùng phân công, thậm chí chọn lựa bản thân Vương.

Lúc này, tại đây cỏ xura mà thần bí đế quốc bên trong, hai nhân loại tu sĩ đang tại một cái hốc cây bên trong ngồi trên mặt đất, lẫn nhau bắt chuyện lấy.

"Cuối cùng là vật gì, đem Duyệt Nhi như vậy 'To gan lớn mật' gia hỏa đều cho hừ chạy? Vùng núi này trong cuối cùng còn có cái gì mà vật không bị phát hiện? Duyệt Nhi hôm nay người ở chỗ nào, sống hay chết?"

Những vấn đề này trong lúc nhất thời Trần Diêu còn nghĩ không ra đáp án, quay đầu lại chứng kiến Tô Hiến Dũng nom nớp lo sợ bộ dạng, mới nghĩ vẩn vơ hiện tại trong đầu, mở miệng hỏi: "Người rõ ràng thực lực không sai, đối phó những thứ này chỉ hầu nên không thành vấn đề mới là, làm sao sẽ {bịđược} chúng nó bắt được, vậy ở chỗ này đây?"

"Diêu huynh, người không phải là đang nói đùa đi?!"

Nghe được Trần Diêu câu hỏi, Tô Hiến Dũng biểu lộ giống như là đã gặp quỷ tựa như, vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Trần Diêu nói: "Người người người nhìn kỹ một chút, đám này hầu từ loại hại như vậy, ta nơi nào sẽ là đối thủ của bọn nó??"

"Lại không luận những thứ này tiểu hầu con nghìn ngàn vạn, mỗi cái thân thủ kiện tráng, một loạt mà lên liền đủ ta uống một bình đấy. Đã nói cái kia chỉ Hầu Vương, đã có nghìn năm đạo hạnh, thần trí đã minh, Yêu khí ngút trời, đoán chừng có tương đương với nhân loại tu sĩ luyện huyết hai ba giai trình độ, ta làm sao có thể đánh thắng được nó?!"

Tô Hiến Dũng chỉ một ngón tay, Trần Diêu thuận thế nhìn lại, không biết lúc nào, cái kia chỉ Hầu Vương lại nom nớp lo sợ rơi xuống cây, đi tới phía sau hai người, đang tò mò hướng hốc cây bên trong nhìn quanh.

"Trùng!"

Trần Diêu hung hăng trùng, cái kia chỉ Hầu Vương trong nháy mắt liền hừ bề mặt, toàn thân phát run hai đầu gối quỳ xuống đất, không ngừng hướng Trần Diêu quỳ lạy cầu xin tha thứ. Một cái hầu nào trên mặt đất nện phanh vang, sợ Trần Diêu vừa ra tay liền sẽ đem mình tiêu diệt.

"Đúng không...?"

Trần Diêu trong lòng nghi hoặc, nếu như cái này chỉ Hầu Vương tu vi đã có luyện huyết hai ba giai tiêu chuẩn, cái kia liền đã có hàn thanh môn tinh đỉnh tu sĩ thực lực, theo lý thuyết thực lực tại phía xa Trần Diêu phía trên.

Nhưng vì sao vừa rồi song phương vừa đối mặt, chỉ Hầu Vương liền đoán được thực lực của chính mình không kịp Trần Diêu, lập tức cầu xin tha thứ đây?

"Xem ra, ta thật sự trở nên mạnh mẽ rất nhiều."

Trần Diêu trong bụng yêu chừng khê chấn động, trong lòng mặc niệm nói: "Chỉ bằng cái này chỉ Hầu Vương thực lực, dù là ta không động dùng Yêu khí, bằng vào cường hãn vô cùng thân thể tố chất cũng không tầm thường tiền năng dự trữ, đoán chừng cũng sẽ không giống Tô Hiến Dũng bình thường, {bịđược} cái này chỉ Hầu Vương đánh chính là thảm như vậy."

Đôi không nói đến Trần Diêu còn thân phụ kia có thể, một cái Huyền Tự Quyết, một hồi Nội Thanh, một cỗ Thượng Cổ Yêu khí, một cái đại năng yêu chủng. Những thứ này thần bí mà cường đại tâm pháp cùng bảo vật, tập trung ở Trần Diêu trên thân, cho hắn càng nhiều nửa lực lượng. Tồi thiểu đối mặt nhỏ nhỏ này chỉ Hầu Vương, đã không hề ý sợ hãi.

"Người thế nào, còn có thể đi sao?"

Đạt được Tô Hiến Dũng khẳng định trả lời thuyết phục sau đó, Trần Diêu lập tức đứng dậy, mang theo Tô Hiến Dũng đi ra hốc cây, nghiêm mặt nói: "Chúng ta phải nắm chặt thời gian, không biết Duyệt Nhi tại một cái lối đi khác trong cuối cùng đụng phải tình huống như thế nào, vẫn phải là mau chóng tìm được nàng mới được!"

"Đạp, đạp"

Trần Diêu cùng Tô Hiến Dũng bước ra hốc cây ngục giam, vừa muốn rời đi, bên chân lại đột nhiên gió yêu ma lóe lên, ngay sau đó một cái nhanh chóng thân ảnh kéo tới, Trần Diêu còn phản ứng không kịp nữa, đã cảm thấy trên chân có một cái đồ vật quán quanh đi lên, đem chân phải của hắn trào vô cùng nhanh, giống như muốn vây khốn hắn tựa như.

"Chỉ, hầu, Vương...!"

Trần Diêu một cúi đầu, liền chứng kiến chỉ Hầu Vương chính một mực cầm lấy chân phải của hắn, một đôi hầu mắt tròn thật lớn, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu. Nhưng ánh mắt này trong nhưng lại không sát ý, mà là một bộ kinh sợ bộ dạng, thoạt nhìn có phần có vài phần đáng thương.

"Đại đại đại, đại ca người đừng hiểu lầm!" Thấy Trần Diêu có chút mất hứng, chỉ Hầu Vương vội vàng lớn tiếng nói: "Ta không phải là muốn vây khốn người không cho người đi, ta ta ta, ta cũng không có cái kia năng lực!"

"Vậy người đây là làm gì? Cái bắp đùi sao?" Trần Diêu bất đắc dĩ cười khổ nói: "Coi như là muốn cái bắp đùi, người điều này cũng ôm sai rồi bộ vị a!"

"Không không không, ta không phải là muốn cái bắp đùi!" Chỉ Hầu Vương đầu dao động giống như trống lúc lắc, vội vàng giải thích nói: "Đại đại đại, đại ca, ta... Ta..."

Thấy chỉ Hầu Vương muốn nói lại thôi, tựa hồ có cái gì nỗi khổ tâm, Trần Diêu cũng không đành lòng tiếp tục bắn ra nó cái trán rồi, bất đắc dĩ nói: "Vậy người trước buông tay, có chuyện gì nói nhanh một chút, chúng ta thời gian đang gấp."

"Vâng!"

Chỉ Hầu Vương đôi nhẹ buông tay, "Vèo" một tiếng nhảy lên ra, tại Trần Diêu trước mắt ước hẹn nửa trượng chỗ dừng lại, đột nhiên phanh đạp đầu một cái khấu đầu.

"Đại ca, chúng ta Đại Chi đế quốc nguy tại sớm tối, nhìn qua đại ca có thể đuổi ra viện thủ, cứu ta quốc dân tại trong nước lửa!"

"A... ?"

Chỉ Hầu Vương một phen lại nói Trần Diêu như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), hoàn toàn không biết kia chỉ, vội vàng ngón tay giữa Hầu Vương nâng dậy, nghi ngờ nói: "Chỉ Hầu Vương, các ngươi vương quốc không phải là hảo hảo ở chỗ này sao? Ta một đường đến đây, cũng không thấy đến cái gì có thể đủ uy hiếp được yêu thú của các ngươi, vì sao lại nói đế quốc nguy tại sớm tối?"

"Ài... Đại ca ngươi là có chỗ không biết a..."

Chỉ Hầu Vương vẻ mặt buồn rười rượi đứng dậy, một đôi hàu móng vuốt tại mắt to trên xoa nắn vài cái, rõ ràng thật sự rơi xuống vài giọt nước mắt, tiếng khóc nói: "Mặc dù đang cái này một mảnh khu vực bên trong, ta Đại Chi đế quốc cường đại nhất, những sinh vật khác đều không thể cùng chúng ta chống lại."

"Nhưng mà ta đế quốc dù thế nào cường đại, cũng không quá đáng chuyển lệch ở vùng núi này góc mà thôi."

Nói qua, chỉ Hầu Vương hàu móng vuốt hướng bên ngoài hang động chỉ một cái, cất cao giọng nói: "Tại vùng núi này bên trong, cùng sở hữu ba đại đế quốc!"

"Vùng núi này dưới có ba cái đế quốc? ?"

Trần Diêu nghe vậy cũng là cả kinh, không nghĩ tới ngoại trừ chính xác con đường đi thông Yêu Vương chi ngục bên ngoài, vùng núi này phía dưới rõ ràng còn có ba cái có thể xưng là "Đế quốc" tồn tại.

"Không sai, tin tưởng đại ca tại lúc tiến vào cũng đã thấy được, tại Trung Nguyên có ba đầu lối rẽ. Ngoại trừ cái kia 'Tuyệt đối không thể đi' thông đạo bên ngoài, mặt khác ba cái huyết động ở trong, đều có đế quốc tồn tại!"

"Tuyệt đối không thể đi đường, nên chính là chỉ đi thông Yêu Vương chi ngục chính xác con đường đi."

Trần Diêu trong lòng yên lặng nhớ lại một cái, bản thân lúc ban đầu lựa chọn con đường là chính giữa chuyển lệch phải cái kia, nói cách khác trừ lần đó ra, sau cùng lối đi bên trái, chính giữa chuyển lệch trái đích thông đạo, cùng với sau cùng phải trong thông đạo, chỉ sợ đều hữu dị thú chiếm giữ, coi như cái này Chỉ Hầu Vương Quốc bình thường, tạo thành không lồ tổ chức, chiếm diện tích {vì:} Vương, đã trở thành một phương bá chủ.

"Hiện tại cái này ba trong đại đế quốc, thuộc chúng ta Đại Chi đế quốc nhất gầy yếu, năm gần đây thế nhưng là chuẩn bị nhận khi dễ a ~ "

Chỉ Hầu Vương không biết Trần Diêu trong lòng suy nghĩ, chú ý tự tiếp tục nói:

"Cái này ba đại đế quốc, phân biệt là chúng ta Đại Chi đế quốc, tà ác Sói nhện đế quốc, cùng với thần bí đuôi mù thu đế quốc. Trong đó đuôi mù thu đế quốc ở vào dưới nước, tuy rằng thần bí khó lường, nhưng cho tới nay cùng chúng ta Đại Chi đế quốc không quá mức liên quan."

"Nhưng mà cái này Sói nhện đế quốc, rồi lại đã trở thành trong lòng của chúng ta họa lớn!"

Chỉ Hầu Vương giới thiệu nói, cái này Sói nhện đế quốc gần đây tiên vương băng hà, tân vương thượng vị. Cái này tân vương ác độc vô độ, dã tâm thật lớn, bốn phía xuất binh, chuẩn bị đem ba đại huyết động toàn bộ ăn, đang tại đại quy mô dự trữ quân đội, bắt đầu điên cuồng khuếch trương, địa bàn đã xa xa vượt ra khỏi nguyên bản khu vực, mắt thấy sẽ phải đi vào {bị:} ba đại đế quốc xưng là "Trung Nguyên" chính là cái kia chỗ ngã ba.

"Ngay tại mấy ngày trước đây, bọn hần Sói nhện đế quốc tiên quân, rõ ràng một đường xâm nhập chúng ta Đại Chi đế quốc huyết động cửa vào, cùng hộ vệ của chúng ta đội đại chiến một trận. Tuy rằng cuối cùng chúng ta lấy được thắng lợi, chính nghĩa chiến thắng tà ác, nhưng mà..." Chỉ Hầu Vương khóc nước nò nói: "Nhưng mà đáng thương hộ vệ của ta đội anh dũng khi con đấm, nhưng là từ thương vô số, dùng không biết bao nhiêu đầu sinh mệnh làm đại giới, mới giữ được quốc gia của chúng ta!"

"Ách, rất cảm động." Trần Diêu vẻ mặt hắc tuyến nói: "Thế nhưng là đây hết thảy cùng ta có quan hệ gì đâu đây?"

"Đại ca! Kỳ thật ta đã sớm biết ngươi là ai rồi!"

Chỉ Hầu Vương một câu đem Trần Diêu sợ tới mức quá sức, người phía trước lại lần nữa "Phanh" một cái quỳ lạy trên mặt đất, lớn tiếng nói: "Tuy rằng ngươi đã hóa thành nhân hình, nhưng mà trên thân phát ra Yêu khí kinh người, nhất định là một gã yêu pháp vô biên Đại Yêu! Ta hy vọng đại ca có thể gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, cho chúng ta Đại Chi đế quốc lấy cái thuyết pháp!"

"Ách, ngươi chờ một chút, ta đây cái..."

"Đại ca không cần khiêm tốn! Tuy rằng chúng nó Sói nhện đế quốc tân vương thực lực cao siêu, nhưng so với đại ca ngươi thế nhưng là kém xa rồi, đại

ca cánh tay có thể đem chém giết, cho ta Đại Chi đế quốc rửa sạch huyết hải thâm cừ!"

"Cái kia..."

"Đại ca không cần khiêm tốn! Tuy rằng ta chỉ Hầu Vương thực lực cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, nhưng ta thừa nhận đại ca thực lực đúng là ta phía trên, đánh bại chính là Sói nhện đế quốc, căn bản không có ở đây đại ca lời nói xuông!"

"Thế nhưng là..."

"Đại ca không cần khiêm tốn! Ta chỉ Hầu Vương đời này chưa bao giờ làm cho người ta quỳ xuống, hôm nay người ta cũng là hữu duyên, gặp nhau hơn thế, chẳng lẽ người liền nhắm mắt xem chúng ta Đại Chi đế quốc diệt vong sao?"

"Người hãy nghe ta nói..."

"Đại ca không cần khiêm tốn! Sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy, đại ca chúng ta lúc nào xuất phát? Lúc nào đi đem Sói nhện đế quốc bắt lại? Chúng ta..."

"Đồng!"

Trần Diêu cuối cùng không chịu nổi, thò tay tại chỉ Hầu Vương cái ót nhí trên hung hăng bắn ra, bất đắc dĩ nói: "Ta một ngoại nhân, vì sao phải {vì là} các người rồi đế quốc bán mạng chứ? Ta có chỗ tốt gì, lại có cái gì nghĩa vụ cho các người đi cùng một cái căn bản cũng không biết đế quốc chiến tranh?"

"Cung nệm, đau buốt đau..."

Chỉ Hầu Vương bóp lấy cái ót nhí nháy hầu mắt, nghe được Trần Diêu lời nói, đột nhiên như là đã minh bạch cái gì tựa như, đột nhiên quay đầu lại, đối với sau lưng chính dừng lại trong tay việc, hiếu kỳ nhìn xem nơi này khi con này nghiêm nghị hí một phen.

"Chít chít tức! ! !"

"Suru suru suru suru vù vù "

Theo chỉ Hầu Vương một phen hí, toàn bộ Đại Chi thủ đô đế quốc sôi trào, sở hữu chỉ hầu đều thả ra trong tay sự tình, giống như sóng triều bình thường toàn bộ thành viên vọt tới đại thụ lòng bàn chân, tại Trần Diêu trước mặt tạo thành một mảnh hầu núi hầu biển, lúu rúu kêu to không ngừng.

"Chỉ Hầu Vương, người đây là ý gì? ?"

Trần Diêu mơ hồ đã có chút ít tức giận, cho rằng chỉ Hầu Vương muốn ý vào hầu nhiều, cường hành yếu thế bản thân gia nhập thảo phạt Sói nhện đế quốc binh sĩ, trên thân Yêu khí cũng dần dần phiêu tán đi ra, triển khai một tia sát niệm.

Như thế mà chuyện phát sinh kế tiếp tình, lại làm cho Trần Diêu chấn động, cái cảm đều nhanh muốn té mà lên rồi.

"Khí con đám, toàn thể yên lặng! !"

Chỉ Hầu Vương ra lệnh một tiếng, mấy vạn đầu chỉ hầu toàn bộ trong nháy mắt chớ có lên tiếng, rõ ràng có thể làm cho trời sinh tính om sòm hầu tử đám đình chỉ kêu to, điều này cũng làm cho Trần Diêu lắp bắp kinh hãi, không khỏi tán thưởng chỉ Hầu Vương tại đây trong đế quốc, hay là thật có vài phần quyền uy đấy.

"Toàn thể khí con, hướng đại vương dập đầu!"

"Vâng! !"

"Không đúng không đúng các người vâng... vâng..."

"Xôn xao", "Phanh!"

Trần Diêu còn chưa kịp ngăn cản, chỉ thấy trước mắt vô tận chỉ hầu đám đột nhiên toàn thể hướng trên mặt đất một quỳ, mỗi cái dưới mặt đất đầu khi, hướng Trần Diêu thật sâu dập đầu một cái khấu đầu.

"Đại vương vạn tuế, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Chương 117:: Tiến quân

"Đại vương vạn tuế, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

"Bà mẹ nó! Ta đây tiến một chuyển son động, con mẹ nó đã thành Hầu Vương rồi!"

Trần Diêu cái này là triệt để nhìn mất choáng váng, tại trong lòng thầm mắng một tiếng không xong.

Ở trước mặt hắn, đàn khí chính cúi người trên mặt đất, từng khóa đầu khí trên mặt đất hết sức đập đầu lấy, thẳng đập đập mặt đất đều "Tùng tùng" rung động.

Lại nhìn chỉ Hầu Vương, thân ở nhiều người hầu ngay phía trước, đồng dạng chính quỳ lạy trên mặt đất, một bên khoa trương "Phanh phanh" đập đầu lấy khấu đầu, một bên còn bắt chọt hơi hơi ngẩng đầu lên, dùng một đôi hầu mắt liếc trộm Trần Diêu phản ứng.

"Các ngươi làm cái gì vậy a!"

Trần Diêu vừa bức mình vừa buồn cười, đôi mắt biến cố bất thành linh, nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

"Đồng đồng đồng "

Thấy Trần Diêu không có phản ứng, nhiều người hầu khấu đầu đập đầu càng thêm tò mò, chấn toàn bộ hầu động đều lay động đứng lên, trong huyết động đại thụ hơi hơi lắc lư, rơi xuống từng mảnh lá cây, nhẹ nhàng Trần Diêu một thân. Đường như lão thiên gia cũng đang cười lòi nói Trần Diêu, cấp cho hắn phủ thêm một thân dùng lá xanh tạo thành "Áo bào màu vàng" tựa như.

"Đại vương vạn tuế! Đại vương vạn tuế! Đại vương vạn tuế!"

Nhiều người hầu lớn tiếng gào thét, lú rú nghe được Trần Diêu não nhân nhĩ đau nhức. Chỉ Hầu Vương tự nhiên biết rõ Trần Diêu không biết làm sao, vội vàng hướng về phía Trần Diêu nháy mắt ra hiệu, dùng miệng hình nhẹ giọng nói với Trần Diêu: "Nhanh làm cho đại gia đứng lên!"

"Ách, cái kia..." Trần Diêu cái này mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng đối với nhiều người hầu lớn tiếng nói: "Lớn, đại gia nhanh cái gì kia, mau dậy đi!"

"Tạ chủ long ân!"

Chỉ Hầu Vương không sai qua cái này tuyệt hảo ném nôi đen cơ hội, Trần Diêu vừa dứt lời, nó liền theo sát lấy lớn tiếng gọi.

Cái này một hô không sao, dẫn tới nhiều người hầu cũng đều nhao nhao noi theo, lú rú la lớn: "Tạ chủ long ân!"

Trần Diêu biết rõ, bản thân lại bị chỉ Hầu Vương xếp đặt một đường, bắt đắc đi lác đầu, nhìn trước mắt hầu núi hầu biển, về mặt hắc tuyến nói: "Cái này con mụ nó đều cái gì cùng cái gì a!"

"Rào rào xôn xao "

Một câu tạ chủ long ân sau đó, nhiều người hầu nhao nhao đứng dậy, nhưng mỗi cái cũng không dám nhúc nhích, nhao nhao trừng mắt hầu mắt thấy Trần Diêu, cùng đợi chúng nó "Tân vương" cho bước phát triển mới chỉ thị.

"Chỉ Hầu Vương, ngươi con mụ nó lại đùa nghịch ta!"

Trần Diêu đập đập hai bước tiến lên, một chút cầm lên chỉ Hầu Vương, đem giờ lên trước mặt, nhú mày cười khổ nói: "Ngươi cái tên này, đến cùng tại đánh cái gì bàn tính? Tại sao phải ngươi hầu tử hầu tôn dám gọi ta là đại vương? Ta con mụ nó chính là cái đã tương du!"

"Đại ca đừng tức giận! Đừng tức giận!"

Chỉ Hầu Vương sợ hãi, vội vàng hầu móng vuốt chặn lại nói: "Kỳ thật ta căn bản cũng không muốn làm cái này cái gì phá Hầu Vương, cũng không có năng lực mang theo đám này hầu tử đám giành chính quyền, ta cũng là bị buộc bắt đắc đi a!"

"Ngươi xem một chút cái này ba đại đế quốc, trừ chúng ta chỉ hầu bên ngoài, còn lại hai đại đế quốc bên trong sinh vật, vốn là đòi đòi kiếp kiếp sinh hoạt trong huyết động, đối với động huyết hoàn cảnh cùng tình huống biết sơ lược, có thể nói là từ nhỏ bản năng! Trong huyết động phát triển đế quốc, sinh sôi nảy nở đòi sau, vốn là không hề áp lực."

"Nhưng là chúng ta chỉ hầu đây? Vốn chúng ta nên vui vẻ tại tự nhiên trong rừng rậm sinh hoạt, đói bụng ăn côn trùng trái cây, khát uống chút suối nước giải khát, cùng huyết động này không có nửa xu quan hệ." Chỉ Hầu Vương bắt đắc dĩ nói: "Thế nhưng là tổ tiên không biết là vì cái gì nguyên nhân, nâng toàn tộc lực lượng di chuyển đến tận đây, hại chúng ta cũng không khỏi không ở chỗ này tiếp tục sinh tồn xuống dưới."

Trần Diêu bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Cái kia sinh tồn không đi xuống các người liền đi a!"

"Đại ca người cũng không phải không biết!" Chỉ Hâu Vương mặt khi nhíu một cái nói: "Muốn từ nơi này đi ra ngoài, nhất định phải được trải qua 'Trung Nguyên' đi? Trải qua 'Trung Nguyên' sau đó, liền sẽ đụng phải cái kia gia hỏa đi? Mặc dù đại ca người là có năng lực toàn thân trở ra, nhưng chúng ta một đám hầu tử, ở đâu qua được rồi người kia cái kia một cửa? ?"

"A....."

Chỉ Hâu Vương một phen lại nói Trần Diêu không phản bác được, không sai, cái này Đại Chi đế quốc vị trí, đã là thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất huyết động so sánh ở chỗ sâu trong. Muốn từ nơi này ly khai, thế tất gặp trải qua Viễn Cổ thủ vệ cửa ải này. Tuy rằng hiện tại Viễn Cổ thủ vệ không biết tung tích, nói không chừng có thể thừa cơ chạy đi. Nhưng mà ở đẳng cấp vạn năm cuộc chiến lúc trước, chỉ bằng những thứ này hầu tử thực lực, xác thực không có khả năng thuận lợi thông qua.

"Chúng ta chỉ hầu, tại cái này trong huyết động vốn chính là yếu thế, vô luận là sinh tồn kỹ xảo, còn là đồ ăn chủng loại, tất cả đều rơi xuống hạ phong." Chỉ Hâu Vương tiếp tục nói: "Đây không phải là biết bao nhiêu vạn năm trôi qua rồi, chúng ta Đại Chi đế quốc là càng gầy yếu, hầu bắt liêu sanh a!"

"Nhưng mà!"

Nói đến đây, chỉ Hâu Vương đột nhiên hắng giọng một cái, thoáng cái đem tiếng nói đề cao gấp bội, cố ý lớn tiếng nói cho nhiều người hầu nghe, dặt cuống họng hô: "Hôm nay tân vương giá lâm, đại vương gặp thế hệ, nhất định là trời cao chi ý, phải cứu ta đám Đại Chi đế quốc tại Thủy Hóa, quả thật thiên ý, thiên ý a!"

"Đại vương gặp thế hệ, cứu chúng ta tại Thủy Hóa, quả thật thiên ý, thiên ý a! !!"

Những thứ này hầu tử đám cũng không biết có phải hay không cố ý, vừa nghe đến chỉ Hâu Vương lớn tiếng gọi, vội vàng lại lần nữa quỳ xuống dập đầu, lớn tiếng tái diễn chỉ Hâu Vương lời nói, làm cho Trần Diêu căn bản xuống đài không được.

"Người người người người các người..."

Trần Diêu đều nhanh muốn khóc lên rồi, nhìn lại sau lưng Tô Hiến Dũng, chỉ thấy người sau cũng đang ghen lấy cười liếc trộm bản thân, tựa hồ hoàn toàn không có muốn giúp đỡ ý tứ, chỉ còn chờ chế giễu.

"Ài... Thật không nghĩ tới ta Trần Diêu sáng suốt cả đời, rõ ràng {bịđược} người cái này con khi cho xếp đặt một đường lại một đạo!" Trần lắc đầu than nhẹ, dở khóc dở cười tự giễu nói: "Được rồi, cũng được cũng được, dù sao Duyệt Nhi cũng có khả năng ở đẳng cấp Sói nhện đế quốc bên trong, ta vốn cũng liền muốn đi cứu nàng, mang theo các người, hy vọng cũng có thể khởi điểm tác dụng đi!"

"Đại vương nhìn xa trông rộng, đại vương tên tuổi anh hùng cái thế!"

Chỉ Hâu Vương lại lần nữa lớn tiếng vượt mộng ngựa, dẫn tới nhiều người hầu lại là một hồi dập đầu.

"Được rồi được rồi, Biệt Hàn sầm ta!" Trần Diêu không kiên nhẫn cho chỉ Hâu Vương cái ót nhí một cái, nghiêm mặt nói: "Cái kia Sói nhện đế quốc đi như thế nào? Từ nơi này xuất phát như thế nào trở lại 'Trung Nguyên' ? Vừa rồi {bịđược} hộ vệ của các người đội mang vào, một đường quẹo trái rẽ phải đấy, ta đều cho làm cho hồ đồ rồi."

"Đại vương, ta dẫn người đi!"

Chỉ Hâu Vương mãnh liệt một tháo chạy, lấy tốc độ cực nhanh xoay xoay người, rõ ràng nhẹ nhõm theo Trần Diêu trong lòng bàn tay chạy trốn ra ngoài, "Cọ" vừa đưa ra đã đến mặt đất.

"Ồ, không tệ lắm!"

Chỉ Hâu Vương trong chớp nhoáng này động tác tốc độ cực nhanh, thậm chí ngay cả Trần Diêu đều nhanh muốn theo không kịp.

Tuy rằng Trần Diêu mới vừa rồi là có chút buông lỏng, cũng không có muốn đem chỉ Hâu Vương gắt gao nắm trong tay ý tứ, mới khiến cho người sau đã có thời cơ lợi dụng, đào thoát Trần Diêu không chế.

Nhưng mà trong lòng tự hỏi, dù là hết sức chăm chú ứng đối, lấy chỉ Hâu Vương tốc độ cùng phản ứng, còn có cái kia thật nhỏ thân thể mang đến ưu thế, bản thân thật có thể hoàn toàn đem không chế được, không cho kia đào thoát sao?

Đối với cái này một chút, Trần Diêu cũng không có trầm phần trầm tư tin.

"Cái này chỉ Hâu Vương, quả nhiên là cái hầu tinh, khôn khéo rồi tinh rồi mù." Trần Diêu trong lòng lầm bầm: "Chỉ sợ thực lực của người này cũng không phải là như lúc trước bày ra như vậy kém cỏi, nói không chừng còn có cái gì chân công phu lưu lại vô dụng đây!"

"Toàn thể chú ý, toàn thể chú ý!"

Bên này Trần Diêu vẫn còn đang suy tư chỉ Hâu Vương thực lực chân thật cuối cùng bao nhiêu, bên kia chỉ Hâu Vương đã lại lần nữa đổi mặt nhiều

người hầu, bắt đầu lớn tiếng hạ lệnh:

"Đại vương dẫn đội, chúng ta Đại Chi đế quốc toàn bộ thành viên xuất động, tiến quân Sói nhện đế quốc! ! !"

"A a a! ! !"

Chỉ Hầu Vương một câu kích khởi nghìn tầng sóng, nhiều người hầu như là đánh cho thuốc kích thích tựa như, mỗi cái vui mừng khôn xiết, lớn tiếng kêu to, nhao nhao nhảy nhẩy lên dậm lên, tại động huyết hô to gọi nhỏ, nhìn Trần Diêu nhện không được cười ra tiếng.

"Chích "

Cùng lúc đó, đã lâu hệ thống thanh âm nhắc nhở cũng đến đúng giờ đặt, tại Trần Diêu trước mắt, một cái mới nhắc nhở lan can xuất hiện, phía trên văn tự thập phần đơn giản:

"Kích hoạt một nhiệm vụ cấp đây xích: Phá hủy Sói nhện đế quốc "

"Nếu như liền người đều nói như vậy..."

Chứng kiến nhiệm vụ này nhắc nhở, Trần Diêu không khỏi khoe miệng khê nhếch, nhẹ nhõm cười cười, lẩm bẩm: "Ta đây có được mở chừng mã lực, thử nhìn một chút cái này Yêu Năng cuối cùng có bao nhiêu lợi hại rồi... !"

"Đại vương vạn tuế! Toàn bộ thành viên tiến quân! ! !"

Chỉ Hầu Vương ra lệnh một tiếng, nhiều người hầu hô to gọi nhỏ lấy hướng đại thụ dưới chân vọt tới, không bao lâu liền tạo thành một cái rất có quy mô chỉ hầu quân đoàn.

Tuy rằng những thứ này chỉ hầu thân thể thật nhỏ, nhưng có lẽ là tại đây ngọn cây yêu chủng trường kỳ phóng xạ xuống sinh ra biến dị, đại bộ phận chỉ hầu đều có chút Yêu Năng. Đơn chích chỉ hầu có lẽ còn không có gì đặc biệt, nhưng ngàn vạn đầu chỉ hầu tạo thành quân đoàn cuộc chiến lực lượng, rồi lại đủ để đem một nhân loại môn phái nhỏ cho san bằng!

"Đúng rồi đại vương." Trước khi xuất phát, chỉ Hầu Vương đột nhiên trở lại, cung kính hỏi Trần Diêu nói: "Lúc trước cái kia chúng ta chộp tới người cao to, xử lý như thế nào? ?"

"Các người bắt đến người cao to... ?"

Trần Diêu hơi hơi quay đầu lại, chứng kiến sau lưng Tô Hiến Dũng hiển nhiên đã đã nghe được đối thoại của bọn họ, đang điên cuồng đối với chính mình điên cuồng dao động đầu, đại khái là muốn biểu đạt "Đánh chết ta cũng không cùng theo đi" ý tứ.

"Hặc hặc ~" chứng kiến Tô Hiến Dũng bộ dạng, Trần Diêu lập tức liền vui vẻ, khẽ cười một tiếng nói: "Hắn là bạn tốt của ta, đương nhiên muốn hảo sinh chiêu đãi rồi ~"

"Xa xa xa, Diêu huynh người cái cái wtf... Ý tứ? !"

Tô Hiến Dũng sợ hãi, hần bản năng cảm giác được, mỗi khi Trần Diêu lộ ra cái này nụ cười xấu xa lúc, tựu cũng không có chuyện tốt.

Lần trước Trần Diêu cười xấu xa, mình bị Trần Diêu cùng Duyệt Nhi một chương bỏ chồng mặt, trở lên lần Trần Diêu cười xấu xa, mình bị Duyệt Nhi hung hăng sửa chữa {ngừng lại một trận}, lại trở lên lần Trần Diêu cười xấu xa, bản thân... Ách, bản thân còn không có nhận thức Trần Diêu.

"Khi con đám, mau tới mấy cái cường tráng hữu lực đấy, đem ta người bạn thân này cho mang theo, hảo sinh hầu hạ, ngàn vạn không thể để cho hai chân của hắn gặp đại!"

"A a a! ! !"

Trần Diêu hặc hặc cười đối với nhiều người hầu hạ lệnh, nháy mắt liền có vài chục đầu chỉ hầu chạy tiến lên đây, một hầu một đôi tay, đem Tô Hiến Dũng từ đầu đến chân bắt lấy, sau đó "Hắc ơ" một tiếng cao giọng cao khỏi đỉnh đầu, giống như nguyên bản trong thế giới dao động lần buổi hòa nhạc chơi "Đám người lướt sóng" tựa như, đem Tô Hiến Dũng giờ lên liền hướng bên ngoài hang động đi đến.

"Người người người các người muốn làm gì? ! Các người thả con nặng một chút, ta ta ta, ta mà là người đám đại vương bằng hữu!"

Tô Hiến Dũng quả thực sợ hãi, không ngừng giãy giụa hô to, nhưng mỗi vút bỏ một cái nhỏ hầu, lập tức lại có một cái nhỏ hầu đón, hắn thủy chung không cách nào thoát thân, thật đúng là cho là hai chân không có dính vào địa phương.

"Diêu huynh, Diêu huynh! Ta mà là người sư huynh a Diêu huynh! Người không thể đối với ta như vậy! A a a ngựa quá a ha ha ha ha ~"

"Hặc hặc ~ tốt, toàn thể chú ý!"

Trần Diêu cười to một hồi, khẩn trương tâm tình cuối cùng trải qua cái này nhỏ sự việc xen giữa khôi phục một ít, sau đó học chỉ Hầu Vương bộ dạng, đối với bầy vượn vung tay lên, la lớn: "Tiến quân!"

"A a ! !"

Kết quả là, tại cổ xưa thương Nhạc Sơn mạch dưới đáy trong huyết động, một cái xóa trên đường, một gã thân phụ cường đại Yêu khí nhân loại thiếu niên, mang theo một lớn giúp đỡ tiểu hầu con, còn có một hừ bề mặt vô năng tu sĩ, hướng về một cái đầu khác trong thông đạo tà ác đế quốc, tiến quân mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118:: Không gì không đánh được

"Tiến quân!"

"A a a!"

Trần Diêu vung tay lên, ra lệnh một tiếng, nhiều người bầy vượn tình sục sôi, nhao nhao giơ lên hầu móng vuốt, trong tay bút máy bình thường lớn nhỏ trường mâu lác lư, nếu như xem nhẹ những thứ này chỉ hầu thật nhỏ hình thể, thoát nhìn còn có phần có vài phần khí thế.

"Điều huynh, người người người, người nhanh khiến chúng nó thả ta xuống!"

Tô Hiến Dũng {bịđọc} hơn mười đầu chỉ hầu cầm lấy nâng trên không trung, tướng ngũ đoản không ngừng vắn vẽ, vô luận như thế nào đều không thể thoát khỏi, trong nội tâm vừa vội vừa thẹn, lớn tiếng hướng tân nhiệm "Hầu Vương" Trần Diêu xin khoan dung.

"Hặc hặc, Tô sư huynh, người còn là sống ở đâu thì theo phong tục ở đây đi ~" Trần Diêu hặc hặc cười nói: "Lấy sự hiểu biết của ta đối với người, nếu là hiện tại khiến cái này tiểu hầu đám đem người buông, chỉ sợ người gặp như vậy chạy trốn, hoặc là dứt khoát liền nằm ở chỗ này không đi, dù sao tuyệt đối sẽ không đi theo chúng ta cùng một chỗ bước vào Sói nhện đế quốc nửa bước đây!"

"Người người người..."

Tô Hiến Dũng {bịđọc} Trần Diêu một câu nói trúng, nhất thời không biết nên như thế nào phản bác, đành phải về mặt buồn rười rượi tùy ý hầu tử đám "Bất cóc", hộ tống đại quân cùng một chỗ hướng huyết động ở dưới "Trung Nguyên" đi đến.

"Vương sư tề động, thẳng tiến 'Trung Nguyên' !"

"Vương sư tề động, thẳng tiến 'Trung Nguyên' !"

"Vương sư tề động, thẳng tiến 'Trung Nguyên' !"

Đã có Trần Diêu cái này nhóm cao thủ tọa trấn, hầu tử đám lập tức đã có tin tưởng, mỗi cái lớn tiếng reo hò tiến lên, một đội mấy vạn đầu chỉ hầu tím tím phía dưới, Trần Diêu thật coi coi như tân vương giá lâm, khí thế hung hăng hướng hầu động đi ra ngoài, thoát nhìn xác thực có vài phần hoàng tức giận.

"Xem ra những thứ này tiểu hầu đám, như thường ngày {bịđọc} cái này Sói nhện khi dễ quá sức, hiện tại có cơ hội phản kích, rõ ràng hưng phấn như vậy!"

Trần Diêu trong lòng cũng là gọn sóng khó bình, tuy rằng vô luận nói cái gì, hắn cũng không muốn {làm lúc} cái này cái gì "Đại Chi đế quốc" Vương. Nhưng hầu tử cùng nhân loại gần, tiểu hầu đám lại đều đã có tâm trí, nếu là có thể cứu cái này nhất tộc bầy, có lẽ cũng không phải là một chuyện xấu.

"Đáng thương cái kia Sói nhện đế quốc, liền muốn trở thành vật hi sinh rồi."

"Đạp đạp đạp đạp "

Một nhóm mấy vạn hầu, tím tím hai gã tu sĩ, trùng trùng điệp điệp hành quân, Trần Diêu phát hiện, những thứ này hầu tử đám mỗi cái thân thủ kiện tráng, tốc độ bay nhanh. Tuy rằng lực lượng cùng thể trạng hơi có chưa đủ, nhưng tập hợp sức chiến đấu cũng không thể khinh thường.

Không bao lâu, một nhóm hầu liền đi tới cái gọi là "Trung Nguyên", cũng chính là Trần Diêu cùng Tô Hiến Dũng, Duyệt Nhi ba người "Chia lia điểm" .

"Chỉ Hầu Vương, cái kia Sói nhện đế quốc ở đâu đầu lối rẽ trong? "

Đến chỗ này, Trần Diêu trong lòng lại nổi lên một tia rung động, yên lặng cầu nguyện, hy vọng cái này Sói nhện đế quốc đang tại Duyệt Nhi đi nhằm cái kia con đường trong, lời nói như vậy một mũi tên trúng hai con nhạn, không chỉ có thể cứu ra Duyệt Nhi, còn có thể hoàn thành hệ thống chuỗi nhiệm vụ, thậm chí cứu toàn bộ Chỉ Hầu Vương Quốc.

Càng trọng yếu chính là, nếu như Duyệt Nhi lựa chọn con đường cũng không phải là Sói nhện đế quốc, mà là hầu tử đám trong miệng thần bí kia đui mù thu đế quốc, Trần Diêu không chỉ có muốn đi không một chuyến, còn rất có thể gặp mặt đối với nhập lại không am hiểu dưới nước chiến đấu, hầu tử đám chỉ sợ không tạo nên bất cứ tác dụng gì.

"Đại vương!" Nghe được Trần Diêu kêu gọi, chỉ Hầu Vương liên tục không ngừng chạy tiến lên đây, tại chỗ ngã ba thoáng nhìn qua, sau đó hầu móng vuốt chỉ một cái, lớn tiếng nói: "Tà ác Sói nhện đế quốc ngay tại cái thông đạo này ở chỗ sâu trong!"

"Thật tốt quá!"

Chứng kiến chỉ Hầu Vương chỉ con đường, Trần Diêu trong lòng an tâm một chút: Kia chỉ đường, đúng là bốn cái phân nhánh trong miệng sau cùng dựa vào trái đích một cái, cũng chính là Duyệt Nhi đi nhằm phương hướng!

"Toàn thể chú ý, tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, vào động!"

"A a a ! ! !"

Trần Diêu xung trận ngựa lên trước, trước tiên tiến vào trong huyết động. Trần Diêu bên cạnh thân, vô số tiểu hầu cũng là rất nhanh đột tiến, trong đó không ít hầu tử dứt khoát lật người, tại huyết động đỉnh rất nhanh leo lên tiến lên, không bao lâu liền vượt qua Trần Diêu, tại Trần Diêu trước mặt tạo thành một đường phòng hộ công sự.

"Sàn sạt "

Huyết động này quy mô so với tiến về trước Chỉ Hầu Vương Quốc huyết động hơi lớn hơn một chút, nhìn ra được bên trong sinh vật thể tích, đoán chừng có thể so với chỉ hầu lớn hơn nhiều.

"Vù vù "

Trong huyết động gió nhẹ quét, đạo đạo mạng nhện ngang lập, tiểu hầu con đám lưu riu thanh trừ mạng nhện, {vì là} Trần Diêu mở đường.

"Bò bò bò "

Hướng động huyết đi tới một đoạn ngắn đường, cái này chỉ hầu đại quân liền gặp được nhóm đầu tiên địch nhân.

"Đại vương! Phía trước có Sói nhện xuất hiện! Hẳn là chúng nó bên ngoài hộ vệ đội!"

Sau cùng gần phía trước điều tra tiểu hầu chỉ một ngón tay, Trần Diêu thuận thế nhìn lại, chỉ thấy tối tăm trong huyết động, quả thật có không ít chén đĩa lớn nhỏ Sói nhện leo ra, mỗi cái dài khắp lông màu đen, tám đầu lông chân úc động, một cái to lớn phần bụng kéo tại sau lưng, chính hơi hơi ngẩng đầu, tê tê...ê...eeee hướng đại quân thị uy.

"Điểm ấy nhỏ đồ chơi, chính các ngươi cũng có thể như vậy định đi?"

Trần Diêu nhìn không được cười lên, cái này Sói nhện lớn tuy lớn vậy, nhưng cũng chỉ là đối với trong giới tự nhiên bình thường Sói nhện mà nói, hơi lớn đi một tí mà thôi. Lấy tiểu hầu con đám bọn chúng thực lực, nên có thể đơn giản đánh bại.

"Vâng! Chúng ta cái này đi trăm giết bọn nó!"

Có Trần Diêu với tư cách hậu thuẫn, tiểu hầu con đám tựa hồ liền gan nhè đều mập không ít, lưu riu rất nhanh tiến lên, trong tay trường mâu huyết động, cùng những cái kia Sói nhện đám chiến thành một đoàn.

"Tê tê...ê...eeee!"

"Giết giết Sát!"

Tiểu hầu con đám sĩ khí bạo rap, mỗi cái anh dũng vô cùng, đối mặt cái này tí mồi bên ngoài sói con nhện một loạt mà lên, không bao lâu liền đem hơn mười đầu Sói nhện giết chết, nhẹ nhõm chiến thắng.

"Tiếp tục tiến quân!"

Trần Diêu vung tay lên, mang theo tiểu hầu con đám tiếp tục đi tới, theo không ngừng xâm nhập huyết động, trong động mạng nhện càng ngày càng nhiều, Sói nhện số lượng cũng ở đây tăng vọt, đáng vốc theo chén đĩa lớn nhỏ, dần dần biến thành non nửa cá nhân lớn, thoạt nhìn đã có chút ít không quá bình thường, làm cho lòng người phát lạnh ý rồi.

"Giết giết Sát!"

Tiểu hầu con đám cũng không nhụt chí, tuy rằng đáng người đã không chiếm ưu thế, nhưng vẫn như cũ dũng mãnh công kích, một phen chém giết phía dưới, vô luận là Sói nhện còn là tiểu hầu con đám đều tử thương không ít, trong huyết động Sói nhện phần còn lại của chân tay đã bị cụt cùng chỉ hầu thi thể cùng tồn tại, rơi là tả trên đất.

"Những thứ này Sói nhện cái đầu quả nhiên có chút không đúng rồi, khoảng cách gần như vậy thoát nhìn thật là có chút ít buồn nôn." Trần Diêu trong lòng thầm nghĩ: "Chỉ sợ tí nữa bên ngoài những cái kia Sói nhện hộ vệ đội thành viên bên trong, có một đầu Sói nhện đã tránh được tiểu hầu con đuôi giết, một lần nữa trở lại trong sào huyết, đã đem chúng ta tiến quân mà đến tin tức truyền trở về!"

"Xuy xuy xuy", "Tê tê...ê...eeee", "Giết a!"

Trong huyết động, hai loại sinh vật chém giết không ngừng, thỉnh thoảng có tiếng kêu thảm thiết truyền đến, không phải là tiểu hầu con ngã xuống đất, chính là Sói nhện {bịđược} tách rời, tình cảnh thập phần dọa người, dường như chiến tranh Địa Ngục.

"Ách a a a cái này cái này cái này, cái này con nhện cũng quá con mụ nó lớn hơn! !"

Tô Hiền Dũng vẫn như cũ {bịđược} một đám tiểu hầu con đám giờ lên, chứng kiến trước mắt xuất hiện con nhện cái đầu càng ngày càng dọa người, sớm đã sợ đến toàn thân phát run, còn kém đã bất tỉnh rồi.

Cũng không biết là nhỏ hầu tử đám quá không muốn sống nữa, còn là Sói nhện đám tại bảo tồn thực lực, theo chiến đấu tiến hành, chỉ hầu quân đoàn còn là từng bước từng bước hướng chỗ càng sâu đẩy mạnh mà đi.

"Tê tê...ê...eeee!"

Lúc này ở huyết động ở chỗ sâu trong, chậm rãi leo ra một cái to lớn vô cùng Sói nhện, nhìn Trần Diêu cũng ngược lại hít một ngụm khí lạnh.

"Khá lắm! Cái này con nhện như thế nào có thể dài đến lớn như vậy hay sao? ? Quả thực cùng tổ ong trong nhiệm vụ ong thợ có liều mạng rồi!"

Tại Trần Diêu trước mắt, là một cái chừng một người cao Sói nhện, tám cái lông chừng úc động, mỗi một cái đều có thể trong huyết động ném ra một cái lỗ hồng nhỏ đến.

"Tê tê tê..."

Thừa dịp tiểu hầu con đám cùng sói con nhện ác chiến đương miệng, cái này cực lớn Sói nhện phần đuôi mạng nhện phun, theo to lớn phần bụng trong xì ra, không bao lâu liền trong huyết động tạo thành một trương rậm rạp chẳng chịt mạng nhện, đem huyết động phong cực kỳ chặt chẽ.

Cái này mạng nhện trắng bệch làm cho người ta sợ hãi, tơ nhện chừng dây thừng kích thước, thoát nhìn giống như là nguyên bản trong thế giới rơi xuống vật lưới phòng hộ tựa như, chỉ là cái lưới này trên đỉnh đầy chỉ mạng dịch nhờn, ngoại trừ Sói nhện bản thân bên ngoài, bất kỳ sinh vật khác chỉ cần dính vào, liền tuyệt đối không có khả năng đào thoát.

"Tê tê...ê...eeee!"

Hoàn thành mạng nhện sau đó, cái này to lớn Sói nhện còn khiêu khích tựa như đối với Trần Diêu hí vài tiếng, dường như tại đối với Trần Diêu nói có gan người sẽ tới.

"Hừ, nhỏ nhỏ Sói nhện, xem thường ta?"

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, cũng không đem đề vào mắt, nhưng mà trước mắt tiểu hầu đám lại không biết kia tác dụng, như trước anh dừng về phía trước, bất quá thời gian một cái nháy mắt, thì có vài con tiểu hầu {bịđược} dính tại trên lưới nhện, không thể động đậy.

"A, a a..."

Tiểu hầu đám thống khổ giãy giụa lấy, nhưng vô luận như thế nào đều không thể giãy giụa mạng nhện, chỉ có thể trở mắt nhìn mạng nhện một bên kia cái kia to lớn Sói nhện bò sát mà đến, một trương đáng sợ miệng ngoạc răng nhọn lạnh lạnh, nhỏ giọt nồng đặc nọc độc, muốn hung hăng vào tiểu hầu trong cơ thể.

"Đại vương, đại vương!"

Tiểu hầu đám sợ hãi, mỗi cái đuôi ra hầu móng vuốt, hướng Trần Diêu cầu cứu, nhưng mà Trần Diêu lúc này còn bị hầu núi hầu biển, cùng với vô tận Sói nhện ngăn lại, nhất thời không cách nào tiến lên, lòng nóng như lửa đốt.

"Người dừng tay cho ta!"

Trần Diêu hét lớn một tiếng, nhưng mà một tiếng này quát bảo ngưng lại lại cũng không có thể ngăn cản to lớn Sói nhện hành động, chỉ thấy kia răng nhọn khê cắn, hung hăng vào một cái nhỏ hầu trong cơ thể, khiến cho cái kia tiểu hầu toàn thân vận vẹo, điên cuồng giãy co.

"A a! Cứu ta ta đại vương!"

"Ngươi... !"

Trần Diêu trừng mắt đều nứt, trơ mắt nhìn xem tiểu hầu thì cứ như vậy {bịđọc} Sói nhện giết chết, sau đó dùng mạng nhện một bao, đã trở thành Sói nhện đám bọn chúng mỹ vị đồ ăn, dẫn tới phụ cận còn lại Sói nhện một loạt mà lên, nhao nhao tham lam hút lên tiểu hầu thì thể đến.

"Mau tránh ra, các ngươi mau tránh ra!"

Trần Diêu lo lắng muôn phần, nhìn xem tiểu hầu thì thể chỉ chốc lát sau liền quất dưới đi, trong mắt hầu như muốn phát ra lệ quang đến.

Tuy rằng Trần Diêu cũng không quá đáng cùng những thứ này tiểu hầu quen biết mấy canh giờ mà thôi, nhưng một phen tiếp xúc xuống, tiểu hầu con đám thực sự không phải là cái gì ác độc sinh vật, ngoại trừ om sòm một ít bên ngoài, có thể nói là thiện lương thuần phác.

Hôm nay những thứ này một lòng đều muốn báo thù tiểu hầu, thì cứ như vậy sống sờ sờ tại trước mắt mình bị giết, Trần Diêu trong lòng khó bình, lớn tiếng đối trước mặt vẫn còn chém giết tiểu hầu đám la hét, đều muốn chúng nó mau chóng nhượng ra một con đường, để cho mình tiến lên giết địch.

"Chít chít chít chít!"

Nhưng mà hiện trường chiến âm thanh mấy ngày liền, một mảnh hỗn loạn, tiểu hầu con đám căn bản nghe không được Trần Diêu la lên, nhanh chóng Trần Diêu dặm chân, hận không thể bản thân có thể ngay tại chỗ cất cánh, trực tiếp tiến lên.

"Tê tê...ê...eeee "

Lúc này, vậy cũng thương tiểu hầu đã bị hút hoàn tất, cực lớn Sói nhện sau lưng, vô số Sói nhện hiện lên, cách đây đặc mạng nhện, theo trong khe hở trùng mắt to lớn tám đối mắt, đặc ý điên cuồng gào rú, hướng Trần Diêu thị uy khiêu khích.

"Hô..."

Trần Diêu dài than một hơn, tại nộ khí thúc giục phía dưới, trong cơ thể yêu chủng bắt đầu "Tùng tùng" nhảy lên, từng đợt Yêu khí tràn ra, tràn ngập cả cái lối đi!

"Đáng giận Sói nhện, hôm nay ta Trần Diêu nhất định phải cho ngươi mất mạng hơn thế... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119:: Một quyền rung trời

"Tùng tùng, tùng tùng "

Trần Diêu trong cơ thể, cái kia dung hợp đại năng yêu chủng cùng Thượng Cổ Yêu khí yêu chủng bắt đầu chậm chạp mà kiên định nhảy lên, một cổ khó nói lên lời cường đại Yêu khí tỏa khắp mà ra, theo Trần Diêu trên thân từng cái lỗ chân lông phát ra, chỉ một thoáng bao phủ cả cái thông đạo.

"Tê tê tê "

Trần Diêu trong cơ thể Thượng Cổ Yêu khí tràn ra, Sói nhện đám lập tức cũng cảm giác được không đúng, nhao nhao hướng lui về phía sau đi, coi như nước biển thủy triều xuống, đã đến một lần thật thà khắc người khắc lớn lui lại, thông đạo thoáng cái liền nhường ra một cái lỗ hổng.

"Đại vương phát uy, đại vương muốn phát uy! !"

Tiểu hầu con đám tu vi không sai, tự nhiên cũng cảm nhận được cái này cổ Yêu khí, mỗi cái vui mừng khôn xiết, biết rõ Trần Diêu muốn động thật sự thì được rồi, cũng là nhao nhao thối lui, nhượng ra một cái lối đi đến.

"Đạp, đạp, đạp "

Trần Diêu hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào vừa thô vừa to mạng nhện sau to lớn Sói nhện, từng bước một kiên định đạp xuống, mỗi một bước đều mang theo vô biên Yêu khí, chấn động Sói nhện đám tránh không kịp, hoạt động chân nhện tránh né.

"Tê tê...ê...eeee!"

Nhất là cái kia lớn nhất Sói nhện, ước chừng là tu vi tương đối cao, đối với Yêu khí cảm giác năng lực cũng vượt qua khác Sói nhện, càng là ngẩng lên thật cao đầu lâu, tiến nhập trạng thái chuẩn bị chiến đấu, chờ Trần Diêu đột kích.

"Tốt, không né không cho, coi như ngươi là đầu hán tử!"

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, bước nhanh đi lên phía trước đi, chỉ chốc lát sau liền đi tới cái kia mạng nhện trước, cách mạng nhện cùng to lớn Sói nhện liếc nhau.

"Tê tê...ê...eeee "

Sói nhện tựa hồ là có chút khiếp đảm, tám đôi mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, quan sát đến người sau mỗi một cái động tác, gắng đặt tới có thể trước tiên làm ra phản kích.

"Sàn sạt "

Nhưng mà Trần Diêu cũng không trực tiếp động thủ, mà là trước thò tay đem trên lưới nhện tiểu hầu con thi thể giải cứu xuống, nâng trong tay rủ xuống mắt nhìn qua, mũi đau xót, thậm chí có chút ít xúc động đứng lên.

"Tiểu hầu, ngươi có thể nghỉ ngơi."

Trần Diêu dài than một hơi, đem tiểu hầu con đã bị Sói nhện hút khô quắt thi thể, hướng sau lưng vừa để xuống, sau đó đột nhiên quay người, ác hung hăng trợn mắt nhìn cái kia Sói nhện liếc, một cổ vô biên sát khí kéo tới, đem cái kia Sói nhện chân nhiếp hướng sau mãnh liệt lui vài bước!

"Tê tê tê!"

Sói nhện cảm nhận được chưa bao giờ cảm nhận được qua cường đại sát khí, vội vàng lui về phía sau, nhưng mà Trần Diêu như thế nào lại cho nó cơ hội đào tẩu? Chỉ thấy Trần Diêu miệng lớn hấp khí, sau đó đột nhiên thúc giục trong cơ thể yêu chủng, Yêu khí chấn động, trong nháy mắt tản mát ra dày đặc Yêu khí, chấn động cái kia Sói nhện không thể động đây, {bịđược} gắt gao áp chế tại nguyên chỗ.

"Ba ba ba "

Cùng lúc đó, cái kia vừa thô vừa to mạng nhện cũng bắt đầu đứt gãy ra, Yêu khí như đao, vô cùng sắc bén, chấn động phía dưới, mạng nhện lên tiếng mà đoạn, nháy mắt liền rơi là tả trên đất.

"Sói nhện, nhận lấy cái chết!"

"Đạp", "Oanh!"

Trần Diêu một bước đạp xuống, kích khởi một hồi bụi mù, sau đó toàn bộ người coi như đạn đạo bình thường bay ra, lợi dụng hấn cường hấn vô cùng thân thể tổ chất, tăng thêm Thượng Cổ Yêu khí cường đại uy lực, hướng Sói nhện đánh ra làm cho người ta sợ hãi tâm hồn một quyền!

"Tê tê...ê...eeee!", "Oanh!"

Một quyền này còn chưa cận thân, cái kia Sói nhện cũng đã biết rõ, bản thân hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đều muốn giãy giụa lấy hướng sau chạy trốn, lại bị Trần Diêu cường đại Yêu khí ngăn chặn, liền một chân đều ức không động đây được, chỉ có thể trơ mắt nhìn một quyền này oanh trúng đầu của mình, sau đó "Phanh" một tiếng, liền trực tiếp {bịđược} đánh bẽ đầu lâu!

"Oanh oanh oanh!"

Nhưng mà Trần Diêu một quyền này tác dụng chậm không còi, tiếp tục hướng trước oanh ra, Yêu khí tại trên nắm tay tạo thành một đoàn dày đặc sương mù, coi như đạn đạo đầu bạo tạc nổ tung bình thường, tại lối đi này trong ầm ầm nổ vang.

"Oanh oanh oanh!"

Luân phiên tiếng nổ mạnh ở bên trong, phụ cận còn lại Sói nhện cũng đều trong nháy mắt bị tạc đã thành khối vụn, liền hừ cũng không có hừ một cái, liền chết thảm tại chỗ.

"Oanh!"

Theo Trần Diêu cuối cùng một cổ Yêu khí oanh ra, cái này Nguyên Khí Đạn bình thường một quyền mới cuối cùng chấm dứt, một hồi khói thuốc súng tràn ngập, trong không khí tràn đầy đốt trời mù.

Trần Diêu sau lưng tiểu hầu con đám cũng bị quyền phong mang ngược lại, nhao nhao ngã xuống đất, từng cái một trùng mắt hầu mắt thấy khói thuốc súng trong đứng thẳng Trần Diêu thân ảnh, không thể tin được bản thân thấy hết thấy.

"Lớn, đại vương vạn tuế... Đại vương vạn tuế! "

Thăng đến khỏi thuốc súng tan đi, Trần Diêu đứng ngao ngễ tại chỗ, bên người tràn đầy Sói nhện thì thể tình cảnh dần dần rõ ràng lúc thức dậy, một cái nhỏ hầu tử mới rút cuộc kịp phản ứng, lớn tiếng kêu quát lên.

"Đại vương vạn tuế! Đại vương vạn tuế!"

Một câu kích khởi nghìn tầng sóng, còn lại tiểu hầu con cũng đều phản ứng tới đây, mỗi cái phần khởi không thôi, lớn tiếng hô lớn, trong tay trường mâu giơ lên cao cao, từng hồi một lay động lấy, coi như một lớp sóng biển, kéo dài không dứt.

"Đại vương vạn tuế! Đại vương vạn tuế!"

Trần Diêu một quyền nổ nát Sói nhện để quốc đạo thứ nhất phòng tuyến tin tức, tựa như tia chớp bình thường rất nhanh truyền tới chỉ huy đại quân phía sau. Tiểu hầu đám hưng phấn không kiềm chế được, nhao nhao giơ lên cao trường mâu hoan hô, chúng nó giống như có lẽ đã có thể chứng kiến, đánh bại Sói nhện để quốc, thậm chí là ly khai cái này hắc ám khủng bố động này huyết hy vọng, đang ở trước mắt!

"Xa xa xa, Diêu huynh... ? ! !"

Trần Diêu một quyền này không chỉ có chấn nhiếp tiểu hầu đám, liền Tô Hiền Dũng cũng là nhìn mắt choáng váng. Tại hán trong trí nhớ, Trần Diêu còn là cái kia có không sai thiên phú, bắt đầu song tu tiên năng nhỏ tu sĩ, tiêu chuẩn không nói nhiều kém, nhưng tối đa cũng bất quá chính là hàn thanh môn mạt cung cao thủ bậc này cấp bậc mà thôi.

Nhưng mà không mấy ngày nữa không thấy, cái này Trần Diêu rồi lại coi như làm ảo thuật bình thường, đột nhiên thu hồi tiên năng, bắt đầu sử dụng Yêu khí tác chiến. Hơn nữa cái này Yêu khí tiêu chuẩn còn có chút cao siêu, có thể cùng nghìn năm Yêu thú cùng so sánh, thậm chí còn hơi có thắng chí!

"Cái này, cái này là làm sao làm được? ! !"

Tô Hiền Dũng không thể tin bản thân thấy hết thấy, lăm bắm chậm rãi lắc đầu, tựa hồ đều muốn xác định bản thân đến tột cùng là tại trong hiện thực, vẫn còn là nằm mơ.

"Cái này Trần Diêu, cuối cùng là người hay là yêu? Nếu như là người, tại sao lại có Yêu khí? Vừa rồi cái kia rung động nhân tâm âm thanh, có phải là hán hay không yêu chúng?"

Tô Hiền Dũng trong lòng vô cùng nghi vấn tuôn ra, hán hiểu kỳ mà có chút sợ hãi nhìn xem Trần Diêu bóng lưng, một người tại cuồng hoan (*chè chén say sưa) không chỉ bấy vượn trong thấp giọng tự nói, cảm thấy mình đời này đều chưa bao giờ thấy qua một cái như thể nhìn không thấu người.

"Nhưng lúc trước tại hàn thanh môn lúc, ở đẳng kia tổ ong lúc, thậm chí là vừa mới vào huyết động này lúc, Trần Diêu xác thực chỉ là nhân loại bình thường tu sĩ, vừa mới bắt đầu tu đạo mà thôi. Vì sao nhưng bây giờ đã có vô tận Yêu Năng? Nếu như hán là yêu mà nói, lại làm sao có thể tu luyện đan điền, luyện tập được tiên năng? ?"

"Hô..."

Bên này bấy vượn vui vẻ, Tô Hiền Dũng nghi hoặc, bên kia Trần Diêu nhưng là thở dài một cái.

Vừa rồi một quyền kia, Trần Diêu là muốn thử nhìn xem bản thân trước mặt yêu chúng cùng Yêu khí dự trữ, nếu như một lần qua toàn bộ oanh ra, cuối cùng sẽ có bao nhiêu lớn uy lực.

Liền chính hán cũng không nghĩ tới, một quyền này rõ ràng khủng bố đến cực điểm, trực tiếp đem cái này bên ngoài Sói nhện hộ vệ đội cho toàn bộ giết hết, hiệu quả nổi bật!

"Hấp thu Thượng Cổ Yêu khí, luyện hóa đại năng yêu chúng, quả nhiên không giống người thường!"

Trần Diêu trong lòng cũng là mơ hồ có chút hưng phấn lên, so với tu tiên thời gian, bản thân tu luyện yêu chúng không mấy ngày nữa mà thôi, liền đã có như thể thành quả. Rõ ràng, là bá đại khí vận ban tặng.

Nếu là số mệnh đỡ một ít, có thể có được cá biệt tiên năng bảo vật, bản thân tiên năng tiêu chuẩn nên cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh đi!

"Đã có đại năng yêu chúng, hấp thu Thượng Cổ Yêu khí, nếu như còn có thể phối hợp trên cường đại song tu tiên năng mà nói. Tại chiến đấu lúc ta có thể tùy cơ ứng biến, tối thiểu có ba bộ phương án có thể dùng!"

Trần Diêu trong lòng hưng phấn không thôi, lăm bắm: "Yêu Năng rèn luyện khí lực, tiên năng kích phát tiềm lực, phối hợp Huyền Tự Quyết cùng Nộ Thanh Bực này Thượng Cổ tâm pháp, ta tất nhiên còn sẽ có lớn đột phá!"

Lúc này Trần Diêu, giống như có lẽ đã mơ hồ dìm gặp được bản thân rộng lớn tiền đồ một góc, chỉ là hán lúc này cũng không hiểu biết, tại không lâu tương lai, thực lực của hán cùng thành tựu, có thể so với đứng ở Sói nhện trong huyết động bản thân suy nghĩ chính là cái kia tương lai, còn cường đại hơn cùng đáng sợ.

Trần Diêu cái tên này, một ngày kia thế tất đem chấn nhiếp toàn bộ không giới hạn dị giới, trở thành không người không biết không người không hiểu đại năng!

Trở lại trong huyết động.

"Đại vương quả nhiên danh bất hư truyền!"

Chỉ Hầu Vương đưa bé kia giống như vỗ mông ngựa âm thanh đem Trần Diêu theo trong tưởng tượng làm thức tỉnh, trở lại cái này tràn ngập giết chóc khí tức trong huyết động.

"Ha ha, đừng nhìn nọt ta rồi, tiếp tục tiến quân!"

"Sát! !!"

Trần Diêu mỉm cười, vung tay lên, chỉ huy quân đoàn tiếp tục tiến quân, hô lớn lấy hướng Sói nhện để quốc đánh tới.

"Đạp đạp đạp đạp "

Quân đoàn rất nhanh tiến quân, không bao lâu liền đi tới Sói nhện để quốc huyết động ở chỗ sâu trong, trên đường đi Sói nhện hộ vệ đội thể công không ngừng, nhưng ở Trần Diêu dưới sự dẫn dắt, chỉ huy quân đoàn không gì không đánh được, một đường sát phạt, Sói nhện căn bản không cách nào ngăn cản.

Lại đi trước thẳng tiến một đoạn đường, trong huyết động lại xuất hiện vô số mạng nhện, tầng tầng lớp lớp, từng cái cũng như vừa rồi to lớn Sói nhện phun ra tơ nhện bình thường vừa thô vừa to, ngăn cản đại quân đường đi.

"Còn hiểu được thành lập công sự phòng ngự, những thứ này Sói nhện Trí Năng không thể khinh thường!"

Trần Diêu biểu hiện ra cũng không thêm đề ý, nhưng trên thực tế rồi lại ở lâu một trong đầu, cẩn thận quan sát đến những thứ này mạng nhện hướng đi. Xác định mạng nhện phía sau cũng không Sói nhện mai phục sau đó, mới làm thức tỉnh yêu chủng. Yêu khí chấn động, trực tiếp đem mạng nhện toàn bộ chấn vỡ.

"A a a! ! Đại vương uy vũ! !!"

Chỉ huy đám hưng phấn không thôi, lớn tiếng gào thét, nghe theo Trần Diêu chỉ lệnh, đợi đến lúc mạng nhện toàn bộ đứt gãy, mới tiếp tục đi phía trước, hướng huyết động ở chỗ sâu trong dũng mãnh lao tới.

"Đạp đạp đạp đạp "

Tiểu hầu đám tốc độ cực nhanh, mỗi cái anh dũng về phía trước, bởi vì thông đạo hẹp hòi, chỉ chốc lát sau toàn bộ đội ngũ đã bị kéo dài thành đoạn dài trượt.

"Không được, như vậy quá nguy hiểm!"

Chứng kiến tình cảnh này, Trần Diêu trong lòng mơ hồ đã có một tia cảm giác bất an, vội vàng lớn tiếng nói: "Khi con đám, cẩn thận một chút! Nơi đây là Sói nhện địa bàn, không nên quá phận tàn ra, vạn nhất trúng mai phục thì phiền toái!"

"A a a! !!"

Có nhỏ hầu đám sớm đã giết cao hứng, trong huyết động tiếng kêu một mảnh, âm ỉ vô cùng, ở đâu còn có thể nghe được Trần Diêu mệnh lệnh? Mỗi cái cũng giống như thoát khỏi dây cương ngựa hoang, vằn lao nhanh. Đội hình càng ngày càng dài nhỏ, giống như là một chuỗi hầu tử tạo thành thô ** dây thừng, trong huyết động phân tán ra đến.

"Sàn sạt "

Vừa lúc đó, Trần Diêu không nguyên ý nhất nhìn thấy một màn đã xảy ra:

Chỉ thấy trong huyết động, cao thấp trái phải bốn phương thạch bích cũng bắt đầu khẽ chấn động đứng lên. Chỉ chốc lát sau, cát đá bắt đầu ngã xuống, thạch bích bên trong thò ra từng con một dài khắp lông tơ chân nhện, theo dưới hòn đá trở mình mà ra!

"Không tốt! Quả nhiên có cạm bẫy!"

Trần Diêu trong lòng thầm kêu không ổn, nhìn xem vô số Sói nhện theo dưới thạch bích chui ra, coi như một trận Sói nhện mưa to, hung hăng xối tại đã phân tán chỉ huy quân đoàn trên đỉnh đầu.

"Ồ... ? Đây là cái gì?"

Tại một cái nhỏ hầu trước mặt, một cái lông xù chân nhện treo xuống dưới, tiểu hầu trời sinh hiếu kỳ, thò tay vừa sờ.

"Tê tê...ê...eeee!"

Lập tức một trương đáng sợ miệng ngao theo đỉnh động đánh xuống, hung hăng một cái cắn lấy tiểu hầu đầu, đem đầu khi trực tiếp cắn!

Sói nhện để quốc hộ vệ quân luồng thứ nhất phản kích đã bắt đầu... !

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120:: Ác chiến (4. 2K dài chương)

Theo thương Nhạc Sơn mạch dưới đáy huyết động xâm nhập, đi vào chia lìa điểm sau đó đi phía trái, đi vào một cái hẹp dài chỗ đường rẽ, có thể đi vào Sói nhện để quốc địa bàn.

Thương Nhạc Sơn mạch bên ngoài, từng điểm mưa phùn bắt đầu rơi xuống, vuốt rậm rạp thảm thực vật, phát ra tự nhiên hòa âm. Những động vật nhao nhao bỏ chạy tránh mưa, ngày xưa phi thường náo nhiệt rừng rậm trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, chỉ còn lại có mưa rơi lá cây âm thanh, làm cho người hướng về.

Mà lúc này tại Sói nhện để quốc trong địa bàn, cái kia hẹp dài trong huyết động, một trận vô cùng thê thảm chiến đấu đang gõ vang.

"Sàn sạt "

"Có mai phục!"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, chỉ thấy trước mắt trong thông đạo, các nơi trên thạch bích hòn đá đều tại làm rung động. Chỉ chốc lát sau thì có một mảnh dài hẹp chân nhện duỗi ra, to lớn phần bụng rủ xuống, phun ra nhè nhẹ mạng nhện, đem cái này vốn cũng không tính rộng lớn thông đạo chiếm hết, đã trở thành một cái không thể vượt qua công sự phòng ngự.

"Đại vương cứu mạng!"

Tiểu hầu đám nhao nhao kêu thảm thiết, một cái nháy mắt liền có vài chục đầu tiểu hầu {bịđộc} rủ xuống mạng nhện cuốn lấy, toàn thân run rẩy điên cuồng giãy giụa, rồi lại như thế nào cũng không cách nào đào thoát cái này thiên la địa võng.

"Khỉ con đám coi chừng, toàn thể triệt thoái phía sau!"

Trần Diêu lớn tiếng la lên, nhưng đã quá muộn, theo {bịđộc} mạng nhện dính trụ tiểu hầu càng ngày càng nhiều, vô số Sói nhện cũng theo dưới thạch bích leo lên đi ra, úc động tám cái chân nhện, rất nhanh hướng tiểu hầu đám bò đi.

"Xùy!"

Sói nhện có to lớn ngao răng, lập loè lạnh lạnh hàn quang, từng điểm nọc độc nhỏ xuống, hung hăng vào từng con một tiểu hầu trong cơ thể, đem nọc độc rất nhanh rót vào. Không bao lâu, những thứ này đáng thương tiểu hầu liền bị triệt để chế ngự. Mãnh liệt thần kinh độc tố xâm nhập chúng nó trong cơ thể, phá hủy thần kinh của bọn nó truyền thần, đã trở thành vô số cỗ hoạt thi thân thể, tùy ý Sói nhện xâm lược.

"Tê tê...ê...eeee!"

Sói nhện đám điên cuồng hí, rất nhanh nhúc nhích đến tiểu hầu bên người, một loạt mà lên, miệng ngao mở lớn, hung hăng cắn xuống, bắt đầu rất nhanh hút tiểu hầu đám bọn chúng dịch thể.

"A a a a ! ! !"

Tiểu hầu đám bị đánh trở tay không kịp, vô cùng vô tận Sói nhện tuôn ra, ngón tay giữa hầu binh sĩ phân cách đã thành độc lập nho nhỏ binh sĩ, từng cái vây quét.

"Không xong, tiếp tục như vậy mà nói, chỉ hầu quân đoàn sẽ bị toàn diệt hơn thế!"

Trần Diêu trong lòng lo lắng muôn phần, tại phía sau hắn, giờ lên Tô Hiến Dững tiểu hầu đám cũng hầu móng vuốt buông lỏng, đem Tô Hiến Dững vút trên mặt đất, nhao nhao tiến lên cứu trợ đồng bạn.

"Ô a a a a! Đại đại đại, Nhện lớn! Thật lớn con nhện! !"

Tô Hiền Dũng sớm được trước mắt tình hình hừ bẻ mặt, nắm ngắn thân thể vừa rơi xuống đất, liền vội vàng dựng cả tay chân hướng bên ngoài hang động bộ bỏ chạy, hoàn toàn liều mạng sau tiểu hầu đám bọn chúng kêu thảm thiết, đều muốn một mình chạy trốn.

"Người trở lại cho ta!"

Trần Diêu nhìn qua Tô Hiền Dũng loại liền nổi giận, thò tay một tay lấy kia cầm trở về, tức giận nói: "Nếu không phải người, Duyệt Nhi sẽ không người đang ở hiểm cảnh. Hiện tại tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, người rồi lại muốn chú ý tự trốn chạy để khỏi chết? Mau tới hỗ trợ!"

"Ta ta ta, ta không dám a!"

Tô Hiền Dũng đã hừ dài, đi đứng đều đang run rẩy, căn bản không có cách nào khác triển khai bản thân nguyên bản không tầm thường chiến lược. Trần Diêu thấy thế cũng chỉ có thể một tiếng than nhẹ, hồi quá thân khứ bắt đầu thúc giục yêu chúng, chuẩn bị lớn làm một cuộc.

"Khi con dám chịu đựng, ta tới cứu các người!"

"Tùng tùng!"

Trần Diêu trong cơ thể yêu chúng mãnh liệt chấn động lên, coi như một viên có vô hạn sinh cơ thứ hai trái tim, bắt đầu tản mát ra dày đặc Yêu khí, muốn bắt đầu phát uy!

"Hí..."

Trần Diêu hít sâu một hơi, sau đó hơi hơi xoay người, hai chân trên mặt đất mãnh liệt đạp một cái, toàn bộ người chạy nước rút mà ra, lưu lại một đạo tàn ảnh, tốc độ nhanh đến không thể tưởng tượng nổi.

"Vèo!"

Ngay tại Trần Diêu nhảy lên ra đồng thời, phụ cận Sói nhện đám cũng đều cảm thấy lớn lao sát khí, nhao nhao nâng lên bụng lớn, dạ dày từng đám cây to nhện phun ra, đều muốn đem Trần Diêu định trên không trung.

"Chính là mạng nhện, có thể làm khó dễ được ta!"

Trần Diêu phẫn nộ quát một tiếng, toàn thân Yêu khí tản ra, trên không trung song quyền đều xuất hiện, mang theo vô biên uy thế, đuổi giết mà đi.

"Oanh oanh oanh!"

Trần Diêu song quyền ngay ngắn hướng oanh ra, uy lực vô biên, từng đạo Yêu khí coi như laser xạ tuyến, kích xạ mà ra, trên không trung tạo thành một đường dày đặc màn sáng, tản ra đáng sợ lực quang, đem mạng nhện chuẩn bị chặt đứt, không có một tia có thể gần hấn bên cạnh thân.

"Đạp "

Cùng lúc đó, thân thể của hắn cũng rơi xuống đất, vừa vọt đi tới chiến đấu kịch liệt nhất vị trí, ngay sau đó song quyền hung hăng nện xuống mặt đất, mang theo một hồi sóng xung kích.

"Oanh", "Hô "

Cường đại Yêu khí gia trì, hơn nữa vượt qua 50 điểm đáng sợ lực lượng, Trần Diêu cái này hai quyền nện xuống uy lực hết sức kinh người. Chỉ thấy trên mặt đất hòn đá coi như một trương thảm bình thường, {bịđược} Trần Diêu sinh sôi nện lên, rất nhanh quần xoắn đứng lên, trên không trung nổ phân tán, đã trở thành từng khối lớn chừng quả đấm hòn đá.

"Yêu khí tản ra!"

Trần Diêu hô to lấy tự nghĩ ra chiêu thức tên, tại hòn đá trước khi rơi xuống đất rất nhanh ra quyền, mỗi một quyền đều tinh chuẩn mà chí mạng, dùng cực kỳ tốc độ kinh người cùng lực lượng, tại mỗi một khối trên hòn đá rất nhanh oanh kích.

"Oanh oanh oanh oanh oanh!"

Tại Trần Diêu đã kích phía dưới, hòn đá coi như phi hành đạn pháo, từng khối bắn ra, chính hướng về phía phụ cận sở hữu Sói nhện phản búng ầm.

"Đồng đồng đồng!"

Nhóm đầu tiên hòn đá đập trúng Sói nhện, trực tiếp tại chúng nó to lớn trên phản búng ném ra một cái xỏ xuyên qua miệng vết thương. Những cái kia Sói nhện còn chưa kịp gào thét, cũng đã {bịđược} Trần Diêu thế công giết chết, toàn thân run rẩy một hồi, tại chỗ chết đi.

"Lại đến!"

Trần Diêu không có ngừng, song quyền liên tục huy động, hòn đá như mưa, rất nhanh bay ra, tại lối đi này trong bay nhanh tản ra. Mỗi một viên hòn đá

đều đập trúng một cái Sói nhện, đem tại chỗ giết hết. Trái rộng tại trong huyết động mạng nhện cũng bị hòn đá phá hư, chuẩn bị đứt gãy, lại cũng không cách nào ngăn cản chỉ huy quân đoàn tiến lên.

"Toàn thể tiến lên, Sát!"

Trần Diêu đã giết đỏ cả mắt rồi, hét lớn một tiếng, Yêu khí rung trời, dẫn tới tiểu hầu đám nhao nhao máu nóng hiện lên, hô to lấy về phía trước công tới.

"Giết a a ! !"

"Xuy xuy xuy", "Phốc phốc "

Thông đạo trên công sự phòng ngự {bịđược} Trần Diêu một người phá vỡ, tiểu hầu đám một loạt mà lên, gia nhập chiến đoàn, cùng to lớn Sói nhện đám chiến cùng một chỗ, chỉ chớp lát sau trên mặt đất liền xuất hiện vô số Sói nhện cùng tiểu hầu thi thể, vô cùng thê thảm dị thường.

"Tô Hiền Dũng, đừng lo lắng rồi, nhanh hỗ trợ!"

Trần Diêu hô to một tiếng, Tô Hiền Dũng lúc này mới run rẩy run rẩy đứng dậy, nhắm mắt lại xông về phía trước, trong miệng còn lớn hơn hô hào vì chính mình khuyến khích: "A a a! Ta không sợ các ngươi, ta không sợ các ngươi!"

"Sát!"

Tại Trần Diêu Yêu khí tán ra phía dưới, chiến cuộc cuối cùng đã có biến hóa, nguyên bản {bịđược} tan vỡ thành thật nhỏ binh sĩ chỉ huy quân đoàn lại lần nữa tập kết, coi như hải triều binh thường dừng mãnh vào trong huyết động, đem mai phục hơn thể Sói nhện hộ vệ quân đánh chính là quân lính tan rã.

"Oanh oanh oanh!"

Ở trong quá trình này, Trần Diêu tự nhiên là cường đại nhất chiến lực, chỉ thấy hấn song quyền tề động, vung quyền liên tục, cực hạn Yêu Năng bộc phát, vừa ra tay liền lấy một cái mạng, giết hết Sói nhện vô số, coi như Chiến Thần phụ thể, dừng không thể đỡ.

Cũng không biết tại đây máu tanh trong địa ngục chiến đấu bao lâu, tử thương bao nhiêu tiểu hầu, Sói nhện hộ vệ quân rút cuộc bị triệt để đánh bại. Trên mặt đất tràn đầy Sói nhện gãy chi tàn phế thân thể, mỗi một cái Sói nhện bên cạnh thi thể, đều chảy tiểu hầu đám bọn chúng anh dũng máu tươi, làm cho người ta nhìn sinh ra cảm khái, cảm nhận được chiến tranh tàn khốc.

"Cho dù là nhân loại bên ngoài sinh vật tranh chấp, cũng là ngươi chết ta sống không ai nhường ai, muốn trả giá vô số sinh mệnh đại giới."

Nhìn xem Địa Ngục binh thường chiến trường, Trần Diêu trong lòng mơ hồ có chút đau thương cảm giác.

"Chiến tranh, thật sự là quá tàn khốc."

"Phốc "

Theo cuối cùng một cái Sói nhện {bịđược} tiểu hầu đám dùng trường mâu loạn cái giáo chọc chết, trận này trong thông đạo mai phục chiến cuối cùng về lên một cái dấu chấm tròn.

Tại Trần Diêu dưới sự chỉ huy, tiểu hầu đám ngay tại chỗ nghỉ ngơi một hồi, chỉ Hầu Vương cũng không có cản trở, tại chiến trường trung thượng xuống bốn ba, chỉ huy tiểu hầu đám vận chuyển thương binh, cứu giúp đồng bạn, thanh lý Sói nhện thi thể, chịu sau khả năng đã đến càng thêm vô cùng thê thảm chiến đấu, chuẩn bị sẵn sàng.

Mà Trần Diêu cũng là tinh疲力竭, liên tục thúc giục cực hạn Yêu Năng, khiến cho hấn thể xác và tinh thần đều mệt.

Trần Diêu mở ra yêu chủng, cũng không quá đáng là một hai ngày trước sự tình, ngăn ngừa mấy mươi canh giờ ở trong, hấn hầu như không có ngừng, hấp thu Yêu khí, luyện hóa yêu chủng, sau đó chính là luân phiên chiến đấu. Tuy rằng thực lực của mình đã nhận được đột nhiên tăng mạnh giống như tiến triển, nhưng mà cũng đúng thân thể của hấn đã tạo thành thật lớn gánh nặng.

"Như vậy không được, kế tiếp khẳng định còn có vài trận ác chiến muốn đánh, ta không thể ở chỗ này gục xuống."

Trần Diêu trong mắt đã dần hiện ra lo lắng muôn phần hóa diễm, tại trước mắt hấn đen kịt huyết động ở chỗ sâu trong, không biết địa phương nào, Duyệt Nhi có lẽ chính thừa nhận không thuộc mình thống khổ tra tấn, nghĩ đến đây một chút, Trần Diêu liền trừng mắt đều nứt, hận không thể lập tức có thể bay đến Duyệt Nhi bên người, đem nàng cứu ra tìm đường sống.

"Duyệt Nhi, chờ ta... !"

Nghỉ ngơi và hồi phục hồi lâu, đợi đến lúc chỉ huy quân đoàn một lần nữa tập kết, Trần Diêu cũng khôi phục một ít thể lực thời điểm, chỉ Hầu Vương đã mang đến một cái tin xấu.

"Đại vương, vừa rồi một trận chiến này, chúng ta đã chết mấy trăm cái huynh đệ..." Chỉ Hầu Vương trong mắt rung rung, thân thể nhỏ nhỏ không ngừng run rẩy, cổ nén nước mắt nói: "Vì chúng nó, chúng ta cũng không thể thua a... !"

"Không biết, chúng ta tuyệt đối sẽ không thua... !"

Trần Diêu ánh mắt kiên định, đưa thay sờ sờ chỉ Hầu Vương cái đầu nhỏ, cảm thụ được cái này thật nhỏ trong thân thể cái kia đã nhận lấy nhiều năm áp lực thật lớn, trầm giọng nói: "Ta đáp ứng ngươi, chúng ta nhất định sẽ không thua!"

"Toàn thể chuẩn bị, tiếp tục đi tới!"

"A a a ! ! !"

Trần Diêu ra lệnh một tiếng, tiểu hầu đám mỗi cái đầu khi làm rung động, lớn tiếng la lên. Trong đó không ít tiểu hầu đều là trong mắt ngấn nước mắt, tại vừa rồi trong chiến đấu, thân nhân của bọn nó huynh đệ chết thảm tình cảnh còn rõ mồn một trước mắt, cảnh này khiến chúng nó lửa giận trong lòng khó ngăn cản.

Hơn nữa qua cái này vài vạn năm, Sói nhện đế quốc đối với Chi Hầu Vương Quốc đủ loại khi dễ, vào lúc này cùng nhau xông lên đầu. Tiểu hầu đám bọn chúng trong ánh mắt hầu như muốn phun ra lửa giận, hận không thể đem ghê tởm kia địch nhân toàn bộ chính tay đâm, báo đời đời lưu lại thâm cừ đại hận.

"Tô sư huynh, thế nào, có thể chịu đựng sao?"

Trần Diêu bên người, Tô Hiền Dũng đang tại từng ngậm từng ngậm thở. Vừa rồi thời điểm chiến đấu, Tô Hiền Dũng {bịđược} Trần Diêu một câu khích tướng, vượt qua trong lòng sợ hãi, nhảy vào trận địa địch chém giết, cũng giết chết vài con Sói nhện. Lúc này thể lực cùng tiên năng đều tiếp cận bình cảnh, cổ hết sức há mồm thở dốc bộ dạng, nhìn Trần Diêu cũng sinh ra không đành lòng.

"Chịu không nổi!"

Tô Hiền Dũng một câu làm cho Trần Diêu phịch một tiếng té xù, bất đắc dĩ liếc mắt nói: "Thật sự không được ngay ở chỗ này nghỉ ngơi đi, ta không nên miễn cưỡng ngươi đấy, Duyệt Nhi từ ta đi cứu."

"Không, ngươi nói rất đúng..."

Không nghĩ tới, Tô Hiền Dũng rõ ràng khề gật đầu, tuy rằng toàn thân còn đang run rẩy, nhưng ánh mắt rồi lại nổi lên biến hóa, híp mắt trừng mắt nói: "Duyệt Nhi thân trùng xuống hiểm cảnh, ta quả thật có trách nhiệm, nếu như ở chỗ này còn chú ý tự chạy trốn, không đi dốc sức liều mạng mà nói, ta còn tính là cái gì nam nhân?"

"Haha, nói rất hay!"

Trần Diêu tán thưởng cười, thò tay vỗ Tô Hiền Dũng bả vai nói: "Chúng ta đây liền lên đường đi, cùng đi đem Duyệt Nhi cứu ra!"

"Tốt!"

Tô Hiền Dũng thò tay một vỗ ngực nói: "Trong chốc lát lại đánh nhau, ngươi đi công kích, ta đến cản phía sau!"

"Phanh "

Trần Diêu lại lần nữa bất tỉnh.

"Ni mã chúng ta là đi đánh Sói nhện đế quốc, sau lưng căn bản cũng không có địch nhân, ngươi đoạn cái gì sau à cái người nhất gan! !"

"Aha ha... Là thế này phải không?" Tô Hiền Dũng có phần xin lỗi cười cười, giả bộ ngu nói: "Ta đây không phải chú ý cẩn thận, lấy phòng ngừa vạn nhất đi! Ha ha ha ha!"

Trần Diêu không hề đi để ý tới nắm lấy bất định Tô Hiền Dũng, đi đến chỉ hầu trong quân đoàn, vung tay lên nói:

"Xuất phát!"

"Xuất phát! Giết a ! ! !"

Tiểu hầu đám cũng là anh dũng vô cùng, gió trường mâu vừa định đi phía trước tiến quân, sau cùng gần phía trước một loạt tiểu hầu lại đột nhiên dừng bước, dẫn tới sau lưng vô số tiểu hầu phanh lại không kịp, đụng phải đi lên, hiện trường một mảnh hỗn loạn.

"Làm sao vậy? ? Làm sao vậy đây là? ? Đều không nghe thấy đại vương mà nói sao? Gọi các ngươi xông lên a!"

Tại Trần Diêu bên người chỉ Hầu Vương nóng nảy, sai bước nhảy lên đã đến Trần Diêu trên thân, đứng ở Trần Diêu đầu vai, la lớn: "Các ngươi ngược lại là đi lên phía trước a!"

Nhưng mà sau cùng gần phía trước tiểu hầu đám nhưng không có dịch bước, ngược lại nom nớp lo sợ lui về sau đi, mỗi cái mặt lộ vẻ cực độ thần sắc sợ hãi, rung giọng nói: "Đại đại đại, đại vương... Phía trước có có có, có chút không đúng!"

"Cái gì thích hợp không đúng đấy, có đại vương tọa trấn, các người sợ trái trứng a!"

Chỉ Hầu Vương có chút tức giận, theo Trần Diêu trên vai nhảy lấy đà, cò một cái nhảy lên đã đến đội ngũ đoạn trước nhất, trở lại đối với tiểu hầu đảm nỏi giận dùng dùng nói: "Không phải mới vừa đều rất dũng cảm nha, như thế nào hiện tại đột nhiên sợ rồi? "

"Người người người người người..." Nhưng những cái kia tiểu hầu đảm hiển nhiên nhận lấy thật lớn kinh hãi, ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát rồi, trong đó một cái nhỏ hầu duỗi ra chỉ một ngón tay, run rẩy run rẩy chỉ hướng chỉ Hầu Vương sau lưng, rung giọng nói: "Phía sau người cái kia đông, đồ vật quá, thật là đáng sợ... !"

"Có cái gì đáng sợ đấy, không phải là con nhện đi! Cái đầu lớn hơn nữa cũng là con nhện, các người sợ cọng lông a sợ!"

Chỉ Hầu Vương hùng hùng hổ hổ quay đầu lại đi, về mặt bất đắc dĩ lại khinh thường nói lầm bầm: "Hơi sợ sợ, suốt ngày đã biết rõ sợ hãi, mấy cái con nhện có một lông phải sợ đấy, nhện con cắn bản cũng không dùng chúng ta đại vương ra tay, chỉ cần ta... Hỉ ! !"

Quay đầu, chỉ Hầu Vương cũng nhìn mắt choáng váng, hít sâu một hơi một chữ cũng không dám nói rồi.

"Đạp "

Trần Diêu cũng nhìn ra tình huống không đúng, vội vàng đạp bước hạ xuống, một cái bay nhảy đi vào đội ngũ đoạn trước nhất, chứng kiến tiểu hầu con đảm cuối cùng đang sợ cái gì sau đó, liền Trần Diêu cũng là da đầu run lên, trong lòng sinh ra vô biên hàn ý đến:

Tại Trần Diêu trước mặt ước chừng mười trượng xa địa phương, đen kịt huyết động trở nên rộng lớn đứng lên, hiển nhiên đã đi tới Sói nhện đế quốc nội địa.

Vô biên trong bóng tối, một tia ánh sáng chợt minh chợt diệt, theo cái kia yêu dị lực sắc quang mang không khó phán đoán, đây là một cái có cường đại yêu chủng Sói nhện làm cho phát ra sáng rọi.

Ánh sáng phụ cận, cực lớn tám cái chân nhện không chút sút mẻ, liền ở trên lông tơ đều tốt giống như kim nhọn, phát ra trợn trợn hàn quang.

Ở đằng kia quang điểm phía trên, cực lớn phần bụng phía trước, kết nối lấy cái này đầu Sói nhện đầu lâu, lại không luận cái này tiếp cận một người lớn nhỏ to lớn đầu lâu bản thân làm cho có cường đại lực uy hiếp, đã nói cái này đầu lâu trên làm cho sinh đồ vật, cũng đủ để làm cho người nhát gan sinh vật tại chỗ hù chết.

Chỉ thấy cái kia Âm Hắc Sắc đầu lâu phía trên, một trương to lớn miệng ngao không ngừng khép mở, tựa hồ đang tại nhắm nuốt cái gì. Miệng ngao phía trên không thấy Sói nhện tám đôi mắt, mà là dài khắp rậm rạp chẳng chút hầu từ khuôn mặt, mỗi cái đều tại gãy giữa la lên, tiếng kêu thảm thiết xé rách cái này đáng sợ yên lặng!

"Chít chít tức a a a a ! ! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121:: Bách thủ quy hồn

"Chít chít tức a a a a ! ! ! !"

Tại Trần Diêu trước mắt, cái kia vô biên hắc ám trong huyết động, một cái dị thường đáng sợ thân ảnh đang tại chậm rãi úc động.

Một cái chừng mấy người cao Sói nhện, chính huyết động nó vậy có như nguyên bản trong thế giới tay cơ giới bình thường trắng kiện chân nhện, trong huyết động chậm rãi di động, từng bước về phía trước đạp đến.

Còn chân chính làm cho lòng người rất sợ sợ đấy, cũng không phải là cái này Sói nhện to lớn đến bất khả tư nghị hình thể, mà là đang nó đầu lâu phía trên làm cho sinh trường đồ vật!

"Chít chít chít chít! Chít chít tức!"

Sói nhện đầu lâu phía trên, miệng ngao nhai, không biết tại nhai nuốt lấy cái gì. Ở đằng kia miệng ngao phía trên, không thấy Sói nhện tám cái mắt to, ngược lại sinh trường hơn trăm cái chỉ hầu khuôn mặt, chính đang lớn tiếng hí gãy giữa, tựa hồ có chút thống khổ.

"Hình thể to lớn, đầu sinh trăm đầu." Trần Diêu trong lòng mơ hồ sinh ra dự cảm bất tường, thấp giọng lẩm bẩm: "Đây là cái gì ma vật? Tại sao lại giống như này đáng sợ hình tượng??"

"Cái này cái này cái này. . .!"

Trần Diêu sau lưng, Tô Hiền Dũng đã sợ đến hoàn toàn đứng không yên, ngã ngồi tại mặt đất, một cái ngón tay lấy phía trước yêu ma, nỉ non nói: "Bách thủ quy hồn. . . Đây là bách thủ quy hồn chi thuật!"

"Bách thủ quy hồn??"

Trần Diêu là lần đầu tiên nghe được cái danh từ này, tuy rằng không biết kia chỉ, nhưng chẳng biết tại sao, nhưng trong lòng cảm thấy từng trận chán ghét cùng sợ hãi, vội hỏi Tô Hiền Dũng nói: "Người biết loại này ma vật? Bách thủ quy hồn chi thuật lại là vật gì??"

"Điều huynh người có lẽ chưa từng nghe nói qua loại này đề pháp, nếu không phải đã từng tiếp xúc qua loại này đáng sợ yêu thuật, chỉ sợ ngay cả ta cũng sẽ không biết cái này che giấu mà kinh khủng yêu thuật!"

Cảnh tượng trước mắt, tựa hồ tỉnh lại Tô Hiền Dũng trong lòng cái nào đó thập phần không xong nhớ lại, chỉ thấy hắc toàn thân run rẩy, dụng cả tay chân, không được lui về phía sau, rung giọng nói: "Yêu ma chi đạo, đường phân hai cái, một là tu luyện bản thân, trở thành đại năng, toàn bộ bằng một viên yêu chủng, chế tạo siêu cường chiến lực."

"Hai là nghiền tu yêu thuật, hóa Yêu khí {vì: là} ma năng, đi từ vong sự tình, gọi oán hận chi linh, âm trầm đáng sợ, uy thế làm cho người ta sợ hãi!"

Trần Diêu rất ít nghe được Tô Hiền Dũng như thế nghiêm chỉnh nói chuyện, nhìn Tô Hiền Dũng cái kia hừ bẻ mặt bộ dạng đã biết rõ, việc này tuyệt đối không đơn giản.

"Đạp, đạp "

"Chít chít chít chít!"

Trước mắt trong thông đạo, to lớn Sói nhện còn đang chậm rãi đi về phía trước, bản thân không nói một câu, nhưng đầu lâu phía trên trăm đầu rồi lại đang điên cuồng gào thét, coi như Địa Ngục hấp lại chi linh, đang tại hướng nhân gian toả ra vô biên ác khí, muốn đem nhân thế thúc diệt.

"Yêu thuật chi đạo, không nghìn năm đạo hạnh không thể tu, nếu có được nói, nhất định thành đại năng, giờ tay nhấc chân, vạn vật đều diệt!" Tô Hiền Dũng tiếp tục nói: "Nhưng nếu tu đạo nhập ma, một cái khâu phạm sai lầm, thì có thể bị oán linh quần thân, tuy rằng chiến lực cực kỳ đáng sợ, nhưng gặp đánh mất làm cho có lý trí, trở thành chính thức yêu ma, tai họa muốn dân trăm họ!"

"Thì ra là thế." Trần Diêu khẽ gật đầu, một đôi mắt tinh gắt gao chăm chăm lên trước mắt Yêu vật, thấp giọng nói: "Như vậy trước mắt cái này yêu ma, chính là tu tập yêu thuật thất bại, bị oán linh trên thân, không cách nào gãy giữa cái này nổi giận khí tức cổ máy chiến tranh rồi!"

"Không sai, chìm son ca quần thân, sát niệm vô biên, một bước đi nhầm, bách thủ quy hồn!"

Tô Hiền Dũng trong miệng lẩm bẩm khó có thể lý giải không lưu loát câu nói, một trương mặt hình vuông sớm đã bởi vì sợ hãi mà vận vẹo biến hình, tựa như điên vậy hướng về phía sau rút lui, nói cái gì cũng không muốn cùng cái này khủng bố đối thủ giao phong.

"Đại đại đại, đại vương, cái này cái này cái này đây là Sói nhện đội thân vệ!"

Chỉ Hầu Vương cũng nhận ra trước mắt yêu ma, một bên lui về phía sau một bên la lớn: "Lúc trước đến chúng ta Đại Chi đế quốc tàn sát bừa bãi sát phạt đấy, chính là cái này gia hỏa!"

"Xem ra nó là vốn là muốn muốn lợi dụng tiểu hầu đám bọn chúng oán linh, tu tập yêu thuật, nhưng tẩu hỏa nhập ma, đã trở thành hôm nay bộ dáng này." Trần Diêu nghiêm mặt nói: "Bách thủ quy hồn, nói cách khác ngoại trừ đánh bại nó bên ngoài, còn muốn giải quyết hết cái này trăm đầu tiểu hầu oan hồn, thoát nhìn tựa hồ rất không dễ dàng. . .!"

"Đại đại, đại vương, kia kia cái đầu lâu, góc trái trên cùng cái kia đầu lâu, ta nhận thức nó!"

Một cái nhỏ hầu khóc cũng tựa như hầu móng vuốt chỉ một cái, nức nở nói: "Trước đó vài ngày nó còn cùng chúng ta Đại Chi đế quốc hộ vệ đội cùng một chỗ tuần tra, đột nhiên đã bị cái này xâm nhập ma vật giết chết, liền thi thể đều bị kia thôn phệ. Không nghĩ tới bây giờ rõ ràng biến thành bộ dáng này, sao một cái thâm chủ rất cao minh a!!"

Trần Diêu thuận thể nhìn lại, chỉ thấy một con kia đầu tiểu hầu sớm đã không có bình thường biểu lộ, mỗi cái đều đang điên cuồng vận vẹo đầu lâu, hầu trong mắt lóe ra điên cuồng mà không có không chế thần sắc, hiển nhiên đã đánh mất lý trí, đã trở thành triệt triệt để để oan hồn, thấy vạn vật đều muốn giết hết.

"A a a! Chúng nó đã trở về! Chúng nó đã trở về a a a! !!"

Cũng không biết là nào biết tiểu hầu hô lớn một tiếng, sau đó theo đội ngũ đoàn trước nhất bắt đầu điên cuồng triệt thoái phía sau. Cái này vừa rút lui khơi dậy phản ứng dây chuyền, vô số tiểu hầu đều tốt giống như như thủy triều tuôn trở về, nhao nhao trốn được Trần Diêu sau lưng, mỗi cái mặt lộ vẻ

về sợ hãi, căn bản không dám tiến lên ứng chiến.

"Suru suru suru "

Tô Hiến Dũng đi đứng như nhũn ra, chạy quá chậm, thoáng cái đã bị tiểu hầu đám đuổi theo. Không ít tiểu hầu trong lòng sợ hãi, nhìn thấy Tô Hiến Dũng vội vàng ôm cổ, coi như hầu tử leo núi tựa như, đưa hắn vây quanh ở chính giữa, ôm đoàn sườn ả. Một người nhiều hầu, đều tại toàn thân run rẩy, sợ hãi không kềm chế được.

"Chít chít chít chít!"

Mà trước mắt Sói nhện đội thân vệ đã đi tới phụ cận, khoảng cách Trần Diệu bắt quá một trượng dư xa. Sói nhện đầu lâu trên trăm đầu tề động, điên cuồng cắn xé thét lên, đã hoàn toàn địch ta chẳng phân biệt được, nhìn thấy một mục tiêu sẽ phải công kích.

"Chích "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở cũng truyền tới, Trần Diệu nhắm mắt nhìn qua, nhắc nhở rõ ràng vô cùng:

"Đánh bại Sói nhện Thân Vệ Quân: 0\1 "

"Hô. . ."

Trần Diệu thở dài ra một hơi, đối mặt cái này bách thủ quy hồn, trong lòng tuy rằng cũng có sợ hãi. Nhưng dưới mắt nhất định là không trông cậy được vào hầu tử đám cùng Tô Hiến Dũng rồi, đành phải bắt đầu đi lặc đầu, cẩn thận thở nạt, trầm giọng nói:

"Còn phải ta đến. . .!"

"Hi!"

Ngay trong nháy mắt này, Sói nhện Thân Vệ Quân tựa hồ cũng phát giác được Trần Diệu triển khai sát niệm, muốn tiên hạ thủ vi cường. Chân nhện đột nhiên đạp xuống, miệng ngao mở rộng ra, mãnh liệt phóng tới Trần Diệu, một cái hung hăng cắn xuống.

"Đạp đạp", "Vèo "

Trần Diệu bước chân như gió, một cái nghiêng người hiện lên miệng ngao gặm cắn, sau đó chân phải phát lực, một bước đạp xuống, toàn bộ người coi như pháo bình thường bạo khởi, đi tới Sói nhện phía trên.

"Bực này tốc độ, ngươi vẫn không thể bắt lấy ta!"

Trần Diệu trên không trung điều chỉnh thân hình, lập tức thúc giục yêu chủng, trong lúc nhất thời trái tim nhảy lên thanh âm tại u ám trong thông đạo vang dội, chấn động rơi là tả hồn đá đều rung rung đứng lên, theo Trần Diệu thân thể hướng lên bay lên.

"Ngươi đã sinh ra trăm đầu, ta đây liền một lần oanh kích, đem chúng nó toàn bộ làm mất!"

"Đồng đồng đồng đồng!"

Trần Diệu nhẹ trá một tiếng, song quyền đều xuất hiện, trên không trung coi như súng máy bình thường liên đánh, từng quyền đập trúng bay đá, nhắm trúng Sói nhện trên đầu trăm đầu ả.

"Oanh oanh oanh oanh oanh!"

Loạn thạch bay múa, coi như súng máy tản ra, hung hăng oanh kích lấy Sói nhện trăm đầu, mỗi một khối hòn đá đều tinh chuẩn vô cùng đánh trúng vào hầu đầu. Thời gian một cái nháy mắt, cái này một lớp công kích chấm dứt, hất bụi nổi lên bốn phía, cả cái thông đạo đều bị che đầy đầy, khí thế kinh người!

"Yêu khí tản ra, ngươi có thể ngăn cản được sao? !"

Trần Diệu nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống đất, nhìn kỹ trước mắt bụi bặm, chỉ chốc lát sau hết thấy đều kết thúc, Sói nhện cái kia thân ảnh cao lớn như trước dựng ở trong thông đạo, đầu bụi mù nhưng không tán đi, làm cho người ta nhìn không rõ lắm.

"Có thể đánh trúng nó sao? Gặp có hiệu quả sao?"

Trần Diệu trong lòng lo lắng, toàn thân nhưng không buông lỏng, cẩn thận quan sát.

Chỉ chốc lát sau, Sói nhện đầu bụi bặm nhạt đi một tí, Trần Diệu vừa định tiến lên liền kích, tại cái kia trong sương khói, lại đột nhiên chạy ra khỏi một đạo hắc ảnh.

"Thật nhanh!"

Trần Điều trong lòng cả kinh, vội vàng nghiêng người tránh né. Nhưng bóng đen kia tốc độ cực nhanh, thậm chí có thể cùng Trần Điều phân cao thấp, vèo một cái theo Trần Điều phản bụng sát qua, để lại một đường thật sâu miệng vết thương.

"A.... . . ! Tốc độ này. . . Quả thực cùng chi Hắc Vương có liều mạng!"

Trần Điều phản bụng bị đau, cúi đầu nhìn qua, một vết thương xâm nhập ổ bụng, hiện lên xé rách hình dáng tàn ra, bên trong huyết dịch bắt đầu khởi động, phù một tiếng phun tới.

"Miệng vết thương quá sâu, phải lập tức cầm máu!"

Trần Điều biết rõ, vừa rồi một kích kia, nhất định là trăm đầu bên trong một cái đầu xuất ra đầu tiên lên tập kích. Những thứ này tiểu hầu tuy rằng khỏe mạnh lực lượng không tính quá mạnh mẽ, nhưng trời sinh tốc độ cực nhanh, một kích này lăng lệ ác liệt mạnh mẽ, đánh cho Trần Điều một trở tay không kịp.

"Hô. . . !"

Vận chuyển Yêu Năng cầm máu, Trần Điều còn chưa kịp đem miệng vết thương dùng Yêu Năng triệt để phủ kín, chợt nghe đến một hồi lộn xộn tiếng gió lọt vào tai, đang tại rất nhanh nhích lại gần mình!

"Lại tới nữa!"

"Suru suru suru!"

Trong bụi mù, mấy cái bóng đen tập kích ra, bay thẳng Trần Điều eo bụng mà đến. Trần Điều vội vàng đạp bước đứng dậy, vừa tránh khỏi cái này một lớp công kích, nhưng cái nhảy này rồi lại tác động thương thế, miệng vết thương chẳng những không thể cầm máu, ngược lại xé rách càng sâu, đau Trần Điều sắp choáng váng qua.

"Suru suru suru!"

Cùng lúc đó, đột thứ ba công kích lại lần nữa kéo tới, muốn trên không trung đem Trần Điều giết hết.

"Vô tận Yêu Năng, phá!"

Trần Điều không kịp lại lần nữa điều chỉnh thân thể, đành phải thúc giục yêu chủng, tán mát ra vô biên Yêu khí ngạnh kháng.

"Oanh oanh oanh!"

"Chít chít chít chít!"

Một phen đối kháng phía dưới, hầu đầu tuy rằng {bịđược} Yêu khí chấn khai, nhưng Trần Điều Yêu khí toàn bộ dùng để phòng ngự, không dưới bận tâm thương thế, thêm nữa máu tươi tuôn ra, không chút máu số lượng đã vượt qua người bình thường có thể thừa nhận cực hạn.

"Không thể tiếp tục như vậy, tiếp tục như vậy sẽ bị nó tươi sống hao tổn chết!"

Trần Điều giờ mới hiểu được Sói nhện Thân Vệ Quân chiến thuật, đối phương từ vừa mới bắt đầu sẽ không muốn cùng bản thân ngạnh kháng, mà là chuẩn bị lợi dụng trăm đầu công kích, không ngừng tiêu hao Trần Điều thể năng cùng Yêu khí, cùng hấn từ từ thôi, thẳng đến hấn đánh mất chiến lực, tùy ý kia thịt cá!

"Suru suru suru!"

Tuy rằng đã minh bạch đối phương chiến thuật, nhưng lúc này điều chỉnh đã không còn kịp rồi, một hồi làm cho người ta sờn hết cả gai ốc thanh âm vang lên, lại là một lớp công kích kéo tới. Lúc này đây, tại hầu đầu đi vào Trần Điều bên cạnh thân lúc, Trần Điều nhìn rõ ràng công kích của bọn hấn, trong lòng không khỏi cả kinh:

Những thứ này hầu từ đang lờm diên cuồng hầu mắt, dùng cái kia sớm đã không có thân thể đầu lâu oanh kích, tự sát kiểu công hướng Trần Điều vết thương. Trải qua thời điểm một cái cắn xuống, ngậm trong mồm đi Trần Điều một khối da thịt, quả thực coi như cơ thể sống lăng trì, tàn nhẫn vô cùng!

"Ách. . . !"

Nhoáng một cái thần, Trần Điều cánh tay trái cũng bị tấp tới một khối huyết nhục, lập tức máu tươi chảy ròng, sâu có thể đục xương.

"Quá. . . Quá là nhanh. . ."

Trần Điều đã có chút ít chống đỡ không nổi, hai chân đều có chút đánh bầy, suýt nữa ngã ngổ tại mặt đất.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Sau khi rơi xuống đất, Trần Điều từng ngum từng ngum thở, cảnh tượng trước mắt đều có chút bắt đầu mơ hồ. Trong bụi mù, Sói nhện to lớn thân thể

sừng sững bất động, duy chỉ có đạo đạo bóng đen kéo tới, muốn đem Trần Diêu chém giết hơn thế.

"Như vậy không được. . . Nhất định phải muốn cái biện pháp, nhất định phải muốn cái biện pháp ngăn cản nó tiến công. . . Bằng không mà nói. . ."

Trần Diêu sau lưng, tiểu hầu đám cùng Tô Hiến Dũng còn đang lớn tiếng hét lên, sợ hãi hoàn toàn mất hết lực phản kích.

"Nếu không chúng ta đều chết ở chỗ này!"

"Hô. . ."

Ngay tại Trần Diêu đau khổ suy tư phá địch phương pháp thời điểm, hần phần bụng miệng vết thương rồi lại vẫn run rẩy bỗng nhúc nhích, sau đó bắt đầu nhẹ nhàng hút vào từng điểm gió nhẹ, tựa hồ đã có sinh mệnh bình thường, muốn dựa vào chính mình muốn sống.

"Cái này. . . Đây là vì cái gì. . . ?"

Trần Diêu cũng chú ý tới cái này một dị biến, cúi đầu nhìn cái kia huyết nhục mơ hồ miệng vết thương, ngay tại hần cúi đầu trong nháy mắt, mới công kích đã đến trước mắt.

"Suru suru suru!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122:: Yêu Huyết sôi trào

"Suru suru suru "

Trần Diêu trước mắt, Sói nhện Thân Vệ Quân mới một lớp công kích đã thành hình, bụi bặm bên trong, đạo đạo bóng đen chớp động, lấy bất khả tư nghị tốc độ kéo tới, muốn đem Trần Diêu tại chỗ lăng trì đến chết.

"Đây là vì cái gì?"

Nhưng mà Trần Diêu tâm tư lại cũng không tại như thế nào phòng ngự tiến công lên, ngược lại cúi đầu cẩn thận nghiên cứu bụng mình miệng vết thương, vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

"Vì sao miệng vết thương của ta gặp vẫn thổ nạp? Hút đi vào cuối cùng là vật gì? ?"

"Oanh oanh!"

Lúc này, hầu đầu công kích đã đi tới Trần Diêu bên cạnh thân, từng con một tiểu hầu mở lớn hầu miệng, hầu trong mắt điên cuồng thần sắc chớp động, dị thường đáng sợ.

"Chẳng lẽ. . ."

"Tùng tùng, tùng tùng "

Nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, Trần Diêu trong cơ thể yêu chủng đột nhiên chấn động lên, bất quá thời gian một cái nháy mắt, một cổ màu xanh nhạt sương mù không biết từ phương nào kéo tới, tại Trần Diêu bên cạnh thân tạo thành một đường sương mù bức tường, đem toàn thân bao bọc trong đó.

"Chít chít chít chít!"

Trăm đầu vừa gặp phải cái này dày đặc sương mù, tựa thật giống bị mất phương hướng tựa như, hướng xung điên nhảy lên. Giống như là định vị đạn đạo đã mất đi vệ tinh phụ trợ, hướng về không biết cái gọi là phương hướng bay đi, hung hăng đâm vào bốn phía trên thạch bích, biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này sương mù. . . Chẳng lẽ là Yêu khí? !"

Trần Diêu trong lòng chấn động, tại đây ác chiến vào đầu, miệng vết thương của hần đột nhiên bắt đầu ức động, hấp thu phụ cận Yêu khí, muốn đem

miệng vết thương cùng Trần Diệu bản thân đều bảo hộ ở trong đó, không bị người khác công kích.

Mà hết thấy này người khởi xương, chính là kia khối đại năng yêu chúng!

"Tùng tùng, tùng tùng "

Yêu chúng mạnh mẽ mà hữu lực nhúc nhích, mỗi một lần nhảy lên, nhiều gấp dẫn phát một chuỗi phản ứng dây chuyền. Yêu chúng uy năng phía dưới, trong thông đạo tử thương yêu hầu cùng Sói nhện đám bọn chúng trên thi thể, liền tỏ khắp ra một cỗ Yêu khí, ước chừng là chúng nó trước khi chết tu vi tinh hoa, sau đó coi như điên cuồng như gió cuốn tới, bay thẳng Trần Diệu miệng vết thương mà đi!

"Miệng vết thương tại hấp thu Yêu khí! Không. . . Là yêu chúng, yêu chúng tại tự động hấp thu phụ cận Yêu khí, muốn giúp ta vượt qua cửa ải khó!"

Trần Diệu trong lòng có chút phản khởi đứng lên, lúc trước hẳn Yêu Năng tăng lên, toàn bộ nhờ luyện hóa đại năng yêu chúng cùng Thượng Cổ Yêu khí, trừ lần đó ra, hẳn cũng không biết mặt khác tu luyện Yêu Năng phương pháp xử lý.

Mà hôm nay, cái này yêu chúng rồi lại cấp ra đáp án!

"Giết chết mặt khác yêu ma, hấp thu chúng nó khi còn sống Yêu khí tinh hoa, hóa cho mình dùng, lớn mạnh bản thân!"

Trần Diệu không do dự nữa, chợt đứng dậy, chịu đựng vô biên đau đớn, bắt đầu miệng lớn thở nạp Yêu khí.

"Cái này trong huyết động thấy ngang khắp đồng, vô số yêu ma thi thể đều tại, tự nhiên cũng tích súc không ít cũng không triệt để tản đi Yêu khí."

"Hô. . . Ha. . ."

Trần Diệu một bên thở nạp Yêu khí, một bên tại trong lòng tính toán rất nhanh, làm rõ mạch suy nghĩ, tinh thần chịu chấn động, hết thấy trước mắt cũng bắt đầu thanh minh.

"Yêu chúng nguyên bản chính là toả ra Yêu khí khởi điểm, nếu là có yếu với mình Yêu khí, có thể lấy mà hóa chi. Thành công luyện hóa sau đó, nhất định có thể tăng cường Yêu Năng, lớn mạnh bản thân thực lực, làm cho Yêu Năng dự trữ nâng cao một bước!"

"Hí. . .!"

Trần Diệu miệng một trương, dùng hết toàn thân khí lực mãnh lực khê hấp, chỉ thấy cái này trong huyết động ngọt như thể nổi lên một hồi Yêu khí gió lốc, dày đặc Yêu khí kéo tới, {bịđọc} Trần Diệu toàn bộ hút vào trong miệng!

"Lớn, đại vương thật là lợi hại, đại vương đây là muốn phát uy a!"

Chỉ Hâu Vương thấy thế cũng là trong lòng mừng thầm, Trần Diệu rốt cuộc hiểu rõ yêu chỉ đạo phương pháp tu hành, bằng vào cực cao ngộ tính, nhất là viên kia hiếm có đại năng yêu chúng, tại trong nháy mắt liền đã hiểu được ảo diệu bên trong, thuận lợi hấp thu Yêu khí.

"Cho dù là cường đại trở lại yêu ma, tại tu đạo mới bắt đầu cũng tất nhiên sẽ có không biết giải quyết thế nào kỳ. Không biết phương pháp tu hành, chỉ có thể dựa vào trời sinh nhạy cảm thần kinh cùng thấy rõ lực lượng, cùng với thân thể phản ứng tự nhiên đến để thăng tu vi. Theo hoàn toàn không biết gì cả, đến hiểu được thu nạp Yêu khí, ít ra phải hao tổn trên mấy trăm năm thời gian!"

Nhìn xem Trần Diệu vận khí trôi chảy, không trở ngại chút nào, chỉ Hâu Vương trong lòng không khỏi sinh ra một cỗ kính sợ tình cảnh đến.

"Nhưng đại vương cũng tại một cuộc chiến đấu trong liền đã lấy được đốn ngộ, thoáng cái hiểu được trong đó nguyên lý, làm cho yêu chúng không chế thân thể của mình, tự nhiên thở nạp Yêu khí. Bực này thiên phú thực sự quá dọa người rồi!"

Tại chỉ Hâu Vương hơn nghìn năm sinh mệnh, nó tự hỏi tại đây thương Nhạc Sơn mạch phía dưới cũng đã gặp không ít Đại Yêu đại ma, nhưng như trước mắt Trần Diệu như vậy, trong thời gian ngắn liền nắm giữ tu hành chỉ căn bản thiên tài gọi bằng cụ, nhưng chưa từng thấy qua.

"Chúng ta đại vương, tuyệt đối là ngút trời anh tài, ngày sau nhất định thành Đại Yêu!"

"Hí!"

Bên này chỉ Hâu Vương vẫn còn tán thưởng, bên kia Trần Diệu đã một hơi đem Yêu khí toàn bộ hút vào trong bụng. Một viên yêu chúng điên cuồng nhảy lên, muốn bắt đầu luyện hóa Yêu khí!

"Tùng tùng, tùng tùng "

Yêu chúng chấn động phía dưới, một cỗ trước đây chưa từng gặp cường đại uy áp kéo tới, làm cho chỉ hầu đám nhện không được nhao nhao quỳ lạy.

"Tê tê...ê...eeee. . .!"

Mà cái kia Sói nhện hiển nhiên cũng cảm nhận được Trần Diệu cùng lúc trước bất đồng, lặng yên lui về sau nửa bước, đầu lâu phía trên trăm đầu cũng đều yên tĩnh trở lại, mỗi cái trừng mắt hầu mắt bất khả tư nghị nhìn xem Trần Diệu, dường như thấy được Nhất Đại Đại Yêu, đang tại bước ra hẳn bước

đầu tiên!

"Vô tận Yêu khí, điểm luyện hóa, hóa cho mình dùng, lớn mạnh bản thân."

Trần Diêu trong miệng châm ngôn niệm động, về này Lục sắc Yêu khí đã biến mất, toàn bộ bảo tồn tại hắc ổ bụng bên trong, vây quanh viên kia sinh cơ phần vình mạnh mẽ yêu chúng, {bịđược} kia từng bước thu nạp đi vào.

"Tùng tùng "

Yêu chúng rung rung, Yêu khí nhập vào cơ thể, theo yêu chúng mỗi một lần chấn động, sẽ có một đám Yêu khí {bịđược} luyện hóa, sau đó hóa thành màu xanh thẫm sương mù dày đặc, cùng Trần Diêu nguyên bản Yêu khí hòa làm một thể, tiến tới theo yêu chúng bắt đầu phát tán đi ra, tràn đầy lấy Trần Diêu thân thể mạch.

"Yêu chúng rung rung, Yêu khí trở về cơ thể, Yêu Năng lỏng lẻo, Yêu Huyết sôi trào!"

"Oanh! ! !"

Một hồi vô biên vang dội, một mảnh ráng chiều hiển thị rõ, đạo đạo Yêu khí phát tán, coi như từng đạo xạ tuyến kích xạ mà ra, tại đây động huyết điên cuồng nhảy lên động.

"Vô tận Yêu Năng, phá!"

Trần Diêu một tiếng nhẹ tra, Yêu khí ở bên cạnh hấn tập kết thành hình, hóa thành chuỗi chuỗi lợi nhận, lơ lửng trên không trung. Theo hấn ra lệnh một tiếng, những thứ này Yêu khí lợi nhận đột nhiên đi phía trước đâm ra, bay thẳng Sói nhện đầu lâu trên trăm đầu mà đi!

"Tê tê tê!"

Sói nhện biết rõ không ổn, trở lại muốn chạy trốn, rồi lại ở đâu lại thoát khỏi Yêu khí chạy nước rút? Bất quá trong nháy mắt, những cái kia màu xanh thẫm lợi nhận liền đã đi tới Sói nhện đầu, chuỗi chuỗi lợi nhận lập loè hàn quang, sắc nhọn vô cùng dao đầu bay thẳng lấy trăm đầu, lơ lửng tại hắc ám trong không gian.

"Yêu Năng lợi nhận, đâm!"

Trần Diêu khẽ quát một tiếng, trăm chuỗi lợi nhận như đao, đi phía trước đột nhiên đột tiến, hung hăng đâm về này làm rung động không thôi trăm đầu.

"Chít chít chít chít! ! !"

Bách thủ quy hồn, cũng sợ Yêu khí tung hoành, lợi nhận đâm, phát ra "Xùy xùy" âm thanh, trăm đầu coi như trứng gà đụng phải tảng đá, {bịđược} một đâm xuyên thủng, hồn phi phách tán.

"Chít chít tức! Chít chít a a a a! !"

Từng trận kinh hô kêu thảm thiết, trăm đầu không chỗ nào che giấu, phá tan sương mù Yêu khí chi dao tinh chuẩn mà chí mạng, đâm thật sâu vào trăm đầu bên trong, đem đánh chính là đã mất đi hình dạng, biến thành một đám oán khí, từ từ tiêu tán.

"Rống! ! !"

Một trượng xa xa, Trần Diêu ngẩng đầu hô to, gào thét phía dưới, một hồi màu xanh thẫm vờn rờn theo chân hấn nắm chắc vọt lên, điên cuồng cuộn tất cả lên, tựa như Yêu Huyết thật sự sôi trào bình thường, tàn mất ra vô tận sát cơ.

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +30 "

"Chích "

"Yêu Năng đạt tới 140 điểm, trụ cột thuộc tính tăng lên!"

Hệ thống nhắc nhở phía dưới, Trần Diêu rất nhanh nhìn sang [thanh thuộc tính], đầu thấy mình Yêu Năng đã đạt đến 147 điểm nhiều, gia tăng 30 điểm Yêu Năng, đồng dạng đã mang đến thân thể thuộc tính biến hóa, mỗi 10 điểm gia tăng lực lượng, nhanh nhẹn, thể lực tất cả 1 điểm, Trần Diêu cái kia lúc đầu nay đã cường hấn vô cùng thân thể, lại lần nữa đạt được tăng cường, thân thể đã cường hấn tột đỉnh!

"52 chút lực lượng, trải qua cấp một lực lượng biên độ tăng trưởng kỷ năng, thực tế lực lượng thuộc tính 57 điểm. 39 điểm nhanh nhẹn, 34 một ít thể lực. Ủ, quả thật không tệ!"

Trần Diêu nhẹ nhàng cười cười, phần bụng miệng vết thương cũng đã dùng Yêu khí làm đơn giản xử lý, đang tại rất nhanh khôi phục. Sống bỗng nhúc nhích tay chân, cảm giác chưa bao giờ có cường đại cùng nhẹ nhàng.

"Đạp "

Đi phía trước một bước đạp xuống, Yêu khí tung hoành, Yêu Huyết sôi trào phía dưới, Trần Diêu toàn thân tràn đầy khí lực, coi như một đầu đắc đạo Man Ngưu, một quyền có thể oanh phá phía chân trời tựa như.

"Sói nhện Thân Vệ Quân, bách thủ quy hồn?" Nhìn trước mắt đã hoảng hồn to lớn Sói nhện, Trần Diêu cười khẽ lắc đầu nói: "Đội ta Yêu Huyết sôi trào, người lại có thể làm khó dễ được ta. . . !"

"Đạp!"

Như lợi kiếm ra khỏi vỏ, Trần Diêu mãnh liệt đạp một bước, bay nhanh chạy đi, đem Yêu Năng toàn bộ tập trung vào nắm tay phải phía trên, chuẩn bị cho Sói nhện Thân Vệ Quân một kích cuối cùng.

"Tê tê tê!"

Sói nhện tự nhiên sẽ hiểu lúc này Trần Diêu lại đạt được tăng lên, bản thân bách thủ quy hồn bị phá, bị thua đã là không thay đổi sự thật. Nhưng bản năng lại làm cho nó không muốn buông tha cho chạy trốn, vẫn như cũ huy động chân nhện, miệng ngao mở rộng ra, đều muốn liều chết đánh cược một lần, tại Trần Diêu trên thân lưu lại làm cho người ta sợ hãi nọc độc.

"Uống a a a ! ! !"

Trần Diêu hét lớn một tiếng, trên tay phải một tầng màu xanh thẫm Yêu khí bao trùm, mang theo cường đại uy áp kéo tới. Đối mặt Sói nhện Thân Vệ Quân phản kích, Trần Diêu không tránh không né, thẳng tắp một quyền âm, đối diện lấy cái kia miệng ngao mà đi!

"Oanh! ! !"

Một quyền oanh xuống, Yêu Năng bạo tạc nổ tung!

"Hí...iiiiii ha. . . ! ! !"

Một đạo hàn quang hiện lên, vô tận Yêu Năng khuếch tán, Lục sắc sương mù bao phủ, hung hăng đánh trúng vào Sói nhện Thân Vệ Quân đầu, đem triệt để oanh sập!

"Phốc!"

Muộn hưởng truyền lại, Sói nhện Thân Vệ Quân đầu {bịđược} Trần Diêu một quyền nổ nát, dịch thể bật ra, tung tóe đầy cả cái lối đi thạch bích.

"Đạp "

Hoàn thành một kích này sau đó, Trần Diêu toàn bộ người tại cực lớn lực đánh vào phía dưới, đã đi tới Sói nhện Thân Vệ Quân phía sau.

Một bước đạp định, Trần Diêu thở dài ra một hơi, sống bỗng nhúc nhích cổ tay phải, đem Sói nhện dịch thể vứt bỏ, sau đó cũng không quay đầu lại đi phía trước đạp bước đi đến.

"Xùy xùy. . ."

Trần Diêu sau lưng, Sói nhện Thân Vệ Quân đầu lâu đã phá, nhưng thân thể chưa chết, còn đang hơi hơi rung rung, đều muốn trở lại công kích Trần Diêu. Nhưng mà cái kia còn sót lại một chút khí lực hiển nhiên đã không cách nào chèo chống nó tiếp tục úc động, vẫn run rẩy một hồi, sau đó ầm ầm ngã xuống đất, rút cuộc không đứng dậy nổi.

"Đạp, đạp, đạp "

Trần Diêu cũng không quay đầu lại, tự tin tiếp tục hướng trong bóng tối dạo bước mà đi, trên thân lục sắc quang mang lập lòe, coi như một trận chiến Yêu khí đèn sáng, chiếu sáng sự thần bí khó lường này khu vực.

"Khỉ con đấm, Tô sư huynh." Trần Diêu vừa đi vừa mở miệng nói: "Tiếp tục tiến quân. . . !"

". . ."

Hầu tử đấm cùng Tô Hiến Dũng, hiển nhiên còn chưa theo Trần Diêu đột nhiên xuất hiện bộc phát trong phục hồi tinh thần lại, tại nguyên chỗ sừng sốt hồi lâu, người nhìn xem hầu, hầu nhìn xem người, đợi đến lúc Trần Diêu đi ra thật xa mới rút cuộc kịp phản ứng, bộc phát ra như sấm tiếng hoan hô.

"A a a a ! ! ! Đại vương vạn tuế! ! !"

"Đám này tiểu hầu, thật là làm cho người vừa yêu vừa hận."

Trần Diêu cười nhẹ lắc đầu, chú ý tự hướng Sói nhện đế quốc nội địa đi đến.

"Xùy xùy. . ."

Mà cùng lúc đó, tại Sói nhện đế quốc chỗ sâu nhất khu vực ở bên trong, một cái ngủ say hồi lâu thân ảnh chậm rãi giãn ra.

"Anh anh "

Tám cái màu đen đôi mắt lập loè hàn quang, ở đằng kia vô biên trong bóng tối trên lưới nhện nhẹ nhàng chuyển động, nhắm ngay đế quốc nội địa vào miệng, tán ra phát ra trận trận lạnh lạnh sát ý.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123:: Như gặp Địa Ngục

"Khi con đám, Tô sư huynh, tiếp tục tiến quân!"

Trần Diêu cùng Sói nhện Thân Vệ Quân một trận chiến, đối mặt đến từ viễn cổ thần bí yêu thuật "Bách thú quy hồn", một lần đánh chính là thập phần vô cùng lo lắng, thậm chí đi vào tan tác biên giới.

Nhưng thời khắc mấu chốt, Trần Diêu đón ngộ, đã được biết đến tu tập yêu chi đạo huyền bí, trắng trợn hấp thu trong huyết động rơi là tả Yêu khí, hóa cho mình dũng, lớn mạnh bản thân, trong nháy mắt chiến lực bạo rap, Yêu Huyết sôi trào, rõ ràng chuyển bại thành thắng, trăm trăm đầu, diệt Sói nhện, lấy được một trận là không dễ thắng lợi.

Một trận chiến này cho chỉ huy quân đoàn rút vào cường đại tin tưởng cùng động lực, Trần Diêu Yêu Huyết sôi trào, cả cái huyết động trong đều tràn đầy lấy cái kia cường đại vô cùng Yêu Năng, dẫn tới chỉ huy quân đoàn nhiều người hầu vui mừng khôn xiết, mỗi cái sĩ khí tăng vọt, lúc trước thất lạc cùng sợ hãi hết quết là sạch, lớn tiếng gào thét lấy cho Trần Diêu cổ gắng lên khuyến khích.

"A a a! Đại vương vạn tuế ! ! !"

Khi con đám vây quanh Trần Diêu hướng huyết động ở chỗ sâu trong đi đến, trong tay trường mâu huy động, coi như một hồi thủy triều mãnh liệt, khí thế hung hăng xâm nhập Sói nhện đế quốc nội địa.

"Cái này... Cái này Trần Diêu, thật sự là quá sâu không lường được rồi..."

Tô Hiền Dũng cũng bị Trần Diêu đột nhiên bộc phát làm cho chấn nhiếp, nhìn mắt choáng váng, nhìn xem Trần Diêu cùng nhiều người hầu bóng lưng rời đi, thấp giọng tán thán nói: "Trách không được liền cái kia Giang Ba đối với hấn cũng bội phục cực kỳ khủng khiếp, nguyên lai tiểu tử này thật sự thâm tàng bất lộ, chưa bao giờ bày ra qua thực lực chân thật a!"

Như vậy một cái thiên tài gọi bằng cụ, tại sao lại luân lạc tới hàn thanh môn mật cung? Lại tại sao lại tại nhập môn thời điểm, liền đan điền cũng không mở ra?

Tô Hiền Dũng trong lòng có rất nhiều giả tưởng, nhưng không có một cái nào có thể chân chính đánh trúng Trần Diêu bí mật chỗ hiểm.

"Chích "

"Chúc mừng ngươi, nhiệm vụ hoàn thành!"

Trần Diêu bên này, hệ thống đã cấp ra mới nhắc nhở lan can, nhìn kỹ, hoàn thành đánh bại Sói nhện Thân Vệ Quân nhiệm vụ, không chỉ có mang đến cho hấn 50 điểm thương Nhạc Sơn mạch danh vọng, còn đã lấy được 40 điểm kinh nghiệm EXP, điều này cũng làm cho Trần Diêu trong bụng nở hoa.

"Nhiệm vụ hệ thống, xác thực cho lực lượng. Không chỉ có có thể cho ta rất nhiều trên tu hành thêm vào ích lợi, còn có thể thời khắc mấu chốt mở rộng ý nghĩ của ta, đối với tu hành rất có ích lợi."

Trần Diêu thì là trong lòng cũng có suy nghĩ, một bên mang theo nhiều người hầu tiến quân, một bên tại trong lòng âm thầm may mắn nói: "Gặp được cái này cổ quái mà không đáng tin cậy bản tiên nhân, thật đúng là phúc phần của ta!"

Huyết động ướt lạnh, âm trầm đáng sợ, nhưng ở mấy vạn đầu chỉ hầu to lớn thanh thế xuống, thực sự lộ ra chẳng phải dọa người rồi.

Hai người máy hầu, một chỉ không lồ đội ngũ không ngừng đi về phía trước, trên đường đi cũng đụng phải một ít cản đường Sói nhện. Nhưng đối mặt phong phú chỉ hầu thể công, căn bản không cần Trần Điều ra tay, có thể nhẹ nhõm giải quyết.

Thì cứ như vậy đi về phía trước hồi lâu, huyết động dần dần rộng rãi đứng lên, mặc dù lớn binh sĩ thể như chẻ tre, nhưng Trần Điều nhưng trong lòng mơ hồ sinh ra một tia sầu lo đến.

"Cái này Sói nhện đế quốc, tuy rằng không biết chúng nó xã hội hệ thống như thế nào, nhưng nên cùng Chỉ Hầu Vương Quốc không kém nhiều."

Trần Điều một bên nhìn xem tiểu hầu đám cùng Sói nhện kịch chiến, một bên nhíu mày nghĩ thầm: "Tại yêu ma trong thế giới, thực lực {vì:là} Vương, người nào thực lực mạnh nhất, có thể ngồi vào cao nhất trên vị trí đi. Nói cách khác, cái này Sói nhện đế quốc người mạnh nhất, nên không phải là vừa rồi bách thủ quy hồn, mà là Sói nhện chỉ Vương mới đúng."

"Giết a! Giết a! !"

"Xuy xuy xuy!"

"Phốc phốc!"

Bên người sát phạt thanh âm không ngừng, trần nghiêng nhìn đánh cho máu gà tựa như hưng phấn tiểu hầu đám, trong lòng bất an cảm giác càng mãnh liệt đứng lên.

"Theo Sói nhện xuất hiện số lượng, cùng với huyết động quy mô phán đoán, chúng ta nên đã đi tới Sói nhện đế quốc chính thức nội địa rồi. Đoạn đường này giết hết Sói nhện, không nói hơn một nghìn, mấy trăm đầu cũng đã có. Dưới loại tình huống này, vì sao Lang Chu Vương còn không xuất hiện? Chẳng lẽ nó cứ như vậy bảo trì bình thân sao? ?"

Trần Điều hai mắt tại xung tra xét rõ ràng, đều muốn tìm ra Lang Chu Vương chỗ dấu vết để lại, nhưng vô luận hấn cố gắng như thế nào cảm giác, rồi lại thủy chung không cách nào cảm nhận được một tia chính thức yêu khí cường đại.

"Con dân bị giết, lãnh địa {bị:được} xâm, theo lý Lang Chu Vương nên đã khó có thể chịu được, hận không thể đem chúng ta bầm thây vạn đoạn mới phải. Nhưng mà..."

Trần Điều trên trán toát ra từng điểm mồ hôi, nhắm hai mắt lại dùng nhạy cảm Yêu khí đi dò xét, nhưng vẫn như thế không thu hoạch được gì.

"Nhưng mà cái này Lang Chu Vương vì sao như vậy bảo trì bình thân, tùy ý con dân {bị:được} chúng ta giết hết? ? Chẳng lẽ nó còn có hậu thủ? ?"

"Giết a giết a! Giết chết những thứ này đáng giận con nhện, vì phụ lão các huynh đệ báo thù! !"

"Phốc phốc phốc!"

Tiểu hầu đám hoàn toàn không có chú ý tới cái này khác thường chỗ, liền chỉ Hầu Vương cũng hai mắt huyết hồng, giết cao hứng, căn bản không có muốn dừng tay ý tứ.

"Lang Chu Vương, ngươi cuối cùng giấu ở nơi nào... ?"

Trần Điều cẩn thận quan sát đến cái này Sói nhện đế quốc nội địa, chính như nguyên bản trong thế giới Sói nhện giống nhau, huyết động này bên trong Sói nhện có thể chạy thiện nhảy, hành động nhanh nhẹn nhanh chóng, tính tình hung mãnh làm cho người ta sợ hãi, tính công kích rất mạnh.

Ăn lông ở lỗ Sói nhện càng là là điển hình Ám Dạ Vương Giả, giới về trong bóng đêm tác chiến, bình thường chôn dấu tại hòn đá trong khe hở, hoặc là đất tầng phía dưới, có con mồi trải qua lúc lại đột nhiên xuất kích, cho con mồi một kích trí mạng.

"Cái này hắc ám huyết động, quả thực chính là ăn lông ở lỗ Sói nhện thiên đường, tiểu yêu thú con hoành hành, đồ ăn sung túc, ánh sáng lò mờ, gây ngọt khá nhiều, tùy ý cũng có thể kết lưới giết địch."

Trần Điều trước mắt, cái này Sói nhện đế quốc nội địa cùng Chỉ Hầu Vương Quốc nội địa hoàn toàn bất đồng, không có có cái gì đặc biệt rộng lớn địa vực, ngược lại có không ít tinh tế tiểu huyết động, khắp nơi đều là sừng cong đường hẹp, đi một bước có thể đụng với vô số mạng nhện.

Nếu không phải tiểu hầu đám khuynh sào xuất động, số lượng thật sự quá nhiều, hơn nữa có Trần Điều cái này BUG tương trợ lời nói, trận này hai cái chủng tộc ở giữa chiến đấu, còn thật không biết gặp chẳng biết hươu chết về tay ai.

"Một cái tại như vậy thích hợp bản thân chúng quần phồn diễn sinh sống khu vực phát triển đế quốc, đã trải qua không biết bao nhiêu vạn năm tiến hóa, vì sao kia nội địa rồi lại không chịu được như thế một kích?"

Trần Điều đảo mắt nhìn qua, chỉ thấy khắp nơi Sói nhện thi thể, thỉnh thoảng xen lẫn đi một tí tiểu hầu đám bọn chúng thi thể, thoạt nhìn rất là đáng sợ.

"Còn như vậy giết xuống dưới, chỉ sợ cái này Sói nhện thù đồ đế quốc cũng bị tiểu hầu đám cho đuổi tận giết tuyệt rồi, Lang Chu Vương vì sao còn không ra tay? ?"

Ngay tại Trần Điều tâm thần có chút không tập trung, đau khổ suy tư Lang Chu Vương hướng đi lúc, tại phía sau hấn cách đó không xa, một kiện việc lạ

đã xảy ra.

"Sát!"

Một cái nhô hầu giết đỏ cả mắt rồi, đối với một cái đã chết thối Sói nhện thi thể, dùng trường mâu điên cuồng chọc giết. Cái kia Sói nhện sớm đã không còn động tĩnh, phản búng {bịđược} tiểu hầu đâm chọc ra một cái lỗ hồng lớn, chảy ra Ám Hắc Sắc dịch thể, thoát nhìn vô cùng thê thảm.

"Cho người giết huynh đệ của ta! Cho người giết phụ mẫu ta! Cho người giết ta Đại Chi đế quốc con dân! Cho người ngang ngược càn rỡ! Nhìn cái giáo!"

"Xùy!"

Tiểu hầu đã bị phản nộ có chút hướng văng đầu não, trong tay trường mâu như trước đang không ngừng huy động, một lần lại một lần đâm vào Sói nhện thi thể phản búng. Cái kia Sói nhện liền thân thể cũng đã đều chết hết, đầu gối nhảy phản xạ tựa như run rẩy cũng không có, tùy ý tiểu hầu "Cây roi thi thể".

"Tốt rồi tốt rồi, dừng tại đây nhi mù tồn sức rồi! Gia hỏa này đã bị chết, chúng ta tiếp tục tiến quân đi!"

Một cái khác tiểu hầu nhìn không được rồi, tiến lên khuyên bảo người phía trước, dắt nó liền phải ly khai.

Ngay tại hai cái tiểu hầu quay người ly khai, đưa lưng về phía cổ thi thể kia thời điểm, nghênh đón chúng nó đấy, nhưng là mặt khác tiểu hầu sợ hãi muôn phần ánh mắt.

"Làm sao vậy? Các người là chứng kiến quý sao? ! Còn không tranh thủ thời gian tiến quân ở chỗ này thất thần làm gì? !"

Cái kia điên cuồng chọc giết tiểu hầu hỏa khí không nhỏ, đối với đồng bạn tức giận nói.

"Người người người... Các người sau lưng... !"

Nhưng mà những cái kia nhìn chăm chăm vào chúng nó nhìn tiểu hầu rồi lại không có chút muốn vào quân ý tứ, trên mặt đều bao phủ một tầng khủng bố âm ảnh, mỗi cái bước nhỏ lui về phía sau lấy, không thể tin được bản thân thấy cảnh tượng.

"Phía sau chúng ta? Phía sau chúng ta không phải là một cổ thi thể sao? Có cái gì đáng sợ đấy, nơi đây khắp nơi là thi thể, các người còn không có nhìn đủ sao? ?"

Tiểu hầu thờ phỉ phỉ quay đầu lại đi, chứng kiến sau lưng tình cảnh, rồi lại trực tiếp "Bịch" một tiếng ngã ngối tại mặt đất.

"Chi ... chi chi..."

Chỉ thấy cái kia bộ đã bị nó chọc hoàn toàn thay đổi thi thể, lại đột nhiên vẫn ức bắt đầu chuyển động.

"Sàn sạt "

Cái kia tám đầu rõ ràng đã bị tiểu hầu đâm đã cắt đứt chân nhện, bắt đầu chậm rãi ức động, làm rung động lấy trên mặt đất chống lên, sau đó chợt một tiếng, cái kia đã bị chọc nát thân thể cũng lập...mà bắt đầu, lưng la lưng lay đứng tại nguyên chỗ.

"Sàn sạt "

Tiểu hầu dám nhìn mắt choáng váng, mỗi cái sợ tới mức hồn phi phách tán, giống như bay lui về sau đi. Cái kia Sói nhện thi thể tức thì đứng yên một hồi sau đó, bắt đầu chậm rãi về phía trước hoạt động bước chân, từng bước ép sát mà đến.

"Quay về... Hồi hồn rồi... Cái này Sói nhện hồi hồn rồi! !"

Tiểu hầu dám sợ hãi, nhao nhao chạy trốn chết, cái kia Sói nhện không có phát ra nửa điểm âm thanh, thi thể ức động, về phía trước nhúc nhích mà đến.

"Sàn sạt, sàn sạt "

Cùng lúc đó, càng nhiều nữa Sói nhện thi thể cũng theo trên mặt đất bò lên, mỗi cái đều sớm đã chết thối rồi, lại tựa hồ như {bịđược} Từ Linh thao túng bình thường, một lần nữa ức động đứng lên, cái kia cảnh tượng xem ra dị thường đáng sợ, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

"Sàn sạt sàn sạt "

Toàn bộ Sói nhện đế quốc búng trong đất, những cái kia Sói nhện từ thi thể chẳng biết tại sao đột nhiên hồi hồn, mỗi cái đứng dậy, một luồng sóng đi về phía trước đến. Cả cái huyết động bao phủ một cổ vô biên Âm khí, làm cho lòng người rất sợ sợ, căn bản không dám tiến lên tới chém giết.

"Cái gì? ! Sói nhện hồi hồn? ! !"

Tại chiến tuyến đoạn trước nhất Trần Diệu cũng đã nhận được cái này làm cho người ta khiếp sợ tin tức, vội vàng trở lại hướng sau phương hướng chạy

tới. Không bao lâu liền thấy được một mảnh kia một lần nữa đứng thẳng lên Sói nhện thi thể, đang tại vậy quét bị dọa đến đứng không nổi thân tiểu hầu đám.

"A a a, đừng tới giết ta a! ! !"

Một cái nhỏ hầu sợ hãi lớn tiếng gào thét lấy, trơ mắt nhìn một cái Sói nhện thi thể đi vào phụ cận, chậm rãi giờ lên chân nhện, sắc bén mũi nhọn lập loè hàn quang, sau đó đột nhiên đâm.

"Xùy "

"A!"

Cái kia tiểu hầu kêu thảm một tiếng, {bịđược} Sói nhện thi thể một cái đâm thủng, vùng vẫy một hồi sau đó, càng nhiều nữa thi thể vẫy đi qua, nhao nhao dùng chân nhện ám sát, đem cái kia tiểu hầu chọc đã thành tổ ong vô về, chết thảm tại chỗ.

"Điều đó không có khả năng... !"

Trần Diêu cũng nhận được thật lớn chấn nhiếp, đã chết đi Sói nhện, tại sao lại đột nhiên hoàn hồn? Chẳng lẽ đây là Lang Chu Vương thủ bút?

Cái này Lang Chu Vương cuối cùng có cái gì đáng sợ năng lực, vì sao có thể làm cho thi thể một lần nữa đứng thẳng lên, tham dự chiến đấu đây?

"Chẳng lẽ lúc trước, cái kia Lang Chu Vương là cố ý để cho chúng ta giết hết những thứ này Sói nhện, vì chính là cái này một lớp phản kích? ?"

Trần Diêu trong lòng cũng sinh ra vài phần sợ hãi, quay về nhìn bốn phía, càng nhiều nữa Sói nhện thi thể đang tại nhao nhao đứng thẳng lên, sợ tới mức người nhất gan tiểu hầu đám bốn phía tán loạn, chiến tuyến trong nháy mắt hỗn loạn lên, không bao lâu liền có mấy tiếng tiếng kêu thảm thiết truyền đến, tiểu hầu tử thương vô số.

Mà Lang Chu Vương thực lực chân chính, cũng từ đây khác bắt đầu, chậm rãi triển lộ tại Trần Diêu trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124:: Dấu vết để lại

"Sàn sạt "

Thương Nhạc Sơn mạch phía dưới, Sói nhện đế quốc bùng trong đất, một trận không thấy mặt trời tàn khốc chiến tranh đang gõ vang.

"Hồi hồn rồi! Sói nhện đám hồi hồn rồi!"

Tiểu hầu đám điên cuồng gào thét lấy, mỗi cái kêu cha gọi mẹ, trong tay trường mâu đều ném trên mặt đất, đánh toi bởi liền muốn chạy trốn.

Tuy rằng chỉ hầu xác thực nhất gan, dễ dàng đã bị kinh hãi, do đó rối loạn đầu trận tuyến. Nhưng lúc này đây lại không thể hoàn toàn quai dị chúng nó tính cách mềm yếu, thử hỏi mắt thấy vô số vốn đã đều chết hết Sói nhện, đột nhiên theo trên mặt đất bò người lên, phải về hồn lấy mạng, ai còn có thể bảo trì bình tĩnh đây?

"A a a! Hồi hồn rồi hồi hồn á! Ta đã nói không nên tới nơi đây a! Tranh thủ thời gian quay về hàn thanh môn tìm các Trưởng lão tới rồi a a! !"

Ví dụ như Tô Hiền Dũng, cũng đã {bịđược} cái này cảnh tượng cho sợ tới mức hai chân như nhũn ra, một trương mặt hình vuông cũng thay đổi hình, năm ngón tay chân vung vẩy, trên mặt đất vừa lăn vừa bò chạy trốn.

"Đám này không đáng tin cậy gia hỏa!"

Trần Diêu đành phải bắt đầu dĩ thời dài lúc đầu, mặc dù mình trong lòng cũng không quá bình tĩnh, nhưng tối thiểu so với chỉ hầu cùng Tô Hiền Dũng mà nói, Trần Diêu hay là muốn dừng cảm không ít.

"Hồi hồn chi thuật, vô luận tại tu sĩ bên trong, vẫn còn là yêu ma bên trong, đều là một loại vô thượng pháp thuật, cần rất mạnh Yêu Năng hoặc là tiên năng làm làm cơ sở, còn phải phối hợp cao cấp tâm pháp, không biết cần bao nhiêu năm khổ tu mới có thể đạt thành."

Trần Diệu trong lòng bắt đầu âm thầm suy đoán, càng nghĩ càng cảm thấy những thứ này Sói nhện cũng không phải là hồi hồn.

"Cái này Sói nhện chỉ Vương, tuy rằng nối tiếp nhau dưới mặt đất nhiều năm, chìm đắm tại thương Nhạc Sơn mạch cái này vô cùng Yêu khí bên trong, tu luyện yêu chủng tốc độ có thể so với ngoại giới mau hơn không ít. Nhưng mà ta nhớ được lúc trước chỉ Hầu Vương đã từng nói qua, hiện giữ Lang Chu Vương là gần hai năm mới lên vị trí đấy, dù là nó có cường thịnh trở lại thiên phú, cũng không có khả năng tại như thế ngắn ngủi thời gian ở trong, liền đạt được hồi hồn chỉ thuật cao siêu như vậy yêu thuật."

Trần Diệu mắt sáng như đuốc, đối mặt chỉ hầu đám bọn chúng khóc hô cùng hí, hết sức bình tĩnh dòng suy nghĩ của mình, cẩn thận đi quan sát những cái kia Sói nhện hành động, đều muốn tìm ra dấu vết để lại.

"Trong này nhất định có vấn đề!"

"Đạp "

Trần Diệu một bước đạp xuống, lựa chọn khoảng cách cách mình gần nhất Sói nhện "[Điểm phục sinh]" nhảy chồm mà đi.

"Được khoảng cách gần quan sát một chút, những thứ này Sói nhện đến tột cùng là như thế nào di động đấy!"

"Vèo "

Trần Diệu rất nhanh tiến công, bằng vào 39 điểm cao siêu nhanh nhẹn, nhảy mất liền đi tới một cái "Hồi hồn" Sói nhện trước mặt.

"Sàn sạt "

Cái này đầu Sói nhện lúc trước trong chiến đấu, đã bị tiểu hầu đám chém đầu. Hiện nay thân thể vẫn còn, đầu lâu rồi lại chẳng biết đi đâu, trong bóng đêm úc khởi hành hình, tám cái chân nhện di chuyển, hướng Trần Diệu chậm rãi đi tới.

"Đại vương, đại vương đến rồi! Chúng ta được cứu rồi! "

Chứng kiến Trần Diệu giả lâm, vừa rồi {bịđược} cái này không đầu Sói nhện hừ bẻ mặt tiểu hầu đám thoáng cái đã có người tâm phúc, nhao nhao vui sướng hét to lấy. Có mấy cái tiểu hầu thậm chí tại chỗ cho Trần Diệu đập đầu quỳ lạy, khẩn cầu Trần Diệu cứu tánh mạng của bọn nó.

"Không có đầu lâu, như thế nào hoàn hồn? Dù là tìm về yêu chủng, cũng có thể không cách nào độc lập suy nghĩ mới phải."

Nhìn trước mắt chậm rãi di động mà đến Sói nhện thi thể, Trần Diệu nhíu mày suy tư nói: "Nó đến tột cùng là như thế nào không chế thân thể của mình hay sao? Chẳng lẽ yêu chủng cũng có được bộ phận Trí Năng hay sao? ?"

"Cọ!"

Ngay tại Trần Diệu suy tư thời điểm, cái kia Sói nhện thi thể đột nhiên nhảy lên lên, lấy so với trước phải nhanh hơn gấp mấy lần tốc độ nhảy lên thật cao, hướng Trần Diệu giết tới đây.

"Đột nhiên tốc độ nhanh hơn không ít!"

Trần Diệu trong lòng cả kinh, vội vàng phát tay hướng sau lưng tiểu hầu đám lớn tiếng nói: "Các ngươi chạy mau! Nơi đây ta đến ứng phó!"

"Cát!"

Một tiếng vang nhỏ, cái kia Sói nhện thi thể đã đi tới Trần Diệu đỉnh đầu, một cái chân nhện đâm, bay thẳng Trần Diệu cái ót mà đi.

"Cái này bật lên độ cao, tuyệt đối không bình thường!"

Trần Diệu trong lòng khiếp sợ không thôi, trên tay nhưng lại không dừng lại, rất nhanh thúc giục Yêu khí, tụ tập ở tay trái phía trên, không lùi không tránh, đối diện lấy cái kia chân nhện âm

"Oanh!"

Một quyền này Trần Diệu cũng không dùng toàn lực, nhưng đối phó với một cái nhỏ sói con nhện nhưng là vậy là đủ rồi, chỉ thấy quả đấm của hắn coi như lợi nhận, hung hăng oanh phá Sói con nhện chân, sau đó thuận thế trở lên, tiếp tục đuổi giết, trực tiếp đem cái này Sói nhện thi thể bắn cho đã thành khối vụn.

"Lấy yêu chủng!"

Cùng lúc đó, Trần Diệu tay phải cũng không có nhàn rỗi, đi phía trước đột nhiên một trảo, đều muốn lấy xuống Sói nhện trong cơ thể yêu chủng, không nghĩ tới rồi lại một chút bắt hụt.

"Ủ. . . ? ! Không có yêu chủng? ?"

Trần Diêu sợ đi muốn phải bắt được yêu chủng, cũng không phải là vì luyện hóa, những thứ này nhỏ nhỏ Sói nhện yêu chủng nhỏ nhất, mặc dù luyện hóa cũng chưa chắc có thể gia tăng một chút Yêu Năng, còn tốn thời gian mất công, Trần Diêu cũng lười luyện hóa.

Một thảo này mục đích ở chỗ lấy được yêu chủng, quan sát một phen, nhìn xem đến cùng là đúng hay không hồi hồn bố trí.

Nhưng dưới mắt, cái này Sói nhện trong thi thể nhưng lại không yêu chủng, nói cách khác, nó xác thực đã chết thấu rồi, cũng không thể lực lượng không chế thân thể của mình.

Vì vậy, đáp án chỉ có một:

"Là Lang Chu Vương tại thao túng những thi thể này!"

Trần Diêu "Hô" đưa tay phải ra, trên không trung rất nhanh sờ chút, đem Sói nhện thi thể khối vụn thanh lý ra, sau đó hai mắt tập trung Yêu Năng nhìn kỹ.

"Vào "

Chỉ thấy cái kia thi thể khối đã bay ra ra, nhưng lưu lại một ít mảnh Sói nhện vỏ ngoài, chẳng biết tại sao treo dừng ở không trung, sau đó mới như là đột nhiên kịp phản ứng tựa như, phịch một tiếng rơi xuống địa phương.

Tuy rằng quá trình này tốc độ cực nhanh, nhưng không có tránh được Trần Diêu ánh mắt.

"Hặc hặc, thi ra là thế!"

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, cuối cùng đã minh bạch toàn bộ câu chuyện trong đó. Sau khi rơi xuống đất, quay đầu lại nhìn xem bốn phía làm loạn Sói nhện thi thể, trong lòng sợ hãi cũng thôi mà tản ra.

"Lang Chu Vương, nguyên lai chỉ là đang đùa nhỏ như vậy trò hề, thật sự là có chút ngoài dự đoán mọi người."

Ngay tại vừa rồi, cái kia một ít khối lơ lửng vỏ ngoài rơi xuống đất thời điểm, Trần Diêu lợi dụng Yêu khí ngưng tụ làm cho mang đến rất mạnh thị giác năng lực, chứng kiến ở đằng kia vỏ ngoài phía trên, có một tia hàn quang chớp lên, lóe lên tức thì.

"Hặc hặc, dấu vết để lại, dừng ở chỗ này thật đúng là phù hợp!"

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, sau đó một bước đạp xuống, rất nhanh chạy về phía Sói nhện thi thể tối đa vị trí, trong lòng đã đánh tốt rồi bàn tính.

"Sàn sạt "

"Cứu mạng a, cứu mạng a! !"

Tại một cái cửa động, chông chất lấy không ít Sói nhện thi thể, lúc này đều nhao nhao "Hồi hồn", đứng dậy, đang tại giết bị hù đi không đường tiểu hầu đám.

"Không nên!"

Một cái nhỏ hầu trước mắt, Sói nhện thi thể chính giờ lên chân nhện ám sát mà đến, cái kia tiểu hầu đi đứng như nhũn ra, không kịp tránh né, đành phải duỗi lên một cánh tay ngăn cản, coi như châu chấu đá xe, làm cho người ta lắc đầu.

"Vào!"

"Đạp!"

Thời khắc mấu chốt, Trần Diêu một bước đạp đến, tay phải tiểu sái vung lên, trực tiếp đem cái kia chân nhện cắt ngang. Được cứu tính mạng tiểu hầu còn chưa kịp phản ứng, Trần Diêu sẽ thấy độ đạp bước tiến lên, sải bước xông lên cái kia Sói nhện phần lưng.

"Lớn, đại vương . . ? !"

Tiểu hầu không thể tin được, bản thân bình thường một cái hầu tính mạng, lại có thể biết dẫn tới đại vương tự mình đến cứu, sợ hãi trong nháy mắt biến thành mừng rỡ, nhìn xem Trần Diêu cao thấp chém giết, hưng phấn lớn tiếng hô to.

"Đại vương vạn tuế! Đại vương vô địch! Đại vương mạnh nhất!"

"Sưu sưu sưu "

Trần Diêu coi như không trung tia chớp, tại Sói nhện giữa bay nhanh, tay trái không ngừng vung quyền, từng quyền đến thịt, đem từng con một Sói nhện thi thể cho trực tiếp đánh tan. Tay phải tức thì trên không trung lơ lửng bất động, thỉnh thoảng vung vẩy một cái, không biết đang đùa bỡn cái gì.

"Đại vương một tay chiến Sói nhện, quá uy vũ rồi!"

Cái này tiểu hầu đã nhìn mắt bốc lên hoa đào, hầu như muốn yêu mến Trần Diệu rồi, lớn tiếng hoan hô, dẫn tới phụ cận nhiều người hầu ao ước tươi đẹp không thôi.

"Oanh oanh "

"Đạp!"

Cuối cùng hai quyền oanh xuống, Trần Diệu nhẹ nhàng thoải mái giải quyết xong hơn mười đầu Sói nhện thi thể, tay trái tiêu sái vung lên, đem dính ở trên tay Sói nhện địch thể bỏ qua, sau đó tay phải trên không trung dùng sức một trào, toàn bộ người rõ ràng lẳng không bay lên!

"A a a!"

Tiểu hầu miệng há đã thành hình chữ O, trừng mắt hầu mắt thấy Trần Diệu vẫn Phi Thiên, nội tâm bành trướng như nước thủy triều.

Bao nhiêu năm về sau, tại không giới hạn dị giới cái nào đó hầu trong động, truyền lưu lấy như vậy một cái không phải chủ yếu truyền thuyết: "Trời giáng Thần Bình cứu đế quốc, đại vương Phi Thiên được Vĩnh Sinh", nói rất đúng Đại Chi đế quốc ngày nào tao ngộ trọng đại nguy cơ thời điểm, đột nhiên trời giáng Thần Bình, cứu đế quốc tại trong nước lửa.

"Tại cuối cùng một trận ác chiến ở bên trong, chúng ta duy nhất Vương, Đại Chi đế quốc đại ân nhân, lại vì cứu một cái nhỏ hầu phản đầu quên mình, cùng Sói nhện đại chiến, cuối cùng còn Phi Thiên thành Tiên. Chính là có Vương phù hộ, chúng ta Đại Chi đế quốc mới có thể tiếp tục lớn mạnh sinh sôi nảy nở, trở thành không giới hạn dị giới bàng đại đế quốc!"

Một cái lão Khi như thế nói.

Trở lại sự thật thời gian tuyến bên trong, Trần Diệu ra tay thuần thực đánh bại hơn mười đầu Sói nhện, sau đó tay phải trên không trung một trào, toàn bộ người bay không dừng lại, thuận theo một chuỗi lóe hàn quang dây nhỏ bay đến huyết động đỉnh.

"Lang Chu Vương, tại đây trong đế quốc bố trí xuống vô số tơ nhện, {các loại} chớ! đối đãi chúng ta giết hết con dân sau đó, lại ngược lại lợi dụng con dân thi thể tác chiến, ở dưới thật lớn tổng thể!"

Trần Diệu trong tay, cái kia lóe hàn quang đấy, đúng là Lang Chu Vương cố ý phân cách rút nhỏ tơ nhện. Những thứ này tơ nhện cứng cỏi vô cùng, phân biệt phân bố tại Sói nhện thi thể thân thể cùng mỗi chân lên, ít nhất một cái Sói nhện thi thể cũng cần chín căn tơ nhện mới có thể thao túng. Hơn mấy trăm ngàn đầu Sói nhện ngay ngắn hướng "Hồi hồn", cần thao tác số lượng hết sức kinh người.

"Tuy rằng thủ đoạn bỉ ổi đi một tí, nhưng cái này Lang Chu Vương thực lực xác thực không thể khinh thường."

Đi vào đỉnh động, Trần Diệu thuận theo tơ nhện rất nhanh leo lên, chỉ chốc lát sau liền chứng kiến tại cách đó không xa, đỉnh động trong bóng tối, một cái quang điểm chính đang lóe lên ánh sáng nhạt. Quang điểm phụ cận, vô số tơ nhện bắn ra, trải rộng toàn bộ Sói nhện đế quốc nội địa, xem ra thập phần đồ sộ.

"Đáng tiếc, vẫn bị ta Trần Diệu cho xem thấu!"

"Đạp "

Xác định mục tiêu, Trần Diệu một bước bước ra, hướng cái kia quang điểm bay nhanh phóng đi, trong bụng yêu chủng chấn động, vô tận Yêu khí sôi trào mà ra, quanh quẩn lấy hân song quyền, cấp cho cái này phía sau màn Hắc Thủ một kích trí mạng.

"Lang Chu Vương, nhận lấy cái chết!"

"Oanh!"

Một quyền oanh xuống, son mạch chấn động!

"Tê tê...ê...eeee!"

Trần Diệu một quyền oanh cực chính xác, ở giữa Lang Chu Vương ẩn thân hòn đá, đem hòn đá kia nổ nát sau đó, một cái âm trầm màu đen đầu lâu dò xét đi ra, tám cái mắt to không chút biểu tình, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào Trần Diệu.

"Vẫn chưa xong đây!"

"Oanh!"

Nắm tay phải oanh dừng, quyền trái ra lại, một quyền oanh cực đá vụn, thứ hai quyền tức thì thẳng đến Lang Chu Vương đầu lâu.

"Tê tê tê !"

Lang Chu Vương hình thể cũng không tính quá lớn, so với lúc trước bách thủ quy hồn nhỏ hơn không ít. Nhưng tàn mắt ra Yêu khí rồi lại chỉ có hơn chứ không kém, muốn đồng thời hoạt động nhiều như vậy tởn nhện, còn muốn phân tán Yêu khí đi điều khiển Sói nhện thì thể công kích tiểu hầu, đó có thể thấy được Lang Chu Vương Yêu Năng dự trữ cực kỳ phong phú.

"Phanh!"

Lang Chu Vương cũng là chân nhện vung lên, cùng Trần Diêu quyền trái tấn công, bộc phát ra yêu khí kinh thiên.

"Oanh oanh!"

Trần Diêu quyền kinh không dứt, thúc giục cực hạn Yêu Năng, rõ ràng trực tiếp đem Lang Chu Vương chân nhện bắn cho vỡ. Lang Chu Vương bị đánh trời tay không kịp, vội vàng vung vây mặt khác chân nhện để che, vừa tháo xuống Trần Diêu quyền kinh.

"Tê tê...ê...eeee! ! !"

Lang Chu Vương giận dữ không thôi, thoáng cái chặt đứt sở hữu tởn nhện, Yêu khí trở về cơ thể, muốn cùng Trần Diêu tử chiến.

"Hắc hắc, xem ta Yêu khí dùng hết, liền cho rằng ta không có sát chiêu sao?"

Trần Diêu một tay treo ở đỉnh động, một tay hướng về phía Lang Chu Vương dao động bỗng nhúc nhích ngón tay, nhẹ nhõm cười nói: "Ngươi cũng đừng quên, ta thực chất bên trong, nhưng là một gã nhân loại tu sĩ. . . !"

"Vù vù!"

Lang Chu Vương cũng mặc kệ Trần Diêu nói, chân nhện điên cuồng đột kích, phản búng cũng phun ra vừa thô vừa to tởn nhện, muốn đem Trần Diêu giam ở trong đó.

"Tốt, khiến cho ngươi mở mang kiến thức một chút, tam lộ tề công uy lực!"

Trần Diêu không cam lòng yếu thế, một bên tiếp tục thúc giục Yêu Năng, một bên âm thầm mở ra phủ đầy bụi hồi lâu đan điền, song quyền phía trên hai loại màu sắc tiên năng quay quanh, uy năng vô biên.

Chính thức dưới mặt đất Yêu Vương cuộc chiến, sắp nghênh đón nó đỉnh cao nhất!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125:: Dưới mặt đất Yêu Vương

"Vù vù vù "

Lang Chu Vương thúc giục yêu chủng, một cổ vô biên Yêu khí tỏ khắp, tại huyết động đỉnh bao phủ ra.

"Vù vù "

Lang Chu Vương phản búng đuôi nghiêng, từng đạo tởn nhện bắn ra, trên không trung đan vào thành hình, tại Lang Chu Vương tinh vi vô cùng thao tác phía dưới, coi như một trương mạng lưới khổng lồ, phô thiên cái địa hướng Trần Diêu trải mà đến.

"Đều muốn vây khốn ta, không dễ dàng như vậy!"

Trần Diêu song quyền tê động, tay trái thủy tượng, tay phải mộc tượng, hai cổ tiên năng lực lượng phát ra cùng một lúc, cùng mạng nhện đối kháng.

"Hì!"

Lang Chu Vương cũng phát hung ác, quyết tâm không cho Trần Diêu cận thân, không ngừng phụt lên tởn nhện, vô tận mạng nhện kết xuống, trên không trung không ngừng xoay quanh.

"Ta bỏ!"

Trần Diêu thì là hóa quyền thành chưởng, hai tay coi như lợi nhận, mang theo tiên năng đuổi giết, mỗi một chưởng đánh ra, đều có tơ nhện đứt gãy, rơi lá tả trên đất.

"Tê tê...ê...eeee!"

Nhưng Lang Chu Vương thực lực hiển nhiên không là trước kia bách thủ quy hồn có thể so sánh với đây, chỉ thấy nó không nhanh không chậm, phần đuôi phụt lên tơ nhện không ngừng, tại bay múa đầy trời đứt gãy tơ nhện trong linh hoạt cao thấp leo lên, rõ ràng thông qua bất khả tư nghị thao tác, đem những thứ này tơ nhện lại lần nữa tập kết đứng lên!

"Thật đáng sợ tình vi thao tác!"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, tơ nhện chưa rơi xuống đất, đã bị Lang Chu Vương cho lại lần nữa tụ hợp lại, tốc độ này cùng phản ứng, đã vượt ra khỏi bình thường Yêu vật thực lực phạm trù. Cái này Lang Chu Vương đạo hạnh, chỉ sợ so với chỉ Hầu Vương còn muốn sâu trên không ít.

"Sàn sạt "

Cùng lúc đó, Lang Chu Vương cũng đang không ngừng bố cục, từng đạo tơ nhện phun ra, trên không trung kích xạ, rần rần chắc chắn dính tại động trên đỉnh. Bất quá trong một giây lát công phu, cũng đã tại đỉnh động tập kết nổi lên một mảnh rậm rạp chằng chịt mạng nhện, coi như một đạo kết giới, bất luận kẻ nào hơi không cẩn thận cũng sẽ bị mạng nhện dính chặt, tùy ý Lang Chu Vương xâm lược.

"Cái này Lang Chu Vương, tâm tư thật sự tỉ mỉ, một bên chiến đấu, còn ở một bên bố cục, cái này có chút phiền toái."

Trần Diêu tiếp tục rất nhanh chặt đứt chuẩn bị tơ nhện, nhưng hần chặt đứt tơ nhện tốc độ rồi lại như thế nào cũng so ra kém Lang Chu Vương kết lưới tốc độ. Không bao lâu, tại Trần Diêu bên người cũng đã tạo thành một cái to lớn mạng nhện kết giới, lưu cho Trần Diêu hoạt động không gian càng ngày càng nhỏ, mắt thấy sẽ bị hoàn toàn giam ở trong đó.

"Đạp "

Tại đỉnh động ngược lại treo tác chiến, nguyên bản liền đối với Trần Diêu thập phần bất lợi, hôm nay Lang Chu Vương bố cục hoàn thành, càng làm cho Trần Diêu chiến đấu giắt gấu vớ vai, nghèo rớt mồng tơi.

"Hành động của ta lộ tuyến phải cẩn thận không một chút phân tâm, nếu là bị những thứ này mạng nhện quấn thân, có thể đã rút cuộc chạy không thoát rồi!"

Trần Diêu rất nhanh đạp động bước điếm, nếu không phải đã đến tuyệt cảnh, tuyệt không đi đụng chạm mạng nhện, đem trong cơ thể Yêu Năng tập trung vào đôi trên chân, hết sức cùng trên lưới nhện toả ra Yêu khí làm đấu tranh.

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu bộ pháp như phong, điếm này tại hàn thanh môn bên trong đã có chút danh tiếng. Nhưng đối mặt có mấy nghìn năm đạo hạnh Lang Chu Vương, vẫn còn có chút chưa đủ nhìn. Một phen dây dưa xuống, Trần Diêu bên người đã tụ tập không ít rậm rạp chằng chịt mạng nhện, không còn có đạp bước chỗ rồi.

"Không xong, {bịđộc} nó cho vây!"

Trần Diêu không khỏi có chút nóng vội đứng lên, càng là muốn đi phía trước xuất phát, tới gần Lang Chu Vương cho ra một kích trí mạng, lại càng là {bịđộc} người sau mạng nhện bức cho lui. Đạo đạo tơ nhện nối tiếp nhau, không ngừng đè xuống Trần Diêu hoạt động không gian, mắt thấy sẽ bị bắt lấy.

"Gần nhất liên tục sử dụng Huyền Tự Quyết nhiều lần lắm rồi, không thể lại dùng, thân thể gặp không chịu đựng nổi đấy!"

Trần Diêu quả thực nhanh đã tới rồi tuyệt cảnh, sử dụng ra tất cả vốn liếng trốn tránh, nhưng mạng nhện càng ngày càng nhiều, Trần Diêu trốn tránh không kịp, vẫn bị một đường tơ nhện cho đánh trúng vào phần bụng.

"Xùy!"

Cái này tơ nhện nhìn như hết sức nhỏ, nhưng cứng rắn giống như sắt thép, phối hợp thêm Lang Chu Vương vô thượng Yêu khí, một kích phía dưới, liền Trần Diêu đều bị oanh lui lại mấy bước.

"Ách... !"

Trần Diêu kêu lên một tiếng buồn bực, cưỡng ép hoạt động Yêu Năng chống cự, tuy rằng đem cái này lực đánh vào đạo cho rơi xuống dưới, nhưng {bịđộc} căn này tơ nhện cho một mực dính trụ, thoát khỏi không được.

"Ta trảm!"

Trần Diêu một chưởng bỏ ra, đem tơ nhện chặt đứt, nhưng mà động tác này rồi lại chậm lại hần tránh né bước chân. Căn này tơ nhện bị chém đứt rồi,

nhưng thêm nữa tơ nhện rồi lại phụt lên mà ra, chuẩn bị đều dính tại Trần Diêu trên thân.

"{bịđược} không chế được!"

Trần Diêu nóng vội không thôi, song chưởng huy động, rất nhanh chặt đứt tơ nhện. Lang Chu Vương tức thì thừa cơ tiếp tục mở rộng nó kết giới, đã đem Trần Diêu bức lui đã đến khoảng cách nó ba trượng xa vị trí, khó lấy cận thân rồi.

"Kết giới... Kết giới..."

Trần Diêu ý nghĩ xoay nhanh, rất nhanh tự hỏi phá địch phương pháp, cảm giác, cảm thấy cảnh tượng trước mắt có chút giống như đã từng quen biết, thấp giọng lầm bầm: "Ta giống như cũng từng đối mặt qua cùng loại kết giới, công phòng nhất thể, khó có thể công phá."

"Đến tốt cùng là từ lúc nào, ta là từ lúc nào gặp gỡ như vậy kết giới, cuối cùng lại như thế nào đào thoát hay sao? ?"

Trần Diêu nhắm hai mắt lại, dùng Yêu Năng do thám biết tơ nhện hướng đi, đồng thời tại trong đầu đem trong khoảng thời gian này trải qua rất nhanh qua một lần.

"Tham gia thí luyện, hiếm thấy lộ tuyến, rừng rậm cỏ dại, bắt nhiếp hồn..."

Một vài bức xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt bay nhanh lướt qua, từng cái một sống động hình tượng tại Trần Diêu trong đầu lóe lên tức thì, {làm lúc} nhớ lại đi vào nhập môn thí luyện thứ ba khảo đề thời điểm, đáp án rốt cuộc xuất hiện ở Trần Diêu trong đầu.

"Từng đôi chém giết, thua chạy Giang Ba... !"

Đúng! Chính là Giang Ba!

Trần Diêu đột nhiên trợn mắt, thoáng cái suy nghĩ minh bạch phá địch phương pháp.

"Tại giao đấu Giang Ba thời điểm, hắn đã từng sử dụng ra qua một chiêu tên là 'Nhất bút thiên hạ động' trận pháp, công phòng nhất thể, kín không kẽ hở, đồng dạng sẽ khiến ta thúc thủ vô sách."

Trần Diêu toàn bộ người trên không trung làm cái lộn ngược ra sau, hai chân vững vàng đạp trong bên vách đá cạnh, giương mắt nhìn về phía dương dương đắc ý Lang Chu Vương, sau đó đột nhiên phát lực, một bước đạp xuống, toàn bộ người coi như mũi tên nhọn nhảy lên ra, bay nhanh quay phim Lang Chu Vương.

"Phá giải loại này kết giới phương pháp, chính là rút cùi dưới đáy nôi, thẳng đến gió bão chi nhãn!"

"Vèo!"

Trần Diêu tâm ý nhất định, lập tức hành động, toàn bộ người rất nhanh nhảy lên hướng Lang Chu Vương, trong tay mơ hồ dần hiện ra vô cùng Yêu khí, màu xanh thăm hào quang mặc dù không chói sáng, nhưng nhưng lại có cường đại uy thế, thẳng đến Lang Chu Vương phản bội mà đi.

"Không thể {bịđược} cái này kết giới mê tâm trí, bất luận cái gì trận pháp đều khó có khả năng là vô địch đấy, đầu đánh bại kết giới điểm bắt đầu, có thể phá trận mà ra!"

"Oanh!"

Trần Diêu toàn thân tràn đầy Yêu khí, Yêu Huyết lại lần nữa sôi trào, những nơi đi qua, mạng nhện chuẩn bị đứt gãy, căn bản không có thể ngăn cản.

"Tê tê...ê...eeee!"

Lang Chu Vương cũng đã nhận ra không đúng, vội vàng nhanh hơn nữa tơ tốc độ, đều muốn đem Trần Diêu ở giữa không trung cắt ra dừng lại.

"Oanh oanh!"

Nhưng mà Trần Diêu đã lên thế, chính là mấy cây mạng nhện căn bản không có thể ngăn cản hắn tiến lên thế, chỉ thấy hắn bay nhanh trùng kích, toàn thân Yêu khí rung động, đem mạng nhện đánh gãy, ôm không thành công thì thành nhân tâm tính, đã bắt đầu chỉ mạng chạy nước rút!

"Oanh!"

Thời gian một cái nháy mắt, Trần Diêu cũng đã thành công đột phá kết giới, trực diện Lang Chu Vương. Chỉ thấy hắn một quyền chém ra, mang theo cường đại Yêu khí đột kích, hung hăng đập vào Lang Chu Vương đầu lâu phía trên.

"Tê tê...ê...eeee!"

Lang Chu Vương vội vàng giơ lên chân nhện để che, còn lại bảy con chân nhện {bịđược} Trần Diêu một quyền này oanh đứt gãy năm con, lúc này mới đem Trần Diêu quyền kinh đỡ xuống.

"Yêu Năng hao hết, tiên năng toả sáng!"

Dựa vào luyện hóa hàng lộ liên hoa làm cho mang đến ** bình thường tiên có thể khổng chế lực lượng, Trần Diêu tại Yêu khí hao hết trong nhảy mất cũng đã mở ra đan điền. Hai cỗ tiên năng rất nhanh chạy, quanh thân đi khắp, hội tụ đến song quyền phía trên, mang theo mãnh liệt sát khí, lại lần nữa oanh xuống.

"Oanh oanh!"

Cái này hai quyền không giống Yêu khí chi quyền như vậy bá đạo, nhưng nhưng lại có trời sinh hỗ trợ lẫn nhau ý vị, nhìn như mềm mại hai quyền oanh ra, vừa vận thừa dịp Lang Chu Vương chân nhện đứt gãy lưu lại ra nho nhỏ khe hở, rần rần chắc chắn đập vào trên đầu của nó.

"Khác biệt khác biệt khác biệt!"

Song quyền vừa tiếp xúc đến Lang Chu Vương thân thể, Trần Diêu liền không chút lựa chọn thúc giục tiên năng, Thủy Mộc lực lượng rút thân thể mà vào, rất nhanh vọt vào Lang Chu Vương trong cơ thể, đã mang đến phản ứng dây chuyền.

"Tê tê...ê...eeee!"

Lang Chu Vương điên cuồng vận vẹo thân thể, đều muốn một lần nữa chui vào quay về dưới thạch bích, nhưng Trần Diêu lại nơi nào sẽ cho nó cơ hội như vậy? Chỉ thấy hần vung quyền liên tục, không ngừng phát ra tiên năng, đem từng cỗ một tiên năng lực lượng rót vào Lang Chu Vương trong cơ thể.

"Suru suru suru "

Từng đạo tiên năng xông vào, tại Lang Chu Vương trong cơ thể tạo thành đường về, coi như nguyên bản trong thế giới cường đại điện năng bình thường tại Lang Chu Vương trong cơ thể trắng trợn phá hư. Mỗi hai đạo tiên năng tiếp xúc, liền đã mang đến xích khóa bạo tạc nổ tung, đem Lang Chu Vương thân thể phá hư hầu như không còn.

"Tê tê tê Hàaa...! ! !"

Lang Chu Vương lớn tiếng gào thét, căn bản chẳng quan tâm kết lưới, huy động cuối cùng hai cái chân nhện để che, lại bị Trần Diêu huy chương chặt đứt, hoàn toàn áp chế.

"Oanh oanh oanh oanh oanh!"

Luân phiên bạo tạc nổ tung không dứt, Trần Diêu khí thế như cầu vồng, hô to lấy không ngừng phát ra tiên năng, quyết không một lần nữa cho Lang Chu Vương nửa điểm cơ hội.

"Sát!"

"Oanh!"

Theo Trần Diêu cuối cùng một quyền oanh xuống, Lang Chu Vương đã triệt để không còn phản ứng, sững sờ ngốc tại chỗ, đã bị chặt đứt chân nhện hơi rung rung, chỉ chớp lát sau, trong cơ thể nó liền truyền ra một hồi chấn nhiếp nhân tâm tiếng nổ mạnh.

"Oanh!"

"Phốc "

Lang Chu Vương {bịđược} Trần Diêu luân phiên thể công triệt để đánh tan, theo lần lượt tiên năng bạo tạc nổ tung, trong cơ thể nó tổ chức đã hoàn toàn công phá hư, phù một tiếng cả người đều nổ bẻ ra, phun xuất ra đạo đạo dịch thể, vung vãi tại đây Sói nhện để quốc tâm phúc chi địa.

"Thắng... Thắng... ! Đại vương thắng! !"

"Đại vương vạn tuế... Đại vương vạn tuế! ! !"

"A a a! ! !"

Trên mặt đất tiêu hầu đám chứng kiến trận này đại chiến, mỗi cái đều nhìn mắt choáng váng, thẳng đến Lang Chu Vương thân thể chia năm xẻ bảy, yêu chủng chậm rãi bay ra thời điểm, mới phản ứng tới Trần Diêu đã lấy được thắng lợi, nhao nhao lớn tiếng hô to, hưng phấn không thôi.

"Bịch "

Theo Lang Chu Vương bị giết diệt, trên mặt đất những cái kia "Hồi hồn" Sói nhện thi thể cũng nhao nhao ngã xuống, hóa thành bộ cỗ thi thể, không bao giờ nữa gặp úc triển khai.

"Thật mạnh... Thật sự là quá mạnh mẽ... !"

Phen này chiến đấu, càng làm cho Tô Hiến Dũng nhìn tâm phục khẩu phục, Trần Diêu chiến lực, sức phán đoán, chiến đấu kỹ pháp, bước chân vận

dụng, mọi thứ đều là đỉnh cấp, đã vượt xa hàn thanh môn mật cung tu sĩ làm cho ứng với thực lực, làm cho Tô Hiến Dũng lưu luyến không thôi.

"Dưới mặt đất Yêu Vương!"

Tại một trong nháy mắt, cái này danh hào tại Tô Hiến Dũng trong đầu chợt lóe lên, giờ lên mắt nhìn đi, Trần Diêu đứng ngạo nghễ tại đỉnh động biên giới chưa đứt gãy tờ nhện phía trên, xem ra uy phong lẫm lẫm, phảng phất Trích Tiên.

"Lấy yêu chúng!"

Bên này nhiều người hầu hoan hô, bên kia Trần Diêu cũng không buông tha cái này cơ hội thật tốt, chứng kiến yêu chúng bay ra, gấp vội vờn tay một trảo, đem nuốt vào trong bụng.

"Anh!"

Ngay tại Lang Chu Vương yêu chúng vào bụng trong nháy mắt, Trần Diêu trong đầu đột nhiên như là đã thông điện tựa như, lóe ra một vài bức hình ảnh, tựa như manga bình thường, tại trước mắt hắn rất nhanh lật qua lật lại.

"Đây là... Lang Chu Vương trí nhớ mảnh vỡ!"

Trần Diêu trong lòng vui vẻ, vội vàng tại đây trí nhớ mảnh vỡ trong tìm tòi Duyệt Nhi thân ảnh, trong đó một bức họa trước mặt đưa tới Trần Diêu chú ý.

"Đây là... Dưới mặt đất lao lộng! Bên trong có một người, hình như là Duyệt Nhi!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126:: Ma quỷ trí nhớ

"Anh anh "

Sói nhện chi Vương {bịđọc} Trần Diêu khó khăn đánh bại, kia yêu chúng biến ảo mà ra, trên không trung chậm rãi phiêu động.

"Thu!"

Trần Diêu không sai qua cái này tăng thực lực lên cơ hội thật tốt, một tay lấy yêu chúng thu nhập trong bụng, vừa mới chuẩn bị bắt đầu luyện hóa, trước mắt rồi lại xuất hiện kỳ dị cảnh tượng.

"Suru suru suru "

Một vài bức kỳ diệu mà quỷ dị xuất hiện ở Trần Diêu trước mắt bày ra, làm cho Trần Diêu nhận lấy thật lớn trùng kích.

Đây là một vài bức hết sức kỳ lạ hình ảnh, hình ảnh {bịđọc} phân cách đã thành tám khối, mỗi một khối đều thoáng có chút mơ hồ, mang theo vụn vụn ánh sáng cùng cổ quái sắc thái, giống như là nguyên bản trong thế giới trừu tượng vẽ bình thường khó có thể lý giải.

Tám khối trong tám hình, bất đồng tranh vẽ giữa hơi có một chút trùng điệp, nhìn Trần Diêu đầu vầng mắt hoa, suýt nữa buồn nôn.

"Tám đôi mắt, chứng kiến tám cái hình ảnh, cảm giác đến ánh sáng sáng ngấn cùng những sinh vật khác hoàn toàn bất đồng, vụn vụn mà mỹ lệ, thực là một loại làm cho người ta buồn nôn 'Nghệ thuật' ."

Trần Diêu nhớ tới nguyên bản trong thế giới đối với con nhện khoa học nghiên cứu, tựa hồ mơ hồ có một chút ấn tượng.

Con nhện chi nhân cùng nhân loại chi nhân khác biệt thật lớn, tám đôi mắt cũng có thể cảm giác đến ánh sáng, nhưng bởi vì cảm giác ánh sáng sáng ngấn cùng nhân loại bất đồng, vì vậy nhân loại thấy sắc thái, con nhện không nhất định xem tới được. Mà con nhện thấy sắc thái, nhân loại lại có khả năng theo chưa bao giờ thấy qua.

Ngoài ra, con nhện chi nhân còn có thể dò xét đến trong ánh sáng ánh sáng phân cực mang, vì vậy hình ảnh còn có thể sinh ra kỳ lạ vụn vụn, thoát nhìn giống như là cố ý chế ra thị giác hiệu quả, vụn vụn mà vô hạn, làm cho Trần Diêu cảm giác thân ở thời gian đường hầm bên trong, bên người hết thấy đều vụn vụn mà quái dị.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu nỗ lực điều chỉnh hô hấp, dần dần thích ứng cái này vận vẹo thể giới, sau đó theo Lang Chu Vương trí nhớ mảnh vỡ bắt đầu du lịch, dần dần đi khắp toàn bộ Sói nhện đế quốc.

"Thông đạo, thạch thất, phòng sinh, săn mỗi khu vực..."

Càng là xâm nhập hiểu rõ Sói nhện đế quốc, Trần Diêu trong lòng bất an liền càng mãnh liệt đứng lên:

Cái này Sói nhện đế quốc, không chỉ có có sâm nghiêm đẳng cấp chế độ, hơn nữa xã hội hệ thống tựa hồ so với Chi Hắc Vương Quốc còn muốn phức tạp mà hoàn thiện một ít. Không chỉ có có hộ vệ đội, săn mỗi đội, sinh đẻ anh đội, lao động ngục giam vân... vân phân loại, còn có đào tạo đồ ăn nuôi dưỡng phòng.

"Bắt được con mỗi sau đó, cũng không phải là toàn bộ giết chết ăn tươi, mà là lưu lại mấy cái, tại nuôi dưỡng trong phòng đào tạo, khiến chúng nó sinh sôi nảy nở đời sau, tiếp tục với tư cách đồ ăn sử dụng."

Trần Diêu nỗ lực không nhìn tới cái kia nuôi dưỡng trong phòng đáng sợ cảnh tượng, kế tiếp thấy tình cảnh rồi lại càng làm cho hắn buồn nôn.

"Cái này... Cái này phòng sinh thật sự là thật là đáng sợ... !"

Tại Trần Diêu trước mắt, là một bộ như Địa ngục cảnh tượng, chỉ thấy Sói nhện đế quốc trong phòng sinh, vô số con nhện trứng giăng đầy, dính đầy cả lúc giữa phòng sinh thạch bích.

"Tê tê...ê...eeee "

Trong phòng sinh, vài con Sói nhện đang tại qua lại tuần tra, cẩn thận quan sát đến con nhện trứng đám tình huống.

"Ách..."

Tại phòng sinh một góc, một bộ làm cho người ta nhìn không được muốn nôn mửa hình ảnh xuất hiện, một cái nhỏ chỉ hầu {bịđược} cố định trên mặt đất, tay chân đều bị tơ nhện vây khốn, không thể động đậy.

Tại ngón út hầu trên thân, mấy cái thật nhỏ con nhện đang tại nhúc nhích, chính hế miệng ngao điên cuồng cắn cắn lấy tiểu hầu da thịt.

Từng đạo độc tố theo nhện con miệng ngao rót vào tiểu hầu trong cơ thể, đem nhục thể của nó hóa thành nước thịt, sau đó miệng ngao cắn động, tham lam hút dưới đi.

"Chít chít..."

Đáng thương cái kia tiểu hầu không ngừng vận vẹo thân thể, đều muốn giãy giụa đào thoát, nhưng chỉ là tại làm vô dụng công. Bụng của nó đã bị sói con nhện cắn mở, nội tạng chảy đầy đất, không biết có phải hay không có Sói nhện tại trong cơ thể nó rót vào thần kinh độc tố, cái này tiểu hầu rõ ràng còn chưa chết, hai mắt vô thần nhìn xem đỉnh động cái kia rậm rạp chằng chịt con nhện trứng, nhẹ giọng ** lấy.

"Phốc phốc "

"Sàn sạt "

Lúc này, lại có mấy cái con nhện trứng vỡ tan ra, nhện con chậm rãi đứng lên, thích ứng một hồi sau đó, cũng nhao nhao bò tới tiểu hầu trên thân, bắt đầu chúng nó sinh mệnh lần thứ nhất ăn uống.

"Ông t...r...ò...i..... Thật sự là quá tàn nhẫn... !"

Tuy rằng đã sớm biết, Sói nhện chỉ ăn thức ăn sống, nhưng chứng kiến cảnh tượng này sống sờ sờ tại phát sinh trước mắt, Trần Diêu vẫn còn có chút khó có thể tiếp nhận.

"Duyệt Nhi, sẽ không phải... !"

Càng là nhìn hình tượng này, Trần Diêu trong lòng lại càng phải không an cùng sợ hãi, Duyệt Nhi cái kia cười mở miệng cười vẫn còn tại bên tai, đạn tại chính mình cái trán nhỏ nhỏ đốt ngón tay xúc cảm cũng rõ sờ sờ một trước mắt. Trần Diêu thật sự không đành lòng nhìn nữa, vội vàng đem cái mảnh này trí nhớ mảnh vỡ đổ lên một bên, một bên cầu nguyện Duyệt Nhi không có gặp đáng sợ như thế tra tấn, một bên tại những ký ức khác mảnh vỡ trong nhanh chóng tìm tòi Duyệt Nhi thân ảnh.

"Vèo "

Công phu không phụ lòng người, không biết kinh bao nhiêu lâu tìm kiếm, Trần Diêu rốt cuộc tại một bức tranh trong mí thoáng nhìn Duyệt Nhi thân ảnh!

"Duyệt Nhi!"

Trần Diêu nhìn không được lên tiếng kinh hô, tại đây bức trong tấm hình, một cái vực sâu lao lồng ở trong, không ít sinh vật {bịđược} tơ nhện buộc chặt, vây khốn vào trong đó, thỉnh thoảng phát ra suy yếu la lên.

Trong đó một gian trong lồng giam, một nhân loại nữ tính thân ảnh hết sức rõ ràng, cái kia một thân khảm thật nhỏ giấy mạ vàng đạo bào hết sức chường mắt, sáng rõ Trần Diêu đều có một tia choáng váng đứng lên.

"Là Duyệt Nhi, nhất định là Duyệt Nhi!"

Trần Diêu trong lòng một hồi kích động, vội vàng định trụ cái này bức họa trước mặt, đẩy mạnh nhìn kỹ.

Chỉ thấy Duyệt Nhi toàn thân vết thương, giống như có lẽ đã cùng Sói nhện đám từng có một trận đại chiến. Không biết có phải hay không quá mức phốt lờ, {bịđược} Sói nhện đám dùng tơ nhện cuốn lấy, cho nên mới không thể động đậy.

"Lấy Duyệt Nhi thực lực, tuy rằng không thể nói vững vàng thắng qua cái này Sói nhện chi Vương, nhưng cũng hẳn là bất phân sàn sàn nhau giữa. Hôm nay lại bị nhốt tại trong địa lao, trong đó nhất định còn có huyền cơ!"

Đã được biết đến cái này bức họa trước mặt, Trần Diêu lập tức đem thần trí của mình theo Lang Chu Vương trí nhớ mảnh vỡ trong hút ra đi ra, vừa mở mắt chứng kiến sự thật thế giới, lập tức xoay người nôn ra một trận.

"Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu từng ngum từng ngum thở, đẹp loạn tốt một hồi, cuối cùng bình phục hô hấp, một màn kia màn như Địa ngục tình cảnh vẫn còn Trần Diêu trước mắt lặc lự, làm cho tâm hấn sinh bất an.

"Duyệt Nhi, Duyệt Nhi, ta lập tức liền tới cứu ngươi!"

Trần Diêu đối với sau lưng tiểu hầu cùng Tô Hiến Dũng hô lớn: "Khỉ con đám, Tô sư huynh, các ngươi ở chỗ này thanh lý chiến trường, ta đi cứu Duyệt Nhi!"

"Diêu huynh...!"

Tô Hiến Dũng còn chưa tới kịp lời khuyên, cảnh báo vài câu, Trần Diêu cũng đã sai bước liền xông ra ngoài, thẳng đến Sói nhện đế quốc chỗ sâu nhất địa lao mà đi, nháy mắt thân ảnh sẽ không vào vô biên trong bóng tối, không thấy bóng dáng.

"Ài, hy vọng Duyệt Nhi không có việc gì mới tốt...!"

Tô Hiến Dũng hiếm thấy đứng đắn nói ra, một đôi tay nắm thật chắc quyền, cầu nguyện Duyệt Nhi bình an vô sự.

"Đạp đạp đạp đạp "

Bên này mái che, Trần Diêu bước chân nhanh chóng, không có một khắc lưu lại, bằng vào Lang Chu Vương trí nhớ mảnh vỡ trong bảo tồn xuống Sói nhện đế quốc bản đồ, thẳng đến lao lồng mà đi.

"Liên tại phía trước!"

Cũng không biết tại đây vô biên trong bóng tối chạy bao lâu, Trần Diêu cuối cùng xa xa thấy được mấy cái quang điểm, vội vàng nhanh hơn bước chân, nhanh chóng phóng đi.

Đây là một chỗ giấu ở Sói nhện đế quốc chỗ sâu nhất lao lồng, tinh mật đáng sợ, bên trong đều là {bịđược} Sói nhện săn mồi đội, hoặc là hộ vệ đội chộp tới địch nhân cùng đồ ăn.

"Tê tê...ê...eeee "

Lao cửa lồng miệng, mấy cái Sói nhện đang tại gác tuần tra. Đột nhiên trong đó một cái tựa hồ nghe đã đến cái gì âm thanh, vừa mới xoay người lại chuẩn bị xem xét, cũng cảm giác được trước mắt một đạo hắc ảnh hiện lên, sau đó chỗ cổ truyền đến một hồi giòn vang.

"Rắc rắc "

Trần Diêu đơn chương bỏ ra, giờ tay chém xuống, gọn gàng mà linh hoạt đem cái này Sói nhện đầu lâu trực tiếp cho trảm xuống dưới.

"Tê tê tê "

Một cái khác tuần tra Sói nhện thấy thế, vội vàng di chuyển bước chân hướng lui về phía sau đi, biết rõ bản thân cũng không phải là Trần Diêu đối thủ, căn bản không dám cùng hắn tác chiến.

"Đạp đạp "

Trần Diệu cũng lười đi để ý tới cái này Sói nhện, dựa vào còn sót lại ấn tượng thẳng đến giam giữ lấy Duyệt Nhi lao lồng. Vài bước đạp xuống, thân như bay Yên, thời gian một cái nhảy mắt đã đến cái kia lao lồng bên ngoài.

"Cái này... ? !"

Như thế mà xuất hiện tại Trần Diệu trước mặt đây, lại không phải là Duyệt Nhi bóng hình xinh đẹp, mà là một cái đại môn mở rộng, không có vật gì lao giữa.

"Đây là có chuyện gì? ! Lang Chu Vương trí nhớ sẽ không ra sai, tại sao lại phát sinh bức này việc lạ? ! !"

Trần Diệu căn bản không thể tin trước mắt thấy hết thấy, ngay tại một nén nhang thời gian lúc trước, bản thân vừa mới chém giết Lang Chu Vương, đã lấy được kia trí nhớ mảnh vỡ. Lúc ấy cái này trong trí nhớ, Duyệt Nhi còn đang lao lồng ở trong.

Nói cách khác, ngay tại Trần Diệu bọn hắn đánh Sói nhện để quốc cái này đem canh giờ bên trong, Duyệt Nhi tại đây sâu không thấy mặt trời không bóng trong lồng giam, không hiểu biến mất!

"Vì cái gì? ? Vì cái gì Duyệt Nhi lại đột nhiên biến mất? Đây hết thấy cuối cùng là chuyện gì xảy ra? !"

Trần Diệu không hiểu ra sao, hồi tưởng lại lúc trước tại Hư sông phụ cận, {bịđược} Hư công kích thời điểm, cũng là Duyệt Nhi thân ảnh ngọt như thể đột kích. Lúc ấy bản thân cho rằng đây là Hư chế tạo ảo giác, bởi vì Duyệt Nhi căn bản cũng không ở đằng kia đầu trong huyết động.

Nhưng hôm nay chứng kiến Duyệt Nhi đột nhiên từ nơi này để quốc chỗ sâu nhất nhân gian bốc hơi, Trần Diệu cái này tưởng tượng phương pháp rồi lại bắt đầu dao động rồi.

"Tê tê...ê...eeee "

Sói nhện hộ vệ thanh âm đem Trần Diệu theo trong lúc khiếp sợ làm thức tỉnh, Trần Diệu khẽ thở dài một cái, thò tay hung hăng bắt lấy lao lồng vòng bảo hộ, dùng sức xé ra, trực tiếp đem cái này vòng bảo hộ một đoạn cho kéo xuống, biến thành một căn vừa thô vừa to trường mâu.

"Vèo "

Quay lại thân đi, Trần Diệu một tay lấy cái này "Trường mâu" ném, công bằng ở giữa cái kia Sói nhện hộ vệ phản búng.

"Xùy xùy "

Trần Diệu cái này ném một cái uy lực cực lớn, đem cái kia Sói nhện áp chế liên tiếp lui về phía sau, "Phanh" một tiếng {bịđược} gát gao dính tại sau lưng trên thạch bích.

"Vua của các ngươi cũng không biết về sau chuyện đã xảy ra, nhưng ngươi một mực ở nơi đây, một gã tù phạm chạy trốn, ngươi nhất định sẽ có chỗ phát hiện."

"Đạp đạp "

Trần Diệu cất bước tiến lên, đi vào cái kia Sói nhện trước mặt, thò tay một chút đào tiến kia phản búng, đào giải phẫu bình thường chuẩn xác bắt được nó yêu chủng, một chút kéo ra, sau đó để vào trong cơ thể mình.

"Làm cho để ta xem một chút trí nhớ của ngươi, cùng vua của các ngươi có cái gì bất đồng!"

"Anh "

Theo yêu chủng nhập vào cơ thể, Trần Diệu trước mắt lại lần nữa một hồi choáng váng, sau đó cái kia tám khối phân cách hình ảnh lại lần nữa xuất hiện, tại Trần Diệu trong đầu chậm rãi triển khai.

"Suu suu suu "

Rất nhanh lướt qua những cái kia vô dụng hình ảnh, Trần Diệu rất nhanh đã tìm được hắn mong muốn đoạn trí nhớ kia:

"Hô "

Tình mạch hắc ám dưới mặt đất trong lồng giam, hai cái Sói nhện đang tại tuần tra, lao lồng bên ngoài cách đó không xa, chiến âm thanh mấy ngày liền. Nhưng cái này hai cái Sói nhện bất vì sở động, thủ vững lấy bản thân "Cuồng vị" .

Đột nhiên, một hồi nhanh gió thổi qua, tại Sói nhện tám đôi mắt trước nhoáng một cái, rất nhanh đột nhập, căn bản phản ứng không kịp nữa, liền chứng kiến bóng đen kia trực tiếp xâm nhập lao lồng ở chỗ sâu trong.

"Tê tê...ê...eeee!"

Sói nhện phản nộ lớn tiếng gào rú, xoay người lại, nhưng {làm lúc} nó lại lần nữa nhìn về phía giam giữ Duyệt Nhi lao lồng thời điểm, bên trong cũng đã là

không có vật gì.

Sói nhện vừa định phát ra cảnh báo, trước mắt lại độ lướt qua một đạo hắc ảnh, ở đằng kia thoáng qua tức thì trong nháy mắt, Trần Diêu rõ ràng chứng kiến, tám khối phân liệt trong không gian một khối trong, có một cái không tính thân ảnh cao lớn, chính cống đeo hôn mê bất tỉnh Duyệt Nhi, rất nhanh hiện lên, nháy mắt liền mất tung ảnh.

"Anh "

Hình ảnh đến đây chung kết.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127:: Đầu mỗi duy nhất

"Vào "

Tại Sói nhện đế quốc dưới mặt đất lao lồng phụ cận, có hai cái Sói nhện không gián đoạn tuần tra gác. Trong đó một cái Sói nhện tại một trong nháy mắt, liếc về một cái bất khả tư nghị tình cảnh.

"Xoát "

Một gian giam giữ lấy nhân loại tu sĩ lao lồng, đột nhiên bị trong nháy mắt mở ra, Sói nhện hộ vệ thậm chí còn không tới kịp phản ứng, liền cảm thấy một hồi âm gió thổi qua, một đạo tàn ảnh vận chuyển qua, tại nó trước mắt nhanh chóng biến mất.

Mà trong nháy mắt đó tình cảnh, cũng thật sâu khắc khắc ở cái này đầu Sói nhện trong trí nhớ, đã trở thành Duyệt Nhi tại dưới đất này trong lồng giam, lưu lại cuối cùng hình ảnh.

"Nhanh, nhanh chóng, hơn nữa thực sự không phải là Huyền Tự Quyết các loại tâm pháp tạo thành cực nhanh, mà là kia lúc đầu vốn là có lấy đáng sợ dị thường siêu tốc!"

Trần Diêu trong lòng muôn phần bất an, trong khoảnh khắc đó tình cảnh ở bên trong, hôn mê bất tỉnh Duyệt Nhi chẳng biết tại sao, {bịđọc} một cái không tính thân ảnh cao lớn bất đi. Tại đây thậm chí không thấy mặt trời dưới mặt đất trong lồng giam, nhân gian bốc hơi, ngọt như thể biến mất.

"Căn cứ Lang Chu Vương trí nhớ, cái này Sói nhện đế quốc nên chỉ có một cửa ra vào, chính là đi thông cái gọi là 'Trung Nguyên' chỗ đường rẽ."

Trần Diêu ý nghĩ xoay nhanh, rất nhanh phân tích thể cục, cho ra một cái làm cho chính hắn đều khiếp sợ không thôi kết luận.

"Bắt đi Duyệt Nhi người, không có khả năng có mặt khác lộ tuyến ly khai Sói nhện đế quốc, vì vậy đang dùng bất khả tư nghị tốc độ thoáng qua Sói nhện hộ vệ, bắt đi Duyệt Nhi sau đó, hẳn nhất định còn là đường cũ phản hồi, theo chỗ đường rẽ đã đi ra thương Nhạc Sơn mạch."

"Mà lúc này, ta nên đang cùng Lang Chu Vương kịch chiến, cái kia chiến trường đúng là ly khai Sói nhện đế quốc phải qua đường. Tuy rằng ta không dưới bận tâm trên chiến trường tình huống khác, nhưng trên mặt đất có lấy mấy vạn đầu tiểu hầu, còn có vô cùng vô tận Sói nhện thi thể, thậm chí còn có Tò sư huynh tọa trấn."

"Nhưng cái này bắt đi Duyệt Nhi người, rồi lại đã lừa gạt tất cả mọi người ánh mắt, trước mắt bao người, lắng không tại đây trên chiến trường biến mất!"

Trần Diêu cắn chặt hàm răng, trái tim bịch bịch nhảy cực nhanh, một loại trước đó chưa từng có cảm giác sợ hãi hàng lâm tại tâm thần hắn bên trong, áp hắn có chút không thở nổi.

"Với cái gia hỏa này, là như thế nào tại chúng ta một đường tiến quân thời điểm, đã lừa gạt mọi người chúng ta, theo hẹp hòi thông đạo vượt qua chúng ta, vượt lên trước một bước tiến vào Sói nhện đế quốc hay sao? Hẳn lại là như thế nào đã lừa gạt Sói nhện trong đế quốc vô cùng vô tận thủ vệ, đi tới nơi này chỗ sâu nhất dưới mặt đất lao lồng? Cuối cùng lại là như thế nào tại lớn trong chiến đấu ly khai hiện trường, nhân gian bốc hơi?"

Vô tận nghi vấn tại Trần Diêu trong đầu thoáng hiện, càng là nghĩ lại, lại càng thấy được sinh ra hàn ý, vô biên sợ hãi giá lâm, làm cho tay hắn chân phát lạnh, liền thân thể đều khẽ run lên.

"Thực lực của người này cuối cùng mạnh bao nhiêu? Lại vì sao phải bắt đi Duyệt Nhi? Mục đích của hắn là cái gì, tại sao phải thừa dịp chúng ta cùng Sói

nhện đại chiến thời điểm, làm ra loại này cử động? ?"

"Là Kỳ Quan Hành sao? Còn là hàn thanh môn trưởng lão? Là son mạch ở dưới cái nào đó không biết tên khủng bố ma vật, còn là một người khác hoàn toàn? ?"

Trần Diêu quay đầu ngắm nhìn bốn phía, trong lòng hàn khí không ngừng lan tràn, trái tim đều nhanh muốn nhảy tới cổ họng.

Dưới đất này trong huyết động, trừ bọn họ ra một đoàn người, cùng với Sói nhện đế quốc bên ngoài, còn có kẻ thứ ba thế lực, từ vừa mới bắt đầu liền đang chú ý hành động của bọn hắn, lảng lảng {các loại chờ} đợi bọn hắn cùng Sói nhện khai chiến, sau đó bắt đi Duyệt Nhi!

"Duyệt Nhi, Duyệt Nhi..."

Trần Diêu càng là muốn, tâm lại càng đau nhức, không khỏi duỗi ra một tay bưng kín ngực, biểu lộ vô cùng thống khổ tiếc hận.

"Ta vẫn không thể nào cứu ra ngươi, Duyệt Nhi, ngươi cuối cùng hiện tại thân ở phương nào?"

"Tùng tùng, tùng tùng "

Cái này vô biên hối hận cùng bất an, cuối cùng chậm rãi biến thành phần nộ cùng bất mãn, Trần Diêu nhíu mày ngừng đầu, nhìn xem cái này đen kịt Sói nhện đế quốc, nghe bên tai trong lồng giam "Con mồi" đám bọn chúng thấp giọng kêu to, một cỗ vô danh lửa cháy, tức sùi bọt mép.

"Sói nhện đế quốc... Làm nhiều việc ác... !"

"Phanh!"

Trần Diêu một quyền chém ra, cũng không sử dụng tiên năng hoặc Yêu Năng, vền vền băng vào lực lượng cường đại, liền đem nguyên bản giam giữ Duyệt Nhi lao lỏng cho một quyền nổ nát, cát đá rơi là tả trên đất.

"Như không phải là các ngươi giam giữ Duyệt Nhi, như không phải là các ngươi khi dễ chỉ hâu, như không phải là các ngươi như thế tàn nhẫn vô độ..."

Trần Diêu đột nhiên giương mắt, trong mắt lửa giận hầu như muốn phun ra, la lớn: "Ta muốn phá hủy đế quốc của các ngươi... ! ! !"

"Oanh!"

Theo Trần Diêu một tiếng hô to, trong cơ thể hắn yêu chủng bắt đầu điên cuồng nhảy lên, vô tận Yêu khí tỏa khắp, đem Lang Chu Vương yêu chủng bao bọc trong đó, rất nhanh bắt đầu luyện hóa hấp thu.

"Luyện hóa yêu chủng, phá hủy đế quốc!"

Trần Diêu hết sức chăm chú, hết sức áp chế lửa giận, nhắm mắt ngồi xuống, cũng không biết trải qua bao lâu, rốt cuộc đem Lang Chu Vương yêu chủng luyện hóa hoàn tất, hệ thống nhắc nhở cũng tùy theo truyền đến.

"Chích "

"Đạt được Yêu Năng: +50 "

Tại đại chiến Lang Chu Vương lúc trước, Trần Diêu Yêu Năng liền đã đi tới 147 điểm, có thể cùng nghìn năm yêu ma đánh đồng. Mà phen này luyện hóa tuy rằng đã bị nộ khí ảnh hưởng, cũng không triệt để luyện hóa hoàn toàn, nhưng là mang đến cho hắn thật lớn ích lợi.

Một phen luyện hóa, Trần Diêu Yêu Năng bay thẳng 200 hơi lớn đóng, đi tới 197 điểm, tại thương Nhạc Sơn mạch ở dưới ba cái không phân biệt trong đế quốc, đã có thể chính thức xưng là dưới mặt đất Yêu Vương!

"Yêu Năng đạt tới 190 điểm, trụ cột thuộc tính toàn diện tăng lên!"

"Phốc phốc phốc "

Theo Yêu Năng gia tăng, Trần Diêu cơ lại một lần nữa đã xảy ra biến đổi lớn, từng đạo Yêu khí nối tiếp nhau, không ngừng bồi dưỡng lấy cơ thể của hắn cùng thân thể da, Trần Diêu cánh tay cùng hai chân đều truyền đến bành trướng tiếng bạo liệt, vô biên thống khổ không dứt, thường nhân khó có thể chịu được.

"Điểm ấy khổ sở lại tính là cái gì, luyện hóa khổ thảo, mất đi Duyệt Nhi, thân thể của ta tâm sớm đã không sợ bất luận cái gì đau đớn, phá cho ta!"

Trần Diêu một tiếng gầm lên, toàn thân "Phanh" một tiếng tán mát ra thăm lục sắc quang mang, Yêu khí phi thăng mà ra, từ xa nhìn lại giống như là một cái Yêu Vương muốn theo nghìn năm trong lúc ngủ say phục sinh bình thường, uy áp vô biên, cường đại vô cùng!

"Phanh phanh phanh "

Nhiều tiếng bạo liệt, cơ tăng vọt, Trần Diêu lực lượng lại gia tăng lên 5 điểm, mới bắt đầu 57 điểm, đã có "Lực lượng biên độ tăng trưởng" kỹ năng, rất

cuộc đột phá 60 đại quan, đi vào 62 điểm

"Xuy xuy xuy "

Trần Diêu hai chân cùng thân thể cũng ở đây biến hóa, từng đám cây cỏ {bị:được} tăng vọt thực lực kéo đứt mà vừa trọng tổ, trong đó thống khổ không người có thể nhận thức. Nhưng Trần Diêu cũng không hô không gọi, thậm chí không có phát ra một tiếng kêu đau đớn, cắn răng liều mạng kiên trì, lợi dụng lửa giận trong lòng phân tán chú ý, rõ ràng sinh sôi chịu đựng qua cái này khó có thể chịu được khổ sở.

"Nhanh nhẹn 44 điểm, thể lực 39 điểm.. Ta muốn phải trở nên mạnh mẽ, ta phải đối được càng mạnh hơn nữa, ta muốn trở thành có thể cùng cái kia bắt đi Duyệt Nhi người giao chiến mà không rơi vào thế hạ phong tồn tại, ta phải cứu ra Duyệt Nhi... ! ! !"

"Oanh "

Cuối cùng một đường yêu quang hiện lên, Trần Diêu tĩnh tọa tại nguyên chỗ, chậm rãi thở nạt khí tức, nhắm mắt thích ứng cái này mới lực lượng.

Lúc này Trần Diêu, đã theo một cái rối bù thiếu niên, biến thành một cái có một cổ cao thủ làn gió tu sĩ. Tuy rằng tiên năng không tính quá cường đại, nhưng Yêu Năng mang đến tăng lên nhưng là rõ ràng.

Chỉ thấy hần lúc đầu vốn cả chút thân thể gầy yếu, hiện tại đã biến thành một bộ cương cân thiết cốt bình thường cường đại khí lực, nhục thể của hần cứng rắn như sắt, cho dù là lợi nhận đâm tới cũng có thể một phát bắt được.

Hần lực lớn như trâu, trên cánh tay cơ bắp đường cong cường tráng mà ưu mỹ, vung quyền có thể đập nát kim chúc, đã vượt ra khỏi cùng giai tu sĩ phạm trù, cùng nghìn năm yêu ma có vừa so sánh với.

Về phần tốc độ càng là không nói chơi, nếu như lúc này có một người bình thường tại Trần Diêu trước mặt khiêu khích, chỉ sợ liền tàn ảnh đều nhìn không rõ lắm, cũng sẽ bị Trần Diêu một chương đánh ra, bay thấp mặt đất.

"Đạp "

Chậm rãi đứng dậy, Trần Diêu nhắm hai mắt lại hít sâu một hơi, một thân đạo bào đã không hề rộng thùng thình, lộ ra vừa người mà tuấn mỹ. Thon dài thân hình cũng có đường cong, theo một gã gầy gò thiếu niên, biến thành một cái thân thể vô địch cường giả.

"Phá hủy Sói nhện đế quốc."

Trần Diêu trước mắt, cái kia chuỗi nhiệm vụ nhắc nhở còn chưa biến mất, Trần Diêu thật dài thở ra một hơi, sau đó mãnh liệt trợn mắt, trầm giọng nói: "Như vậy, liền tới đi... !"

"Đạp", "Oanh!"

Một bước đạp xuống, vô biên uy năng, một quyền chém ra, đế quốc sụp đổ!

Trần Diêu từ dưới đất lao lòng xuất phát, bằng vào Lang Chu Vương lưu lại trí nhớ mảnh vỡ, thẳng đến kinh khủng kia như Địa Ngục bình thường phòng sinh cùng đào tạo phòng. Vừa đến địa điểm, Trần Diêu một mắt cũng không nhìn, mà là trực tiếp chém ra phần nộ chi quyền, đem cái này tà ác đế quốc không bỏ khu vực trực tiếp oanh thành mảnh vỡ.

"Oanh oanh oanh!"

Trần Diêu một đường bay nhanh, một đường đuổi giết, chỗ gặp phải Sói nhện liền hừ cũng không có hừ một tiếng, đã bị Trần Diêu bắn cho đã thành bột phấn.

Cường đại Yêu Năng tại Sói nhện trong đế quốc rong ruổi, bắt quá một nén nhang công phu, liền đem đế quốc cho triệt để phá hủy!

"Chích "

Tại phá hủy cái cuối cùng phòng sinh sau đó, Trần Diêu dừng bước lại, từng ngum từng ngum thở, trong lồng ngực lửa giận rốt cuộc có chỗ dẹp loạn. Hệ thống cũng nhắc nhở chuỗi nhiệm vụ hoàn thành, cấp ra có chút phong phú ban thưởng.

"Đạt được danh vọng: Thương Nhạc Sơn mạch danh vọng +200 "

"Lấy được kinh nghiệm: +30 "

"Đạt được chờ phân phối {điểm thuộc tính}: +3 "

Hoàn thành nhiệm vụ này dây xích sau đó, Trần Diêu điểm kinh nghiệm EXP đã đi tới 588 điểm, khoảng cách lên tới 5 cấp cần thiết 775 điểm đã không tính quá xa.

Mà tổng cộng 350 điểm thương Nhạc Sơn mạch danh vọng, cũng làm cho Trần Diêu cái tên này tại thương Nhạc Sơn mạch phía dưới truyền miệng, đã trở thành nhất thời chủ đề. Không ít tiểu yêu cũng đang thảo luận, nói có một gã nhân loại tu sĩ, thân phụ cường đại Yêu Năng, dẫn đầu quanh năm suy

nhược lâu ngày chỉ hầu để quốc một đường bật ngược, đem cường đại Sói nhện để quốc triệt để phá hủy, lúc chiến đấu Yêu Huyết sôi trào, chiến lực hết sức kinh người.

"Ta nghe nói, này nhân loại tu sĩ vẫn cùng Hư, cùng với Anh Chiêu {các loại:chờ} Đại Yêu đều đã từng quen biết, thực lực sâu không lường được!"

Tuy rằng Anh Chiêu cùng Viễn Cổ thủ vệ tại vạn năm cuộc chiến sau không biết tung tích, nhưng vài vạn năm lưu lại danh hào nổi tiếng, nhưng là tiểu yêu dám đều tránh không kịp tồn tại. Trần Diêu chuyện xưa tại trộn lẫn những thứ này cũng thực cũng giả dối chỉ tiết sau đó, lộ ra càng thêm thần bí, làm cho tiểu yêu dám nhao nhao sinh ra mơ màng.

Chỉ bất quá đây hết thảy, với tư cách người khởi xướng Trần Diêu, nhưng là cũng không hiểu biết đây.

"Cái kia, xa, Diêu huynh...?"

Ngay tại Trần Diêu bình phục khí tức, tự hỏi phải như thế nào tìm được Duyệt Nhi thời điểm, Tô Hiến Dũng thanh âm ở một bên vang lên.

"Tô sư huynh, làm sao vậy?"

Trần Diêu quay đầu lại đi, chứng kiến Tô Hiến Dũng không biết từ đâu chạy tới, chính đứng cách Trần Diêu một trượng xa địa phương, trên mặt biểu lộ hết sức phức tạp, mặc dù bội phục lại có chút ít sợ hãi, không dám đi lên trước đến.

"Tô sư huynh, xấu hổ, ta không có có thể tìm tới Duyệt Nhi, vì vậy có chút tức giận, nhất thời không chế không nổi, cho nên mới..."

Trần Diêu một phen giải thích, Tô Hiến Dũng tựa hồ mới cuối cùng yên tâm, nhìn kỹ một chút Trần Diêu giống như có lẽ đã không tức giận rồi, mới khua lên đứng khi đi lên trước, nghiêm mặt nói: "Phương hướng mới nhìn đến người lòng nóng như lửa đốt, ta sợ người làm ra cái gì quá kích cử động, vẫn theo đuôi người xuống đất lao lổn, Duyệt Nhi sự tình, ta đã biết..."

"Ài, Duyệt Nhi..." Nghĩ đến không biết tung tích Duyệt Nhi, Trần Diêu trong nội tâm lại là một hồi run rẩy, cúi đầu ai thán lắc đầu.

"Người ly khai lao lổn sau đó, tốc độ quá nhanh, ta theo không kịp, liền dứt khoát tại đó tìm tòi một phen, nghĩ ra một phần lực lượng, tìm xem nhìn có hay không mạnh mẽ." Tô Hiến Dũng có phần xin lỗi cúi đầu nói: "Dù sao người nói rất đúng, nếu như không phải là ta nhất như chuột, Duyệt Nhi cũng sẽ không đi nhằm thông đạo, gặp được nguy hiểm như vậy..."

"Bất quá Diêu huynh người không cần nhụt chí, ta tuy rằng nhất gan, nhưng mà mặt sắc có kiên nhẫn."

Tô Hiến Dũng đột nhiên lời nói xoay chuyển, thò tay từ trong lòng móc ra một vật, đưa cho Trần Diêu nói: "Ồ đằng kia lao lổn trong phế tích, ta đã tìm được vật này...!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128:: Đấu kỹ tràng nhập tràng khoán

"Hô "

Thương Nhạc Sơn mạch huyết động bên ngoài, mưa đã tạnh.

Từng trận gió mát quét, nhẹ nhàng tại Trần Diêu trên mặt lướt nhẹ qua qua, Trần Diêu thật sâu hít một hơi không khí mới mẻ, toàn bộ người đều thanh minh đứng lên.

Cái này ngăn ngừa mấy ngày, Trần Diêu phần lớn thời gian đều tại thương Nhạc Sơn mạch trong huyết động thám hiểm, ly khai huyết động cũng là thắng đến mặt khác địa điểm, căn bản không có thời gian nghỉ ngơi ngừng.

"Tự nhiên chi khí, giống như có lẽ đã thật lâu không có tiếp xúc đến như thế không khí trong lành rồi."

Không ngừng thở nạp lấy tự nhiên khí tức, Trần Diêu trong cơ thể cái kia đục ngầu không khí rực rỡ hẳn lên, toàn bộ người tinh thần chịu chấn động.

"Chiêm chiếp, chiêm chiếp "

Trần Diêu bên tai, chim Tước không ngừng bên tai, hồi lâu không thấy ánh sáng mặt trời đang tại chậm rãi bay lên, nhắc nhở lấy Trần Diêu, khoảng cách cuối cùng trung phẩm chỉ chọn, đã chỉ còn lại có cái này ngày cuối cùng rồi.

"Đại vương."

Đột nhiên, chỉ Hâu Vương thanh âm tại Trần Diêu vang lên bên tai, Trần Diêu cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy người phía trước chính lắc lắc cái đuôi đứng tại chính mình bên chân, về mặt hiếm thấy nghiêm túc thần tình, tựa hồ muốn nói gì chính sự.

"Sói nhện để quốc cũng đánh bại, bao nhiêu ân cừu cũng đều hiểu rõ, ta cũng mang theo các ngươi thuận lợi đã đi ra huyết động này."

Một đoạn thời gian ở chung xuống, Trần Diêu đối với cái này chỉ Hâu Vương đã không có lúc trước chán ghét, nhưng trong lòng lo lắng lấy Duyệt Nhi an nguy, Trần Diêu đành phải miễn cưỡng cười vui nói: "Giữa chúng ta đã không có cái gì dây dưa, các ngươi Đại Chi đế quốc Vương, vẫn phải là chính ngươi đảm đương, ta là không có cách nào một mực bồi bạn các ngươi."

"Mau dẫn lấy con dân của ngươi đám ly khai nơi đây, tìm một cái chỗ không có thiên địch địa phương, hảo hảo sinh tồn được đi!"

"Đại vương, ngươi. . ."

Một mực lú rú không ngừng chỉ Hâu Vương, giờ phút này rõ ràng cũng có chút động dung, một đôi mắt trong mắt lệ quang lập loè, nhìn chăm chăm vào Trần Diêu nhìn hồi lâu, mới đột nhiên cúi đầu, thò tay xoa xoa nước mắt.

"Đi thôi, ta còn có chuyện trọng yếu phi thường muốn làm"

Nói xong câu đó, Trần Diêu quay đầu lại hướng {bịđược} đàn khi quán quít lấy vui đùa âm ỉ Tô Hiến Dũng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, quay người liền chuẩn bị ly khai, lại bị chỉ Hâu Vương một câu gọi lại.

"Đại vương, đợi đã nào...!"

Chỉ Hâu Vương ba bước nhập lại làm hai bước, rất nhanh chạy đến Trần Diêu bên người, ngẩng đầu ngao nghể nhìn về phía Trần Diêu, lại khôi phục {lúc} lúc mới gặp mặt cái kia phù hợp không sợ trời không sợ đất thần tình, lớn tiếng nói: "Ta biết rõ, đại vương địa phương ngươi phải đi, chúng ta hầu tử đi không được, đại vương ngươi muốn đổi mặt địch nhân, chúng ta nhỏ nhỏ chỉ hầu cũng không cách nào chống lại."

"Nhưng là. . ."

Nói qua, chỉ Hâu Vương không biết từ đâu móc ra một vật, sau đó dụng cả tay chân, bò tới Trần Diêu eo nghiêng, đem thứ này nhét vào Trần Diêu trong tay, tiếp theo quay đầu nhảy lên trở lại mặt đất, tiếp tục nói: "Chúng ta Đại Chi đế quốc mạch máu, là đại vương ngươi cấp cứu ở dưới. Chúng ta sở hữu chỉ hầu tính mạng, đều là ngươi cánh tay dưới sự bảo vệ đến đây."

"Tuy rằng chúng ta chỉ hầu không phải nhân loại, có đôi khi gặp không không chế được, có đôi khi gặp nhát gan, có đôi khi không quá đáng tin cậy, nhưng chúng ta cũng có cảm ơn chi tâm!"

Trần Diêu cảm trong tay đồ vật giờ lên trước mắt nhìn qua, là một quả không biết tên quả hạch.

Cái này quả hạch giống như có lẽ đã trải qua cùng loại hong khô xử lý, không có chút hơi nước, chỉ để lại cứng rắn vỏ ngoài.

Nhìn kỹ lại, quả hạch bên trong tựa hồ vẫn còn tản ra từng điểm vô cùng hơi yếu hào quang, bảo tồn tại kia trái cây trung tâm, không ngừng phát ra hơi yếu chấn động.

"Đại vương, đây là ta với tư cách Đại Chi đế quốc chỉ Hâu Vương đưa cho ngươi tín vật." Chỉ Hâu Vương nghiêm mặt nói: "Vô luận bất cứ lúc nào, vô luận ngươi ở đây không giới hạn thế giới là bất luận cái gì nơi hẻo lánh, chỉ cần có cần ta đảm trợ giúp địa phương, có thể tùy thời bóp nát này cái quả hạch."

Chỉ Hâu Vương nói qua, còn lại mấy vạn đầu chỉ hầu cũng đều tụ họp tới đây, trên mặt đất xếp thành một mảnh nhìn không tới giới hạn chỉ hầu đại quân, mỗi cái thần sắc kiên định mà cảm ơn nhìn xem Trần Diêu, rõ ràng không có một con khi phát ra một chút âm thanh, lặng lẽ chờ đợi chỉ Hâu Vương cho ra hứa hẹn.

"Chỉ cần đại vương ngươi bóp nát này cái quả hạch, ta chỉ Hâu Vương coi như là chạy đoạn hai chân của mình, cũng sẽ trước tiên đi đến đại vương bên người, muôn lần chết không chối từ!"

"Chỉ Hâu Vương, ngươi. . ."

Nghe được như thường ngày vui đùa âm ỉ không thôi chỉ Hâu Vương, đột nhiên như thế chính thức mà trang trọng cấp ra như vậy một cái hứa hẹn, Trần Diêu cũng có chút động dung, cái mũi đau xót, trong mắt mơ hồ phát ra một tia lệ quang.

"Ân cứu mạng, trọn đời không quên! {vìlà} Vương phó tính mạng, muôn lần chết không chối từ!"

Chỉ Hâu Vương đột nhiên phát tay chỉ lên trời một lần hành động, là lớn.

Cái này một hồ dẫn tới sở hữu chỉ hầu đều là máu nóng sôi trào, mỗi cái giờ lên cao một tay chỉ lên trời chỉ một cái, tất cả đồng thanh hô:

"Ân cứu mạng, trọn đời không quên! {vì là} Vương phó tính mạng, muôn lần chết không chối từ!"

"Khỉ con đám, các ngươi. . ."

Trần Diêu cũng nhin không được nữa nội tâm cảm động, một giọt rõ ràng nước mắt xuống, vội vàng quay đầu đi chỗ khác thò tay chà lau.

"Cái kia, xa, Diêu huynh, chúng ta cần phải đi. . ."

Một bên, Tô Hiến Dũng tuy rằng không đành lòng cắt ngang cái này cảm động một màn, nhưng mắt thấy thời gian càng ngày càng khẩn bách, không mở miệng không được nhắc nhở Trần Diêu.

"Ừ. . ."

Trần Diêu nhẹ gạt đầu, sau đó thở một hơi thật dài, quay đầu hướng chỉ Hầu Vương nói: "Khỉ con đám bọn chúng hảo ý, ta Trần Diêu vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên. Đây cái quả hạch ta sẽ một mực mang theo trên người, nếu như ngày đó cần muốn các ngươi trợ giúp, nhất định sẽ không khách khí!"

". . ."

Trần Diêu lời vừa nói ra, nhiều người hầu cũng đều có chút xúc động. Chúng nó trong lòng kỳ thật rất rõ ràng, lấy Trần Diêu thực lực, nếu là đụng phải cái gì hần đều chuyện không giải quyết được, dù là nhiều người hầu đều đi, cũng không có thể phát ra nổi cái tác dụng gì.

Trần Diêu những lời này, bất quá là làm cho nhiều người hầu đảm an tâm, không muốn tưởng nhớ bản thân theo như lời. Lúc này đây chia lìa, có lẽ chính là Trần Diêu cùng người khác hầu ở giữa cuối cùng một mặt rồi.

Kính lần từ biệt này, quay đầu chân trời xa xăm.

"Tốt, ta chỉ Hầu Vương tùy thời chờ đợi đại vương triệu hoán, quyết không nuốt lời!"

Chỉ Hầu Vương học Trần Diêu bộ dạng, cúi người chào thật sâu, mang theo vạn hầu cùng một chỗ, hướng Trần Diêu thật sâu thở dài, sau đó nhỏ vung tay lên, đối với nhiều người hầu nói: "Đại Chi đế quốc, toàn bộ thành viên tập hợp, lên đường dời đô!"

"A a a! ! !"

Đã đi ra u ám âm trầm huyết động, trở về đã đến trong mộng tự nhiên trong rừng, tiểu hầu đám hưng phấn không thôi, hô to gọi nhỏ lấy cùng theo chỉ Hầu Vương nhảy lên vào trong rừng rậm, chỉ chốc lát sau liền không thấy bóng dáng.

"Diêu huynh. . ."

Trần Diêu phát tay đã cắt đứt Tô Hiến Dũng lời muốn nói, quay đầu lại cười nhạt một tiếng, nói khẽ: "Chúng ta đi thôi, nhanh đi về tìm Giang Ba, làm cho hần nhìn nhìn ngươi tìm được đồ vật, đến tột cùng là lai lịch gì."

"Ừ. . . !"

Tô Hiến Dũng cũng là nhẹ gạt đầu, theo Trần Diêu cùng một chỗ rất nhanh bôn tẩu, hướng về đã lâu hàn thanh môn chạy tới.

Mấy canh giờ sau đó, hàn thanh môn, mặt cung.

Tại Trần Diêu trong phòng, một gã thán sắc lạnh nhạt, trường bào khoác trên vai thân thanh tú thiếu niên, chánh phục cái bàn than nhẹ, ánh mắt lộ ra từng điểm vẻ lo âu, tựa hồ đang đợi người nào đó trở về.

"Diêu huynh, Tô sư huynh, Duyệt Nhi sư tỷ."

Giang Ba trong lòng lo nghĩ, khẽ thở dài: "Hy vọng các ngươi đều bình an vô sự, nhanh chút ít trở về mới tốt."

"Ài, đúng vậy a."

Gian phòng một góc, một gã khác người thiếu niên hình thể cao lớn, một cái sáng loáng ánh sáng đầu hết sức dễ làm người khác chú ý, cũng chính trùng trùng mắt nhìn ngoài cửa sổ, trong phòng đi qua đi lại, lo nghĩ không thôi.

"Trần Diêu huynh đệ cuối cùng là thế nào? Hôm nay đã là ngày cuối cùng rồi, tay ta đầu nhiệm vụ còn không có giao, tự đợi đến hần trở về cùng hần phân cao thấp đây! Tại sao lâu như thế vẫn chưa trở lại, cuối cùng chuyện gì xảy ra? ?"

"Đồng đồng đồng!"

Ngay tại Quách Diễm vỡ vỡ niệm thời điểm, cửa phòng đột nhiên bị gõ vang, cả kinh Quách Diễm thiếu chút nữa ngã sắp xuống, thấp giọng nói: "Chẳng lẽ là Trần Diêu huynh đệ bọn hần đã trở về? ?"

"Đạp đạp đạp "

Không dùng Quách Diễm nhiều lời, Giang Ba sớm đã là lòng nóng như lửa đốt, vội vàng vài bước bước ra đi vào trước cửa, mở cửa nhìn qua.

"Giang Ba, người đã tỉnh!"

"Điều huynh. . . ! Người có thể tỉnh đã trở về! !"

Tại Giang Ba trước mắt đây, không là người khác, đúng là đã lâu Trần Diêu.

"Điều huynh! Đến cùng xảy ra chuyện gì? Vì sao ta sẽ hôn mê? Có phải hay không đem người ta mang về bên trong môn nội? Duyệt Nhi sư tỷ đây? Duyệt Nhi sư tỷ đi nơi nào? ? Người như thế nào đây? Có bị thương hay không? ? Vì sao thoát nhìn như thế mỗi một? Chẳng lẽ đụng phải nguy hiểm gì? ?"

Giang Ba vấn đề coi như bắn liên hồi, Trần Diêu còn chưa kịp trả lời, Quách Diễm cũng đỡ đòn hấn lớn đầu trượt bước nhanh về phía trước, dùng cái kia đặc biệt lớn giọng mới nói: "Trần Diêu huynh đệ! Người từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? ? Vì sao mấy ngày nay cũng không tới giao nhiệm vụ? ? Ta thật lo lắng cho người a!"

"Ha ha, đừng nóng vội đừng nóng vội, vào nhà nói tí mĩ."

Trần Diêu cười khò một tiếng, cùng hai người cùng nhau nhí đi vào nhà bên trong, tại bên cạnh bàn ngồi xuống.

"Này. . . Ta, ta cũng đã trở về a, các người. . . Liên không hỏi xem ta có đáng ngại hay không? Chẳng lẽ không hiếu kỳ ta đi nơi nào, tại sao lâu như thế mới trở về sao. . . ?"

Trần Diêu sau lưng, Tô Hiền Dũng {bịđọc} Giang Ba cùng Quách Diễm bỏ qua, về mặt hắc tuyến hỏi vài câu. Thấy... sau tốt như không nghe đến tựa như hoàn toàn không có phản ứng, thờ phỉ phỉ chú ý tự đi vào nhà bên trong, thấp giọng lầm bầm "Ừ ừ ừ, ta rất khỏe, không chết được, cảm tạ sự quan tâm của các người. . . !"

"Điều huynh, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Một phen ngồi vào chỗ của mình, Trần Diêu đã uống vài ngụm thủy chi về sau, Giang Ba nhìn không được mở miệng hỏi.

"Nói rất dài dòng."

Trần Diêu dùng hết số lượng ngắn gọn câu nói, miêu tả tiến vào thương Nhạc Sơn mạch sơn động sau đó đã phát sinh hết thảy, ngoại trừ bản tiền nhân cùng nhiệm vụ hệ thống bên ngoài, không hề giấu giếm, đầu đuôi gốc ngọn đem trọn cái quá trình đều nói cho Giang Ba cùng Quách Diễm.

Bởi vì Trần Diêu trải qua thực sự quá ly kỳ, nghe được với kiến thức rộng rãi Giang Ba cũng ngây dại mắt, chỉ là ngo ngắc gật đầu, không dám tương tượng Trần Diêu cuối cùng đã trải qua đáng sợ cỡ nào gặp trắc trở.

"Vì vậy, cuối cùng chỉ hướng Duyệt Nhi manh mối, cũng chỉ có vật này."

Trần Diêu từ trong lòng móc ra một vật đưa cho Giang Ba, tiếp tục nói: "Ta cùng Tô sư huynh đều nhìn rồi, hoàn toàn không có đầu mối. Giang Ba người thân xuất danh môn, kiến thức rộng rãi, tranh thủ thời gian nhìn xem có hay không ẩn tượng."

"Cái này. . ."

Giang Ba nhìn chăm chăm vào trong tay đồ vật tí mĩ nhìn một vòng, khẽ nhú mày, tựa hồ chính đang suy tư điều gì.

Tô Hiền Dũng tìm được, là một trương không biết làm bằng vật liệu gì sợi tổng hợp mảnh, bất quá bài xì phé lớn nhỏ, gãy chỉ không ngoặt, bỏ chỉ không ngừng.

Tạp phiến chính thể là màu trắng, tại trong tro bụi không biết gửi bao lâu cũng không có dính vào một tia bẩn đục, giống như có lẽ đã có cao nhân tại ở trên lưu lại qua tiên năng cấm chế, hết sức kỳ lạ.

Tạp phiến chính diện, có một cái bàn cờ bình thường màu đen ô lưới, rậm rạp chằng chịt về đầy cả tám thẻ, thoát nhìn coi như cờ vây bàn cờ, chỉ bất quá ô vuông số lượng lật ra gấp bội.

Tại "Bàn cờ" chính giữa, có một chỗ thật nhỏ màu đen hình tròn đồ án, coi như một con cờ, chính rơi vào cái này bàn cờ "Thiên Nguyên" phía trên.

Bay qua tạp phiến, tại kia mặt sau còn có một chỗ đánh dấu, là do Trung văn ghi liền con số, tựa như lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) giống nhau, khắc ở tạp phiến phải góc dưới.

"Nhất bách. . ."

Giang Ba nhẹ giọng đọc lên cái kia con số, sau đó thở dài một hơi, lông mày nhíu chặt hơn.

"Như thế nào đây?" Thấy Giang Ba tựa hồ có chỗ được, Trần Diêu hỏi vội: "Nhìn ra đây là vật gì sao? ?"

"Ta không thể hoàn toàn xác định." Giang Ba có chút do dự cau mày nói: "Tại rất lâu sau đó lúc trước, ta xác thực đã từng nhìn thấy qua một trưng cùng loại sợi tổng hợp mảnh, thế nhưng tạp phiên nơi phát ra, rồi lại cùng chúng ta hàn thanh môn khác khá xa, tại Đông châu Bắc Vực."

"Đông châu Bắc Vực?" Tô Hiền Dũng {bịđược} Giang Ba một câu nói có chút mê mang, hỏi: "Đông châu Bắc Vực còn sản bài? ?"

"Không phải là bài, hoặc là nói, đây không phải bình thường bài."

Giang Ba trầm ngâm sau nửa ngày, nghiêm mặt nói: "Nếu như ta không có nhìn lầm mà nói, đây là một trưng Thiên Nguyên đầu kỹ tràng nhập tràng khoán. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129:: Cấp tốc

Hàn thanh môn mật cung, Trần Diêu trong phòng.

Trần Diêu cùng Tô Hiền Dũng trải qua gặp trắc trở, tại thương Nhạc Sơn mạch ở dưới trong huyết động sờ bò lăn đánh cho nhiều cái qua lại, cuối cùng là chạy ra tìm đường sống, về tới hàn thanh môn bên trong.

Giang Ba cùng Quách Diễm cũng ở đây Trần Diêu trong phòng, người phía trước là vì lo lắng Trần Diêu an nguy, tự thức tỉnh sau đó vẫn thủ tại chỗ này.

Người sau là bởi vì ghi nhớ lấy trung phẩm chi chọn tấn cấp kết quả, trong tay còn tích lũy lấy mấy cái nhiệm vụ không có giao, lại không yên lòng mấy ngày không gặp Trần Diêu tình huống, vì vậy cũng đi đến Trần Diêu trong phòng, chờ nhân vật chính trở về.

"Trần Diêu huynh đệ, người đi lần này nhưng cực kỳ khủng khiếp, mấy ngày nay Lưu Nhất Điểm tiểu tử kia xoát phân xoát phong sinh thủy khởi, đã kéo ra người một mảng lớn. Nếu như tình hình kinh tế của người không có có thích hợp nhiệm vụ có thể rất nhanh đề cao điểm tích lũy mà nói, chỉ sợ trung phẩm chi chọn liền không có cơ hội!"

Quách Diễm giới thiệu Trần Diêu ly khai trong khoảng thời gian này, hàn thanh môn mật cung xoát phân cuộc tranh tài sau cùng tình huống mới.

"Tay ta đầu hiện tại toàn mấy cái nhiệm vụ, chỉ cần trước lúc trời tối đi kết giao nhiệm vụ, có thể vượt qua Lưu Nhất Điểm. Nếu như Trần Diêu huynh đệ người không có cách nào vượt qua ta mà nói..., cuối cùng chính là ta tấn cấp trung phẩm!"

"Vậy liền chúc mừng Quách huynh rồi."

Trần Diêu cười nhạt một tiếng, tâm tư sớm đã không có ở đây mật cung xoát phân giải thi đấu ở bên trong, cũng biết rõ mình đã không còn tấn cấp trung phẩm cơ hội, hướng Quách Diễm thiết tình gây nên chúc mừng.

"Nhưng ta và người đã là huynh đệ, ta Quách Diễm làm sao có thể thắng chi không vỡ?" Quách Diễm lắc đầu nói: "Tại biết rõ ràng Duyệt Nhi sư tỷ tình huống lúc trước, ta sẽ không đi giao nhiệm vụ."

"Lao Quách huynh phí tâm."

Trần Diêu thiết tình cảm kích, hướng Quách Diễm khẽ gật đầu, trong lòng đối trước mắt người này đội trời đạp đất hán tử lại thêm vài phần kính ý.

"Được rồi được rồi, các người đừng nói những thứ này nữa có không có được rồi!" Một bên, Tô Hiền Dũng tức giận nói: "Hiện tại chuyện trọng yếu nhất là tranh thủ thời gian biết rõ ràng Duyệt Nhi tung tích, Giang Ba người mới vừa nói cái gì kia mà? Cái gì đầu kỹ tràng nhập tràng khoán? ?"

"Đúng vậy a." Trần Diêu cũng là về mặt nghiêm túc, quay đầu lại hỏi Giang Ba nói: "Đông châu Bắc Vực Thiên Nguyên đầu kỹ trận? Đó là một địa phương nào? ?"

"Tại hạ cũng chỉ là hơi có nghe thấy, không thể nói hoàn toàn giải." Giang Ba cau mày nói: "Ta liền đem ta biết rõ đấy tình huống, nói với các vị đi."

"Đầu kỹ trận vừa nói, xưa nay có chi, các tu sĩ dốc sức liều mạng tu hành, vì chính là tăng cường thực lực của chính mình, bước lên con đường tu tiên,

tìm kiếm Thăng Tiên huyền bí."

"Nhưng ở tu sĩ bên trong, cũng có tương đối một bộ phận, nhập lại chẳng phải say mê tại chính thức đắc đạo thành Tiên, mà là đổi chú ý bản thân thực lực tiến triển, có thể hay không có đầy đủ cường đại chiến lực, khinh thường quần hùng."

"Nhưng mà tu sĩ giữa nếu là thật sự chính triển khai ngời chết ta sống chiến đấu, chắc chắn khiến cho một phương khí hậu đồ thán, hơn nữa sẽ có đại lượng tu sĩ chết thảm, vô luận là tán tu còn là các đại môn phái, cũng không muốn nhìn thấy chuyện như vậy phát sinh."

"Vì vậy, liền xuất hiện đấu kỹ trận."

Giang Ba hơi chút dừng lại, tiếp tục nói: "Đấu kỹ trận, tên như ý nghĩa, chính là tu sĩ lẫn nhau tranh đấu luận bàn, phân ra cao thấp nơi. Nói chung, đấu kỹ trận đều có đại năng tọa trấn, khắc có cường đại cấm chế, có thể phong ấn trong tràng các tu sĩ chiến đấu làm cho sinh ra cường đại chấn động, không ảnh hưởng đến người bình thường sinh hoạt."

"Đại bộ phận đấu kỹ trận đều tồn tại ở tất cả trong đại môn phái, vô luận là bên trong môn nội lẫn nhau tỷ thí, còn là môn phái khác đến đây luận bàn, đều sẽ an bài tại đấu kỹ trong tràng cử hành, chỉ cần không lấy tánh mạng người ta, bất kỳ thủ đoạn nào cũng có thể sử dụng."

"Nhưng là có số ít đấu kỹ trận, độc lập với các đại môn phái bên ngoài, từ tự thân đưa vào hoạt động. Sở cầu thực sự không phải là luận bàn cùng tiến bộ, mà là chân chính không chết mặc dù sống vô cùng thâm chiến đấu. Cái này đấu kỹ trận tồn tại mục đích đủ loại, sau cùng diễn hình nguyên nhân chính là vì đánh bạc!"

Giang Ba mỉm cười, đưa tay chỉ Tô Hiền Dũng cùng Quách Diễm, tiếp tục nói: "Ví dụ như Tô sư huynh cùng Quách huynh đứng ở cái này đấu kỹ trên trận, ta với tư cách quan sát đặc sắc tỷ thí, còn có thể đặt cược áp một phương nào thủ thắng hoặc là thất bại, thậm chí có thể áp người nào tại thứ mấy hiệp thất bại, {bịđược} thủ đoạn gì đánh bại, cuối cùng sống hay chết vân... vân."

"Thậm chí còn có thể đổ chiến đấu sau khi chấm dứt, Tô sư huynh bị gãy mấy cây xương sườn, lại chém ra mấy quyền, ngã vào đấu kỹ trận cái góc nào. Những thứ này ván bài càng là cụ thể, cần có tiền đặt cược cũng liền càng cao, cùng lúc đó, nếu như thành công rồi, lấy được thù lao cũng liền càng phong phú."

"Này uy uy..." Tô Hiền Dũng vẻ mặt hắc tuyến nói: "Ta không có yếu như vậy đi lão huynh..."

"Ha ha, chỉ là đánh cho cách khác." Giang Ba cười nói: "Tóm lại, tại đây chút ít độc lập đấu kỹ trong tràng, chỉ có người không nghĩ tới, không có người không thể đánh bạc đấy!"

"Mà Thiên Nguyên đấu kỹ trận, đúng là chúng ta không giới hạn Đại Lục Đông châu cảnh nội lớn nhất, cũng là để cho nhất người máu nóng sôi trào tư nhân đấu kỹ trận!"

Trần Diêu hỏi: "Bên trong người thực lực như thế nào? Cùng hàn thanh môn so với như thế nào?"

"Thiên Nguyên đấu kỹ tình cảnh tích cực lớn, mỗi thời mỗi khắc đều có vô số tỷ thí đang tiến hành, chiến đấu tiêu chuẩn cũng là ngày đêm khác biệt, không thể quơ đũa cả nắm."

"Nhưng Thiên Nguyên đấu kỹ trận cũng có nó quy tắc của mình."

Nói qua, Giang Ba đem tạm tạp phiên kia để lên bàn, chỉ vào kia chính diện bàn cờ hình dáng ô lưới nói: "Toàn bộ Thiên Nguyên đấu kỹ trận quy mô hình thức, cùng cái này bức đồ án cơ bản giống nhau, chính thể hiện lên ô lưới hình dáng phân bố, mỗi một cái tuyến đều đối ứng lấy nhất trọng tường cao, chỉ có tại nhất trọng tường vây bên ngoài lấy được thắng lợi, mới có thể tiếp tục tiến lên, tiến vào kế tiếp tầng cấp."

"Theo ta được biết, Thiên Nguyên đấu kỹ trận dù sao có tất cả 199 lớp vòng vây bức tường, mỗi hai đạo tường vây giao nhau chỗ, đều có một cái loại nhỏ đấu kỹ trận, cung cấp các tu sĩ đánh nhau tranh chấp. Theo tầng ngoài cùng bắt đầu, tu sĩ giữa lẫn nhau đảo thái, vì vậy càng là đi đến bên trong các tu sĩ thực lực lại càng là cao cường. Nghe nói đến trung ương nhất 19 trọng cấm chế ở trong, tu sĩ thực lực đã tiếp cận các đại môn phái tiên mẫn khả năng."

"199 lớp vòng vây bức tường, nói cách khác, tổng cộng có..." Trần Diêu đơn giản tính toán, cho ra con số làm cho chính hắn cũng lắp bắp kinh hãi: "Tổng cộng có gần bốn vạn chỗ đấu kỹ trận!"

"Không sai, chuẩn xác mà nói, là 39601 chỗ." Giang Ba gật đầu nói: "Những thứ này đấu kỹ trận lấy tường vây với tư cách tầng cấp phân chia, mỗi tiến vào thập trọng tường vây, chiến lực sẽ đột nhiên tăng lên, đặt cược người gấp gia tăng, đấu kỹ trận diện tích cũng sẽ mở rộng, quần chúng thêm nữa, đương nhiên, tham dự đấu kỹ tu sĩ đám bọn chúng đãi ngộ cũng sẽ nước lên thì thuyền lên."

"Đãi ngộ?" Tô Hiền Dũng hiếu kỳ nói: "Chẳng lẽ tham dự đấu kỹ, còn có tiền cảm? ?"

"Ha ha, đó là đương nhiên." Giang Ba cười nói: "Tu sĩ đến tham chiến, cho đấu kỹ trận đã mang đến không thể đo lường tiền lời, vé vào cửa tiền đặt cược sẽ không biết đạo có bao nhiêu tiền lãi nhưng cảm. Nghe nói Thiên Nguyên đấu kỹ trận kẻ có được, bản thân tài sản phú khả địch quốc, cho tham dự chiến đấu tu sĩ đám phong phú khen thưởng, tự nhiên cũng không gì đáng trách."

"Điều muốn tham dự đấu kỹ người khiêu chiến, cần theo đấu kỹ trận tit mãi bên ngoài báo danh, phần lớn thời gian, tit mãi bên ngoài đấu kỹ trận đều là chật ních đầy. Bởi vì Thiên Nguyên đấu kỹ trận ai đến cũng không có cự tuyệt, vì vậy không chỉ là tu sĩ, bao gồm tự nhận là thể năng siêu quần võ giả,

hoặc là muốn thử thời vận người bình thường, thậm chí là yêu ma cũng có thể hóa thành nhân hình đến tham chiến. Có thể nói là ngư long hỗn tạp, nguy cơ tứ phía."

"Nghe nói tại trời Nguyên Đẩu kỹ trận chỗ sâu nhất, bên trong cuối cùng thất trọng tường vây bên trong, có chín đặc biệt đấu kỹ trận, được xưng là 'Tinh vị trí'. Nếu là có thể bắt lại tinh vị trí, đạt được thù lao phong phú làm cho người ta cả đời tận hưởng vinh hoa phú quý đều dùng không hết."

"Tinh vị trí chiến đấu càng kịch liệt, quần chúng cũng là ngàn vạn, mỗi cái Không phải phú tức quý. Mỗi một cuộc chiến đấu làm cho mang đến tiền đặt cược nước chảy, chỉ sợ đều được hơn trăm triệu lượng bạc!"

"Ông t...r...ờ...i...!"

Giang Ba buổi nói chuyện nói tất cả mọi người mắt choáng váng, một cuộc chiến đấu tiền đặt cược nước chảy, thì có hơn trăm triệu lượng bạc, đây quả thực vượt ra khỏi thường nhân lý giải phạm vi.

"Mà tại trăm lớp lớp vòng vây bức tường chỗ giữa, sau cùng trung tâm cái kia một chút, tức thì được xưng là 'Thiên Nguyên'. Chỗ đó phát sinh chiến đấu đã không phải là ta và người có thể hiểu thấu đáo được rồi, từng cái có thể ngồi trên Thiên Nguyên vị trí người, đều là đại năng cấp bậc đáng sợ cao thủ."

"Nghe nói chỉ cần có thể chiếm cứ Thiên Nguyên một tháng trở lên, có thể đạt được Thiên Nguyên đấu kỹ trận bộ phận quyền lợi, cả đời đều hưởng dụng vô tận chia hoa hồng. Nhưng mà..."

Giang Ba {ngừng lại một trận}, khẽ thở dài một cái nói: "Thiên Nguyên đấu kỹ trận lịch sử vài vạn năm, theo không có người làm được qua...!"

"Hô..."

Giang Ba một phen giới thiệu xong xong, tất cả mọi người rơi vào trầm mặc.

Thiên Nguyên đấu kỹ trận, toàn bộ Đông châu vô số cao thủ tụ tập chỗ, chiến đấu vô cùng thâm thúy, tấn cấp khó như lên trời. Tuy rằng cũng có được vô tận thù lao cùng danh dự, nhưng mặc cho ai muốn đi khiêu chiến, đều được trước nghĩ kỹ bản thân sức nặng có hay không đầy đủ.

"Nhưng bắt đi Duyệt Nhi người, vì sao phải lưu lại tấm thẻ này đây?"

Suy tư một hồi, Trần Diêu hỏi cái này mấu chốt vấn đề.

"Tuy rằng không thể xác định, nhưng mà ta đã nghe qua như vậy nghe đồn..."

Giang Ba do dự liên tục, mở miệng nói: "Bởi vì ngoại trừ thấy tiền sáng mắt tu sĩ cùng yêu ma bên ngoài, đại bộ phận tu sĩ còn là như là ta và người giống nhau, không quá để ý những thứ này phạm thế hư vinh, một lòng tu hành. Đại bộ phận cao thủ chân chính, cũng đều là như vậy lạnh nhạt. Vì vậy Thiên Nguyên đấu kỹ trận bên trong tầng chiến đấu vẫn như cũ vô cùng thâm thúy, nhưng tầng ngoài chiến đấu rồi lại chưa có điểm sáng, những năm gần đây, vô luận là quần chúng số lượng, còn là tiền đặt cược nước chảy, đều có chỗ trượt."

"Vì đề cao tầng ngoài chiến đấu lực hấp dẫn, nghe nói Thiên Nguyên đấu kỹ trận âm thầm thuê một nhóm người, phân tán tại các đại môn phái ở bên trong, lấy đề từ thậm chí trường lão thân phận ẩn núp, quan sát bên trong môn nội có hay không có đầy đủ có thiên phú tu sĩ xuất hiện."

"Một khi đã tập trung vào mục tiêu, những người này sẽ đem hết sở hữu thủ đoạn, làm cho các tu sĩ tiến về trước Thiên Nguyên đấu kỹ trận, tham dự tầng ngoài chiến đấu, đề cao chiến đấu xem xét tính."

Giang Ba {ngừng lại một trận}, gương mặt nhìn về phía Trần Diêu, trầm giọng nói: "Trong đó có người gặp bất đi bọn họ thân hữu với tư cách áp chế, nhập lại lưu lại vào bản khoản, dẫn cùng loại Diêu huynh cao thủ như vậy đến chiến...!"

"Hèn hạ vô sỉ!"

Trần Diêu nghiêng răng tức giận mắng một tiếng, trong lòng sớm đã lo lắng muôn phần.

Nếu như sự thật đúng như Giang Ba nói, như vậy Duyệt Nhi rất có thể đã bị Thiên Nguyên đấu kỹ trận cho khống chế được, tuy rằng chắc có lẽ không có nguy hiểm tính mạng, nhưng một nữ tử bị người bắt đi, cuối cùng sẽ phát sinh cái gì, mặc cho ai cũng nói không rõ ràng.

Nghĩ như vậy, Trần Diêu cũng không ngồi yên nữa, thân đứng lên khỏi ghế trong phòng đi đi lại lại, bắt đầu chỉnh đốn bọc hành lý.

"Diêu huynh, người đây là...?"

Còn lại ba người đều nhìn mắt choáng váng, Giang Ba khó hiểu hỏi: "Diêu huynh cái này là chuẩn bị đi nơi nào??"

"Nói nhảm, đương nhiên là đi Thiên Nguyên đấu kỹ trận rồi!"

Trần Diêu nóng lòng không thôi, một bên rất nhanh cất kỹ bọc hành lý, hướng trên lưng một cỗ, một bên nghiêm mặt nói: "Cấp tốc, lập tức lên đường!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130:: Quân tử ước hẹn (4k dài chương)

"Cấp tốc, lập tức lên đường!"

Trần Diêu đã cũng đã không thể {các loại chờ} ở lại, đứng dậy rất nhanh thu thập xong bọc hành lý, quay đầu liền chuẩn bị tiến về trước Thiên Nguyên đầu kỷ trận, lại bị Giang Ba một tiếng kêu ở.

"Diêu huynh, đợi đã nào....!"

Giang Ba cũng theo bên cạnh bàn đứng dậy, bước nhanh đi đến Trần Diêu bên người, cau mày nói: "Ta có thể hiểu được Diêu huynh lòng nóng như lửa đốt, đều muốn cứu ra Duyệt Nhi sư tỷ tâm tình, nhưng mà việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn, không thể xúc động a!"

"Bàn bạc kỹ hơn?" Trần lắc đầu nói: "Chúng ta ở chỗ này bàn bạc kỹ hơn thời điểm, Duyệt Nhi có lẽ đang tại gặp không thuộc mình tra tấn, người sẽ khiến ta như thế nào không xúc động? "

"Ta minh bạch."

Giang Ba thò tay tại Trần Diêu trên vai một dưng, một cổ ấm áp tiên năng tập kích ra, tại Trần Diêu trên thân chậm rãi du động.

"Hô "

Cái này tiên năng thập phần ôn nhu cùng mềm, coi như một cái tràn ngập yêu thương tình cảnh vô hình bàn tay, nhẹ nhàng an ủi Trần Diêu nội tâm, làm cho người sau tâm tình thoáng an định một ít.

"Hô..."

Trần Diêu thở dài ra một hơi, biết rõ Giang Ba cũng là vì tốt cho mình, tìm đến lấy cảm kích ánh mắt nói: "Cảm ơn Giang Ba lời khuyên, cảnh báo, nhưng mà ta thật sự là khó có thể chịu được loại này dây vò..."

"Ta hiểu."

Giang Ba đưa tay rút về, trong nháy mắt, Trần Diêu tựa hồ chứng kiến trong bàn tay còn lại nổi lên một cái tiên năng tạo thành văn tự, lóe lên tức thì.

"An chữ ấn." Giang Ba không e dè giải thích nói: "Đây là ta Giang gia tổ truyền tiên năng dấu vết một trong, có thể làm cho lòng người sinh yên ổn, ổn tâm thần người ta."

"Diêu huynh, đều muốn cứu ra Duyệt Nhi sư tỷ tâm tình, ta và người giống nhau bức thiết." Giang Ba tiếp tục nói: "Nhưng mà nếu như người nghĩ lại việc này, trong đó có khi nào chúng ta phải hiểu rõ, nếu không vội vàng xuất phát, chỉ biết hoàn toàn ngược lại."

"Cái nào khi nào?" Trần Diêu hỏi.

"Đệ nhất." Giang Ba sắc mặt trầm xuống, nghiêm túc nói: "Đối phương đến tốt cùng là làm thế nào biết Diêu huynh sự hiện hữu của người, lại là như thế nào có đảm lượng đem Duyệt Nhi bắt đi? Chẳng lẽ hẳn không biết Duyệt Nhi là chúng ta hàn thanh môn Chu Tước Thất Túc một trong —— Kỳ Quan Hành bào muội sao?"

"Ừ..."

Giang Ba buổi nói chuyện làm cho Trần Diêu triệt để bình tĩnh lại, suy tư một hồi gương mặt lắc đầu nói: "Nếu như là Đông châu Nam Vực người, lại là Đạo Môn đệ tử mà nói, nên không người không biết không người không hiểu."

"Không sai." Giang Ba gật đầu nói: "Như vậy hẳn bắt đi Duyệt Nhi thời điểm, có hay không làm cho Kỳ Quan Hành đã biết đây? Có thể hay không cũng cho Kỳ Quan Hành để lại vào bàn khoán, làm cho hẳn cũng tiến về trước khiêu chiến đây?"

"Cái này..."

Giang Ba một lời, tất cả mọi người lâm vào trầm tư.

Đúng vậy a, nếu như Kỳ Quan Hành cũng biết Duyệt Nhi bị bắt đi, hẳn biết làm gì lựa chọn?

Đi cứu Duyệt Nhi là khẳng định, nhưng mà hẳn sẽ hay không truyền tin bên trong môn nội trường lão? Nếu như Kỳ Quan Hành bản thân tiến về trước mà nói, Trần Điều cùng Kỳ Quan Hành, cuối cùng ai mới là đối phương mục tiêu?

Như Trần Điều cùng Kỳ Quan Hành đều bị đối phương bắt buộc, tiến về trước Thiên Nguyên đấu kỹ tràng, chẳng phải là ở giữa đối phương tự nguyện chịu thiệt?

"Dùng Duyệt Nhi một người, liền dẫn tới chúng ta hàn thanh môn hai đại cao thủ đi ứng chiến." Một bên Quách Diễm cũng gật đầu nói: "Nếu thật là như thế, vậy đối với phương hướng đây coi là bản nhưng đánh chính là thật sự là quá tình minh rồi!"

"Không sai, hơn nữa đến lúc đó Thiên Nguyên đấu kỹ trận còn có thể coi đây là mảnh lời, trắng trơn lãng xê." Tô Hiến Dũng cũng hiếm thấy nghiêm túc phân tích nói: "Cái gì 'Danh môn hai đại cao thủ quyết đấu, ai có thể càng tiến một bước' các loại tên tuổi một quan, quần chúng số lượng cùng tiền đặt cược nước chảy, nhất định sẽ nước lên thì thuyền lên!"

"Có đạo lý..."

Trần Điều cũng hiểu được có lý, gật đầu trầm tư. Giang Ba rồi lại lắc đầu nói: "Tuy rằng tồn tại tại loại khả năng này tính, nhưng ở xuống cho rằng, cái này khả năng không lớn, hoặc là có thể nói, hầu như không có!"

"Nói như thế nào?" Mọi người đồng thanh hỏi nói.

"Nếu như ta là ngày đó Nguyên Đấu kỹ trận tuyển nhân (*), đều muốn dẫn được hai người các người đều đi khiêu chiến mà nói, không chọn tại Duyệt Nhi cùng các người cùng nhau đi làm nhiệm vụ, không có người khác ở đây dưới tình huống ra tay đem bắt đi."

Giang Ba phân tích nói: "Bởi như vậy, tuy rằng Điều huynh người cũng biết chân tướng, nhưng Kỳ Quan Hành chưa hẳn sẽ tin tưởng. Thử nghĩ tới người bảo muội cùng một cái người nguyên bản liền không để vào mắt người đi làm nhiệm vụ, kết quả đột nhiên mất tích, người là gặp hoài nghi một trường nơi phát ra khả nghi vào bản khoán, còn là cái kia cùng nhau đi làm nhiệm vụ người đâu?"

"..."

Giang Ba phân tích vô cùng có lý, Trần Điều tưởng tượng xác thực như thế. Nếu như mình là Kỳ Quan Hành mà nói, đệ nhất hoài nghi đối tượng, nhất định chính là bản thân đi!

Cái gì Thiên Nguyên đấu kỹ trận, cái gì bắt đi thân hữu áp chế vân... vân âm mưu luận, nếu như không phải mình tận mắt nhìn thấy, thay đổi là người khác đến tự nói với mình mà nói, Trần Điều tự hỏi mình cũng sẽ không tin tưởng loại này thuyết pháp.

"Vì vậy, kết luận chỉ có một."

Giang Ba tiếp tục nói: "Cái kia chính là người này mục tiêu, chỉ là Điều huynh người một người mà thôi!"

"Thế nhưng là... Ta chỉ là một cái vừa mới nhập môn không lâu mặt cung tu sĩ, người nào gặp cảm ta đảm đương mục tiêu đây?" Trần Điều khó hiểu nói.

"Vì vậy trong mắt của ta, người này nhất định là bên trong môn nội người." Giang Ba gật đầu nói: "Hơn nữa, là một cái như thường ngày cùng chúng ta từng có tiếp xúc, biết rõ Điều huynh hết thấy hướng đi người!"

"Hàn thanh môn bên trong có nội ứng!"

Mọi người đều là cả kinh, không khỏi gật đầu đồng ý.

"Nếu như suy đoán của ta không sai, như vậy người này đối với Điều huynh có thể nói là rõ như lòng bàn tay." Giang Ba nghiêm mật nói: "Không chỉ có biết rõ Điều huynh thiên phú dị bẩm, tốc độ tiến bộ khác hẳn với thường nhân, hơn nữa biết rõ Điều huynh khi nào chỗ nào người ở chỗ nào, muốn đi làm cái gì nhiệm vụ. Lại từ lúc nào sẽ không rảnh bận tâm Duyệt Nhi sự tử, nhập lại thừa cơ đem nàng bắt đi."

"Như vậy, người này không chỉ có biết rõ về Điều huynh hết thấy, còn đối với môn nội lớn nhỏ sự vụ đều có chỗ hiểu rõ, có thể nói là một cái hàn thanh môn bên trong Bách Sự thông!"

"Hàn thanh môn bên trong Bách Sự thông..." Trần Điều khổ tư nói: "Ai có thể trong lúc danh hào đây...?"

Trần Điều vừa dứt lời, đoàn người đều đem ánh mắt chuyển hướng về phía Tô Hiến Dũng. Người sau về mặt mờ mịt, tiến tới đột nhiên phản ứng tới đây, vội vàng khua tay nói: "Không không không không không! Tuyệt đối không phải là ta ! ! Ta ta ta, ta không dám a ! ! !"

"Ha ha, chúng ta nguyện ý tin tưởng Tô sư huynh." Giang Ba cười nói: "Tô sư huynh tuy rằng rất mạnh, nhưng mà còn chưa đủ để lấy mạnh mẽ đến có thể tại trước mặt mọi người bắt đi Duyệt Nhi sự tử tình trạng."

"Ta..." Tô Hiến Dũng {bịđược} Giang Ba một câu nói trúng, đều muốn phản bác rồi lại không thể nào phản bác, vẻ mặt giống như cười mà không phải

cười gật đầu nói: "Đúng, đúng a..."

"Không sai." Trần Diêu cũng gật đầu nói: "Tại Duyệt Nhi bị bắt thời điểm ra đi, Tô sư huynh đang cùng một chỗ đại chiến Lang Chu Vương, không có khả năng có thời gian làm ra như thế cử động."

"Cái kia đến cùng sẽ là ai chứ?" Quách Diễm cau mày nói.

"Người này đến tốt cùng là người nào, chúng ta ở chỗ này suy nghĩ nát óc cũng không có khả năng nghĩ ra cái như thế về sau." Giang Ba nói: "Đầu mối duy nhất, chỉ có thể là tại trời Nguyên Đẩu kỳ trận mới có thể tìm được."

Trần Diêu gật đầu nói: "Nói cách khác, ta vẫn phải là đi đến một lần rồi...!"

"Có đúng hay không." Giang Ba nói: "Đi là nhất định phải đi đấy, nhưng mà, không phải là Diêu huynh một người đi."

Nói qua, Giang Ba cười nhìn về phía Trần Diêu, thò tay ở phía sau người trên vai nhẹ nhàng vỗ nói: "Ta sẽ cùng Diêu huynh cùng nhau đi tới Thiên Nguyên đầu kỳ trận!"

"Giang Ba..." Trần Diêu trong lòng hơi có cảm động, cuối cùng lại lắc đầu nói: "Không không không, đây không phải lỗi của ngươi, ngươi không cần như thế."

"Nhưng đây cũng không phải là Diêu huynh sai," Giang Ba nói: "Ta cùng Diêu huynh cùng nhau đi tới, cũng không phải là nhất định có thể tạo được bao nhiêu tác dụng. Nhưng {lamlúc} Diêu huynh cần phải trợ giúp thời điểm, ta Giang Ba tối thiểu còn có thể giúp đỡ chút ít vội vàng, vạn nhất có tình huống khẩn cấp xuất hiện, không đến mức làm cho Diêu huynh phân thân thiếu phương pháp."

"Có đạo lý."

Quách Diễm cũng đứng dậy, gật đầu nói: "Trần Diêu huynh đệ, ngươi cũng đừng từ chối, Giang Ba cùng ngươi cùng đi, lẫn nhau giữa có thể chiếu ứng lẫn nhau cũng là tốt."

"Thế nhưng là, chúng ta đi lần này không biết muốn bao nhiêu thời gian mới có thể trở về, Duyệt Nhi lại thời gian dài không bên trong môn." Trần Diêu nói: "Nếu là bị Kỳ Quan Hành biết rõ Duyệt Nhi bị bắt rồi đi, hẳn nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ đấy!"

"Không phải là còn có Tô sư huynh có ở đây không?" Giang Ba hỏi.

"Ta, ta tại là không có sai, thế nhưng là..." Tô Hiến Dũng mặt lộ vẻ khó xử, gãi gãi cái ót nói: "Thế nhưng là ta mấy năm qua này say mê tại bảy nhiệm vụ cấp, hầu như không có cùng bên trong môn nội người khác từng có cái gì trao đổi câu thông, hàn thanh môn bên trong tình huống ta cũng không quá mức biết được, như là gây ra rủi ro, ta cũng không biết nên làm thế nào cho phải a!"

"Cái này..."

Trần Diêu cùng Giang Ba cũng là âm thầm lắc đầu, Tô Hiến Dũng xác thực khó chịu nổi trọng dụng, nhất gan cũng thì thôi, bên trong môn còn không có người nào mạch. Nếu như Kỳ Quan Hành thật sự đã đến, chỉ sợ không cần ra tay, hơi chút hù dọa một cái, Tô Hiến Dũng sẽ nói thẳng ra rồi.

"Hặc hặc, hai vị huynh đệ, không cần phải lo lắng!"

Lúc này, Quách Diễm chậm rãi đi đến Trần Diêu trước mặt, cười mở miệng nói: "Ta ở tại chỗ này!"

"Cái gì?"

Trần Diêu sửng sốt, vừa rồi Quách Diễm còn nói mình chỉ cần kết giao nhiệm vụ, có thể vượt qua Lưu Nhất Điểm, tấn chức trung phẩm, nhưng bây giờ còn nói muốn lưu lại mặt cung, điều này làm cho Trần Diêu có chút sờ không được ý nghĩ.

"Trần Diêu huynh đệ, ta và ngươi mặc dù không có sâu bao nhiêu giao, nhưng quen biết một trận, cũng là duyên phận."

Quách Diễm cười nói: "Ta Quách mỗ người dù gì, cũng tự nhận là là đầu hán tử, là hán tử nên có chỗ đảm đương. Trần Diêu huynh đệ vì mình đảm đương, đều muốn một mình tiến về trước Thiên Nguyên đầu kỳ trận. Giang Ba huynh đệ vì mình đảm đương, muốn cùng Trần Diêu huynh đệ cùng nhau đi tới, chuẩn bị bắt tặc."

"Mà ta Quách mỗ người không thể đi theo hai vị tiến về trước, nhưng ta cũng có chính mình đảm đương!"

Quách Diễm nghiêm mặt nói: "Mấy cái nhiệm vụ, ta không giao rồi, tấn chức trung phẩm gì đó, khiến cho Lưu Nhất Điểm đi đi!"

"Thế nhưng là..."

"Trần Diêu huynh đệ không cần nhiều lời." Quách Diễm vung tay lên, cắt ngang Trần Diêu nói: "Các ngươi chuyến này hung hiểm dị thường. Tô huynh đệ lại không quá hiểu được bên trong môn nội cao thấp quan hệ. Ta Quách mỗ người đang mặt cung ngày người nhiều năm, bất luận cái gì tình huống cũng sẽ không tránh được tai mắt của ta, dù là xảy ra chút vấn đề, ta cũng có thể gánh. Vì vậy ta lưu lại mặt cung, là lựa chọn tốt nhất!"

"Như vậy sao được? ?" Trần Diêu vội la lên: "Quách huynh người thật vất vả mới có cơ hội tấn chức trung phẩm, sao có thể bởi vì {vì là} chuyện của chúng ta, mà hủy người tấn thăng cơ hội?"

"Là ta tấn chức trung phẩm trọng yếu, còn là Duyệt Nhi sư tỷ tính mạng trọng yếu?"

Quách Diễm một câu, làm cho Trần Diêu á khẩu không trả lời được. Nhìn xem Trần Diêu khó xử bộ dạng, Quách Diễm cười nói: "Trần Diêu huynh đệ cứ việc yên tâm, ta Quách Diễm lấy tôn nghiêm thể, nhất định giúp các người bảo thủ bí mật, bên trong môn nội sự tình, các người liền không cần phải lo lắng rồi!"

"Quách huynh, người..."

Trần Diêu cảm động không thôi, suy đi nghĩ lại, hướng Quách Diễm thờ dài nói: "Vậy nhờ cậy Quách huynh rồi!"

"Hặc hặc! Nói cái gì khách khí mà nói! Cái gì nhờ cậy không nhờ cậy đây, tiện tay mà thôi mà thôi!" Quách Diễm cười mở miệng nói: "Hai người các người chỉ để ý yên tâm tiến về trước đấu kỹ trận, nơi đây, liền giao cho ta Quách Diễm rồi!"

"Ngoài ra, Trần Diêu huynh đệ người đi lần này, lâu dài không làm bên trong môn nội nhiệm vụ, điểm tích lũy thể tất gặp chậm rãi trượt. Ta ở tại chỗ này, còn có thể thỉnh thoảng nghĩ biện pháp chuẩn bị cho người điểm tích lũy, bảo trì bài danh, không đến mức chờ người lúc trở lại, lại trở về 3371 thuận vị đi, ha ha ha!"

Trần Diêu sinh ra cảm kích, thò tay vỗ Quách Diễm bả vai, nghiêm mặt nói: "Quách huynh rất rõ đại nghĩa, ta cũng liền không từ chối nữa rồi!"

"Yên tâm yên tâm" Quách Diễm cười nói: "Việc nhỏ mà thôi, không cần phải nói, {các loại chờ} Trần Diêu huynh đệ trở về, chúng ta theo đồng nhất hàng bắt đầu (*nơi xuất phát chạy) bắt đầu cạnh tranh, lại phân cao thấp!"

"Tốt!"

Trần Diêu trong lòng cũng là hào hùng tỏa ra, một cái cắn nát tay phải ngón cái, tại một trương giấy Tuyên Thành* trên ấn rơi xuống một cái đỏ tươi thủ ấn, cất cao giọng nói: "Vậy người ta hai người ngay tại này lập nhiều lời quân tử, chờ ta cứu ra Duyệt Nhi, trở lại hàn thanh môn mật cung, chúng ta lại cùng nhau cạnh tranh, xem ai có thể lên trước tinh đình!"

"Hặc hặc, sáng khoái!"

Quách Diễm cũng cắn nát bản thân ngón cái, tại Trần Diêu dấu tay bên cạnh để lại bản thân dấu vết, cười nói: "Một lời đã định, tuyệt không đổi ý!"

"... Ha ha ha ha!"

Hai người bên nhìn nhau cười, trong lúc nhất thời không nói gì thắng có nói, đàn ông hào hùng, quân tử ước hẹn, hết thấy tất cả, đều hòa tan vào cái này cất tiếng cười to ở bên trong, bảo tồn tại nho nhỏ này bộ phòng ở trong.

Bao nhiêu năm về sau, {làm lúc} Trần Diêu nhớ tới Quách Diễm thời điểm, còn có thể nhớ kỹ tại nơi này sau giờ Ngọ, bốn người bọn họ trong phòng đối thoại. Còn có thể nhớ kỹ Quách Diễm lớn đầu trọc, cùng với hắn cười mở miệng cười, còn có cái kia Trương Tuyên giấy hai đoá máu tươi hoa mai, hai người ước định còn vẫn còn tại bên tai, nhưng cái này không giới hạn dị giới, rồi lại là vật là người không phải.

"Giang Ba, như vậy liền mau đánh điểm tốt hành lý, chúng ta lập tức chạy tới Thiên Nguyên đấu kỹ trận!"

"Tốt!"

Thừa dịp Giang Ba đi sửa sang lại bọc hành lý không, Trần Diêu lại lần nữa cùng Tô Hiến Dừng cùng với Quách Diễm từng cái tạm biệt, mấy người đối với tốt khẩu cung, vạn nhất bên trong môn nội trường lão hoặc là Kỳ Quan Hành tới hỏi, {làm lúc} trả lời như thế nào mới không sẽ lộ ra kẻ hở.

Không bao lâu, Giang Ba chỉnh lý xong xong, trở lại Trần Diêu trong phòng, bốn người thật sâu nhìn nhau, hết thấy đều ở không nói lời nào.

"Đạp "

Trần Diêu một bước đạp ra phòng ngoài, thò tay che khuất ánh mặt trời hoa, hí mắt nhìn trước mắt cái kia không biết còn có bao nhiêu gian nguy con đường, cất cao giọng nói:

"Thiên Nguyên đấu kỹ trận, Duyệt Nhi... Ta đến rồi!"

Gió nhẹ lướt qua, đám mây biến đổi hình dạng, Thái Dương vàng sáng tại tầng mây trong khe hở chiếu xuống, ném chiếu vào Trần Diêu cùng Giang Ba trên thân, để lại biến hoá kỳ lạ mà ban bác quang ảnh. Chiều xạ lấy cái này hai tên thiếu niên, chậm rãi đi về hướng cái kia không biết vận mệnh chi đồ.

Chương 131:: Thiên Nguyên đấu kỹ tràng (4k dài chương)

Đông châu, chỗ không giới hạn dị giới Đông Nam bộ, Thủy Trạch quốc gia, đường sông rất nhiều, khí hậu hợp lòng người, nhân khẩu dày đặc.

Đông châu chỗ giữa, một đường Tuyên Cổ tồn tại dãy núi cực lớn vắt ngang, xuyên qua khắp Đông châu mà qua, đem thiết cắt đã thành hai khối tương đối độc lập khu vực.

Đông châu Nam Vực, chính là hàn thanh môn trên mặt đất, nhiệt độ tương đối cao, mưa xuống khá nhiều, tuy rằng địa linh nhân kiệt, nhưng hơi có vẻ xa xôi, đồi núi quay quanh, nhân khẩu không tính quá nhiều.

Nhưng Đông châu Bắc Vực tức thì hoàn toàn bất đồng, khí hậu cùng Nam Vực không khác nhau lắm, mưa xuống hơi thiếu một ít, địa thế cũng càng bằng phẳng một ít. Vì vậy Đông châu Bắc Vực từ trước đều là không giới hạn dị giới người trọng yếu nhất bày căn cứ một trong.

Nơi này nhân khẩu chỉ rất nhiều, duy chỉ có Trung Nguyên có thể cùng một trong so với. Bởi vì giao thông phát đạt, khí hậu hợp lòng người, vì vậy vẫn luôn là không giới hạn dị giới kinh tế trung tâm, thương nhân khắp nơi, tài phú đầu giấu, không thể tính toán.

Bởi vì cái này được trời ưu ái địa lý ưu thế, Đông châu Bắc Vực người tính cách so với mặt khác khu mà nói, muốn đổi lộ ra An Dật, càng thích nghỉ ngơi du ngoạn, đối với cùng loại với thể dục cùng đấu kỹ các loại hoạt động càng mưu cầu danh lợi.

Thiên Nguyên đấu kỹ tràng, chỗ này thanh danh vang vọng không giới hạn dị giới "Đại Lục đệ nhất đấu kỹ tràng", trụ tọa lạc tại Đông châu Bắc Vực một tòa thành thị, Ứng thành.

Ứng thành, tại Đông châu Bắc Vực trong lịch sử kỳ thật không tính danh thành, cũng không tính lớn thành, chỉ là tồn tại thời gian lâu dài xa, tạm thời có thể tính làm là Cổ Thành mà thôi.

Nguyên bản kích thước không lớn Ứng thành, từ khi Thiên Nguyên đấu kỹ tràng cái này quái vật không lồ đưa đến sau đó, dần dần phát triển, đã có được một loạt diễn sinh sản nghiệp, tại mấy vạn năm phát triển con đường trải qua ở bên trong, chậm rãi biến thành hôm nay cái này tòa siêu cấp thành lớn.

Ứng thành kích thước to lớn, thậm chí có người khoa trương đùa giỡn xưng kia đã vượt qua Bắc Vực Đô thành, trở thành Đông châu lớn nhất thành thị. Kia khách du lịch cực kỳ phát đạt, toàn thành cư dân không dựa vào Thiên Nguyên đấu kỹ tràng phát tiền tài, hơn nữa thế thế đại đại đều là đấu kỹ cuồng nhiệt kẻ yêu thích.

Mỗi một năm mỗi một tháng mỗi một ngày, vì Thiên Nguyên đấu kỹ tràng mà đặc biệt đi đến Ứng thành du khách đều nối liền không dứt, toàn thành các nơi cũng có thể nhìn thấy bốn phía đi dạo nhìn quanh du khách, vì một trương đấu kỹ tràng đặc sắc so tài về vào cửa, càng là đoạt võ đầu.

Hôm nay, tại cực lớn Ứng thành ở bên trong, hai cái không lắm thu hút thiếu niên xuất hiện, một thân đạo bào bông bành, bước chậm tại cái này cổ xưa trong thành thị.

"Cái này Ứng thành, thật đúng là danh bất hư truyền!"

Vừa thấy được Ứng thành thịnh cảnh, Giang Ba liền ngăn không được lớn tiếng tán thưởng. Khi bọn hắn trước mắt, cái này lớn đại thành thị so với nguyên bản sinh hoạt hàn thanh môn, quả thực chính là một trời một vực.

Tuy rằng hàn thanh môn cũng quý vì Đông châu danh môn một trong, Giang Ba coi như là xuất thân từ gia đình giàu có, bài kiến việc đời. Nhưng lần đầu chứng kiến Ứng thành, còn là sẽ cho người tim đập không thôi, khó có thể bình tĩnh.

"Thật sự là quá lớn, chúng ta cái này đều rồi đi gần nửa ngày rồi, còn không thấy được đấu kỹ tràng đây."

Trần Diêu ở một bên đảo lấy rì mũi, nhìn trái nhìn phải nhìn, tìm kiếm khắp nơi Thiên Nguyên đấu kỹ tràng tung tích.

"Tường thành tường thành, khắp nơi đều là tường thành, cái này Ứng thành thật sự là xứng đáng cái tên, là một tòa {bịđọc} tường thành vậy ở trong đó "Vô gồm"!"

Vô luận Trần Diêu cùng Giang Ba đi như thế nào, bên người cách đó không xa dù sao vẫn là có thể chứng kiến lấp kín cao vút trong mây tường thành, thành này bức tường từ cự thạch chồng lên thành, khối khối cự thạch đều to lớn vô cùng, ngang đưa đều có mấy người cao. Theo Trần Diêu cùng Giang Ba chạy động, thành này bức tường làm mất đi không thay đổi, tựa hồ vô cùng vô tận bình thường, vĩnh viễn không có đầu cuối.

Như thế quy mô to lớn công trình, chắc hẳn nhất định là thời kỳ thượng cổ đại năng, loại dụng to lớn đến khó có thể tưởng tượng kim tượng tiên năng thúc giục, không chế những thứ này cự thạch phi thăng, mới dựng xây đấy. Nếu là người bình thường để hoàn thành như vậy công trình, quả thực làm cho

không người nào có thể tưởng tượng.

"Thiên Nguyên đầu kỹ tràng, người cuối cùng ở nơi nào. . . ?"

Trần Diêu trong tay ném lấy cái kia ngó vào bàn khoán, nhìn chung quanh nhìn chung quanh, tìm kiếm đầu kỹ tràng tung tích.

Trần Diêu lời nói {bị}được} một vị người qua đường nghe được, cố nén cười tiến lên đối với Trần Diêu cùng Giang Ba một phen chỉ điểm. Đợi đến lúc rốt cuộc hiểu được thời điểm, Trần Diêu hai người bọn họ mình cũng có chút bật cười:

Một mực ở bên cạnh bọn họ xuất hiện, thực sự không phải là Ứng thành tường thành, mà là Thiên Nguyên đầu kỹ tràng bản thân!

"Đạp, đạp, đạp "

Đi vào đầu kỹ tràng dưới chân, Trần Diêu cùng Giang Ba lại một lần nữa {bị}được} tổ tiên Quý Phủ thần công cho rung động thật sâu rồi.

Tại trước mặt bọn họ đấy, là một tòa hầu như có một cái thành nhỏ lớn nhỏ đầu kỹ tràng, chính thể hiện lên hình vuông, đạo đạo tường vây cao vút trong mây, liếc nhìn không thấy đích.

Tại đầu kỹ tràng xuống, đầu người tích lũy động, đại lượng du khách chính vòng quanh đầu kỹ tràng du lãm, mỗi cái đều là vừa đi vừa khen, tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Thật lớn như thế đầu kỹ tràng, thật sự là quá đồ sộ rồi!"

Giang Ba không khỏi cảm thán lên tiếng. Trần Diêu thì là thấp mắt nhìn qua, cách đó không xa tường vây bên cạnh, tựa hồ có một chỗ thật nhỏ lỗ hồng, lập tức cùng Giang Ba cùng một chỗ đi thẳng về phía trước.

"Đầu kỹ người đăng nhập "

Đi vào phụ cận, Trần Diêu mới phát hiện cái này từ xa nhìn lại thật nhỏ lỗ hồng, rõ ràng cũng là một đạo cự đại cổng vòm, chừng mấy trượng cao, chỉ là cùng cao lớn vô cùng tường vây tin tường bắt đầu so sánh, lộ ra thật nhỏ mà thôi.

"Rống! ! !"

Một tới gần nơi này cổng vòm, Trần Diêu đã bị bên trong truyền ra cực lớn tiếng quát tháo cho kinh hãi. Tuy rằng cách xa nhau không biết bao nhiêu đường xá, nhưng tường vây ở trong tầng ngoài cùng đầu kỹ tràng đám khán giả chỉ tiếng quát tháo, đã truyền ra đến bên ngoài.

Đăng nhập chỗ lỗ hồng lên, rậm rạp chằng chịt sắp xếp lấy đội ngũ thật dài, đám đầu giả mỗi cái kích động, hoặc riêng phần mình dò xét, hoặc lẫn nhau thảo luận, đối với sắp tiến vào cái mảnh này khu vực, hiện ra cực cao hứng thú.

"Ồ, hai tên tiểu quý, tìm lỗi đội ngũ đi? ?"

Trần Diêu cùng Giang Ba vừa đứng đến đội ngũ tới hậu phương, thì có vẻ mặt trào phúng "Chính xác Đầu Giả" mở miệng xem thường đứng lên.

"Tiểu đệ đệ đám, nhìn rõ ràng rồi, nơi này là đầu kỹ người đăng nhập chỗ, không phải là quần chúng vào bàn chỗ, đừng tưởng rằng mặc thân đạo bào có thể giả mạo tu sĩ trà trộn vào đến xem so tài rồi, tranh thủ thời gian ngoan ngoan mua phiếu đi đi ~! Ha ha ha ha!"

Người này nói đưa tới không ít người cười nhạo, Giang Ba hơi có chút giận dữ, ngược lại là trước kia tính cách càng thêm nóng nảy Trần Diêu, lúc này lại đặc biệt tỉnh táo, thò tay ngăn lại Giang Ba, khẽ lắc đầu, không còn có cái gì phản bác.

"Diêu huynh, bọn hấn. . ."

Trần Diêu thò tay lay động, căn bản không nhìn tới cái kia người khiêu khích liếc, lệch ra cái đầu nhẹ giọng đối với Giang Ba nói: "Những người này đều là người bình thường, liền tu sĩ cũng không phải, bất quá là ếch ngồi đáy giếng, không hiểu nặng nhẹ mà thôi. Ta và người cái này cùng nhau đi tới, nhận quá nhiều ít khinh thường cùng xem thường? Chẳng lẽ còn quan tâm điểm ấy cái gọi là 'Nhục nhã' sao? Bình tĩnh một chút ~ "

Thấy Trần Diêu cùng Giang Ba không có phản bác cười cười mà qua, người khiêu khích hơn nữa vài câu cũng liền không còn ý tứ, hậm hực quay người tiếp tục xếp hàng.

"A. . . ! ! !"

Không bao lâu, một tiếng cực kỳ bi thảm tiếng kêu thảm thiết truyền đến, phá vỡ đội ngũ bình tĩnh.

"Làm sao vậy làm sao vậy? !"

Tất cả mọi người là thăm dò hỏi thăm, chỉ chốc lát sau, chỉ thấy một gã đầu kỹ kẻ bại bị người cho giờ lên đi ra.

"A. . . A. . . ! ! !"

"Hí...iiii. . .!"

Mọi người thấy đi, đều là hít một hơi lạnh khí: Chỉ thấy người này tay chân đã bị người cho chặt đứt, chính chảy ra máu tươi, rậm rạp bạch cốt lòi ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Càng thêm đáng sợ chính là đầu lâu của chúng nó, không biết {bịđược} loại nào đáng sợ vũ khí gây thương tích, rõ ràng sinh sôi cắn ra một khối lỗ hổng, huyết nhục mơ hồ bộ dạng máu tanh vô cùng, răng cưa hình dáng đứt gãy làm cho người ta da đầu run lên, không đành lòng nhìn thẳng.

"Cứu. . . Cứu ta, cứu ta. . ."

Cái này người thông khô nhẹ giọng kêu thảm, hướng xếp hàng đám đầu già xin giúp đỡ. Nhưng đem mang ra bên ngoài tràng đấu kỹ trảng nhân viên công tác rồi lại không lưu tình chút nào, mặt không biểu tình đem đưa đến cửa "Đầu Già rồi sân chỗ", hướng trên mặt đất một ném, tiếp theo quay đầu rồi đi, về tới đầu kỹ trảng bên trong.

"A. . . A. . ."

Cái này đáng thương Đầu Già không ngừng kêu thảm, nhưng xếp hàng người rồi lại không người dám tiến lên.

"Nôn ọc. . ."

Nhất là cái kia lúc trước khiêu khích Trần Diêu gia hỏa, càng là đầu nhìn thoáng qua, liền xoay người nôn mửa liên tu, toàn bộ người đều co quắp ngã xuống đất, rút cuộc đi không được rồi.

"Ài, thật sự là tàn khốc."

Trần Diêu cùng Giang Ba bao nhiêu cũng coi như trải qua không ít đại chiến, đối với cái này chủng tình cảnh coi như có thể tiếp nhận. Giang Ba than nhẹ một tiếng tiến lên, ở đằng kia kẻ bại trên thân nhẹ nhàng kết "An chữ ấn".

"Cảm ơn. . . Người. . ."

Cái kia kẻ bại ánh mắt trong nháy mắt nhu hòa đứng lên, nhìn trước mắt cái đó và thiện mà anh khí khuôn mặt, cảm kích cổ nặn ra vẻ tươi cười, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, không còn có tỉnh lại.

"Oa. . .!"

Cái kia người khiêu khích cũng chịu không nổi nữa, hô to một tiếng che miệng rất nhanh chạy đi, xa xa rồi đi đội ngũ, cũng không dám nữa quay đầu lại.

"Quá, thật là đáng sợ. . .!"

Người khiêu khích vừa chạy, dẫn tới không ít người đều đánh cho muốn lui lại, nhao nhao thoát ly đội ngũ, không dám lại tiến trận khiêu chiến.

"Thiên Nguyên đầu kỹ trảng, quả thật là cái không nói quy tắc, tùy ý đánh nhau đáng sợ nơi!"

Trần Diêu trong lòng nghiêm nghị, toàn thân máu nóng đều có chút {bịđược} điều động, tựa hồ về tới cái kia vào man chi địa, cùng Duyệt Nhi một đường tu hành thời gian, không phải sinh vừa chết cảm giác rất là kích thích.

"Diêu huynh, người xem ta lấy đã đến cái gì."

Ngay tại Trần Diêu dấy lên ý chí chiến đấu thời điểm, Giang Ba theo Đầu Già đăng nhập chỗ mang tới mấy phần tài liệu. Trần Diêu tiếp nhận nhìn qua, trong đó một trương phía trên rậm rạp chằng chịt viết điều khoản rất nhiều hợp đồng cùng cần biết, qua loa xem qua, cơ bản cũng là một trương giấy sinh tử, chủ quan là Đầu Già tự nguyện tham gia đấu kỹ, sinh tử từ tính mạng, Thiên Nguyên đầu kỹ trảng khái không phụ trách ý tứ.

"Cái này một phần vậy là cái gì?"

Lấy thêm lên một phần khác tài liệu nhìn qua, Trần Diêu phát hiện đây là một phần Thiên Nguyên đầu kỹ trảng cơ bản tấn chức cùng đào thải quy tắc.

"Người thắng tiến, kẻ bại lui, cường giả {vi:là} Vương!"

Tại đây phần quy tắc trang đình, viết một câu nói như vậy.

Nho nhỏ đọc xuống dưới, Trần Diêu phát hiện, hôm nay nguyên đầu kỹ trảng quy tắc chế định có chút kỳ cang, nhìn ra được là đã trải qua không biết bao nhiêu năm tháng ma luyện, cuối cùng mới sàng lọc tuyển chọn đi ra tối ưu phương án.

Đấu kỹ trảng bên trong, mỗi một tầng tường vây {vi:là} giới, là đám đầu già muốn tấn chức làm cho phải trải qua "Cửa khẩu". Mới vào đấu kỹ trảng lúc, gặp tiến hành một trận được xưng là "Ban đầu lần chiến" chiến đấu, kẻ bại trực tiếp đào thải, người thắng căn cứ kia biểu hiện quyết định, có thể đi vào mấy tầng tường vây.

Mỗi một vị Đầu Già thực lực, đều có chuyên nghiệp nhân sĩ tiến hành bình xét cấp bậc. Đánh giá gặp theo Đầu Già chiến đấu không ngừng tiến hành,

thực lúc tiến hành sửa chữa, lấy cầu được nhất chính xác số liệu.

"Cái đó và mập mạp chết bầm nhiệm vụ hệ thống cho điểm cơ chế tuy rằng cụ thể biểu hiện bất đồng, nhưng nguyên lý trên là tương thông đấy."

Bất quá cái này bình xét cấp bậc chế độ còn chưa xong thiện, không ít Đấu Giả đều tận lực giấu giếm thực lực chân thật, vì vậy không thể coi như là thập phần đáng tin cậy.

Dù sao đều 199 lớp lớp vòng vây bức tường, theo trung ương nhất bắt đầu tính lên, Đông Tây Nam Bắc mỗi một bên đều có 100 lớp lớp vòng vây bức tường, Trần Diêu trong tay có chứa "Một trăm" con số vào bản khoán, chính là đại biểu tí mỉ bên ngoài đấu kỹ tư cách bằng chứng

"100, 90, 80, 70. . . 20, 10, 7, 1!"

Lấy 100 làm cơ sở, mỗi 10 tầng {vì: là} một cái cấp bậc, ngoài ra còn có đặc biệt sau cùng bên trong 7 tầng một mình trở thành một cấp bậc, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng bên trong đám đấu giả, {bị: được} chia làm 11 cái cấp bậc.

Mỗi một gã Đấu Giả cũng có thể chiếm hữu một chỗ đấu kỹ tràng, chờ đợi người khác khiêu chiến, hoặc là lựa chọn khiêu chiến càng sâu tầng cao thủ. Trong đó có năm chỗ đấu kỹ tràng, là cực kỳ tồn tại đặc thù, chúng nó theo thứ tự là:

Trung ương nhất đấu kỹ tràng, vạn chúng chú mục chính là trong thế giới một trong —— Thiên Nguyên!

Lấy Thiên Nguyên làm trung tâm, Đông Tây Nam Bắc hướng ra phía ngoài đếm ra 7 tầng, trung ương nhất bốn phía đấu kỹ tràng, nhân thượng chi nhân, cường giả trong cường giả, Thiên Nguyên phía dưới tôn quý nhất vị trí —— tinh vị trí!

Cái này hai loại đặc thù vị trí, tăng thêm bên ngoài tầng tầng lớp lớp 9 chủng cấp bậc, cho đám đấu giả đã mang đến 11 chủng bất đồng danh xưng. Danh xưng, tựa như ngoại giới thế tục trong xã hội chức quan, hay là hàn thanh môn bên trong thuận vị giống nhau, là Thiên Nguyên đấu kỹ tràng bên trong là tối trọng yếu nhất thân phận biểu tượng. Theo bên ngoài đến bên trong, cái này 11 cái danh xưng theo thứ tự là:

"Bình, lĩnh, pháo, xe, ngựa, tin tưởng, sĩ, đem, hồn, mãnh liệt, tinh, cũng chính là tinh vị trí chiếm hữu người, cùng với cuối cùng —— Vương, cũng chính là đoạt lấy Thiên Nguyên siêu tuyệt cường giả!"

Tại bình cấp giai đoạn, kẻ bại sẽ trực tiếp bị loại bỏ, vô luận Đấu Giả thân ở bình cấp thứ mấy trọng tường vây bên trong đều giống nhau.

Nhưng tiến một cấp bậc sau đó, theo cấp Tốt bắt đầu, sẽ xuất hiện tại tường vây bên trong hoặc tiến hoặc lui tình huống rồi. Nói cách khác, tại 90 lớp lớp vòng vây bức tường ở trong, đấu kỹ người thất bại gặp ra bên ngoài rồi khỏi nhất trọng tường vây, người thắng tức thì có thể lựa chọn đi phía trước, trái trước, phải trước ba phương hướng tiến lên, cùng nên trên phương hướng đấu kỹ tràng kẻ có được tiến hành chiến đấu, thủ thắng có thể đạt được kia địa vị, cả hai trao đổi.

"A..., còn có chiến đấu chuẩn bị thời gian, mỗi một lần chiến đấu giữa không được vượt qua ba ngày, người vi phạm coi là buông tha cho chiến đấu, tính {vì: là} thất bại một trận."

Ngoài ra, đấu kỹ tràng bên trong còn có thể "Bình tầng trao đổi", "Cố thủ tại chỗ", "Đôi hướng chọn lựa" vân... vân, quy tắc có chút phức tạp kỹ càng, không đồng nhất một đường.

"Điều huynh, đến chúng ta!"

Ngay tại Trần Diêu cẩn thận nghiên cứu quy tắc, tìm kiếm thích hợp nhất mình và Giang Ba tiến lên phương thức thời điểm, Giang Ba thanh âm tại bên tai vang lên. Giương mắt nhìn qua, trước mắt nguyên bản đội ngũ thật dài, bởi vì cái kia kẻ bại chết thảm mà ly khai hơn phân nửa, quả nhiên đã sắp xếp đã đến, vội vàng thu hồi trong tay tài liệu, theo tay áo trong túi lấy ra vào bản khoán, đưa cho Đấu Giả đăng nhập chỗ một cô thiếu nữ.

"Chúc mừng người, Trần công tử ~" đang hỏi qua Trần Diêu cơ bản tin tức, nhập lại từng cái tiến hành đăng ký sau đó, thiếu nữ tự nhiên cười nói, đem vào bản khoán trả lại cho Trần Diêu, quyền rũ âm thanh nói: "Người đã đã trở thành Thiên Nguyên đấu kỹ tràng chính xác Đấu Giả, mời mau chóng điền dự thi đăng ký bề ngoài, ba ngày bên trong tham dự chiến đấu ~ "

"Vị cô nương này, ta cũng muốn ghi danh."

Thấy Trần Diêu thủ tục xong xuôi, Giang Ba hào hứng vội vàng tiến lên, cầm lấy Trần Diêu vào bản khoán nói.

Không muốn cô gái kia rồi lại như là nhìn cái gì chệch cười tựa như, nhịn không được cười khẽ vài tiếng, thuận miệng mở miệng nói: "Vị công tử này, vào bản khoán chỉ có thể sử dụng một lần, nếu như người cũng muốn vào bản tham dự đấu kỹ mà nói, mời giao phí báo danh ~ "

"Ách. . . Giao phí?"

Trần Diêu cùng Giang Ba nào biết đâu, liền tham dự đấu kỹ đều muốn giao phí, ngây ngốc tất cả đồng thanh hỏi: "Muốn giao bao nhiêu tiền?"

Cô gái kia duỗi ra một ngón tay, tại Trần Diêu cùng Giang Ba trước mặt làm sơ lưu lại, đôi mắt sáng lóe lên, môi son khẽ mở nói: "1000 hai, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng phí báo danh làm một người 1000 lượng bạc. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132:: Dưới mặt đất đấu kỹ tràng

"1000 lượng bạc, ha ha..."

Ứng thành một góc, một cái ít ai lui tới trên đường nhỏ, ngồi cạnh hai người thiếu niên.

Một người trong đó trường bào bông bành, khuôn mặt thanh tú mà đẹp trai, thần sắc lạnh nhạt, nhìn qua liền biết tuyệt không phải phàm nhân.

Tên còn lại tuy rằng tướng mạo cũng có chút anh tuấn, nhưng là vẻ mặt bất cần đời thần sắc, một tay đào lấy rì mũi, vẻ mặt buồn rười rượi thấp giọng lầm bầm

"Hôm nay nguyên đầu kỹ tràng tại sao không đi cướp bóc đây? !"

Trần Diêu tức giận bất bình tức giận mắng một tiếng, dẫn tới đi ngang qua du khách ghé mắt nhìn nhau, tại {bịđọc} Trần Diêu ác hung hăng trợn mắt nhìn vài lần sau đó, vội vàng bước nhanh chạy đi.

"Thật sự là lúc cũng tính mạng vậy. Diêu huynh không cần nhụt chí, cũng không cần chờ ta, người tiên tiến đấu kỹ tràng tham gia trận đấu đi!"

Trần Diêu bên cạnh, Giang Ba tựa hồ đối với loại này không quá lịch sự ngồi xổm tư thế có chút không thích ứng, đứng dậy, ôn tồn khuyên: "Ta nhất định sẽ nghĩ đến biện pháp trừ đến số tiền kia, đi vào đấu kỹ tràng bên trong cùng Diêu huynh kẻ vai chiến đấu đây!"

"Nói cái gì ngốc lòi nói đây." Trần lắc đầu quật cường nói: "Người vì ta mới đến chỗ này, như thế trọng nghĩa tức giận, ta lại có thể nào vứt bỏ người mặc kệ, chú ý tự đi tham gia đấu kỹ? Không nên không nên, tuyệt đối không được."

Giang Ba biết rõ Trần Diêu tính khí quật cường, bất đắc dĩ cười khổ nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Nghĩ biện pháp, tại trong vòng ba ngày, kiếm được 1000 lượng bạc!"

Trần Diêu theo như lời ba ngày, đúng là báo danh tham dự đấu kỹ sau đó, làm cho cho ra ba ngày "Chuẩn bị kỳ". Nếu như tại trong vòng ba ngày, Trần Diêu cùng Giang Ba không có có thể thành công trừ đến 1000 lượng bạc, hơn nữa Trần Diêu không thể bắt kịp trận đấu đấu kỹ mà nói, như vậy Trần Diêu sẽ mất đi tư cách, hơn nữa dựa theo quy tắc, trong vòng nửa năm cũng không được lại báo danh dự thi.

"Ba ngày thời gian, kiếm được 1000 lượng bạc..."

Giang Ba thấp giọng lặp lại một lần Trần Diêu mà nói, cúi đầu thở dài một tiếng nói: "Thật sự là quá khó khăn... !"

"Ách, cái kia..."

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba buồn rầu không thôi, {vìlà} 1000 lượng bạc phí báo danh mà vô đầu thời điểm, một thanh âm tại bên cạnh bọn họ vang lên.

"Nghe nói, nhị vị đều muốn tham gia Thiên Nguyên đấu kỹ tràng đấu kỹ trận đấu, nhưng mà tại phương diện tiền bạc có chút vấn đề... ?"

"Ừ... ? !"

Trần Diêu tức giận ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã ý cười đầy mặt, dáng người hơi mập nam tử đang đứng tại bên cạnh hai người.

"Ha ha, ha ha ha ha..."

Người này khuôn mặt hiền lành, nhưng chẳng biết tại sao, thoạt nhìn luôn luôn một cỗ không nói ra được khôn khéo ý vị, đôi mắt nhỏ híp, cười hi hi tại Trần Diêu cùng Giang Ba trên thân đi dạo, tựa hồ mỗi liếc mắt nhìn, đều có thể theo trên thân hai người ép ra một cái tiền đồng đến.

"Người theo dõi chúng ta?"

Trần Diêu lười biếng mà hỏi, theo vừa rồi người này trong khi nói chuyện sắc mặt không khó phán đoán, gia hỏa này có lẽ từ phía trên nguyên đầu kỹ tràng đăng nhập chỗ cũng đã chú ý tới hai người bọn họ, nhập lại bám theo một đoạn đến tận đây.

"Hặc hặc, vậy làm sao có thể gọi làm theo dõi đây... !" Cái này hơi mập nam tử mặt tròn giờ lên, khoa trương lớn tiếng cười nói: "Cái này gọi là 'Đào móc' "Đào móc " hặc hặc..."

"Đào móc, người con mụ nó là từ xanh bay liệng tốt nghiệp sao?" Trần Diêu tức giận nói một câu ai cũng nghe không hiểu mà nói, nhìn người này cũng không sát ý, cũng không có cái gì rất mãnh liệt địch ý, liền hứng thú thiếu thiếu nói: "Nói đi, mục đích của người là cái gì ~?"

"Hặc hặc, vậy làm sao có thể gọi làm mục đích đây..." Nam tử lại là khoa trương cười nói: "Cái này gọi là 'Cộng thắng " hặc hặc!"

"Là như vậy, ta mới vừa nghe đến hai vị cần dùng gấp tiền, lại là có chí tại trở thành đầu kỹ người cường nhân. Vì vậy kẻ hèn này ngược lại là biết rõ một chỗ có thể tới nhanh tiền, chính thích hợp nhị vị loại tình huống này."

"Đến nhanh tiền?" Trần Diêu cau mày nói: "Chúng ta muốn nhưng không chỉ là nhanh tiền, mà là siêu cấp nhanh tiền! Ba ngày 1000 hai, ở đâu có tốt như vậy việc cần làm a ~ "

"Ha ha, chỉ cần nhị vị đủ mạnh mẽ, không phải nói ba ngày 1000 hai."

Nam tử nói qua, đột nhiên sắc mặt có chút nghiêm túc lên, duỗi ra ba ngón tay, nghiêm mặt nói: "Ba ngày 10000 hai đều có thể kiếm được... !"

"Cái gì... ? !"

Trần Diêu cùng Giang Ba nghe vậy tất cả giật mình, ba ngày 10000 lượng bạc, nếu như người này nam tử lời nói không ngoa, như vậy tiền này đến tốc độ, quả thực so với cướp bóc tiền trang còn tới cũng nhanh!

"Này uy uy, ta nói ~" Trần Diêu hồ nghi nhìn xem người này nam tử, liếc mắt nói: "Tiểu tử người cũng không phải là muốn muốn mang bọn ta đi làm cái gì không đạo đức hoạt động đi? "

"Hặc hặc, vậy làm sao có thể gọi làm hoạt động đây..." Nam tử lần nữa nói ra miệng của mình đầu tiên, lớn tiếng cười nói: "Cái này gọi là 'Hợp tác' ... !"

Sau một nén nhang, Trần Diêu cùng Giang Ba cùng theo một gã không hiểu xuất hiện thần bí nam tử, đi tại Ứng thành cánh bắc một cái trên đường lớn.

"Nhị vị huynh đệ, xem các người chuẩn bị tình huống, chắc hẳn là lần đầu tiên đến Ứng thành, đối là lần đầu tiên tham gia Thiên Nguyên đầu kỹ tràng trận đấu đi?"

Nam tử tại phía trước dẫn đường, đột nhiên như là nhớ tới cái gì tựa như, hơi hơi nghiêng đầu, dùng ánh mắt còn lại thoáng nhìn Trần Diêu, mở miệng hỏi.

"Không sai."

Trần Diêu cùng Giang Ba cũng không giấu giếm, gật đầu hào phóng thừa nhận. Tại cùng theo nam tử này ly khai tại chỗ lúc trước, Trần Diêu đã dùng thần mạch chi động dò xét qua nam tử thuộc tính tình huống, lực lượng 6, nhanh nhẹn 4, thể lực 3, tiền năng Yêu Năng toàn bộ đều là trứng vịt.

Với cái gia hỏa này, là một người bình thường không thể lại bình thường hơi mập con.

"Ha ha, nếu như nhị vị nguyện ý tin tưởng kẻ hèn này mà nói, cùng theo cùng nhau đến đây, cái kia kẻ hèn này cũng liền có qua có lại một cái, hướng nhị vị đại khái giới thiệu một cái Thiên Nguyên đầu kỹ tràng một ít tình huống nội bộ."

Nam tử cười, một bên dẫn đường, vừa lái bắt đầu miệng lưỡi lưu loát giới thiệu.

"Thiên Nguyên đầu kỹ tràng mặc dù đối với đầu kỹ người thù lao là toàn không giới hạn Đại Lục tối ưu đãi, nhưng mà dù sao thân thể số lượng quá lớn, không có khả năng mỗi người, mỗi một cuộc tranh tài đều cho ra khoa trương thù lao. Bởi vì nếu như làm như vậy mà nói, thế tất sẽ xuất hiện một đồng giấu giếm lẫn nhau quan hệ, cố ý lẫn nhau thắng thua trận đấu, kiếm lấy báo thù lao đồ vô sĩ."

"Vì vậy cái loại này 'Đến Thiên Nguyên đầu kỹ tràng tùy tiện đánh cho mấy trận, vận khí tốt có thể phát tài' ý tưởng, là tuyệt đối sai lầm!"

Nam tử quay người quẹo vào một cái ngõ hẻm, quay đầu lại ý bảo Trần Diêu cùng Giang Ba đuổi kịp,... sau nhìn nhau liếc, riêng phần mình nhún vai, đi vào theo.

"Tại trời nguyên đầu kỹ tràng, nếu như đầu kỹ người không thể đạt tới 'Tin tưởng' cấp cấp bậc lời nói, thu hoạch được thù lao là thập phần có hạn đấy. Vì dễ dàng cho tham gia chiến đấu, hơn nữa trước tiên đạt được đối thủ tin tức, bài danh đẳng cấp {các loại chò} tin tức, đại bộ phận đầu kỹ người đều chọn ở tại Thiên Nguyên đầu kỹ tràng bên trong."

"Mà Thiên Nguyên đầu kỹ tràng bên trong trú ngụ cũng không phải là toàn bộ miễn phí cơi mở, Tướng cấp, cũng chính là tiến vào lần đầu tiên 50 lớp lớp vòng vây bức tường lúc trước, đầu kỹ người mỗi một cuộc tranh tài thu hoạch được thù lao, chỉ bắt quá vền vẹn đủ tiền trả một cái phí ăn ở mà thôi."

Nói qua, nam tử, lại dẫn Trần Diêu cùng Giang Ba tại mấy cái trong ngõ nhỏ qua lại rẽ vào mấy vòng, không biết đã đi tới Ứng thành cái gì phương vị.

"Vì vậy nhị vị có thể muốn gấp, thù lao dùng để tiền trả phí ăn ở sau đó, các người còn phải ăn cơm đi? Còn phải uống nước đi? Chưa chừng còn phải nhìn một hai trận người khác trận đấu, thu thập chút ít tư liệu đi? Những thứ này tiêu dùng sử dụng tiền, có được từ đâu tới đây đây?"

Lời của nam tử lời nói làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba lâm vào trầm tư, lúc trước xác thực không có đối với Thiên Nguyên đấu kỹ trảng những chi tiết này vấn đề tiến hành qua cân nhắc, hai người cũng không mang vòng vo liền ra cửa.

Nếu như người này nam tử lời nói không ngoa, như vậy "Tiền sinh hoạt", liền sẽ trở thành hai người tại đấu kỹ trảng bên trong cấm rỗ lớn nhất chương ngại.

"Nếu như tấn thẳng đến Tướng cấp trở lên đây?" Trần Diêu hỏi.

"Hặc hặc, có chí khí!" Nam tử đối với Trần Diêu dựng lên cái ngón tay cái, hồi đáp: "Nếu như nhị vị thật có thể tấn cấp đến Tướng cấp, trở thành cường giả trong cường giả lời nói, như vậy chúc mừng nhị vị! Các người sắp có được miễn phí gian phòng có thể ở, thù lao cũng sẽ trên diện rộng dâng lên, hơn nữa càng là hướng bên trong xuất phát, thù lao lại càng là cao không hợp thói thường!"

"Nhưng mà, " nam tử dừng bước lại, quay đầu lại nghiêm mặt nói: "Tướng cấp trở lên chiến đấu độ khó, cũng là dưới của hãn đẳng cấp làm cho không cách nào so sánh với đây... !"

"Người cũng biết còn rất hơn." Trần Diêu một bên trong lòng yên lặng nhớ kỹ làm cho đi qua lộ tuyến, vừa nói: "Người đến tốt cùng là làm gì đó? Chúng ta bây giờ rút cuộc là muốn đi đâu ?? ?"

"Ha ha..."

Nam tử tại vô cùng vô tận trong hẻm nhỏ xuyên qua hồi lâu, rốt cuộc tại một đường cuối cùng đầu ngõ đứng lại, quay đầu lại nhìn xem Trần Diêu cùng Giang Ba, cười nói: "Ta không phải là Đấu Giả, cũng không phải là cái gì nội bộ nhân viên, chẳng qua là cái làm mua bán nhỏ ~ "

Giang Ba cùng Trần Diêu đều không hẹn mà cùng cảnh giác lên, đồng thời dừng bước lại, hỏi: "Cái gì mua bán?"

Nam tử thần bí cười, thò tay hướng hai người nhìn không tới góc bên trong làm cái "Mời" thủ thế, đặc ý nói: "Cái này mua bán..."

"Đạp, đạp, đạp "

Trần Diêu cùng Giang Ba thuận theo nam tử chỉ phương hướng chậm rãi đi đến, đi ra không xa, liền đã nghe được một hồi đình tai như óc tiếng la. Theo hai người không ngừng tới gần nơi này tiếng la, vài cỗ sát khí cũng xâm nhập mà đến, tuy rằng cái này sát khí không mạnh, nhưng là thật đấu kỹ người mới có khí tức.

"Cái này, đây là... !"

Thẳng đến đi ra cái này góc, Trần Diêu cùng Giang Ba mới nhìn đến nam tử trong miệng theo như lời "Mua bán" :

Tại trước mặt bọn họ xuất hiện, là một tòa quy mô lớn đến không tính được, nhưng nhân khí bạo rạp dưới mặt đất đấu kỹ trảng!

"Rống! ! !"

Đấu kỹ trảng bên trong, tiếng người huyên náo, bầu không khí dị thường nhiệt liệt nóng nãy. Không lớn trận quán từ bên ngoài nhìn lại, giống như là một tòa võ đạo quán, theo nam tử đi vào, bên trong nhưng là có khác Càn Khôn.

"Rống rống! ! Đánh a, đánh a a ! ! !"

Dưới mặt đất đấu kỹ trảng bên trong, bày biện vài chỗ không lớn lôi đài, trên lôi đài, mấy trận vô cùng thâm trận đấu đang cùng với lúc tiến hành.

"Phanh phanh phanh!"

"Vèo!"

Trên lôi đài đấm đấu giả, mỗi cái nghiêm túc mà cuồng nhiệt, trong mắt phun ra khác sắc thái. Bên lôi đài, tràn đầy vây quanh không biết bao nhiêu vòng quần chúng, mỗi cái đều là cuồng nhiệt dị thường, một bên hét to lấy, một bên không ngừng đem bạc ném đến nhà cái trong tay, tham dự thắng bại vấn bài.

"Nhị vị, hoan nghênh đi vào chúng ta dưới mặt đất đấu kỹ trảng!"

Nam tử hai tay một vũng, biểu lộ giống như là tại giới thiệu một kiện bản thân sáng tác đi ra tác phẩm nghệ thuật tựa như, có chút đắc ý cất cao giọng nói: "Nơi đây không có quy tắc, không có thương cảm, không có bất kỳ hạn chế cùng câu thúc, chỉ có thắng cùng công, vô tận cuồng nhiệt, cùng với phong đầy vô cùng thù lao!"

"Đến Ứng thành, bao nhiêu người muốn nhìn Thiên Nguyên đấu kỹ trảng chiến đấu, nhưng đẹp mắt trận đấu cứ như vậy nhiều, phiếu vé nguồn gốc gấp vô cùng ngó. Bình cấp cấp Tốt bên ngoài thi đấu lại không có gì đẹp mắt, vì vậy cùng hãn đi chèn phá đầu tranh đoạt một trương không nhất định cầm lấy được vé vào cửa, còn không bằng đến chỗ này xuống đấu kỹ trảng hào hào phóng tung một phen, đánh bạc thống khoái!"

"Chúng ta không cần vào trảng phí, không cần gì tư cách thân thỉnh, không cần đăng ký, thậm chí không cần tên thật."

Nam tử giống như là nguyên bản trong thế giới một gã kim bài tiêu thụ tựa như, lớn tiếng chào hàng chạm đất xuống đầu kỹ trảng Đầu Giả cái này "Sản phẩm".

"Chỉ cần nhị vị một câu, lập tức liền có thể tham gia trận đấu. Chỉ cần thắng một trận, có thể đạt được 100 lượng bạc thù lao!"

"Một trận thì có 100 hai?!"

Trần Diêu cùng Giang Ba nghe vậy vui vẻ, cái này "Tiêu thụ" quả nhiên không có nói mò, ba ngày 1000 hai, nếu như là tại nơi này, tuyệt đối kiếm đến.

"Nhưng người mới vừa nói, ba ngày liền 10000 hai đều có thể kiếm được kia mà."

"Không sai." Nam tử cười đắc ý nói: "Trận thứ hai thắng lợi, thù lao gấp bội, 200 hai. Trận thứ ba, tiếp tục gấp bội, 400 hai, dùng cái này suy ra. Thua trận đầu không có thù lao, nhưng thắng liên tiếp cũng tùy theo chung kết, có được theo 100 hai bắt đầu tính lên."

Nói xong những lời này, nam tử đã tính trước híp mắt cười cười, nhìn xem Trần Diêu cùng Giang Ba nói: "Như thế nào đây? Không biết hai vị huynh đài có hay không có hứng thú chơi trên một lần?"

"Ha ha..."

Không chờ Giang Ba trả lời, Trần Diêu liền tỉ lệ mở miệng trước, thò tay bóp lấy cổ tay, một bộ kích động biểu lộ nói: "Đã đến nơi này, tức thì an chí, vì sao không thử...?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133:: Nhân nhĩ dạo chơi

"Rống! Giết a đánh a!!"

Ứng thành cánh bắc, không biết vượt qua bao nhiêu bệ ngoạn, đi qua bao nhiêu con đường nhỏ sau đó, liền có thể đến tới một chỗ cùng loại võ quán nơi. Tại đây bên trong võ quán bộ, bày biện không ít lôi đài, vô số quần chúng ở một bên điên cuồng hò hét, quan sát trên lôi đài đầu kỹ người cuộc chiến đấu.

Cái này là cuồng nhiệt dị thường dưới mặt đất đầu kỹ trảng!

"Phanh!"

Lúc này, tại trung ương nhất một chỗ trên lôi đài, một gã dáng người khôi ngô cao lớn, coi như to như cột điện cường tráng nam tử, ở trên, một quyền hung hăng đập vào đối thủ trên sống mũi, đem đối thủ nên thất khiếu chảy máu, kêu thảm ngã xuống lôi đài.

"Tốt! ! !!"

Nam tử cái này tàn bạo một quyền triệt để đốt lên hiện trường đám khán giả cuồng nhiệt tâm tình, mỗi cái ngửa đầu lớn tiếng hô to, nhà cái ra bên ngoài tản ra lấy bạc, càng làm cho thắng tiền đồ khách đám vui.

"Hừ hừ hừ, ha ha ha ha. . ."

Cái kia người thắng hiển nhiên cũng rất hưởng thụ cái này tàn bạo mà máu tanh trận đấu, nhìn xem cuồng nhiệt không thôi đám khán giả, kiêu ngạo lớn tiếng nở nụ cười, ngửa đầu hướng lên trời, một thân cơ bắp từng cục, coi như Chiến Thần hạ phạm, không tốt uy phong.

"Gia hỏa này, thoát nhìn còn giống như không tệ lắm~"

Lôi đài xa xa, Trần Diêu đảo lấy ri mũi nhìn xem trận đấu, trong lòng mơ hồ cũng có một tia hưng phấn cảm giác. Tựa hồ về tới nhập môn thí luyện thứ ba khảo đề lúc giống nhau, từng đôi chém giết tuy rằng mạo hiểm, nhưng mang đến chiến đấu khoái cảm nhưng cũng là tuyệt vời đây.

"Hặc hặc, Diêu huynh còn là như vậy thích nói giỡn." Giang Ba lộ vẻ sàu thâm cười nói: "Bực này mắng phu, nơi nào sẽ là Diêu huynh đối thủ?, ta báo danh dự thi, hồi lâu không cùng Diêu huynh luận bàn, được tại Diêu huynh trước mặt biểu lộ hai tay mới được~"

"Đề ta đánh đi." Trần lắc đầu nói: "Kéo người tới người là ta, muốn đi Thiên Nguyên đấu kỹ trảng người cũng là ta, người cái này phí báo danh, ta đến lợi nhuận ~ "

Nói xong câu đó, không chờ Giang Ba phản bác, Trần Diêu rất nhanh hướng dẫn bọn hắn đến chỗ này hơi mập nam từ ý bảo dự thi, người sau một trương mặt tròn cười nở hoa, liên tục không ngừng cúi đầu khom lưng, trở lại hướng một gã trong trảng tiểu đệ khai báo vài câu, sau đó hướng Trần Diêu ý bảo chờ một chốc một lát.

"Hắc hắc, các người có nghe hay không? Ta không có nghe sai mà nói, cái này tên tiểu quỷ nói mình muốn tham chiến ~ "

"Ha ha ha, thật sự là không biết tự lượng sức mình! Mặc một bộ đạo bào liền cho là mình là tu sĩ sao? ? Nếu như đụng với đá nam A Thiết, chỉ sợ sẽ bị tại chỗ đánh chết đi!"

"Còn không phải sao! Đến Ứng thành dưới mặt đất đấu kỹ trảng khiêu chiến, người còn sớm tám đời đây! Ha ha ha ha!"

Đối mặt quần chúng trào phúng, Trần Diêu sớm đã học xong che đậy cùng bỏ qua, hướng về phía đồng dạng lạnh nhạt không ít Giang Ba cười cười, cũng không để ý tới.

"Huynh đài, tay của người liên tiếp đã đều làm xong, chính là còn có một việc muốn hỏi người một cái."

Hơi mập nam từ mang hoạt một hồi, không kịp thở chạy đến Trần Diêu bên người, thấp giọng hỏi: "Trong chốc lát tham gia trận đấu, người điều khiển chương trình cần báo ra song phương biệt hiệu, huynh đài người chuẩn bị tên gọi là gì? ?"

"Biệt hiệu?" Trần Diêu chẳng hề để ý đem trong tay rì mui "Vèo" bắn đi ra, cười nói: "Gia gia ta đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, gọi ta Trần Diêu liền là. . . !"

Nam tử đáp ứng một tiếng lại chạy ra, không bao lâu, rất xa hướng Trần Diêu ý bảo, thủ tục đã đối phó, trận đấu thứ nhất lập tức liền sẽ bắt đầu.

"Tốt, chur vị các khán giả, ta vừa mới nhận đến một tin tức!"

Lúc này, chỗ giữa trên lôi đài người điều khiển chương trình theo một gã tiểu đệ trong tay tiếp nhận một trang giấy mảnh, nhìn kỹ một chút, cao giọng tuyên bố: "Có một vị mới đến đấu kỹ người, muốn khiêu chiến chúng ta hôm nay trong trảng người mạnh nhất, đá nam A Thiết!"

"Nhé!"

Người điều khiển chương trình lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao, trên lôi đài tự xưng A Thiết ma quỷ cơ người cũng là nhú mày, xung tìm kiếm lấy đến tốt cùng là cái nào tên tiểu tử, đám vừa lên đến liền khiêu chiến bản thân.

"Đá nam A Thiết. . . ? ! Người con mụ nó là ở trên chộc ta đi!"

Trần Diêu bất đắc dĩ lắc đầu, đối với cái này cơ người làm cho lên biệt hiệu có phần chướng mắt, một bên đẩy ra đám người hướng chỗ giữa lôi đài đi đến, một bên lắc đầu nói lầm bầm: "Tầm thường, ác tục, tục không chịu được!"

"Vị này người khiêu chiến, liền là đến từ thần bí Đông châu Nam Vực, thân phụ kỳ năng, người xưng lôi đài tiểu toàn phong —— Trần Diêu! ! !"

"Đi người choáng nha!"

Trần Diêu vừa lên đài chợt nghe đến người điều khiển chương trình tự tiện cho mình cũng lấy một cái ác tục vô cùng danh hào, dưới sự giận dữ phát tay một quyền sẽ đem người điều khiển chương trình cho đánh bay.

"Ha ha ha ha. . . Lôi đài tiểu toàn phong? ? Ta xem là trong chốc lát cũng bị A Thiết đánh chính là biến thành tiểu toàn phong rồi a! ! !"

"Chính là chính là, quả thực cười chết người rồi! Nếu như là tiểu toàn phong mà nói, liền tranh thủ thời gian thừa dịp hiện tại trốn đi! Nếu như {bị được} A Thiết một quyền đánh trúng, người cái kia nhỏ thể cốt chỉ sợ gặp tại chỗ mệt rã rồi!"

"Tại đây nhỏ thể cốt, không dùng A Thiết ra tay, ta đều có thể đem hắn đánh thành thịt vụn á!"

Dưới lôi đài đám khán giả đối với Trần Diêu xuất hiện có chút bất mãn, xem ra cái này đá nam A Thiết tại dưới đất này đấu kỹ trảng nhân khí khá cao, tựa hồ coi như là một cái tiểu minh tinh rồi.

"Đá nam A Thiết, gần nhất ba ngày thắng liên tiếp sáu trận, đã có 6300 hai thù lao! Là cường giả trong cường giả, dưới mặt đất đấu kỹ trảng vinh quang!"

Cái kia người điều khiển chương trình cũng là chống đỡ đánh, đứng dậy không khe hở nói, nói tiếp, lập tức lại dùng phản khởi vô cùng âm điệu tiếp tục giới thiệu song phương tình huống.

"Mới đến Trần Diêu, thật sự là vận khí không tốt, đụng với mạnh như vậy cường giả, cuối cùng gặp chẳng biết hươu chết về tay ai, thắng bại bao nhiêu đây? ? Trận đấu lập tức bắt đầu! ! !"

"A a ! ! !"

Đám khán giả điên cuồng reo hò, cái loại này cuồng nhiệt tâm tình làm cho Trần Diêu cũng có chút rất nhiều hưng phấn lên. Nhưng cái này một tia hưng phấn, theo thần mộc chỉ đồng dò xét, trong nháy mắt lại bị dập tắt.

"Lực lượng 21, nhanh nhẹn 19, thể lực 14. . . A..., đang bình thường trong đám người mà nói, đã là bất khả tư nghị thân thể cấp bậc. Nhưng so với tu sĩ mà nói, tôi đa bất quá là hàn thanh môn mặt cung hai huynh đệ cái kia Liên Mi trình độ mà thôi."

Trần Diêu thừa cơ nhìn khắp bốn phía, đem mắt khác trên lời đài đám đầu giả cũng đều dò xét một phen, phát hiện dưới đất này dấu kỹ trảng tiêu chuẩn xác thực không cao, hiện trường trừ mình ra cùng Giang Ba bên ngoài, không có bất kỳ một gã chính thức tu sĩ.

"Có lẽ mắng phu chi tranh, chú ý từng quyền đến thịt, loại này thị giác trùng kích cùng khoái cảm, mới đưa tới cao như vậy nhân khí đi!"

"Này, tiểu quý."

Ngay tại Trần Diêu phân tích dưới mặt đất dấu kỹ trảng thực lực tiêu chuẩn thời điểm, A Thiết mở miệng.

"Coi như ngươi không may, trận đầu liền đụng phải ta, tại thủ hạ ta, ngươi liền một hiệp đều qua không được." A Thiết toàn thân cơ bắp đều tại run run, khí thế hung hăng cười lạnh nói: "Ta sẽ một quyền sẽ đưa ngươi quy thiên, không để lại một tia tình cảm. . . !"

"Ha ha."

Trần Diêu mặt không biểu tình cười cười, không có trả lời, mà là chú ý tự tại trên lời đài nóng đứng dậy, áp chân bóp vai, hoạt động chết đi được.

"Tiểu tử ngươi. . . !"

A Thiết có chút tức giận, huyết Thái Dương chỗ nổi gân xanh, tức giận nói: "Ngươi thật sự muốn chết phải không? ! !"

"Ha ha xấu hổ a." Trần Diêu một bên đề nặng chân, một bên cười nói: "Hôm nay vừa tới quý đây, tàu xe mệt nhọc, muốn sống động một cái gân cốt, bằng không thì trong chốc lát gấp rút gân đây."

Hoạt động hoàn tất, Trần Diêu đem hai tay chống đã đến sau lưng, kiêu ngạo đứng a đường sắt: "Thời gian một nén nhang."

"Ngươi nói cái gì? ?" A Thiết {bịđọc} Trần Diêu cử động làm cho văng đầu não, cau mày nói: "Tiểu quý ngươi chớ để chơi bịp bợm, ngoan ngoan {bịđọc} ta đánh chết là được!"

"Một nén nhang thời gian ở trong." Trần Diêu hứng thú thiếu thiếu nói: "Ta hai tay có thuộc tại sau lưng, tuyệt không úc động một cái, chỉ cần tại một nén nhang thời gian ở trong, ngươi có thể gặp được ta một cái, bất luận cái gì bộ vị cũng có thể, coi như là ngươi thắng."

"Cái gì. . . ? !"

Trần Diêu lời nói này, cũng bị người điều khiển chương trình nghe vào trong tai, người sau về mặt bất khả tư nghị biểu lộ, lớn tiếng lập lại một lần Trần Diêu mà nói, kích động hiện trường quần chúng tâm tình, dùng khoa trương ngữ điệu nói: "Cái này Trần Diêu, chẳng lẽ là điên rồi sao? ? ?"

"Nếu như đã đến giờ rồi, ngươi còn không có đụng phải ta một cái mà nói."

Trần Diêu không để ý đến người điều khiển chương trình lời nói, chú ý tự tiếp tục nói: "Ta sẽ duỗi ra một ngón tay, đem ngươi bắn bay. . . !"

"Ngươi, nói, cái, này. . . ! ! !"

A Thiết đã sắp giận điên lên, toàn thân cơ đều căng thẳng lên, nộ khí cùng sát khí tràn đầy mà ra, hầu như muốn đem Trần Diêu cho bao phủ. Liền lời đài phụ cận đám khán giả đều cảm thấy cái này cỗ sát khí, nhao nhao tránh lui vài bước, không dám dựa vào là thân cận quá.

"Tất cả mọi người đã nghe được, tất cả mọi người đã nghe được đi!" Người điều khiển chương trình khoa trương la lớn: "Cái này Đông châu Nam Vực cường giả thần bí, thiếu niên Trần Diêu, rõ ràng đối với vô địch đá nam A Thiết khẩu xuất cuồng ngôn! Hắn đến tới cùng là điên cuồng bố trí, hay là thật người mang tuyệt kỹ? ?"

"Hôm nay dưới trời đất dấu kỹ trảng tiết mục cuối cùng, A Thiết đối với Trần Diêu, hiện tại. . ."

Toàn trường đều ngừng lại rồi hô hấp, đám khán giả thờ mạnh cũng không dám thở gấp, hiện trường yên tĩnh một cây châm roi xuống mặt đất đều có thể nghe thấy.

"Hừ. . . Hừ. . ."

A Thiết ồ ồ tiếng hít thở truyền đến, mang theo vô biên sát khí đem Trần Diêu bao phủ, một đôi mắt huyết hồng, hầu như muốn tràn ra tơ máu đến.

"Ta đạn ~"

Trần Điều thì là vẻ mặt nhẹ nhõm, thò tay đem một khối rì mũi bắn ra, công bằng vừa vắn đã rơi vào A Thiết trên đầu mũi.

"Hô a a a. . ."

A Thiết đã tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt, một đôi thiết quyền cầm chăm chú đấy, coi như hai khối ngoan đá, tùy thời chuẩn bị đánh tới hướng trước mắt đáng giận Trần Điều.

"Bắt đầu! !"

"Nhảy!"

Người điều khiển chương trình ra lệnh một tiếng, A Thiết đã gấp khó dần nổi, một bước đạp xuống điên cuồng về phía trước đánh tới, toàn bộ người coi như một đầu Man Ngưu, khí thế hung hăng thẳng đến Trần Điều mà đến.

"Ồi chào nha thiếu chút nữa đã quên rồi bắt tay công đến phía sau."

Trần Điều thì là không nhanh không chậm, đem hai tay công đến sau lưng, một đôi mắt nhăm chán nhìn xem A Thiết, vẫn không nhúc nhích chờ đối phương tiến lên.

"Cái này. . . Cái này cái này cái này Trần Điều huynh đệ vì cái gì không né không tránh? ! !"

Dưới lời đài, hơi mặt nam tử có chút nóng nảy, cho rằng Trần Điều chẳng qua là cái hào nhoáng bên ngoài giả hòa, nhìn như đã tính trước, trên thực tế rồi lại không có chút thực lực. Nếu thật là như thế, chính mình một phen khuyên bảo, có thể đã toàn bộ nước dội lá khoai rồi.

"Ha ha, Điều huynh còn là như vậy mê."

Giang Ba nhưng là nhẹ nhõm cười cười, căn bản không nhìn tới lấy so tài tiến triển, chú ý tự ở một bên tìm một chỗ ngồi ngồi xuống, bắt đầu thưởng thức lên cái này võ quán kiến trúc phong cách đến.

"Trần, Điều. . . Nạp mạng đi! ! !"

Đang khi nói chuyện, A Thiết đã đi tới Trần Điều trước mặt, một đôi thiết quyền mang theo vô biên lửa giận oanh ra, hung hăng đánh tới hướng Trần Điều cái kia mặt không biểu tình mặt.

"Ài ~ "

Ngay tại A Thiết song quyền đập trúng Trần Điều trong nháy mắt, người sau rồi lại cúi đầu than nhẹ một tiếng, ngay sau đó chuyện bất khả tư nghị, tại A Thiết xuất hiện trước mặt.

"Hô "

Một hồi gió nhẹ thổi qua, trước mắt hấn Trần Điều, không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134:: Cường giả cùng người phạm

"Hô "

Một hồi gió nhẹ thổi qua, đá nam A Thiết trước mặt cái kia kiều ngạo đến cực điểm vóc dáng nhỏ, rõ ràng hư không tiêu thất, đột nhiên không thấy bóng dáng!

"Thật nhanh!"

Đá nam A Thiết trong lòng cả kinh, bất khả tư nghị mờ mờ hai mắt, xác định bản thân cũng không nhìn lầm hoặc là sinh ra ảo giác, cái này Trần Điều, quả thật là ở trước mắt hấn ngọt như thể biến mất, không biết tung tích!

"... !"

Bên cạnh lời đài đám khán giả cũng là đột nhiên không còn âm thanh, mỗi cái mở to hai mắt nhìn, lần lượt từng cái một miệng đều đã trương thành hình chữ O, như thế nào đều không thể tin được cái này nhìn như yếu đuối thiếu niên, lại có lấy như thế bất khả tư nghị tốc độ.

"Đạp "

Ngay tại A Thiết mê mang thời điểm, một tiếng nhẹ nhàng bước chân rơi xuống đất thanh âm, tại phía sau hân vang lên.

"Người đang ở đây đánh chỗ nào đây?"

Trần Diêu hai tay vẫn như cũ công tại sau lưng, một bộ hứng thú thiếu thiếu bộ dạng, bất đắc dĩ rũ cụp lấy ánh mắt, nhìn xem A Thiết rộng lớn lưng, nhẹ giọng khiêu khích.

"Hảo tiểu tử!"

Đá nam A Thiết mặc dù chỉ là phạm nhân, nhưng ở trong phạm nhân, hân thể thuật tuyệt đối là vượt qua nhân loại bình thường tồn tại. Dưới mặt đất đấu kỹ tràng trà trộn một đoạn thời gian, ngoại trừ ngẫu nhiên xuất hiện đến chơi phiếu vé tu sĩ bên ngoài, còn theo không có người có thể đánh bại hân.

Lúc này Trần Diêu rồi lại hơi hốt tránh khỏi hân nhất kích tất sát, thậm chí ngay cả tàn ảnh đều không có để lại, như thế vô cùng nhục nhã, A Thiết lại có thể nào tiếp nhận?

"Ta đánh chết người!"

"Oanh "

A Thiết lập tức xoay người lại, quay người đồng thời một cái thiết quyền chém ra, nhìn cũng không nhìn, liền thẳng đến Trần Diêu đầu.

"Tốt ~ chậm ~ a ~ "

Trần Diêu ra vẻ khoa trương ngáp một cái, lẳng lặng chờ đợi A Thiết nắm đấm đi vào phụ cận, đang ở đó quyền phong sắp đánh trúng khuôn mặt của hân thời điểm, bước chân đạp mạnh, vào một cái lại không thấy.

"Cái này... ? ! !"

Lần này đám khán giả tất cả đều nhìn rõ ràng rồi, cái này Trần Diêu xác thực không có sử lừa gạt, cũng không có hữu dụng cái gì thấp kém Chưởng Nhân pháp, mà thật sự chờ đợi A Thiết đánh trúng bản thân trong nháy mắt, mới đạp động bước chân, một cái nghiêng người liền nhẹ nhàng linh hoạt tránh qua, tránh né một kích này.

"Đạp đạp "

Trần Diêu bước chân đạp động, toàn bộ người coi như một đường gió tấp, tại A Thiết bên người gào thét mà qua, bất quá ba bước, cũng đã lần nữa đi tới A Thiết sau lưng, cuối cùng còn lười biếng duỗi lưng một cái.

"Ha ha ~ thiếu nợ ~ "

"Đáng giận... ! ! !"

A Thiết đã bị Trần Diêu cử động cho triệt để làm phát bức rồi, không do dự nữa, hai mắt ra sức theo sát Trần Diêu tốc độ, thật vất vả mới xác định người sau vị trí. Ngay sau đó liền lại là một quyền chém ra, mang theo lấy vô biên lửa giận, muốn đem Trần Diêu đầu cho tại chỗ nổ nát.

"Vèo "

Mà Trần Diêu tức thì như trước không nhanh không chậm, một bên ngáp, một bên nghiêng người tránh né, liền hai chân đều không có cách mặt đất, đầu hơi hơi nghiêng người, tựa lấy vượt qua thường nhân tốc độ tránh khỏi một quyền này.

"Vẫn chưa xong đây!"

A Thiết đã biết rõ Trần Diêu lấy tốc độ tăng trưởng, một quyền này quyền kinh không lão, liền lập tức thu hồi, cùng lúc đó khác một cái nắm tay cũng oanh đi ra, đối diện lấy Trần Diêu tránh né phương hướng mà đi.

"Ồ, xem ra liên tục chiến đấu một đoạn thời gian mà nói, phạm nhân cũng có thể có nhất định được chiến đấu dự phán năng lực, làm ra tương đối tinh vi liên kích a."

Trần Diêu lông mày mở ra, đợi đến lúc A Thiết quyền thứ nhất triệt để thu hồi, thứ hai quyền còn chưa tới vị trí trong nháy mắt, lại là một cái nghiêng người, lại lần nữa tránh thoát một quyền.

"Lại đến!"

A Thiết cũng không nhụt chí, song quyền tiếp tục huy động, một phen liên đả kích ra, mỗi một quyền đều tại dự phán Trần Diêu trốn tránh phương hướng, coi như hàng loạt hoá pháo, thế công kéo dài không dứt.

"Suru suru suru "

Bực này công kích lại ở đâu vào được rồi Trần Diêu pháp nhãn? Chỉ thấy kia không ngừng biến hóa đáng người, quyết định chú ý hai chân không hề cách mặt đất, vền vền dựa vào thân thể biên độ nhỏ đong đưa, liên tránh được sở hữu công kích.

Trần Diêu tránh né rất có kỹ xảo, mỗi một lần đều là đợi đến lúc A Thiết nắm đấm sắp oanh đến bản thân trong nháy mắt mới trốn tránh, tạo thành hiệu quả chính là A Thiết nắm đấm, nhìn như mỗi một cái đều muốn đánh trúng Trần Diêu, rồi lại dù sao vẫn là sai một ly. Người ở bên ngoài xem ra, tựa hồ thực lực của hai bên chênh lệch cũng không lớn, A Thiết chỉ là vận khí kém đi một tí, còn có thủ thắng cơ hội tựa như.

"Phen này liên kích coi như không tề, cùng nguyên bản thế giới tay quyền anh có liều mạng."

Trần Diêu lầm bầm một câu A Thiết nghe không hiểu mà nói, bản thân tức thì cũng nhớ lại nguyên bản trong thế giới, quyền kích trong trận đấu] đấm tuyền thủ tránh né phương thức, thỉnh thoảng nghiêng người, xoay người, quay đầu, trốn tránh, lấy một phen hoa lệ vô cùng động tác, vừa tránh thoát A Thiết toàn bộ công kích.

"Oanh oanh oanh oanh oanh "

"Suru suru suru "

A Thiết liên kích không ngừng, Trần Diêu ngáp trốn tránh, tình cảnh xem ra đặc sắc lộ ra, làm cho lời đài phụ cận đám khán giả đều nhìn mắt choáng váng.

"Cái này... Đây là cái gì ma quỷ thân pháp? ? Như thế biên độ nhỏ động tác, lại có thể tránh thoát A Thiết tình thế bắt buộc liên kích, đây quả thực là thần hồ kỳ kỹ!"

Có người nhìn không được mở miệng tán thưởng, những thứ này cả ngày trà trộn ở dưới đất đấu kỹ trảng, không biết nhìn bao nhiêu đặc sắc so tài đám khán giả, dù là dù thế nào bất bẻ, cũng bị Trần Diêu biểu diễn làm cho thuyết phục, nói không nên lời nửa câu không tốt đến.

"Oanh "

"Vèo "

A Thiết cuối cùng một quyền chém ra, toàn thân khí lực đều bị phen này liên kích cho đã tiêu hao hết, ngăn không được miệng lớn thở dốc, khom người xuống, trên trán rịn ra từng điểm mồ hôi.

"Liên phạm nhân mà nói, cũng không tệ lắm rồi ~ "

Trần Diêu cũng không đành lòng quá mức đả kích đối phương, về mặt vô tội tán thưởng một câu, nhưng những lời này lại làm cho A Thiết càng là nổi giận không chịu nổi.

"Làm sao có thể... Lúc trước ta cũng không phải là không có cùng tu sĩ đối chiến qua, chỉ cần không phải Thiên Nguyên đấu kỹ trảng cao cấp trong trận đấu] những cái kia siêu cấp cao thủ, vô luận người nào đều không thể nào làm được tại công kích của ta xuống hai chân cũng không cách mặt đất. Cái này vốc dáng nhỏ, thật sự là mạnh không hợp thói thường!"

A Thiết phần nộ đầu giằng co trong một giây lát, liền biến thành mơ hồ sợ hãi, nhìn trước mắt cái này đào lấy rỉ mũi về mặt nhảm chán thiếu niên, trong lòng lần thứ nhất sinh ra một cái ý nghĩ:

Ta đánh không thắng với cái gia hỏa này!

Giữa hai người chênh lệch coi như cái hào rộng, không chỉ có là A Thiết, liền đám khán giả cũng cảm thụ đi ra. Đấu kỹ trảng phương diện thì là lập tức hiện trường điều chỉnh tỉ lệ đặt cược, Trần Diêu thủ thắng tỉ lệ đặt cược không ngừng hạ thấp, tựa hồ liền đấu kỹ trảng phương diện cũng đã vững tin, Trần Diêu tất thắng không thể nghi ngờ.

"Giang Ba ~ còn có bao nhiêu thời gian ~?"

Thấy A Thiết tựa hồ có chút nhụt chí, Trần Diêu biết rõ nhất định phải lại kích thích đối phương một cái, giữa đầu hướng ngồi ở một bên mỉm cười xem cuộc chiến Giang Ba hỏi.

"Điều huynh, còn có nửa nén hương ~ "

Giang Ba cũng là mừng rỡ kia làm cho, như vậy xem ra, chỉ cần Trần Diêu thắng trước mấy trận, 1000 lượng bạc lập tức có thể tới tay. Nghe được Trần Diêu vấn đề, nhìn nhìn một bên lư hương, cấp ra như vậy trả lời thuyết phục.

"Còn có một nửa giờ lúc giữa a, như vậy quá làm khó dễ người."

Trần Diêu buồn rầu gãi gãi đầu, hối hận bản thân phương hướng mới không có đem thời gian nói đôi ngán một chút, thoáng suy tư một cái, đột nhiên như là tựa như nghĩ tới điều gì, hai mắt sáng ngời nói: "Như vậy đi, A Thiết, ta lại cho ngươi một chân tốt rồi!"

"Ngươi nói cái gì... ? ! ! !"

A Thiết quả thực liền phôi đều muốn tức điên rồi, cái này Trần Diêu hai chân không rời mà cũng thì thôi, rõ ràng còn đưa ra nếu làm cho một chân. Ý tứ nói đúng là chỉ có một chân rơi xuống đất, Kim Kê Độc Lập cũng có thể né qua bản thân sở hữu công kích, cái này quả thực là lời nói vô căn cứ!

"Thu "

Trần Diêu quả thật thu hồi một chân, chân sau chạm đất, hai tay vẫn như cũ chống tại sau lưng, lộ ra cả người lẫn vật vô hại đáng tươi cười, vẻ mặt ngây thơ đứng a đường sắt: "Như thế nào đây? Có muốn thử một chút hay không nhìn?"

"Ngươi... ! ! !"

A Thiết ở đầu chịu được bức này vũ nhục, cảm nhận được lời đài phụ cận đám khán giả nóng rực ánh mắt, trong lòng sợ hãi hể quết là sạch, lại lần nữa bạo giận lên, trong mắt phun ra vô biên lửa giận, hét lớn một tiếng lại lần nữa đột kích.

"Oanh oanh oanh!"

Lúc này đây A Thiết là sử dụng ra toàn bộ sức mạnh nhĩ, thế công càng thêm nhanh chóng hung mãnh, bức này trọng quyền nếu nện ở một đầu mãnh hổ trên thân, chỉ sợ cũng có thể đem đôi phương xương cốt cắt đứt mấy cây.

"Không tệ lắm ~ "

Trần Diêu nhưng là hơi chút hưng phấn một chút đứng lên, hai mắt cẩn thận nhìn chăm chăm vào A Thiết quyền đường, thân thể rất nhỏ đang đưa đứng lên, coi như một cái con lật đật, tại nguyên chỗ bắt đầu với lắc lư vận động.

"Sưu sưu sưu "

Tại Trần Diêu thân thể lắc lư phía dưới, A Thiết mỗi một quyền đều rơi vào khoảng không, vô luận A Thiết như thế nào nỗ lực, như thế nào nhanh hơn quyền tốc độ, nhưng lại ngay cả Trần Diêu một chỗ vật áo đều không chạm được, đôi đũa đề cập đánh trúng đối phương rồi.

"Thật mạnh... Thật mạnh! !"

Cái này liền phụ cận đám khán giả cũng bắt đầu phản bội, nhao nhao trợn to mắt nhìn lời đài, hưởng thụ lấy trước mắt hiếm có hoa lệ biểu diễn, đều muốn đuổi kịp Trần Diêu động tác. Nhưng lại ngay cả kia tàn ảnh đều nhìn không rõ lắm, chỉ thấy một cái nhìn như gầy yếu thân ảnh không ngừng lắc lư, thân hồ kỳ kỳ tránh khỏi A Thiết sở hữu công kích.

"A a a a ! ! !"

A Thiết đã lâm vào điên cuồng trạng thái, song quyền bạo liệt lấy lửa giận, không ngừng vung quyền đột kích, cũng không cố trên cái gì mặt mũi hoặc là tự tôn, chỉ là không ngừng ra quyền, mỗi một quyền đều thẳng đến Trần Diêu thân thể đích từ huyết chỗ hiểm.

Nhưng mà Trần Diêu nhưng là như trước nhàn nhã dạo chơi, không, liền là chân đều không có cách mặt đất, chỉ là lắc lư thân thể, đi theo A Thiết công kích, hoàn mỹ né tránh. Kia thân pháp chỉ ma quỷ, tốc độ chỉ làm cho người ta sợ hãi, làm cho người ta ghen hòng nhìn trần trối, không thể tin được.

"Điên rồi, điên rồi! Thiếu niên này đã điên rồi! !"

Người điều khiển chương trình cũng là khoa trương kêu to, tại hân dưới mặt đất đấu kỹ trảng hành nghề cái này mấy năm bên trong, còn chưa bao giờ thấy qua như thế cấp Sứ Thi cái khác biểu diễn, liền với kiến thức rộng rãi hân cũng không khỏi được lớn tiếng tán thưởng, tự thẹn không bằng.

"Của ta nhanh nhẹn lật ra hân gấp ba nhiều, tăng thêm lúc trước chiến đấu phụ trợ hệ thống huấn luyện, lần lượt cuộc chiến sinh tử ma luyện, cùng với Huyền Tự Quyết mang đến thần thức tăng lên, dù là đối thủ là ngang cấp nhanh nhẹn cao thủ, ta cũng có lòng tin nhẹ nhõm tránh thoát. Cái này A Thiết tiêu chuẩn, còn là kém quá xa một ít."

Trần Diêu trong lòng đối với mình thực lực bây giờ cũng có nhận thức mới, cái này A Thiết cùng mình so sánh với, quả thực chính là một trời một vực, dù là lại Kim Kê Độc Lập cái ba ngày ba đêm, hơn nữa hai cái A Thiết vậy công, mình cũng có lòng tin không bị đánh tới một cái.

"Diêu huynh, đã đến giờ a ~ "

Giang Ba một tiếng nhắc nhở, Trần Diêu nghiêng người tránh thoát một quyền, tiếp theo ngửa đầu nhìn qua, chỉ thấy lư hương bên trong hương đã sắp cháy hết, liền vươn ra hai tay duỗi lưng một cái, đảo mắt nhìn về phía A Thiết, khẽ cười nói: "Ngươi xem, đã đến giờ rồi."

"Ta..."

A Thiết còn chưa kịp phản ứng, cũng cảm giác trước mắt một đen, một đạo tàn ảnh hiện lên, ngay sau đó cái ót nhĩ một hồi kịch liệt đau nhức truyền

đến, toàn bộ người {bịđược} một cổ không thể kháng cự lực lượng khổng lồ bắn bay, kêu thảm ngã rơi xuống lối đài bên ngoài.

"... A a a ! ! ! !"

Trần Diêu một cái chỉ đạn bay vô địch đá nam A Thiết, thắng được đầu cuộc tranh tài thắng lợi, toàn bộ dưới mặt đất đấu kỹ trảng toàn trường sôi trào, quần chúng, A Thiết, người điều khiển chương trình, liền cái kia hơi mập người tiến cử đều triệt để mất choáng váng, cả tòa trận trong quán bạo phát ra kinh người tiếng gọi ầm ĩ, tất cả mọi người lâm vào điên cuồng!

"Đạp "

Trần Diêu thì là mỉm cười hướng mọi người phát tay thăm hỏi, nhẹ nhàng linh hoạt nhảy xuống lối đài, đi đến người tiến cử bên người, nhẹ cười hỏi:

"Trận tiếp theo lúc nào đánh? Tiền lúc nào cho? ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135:: Ai có thể ngăn?

"Trận tiếp theo lúc nào đánh? Tiền lúc nào cho? ?"

Trần Diêu dưới mặt đất đấu kỹ trảng một trận chiến thành danh, hơi hốt đánh bại sáu thắng liên tiếp đá nam A Thiết, lấy được tiến vào Ủng thành đến nay trận đầu thắng lợi.

"... Thiên tài, thiên tài ! ! !"

Đấu kỹ trảng bên trong, đám người mới vừa từ vừa rồi để cho bọn họ khiếp sợ không thôi trong chiến đấu phục hồi tinh thần lại, mỗi cái như ở trong mộng mới tỉnh, không ít người còn nhất thời khó có thể tiếp nhận A Thiết đã bị thua sự thật, chậm rãi lắc đầu, nhìn xem nhảy xuống lối đài Trần Diêu há hốc mồm.

"Thiên tài Trần Diêu, trong nháy mắt thủ thắng, một trận chiến thành danh, Ủng thành vô địch! !!"

Người điều khiển chương trình khoa trương hét to lấy, nói qua vô cùng khoa trương câu nói, kích động đám khán giả tâm tình. Toàn bộ dưới mặt đất đấu kỹ trảng thoáng cái sôi trào lên, tất cả mọi người nhiệt liệt thảo luận, đối với Trần Diêu chỉ trích, dường như gặp được một cái cao thủ vô địch, lần thứ nhất xuất hiện trên giang hồ tựa như.

"Chích "

Hệ thống thanh âm nhắc nhở tại Trần Diêu trong đầu truyền ra, nhìn kỹ, nguyên lai là đã lấy được 50 chia xuống đất xuống đấu kỹ trảng danh vọng, loại này hư danh tuy rằng nhìn như vô dụng, nhưng am hiểu sâu trò chơi chỉ đạo Trần Diêu biết rõ, có lẽ là một loại danh vọng đạt tới nhất định được trị số lúc, có thể dẫn phát phản ứng dây chuyền, bắt được cái nào đó Ân Tằng Nhiệm Vụ, vì vậy cũng vui vẻ được kia làm cho.

"Này này, ta hỏi người đây ~" trần xa nhìn về mặt ngọc trệ người tiến cử, thò tay tại kia trước mắt quơ quơ, hỏi: "Trận tiếp theo lúc nào đánh? Tiền lúc nào có thể cho ta? ?"

"A... ? Ách... Ách!"

Hơi mập nam sừng sốt một hồi, giống như qua hồi lâu mới hiểu được Trần Diêu mà nói là có ý gì tựa như, có chút hoảng sợ mà lại hưng phấn nhìn trước mặt cái này quái vật, nơm nớp lo sợ hồi đáp: "Ta ta ta, ta lập tức an bài trận tiếp theo trận đấu, về phần tiền, tiền, thắng liên tiếp lúc kết thúc tiền trả, hoặc là người lựa chọn rời khỏi thời điểm chi, tiền trả."

"Tốt, trận tiếp theo chiến đấu càng nhanh càng tốt, chúng ta tiền dùng ~ "

Trần xa rung đùi đắc ý nói, người tiến cử nghe xong lập tức liên tục không ngừng cúi đầu khom lưng, chạy đến một bên chuẩn bị thủ tục đi.

"Nhặt được bảo rồi, nhặt được bảo rồi!"

Vừa ly khai Trần Diêu bên người, người tiến cử thật hưng phấn không thể tự chủ rồi, một đôi híp mắt thả ra kim quang, béo thối khoái : nhanh chân tốc

độ vận động, cao thấp chuẩn bị lấy, muốn mau sớm cho Trần Điều an bài đến tiếp sau trận đấu.

"Ta đây đấu kỹ trảng mới mở cửa bắt quá thời gian mấy tháng, đào đã đến nội thành nổi danh người điều khiển chương trình, chuyên nghiệp đoàn đội, hiện tại thiếu nhất đúng là hiểu chiến người! Lúc trước cái kia đá nam A Thiết, cũng là ta theo kia dưới hán đấu kỹ trảng đào đến đây, coi như là nhắc lên một lớp nhỏ **, quần chúng nhân số rõ ràng gia tăng, tiền đặt cược nước chảy cũng là nước lên thì thuyền lên."

"Mấy ngày nay đám khán giả rõ ràng đối với A Thiết đấu pháp có chỗ chán ghét, nhiệt tình không bằng lúc trước tặng vọt rồi, ta cũng là bắt đắc dĩ mới nghĩ đến đến Thiên Nguyên đấu kỹ trảng đăng nhập chỗ thử thời vận. Không nghĩ tới a không nghĩ tới... Hắc hắc..."

Một bên hồi tưởng đến đoạn thời gian này đến nay "Gây dựng sự nghiệp" gian khổ, một bên {vì là} Trần Điều làm bắt tay vào làm liên tiếp, người tiến cử trong lòng là trong bụng nở hoa, một trương mặt tròn đều nhanh bài trừ đi ra mặt đã đến.

"Ta quả nhiên là nhận lão thiên gia chiếu cố nam tử, rõ ràng cho ta rót xuống như vậy cái {Cây rụng tiền}, a ha ha ha ha! !"

Người tiến cử nhin không được cười ra tiếng, dẫn tới đám khán giả nhao nhao ghé mắt, cho rằng cái này đấu kỹ trảng tiểu lão bản đã điên rồi, nhao nhao tránh ra một cái lối đi mặc kệ đi qua, người tiến cử đành phải tranh thủ thời gian cúi đầu khom lưng, bồi thường lấy khuôn mặt tươi cười.

"Ta muốn kiếm nhiều tiền rồi, lập tức sẽ phải kiếm nhiều tiền rồi! Các phụ lão hương thân, ta lập tức có thể áo gấm về nhà, cưới vợ hào phú con gái một, đi đến nhân sinh đỉnh phong á..., nhớ tới còn có chút nhỏ kích động đây! Ha ha ha ~!"

Tại người tiến cử cuồng nhiệt thao tác phía dưới, rất nhanh người điều khiển chương trình mà bắt đầu lớn tiếng tuyên bố, vừa rồi nhẹ nhõm chiến thắng A Thiết thân bí thiếu niên Trần Điều, đem sẽ tiếp tục tham chiến, sau nửa canh giờ sẽ tiến hành trận chiến thứ hai, đám khán giả đã có thể bắt đầu ném rồi!

"Trần Điều cố gắng lên!"

"Trở thành dưới mặt đất đấu kỹ trảng chi Vương, ta nhưng làm toàn bộ gia sản đều áp tại trên người của người nữa a, nhất định phải thắng được đi a! !"

"Vô địch vô địch, Trần Điều vô địch!"

Trần Điều cái này một trận chiến thành danh sau đó, đám khán giả bồn tẩu bầm báo, ngăn ngừa nửa canh giờ ở trong, dưới mặt đất đấu kỹ trảng nhân số liền tăng lên gấp đôi, nho nhỏ trận trong quán càng thêm kín người hết chỗ, mọi người nhao nhao nhiệt liệt thảo luận, hướng không nhìn thấy trận chiến đầu tiên kẻ đến sau giới thiệu Trần Điều là như thế nào thân hồ kỳ kỳ trốn tránh công kích, thì sao khí phách một cái chỉ đạn bay A Thiết, nói nước bọt bay tứ tung, tựa hồ đứng ở trên trận không phải là Trần Điều, mà là chính bọn hán tựa như.

"Tốt! Trần Điều trận chiến thứ hai, hiện tại bắt đầu!"

Sau nửa canh giờ, người điều khiển chương trình một tiếng hô to, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào chỗ giữa lối dài, thậm chí ngay cả phụ cận mặt khác trên lối dài chính đang đối chiến đám đấu giả, cũng đều nhao nhao dừng tay lại trên sự tình, nóng bỏng chú ý cái này vận chúng chú mục chính là một trận chiến mở ra.

"Đạp đạp "

"Vèo "

Cái này vị thứ hai người khiêu chiến, thực lực cùng lúc trước A Thiết tương đối, đối với Trần Điều mà nói cũng là một bữa ăn sáng, căn bản không phải động thủ có thể ăn xong lau sạch. Thu hồi lúc trước chơi tâm, Trần Điều nhẹ nhàng thoái mái tiếp tục trận đấu, mấy cái trốn tránh sau đó, làm ra mấy lần độ khó cao thể thuật biểu diễn, dẫn tới mọi người thét lên liên tục, hiện trường bầu không khí lại một lần nữa đạt đến đỉnh cao nhất.

"Ta đạn ~ "

Chơi chán sau đó, Trần Điều nhanh chóng xuất kích, lóe lên thân đi vào đối phương bên cạnh thân, đối với đối phương hoảng sợ ánh mắt mỉm cười, thò tay một ngón tay bắn ra, lần nữa đem đối thủ trực tiếp đạn bay ra ngoài, ngã xuống đến lối dài bên ngoài.

"Trần Điều thắng lợi! Trong nháy mắt thủ thắng! Nhị liên thắng! ! !"

Người điều khiển chương trình khoa trương hô to lấy, mọi người càng là lâm vào điên cuồng, thắng tiền hô to không thôi, không tin tà ử rử. Đấu kỹ trảng buồn bán lời cái đây bồn đầy bát, dẫn tới người tiến cử là cười nở hoa, không được hướng xung quanh đám khán giả thờ dài cười làm lạnh.

"A a a! Trần Điều, ta cấp cho ngời sinh hầu tử! !"

Đám khán giả đã triệt để điên cuồng, như thế thân hồ kỳ kỳ biểu diễn, cho dù là thua tiền đều thấy qua nghiệm. Mỗi cái vung tay hô to, cái gì từ nhi đều đi ra.

"Trận thứ ba!"

Người tiến cử thao tác phía dưới, chiến đấu an bài tốc độ cực nhanh, bắt quá sau nửa canh giờ, Trần Điều cuộc tranh tài thứ ba lại bắt đầu rồi. Lúc này đấu kỹ trảng bên trong nhân số đã so với Trần Điều cùng Giang Ba mới tới lúc nhiều hơn gấp bội, mọi người trong mắt lóe ra cuồng nhiệt thần thái, mỗi cái trừng mắt nhìn to, không thể tin được bản thân thấy hết thảy.

Trần Diêu chiến đấu không ngừng, thắng liên tiếp không ngừng tích lũy, người điều khiển chương trình từng tiếng hò to, đám khán giả lần lượt hò hét, làm cho cả đấu kỹ trảng bầu không khí đi tới đỉnh cao nhất.

"Xinh đẹp quét đường chân! Người thắng, Trần Diêu!"

"Đạn Chi thần công lại hiện ra giang hồ! Người thắng, Trần Diêu!"

"Xa hoa không trung né tránh, bất khả tư nghị trở tay đây chường! Người thắng, Trần Diêu! !"

...

Mỗi một cuộc tranh tài qua, quần chúng số lượng cũng sẽ tăng thêm một ít. Si mê với dưới mặt đất đấu kỹ quần chúng cùng đồ khách đám, nhao nhao theo toàn thành các nơi chạy tới dưới đất này đấu kỹ trảng, {vì:là} Trần Diêu một trận lại một trận thắng lợi hò to không thôi. Cái này phi thường nào nhiệt tình cảnh thấy được người tiến cử một trương mặt tròn đều muốn cười ra nếp may đã đến, không ngừng phát tiền lấy tiền, vội vàng chết đi được.

"Vương Giả Trần Diêu, một ngày năm chiến, toàn bộ thù thắng, lịch sử làm cho không thấy!"

Thứ năm cuộc tranh tài sau khi chấm dứt, Trần Diêu mang theo một bộ bất cần đời đáng tuổi cười hướng đám khán giả phát tay ý bảo. Người điều khiển chương trình ra sức lớn tiếng tuyên truyền, đám khán giả mỗi cái đều hưng phấn dị thường, Trần Diêu nghiễm nhiên đã trở thành dưới đất này đấu kỹ trảng bên trong minh tinh thần tượng, dẫn tới vô số thét lên, thậm chí ngay cả như thường ngày không quá quan sát đấu kỹ so tài trong thành thiếu nữ đều nghe thấy theo gió mà đến, mỗi cái nhìn chăm chăm vào hoa đào mắt thấy Trần Diêu biểu diễn, hưng phấn đầy mặt ửng đỏ.

"Ngày 1 ở trong, 5 trận thắng liên tiếp, 3100 lượng bạc tiền thưởng, đây quả thực là..."

Người tiến cử đã cao hứng toàn thân đều muốn run rẩy đi lên, trừng trừng mắt nhìn xem Trần Diêu không ngừng biểu diễn, vui. Vừa nhìn thấy Trần Diêu kết cục, vội vàng tiến lên hỏi han ân cần, sợ nhầm trúng vị gia này mất hứng đến mặt khác đấu kỹ trảng đi, nói cái gì đều nguyện ý đáp ứng.

"Trận tiếp theo đây?" Trở lại Giang Ba bên người, Trần Diêu cùng người sau thở dài tương kháng, một bên nhìn xem phụ cận thiếu nữ xinh đẹp đám bọn chúng si điên trạng thái, thầm nghĩ trong lòng bao nhiêu cái xinh đẹp nhất, một bên hỏi người tiến cử nói: "Trận tiếp theo lúc nào?"

"Haha, hặc hặc, ha ha ha ~"

Người tiến cử liên tục không ngừng đi vào Trần Diêu bên cạnh thân, một bên vì kia bóp lấy bả vai, một bên nịnh nọt nói: "Hôm nay, hôm nay trận đấu đã kết thúc, lão đại, người người người, người ngày mai còn có thể đến a? ?"

"Cái gì? Kết thúc? ?"

Trần Diêu có chút bất mãn lắc đầu, cau mày nói: "Thế nhưng là ta còn không có đánh đủ a! Tiếp tục so với tiếp tục so với!"

"Cái kia, lão đại, là loại này..."

Người tiến cử vội vàng giải thích nói: "Chúng ta cái này đấu kỹ trảng tuy nhỏ, nhưng là có điều lệ chế độ. Một gã Đấu Giả, một ngày tối đa đấu có thể tham gia năm cuộc tranh tài, lúc trước vì để cho người liên tục tham chiến, ta đã hồng mất không ít quy củ, không thể liên này đến tuyến đều thù không được rồi."

"Người xem như vậy được hay không được, đêm nay người trước nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai, ngày mai ta nhất định an bài mạnh nhất Đấu Giả đến cùng người so với, cho người đánh thông khoái! Hặc hặc, ha ha ha..."

"Một ngày chỉ có năm trận a..."

Trần Diêu khẽ lắc đầu, bất đắc dĩ nói: "Cái kia cũng chỉ có thể như thế đi ~"

"Diêu huynh, người đã Liên Doanh năm trận, đã có hơn ba nghìn lượng bạc tiền thưởng rồi, gì không thấy tốt thì lấy, chúng ta mau chóng đi báo danh Thiên Nguyên đấu kỹ trảng trận đấu?"

Giang Ba đề nghị: "Theo cứng rắn trên thực lực mà nói, Thiên Nguyên đấu kỹ trảng bên trong Đấu Giả, trình độ sẽ phải cao hơn rất nhiều đi!"

"Ừ, nói thì nói như thế ~" Trần Diêu suy nghĩ một hồi nói: "Nhưng mà dù sao chúng ta cũng có ba ngày thời gian chuẩn bị, ở chỗ này cũng rất có ý tứ đấy, không bằng dùng ba ngày này háo hạo vui cười vui lên, nhiều lời ít tiền đồ dự bị cũng là tốt."

"Hặc hặc không sai không sai, lão đại nói không sai!"

Người tiến cử vội vàng tiếp lời, sợ cái này tới tay cá vàng chạy đi.

Tại người tiến cử trong nội tâm, kỳ thật sớm đã ra động tác tính toán nhỏ nhặt: Cái gì một ngày năm trận các loại, quy định quả thật có, nhưng là chính bản thân hắn với tư cách tiểu lão bản, phá hư điểm ấy quy củ không đáng kể chút nào.

Như vậy hẳn vì sao nhất định phải làm cho Trần Diêu ngày mai lại đến đây? Nguyên nhân kỳ thật rất đơn giản

"Trải qua hôm nay trận đấu, Trần Diêu danh khí đã truyền ra ngoài, trải qua một đêm thời gian lên men, đợi đến lúc những thứ này hiện trường đám khán giả trở về đêm Trần Diêu sự tỉnh vừa nói, ngày mai lại đến thời điểm, nhất định sẽ có thêm nữa quần chúng cùng đồ khách, ta có thể kiếm được nướng tay á!"

Đám này người tiến cử đập vào bàn tính, bên kia Giang Ba rồi lại là không có suy nghĩ nhiều, gật đầu nói: "Nói cũng đúng, nếu như Diêu huynh như vậy có hào hứng, như vậy ta Giang mỗ người cũng tới chơi một chút tốt rồi."

"A... ?"

Người tiến cử nghe xong lại mắt choáng váng, cái này Giang Ba thoát nhìn không thể so với Trần Diêu yếu, nếu quả thật tham ngộ chiến, hai gã vô địch cường giả đột nhiên xuất hiện, cái này mảnh lối có thể đã chừng không thể lại chừng á!

"Vị huynh đài này, ta Giang mỗ người còn chưa đã tham gia hôm nay trận đấu, có hay không cũng có năm lần cơ hội đây?"

Giang Ba tươi sáng cười cười, tao nhã hữu lễ mà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136:: Danh chấn Ủng thành

Ngày kế tiếp sáng sớm, Trần Diêu cùng Giang Ba nếm qua Ủng thành quả vật, đập vào ợ đi vào dưới mặt đất đấu kỹ tràng thời điểm, tình cảnh trước mắt đem hai người triệt để nhìn ngây người.

"Đã đến đã đến, bọn hắn đến rồi ! !"

Cái này mới phát dưới mặt đất đấu kỹ tràng bốn phía, ô ô mệnh mông vây đầy người, quần chúng, đồ khách, Đấu Giả, thậm chí còn lại đấu kỹ tràng người khiêu chiến đám, nhao nhao nghe tin lập tức hành động, chạy tới cái này không có danh tiếng gì nhỏ đấu kỹ tràng, mỗi cái đều muốn nhìn một chút ngày hôm qua đột nhiên xuất hiện hai gã vô địch cường giả, đến tốt cùng là hạng gì thuộc loại trâu bò.

"Chính là bọn họ hai người sao? ? Thấy thế nào đứng lên không thể nào lợi hại bộ dạng a!"

Có người hiển nhiên là mới tới đây, đối với chuyện phát sinh ngày hôm qua tình không hiểu nhiều lắm, vừa nhìn thấy cái gọi là vô địch cường giả là hai gã nhìn như yếu đuối thiếu niên, trong nội tâm lập tức liên phạm vào nói thầm.

"Tuyệt đối không sai! Chính là bọn họ hai người!"

Có nhìn ngày hôm qua so tài người, lập tức hạ giọng đối với bên người "Người mới" đám nói ra: "Các người là không biết, hai người này thoát nhìn giống như không có gì đặc biệt, nhưng mà thực lực thật sự là mạnh không hợp thói thường!"

"Cái kia cái đầu cao một chút, vẻ mặt lạnh nhạt đấy, gọi là Giang Ba. Ngày hôm qua tham chiến sau đó, năm trận thắng liên tiếp, một cái chiết phiến dùng xuất thần nhập hóa, đối thủ cũng không kịp dụng phải vật áo của hắn, đã bị hắn nhẹ nhõm đánh bại, không hề có lực hoàn thù!"

"Ồ, thiệt hay giả a? Thật sự có lợi hại như vậy? ?" Đối với "Người từng trải" giới thiệu, "Người mới" đám hiển nhiên không tin lắm trang phục, hồ nghi nói: "Kia kia cái đào rì mũi đây này? Thoạt nhìn liên đàn độn đấy, cũng có lợi hại như vậy sao? ?"

"Xuyt! Người điểm nhẹ!"

"Người từng trải" chứng kiến Trần Diêu tựa hồ nghe đã đến cái gì, quay đầu lại có chút bất mãn mà lại lười nhác nhìn bọn hắn liếc, gấp vội vờn tay che cái kia không che đầy miệng "Người mới" miệng, hạ giọng nói: "Người kia gọi là Trần Diêu, nếu bàn về thực lực, chỉ sợ còn tại đẳng kia Giang Ba phía trên!"

"Ngày hôm qua năm cuộc tranh tài, cái tên đáng sợ này quả thực chính là nhân nhả dạo chơi, đi dạo đường cái tựa như treu đùa đối thủ, thậm chí từ đầu tới đuôi đều không sao cả chính thức động tới tay, hoặc là một cái chỉ đạn bay, hoặc là quét đường chân trực tiếp quét lật, đối thủ không có chút cơ hội, đã bị hắn cho làm!"

"Bà mẹ nó, thật sự có lợi hại như vậy sao? ?"

Trải qua ngày hôm qua trận đấu, Trần Diêu cùng Giang Ba thanh danh, trong vòng một đêm ngay tại Ứng thành dưới mặt đất đấu kỹ trảng kẻ yêu thích trong hội truyền ra.

"Vương Giả Trần Diêu", "Tiên cốt Giang Ba", hai cái này ác tục danh hào càng là một đêm lúc giữa truyền khắp Ứng thành các đại dưới mặt đất đấu kỹ trảng, dẫn tới vô số cao thủ kích động, muốn cùng hai người này quyết đấu một phen.

"Đánh cho năm cuộc tranh tài, lại tăng lên 200 điểm dưới mặt đất đấu kỹ trảng danh vọng, không biết cái này danh vọng tích lũy đến bao nhiêu mới có thể dẫn phát Ân Tàng Nhiệm Vụ?"

Trần Diêu trong lòng cũng là có chút chờ mong, nếu như mình như vậy không đi Thiên Nguyên đấu kỹ trảng, chỉ ở dưới đất này đấu kỹ trảng trà trộn mà nói, nói không chừng cũng có thể trở thành Ứng thành dưới mặt đất đấu kỹ trảng trong lịch sử một cái danh nhân.

"Không nên không nên, Duyệt Nhi còn không có cứu ra, ta đây bắt quá là vì kế tiếp tàn khốc chiến đấu làm chuẩn bị nóng người, lợi nhuận chút ít vòng vo mà thôi, không thể {bị đờ} cái chỗ này cho trói buộc rảnh tay chân."

Tại trong lòng lặng yên suy nghĩ một hồi, Trần Diêu cùng Giang Ba xuyên qua đám người, chậm rãi đi vào đấu kỹ trảng bên trong.

"Bá "

Nhìn thấy hai vị cường giả đã đến, đám khán giả nhao nhao nhường ra một cái lối đi, một đôi trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt cùng kỳ kỳ, hưng phấn cùng đợi cái này hai tên thiếu niên lại sẽ cho ra như thế nào biểu diễn.

"Hặc hặc, ha ha ha, các lão đại, các người có thể tính đến rồi! !"

Vừa tiến vào đấu kỹ trảng, người tiến cử cái kia ngó mặt tròn lền lập tức cùng nhau đi lên. Đờ đờ vô số người ao ước tươi đẹp không thôi ánh mắt, có chút quen thuộc cùng Trần Diêu Giang Ba bắt chuyện đứng lên.

"Các người nhìn, các người mau nhìn, hôm nay cái này nhân số, quả thực muốn đem nơi đây cho chen lấn phát nổ!"

Người tiến cử hưng phấn mang theo Trần Diêu cùng Giang Ba ngắm nhìn bốn phía, đấu kỹ trảng bên trong xác thực phi thường náo nhiệt, vô số người đang tại nóng bỏng chờ đợi hôm nay trận đấu. Không ít nhân thủ trong nắm chặt vừa mới mua được vé vào cửa, hưng phấn cùng người bên cạnh thảo luận ngày hôm qua tình hình chiến đấu, còn thỉnh thoảng đối với Trần Diêu cùng Giang Ba chỉ trỏ, tựa hồ nhìn thấy gì đại minh tinh tựa như.

"Toàn bộ mua, toàn bộ mua! Sớ hữu gia sản, toàn bộ mua Trần Diêu trong vòng ba chiêu thắng bàn! ! !"

Cũng không có thiếu người, trong tay thì là cầm lấy Đại đại túi tiền, tại hạ rót tiểu đệ chỗ hô to gọi nhỏ lấy đặt cược, sợ đã chậm một bước tỉ lệ đặt cược biến hóa, kiếm được tiền lại gặp giảm bớt rất nhiều.

"Trần Diêu, Trần Diêu! Nhìn nơi đây! Chúng ta ủng hộ người, người nhưng nhất định phải thắng a! !"

"Giang Ba thật là quá tuần rồi, ôi chao nha thật sự là xấu hổ... Ôi chao bọn tỷ muội các người nhìn, hấn nhìn ta hấn nhìn ta! !"

Hai người bên người, cuồng nhiệt đám khán giả hô to gọi nhỏ lấy, hướng hai người dận dò.

Trần Diêu là mừng rỡ kia làm cho, cười hắc hắc bày ra các loại tạo hình cùng đám khán giả ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, dẫn phát từng trận hoan hô. Mà Giang Ba tức thì thẹn thùng rất nhiều, có chút xin lỗi khẽ vuốt cằm, chỉ là mỉm cười hướng mọi người gật đầu ý bảo.

Gần nửa canh giờ về sau, {các loại chờ} Trần Diêu cùng Giang Ba đều nóng người hoàn tất, người tiến cử hướng người điều khiển chương trình dựng lên cái ngón tay cái, người sau ngàng hiểu, nhảy lên nhảy lên lên lời dài, lớn tiếng hướng đám khán giả tuyên bố.

"Chư vị nhìn quan, cảm tạ các người sáng sớm đến đây bản đấu kỹ trảng quan sát trên lịch sử kích thích nhất tốt nhất nhìn hoa lệ nhất đấu kỹ biểu diễn. Hôm nay, chúng ta nhân vật chính đã vào vị trí của mình, kế tiếp, trận đấu... Bắt đầu! ! !"

"Rống a a! ! !"

Đám người khoa trương cao giọng hoan hô, tại đây cuồng nhiệt vô cùng bầu không khí phía dưới, Trần Diêu tỉ lệ trước đáp lên lời dài, một bên hướng đám khán giả phát tay thăm hỏi, một bên cùng đợi từng cái một người khiêu chiến đến đây đánh lời dài.

Đợi đến lúc đối thủ lên đài, Trần Diêu dùng thần tốc chi đồng rất nhanh điều tra nhìn một chút, thực lực so với ngày hôm qua đối thủ hơi mạnh mẽ đi một tí, nhưng vẫn như cũ chưa đủ nhìn, liền dứt khoát nghĩ ra các loại điểm quan trọng đến giải trí đại chúng, khiến cho cuộc so tài này ** thay nhau nổi lên, dẫn tới đám khán giả điên cuồng hô to, hầu như muốn đem cái này đấu kỹ trảng nóc nhà đều cho lật ngược.

Không dùng tay, không dùng nửa người, không tránh né ngạnh kháng sớ hữu công kích... Trần Diêu biểu diễn thiên phú đã nhận được thật lớn phóng thích, tại đây một tác vuông trên lời dài, nghĩ ra không ít mới lạ thú vị điểm quan trọng, từng cái đều có thể dẫn tới đám khán giả điên cuồng hô to, tình cảnh đã đặc sắc lại có thú vị.

"Đến đến đến, mới ném đã bắt đầu, đại gia đến đánh cuộc một keo nhìn một cái, trận tiếp theo Trần Diêu gấp dùng chân trái còn là đùi phải công kích? Trên thân cái nào bộ vị khả năng trong quyền? Nửa người trên lại sẽ làm ra mấy lần trốn tránh? ? Mau tới đặt cược rồi, mua định rồi tay, mua định rồi tay a! !"

Phối hợp với Trần Diêu biểu diễn, người tiến cử tự nhiên không có buông tha cái này tốt vợ vết của cái cơ hội, không ngừng ý bảo các tiểu đệ nghĩ ra mới điểm quan trọng đến cung cấp đồ khách đám đánh bạc. Rất nhiều rất nhiều bạc theo đồ khách đám bọn chúng trong túi áo rút đi ra, toàn bộ rơi vào đầu kỹ tràng tiền trong rương, thấy được người tiến cử là nét mặt tươi cười như hoa ăn thịt người, cao hứng sau răng cảm đều muốn lộ ra rồi.

"Người thắng, Trần Diêu!"

"Người thắng, Trần Diêu!"

"Người thắng, vô địch chi Vương, Trần Diêu! ! !"

Người điều khiển chương trình một lần lại một lần tuyên bố Trần Diêu chiến thắng, dẫn tới hét lên liên tục, vô luận là quần chúng, đồ khách, người tiến cử, còn là các cô nương, đều đã lấy được thật lớn thỏa mãn, cảm nhận kích thích không ngừng, như thể Thần cấp biểu diễn, quả thực thể hệ làm cho hiếm thấy!

Một buổi sáng xuống, Trần Diêu lại dễ dàng thắng được ba trận thắng liên tiếp, hệ thống nhắc nhở không ngừng truyền đến, ba trận tích lũy phía dưới, Trần Diêu dưới mặt đất đầu kỹ tràng danh vọng lại gia tăng lên 300 điểm, thậm chí còn đã lấy được 20 điểm Ứng thành danh vọng, đã có thể tính làm là Ứng thành chi một người trong nho nhỏ danh nhân rồi.

"Đánh xong kết thúc công việc, buổi chiều tiếp tục ~!"

Ba cuộc tranh tài đánh xong, thời gian đã tới gần giữa trưa, Trần Diêu hoạt động lấy bả vai đi xuống lồi đài, trên đường đi cùng quần chúng đồ khách đám phát tay ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, nhìn thấy cô nương xinh đẹp trả hết trước trên choker hai câu, dẫn tới các cô nương đầy mặt ửng đỏ, mỗi cái đều vắn vẹo vòng eo, hận không thể làm cho Trần Diêu hiện trường liền đem các nàng ăn.

Nghỉ ngơi một hồi, đã ăn cơm trưa, Trần Diêu cùng Giang Ba lại lần nữa trở lại đầu kỹ tràng, hiện trường tình cảnh so với buổi sáng lại càng thêm khoa trương vài phần:

Chỉ thấy nho nhỏ này đầu kỹ tràng đã hoàn toàn được bao phủ, đầu kỹ tràng bên ngoài trên đường, cũng đứng đầy mộ danh mà đến quần chúng đồ khách, tất cả mọi người tại nóng bỏng thảo luận buổi sáng tình hình chiến đấu, thoát nhìn giống như là nguyên bản trong thế giới xuân vận đoạt phiếu vé giống nhau, bầu không khí nhiệt liệt cực kỳ khủng khiếp.

"Buôn bán lời buôn bán lời buôn bán lời buôn bán lời..."

Người tiến cử trong mắt đã tràn đầy bạc, cái này từng cái một quần chúng đồ khách, tại hần xem ra chính là một cái cái hoạt động nhiều tiền Giáp Tử, chỉ cần Trần Diêu cùng Giang Ba vừa ra tay, có thể khiến cái này tiền Giáp Tử ngoan ngoãn mở miệng, bên trong bạc tiền giấy đều biết bay tiền miệng túi của mình.

"Cái này người thật đúng là không ít, xem ra đại gia đối với chúng ta rất là chờ mong a!"

Vừa nhìn thấy nhiều người như vậy, Trần Diêu cái này người đến diễn thì càng dừng cảm rồi, cùng Giang Ba cười cười nói nói đi tới đầu kỹ tràng, cùng người tiến cử đơn giản thẩm tra đối chiếu quá hạn lúc giữa buổi diễn {các loại:chờ} tin tức, sau đó mọi người ở đây tiếng hoan hô ở bên trong, đã bắt đầu nóng người.

"Diêu huynh, xế chiều hôm nay chúng ta nhưng phải hảo hảo biểu diễn một phen a ~ "

Giang Ba cũng bị khí này không khí nhận thấy nhuộm, mỉm cười cùng Trần Diêu đối mặt, hai người đều là ngẫm hiểu, lẫn nhau gật đầu, rất nghiêm túc chuẩn bị buổi chiều trận đấu.

"Bành!"

Mọi người ở đây chờ mong, Trần Diêu Giang Ba nóng người, bầu không khí nhiệt liệt vô cùng trong lúc mấu chốt, đột nhiên đầu kỹ tràng một cánh cửa hông bị người hung hăng đẩy ra.

"Đạp, đạp, đạp "

Nghiêng cửa mở ra sau đó, đi tới một gã nam tử, vóc dáng không cao, khí thế cũng rất là kiêu ngạo, ngăm nhìn bốn phía một vòng, chứng kiến tất cả mọi người chú ý tới mình xuất hiện sau đó, thỏa mãn mà lại kiêu ngạo lớn tiếng nói:

"Là cái nào tên tiểu quý dám nói khoác mà không biết ngượng tự xưng dưới mặt đất đầu kỹ tràng Vương Giả a? ? Lập tức cút ra đây cho ta nhận lấy cái chết! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137:: Đá quán

"Các ngươi nơi đây người nào mạnh nhất? Là cái nào tên tiểu quỷ dám nói khoác mà không biết ngưng được xung dưới mặt đất đấu kỹ trảng Vương Giả a? ?"

Đến người khí thế hung hăng, một câu gào thét chấn động mọi người cũng không dám nói lời nói, mỗi cái đều ngơ ngác nhìn người tới, không biết ý nghĩa muốn vì sao.

"Làm cho hắn lập tức cút ra đây cho ta nhận lấy cái chết!"

Câu nói sau cùng nói ra, mọi người giờ mới hiểu được người tới Lai Ý:

Với cái gia hỏa này, là tới đá quán đấy!

"A..., liên loại địa phương này đều có người đá quán a, thật sự là không nghĩ tới."

Trần Diêu nhỏ giọng lầm bầm, thuận tiện dùng thần mộc chi đồng nhìn thoáng qua. Người tới tuy rằng cũng là tu sĩ, nhưng thực lực lại hết sức kém phát triển, cùng Trần Diêu Giang Ba căn bản không có ở đây một cái trục hoành lên, liên cũng không có để ý, chú ý tự tiếp tục nóng người, không để ý đến.

"Là gia hỏa nào, không muốn làm rùa đen rút đầu, cút ra đây cho ta nhận lấy cái chết!"

"Bành!"

Đến người khí thế không giảm, tiếp tục lớn tiếng ồn ào lấy, còn vùng quyền đập vỡ nửa bên cửa hông, ý kia lại rõ ràng bất quá, chính là muốn cảm Trần Diêu khai đao, đá quán đánh lui dài.

"Vâng... Là các ngươi!"

Lúc này, một bên người tiến cử cũng đã nghe được dị động, vội vàng chạy đến nhìn qua. Vừa nhìn thấy mặt của đối phương, thật giống như gặp được ngôi sao tai họa tựa như, vẻ mặt thống khổ mà lại bất mãn thần tình, lớn tiếng nói: "Các ngươi cũng không nên quá phận rồi! Ta cùng các ngươi không oán không cừ, chưa từng đến các ngươi ba sông đấu kỹ trảng đá quán, hiện nay các ngươi rồi lại lừa gạt đến tận cửa, đến tận cùng là cái mục đích gì!"

"Nguyên lai là đồng hành."

Giang Ba cũng hiểu rõ ra, khẽ gật đầu nói.

"Hừ, ta còn tưởng rằng là ai đó! Nguyên lai là ngươi không biết xấu hổ tiểu tử!"

Người tới chứng kiến người tiến cử, tựa hồ âm thầm thở dài một hơi, xác định bản thân không có tìm sai đối tượng tựa như, khí điểm càng là khoa trương vài phần, trong tay vãn cửa tiện tay một ném, tức giận nói: "Hôm nay ta tới đây đây, không phải là đại biểu ba sông mà đến, mà là nghe nói các ngươi nơi đây đã đến cái tự xưng là tuyệt đỉnh cao thủ gia hỏa, vì vậy đặc biệt đến 'Chiêm ngưỡng chiêm ngưỡng'."

"Thà chó của ngươi cái rằm!"

Người tiến cử tức giận toàn thân run rẩy, một trương trên mặt tròn thịt mỡ run run, cả giận nói: "Có thể tìm được như thế nào cấp bậc Đấu Giả, toàn bộ bằng riêng phần mình nỗ lực, có thể mang đến như thế nào hậu quả, cũng không thể có nửa câu oán hận, đây đều là đi bên trong quy củ bất thành văn."

"Các ngươi ba sông là uy tín lâu năm con, lớn đấu kỹ trảng, nhiều năm như vậy tích lũy, còn như vậy thiếu kiên nhẫn? Ta xem các ngươi chính là chứng kiến chúng ta đã tìm được hiểu chiến người đồ mắt, đều muốn nện chúng ta trảng tử. Cái gì đá quán chiêm ngưỡng, tất cả đều là thôi lảm!"

"Áy da da, đồng hành khi dễ, lão áp mới, lớn áp nhỏ." Trần Diêu rất có hứng thú nhìn xem hai người đối thoại, khóe miệng lộ ra mỉm cười nói: "Nguyên lai liền dưới mặt đất đấu kỹ trảng loại này ngành sản xuất, đều tồn tại hiện tượng như vậy a."

"Đoán chừng là chúng ta xuất hiện sau đó, dưới đất này đấu kỹ trảng nhân khí đột nhiên bạo rạp, dẫn tới mặt khác uy tín lâu năm đấu kỹ trảng đồ mắt đi!" Giang Ba phân tích nói: "Tuy rằng đá quán luận bàn gì gì đó, tại đấu kỹ trảng giữa cũng không phải là hiếm thấy việc lạ, nhưng như thế trắng trợn, tại buôn bán thời gian đến đá quán, rồi lại hiển nhiên là dụng tâm kín đáo a."

"Không sai." Trần Diêu gật đầu nói: "Ta đoán chừng gia hỏa này là muốn đang tại quán chúng cùng đồ khách đám bọn chúng trước mặt, đánh bại chúng

ta, thậm chí mượn có đại náo một trận, đem cái này đầu kỹ trảng đều cho hủy đi, sau đó triệt để phá hủy cái này đầu kỹ trảng tồn tại, theo rẽ trên chèn ép mới phát lực lượng, giảm bớt đối thủ cạnh tranh."

"Các người đi, các người lập tức đi ra ngoài cho ta!"

Hai người phân tích lúc, người tiến cử chạy tới đối phương trước mặt, mặt tròn run lên nói: "Chúng ta bây giờ không chào đón các người, muốn đá quán, trong đêm lúc không có người lại đến!"

"Trong đêm lúc không có người lão tử còn đá cái rắm!"

Nào biết đối phương không thuận theo bất nạo, vung quyền lại đem mặt khác nửa cánh cửa hông cũng cho đánh vỡ, lớn lối nói: "Ta chính là muốn tại đoàn người trước mặt cho bọn hân nhìn xem, các người cái này cái gì phá đầu kỹ trảng, là cỡ nào vô năng, cỡ nào mềm yếu!"

"Người... !"

Người tiến cử thân Vô Tiên có thể, phạm nhân một cái, đối mặt cái này có tu Tiên trụ cột tu sĩ, thật sự là không có biện pháp. Ngoại trừ tức giận mắng vài câu bên ngoài, căn bản không thể ngăn cản đối phương nghênh ngang tiến vào trận quán ở trong.

"Đến đến đến, cái gì dưới mặt đất đầu kỹ trảng chi Vương, rút ra đây cho ta!"

Đá quán người kiêu ngạo đạp bước tiến trận, trong đám người nhìn trái nhìn phải nhìn, tìm kiếm người mạnh nhất tung tích, bộ dáng kia nhìn như là muốn đá quán, trên thực tế cũng tại đám khán giả trong lòng gieo xuống sợ hãi hạt giống. Không ít người đều bởi vì này biến đổi cho nên đã đi ra đầu kỹ trảng, dù sao so với nhìn này mấy cuộc tranh tài tìm thú vui, tính mạng của mình mới là trọng yếu nhất.

"Người người người... ! Các tiểu đệ, đi lên đem hân bắt lại cho ta!"

Người tiến cử tức giận cực kỳ khủng khiếp, vung tay lên làm cho các tiểu đệ tiến lên. Nhưng một đám phạm nhân như thế nào lại là một người tu sĩ đối thủ? Chỉ thấy người nọ tại chỗ đứng lại, bàn tay vung lên, một cỗ sát khí tập kích ra, đem phụ cận quần chúng, các tiểu đệ đều cho lật tung, không ít người đều bị thương, lớn tiếng kêu thảm.

"Người còn dám đánh chúng ta nhìn quan!"

Người tiến cử phẫn nộ tức điên rồi, vội vàng sai bước tiến lên cùng với đối phương dốc sức liều mạng. Nhưng hân một cái hơi mập giới phạm nhân, ở đâu có thể gần được rồi tu sĩ thân? Còn chưa đi vào đối phương bên người, cũng đã {bịđược} đối phương một chương lật tung, toàn bộ người bay ra ngoài.

"A!"

Nhiều tiếng kêu thảm thiết, đám khán giả cái này mới phản ứng tới, vội vàng kêu cha gọi mẹ ra bên ngoài chạy thực mạng. Bất quá trong chốc lát công phu, cái này nguyên bản náo nhiệt vô cùng đầu kỹ trảng trong, cũng chỉ còn lại có thừa thớt mấy người, ngoại trừ nằm rạp trên mặt đất không thể động dậy tiểu đệ cùng người tiến cử bên ngoài, còn lại những cái kia đối với thực lực mình có chút tin tưởng, cho rằng nên sẽ không chết ở chỗ này đám khán giả cũng là trong lòng bồn chồn, không biết nên đi nên lưu lại.

"Nói mau, các người nơi đây đến cùng cái nào mới là mạnh nhất? !"

Cái kia đá quán người vài bước đi trở về đến người tiến cử bên người, một cước giẫm lên người sau đầu, trong mắt lóe ra một hồi cuồng nhiệt thần thái, hung dữ mà hỏi.

"Ta... Tuyệt đối sẽ không nói với... Người đấy... ! !"

Người tiến cử cũng là kiên cường, cứng rắn là không có lộ ra Trần Diêu cùng Giang Ba thân phận. Nhưng phen này có cốt khí trả lời, tự nhiên đưa tới một hồi quyền đâm cước đá, tu sĩ mấy cước đá xuống, thường nhân căn bản không chịu nổi, bất quá trong một giây lát, người tiến cử cũng đã mặt mũi bầm dập, gần chết rồi.

"Diêu huynh, làm sao bây giờ? Có muốn hay không hỗ trợ? ?"

Giang Ba trong lòng không đành lòng, nhưng lại sợ mới đến cùng với uy tín lâu năm đầu kỹ trảng nổi lên xung đột không tốt, lo lắng nhìn xem Trần Diêu, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Vội vàng là khẳng định phải giúp đỡ đấy, nhưng mà ta cảm thấy được có chút không đúng."

Trần Diêu cũng là trong lòng lòng đầy cảm phẫn, nhưng thủy chung cảm thấy có chút không đúng, cưỡng ép áp chế bản thân lửa giận, cau mày nói: "Người này mặc dù là người tu sĩ, nhưng tiêu chuẩn nhiều lắm là cũng chính là hân thanh môn mặt trong nội cung xuống mà thôi. Nếu như biết rõ hai người chúng ta rất mạnh, cái này uy tín lâu năm dưới mặt đất đầu kỹ trảng, không có khả năng chỉ phái như vậy một cái mặt hàng đến đá quán."

Giang Ba nghe xong cảm thấy có lý, nhả mồm nói: "Diêu huynh có ý tứ là..."

"Ồ đằng kia cửa hông bên ngoài." Trần Diêu chỉ một ngón tay đã bị triệt để phá hủy cửa hông, mờ mịt nói: "Nhất định còn có một danh cao thủ chân

chính... !"

"Ha ha a."

Trần Diêu vừa dứt lời, cửa hông bên ngoài thực đi tới một gã nam tử.

Người này nở nụ cười nhìn như hiền lành, nhưng tướng mạo rồi lại trắng bệch đáng sợ, một đôi tà mị trong ánh mắt tràn đầy tà ác khí tức, thấy thế nào đều không giống như là người tốt.

"Cái này nhỏ Bàn Tử, xương cốt còn thật cứng rắn nha, ha ha."

Cái này người vừa đi vào đấu kỹ tràng, Trần Diêu cùng Giang Ba đều lập tức cảnh giác...mà bắt đầu, bản năng cảm nhận được một cỗ cùng chi mấy ngày trước đây chứng kiến đối thủ, hoàn toàn bất đồng khác thường uy hiếp.

"Diêu huynh, với cái gia hỏa này..."

"Ta biết rõ."

Trần Diêu thò tay ngăn cản Giang Ba nói tiếp, bản thân tức thì dùng thần lực chi động một phen dò xét, trước mắt đã xuất hiện người này các hạng số liệu.

"Lực lượng ta hơn một chút, nhanh nhẹn cùng thể lực cùng ta tương đối, nhưng mà tiên năng rồi lại sâu không lường được, là một cái thập phần đối thủ đáng sợ... !"

Trần Diêu trong lòng mơ hồ sinh ra một cỗ dự cảm bất tường, có lẽ hôm nay một trận chiến này, mình là vô luận như thế nào đều tránh nhất.

"Ha ha, chư vị những người đồng hành, xin chớ nhảy cảm."

Nam tử kia đang mặc một thân màu đen đạo bào, tuổi chừng lớn lao đã ba mươi tuổi cao thấp, cơ bắp như củi, nhưng đi lại đạp động phía dưới, rồi lại có vài phần kiên cường, hiển nhiên thực lực không tầm thường.

"Chúng ta kỳ thật nhập lại không thể nói là đến đá quán đầy, chỉ là nghe nói hai ngày này, Ứng thành dưới mặt đất đấu kỹ tràng trong ra cao thủ, vì vậy hy vọng đến tới luận bàn một chút."

Cái này người hai mắt coi như sài lang, hung ác mà lại xảo trá, ở đây trong quán tìm tòi một vòng, tiếp tục nói: "Không biết cái kia vị cao thủ có hay không dám cùng ta một trận chiến đấu rồi, ha ha a..."

"Thật cao thủ!"

Đầu mấy câu nói đó vừa nói, Trần Diêu cũng đã cảm nhận được lớn lao uy hiếp. Người trước mắt tuyệt đối không phải là hơi hợt thế hệ, mà đến có chuẩn bị cao thủ.

Mà đi từ đối phương trong câu nói ẩn chứa từng điểm sát khí không khó phán đoán, người này mục đích rất đơn giản: Cái kia chính là phá hủy Trần Diêu cùng Giang Ba!

"Cái này thật sự có điểm phiền toái."

Trần Diêu thấp giọng lầm bầm một câu, trong lòng yên lặng tính toán một cái:

Người này thực lực không nói trên mình bao nhiêu, nhưng tối thiểu cũng là ngang cấp cao thủ. Hơn nữa theo tiên năng số lượng dự trữ dò xét không xuất ra điểm này để phán đoán, kia tiên năng tiêu chuẩn khá cao, nói không chừng đã có Luyện Cốt ngũ giai trái phải trình độ.

Giang Ba tuy rằng cũng rất lợi hại, nhưng thực lực tuyệt đối còn là không thể so với Trần Diêu. Vì vậy cái này toàn bộ trận trong quán, có thể tới một trận chiến đấu, có lẽ cũng chỉ có Trần Diêu một người rồi.

"Các người cũng nghe được rồi!"

Thấy chính thức vương bài xuất hiện, lúc trước cái kia kiêu ngạo đá quán người thái độ càng thêm ngang ngược đứng lên, một cước hung hăng đá vào người tiền cừ trên đầu, dẫn tới người sau một tiếng kêu đau đớn, sau đó lớn tiếng nói: "Chỉ cần các người đem cái kia cái gọi là cường giả giao ra đây, chúng ta có thể tha các người không chết! Còn chờ cái gì? Nói mau là ai!"

"Ha ha, không cần hỏi nữa."

Đang ở đó đá quán người chuẩn bị bắt nữa một người đến tra tấn hỏi thăm thời điểm, cao thủ kia nhưng là nhẹ giọng cười cười, một đôi sài lang chi nhãn thoáng cái quét đến chính ngồi ở một bên đảo rí mũi Trần Diêu, trong mắt một đạo sát khí chợt lóe lên, nhếch miệng cười tà nói khẽ:

"Ta đã biết là người nào... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138:: Giang Ba thực lực

"Anh "

Hai gã cao thủ liếc đối mặt, trong lúc nhất thời ánh lửa văng khắp nơi, cả tòa dưới mặt đất đầu kỹ trảng bên trong mạnh nhất hai người cuộc chiến hết sức căng thẳng, còn lại tất cả mọi người là nín hơi mà đối đãi, thở mạnh cũng không dám ra ngoài một cái.

"Ha ha, coi như không tệ..."

Cao thủ kia nhãn lực hiển nhiên cũng rất là rất cao minh, chỉ là cùng Trần Diêu đối mặt vài lần, ngay lập tức đoán được Trần Diêu thực lực cùng mình bất phân sán sán nhau. Nhưng chẳng những không có lùi bước, ngược lại hơi có chút hưng phấn âm cười một tiếng, khiến cho hiện trường bầu không khí càng khẩn trương lên.

"Thật là đậm đặc mãnh liệt sát khí!"

Trần Diêu trong lòng cũng là lộp bộp một cái, tại đây danh cao thủ trên thân, hắn cảm nhận được hồi lâu chưa từng cảm thụ qua dày đặc sát khí. Đoạn thời gian gần nhất đến nay, Trần Diêu đối thủ phần lớn tại lên lôi đài lúc trước, liền đã bị mình danh khí, cùng với lúc trước buổi diễn biểu hiện cho sợ choáng váng, không có mấy người có chính thức đầu khí đầy.

Mà hiện nay trước mắt người này cao thủ, lại làm cho Trần Diêu không khỏi nhớ tới tại thương Nhạc Sơn mạch phía dưới đi về phía trước thám hiểm thời gian, mỗi một bước đều nguy cơ tứ phía, từng cái đối thủ đều là thân kinh bách chiến, không đem giết người {làm lúc} chuyện quan trọng tàn nhẫn nhân vật.

"Với cái gia hỏa này, chỉ sợ đã không biết giết qua bao nhiêu người rồi, đối với người chết ta sống chiến đấu, sớm đã tập mãi thành thói quen, là ở mũi đao thè lưỡi ra liếm máu, mũi bằng nhọn đi đường loại người hung ác!"

Đối phương ánh mắt lảng lệ ác liệt, liền tại Quỷ Môn Quan xông qua mấy cái qua lại Trần Diêu cũng không khỏi được có chút kinh hãi, trong lòng hơi có chút do dự.

"Có muốn hay không cùng hắn đánh? Tuy rằng cái kia người tiền cử rất đáng thương, nhưng mà dưới đất này đầu kỹ trảng dù sao cùng ta cùng Giang Ba không có trực tiếp quan hệ. Vì đây không phải là qua nhận thức hai ngày người, liền dựng trên tính mạng của mình đánh đám, thật sự đáng giá không?"

Bên này Trần Diêu còn đang do dự, tại hắn bên tai, lại đột nhiên vang lên Giang Ba thanh âm.

"Mặc dù đang xuống không dám tự xưng là nơi đây người mạnh nhất, nhưng thực lực nên cũng không có thể coi như là rất yếu. Không biết vị huynh đài này, có nguyện ý hay không cùng tại hạ trước chiến một trận?"

"Giang Ba... !"

Trần Diêu cả kinh, gấp vội vươn tay giữ chặt Giang Ba góc áo. Người sau rồi lại hơi hơi nghiêng đầu, nhẹ nhõm cười nói: "Diêu huynh yên tâm, ta tự có chừng mực. Lúc trước một đoạn thời gian, Diêu huynh xuất sinh nhập tử ác chiến liên tục, ta nhưng vẫn không có cơ hội cùng cao thủ chân chính quyết đấu, đã sớm ngứa nghề khó nhịn rồi."

Nói qua, Giang Ba quay đầu lại đi, hai mắt kiên định nhìn chăm chăm vào cao thủ kia, tiếp tục nói: "Hiện nay đưa tới cửa đến như vậy cao thủ, khiến cho tại hạ trước thử trên thử một lần đi!"

"Hặc hặc, tốt!"

Nghe được Giang Ba lời nói, đối phương tựa hồ cũng có chút hưng phấn, hiển nhiên cũng là hiểu chiến như điên nhân vật, sai bước đi về phía trước, có chút tán thưởng đối với Giang Ba nói: "Tiểu quý có có điểm ý tứ,, người chọn lựa một cái lôi đài, chúng ta đi lên hảo hảo so đấu một phen!"

"Tốt!"

Giang Ba vừa định trên đánh, lại bị Trần Điều kéo lại.

"Giang Ba, gia hỏa này tuy rằng thực lực cùng chúng ta chênh lệch không xa, nhưng mà ta cảm giác, cảm thấy có chút không đúng, khí tức của hắn vô cùng nguy hiểm, nói không chừng trong đó có lừa dối!"

"Ha ha, đa tạ Điều huynh quan tâm!" Giang Ba tươi sáng cười nói: "Ta sẽ cẩn thận đấy, hơn nữa..."

Nói qua, Giang Ba đi vào chỗ giữa trước lối đài, nghiêng người liền lên đánh, quay đầu lại tiêu sái đạo bào hát lên, đối với Trần Điều cười nói: "Cùng lắm thì chính là thua nha, thắng bại cũng không có trọng yếu như vậy ~ "

"Giang Ba, ngươi nhưng ngàn vạn phải cẩn thận làm việc a... !"

Trần Điều tại trong lòng yên lặng {vì là} Giang Ba cầu nguyện, tình quan tình thế phát triển.

"Giang Ba... Thật sự là tốt nghĩa khí... !"

Bên kia, người tiến cử cũng thức tỉnh lại, chứng kiến Giang Ba cùng cái kia đá quán cao thủ trên lối đài, trong nháy mắt liền minh bạch xảy ra chuyện gì, kéo lấy bị thương thân thể đi vào bên lối đài, khẩn trương nhìn chăm chú lên trận này đoán trước bên ngoài chiến đấu.

"Cao thủ chân chính quyết đấu, song phương đều là tu sĩ, không biết gặp lau ra như thế nào tia lửa!"

Đánh bạo lưu lại hiện trường số ít đám khán giả, cũng riêng phần mình đều may mắn không thôi, sắp có cơ hội mắt thấy một trận hiếm thấy tu sĩ quyết đấu, bọn hắn hôm nay phiếu vé, mua thật sự là đáng giá.

"Hặc hặc, đánh chết cái này không biết trời cao đất rộng tiểu quỷ!"

Lúc trước đá quán người cũng là hưng phấn không thôi, lớn tiếng hô to, đưa mắt nhìn cao thủ trên đánh.

Trên lối đài, hai cái sừng roi phân chó đứng hai người, một người áo bào trắng phiêu động, thần sắc lạnh nhạt, tiên cốt sáng láng, có chút bất phàm.

Tên còn lại tức thì sắc mặt âm trầm xảo trá, âm hiểm cười liên tục, trong mắt lóe ra không giống nhân loại cuồng nhiệt cùng tàn khốc, coi như động vật máu lạnh, muốn đánh về phía bản thân con mồi tựa như.

Hai người đối mặt sau nửa ngày, Giang Ba mở miệng nói: "Như vậy..."

"Ha ha a..." Cao thủ cười lạnh nói: "Bắt đầu đi... !"

"Cọ!"

Hầu như đang ở đó cao thủ vừa dứt lời trong nháy mắt, hai người tựa thật giống liệt báo bình thường chạy vội đi ra ngoài, hầu như đồng thời đạt tới lối đài chính giữa.

"Thật nhanh!"

Đám khán giả nhìn mắt choáng váng, cái này chờ một chút cấp chiến đấu quả nhiên cùng lúc trước chiến đấu bất đồng, tuy rằng song phương cũng còn không tàn sát ra tiên năng, nhưng chỉ là cái này siêu nhân bình thường tốc độ cùng thể thuật, cũng đã đầy đủ làm cho người ta khiếp sợ không thôi rồi.

"Đạp đạp "

"Phanh!"

Hai người một phen thăm dò sau đó, ở bên thân lẫn nhau làm cho qua trong nháy mắt, cao thủ cuối cùng kìm nén không được, trước tiên xuất kích rồi.

"Tốc độ rất nhanh!"

Một quyền này bình dị, không hề quá độ cùng kỹ xảo đáng nói, nhưng khí phách mà trực tiếp. Giang Ba trong lòng âm thầm đoán được tốc độ của đối phương, vội vàng nghiêng người né tránh kích thước lung áo làm cho qua một cái chớp mắt, thuận thế trở tay đây, cấp ra bản thân kích thích nhất.

"Hô "

"Đạp!"

Giang Ba một kích này cũng là trắng ra rõ ràng, thẳng đến đối phương eo bụng mà đi. Cao thủ kia chút nào không chậm trễ, vội vàng lách mình triệt thoái phía sau, nhượng ra một tay khoảng cách, vừa tránh thoát một chiêu này, sau đó chân sau phát lực, toàn bộ người xông về phía trước đến.

"Hô "

Cái này xông lên khí thế cực mãnh liệt, bức Giang Ba lui về phía sau vài bước, đuổi ra hai tay đón đỡ, mới xem như không có bị đánh trúng chỗ hiểm.

"Đạp đạp "

Ngẩn ngui giống như tốc độ ánh sáng bình thường một cái chớp mắt sau đó, song phương làm sơ tiếp xúc, lập tức riêng phần mình triệt thoái phía sau, một lần nữa bắt đầu tính toán đối phương chiến lược trình độ.

"Như vậy theo như sáo lộ ra chiêu mà nói, Giang Ba sẽ thắng!"

Đầu trong chớp nhoáng này quyết đấu, Trần Diêu hợp kim ti-tan mắt chó cũng đã đoán được hư thật. Cái này cao thủ tuy rằng thể thuật cao siêu, cùng mình tương xứng, nhưng mà sáo lộ trên còn là hơi có chưa đủ, mỗi một lần công kích cũng không tính chính xác, luôn luôn rất nhỏ khe hở có thể tìm ra.

Mà Giang Ba am hiểu nhất đúng là sáo lộ công thủ, bởi vì kia từ nhỏ xuất thân danh môn thế gia, chưa bao giờ sơ sẩy qua trụ cột huấn luyện, bức này cấp bậc trong chiến đấu, nếu là song phương cũng không đùa nghịch ám chiêu mà nói, bằng vào trải qua thời gian dài khắc khổ huấn luyện làm cho đường thành hải lòng chiến đấu thói quen, Giang Ba còn là hơi chiếm ưu thế!

"Không tệ không tệ ~ "

Cao thủ kia cũng nhìn ra môn đạo, có chút hải lòng đối với Giang Ba khẽ gật đầu, tựa hồ là đã tìm được đối thủ, toàn bộ người đều có chút hưng phấn lên, thậm chí lè lưỡi liếm liếm bờ môi của mình, giống như muốn đem Giang Ba một cái nuốt vào tựa như.

"Hô "

Giang Ba thì là đứng ngạo nghễ như lông, sừng sững bất động, mặc trường bào hơi hơi phiêu động, tản mát ra một cỗ cường giả khí tức.

"Xem ra trong khoảng thời gian này, Giang Ba cũng không có nhàn rỗi, chiến lược lại tinh tiến không ít, bức này thực lực, dù là tại hàn thanh môn trung phẩm, cũng xem như thượng thừa chi tuyến."

Trần Diêu trong lòng cũng ở đây {vì: là} song phương chiến lược chấm điểm, nếu như nói lúc trước thí luyện lúc Giang Ba thực lực là 20 phân mà nói, như vậy hiện tại không hề nghi ngờ đã có gần 40 phân tiêu chuẩn. Tiến bộ biên độ tuy rằng so ra kém Trần Diêu bản thân, nhưng ở tu sĩ bên trong cũng đã coi như là đột nhiên tăng mạnh, có chút khả quan rồi.

"Lại đến!"

Cao thủ gầm nhẹ một tiếng, lại là đạp động bước chân tiến lên, lúc này đây hấn song quyền xuất kích, liên tục ra chiêu. Từng chiêu từng thức tuy rằng còn chưa xong đẹp, nhưng nhìn ra được cũng là trải qua khắc khổ luyện tập, mới có thể đạt tới cấp độ. Mỗi một quyền đều trôi chảy mà trực tiếp, không chút nào dây dưa dài dòng, ngoại trừ cá biệt chi tiết xử lý không đến vị trí bên ngoài, đã có thể tính là một gã chiến lực siêu quần tu sĩ rồi.

"Suru suru suru "

Giang Ba thì là không nhanh không chậm, một đôi mắt tinh mở to, cẩn thận phán đoán lấy đối phương mỗi một lần công kích, lại căn cứ kia ra quyền độ mạnh yếu, góc độ, tốc độ cùng nhiều phương diện nhân tố tiến hành phân tích, tìm được tốt nhất phòng ngự phương án.

"Vù vù vù "

Hai người tại trên lôi đài bộ pháp như phong, bốn tay liên động, không ngừng chế tạo lấy đặc sắc tình cảnh, mỗi một lần lẫn nhau so đấu đều dẫn tới mọi người tán thưởng liên tục, không ít quần chúng đều chắc chắn tán thưởng, đây mới thực sự là cao thủ quyết đấu.

"Nhà cái, trận đấu này có hay không bắt đầu phiên giao dịch? Mức nước như thế nào? Có thể hay không đánh bạc? ?"

Trong đó mấy cái quần chúng ngửa tay, khó được giống như này chính thức mà cao siêu quyết đấu, không đánh bạc một chút thật sự là phung phí của trời.

Người tiến cử cũng là cái gì thịt đều ăn, một nghe được có người muốn đánh cuộc, lập tức cười nở hoa, lúc trước {bị: được} đối phương nhục nhã công việc đều ném đến tận sau đầu, lớn tiếng nói: "Đương nhiên có thể! Tiểu đệ nơi đây cái gì đều có thể đánh bạc, chỉ cần liệt vị nhìn quan nguyện ý phần thưởng ra bạc, tiểu đệ phụng bồi đến cùng!"

"Thật là một cái khôn khéo thương nhân."

Trần Diêu cũng là mỉm cười, tùy ý người tiến cử đi xử lý. Chứng kiến trên trận cao thủ kia tựa hồ cũng không cái gì ác ý, không như chính mình suy nghĩ như vậy sẽ dùng thủ đoạn âm hiểm, liền cũng yên tâm từ nào đó Giang Ba đi chiến đấu.

"Đạp đạp đạp", "Oanh oanh "

Song phương chiến đấu tiết tấu càng lúc càng nhanh, lẫn nhau thói quen đối phương tiết tấu sau đó, ra quyền tốc độ cùng góc độ đều càng ngày càng xảo trá quái dị, mỗi một lần công kích đều dẫn tới mọi người hoan hô, mỗi một lần đặc sắc né tránh cũng làm cho mọi người kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

"Đạp đạp "

Lại là một hồi vô cùng lo lắng chiến đấu, song phương lần nữa tách ra, phân lập tại lõi đài hai sừng, lẫn nhau lại nhìn ánh mắt của đối phương cũng đều mang theo một tia khác thường thần sắc.

"Ha ha, tiểu quỷ này ngược lại là thực có một chút bản sự, ngươi cùng cái kia cái gì người mạnh nhất, có hay không thầy ra danh môn đại phái? ?" Cao thủ tò mò hỏi: "Nhìn thân thủ của các ngươi, không giống như là tán tu a."

"Vị huynh đài này, ngươi cũng đừng phân tâm rồi."

Giang Ba tức thì là mỉm cười, đột nhiên đạp bước tiến lên, giống như bay xông về phía trước giết mà đi.

"Ta tuy rằng thực lực không kịp Diêu huynh, nhưng mà nếu như ngươi phân tâm mà nói, nhưng là sẽ {bịđược} ta đánh bại a!"

"Bành!"

Đang khi nói chuyện, Giang Ba đột nhiên một chưởng đẩy ra, lấy bất khả tư nghị tốc độ đột nhiên đánh trúng vào đối phương phản búng, một cỗ cường đại lực lượng vắt ngang mà ra, dẫn đối phương từng bước lui về phía sau, toàn thân đều bị oanh run rẩy lên.

"A....."

Cao thủ kia thối lui đến bên bờ lõi đài, mới thật không dễ dàng ngăn cản xuống một kích này, thoáng cái chống đỡ không nổi, suýt nữa ngã xuống xuống dưới.

"Tốt! ! !"

Giang Ba một kích này mạnh mẽ trực tiếp, thấy được tất cả mọi người hưng phấn dị thường, mỗi cái vỗ tay bảo hay.

Mà cao thủ kia trên mặt, tức thì toát ra vẻ này đã lâu âm hiểm chơi liêu.

Chương 138:: Giang Ba thực lực

"Anh "

Hai gã cao thủ liếc đối mặt, trong lúc nhất thời ánh lửa văng khắp nơi, cả tòa dưới mặt đất đấu kỹ tràng bên trong mạnh nhất hai người cuộc chiến hết sức căng thẳng, còn lại tất cả mọi người là nín hơi mà đối đãi, thờ mạnh cũng không dám ra ngoài một cái.

"Ha ha, coi như không tệ..."

Cao thủ kia nhận lực hiển nhiên cũng rất là rất cao minh, chỉ là cùng Trần Diêu đối mặt vài lần, ngay lập tức đoán được Trần Diêu thực lực cùng mình bất phân sán sán nhau. Nhưng chẳng những không có lùi bước, ngược lại hơi có chút hưng phấn âm cười một tiếng, khiến cho hiện trường bầu không khí càng khẩn trương lên.

"Thật là đậm đặc mãnh liệt sát khí!"

Trần Diêu trong lòng cũng là lộp bộp một cái, tại đây danh cao thủ trên thân, hẳn cảm nhận được hồi lâu chưa từng cảm thụ qua dày đặc sát khí. Đoạn thời gian gần nhất đến nay, Trần Diêu đối thủ phần lớn tại lên lõi đài lúc trước, liền đã bị mình danh khí, cùng với lúc trước buổi diễn biểu hiện cho sợ choáng váng, không có mấy người có chính thức đấu khí đầy.

Mà hiện nay trước mắt người này cao thủ, lại làm cho Trần Diêu không khỏi nhớ tới tại thương Nhạc Sơn mạch phía dưới đi về phía trước thám hiểm thời gian, mỗi một bước đều nguy cơ tứ phía, từng cái đối thủ đều là thân kinh bách chiến, không đem giết người {lamlúc} chuyện quan trọng tàn nhẫn nhân vật.

"Với cái gia hỏa này, chỉ sợ đã không biết giết qua bao nhiêu người rồi, đối với người chết ta sống chiến đấu, sớm đã tập mãi thành thói quen, là ở mũi đao thè lưỡi ra liếm máu, mũi băng nhọn đi đường loại người hung ác!"

Đối phương ánh mắt lảng lệ ác liệt, liền tại Quỷ Môn Quan xông qua mấy cái qua lại Trần Diêu cũng không khỏi được có chút kinh hãi, trong lòng hơi có chút do dự.

"Có muốn hay không cùng hấn đánh? Tuy rằng cái kia người tiền cử rất đáng thương, nhưng mà dưới đất này đấu kỹ tràng dù sao cùng ta cùng Giang Ba không có trực tiếp quan hệ. Vì đây không phải là qua nhận thức hai ngày người, liền dựng trên tính mạng của mình đánh đăm, thật sự đáng giá không?"

Bên này Trần Diêu còn đang do dự, tại hấn bên tai, lại đột nhiên vang lên Giang Ba thanh âm.

"Mặc dù đang xuống không dám tự xưng là nơi đây người mạnh nhất, nhưng thực lực nên cũng không có thể coi như là rất yếu. Không biết vị huynh đài này, có nguyện ý hay không cùng tại hạ trước chiến một trận?"

"Giang Ba... !"

Trần Diêu cả kinh, gấp vội vươn tay giữ chặt Giang Ba góc áo. Người sau rồi lại hơi hơi nghiêng đầu, nhẹ nhõm cười nói: "Diêu huynh yên tâm, ta tự có

chừng mực. Lúc trước một đoạn thời gian, Diêu huynh xuất sinh nhập tử ác chiến liên tục, ta nhưng vẫn không có cơ hội cùng cao thủ chân chính quyết đấu, đã sớm ngửa ngề khó nhìn rồi."

Nói qua, Giang Ba quay đầu lại đi, hai mắt kiên định nhìn chằm chằm vào cao thủ kia, tiếp tục nói: "Hiện nay đưa tới cửa đến như vậy cao thủ, khiến cho tại hạ trước thù trên thù một lần đi!"

"Hắc hắc, tốt!"

Nghe được Giang Ba lời nói, đối phương tựa hồ cũng có chút hưng phấn, hiển nhiên cũng là hiểu chiến như điền nhân vật, sai bước đi về phía trước, có chút tán thưởng đối với Giang Ba nói: "Tiểu quý có có điểm ý tứ., người chọn lựa một cái lời dài, chúng ta đi lên hảo hảo so đấu một phen!"

"Tốt!"

Giang Ba vừa định trên đánh, lại bị Trần Diêu kéo lại.

"Giang Ba, gia hỏa này tuy rằng thực lực cùng chúng ta chênh lệch không xa, nhưng mà ta cảm giác, cảm thấy có chút không đúng, khí tức của hắn vô cùng nguy hiểm, nói không chừng trong đó có lừa dối!"

"Ha ha, đa tạ Diêu huynh quan tâm!" Giang Ba tươi sáng cười nói: "Ta sẽ cẩn thận đấy, hơn nữa..."

Nói qua, Giang Ba đi vào chỗ giữa trước lời dài, nghiêng người liền lên đánh, quay đầu lại tiêu sái đạo bảo hát lên, đối với Trần Diêu cười nói: "Cùng lắm thì chính là thua nha, thắng bại cũng không có trọng yếu như vậy ~ "

"Giang Ba, người nhưng ngàn vạn phải cẩn thận làm việc a... !"

Trần Diêu tại trong lòng yên lặng {vì:} Giang Ba cầu nguyện, tình quan tình thế phát triển.

"Giang Ba... Thật sự là tốt nghĩa khí.. !"

Bên kia, người tiến cử cũng thức tỉnh lại, chứng kiến Giang Ba cùng cái kia đá quán cao thủ trên lời dài, trong nháy mắt liền minh bạch xảy ra chuyện gì, kéo lấy bị thương thân thể đi vào bên lời dài, khẩn trương nhìn chăm chú lên trận này đoán trước bên ngoài chiến đấu.

"Cao thủ chân chính quyết đấu, song phương đều là tu sĩ, không biết gặp lau ra như thế nào tia lửa!"

Đánh bạo lưu lại hiện trường số ít đám khán giả, cũng riêng phần mình đều may mắn không thôi, sắp có cơ hội mắt thấy một trận hiếm thấy tu sĩ quyết đấu, bọn hắn hôm nay phiếu vé, mua thật sự là đáng giá.

"Hắc hắc, đánh chết cái này không biết trời cao đất rộng tiểu quý!"

Lúc trước đá quán người cũng là hưng phấn không thôi, lớn tiếng hô to, đưa mắt nhìn cao thủ trên đánh.

Trên lời dài, hai cái sừng roi phân chó đứng hai người, một người áo bào trắng phiêu động, thần sắc lạnh nhạt, tiên cốt sáng láng, có chút bất phàm.

Tên còn lại tức thì sắc mặt âm trầm xảo trá, âm hiểm cười liên tục, trong mắt lóe ra không giống nhân loại cuồng nhiệt cùng tàn khốc, coi như động vật máu lạnh, muốn đánh về phía bản thân con mồi tựa như.

Hai người đối mặt sau nửa ngày, Giang Ba mở miệng nói: "Như vậy..."

"Ha ha a..." Cao thủ cười lạnh nói: "Bắt đầu đi... !"

"Cọ!"

Hầu như đang ở đó cao thủ vừa dứt lời trong nháy mắt, hai người tựa thật giống liệt báo bình thường chạy vội đi ra ngoài, hầu như đồng thời đạt tới lời dài chính giữa.

"Thật nhanh!"

Đám khán giả nhìn mắt choáng váng, cái này chờ một chút cấp chiến đấu quả nhiên cùng lúc trước chiến đấu bất đồng, tuy rằng song phương cũng còn không tản mát ra tiên năng, nhưng chỉ là cái này siêu nhân bình thường tốc độ cùng thể thuật, cũng đã đầy đủ làm cho người ta khiếp sợ không thôi rồi.

"Đạp đạp "

"Phanh!"

Hai người một phen thăm dò sau đó, ở bên thân lẫn nhau làm cho qua trong nháy mắt, cao thủ cuối cùng kìm nén không được, trước tiên xuất kích rồi.

"Tốc độ rất nhanh!"

Một quyền này bình dị, không hề quá độ cùng kỹ xảo đáng nói, nhưng khí phách mà trực tiếp. Giang Ba trong lòng âm thầm đoán được tốc độ của đối phương, vội vàng nghiêng người né tránh kích thước lưng áo làm cho qua một cái chớp mắt, thuận thế trở tay đẩy, cấp ra bản thân kích thứ nhất.

"Hô "

"Đạp!"

Giang Ba một kích này cũng là trắng ra rõ ràng, thẳng đến đối phương eo bụng mà đi. Cao thủ kia chút nào không chậm trễ, vội vàng lách mình triệt thoái phía sau, nhượng ra một tay khoảng cách, vừa tránh thoát một chiêu này, sau đó chân sau phát lực, toàn bộ người xông về phía trước đến.

"Hô "

Cái này xông lên khí thế cực mãnh liệt, bức Giang Ba lui về phía sau vài bước, duỗi ra hai tay đón đỡ, mới xem như không có bị đánh trúng chỗ hiểm.

"Đạp đạp "

Ngấn ngùi giống như tốc độ ánh sáng bình thường một cái chớp mắt sau đó, song phương làm sơ tiếp xúc, lập tức riêng phần mình triệt thoái phía sau, một lần nữa bắt đầu tính toán đối phương chiến lược trình độ.

"Như vậy theo như sáo lộ ra chiêu mà nói, Giang Ba sẽ thắng!"

Đầu trong chớp nhoáng này quyết đấu, Trần Diêu hợp kim ti-tan mắt chó cũng đã đoán được hư thật. Cái này cao thủ tuy rằng thể thuật cao siêu, cùng mình tương xứng, nhưng mà sáo lộ trên còn là hơi có chưa đủ, mỗi một lần công kích cũng không tính chính xác, luôn luôn rất nhỏ khe hở có thể tìm ra.

Mà Giang Ba am hiểu nhất đúng là sáo lộ công thủ, bởi vì kia từ nhỏ xuất thân danh môn thế gia, chưa bao giờ sơ sẩy qua trụ cột huấn luyện, bức này cấp bậc trong chiến đấu, nếu là song phương cũng không đùa nghịch ám chiêu mà nói, bằng vào trải qua thời gian dài khắc khổ huấn luyện làm cho đường thành hải lòng chiến đấu thói quen, Giang Ba còn là hơi chiếm ưu thế!

"Không tệ không tệ ~ "

Cao thủ kia cũng nhìn ra môn đạo, có chút hài lòng đối với Giang Ba khẽ gật đầu, tựa hồ là đã tìm được đối thủ, toàn bộ người đều có chút hưng phấn lên, thậm chí là lưỡi liếm liếm bờ môi của mình, giống như muốn đem Giang Ba một cái nuốt vào tựa như.

"Hô "

Giang Ba thì là đứng ngạo nghễ như lỏng, sừng sững bất động, mặc trường bào hơi hơi phiêu động, tản mát ra một cỗ cường giả khí tức.

"Xem ra trong khoảng thời gian này, Giang Ba cũng không có nhàn rồi, chiến lược lại tinh tiến không ít, bức này thực lực, dù là tại hàn thanh môn trung phẩm, cũng xem như thượng thừa chi tuyến."

Trần Diêu trong lòng cũng ở đây {vì: là} song phương chiến lược chấm điểm, nếu như nói lúc trước thí luyện lúc Giang Ba thực lực là 20 phân mà nói, như vậy hiện tại không hề nghi ngờ đã có gần 40 phân tiêu chuẩn. Tiến bộ biên độ tuy rằng so ra kém Trần Diêu bản thân, nhưng ở tu sĩ bên trong cũng đã coi như là đột nhiên tăng mạnh, có chút khả quan rồi.

"Lại đến!"

Cao thủ gầm nhẹ một tiếng, lại là đạp động bước chân tiến lên, lúc này đây hấn song quyền xuất kích, liên tục ra chiêu. Từng chiêu từng thức tuy rằng còn chưa xong đẹp, nhưng nhìn ra được cũng là trải qua khắc khổ luyện tập, mới có thể đạt tới cấp độ. Mỗi một quyền đều trôi chảy mà trực tiếp, không chút nào dây dưa dài dòng, ngoại trừ cá biệt chi tiết xử lý không đến vị trí bên ngoài, đã có thể tính là một gã chiến lực siêu quần tu sĩ rồi.

"Sưu sưu sưu "

Giang Ba thì là không nhanh không chậm, một đôi mắt tinh mở to, cẩn thận phán đoán lấy đối phương mỗi một lần công kích, lại căn cứ kia ra quyền độ mạnh yếu, góc độ, tốc độ cùng nhiều phương diện nhân tố tiến hành phân tích, tìm được tốt nhất phòng ngự phương án.

"Vù vù vù "

Hai người tại trên lôi đài bộ pháp như phong, bốn tay liên động, không ngừng chế tạo lấy đặc sắc tình cảnh, mỗi một lần lẫn nhau so đấu đều dẫn tới mọi người tán thưởng liên tục, không ít quần chúng đều chắc chắn tán thưởng, đây mới thực sự là cao thủ quyết đấu.

"Nhà cái, trận đấu này có hay không bắt đầu phiên giao dịch? Mức nước như thế nào? Có thể hay không đánh bạc? ?"

Trong đó mấy cái quần chúng ngửa tay, khó được giống như này chính thức mà cao siêu quyết đấu, không đánh bạc một chút thật sự là phung phí của trời.

Người tiến cử cũng là cái gì thịt đều ăn, một nghe được có người muốn đánh cuộc, lập tức cười nở hoa, lúc trước {bị: được} đối phương nhục nhã công việc đều ném đến tận sau đầu, lớn tiếng nói: "Đương nhiên có thể! Tiểu đệ nơi đây cái gì đều có thể đánh bạc, chỉ cần liệt vị nhìn quan nguyện ý phần thưởng ra bạc, tiểu đệ phụng bồi đến cùng!"

"Thật là một cái khôn khéo thương nhân."

Trần Diêu cũng là mỉm cười, tùy ý người tiến cử đi xử lý. Chứng kiến trên trận cao thủ kia tựa hồ cũng không cái gì ác ý, không như chính mình suy nghĩ như vậy sẽ dùng thủ đoạn âm hiểm, liền cũng yên tâm từ nào đó Giang Ba đi chiến đấu.

"Đạp đạp đạp", "Oanh oanh "

Song phương chiến đấu tiết tấu càng lúc càng nhanh, lẫn nhau thói quen đối phương tiết tấu sau đó, ra quyền tốc độ cùng góc độ đều càng ngày càng xáo trá quái dị, mỗi một lần công kích đều dẫn tới mọi người hoan hô, mỗi một lần đặc sắc né tránh cũng làm cho mọi người kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh.

"Đạp đạp "

Lại là một hồi vô cùng lo lắng chiến đấu, song phương lần nữa tách ra, phân lập tại lối đài hai sừng, lẫn nhau lại nhìn ánh mắt của đối phương cũng đều mang theo một tia khác thường thần sắc.

"Ha ha, tiểu quỷ này ngược lại là thực có một chút bản sự, ngươi cùng cái kia cái gì người mạnh nhất, có hay không thầy ra danh môn đại phái? " Cao thủ tò mò hỏi: "Nhìn thân thủ của các ngươi, không giống như là tán tu a."

"Vị huynh đài này, ngươi cũng đừng phân tâm rồi."

Giang Ba tức thì là mỉm cười, đột nhiên đạp bước tiến lên, giống như bay xông về phía trước giết mà đi.

"Ta tuy rằng thực lực không kịp Diêu huynh, nhưng mà nếu như ngươi phân tâm mà nói, nhưng là sẽ {bịđược} ta đánh bại a!"

"Bành!"

Đang khi nói chuyện, Giang Ba đột nhiên một chương đẩy ra, lấy bất khả tư nghị tốc độ đột nhiên đánh trúng vào đối phương phần bụng, một cỗ cường đại lực lượng vắt ngang mà ra, dẫn đối phương từng bước lui về phía sau, toàn thân đều bị oanh run rẩy lên.

"A....."

Cao thủ kia thối lui đến bên bờ lối đài, mới thật không dễ dàng ngăn cản xuống một kích này, thoáng cái chống đỡ không nổi, suýt nữa ngã xuống xuống dưới.

"Tốt! ! !"

Giang Ba một kích này mạnh mẽ trực tiếp, thấy được tất cả mọi người hưng phấn dị thường, mỗi cái vỗ tay bảo hay.

Mà cao thủ kia trên mặt, tức thì toát ra vẻ này đã lâu âm hiểm chơi liêu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139:: Chiến đấu chân chính

"Bành!"

Giang Ba đột nhiên chém ra một chương, hung hăng đánh trúng vào cao thủ phần bụng, đem bức lui một trượng có hơn.

"A..... !"

Người sau bị đau, cũng không chuẩn bị đầy đủ, {bịđược} một chương này đánh cho trở tay không kịp, một mực thối lui đã đến bên lối đài góc mới thật không dễ dàng dừng lại, dưới chân đạp mạnh tránh ra thân vị trí, vội vàng kéo ra cùng Giang Ba khoảng cách.

"Hô... Hô... Hô..."

Cao thủ từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, hiển nhiên {bịđược} Giang Ba một chương này tổn thương không nhẹ, trong mắt lúc trước cái kia bình thản

thần sắc biến mất vô tung, thay vào đó chính là mới vừa gia nhập dưới mặt đất đầu kỷ tràng lúc, về này tàn nhẫn giao hoạt thần thái.

"Làm cái gì! Người con mụ nó sẽ không thua cho cái này tên tiểu quỷ đi!"

Cùng cao thủ cùng nhau đến đây cái kia đá quán người, cũng bị Giang Ba cái này mạnh mẽ vô cùng thể công dọa sợ, phục hồi tinh thần lại sau đó, lập tức chửi ầm lên cao thủ. Theo trong lời nói không khó nghe ra, tuy rằng cao thủ thực lực vượt xa người này, nhưng vòng địa vị phụ thuộc, chỉ sợ người này vẫn còn tại cao thủ phía trên.

"Nhắm lại cái miệng thú của người!"

Cao thủ mình cũng là ném đi mặt mũi, đang tại nổi nóng, liền nhìn cũng không nhìn cái kia đá quán người liếc, tức giận giận dữ mắng mồm một tiếng. Người sau cũng cảm nhận được cao thủ trên thân tản mát ra lệ khí, vội vàng cầm miệng im tiếng, không dám nhiều lời nữa rồi.

"A a! Giang Ba còn là vô địch đấy! Nhà cái, ta muốn đặt cược, ta muốn đặt cược! !"

Đám khán giả chứng kiến bản thân làm cho ủng hộ tràng từ bên trong cao thủ, đem đến đây đá quán cao thủ đánh bức lui ra ngoài, tự nhiên là hưng phấn không thôi, mỗi cái vùng túi tiền hô to muốn đặt cược.

"Ha ha ha, không vội không vội, đều có đều có!"

Người tiến cử tự nhiên là mừng rỡ kia làm cho, vội vàng gọi các tiểu đệ thu lấy tiền tài điều chỉnh tỉ lệ đặt cược, lần nữa thu đầy bồn đầy bát.

"Huynh đài, đa tạ rồi."

Giang Ba phong độ không mất, hai tay tại sau lưng một cỗ, hơi hơi xoay người thăm hỏi, về mặt nụ cười lạnh nhạt làm cho người ta ghé mắt, nhìn ra được kia tiên cốt đã thấm đẫm đến trong xương tủy, vô luận làm bất cứ chuyện gì đều là như thế tiêu sái siêu nhiên.

"Đúng vậy, quả thật không tệ!"

Cao thủ kia cũng là thờ dốc hồi lâu mới lấy lại sức lực, tuy rằng ngoài miệng tán dương không thôi, nhưng một trương trắng bệch khuôn mặt nhưng là kéo dài, hiển nhiên đối với tại tình cảnh của mình có chút bất mãn.

"Dưới mặt đất đầu kỷ tràng trong, người bức này thể thuật cùng thân thể tổ chất, nhất là đối chiêu phương pháp sáo lộ lý giải, đã cơ bản có thể xưng là vô địch."

"Huynh đài quá khen."

Giang Ba mỉm cười gật đầu, phong độ nhẹ nhàng hướng đối thủ ý bảo.

"Hừ, nhưng mà đối phó ta còn xa xa chưa đủ... !"

Cao thủ kia sắc mặt càng khó coi, nói xong câu đó lập tức ra tay về phía trước đột kích, nhìn kỹ lại, kia trên tay đã nổi lên từng trận màu vàng rung động, hiển nhiên là có chứa kim tượng tiên năng đột kích, muốn ra chính thức sát chiêu!

"Kim tượng sao? Giang Ba là thủy tượng, kim khôn thủy, nếu như mang theo tiên năng tác chiến, đối với Giang Ba gặp thập phần bất lợi."

Trần Diệu trong lòng mơ hồ có chút lo lắng, vừa rồi cao thủ kia thần sắc biến hóa {bịđọc} hấn nhìn ở trong mắt, biết rõ đối phương khẳng định phải không nể mặt ra sát chiêu rồi. Lại không luận tiên năng tượng tính tương khắc vấn đề, nếu như đối phương thật sự lưu lại có hậu thủ, còn có cái gì âm hiểm chiêu số còn chưa sử dụng lời nói, Giang Ba bức này quang minh lỗi lạc người, rất có thể trong hội tuyền.

"Hô... !"

Thấy đối phương triển khai thật sự, Giang Ba cũng không dám lãnh đạm, lập tức vận khí Ngưng Thần, đem trong cơ thể thủy tượng tiên năng bức bách mà ra, toàn bộ tập trung đến trên hai tay, muốn cùng đối phương ngang kháng.

"Bành!"

Song phương ra tay, một phen đối chiến, dẫn tới lôi đài chấn động, cả tòa dưới mặt đất đầu kỷ tràng đều khê run lên.

"Bọn họ tiên năng, đều tại ta phía trên!"

Trần Diệu không thể không tiếp nhận sự thật này, tuy rằng luận thể thuật, tại cái này trong ba người mình là mạnh nhất, nhưng ở sáo lộ cùng tiên năng dự trữ phương diện, mình quả thật đã rơi hạ phong.

Lúc trước một đoạn thời gian, vì hoàn thành thương Nhạc Sơn mạch ở dưới một loạt nhiệm vụ, bản thân một mực ở tiềm hành tu luyện yêu chủng, Yêu khí Yêu Năng đều có tăng lên một khoảng lớn. Nhưng nhưng ngược lại đấy, tiên năng huấn luyện lại lạc dưới thừa lúc.

Yêu Năng tuy rằng cũng là cường hãn vô cùng, nếu như cùng tiên năng lẫn nhau kết hợp sử dụng, có thể sử dụng Trần Diệu chiến lực lại đề thăng một cái

bạc thang. Nhưng là một gã nhân loại tu sĩ có được Yêu Năng, chuyện này nếu như truyền ra ngoài, chỉ sợ gặp đưa tới rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Vì vậy Trần Diêu tại đi vào Ứng thành thời điểm cũng đã hạ quyết tâm, không phải đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, tuyệt đối không sử dụng Yêu Năng, bất luận cái gì chiến đấu đều muốn lấy tiên năng quyết thắng thua!

"Phanh phanh phanh!"

Trần Diêu ý muốn lúc giữa, trên trận hai người chiến đấu đã tiến nhập gay cân trạng thái, chỉ thấy hai người không ngừng vung quyền tấn công, tàn sát ra sát khí cùng tiên năng như nước thủy triều bắt đầu khởi động, làm cho người ta không rét mà run.

Loại này đẳng cấp chiến đấu, tại dưới đất này đấu kỹ trảng chưa bao giờ phát sinh qua, Trần Diêu tuy rằng nhìn rõ ràng, nhưng quần chúng cùng người tiến cử bọn hắn cũng không minh ý tưởng, chỉ cảm thấy trận đấu tiết tấu đột nhiên biến chậm, song phương cái kia đặc sắc lộ ra vượt qua rất nhanh công thủ chiến không thấy bóng dáng, biến thành hai cái lão nhân so đấu Thái Cực tựa như đẩy chưởng đấu sức, đặc sắc trình độ thẳng tắp hạ thấp.

"Này này, đây là có chuyện gì a? ? Như thế nào đột nhiên trận đấu biến được khó coi!"

"Trả vé trả vé, vốn là đến xem Trần Diêu hành hạ đồ ăn đấy, kết quả nửa đường giết ra như vậy hai tên gia hỏa, loại này trận đấu nhìn có cái gì sức lực, không nhìn không nhìn!"

Mấy vị quần chúng có chút không nhịn được, lớn tiếng la hét muốn trả vé, dẫn tới người tiến cử lại là một phen bận việc khắp nơi cúi đầu khom lưng chịu tội, thật vất vả ổn định đám khán giả, vừa quay đầu lại nhanh chóng bản thân sẽ phải lên lời đài đi nhắc nhở hai người không muốn chơi nữa đây chương trò chơi rồi.

"Kẻ đần, đừng đi lên."

Trần Diêu liếc xem thấu người tiến cử ý đồ, một tay lấy kia giữ chặt, lắc đầu nói: "Hiện tại đi lên lời đài mà nói, người sẽ chết đấy."

Tại Trần Diêu trong mắt, trận này so đấu đã biến thành một trận thuần túy tiên năng đọ sức, trên thân hai người cũng đã bao trùm lên một tầng nhàn nhạt tiên năng, Giang Ba màu lam, cao thủ thì là màu vàng.

"Màu vàng tiên năng, kim tượng khả năng, tại không dùng vũ khí dưới tình huống có thể cùng Giang Ba chiến tương xứng, nếu như dùng vũ khí mà nói, chỉ sợ chiến lực còn sẽ có làm cho tăng lên!"

Trần Diêu trong lòng bất an cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, bởi vì kim tượng tiên năng so với mặt khác tiên năng mà nói, đối với thể thuật gia tăng cực kỳ có nhất hạn, vì vậy bất luận cái gì sử dụng kim tượng tiên năng người, tại đôi mặt thể lực ngang nhau đối thủ lúc, đều biết sử dụng mình am hiểu vũ khí tác chiến.

Mà trước mắt cái này cao thủ cũng không dùng vũ khí, chỉ là cùng Giang Ba đối bính nội tình, mặc dù đang người trong nghề xem ra cũng thập phần đã ghiền, nhưng hiển nhiên đây cũng không phải là cao thủ kia mạnh nhất trạng thái chiến đấu.

"Vũ khí của hắn gấp là cái gì? Dao? Thương? Côn? Bổng? Vì cái gì không mang theo trên người? Vì cái gì không lấy ra sử dụng đây?"

Trần Diêu một bên yên lặng vận đường tàu riêng tiên năng, tại lời đài bốn phía che đậy nổi lên một tầng tiên năng bình chướng, phòng ngừa hai người tiên năng tràn ra ngoài, xúc phạm tới phụ cận quần chúng cùng người tiến cử, một bên càng thêm cẩn thận quan sát cao thủ hướng đi, đều muốn tìm ra manh mối.

"Chẳng lẽ, vũ khí của hắn thập phần thật nhỏ, tùy thời cũng có thể mang theo trên người? Gặp là ám khí sao? Còn là Chùy thủ các loại binh khí ngắn? ?"

Có thể không luận Trần Diêu thấy thế nào, đều nhìn không ra cao thủ có nửa điểm muốn sử dụng vũ khí ý tứ, càng là không có kẽ hở, Trần Diêu lại càng là nóng lòng, không khỏi âm thầm {vì: là} Giang Ba lo lắng.

"Giang Ba, nhưng ngàn vạn không nên khinh thường, tùy thời chú ý trên tay của hắn động tác, không thể {bị: được} hắn cho âm thầm gây thương tích!"

"Anh anh "

Tại Trần Diêu tiên năng bao trùm phía dưới, đạo này bảo hộ bình chướng dần dần thành hình, đem trọn cái lời đài đều bao bọc trong đó.

Trên lời đài hai người, tự nhiên gia gia cảm nhận được đây hết thảy, Giang Ba hơi hơi quay đầu hướng Trần Diêu gật đầu thăm hỏi, liền cao thủ kia cũng vui lòng tán thưởng, đối với Trần Diêu tìm đến lấy một cái tán dương ánh mắt.

"Phanh phanh phanh!"

Lại là một phen đối chiến chấm dứt, hai người chiến đấu đã giằng co có nhỏ thời gian nửa nén hương, hai người đều có chút mệt mỏi đứng lên, riêng phần mình há mồm thở dốc điều chỉnh, tạm thời ngưng chiến.

"Nếu như không thể mau chóng cởi bỏ hắn vũ khí bí ẩn mà nói, không chỉ có Giang Ba thất bại, trong chốc lát ta đi lên, cũng sẽ thua!"

Trần Diêu vẫn còn đau khổ suy tư, cao thủ nhưng là trước tiên khôi phục thể lực, vài bước đi đến Giang Ba trước mặt, mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ của ngươi rất khéo hiểu lòng người, cho chúng ta chế tạo tiên năng bình chương. Vừa rồi chiến đấu thời điểm, ngươi một mực không có sử xuất toàn lực, chắc hẳn cũng là bởi vì sợ hãi tiên năng tràn ra ngoài, tổn thương đến người vô tội đi?"

Giang Ba cũng không kiêng kị, gật đầu nhận thức, cao thủ tiếp tục nói: "Như vậy hiện tại mọi sự đã chuẩn bị, hai người chúng ta cũng cũng không cần phải che giấu rồi, nhanh lên sử dụng ra ngươi mạnh nhất sát chiêu, chúng ta tới bắt đầu chiến đấu chân chính đi... !"

"Ha ha, nếu như đây là huynh đài mong muốn, cái kia tại hạ nguyện ý phụng bồi!"

Giang Ba cười nhạt một tiếng, trong tay quạt xếp một trương, hơi hơi vỗ vài cái, coi như là cho mình giảm ôn.

"Tốt, cái kia thì tới đi... !"

"Vù vù!"

Hai không có người cổ kị, đều là sử dụng ra cực hạn chiến lực, Trần Diêu lấy ra cực lớn bút lông tại trên lôi đài huy động lên, thể công như sóng như nước thủy triều, kéo dài không dứt, thấy được đám khán giả đều mất choáng váng.

"Cái này, lớn như vậy bút lông làm làm vũ khí? ! Nguyên lai đây chính là vô địch Giang Ba thực lực chân thật!"

"Lấy bút làm vũ khí, chưa bao giờ nghe thấy, thế hệ làm cho hiếm thấy!"

Mọi người kinh hô tán thưởng không thôi, đối phương cao thủ kia cũng là cả kinh, hiển nhiên không ngờ rằng Giang Ba lại có thể biết sử dụng như thế hiếm thấy mà quái dị vũ khí, trong lúc nhất thời có chút sáng ngời thần, {bị được} Giang Ba đầu bút lông liên tục quét trúng vài cái, trên thân nhất thời xuất hiện mấy lỗ lớn, ăn cầu vòng máu tươi chảy ra.

"Vậy mới tốt chứ Giang Ba! Ép buộc hắn sử dụng ra chính thức vũ khí, xem hắn lớn nhất sát chiêu đến tới cùng là cái gì!"

Trần Diêu hết sức chăm chú nhìn chăm chăm vào trên trận thế cục, thờ mạnh cũng không thờ gấp một cái, tùy thời chú ý đến cao thủ thủ bộ động tác, nếu là kia hơi có một tia khác thường, liền lập tức báo cho biết Giang Ba.

"Bút lông công kích, khả nhu nhưng vừa, thực là thiên tài ý tưởng!"

"Oanh oanh "

Tại Giang Ba thao tác phía dưới, một cọng lông bút coi như nghìn chủy binh khí hòa tan vào nhất thể, quét qua đã là trường đao, một đâm lại trường thành thương, trở tay biến thành trường côn, tản ra hóa thành lưới lớn, thể công hay thay đổi mà lăng lệ ác liệt, làm cho người ta thấy được hoa mắt.

"Ách..."

Cao thủ kia tuy rằng rất mạnh, nhưng là kinh không được Giang Ba như thế luân phiên công kích, bị đánh trúng vài xuống, trên thân trong nháy mắt nhiều hơn vô số miệng vết thương.

"Quá, thật lợi hại!"

Cái này hoa mắt liên kích thấy được đám khán giả cũng là như si mê như say sưa, mỗi cái lại đã quên lúc trước nguy hiểm, tiến tới lôi đài thấp, lớn tiếng {vì là} Giang Ba lên tiếng ủng hộ.

"Hừ hừ..."

Như thế mà đang ở Giang Ba lấy được ưu thế trong nháy mắt, Trần Diêu rồi lại rõ ràng chứng kiến, cao thủ kia khoe miệng, lộ ra một tia âm hiểm vô cùng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140::

"Chính thức khai chiến!"

Đã có Trần Diêu tiên năng bình chương làm vì bảo vệ tầng, trên lôi đài hai người không còn có cố kỵ. Giang Ba một cây bút lông té ra, tại hấn xảo thủ huy động phía dưới, thể hiện ra kỳ diệu chiến đấu tác dụng.

"Vung "

Hai người thân vị trí ở giữa khoảng cách thủy chung bảo trì tại nửa trung trái phải, Giang Ba bằng vào bút lông chiều dài ưu thế, không ngừng ra tay công kích, đem khoảng cách này bảo trì gắt gao, làm cho đối phương không thể cận thân nửa bước.

"Hô "

Giang Ba vung tay lên, trong tay bút lông ngòi bút nhất thời tràn đầy thủy tượng tiên năng, nguyên bản mềm mại đầu bút lông tại huy động phía dưới tạo thành một đường hoàn mỹ đường vòng cung, chờ kia hình thành tốt nhất góc độ lúc, Giang Ba khẽ quát một tiếng, hai tay tiên năng rót vào, đem đầu bút lông triệt để đông lại đứng lên, biến thành một cây Quan công sử dụng đại đao, lăng lệ ác liệt vô cùng.

"Xé "

Một đao kia vung đi, đối diện cao thủ cũng là cả kinh, vội vàng triệt thoái phía sau trốn tránh, phần bụng suýt nữa trong đao.

"Nguy hiểm thật!"

Cao thủ vội vàng hóp bụng, toàn bộ người ngoặt đã thành một đường ngược lại cung, đôi mắt thấy đao phong kia theo bụng mình xẹt qua, chỉ có một chút điểm khe hở, may mắn né qua.

"Vẫn chưa xong!"

Giang Ba khẽ quát một tiếng, trong tay bút lông tại xẹt qua đối phương sau đó lập tức dừng lại, đồng thời đem trên tiên năng thu hồi. Bởi vì quán tính tác dụng, đầu bút lông đột nhiên {ngừng lại:một trận}, vốn là hướng uốn lượn phương hướng đôi mảnh liệt bề ngoặt qua, sau đó lại bắn ngược trở về.

"Thứ kích!"

Giang Ba đối với sáo lộ đem không chế đã đến dày công tôi luyện tình trạng, {làm:lúc} cái kia đầu bút lông trở lại chỗ giữa, hình thành một cây che kín gai nhọn trường thương hình dạng lúc, lập tức lại lần nữa rót vào tiên năng, đầu bút lông một cứng rắn, tại chỗ trở nên cứng rắn như sắt, biến thành một cây đáng sợ trường thương.

"Hô, bá!"

Giang Ba hai tay cũng không có dừng lại, tại đây mấu chốt một cái chớp mắt thay đổi phương hướng, bút lông tại kia trong tay hoa lệ lật đi một vòng, biến thành thứ kích trạng thái, sau đó chuẩn bị ở sau một tiễn đưa, đột nhiên về phía trước đâm tới.

"Chợt hiện!"

Cao thủ nhìn rõ ràng, cũng bị Giang Ba vũ khí làm chấn kinh, lập tức biến hóa thân hình {vì:là} nghiêng người, đã hiện lên cái này một đâm.

"Xác thực rất nhanh, nhưng là. . . Còn chưa đủ nhanh!"

Giang Ba thể công như nước thủy triều, bút lông thứ kích {bị:được} tránh thoát sau đó, lại là nhô lên cao vừa thu lại, tiên năng thu hồi, đầu bút lông tức thì cúi dưới đi, xuống một treo, biến thành một cây Chiến Phù bộ dáng.

"Thủy tượng tiên năng, rót vào!"

Giang Ba tiếp tục cái kia thần hồ kỳ kỳ tiên năng điều khiển, trong nháy mắt lại lần nữa rót vào tiên năng, đầu bút lông một lần nữa trở nên cứng rắn, sau đó hai tay hơi hơi chuyển động, Chiến Phù ngang đưa, ngang quét đi ra ngoài.

"Hô "

"Đạp "

Cái này quét qua khí thế như cầu vòng, cao thủ cũng không dám lãnh đạm ứng đối, vội vàng một bước đạp xuống, toàn bộ người bay không dựng lên.

Chiến Phù tại kia dưới chân đảo qua sau đó, lại là mềm nhũn, theo quán tính lại lần nữa biến thành trường đao hình dạng, sau đó trở tay nhảy lên, theo dưới lên trên bổ chém mà đến!

"Cái này. . .!"

Một kích này, cao thủ là tránh cũng không thể tránh, bản thân thân trên không trung, {bị:được} đối phương liên tiếp công kích sớm đã khiến cho không còn quyền tự chủ, lần này chọn bổ, cao thủ chỉ có thể ngạnh kháng.

"Uổng . . !"

Chỉ thấy cao thủ hai tay giữa mơ hồ dần hiện ra một đạo màu vàng rung động, sau đó toàn bộ người trên không trung làm ra cùng loại ngồi xổm xuống tư thế, hai tay xuống vổ.

"Phanh!"

Tay không vào dao sắc!

Cao tay khê vẩy tay không vào dao sắc, trực tiếp trên không trung đem Giang Ba bút lông sinh sôi tiếp được, sau đó lấy cái này tiếp xúc điểm {vì: là} tâm, toàn bộ người hướng về phía sau một cái lộn mềo, vừng vàng rơi xuống đất đồng thời, còn kéo ra một trường khoảng cách.

". . . A a! ! !"

Song phương phen này công thủ tốc độ ánh sáng, đặc sắc lộ ra, nhìn người hoa mắt, liền Trần Diêu cũng không ở gạt đầu. Các vị quân chúng càng là nhìn như si mê như say sưa, mỗi cái vung vẩy lấy bạc trong tay lớn tiếng hoan hô, cuộc tranh tài này nhìn thật sự là quá đáng giá!

"Giang Ba bên này, lợi dụng liên tiếp bất khả tư nghị tiên có thể không chế, khiến cho bút lông khi thì {vì: là} đao, khi thì {vì: là} cái giáo, khi thì {vì: là} búa, khi thì {vì: là} thương. Lợi dụng không ngừng thế công cùng [tẩu vĩ], bức đối phương không thể không đến đến một cái tránh cũng không thể tránh vị trí, sau đó cho ra một kích trí mạng. Liên tiếp sáo lộ công kích, không thể bảo là không tinh màu, không thể bảo là không hoa lệ!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm {vì: là} Giang Ba giờ ngón tay cái lên, đoạn thời gian này đến nay, Giang Ba nguyên bản liền hoa lệ mà hoàn mỹ chiêu số càng thêm thuần thực, càng đã có một cổ phong độ của một đại tướng. Phen này đối với trong chiến đấu, Giang Ba mạch suy nghĩ rõ ràng, không chút nào dây dưa dài dòng, mỗi một bước động tác cũng đã cân nhắc đã đến ba bước sau đó tình huống, hoàn toàn nắm giữ trên trận chủ động.

"Cái này cao thủ cũng xác thực không hổ là dưới mặt đất đấu kỹ trảng cường giả, tuy rằng ngay từ đầu {bị: được} Giang Ba đùa nghịch xoay quanh, nhưng thực đã đến thời khắc mấu chốt, lại có thể dựa vào cường hãn thể thuật làm ra chính xác nhất phản ứng, hóa giải cái này chí mạng uy hiếp. Phen này đấu pháp, song phương đều phát huy ra cực hạn trình độ, thật sự là đặc sắc!"

Lời tuy như thế, nhưng Trần Diêu trong lòng vẫn như cũ đối với cái này cái gọi là cao thủ có chỗ cổ kị. Dù là đã đến phương hướng mới có thể sẽ bị Giang Ba một đao chém thành hai khúc thời khắc mấu chốt, cái này cao thủ rồi lại vẫn không có sử dụng ra vũ khí của mình.

Hơn nữa theo khai chiến đến bây giờ, Trần Diêu nhìn rõ ràng, cái này cao thủ một mực cũng không có ở tiền công bùng sử dụng ra bản thân tất cả vốn liếng. Cảm giác kia có một loại cùng loại tuần thú sư tại đối mặt mới tới mãnh thú lúc, cái loại này thông dong mà kích thích "Huyền kỹ" cảm giác, cảm giác tựa như là. . .

"Như là tại thăm dò Giang Ba võ học cực hạn, muốn phải lấy được chuẩn xác số liệu sau đó, làm tiếp ra ứng đối công kích tựa như."

Trần Diêu trong lòng dĩ nhiên đã có định đoạt, người này là một cái có chút cẩn thận người, từng bước đều tại tính toán, mỗi từng chiêu từng thức đều lưu lại có hậu thủ, tuyệt đối sẽ không làm cho mình thật sự lâm vào tuyệt cảnh.

"Giang Ba a, người nhưng ngàn vạn không thể {bị: được} hấn dò xét ra cực hạn của mình cùng át chủ bài, bằng không mà nói, tất bại. . . !"

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Trên lôi đài, Giang Ba cùng cao thủ hai người đều miệng lớn thở phì phò, vừa rồi cái kia một phen công thủ, đối với cái này hai gã cường giả mà nói, cũng là cơ bản đạt đến võ học của mình hạn mức cao nhất.

"Hô. . . Không sai. . ."

Một ít trận nghỉ ngơi sau đó, cao thủ kia chậm rãi đứng lên, một trường trắng bạch trên mặt, vẻ này tà mị đáng tươi cười xuất hiện lần nữa, nhẹ giọng lầm bầm "Số liệu đại khái đã nắm giữ."

". . . ?"

Đối phương một câu nói kia làm cho Giang Ba có chút sáng ngời thần, cau mày nói: "Người mới vừa nói cái gì? Cái gì đại khái nắm giữ? ?"

"Vào!"

Ngay tại Giang Ba sáng ngời thần trong chớp nhoáng này, cao thủ kia đột nhiên phát lực, sai bước đột nhiên vọt tới Giang Ba trước mặt, một đôi thiết quyền nắm chặt, toàn bộ người xoay người lao xuống, coi như một con báo săn, một cái đâm móc kéo tới.

"Tốc độ lại tăng lên!"

Giang Ba mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng Trần Diêu lại cũng không cảm thấy giật mình. Vừa rồi dùng thần mặc chi đồng dò xét thời điểm, Trần Diêu liền phát hiện người này nhanh nhẹn cùng mình tương xứng, ước chừng cũng ở đây bốn năm trăm mười giờ.

Như thế nhanh nhẹn nên tại Giang Ba phía trên, nếu bàn về thuần túy tốc độ so đấu, Giang Ba thì không bằng đối phương mau lẹ đây.

"Phanh!"

Trong nháy mắt, cao thủ kia đã lách mình đi tới Giang Ba không coi vào đâu, đột nhiên đứng dậy một cái đâm móc công tới, đánh cho Giang Ba một trở tay không kịp.

"Hô. . .!"

Giang Ba cũng nghiêm túc, lấy lại tinh thần sau đó trong nháy mắt này đem bút lông giơ lên cao cao, vừa vận cùng đối phương nắm đâm tấn công, phát ra một tiếng trầm đục.

"Vù vù. . ."

Cùng lúc đó, Giang Ba toàn thân bắt đầu tản mát ra một cỗ mạnh mẽ vô cùng sức gió, mặc trường bào phiêu động, thủy tượng tiên năng tràn đầy, trong lúc nhất thời trên lôi đài tiên năng bạo rạp, hầu như muốn đổ xuống mà ra!

"Không xong, Giang Ba muốn dùng một chiêu kia rồi!"

Trần Diêu biết rõ đại sự không ổn, một chiêu kia thế nhưng là Giang Ba át chủ bài, đối mặt loại này tính toán hình đối thủ, sớm như vậy liền lộ ra át chủ bài hiển nhiên không phải là cái sáng suốt quyết định.

Nhưng Trần Diêu đều muốn mở miệng ngăn cản, rồi lại cũng đã đã chậm. Chỉ thấy Giang Ba trong tay bút lông bỗng nhiên chuyển động đứng lên, một cỗ mãnh liệt phong áp xuất hiện, đem cao thủ cùng Giang Ba đều bao bọc trong đó, một đường loại nhỏ vòi rồng sắp thành hình!

"Thư sinh bút pháp. . ."

Giang Ba sắc mặt lạnh nhạt, nhưng trong hai mắt rồi lại nhiều hơn sự tàn nhẫn, đối mặt gần như thể thân cơ hội tốt, tự nhiên không muốn bỏ qua sử dụng ra sát chiêu cơ hội, trong miệng châm ngôn niệm động, bút lông càng chuyển càng nhanh, sức gió đã cường hãn coi như tự nhiên vòi rồng, làm cho người ta khó có thể ngăn cản.

"Một, bút, trời, xuống, động. . .!!!"

"Oanh!"

Giang Ba gầm lên phía dưới, cái này cỗ vòi rồng bỗng nhiên thành hình, vô tận phong áp kéo tới, đem cao thủ kia hoàn toàn áp chế.

"Cái này. . . Đây là cái gì chiêu số? !!"

Cao thủ kia cũng là cả kinh, tim đập cực nhanh, nhưng là muốn hút ra đã không còn kịp rồi. Vừa rồi hấn vì xóa đi cùng Giang Ba ở giữa khoảng cách, lựa chọn cận thân tập kích, cho rằng như vậy có thể làm cho sử dụng binh khí dài Giang Ba mất đi vũ khí ưu thế.

Nhưng hấn làm sao từng muốn đến, Giang Ba chiêu số sáo lộ bên trong, sớm đã đem điểm này tính toán ở bên trong.

Viễn trình hay dùng binh khí thiên biến vạn hóa ưu thế luân phiên công kích, dám can đảm cận thân, liền khiến cho ra nhất bút thiên hạ động, làm cho đối thủ có đến mà không có về!

"Oanh oanh oanh! !"

Sức gió bộc phát, như sấm bên tai, cả tòa đấu kỹ tràng đều tại rung rung, vô tận phong áp quét sạch mà ra, hầu như muốn đem Trần Diêu bố trí xuống tiên năng cấm chế đều cho thổi lật!

"Phá! !!"

"Oanh! !!"

Giang Ba một tiếng gầm lên, vô cùng sức gió đem cao thủ hung hăng ném đã đến không trung, ngay sau đó vô số tiên năng linh đạn tập kích ra, trên không trung coi như súng máy bình thường liên tục oanh kích, theo sức gió hung hăng đánh trúng vào cao thủ toàn thân từng cái bộ vị.

"Phanh phanh phanh phanh phanh!"

"A. . .!!!"

Một chiêu này nhất bút thiên hạ động khí thế như cầu vồng, trong phạm vi không người có thể địch, cao thủ bị hung hăng đánh trúng vào mấy trăm cái, toàn thân cốt cách đều phát ra âm thanh lẹ, một ngụm máu tươi phun ra, toàn bộ người ngã rơi xuống lôi đài xa góc.

"Hô. . ."

Qua hồi lâu, Giang Ba thể công mới chậm rãi thờ bình thường lại. Dưới lời đài, mọi người thấy được trọn mắt há hốc mồm, dưới mặt đất đầu kỹ trảng loại này cấp độ, bọn hắn lại chưa từng gặp qua đáng sợ như thế sát chiêu?

"Đừng, đừng, đừng. . ."

Cũng không biết đi qua bao nhiêu thời gian, mới có một người kịp phản ứng, bắt đầu vỗ tay.

Một tiếng này tiếng vỗ tay coi như Liệt Hòa Liễu Nguyên, thoáng cái đốt lên tất cả mọi người nhiệt tình, mọi người bắt đầu điên cuồng hô to kêu lên vui mừng, {vì:là} Giang Ba hoa lệ biểu diễn trợ uy.

"Quá mạnh mẽ! Quá mạnh mẽ!"

"Giang Ba! Hung hăng đánh bại cái này cái gì đá quán gia hỏa! !"

"Tốt. . . Tốt đặc sắc!"

Người tiến cử cũng là nhìn mắt choáng váng, một trương mặt tròn ngốc trệ, nhìn xem trên lời đài giống như Trích Tiên Giang Ba, nhất thời không biết nên như thế nào biểu đạt tâm tình của mình.

"Ha ha, vị huynh đài này, thắng bại đã phân, ngươi có nguyện ý hay không nhận thua?"

Giang Ba phong độ nhẹ nhàng, đi đến cao thủ bên người, sáng sủa cười hỏi.

"Hừ, nhận thua. . . A.... . . Hừ!"

Cao thủ kia phun ra một búng máu, chậm rãi đứng dậy, tuy rằng đã thụ thương không ít, nhưng nhìn ra được Giang Ba đã hạ thủ lưu tình, cũng không có vết thương trí mệnh thế.

"Ta đã tìm được cực hạn của ngươi, hừ hừ. . ."

Cao thủ tà cười một tiếng, thò tay chỉ vào Giang Ba nói: "Ngươi mềm yếu, sẽ là của ngươi cực hạn. Muốn ta nhận thua? Thắng bại đã phân? Không sai, thắng bại xác thực đã có kết cuộc, người thua, là ngươi."

"Mà ta, sẽ giành được trận này 'Chính xác' thắng lợi. . .!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141:: Ta tới thu thập ngươi

"Ta đã tìm được cực hạn của ngươi."

Tại {bị:được} Giang Ba sát chiêu "Nhất bút thiên hạ động" đánh lui sau đó, cao thủ trên thân nhiều hơn không ít miệng vết thương. Tuy rằng bởi vì Giang Ba kịp thời thu tay lại, không có thương tổn cùng chỗ hiểm, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, cuộc tỷ thí này thắng bại đã không hề lo lắng rồi.

Song khi cái này cao thủ đứng dậy sau đó, nói ra lời nói lại làm cho tất cả mọi người là cả kinh.

"Ngươi mềm yếu, sẽ là của ngươi cực hạn, hừ hừ..."

Cao thủ vẻ mặt cười tà, một đôi sải lang giống như ánh mắt nhìn chăm chăm vào Giang Ba, nhìn người sau trong nội tâm đều có chút chột dạ, không biết đối phương trong hồ lô muốn làm cái gì.

"Nhất bút thiên hạ động, quả nhiên là một chiêu đáng sợ sát chiêu. Sát trận vừa ra, nửa trương ở trong gần như vô địch. Trừ phi đối thủ có xa siêu việt hơn xa thực lực của ngươi, nếu không cận thân đánh nhau, nhất định sẽ {bị:được} ngươi một chiêu này đánh bại, không hề có lực hoàn thủ."

"Nếu như ngươi có thể lại ngoan độc một chút, lòng dạ độc ác một ít, tin tưởng lại kiên quyết một chút, vừa rồi một chiêu này kinh khủng sát trận, có lẽ đủ để đem tay chân của ta cắt ngang, sẽ khiến ta mất đi năng lực chiến đấu." Cao thủ một câu điểm ra Giang Ba ý nghĩ sâu trong nội tâm, cười tà nói: "Thậm chí còn trực tiếp đem ta giết hết hơn thế, đều không kỳ quái."

"Nhưng mà, ngươi mềm yếu, rồi lại bị mất ngươi rồi đã tới tay thắng lợi... Hừ hừ hừ..."

Nói qua, cao thủ kia đầu hướng lên, lộ ra kiêu ngạo vô cùng thần tình, lớn tiếng nói: "Người thua là ngươi, Giang Ba! Mà ta, sẽ giành được trận này 'Chính xác' thắng lợi! Hừ ha ha ha ha! !"

Cao thủ lời vừa nói ra, mọi người đều là xôn xao, không ít quần chúng đều cảm thấy cái này cao thủ bắt quá là đang ngồi xạo lên~, la lớn: "Chúng ta Giang Ba chỉ cần dùng lại ra một lần nhất bút thiên hạ động, ngươi liền phải thua không thể nghi ngờ! Tuy rằng lúc trước bởi vì nhân từ nương tay thả ngươi một con ngựa, nhưng hiện tại nói như ngươi vậy rồi, tiếp theo quay về ngươi cho rằng Giang Ba còn có thể thu tay lại sao? ?"

"Không sai! Cái này lời dài bắt quá một tác vương chi địa, nhất bút thiên hạ động sát chiêu vừa ra, ngươi căn bản tránh cũng không thể tránh! Ta xem ngươi bắt quá là phô trương thanh thế, không muốn thừa nhận thất bại mà thôi đi!"

"Thật là một cái không biết trời cao đất rộng gia hỏa, chúng ta Giang Ba lại ra tay thời điểm, sẽ là của ngươi từ kỳ rồi! Làm không rõ ràng ngươi là nơi nào đến lực lượng, lại dám tiếp tục cùng Giang Ba kêu gào!"

Mọi người lòng đầy căm phẫn, nói những câu có lý, nhưng trong tràng ngoại trừ cao thủ bên ngoài, còn có hai người cũng biết, kia nói không nhất định đều là cuồng ngôn.

"Hô... Hô..."

Giang Ba từng ngum từng ngum thờ phỉ phò, không ngừng nỗ lực dẹp loạn khí tức của mình, trên trán mồ hôi toát ra một giọt mồ hôi, mạnh mẽ chống đỡ hỏi: "Ha ha, vị huynh đài này thật đúng là không chịu thua."

"Không sai, ta Giang Ba nhân sinh đến mềm lòng, sư trưởng huynh đệ thân bằng đối thủ, không biết bao nhiêu người nói với ta, ta nhất định sẽ tại lòng của mình từ nương tay trên bị té nhào."

"Vừa rồi ta xác thực đối với ngươi có chỗ thu tay lại, không đành lòng nhìn ngươi thật sự gây nên tàn phế tới chết. Nhưng ngươi lại vì sao khẳng định như vậy, ta tiếp theo ra tay thời điểm, sẽ không giết ngươi rồi? ?"

"Hừ hừ..." Cao thủ tà cười một tiếng nói: "Không phải là tiếp theo giết hay không vấn đề, mà là ngươi đã không cách nào nữa độ sử dụng ra một chiêu kia rồi... !"

"Cái này... !"

Cao thủ một câu làm cho mọi người ở đây đều ngạc nhiên, đám khán giả nhao nhao nhìn về phía Giang Ba, chỉ thấy người sau đứng là há mồm thờ đốc, tựa hồ thể lực có chỗ chống đỡ hết nổi.

"Ha ha, thì ra là thế..."

Đã nghe được cao thủ lời nói, Giang Ba nhưng là thoáng cái nhẹ nhõm không ít, thò tay xoa xoa mồ hôi trên trán, cười nói: "Không sai, nhất bút thiên hạ động thập phần hao phí thể lực. Mờ mán đến bây giờ, chúng ta đã trải qua không biết bao nhiêu hiệp chiến đấu, của ta thể lực nhưng là đã sắp thấy đáy."

"Nhưng mà... !"

Nói qua, Giang Ba trong tay bút lông quét ngang, mắt tinh trong dần hiện ra một cỗ khó được kiên cường khí chất, chính âm thanh nói: "Ta Giang Ba người dù gì, cũng tốt xấu là hậu nhân của danh môn. Một thân sát chiêu, lại làm sao có thể chỉ dùng một lần? Xem chiêu!"

"Vù vù!"

Giang Ba vừa dứt lời, trong tay bút lông sẽ thấy độ huy động lên, từng đợt gió táp kéo tới, Giang gia tuyệt học, nhất bút thiên hạ động, lại lần nữa hiện ra ở phương này tác trên lời dài!

"Oanh oanh oanh! !"

Gió táp quét, vạn vật phải sợ hãi, dưới lời dài, đám khán giả điên cuồng hô to, nhìn mình trong suy nghĩ anh hùng phát uy.

"Đánh bại hắn! Đánh bại cái này không biết sâu cạn gia hỏa!"

"Bảo vệ chúng ta dưới mặt đất đấu kỹ tràng tôn nghiêm! Làm cho cái này không biết tốt xấu gia hỏa không công mà về!"

"Giết hắn đi! Giết hắn đi!"

Đám khán giả hét to lấy, mỗi cái đều là vùng tay hô to, {vì là} Giang Ba trợ uy.

Tuy rằng Giang Ba thắng bại cùng đám khán giả ngoại trừ tiền đặt cược bên ngoài, cũng không trực tiếp liên quan. Nhưng là mình làm cho thật sâu yêu thích dưới mặt đất đấu kỹ tràng, {bị được} người khác tới cửa khiêu khích, hãy để cho đám khán giả trong lòng có chút bất mãn.

Giờ này khắc này, anh hùng của bọn hán chính chiếm cứ ưu thế, mắt thấy có thể tương lai đã quán người đánh bay, như thế tình cảnh, lại có thể nào không cho người kích động không thôi? ?

"Oanh oanh oanh!"

Sức gió làm cho người ta sợ hãi, vòi rồng vận chuyển qua, sát trận một mờ, thiên hạ tỷ nghệ!

"Thật mạnh, thật sự thật mạnh... !"

Cao thủ cũng là trong lòng lắng như thế, cái này Giang Ba thực lực xác thực rất mạnh, mặc dù không có siêu tuyệt sở trường, nhưng thắng tại các hạng cân đối, không có bán khuyết điểm. Hơn nữa tổ truyền tuyệt học, thuần thực chiêu thức sáo lộ, hầu như có thể dưới mặt đất đầu kỹ trảng xưng bá.

"Đáng tiếc, người thất bại, cũng sớm đã đã định trước... !"

Cao thủ tà cười một tiếng, tùy ý cụ gió thổi qua thân thể của mình, vô tận tiên năng linh đan kéo tới, tại trên người hán không ngừng hết sức va chạm, nhiều tiếng tiếng nổ mạnh lọt vào tai, nghe tới cũng làm cho người cảm thấy toàn thân run rẩy.

"Phanh phanh phanh "

Linh đan coi như thiết quyền, hung hăng nện ở cao thủ trên thân, đã mang đến mới một vòng thể công. Đã không có cát bay loạn thạch với tư cách "Đầu đạn", Giang Ba cũng cái tiền sát chiêu của mình, lợi dụng tiên năng làm làm vũ khí, đem nhất bút thiên hạ động cái này một sát trận triển khai đã đến cực hạn.

"Ách... !"

Cao thủ miệng lớn thổ huyết, hiển nhiên tổn thương không nhẹ, kêu thảm thiết liên tục. Trận này cảnh càng là dẫn tới mọi người hoan hô vui vẻ, liền người tiến cử cũng đang lớn tiếng hô to, {vì là} Giang Ba cố gắng lên.

"Có chút không đúng..."

Cả tòa trận trong quán, trên lôi đài xuống, chỉ có một người còn bảo trì thanh tĩnh, nhạy cảm đã nhận ra cao thủ hành vi, thập phần chi không hợp ăn khớp.

"Vì sao hán biết rõ khiêu khích sau đó sẽ bị một chiêu này lại lần nữa đánh bay, vẫn còn hết sức trào phúng khả năng, dồn ép Giang Ba ra tay đây?"

Trần Diêu nhíu mày suy tư, thủy chung khó có thể tìm được đáp án, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào cao thủ động tác, sợ bỏ qua bất kỳ một cái nào chi tiết.

"Lông..."

Ngay tại Trần Diêu đau khổ suy tư cao thủ sở dụng vì sao thời điểm, đột nhiên cao thủ một cái mờ ám, đưa tới chú ý của hán.

Chỉ thấy cao thủ tại {bịđược} đánh bay đồng thời, nguyên bản nắm tay hai tay đột nhiên không để người chú ý buông lỏng, vòi rồng bên trong nhìn không rõ lắm, hành động này tuy rằng thập phần rất nhỏ, nhưng làm cho Trần Diêu nội tâm rung động đứng lên, một cổ mảnh liệt bất an hảo cảm giống như Chương Ngự bao lấy lòng của hán, làm cho tâm hán kinh sợ không thôi.

"Bị đánh trúng trong nháy mắt buông tay... ? Đây là ý gì? ! !"

Ngay tại Trần Diêu vẫn còn phỏng đoán toàn bộ câu chuyện trong đó thời điểm, dị biến rốt cục vẫn phải đã xảy ra.

"A....."

Trên lôi đài, chính huy động bút lông sử dụng sát chiêu Giang Ba, đột nhiên mất tinh thần, tựa hồ nhận lấy cái gì trọng thương tựa như, toàn bộ người động tác đều ngưng trệ.

"Ta... Cái này... Chẳng lẽ là... ? !"

Giang Ba nhỏ giọng lầm bầm, một đôi mắt tinh trong lộ ra một cổ bất khả tư nghị thần thái, đột nhiên đôi nhẹ buông tay, trong tay bút lông "Phanh" một tiếng rơi xuống đất, ngay sau đó toàn bộ người liền mềm nhũn xuống dưới.

"Hô..."

Theo Giang Ba động tác đình trệ, trên lôi đài vòi rồng cũng tùy theo đình chỉ, trong lúc nhất thời tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, nói không nên lời nửa câu đến.

"Giang Ba!"

Bất an dự cảm rốt cuộc biến thành sự thật, Trần Diêu nhìn trừng mắt đều nứt, hô to một tiếng, không thể tin được nhìn xem Giang Ba, tim như bị đao cắt.

"Ha ha... Ha ha ha ha... A ha ha ha ha!"

Cùng lúc đó, cao thủ cũng đã ổn định thân hình, kéo lấy bị thương thân thể tựa ở bên lối đi, thò tay lau đi khóe miệng vết máu, càn rỡ lớn cười ra tiếng.

"Cái này... Không có khả năng... Gió... Trong gió có kim quang lập loè..."

"Phanh "

Giang Ba giây giữa lấy nói xong câu nói sau cùng, toàn bộ người cũng nhin không được nữa, cụt hứng ngã xuống đất, "A ô" một miệng phun ra máu tươi, tại chỗ bất tỉnh nhân sự.

"Vô địch Giang Ba, cái này, cái này cái này đây là thế nào? !"

Đám khán giả như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), hoàn toàn không rõ xảy ra chuyện gì, một cái chớp mắt lúc trước Giang Ba còn chiếm toàn bộ ưu thế, cũng không qua thời gian một cái nháy mắt, lại đột nhiên ngã xuống đất hôn mê.

"Ha ha ha ha... Ngu xuẩn, ngu xuẩn!"

Trái lại đối phương, cao thủ tuy rằng trên người có nhiều chỗ miệng vết thương, nhưng thương thế cũng không sâu. Sát qua vết máu sau đó đó có thể thấy được, cái này lần thứ hai nhất bút thiên hạ động, cũng không có đối với hắn tạo thành cỡ nào chí mạng trọng thương.

"Ta bất quá thuận miệng nói vài câu kích thích một cái, không có nghĩ đến cái này tiểu tử ngốc rõ ràng tương thật ~ "

Cao thủ cười tà đạo bước tiến lên, chậm rãi đi đến Giang Ba bên người, trên cao nhìn xuống nhìn xem người sau, trong ánh mắt tràn đầy xem thường cùng khinh thường.

"Đều theo như ngươi nói, ngươi không có khả năng dừng lại ra một chiêu này rồi, còn muốn gượng chống, quả thực ngu xuẩn vô cùng! Hừ ha ha ha!"

"Đây là vì cái gì? ! Đến cùng xảy ra chuyện gì? ! !"

Người tiến cử cũng là kinh ngạc không thôi, quay đầu lại nhìn xem Trần Diêu lớn tiếng hỏi.

"Ha ha, ngươi hỏi hắn? Hắn biết cái đêch gì!"

Cao thủ kiêu ngạo cười cười, quay đầu lại khinh thường nhìn xem Trần Diêu, cười tà nói: "Ta đã sớm nói, cuộc chiến đấu này thắng bại, từ lúc trước khi bắt đầu cũng đã quyết định rồi!"

"Hừ "

Dứt lời những lời này, cao thủ gất một cái, hướng Giang Ba trên thân nhỏ ngum đăm, chú ý tự giữa đầu cười lớn.

"Cái gì dưới mặt đất đấu kỹ trằng, cái gì cao thủ, cái gì vô địch Giang Ba!" Cao thủ lên tiếng cười nói: "Đều là chó má! Tại lão tử trước mặt, các ngươi cái gì cũng không phải! Hừ ha ha ha! !"

"Vèo "

Nở nụ cười một hồi, cao thủ đột nhiên bay lên một cước, hung hăng đạp hướng trên mặt đất Giang Ba.

"Phanh "

Đang ở đó một cước sắp đạp đến Giang Ba đầu trong nháy mắt, một đường nhanh gió thổi qua, một cái bóng đen đột nhiên xuất hiện ở trên lối đi, người nào đều không có thấy rõ người này là như thế nào tiến vào đến lối đi bên trong đấy.

"Hô..."

Cao thủ chân {bịđược} một cái thiết trảo hung hăng bắt lấy, không thể động đậy, một cổ mảnh liệt lửa giận tại trên lối đi lan tràn ra.

Cao thủ cúi đầu nhìn qua, chỉ thấy Trần Diêu chính ngồi xổm Giang Ba bên người, dùng thân thể bảo vệ bất tỉnh nhân sự Giang Ba, một tay cầm lấy cao thủ chân, dùng sức hướng ra phía ngoài hất lên, ném người sau suýt nữa đứng không vững, ngã ngồi tại mặt đất.

"Ồ, cuối cùng cam lòng lên đài nữa a ~ "

Ổn định thân hình sau đó, cao thủ sải lang chi nhãn nhìn về phía Trần Diêu, khiêu khích giống như mà hỏi.

"A, hèn hạ như vậy, loại này bị ỏi thù pháp đều dùng đi ra, sẽ khiến ta như thế tức giận người, người là người thứ nhất."

Trần Diêu không quay đầu lại, nhưng trên thân lửa giận đã bạo rạp, một cổ mảnh liệt hỏa diễm thiêu đốt mà ra, hầu như muốn đem cái này lôi đài thôn phệ.

"Rửa sạch sẽ bờ mông chờ, người như vậy bại hoại..."

Trần Diêu chậm rãi quay đầu lại, trong mắt phun ra vô biên lửa giận, hung hăng trừng mắt cao thủ, nghiêng răng gần từng chữ:

"Từ bốn đại gia tới thu thập...!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142:: Dụng binh chi đạo

"Giang Ba!"

Theo trên lôi đài cứu bất tỉnh nhân sự Giang Ba, Trần Diêu trở lại dưới lôi đài, phụ cận mọi người lập tức vây đi qua, mỗi cái đều là một bộ ân cần thần tình, một đôi ánh mắt nhìn chăm chú lên Giang Ba, sợ cái này trong suy nghĩ anh hùng có cái gì sai lầm.

"Hô..."

Một phen đã kiểm tra về sau, Trần Diêu chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt cũng thoáng buông lỏng một ít.

"Lão đại, hần thế nào??"

Người tiến cử nhanh trương phi thường, vội vàng hỏi Trần Diêu Giang Ba tình huống.

"Không tính rất không xong, nhưng là tuyệt đối không lạc quan."

Trần Diêu vừa nói, một bên thò tay tại Giang Ba ngực mấy chỗ chỉ chỉ, tiếp tục nói: "May mà Giang Ba thực lực đủ mạnh mẽ, phản ứng cũng rất nhanh, trước tiên bảo vệ tâm mạch của mình, vì vậy cái kia đồ chơi tịnh chưa hoàn toàn bộ rót vào, có lẽ còn có cứu!"

"Cái kia đồ chơi?"

Không có người minh bạch Trần Diêu cuối cùng đang nói cái gì, nhao nhao hồ nghi nhìn xem người phía trước, chờ hần nói tiếp.

"Tên bại hoại này, tại vô đầu thời điểm, rõ ràng sử dụng ra như thế bị ỏi thù đoạn, quả thực tội không thể tha!"

Trần Diêu nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Cái này hèn hạ gia hỏa, rõ ràng tại Giang Ba không có phòng bị thời điểm, roi xuống kịch độc...!"

"Cái gì?!"

Mọi người nghe vậy tất cả giật mình, đến một lần bởi vì đối phương rõ ràng sử dụng như thế bị ỏi thù pháp mà cảm thấy khinh thường, thứ hai thì là hồi tưởng lại lúc trước hai người đối chiến quá trình, tựa hồ cũng không phát hiện có chỗ đặc biệt nào.

Vừa rồi quá trình chiến đấu ở bên trong, song phương người tới ta đi, hiệp khá nhiều, tốc độ cực nhanh, vô luận như thế nào nhìn, cao thủ kia đều không có cơ hội hạ độc.

"Thế nhưng là vừa rồi bọn hần đối chiến thời điểm, tên kia thế nhưng là liên Giang Ba thân đều không có gần qua mấy lần, như thế nào lại có cơ hội hạ độc??"

Trần Diêu nhập lại không trả lời thẳng vấn đề này, mà là thân đứng lên khỏi ghế, nhìn về phía trên lôi đài kiêu ngạo cao thủ, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tuy rằng độc tố còn chưa hoàn toàn tiến vào Giang Ba tâm mạch bên trong, nhưng mà dù sao đã mất đi ý thức, qua không được nhiều lúc, tiên năng phù hộ chắc chắn vỡ tan, đến lúc đó phiền toái có thể to lắm."

"Hừ hừ, nhân lực không tề..."

Cao thủ nghe vậy tà cười một tiếng, lớn lối nói: "Không sai, ta đúng là hấn trên thân đã hạ kịch độc! Vương Giả Giang Ba, đến đây đi, tới khiêu chiến ta đi! Nếu như ngươi có thể đánh bại ta, ta liền cho ngươi giải được. Mà nếu như không cách nào đánh bại ta mà nói..., một nén nhang thời gian ở trong Giang Ba hấn phải chết... !"

"Ta đã nói rồi."

Trần Diêu chậm rãi đi đến bên lối đài, toàn thân đều hiện lên lấy vô biên lửa giận, một thân đạo bào quả thực muốn bốc cháy lên, một cái lật trên người lối đài, quay đầu hướng cao thủ trọn mắt nhìn, tức giận nói: "Ngươi như vậy bại hoại, từ bốn đại gia tới thu thập!"

"Lão, lão đại, ngươi nhưng ngàn vạn phải cẩn thận a!"

Chứng kiến Trần Diêu ứng chiến, người tiến cử gấp hơn rồi, tại dưới lối đài la lớn: "Vạn nhất ngươi cũng ngược lại mà nói, chúng ta có thể đã không còn có làm ăn! Bằng không đừng đánh nữa, đối phương thật sự quá mạnh mẽ. Giang Ba lão đại thương thế, ta có thể tìm người đến trị liệu, còn là bảo vệ tính mạng quan trọng hơn a!"

"Vô dụng thôi"

Trần Diêu khẽ lắc đầu nói: "Đầu tiên tên gia hỏa như vậy sử dụng độc, thế tất không phải là bình thường **, không có khả năng có mặt khác giải được, càng lợi hại lang trung đã đến cũng vô dụng."

"Tiếp theo..."

Nói qua, Trần Diêu cảm thật chặt song quyền, một trong hai mắt phun ra lửa giận, cắn răng nói: "Với cái gia hỏa này thực sự quá hèn hạ ác độc, ta muốn thân thủ đem cái mũi của hắn cắt ngang... !"

"Hừ ha ha a, khí thế không tệ, quyết tâm cũng đủ chừng, có như vậy điểm cường giả ý tứ, không hổ là nơi đây Vương Giả."

Cao thủ khinh miệt cười nói: "Nhưng mà có một chút ta rất kỳ quái, vừa rồi tại đây Giang Ba ngã xuống đất lúc trước, ngươi tựa hồ cũng đã có chỗ phát hiện, thậm chí tại hấn lần thứ hai sử dụng nhất bút thiên hạ động lúc trước, liền là một bộ muốn nói lại thôi bộ dạng."

"Ngươi cuối cùng đã biết cái gì? Vì sao trong nháy mắt có thể đoán được ta hạ độc? Ngươi lại là lúc nào biết rõ đây hết thầy hay sao?"

"Tốt, ta cũng làm cho ngươi thất bại cái minh bạch."

Trần Diêu nhăn mày nói: "Ngay từ đầu ta cũng cảm giác kỳ quái, ngươi rõ ràng là kim tượng tiên năng, tại sử dụng vũ khí phương diện nên có đặc biệt giải thích cùng ưu thế. Nhưng cùng Giang Ba đối chiến đã lâu, rồi lại thủy chung không có lấy ra bản thân sở trường vũ khí. Ngay từ lúc đầu chiến đấu ta liền tại hoài nghi, ngươi còn lưu lại có hậu thủ, sự tình không có đơn giản như vậy."

"Về sau mới cho đến Giang Ba sử dụng ra vũ khí của mình, ngươi vẫn đang không dùng vũ khí, điều này làm cho ta đối với ngươi hoài nghi càng sâu, hầu như có thể xác định ngươi đang lừa gạt."

Nói qua, Trần Diêu quay đầu lại nhìn thoáng qua bất tỉnh nhân sự Giang Ba, tiếp tục nói: "Xa hơn về sau, các ngươi bắt đầu chiến đấu chân chính, riêng phần mình sử dụng toàn lực, Giang Ba thậm chí sử dụng ra sát chiêu nhất bút thiên hạ động, đem ngươi hoàn toàn áp chế. Trong nháy mắt đó quá là nhanh, tăng thêm sức gió ảnh hưởng, ta xem không tính rõ ràng, nhưng nếu như của ta tính toán không sai mà nói..."

"Ngươi nên có đầy đủ thời gian bút ra mới phải."

"A?"

Trần Diêu suy luận tựa hồ chột trứng trong lòng...cao thủ tính toán nhỏ nhặt, làm cho người sau thoáng có chút kinh ngạc, trầm ngâm một cái sau cau mày nói: "Nói tiếp đi."

"Giang Ba lần thứ nhất sử dụng ra nhất bút thiên hạ động thời điểm, ta xem chưa đủ rõ ràng. Vì vậy đến lần thứ hai sử dụng thời điểm, ta cố ý chú ý một cái động tác của ngươi."

Nói đến đây, Trần Diêu hai hàng lông mày nhăn càng chặt, trên mặt cũng biểu lộ làm ra một bộ xem thường mà không rằng thần sắc, tựa hồ đối với cao thủ cách làm có chút bất mãn, tiếp tục nói: "Ngươi là cố ý {bịđộc} một chiêu này đánh trúng đấy, tại bị đánh trúng trong nháy mắt, còn làm giả làm ra phòng ngự tư thái, nhưng là đồng thời cổ tay đã có rất nhỏ run run, còn đem nguyên bản nắm chặt song quyền cho mờ ra... !"

"Cẩn thận tỉ mỉ thấy rõ lực lượng, nhỏ như vậy động tác đều bị ngươi phát hiện, dưới mặt đất đấu kỹ trảng chi Vương, quả nhiên có có điểm ý tứ."

Cao thủ sắc mặt cũng không hề kiêu ngạo như vậy, mà là đối với Trần Diêu đã có rõ ràng phòng bị, đối trước mắt gã thiếu niên này không khỏi xem trọng thêm vài phần.

"Thẳng đến trong nháy mắt đó, ta mới hoàn toàn hiểu được, ngươi không phải không dùng vũ khí, mà là sớm cũng đã bắt đầu dùng..."

Trần Diêu duỗi vung tay lên, một đường nhanh gió thổi qua, tại trên lối đài rất nhanh lướt nhẹ qua qua. Gió này lực lượng thổi phía dưới, trên lối đài đột

nhiền giương lên một hồi bụi mù, thật nhỏ bột phấn không còn cuồng phong với tư cách yểm hộ, trên không trung tùy ý pháp phối lấy, lộ ra đặc biệt dễ làm người khác chú ý.

"Vũ khí của ngươi chính là —— độc!"

"Cái này...!"

Trần Diêu một phen suy luận, nghe được mọi người tất cả giật mình, người nào cũng không nghĩ tới, tại Giang Ba tại trên lôi đài đại sát tứ phương, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối thời điểm, đối thủ rồi lại trong âm thầm bố cục, sớm đã bày ra thiên la địa võng!

"Đừng, đừng, đừng!"

Nghe xong Trần Diêu suy luận, cao thủ cũng là tà cười một tiếng, thò tay vỗ tay.

"Quả thật không tệ, nhạy cảm đến cực điểm thấy rõ lực lượng, rất nhanh suy đoán năng lực, cao siêu lực lĩnh ngộ, dưới mặt đất đấu kỹ tròng chi Vương danh hào, quả nhiên danh bất hư truyền."

Nói qua, cao thủ cũng là vung tay lên, một cổ kim tượng tiên năng phun vãi ra, coi như kim phấn lập loè, trên không trung phiêu động. Xoay tay lại một đất phía dưới, trên lôi đài độc phần {bịđộc} tiên năng bao trùm, nhao nhao bay múa, tựa như ong mật về bình thường, trên không trung đập vào tuyến, rất nhanh về tới cao thủ hai tay tay áo trong khu vực quản lý.

"Nếu như mới vừa cùng ta đối chiến chính là ngươi mà nói, có lẽ thắng bại bây giờ còn chưa phân!"

Thu hồi độc phần, cao thủ tà nhãn liếc về phía Giang Ba, khinh miệt cười nói: "Không sai, độc, độc chính là ta dụng binh chi đạo!"

"Từ vừa mới bắt đầu, ta cũng đã tại bố cục, đã sớm bày ra thiên la địa võng, chỉ là đang chờ đợi thời cơ thích hợp đem mạng lưới miệng buộc chặt, triệt để giành được trận đấu mà thôi. Nhưng kẻ ngu này rồi lại hoàn toàn không biết, còn ngây ngốc sử dụng ra tuyệt chiêu, thật sự buồn cười ~"

"Chiêu số của hân xác thực rất mạnh, nhưng đáng tiếc gặp gỡ nhưng là ta, một cái sẽ chủ động hút vào sức gió sát chiêu, chống lại ta đây không chỗ nào không có độc phần, chẳng phải là gãy đúng chỗ ngựa, chui đầu vô lưới sao? Về sau rõ ràng đã trúng độc, rồi lại còn muốn mạnh mẽ sử dụng tuyệt chiêu, quả thực chính là ngu xuẩn đến nhà!"

Cao thủ càn rỡ trào phúng lấy Giang Ba, hai tay mở ra, cái kia màu vàng rung động lại lần nữa xuất hiện, trên không trung theo chí mạng độc phần phiêu tán ra, coi như một đường tử thần ảo ảo, tại một tác vương trên lôi đài, triển lộ ra nó cái kia đen kịt màu sắc đến.

"Hừ ha ha a, của ta dụng binh chi đạo là vô địch đấy! Lôi đài nhỏ như vậy, ngươi căn bản không đường có thể trốn. Chỉ cần độc tố khuếch tán, tất nhiên sẽ {bịđộc} ngươi hút vào trong cơ thể, vô luận ngươi như thế nào khôn khéo, đều khó có khả năng không chế độc của ta phần vĩnh viễn không cận thân, chống lại ta, ngươi căn bản cũng không có nửa điểm cơ hội!"

"Các ngươi đám ngu xuẩn này, dù sao vẫn là có loại này buồn cười tư duy xu hướng tâm lý bình thường. Cái gì 'Kim tượng người nhất định là dụng binh cao thủ' á..., cái gì 'Vũ khí phải là một thanh lợi nhận' rồi vân... vân, quả thực thật quá ngu xuẩn!"

Cao thủ kiêu ngạo cười nói: "Ta theo tu đạo điểm bắt đầu, liền đang cố gắng không chế bản thân tiên năng tận lực phân tán, nhỏ vụn đến tiếp cận bột phần trình độ, lại bắt đầu lại từ đầu luyện tập, như thế nào phân biệt không chế sở hữu nhỏ vụn tiên năng. Theo đem ra sử dụng tiên năng ức động bắt đầu, chậm rãi giao qua mặc kệ tự do bay múa, lại càng tiến một bước lợi dụng nhỏ vụn tiên năng mang theo độc phần khuếch tán... Trong này khó khăn cùng thống khổ, các ngươi lại có thể hiểu được nửa phần sao??"

"Ta như thế nỗ lực, vì chính là một ngày kia có thể đánh vỡ cái này cái gọi là thế tục thành kiến! Kim tượng vì sao phải sử dụng lớn kiện binh khí? Độc tố vì sao không thể với tư cách vũ khí thông thường? Sử dụng độc tố người, vì cái gì sẽ bị người xưng làm đồ vô sỉ? Đây đều là các ngươi những thứ này ngu xuẩn thành kiến, không hề có đạo lý!"

"Đây chính là ta dụng binh chi đạo, ta là vô địch đấy! Hừ ha ha ha!!"

Cao thủ có lẽ là hồi tưởng lại lúc trước mấy chục năm sinh mệnh đủ loại không chịu nổi, tâm tình đều có chút kích động lên, tại trên lôi đài hoa chân múa tay vui sướng lớn tiếng tuyên dương lấy bản thân "Lý niệm", đã lâm vào điên cuồng trạng thái.

"Cái này sẽ là của ngươi dụng binh chi đạo sao?"

Trần Diêu sắc mặt trầm tĩnh, cường ép áp chế bản thân lửa giận, về mặt kiên định mà cường hãn thần thái, trong mắt mơ hồ hiện lên một tia khí phách, trầm giọng nói: "Ta cũng ta có dụng binh chi đạo."

"A...?" Cao thủ nghe vậy sững sờ, khinh thường nói: "Chẳng lẽ ngươi cũng là kim tượng? Không sai a, vừa rồi ngươi chế tạo tiên năng bình chương thời điểm, tựa hồ cùng thẳng góc kia giống nhau, là thủy tượng a! Ngươi dụng binh chi đạo là cái gì? Nước dội lá khoai sao? Ha ha ha ha!"

"Của ta dụng binh chi đạo là được..."

Trần Diêu hàm răng cắn chặt, từng chữ một nói: "Dùng của ta thiết quyền, hung hăng đánh nát ngươi cái này ngó không ai bì nổi mặt...!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143:: Thúc thủ vô sách

"Đạp, đạp "

Ứng thành dưới mặt đất đầu kỹ trảng bên trong, chỗ giữa trên lối đài, hai gã tu sĩ đang tại giảng co, hiện trường bầu không khí đặc biệt khẩn trương, cái kia giường cung bệ kiểm cảm giác, làm cho người ta hầu như muốn hít thở không thông.

"Hô..."

Trần Diêu nhẹ giọng thở nạt lấy, dần dần điều chỉnh lấy bản thân trạng thái, hẳn biết rõ, lần này đối mặt đối thủ bất đồng dĩ vãng, cùng lúc trước tại đây đầu kỹ trảng ở trong đối thủ hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Người trước mắt không chỉ có thực lực mạnh mẽ, thủ thuật không thua kém chi mình, hơn nữa âm hiểm xảo trá, sử dụng độc tố vô cùng chí mạng. Nếu như không cẩn thận đi chuyện, tùy thời khả năng có nguy hiểm tính mạng.

"Đốt "

Mà lưu hương trong đốt hương đã đốt đã đến một nửa, lưu cho Trần Diêu thời gian, đã không nhiều lắm.

"Ta không có Giang Ba như vậy thuần thực sáo lộ, có thể bảo trì song phương ở giữa khoảng cách, cũng không có nhất bút thiên hạ động như vậy sát chiêu, có thể áp chế toàn trường."

Trần Diêu trong lòng lặng yên suy nghĩ ứng đối phương pháp, đồng thời cũng ở đây suy đoán đối phương khả năng áp dụng hành động.

"Tuy rằng những thứ này hoàn cảnh xấu sẽ để cho ta đang cùng kia đối chọi thời điểm có chỗ ảnh hưởng, nhưng trái lại, hẳn cũng không có có thể âm thầm hạ độc cơ hội. Ta đã vạch trần hẳn thủ đoạn, hẳn không có khả năng lại dùng đối phó Giang Ba một chiêu kia để đối phó ta. Chỉ cần cẩn thận tay của hẳn bộ động tác, đừng cho hẳn có thời cơ lợi dụng, sẽ phải có thủ thắng cơ hội!"

"Hừ ha ha..."

Nhưng mà đối mặt cẩn thận vô cùng Trần Diêu, cao thủ nhưng là cười tà không chỉ, một đôi sài lang chỉ nhãn tại Trần Diêu toàn thân quay tròn đảo quanh, tựa hồ vẫn là một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dạng, không hề đại chiến đến gấp gáp cảm giác.

"Người có phải hay không suy nghĩ, đã vạch trần vào ta thủ đoạn, đầu phải chú ý động tác của ta, không cho ta âm thầm dụng độc, có thể dụng ở bất bại chi địa?"

Cao thủ một câu chọc thủng Trần Diêu trong lòng suy nghĩ, nhìn xem Trần Diêu hơi có chút dao động bộ dạng, cười đắc ý nói: "Ta đã sớm nói, của ta dụng binh chỉ đạo chính là độc. Từng ấy năm tới nay như vậy, trải qua lớn nhỏ chiến đấu cũng không biết có bao nhiêu trận rồi, lại làm sao có thể không có suy nghĩ qua, {bịđộc} đối phương tất xuyên qua sau đó, nên như thế nào bố cục đây?"

"Nói cho ngươi biết, ngoại trừ ám sát bên ngoài, của ta dụng binh chỉ đạo cũng vẫn là vô địch đấy! Xem chiêu!"

Dứt lời, cao thủ dưới chân đột nhiên khê động, toàn bộ người coi như liệt báo về phía trước đánh giết mà đến.

"Đạp "

Trần Diêu không dám lãnh đạm, vội vàng đạp động bước chân, toàn thân hướng nghiêng bên cạnh chợt hiện đi, không cùng đối phương xung đột chính diện. Mỗi một bước đều tính toán có chút tinh tế, hai mắt càng là gắt gao nhìn chăm chăm vào tay của đối phương bộ động tác, sợ có một tia sơ hở.

"Độc phần bay là tã!"

Cao thủ khê quát một tiếng, hai tay vung lên, đạo bào phiêu động, trong nháy mắt một hồi màu vàng bụi mù bay ra, tại trên lối đài phiêu tán ra.

"Hô "

Sức gió phía dưới, cái kia độc phần tại màu vàng tiên năng dưới sự khống chế coi như bầy phong, hướng Trần Diêu bay nhanh đánh tới, trong nháy mắt đã đến trước mắt.

"Hoả nhãn kim tinh!"

Trần Diêu sớm đã đem tiên năng rót vào hai mắt, độc phần mỗi một cái phiêu động đều vào hết hần trong hai mắt. Nhìn đối phương độc phần phiêu động quỹ tích, một cái nghiêng người né tránh, theo còn chưa thành hình độc trong trận hiện lên thân đi, vừa né qua.

"Hừ ha ha, sẽ vô dụng thôi, độc phần đều ở ta trong khống chế, tuy rằng tiên năng quá phận tản ra lực khống chế chưa đủ, nhưng mà chỉ cần hơi có lực cản, có thể thừa cơ đình chỉ, ngược xung phong liều chết!"

"Không xong!"

Cao thủ lời vừa nói ra, Trần Diêu cũng phát hiện vấn đề chỗ: Độc này phần tuy rằng tránh khỏi, nhưng mà lời đài bốn phía tiên năng che chở còn chưa giải trừ. Nếu như độc phần đụng chạm lấy tiên năng bình chương, thế tất gặp bản ngược trở về, lại lần nữa nhẹ nhàng trở lại bên cạnh hần, cho hần một kích trí mạng.

"Bình chương giải trừ!"

Trần Diêu khẽ quát một tiếng, một tay phất lên, sau lưng tiên năng bình chương trong nháy mắt giải trừ, cái kia độc phần không còn đụng chạm diện tích, hướng dưới lời đài phương hướng bay là tả mà đi, bay thẳng đám khán giả mà đi.

"Đại gia cẩn thận, lập tức tản ra!"

Trần Diêu lớn tiếng nhắc nhở đám khán giả cẩn thận, nhưng mà thì đã trễ. Chỉ thấy độc phần không hề khống chế bay là tả ra, đi thẳng tới quần chúng bên trong, rất nhanh bám vào tại trên người bọn họ, {bịđộc} bọn hần hút vào trong cơ thể.

"Ách a! !!"

Vài tên quần chúng trốn tránh không kịp, độc phần hấp vừa vặn, bắt quá thời gian một cái nháy mắt liền xâm nhập thân thể mạch, đem tâm mạch của bọn hần hoàn toàn phá hủy, phát huy ra đáng sợ độc tính.

"Tốt... Thật là khó chịu...!"

Đám khán giả nhất thời ngã xuống đất, trên mặt đất gãy dựa thân thể gãy giữa không thời, không bao lâu liền tị khẩu, lỗ mũi phun máu, toàn thân bắt đầu thối rữa. Tiếp qua trong một giây lát, mấy người cũng bắt đầu thất khiếu chảy máu, màu đen huyết dịch tuôn ra, hiển nhiên đã chịu độc phần xâm nhập, trên mặt đất gãy giữa nhức nhích vài cái, một tiếng thờ dài, chết thảm tại chỗ!

"Liền không quan hệ người đều giết, người... Người thật sự là quá ác độc!"

Trần Diêu trừng mắt đều nứt, giận không kìm được, toàn thân tràn ngập lửa giận, đối với cao thủ trọn mắt nhìn, song quyền nắm chặt, hận không thể đem tên ghê tởm này một quyền đánh chết.

"Hừ ha ha, người vô dụng, chết làm sao tiếc? ? Xem chiêu!"

Cao thủ rồi lại không thèm để ý chút nào, hiển nhiên đối với hần tính mạng người xem như cỏ rác, tiếp tục huy động hai tay, độc phần hiện ra kim quang bay là tả mà ra, lại lần nữa tuôn hướng Trần Diêu.

"Đạp đạp "

"Đại gia nhanh tản ra, lập tức rời đi nơi đây!"

Trần Diêu không có cách nào, một bên lách mình tránh né, một bên lớn tiếng nhắc nhở đám khán giả ly khai, vì không cho độc phần đàn hồi, đem lời đài phụ cận tiên năng bình chương hoàn toàn giải trừ.

"Chạy mau a! Giết người rồi! !!"

Đám khán giả cái này mới hồi phục tinh thần lại, nhao nhao trở lại bỏ chạy. Đại bộ phận người chạy ra ngoài, nhưng là có một số nhỏ chạy trốn không kịp, lại bị cái kia chí mạng độc phần quán thân, kêu thảm thiết ngã xuống đất, gãy giữa lấy thống khổ chết đi.

"Hảo hảo hảo, thật đáng sợ!"

Người tiến cử sớm đã bị hủ co quắp ngã xuống đất, mặc dù đang tất cả lớn nhỏ dưới mặt đất đầu kỹ trảng trà trộn nhiều năm, cũng đã gặp không ít máu tanh tàn nhẫn chiến đấu. Nhưng mà như hôm nay như vậy, đối với tay không tác sát phạm nhân hạ thủ vô cùng thâm đồ sát, nhưng cũng là lần đầu gặp. Nếu không phải Trần Diêu lớn tiếng nhắc nhở, hần sớm chạy ra mấy bước, vừa rồi độc phần, chỉ sợ cũng phải đã muốn mạng của hần.

"Không cần đi... Không cần đi a! Chư vị không cần đi! Đây chỉ là cái ngoài ý muốn, chỉ là ngoài ý muốn!"

Nhìn xem đám khán giả vừa chạy mà không, người tiến cử đã gần như tan vỡ. Trong vòng vài ngày từ phía trên đường đã đến Địa Ngục, loại này cực lớn chênh lệch làm cho tâm hần vỡ không thôi. Nhìn mình khổ tâm kinh doanh đứng lên đầu kỷ trăng vừa đã có khởi sắc, đã bị người đại não như vậy, thật sự làm cho hần khó có thể tiếp nhận.

"Đừng ồn ào rồi, chạy mau!"

Trần Diêu nhìn không được, thò tay đẩy, dùng tiên năng đem người tiến cử đẩy ra mấy trượng xa. Cao thủ lại nơi nào sẽ bỏ qua đánh lén như vậy cơ hội tốt? Thừa cơ đôi nhẹ buông tay, đại lượng độc phần theo ống tay áo bay ra, thẳng đến Trần Diêu tâm mạch mà đi.

"Chịu chết đi, Trần Diêu!"

Cao thủ điên cuồng huy động hai tay, độc phần như nước thủy triều bắt đầu khởi động, trong nháy mắt liền đem toàn bộ lôi đài bao phủ, Trần Diêu tránh cũng không thể tránh, rơi vào đường cùng đành phải một bên chạy thực mạng, một bên huy động đạo bảo, lợi dụng sức gió thổi đi độc phần, thật vất vả mới giữ được tính mạng.

"Hô... Hô... Hô..."

Mấy phen giằng co xuống, cao thủ sừng sững bất động, toàn bộ trên lôi đài đều là độc phần phiêu tán, Trần Diêu thì là mệt mỏi, đã có chút ít khí tức không như ý, tình trạng thập phần không ổn.

"Ha ha ha! Ta đã nói rồi, của ta dụng binh chỉ đạo, là không, địch, đấy!"

"Vù vù vù "

Vô tận độc phần bay ra, làm cho Trần Diêu thúc thủ vô sách, song phương thế thuật tương đối, nếu như cận thân cũng không quá đáng đánh cho ngang tay. Nếu là viễn trình, Trần Diêu không có tiện tay vũ khí, cơ hồ là {bịđộc} đối phương hoàn toàn áp chế, tìm không thấy nửa điểm thời cơ lợi dụng. Cái kia độc phần coi như tử thần bàn tay, hung hăng đem Trần Diêu trào ở lòng bàn tay, chạy trốn không cửa.

"Yêu Năng, muốn động dùng Yêu Năng sao? !"

Trần Diêu trong lòng không ngừng do dự mâu thuẫn, tình hình dưới mắt, nếu như vận dụng Yêu Năng đối kháng, ngược lại là khả năng có cơ hội chuyển bại thành thắng. Nhưng mà dưới ban ngày ban mặt, mình nếu là vận dụng Yêu Năng, thế tất sẽ bị cho rằng dị loại. Không phải nói bị loài người đuổi giết khả năng, nếu là có yêu gặp được, cũng có thể sẽ thu nhận họa sát thân.

"Không được, không có thể động dụng Yêu Năng!"

Trần Diêu quyết định chủ ý không dùng Yêu Năng, kết quả chính là trên trận tình thế càng thêm bị động. Cao thủ một bên cao giọng kêu gào lấy ném roi vải độc phần, hoàn toàn không có cố kỵ, một bên thỉnh thoảng xông về phía trước đâm, muốn cùng Trần Diêu kéo khoảng cách gần.

"Cận thân mà nói, nếu như ta không thể lấy so với hần tốc độ nhanh hơn một quyền chí mạng, chỉ cần có một chút độc phần nhiễm đến ta, ta liền hần phải chết không thể nghi ngờ!"

Trần Diêu trong lòng lằng nhằng như thế, thủy chung nghĩ không ra cách phá giải.

"Của ta tiên năng tại hần phía dưới, duy nhất ưu thế ngay tại ở lực lượng! Xem ra chỉ có nghĩ biện pháp rất nhanh cận thân, dùng lực lượng trên ưu thế, cho ra một kích trí mạng. Tại hần kịp phản ứng bắt đầu ném roi vải độc phần lúc trước, ta có thể có bao nhiêu thời gian? Nửa giây? Một phần mười giây? Trong khoảnh khắc đó, ta nhất định phải ra quyền, một kích đưa hần đánh bay!"

Ý muốn lúc giữa, cao thủ độc phần lại lần nữa ném roi vải, Trần Diêu thật vất vả né qua, toàn bộ người đã thờ hồng hộc, tốc độ cũng bắt đầu có chút biến chậm.

"Đến a, lại đến a!"

Trần Diêu cũng không để lộ ra bản thân bất an, mà là lớn tiếng gào thét, muốn cho đối phương lần nữa ném roi vải độc phần, nhìn xem có thể hay không tìm được trong nháy mắt khe hở thừa dịp Hư mà vào, chung kết trận chiến đầu này.

Nhưng mà, cao thủ lại đột nhiên hai tay vờn quanh ở trước ngực, không hề ném roi vải độc phần rồi.

"Ngươi... Vì sao đột nhiên không ném ngươi độc phần rồi hả? ?"

"Hừ ha ha, bởi vì ta đã không có cần phải làm như vậy rồi."

Đối mặt Trần Diêu chất vấn, cao thủ tà cười một tiếng, mở ra hai tay, coi như tại biểu hiện ra lôi đài bốn phía kim quang kia lóe lên độc phần, lớn lối nói: "Ngươi đã là cá trong chậu, vào ta một cũng sớm đã phân bố tốt cục, so tài thắng bại, đã có kết cuộc rồi!"

"Ngươi nói cái gì... ?"

Trần Diêu ngây người một lúc, vừa lúc đó, đột nhiên một hồi gió nhẹ kéo tới, Trần Diêu trở lại nhìn qua, chỉ thấy vừa rồi {bịđộc} bản thân thôi tan đi ra

ngoài độc phần, chẳng biết tại sao lại toàn bộ khép về đi qua, chính lấy đại quân tiếp cận xu thế, muốn đem kia hoàn toàn bao phủ trong đó!

"{vì:là}... Vì cái gì? Rõ ràng đã không có tiên năng bình chương, độc phần không có dụng phải bất kỳ vật gì, không có khả năng bắn ngược trở về. Kim tượng tiên năng như thể phân tán, không có khả năng có mạnh như vậy lực không chế, càng không khả năng trên không trung chuyển biến quay đầu! Vì cái gì độc này phần rồi lại gặp trở lại bên cạnh của ta? !"

Trần Diêu kinh hãi không thôi, nhìn xem độc phần khoảng cách cách mình càng ngày càng gần, ngắm nhìn bốn phía, đã không có nửa điểm chạy trốn lộ tuyến, mắt thấy sẽ bị độc phần triệt để bao phủ.

"Hừ ha ha ha ha! Thật sự là không cần tốn nhiều sức!"

Chứng kiến tình cảnh này, cao thủ kiêu ngạo lớn cười ra tiếng, toàn bộ người coi như tại độc phần chỉ trong sương mù cuồng vũ bình thường, lớn tiếng cười nói: "Cái gì dưới mặt đất đấu kỹ trằng chi Vương, cái gì vô địch Trần Diêu, đều chẳng qua là bại tướng dưới tay của ta!"

"Các ngươi cái này dưới mặt đất đấu kỹ trằng, coi như là triệt để hủy... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144:: Đồng quy vu tạn

"Cái gì dưới mặt đất đấu kỹ trằng chi Vương, cái gì vô địch Trần Diêu!"

Cao thủ hai tay trên không trung vẫy vẩy, giống như là một cái cuồng nhiệt xao động diễn thuyết gia, đang tại hướng trước mắt mọi người tuyên dương hấn đáng sợ kia mà tàn nhẫn "Đạo".

"Vù vù "

Độc phần trên không trung phiêu tán, không ngừng tụ lại mà đến, đem Trần Diêu hoàn toàn vây quanh ở trong đó, đưa mắt nhìn lại, không có chút sinh cơ.

"Các ngươi cái này phá đấu kỹ trằng bên trong cái gọi là võ giả, đều chẳng qua là bại tướng dưới tay của ta!"

Cao thủ lớn tiếng cuồng tiếu, nhìn xem độc phần coi như tử vong khỏi độc, đem Trần Diêu hoàn toàn giam ở trong đó, thoáng úc động một cái, trên thân đều nhiễm độc phần, tùy thời khả năng toi mạng.

"Các ngươi cái này dưới mặt đất đấu kỹ trằng, coi như là triệt để hủy!"

"A ! ! !"

Dưới lời đài, đám khán giả bị độc phần cận thân, không ít người kêu thảm thiết ngã xuống đất, trên mặt đất không ngừng gãy gục, không bao lâu liền miệng mũi đổ máu, tiếp theo toàn thân bắt đầu thối rữa, hóa thành một bãi nước mù bạch cốt.

"Thật sự là thế gian kỳ độc, độc tính càng như thế làm cho người ta sợ hãi!"

Trần Diêu trong lòng cũng là lo lắng không thôi, đều muốn đối với người vô tội đuổi ra viện thủ, nhưng liền bản thân cũng đã khó bảo toàn.

"Vù vù vù "

Trần Diêu không ngừng huy động đạo bào, đều muốn lợi dụng sức gió đem độc phần thổi ra nhưng mà hấn dù sao không phải là Giang Ba, không có nhất bút thiên hạ động như vậy sát chiêu, càng không cách nào nhẹ nhõm không chế phong năng. Vô luận hấn cố gắng như thế nào, đều chẳng qua thôi tan một chút độc phần mà thôi, càng nhiều nữa độc phần phiêu tán mà đến, tốc độ tuy rằng không nhanh, nhưng thắng tại số lượng kinh người.

Độc phần cận thân, hút vào mà chết, giống như có lẽ đã phải không có thể nghịch chuyển tuyệt cảnh.

"Hừ ha ha ha ~ "

Cao thủ cuồng vọng mà cười cười, nhìn xem Trần Diêu thúc thủ vô sách bộ dạng, lớn lối nói: "Ngươi nhất định nghĩ đến nát óc cũng nghĩ không thông, vì

cái gì rõ ràng đã giải trừ tiên năng bình chương, độc của ta phần vẫn còn có thể trở về đến cái này trên lôi đài, đem người vây quanh đi?"

"Dù sao bắt quá trong một giây lát người sẽ chết rồi, ta khiến cho người chết cái mình bạch!"

"Sàn sạt "

Bên kia cao thủ kêu gào không thôi, bên này độc phần đã bắt đầu nhiễm trên Trần Diêu đạo bào. Có lẽ là đối phương kim tượng tiên năng tác dụng, độc này phần coi như đã có rất mạnh dính tính, tại áp vào Trần Diêu đạo bào trên sau đó, thật giống như bị cường lực nhựa cao su thoa lên một tầng bình thường, vô luận Trần Diêu cố gắng như thế nào, đều không thể đem lại vổ đi ra ngoài.

"Lúc trước chúng ta đang đối chiến thời điểm, ta xem giống như tùy ý ném roi vãi độc phần, không mục đích gì hoặc bỏ cục cảm giác, chỉ là vì công kích người mà thôi." Cao thủ cười tà nói: "Nhưng trên thực tế, ta rồi lại đồng thời tại làm hai chuyện."

Cao vượn tay ra chỉ một ngón tay, đặc ý nói: "Thứ nhất, ta lợi dụng độc phần ném roi vãi phương hướng, đem người dẫn cho tới bây giờ làm cho chỗ đứng trên. Mỗi một lần công kích, người tựa hồ cũng tại tự do trốn tránh, nhưng tựa như ném đá đuổi cả bình thường, mỗi một cục đá cũng sẽ ở trên mặt nước lưu lại rung động, con cá vì trốn tránh rung động, sẽ buộc lòng phải rung động ảnh hưởng không đến vị trí bơi đi."

"Lúc này viên thứ hai cục đá tìm đến xuống, mới rung động sinh ra, người cảm thấy con cá gặp trốn nơi nào đây? Đương nhiên chính là hai nơi rung động bên ngoài vây quanh phạm vi bên ngoài, cái kia duy nhất phương hướng!"

"Đợi đến viên thứ ba cục đá, viên thứ tư cục đá, thứ năm cục đá... Càng ngày càng nhiều cục đá tìm đến xuống, con cá phạm vi hoạt động sẽ càng ngày càng nhỏ. Chẳng đến nó không đường có thể trốn, chỉ có thể đi hướng rung động đụng vào nhau bên ngoài, cái kia duy nhất điểm trung tâm!"

Cao thủ ngón tay thứ hai duỗi ra, trên không trung nhẹ nhàng lay động lấy, tiếp tục nói: "Thứ hai, tại người hủy bỏ người tiên năng bình chương, cho rằng có thể mượn này tiêu trừ độc phần bản ngược mạng đến tổn thương lúc, kỳ thật sớm đã không tự giác đi vào vào ta cục."

"Còn nhớ rõ người đạp lên lôi đài sau đó làm chuyện làm thứ nhất sao? Người không có tiến lên đối với ta công kích, mà là về trước thân bảo vệ này cái gì Giang Ba. Sau đó người đứng dậy cùng ta giằng co thời điểm, lại đang của ta dụ dỗ phía dưới, bắt đầu phân tích suy luận của ta chiến đấu bố cục quá trình."

"Ở thời điểm này, ta sớm đã tại người bình chương bên ngoài, lại xây dựng một tầng mới bình chương. Một tầng thuộc về ta đấy, kim tượng bình chương!"

"... !"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, hắn chẳng thể nghĩ tới, cái này cao thủ rõ ràng tại song phương vẫn còn thảo luận trên một ván chiến cuộc thời điểm, cũng đã bắt đầu {vi: là} tiếp theo chiến đấu bố cục.

"Trong nháy mắt phát hiện ta đã tắt mặc chiến thuật của hắn, tại ta lên đài một cái chớp mắt mà bắt đầu bố cục, lúc đầu để chiến đấu, theo lúc kia cũng đã bắt đầu sao... ? !"

Cao thủ phen này tính toán cực kỳ tinh diệu, lợi dụng các loại thời gian kếm cùng Chương Nhãn pháp, hầu như không có bất kỳ kẽ hở. Sức quan sát cẩn thận như Trần Diêu, cũng không thể phát hiện ảo diệu bên trong. Có thể nói từ khi Trần Diêu bước lên cái này lôi đài một khắc này bắt đầu, cũng đã {bị: được} đối phương đùa bỡn tại bàn tay giữa!

"Đối thủ này, thật sự là thật là đáng sợ... !"

Trần Diêu kinh hãi không thôi, cho tới nay, bất luận cái gì quá trình chiến đấu ở bên trong, Trần Diêu đều đang nhắc nhở bản thân muốn làm một bước muốn ba bước, không thể {bị: được} đối phương nắm mũi dẫn đi.

Trước đó bố cục, lợi dụng ngôn ngữ kích thích, lợi dụng động tác mê hoặc, lợi dụng bước chân kiềm chế, lợi dụng chiến thuật tích lũy từng cái ít từng cái ít ưu thế, cuối cùng đem những thứ này ưu thế duy nhất một lần phát huy được, biến thành không thể rung chuyển thắng thế.

Cái này, không phải là Trần Diêu cho tới nay làm cho tuân theo chiến đấu lý niệm sao?

Như thế còn lần này, trước mắt cái này có tí mĩ tâm cơ, tùy thời tính toán đối thủ, cũng tại Trần Diêu mí mắt phía dưới được rồi cái này một chiêu rất hay, rõ ràng đem Trần Diêu cũng cho lừa gạt hần qua. Bực này tâm cơ, không thể bảo là không khủng bố!

"Không sai, ta vì không chế độc phần, đã hao phí đại lượng tiên năng." Cao thủ tiếp tục nói: "Nhưng là của ta tiên năng dự trữ so với người phong phú, tại nơi này trên cơ sở, tại ngoài lôi đài vây xa hơn chỗ hình thành một đường hơi yếu tiên năng bình chương, cam đoan độc phần có thể bản ngược trở về, điểm ấy dự trữ số lượng, ta vẫn phải có."

"Người còn nhớ rõ, đệ nhất đem độc phần roi vãi ra {bị: được} người né qua sau đó, cái kia độc phần phiêu tán mở đi ra, giết chết những cái kia không dùng được đồ bỏ đi sao?"

Cao thủ nói qua, trên mặt cười tà càng tăng lên, ngửa đầu đặc ý nói: "Ồ đằng kia độc phần ly khai người phạm vi không chế trong nháy mắt, ta cũng đã đem tiên năng rút khỏi, tùy ý kia tự do bay ra rồi. Mà những cái kia tiên năng đi nơi nào đây? Thông minh như người, nhất định có thể đoán đến đi? Hừ ha ha ha..."

Không dùng cao thủ nhắc nhở, Trần Diêu cũng đã nghĩ tới điểm này:

Những cái kia tiên năng, nhất định biến thành tạo thành tầng ngoài kim tượng tiên năng bình chương một bộ phận!

Mà cái này hơi yếu bình chương, cũng chính là tại lần lượt bố cục phía dưới lợi dụng điểm này điểm tích lũy, dần dần thành hình đấy.

"Nếu như không cẩn thận quan sát, không để ý bản thân an nguy hết sức chăm chú điều tra nhìn, bất luận kẻ nào đều khó có khả năng phát hiện, cái này nhìn như tùy ý trong công kích, rõ ràng còn có giấu sâu như vậy ý."

Tuy rằng thân hãm tuyệt cảnh, nhưng Trần Diêu không thể không bội phục đối thủ này tinh diệu tính toán, lợi dụng cái kia tí mồi bên ngoài tiên năng bình chương, độc phần trải qua bắn ngược sau đó chậm rãi phiêu tán trở về, cuối cùng cái kia lần lượt ném rơi vãi ra độc phần, đều về tới Trần Diêu bên người, đem triệt để vây quanh, làm cho hắn chạy trốn không cửa!

"Vù vù vù"

Cao thủ lúc nói chuyện, đại lượng độc phần đã hoàn toàn bao trùm lên Trần Diêu thân thể, theo Trần Diêu hô hấp, không ngừng {bịđộc} kia hút vào trong cơ thể.

"Ách... Ách ách..."

Trần Diêu đi lại bắt đầu trầm trọng, hô hấp cũng càng ngày càng ồ ồ, thân thể của hắn trở nên khó có thể khống chế, giờ tay nhắc chân đều có thể nhìn ra rõ ràng trì trệ cảm giác.

"Đạp đạp..."

Trần Diêu bộ pháp đã triệt để rối loạn, cho tới nay dựa vào ma quỷ bước chân, lúc này đã hóa thành người chết cầu thang, theo Trần Diêu chậm rãi đi đi lại lại, tiến đưa hắn từng bước một đi về hướng tử vong chỗ này sinh mệnh trạm cuối cùng.

"... A!"

Trần Diêu thống khổ kêu thảm, cũng không khống chế mình được nữa thân thể, cụt hứng đi phía trước bước nhỏ phóng đi. Cái này lao đảo bộ pháp là không chịu được như thế, làm cho người ta khó mà tin được, bất quá tại mấy canh giờ lúc trước, hắn còn ở lại chỗ này trên lời đài đá biến thiên hạ vô địch thủ, xưng vương xưng bá.

Cái này, chính là Vương Giả Trần Diêu, cuối cùng múa đơn!

"Hừ ha ha a, ngược lại có vài phần cốt khí ~ "

Nhìn xem Trần Diêu vẫn còn giãy giụa lấy hướng bản thân đi tới, cao thủ lắc đầu cười khế, về mặt xem thường nói: "Sẽ vô dụng thôi, không muốn vùng vẫy, độc của ta phần bao hàm có thiên hạ kỳ độc, dù là người có cao hơn tạo nghệ, nhiều lắm là cũng chính là một nén nhang thời gian, sẽ cùng vừa rồi những cái kia kẻ đàn giống nhau, toàn thân thối rữa mà chết!"

"Người... Đáng giận..."

Trần Diêu thấp giọng ** lấy, vẫn còn từng bước đi về hướng cao thủ, trên mặt tràn ngập tuyệt vọng cùng không cam lòng, vẫn đang đều muốn cận thân, đi cho ra bản thân một kích cuối cùng.

"Trừ phi tại nhiễm độc phần lúc trước, hay dùng toàn thân tiên năng đem thân thể hoàn toàn bảo vệ, nếu không độc phần chỉ cần trực tiếp tiếp xúc đến làn da, hắn phải chết không thể nghi ngờ!"

Cao thủ cười đắc ý nói: "Đáng tiếc a đáng tiếc, người cùng thằng ngốc kia Giang Ba giống nhau, một cái đang dùng bản thân tiên năng sử dụng sát chiêu, một cái đang dùng tiên năng quan sát độc phần đi về hướng cùng động tác của ta, cái nào sợ công lực của các người dù thế nào thâm hậu, cũng không có khả năng tại độc phần dính vào người trong nháy mắt, lại tại toàn thân bố trí xuống phòng hộ ~ "

"Ta muốn... Ta muốn giết người... Ta muốn đánh vỡ mặt của người... Ách a... !"

Trần Diêu còn đang ra sức đi lên phía trước đi, mỗi một bước đều lộ ra vô cùng khó khăn, đây bất quá là hắn trước khi chết cuối cùng giãy giụa, dựa theo độc phần khuếch tán tốc độ đến xem, còn chưa chờ hắn đi đến cao thủ bên người, cũng đã muốn ngất.

"Vô dụng vô dụng!" Cao thủ cười to nói: "Người ra sức hướng ta đi tới, chẳng lẽ là muốn cùng ta đồng quy vu tận? Sẽ khiến ta cũng nhiễm độc tố sao? Ta cho người biết, không có khả năng!"

"Lại không luận người còn có thể hay không đi đến bên cạnh ta, chỉ bằng người bây giờ thân thể trạng thái, dù là đi tới bên cạnh của ta, cũng không có khả năng hữu lực tức giận lại vùng quỳ công kích. Ta sớm đã thu hồi sở hữu tiên năng, toàn thân đều có phòng hộ, trừ phi người lấy trạng thái toàn thịnh tập trung ở một chút oanh ra một quyền, nếu không không có khả năng đánh vỡ của ta tiên năng bình chương, hết hy vọng đi! Ha ha ha ha!"

"A... Ta không cam lòng, không cam lòng a... !"

Trần Diêu kêu thảm, giãy giụa lấy, rốt cục vẫn phải đi tới cao thủ trước mắt. Nhưng chính hắn trên mặt tuyệt vọng thần tình rồi lại bán rẻ hắn, lấy tình trạng của hắn, xác thực không có khả năng lại chém ra cái này chỉ mạng một quyền rồi.

"Hừ, Vương Giả Trần Diêu, đi chết đi."

Cao thủ sắc mặt trầm xuống, nhìn cũng không nhìn Trần Diêu liếc, quay đầu lại muốn đi ra.

"... Hắc hắc ~ "

Ngay tại cao thủ hồi quá thân khứ trong nháy mắt, Trần Diêu cái kia nguyên bản bị thống vô cùng biểu lộ lại đột nhiên hề quét là sạch, thay vào đó chính là một cỗ hoạt vui vẻ.

"Ai muốn cùng ngươi tên ngu ngốc này đồng quy vu tận, phải chết chỉ có ngươi một cái mà thôi ~ "

Trần Diêu trong hai mắt tuyệt vọng thần thái đột nhiên biến mất, trở nên thông thấu sáng ngời, coi như trong bóng tối một viên minh tinh, nhếch miệng cười cười, một cái nắm tay trên bỗng nhiên tụ hợp nổi lên một hồi cường đại tiên năng, phát ra màu lam rung động, đột nhiên về phía trước oanh ra, thẳng đến cao thủ hậu tâm mà đi.

"Oanh!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145:: Là ai tại bố cục

"Oanh!"

Ngay tại cao thủ đặc ý quay lưng đi trong nháy mắt, Trần Diêu trên mặt tuyệt vọng cùng không cam lòng đột nhiên biến mất, trong mắt của hắn dần hiện ra một cỗ sáng ngời màu sắc, nhếch miệng cười cười, trên mặt tràn đầy hoạt thần thái, lấy cực kỳ mạnh mẽ tốc độ, đột nhiên đánh ra một quyền, thẳng đến cao thủ hậu tâm.

"Xùy!"

Một quyền này tốc độ là nhanh như vậy, thế cho nên cao thủ căn bản cũng không có kịp phản ứng, đột nhiên đã cảm thấy sau lưng một hồi toàn tâm đau đớn. Bao trùm tại trên người hắn kim tượng tiên năng bình chương lên tiếng mà phá, xuất hiện một cái lớn chừng quả đấm lỗ hồng, {bịđộc} cường đại thủy tượng tiên năng rót vào, mang theo chỉ mạng độc phần nghiêng mà vào!

"Hắc hắc ~ ai muốn cùng ngươi tên ngu ngốc này đồng quy vu tận, phải chết chỉ có ngươi một cái mà thôi ~ "

Trần Diêu nhẹ nhõm cười cười, trong tay tiên năng không dứt, màu lam thủy tượng tiên năng bộc phát, mang theo một thân độc tố rót vào cao thủ tiên năng bình chương bên trong, đem cái kia chỉ mạng kịch độc toàn bộ rót vào, không có chút thương cảm.

"Ta... !"

Cao thủ cả kinh, chẳng quan tâm sau lưng kịch liệt đau nhức, lập tức xoay người sang chỗ khác, một cái đạp bước kéo ra nửa trượng khoảng cách, thò tay vừa sờ sau lưng miệng vết thương, trên mặt tràn đầy khiếp sợ cùng khó hiểu.

"{vì:}, vì cái gì? ! Vì cái gì ngươi còn có thể nhanh như vậy ra tay? ! Điều đó không có khả năng, không có khả năng!"

"Vù vù "

Cao thủ vội vàng vận chuyển một thân tiên năng đi phủ kín cái kia lỗ hồng, nhưng độc tố theo thủy tượng tiên năng rót vào, ở đâu lại sẽ cho hắn nửa điểm cơ hội? Bất quá thời gian một cái nháy mắt, cao thủ mà bắt đầu cảm thấy có chút hoa mắt đứng lên, độc tố theo tiên năng đi khắp toàn thân hắn, từng đạo sương mù màu đen bao phủ mà lên, đưa hắn toàn thân đều bao vây lại.

"... Ách a! ! !"

Cao thủ thống khổ gào thét kêu ra tiếng, hai chân mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, một trong hai mắt tràn đầy đối với tử vong sợ hãi, cùng với đối với Trần Diêu cái này đột nhiên bộc phát khó hiểu, hoàn toàn không thể tin phát sinh hết thảy.

"Người... Nước của người giống như tiên năng rõ ràng đã tập trung đến hai mắt, toàn thân ứng với {làm lúc} không có bất kỳ phòng bị mới là! Vừa rồi cái kia độc tố tiến vào thân thể của người, có lẽ đã phá hủy tâm mạch của người, người không có khả năng còn có như thế tốc độ! Vì cái gì... Vì cái gì? ! !"

"Hắc hắc ~ "

Trần Diêu nhẹ nhõm cười cười, đứng lên, tại hắc đạo bảo phía trên, độc phần vẫn như cũ tràn đầy bao trùm lấy. Theo bản ngược trở về độc phần càng ngày càng nhiều, Trần Diêu toàn bộ người đều thấm vào tại độc phần thủy triều trong, thoát nhìn giống như là một gã theo Địa Ngục phản hồi nhân gian vong hồn, dị thường đáng sợ.

"Người nói không sai ~" Trần Diêu lại bày ra cái kia phù hợp cả người lẫn vật vô hại đáng tươi cười, nhẹ giọng cười nói: "Vì quan sát người độc phần đi về hướng, ta xác thực đem thủy tượng tiên năng đều tập trung vào hai mắt, cái kia độc phần cũng xác thực không có {bị được} của ta thủy tượng tiên năng cách trở ở."

"Điều đó không có khả năng.. ! Người một quyền này, dùng cũng là thủy tượng tiên năng, nói cách khác, người toàn thân sớm đã không có tiên năng che chở, độc tố nên đã nhập vào cơ thể! Vì cái gì người còn có thể ức động? Vì cái gì người còn có thể cười được? ! !"

Cao thủ sắc mặt bắt đầu biến thành màu đen, hiển nhiên độc tố vận hành cực nhanh, đã hoàn toàn tiến nhập hắc thân thể mạch ở chỗ sâu trong, chính theo máu của hắc tức giãn bắt đầu khởi động, đi khắp toàn thân hắc.

"Người nói cũng không có sai ~ "

Trần Diêu chậm rãi đi về phía trước, đi tới cao thủ trước mắt, nhẹ nhõm cười nói: "Nhưng mà người nào nói cho người biết, ta chỉ có thủy tượng tiên năng rồi hả?"

"Người... Người nói cái gì... ? ! !"

Cao thủ sững sờ, ngay sau đó, bất khả tư nghị tình cảnh tại trước mắt hắc xuất hiện.

"Anh "

Một hồi nhẹ vang lên, Trần Diêu trên thân độc phần đột nhiên như là {bị được} cái gì lực lượng cho hút ra ra, dần dần đã đi ra thân thể của hắc, nhẹ nhàng trôi nổi tại trong giữa không trung.

"Hô..."

Theo Trần Diêu một tiếng thổ nạp, liền vừa rồi {bị được} hắc hút vào trong cơ thể độc phần cũng bắt đầu phiêu tán đi ra. Ở đằng kia độc phần phía dưới, một tầng nhàn nhạt lục sắc quang mang hơi hơi lập loè, tầng thứ hai tiên năng bình chương, sớm được hắc choàng tại trên thân!

"Cái này màu sắc... Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là mộc tượng tiên năng? ! !"

Cao thủ quả thực không thể tin được bản thân thấy hết thảy, tuyệt vọng la lớn: "Không có khả năng, không có khả năng! Thủy Mộc song tu? ! Làm sao có thể? ! ! !"

"Ha ha, như thế nào không có khả năng?"

Trần Diêu nhẹ nhõm cười cười, nhắm mắt hít sâu một hơi, ngay sau đó đột nhiên trợn mắt, khẽ quát một tiếng.

"Phá!"

Theo Trần Diêu một tiếng quát nhẹ, cái kia khoác lên người mộc tượng tiên năng đột nhiên chấn động, tầng kia nhiệm tại trên người hắc độc phần đột nhiên phiêu tán ra, trên không trung bị triệt để đánh xơ xác, bay là tả trên đất.

"Người người người... !"

Cao thủ đã hoàn toàn mất choáng váng, hắc vô luận như thế nào cũng thật không ngờ, từ vừa mới bắt đầu đối chiến, vẫn sử dụng thủy tượng tiên năng tác chiến Trần Diêu, rõ ràng còn có mộc tượng tiên năng bên người. Hắc càng không nghĩ đến, tại chính mình khổ tâm bố cục, hao tổn tâm cơ đem Trần Diêu đẩy vào cái gọi là "Tuyệt cảnh" lúc trước, Trần Diêu liền sớm đã xem thấu hết thảy, âm thầm đem mộc tượng tiên năng choàng tại đạo bảo phía dưới, đem toàn thân đều phòng hộ cực kỳ chặt chẽ.

"Thuốc giải độc!"

Cao thủ đã bị độc tố tra tấn thống khổ không chịu nổi, chẳng quan tâm mặt khác, vội vàng theo đạo bảo bên trong lấy ra một cái màu trắng bình sứ nhỏ, mở ra miệng bình sẽ phải hướng trong miệng rót.

Ngay tại cao thủ muốn đem thuốc giải độc đổ ở dưới trong nháy mắt, càng thêm không thể tưởng tượng nổi, làm cho hắn đối không thể giải thích vì sao một màn đã xảy ra:

"Vào "

"Ta trao ~ "

Chỉ thấy một đường nhanh đến mức tận cùng bóng đen hiện lên, còn chưa chờ binh sứ đưa đến bên miệng, bóng đen kia liền duỗi ra một tay, trên không trung đem binh sứ ôm đem đi!

"A..... !"

Cao thủ sững sờ, hai mắt trùng so với chuông đồng còn lớn hơn, chỉ ngây ngốc nhìn xem bóng đen kia lóe lên tức thì, ngay sau đó vừng vàng đã rơi vào lõi đài một góc.

"Cái này cái này cái này cái này cái này... !"

Cao thủ đã triệt để hồng mắt, nguyên bản nắm chắc thắng lợi trong tay, đột nhiên Trần Diêu một tượng tiên năng phát uy, nhẹ nhõm đánh xé xác độc phần, còn đem độc tố dẫn vào trong cơ thể hắn.

Sau đó lại lấy so với trước lúc đối chiến nhanh không biết gấp bao nhiêu lần tốc độ đột nhiên đột kích, một chút cướp đi binh sứ trong tay, cái kia thân pháp coi như ma quỷ, làm cho người ta hoài nghi mình có phải là ... hay không gấp được thần tích.

"Đạp "

Cao thủ còn chưa theo trong lúc khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, Trần Diêu đã nhẹ nhõm nhảy xuống lõi đài, đi tới hôn mê bất tỉnh Giang Ba bên người, đem thuốc giải độc đưa đến kia bên miệng, cho ăn người sau cái miệng nhỏ miệng nhỏ đích uống xuống.

"Cái này cái này cái này, nhanh như vậy? ! ! ! Làm sao có thể? ! !"

"Ha ha, như thế nào không có khả năng?"

Nhìn Giang Ba uống xuống thuốc giải độc sau đó, toàn bộ người rõ ràng đã có chuyển biến tốt đẹp, lúc đầu vốn đã đen kịt khuôn mặt bắt đầu chậm rãi khôi phục huyết sắc, Trần Diêu yên tâm đứng dậy, hơi hơi nghiêng đầu, đối với cao thủ nhẹ nhõm cười cười.

"Cái này... !"

Cao thủ cảm giác mình ba xem đều muốn {bị} cái này bất khả tư nghị một trận chiến cho phá vỡ rồi, đã hoàn toàn đã không có ý chí chiến đấu, chỉ là cụt hứng quý trên mặt đất, sững sờ nhìn xem Trần Diêu xuất thần.

"Chẳng lẽ, đây mới là dưới mặt đất đấu kỹ trảng chi Vương thực lực chân chính à... ?"

Cao thủ nghĩ như vậy, trong cơ thể độc tố cũng đang không ngừng tích lũy, đã bò lên trên trái tim của hắn, làm cho trái tim của hắn quặn đau không thôi.

Ngay sau đó, hắn nghĩ tới chết.

"Thật là một cái thằng ngu ~ "

Trần Diêu đem Giang Ba mang lên bên sân trên mặt ghế ngồi xuống, đơn giản kiểm tra một chút, cũng không có phát hiện những thứ khác vết thương trí mệnh, lúc này mới thở dài một hơi.

"Huyền Tự Quyết, thật sự là thời khắc máu chốt nghịch chuyển Càn Khôn tốt tuyệt kỹ!"

Nguyên lai, tại cao thủ khoe khoang khoác lác, giảng thuật mưu kế của mình như thế nào cao minh thời điểm, Trần Diêu cũng đã niệm triển khai Huyền Tự Quyết, nhanh nhẹn thoáng cái đề cao gấp ba, đi tới 132 điểm, hầu như có thể cùng Hốt Như Phong cực đá đánh đồng rồi.

Sau đó rất nhanh ra quyền bài trừ cao thủ che chở, cùng với liệt báo xuất kích cướp đi giải ** tề, đều là bài Huyền Tự Quyết ban tặng.

Bực này cực nhanh, không phải nói cái này cái gì cao thủ, cho dù là chống lại Duyệt Nhi, cũng đã không rơi vào thế hạ phong.

"Huyền Tự Quyết, bản thân nhanh nhẹn thuộc tính càng là cường hãn, triển khai hiệu quả cũng liền càng là kinh người! Thật sự là hiếm có hảo tâm phương pháp, Hốt Như Phong tiền bối, đa tạ!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm đối với dưới mặt đất thạch bích bên trong Hốt Như Phong gửi tới lời cảm ơn, sau đó không để ý tới nữa cao thủ, trực tiếp hướng sớm đã hừ ngòi phịch ở mà không thể động dậy người tiến cử đi đến.

"Cái kia người nào người nào người nào, ta đừng đánh, mau đưa lúc trước mấy cuộc tranh tài tiền thưởng cho ta ~ "

"... A, a?"

Người tiến cử vừa xem hết trận này kinh thể hãi tục, biến đổi bất ngờ so đầu, ở đâu còn có tâm tư tính là cái gì có tiền hay không đấy. Nghe được Trần Diêu lời nói, hoàn toàn không có kịp phản ứng, chỉ là quay đầu một trương mặt tròn đối với Trần Diêu, ngây ngốc xuất thần.

"Ồi chào nha, đứng rồi!"

Đi mau đến người tiến cử bên người thời điểm, Trần Diêu đột nhiên bước chân dừng lại, như là tựa như nhớ tới cái gì, cầm lấy giải ** tề, đột nhiên lại chọt hiện trên người lời đài.

"Đạp, đạp, đạp "

Nhìn xem Trần Diêu vẻ mặt cười xấu xa lấy chậm rãi hướng bản thân đi tới, cao thủ cái kia lúc đầu nay đã bị độc tố tra tấn sắp đình chỉ trái tim, đột nhiên lại mãnh liệt nhảy lên, mãnh liệt bất an cùng cảm giác sợ hãi cọ rửa lấy thể xác và tinh thần của hắn, tâm đều nhanh muốn nhảy cổ họng rồi.

"Đừng đừng đừng... Không, không nên, không nên!"

Cao thủ giãy giụa lấy dụng cả tay chân, hướng bên lời đài góc thối lui, một trong hai mắt tràn đầy sợ hãi, nhìn trước mắt cái này sâu không lường được đáng sợ đối thủ chậm rãi tới gần, hận không thể có thể tự vận xong việc.

"Vâng, chính ngươi cũng uống một chút đi."

Ai ngờ đến, Trần Diêu không chỉ có không có đau nhức hạ sát thủ, ngược lại đem giải ** tề đưa tới cao thủ trước mắt, mặt không chút thay đổi nói:
"Tranh thủ thời gian uống đi, bằng không ngươi thực muốn chết rồi."

"Ta... A... ? !"

Cao thủ ngây người một lúc, tiếp theo đột nhiên phản ứng tới đây, lập tức tiếp nhận được tề, cảm kích nước mắt cùng nước mũi giàn giụa, trên mặt đất lớn tiếng hướng Trần Diêu dập đầu nổi lên khẩu đầu.

"Cảm giác Tạ đại hiệp ân không giết! Cảm giác Tạ đại hiệp ân không giết!"

"Phanh phanh" mấy cái khẩu đầu dập đầu xong, cao thủ liên tục không ngừng đem giải ** tề đưa đến bên miệng, miệng lớn uống xong, thoáng cái đã cảm thấy độc tố trong người trong chấn cùng phân giải, tình huống trong nháy mắt giảm bớt, toàn bộ người đều sáng khoái... mà bắt đầu.

"Uống xong?"

Ngay tại cao thủ hưởng thụ cái này tìm được đường sống trong chỗ chết khoái cảm cùng cảm giác an toàn thời điểm, Trần Diêu cái kia lạnh như băng lại có chứa một tia trào phúng thanh âm lại lần nữa truyền đến, làm cho trái tim của hắn lại là xiết chặt.

"HEAA..., uống xong!"

Cao thủ vội vàng ngoan ngoãn trả lời, sợ Trần Diêu thay đổi chủ ý, lại muốn đem mình giết.

"Rất tốt, ta đây liền chưa tính là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn rồi."

Trần Diêu nghe vậy nhếch miệng cười cười, chậm rãi hoạt động bắt tay vào làm cổ tay, tiếp tục nói: "Còn nhớ rõ vừa rồi ta nói rồi cái gì sao?"

"Người, người đã từng nói qua cái gì?" Cao thủ sững sờ, vội vàng trả lời: "Người nói, 'Uống xong' ?"

"Phía trước một chút ~ "

"Ách... Đó là... 'Ai muốn cùng ngươi đồng quy vu tận' ?"

Trần Diêu không kiên nhẫn phát phát tay, cau mày nói: "Lại phía trước một chút ~ "

"Lớn lao... Chẳng lẽ là một câu kia... ? !"

Cao thủ sợ hãi biến thành sự thật, khuôn mặt trên sớm đã không còn lúc trước kiêu ngạo, thay vào đó chính là vô tận sợ hãi cùng bất an.

"Ừ, phải là ngươi nghĩ một câu kia ~ "

Trần Diêu cười xấu xa lấy khẽ gật đầu, hài lòng nhìn xem cao thủ cái kia bởi vì sợ hãi mà bóp méo ngũ quan, cố nén bản thân không có cười ra tiếng.

"Chẳng lẽ là... 'Của ta dụng binh chi đạo' câu kia?"

"Ừ ừ, nửa câu sau đây? Đem nửa câu sau thuật lại một cái ~ "

"Ách..." Cao thủ quả thực sắp {bịđược} Trần Diêu làm cho hỏng mất, trên mặt nước mũi cùng nước mắt giàn giụa, nom nớp lo sợ nhớ lại thuật lại nói: "Người, người nói, người dụng binh chi đạo, chính là muốn hung hăng đánh nát ta không ai bị nổi mặt... ?"

"Hắc hắc, bingo!"

Trần Diêu nói một câu ai cũng nghe không hiểu kỳ quái ngôn ngữ, gật đầu đồng ý.

"Đáp, đáp đúng?" Cao thủ như gặp đại xá, đầu đầy mồ hôi, chột dạ mà hỏi: "Vậy có phải hay không cũng không cần đánh cho?"

Trần Diêu hoạt động bắt tay vào làm cánh tay, về mặt cười xấu xa nói: "Người đoán đây?"

"Ta, ta đoán..." Cao thủ nước mắt chảy ròng, tay chân đều đang không ngừng phát run, cười đến so với khóc được còn khó hơn nhìn, thăm dò mà hỏi: "Ta đoán... Ngài sẽ giơ cao đánh khế, không, đừng đánh... ?"

Trần Diêu nghe vậy cười cười, đem thiết quyền giơ lên cao cao, hai cổ bắt đồng màu sắc tiên năng phân biệt tụ tập tại nắm đấm hai bên, một cổ mảnh liệt lửa giận chậm rãi bốc cháy lên, cách thật xa đều có thể cảm nhận được cái kia phần nộ liệt điểm.

Nhìn xem cao thủ cái kia hoảng sợ đến cực điểm biểu lộ, Trần Diêu ra vẻ thần bí đi phía trước hơi hơi thăm dò, nói lặng lẽ lời nói tựa như nhỏ giọng nói: "Người lại đoán... !"

"Ta ta ta... A a a..."

Cao thủ tinh thần đã hoàn toàn tan vỡ, nhìn trước mắt ác ma này bình thường thiếu niên, không tự chủ được lớn tiếng cầu khẩn nói: "A a a... Không muốn... Không muốn a! ! !"

Cao thủ như giết heo kêu thảm, nhưng cái này tiếng kêu thảm thiết cũng không có tiếp tục thật lâu, chỉ nghe một tiếng trầm đục, tiếng thét này liền im bật mà dừng, chỉ để lại một tiếng thê thảm đau đớn đến cực điểm kêu rên.

"Phanh! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146:: Một chuỗi châu chấu

Không giới hạn Đại Lục Đông châu Bắc Vực, Ứng thành một góc.

"Xuyt xuyt ~ "

Tại đây cỏ xura thành trần một cái lối nhỏ lên, một chỗ góc phụ cận, ngồi cạnh ba người.

Một người trong đó mặc trường bào, tuy rằng ngồi chồm hóm trên mặt đất tư thế không tính là lịch sự, nhưng tướng mạo thanh tú tuấn tú, một đôi mắt tinh hơi hơi nhần mày, toàn thân tản mát ra một cỗ siêu nhiên chi khí, nhìn qua liền biết tuyệt không phải phàm nhân.

Nhưng người này tự hồ bị cái gì tổn thương, toàn bộ người lộ ra hết sức yếu ớt, ngồi chồm hóm trên mặt đất không được thở phì phò, giống như tùy thời cũng có thể gặp chân chân mềm nhũn, một đầu cắm ngả trên mặt đất.

Tại hấn bên tay trái, một người khác cũng ngồi chồm hóm trên mặt đất, dáng người có chút hơi mập, một trương mặt tròn chẳng biết tại sao một bộ đau thương mà thần sắc thông khô, ngũ quan đều chen một lượt, chính đưa một cái béo tay không ngừng vò đầu, giống như tại vì sự tình gì buồn rầu không thôi.

Mặt tròn bên trái, còn ngồi cạnh một người, người này đồng dạng là một thân đạo bào, tướng mạo cũng được cho khí khái hào hùng, thoạt nhìn có phần có khí chất.

"Xuyt xuyt ~ "

Nhưng là người này thoạt nhìn rồi lại cùng người đầu tiên thành thạo {vì:là} thượng sai dường thật lớn, cùng mặt tròn tâm tình cũng kém dường không nhỏ, đang tại ngồi cạnh, dường như bản thân từ nhỏ chính là theo đồng ruộng địa đầu lớn lên, đối với ngồi xôm ven đường chuyện này không hề mâu thuẫn

tâm tình. Chính binh yên tự đắc rung đùi đắc ý, một tay đào lấy ri mồi, trong miệng còn đang thỉnh thoảng thổi không đến điều huyết sáo.

"Lão đại, ngươi có thể hay không dùng huyết gió, huyết sáo rồi hả?"

Qua hồi lâu, mặt tròn nghe không nổi nữa, quay đầu hướng đào ri mồi thiếu niên nói: "Chúng ta bây giờ cũng đã chán nản thành như vậy, ngươi còn có tâm tư huyết gió, huyết sáo? ? Nghe ta đây đầu đều muốn nổ!"

"Xuyt xuyt ~ xuyt!"

Trần Diêu không để ý đến người tiến cử bất mãn, ngược lại quay đầu, híp mắt nhìn xem người tiến cử mặt tròn, cố ý đem huyết sáo thổi càng lớn tiếng, tựa hồ có chủ tâm muốn chọc giận tức giận đối phương tựa như.

"Tốt rồi tốt rồi, ta biết rồi ta biết rồi!"

Người tiến cử không sợ người khác làm phiền phát phát tay, lắc đầu nói: "Ta biết rõ không thể cho ngươi bắt được tiền thưởng là ta không đúng, ta cũng biết các ngươi đánh bạc tính mạng chiến đấu, là vì có thể giúp ta bảo trụ dưới mặt đất đấu kỹ tràng. Nhưng là. . ."

Nói qua, người tiến cử một cái béo tay lại bỏ vào sau đầu, về mặt thống khổ gãi đầu, tựa hồ đối với Trần Diêu cùng Giang Ba tâm tình có chút phức tạp.

"Nhưng mà ta cũng không có biện pháp a! Bọn hần ba sông thực lực quá mạnh mẽ, thế lực trải rộng toàn thành, thậm chí ra Ứng thành, toàn bộ Đông châu Bắc Vực đều có người của bọn hần. Ta ở đâu có thể đấu qua được bọn hần? ? Không có {bịđược} tại chỗ chém chết cũng không tệ rồi!"

"Xuyt xuyt!"

Trần Diêu có chút bất mãn lớn tiếng huyết sáo, chú ý tự tiếp tục đào lấy ri mồi.

Dưới mặt đất đấu kỹ tràng cùng cái kia dụng độc cao thủ đánh một trận xong, Trần Diêu đại thắng đối phương, còn tưởng là nhiều người nhục nhã đối phương tin tức, rất nhanh liền truyền đến ba sông đấu kỹ tràng "Cao tăng" trong tai.

"Phá hủy dưới mặt đất đấu kỹ tràng, bắt sống Trần Diêu cùng Giang Ba, đem dưới mặt đất đấu kỹ tràng khởi đầu người, cũng chính là mặt tròn người tiến cử cho băm thành thịt vụn, khiến cho bọn hần tuyệt không trở mình khả năng!"

Cái này là ba sông đấu kỹ tràng cho ra phương án giải quyết.

Tại Ứng thành, tu sĩ, cao thủ, Đại Yêu, tùy ý có thể thấy được. Có người đùa giỡn xưng "Từ lâu hai vút bỏ mười cục gạch, đập trúng mười người, trong đó ba cái là đấu kỹ người, hai cái là người tiến cử, hai cái là du khách quần chúng, còn có ba cái là ma bài bạc".

Tại hoàn cảnh như vậy phía dưới, bất luận cái gì tu sĩ muốn động thủ nháo sự, đều được nghĩ kĩ bản thân sức nặng. Phải biết rằng, giống như ba sông đấu kỹ tràng già như vậy bài dưới mặt đất đấu kỹ tràng, tuy rằng thực lực tuyệt đối không có Thiên Nguyên đấu kỹ tràng như vậy nghịch thiên, nhưng dưới tay phải ra mấy cái giống như lúc trước dụng độc cao thủ giống nhau gia hòa, toàn thành đuổi giết người gây ra họa lực lượng vẫn phải có.

"Có tiền có thể ma xui quỷ khiến", câu này châm ngôn vô luận tại nguyên bốn thế giới, còn là không giới hạn dị giới trong đều là thành lập đấy. Trần Diêu dưới mặt đất đấu kỹ tràng trước mặt mọi người đánh bại ba sông đấu kỹ tràng phải tới đá quán người, còn đối với kia ra quyền nhục nhã, bức này sĩ nhục, ba sông đấu kỹ tràng lại ở đâu nắc nghẹn xuống được đây?

Vì vậy sau trận chiến ấy, người tiến cử đầu tiên phản ứng tới đây, lập tức đã đi ra đấu kỹ tràng, liền bạc cũng không muốn rồi, chỉ muốn thừa dịp ba sông người trình diện lúc trước bỏ trốn mất dạng.

Giang Ba đại thương mới khỏi, còn chưa lấy lại sức lực, nhưng Trần Diêu thể nhưng là tinh thần rất, phát hiện người tiến cử muốn chạy đường, lập tức mang theo Giang Ba rất nhanh đuổi kịp, một bước cũng không ly khai, trên đường đi đòi hỏi bản thân nên được tiền thưởng, tựa như cuối năm Long cốt cháo đòi hỏi tiền công chờ về nhà mua gạo tựa như.

Rồi sau đó đến chuyện đã xảy ra, cũng đã chứng minh người tiến cử là "Quang vinh vĩ đại mà chính xác": Ngay tại ba người ly khai dưới mặt đất đấu kỹ tràng bất quá trong một giây lát công phu, ba sông đấu kỹ tràng số lớn nhân mã lập tức đi ra trận rồi.

Nhóm này chẳng biết xấu hổ đạo tặc không chỉ có cướp đi dưới mặt đất đấu kỹ tràng tất cả bạc, còn đem còn lưu lại hiện trường các tiểu đệ đều cho đánh một trận đau nhức, kia ra tay chi tàn nhẫn, nghe nói tại chỗ liền đánh chết vài danh tiểu đệ.

Cuối cùng có lẽ là cảm thấy chưa hết giận, ba sông đấu kỹ tràng người còn một mối lửa đem dưới mặt đất đấu kỹ tràng thiêu thành tro tàn, cuộn cuộn khói đặc tại Ứng thành một góc tung bay, dẫn tới toàn thành chấn động, không ít người đều tại thảo luận dưới mặt đất đấu kỹ tràng giữa muốn "Đen ăn đen" chuyện xưa.

"Ài, cái này nhưng làm sao bây giờ a. . ."

Người tiến cử một bên vỗ đầu, một bên bắt đầu đi nhìn xem hai bên trái phải ngồi cạnh hai cái "Ôn Thần", không được lắc đầu ai thán.

Khoảng cách ly khai dưới mặt đất đấu kỹ tràng đã qua tốt mấy canh giờ, người tiến cử cùng Trần Diêu Giang Ba cùng một chỗ, tại Ứng thành từng cái tầm thường nơi hẻo lánh chạy thực mạng, nhiều lần đều thiếu chút nữa {bịđược} ba sông người cho bắt được chân tướng (Trần Diêu tự nhiên là thiếu

chút nữa tiến lên cùng đối phương động thủ, {bịđược} Giang Ba thật vất vả cho kéo lại).

Hơn phân nửa ngày trôi qua, ba người thật vất vả mới tìm cho tới bây giờ chỗ địa phương, đây là một chỗ Ừng thành ngoại thành xóm nghèo, như thường ngày dòng người cực ít, bất luận kẻ nào xuất hiện ở nơi đây đều không kỳ quái.

Bởi vì Ừng thành không chỉ có là đấu kỹ chi thành, còn là chừng có tiếng Las Vegas, vì vậy cái này xóm nghèo trong, không chỉ có có nguyên nhân {vì} loại nguyên nhân lưu lạc chán nản không chịu nổi, thậm chí bị người cắt ngang tay chân vô lực Đông Sơn tái khởi Đấu Giả, cũng không có thiếu bởi vì một trận hào đánh bạc mà trong vòng một đêm táng gia bại sản chán nản con bạc đắm.

Tại chỗ như thế, ven đường ngồi xổm trước đem người, căn bản là không nhân để ý.

"Đứng rồi, vị huynh đài này."

Nghỉ ngơi hồi lâu, Giang Ba tựa hồ thoáng có chút tri hoãn đã tới, đột nhiên như là tựa như nhớ tới cái gì, quay đầu lại hỏi người tiến cử nói: "Chúng ta cũng ở chung được một đoạn thời gian, còn không biết người tôn tính đại danh?"

"Hò Dịch." Người tiến cử cũng là trực tiếp, không chút lựa chọn cho biết tên họ nói: "Cổ Nguyệt Hồ, dễ dàng dễ dàng, các tiểu đệ cũng gọi ta lão Hồ."

"Hò Dịch. . . Ừ, tên rất hay." Giang Ba hơi chút suy tư nói: "Ngư hình chi thị, nhật nguyệt chi ánh sáng rực rỡ, người sau Dương Xuân Bạch Tuyết, người phía trước tiết mục cây nhà lá vườn, không bàn mà hợp ý nhau Thiên Địa Luân Hồi chi đạo, ẩn có Âm Dương cùng muốn về đẹp. Còn lộ ra một cổ cùng trời đồng huy(cùng sáng), cùng cùng tồn tại hài hòa khí tức, lời ít mà ý nhiều, ngụ ý khắc sâu!"

"Bà mẹ nó, giải đọc tên của hân người đã nói như vậy có văn hóa, giải đọc tên của ta sẽ theo miệng nói hai câu qua loa cho xong!"

Một bên Trần Diêu không vui, trong nháy mắt đối với Giang Ba bắn ra một hạt rì mồi, sát Giang Ba chớp mũi bay qua, bắt mắt nói: "Tốt người Giang Ba, bắt công a!"

"Ha ha, thuận miệng giải đọc, bị chê cười bị chê cười."

Giang Ba cũng là không thèm để ý, biết rõ Trần Diêu chính là như vậy cái thích nói giỡn đùa, làm bộ né tránh Trần Diêu rì mồi phi đạn, cười cười mà qua.

"Hai người này, thần kinh đều là thép chế tạo đấy sao? ? Chúng ta cũng đã là một chuỗi dây thừng trên châu chấu rồi, tùy thời cũng có thể gặp bị người đuổi giết đến chết, rõ ràng còn có tâm tư ở chỗ này mở loại này vui đùa? ? Tâm thật đúng là đủ rộng dích!"

Hồ Dịch trợn nhìn hai người liếc, trong lòng yên lặng đối với hai người tâm tính đã có nhận thức mới.

"Đứng rồi, cái kia cái gì hồ ly."

"Là Hồ Dịch!"

"Không có kém rồi ~" Trần Diêu phát phát tay nói: "Chúng ta vì cái gì không trực tiếp đi cái kia cái gì ba chuỗi đấu kỹ tràng, đem lòng của bọn hân chuỗi một chuỗi, chuỗi một cây cỏ may mắn, chuỗi một cái vòng tròn đồng tâm, trực tiếp đem bọn họ tận diệt rồi hả? ?"

"Người nói dễ dàng!"

Hồ Dịch lại là cho Trần Diêu một cái liếc mắt, tiếp tục nói: "Ba sông đấu kỹ tràng là Ừng thành xưa nhất, thế lực cũng cường thịnh nhất dưới mặt đất đấu kỹ tràng, ngoại trừ Thiên Nguyên đấu kỹ tràng cùng một ít uy tín lâu năm sông bạc bên ngoài, ai cũng không sợ hãi! Tuy rằng các người là rất lợi hại, nhưng mà chỉ bằng ba người chúng ta, làm sao có thể đánh thắng được hân đám? ?"

"Cái kia tiền của chúng ta làm sao bây giờ? ?" Trần Diêu cau mày nói: "Vốn đã nói muốn thừa dịp ba ngày này hảo hảo lợi nhuận chút ít tiền, thanh toán Thiên Nguyên đấu kỹ tràng vào tràng phí, sau đó đi vào chém giết đấy, hiện tại một phần tiền đều không có, ngày mai sẽ là ngày cuối cùng rồi, chẳng lẽ người để cho chúng ta như vậy đẹp đường hồi phủ sao? ?"

"Ta cũng không biết a, ài. . ."

Hồ Dịch cũng là vô đầu không thôi, bởi vì đá quán sự kiện, bản thân đấu kỹ tràng bị người cho bùng, tiền thưởng chia làm cái gì Tất cả đều không còn rồi, còn bị đối phương toàn thành đuổi giết, Hồ Dịch trong nội tâm so với ai khác đều gấp.

Hồ Dịch cái này người cũng là một cái kỳ nhân, từ nhỏ rời nhà, lập nhiều chí hướng khoe khoang khoáng lác, muốn buôn bán lời nhiều tiền về nhà. Vì cái mục tiêu này, Hồ Dịch tại Đông châu Bắc Vực vào Nam ra Bắc, cái gì việc cũng làm qua, mặc dù không có tiền năng trụ cột, nhưng mà bằng vào linh hoạt ý nghĩ, cùng chịu khổ sức mạnh, cũng coi như toàn không ít tiền.

Đi vào Ừng thành sau đó, Hồ Dịch thấy vậy mà đi xuống đấu kỹ tràng có chút náo nhiệt, liền một tia ý thức đem sở hữu tiền tài đều đầu đi vào, mở một nhà dưới mặt đất đấu kỹ tràng, vốn định dùng cái này làm giàu làm giàu, không nghĩ tới biến đổi bất ngờ, cuối cùng rơi vào kết quả như vậy.

"Xuyt xuyt ~"

Nhìn bên cạnh vẻ mặt không sao cả Trần Diêu, Hồ Dịch chậm rãi lắc đầu.

Lúc trước {bịđược} Trần Diêu cùng Giang Ba hai cái "Ôn Thần" đuổi kịp sau đó, Hồ Dịch nhiều lần đều muốn theo dựa vào chính mình đối với Ứng thành rất hiểu rõ, tìm một cơ hội vừa trốn chi. Nhưng Trần Diêu những người nào cũng? Hồ Dịch hơi có dị động đã bị hấn nhìn tại trong mắt, hơi chút ở cách xa một ít liền nhanh bước đuổi kịp, có một chút muốn chạy trốn ý tứ liền bị bắt chặt hành hung, có thể nói là độn địa không cửa.

"Hô "

Gió nhẹ thổi qua, mắt thấy sẽ phải trời tối, Trần Diêu ba ngày chuẩn bị kỳ ngày cuối cùng sắp qua. Hồ Dịch biết rõ tự cấp hai người tối thiểu lấy tới một ngàn lượng bạc lúc trước, mình là đừng nghĩ thoát thân, đành phải thúc đẩy đầu óc liều mạng tìm cách, rồi lại thủy chung không bắt được trọng điểm.

"Hặc hặc, ta đạn!"

"Người thua rồi người thua rồi...!"

Tại ba người đối diện góc đường, mấy cái hải đồng chính đồng dạng ngồi chồm hồm trên mặt đất, vui vẻ chơi lấy đạn đạn châu trò chơi. Hồ Dịch nhìn một chút, đột nhiên sinh ra nhất kế, quay đầu lại chứng kiến Trần Diêu "Đồng" một cái đem một hạt ri mũi chuẩn xác đạn đã đến đối diện phòng ốc cửa sổ trong mắt, trong nháy mắt hiểu ra, "Hô" một cái thân đứng lên khỏi ghế.

"Ài ài ài, đừng nghĩ đi a ~" Trần Diêu một phát bắt được Hồ Dịch tay, ngửa đầu nói: "Chúng ta còn không có kiếm được tiền đâu rồi, xử lý tốt chuyện này lúc trước, không cho người đi!"

Hồ Dịch rồi lại không để ý đến Trần Diêu ** trắng trợn uy hiếp, một đôi đôi mắt nhỏ tròn trĩnh rất tròn, trực lăng lăng nhìn chăm chăm vào chơi đạn châu tiểu hải tử, nói lầm bầm:

"Ta nghĩ đến giờ con rồi. . .!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147:: Vượng đài

Đêm khuya, Ứng thành một chỗ.

"A a! Đặt cược dưới rút rồi! Mua định rồi tay mua định rồi tay!"

Tại một gian nhìn từ xa liền rất có quy mô trong kiến trúc, tiếng người huyền ảo, đèn đuốc sáng trưng. Tuy rằng thời gian đã đi tới giờ Tý, nhưng trong tràng vẫn là phi thường náo nhiệt, đầu người tích lũy động, hô to gọi nhỏ không ngừng bên tai.

"Phát nổ phát nổ! Nhà cái phát nổ! Chia tiền rồi chia tiền á! "

Đây là một gian Ứng thành uy tín lâu năm đồ phùng : sòng bài, đã ở chỗ này mở không biết bao nhiêu năm. Luận lai lịch, có lẽ so với ba sòng đấu kỹ tràng còn muốn cổ xưa một ít.

Đồ phùng : sòng bài bên trong, tùy ý có thể thấy được tiêu tiền như nước nhà giàu đệ tử, chính vung vẩy bắt tay vào làm trong các loại bài, không ngừng thắng tiền thua tiền, đùa chết đi được.

Tuy rằng Ứng thành nổi danh nhất sự vật, nên thuộc Thiên Nguyên đấu kỹ tràng, nhưng Ứng thành đồng thời cũng là Đông châu nổi danh nhất Las Vegas. Nơi đây tất cả lớn nhỏ đồ phùng : sòng bài khắp nơi, ngoại trừ xem so tài, đánh bạc thắng bại bên ngoài, không ít quần chúng đồ khách, cũng sẽ ở không có đấu kỹ so tài đêm khuya đi vào đồ phùng : sòng bài, hào hào chơi đùa một phen, thử xem vận may của mình.

"Ứng thành đồ phùng : sòng bài, Không phải phú tức quý . Hàn môn sau đó, cũng có thể "đã hết con khó, đến ngày sung sướng!"

Đang đánh cuộc khách đám bọn chúng trong suy nghĩ, Ứng thành chính là bọn họ mộng ảo chi địa. Dù là người có bạc triệu gia tài, cũng có khả năng một đêm lật úp. Nhưng nếu như người trong túi áo chỉ có một lượng bạc, đồng dạng khả năng lúc này lật bàn, không nghĩ qua là thì có thể một đêm làm giàu, mang theo tràn đầy bạc về với ông bà.

Cái này đồ phùng : sòng bài, đúng là Ứng thành lớn nhất mấy cái đồ phùng : sòng bài một trong, nơi đây đồ khách đám, phần lớn đều là chân chính nhà giàu đệ tử, hoặc là quan lại sau đó, ra tay tối thiểu là hơn mười trên trăm lượng bạc cất bước, đánh bạc cao hứng, nói không chừng còn sẽ xuất hiện

vung tiền như rác "Hành động vĩ đại" .

Đồ phùng : sông bài bên trong thời gian, cùng ngoại giới thời gian bất đồng, náo nhiệt nhất thời gian tự nhiên là com tối sau đó đến nửa đêm giữa. Nhưng nửa đêm thời gian bắt đầu, dòng người tuy rằng giảm bớt, nhưng trên chiếu bạc nước chảy cũng tại trên diện rộng gia tăng.

Sẽ ở đồ phùng : sông bài bên trong đánh bạc đến sau nửa đêm đấy, đại bộ phận đều là không sợ thua đích nhân vật, ôm "Thua sạch rồi đi" chi tâm thái đến thử một lần vận may đồ khách không ít. Nhưng chân chính có thể làm được thua sạch liền đi đấy, rồi lại không có mấy người.

Mà lúc này, cái này đồ phùng : sông bài bên trong nước chảy, đúng là đi tới điểm cao nhất thời điểm.

"Đạp, đạp, đạp "

Phi thường náo nhiệt đồ phùng : sông bài bên trong, lúc này lại đi vào ba người, đều đang mặc nhà giàu đệ tử thiên vị rườm rà mà khoa trương quần áo và trang sức, vẻ mặt mê ly chi sắc, nhìn qua cũng biết là lão con bạc, ở thời điểm này đi vào đồ phùng : sông bài, không đánh bạc thống khoái chắc là sẽ không rời đi đấy.

"Xuyt xuyt ~ "

Người cầm đầu là một gã xem ra bất quá hơn mười tuổi thiếu niên, chính huyết sáo chậm rãi bước vào đồ phùng : sông bài, một đôi mắt híp lại nhìn chung quanh, giống như chính tại tìm kiếm mình cảm thấy hứng thú đồ pháp.

Người này khuôn mặt trên ngũ quan thanh tú, nhưng phát ra một cỗ thế tục mê ly thần thái, tựa hồ còn có một sợi vẻ say rượu, theo kia bên người đi qua cẩn thận vừa nghe, tựa hồ còn có thể nghe đến một cỗ son phấn khí tức, xem ra là mới từ cái gì bất lương nơi đi ra, giải quyết xong sinh lý vấn đề, muốn bắt đầu truy cầu tinh thần hưởng thụ lấy.

"Cánh ~ "

Tại kia sau lưng, theo sát lấy một gã nam tử cũng là một thân hoa phục, người này không chỉ có tướng mạo có chút anh tuấn, hơn nữa khí chất không giống người thường, một cỗ siêu nhiên chi khí tự nhiên sinh ra, nhìn qua liền biết không phải là cái gì nhà giàu mới nổi đời sau, mà là thư hương môn đệ, quan lại thế gia sau đó, từ nhỏ liền tiếp nhận qua hải lòng giáo dục, đầy bụng kinh luân.

Bất quá cho dù là lại thanh liêm quan lại, bao nhiêu cũng gia sản tương đối khá, gia tộc kia sau đó coi như là chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp heo chạy, nếu lại đuổi kịp một hai cái không phải tốt nhà giàu đệ tử, ví dụ như lần đầu tiên một thiếu niên tên gia hỏa như vậy, học cái xấu cũng phân là phút công việc.

"Hắc hắc, các lão đại bên này đi ~ "

Phía sau hai người, một gã hơi mập nam tử nhắm mắt theo đuôi, đi theo làm tùy tùng hầu hạ, trong tay nắm bắt một cái trống túi túi tiền, theo kia bước chân ục động, thỉnh thoảng phát ra tiếng leng keng vang, hiển nhiên tràn đầy bạc.

Người này tuy rằng quần áo cũng có chút hoa lệ, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, tại trong ba người, chỉ sợ người này gia cảnh kém cỏi nhất, không biết có phải hay không là trong hai người một một gia đình hạ nhân. Chuyến này phụng bồi hai vị trí cậu ấm đến đồ phùng : sông bài, cái này hơi mập nam tử là dừng nghỉ tự mình ra tay rồi, có thể dễ dàng hai vị gia cao hứng, mới là nhiệm vụ của hắn.

"Mấy vị công tử, hoan nghênh đi vào bản đồ phùng : sông bài!"

Thấy đã đi đến cá lớn, đồ phùng : sông bài các tiểu đệ vội vàng tiến lên mời đến, không dám lãnh đạm, cúi đầu khom lưng hướng ba người giới thiệu đồ phùng : sông bài bên trong các loại đồ pháp, hỏi thăm mấy người đối với loại nào cảm thấy hứng thú nhất.

"Hừ, gia hỏa ngược lại là rất toàn bộ đấy."

Người cầm đầu vẻ mặt mê ly, theo tiểu đệ giới thiệu bốn phía đi một chút nhìn xem, khẽ gật đầu coi như là đồng ý ở chỗ này cho hết thời gian rồi, tiếp theo quay đầu hướng sau lưng hơi mập nam tử ý bảo, làm cho kia vì chính mình tìm được một chỗ chỗ trống ngồi xuống, như vậy mở đánh bạc.

"Mấy vị gia, là muốn chơi chút gì đó? Có cần hay không cho mấy vị gia điểm hai cái nhỏ Hi Thước tăng thêm vận may? "

Đồ phùng : sông bài tiểu đệ am hiểu sâu trong đó môn đạo, tuy rằng ba người xem ra đều là phú giáp một phương thổ hào, nhưng mà cũng có không ít người đến đồ phùng : sông bài là mạo xưng là trang hảo hán, đi dạo một cái cái gì cũng không chơi cái chùng loại kia. Nếu như không chơi, chỉ là tại đây đồ phùng : sông bài bên trong mù đi dạo mà nói, đồ phùng : sông bài phương diện sẽ phải khiến cho chú ý:

Loại người này không phải là trang phục tinh tế kẻ trộm xương cốt, chính là nhà khác đồ phùng : sông bài phái tới nháo sự "Gây quấy phản heo" .

"Hi Thước? Không Thước lão tử đều chơi chán rồi, còn muốn chơi ngươi cái này cái gì Hi Thước? "

Trần Diêu không hổ là trời sinh "Con hát", theo tiến vào đồ phùng : sông bài bắt đầu, ánh mắt, biểu lộ, động tác, tư thái, không gì không giỏi, không một không giống. Chỉ thấy hắn có chút khinh bỉ liếc mắt tiểu đệ liếc, tức giận uống một tiếng, sau đó chú ý tự hướng mong muốn trong lòng cái đài đi đến, không hề ý tới nửa người sau.

"Đúng rồi! Cái gì Hi Thước không thích thước đấy, ý của ngươi là chúng ta Đông châu Nam Vực lạc gia công tử vận may chưa đủ vượng sao??"

Hồ Dịch cũng là trong hảo thủ, một trương mặt tròn nhìn về phía Trần Diệu cùng Giang Ba lúc nhin nọt không thôi, nhìn về phía tiểu đệ lúc tức thì một bộ vẽ đường cho hươu chạy bộ dạng, đem một cái tiểu cầu chân hình tượng diễn giống như đúc, dẫn tới một mực có chút không được tự nhiên Giang Ba thiếu chút nữa cười khê một tiếng, căng thẳng thần kinh cũng thoáng cái buông lỏng không ít.

"Không không không, tuyệt, tuyệt đối không phải là ý tứ này!"

Hồ Dịch một câu nói kia sợ tới mức vậy tiểu đệ liên tục khoát tay, vội vàng thối lui một bước, dùng tay làm dấu mờ, đối với ba có người nói: "Nhiều vị công tử xin cứ tự nhiên! Có cái gì cần tùy thời kêu lên một tiếng, tiểu đệ lập tức đứng hạn!"

Tiểu đệ trong miệng "Hi Thước", kỳ thật chính là đồ phùng : sông bài bên trong cùng đánh bạc cô nương. Những cô nương này tuy rằng so ra kém cái kia trong lầu "Không Thước" đám tướng mạo đẹp, nhưng nhu thuận nghe lời, mỗi cái tay chân lanh lẹ, có thể vì đến đồ phùng : sông bài công tử ca đám làm rất nhiều việc vặt. Sở dĩ lấy cái "Hi Thước" danh hào, tự nhiên cũng là vì xưng hi, làm cho công tử ca đám cao hứng.

"Vâng, Tiểu Tam Nhi, ngươi xem cái kia cái đài có phải hay không có một chỗ trống? Đi cho ta chiếm được, bản Thiếu Gia muốn trước vượng cái đài, nhìn xem vận may như thế nào!"

"Vâng!"

Trần Diệu ra lệnh một tiếng, Hồ Dịch vội vàng bước nhanh về phía trước, đẩy ra cái kia chiếu bạc phụ cận đám người xem náo nhiệt, dùng góc áo rất nhanh xoa xoa chỗ ngồi, quay đầu lại nhin nọt hướng Trần Diệu ý bảo, có thể tới an vị rồi.

"Ừ, hẳn là đồ phùng : sông bài khách quen rồi, còn biết vượng đài, hẳn không phải là cái gì quái rối người."

Đồ phùng : sông bài tiểu đệ nghe được Trần Diệu trong miệng nháy ra "Thuật ngữ", cái này mới hoàn toàn yên lòng, thường cái cười quay người tránh ra, không để ý tới nữa cái này "Lạc gia công tử" đám người.

Cái gọi là "Vượng đài", là Đông châu đồ khách đám bọn chúng một loại đặc thù thuyết pháp, chủ quan chính là tại vừa mới vào đồ phùng : sông bài thời điểm, tại tất cả cái đài trên dùng "Tiểu ngạch" ngân lượng thử xem vận may, nhìn xem tờ nào cái đài so sánh vượng, cuối cùng lại quyết định đêm nay ở nơi nào ác chiến suốt đêm.

Đương nhiên, Trần Diệu nơi nào sẽ biết rõ những thứ này "Tri thức"? Vô luận là kia trên thân trang phục, còn là các loại về đồ phùng : sông bài tiếng lóng thuật ngữ, cùng với tiến vào đồ phùng : sông bài sau đó nên làm cái gì không nên làm cái gì, đều là Hồ Dịch một tay chuẩn bị.

Đương nhiên cũng bao gồm Hồ Dịch trong tay số tiền kia túi, bên trong kỳ thật chỉ có năm lượng bạc rồi, còn lại Đinh Đương rung động đồ vật, đều là tại góc đường từ nhỏ hải trên tay thẳng đến đạn châu.

"Lão đại, có thể hay không trở mình nhưng toàn bộ xem ngươi rồi!"

{các loạichờ} Trần Diệu đi vào chiếu bạc bên cạnh ngồi xuống, Hồ Dịch ra về nhin nọt hình dáng khom người tại kia bên tai, nhẹ giọng nhắc nhở: "Ba người chúng ta y phục trên người, còn có cái này trong túi tiền năm lượng bạc, thế nhưng là ta cuối cùng tích súc, nếu lúc này đây không thể trở mình mà nói, ta thật có thể không cách nào!"

"Biết rõ, yên tâm~ "

Trần Diệu về mặt mê ly, nhẹ giọng đáp lại, sau đó đại thủ một trương, theo Hồ Dịch trong tay nhận lấy cái này cứu mạng năm lượng bạc.

"Mua định rồi tay mua định rồi tay, lập tức mở giữ!"

Đây là một trương bàn quay chiếu bạc, trên bàn bày biện một cái có thể đôi hướng chuyển động cỡ lớn bàn quay, phía trên theo 0 đến 36, có khắc tổng cộng 37 cái đo đếm chữ, từng con số đều chiếm cứ một cái nhỏ nhỏ phương hướng cách.

Ván bài bắt đầu thời điểm, nhà cái gấp đem bàn quay chuyển động đứng lên, nhập lại ném tiếp theo miếng tiểu cầu, tiểu cầu tại bàn quay trên nhảy lên cuộn cuộn, cuối cùng rơi vào cái nào khoảng trống, lúc trước bắt lại tương ứng con số đồ khách coi như là thắng bàn, tỉ lệ đặt cược là 1 bởi thường 35.

Tuy rằng loại này đồ pháp đơn giản, tỉ lệ đặt cược cũng cao, nhưng mà thua tiền xác suất cũng cao vô cùng. Tổng cộng 37 cách, tỉ lệ đặt cược nhưng là 1 bởi thường 35, nói cách khác chỉ cần xác suất bình thường, nhà cái vô luận như thế nào đều giành được cái này chênh lệch hai cái tỉ lệ đặt cược, tổng nước chảy tính toán ra, cuối cùng vẫn còn thắng tiền.

"Vị công tử này, xin hỏi người cái này một chút muốn áp một chút?"

Nhà cái nhìn qua đã biết rõ, đây là tới cá lớn, thăm dò hướng Trần Diệu hỏi.

"Tùy tiện, liền... Liền 22 tốt rồi!"

Trần Diệu làm giả tùy ý tuyên cái đo đếm chữ, sau đó đem năm lượng bạc ném cho nhà cái, hai tay vòn quanh ở trước ngực, ánh mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào bàn quay không nói thêm gì nữa, thấy thế nào đều là một cái người trong nghề trong tay.

"Được rồi!" Nhà cái hưng phấn hô lớn một tiếng nói: "Lạc gia công tử, số 22 năm lượng bạc, ván bài bắt đầu ~!"

"Quay tròn "

Theo nhà cái cổ tay run lên, bàn quay bắt đầu rất nhanh xoay tròn, tiếp theo tiểu cầu bị ném đi vào, bắt đầu ở bàn quay đi lên quay về nhảy đáp, "Đồng đồng đồng" đạn vui sướng.

"Hai mươi hai, hai mươi hai, hai mươi hai..."

Hồ Dịch cũng tận tâm tận lực sắm vai lấy người hầu nhân vật, một đôi béo tay trên không trung huy động, trong miệng không ngừng lầm bầm Trần Điều áp rót đầy số, dẫn tới phụ cận mặt khác đồ khách đám nhao nhao ghé mắt, thẳng đến Giang Ba nhắc nhở mới vội vàng im ngay.

"Đạn đạn đạn "

Tiểu cầu tại bàn quay trên không ngừng nhảy lên, theo bàn quay tốc độ càng ngày càng chậm, tiểu cầu cũng dần dần thờ bình thường lại, bắt đầu vòng quanh bàn quay chuyển động, một vòng lại một vòng, mỗi một lần thoáng dừng lại, đều dẫn tới chiếu bạc phụ cận đồ khách đám trái tim đột nhiên ngừng.

"Quay tròn bóng bảy..."

Cái này ngăn ngắn hơn mười giây thời gian, đang đánh cuộc khách đám xem ra coi như một thế kỷ bình thường dài đằng dặc, theo bàn quay chậm rãi giảm tốc độ, đến cuối cùng hầu như hoàn toàn bất động, tiểu cầu tốc độ cũng càng ngày càng chậm, tại 21 đến 24 giữa bồi hồi đứng lên.

"Hai mươi hai, hai mươi hai... !"

Hồ Dịch lại nhìn không được bắt đầu thấp giọng hô hào "Lao động ký hiệu", Trần Điều cũng là hí mắt nhìn kỹ, cùng đợi kết quả sau cùng.

"Ngừng "

Cái kia tiểu cầu tại 22 cùng 23 ở giữa ngang đương trên hơi hơi dừng lại, tất cả mọi người tâm đều treo đã đến cổ họng, sau đó cái kia tiểu cầu hơi hơi chuyển bỗng nhúc nhích, có thứ tự trượt vào số 22 vững hồ trong máng.

"Tốt ! !!"

Theo Hồ Dịch hô to một tiếng, Trần Điều khoe miệng mơ hồ hiện ra một tia không dễ dàng phát giác vui vẻ.

"Lạc gia công tử thắng bàn, 1 bồi thường 35, 5 hai biến 180 hai, cầm bạc rồi ~!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148:: Đánh bạc thánh

"Lạc gia công tử thắng bàn, 1 bồi thường 35, 5 hai biến 180 hai, cầm bạc rồi...!"

Nhà cái một tiếng quát nhẹ, dẫn tới một trương trên mặt bàn sở hữu đồ khách đám đều nhao nhao ghé mắt:

Cái này phú gia công tử vừa tới trận, đệ nhất đem liền thắng bàn, bức này vận may cùng vận khí, thật sự làm cho người ta ao ước tươi đẹp không thôi.

"Ha ha ha! Lão đại sáng suốt! Lão đại cho lực lượng!"

{bịđọc} lạc gia công tử gọi {vìlà} "Tiểu Tam Nhi" hơi mập nam tử hưng phấn dị thường, bộ dáng kia quả thực so với thắng tiền lạc gia công tử còn cao hứng hơn, một trương trên mặt tròn ngừ quan đều chen lấn đã thành một đoàn, cười khoe miệng đều liệt đến lỗ tai căn rồi.

"Ngạc nhiên, bản Thiếu Gia còn muốn lớn hơn thắng đặc biệt thắng đây!"

Lạc gia công tử tức giận trừng Tiểu Tam Nhi liếc, tuy rằng ngoài miệng vẫn còn trách trách vu vu thể hiện, nhưng mặt mày giữa đã có chứa mỉm cười, hiển nhiên đối với vừa ra tay liền thắng tiền chuyện này, nội tâm cũng là có chút thoả mãn.

"Công tử hào thủ tức giận, 180 lượng bạc đến rồi ~!"

Nhà cái ra về khoa trương hô to một tiếng, dùng một cái tinh xảo hộp gỗ nhỏ đem bạc tràn đầy dọn xong, hướng Trần Diêu trước mặt đầy, sau đó nhìn nọt cười nói: "Công tử ngài là muốn thêm rót a, còn là thêm rót a? Vừa rồi cái kia năm lượng bạc làm nắm chắc? Còn là nhiều hơn nữa áp một ít? ?"

Nói lời nói này, làm lần này động tác thời điểm, nhà cái thanh âm cùng động tác biên độ đều có chút khoa trương, nhìn qua đã biết rõ không chỉ là làm cho Trần Diêu nhìn đầy, càng là làm cho mặt khác đồ khách đám nhìn đầy.

"Các người nhìn, người ta đến một lần ra tay liền thắng bàn, vì vậy chúng ta đồ phùng : sòng bài là Đồng tẩu không lừa gạt, tuyệt đối không có làm nửa ngón tay chân. Đại gia đều muốn thắng bàn, liền tranh thủ thời gian đào bạc lĩnh hội đánh bạc đi!"

Đây mới là nhà cái ngụ ý, với tư cách một gã xứng chức nhà cái, không chỉ có phải hiểu được trên chiếu bạc đủ loại kỹ xảo, không thể {bịđược} gian lận người che đôi mắt, đối phải hiểu được từ lúc nào nói cái gì lời nói, như thế nào làm cho càng nhiều nữa người đến chính mình dưới chiếu bạc rót.

Vì vậy mỗi khi có người thắng bàn thời điểm, nhà cái đám phần lớn đều khoa trương kêu to hô to, dùng khoa trương động tác đem bạc cho thắng bàn người, mục đích đúng là vì khiến cho người khác chú ý, cứ để đồ khách cũng có được mắt tâm, không dừng lại rót bài bạc, {vì:là} đồ phùng : sòng bài tranh thủ càng nhiều nữa lợi ích.

Mà nhà cái bản thân thu nhập, tự nhiên cũng cùng trên bàn nước chảy có quan hệ, bản thân cái đài càng vượng, nước chảy thì càng nhiều, nước chảy càng nhiều, nhà cái bỏ vào trong túi chia làm cũng thì càng nhiều.

"Chắc chắn, nói cái gì ~!"

Trần Diêu nghe xong nhà cái mà nói liền không vui, nhướn mày, duỗi ra chỉ một ngón tay tại trên chiếu bạc nhẹ nhàng gõ, oán trách nói: "Bản Thiếu Gia là tới thắng nhiều tiền đấy, 5 lượng bạc là tìm tòi trước khi hành động, liền {vì:là} nghe cái vang. Cái này thứ hai giữ, làm sao có thể đầu áp 5 hai? ?"

"Lão đại nói rất đúng, lão đại nói rất đúng!"

Hồ Dịch cũng thừa cơ cúi đầu khom lưng không ngừng nhìn nọt, cuối cùng còn cáo mượn oai hùm hung hăng trừng nhà cái liếc.

"Cho ta 100 hai, còn dư lại 80 hai làm rót, liền áp... Ủ, 17 tốt rồi!"

"Được rồi ~!"

Trần Diêu chỉ lệnh truyền tới, nhà cái vui cười vui vẻ vươn hai tay, nhanh nhẹn đem 180 lượng bạc chia làm hai đồng, một đồng khá nhiều cho Trần Diêu, một cái khác chồng chất ít tức thì áp tại trên chiếu bạc về tốt phạm vi No.17 phụ cận, coi như là hoàn thành áp rót quá trình.

"Lạc gia công tử, No.17 80 hai, mặt khác bọn còn có đặt cược đấy sao? Mua định rồi tay mua định rồi tay!"

"30 số 50 hai!"

"Ta áp 3 số 1, 30 hai!"

"Cho ta 8 số, 60 hai!"

Nhà cái một phen gào to, trên chiếu bạc các vị đồ khách đám nhao nhao đặt cược. Đã có Trần Diêu một chút thắng bàn tiền lệ, đồ khách đám bọn chúng hứng thú hiển nhiên {bịđược} điều bắt đầu chuyển động, đặt cược cực kỳ sáng khoái, tiền đặt cược kim ngạch cũng là nước lên thì thuyền lên, dẫn tới nhà cái vui vẻ đầy mặt, thiếu chút nữa lớn cười ra tiếng.

"Ha ha ha, đám ngu xuẩn này, có một con cá lớn làm mồi, quả nhiên hiệu quả không giống người thường!"

Một trương trên chiếu bạc, mọi người trong nội tâm biến hóa là có chút thú vị, đáng giá nghiền ngẫm đấy.

{làm:lúc} có người thắng bàn, lúc trước có cũng được mà không có cũng không sao cho hết thời gian đồ khách đám, phần lớn đều {bịđược} gây xích mích thần kinh, bắt đầu sinh ra được mất tâm. Mà khi có người ra tay xa xỉ, một cái rót chính là mấy mươi lượng bạc thời điểm, còn lại đồ khách đám bao nhiêu cũng sẽ có chút ít xúc động, vì mặt mũi cũng muốn nhiều áp một ít, không muốn bị người cho dựng lên xuống dưới.

"Mua định rồi tay, nhiều vị công tử đều đặt cược xong rồi đi!"

Một phen phi thường náo nhiệt đặt cược sau đó, trên chiếu bạc lần nữa bày đầy bạc, hoa hoa bạc sáng rõ người hoa mắt, nhà cái cười trong bụng nở hoa, nhiều lần xác nhận có hay không đặt cược hoàn tất, sau đó thò tay bắt lấy bàn quay biên giới, nhẹ nhàng đẩy, bàn quay "Quay tròn" quay vòng lên.

"Ván bài bắt đầu!"

"Quay tròn "

Theo bàn quay mở chuyển, ánh mắt của mọi người lần nữa toàn bộ tập trung đến ván bài phía trên, mỗi người đều là ngừng thở, hai mắt trực lăng lăng

nhìn mình chăm chăm làm cho áp nhỏ cách, liên tục cầu nguyện cái kia vận mạng tiểu cầu cuối cùng gặp rơi vào trong đó.

"Đồng đồng đồng "

Nhà cái vút bỏ tiểu cầu, viên kia hình tinh linh tại bàn quay trên lần nữa rất nhanh nhảy lên, tất cả mọi người ánh mắt đều theo cái kia tiểu cầu không ngừng cao thấp phập phồng, muốn nhìn một chút Vận Mệnh nữ thần sẽ hay không coi trọng bản thân.

"Tùng tùng, ngừng "

Trong một giây lát công phu, tiểu cầu dừng ở số 2 ô vuông bên trong, một phen ván bài, không người thắng bàn.

"Đáng tiếc đáng tiếc, tích lũy tiền tích lũy hơi thờ ~ "

Nhà cái ngoài miệng nói qua xung hi lời nói khách sáo, trên mặt biểu lộ rồi lại bán rẻ hân, chỉ thấy hân cười coi như hoa ăn thịt người bình thường, đại thủ vừa thu lại, đem trên chiếu bạc tiền đặt cược toàn bộ nhận lấy tồn tại tốt, giờ lên tươi cười nói: "Bọn, tiếp theo đem đánh bạc một chút? "

"Ồi chào nha ~!"

Chứng kiến thua bàn rồi, Hồ Dịch ở một bên làm giả tức giận vô cùng, một đôi béo chân trên mặt đất một đập, không được lắc đầu.

"Thật sự là không may mắn ~ "

Giang Ba cũng dần dần tiến nhập trạng thái, trong tay quạt xếp lay động, khẽ lắc đầu, tựa hồ cũng ở đây {vì là} Trần Diêu thua bàn cảm thấy đáng tiếc.

"Sợ cái gì!"

Trần Diêu trong miệng lớn tiếng gào to, nhưng sắc mặt hiển nhiên cũng khó nhìn, nhú mày nhìn nhìn trong tay 100 lượng bạc, không chút nghĩ ngợi phân ra một nửa đổ lên nhà cái trước mặt nói: "Tiếp tục tiếp tục, 50 hai, áp 9 số!"

"Được rồi ~!"

Nhà cái biết rõ, chính mình quay về nhưng thật sự gấp gờ kim chủ, vừa rồi liên tục hai thanh một thắng một thua, thắng chính là tiểu chú, thua là nhiều tiền. Tuy rằng dưới mắt tại đây lạc gia công tử trên thân, đồ phùng : sông bài vẫn thua tiền, nhưng là dựa theo cái này cậu ấm tính nết, đem túi tiền trong bạc toàn bộ thắng tới đây, chẳng qua là cái vấn đề thời gian mà thôi.

"Lạc gia công tử, 9 số 50 lượng bạc ~!"

"Ta cũng áp!"

"30 hai, No.18!"

"Ta áp 20 hai!"

Trần Diêu sáng khoái đặt cược, dẫn tới còn lại đồ khách lại lần nữa rất nhanh đặt cược, trên chiếu bạc lập tức lại bày đầy bạc.

Nhà cái liên tục xác nhận, không có người tiếp tục đặt cược sau đó, lần nữa mở đem.

"Quay tròn "

Lúc này đây mở đem cùng lúc trước không có gì khác nhau, tiểu cầu bung ra sau đó, cuối cùng đã rơi vào 33 số ô vuông, như cũ là không người thắng bàn, trên chiếu bạc lại là một hồi tiếng thờ dài.

"Lại thua rồi!"

Trần Diêu thoát nhìn tựa hồ có chút bất mãn, tay tại cái đài cạnh góc trên nhẹ nhàng vừa gõ, chậm rãi lắc đầu.

"Lạc công tử, ta xem cái này cái đài không tính quá vượng, nếu không đổi một trương đùa nghịch đùa nghịch?"

Giang Ba ở một bên hơi hơi khom người, làm giả khuyên bảo Trần Diêu thấy tốt thì lấy, cái này một câu khuyên bảo nhưng làm nhà cái cho sẽ lo lắng, vội vàng chen miệng nói: "Lạc gia công tử đây là ở tích lũy vận may đâu rồi, tiếp theo đem, tiếp theo đem nhất định sẽ thắng một chút mâm lớn!"

"Nói không sai!"

Nhà cái một câu tựa hồ nói đến Trần Diêu tâm khảm nhi trong, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, Trần Diêu lúc này đã hoàn toàn tiến nhập trạng thái, đề nhất đem thắng bàn khoái cảm làm cho hân không cách nào tự kìm chế, hiện tại làm cho hân dỗi dãi? Cửa nhỏ đều không có!

"50 hai, 24 số!"

Trần Diêu hào khí đích đem còn lại 50 lượng bạc toàn bộ đẩy ra, nhà cái hấp tấp nhận lấy phóng tới vị trí, trong nội tâm dùng đề cập cao hứng biết bao nhiêu rồi.

"Không chỉ có là một con cá lớn, còn là một cái ngu xuẩn cá!"

Đã có "Ngu xuẩn cá" dẫn đầu, còn lại "Con cá" đám tự nhiên cũng đều không cam lòng người về sau, nhao nhao ra tay đặt cược, nhà cái một phen bận việc, lại lần nữa tập hợp đủ một bàn tiền đặt cược, tiếp tục mở đem.

"Quay tròn "

Bàn quay chuyển động, tiểu cầu bật lên, Trần Diêu, Giang Ba, Hồ Dịch ba người sáu đầu mắt, đều gắt gao nhìn chăm chăm vào tiểu cầu quỹ tích, đầu theo tiểu cầu cùng tiến lên xuống lắc lư, thoát nhìn hầy cùng ba cái nhọc trí thấy châu châu tựa như.

"Tùng tùng..."

Không biết có phải hay không ba người cầu nguyện nổi lên tác dụng, cái kia tiểu cầu một phen bùng ra sau đó, rõ ràng thật sự tại 24 số phụ cận chậm lại, theo bàn quay không ngừng giảm tốc độ, tại 23 đến 25 số ô vuông giữa do dự trù trù, cuối cùng một tiếng vang nhỏ, một đầu chìm vào 24 số ô vuông bên trong.

"Xoạt! ! !"

Trần Diêu lần nữa thắng bàn, vừa ra tay bốn thanh thắng hai thanh, dẫn tới một bàn đồ khách đều ao ước tươi đẹp không thôi, thậm chí có phụ cận chiếu bạc đồ khách vây đi qua, muốn nhìn một chút là của người nào vận may như vậy vượng.

"Lạc gia công tử thắng bàn, 1 bồi thường 35, 50 hai biến 1800 hai, thắng nhiều tiền rồi ~! !"

Nhà cái tuy rằng cũng là có chút không dám tin tưởng, nhưng người vận khí tốt, đúng là ngăn không được. Tại đây đồ phùng : sông bài làm nhiều năm như vậy nhà cái, hẳn coi như là kiến thức rộng rãi, một đêm thua táng gia bại sản nhiều vô số kể, nhưng vận may tốt rồi, liên tục thắng trước mười chuỗi người, cũng là tồn tại.

So sánh dưới, Trần Diêu bốn thanh thắng hai thanh, cũng không quá đáng chi là đồ chơi cho con nít mà thôi, chi bất quá Trần Diêu đặt cược so sánh hào khí, hầu như không cho mình lưu lại nắm chắc, cho nên mới lộ ra đặc biệt gây chú ý ánh mắt của người ngoài.

"Một chút thắng 1800 hai! Gia hỏa này vận may thật đúng là cực kỳ khủng khiếp a!"

"Đúng vậy a, lão tử ở chỗ này ngày người mấy canh giờ rồi, quần cộc đều nhanh thua không còn, tiểu tử này ngược lại là đường làm quan rộng mở, thắng không ít tiền đi!"

Đang lúc mọi người trong tiếng nghị luận, Trần Diêu vui rạo rực thò tay tiếp nhận bạc, 1800 lượng bạc hóa thành ngân phiếu, tại nho nhỏ cái hộp gỗ để đó, nhìn xem làm cho người ta trông mà thêm không thôi, hận không thể một chút giành được, làm của riêng.

"Lão đại hào vận may a! ! Ha ha ha! ! Phát phát! !"

Hồ Dịch cao hứng hoa chân múa tay vui sướng, trên nhảy dưới tránh (*né đòn), Giang Ba cũng là tươi sáng cười cười, nói khê: "Lạc công tử quả nhiên hào thủ tức giận, kẻ tiếp làm gì chắc đó, tiểu chú tìm đến, lớn rút thắng!"

"Hắc, hai vị này công tử nói cái gì đó, các lão đại của người vận may tốt như vậy, ở đâu có thể thu tay?"

Phụ cận xem náo nhiệt không chê công việc lớn, đối với Hồ Dịch cùng Giang Ba lời nói xì mũi coi thường, ồ ào nói: "Theo ta thấy a, mượn cái này hào thủ tức giận, lại đến một rút lớn đấy, nói không chừng không nghĩ qua là có thể thắng được cái mấy vạn lượng bạc!"

"Nói cũng đúng! Muốn chơi nhi liên chơi lớn đấy! Chúng ta đều là không sai tiền người, đến đồ phùng : sông bài còn không phải là ý đồ cái kích thích?"

"Chính là chính là, áp rất nhiều đấy, rất nhiều đấy!"

Mọi người ồn ào không thôi, Trần Diêu thì là làm giả đã bị mọi người viên đạn bọc đường oanh văng đầu não, hai mắt nhũn lại, phát tay đem ngân phiếu trong một trương cho đẩy đi ra, lớn tiếng nói: "Nhà cái! Tiếp theo đem bán Thiếu Gia muốn 28 số, áp 1000 hai!"

"Hí... !"

Trần Diêu cái này nhưng là chân chính vùng tiền như rác, dẫn tới tất cả mọi người hít một hơi lạnh khí:

1000 lượng bạc làm tiền đặt cược, áp còn là thắng bàn xác suất cực thấp bàn quay đánh bạc, dù là gia cảnh dù thế nào giàu có, cũng chưa có người có thể như vậy làm.

"Tốt, được rồi ~! !"

Nhà cái cũng là mừng rỡ, tuy rằng Trần Diêu xác thực vận may bạo rạp, hơn nữa nhìn ra được là một cái chịu không được lừa dối đích nhân vật, nhưng mà một lần áp rút 1000 hai, hãy để cho hắn có chút được sủng ái mà lo sợ, sủng sớt một chút mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng đem 1000 lượng ngân phiếu cho thu đi qua.

"Lạc công tử, người..."

Giang Ba thì là ở một bên làm lo lắng hình dáng, thò tay bảo vệ bạc nói: "Người có phải hay không quá cấp tiến đi một tí? Một chút một chút áp, không phải là càng tốt sao? "

"Ồi chào! Cho nên nói các người những thứ này 'Người làm công tác văn hoá' chính là cái gì cũng đều không hiểu ~ "

Trần Diêu làm giả hào khí đích đem Giang Ba tay kéo mờ, cười đem ngân phiếu giao cho nhà cái, lớn tiếng nói: "Tới chỗ này chơi, chơi đúng là cái tìm đập! Nhiều hơn nữa bạc đối với ta và người mà nói, lại tính toán cái gì? Còn không phải là vì nghe cái tiếng động sao? Áp lên áp lên, toàn bộ cho ta áp lên!"

"Được rồi ~! !"

Nhà cái mừng rỡ, một phen thao tác vội vàng chết đi được, phụ cận mọi người cũng là trợn mắt há hốc mồm, chẳng ai ngờ rằng vị gia này thật đúng là cái không sợ thua đích nhân vật, bao nhiêu rút đều áp ra tay.

"Mua định rồi tay!"

Các mặt khác đồ khách đám nhao nhao đặt cược hoàn tất, nhà cái hưng phấn hô to một tiếng, thò tay chuyển động bàn quay, lớn tiếng nói:

"Ván bài bắt đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149:: Được ăn cả ngã về không

"Ván bài bắt đầu!"

Nhà cái hô to một tiếng, dẫn tới mọi người vây xem, Đông châu Nam Vực Lạc gia Thiếu gia vùng tiền như rác, một chút áp xuống 1000 lượng bạc, đã trở thành đêm nay đồ phùng : sòng bài trong lớn nhất một khoản đặt cược, dẫn mọi người chú ý, nhao nhao đang mong đợi ván bài kết quả.

"Quay tròn "

Bàn quay chuyển động, tiểu cầu phi đạn, cũng không biết trải qua bao lâu, mọi người ánh mắt đều muốn nhìn bỏ ra, tiểu cầu rút cuộc lạc định, không có ngoài dự đoán mọi người tình huống phát sinh, tiểu cầu cuối cùng đã rơi vào 5 số ô vuông, lạc gia công tử vùng tiền như rác, vẫn thua bàn rồi.

"Đáng tiếc đáng tiếc, tích lũy tiền tích lũy hơi thờ!"

Nhà cái cao hứng cực kỳ khủng khiếp, lại là 1000 lượng bạc nhập trướng, một đôi mắt nhìn xem lạc gia công tử liên tục nháy động, ân cần hỏi han: "Công tử tiếp theo đem áp bao nhiêu? Áp một chút a? ?"

"Ài..."

Mọi người cũng là một hồi thờ dài thờ ngắn, nhao nhao {vi:là} Trần Diêu đáng tiếc, hơn nữa là có chứa một tia cười nhạo ý vị, biết rõ cái này phú gia công tử hôm nay là muốn thua nhiều tiền rồi.

"Ài."

Giang Ba cũng là một tiếng than nhẹ, khề lắc đầu, một bên Hồ Dịch càng là đầm ngực đậm chân, hô to đáng tiếc.

"Không có chuyện không có chuyện!"

Trần Diêu nhìn như mặt không đổi sắc, nhưng mắt sắc đồ khách đám đã phát hiện, trên trán của hắn đã bạo khởi một sợi gân xanh, hiển nhiên đối với

một chút thua trận 1000 lượng bạc, còn là trong lòng còn có không cam lòng.

Không chê công việc lớn quần chúng đổ khách đám, lại bắt đầu ồn ào rồi.

"Tiếp tục áp, tiếp tục áp a! Vận may đều tích lũy tốt rồi, còn chờ cái gì? ?"

"Lại đến 1000 hai, không sai tiền a!"

"Lại đến! Lại đến!"

Mọi người ồn ào âm thanh không ngừng, Giang Ba không ngừng khuyên bảo, Hồ Dịch cũng là có chút ít do dự, nhưng Trần Diêu nhưng vẫn là một bộ "Lão tử cũng không tin" biểu lộ, vung tay lên, lại là 500 hai áp xuống.

Kế tiếp ván bài tiến triển sẽ không có thần kỳ như vậy rồi, cái này một chút, Trần Diêu lần nữa thua bàn, thật vất vả thắng đến 1800 lượng bạc, chỉ còn lại có cuối cùng 300 hai.

"Lạc gia công tử, tiếp theo đem áp bao nhiêu a?"

Nhà cái trong bụng nở hoa, híp mắt hỏi thăm Trần Diêu, chờ người sau đặt cược.

"Hắc ~! Lão tử cũng không tin!"

Trần Diêu quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, lại lần nữa xa xỉ ra tay, đem 300 lượng bạc toàn bộ bắt giữ lấy 34 số lên, không kiên nhẫn thúc giục nhà cái nhanh lên mở đem.

"Mua định rồi tay, ván bài bắt đầu!"

Sở hữu đồ khách đặt cược hoàn tất, mới ván bài lần nữa bắt đầu.

Lúc này đây, tất cả mọi người tại vì Trần Diêu hò hét, nhao nhao hô hào 34 số dãy số, dẫn tới trên chiếu bạc còn lại đồ khách tâm tình cũng bị điều bắt đầu chuyển động, mỗi cái đều hăng say hô to, liên tục hô hào bản thân làm cho áp dãy số.

"Đồng đồng đồng "

Tiểu cầu bung ra, coi như chiếu bạc tĩnh linh, một phen nhảy lên sau đó, quả thật đã rơi vào 34 số bên trong!

"Xoạt! ! !"

Cái này vừa rơi xuống kích khởi nghìn tầng sóng, toàn bộ đồ phưởng : sông bài đều sôi trào!

"Lại lại lại, lại trúng! Lại trúng! ! !"

Đám khán giả đều lâm vào điên cuồng, Trần Diêu đi vào đồ phưởng : sông bài sau đó, liền chơi 7 đem, rõ ràng thắng 3 đem, xác suất này đã không thể dùng vận khí tốt hồng để hình dung, quả thực chính là trời xanh coi trọng, muốn hấn phát đại tài!

"Đánh bạc thánh! Cái này công tử là một cái đánh bạc thánh!"

Mọi người hô to, toàn bộ đồ phưởng : sông bài bầu không khí náo nhiệt vô cùng, càng ngày càng nhiều người xúm lại tới đây, nhao nhao muốn xem nhìn qua cái này {bịđọc} vận mệnh chiếu cổ phú gia công tử đến tốt cùng là gì bộ đáng.

"A ha ha ha ha ha ~! !"

Trần Diêu tự nhiên cũng là biểu hiện cao hứng cực kỳ khủng khiếp, hai tay trên không trung huy động, trở lại hướng đám khán giả thở dài cảm tạ. Nhà cái thì là triệt để mất choáng váng, sững sốt một hồi mới không tình nguyện xuất ra ngân phiếu, đặt ở trong hộp nhỏ đưa cho Trần Diêu.

"300 lượng bạc biến 10800 hai! Vận lượng bạc tiền thưởng, đây là muốn nghịch thiên a! !"

Ngân phiếu thành chồng, đang lúc mọi người trước mắt đung đưa, {bịđọc} giao cho Trần Diêu trong tay. Trần Diêu cười miệng rộng mở ra, vui tiếp nhận ngân phiếu, xoay tay lại liền hướng sau lưng tùy ý ném ra mấy tấm, coi như là thưởng cho cổ động đám khán giả.

"Thật sự là vận may bạo rạp rồi! Đây là cái gì vận khí? ? Nếu như ta có bạc này vận khí, đã sớm phú khả địch quốc rồi! !"

Có trong lòng người bất mãn, đối với Trần Diêu châm chọc khiêu khích, ý là Trần Diêu không có tốt như vậy vận may, rồi lại không hiểu được khi nào ra tay khi nào thu tay lại, lãng phí tốt phát tài cơ hội.

"Dừng, liền người cái kia nghèo kiệt hủ lậu loại, phú người trúng a!"

Bất được Trần Diêu khen thưởng quần chúng không vui, gắt một cái nói: "Thắng tiền thời điểm người đã đến rồi, thua tiền thời điểm người ở chỗ? Người

là không thấy được người ta có nhiều tiền, còn cần điểm ấy tiền thưởng đến phát tài sao?"

"Chính là là được." Một vị khác quần chúng cũng bênh vực kẻ yếu nói: "Người xem một chút người ta lúc trước thua tiền thời điểm, một chút thua cái mấy trăm mấy ngàn lượng đấy, Liên Mi lông cũng không nhả một cái, ánh mắt cũng không nháy một cái, đó mới kêu cái khí phách!"

"Ha ha ha, cảm ơn chư vị cổ động ~! Cái này ít bạc cầm lấy đi hướng cái không khí vui mừng, uống chút rượu mừng ~!"

Trần Diêu tự nhiên am hiểu sâu đạo lý trong đó, lại là mấy trăm lượng bạc tràn ra, dẫn tới một hồi tranh mua.

"Công, công tử, còn, còn đánh cuộc không??"

Nhà cái đã lời nói đều nói không lưu loát rồi, nơm nớp lo sợ mà hỏi.

"Nói nhảm đừng nói, tiếp tục đánh bạc là được!"

Trần Diêu không kiên nhẫn phát phát tay, tiếp tục mở đánh bạc, đang lúc mọi người nhìn chăm chú phía dưới, mỗi một chút đều là mấy trăm lượng mấy trăm lượng đặt cược.

Đáng tiếc cái này vận mệnh chi thần tựa hồ không hề coi trọng Trần Diêu rồi, liên tục hơn mười đêm xuống, Trần Diêu không có lại thắng một cái tiền đồng.

Nhìn trước mắt ngân phiếu càng ngày càng ít, Trần Diêu tâm tình cũng càng ngày càng không ổn định, thỉnh thoảng tức giận mắng lên tiếng.

Đám khán giả biết rõ, cái này điên cuồng không có khả năng lại tiếp tục rồi, vậy xem một hồi sau đó, bắt đầu nhao nhao tản đi.

"Xoạch, xoạch "

Đợi đến lúc đám người tản đi một ít, Trần Diêu vung tay lên, Hồ Dịch vội vàng tiến lên đưa lên một căn tẩu hút thuốc lá, {vì: là} Trần Diêu đốt.

"Lão đại, người tản ra không sai biệt lắm, có thể tiếp tục."

Thừa dịp điểm thuốc lá rồi đương lúc, Hồ Dịch xoay người tại Trần Diêu bên tai nhẹ giọng truyền lời, người sau thì là không phản ứng chút nào, tựa hồ không có nghe được tựa như, bất động thanh sắc tiếp tục bài bạc.

"Lại thua rồi, ài!"

Cũng không biết liên tục thua bao nhiêu đêm, Trần Diêu trước mắt ngân phiếu đã còn thừa không có mấy rồi, người xem náo nhiệt đám không ngừng ai thán, tốp năm tốp ba tản mở đi ra, cái này trong lúc nhất thời náo nhiệt tới cực điểm chiếu bạc cuối cùng lần nữa bình tĩnh lại.

"Ta đi nải nải của người cái chân đây, vận may thú vị quá!"

Lại là vài thanh ấn xong, Trần Diêu một tiếng tức giận mắng, thò tay tại trên bàn hung hăng gõ một cái, không ngừng lắc đầu thờ dài.

"Lạc gia công tử, tiếp theo đem đánh bạc bao nhiêu?"

Chứng kiến Trần Diêu thần kỳ không hề, nhà cái cũng dần dần bình phục tâm tình, chứng kiến Trần Diêu hỗn hển bộ dạng, trong lòng bật cười, biết rõ thu mạng lưới thời điểm đã đến, không ngừng dùng ngôn ngữ toán loạn Trần Diêu được mất tâm.

"Mẹ kiếp, liên thừa 500 hai rồi!"

Trần Diêu nhìn qua trong tay ngân phiếu, lại là một tiếng tức giận mắng, sau đó phát tay đi phía trước đưa ra, bất mãn nói: "Hôm nay vận may thú vị quá, toàn bộ bắt lại, thua sạch rồi đi!"

Nói qua, Trần Diêu ánh mắt tại bàn quay trên quét một vòng, một ngón tay tại trên bàn không ngừng gõ động, tuyền cả buổi mới tiếp tục nói: "500 hai, áp 19 số!"

"Lạc gia công tử, 19 số áp 500 hai ~!"

Nhà cái khẽ cười một tiếng, thu qua ngân phiếu, trong lòng đối với Trần Diêu tràn đầy xem thường, một bên thu mặt khác đồ khách đám bọn chúng tiền đánh bạc, một bên trong lòng cười thầm nói: "Cái này Nam Vực đến ngu xuẩn cá, quả nhiên bất quá đầu là trước kia vận may bạo rap mà thôi, không còn vận may, cùng mặt khác bọn cá không có chút khác nhau!"

"Ồ, cái này công tử áp hết, là muốn được ăn cả ngã về không a ~ "

"Ta xem hán thì không được rồi, lúc trước ngay từ đầu vận may quá tốt, đem đánh bạc vận đều cho hết sạch, cái này đều thua liên bao nhiêu giữ, còn chơi bàn quay? Quả thực là tự đòi mất mặt ~ "

"Đúng vậy a, cái này cái đài đã sớm không vượng rồi, còn là sớm làm thu tay lại, đổi ngó cái đài chơi đi!"

Thật sự là bức tường ngược lại mọi người đẩy, vốn một mực tại vì Trần Diêu hò hét khuyến khích đám khán giả, lúc này cũng đều là thay đổi há miệng mặt, mỗi cái đều là hết sức chăm chọc khả năng, đối với Trần Diêu trào phúng không thôi.

Dù sao khi bọn hắn trong suy nghĩ, Trần Diêu dù thế nào xa hoa, nội tình trên cũng không quá đáng chính là một cái chỉ biết là tiêu xài tiền tài gốc công tử mà thôi.

"Ván bài bắt đầu!"

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, nhà cái nhẹ hô một tiếng, cổ tay run lên, bàn quay lại lần nữa chuyển động đứng lên.

"Quay tròn "

"Đồng đồng đồng "

Tiểu cầu tại bàn quay trên bật lên lấy, đồ khách đám đều nín hơi mà đối đãi, cẩn thận quan sát đến tiểu cầu hướng đi. Đám khán giả cũng là hào hứng thiếu thiếu, tốp năm tốp ba tản mở đi ra, lưu lại mấy cái xem náo nhiệt đấy, cũng là ngáp, không hề cuồng nhiệt hò hét.

"Đồng đồng đồng "

Trần Diêu thì là bất động thần sắc ngồi ở cái đài bên cạnh, một ngón tay tại trên mặt bàn nhẹ nhàng gõ động, tại ngón tay của hắn mũi nhọn, âm ảnh che lại trong bóng tối, từng đạo vô cùng rất nhỏ màu lam tiên năng, coi như từng đám cây sợi tơ, chậm rãi tuôn ra.

"Anh "

Cái này màu lam sợi tơ thuận theo mặt bàn chậm rãi lưu động, chậm rãi bò lên trên bàn quay, tiếp theo tại bàn quay trên nhiều lần nhảy lên, màu sắc âm đậm cực kỳ khủng khiếp, cho dù là có đại năng ở đây, cũng không nhất định có thể nhìn ra manh mối.

"Khác biệt "

Cái kia tiên năng không có đầu con ruồi bình thường nhúc nhích, không bao lâu đi tới không ngừng bật lên tiểu cầu bên cạnh, đột nhiên biến thành hai bó, trong đó một nhúm thuận thế chọt một cái bò lên trên tiểu cầu, một đầu tiến vào trong đó, rút cuộc không ra ngoài.

"Bóng bầy "

Một cái khác luồng màu lam tiên năng tức thì rất nhanh nhúc nhích, đi vào 19 số ô vuông bên cạnh, vui đầu xông vào, đồng dạng không còn động tĩnh.

"Đừng "

Cùng lúc đó, Trần Diêu đầu ngón tay trên màu lam tiên năng sợi tơ cũng lên tiếng mà đoạn. Nhưng Trần Diêu ngón tay nhưng không có dừng lại, mà là tiếp tục gõ động, một cái chớp mắt sau đó, nguyên bản tuôn ra màu lam tiên năng vị trí, bắt đầu mờ mờ hiện ra một tia màu xanh nhạt dấu vết.

"Anh anh "

Cái này Lục sắc tiên năng sợi tơ số lượng rất nhiều, theo Trần Diêu năm ngón tay không ngừng tổng xuất, dọc theo mặt bàn bò lên trên bàn quay, rất nhanh đi tới từng cái một ký hiệu ít ỏi chữ nhỏ ô vuông trong.

"Giấu "

Cái kia Lục sắc tiên năng coi như từng cái một thật nhỏ Linh Hồn, đi vào những cái kia ô vuông phụ cận sau đó, nhao nhao đột nhiên chui vào.

Một phen tinh xảo tỉ mỉ đến ** tiên năng thao tác sau đó, Trần Diêu hoàn thành hẳn bố cục.

"Đồng đồng đồng "

Có chứa thủy tượng tiên năng tiểu cầu tại bàn quay trên bùng ra, thỉnh thoảng rơi xuống con số ô vuông phụ cận.

Mà những cái kia không chính xác ô vuông trong, sớm đã bị rót vào một tượng tiên năng, hai cổ tiên năng lẫn nhau tiếp xúc, phát ra một hồi cực kỳ rất nhỏ thật nhỏ bạo tạc nổ tung.

Cái này bạo tạc nổ tung là như thế rất nhỏ, thế cho nên sở hữu nhìn chăm chăm vào tiểu cầu đồ khách đám đều không thể phát hiện. Nhưng đối với không ngừng nhảy lên, tràn ngập co dãn nhẹ nhàng linh hoạt tiểu cầu mà nói, điểm này bạo tạc nổ tung rồi lại đủ để cái biến nó vận hành quỹ tích.

"Đừng, đừng, đừng "

Tiểu cầu bật lên, không ngừng {bịđọc} một tượng tiên năng nổ tung, cuối cùng đi tới 19 số ô vuông phụ cận, dừng ở 19 cùng 18 ở giữa ngang đương trên.

"Nhé... !"

Tất cả mọi người là nín hơi mà dõi dõi, gắt gao nhìn chăm chăm vào tiểu cầu hướng đi, lúc này bất luận cái gì một tia gió nhẹ, cũng có thể cải biến kết quả sau cùng.

"Cút "

Trong chớp nhoáng này coi như một thế kỷ bình thường dài đằng đặc, rốt cuộc, tiểu cầu tại hai cái ô vuông giữa làm ra lựa chọn, một vùi đầu, lăn vào No.18 ô vuông trong.

"Ài... ! !"

Mọi người một mảnh thờ dài, biết rõ Trần Diêu cuối cùng này một khoản bạc cũng muốn thua sạch rồi, trong miệng không ngừng nói qua trào phúng lời nói, hậm hực đã đi ra chiếu bạc.

"Phụ gia công tử, đã biết rõ lãng phí tiền tài, có tốt như vậy vận may, cuối cùng vẫn là thua sạch rồi, quả thực là vô cùng ngu xuẩn!"

"Không có một thân hảo thủ tức giận, kết quả rồi lại toàn bộ lãng phí, chắc chắn chắc, xem ra trên chiếu bạc, còn là đầu óc tương đối trọng yếu a ~!"

"Hô..."

Chứng kiến tiểu cầu không có rơi vào 19 số ô vuông, nhà cái cũng là thờ dài một cái, nếu như cái này một chút Trần Diêu lại thắng bàn, tiền thưởng nhưng chỉ có 18000 hai khoản tiền lớn. Cái nào sợ không phải nhà cái trách nhiệm, một trương trên bàn đột nhiên phát ra nhiều bạc như vậy, sau đó chất vấn nhất định là không thiếu được.

"Đáng tiếc a đáng tiếc..."

Còn lại đồ khách đám cũng bị Trần Diêu hào sảng sức mạnh tiếp xúc động, nhao nhao {vì: là} Trần Diêu cảm thấy đáng tiếc. Một bên đồ khách thậm chí thò tay tại Trần Diêu trên bờ vai vỗ nhẹ nhẹ hai cái, coi như là an ủi.

"Hắc..."

Ngay tại tất cả mọi người cho rằng Trần Diêu phải thua không thể nghi ngờ thời điểm, Trần Diêu khòe miệng, rồi lại hơi hơi hơi lên, lộ ra một tia người bên ngoài khó có thể phát hiện vui vẻ...

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150:: Thu tay lại không dễ

"Đồng đồng đồng "

Nho nhỏ trên chiếu bạc, bàn quay liên tục chuyển động, một cái nhẹ nhàng linh hoạt tiểu cầu tại bàn quay trên bùng ra, coi như một cái chiếu bạc tinh linh, mỗi một lần bật lên đều tác động lấy sở hữu thần kinh người, nếu là số mệnh đỡ một ít, cái này tiểu cầu đã rơi vào bản thân làm cho áp nhỏ cách bên trong mà nói, làm giàu làm giàu cơ hội đã tới rồi!

"19, 19, 19, 19... !"

Trần Diêu bên người, Hồ Dịch không ngừng hô to gọi nhỏ lấy, cái kia sức mạnh quả thực so với tiền Trần Diêu còn muốn dũng cảm, tựa hồ thắng tiền sau đó, mình cũng có thể kiếm một chén canh tựa như.

"Đồng đồng đồng "

Tiểu cầu tiếp tục bùng ra, tác động lấy ánh mắt mọi người, theo tiểu cầu không ngừng vận động, thỉnh thoảng có người kinh hô, có người ai thán, riêng phần mình {vì: là} vận mệnh của mình mà thờ dài thờ ngắn.

Tại đây ngó đêm nay phi thường náo nhiệt chiếu bạc phụ cận, một lần vây đầy người, theo Đông châu Nam Vực đến thần bí phú gia công tử "Lạc công tử" lúc trước vận may bạo rap, theo 5 lượng bạc bắt đầu đặt cược, rõ ràng một lần thắng đã đến hơn vạn lượng bạc tiền thưởng, vận may không thể bảo

là không tốt.

Mà sau đó chuyện đã xảy ra càng là giàu có hí kịch tính, lạc gia công tử không ngừng thắng tiền sau đó, bắt đầu vung tiền như rác, mỗi một chút đặt cược đều là 100 hai cát bước. Kết quả vận mệnh chi thần đã không hề coi trọng cái này thanh niên sức trâu công tử, lạc gia công tử cũng không đoạn thắng tiền, đến không ngừng thua tiền, gần gũi một canh giờ ở trong, đã trải qua thay đổi rất nhanh, coi như vừa ra đặc sắc hí kịch.

"Đạn đạn đạn "

Lạc gia công tử ngón tay trên bàn không ngừng gõ động, biểu lộ có chút bất an, hiển nhiên đã có được mắt tâm, người sáng suốt cũng nhìn ra được, cái này lạc gia công tử là đúng lúc trước liên tục thua bàn cảm thấy bất mãn, nói cái gì cũng muốn thắng trở về.

"Lạc gia công tử cố gắng lên a!"

"Lạc gia công tử, lại thắng một chút, lại thắng một chút!"

"Lạc gia công tử cho lực lượng, đem cái này phá đồ phùng : sông bài bạc đều cho thắng cái tỉnh quang!"

Chứng kiến người khác có vượt xa vận khí của mình cùng "Lực lượng", sở hữu đêm nay đang đánh cuộc phùng bên trong thua đồ mất đồ khách đám, đều nhao nhao {vì:là} Trần Diêu cố gắng lên. Dù sao bất luận kẻ nào đều ưa thích một người đối kháng toàn bộ thế giới chuyện xưa, càng ưa thích người khác có thể đại phát thần uy, đem bản thân "Địch nhân" chêm ở dưới ngựa tiết mục.

Mà tại cái này đám người vây xem bên trong, có một người ánh mắt biểu lộ rồi lại không giống người thường.

Người này dáng người cơ bắp, một thân bình thường áo ngoài, một đôi mắt bốn phía mắt quàng thâm rất sâu, nhìn qua cũng biết là cái như thường ngày nghỉ ngơi không tốt, quanh năm thức đêm tiêu hao thể lực chủ.

Nhưng mà cái này cơ bắp nam tử trong mắt, rồi lại chẳng biết tại sao tràn ra một cỗ khác tinh quang, cái kia thần thái sáng láng bộ dạng, trong ánh mắt sắc bén, nhìn qua liền biết tuyệt không phải người bình thường, hẳn lực nhất định có chút siêu quần.

A Báo, cái này Ứng thành nổi danh nhất đồ phùng : sông bài bên trong bảo vệ một trong, như thường ngày cả ngày đang đánh cuộc phùng bên trong đi tới đi lui, tìm kiếm khắp nơi có hay không có người gian lận.

Tuy rằng cái này đồ phùng : sông bài tại Ứng thành số một, hầu như không có người dám can đảm đến này nháo sự, nhưng là bao nhiêu năm rồi, ôm may nắm tâm lý nghĩ đến phát điểm lệch ra tiền tài người còn là số lượng cũng không ít.

A Báo có một đôi hoa nhân kim tinh, từ nhỏ đang đánh cuộc phùng bên trong lớn lên, đối với tất cả gian lận thủ đoạn đều có chút quen thuộc. Mặc dù chỉ là cái không có tiền năng người bình thường, nhưng mà ánh mắt của hắn cùng cảm giác rồi lại phi thường tốt sử dụng.

Có nhiều lần, có một chút tu sĩ triển khai lệch ra đầu óc, nghĩ vậy đồ phùng : sông bài đến phát lệch ra tiền tài, nhưng đều bị A Báo liếc tắt xuyên qua. Liền A Báo mình cũng nói không rõ ràng, vì cái gì bản thân rõ ràng là một kẻ phạm phu, lại có thể cảm nhận được cái kia một tia tiền năng lưu động. Có lẽ đây chính là nhiều năm trà trộn đồ phùng : sông bài mang đến kinh nghiệm bố trí, lại có lẽ là người tại bất kỳ một vị trí nào khổ tâm nghiên cứu sau đó, đều hoặc nhiều hoặc ít có một chút đặc biệt cảm ngộ đi.

"Tu sĩ gian lận, phần lớn đều là lựa chọn một ít không quá chú mục chính là nhỏ hạng mục, viễn trình lợi dụng tiền năng thao túng bài. Chỉ cần một chút dị động, ta A Báo có thể cảm giác đi ra, tuyệt đối không có khả năng để cho bọn họ thực hiện được."

A Báo có như vậy lực lượng.

Buổi tối hôm nay, ba cái chưa bao giờ đã tới nhà này đồ phùng : sông bài phú gia công tử, vận may bạo rạp không ngừng thắng chuyện tiền bạc, tự nhiên cũng rất nhanh đã bị A Báo cho đã biết. Trên thực tế, từ khi cái này lạc gia công tử thử tư đem ván bài chấm dứt, thắng bố bạc lớn thời điểm, A Báo liền đã đi tới chiếu bạc phụ cận, mật thiết chú ý cái này công tử ba người động tác cùng biểu lộ.

"Có thắng có thua, thua đều là lớn rút, giành được đa số tiểu chú, ba trên thân người đều không cảm giác được tiền năng lưu động, bài xem ra cũng rất bình thường."

A Báo không ngừng quan sát đến ba người, trong lòng cũng đang không ngừng phân tích, tìm kiếm chứng cứ.

"Theo biểu lộ cùng phản ứng đến xem, cũng rất bình thường, cái kia mập mạp đoán chừng là cái người tiếp khách, chỉ biết là ồn ào thúc ngựa. Cái kia mứa quạt con hiển nhiên bất thiện đánh bạc, nói không chừng liền đồ phùng : sông bài đều không có xảy ra, một bộ rất không được tự nhiên bộ dạng không cần để ý tới."

A Báo hai mắt coi như đao nhọn, gắt gao nhìn chăm chăm vào không ngừng xuất thủ Trần Diêu, trong lòng bất an cảm giác càng ngày càng mãnh liệt:

"Vấn đề ngay tại ở cái này lạc gia công tử!"

Tại A Báo xem ra, lạc gia công tử hành vi cử chỉ xác thực rất giống là một cái không học vấn không nghề nghiệp phú gia công tử, thủ pháp cũng không có bất kỳ chỗ đặc biệt, thậm chí ngay cả đặt cược thời điểm đều không quá dụng chạm bản thân ngân phiếu, mà là làm cho {bịđược} gọi {vì:là} "Tiêu Tam Nhì" Bàn Tử, hoặc là nhà cái đến trực tiếp thao tác.

"Biểu lộ cũng rất tự nhiên, thua tiền gặp mất hứng, thắng tiền gặp thật cao hứng, hơn nữa nhìn cho ra có phần sĩ diện, biết rõ vận may không tốt cũng muốn gượng chống, không cho mình lưu lại nửa điểm lực lượng."

Tại A Báo nhìn chăm chú, Trần Diêu thua một chút lại một đêm, chỉ có cái kia 300 lượng bạc đặt cược thời điểm, tựa hồ có như vậy trong nháy mắt, có cái gì không đồng dạng như vậy cảm giác như điện chày giống như hiện lên A Báo hai mắt.

Cảm giác này thật sự là quá mức yếu ớt rồi, A Báo không thể xác định, đến cùng phải hay không tiền năng lưu động. Hoặc là là cảm giác của mình có vấn đề, trách lầm công tử này anh em. Hoặc là chính là trước mắt với cái gia hỏa này, không chỉ có là cái vô cùng tốt "Con hát", hơn nữa còn là cái siêu cường tu sĩ, có thể đem bản thân tiền năng chia làm cực kỳ rất nhỏ từng sợi tơ thao túng.

Thế nhưng là ở đằng kia sau đó, Trần Diêu lại bắt đầu thua trước rồi, hơn nữa là không ngừng không ngừng thua tiền, A Báo thấy được có chút nhàm chán đứng lên, đầu {lamlúc} là mình cảm giác xảy ra vấn đề. Chứng kiến Trần Diêu chỉ còn lại có cuối cùng 500 lượng bạc rồi, hơn nữa được ăn cả ngã về không toàn bộ đặt cược, A Báo chuẩn bị xem hết cuối cùng này một chút liền đi người.

Nhưng mà, chính là chỗ này một chút, làm cho A Báo cảm thấy, mình tuyệt đối là gặp được một cái siêu cấp cao thủ.

"Đồng đồng đồng "

Bàn quay lên, tiểu cầu không ngừng nhảy lên, cuối cùng đi tới 20 số phụ cận, qua lại hơi hơi chuyển động một vòng, cuối cùng hơi hơi trượt, hướng No.18 ô vuông rơi đi.

"Ài... !"

Mọi người thấy thế đều là ai thán một tiếng, biết rõ cái này lạc gia công tử muốn thua sạch rồi, trào phúng trào phúng, an ủi an ủi, trong lúc nhất thời phi thường nào nhiệt.

"Không đúng!"

Nhưng mà trong đám người A Báo, lại lần nữa cảm thấy trước mắt của mình đã hiện lên một đường cực kỳ rất nhỏ tia chớp!

"Đừng "

Vòng trên bàn, tiểu cầu rơi vào No.18 ô vuông trong nháy mắt, đột nhiên truyền ra một tiếng nhẹ đến mức tận cùng âm thanh, bất luận kẻ nào nghe xong đều chỉ sẽ cảm thấy, đây là tiểu cầu đụng chạm lấy bàn quay biên giới phát ra thanh âm mà thôi.

Nhưng mà A Báo tỉnh mất lợi vô cùng, trong khoảnh khắc đó hần tựa hồ chứng kiến một tia cực kỳ âm đậm hoá tảng chớp động, sau đó chuyện bất khả tư nghị đã xảy ra:

Chỉ thấy cái kia tiểu cầu tại No.18 ô vuông bên trong thoáng trượt bỗng nhúc nhích, tiếp theo trái ngược bắn lên, nhìn như có chút tự nhiên chuyển đến một bên kia, sau đó...

Một đầu chìm vào 19 số ô vuông bên trong!

"..."

Một màn này tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, mọi người vốn là sững sờ, sau đó mỗi cái hai mắt nhìn nhau, lại quay đầu lại nhìn trên chiếu bạc lạc gia công tử, chỉ thấy người sau cũng là vẻ mặt bất khả tư nghị biểu lộ, tựa hồ là hạnh phúc tới quá đột nhiên, còn không có kịp phản ứng tựa như.

Ngay sau đó

"... Xoạt! ! ! ! ! !"

Như sấm âm thanh đang đánh cuộc bàn bốn phía phát ra rồi, tất cả mọi người điên cuồng! !

"5, 5, 5, 500 hai năm chắc, 3, 3, 3, 35 gấp bội tỉ lệ đặt cược!"

"18000 hai... Trọn vẹn 18000 lượng bạc! ! !"

"Lạc gia công tử nghịch thiên, nghịch thiên! !"

Tất cả mọi người lâm vào điên cuồng, hô to gọi nhỏ lấy, tiếng gào quả thực muốn đem cái này đồ phùng : sòng bài nóc nhà đều cho lật tung.

Trên chiếu bạc còn lại đồ khách có ai thán, có bất mãn, có vẻ mặt hồ nghi nhìn xem Trần Diêu, cũng có tựa hồ là {bịđược} lúc trước Trần Diêu hào khí tiếp xúc động, rõ ràng không để ý bản thân thua tiền bất mãn, ngược lại trở lại hướng Trần Diêu ăn mừng không thôi.

"Ha ha ha, ha ha ha ha ha!"

Trần Diêu ba người lại càng không cần phải nói, tựa như phát điên cuồng tiếu, không ngừng cùng người thờ dài tương kháng, cao hứng không thể tự chủ.

"Cảm ơn chư vị, cảm ơn chư vị cổ động! A ha ha ha ha!" Trần Diêu lớn tiếng cuồng tiếu, không ngừng hướng mọi người thờ dài nói: "Huynh đệ thắng trước rồi, lấy ra ngân phiếu nhất định có chư vị phần, a ha ha ha ha! !"

Đối với đồ phùng : sông bài bên trong cậu ám ám mà nói, Trần Diêu cái này mấy trăm lượng khen thưởng không đáng kể chút nào, nhưng mà mấu chốt ở chỗ cái này "Cùng người cùng vui mừng tinh thần cùng rộng lượng, làm cho người ta đối với cái này nhìn như ngọc ngà quý giá công tử, vừa cao nhìn thêm vài phần.

"Lạc, lạc gia công tử thắng bàn, 1 bồi thường 35, 5, 500 hai biến 18000 hai, lấy, lấy, lấy, lấy ngân phiếu đến!"

Nhà cái cũng là triệt để mắt choáng váng, hấn ở đâu bài kiến như thế bạo rap vận khí? Mỗi một lần vừa đến cuối cùng trước mắt có thể thắng tiền, đây quả thực là đánh bạc thánh phụ thể! Ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát rồi, luống cuống tay chân bắt đầu chuẩn bị ngân phiếu.

"Có chấn động, tuyệt đối có chấn động! !"

Nhìn xem Trần Diêu vui sướng hài lòng tiếp nhận ngân phiếu, cấp cho đồ khách đám khán giả phân phần thưởng, nhìn ra có lửa đối A Báo lòng nóng như lửa đốt.

Như thường ngày, cái này đồ phùng : sông bài bên trong ngoại trừ A Báo bên ngoài, còn sẽ có một gã một nửa tu sĩ tọa trấn, mỗi khi A Báo cũng không cách nào xác định là hay không là tu sĩ gian lận lúc, sẽ bởi vậy người ra mặt để làm cái xem xét.

Nhưng mà cái này hơn nửa đêm đấy, tu sĩ kia sớm đã không có ở đây đồ phùng : sông bài bên trong. A Báo tuy rằng biết rõ có vấn đề, rồi lại khổ nỗi không có chứng cứ, không thể đem Trần Diêu "Tróc nã quy án".

"Cảm ơn, cảm ơn chư vị! Cái này ít bạc cầm lấy đi uống cái trà, điểm cái Hi Thước! Tiểu đệ hôm nay đủ vốn, đi trước một bước Hàaa...!"

Nhìn xem Trần Diêu vẻ mặt cuồng hi muốn đi ra đồ phùng : sông bài, A Báo là nhanh chóng thẳng dặm chân.

Làm sao bây giờ?

Nên tùy ý hấn ly khai sao?

Còn là muốn cái biện pháp ngăn chặn hấn, làm cho người ta đi đem cái kia một nửa tu sĩ gọi tới?

Không được, cái này hơn nửa đêm đấy, không có lý do gì ngăn chặn người ta a! Hơn nửa người này nếu thật là lợi dụng tiên năng ăn gian, hiển nhiên thực lực có chút cao siêu, coi như là người kia đã đến, cũng không thấy được có thể tìm ra kẻ hờ đến!

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? !

Ngay tại Trần Diêu một bên đang tại tản ra tiền tài đồng tử phủ xuống ngân phiếu, một bên muốn bước ra đồ phùng : sông bài thời điểm, A Báo làm ra một cái kinh người quyết định.

"Vị công tử này xin dừng bước!"

"A ha ha ha... Hả?"

Tại Trần Diêu sau lưng, vang lên một tiếng tiếng la, Trần Diêu dừng dáng tươi cười, biết rõ việc lớn không tốt, tận lực giả bộ như mặt không đổi sắc quay đầu lại đi, kiêu ngạo hỏi: "Chuyện gì a?"

"Vị công tử này, xấu hổ."

A Báo đi lên trước, ngăn ở Trần Diêu trước mặt, trong cặp mắt tinh quang lập lòe, kiên định nói: "Ta xem người hôm nay vận may thật tốt, không biết có hay không dám cùng ta A Báo đánh bạc một trận... ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151:: Hoả nhãn kim tinh

"Vị công tử này xin dừng bước!"

Ngay tại Trần Diêu dương dương đắc ý một bên vung lấy ngân phiếu, một bên chuẩn bị ly khai đồ phùng : sòng bài thời điểm, một tiếng tiếng la rồi lại bắt hân cho gọi lại.

". . ."

Trần Diêu trong lòng cả kinh, người nói chuyện ngữ khí cùng lúc trước những cái kia ồn ào gia hỏa hoàn toàn bất đồng, không chỉ có không có vẻ này kỳ diệu cuồng nhiệt, ngược lại còn có chứa một tia hoài nghi cùng bất mãn, tựa hồ đối với Trần Diêu lúc trước thủ pháp, đã có hoài nghi như vậy.

"Chuyện gì a?"

Trần Diêu ra vẻ bất động thanh sắc quay đầu, nhìn trước mắt xuất hiện người này nam tử, chỉ thấy người sau cơ bắp giống như hầu, một đôi mắt bốn phía mắt quang thâm rất nặng, nhưng trong hai mắt rồi lại lộ ra một cổ có chút sắc bén tinh khí, nhìn qua liền biết tuyệt không phải người bình thường.

"Ta xem người hôm nay vận may thật tốt, không biết có hay không dám cùng ta A Báo. . . Đánh bạc một trận?"

Người tới vài bước đi đến Trần Diêu trước người, vừa ngăn cản Trần Diêu ly khai lộ tuyến, hiển nhiên là quyết định chủ ý không cho Trần Diêu dễ dàng như thế ly khai.

Người này nói có chút cẩn thận, cũng không có trực tiếp một chút ra Trần Diêu gian lận, nhưng mà trong lời nói mấy cái từ ngữ lại làm cho người cảm thấy một tia địch ý, một cái "Dám" chữ, hiển nhiên là đang nhắc nhở Trần Diêu: Người điểm này một chút thủ đoạn, ta đã nhận ra.

"A. . ."

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, từ chối cho ý kiến, nhưng trong lòng thì đầu óc xoay nhanh.

Bản thân nếu như không nhận lời trận này ván bài, mặc cho ai đều có thể nhìn ra bản thân có vấn đề, một cái phú gia công tử, tuy rằng thắng đến tiền tài không ít, nhưng cũng không có thể coi như là làm giàu làm giàu vốn liếng. Đối mặt người khác khiêu khích, theo lúc trước Trần Diêu làm cho đáp nện chính là cái kia "Lạc gia công tử" tính cách mà nói, thế tất không có khả năng trốn tránh.

Nhưng nếu như ứng chiến mà nói, lại không biết đối phương đã nắm giữ đến thêm vài phần, đến cùng phải hay không tiêu chuẩn cao siêu tu sĩ, vạn nhất có một tia kẻ hở, liền rất có thể gặp lầm lộ, đến lúc đó nhưng thì phiền toái.

Đến cùng ứng chiến không ứng chiến? Trần Diêu không biết, Giang Ba cùng Hồ Dịch đồng dạng cũng không biết.

"Làm sao vậy? Lạc gia công tử, không dám sao?"

A Báo hai mắt như đao, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu ánh mắt, đều muốn từ trong đó tìm ra một chút kẻ hở đến.

Nhưng mà Trần Diêu cũng không phải là đèn đã cạn dầu, bao nhiêu lần cuộc chiến sinh tử đều rất đã tới, kết nối với cô Đại Yêu Anh Chiêu cũng dám lừa gạt đích thực người, há lại sẽ {bịđuộc} một kẻ phạm phu cho hù sợ?

"Ha ha. . . Tốt!"

Trần Diêu lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao, đồ phùng : sòng bài thoáng cái lại lần nữa náo nhiệt, bốn phía đều có người đều nghị luận.

"Ứng thành nổi danh hỏa nhãn kim tinh bên trong bảo vệ A Báo, cùng với Đông châu Nam Vực đến phú gia công tử mở đánh bạc? Cái này tiết mục thật sự là quá dễ nhìn!"

"Cái này một chút ván bài nhất định vô cùng đặc sắc! Ta vừa rồi đã cảm thấy cái này cái gì lạc gia công tử có vấn đề, liền A Báo đều trên mình đến đây khiêu chiến rồi, xem ra A Báo cũng nhìn ra đầu mối!"

"Ta xem chưa hẳn đi! Cái này A Báo dù thế nào lợi hại, cũng không quá đáng là một cái bên trong bảo vệ mà thôi. Lúc trước lạc gia công tử thế nhưng là tại chúng ta trước mắt bao người một đường thắng tiến, nếu quả thật sử lừa gạt gian lận mà nói, sớm đã bị chúng ta thấy được chưa!"

"Không sai, theo ta thấy, cái này A Báo nhất định là nhìn lạc gia công tử thắng tiến quá nhiều đồ mất, trong nội tâm không cam lòng, vì vậy thế hệ đồ phùng : sòng bài ngoài, muốn hòa nhau điểm danh dự mà thôi."

Mọi người nghị luận không chỉ, lời nói bên trong có thể nghe ra, đại bộ phận người còn là ủng hộ Trần Diêu đấy. Bất quá cũng có một chút vừa rồi cùng Trần Diêu cùng một chỗ bài bạc, cuối cùng bản thân thua rất nhiều đồ khách đám, cho rằng Trần Diêu khẳng định có vấn đề, chờ nhìn Trần Diêu xấu mặt.

"Lạc gia công tử quả nhiên sáng khoái!"

A Báo cũng không ngờ rằng, Trần Diêu lại có thể biết như thế sáng khoái, bản thân bất quá nghĩ đến trước đem cái quân, nhìn xem Trần Diêu gặp làm gì phản ứng, không nghĩ tới đôi phượng rõ ràng trực tiếp đã đáp ứng, liền dứt khoát tương kế tựu kế, thò tay hướng đồ phượng : sông bài bên trong nhường lỗi, cất cao giọng nói: "Bên này mời!"

Đến đây đi, lạc gia công tử! Sẽ khiến ta A Báo đến vạch trần ngươi thủ đoạn, tìm ra ngươi gian lận chứng cứ, cho ngươi trò hề không chỗ che giấu!

A Báo trong lòng ý chí chiến đấu tràn đầy, thật lâu chưa từng có như thế cảm giác hưng phấn, một bên mang theo Trần Diêu đi vào chiếu bạc bên cạnh, một bên tại trong lòng nghĩ thầm: Lúc này đây, ta sẽ cho ngươi biết ta hoá nhân kim tính A Báo lợi hại. . . !

"Bá "

Đám người tránh ra một cái lối đi, làm cho Trần Diêu cùng A Báo đi vào đồ phượng : sông bài bên trong, đưa mắt nhìn hai người tới chiếu bạc bên cạnh ngồi xuống, một trận "Đại chiến" hết sức căng thẳng!

"A Báo cố gắng lên! Kéo xuống cái này cái gì lạc gia công tử mặt nạ! Làm cho hán danh dự mất sạch!"

"Lạc gia công tử cố gắng lên, ngàn vạn đừng thua cho A Báo rồi! Ngươi hôm nay vận may tốt như vậy, nhất định có thể thắng!"

Mọi người nhao nhao đứng thành hàng, riêng phần mình {vì là} trong lòng mình "Anh hùng" cố gắng lên khuyến khích, một nhà đồ phượng : sông bài bên trong đồ khách đám đều dừng lại trong tay vãn bài, đến quan sát một trận hiếm thấy một chọi một "Đòn đấu", cái này dù là tại cửu phủ nổi danh "Las Vegas" Ứng thành trong, cũng là không thể thấy nhiều kỳ diệu tình cảnh.

"Lạc gia công tử, mời ngồi!"

A Báo khí thế trên không có bại, đi vào chiếu bạc bên cạnh hào phóng mời Trần Diêu ngồi xuống. Trần Diêu tự nhiên là chẳng hề để ý đặt mông ngồi xuống, vô cùng buồn chán nhìn xem trên bàn bài, một tay vẫn còn đào lấy rí mũi.

"Không biết lạc gia công tử, như thường ngày thích nhất đánh cuộc gì?"

Ngồi xuống sau đó, A Báo rất có phong độ thò tay trên bàn vung lên, chỉ vào đầy bàn các loại bài nói.

"Cái gì đều chơi, cả ngày tại thua."

Trần Diêu đào lấy rí mũi, chẳng hề để ý trả lời, cuối cùng còn phát tay bắn ra, đem một viên rí mũi đạn đã đến một bộ không biết tên bài trên.

"Ha ha, cái kia ý của công tử chính là, tùy ý ta A Báo lựa chọn rồi?"

A Báo một bên nhẹ vừa cười vừa nói, một bên thò tay tùy ý cầm qua một ít bài, trong tay vuốt vuốt.

"Oa. . . !"

Theo A Báo thủ bộ động tác, tất cả mọi người miệng há lớn kinh ngạc không thôi: Chỉ thấy kia ngón tay coi như đã có ma tính, không ngừng úc động phía dưới, các loại bài đều tốt giống như thân thể của hán một bộ phận, theo động tác của hán không ngừng biến hóa tư thái. Mỗi một cái đều như vậy trôi chảy hoa lệ, thập phần chói mắt, tựa hồ trong tay hán không phải là bài, mà là một loại chơi đùa từ nhỏ đến lớn món đồ chơi tựa như.

"Tùy tiện chọn, dù sao ta luôn thua ~ "

Trần Diêu làm giả ra một bức "Trung nhị công tử" bộ dạng, tức giận tiếp tục đào rí mũi, cố ý không nhìn tới A Báo động tác, dẫn tới tất cả mọi người không khỏi mỉm cười.

"Ha ha, đủ sáng khoái!"

A Báo khẽ cười một tiếng, cầm trong tay bài buông, sau đó rất nhanh nâng lên hai cái Sắc chung, trên không trung nhẹ nhàng lay động đứng lên.

"Lạc...lạc....lạc...."

Sắc chung lay động, tại A Báo trong hai tay coi như một loại biểu diễn khí cụ, hoa lệ dị thường, theo cổ tay của hán run run, cánh tay lắc lư, không ngừng biến đổi tư thái, thỉnh thoảng còn trên không trung chơi ra hai cái hoa việc.

"Oa. . ."

Mọi người lại là một hồi bội phục thanh âm, tại A Báo trong tai nghe tới có chút hưởng thụ.

"Uống!"

A Báo khẽ quát một tiếng, quyết định chủ ý cấp cho Trần Diêu một hạ mã uy, hai tay không ngừng biến hóa hình thái, trên không trung lay động bên trong, đem Sắc chung thỉnh thoảng hướng phía dưới ném đi, sau đó lại khoanh tay tiếp được.

"Đất "

Theo A Báo cái này ném đi, một quả con súc sắc {bị:được} để tại trên mặt bàn, ngay sau đó A Báo tiếp tục thao túng, thỉnh thoảng có con súc sắc rơi xuống, trước mắt bao người, cái này con súc sắc coi như đã có Linh tính bình thường, rõ ràng tại trên mặt bàn mỗi cái chồng lên, dựng thẳng đã thành một căn lập trụ, rồi vị trí không có chút nào sai chỗ, tình vì làm cho người ta sợ hãi.

"Đất đất đất "

Con súc sắc không ngừng rơi xuống, trong mọi người có người nhìn ra môn đạo, chỉ một ngón tay la lớn: "Các người mau nhìn! Cái này con súc sắc lại là chiếu theo điểm số trình tự xếp đặt đấy!"

Mọi người nghe vậy nhìn lại, quả nhiên, chỉ thấy tầm mười khối con súc sắc không chỉ có trùng điệp đã thành lập trụ, còn từ dưới cao nhất lấy "1 đến 6" trình tự xếp đặt, vòng đi vòng lại, quả thực thần hồ kỳ kỳ!

"Cái này là đáng sợ đến bậc nào kỹ thuật? ! Cần vượt vượt Sắc chung bao nhiêu thời gian mới có thể làm được? ! !"

Tất cả mọi người mắt choáng váng, liền Trần Diêu đều nhìn ra được thần, tuy rằng trên mặt còn là một bộ "Trong hai" biểu lộ, nhưng hai mắt nhưng là nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào con súc sắc, hiển nhiên đã bị A Báo siêu phàm kỹ thuật cho hấp dẫn lực chú ý.

"Đừng!"

Một phen huyền kỳ hoàn tất, A Báo hải lòng nhìn xem Trần Diêu bộ dạng, đem Sắc chung ẩn tại trên bàn, mở miệng nói: "Như vậy lạc gia công tử, chúng ta sẽ tới điểm đơn giản đây, một người một cái Sắc chung, một người một viên con súc sắc, đồng thời xuống bàn, so với điểm số lớn nhỏ, người ý như thế nào?"

"Hì . . "

Mọi người nghe vậy lại là một hồi thổn thức, cái này đồ pháp xác thực đơn giản, nhưng là vô cùng kích thích. Nói chung, càng là phức tạp bài, kích thích cảm giác lại càng yếu, loại này đơn giản thô bạo đồ pháp, tuy rằng thoát nhìn không hề kỳ xảo đáng nói. Nhưng lão đồ khách trong nội tâm rồi lại rất rõ ràng, đây mới thực sự là so đấu nhân phẩm tìm đập thời gian!

"Đến, lạc gia công tử, mời nghiệm Sắc!"

A Báo tiện tay đem hai cái Sắc chung cùng con súc sắc cùng một chỗ trên bàn đẩy tới, Trần Diêu làm giả luống cuống tay chân đi đón, thật vất vả mới tiếp được, Sắc chung đều suýt nữa rơi xuống bàn đi, lại dẫn tới mọi người một mảnh vui cười.

"Ách, không có vấn đề gì ~ "

Trần Diêu đem bản thân hành động triển khai đã đến cực hạn, làm giả hoàn toàn không hiểu kiểm tra, rồi lại đều muốn giả bộ thập phần hiểu công việc, nghiêm túc kiểm tra bộ dạng, mả mả hồ hồ nhìn một vòng, lại đem Sắc chung ném vào cho A Báo.

"Thật là một cái thường dân sao?"

A Báo hai mắt thủy chung nhanh chăm chăm Trần Diêu động tác, cũng không phát hiện kỳ quái chỗ, tiếp nhận Sắc chung, mở miệng nói:

"Lạc gia công tử, chúng ta mỗi người một vẽ, tổng cộng ném ba lượt. Điểm số lớn thắng bàn, ngang tay chảy cục nặng mở, ba trận hai thắng, như thế nào?"

"Không có vấn đề."

Trần Diêu như cũ là một bộ lộn chết tiệt không sợ mở nước nóng bộ dạng, ngậy thơ gật đầu đáp lại.

"Cái này. . ."

Trần Diêu sau lưng, Giang Ba cùng Hồ Dịch nhưng là khẩn trương tới cực điểm. Vốn cái này kịch xù tiền thưởng đã tới tay, đầu phải ly khai đồ phùng : sông bài có thể ngay lập tức đi Thiên Nguyên đấu kỹ trảng báo danh, tiến vào đấu kỹ trảng sau đó, bất luận cái gì ai cũng không dám đến trong đó đuổi theo giết ba người bọn họ rồi.

Nhưng bây giờ nửa đường giết ra trong đó bảo vệ A Báo, rồi lại đem kế hoạch của bọn hắn cho toàn bộ quấy rầy. Mà cái này thoát nhìn liền cực không đáng tin cậy Trần Diêu, lại là một bộ thật thật giả giả bộ dạng, làm cho người ta bắt đoán không ra, đến tột cùng là hay không có đầy đủ lực lượng. Với tư cách "Đồng mưu", Giang Ba cùng Hồ Dịch tự nhiên là khẩn trương cực kỳ khủng khiếp.

"Rất tốt."

A Báo cũng hạ ngoan tâm, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, bản thân trước tiên lay động Sắc chung, mở miệng nói: "Tiền đặt cược cũng rất đơn giản, nếu như người thua, đêm nay sở hữu tiền thưởng phải giao cho ta. Mà nếu như ta thua rồi, ta sẽ cho người thêm 18000 lượng bạc, cho người tiền thưởng gấp bội!"

"Rất công bằng." Trần Diêu gật đầu nói.

"Như vậy. . . Ván bài. . . Bắt đầu!"

"Rầm rầm rồi "

Hai người cũng bắt đầu lay động Sắc chung, tất cả mọi người nín hơi mà dõi dõi, thở mạnh cũng không dám thở gấp một cái, trong lúc nhất thời đồ phùng : sông bài nội khí không khí khẩn trương muôn phần.

"Đến đây đi, lạc gia công tử! Sử dụng ra thủ đoạn của ngươi đến đây đi!"

A Báo một bên lay động Sắc chung, một bên gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu động tác, tại trong lòng yên lặng hô: "Gần như thế khoảng cách, ta cũng không tin ngươi còn có thể gian lận, tránh được ta hoá nhãn kim tinh A Báo ánh mắt! Đến đây đi! Có bản lĩnh liền gian lận, sẽ khiến ta nắm chặt ngươi giấu đầu lòi đuôi!"

"Dùng", "Dùng "

Hai tiếng nhẹ vang lên, hai người đều muốn Sắc chung vỗ vào trên bàn, mọi người ngừng thở tiếp cận đầu đến xem, mỗi cái đều là vẻ mặt kỳ kỳ chi sắc.

"Mở!"

A Báo một chút mở ra Sắc chung, chỉ thấy hần con súc sắc dừng ở 5 điểm vị trí, đệ nhất đem tiện tay tức giận thượng giai!

"Hắc ~ "

Trần Diêu thì là bất động thanh sắc, cũng từ từ mở ra Sắc chung, cái kia con súc sắc vừa thấy được ánh sáng, lập tức liền đưa tới mọi người một hồi la lên.

"6, 6 điểm! Lạc gia công tử đệ nhất đem liền khai ra 6 điểm! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152:: Đấu trí so dũng khí

"Hô "

Đêm khuya, Ứng thành một góc, chừng có tiếng một nhà đồ phùng : sông bài bên trong, một trận trước đây chưa từng gặp kỳ diệu ván bài đang tại trình diễn.

"Mở! Mở! Mở!"

Tất cả mọi người là một mảnh cuồng nhiệt thần sắc, nhao nhao vung vẩy bắt tay vào làm cánh tay muốn Trần Diêu mở Sắc chung.

Trần Diêu sau lưng, Giang Ba cùng Hồ Dịch hai người thần sắc nghiêm trọng, khẩn trương cực kỳ khủng khiếp, hoàn toàn không biết Trần Diêu trong hồ lô muốn làm cái gì, tại sao lại nắm chắc tức giận cùng cái này hoá nhãn kim tinh bên trong bảo vệ A Báo mở đánh bạc.

"Hừ ~ "

Chiếu bạc bên kia, A Báo tức thì là một bộ hết thấy đều ở nắm giữ thần sắc, hai tay vờn quanh ở trước ngực, toàn bộ người hướng về phía sau khẽ dựa, ý tựa lưng vào ghế ngồi.

Ở trước mặt hần trên bàn, một cái Sắc chung đã bị mở ra, bên trong một viên con súc sắc vững vàng rơi bàn, hướng lên một mặt biểu thị lấy "5 điểm" .

5 điểm, tại sáu sắc mặt con trong đã là thứ hai cao điểm số, dựa theo xác suất tính toán, có thể thắng được 5 điểm xác suất bất quá một phần sáu, bức này xác suất tuy rằng tồn tại, nhưng xác thực không lớn, khách quan phía dưới thể hoà không phân thắng bại cũng là một phần sáu xác suất, thua bản thì là sáu phần chỉ bốn, cũng chính là hai phần ba xác suất, tin tưởng cộng lại có thể đã lớn hơn nhiều.

"Đến đây đi, động tay chân đi! Lộ ra nguoi giấu đầu lòi đuôi đi!"

A Báo trong lòng cũng là hết sức hài lòng, cái này đệ nhất đem vận may của mình không tệ, hoặc là nói thật mà nói, bản thân "Thao tác" rất đúng hạn. Chỉ cần Trần Diêu hơi chút có một chút được mất tâm, bao nhiêu đều động tâm suy nghĩ muốn gian lận, đến lúc đó bản thân có thể trao cái hiện hành rồi.

"Hắc ~ "

Cái nào hiểu được cái kia lạc gia công tử rồi lại không phản ứng chút nào, chứng kiến A Báo điểm số, nhếch miệng mỉm cười, tiếp theo từ từ mở ra bản thân Sắc chung.

"Cái này, đây là..."

Theo Trần Diêu động tác, tất cả mọi người tiếp cận quá mức sợ đến xem, đợi đến lúc Sắc chung hoàn toàn mở ra, con súc sắc biểu lộ đi ra thời điểm, tất cả mọi người chấn kinh rồi.

"6, 6 điểm! Lạc gia công tử đệ nhất đem liền ném 6 điểm!"

"Xoạt!"

Mọi người xôn xao, không ít người đều miệng há lớn mong, một đôi ánh mắt trừng được rất tròn, không thể tin được bản thân thấy hết thảy.

"Cái này, cái này vận khí cũng thật tốt quá đi! !"

"Hắc hắc, nguoi gọi A Báo đúng không?"

Trần Diêu tức thì là mỉm cười, nhưng có thể nhìn ra được, kia mặt mày giữa quả thật có một cỗ vẻ đắc ý, chỉ là ở trước mặt mọi người chế trụ cái này hưng phấn thần thái, 'trang Bức' mở miệng nói: "Ba trận hai thắng mà nói, ta thế nhưng là vừa so sánh với linh vượt lên đầu a ~ "

"Hô..."

A Báo trên mặt vẻ đắc ý thì là hề quết là sạch, thật sâu thờ một hơi.

"Hắn ăn gian! Cái này lạc gia công tử khẳng định ăn gian rồi! Ở đâu có trùng hợp như vậy sự tình, nguoi 5 điểm hắn vừa vận 6 điểm? ! !"

"A Báo nhanh tra một chút hắn, hắn khẳng định có lừa dối! !"

Quần chúng trong có người đã sớm đối với Trần Diêu tuyệt hảo vận khí bất mãn, lúc này nhao nhao lớn tiếng chất vấn, muốn A Báo đem điều tra cái rõ ràng.

"Hô "

A Báo nhưng là đột nhiên vùng tay lên, ngăn lại những người này om sòm âm thanh, hai mắt như trước gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, mở miệng nói: "Hắn không có ăn gian, ta rất rõ ràng."

"Cái này..."

Liền A Báo đều nói Trần Diêu tuyệt đối không có ăn gian, những cái kia kêu gào không thôi người trong nháy mắt sẽ không có lực lượng: Chẳng lẽ cái này lạc gia công tử vận khí thật sự tốt như vậy? Thật sự là đánh bạc thánh phụ thể, ông trời cũng muốn hắn lớn thắng đặc biệt thắng sao? ?

"Thì ra là thế a ~ ~ "

Mà Trần Diêu nghe vậy tức thì là có ý bày làm ra một bộ bưng bình đại ngộ thần sắc, hơi hơi nhăn mày, nhếch miệng lên nói: "Nguyên lai nguoi là tại hoài nghi ta ăn gian? Ha ha, thật là có thú vị ~ "

"Không sai." A Báo cũng không tránh kiêng kị, mở miệng đáp lại nói: "Ta chính là hoài nghi nguoi ăn gian!"

"Hắc hắc ~ "

Đối mặt A Báo ở trước mặt khiêu khích, Trần Diêu không vội không phiền muộn, khẽ lắc đầu nói: "Nguoi đang ở đây đồ phưởng : sông bài nhiều năm như vậy, nên so với ta rõ ràng nhiều."

Nói qua, Trần Diêu ôm đồm qua Sắc chung, nhẹ nhàng lay động lấy, một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay thần sắc nói: "Đôi khi, người vận khí chính là tốt nhất, hoàn toàn không có có đạo lý... !"

"Lạc...lạc....lạc...."

Sắc chung tại Trần Diêu trong tay khẽ động, không ngừng phát ra rầu rĩ âm thanh, Trần Diêu thì là vẻ mặt nụ cười nhìn xem A Báo, cái kia thần thái quả thật có vài phần đánh bạc thánh phụ thể cảm giác, hết sức kiêu ngạo khí phách, lại làm cho người ta không biết làm thế nào.

"Hừ, đây bắt quá là mới bắt đầu, kết cục như thế nào, còn chưa có phần hiểu đây... !"

A Báo hừ nhẹ một tiếng, cũng nâng lên Sắc chung lay động đứng lên, hai người thứ hai đem ván bài, sắp bắt đầu!

Đối với chơi con súc sắc, A Báo có tuyệt đối tự tin, đối với hán mà nói, cái này con súc sắc không nói là thân thể một bộ phận, tối thiểu cũng đã là hán cả đời này, quen thuộc nhất đồ vật rồi.

A Báo từ nhỏ liền sinh ra ở một cái đồ phùng : sông bài thế gia, người nhà thế hệ ** đồ phùng : sông bài, nếu như không phải là bởi vì đủ loại biến cố cuối cùng lưu lạc cửa nát nhà tan mà nói, A Báo coi như là một gã phú gia công tử, hiện nay nói không chừng cũng ở đây cái nào đó đồ phùng : sông bài tiêu dao khoái hoạt lắm.

Vì vậy theo hai tuổi bắt đầu, A Báo liền lời nói đều nói không được vài câu, đường đều đi bắt ổn thời điểm, trong tay cũng đã bắt đầu vuốt vuốt con súc sắc rồi. Cho tới bây giờ hai ba mươi năm qua đi, con súc sắc đã đã trở thành A Báo sinh mệnh một bộ phận, vô luận như thế nào cũng chia cắt không ra.

"Sở hữu thủ pháp, bất luận cái gì gian lận thủ đoạn, không cần biết người là cái gì lưu phái, ta A Báo chỉ cần liếc có thể xem thấu!"

Có như vậy tự tin, A Báo đi tới Đông châu Bắc Vực Las Vegas Ừng thành, tiến vào đồ phùng : sông bài làm công, bao nhiêu năm xuống, bằng vào bản thân một đôi hoạ nhãn kim tinh, đã trở thành chừng có tiếng bên trong bảo vệ, {bịđọc} không biết bao nhiêu nhà đồ phùng : sông bài tranh mua.

"Không chỉ có có thể vạch trần người khác, bản thân còn có thể gian lận, đây mới thực sự là cao thủ."

A Báo không những được xem thấu tất cả nghìn thuật, hơn nữa mình cũng thường xuyên một mình cân nhắc luyện tập. Nhất là con súc sắc, với tư cách khó khăn nhất gian lận bài một trong, A Báo biết rõ chơi con súc sắc thời điểm, "Thủ pháp" tâm quan trọng.

Tuy rằng thủ pháp vận dụng, không có thể bảo chứng đồ khách Độc Cô Cầu Bại. Nhưng chỉ cần vận dụng thoả đáng, 10 đem trong có 7 đem xuất hiện lớn hơn con số, A Báo vẫn rất có tin tưởng đấy.

"Ta lấy đến lớn hơn điểm số, người liền không thể không tìm kiếm càng lớn điểm số, chỉ cần người gian lận, ta liền sẽ phát hiện, chỉ cần tâm tình của người hơi có một tia chấn động, ta có thể nắm chặt người giấu đầu lòi đuôi!"

"Hắc hắc ~ "

A Báo trong lòng không ngừng làm lấy tâm lý kiến thiết, mà tại hán đối diện Trần Diêu nhưng là vẻ mặt cười khê, khoe miệng hơi hơi giơ lên, một bộ chẳng hề để ý bộ dạng, thậm chí thoát nhìn còn có mấy phần ưa thích loại này khác kích thích, thấy thế nào đều là một cái không học vẫn không nghề nghiệp phú gia công tử, vung tiền như rác chỉ câu vui lên bộ dạng.

"Đừng đừng!"

Hai tiếng giòn vang, Trần Diêu cùng A Báo Sắc chung đồng thời vỗ vào trên mặt bàn, hai người liếc nhau, sau đó rất nhanh mở ra Sắc chung.

"A Báo 4 điểm, lại là một cái lớn điểm!"

"Cái này A Báo thật sự là không đơn giản, liên tục ném 5 điểm cùng 4 điểm, không nói cái kia hoạ nhãn kim tinh, tại đây {các loạichờ} số mệnh, cũng đầy đủ ngăn chặn toàn trường!"

A Báo bên kia, một cái 4 điểm màu đỏ chường mắt, tại con súc sắc phía sau, là A Báo có chút thoả mãn mà ân cần khuôn mặt.

Mà tại Trần Diêu bên này, kết quả lại làm cho người mở rộng tầm mắt.

"Wtf..... ? ! Đầu, đầu, đầu, chỉ có 1 điểm? ! ! Thiệt hay giả a? ! !"

"Bà mẹ nó, cái này lạc gia công tử số mệnh xem ra là muốn dùng hết a, rõ ràng nhỏ nhất điểm đều ném ra rồi, thật sự là không may!"

"Ồi chào nha ~ "

Trần Diêu cũng là một bộ tiếc hận thờ dài thần sắc, nhìn xem trên mặt bàn chấm tròn màu đỏ không được vò đầu, thỉnh thoảng lắc lắc đầu.

"Ồi chào nha! Cái này cái này cái này..."

Trần Diêu sau lưng, Hồ Dịch cùng Giang Ba đã sớm sẽ lo lắng. Trần Diêu theo 6 có một chút 1 điểm, số mệnh tại đi đường xuống dốc. Mà A Báo thì là theo 5 có một chút 4 điểm, thoát nhìn số mệnh thập phần thẳng cứng. Thấy thế nào cái này ván bài, đều là Trần Diêu thua trước mặt lớn.

"Vẫn không có ăn gian."

Mà A Báo cũng thông qua vừa rồi ván này xác định, Trần Diêu đã liên tục hai thanh không có ăn gian rồi, trong lòng đối với Trần Diêu thứ ba đem ăn gian xác suất phán đoán, lại tăng lên không ít.

"Ha ha, lạc gia công tử, lại đến chứ?"

Đổi mặt A Báo khiêu khích, Trần Diêu không có trả lời, mà là yên lặng khẽ thờ dài một hơi, sau đó nâng lên Sắc chung hơi hơi lay động đứng lên, thần sắc lại khôi phục lại cái loại này bình yên mà lại hưng phấn trong trạng thái.

"Ha ha, lạc gia công tử đừng khí khả gia, thế nhưng là..."

A Báo cũng nâng lên Sắc chung, khẽ động một cái, sau đó rất nhanh vỗ vào trên mặt bàn, không chờ mọi người nói chuyện, lập tức mở ra, chỉ thấy con súc sắc vuông vàng đã rơi vào 4 điểm phía trên, dẫn tới mọi người lại là một hồi kinh hô.

"Cái này một chút không tính ta mở đem, chỉ là vì nói cho người biết." A Báo thò tay chỉ vào con súc sắc, ngửa đầu kiêu ngạo đối với Trần Diêu nói: "Ta A Báo trà trộn đồ phường : sông bài nhiều năm như vậy, tất cả thủ pháp đều rõ ràng cực kỳ khủng khiếp. Không sợ nói với công tử người, ném con súc sắc, toàn bộ Ứng thành cũng không có mấy người có thể so sánh qua được ta."

"Ta có của ta độc môn thủ pháp, cơ bản có thể cam đoan ném điểm số tại 4 điểm trở lên. Mà người thì sao? Người ném 5 điểm hoặc là 6 điểm xác suất là bao nhiêu?"

A Báo huy động Sắc chung, "Đừng" một cái theo trên bàn lướt qua, đem cái kia con súc sắc lại lần nữa mang về trong đó, nhẹ nhàng trên không trung lay động đứng lên.

"Vừa rồi người đã ném qua một lần 6 điểm, lại ném 6 điểm xác suất như thế nào? Không dùng ta nói, trong lòng người vô cùng rõ ràng."

"Đừng "

Nói qua, A Báo lại là trên bàn vỗ Sắc chung, lúc này đây mở ra sau đó, con súc sắc càng là dừng ở 6 điểm.

"Bằng vào mượn cái gọi là vận khí, người là không thể nào thắng ta đây, người còn là gian lận đi ~ "

A Báo "Vèo" một cái lại lần nữa nâng lên con súc sắc, một bên lay động Sắc chung một bên hí mắt nói: "Người nghìn thuật nếu là bị ta hoá nhãn kim tinh A Báo cho vạch trần rồi, cũng không tính oan... !"

"Hắc hắc..."

Đổi mặt A Báo cường thế khiêu khích, Trần Diêu nhưng là như trước một bộ xa cách bộ dạng, nhẹ nhàng cười nói: "Không cần phải nói nhiều lời như vậy, người chỉ đề ý ném người con súc sắc cũng được."

"Tốt!", "Đừng!"

A Báo trong lòng mơ hồ đã có một tia hỏa khí, cổ tay run lên, không chế tốt lực lượng góc độ sau đó, trên bàn đột nhiên vỗ, rất nhanh mở ra Sắc chung.

"Oa! Lại là một cái 5 điểm! Quả thực thần! !"

Mọi người tiếng kinh hô ở bên trong, A Báo đắc ý hướng sau khẽ dựa, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, chờ đợi người sau rơi chung.

"Hô "

"Phanh!"

Ngay tại Trần Diêu cánh tay vung lên, Sắc chung sắp rơi xuống mặt bàn thời điểm, Giang Ba rồi lại ra tay một phát bắt được Trần Diêu cánh tay, lớn tiếng nói: "Lạc công tử, đừng tìm hấn đánh bạc! Hấn đều nói hấn gặp nghìn thuật rồi, người còn tiếp tục đánh bạc, đây không phải ổn thua kết quả sao? "

"Hắc hắc, không cần suy nghĩ nhiều ~" Trần Diêu rồi lại là mỉm cười, thò tay đẩy ra Giang Ba, trong hai mắt dần hiện ra một cỗ cuồng nhiệt thần sắc, không chút nào yếu thế nhìn chăm chăm vào A Báo hai mắt nói: "Yên tâm, ta số mệnh thượng giai, định có thể thắng hấn ~!"

"Đừng!"

Sắc chung {bịđược} vỗ tới trên mặt bàn, bên trong con súc sắc vẫn còn rất nhanh nhúc nhích, tất cả mọi người ngừng thờ, chờ cuối cùng này một ván kết quả.

"Đến đây đi!" A Báo trong hai mắt tràn đầy khôn khéo cùng cuồng nhiệt, gắt gao nhìn thẳng Trần Diêu mỗi một cái động tác, tại trong lòng âm thầm hô lớn nói: "Nhanh lộ ra đi! Lộ ra người giấu đầu lòi đuôi đi! !"

Chương 153:: Hoàn toàn không có có đạo lý

"Lạc...lạc....lạc...."

Theo Trần Diêu cánh tay lắc lư, nho nhỏ Sắc chung trên không trung không ngừng lắc lư, phát ra rầu rĩ âm thanh, dẫn tới nhiều người thần kinh người đều là không ngừng nhảy lên, cùng theo cái này tiết tấu khi thì căng thẳng, khi thì thư giãn.

"Hô. . ."

Tất cả mọi người là nín hơi mà đối đãi, không dám phát ra nửa điểm âm thanh, tựa hồ bất luận kẻ nào một câu, cũng có thể sẽ cải biến cái này cuối cùng một ván kết quả tựa như. Trong lúc nhất thời nguyên bản phi thường náo nhiệt đồ phùng : sông bãi bên trong hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ Sắc chung lay động âm thanh bên ngoài, một chút thanh âm đều nghe không được.

"6, 6, 6, 6. . ."

Trần Diêu sau lưng, Hồ Dịch cùng Giang Ba đều tại trong lòng lặng yên nói thầm mong muốn trong lòng điểm số, nhìn cách đó không xa A Báo trước người cái kia 5 điểm, tất cả mọi người trong nội tâm đều rất rõ ràng, trừ phi Trần Diêu tái diễn kỳ tích, ném 6 điểm, bằng không mà nói thua không nghi ngờ.

"Lạc...lạc....lạc...."

Sắc chung vẫn còn đang đưa, Trần Diêu hai mắt cũng là tập trung vào Sắc chung phía trên, nhìn kỹ kia lắc lư biến hóa, một tay chống đỡ mặt bàn, tùy thời cũng có thể đem Sắc chung chụp được.

Cái này ngó chiếu bạc, chính là trước kia Trần Diêu đại phát thần uy, lớn thắng đặc biệt thắng cái kia ngó bàn quay đánh bạc đánh cuộc bàn, lúc này mặt khác bài cũng đã {bịđược} thanh lý sạch sẽ, chỉ còn lại có hai người, hai màu chung, hai hạt con súc sắc mà thôi.

"Hô "

Đột nhiên, Trần Diêu thủ bộ động tác biến hóa, đột nhiên một chút hướng phía dưới đập đi, đem Sắc chung hung hăng vỗ vào trên mặt bàn.

"Lạc...lạc....lạc...."

Sắc chung bên trong, con súc sắc còn đang không ngừng nhảy lên, theo mọi người mắt ân cần thần, dần dần thờ bình thường lại, cuối cùng quy về bình tĩnh, rút cuộc không còn âm thanh.

"Ra . . Mờ! Mờ! Mờ!"

Trần Diêu hít sâu một hơi, tất cả mọi người đang không ngừng ồn ào, bất kể là hy vọng Trần Diêu thắng bàn đấy, còn là hy vọng Trần Diêu xấu mặt đấy, tất cả mọi người giờ phút này nổi lòng đã hoàn toàn {bịđược} nho nhỏ này Sắc chung cho hấp dẫn ở, chậm đợi cuối cùng này một ván kết quả.

"Đến đây đi!"

A Báo hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, từ đầu tới đuôi đều không có một chút thư giãn, chỉ cần Trần Diêu hơi có một tia dị động, hẳn tuyệt đối có thể cảm giác được.

"Hô "

Trần Diêu mặt không đổi sắc, nhưng trên trán đã rịn ra từng điểm mồ hôi. Đến giờ này khắc này, liền Hồ Dịch cùng Giang Ba cũng đã không cách nào xác định, Trần Diêu đến tốt cùng là đang diễn trò, hay là thật có một vẻ khẩn trương rồi, tâm đều nhắc tới cổ họng, sợ đêm nay trên nỗ lực, theo cuối cùng này một ván mà tan thành mây khói.

"Ra "

Trần Diêu nhẹ giọng lầm bầm một câu, sau đó "Chợt" một cái đột nhiên mở ra Sắc chung, đang lúc mọi người tiếng kinh hô trong giờ lên mắt nhìn đi, mình cũng là có vài phần khẩn trương.

"Cái này. . ."

Mọi người đều thăm dò nhìn lại, liền một mực biểu hiện có chút bình tĩnh, hết thấy đều ở nắm giữ A Báo cũng thiếu thốn muôn phần, đi phía trước thăm

dò nhìn lại.

"6. . . 6 điểm. . . Đúng, đúng, là. . . Là 6 điểm! ! !"

Không biết là người nào đầu tiên thấy được Sắc chung trong con súc sắc điểm số, hướng lui về phía sau mấy bước, dùng không dám tin thanh âm la lớn.

Cái này một hô kích khởi nghìn tầng sóng, mọi người đều thăm dò nhìn, xác định bản thân chứng kiến không phải Hư sau đó, đều là khoa trương hét to lên tiếng.

"Là 6 điểm! Lạc gia công tử thật sự ném 6 điểm! ! !"

"Không thể tưởng tượng nổi! Thần hồ kỳ kỳ! Quả thực là quá ngu bức đi! ! !"

"6 điểm đối với 5 điểm! Lạc gia công tử thắng! !"

"Thật tốt quá! ! !"

Đang lúc mọi người hoan hô trong tiếng kêu sợ hãi, Hồ Dịch cùng Giang Ba tự nhiên là nhất hưng phấn hai người, hai người cũng không khỏi hoa tay múa chân đạo đứng lên, liền như thường ngày bình tĩnh dị thường Giang Ba đều lộ ra thập phần hưng phấn, cùng Hồ Dịch không ngừng thờ dài tương khánh, một bộ mặt mây hơn hồ thần thái, hiển nhiên đã hưng phấn tới cực điểm.

"Hắc hắc ~ "

Với tư cách người khởi xướng Trần Diêu, tự nhiên cũng là thờ dài một cái, toàn bộ người thoáng cái buông lỏng xuống, hướng sau khẽ dựa, bầy tại trên ghế dựa, từng ngum từng ngum thờ phì phò.

"Thần! Quả thực thần! !"

"Lạc gia công tử, đánh bạc thánh phụ thế! !"

"Như thế thần tích, thế hệ làm cho hiếm thấy, lạc gia công tử quá trâu rồi! !"

Cái này một chút mờ chung sau đó, liền lúc trước vẫn cảm thấy Trần Diêu có vấn đề, là ở ăn gian đồ khách đám cũng không khỏi không phục tức giận:

Vừa rồi đại gia rõ ràng đều thấy được, bên trong bảo vệ A Báo thủ pháp thần hồ kỳ kỳ, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, trên cơ bản đều có thể ném 4 điểm trở lên lớn điểm số. A Báo bản thân cũng không kiêng kỵ đem điểm này nói thẳng ra, nói cách khác, tại mở đem lúc trước, lạc gia công tử cũng đã Tiên Thiên thua nửa phần.

Hồi tưởng lúc trước A Báo liên tục khai ra con số, theo 5 ấn mở bắt đầu, tiếp theo là 4 điểm, sau đó 5 điểm, sau đó 6 điểm, cuối cùng một chút còn là khai ra 5 điểm lớn điểm số, bức này thủ pháp cùng số mệnh, cho dù là Thần Tiên đã đến cũng không nhất định có thể so sánh hợp lại qua.

Nhưng mà cái này lạc gia công tử rồi lại bất động thanh sắc, một thua một thắng sau đó, cuối cùng một chút đối mặt áp lực thực lớn, rõ ràng khai ra duy nhất có thể đủ thắng quá đối thủ điểm số, như vậy số mệnh cùng khí phách, thật sự là hiếm có.

"Xem ra cái này lạc gia công tử nhưng không phải là cái gì không học vấn không nghề nghiệp, tin tưởng bạo rap tên du thủ du thực, mà là một cái chân chính có lấy đại khí vận quần thân cao nhân a!"

Mọi người nhao nhao đảo ngũ, đại bộ phận mọi người đối với Trần Diêu bội phục có gia, nhao nhao lắc đầu than nhẹ, bất đắc dĩ miệng phun khâm phục chỉ từ.

Chính như Trần Diêu nói, đôi khi, người số mệnh chính là như vậy không thể tưởng tượng nổi!

"Cái này. . ."

Cái này một chút mờ đem sau đó, liền cho tới nay chắc chắn cho rằng Trần Diêu tại ăn gian A Báo cũng không còn tính khí, một đôi mắt nhìn chăm chăm vào cái kia nho nhỏ con súc sắc trên 6 điểm, toàn bộ người đều cụt hứng hướng về phía sau tới gần, ý dựa vào ghế trên lưng, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

"Ăn gian! Lạc gia công tử đây tuyệt đối là ăn gian! Ba cái khai ra hai thanh 6 điểm, trong nơi này còn là cái gì số mệnh có thể giải thích hay sao? ? Tuyệt đối có vấn đề!"

"A Báo nói mau a, người nhất định đã nhìn ra đi? ? Cái này lạc gia công tử có phải hay không ăn gian rồi hả? Có phải hay không khiến lừa dối? !"

Trong mọi người, vẫn có một chút mấy người chẳng biết tại sao, đối với Trần Diêu có chút bất mãn, quyết tâm cho rằng Trần Diêu ăn gian trước đây, hô to gọi nhỏ lấy muốn A Báo vạch trần chân tướng.

Nhưng mà A Báo ở đâu còn có dấu tâm? Chỉ thấy cả người hần như là đã trút giận bóng da tựa như, bại liệt tại trên ghế dựa, trên ngực xuống phập phồng, từng ngum từng ngum thờ phì phò, giống như vừa mới đã trải qua một trận sinh tử đại chiến tựa như, không được khẽ lắc đầu, sau nửa ngày sau

đó mới nỉ non lấy mở miệng nói:

"Không. . . Hần không có gian lận. . ."

"Người nói cái gì? ! !"

Theo hoả nhãn kim tinh A Báo trong miệng nói ra như thể tiết khí lời nói, cái này ở đằng kia chút ít hoài nghi Trần Diêu ăn gian đồ khách xem ra quả thực là không thể tưởng tượng nổi, mỗi cái nhao nhao tiến lên, thậm chí có người thò tay bắt được A Báo bả vai, dùng sức lắc lắc người sau thân thể, lớn tiếng nói: "Người lại nhìn kỹ một chút a! Nhất định có vấn đề, cái này nhất định có vấn đề a! !"

"Không, không có vấn đề. . ."

A Báo cắt hứng tránh ra tay của người kia, một đôi mắt bắt đầu nhìn chăm chăm vào cái kia 6 điểm con súc sắc, lắc đầu nói: "Ván bài lúc mới bắt đầu ta ngay tại nhìn, hết sức chăm chú nhìn xem, không có chút làm cho hần gian lận cơ hội."

"Theo con súc sắc vào tay, đến tiến vào Sắc chung, lại đến đập lên bàn trước mặt, cuối cùng rời tay. . . Lạc gia công tử toàn thân hoàn toàn không có phản ứng, xác định không có ăn gian gian lận. . ."

"Cái này. . . !"

A Báo một phen nói, làm cho những cái kia "Người phản đối" đám triệt để không còn tính khí, một đôi ánh mắt nhìn nhìn sớm đã không hề ý chí chiến đấu A Báo, lại nhìn một chút dương dương đắc ý huyết sáo Trần Diêu, phần hận không thôi hung hăng dậm chân, "Ài" một tiếng quay người ly khai.

"A Báo, 2 so với 1, ta thắng"

Trần Diêu hừ phát điệu hát dân gian, hơi hơi về phía trước thò ra thân thể, một đôi mắt bắt đầu nhìn chăm chăm vào A Báo nói: "Không biết vừa rồi lời người nói tiền đặt cược, hay không còn giữ lời a? ?"

"Nguyện thua cuộc, tự nhiên giữ lời. . ."

A Báo hừ thoát khoát tay áo, ý bảo tiểu đệ đi vào chiếu bạc bên cạnh, nói khẽ: "Nhanh đi, đem 18000 lượng ngân phiếu chuẩn bị cho tốt, giao cho lạc gia công tử. . ."

"Ta A Báo đã thua ván bài, không thể thua nữa nhân phẩm."

A Báo một câu nói kia, dẫn tới Trần Diêu trong lòng ngược lại là có vài phần chấn động, đối với cái này cơ bắp bên trong bảo vệ không khỏi xem trọng thêm vài phần. Mặc dù đang đánh bạc trong cục lợi dụng thủ pháp đạt được lớn hơn điểm số, không thể tính là cái gì quang minh chính đại thủ đoạn, nhưng mà nguyện thua cuộc, không hề câu oán hận, nên cho không chút nào hàm hồ, ngược lại là có vài phần nam tử hán khí khái.

Cất kỹ tiểu đệ lấy ra ngân phiếu, Trần Diêu mỉm cười ý bảo Hồ Dịch đem bên trong tiểu ngạch ngân phiếu đoái mở, phân cho một mực ủng hộ bản thân đồ khách cùng đám khán giả uống trà, sau đó tự mình đứng lên thân, thò tay vỗ vỗ {bị được} ngồi nhúu hoa phục, đứng a báo nhẹ nhàng thờ dài nói:

"Bên trong bảo vệ A Báo, hoả nhãn kim tinh, thủ pháp siêu tuyệt, danh bất hư truyền. Hy vọng có cơ hội, ngày đó tạm biệt, cáo từ!"

Nói xong câu đó, Trần Diêu tiêu sái xoay người sang chỗ khác, đang lúc mọi người cuồng nhiệt tiếng gọi ầm ĩ trong hướng đồ phùng : sòng bài đi ra ngoài.

"Lạc gia công tử, chờ một chút!"

Ngay tại Trần Diêu sắp ly khai đồ phùng : sòng bài thời điểm, A Báo lại đột nhiên mở miệng đem gọi lại.

Trần Diêu hơi hơi nghiêng đầu, ánh mắt xéo qua chứng kiến A Báo trong mắt lại lần nữa xuất hiện vẻ này cuồng nhiệt thần thái.

"Ta chỉ hỏi một câu, vô luận đáp án của người là cái gì, ta cũng sẽ không làm tiếp nữa điểm dây dưa, đã chấm dứt ván bài, cũng sẽ không đổi ý."

A Báo tựa hồ lấy lại sức lực sau đó, còn là không quá cam tâm, một trong hai mắt lại lần nữa thoáng hiện tinh quang, cắn răng nói: "Người cuối cùng có hay không gian lận? ?"

"Hắc hắc. . ."

Trần Diêu nghe vậy cười cười, nghiêng đầu nhìn xem A Báo, một tay nhẹ nhàng vỗ tay phát ra tiếng, trên mặt lộ ra một tia giao hoạt đáng tươi cười.

"Ta đã nói rồi, đôi khi, người vận khí chính là tốt nhất, hoàn toàn không có có đạo lý. . . !"

"Đáp!"

Một câu nói xong, vung tay áo rời đi!

"A a, tản ra rồi tản ra rồi ~ "

Trần Diêu sau khi rời khỏi, cái này gây chú ý ánh mắt của người ngoài ván bài cũng cuối cùng là về lên một cái bỏ chỉ phù, chiếu bạc bên cạnh mọi người tản đi, độc lưu lại A Báo một người cụt hứng ngồi ở bên cạnh bàn một đôi mắt nhìn xem trên bàn hai quả con súc sắc xuất thần.

"Ha ha. . ."

Qua hồi lâu, A Báo mới xem như phục hồi tinh thần lại, một mình khẽ lắc đầu, nhẹ giọng lầm bầm: "Thật sự là vận khí thật tốt quá, bội phục!"

Bình phục tâm tình, A Báo biết rõ còn có rất nhiều mặt khác công tác chờ đợi mình đi làm, liền đứng dậy bắt đầu chỉnh đốn trên bàn Súc chung cùng con súc sắc. Như thế mà đang ở hân câmlấy Trần Diêu lưu lại viên kia con súc sắc, vừa mới chuẩn bị cất kỹ thời điểm, lại tựa hồ như tại con súc sắc trên nhìn thấy gì cực kỳ khủng khiếp đồ vật, toàn bộ người ngây người tại chỗ.

"Ta @\$@%#@* . . . !"

Nhìn chăm chăm vào viên kia con súc sắc, A Báo đã hoàn toàn mất choáng váng, trong miệng lầm bầm không biết mắng mấy thứ gì đó, đột nhiên đột nhiên giận dữ, thò tay mãnh liệt vừa lật bàn, la lớn:

"Cái này con chó đẻ lạc gia công tử. . . ! ! !"

"Đừng!"

Vứt bỏ con súc sắc, A Báo hớn hên chớp tới tiểu đệ, lớn tiếng ra lệnh: "Mấy người các ngươi, toàn bộ thành viên xuất động! Hôm nay sinh ý không làm rồi, đi cho ta đem ba cái kia con chó đẻ cho bắt trở lại! !"

"Còn các ngươi nữa!"

Chứng kiến các tiểu đệ liên tục không ngừng chạy đi, A Báo trên trán nổi gân xanh, lại gọi tới đồ phưong : sòng bài tay chân đầu lĩnh, lớn tiếng nói: "Lập tức cho ta tập kết đội ngũ, đêm nay sẽ đem tam xuyên đầu kỹ trảng cho san thành bình địa. . . ! !"

"Vâng! ! !"

Trong lúc nhất thời đồ phưong : sòng bài bên trong tiếng la không ngừng, náo nhiệt vô cùng. Mà tại cái kia {bịđọc} A Báo lật tung dưới chiếu bạc, một hạt con súc sắc đang lẳng lẳng nằm.

Cái này con súc sắc trên "6" điểm hướng bên một bên, một bên kia nguyên bản cái kia màu đỏ 1 điểm không thấy, thay vào đó, thì là một cái màu đỏ chương mất "Xuyên" chữ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154:: Một đêm mưa gió

Đông châu Bắc Vực, Las Vegas Ứng thành.

Một đêm này, Ứng thành không ngủ.

Ở tại Ứng thành dân chúng, đêm nay như thế nào cũng ngủ không được an ổn, bởi vì ngoài cửa sổ dù sao vẫn là truyền đến đánh giết thanh âm, thỉnh thoảng có số lớn nhân mã rất nhanh bồn tẩu, ồn ào vô cùng.

Đối với Ứng thành dân chúng mà nói, tại đây phong vân tế hội Đông châu Bắc Vực trọng trấn trong, đánh đánh giết giết tiết mục đã trình diễn không biết bao nhiêu năm tháng, sớm thành thói quen. Nhưng mà giống như đêm nay như vậy, hầu như toàn thành xuất động, bốn phía đều Phong Hóa cục diện, thực sự cũng ít khi thấy.

"Các ngươi nghe nói không? Nghe nói chúng ta Ứng thành hai cái uy tín lâu năm thế lực không biết vì cái gì nổi lên đại xung đột nhiên, đêm nay muốn sống mái với nhau một đêm a!"

"Đúng không? ? Thế lực lớn sống mái với nhau? Rất lâu không có phát sinh chuyện lớn như vậy nhi rồi! Là cái nào hai cái thế lực lớn? Đừng nói là là đồ

phường : sông bài hoặc là đấu kỹ trăng giữa đoạt sinh ý sao? ?"

"Ở đâu a, chuyện này nhưng kỳ quặc đây! Ta nghe nói hai cái này thế lực lớn phân biệt thuộc về bất đồng thuộc loại, như thường ngày là thế nhưng là nước giếng không phạm nước sông, tương kính như tân....!"

"Không sai không sai, ta nghe nói một phường là tam xuyên đấu kỹ trăng, Ứng thành lớn nhất dưới mặt đất đấu kỹ trăng. Bên kia thì là tuân ra tiền tài đồ phường : sông bài, Ứng thành già nhất bài đồ phường : sông bài một trong!"

"Chắc chắc chắc, cái này nhưng cực kỳ khủng khiếp rồi, hai cái này thế lực đều cường hãn vô cùng, nếu quả thật muốn khai chiến, chỉ sợ cái này Ứng thành là nấy ngày không được an bình rồi...!"

Đầu đường cuối ngõ, {bịđược} tiếng vang kia đánh thức đám dân chúng, đều tại nao nao nghị luận không biết từ đâu nghe được tin tức nho nhỏ, thảo luận chết đi được.

Cái này đồ phường : sông bài cùng đấu kỹ trăng, bản không giáp với hai cái thế lực, vì sao lại đột nhiên nổi giận hợp lại? Theo trong thành Bách Sự thông nói, là vì có ba sông người giả trang đồ khách, đến tuân ra tiền tài đồ phường : sông bài lừa gạt tiền, tại trước mắt bao người, đã lừa gạt rồi" Ứng thành lần đầu tiên", hoá nhân kim tinh bên trong bảo vệ A Báo, kết quả A Báo sau đó phát hiện, giận dữ, thế phải san bằng tam xuyên đấu kỹ trăng.

Nhưng tam xuyên đấu kỹ trăng vì sao phải làm như vậy đây? Có người hiểu chuyện nói, cái này hai thế lực lớn tuy rằng như thường ngày lẫn nhau không quá mức liên quan, nhưng tựa hồ sớm đã đối với đối phương lĩnh vực mắt đỏ đã lâu, như thường ngày liên nhỏ xung đột không ngừng. Lần này đã có dây dẫn nổ, không biết có phải hay không ba sông phường diện động trước ý niệm trong đầu, muốn đem tuân ra tiền tài đồ phường : sông bài địa bàn cùng sinh ý cho ăn hết, cho nên mới đã có một đêm này mưa gió.

Ngay tại Ứng thành dư luận xôn xao, đánh giết không ngừng bên tai thời điểm, Ứng thành chính thức thế lực lớn nhất —— Thiên Nguyên đấu kỹ trăng bên trong, nhưng là một mảnh bình tĩnh.

Vô luận là dù thế nào thế lực cường đại, cũng không dám đối với thực lực có thể cùng danh môn đại phái cùng so sánh Thiên Nguyên đấu kỹ trăng động thủ.

Cái gọi là "Sống mái với nhau không vào Thiên Nguyên", là Ứng thành, thậm chí toàn bộ Đông châu Bắc Vực tất cả thế lực lớn chung nhận thức.

"Xuyt xuyt xuyt ~ "

Lúc này, tại trời nguyên đấu kỹ trăng một gian xa hoa trong phòng, ba cái "Phủ gia công tử" chính trò chuyện với nhau thật vui, một người trong đó càng kiêu ngạo, một đôi chân bắt chéo vênh lên lão cao, một bên "Thường thức" lấy cách đó không xa nổi lên bốn phía Phong Hỏa, một bên huyết sáo, không tốt tiêu điều tự tại.

"Ha ha ha ha! Thật sự là quá thống khoái! !"

Phòng một góc, Hồ Dịch chính nghiêng người mà ngồi, một trương trên mặt tròn vui vẻ tràn đầy, cất tiếng cười to nói: "Tại trời nguyên đấu kỹ trăng, không người nào dám tới cửa khiêu khích! An toàn an toàn, a ha ha ha ha ~!"

"Xuyt xuyt ~ "

Trần Diêu về mặt cả người lẫn vật vô hại thần sắc, nhìn xem vui Hồ Dịch, khẽ gật đầu cười khê.

"Diêu huynh, chúng ta như vậy. . . Thật sự được không nào?"

Hai người bên cạnh thân, Giang Ba rồi lại là có chút bất an, biểu lộ có chút áy náy, không được khê lắc đầu, tựa hồ đối với cái này kết quả không quá có thể tiếp thụ được.

"Có cái gì không tốt hay sao? ?" Trần Diêu thò tay đào lấy rì mũi, về mặt về mặt không sao cả, mở miệng nói: "Tam xuyên đấu kỹ trăng, lúc trước đều ức hiếp đến chúng ta trên đỉnh đầu đi ị đi đại rồi, loại này không biết xấu hổ đấu kỹ trăng, sớm làm san bằng mới tốt."

"Tuân ra tiền tài đồ phường : sông bài mặc dù không có cái gì sai, nhưng mà cái kia A Báo thật sự đáng giận, rõ ràng dùng cái gọi là 'Thủ pháp' đến gạt chúng ta, cũng không phải là đồ tốt ~ "

Trần Diêu lời vừa nói ra, Hồ Dịch cùng Giang Ba đều là về mặt hắc tuyến, dùng có chút khinh bỉ ánh mắt nhìn về phía Trần Diêu, tất cả đồng thanh nói: "Trước gạt người chính là người, người mới không phải đồ tốt đi. . .!"

"A. . . A? Ha ha ha ha, hình như là a!"

Trần Diêu chẳng biết xấu hổ thò tay vò đầu, cười mỉa nói: "Về sau có cơ hội, nghĩ biện pháp đền bù một cái cái kia A Báo đi, Aha ha ha, a ha ha ha ha. . ."

"Không biết xấu hổ. . .!"

Hồ Dịch cùng Trần Diêu Giang Ba cũng thân quen, đánh bạo mắng Trần Diêu một câu, kết quả {bịđược} người sau một viên rì mũi đạn trong cái ốt nhí,

dẫn tới hai người lại là một hồi vui đùa âm ỉ.

"Lại nói tiếp, vừa rồi nghĩ ra cái này hay biện pháp người hay vẫn là người đây!"

Nở nụ cười một hồi, Trần Diêu đột nhiên đưa tay chỉ Giang Ba, biểu lộ khoa trương nói: "Nếu như không phải là người trước thời gian nghĩ ra cái kia biện pháp, chúng ta sớm đã bị cái kia A Báo cho vạch trần, lúc này {bịđọc} treo lên đánh nhưng chính là chúng ta á! Ta thật sự là khẩn trương đã chết!"

Giang Ba cười cười xấu hổ, nói khẽ: "Vừa rồi cái kia A Báo, từ đầu tới đuôi ánh mắt đều không có rời đi Diêu huynh, liền trong nháy mắt cơ hội đều rất ít, ta biết rõ Diêu huynh tuyệt đối không có cơ hội lại dùng đôi giống như tiên năng trò hề, cho nên mới nghĩ đến cái này biện pháp, dứt khoát để ta làm thao túng."

"Nhưng nếu như không phải là Diêu huynh 'Mưu tính sâu xa' trước đó liền đem hai cỗ tiên năng đều tắt cả tồn tại một vùng đến của ta 'Nặc tự ẩn' trong mà nói, ta cũng không có thể đem con súc sắc '1 điểm' kèm theo tiếp nước giống như tiên năng, còn lại điểm số đều kèm theo trên mộc tượng tiên năng rồi."

"Hắc hắc, đây không phải là kêu mưu tính sâu xa, cái này gọi là lo trước khỏi hoạ ~"

Trần Diêu không biết xấu hổ cười nói: "Vừa mới tiếp xúc, ta biết ngay cái này A Báo là một cái cực sĩ diện người, nếu như cùng với ta lại đánh bạc, thế tất sẽ không đòi đài, mà là đến vừa rồi ta thắng tiền trên chiếu bạc, đều muốn chính diện đánh bại ta."

"Hắn nghìn tính vạn tính, cuối cùng liền chơi cò thua cái này một láy. Nếu như hắn đòi đài, mà không phải chết sĩ diện ở lại đây trên bàn mà nói, chúng ta như cũ thất bại, hơn nữa như cũ sẽ bị đánh ra bay liệng đến."

"Bay liệng? Cái gì là bay liệng?" Hồ Dịch gãi gãi đầu, không hiểu nhìn xem Trần Diêu.

"Không muốn để trong lòng những chi tiết kia!" Trần Diêu khua tay nói: "Kỳ thật gia hỏa này, tại chúng ta đánh bạc thứ tư đem thắng tiền sau đó, liền đã đi tới chiếu bạc bên cạnh rồi, lúc kia ta liền chú ý tới người này không giống bình thường, có lẽ sẽ cho chúng ta mang đến phiền toái."

"Kết quả là, ta liền tương kế tựu kế, tại cuối cùng một chút bàn quay đánh bạc thời điểm, đem cái kia bấm vào tại 19 số ô vuông bên trong thủy tượng tiên năng thêm thêm vài phần lực đạo, trực tiếp đánh vào trên mặt bàn, lưu lại một rất nhỏ tiên năng dấu vết, tạm gác lại sử dụng sau này."

"Vừa rồi cái kia cuối cùng một chút con súc sắc vắn bài, ta đã sớm xem trọng phương hướng, trực tiếp đem con súc sắc vỗ vào cái kia tiên năng dấu vết vị trí, vừa vặn làm cho con súc sắc hoàn mỹ dừng lại, ném ra cái kia một cái chỉ mạng '6 điểm'!"

"Cái kia lúc trước mấy cục đây??" Hồ Dịch là phạm nhân, không quá nghe hiểu được Trần Diêu cùng Giang Ba cuối cùng đang nói cái gì, chỉ biết là là cuối cùng một chút ra nghìn, liền tò mò hỏi: "Lúc trước hai cục con súc sắc đánh bạc, người lại dùng thủ pháp gì??"

"Lúc trước cái kia hai cục?" Trần Diêu chẳng hề để ý quay đầu lại nhìn về phía Hồ Dịch, nhếch miệng khẽ cười nói: "Vô dụng thôi bất luận cái gì thủ pháp, chỉ là đơn thuần vận khí tốt, cùng hắn đánh cho cái 1 so với 1 ngang tay mà thôi ~"

Cho Hồ Dịch "Truyền đạo thụ nghiệp giải thích nghi hoặc" sau đó, Trần Diêu toàn bộ người hướng về phía sau khẽ dựa, giận dữ nói: "Cái này A Báo, làm {vi: là} một phạm nhân mà nói, xác thực đã rất mạnh rồi. Có như thế thiên phú cùng nhãn lực, nếu là có cơ hội kết Tiên Duyên tu tiên đạo mà nói, nói không chừng cũng sẽ trở thành một gã cường hãn tu sĩ."

"Đúng vậy a, phạm nhân có thể cảm nhận được chúng ta phát động tiên năng trong nháy mắt đan điền chấn động, thậm chí còn có thể chứng kiến lóe lên tức thì tiên năng và chạm, đúng là không dễ." Giang Ba cũng gật đầu nói: "Chỉ tiếc hắn dù sao không phải là tu sĩ, nhìn không tới cũng không cảm giác được như thế vì lượng tiên năng, lại bị Sắc chung một cách trở, hầu như cái gì đều cảm giác không thấy rồi. Chỉ có thể nói hắn có chút xui xẻo. . .!"

"Hoàn toàn không biết các người đang nói cái gì." Hồ Dịch tức giận đã cắt đứt hai gã tu sĩ "Nghiệp vụ trao đổi", đột nhiên lại như là tựa như nhớ tới cái gì, cười đùa nhìn về phía Trần Diêu nói: "Lão đại người cũng ngoan độc đấy, rõ ràng tại đi đồ phùng : sông bài lúc trước còn đặc biệt mà chuẩn bị xong cái này có chứa 'Sông' chữ bài, tùy thời chuẩn bị vu oan giá họa. . . Chiêu thức ấy thật sự là đủ ti tiện ngoan độc, ta thích! Ha ha ha!"

"A đúng vậy, thiếu chút nữa đã quên rồi chuyện này rồi! Ta nói y phục này như thế nào dù sao vẫn là như vậy cách sợ đây!"

Trần Diêu cũng là vỗ đầu một cái, vội vàng đứng dậy, một chút kéo ra hoa phục.

"Râm râm rồi"

Theo Trần Diêu động tác, trong quần áo sấn bên trong đột nhiên rớt xuống không biết bao nhiêu bài, con súc sắc Sắc chung coi như tiểu nhân, cái gì bài, phi tiêu, tiểu cầu, sừng trâu. . . Hầu như sở hữu chủ yếu bài cái gì cần có đều có!

"Ba đi đất đất"

Những thứ này bài rơi xuống trên mặt đất, phát ra nặng nề tiếng vang, nhìn kỹ lại, từng cái bài không kham nổi mất vị trí, đều khắc có một cái đồ rực "Xuyên" chữ. Nếu như lúc này có người đột nhiên xâm nhập bọn hắn chỗ xa hoa phòng, chỉ sợ sẽ bị trước mắt cái này nghe lang toàn cảnh là cổ quái bài cho đã giết mình.

"Đáng tiếc đến cuối cùng ta thắng bàn, cái này A Báo đã mất choáng váng, tốt như vậy nhân lực, rõ ràng tại ta lấy đi ngân phiếu đổi đi con súc sắc thời điểm đều không có phát hiện." Trần xa rung đùi đắc ý nói: "Nếu như lúc kia {bịđọc} hấn phát hiện mà nói, chúng ta chỉ sợ cũng được chịu không nổi ~"

"Chắc chắn, người với cái gia hỏa này, không chỉ có chẳng biết xấu hổ, lương tâm hại vô cùng, còn dù sao vẫn là tại hấn người triệt để há hốc mồm mắt đi cảnh giới tâm thời điểm bỏ khuyết thêm một đao. Thật sự là không biết xấu hổ tới cực điểm!"

Hồ Dịch trên mặt tròn lại hiện ra cái kia khinh bỉ thần sắc, làm giả xem thường Trần Điều tựa như híp mắt nói: "Người tên gia hỏa như vậy, như thế nào trở thành tu sĩ hay sao? ? Các người này môn phái tại nhập môn thời điểm, tựa cũng không khảo nghiệm cái 'Chức nghiệp đạo đức' gì gì đó tư tưởng phẩm đức hạng mục sao? ?"

"Ai cần người lo!" Trần Điều {bịđọc} Hồ Dịch một câu nói trúng, trừng mắt tức giận nói: "Xem ta rì mũi phi đạn! Ta đạn!"

"Đi người đây. . . !"

"A ha ha ha ha. . ."

Nhìn trước mắt vui đùa âm ỉ hai người, Giang Ba cũng cuối cùng là yên tâm trong khúc mắc, mỉm cười nhẹ nhàng lắc đầu. Cái này Trần Điều tuy rằng xác thực không phải là cái gì quang minh chính đại đại anh hùng, nhưng chẳng biết tại sao, bức này hèn mọn bị ổi sự tình {bịđọc} hấn làm, lại tựa hồ như cũng làm cho người không hận nổi.

"Vừa chính vừa tà, vừa trang trọng vừa khôi hài." Giang Ba nhẹ giọng lẩm bẩm: "Có lẽ, cái này là Điều huynh mị lực cá nhân đi. . . !"

Vì vậy, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng bên ngoài, Ứng thành dư luận xôn xao. Mà tại xa hoa trong phòng, ba người tại vui cười lúc giữa nghênh đón ngày thứ ba sáng sớm.

Đấu Giả Trần Điều, tại trời nguyên đấu kỹ tràng trận chiến đầu tiên, sắp bắt đầu. . . !

=====

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155:: Một trận chiến kinh người (4. 5k dài chương)

Đông châu Bắc Vực, Ứng thành, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng.

Đây là một chỗ tồn tại ở Ứng thành không biết bao nhiêu vạn năm cổ xưa kiến trúc, phạm vi không biết bao nhiêu trong, đạo đạo cao lớn vô cùng tường đá cách trở, đem cái này đấu kỹ tràng làm thành một mảnh hình vuông khu vực, liếc mắt nhìn qua có thể cảm nhận được cái kia khó có thể ngăn cản cổ xưa phong trần, dường như Viên Cổ thời đại sắt phạt thanh âm vẫn còn tại bên tai, Viên Cổ anh linh đám bọn chúng chém giết còn rõ mồn một trước mắt, làm cho lòng người sinh hướng về.

Hôm nay, hôm nay nguyên đấu kỹ tràng đã là Ứng thành, thậm chí toàn bộ Đông châu Bắc Vực là quan trọng nhất "Cảnh điểm" một trong, mỗi ngày đều hấp dẫn không biết bao nhiêu quần chúng đồ khách, đến đây nhìn trộm cái này Đông châu lớn nhất đấu kỹ tràng bộ mặt thật.

"Rào rào xôn xao "

Đấu kỹ tràng bên ngoài, đầu người tích lũy động, vô số quần chúng tụ tập, mỗi cái đều lộ ra hưng phấn dị thường.

Có người trong tay vung vẩy lấy vé vào cửa, vui mừng lộ rõ trên nét mặt, cùng bên người người bàn luận viên vông, chậm đợi trận đấu bắt đầu.

Cũng có người, đang tại nhìn chung quanh, tìm kiếm có hay không nguyên ý trả vé làm cho phiếu người, dù là tiêu tốn vài lần giá cao, cũng muốn tiến trận nhìn trên một trận, toàn bộ Đông châu đặc sắc nhất đấu kỹ trận đấu.

"Đến đến đến, ta chỗ này có ba ngó pháo cấp so tài vé vào cửa, lương tâm giá chuyển nhượng ha ha, cố ý người mau tới, đến sớm có đến chậm không a! !"

"Ta muốn ta muốn! !"

Dị giới "Hoàng ngư" đám cũng là nhân cơ hội đại phát tiền của phi nghĩa, thông qua các loại thủ đoạn lấy được vé vào cửa sau đó, qua tay liền giá cao bán đi. Có thậm chí lật ra vài lần, giá cả cao làm cho người ta lú lủi, nhưng lại như cũ làm cho đám khán giả chạy theo như vịt, tranh mua không chỉ.

"Các người nhìn, nhiều như vậy trận đấu, nhìn cái nào một trận mới tốt a? ?"

Đấu kỹ trảng ngoài cửa, tùy ý có thể thấy được trên diện rộng áp-phích, đều dùng đất đỏ tơ lụa chế tạo, phía trên hoặc là vẽ đầy một ngày đặc sắc so tài buổi diễn thời gian, tại tối dẫn người chú ý số trận chiến đấu lên, còn có thể dùng màu đỏ chót đánh dấu mà ra. Hoặc là chính là dứt khoát vẽ lên hai vị Đấu Giả trên diện rộng bức họa, dùng tới một ít họa lệ mà ** người từ ngữ trau chuốt, hấp dẫn đám khán giả mua phiếu hoặc là đặt cược, tiến trận quan sát.

Đây cũng là Thiên Nguyên đấu kỹ trảng thủ đoạn một trong. Thiên Nguyên đấu kỹ trảng tổng cộng gần bốn vạn trận quán, mỗi ngày tiến hành trận đấu vượt qua mười vạn trận. Không phải nói đường xa mà đến đám khán giả, cho dù là đấu kỹ trảng nhân viên công tác, cũng không nhất định có thể phân được rõ ràng, đến cùng cái nào một trận đặc sắc, cái nào một trận lại không có gì đáng xem.

Như vậy đám khán giả nên như thế nào phân biệt, lại nên lựa chọn như thế nào riêng phần mình mong muốn trong lòng buổi diễn quan sát đây?

Một là dựa vào những thứ này trên diện rộng áp-phích, thứ hai là dựa vào trận quán bốn phía tùy ý có được trận đấu chỉ nam sổ tay.

Tại đây chút ít sổ tay lên, tiêu chí bày ra lấy chỗ phương vị chủ yếu đám đấu giả tư liệu, cùng với gần đây bọn họ trận đấu thời gian. Đông Nam, Tây Nam, Đông Bắc, Tây Bắc, bốn hẻo lánh lên, đều không có cùng chỉ nam sổ tay. Có thể nói nếu như một gã Đấu Giả có thể đem tên của mình khắc ở cái này chỉ nam sổ tay lên, cơ bản có thể tính làm là Thiên Nguyên đấu kỹ trảng bên trong nhất thời hồng nhân.

"Người suy nghĩ nhiều quá lão huynh!"

Chứng kiến "Bất đồng hành" đám khán giả cẩn thận nghiên cứu trận đấu thời gian buổi diễn {các loại:chờ} tin tức, thường xuyên đến xem so tài "Dân Pro" đám mang theo vui vẻ tiến lên, nhắc nhở: "Giống như các người như vậy không hề chuẩn bị, liền sớm hẹn trước mua phiếu đều người không biết, còn muốn lựa chọn mong muốn trong lòng trận đấu quan sát? Ta nói cho các người biết, có thể mua được phiếu về tiến trận sẽ không sai á! Thật sự không được, liền chọn mấy trận cấp bậc thấp trận đấu nhìn xem, cảm thụ một chút bầu không khí cũng thì xong rồi ~ "

Tuy rằng quần chúng số lượng nhiều kinh người, đấu kỹ trảng đồ khách nước chảy cũng cao làm cho người ta sợ hãi, nhưng bất kỳ địa phương nào đều giống nhau, chỉ cần có so sánh, sẽ có cao thấp, đã có cao thấp, sẽ có náo nhiệt cùng chế ngạo phân chia.

Thiên Nguyên đấu kỹ trảng bên trong, vượt qua pháo cấp trở lên đấu kỹ so đấu, nói chung đều là một chuyện khó cầu. Cho dù là thiên về một bên trận đấu, cũng sẽ có người bởi vì ưa thích trong đó cái nào đó đấu kỹ người mà vào trận quan sát, nâng cá nhân trận.

Mà tại pháo cấp phía dưới trận đấu, tức thì khác biệt thật lớn. Ngoại trừ một chút tại tham gia đấu kỹ lúc trước, cũng đã tại địa phương khác đánh ra tên tuổi Đấu Giả so với thi đấu bên ngoài, còn lại số trận chiến đấu phần lớn quần chúng rải rác, thậm chí có thập phần quanh quệ, trận trong quán liền một phần tư chỗ ngồi đều ngồi bất mãn.

Thiên Nguyên đấu kỹ trảng bình cấp đấu trường, 3933 số 1 bên trong, lúc này chính là như vậy một phen tình hình.

"Ha ha ~ thiếu nợ ~ ~ "

To như vậy trận trong quán, quần chúng rải rác, không ít người đều ngáp, một đôi mắt còn buồn ngủ, tựa hồ vừa mới tỉnh ngủ, tùy tiện tìm một cái cuộc tranh tài nâng nâng rất giống đây, đối với trận đấu tình huống không thêm đề ý chút nào.

Những thứ này đám khán giả, phần lớn đều là đường xa mà đến, vì pháo cấp trở lên phấn khích trận đấu chuyên môn đi đến Ưng thành.

Nhưng là bọn hắn đều đánh giá thấp pháo cấp trở lên so tài mua phiếu độ khó, đi vào hiện trường mới phát hiện, căn bản không có khả năng mua được mong muốn trong lòng buổi diễn về vào cửa, bởi vì thời gian khẩn cấp, hoặc là túi tiền căng thẳng {các loại:chờ} nguyên nhân, lại không muốn một chuyến tay không, vì vậy đành phải tùy tiện mua một cuộc tranh tài, cảm thụ một chút đấu kỹ trảng ở trong bầu không khí xong việc.

Đây là một trận bình cấp mạo {các loại:chờ} Đấu Giả, giao đấu một vị mới nhập hành tân thủ Đấu Giả trận đấu, vô luận như thế nào nhìn, đều thập phần nhàm chán, bất quá có thể đuổi một ít thời gian mà thôi.

"Hừ!"

Trên lời đài, cái kia bình cấp mạo {các loại:chờ} Đấu Giả đã đợi được có chút không nhìn được, thỉnh thoảng đi tới đi lui, một đôi mắt trừng mắt đối thủ vào bàn miệng, trong miệng hùng hùng hô hô không để yên.

"Cái này cái gì người mới, một chút thời gian quan niệm đều không có! Ta cũng chờ một nén nhang thời gian, hắn còn chưa! Chẳng lẽ là sợ ta, muốn chủ động rời khỏi hay sao? ?"

Người này thân hình cao lớn, cả người cơ bắp, trên thân **, lộ ra cường tráng cơ bắp, xem ra giống như là có chút kết cục làm cho tay chân, hoặc là tấn ra luyện Quyền Sư.

Mặc dù không có tiền năng Quyền Sư tại trời nguyên đấu kỹ trảng đã định trước đi không xa, nhưng mà tại bình cấp loại này loại kém lần đối kháng

chính giữa, vẫn có khả năng trở hết tài năng đấy.

"Phán Quan! Cái này đến lúc nào rồi rồi! Tiểu tử kia còn không tới, là không phải có thể phán hấn thua? ! !"

Lại {các loại chờ} trong chốc lát, Đấu Giả càng không nhận được, vài bước đi đến Phán Quan trước mặt, lớn tiếng chất vấn.

Phán Quan thì là vẻ mặt bất đắc dĩ, khoát tay một cái nói: "Vì này Đấu Giả không nên kích động, đến một lần người là đến sớm một nén nhang thời gian, thứ hai chúng ta đấu kỹ tràng cũng có quy định, chỉ có đối phương đến chậm một nén nhang trở lên thời gian, mới có thể tính làm vắng mặt, ta cũng không có biện pháp a ~"

"Hừ!"

Nghe được Phán Quan trả lời thuyết phục, đấu kỹ người càng thêm tức giận, một thân cơ bắp đều tại rung rung, hung hăng tại trên lôi đài đập mạnh một cước, chấn động toàn bộ lôi đài đều hơi hơi rung rung.

"Trong chốc lát tiểu tử kia nếu là dám, lão tử không phải đem hấn đánh thành thịt vụn không thể! !"

Đối với đấu kỹ người uy hiếp đe dọa, Phán Quan từ chối cho ý kiến, đầu hơi hơi nhún vai, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Loại khí thế này rào rạt sát khí bức người Đấu Giả, là đấu kỹ tràng thích nhất Đấu Giả chủng loại một trong, đã có loại người này, trận đấu bình thường đều trở nên thập phần máu tanh tàn bạo. Mà nói như vậy, cấp bậc thấp trong trận đấu, Đấu Giả càng là tàn nhẫn, lại càng dễ dàng hấp dẫn quần chúng.

Dù sao nếu như nhìn không tới cao siêu tiền năng so đấu, hoặc là vượt qua thường nhân rực rỡ tươi đẹp biểu diễn mà nói, còn là từng quyền đến thịt máu tanh trận đấu, có thể làm cho người có một chút hưng phấn, nâng lên tinh thần đi!

Lại đợi trong một giây lát thời gian, mắt thấy thời gian một nén nhang sắp qua, đấu kỹ người lại không kiên nhẫn được nữa đứng lên, lại lần nữa hung hăng giẫm chân, lớn tiếng nói: "Phán Quan! Đã đến giờ rồi! Nhanh phán hấn thua, ta muốn tấn cấp cấp Tốt!"

"Ừ, thời gian là không sai biệt lắm."

Phán Quan cũng nhìn thoáng qua hương khói, đã đốt đến cái đuôi, khẽ gạt đầu, vài bước đi đến giữa lôi đài, chuẩn bị lớn tiếng tuyên bố trận đấu kết quả.

Tại trời nguyên đấu kỹ tràng bên trong, Phán Quan tác dụng cũng không phải là phán định ai thắng ai thua, dù sao đây là một mảnh coi trọng thực lực địa phương, lại không có bất kỳ đấu kỹ quy củ, dù là đem đối thủ tại chỗ đánh chết đều không có quan hệ, vì vậy thắng bại toàn bộ bằng đám đấu giả bản thân quyết định.

Cái kia Phán Quan tác dụng là cái gì đây?

Thứ nhất, {làm lúc} có người nhận thua lúc, tuyên bố trận đấu chấm dứt, tránh cho không tất yếu tử thương sinh ra.

Thứ hai, hãy cùng dưới mặt đất đấu kỹ tràng người điều khiển chương trình giống nhau, phủ lên bầu không khí, giới thiệu song phương Đấu Giả, giảng giải trận đấu, đem đấu kỹ tràng bên trong bầu không khí xào đến điểm cao nhất.

Chỉ bất quá tại bình cấp giai đoạn, phần lớn thời gian đều không cần phải làm như vậy mà thôi.

"Chư vị nhìn quan, xấu hổ!"

Phán Quan hắng giọng một cái, đối với đám khán giả lớn tiếng nói: "Bởi vì bản cuộc tranh tài một gã khác Đấu Giả chậm chạp không có xuất hiện. . ."

"A? ! ! Cái gì a! Còn không có đánh sẽ phải kết thúc sao? ?"

"Liên đúng vậy a, chúng ta thể nhưng là bỏ ra tiền mua vé, chẳng lẽ liền cho chúng ta nhìn như vậy hoang đường kết quả sao? ?"

Phán Quan mấy câu dẫn tới đám khán giả bất mãn hết sức, nhao nhao đứng dậy kháng nghị, trong lúc nhất thời đấu kỹ tràng bên trong bầu không khí ngược lại là náo nhiệt không ít.

Phán Quan rồi lại là căn bản không sao cả, cùng loại tình cảnh hắn đã thấy nhiều rồi, chú ý tự tiếp tục nói: "Vì vậy dựa theo quy định, ta phán định trận đấu này. . ."

"Dưới đao lưu lại người! ! !"

Ngay tại Phán Quan sắp nói ra phán định kết quả trong nháy mắt, một thanh âm vang vọng đấu kỹ tràng. Phán Quan nhìn lại, chỉ thấy một cái đang mặc đạo bào người thiếu niên theo lôi đài vào miệng rất nhanh chạy vào trận, một tay trên không trung vung vẩy, hét to lầy.

"A không đúng. . . Không phải là dưới đao lưu lại người, có lẽ là. . . Ách, chờ một chốc một lát! ! !"

Thiếu niên kia xem ra đêm qua uống không ít rượu ngon, một bộ chưa tỉnh ngủ bộ dạng, lời nói đều nói không lưu loát rồi, lão đảo chạy vào trận, không ngừng đối với Phán Quan cùng đối thủ cười làm lành.

"Không, xấu hổ xấu hổ! Tôi hôm qua uống nhiều quá, không nghĩ qua là ngủ quên mất rồi! Còn kịp đi? ? Trận đấu có thể đã bắt đầu không? ? Ta còn vội vàng trận đấu chấm dứt đi ăn điểm tâm đây!"

"Cái này. . . !"

Thiếu niên này đột nhiên xuất hiện, làm cho tất cả mọi người là mở rộng tầm mắt:

Người trước mắt thoạt nhìn bất quá hơn mười tuổi, dáng người tuy rằng không thể coi như là cơ bắp đi, nhưng là cường tráng không đi nơi nào.

Tuy rằng ăn mặc một thân đạo bào, nhưng mà vô luận như thế nào nhìn, thiếu niên này đều là một bộ tộc không chửi được bộ dạng, cùng mọi người trong suy nghĩ tu sĩ khác khá xa.

"Người là. . . ?"

Đối mặt Phán Quan vấn đề, thiếu niên như là đột nhiên tỉnh ngộ tựa như, mãnh liệt vừa mở mắt, nỗ lực đứng thẳng người, lớn tiếng hỏi đáp: "Đấu Giả Trần Diêu, đến đây đưa tin!"

"Xoạt!"

Thiếu niên một câu kinh sợ bốn tòa, mọi người đều xôn xao.

"Cái này nhỏ gầy người thiếu niên, lại là cái Đấu Giả? ? Ta không nhìn lầm đi!"

"Thật sự là kỳ quái, hôm nay nguyên đầu kỹ trang chẳng lẽ không có tuổi chính xác vào tiêu chuẩn gì gì đó sao? ? Niên kỷ nhỏ như vậy đều có thể tham gia đấu kỹ? ?"

"Chắc chắn, người nhìn hai người bọn họ hình thể đối lập, quả thực chính là đại nhân khi dễ tiểu hài nhi! Theo ta thấy, trận đấu này là không hề lo lắng, không nhìn thì tốt hơn!"

Mọi người đều nghị luận, Trần Diêu có phần xin lỗi không được hướng bốn phía gật đầu tạ lỗi, cuối cùng dưới chân vừa trượt còn thiếu chút nữa ngã sấp xuống, xem ra là rượu còn không có tỉnh.

"Người, người là Đấu Giả?"

Phán Quan bất khả tư nghị đem Trần Diêu toàn thân đánh giá một phen, khẽ lắc đầu, đạt được Trần Diêu khẳng định trả lời thuyết phục về sau, bắt đầu đi quay đầu hướng một vị khác đấu kỹ người nói: "Vâng, đối thủ của người đã đến, một phần mười đốt hương chuẩn bị thời gian, sau đó trận đấu bắt đầu."

"Người tiểu quỷ này. . . !"

Lôi đài một bên kia, cái kia bình cấp mậu {các loạichờ} Đấu Giả sớm đã tức giận mạo yên, đợi đã lâu {các loạichờ} đến đối thủ lại là như vậy cái say rượu tiểu quỷ, càng làm cho hắn tức nổ phổi. Một đôi trợn mắt tròn xoe, hung hăng trừng Trần Diêu liếc, cắn răng nói: "Say rượu tiểu quỷ, hại ta tại bậc này chờ lâu như vậy, xem ta không đem đầu của người cho đập nát!"

"Hặc hặc, hặc hặc. . ."

Bên kia Trần Diêu thì là cười mĩa không thôi, thò tay vò đầu nói: "Xấu hổ, thật sự xấu hổ, chuyện này trách ta. Yên tâm, trong chốc lát tuyệt đối sẽ rất nhanh chấm dứt, sẽ không lại lãng phí người thời gian!"

"Rất tốt!"

Cái kia Đấu Giả hung dữ bỏ xuống một câu lời nói tàn nhẫn, sau đó quay đầu lại bắt đầu sống động tay chân.

"Hắc ~ hắc ~ hắc ~"

Trần Diêu cũng bắt đầu sống động tay chân, nhưng mỗi làm một động tác, đều suýt nữa té ngã trên đất, một thân mùi rượu hôi không nói nổi, làm cho người ta không khỏi lú lười che.

"Tiểu quỷ này có hay không làm rõ ràng tình huống a? Đây chính là Thiên Nguyên đấu kỹ trang so đấu ài! Không nghĩ qua là sẽ chết thảm tại chỗ, hắn rồi lại như là trò đùa bình thường đối đãi, đây không phải có chủ tâm muốn chết đó sao? ?"

Mọi người cũng là đối với Trần Diêu biểu hiện có chút khó hiểu, nhao nhao châu đầu ghé tai nghị luận, cái này nguyên bản không hề tức giận trận quán, ngược lại là bởi vậy cũng có vài phần sức sống.

"Chuẩn bị đã đến giờ!"

Chỉ chốc lát sau, Phán Quan nhìn nhìn lư hương, lớn tiếng tuyên bố: "Bình cấp 3933 số 1 trận quán trận đầu, bình cấp mậu {các loạichờ} Đấu Giả a

khán, giao đấu người mới Trần Diêu, trận đấu. . . Bắt đầu! ! !"

"A a!"

Theo Phán Quan khoa trương tuyên bố thanh âm, tất cả mọi người có chút hưng phấn lên, rốt cuộc có thể chứng kiến một trận Thiên Nguyên đấu kỹ trằng so đấu rồi, đám khán giả bao nhiêu vẫn còn có chút kích động.

Mà trên lôi đài, Trần Diêu lao đảo đứng ở một bên, một bên kia thì là khí thế hung hăng a khán, chính kéo căng toàn thân cơ bắp đối với Trần Diêu trọn mắt nhìn, hận không thể đem rút gân lột da.

"Tiểu quý. . . Nhận lấy cái chết!"

A khán nổi giận gầm lên một tiếng, hai chân đột nhiên đạp đất, "Phanh" một cái về phía trước bay nhào mà đi, tư thái coi như mãnh hổ hạ sơn, lăng lệ ác liệt vô cùng, làm cho người ta rất xa đều có thể cảm nhận được một cỗ vô biên sát khí.

"Ách. . . A? Đã bắt đầu rồi hả? ?"

Lôi đài một bên kia, Trần Diêu nhưng là như ở trong mộng mới tỉnh, tựa hồ không có nghe được Phán Quan lúc trước tuyên bố tựa như, đột nhiên ngừng đầu, tại trước mắt hắn xuất hiện, đứng là a khán thiết quyền.

"Xem ta đạp nát đầu của ngươi! ! !"

A khán một quyền chém ra, mang theo quyền phong thẳng đến Trần Diêu mặt, một quyền này nhưng là thật không có lưu thủ, là quyết định chủ ý muốn đem ghê tởm kia tiểu quý trực tiếp đánh chết tại trên lôi đài.

"Ồ, rất nhanh."

Tại a khán bên tai, vang lên như vậy một tiếng lời nói.

Mà một câu nói kia, cũng là a khán tại trời nguyên đầu kỹ trằng trên lôi đài, nghe được câu nói sau cùng.

"Đông!"

"Phanh! ! !"

Ngay tại trong nháy mắt, tất cả mọi người không có thấy rõ xảy ra chuyện gì thời điểm, a khán cái kia nguyên bản xung lực kinh người thân thể đột nhiên trên không trung {ngừng lại:một trận}, ngay sau đó {bị:được} một cỗ vô biên lực đạo cho toàn bộ nhấc lên lộn ra ngoài, hung hăng ngã ở lôi đài bên ngoài.

"Kêu gào, Phán Quan lão huynh, dạng này tính ta thắng đi?"

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Trần Diêu đã chẳng biết lúc nào đi tới lôi đài xó góc khác, chính nhất mặt si ngốc loại nhìn xem Phán Quan, chẳng hề để ý mà hỏi.

"Cái này. . . ? ? ? ! ! !"

Toàn bộ đấu kỹ trằng trong lúc nhất thời yên tĩnh một cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy, tất cả mọi người mắt choáng váng, không có người thấy rõ ràng xảy ra chuyện gì, mỗi cái trọn mắt há hốc mồm, không thể tin được bản thân thấy hết thấy.

"Đứng, đứng ngón tay. . ."

Hồi lâu sau, mới có quần chúng phản ứng tới đây, hồi tưởng lại lúc trước trong nháy mắt đó phát sinh tình cảnh, nom nớp lo sợ nói: "Cái kia, cái kia tên tiểu quý, đột nhiên tại a khán trước mặt biến mất, như thế, sau đó liền xuất hiện ở bên người của hắn, dùng một ngón tay bắn một cái a khán cái ót, trực tiếp đem a khán cho đạn bay ra ngoài, sau đó chính hắn lần nữa biến mất rồi. . . ! ! !"

"Ồ, không sai ~ "

Người này có lẽ là có một chút võ đấu trụ cột người, có thể chứng kiến Trần Diêu bộ phận động tác, điều này làm cho Trần Diêu cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

". . . Xoạt! ! ! ! !"

Mà người này lời vừa nói ra, toàn bộ đấu kỹ trằng trong nháy mắt sôi trào, tất cả mọi người điên cuồng! !

Đang nhìn đài một góc, một cái không gây chú ý ánh mắt của người ngoài trên vị trí, ngồi một gã đáng người thon dài nam tử. Tại tất cả mọi người phát tựa như điên vậy hét to, hô to bất khả tư nghị thời điểm, duy chỉ có người này như trước vẻ mặt bình tĩnh, chỉ là híp mắt nhìn xem trên lôi đài Trần Diêu, khẽ gật đầu, tiếp theo cúi đầu móc ra giấy bút, sắn sật vận động cổ tay, không biết viết mấy thứ gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156:: Mục tiêu, Thiên Nguyên!

"A a a! ! !"

Thiên Nguyên đấu kỹ tràng bình cấp 3933 số 1 trận trong quán, hôm nay trận đấu thứ nhất, liền tuôn ra một cái không lớn không nhỏ ít lưu ý.

"Hắc hắc, đa tạ đa tạ ~ "

Trên lôi đài, một gã gầy thiếu niên đang mặc mặc đạo bào, vẻ mặt cả người lẫn vật vô hại đáng tươi cười nở rộ, không được hướng bốn phía đám khán giả thờ dài.

"Cái này. . . ? !"

Lôi đài một góc, Phán Quan chính chỉ ngây ngốc nhìn xem cái này đầy mặt ** thiếu niên, vẻ mặt không thể tin biểu lộ, trong lúc nhất thời rõ ràng đã quên tuyên bố trận đấu kết quả.

"Quá trâu rồi, quá trâu rồi! Một cái trong nháy mắt sẽ đem cao lớn như vậy đối thủ cho đánh bay ra ngoài, quả thực là thần kỳ!"

"Không thể tưởng tượng nổi, như thể thân thể gầy nhỏ, rõ ràng chất chứa có như vậy làm cho người ta sợ hãi lực lượng, thật sự là ngoài dự đoán mọi người!"

"Đặc sắc, đặc sắc! Hôm nay nguyên đấu kỹ tràng quả nhiên danh bất hư truyền, thật sự là ngoại hỏ tàng long, bất cứ người nào đều không thể coi thường a!"

Đám khán giả nhao nhao nghị luận, không ngừng thảo luận vừa rồi trong nháy mắt đó phát sinh hết thảy. Không có quan sát đấu kỹ trận đấu kinh nghiệm đám khán giả, thậm chí ngay cả xảy ra chuyện gì đều thấy không rõ lắm, cảm lấy thấy rõ trận đấu quá trình đám khán giả không ngừng hỏi thăm.

Mà những cái kia nhìn rõ ràng quá trình đám khán giả tự nhiên cũng vui vẻ tại giảng thuật, một phen thêm mắm thêm muối giảng thuật sau đó, Trần Diêu tại trời nguyên đấu kỹ tràng trận đấu thứ nhất trong nháy mắt {bị:được} thần hóa, trong nháy mắt nháy mắt giết cường đại đối thủ biểu hiện, cũng làm cho người đánh trong đây lòng bội phục.

"Thắng, người thắng, Trần Diêu!"

"A a a! !"

Phán Quan cuối cùng phục hồi tinh thần lại, lớn tiếng tuyên bố trận đấu kết quả. Một tiếng này tuyên bố càng là nhắc lên trận trong quán "Sóng to gió lớn", dẫn tới mọi người hoan hô không thôi.

Tuy rằng theo đấu trường trước mặt mà nói, trận này thoáng qua tức thì so đấu tuyệt đối không tính là đặc sắc, chẳng qua là Trần Diêu trong nháy mắt đơn phương giết chóc mà thôi.

Nhưng mà tất cả mọi người ưa thích loại này lấy yếu thắng mạnh tiết mục, chứng kiến nhỏ gầy người thiếu niên một kích đem đối thủ cường đại oanh bay, loại này giác quan kích thích càng làm cho người muốn ngừng mà không được. Trong nháy mắt đó tình cảnh tại đám khán giả trong đầu không ngừng tái diễn, phủ thêm một tầng sắc thái thần bí.

Tại không lâu sau đó, {làm:lúc} Trần Diêu chính thức danh chấn Thiên Nguyên đấu kỹ tràng thời điểm, trận đấu này cũng bị cho rằng là hấn tấn cấp đường nguyên điểm, không ngừng bị người lấy ra nói ra, {bị:được} phủ lên vô cùng kì diệu.

Mọi người chỉ nhớ rõ, thiếu niên Trần Diêu vừa ra trận, dễ dàng liền tránh khỏi công kích của đối phương, sau đó một cái trong nháy mắt đem đối phương trăm xuống dưới ngựa. Về phần cái gì Trần Diêu đến tể á..., say rượu á..., thiếu chút nữa đứng không vững làm trò hề rồi vãn... vãn chi tiết, cũng đều đã trở thành cái này phong thần trận chiến đầu tiên lời chú giải, càng thêm phụ trợ Trần Diêu cường đại cùng hoa lệ.

"Đa tạ đa tạ ~! Hữu duyên gặp lại ~!"

Trần Diêu không được thờ dài, đối với đám khán giả cười làm lạnh không thôi, cuối cùng vẫn cùng Phán Quan hữu hảo thờ dài coi như là tạ ơn, lúc này

mới rơi xuống trận.

"Thiên Nguyên đấu kỹ trảng, giống như cũng không có gì lớn đi ~ "

Đi vào trận quán bên ngoài, Trần Diêu né qua tại cửa chính chờ đợi hần "Người hâm mộ" đám, từ cửa sau chạy tới, hai tay cũng ở sau ót, một bên hướng cùng Giang Ba đám người ước hẹn địa điểm gặp mặt đi đến, một bên nhỏ giọng lầm bầm.

"Trần Diêu huynh đệ xin dừng bước."

Ngay tại Trần Diêu sắp ly khai trận quán phạm vi thời điểm, một thanh âm đưa hần gọi lại. Trần Diêu nhìn lại, chỉ thấy sau lưng chẳng biết lúc nào xuất hiện một gã về mặt tươi cười nam tử, chính hướng bản thân phát tay ý bảo.

Người này một thân trang phục tinh xảo mà vừa vặn, trang trí không tính quá mức hoa lệ, nhưng chi tiết chỗ cũng đó có thể thấy được, là một cái sinh hoạt điều kiện không tệ, tương đối chú ý thường thức người.

"Ngài khỏe."

Người tới tiến lên một bước, đi vào Trần Diêu trước mặt, hướng về phía sau người thờ dài coi như là bắt chuyện qua, ngẩng đầu lên đầy mặt vui vẻ, thoát nhìn tựa hồ không có gì ác ý.

Nhưng mà người này dáng tươi cười cùng Giang Ba bất đồng, không phải là cái loại này trời sinh hiền lành, cùng người thân mật người hiền lành gương mặt, mà là một bộ hiền lành trong có chứa khôn khéo cảm giác, muốn lại nói tiếp, ngược lại là cùng Hồ Dịch bày ra chúc nghiệp tính đáng tươi cười lúc, có vài phần tương tự.

"Người là. . . ?"

Đối mặt Trần Diêu nghi vấn, nam tử mỉm cười, gọn gàng dứt khoát hồi đáp: "Kẻ hèn này họ Lương danh ngọn núi, tại đây Thiên Nguyên đấu kỹ trảng bên trong công tác, là một gã bình phân sư!"

"Bình phân sư? ?"

Trần Diêu lại đã nghe được một cái danh từ mới, thò tay gãi gãi đầu, hoàn toàn không rõ nam tử nói vì sao.

"Trần Diêu huynh đệ là người mới, có lẽ không có nghe đã từng nói qua chúng ta cái nghề nghiệp này, mời chờ tiểu sinh {vì: là} người giới thiệu sơ lược một cái."

Nam tử đối với Trần Diêu làm một cái thủ hiệu mời, mang theo Trần Diêu đi vào trận quán một góc một chỗ nghỉ ngơi chỗ ngồi xuống, bắt đầu êm tai nói tới.

"Như Trần Diêu huynh đệ biết, Thiên Nguyên đấu kỹ trảng là chúng ta Đông châu lớn nhất đấu kỹ trảng, tổng cộng có gần bốn vạn đấu trường quán, mỗi ngày tiến hành trận đấu vượt qua mười vạn trận, quy mô hết sức kinh người."

"Mà đối với quần chúng cùng Phán Quan, thậm chí cả đấu kỹ trảng toàn bộ tầng quản lý mà nói, như thế nào phân biệt Đấu Giả thực lực, an bài phù hợp trận đấu, thậm chí còn từ lúc nào nâng màu đỏ một vị Đấu Giả, đều cũng có chú ý đấy. Cái này chú ý chính là nhìn Đấu Giả bản thân thực lực như thế nào, đồng tiến đi tương ứng an bài."

"Nhưng là như thế nào phán định Đấu Giả thực lực đây?"

Tự xưng là Lương Phong nam tử đưa tay chỉ bản thân, cười nói: "Phải nhờ vào chúng ta bình phân sư rồi."

"Như người biết, Thiên Nguyên đấu kỹ trảng thông qua 11 cấp bậc, đem Đấu Giả chia làm bất đồng thực lực giai đoạn, phân biệt là binh, lính, pháo, xe, ngựa, tin tưởng, sĩ, đem, hồn, mãnh liệt, tinh, còn có cuối cùng —— Vương."

"Nhưng cái này phân cấp phía dưới, còn là khó có thể đem Đấu Giả thực lực làm ra rõ ràng phân chia, mỗi một cấp bậc bên trong, đều có ngàn vạn Đấu Giả, thực lực cũng là ngày đêm khác biệt, vô cùng giống nhau. Thời điểm này, liền cần càng thêm cẩn thận phân chia, đem Đấu Giả thực lực hoàn toàn khu tách đi ra, cho tầng quản lý, cùng với đám khán giả với tư cách tham khảo."

"Mỗi cấp một phía dưới, Đấu Giả đều {bị: được} chia làm cấp 10, lấy mười ngày khô làm hiệu."

Lương Phong duỗi ra một tay, không ngừng điểm động thủ chỉ, giới thiệu Thiên Nguyên đấu kỹ trảng phân cấp quy tắc.

"Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, mình, canh, tân, nhâm, quý, mười cấp bậc từ cao xuống thấp xếp đặt. Lấy một thí dụ, vừa rồi người đối chiến đối thủ, là binh cấp mậu đội, thực lực tại binh cấp Đấu Giả trong coi như là trung du, so với mình {các loại: chò} cao, so với đinh {các loại: chò} thấp."

"Tại Đấu Giả mới vào đấu kỹ trảng thời điểm, gặp căn cứ ấn tượng đầu tiên cùng với lý lịch sơ lược, cho ra một cái mới bắt đầu bình xét cấp bậc. Bất quá loại này bình xét cấp bậc tham khảo ý nghĩa không lớn, chỉ là với tư cách vào bàn môn thứ nhất hạm mà thôi."

"Nhưng từ khi trận đấu chiến đấu sau khi chấm dứt, sự tình liền bất đồng."

Lương Phong cười chỉ chỉ Trần Diêu, tiếp tục nói: "Một cuộc tranh tài chấm dứt, bình phân sư sẽ đối với Đấu Giả đã có khách quan ấn tượng, bắt đầu sửa chữa Đấu Giả bình xét cấp bậc tình huống. Sau đó căn cứ so tài không ngừng tiến hành, bình phân sư sẽ không ngừng sửa chữa bình xét cấp bậc, nhập lại tại đấu kỹ trắng tứ giác tin tức khu tiến hành công nhiên bày tỏ."

"Cái này công nhiên bày tỏ mục đích, một là vì cho Đấu Giả chọn lựa đối thủ với tư cách tham khảo, hai là cho quần chúng cùng đồ khách đắm với tư cách tư liệu, tiến hành lựa chọn."

"Thì ra là thế."

Trần Diêu khẽ gật đầu, trong lòng không khỏi đối với Thiên Nguyên đấu kỹ trắng vừa cao nhìn vài phần:

Xem ra cái này Đông châu lớn nhất đấu kỹ trắng, không chỉ có có cao nhất quy cách chiến đấu cùng Đấu Giả, còn có đầy đủ hoàn mỹ đến mức tận cùng hệ thống, làm cho các phương diện đều có thể đạt được chuẩn xác nhất tin tức.

"Trần Diêu huynh đệ, ở chỗ này kẻ hèn này muốn mạo muội hỏi một câu." Lương Phong đột nhiên nghiêm mặt nói: "Không biết người đến Thiên Nguyên đấu kỹ trắng mục tiêu, là cái gì?"

"Mục tiêu. . . ?"

Trần Diêu chuyển động đầu óc tưởng tượng, tổng không thể nói là vì cứu Duyệt Nhi mà đến đi? Nhưng mà cái này bình phân sư xem ra biết rõ đáy tin tức sẽ rất nhiều, cùng đối phương lời kéo làm quen, đánh tốt quan hệ cũng là nhất định, không có trợ giúp của hắn, bản thân rất khó rất nhanh tấn cấp, cũng rất khó lập tức đạt được cùng Duyệt Nhi có quan hệ tin tức.

"Mục tiêu của ta là. . ." Suy tư một hồi, Trần Diêu nghiêm mặt nói: "Thiên Nguyên!"

"Tốt!"

Lương Phong cười thò tay vỗ tay, cũng không biết là đúng Trần Diêu hoành đồ đại chí có chỗ xúc động, còn là âm thầm cười nhạo Trần Diêu không biết tự lượng sức mình.

"Như vậy, Trần Diêu huynh đệ có hay không có quân sư?"

"Quân sư?" Trần Diêu sửng sốt, khó hiểu nói: "Cái này tham gia đấu kỹ, còn cần quân sư? ?"

"Ách, đơn giản mà nói, chính là trợ giúp Trần Diêu huynh đệ người quản lý cao thấp việc vật, an bài trận đấu đối thủ vân... vân người." Lương Phong hỏi đáp.

"Ta chính là của hắn quân sư! A ha ha ha!"

Đột nhiên, tại Trần Diêu cùng Lương Phong sau lưng, chẳng biết lúc nào xuất hiện một trương mặt tròn, đem hai người giật nảy mình.

"Hồ Dịch? ! Người từ đâu xuất hiện hay sao? ?"

Đối mặt Trần Diêu tức giận chất vấn, Hồ Dịch chẳng biết xấu hổ cười to nói: "Hặc hặc, lão tử chính là như vậy xuất quỷ nhập thần!"

"Rất tốt." Lương Phong nhưng là bất vì sở động, cười nhìn về phía Hồ Dịch nói: "Kẻ hèn này Lương Phong, lúc này chính thức hướng người phát ra muốn ước hẹn: Ta nghĩ cùng người đấu kỹ người ký kết!"

"Ký kết. . . ?"

Cái này Trần Diêu một người nghi vấn, biến thành Hồ Dịch cùng Trần Diêu cùng chung nghi vấn, hai người hai mặt nhìn nhau, quay đầu lại vừa nhìn về phía Lương Phong, không hiểu hỏi.

"Còn là đơn giản mà nói đi!" Lương Phong cười nói: "Chính là theo vừa rồi trận đấu thứ nhất quá trình cùng kết quả đến xem, ta cho rằng lấy Trần Diêu huynh đệ thực lực, tối thiểu có thể tiến vào pháo cấp."

"Vì vậy nếu như Trần Diêu huynh đệ cùng người quân sư, nguyện ý cùng ta ký kết, chỉ cần Trần Diêu huynh đệ trận đấu chiến thắng, ta có thể không căn cứ bình thường quy tắc chậm rãi gia tăng cho điểm, mà là dựa theo phán đoán của ta, rất nhanh gia tăng Trần Diêu huynh đệ bình xét cấp bậc, giúp đỡ các người mau chóng tiến vào pháo cấp!"

"Đợi đến Trần Diêu huynh đệ tiến vào pháo cấp sau đó, nếu như chúng ta song phương cũng còn có ý nguyện mà nói, còn có thể kéo dài ký kết, trên không ngừng phát triển."

"Ừ, nghe có có điểm ý tứ."

Trần Diêu gật đầu trầm tư một hồi, sau một lúc lâu ngẩng đầu hỏi: "Làm như vậy, đối với tại chúng ta song phương lại có chỗ tốt gì đây?"

"Ha ha, rất đơn giản." Lương Phong nhẹ nhàng cười nói: "Đối với Đấu Giả mà nói, đã có trợ giúp của ta, có thể đoạn tiết kiệm thời gian, rất nhanh gia tăng bình xét cấp bậc, giảm bớt vô vị chiến đấu, mau chóng tiến vào pháo cấp."

"Mà đối với ta mà nói, đến pháo cấp mới thôi, người mỗi cuộc tranh tài tiền thưởng đều cần muốn cùng ta chia đều."

"Thì ra là thế."

Trần Diêu khoe miệng hơi hơi giơ lên, cuối cùng đã minh bạch cái này Lương Phong Lai Ý.

"Ngoại trừ đoạn tiết kiệm thời gian bên ngoài, ta cũng sẽ ở đặc biệt dưới tình huống, {vì là} Trần Diêu huynh đệ người tạo thế, giắt áp-phích, chọn lựa trọng điểm đối thủ, đưa ra tấn cấp lộ tuyến đề nghị vân... vân. Nếu như quần chúng số lượng nhiều, đồ khách nước chảy nhiều mà nói, chúng ta song phương cũng có thể đạt được nhất định được chia làm ban thưởng."

Nói xong lời nói này, Lương Phong một đôi mắt cười tùm tùm nhìn về phía Trần Diêu, tiếp tục nói: "Như thế nào đây? Có muốn hay không cân nhắc một cái?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157:: Liền chiến liền thắng

Xế chiều hôm đó, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng bình cấp đấu trường, lần đầu tiên 39137 số đấu kỹ tràng.

"A a, nhanh bắt đầu nhanh bắt đầu a!"

"Đừng lè mề nữa, Phán Quan, lúc nào mới bắt đầu? ? Chúng ta cũng chờ nóng nảy!"

"Thiết Lư cố gắng lên, lại thắng ba trận có thể tấn cấp cấp Tốt rồi! Ta vĩnh viễn ủng hộ người a! !"

Cuộc tranh tài này, trận trong quần chúng số lượng so sánh với buổi trưa trận đấu nhiều hơn nhiều, tuy rằng vẫn không có ngồi đầy, nhưng mà liếc nhìn lại đã không quá xem tới được như mọc thành phiên trống không chỗ ngồi, ghế trên ti lệ có ước chừng sáu đến bảy thành bộ dạng.

"Hanh cấp ha ha ~ "

Trên lôi đài, một gã Đấu Giả đang tại không được hướng đám khán giả phát tay thăm hỏi, người này dáng người cường tráng mà không không nhảy sổng, trên cánh tay cơ bắp đường cong rõ ràng, nhưng toàn bộ người lại có vẻ tương đối linh động, hiển nhiên là đã làm không ít tính nhăm vào luyện tập, thực lực tương đương không tầm thường.

Người này tên là Thiết Lư, là Thiên Nguyên đấu kỹ tràng Đông Nam góc bình cấp giai đoạn gần đây một cây màu đỏ mầm, nhảy lên lên cao tốc độ cực nhanh. Đi vào đấu kỹ tràng bên trong bất quá ngắn ngủn nửa tháng, tám cuộc tranh tài thắng lợi bảy trận, duy nhất thua cái kia một trận hay là bởi vì trong quá trình trận đấu {bị được} không cẩn thận đánh trúng chân, đánh mất hoạt động lực lượng mới thua.

"Thiết Lư, Thiết Lư, Thiết Lư, Thiết Lư!"

Dựa theo quy định, tại bình cấp lấy được mười trận thắng lợi, có thể tấn cấp cấp Tốt, Thiết Lư đã tay cầm bảy trận thắng lợi, chỉ cần lại thắng ba trận, có thể càng tiến một bước, thoát khỏi cái này "Đấu kỹ tràng tân thủ" tên tuổi, trở thành một danh có nhất định danh khí Đấu Giả.

Tại Đông Nam góc tin tức trong vùng, tùy ý có thể thấy được Thiết Lư tương quan tư liệu. Mặc dù so với chính thức đẳng cấp cao những cao thủ mà nói, Thiết Lư điểm ấy trình độ có lẽ không coi vào đâu. Nhưng mà tại bình cấp đấu trường trong, có thể dựa vào cường hãn thể thuật lấy được bảy trận thắng lợi đúng là không dễ. Một đoạn thời gian xuống, Thiết Lư cũng tích góp từng tí một không ít người tức giận, đã có một ít sóng bản thân cố định "Người hâm mộ" bấy, trong lúc nhất thời danh tiếng vô lượng.

"Chư vị xin an chớ vội, trận đấu lập tức bắt đầu ~!"

Có thể giảng giải như vậy một trận bị người chú mục chính là trận đấu, Phán Quan tâm tình cũng tương đối tăng vọt, một bên hướng đám khán giả ý bảo không muốn quá kích động, vừa lái bắt đầu giới thiệu lên trận đấu song phương tình huống đến.

"Tại lôi đài sườn đông, là anh hùng của các người, tám chiến bảy thắng, Đông Nam bình cấp người tâm phúc, 'Bất chính Cự Nhân' —— sắt ~~~ chảy

~~~~!!!"

"A a a! !!"

Theo Phán Quan khoa trương giới thiệu, đám khán giả tâm tình đều bị điều động, mỗi cái hưng phấn dị thường, lớn tiếng hô to, không ngừng huy động hai tay, bầu không khí náo nhiệt vô cùng.

"Một bên kia, lời đài phía tây, là mới Đấu Giả, tại trận đấu thứ nhất chiến thắng kinh địch, Đông châu Nam Vực thần bí thiếu niên——trần~~~~xa~~~~!!!"

"Đi xuống đi! Đi xuống đi!"

"Đi tìm chết á! Ngươi nơi nào sẽ là Thiết Lưu đối thủ? !!"

"Cút quay về Đông châu Nam Vực đi, đừng tại chúng ta Bắc Vực giương oai! !"

"Ha ha a, đa tạ đa tạ ~"

Đối mặt đám khán giả mĩa mai đùa cợt, Trần Diêu ngược lại là không thèm để ý chút nào, một trương da mặt dày sớm đã tu luyện đao thương bất nhập, cười lên đài bốn phía thờ dài, hoàn toàn không có đem những người này thân công kích để vào mắt.

"Song phương bình xét cấp bậc, sừng đông Thiết Lưu, bình cấp~~~~bình đẳng! !!"

"A a a! !!"

"Bình cấp bình đẳng? Không tệ lắm ~"

Trần Diêu một bên làm lấy chuẩn bị hoạt động, một bên vén lên lông mi nhìn thoáng qua đối diện dương dương đắc ý đối thủ, trong lòng khẽ cười một tiếng, biết rõ đối phương hôm nay muốn ra đại sự.

"Phía Tây Trần Diêu, bình cấp~~~~canh {các loại chò}! !!"

"Dừng. . .!"

Tuy rằng Trần Diêu bình xét cấp bậc xác thực so với tay thấp, nhưng mà cũng không trở thành qua một bên ngược lại cấp độ, mọi người đều biết, bình cấp cho điểm có rất ít chuẩn xác đây. Nhưng là đối phương liên tục chiến đấu mang đến tích lũy danh vọng, còn là xa xa đã vượt qua Trần Diêu, khiến cho Trần Diêu thu được hư thanh rộng lớn tại cổ găng lên âm thanh.

"Cũng bình thường, mới đến, ai biết ta là ai a ~"

Trần Diêu nhập lại không để ý, tiếp tục hoạt động gân cốt, nhưng trong lòng rồi lại âm thầm hạ quyết tâm:

Trận này, ta muốn kinh sợ bạo mắt của các ngươi cầu!

"Hiện tại, các ngươi sau cùng mong đợi nhất đấy, Thiên Nguyên đấu kỹ trảng bình cấp so đấu, song phương đều đã đứng hạn ~!"

Phán Quan khoa trương lớn tiếng tuyên bố, đám khán giả tâm tình cũng đi tới điểm cao nhất, trận trong quán một mảnh sôi trào, âm ỉ không ngừng bên tai.

"Hiện tại, trận đấu. . . Bắt đầu! !!"

"Rống! !!"

Phán Quan ra lệnh một tiếng, toàn trường bạo rạp, đám khán giả điên cuồng rống lớn kêu, cố gắng lên cố gắng lên, đặt cược đặt cược, hiện trường bầu không khí náo nhiệt coi như miếu hội.

"Hừ hừ, lại là tên tiểu quý."

Chứng kiến Trần Diêu vẻ mặt chẳng hề để ý bộ dạng, được xưng là Thiết Lưu nam tử nhẹ nhàng cười cười, khinh thường nói: "Xem ra lão thiên gia thật sự là chiều cô ta, rõ ràng tại trọng yếu như vậy trận đấu cho ta đã đến như vậy cái đơn giản đối thủ."

"Thắng trận này, ta tiện tay nắm tám trận thắng lợi, lại thắng hai trận, có thể tấn cấp cấp Tốt!" Thiết Lưu trong mắt lóe ra cuồng nhiệt thần tình, miệt thị nhìn thoáng qua Trần Diêu, cười nói: "Tiểu quý, nếu như muốn nhận thua liền sớm làm, đợi đến lúc trận đấu bắt đầu, ta cũng sẽ không lưu lại nửa điểm tình cảm. . .!"

"Xuyyyyyy~~ nói như ngươi vậy ta an tâm ~"

Ai cũng không nghĩ tới, nghe được Thiết Lưu rõ ràng như thế uy hiếp khiêu khích, Trần Diêu rõ ràng như là như trút được gánh nặng bình thường, giương

mặt cười nói: "Có người những lời này, ta sẽ không sợ người khác nói ta không cho mặt mũi người rồi ~ "

"Người nói cái gì . . ? !"

Thiết Lư {bị được} Trần Diêu một câu cho đâm trong phần nộ điểm, có phần mất hứng hừ vài tiếng, tức giận nói: "Tiểu tử người là muốn chết phải không? ?"

"Không muốn." Trần Diêu cười nói: "Ta chỉ là đang nghĩ, muốn không chế tốt lực đạo, đừng thoát cái đem người đánh chết, a ha ha ha ~ "

Trần Diêu kiều ngạo lời nói triết để đốt lên Thiết Lư lửa giận, đám khán giả cũng bị cái này vốc dáng nhỏ kiều ngạo tư thái cho chọc giận, nhao nhao lớn tiếng giận dữ hét: "Thiết Lư, đánh chết cái này không biết trời cao đất rộng tiểu quý, dùng máu của hắn vì người tàn cấp đường đặt móng! !"

"Kiêu ngạo tiểu quý. . . Ta ngược lại muốn nhìn người có vài phần năng lực! Xem chiêu!"

"Cọ!"

Một tiếng vang nhỏ, Thiết Lư bay nhanh về phía trước công tới, Trần Diêu định thần nhìn qua, này tốc độ của con người, phản ứng, lực lượng, thể thuật, vân... vân đầu kỹ trình độ, đều vượt xa buổi sáng đối thủ, xác thực có thể tính làm là phạm nhân trong cao thủ.

Nhưng mà bức này tiêu chuẩn, Trần Diêu còn là sẽ không đặt tại trong mắt đấy.

"Chậm hơn a ~ "

Trần Diêu cố ý khoa trương lắc đầu, tại Thiết Lư thiết quyền oanh đến mặt trong nháy mắt, đột nhiên trùn xuống thân, đã hiện lên một quyền này, sau đó một cái hoa lệ xoay người, dấn Thiết Lư thân thể làm một cái ba trăm sáu mươi độ vòng qua vòng lại, toàn bộ người coi như con quay bình thường lách mình mà đi, trong nháy mắt đã đi ra Thiết Lư phạm vi công kích.

"Thật nhanh thân pháp!"

Chứng kiến Trần Diêu trong nháy mắt kinh người phản ứng, Thiết Lư trong lòng cũng là cả kinh, không khỏi một lần nữa bắt đầu xem kỹ đối thủ này.

"Chỉ biết là tránh, có bản lĩnh người đánh a!"

Đám khán giả nhưng là không biết rõ tình hình, đầu cho là Trần Diêu không dám ngạnh kháng, chỉ biết là trốn tránh đầu rồi, mỗi cái đó hồng mắt lớn tiếng gọi, làm cho Thiết Lư tiếp tục xuất kích.

"Lại đến!"

"Oanh!"

Thiết Lư cũng nghiêm túc, tại Trần Diêu lách mình mà qua trong nháy mắt kịp phản ứng, mình cũng là trong nháy mắt dừng bước, sau đó một cái nghiêng người cuốn, hết sức đuổi kịp Trần Diêu bước chân, vùng quyền hướng bên đánh tới.

"Ai yêu ~ chậm rãi chậm ~ "

Trần Diêu tiếp tục nói khiêu khích, nhìn xem Thiết Lư một quyền nện vào phần bụng, trong nháy mắt nhảy chồm, rõ ràng hai chân trực tiếp đã dẫm vào Thiết Lư sắt trên cánh tay, vững vàng lập ở, coi như linh hầu treo cây, động tác nhẹ nhàng vô cùng.

"Cái này, nhanh như vậy? ! !"

Đến nơi này một khắc, Thiết Lư mới có hơi hối hận. Theo vừa rồi cái này hai cái động tác đến xem, hắn đã minh bạch, cái này thực lực của đối thủ hơn mình xa.

Lại không luận Trần Diêu có hay không có một quyền đem bản thân đánh bay lực lượng, chỉ bằng cái này vượt xa bản thân nhanh nhẹn, cả đời mình cũng đừng nghĩ đánh trúng đối phương một cái.

"Đã minh bạch?"

Chứng kiến Thiết Lư sắc mặt biến hóa, Trần Diêu biết rõ người phía trước đã có giác ngộ, dứt khoát tại Thiết Lư trên cánh tay ngồi chồm hóm xuống, một đôi mắt cả người lẫn vật vô hại nhìn chăm chăm vào Thiết Lư, khỏe miệng khẽ nhếch, dí dỏm cười nói: "Đã minh bạch mà nói, liền ngoan ngoan đứng vững không nên cử động, ta rất nhanh đấy, sẽ không dưới sát thủ."

"Người. . . !"

Thiết Lư trừng mắt nhìn qua, còn chưa kịp phản ứng, liền chỉ cảm thấy có một đạo hắc ảnh đột nhiên hướng trước mắt mình kéo tới, ngay sau đó một hồi kịch liệt đau nhức, trong nháy mắt liền đã mất đi ý tứ.

"Đông!"

Trần Diêu rất nhanh triển cánh tay, một cái trong nháy mắt hung hăng đập trong Thiết Lưu cái ót, người sau {bịđược} cái này vô cùng lực lượng trực tiếp bắn bay, Trần Diêu thì là trong nháy mắt nhảy lên, trên không trung hơi ngưng lại, {các loạichờ} Thiết Lưu thân thể hoàn toàn bay sau khi ra ngoài, mới nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống đất.

"Tốt, tốt hoa lệ động tác. . . !"

Trần Diêu sau khi rơi xuống đất, hướng bốn phía thoáng thờ dài, tiếp theo tiêu sái xoay người đã đi ra lồi đài, lưu lại sau lưng Phán Quan cùng đám khán giả trên đất kính mắt, toàn bộ đấu kỹ trảng lặng ngắt như tờ.

Thẳng đến Trần Diêu hướng Phán Quan hỏi thăm, đã nhận được thắng lợi trả lời thuyết phục, nhập lại đã đi ra trận quán sau đó, tất cả mọi người mới như ở trong mộng mới tỉnh. Một hồi phạm vi nhỏ bạo động sau đó, ngay sau đó bạo phát ra làm cho người ta sợ hãi sóng lớn, tiếng thán phục, tiếng hoan hô, tiếng gào, cùng một thời gian tại đây đấu kỹ trảng bên trong bạo phát ra, hầu như muốn đem nóc nhà đều cho lật tung.

Đấu Giả Trần Diêu, trận chiến thứ hai, thắng.

Cùng lúc đó, cái khác đấu kỹ trảng quán bên ngoài.

"Thật sự là quá đặc sắc rồi, quá đặc sắc rồi! Giang Ba người mạnh khỏe ngu a! !"

"Giang Ba, nhất định phải tiếp tục thắng được đi a! Về sau người trận đấu, ta buổi diễn đều nhìn! !"

"Giang Ba Giang Ba nhìn nơi đây! Ta nên vì người sinh hầu từ! !"

"Ha ha, cảm ơn chư vị, cảm ơn chư vị cổ động."

Giang Ba trong tay quạt xếp nhẹ nhàng lay động, vui vẻ đầy mặt hướng "Người hâm mộ" đám thăm hỏi, tại Hồ Dịch dưới sự trợ giúp, thật vất vả mới thoát thân.

Đi vào ước định địa điểm—— Đông Nam góc tin tức khu, Giang Ba còn chưa đứng lại, liền đã nghe được Lương Phong cùng Trần Diêu thanh âm.

"Giang Ba, nơi đây ~ " "

"Ha ha, Diêu huynh nhất định cũng là nhẹ nhõm thủ thắng đi?"

Trần Diêu cười hắc hắc nói: "Đó là đương nhiên ~!"

"Hai vị hộ khách, có thể đánh dấu các người, thật sự là ta Lương Phong may mắn."

Lương Phong ở một bên thờ dài tương khách, một phen hàn huyên sau nói: "Hai vị cho điểm ta đã thao tác tốt rồi, thực lực của các người rõ như ban ngày, không cần phải tại bình cấp lãng phí quá nhiều thời gian."

"Ngày mai, ngày mai lại thắng một trận, các người có thể tấn cấp cấp Tốt rồi!"

"Nhanh như vậy? !"

Trần Diêu cùng Giang Ba đều là mừng rỡ, không nghĩ tới cái này Lương Phong quả thật như thế cho lực lượng.

Mấy người một hồi nói giỡn sau đó, đã đi ra tin tức khu, tại phía sau bọn họ cho điểm công nhiên bày tỏ lan can lên, Trần Diêu cùng Giang Ba tên cũng đã lặng yên bỏ lên trên bình cấp cho điểm tầng trên.

"Đấu Giả tính danh: Trần Diêu. Bình xét cấp bậc: Bình cấp át đẳng."

"Đấu Giả tính danh: Giang Ba. Bình xét cấp bậc: Bình cấp bính đẳng."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158:: Tạo thế

Ngày kế tiếp, Thiên Nguyên đầu kỳ trăng.

Thiên Nguyên đầu kỳ trăng đất đai cực kỳ rộng lớn, nếu có quần chúng đều muốn ở trong đó du lãm một phen, theo một góc bắt đầu đi lên, dọc theo binh cấp trận quán lộ tuyến vòng quanh đầu kỳ trăng đi đến một vòng, chỉ sợ cần cả ngày thời gian.

Như thế rất nhiều trận quán, như thế làm cho người ta sợ hãi thân thể số lượng, đều muốn làm cho quần chúng cùng đổ khách đám bắn tên có đích lựa chọn trận đầu quan sát, liền biến thành một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Trên thực tế, không có người gấp vòng quanh trận quán bốn phía du lãm, tùy cơ hội lựa chọn trận đầu quan sát, như vậy không chỉ có tốn thời gian mất công, hơn nữa nhiều như vậy Đầu Giả, như thế phong phú tin tức, một người căn bản xử lý không đến.

Mà với tư cách quản lý phương hướng mà nói, như thế nào rất nhanh phân biệt bất đồng Đầu Giả thực lực, có mục tiêu tiến hành tuyên truyền tạo thế, cũng đã trở thành một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Tuy rằng Thiên Nguyên đầu kỳ trăng công nhân hơn cực kỳ khủng khiếp, nhưng mà muốn tập hợp nhiều như vậy tin tức, tiến hành sàng lọc tuyển chọn đánh giá, cũng rất khó đồng thời làm được.

Vì vậy đầu kỳ trăng cửa phòng đem trọn cái trận quán chia làm năm tổ, phân biệt đối ứng Đông Nam, Tây Nam, Đông Bắc, Tây Bắc bốn cái góc, lấy cái này bốn cái tiềm giác {vì:là} nguyên điểm phóng xạ ra, phân biệt chương quần mây nghìn cái đầu kỳ trăng quán, lấy địa vực phân chia, phân biệt thuộc sở hữu bốn cái công tác tổ quản lý.

Cái cuối cùng công tác tổ được xưng là "Trung tâm tổ", tên như ý nghĩa, dĩ nhiên là là quản lý cùng phân tích chỗ tốt nhất, cũng là cường đại nhất Đầu Giả cùng với chiến đấu đám. Quân hạt quyền hạn theo hôn cấp bắt đầu, đến Thiên Nguyên vương tọa mới thôi.

Cái này một trong phạm vi Đầu Giả thực lực siêu cường, phóng tới bất kỳ một cái nào danh môn đại phái cũng có thể tính làm là riêng một ngọn cờ tiên mẫn, chiến đấu cũng là đặc sắc lộ ra, vô cùng thâm cực kỳ khủng khiếp.

Tôi tương ứng đây, kia quần chúng số lượng, đổ khách nước chảy, cũng đều lớn làm cho người ta sợ hãi, quản lý đứng lên độ khó khá lớn, nhưng tiền lời cũng là năm cái công tác tổ trong nhất cực lớn đấy.

Lấy loại này ngăn phương thức làm cơ sở, đám khán giả cũng phần lớn đều chọn một cái trong đó tổ với tư cách xem xem so tài trọng điểm, sau cùng trung tâm tổ đứng bên trong, quần chúng cùng đổ khách đám tự nhiên cũng đều là các giới nhân vật nổi tiếng, phú không đem tiền {làm:lúc} tiền chủ.

Mà Trần Diệu cùng Giang Ba hiện nay đang tại khu vực, chính là Đông Nam góc.

Giờ này khắc này, tại Đông Nam góc tin tức khu, đầu người tích lũy động, náo nhiệt vô cùng.

"Chúng ta phiếu vé là trận đấu này đấy! Một cái trong đó Đầu Giả thế nhưng là người tâm phúc, trận đấu khẳng định vô cùng đặc sắc!"

"Thật sự là chờ mong a! Không biết cuộc so tài này gặp đánh bao lâu, người nào lại gặp thủ thắng đây!"

Tin tức khu cộng nhiên bày tỏ lấy đám đầu giả tính danh, tuổi, tên hiệu, thực lực bình xét cấp bậc, gần đây trận đấu biểu hiện vân... vân nội dung, đương nhiên còn có ắt không thể thiếu trận đấu quá trình, thi đấu sự tình an bài.

Quần chúng đổ khách đám đều vây quanh công nhiên bày tỏ lan can không rời mắt, thỉnh thoảng chỉ trỏ, nhiệt liệt thảo luận trận đấu tiến trình cùng Đầu Giả biểu hiện, tựa như nguyên bản trong thế giới thể dục thi đấu sự tình giống nhau, đầu kỳ trận đấu cũng tác động lấy rất nhiều "Đầu kỳ mê" tâm.

"Chư vị các khán giả, mới xem thi đấu chỉ nam đến rồi ~!"

Một tiếng nhẹ hô truyền đến, mấy tên nhân viên công tác bùng lấy một đồng lớn sổ tay tư liệu theo thông đạo một bên đi tới, thoáng cái liền đưa tới mọi người lực chú ý.

"Nhé! Mới xem thi đấu chỉ nam! Tranh thủ thời gian đi lấy một quyển đến xem!"

"Thực chờ mong a, không biết lại có cái gì người mới xuất hiện, lại có cái gì cường giả té ngựa đây??"

Một phen tranh mua phía dưới, hơn mấy trăm ngàn bản quán thi đấu chỉ nam {bị:được} trong nháy mắt cướp sạch, đối mặt không có lấy đến chỉ nam đám khán giả, nhân viên công tác một bên cười làm lành một bên tỏ vẻ còn có thể cảm thêm nữa chỉ nam, ý bảo đại gia không nên gấp gáp.

"Bá bá bá "

Mà những cái kia lấy được xem thi đấu chỉ nam "Người may mắn" đám, thì là không thể chờ đợi được ngay tại chỗ bắt đầu lật xem, riêng phần mình tìm kiếm mình cảm thấy hứng thú Đầu Giả cùng trận đấu tin tức cẩn thận nghiên cứu, nhiều lần thảo luận.

Cái này xem thi đấu chỉ nam, nói chung cũng là nhằm vào quần chúng chỗ khu vực, đặc biệt định chế (*hàng đặt theo yêu cầu) đấy. Đông Nam góc đám

khán giả trong tay xem thi đấu chỉ nam, chủ yếu nội dung đều là Đông Nam góc binh cấp đến hôn cấp ở giữa Đấu Giả cùng trận đấu giới thiệu, đối với mấu chốt trận đấu còn sẽ có kỹ càng văn tự chiến báo, làm cho không thể tiến trận quan sát đám khán giả YY một phen, coi như là giải khát.

Ngoại trừ bản khu vực trận đấu bên ngoài, nếu như khu vực khác có cái gì cấp quan trọng trận đấu, chỉ nam trên cũng sẽ có điều liên quan đến. Nhất là trung tâm tổ trận đấu, khiến người chú mục nhất "Tình vị trí tranh đoạt chiến", "Vương tọa tranh đoạt chiến" {các loại:chờ} nội dung, càng là những khả năng này cả đôi đều xem không một trận hiện trường đẳng cấp cao so tài đám khán giả thảo luận trọng điểm.

"Ừ. . . Thật là kỳ quái, ngày hôm qua đột nhiên xuất hiện hai cái cường đại tiểu quý, làm sao sẽ không có ở cái này chỉ nam trên xuất hiện? "

Có người đã nghe nói, ngày hôm qua tại trời nguyên đầu kỹ trảng Đông Nam góc, xuất hiện hai gã người mới Đấu Giả, đều bất quá hơn mười tuổi, nhưng cường hãn làm cho người ta sợ hãi. Thậm chí có người may mắn hiện trường quan sát trận đấu, càng là nước bọt bay tứ tung hướng mọi người giảng thuật hai người thần kỳ, cho Trần Diêu cùng Giang Ba tại Đông Nam góc đã mang đến nhất định được thanh danh.

"Ồ chỗ này ở chỗ này! Đã có đã có!"

Công phu không phụ lòng người, rốt cuộc có người ở chỉ nam một cái tầm thường trong góc đã tìm được Trần Diêu cùng Giang Ba tin tức, một cuống hòng hô lên, dẫn tới phụ cận tất cả mọi người đến vây xem

"Hai cái này tiểu quý, thực lực siêu cường, ngày hôm qua đều là tham gia hai cuộc tranh tài, toàn bộ thủ thắng, hơn nữa nghe nói đều là hời hợt đại thắng!"

"Không sai, ta nghe nói hai người này đều là đang mặc đạo bào, thoát nhìn tựa hồ là có nhất định tiên năng trụ cột người tu tiên, thực lực không thể khinh thường!"

"Theo tình huống hiện tại đến xem, hai người theo binh cấp phá vòng vây là khẳng định không có vấn đề rồi, hơn nữa các người nhìn, ngăn ngừa hai cuộc tranh tài, hai người đánh giá liền cũng đã lên tới binh cấp thượng du, hiển nhiên đã bị cái nào đó vận khí tốt bình phản sư cho coi trọng, muốn ký kết tạo tình!"

"Đạp, đạp, đạp "

Mọi người đều nghị luận, thảo luận thập phần kịch liệt, thế cho nên bên cạnh bọn họ đi qua một gã tuổi tác cùng cái kia hai cái Đấu Giả tương tự thiếu niên cũng không có người chú ý tới.

"Hắc hắc, {làm:lúc} danh nhân cảm giác nguyên lai chính là như vậy ~!"

Trần Diêu cúi đầu cười nhẹ, một bộ "Tiểu nhân đắc chí" bộ dạng, tránh đi ánh mắt của mọi người, bước nhanh đi qua tin tức khu, trong lòng trong bụng nở hoa.

Hôm qua hai chiến, Trần Diêu nhẹ nhõm thủ thắng, hệ thống nhắc nhở hắn đã lấy được 30 điểm Thiên Nguyên đầu kỹ trảng danh vọng, cùng với 10 điểm kinh nghiệm EXP.

Cái này đột nhiên xuất hiện danh vọng tăng lên, dẫn tới hồi lâu không có lộ diện, không biết tại bận rộn cái gì bản tiên nhân đều theo hệ thống trong chạy ra, lớn tiếng chất vấn Trần Diêu lại chạy đến cái quý gì địa phương đã đến.

Bản tiên nhân cãi nhau một đêm, vô luận Trần Diêu như thế nào hỏi, chính là không nói mình tại hệ thống trong lâu như vậy, cuối cùng tại mân mê mấy thứ gì đó, chỉ nói làm cho Trần Diêu chờ, rất nhanh liền lại sẽ có "Kinh người tiên phong".

Tại {bị:được} Trần Diêu nôn rãnh nhất định lại muốn xảy ra điều gì vững hồ tiền đồ vật sau đó, bản tiên nhân càng là tức giận đến muốn đem Trần Diêu đầu vụn xuống, hiển nhiên là {bị:được} Trần Diêu một câu nói trúng tim đen, thậm chí quá hoá giận rồi. Thắng đến Trần Diêu đáp ứng, cứu ra Duyệt Nhi sau đó nhất định dẫn hắn đi luyện luyện tập đại bảo kiếm, mới xem như biến mất dừng lại.

"Thối tiểu quý đừng xem thường người, a không, đừng xem thường Tiên Nhân! Bản tiên nhân lúc này nghiên cứu ra đến đồ vật, tuyệt đối là có thể tại thời khắc mấu chốt cứu tính mệnh của người thứ vị ý, nếu như thành công, có thể làm cho chiến lực của người trong nháy mắt trở lên ba cái bậc thang! Người liền ngoan ngoãn chờ bỏ tiền đi, hừ!"

Nói xong câu đó, bản tiên nhân thở phì phì lại chui vào trở về hệ thống trong, bữu môi thì thầm đang nói gì đó, ngay sau đó lần nữa biến mất rồi.

"Lại không luận Duyệt Nhi lúc này, phải đem nàng cứu ra, đã nói tại đây Thiên Nguyên đầu kỹ trảng thể nghiệm cuộc chiến sinh tử, tích lũy kinh nghiệm thực chiến, loại này thể nghiệm cũng có chút thú vị." Trần Diêu trong lòng thầm nghĩ, đối với cái này đầu kỹ trảng hứng thú lại tăng lên vài phần: "Thật muốn biết, dưới mắt thực lực của ta, cuối cùng có thể tại cái này đầu kỹ trảng leo đến cái gì cấp độ. . . !"

Nghĩ như vậy, Trần Diêu chậm rãi đi vào dự định đầu kỹ trảng quán, vừa vào cửa, liền trong chấn nhiệt liệt phi phạm bầu không khí cho chấn nhiếp rồi ba phần.

"Xoạt! ! !"

Chỉ thấy cái này đầu kỹ trảng bên trong kín người hết chỗ, hầu như không có có phòng trống, sở hữu quần chúng đều tại nhiệt liệt thảo luận ngày hôm qua Trần Diêu thần kỳ biểu hiện, mỗi cái nói rất sống động, dường như bản thân ngày hôm qua ngay tại hiện trường tựa như.

"Đã đến đến rồi! Trần Diêu đến rồi! ! !"

Mắt sắc quần chúng phát hiện Trần Diêu vào bàn rồi, một tiếng hò hét, càng là dẫn tới toàn bộ trận quán đều sôi trào lên. Đám khán giả nhao nhao đứng dậy phóng nhãn nhìn quanh, đều muốn nhìn trộm cái này mới người tâm phúc bộ mặt thật.

"Trần Diêu! Trần Diêu! Trần Diêu!"

"Cố gắng lên a Trần Diêu! Một hơi giết trung tâm tổ đi! !"

"Trần Diêu ngu bức! Không người có thể địch! !"

Đám khán giả lớn tiếng hô lớn, mỗi cái đều tại {vì:} Trần Diêu khuyến khích trợ uy, nghe được Trần Diêu rất là hưởng thụ, trông mặt hơi híp, toàn bộ người đều tinh thần tỉnh táo, một đường chạy chậm lấy tiến vào trận trong quán, trên đường đi vẫn không quên cùng mọi người phát tay ý bảo.

"Đa tạ đa tạ! Hôm nay áp ta Trần Diêu thắng đấy, toàn bộ đều có thể thắng tiền!"

Đi vào trên lôi đài, Trần Diêu bắt đầu hoạt động gân cốt, một bên cẩn thận quan sát lên đối thủ đến.

"Song phương trình diện, một phần mười đốt hương chuẩn bị thời gian sau đó, trận đấu bắt đầu!"

Phán Quan cũng là hưng phấn dị thường, không ngừng sinh động lấy hiện trường bầu không khí, đem trận này Đông Nam góc bình cấp được chú ý nhất trận đấu, xào lửa nóng dị thường.

Hôm nay Trần Diêu đối thủ thực lực không tầm thường, tại Đông Nam góc bình cấp coi như là nhất đẳng cường giả, bình xét cấp bậc đi tới bình cấp giáp đẳng, so với Trần Diêu cao hơn một bậc. Tiến vào bình cấp đấu trường đến nay, này người đã tại 11 cuộc tranh tài trong đã lấy được 9 trận thắng lợi, khoảng cách tấn cấp cấp Tốt bất quá một bước ngắn.

Một phen hoạt động sau đó, Phán Quan ra lệnh một tiếng, trận đấu bắt đầu!

"Vào!"

Một lòng muốn phải nhanh một chút tấn cấp cấp Tốt, Trần Diêu quyết định tốc chiến tốc thắng, không chờ đối phương ra tay, sải bước liền xung phong liều chết tiến lên, muốn đem đối phương trong nháy mắt miếu.

"Xem thường người nhỏ. . ."

"Đông!"

Đáng thương đối thủ này, liền một câu khiêu khích lời nói cũng không nói ra, đã bị Trần Diêu rất nhanh cận thân, trước mắt bóng đen hiện lên, nháy mắt sau đó cái ốt nhĩ giống như là {bị:} Cự Mộc đánh trúng bình thường, toàn bộ người đều bị đánh bay ra ngoài.

"Châm dứt rồi ~ "

Nháy mắt sau đó, mọi người liền tiếng gọi âm ỉ cũng còn không phát ra, Trần Diêu liền đã đi tới Phán Quan bên người, dùng vừa rồi bắn bay đối thủ ngón tay chỉ chỉ bản thân, cười đùa hỏi: "Phán Quan đại nhân, ta thắng sao?"

"Cái này. . . ? ! ! !"

Cái này trong chớp mắt, Trần Diêu động tác mạnh mẽ liền Phán Quan đều nhìn không rõ lắm, sững sờ sau nửa ngày mới phản ứng tới, lớn tiếng tuyên bố Trần Diêu thủ thắng.

"Hặc hặc, đa tạ đa tạ ~ "

Tại một mảnh ghen hờn nhìn trần trời quần chúng nhìn chăm chú phía dưới, Trần Diêu cười nhẹ rung đùi đắc ý chạy xuống lôi đài, chậm rãi đi ra trận quán bên ngoài.

"Miếu, miếu sát. . . Tuyệt đối miếu sát. . . !"

"Trong nháy mắt miếu sát, trần, Trần Diêu. . . Cái này Trần Diêu vô địch. . . !"

"Đạn Chi Trần Diêu, trong nháy mắt miếu sát!"

"Xoạt! ! ! ! !"

Đợi đến lúc Trần Diêu đi ra khỏi trận quán hồi lâu, đấu kỹ tràng bên trong mọi người mới như ở trong mộng mới tỉnh, tập thể bộc phát ra Lôi Minh bình thường tiếng hoan hô, mà Trần Diêu thì là rung đùi đắc ý sớm đã đi xa, một đường hừ phát không đến điều điều hát dân gian, đầy trong đầu "Ân sâu công cùng danh".

"Đạn Chi Trần Diêu!"

Cái này danh xưng trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ đấu kỹ trảng Đông Nam góc, Trần Diêu bản thân nghe được thời điểm, vốn là trong dạ dày một hồi buồn nôn, sau đó lại nhin không được cười ra tiếng.

"Đạn Chi Trần Diêu? Cái này danh hào thật là đủ tục ~ cũng liền Hồ Dịch cùng Lương Phong nghĩ ra. . .!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159:: Đạn chỉ cùng diêu phiến

"Các ngươi nghe nói không? Cái kia Trần Diêu, chính là kia cái ngày hôm qua hai chiến toàn thắng tiểu quỷ, sáng hôm nay lại đánh cho một trận!"

"Đúng không? ? Kết quả như thế nào?"

"Chắc chắc chắc. . ."

Nghe không đến được giải tình huống người câu hỏi, Trần Diêu "Não tàn phần" về mặt thống khoái mà lại có một tia "Không đành lòng" biểu lộ, phũ lên cả buổi tâm tình, mới mở miệng ra về thần bí nói: "Ngươi biết cái gì gọi là 'Miếu sát' à. . .?"

Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc công nhiên bày tỏ lan can phụ cận, tiếng người huyên náo, mười cái quần chúng bên trong, có chín người cũng đang thảo luận lấy gần đây vừa mới lõ đầu ra, không qua hai ngày thời gian liền quét sạch toàn bộ Đông Nam góc binh cấp đấu trường mới Đấu Giả —— Trần Diêu.

"Quả thực chính là 'Trần điên cuồng' ! Ba cuộc tranh tài có thể tấn cấp cấp Tốt, đây là cái gì tốc độ? ! Quả thực so với trong hoàng cung thiên lý mã nhanh hơn!"

"Liền đúng vậy a, cái này thiên lý mã không biết là {bịđược} cái nào 'Bá Nhạc' nhìn trúng ký hợp đồng, gia hỏa này muốn tiếp tục một đường thắng lợi xuống dưới, không biết cái này Bá Nhạc được lợi nhuận bao nhiêu bạc a!"

Quần chúng bên trong, có không ít người đều coi như là thâm niên đấu kỹ mê rồi, đối với Thiên Nguyên đấu kỹ trảng hoạt động quy luật cùng một ít bên trong pháp tắc, biết rõ đầy nhìn thấy tận mắt. Liền "Bình phân sư ký kết" chế độ cũng biết, hiển nhiên là trà trộn đấu kỹ trảng nhiều năm lão quần chúng rồi.

"Cái này Đạn Chi Trần Diêu tuy rằng lợi hại, nhưng theo ta thấy, không bằng cái kia Diêu Phiến Giang Ba!"

"Diêu Phiến Giang Ba? Chính là cùng Trần Diêu cùng đi đến đấu kỹ trảng, sau đó liền chiến liền thắng, cùng nhau tấn cấp cấp Tốt chính là cái kia thanh tú thiếu niên sao? ? Thực nhìn không ra a, như vậy anh khí khuôn mặt, lại có lấy như thế làm cho người ta sợ hãi thực lực, thật sự là không đơn giản!"

"Còn không phải sao! Nghe nói hắn và Đạn Chi Trần Diêu hai người thầy ra đồng môn, đều là Đông châu Nam Vực tu sĩ, thực lực mạnh cực kỳ khủng khiếp! Các ngươi còn nhớ rõ lúc trước tại góc Tây Nam ba cái kia tu sĩ, đồng dạng bay nhanh nhảy lên lên cao công việc sao? Nghe nói bọn hắn cũng là đến từ Đông châu Nam Vực, không biết giữa bọn họ có hay không có liên hệ gì đây!"

Theo mọi người nghị luận bên trong không khó nghe ra, theo Trần Diêu cùng Giang Ba nhảy lên màu đỏ, hai người đều đã có bản thân dành riêng "Ngoại hiệu" :

Đạn Chi Trần Diêu, Diêu Phiến Giang Ba, hai tên thiếu niên danh chấn Đông Nam góc, trong lúc nhất thời danh tiếng vô lượng!

"Ba trận vượt qua binh cấp, tiến vào cấp Tốt, không biết hai người này cuối cùng có thể đi tới chỗ nào, bọn họ thực lực chân chính lại có bao nhiêu? Có thể hay không tiến vào trung tâm tổ, thậm chí cướp đoạt cái tinh vị trí gì gì đó đây!"

Đám khán giả đối với hai người chờ mong vô cùng cao, dù sao Đông Nam góc năm gần đây có chút gầy yếu, đã hồi lâu không có xuất hiện danh chấn nhất thời Đấu Giả rồi, sở hữu Đông Nam góc trung thực đám khán giả, đều tại chờ mong Trần Diêu cùng Giang Ba có thể sáng tạo kỳ tích.

"Trần Diêu huynh đệ, Giang Ba lão đệ, buổi sáng chiến đấu còn thuận lợi a?"

Thiên Nguyên đầu kỳ trăng một gian xa hoa trong phòng, Trần Diêu cùng Giang Ba đang tại uống rượu tương khánh, nhẹ nhõm thảo luận buổi sáng trận đấu tình huống. Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Lương Phong cái kia chức nghiệp hóa khuôn mặt tươi cười xuất hiện ở ngoài cửa.

"Lương Phong lão huynh, người có thể tính đã đến ~!"

Chứng kiến Lương Phong trình diện, Trần Diêu lập tức vui vẻ, liên tục không ngừng mời Lương Phong vào nhà, hỏi thăm kế tiếp thi đấu sự tình an bài.

"Ta đã {vì:} hai vị thao tác tốt rồi, ba trận thắng lợi đều là miêu sát tựa như điên cuồng thắng, thuyết phục tăng quản lý làm cho hai vị đặc biệt tiến vào cấp Tốt không thành vấn đề."

Lương Phong trong tay cầm một ít tư liệu, đặt lên bàn làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba nhìn kỹ qua, sau đó ký tên đồng ý xác nhận, coi như là hoàn thành tấn cấp cấp Tốt thủ tục.

"Hiện tại hai vị mới nhất cho điểm cũng đã sửa đổi tốt rồi." Lương Phong chỉ chỉ Trần Diêu, sau đó vừa chỉ chỉ Giang Ba, tiếp tục nói: "Trần Diêu huynh đệ là cấp Tốt nhâm đạo, Giang Ba huynh đệ cấp Tốt quý đạo, cơ bản không chia trên dưới."

"Cấp Tốt trận đấu, chừng nào thì bắt đầu?" Máy cuộc chiến đấu cũng làm cho Giang Ba đối với đấu kỳ trăng sinh ra hứng thú, lắc lắc quạt xấp xỉ.

"Bởi vì hai vị lúc trước trong trận đấu lại không thấy bị thương, cũng không có tiêu bao nhiêu khí lực, nhân khí lại vừa vặn bạo rạp, là lãng xê thời cơ tốt. Vì vậy ta Lương nỗ lực liên tục tiện làm chủ, cho hai vị định ra rồi trận đấu thời gian." Lương Phong móc ra hai phần trận đấu thời gian thư thông báo, phân biệt đưa cho Trần Diêu cùng Giang Ba, tiếp tục nói: "Ngày mai, ngày mai sẽ là hai vị cấp Tốt trận chiến đấu tiên!"

"Thực là hoàn toàn không có thời gian thờ dốt a ~!" Giang Ba mỉm cười thu hồi thư thông báo, khẽ gật đầu.

"Tấn cấp sự tình, càng nhanh càng tốt." Trần Diêu thì là như có điều suy nghĩ, biểu lộ có chút nghiêm túc lên.

Duyệt Nhi, lúc này người cuối cùng thân ở phương nào? Có hay không an toàn, có hay không chịu đối bị tội? Ta muốn tấn cấp đến một bước kia mới có thể chứng kiến người thì sao?

Trần Diêu nắm đầm hơi hơi nắm chặt, tại trong lòng thầm hạ quyết tâm:

Duyệt Nhi người nhất định phải chống đỡ, chờ ta Trần Diêu tới cứu người về nhà. . . !

"Lương huynh, theo lúc trước trận đấu đến xem, cái này bình cấp đối thủ đều thập phần gây yếu, bất quá là người bình thường trong cường giả mà thôi. Ta cũng cẩn thận quan sát qua mặt khác trận đấu, dù là ngẫu nhiên có một đem tu sĩ, cũng không quá đáng là nhập môn tiêu chuẩn, đối với ta cùng Diêu huynh mà nói, không coi vào đâu nan đề."

Giang Ba không bằng Trần Diêu lạc quan, có chút cẩn thận mà hỏi: "Nhưng mà cấp Tốt đây? Cấp Tốt tình huống như thế nào? ?"

"Ha ha, hai vị cứ yên tâm đi."

Lương Phong cười nói: "Cấp Tốt tình huống cùng bình cấp chênh lệch không xa, bình thường võ giả làm chủ, cực ít số lượng tu sĩ tồn tại, nhưng là phần lớn cũng không phải cường giả. Chỉ bất quá thể thuật trình độ so với bình cấp yếu lược mạnh mẽ một ít mà thôi, lấy hai vị thực lực, không thành vấn đề."

"Như vậy từ chỗ nào nhất giai đoạn bắt đầu, mới có đại lượng tu sĩ xuất hiện?" Trần Diêu cũng ân cần hỏi han.

"Lấy kinh nghiệm của ta để phán đoán, pháo cấp."

Lương Phong nghiêm mặt nói: "Theo pháo cấp bắt đầu, đám đấu giả cơ bản đều là tu sĩ, trình độ tuy rằng lĩnh hội lần không đủ, nhưng tuyệt đối không có bình cấp cấp Tốt đơn giản như vậy."

"Ngay từ đầu quan sát hai vị trận đấu, ta biết ngay hai vị nhất định là hơi có chút bản lĩnh tu sĩ, cho nên mới dám khoe khoang khoác lác, cùng hai vị ký kết, cho rằng hai vị tấn cấp pháo cấp không thành vấn đề. Nhưng sau đó đường, sẽ rất khó nói."

Nói qua, Lương Phong đưa tay chỉ sau lưng cửa phòng, tiếp tục nói: "Ta cùng Hồ Dịch huynh đệ thương lượng qua, chuẩn bị làm cho hai vị tại cấp Tốt bốn trận tấn cấp. Không phải nói cấp Tốt thực lực so với bình cấp cao bao nhiêu, vì vậy muốn nhiều hơn mấy trận thắng lợi mới được. Mà là muốn thừa cơ {vì:} hai vị tích lũy chừng nhân khí, đem hai vị thanh danh triệt để xào vang, {vì:} sau này thao tác lưu lại không gian."

"Được, liền theo như ý của các người làm." Trần Diêu cùng Giang Ba liếc nhau, đồng thời gật đầu, không có có dị nghị.

"Đạp đạp đạp đạp "

"Đã đến đã đến, đã đến đã đến đến rồi! !"

Ba người chính nghiêm túc thảo luận sau này tấn cấp lộ tuyến vấn đề, đột nhiên bên ngoài truyền đến một chuỗi trầm trọng tiếng bước chân. Ngay sau đó là từng ngậm từng ngậm tiếng hơi thở, sau đó cửa phòng {bị:} được phanh một cái đẩy ra, một cái hơi mập thân thể chạy vào.

"Vù vù. . . Đã đến, hô. . . Đã đến đã đến. . ."

"Đến cái đầu người a!" Trần Diêu tức giận liếc mắt Hồ Dịch liếc, nôn rãnh nói: "Người là đại di mụ tới rồi sao? Thờ gấp thành như vậy!"

"Lộn xộn cái gì, người mới đi cả phu đã đến đây!"

Hồ Dịch cùng Trần Diêu thân quen, cũng bắt đầu cùng Trần Diêu lẫn nhau phun, trợn nhìn Trần Diêu liếc về sau, thờ hồn hèn đi vào trước bàn, đem một chồng dày đặc tư liệu phanh một cái chồng chất đã đến trên bàn, tiếp theo hai tay chống nạnh, giơ lên mặt tròn vênh vào hò hét nói: "Vâng ~ bọn đại gia đem bọn người ngày mai trận đấu đối thủ tư liệu đều thu thập tốt rồi, các người mau nhìn xem đi!"

"Ha ha ha ha ha. . ."

Chứng kiến Hồ Dịch nghiêm túc mà lại khôi hài bộ dạng, Trần Diêu cùng Giang Ba liếc nhau, đồng thời cất tiếng cười to đứng lên, không được thò tay vỗ bàn.

"Người, các người cười cái gì? !" Hồ Dịch nóng nảy, mặt tròn trướng đến đỏ bừng, tức giận nói: "Đây chính là ta bỏ ra đại lực tức giận giá tiền rất lớn, chuyên môn đi mua bọn hắn hôm nay so tài về vào cửa, còn nghiên cứu gần nhất tất cả trận đấu chỉ nam sổ tay, tổng hợp phân tích chiến thuật của bọn hắn cùng tấn cấp đường, sau đó mới cho ra trân quý tư liệu! Các người. . . Các người không nhìn cũng thì thôi, còn, còn còn cười ta là có ý gì? !"

"Ha ha ha ha. . . Lao người phí tâm. . . Ha ha ha. . ."

Trần Diêu cuồng tiếu một hồi, thật vất vả mới dừng tiếng cười, đối với Hồ Dịch chịu tội nói: "Xấu hổ xấu hổ, người khổ cực rồi, nhưng mà cái này cấp Tốt trận đấu, ta cùng Giang Ba có lẽ không có bất cứ vấn đề gì."

"Các người. . . Hừ!"

Hồ Dịch một mảnh hảo tâm bị Trần Diêu cười nhạo, trong nội tâm khó chịu, một mình ngồi vào gian phòng một góc sinh hờn dỗi. Trần Diêu cùng Giang Ba tiến lên dỗ dành hồi lâu, mới xem như yên tĩnh.

"Hừ, hai người các người gia hỏa, đợi đến lúc cấp Tốt những cao thủ xuất hiện, đem các người đánh chính là té cút té đài thời điểm, cũng đừng hối hận không thấy ta chuẩn bị tư liệu! Hừ!"

Ngăn ngừa cả buổi nghỉ ngơi, đang lúc mọi người cười vui cùng miệng pháo ở bên trong, rất nhanh liền vượt qua.

Ngày kế tiếp, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng Đông Nam góc, cấp Tốt đấu trường.

"Rống rống! ! !"

Đi vào đấu kỹ tràng, Trần Diêu lại một lần nữa {bịđọc} không khí của hiện trường cho lây nhiễm, nội tâm không khỏi cảm thán, có chuyên nghiệp cảm bàn tay Lương Phong tọa trấn, danh tiếng của mình quả nhiên nhanh chóng dâng lên.

Bất quá là tấn cấp cấp Tốt trận đấu thứ nhất, loại này nguyên bản liền nửa số chỗ ngồi đều ngồi bất mãn cấp bậc thấp trận đấu, hôm nay nhưng là không còn chỗ ngồi. Đám khán giả mỗi cái máu nóng sôi trào, vừa thấy được Trần Diêu vào bàn liền đứng dậy hô to.

"Đa tạ đa tạ, ta thắng trận đấu, các người thắng tiền, ha ha ha ~!"

Trần Diêu nhìn kỹ, đang nhìn khách trong phát hiện không ít có chút quen thuộc gương mặt, xem ra liên tục hai ngày trận đấu, ba trận đều thắng, thật đúng là vì hắn đã mang đến không ít "Nào tàn phần".

Không bao lâu, Phán Quan tuyên bố trận đấu bắt đầu, Trần Diêu tại trên lôi đài như trước làm theo ý mình, ngáp, dùng bất khả tư nghị bộ pháp tránh né đối thủ điên cuồng công kích, sau đó tìm được cơ hội tốt đột nhiên cận thân, vuron tay ra, đối với đối thủ cái ót chính là bắn ra.

"Đông!", "A! ! !"

Theo đối thủ kêu thảm bay ra lôi đài bên ngoài, trận đấu này không hề lo lắng kết thúc, Trần Diêu lại một lần nữa treo lên đánh đối thủ, tuy rằng tình cảnh nhìn lên tuyệt đối không tính là đặc sắc. Nhưng vì Trần Diêu mà đến đám khán giả, muốn nhất nhìn đúng là Trần Diêu treo lên đánh, vẫn như cũ điên cuồng không thôi, hô to gọi nhỏ lấy vui về đưa tiền Trần Diêu ly khai trận quán.

Bên kia, Giang Ba cũng là nhẹ nhõm thủ thắng, một kích đem đối thủ đánh bay sau đó, tại trên lôi đài "Bá" một cái mờ ra quạt xếp, mỉm cười nhẹ nhàng lay động, bộ dáng kia coi như Trích Tiên, dẫn tới vô số thiếu nữ hét lên không thôi.

Tiến vào Thiên Nguyên đấu kỹ tràng ngày thứ ba, Trần Diêu Giang Ba liền chiến liền thắng, trong nháy mắt dao động cánh đối là trở thành hai người chiêu bài động tác, dẫn tới vô số người tranh nhau bắt chước, đều nghị luận.

Trần Diêu Giang Ba, yêu nghiệt đường tiếp tục!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160:: Cấp tốc kéo lên

Trong vòng ba ngày, bốn chiến đấu thắng, theo không hề đấu kỹ trụ cột người mới, trong nháy mắt tấn cấp cấp Tốt!

Trần Diêu, Giang Ba, hai cái này tên cái này trong ba ngày này, coi như một hồi gió lốc, quét sạch toàn bộ Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc, đã trở thành mọi người nhiệt nghị chủ đề, danh tiếng nhất thời vô lượng.

Ngày thứ ba buổi sáng, Trần Diêu cùng Giang Ba đều đối mặt cấp Tốt trận đấu, đều là nhẹ nhõm thủ thắng, không có cho đối thủ chút nào cơ hội.

Đám khán giả điên cuồng, đồ khách đám há hốc mồm, Phán Quan đám không biết làm sao, tất cả mọi người lâm vào trong điên cuồng:

Cái này hai gã theo Đông châu Nam Vực đến đây thiếu niên, cuối cùng có bao nhiêu thực lực cường đại? Bọn hắn yêu nghiệt bình thường tấn cấp đường, còn có thể đi bao lâu? Lúc nào bọn hắn mới có thể trước mặt đối với chính mình trận đấu thua trận đây?

Tất cả mọi người tại thảo luận, Đan Chi Trần Diêu, Diêu Phiến Giang Ba, quả thực đã trở thành Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc bất luận kẻ nào nói chuyện thiết yếu nội dung.

Cái dạng gì đối thủ, mới có thể bức ra bọn hắn thực lực chân chính? Cấp Tốt trận đấu, bọn hắn như trước gặp thể như chẻ tre, không hề lo lắng tiếp tục tấn cấp sao?

Nếu như đi tới trong truyền thuyết tu sĩ khắp nơi pháo cấp đây?

Không có ai biết đáp án.

"A a a !!"

Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc, cấp Tốt đấu kỹ trảng, một trận vạn chúng chú mục chính là trận đấu sắp bắt đầu.

"Trần Diêu! Trần Diêu! Trần Diêu! Trần Diêu!"

Đấu kỹ trảng bên trong, vô số quần chúng coi như sóng biển bình thường tiếng la, đem trọn cái trận quán đều cho che mất. Vô số người vung vẩy bắt tay vào làm cánh tay, lớn tiếng hô to Trần Diêu tên, tựa hồ tại kêu gọi bản thân trong suy nghĩ anh hùng bình thường.

Cái này lực lượng mới xuất hiện, thiếu niên đánh khắp đấu kỹ trảng vô địch thủ tiết mục, là bất luận kẻ nào đều ưa thích sáo lộ. Không có tiếng tăm gì thiếu niên đột nhiên bỗng nhiên nổi tiếng, trở thành đấu kỹ trảng một cỗ cường đại lực lượng, tất cả mọi người đem bản thân bình thường mộng tưởng ký thác vào Trần Diêu trên thân.

Lúc này Trần Diêu, đã không chỉ là một gã bình thường Đấu Giả, mà là trở thành đám khán giả cái kia nho nhỏ hy vọng vật dẫn, bất luận kẻ nào cũng không sắc mặt không tôn trọng.

"Đa tạ đa tạ, phát tài phát tài ~!"

"A! ! !"

Trần Diêu đi vào trận quán, từ nhỏ người đến bị điên hẳn, thập phần hiểu được như thế nào gây xích mích hiện trường bầu không khí, một bên bước nhanh hướng lối đi đến, một bên lớn tiếng hướng đám khán giả la lên, không được phát tay thăm hỏi, dẫn tới đám khán giả càng thêm điên cuồng, không ít người quả thực muốn nhảy xuống khán đài, cùng Trần Diêu đến một phen tiếp xúc thân mật.

"Điên rồi, quả thực điên rồi!"

Trên khán đài, Hồ Dịch chính ngây ngốc nhìn xem trận trong quán hết thấy, với tư cách Trần Diêu quân sư, Hồ Dịch có thể đơn giản tiến vào Trần Diêu đấu trường quán, thậm chí có thể tới đến bên lối đi, cùng Trần Diêu thương lượng chiến thuật.

Nguyên bản lúc này, Hồ Dịch nên đã đi tới bên cạnh lối đi, bắt đầu cùng Trần Diêu thương thảo thủ thắng phương pháp, nhưng hiện trường cái này cuồng nhiệt bầu không khí lại làm cho Hồ Dịch mất choáng váng, đã quên thân phận của mình.

"Hồ Dịch, còn thất thân làm gì vậy? Tới đây a!"

Thắng đến Trần Diêu một tiếng kêu gọi, Hồ Dịch mới như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng chạy xuống khán đài, đi vào Trần Diêu bên người.

"Lão đại, ngươi là không biết, cuộc so tài này đã điên rồi!"

Vừa đến Trần Diêu bên người, Hồ Dịch miệng rộng một mở mà bắt đầu phun nước bọt chấm nhỏ, phun Trần Diêu về mặt nước bọt, đưa tới người sau một hồi bạch nhãn.

"Vừa rồi ta hỏi thăm một chút, cuộc so tài này giá vé, đã bị xào đã đến mới bắt đầu giá cả gấp năm lần nhiều! Ngươi biết đây là cái gì khái niệm sao? ?" Hồ Dịch không để ý Trần Diêu bạch nhãn, chú ý tự hưng phấn diễn giải: "Nói đúng là, hiện tại trận trong quán tối thiểu có một phần tư người, vì nhìn ngươi một cuộc tranh tài, mà buông tha cho nhìn năm trận ngang cấp so tài cơ hội! Đây là muốn ngươi muốn đến thực chất bên trong nữa a!"

"Ngươi cái này lộn xộn cái gì ca từ, đều từ đâu tới đây đây!"

Trần Diêu không khỏi cười ra tiếng, nhìn xem trên khán đài người điên cuồng bày, lại một lần nữa hướng đám fans hâm mộ phát tay thăm hỏi.

"Lão đại, ngươi nhưng ngàn vạn không thể thua a! Nếu như ngươi thua, những cái kia hoa giá cao mua phiếu người, không biết gặp làm gì được chúng ta đây!"

"Lo lắng cái gì ~" Trần Diêu chẳng hề để ý quay đầu lại nhìn nhìn trên lồi đài đối thủ, tiếp tục nói: "Cấp Tốt trận đấu, ta tuyệt đối sẽ không thua một trận!"

"Hừ!"

Trần Diêu những lời này nói hơi chút vang đi một tí, {bịđọc} đối thủ cho đã nghe được trong lỗ tai, lập tức tìm đến lấy một cái muốn giết chết người ánh mắt, nổi giận đùng đùng hừ một tiếng, khiêu khích nhìn xem Trần Diêu.

"Lão đại, ta lúc trước xem qua người này trận đấu, nếu như ta không có làm mà nói, với cái gia hỏa này nên có tiên năng trụ cột!"

"A?"

Nghe được Hồ Dịch mà nói, Trần Diêu lông mày nhướng lên, khẽ gật đầu nói: "Cuối cùng đừng phải một người tu sĩ ~ "

"Không sai, ngàn vạn phải cẩn thận a lão đại! Gia hỏa này có lẽ không gặp dễ dàng như thế cho ngươi vượt qua kiểm tra!"

"Hắc hắc, xem ta đi ~!"

Nói xong câu đó, Trần Diêu sai bước nhảy lên lên lồi đài, một bên hoạt động bắt tay vào làm chân, vừa quan sát lấy đối thủ tình huống.

"Lồi đài sườn đông, là của các ngươi Thường Thắng Tướng Quân, người xưng "Trăm chém giết ma " đến từ Tiên Phủ chi địa, cầm giữ có thần kỳ tiên năng lực lượng, cấp Tốt binh đẳng, Đấu Giả —— Vương, an!"

"A a ! ! !"

Mặc dù lớn bộ phận quần chúng, cũng là vì Trần Diêu mà đến, nhưng mà đối thủ này hiển nhiên cũng lúc trước trong chiến đấu tích lũy không ít người tức giận. Phán Quan giới thiệu xong xong, hiện trường vang lên một hồi hoan hô thanh âm, dẫn tới cái kia Đấu Giả hưng phấn không thôi.

"Ha ha ha, chính là tiểu nhi, ta có sợ gì? ? Đạn Chi Trần Diêu? Ta xem ngươi có lẽ gọi là đốp cút Trần Diêu mới là!"

Cái này Vương An có lẽ là bởi vì có tiên năng trụ cột, lúc trước giao đấu đối thủ cũng đều là phạm nhân, vì vậy có chút cao ngạo tự đại, căn bản không đem Trần Diêu để vào mắt, trong lời nói tràn đầy khiêu khích, thử nhất là đều muốn áp áp Trần Diêu sĩ khí, hai đến tự nhiên cũng là bởi vì Trần Diêu nhân khí rất cao, dẫn tới hắn có chút đồ kỵ đứng lên.

"Lồi đài phía Tây, là anh hùng của các ngươi, trong vòng ba ngày bốn chiến toàn thắng, đến từ Đông châu Nam Vực, thần bí quái lực thiếu niên, cấp Tốt mạo đội, Đấu Giả —— Trần! Diêu! ! !"

"Xoạt! ! !"

Phán Quan giới thiệu xong xong, hiện trường vang lên rung trời tiếng la, vô số quần chúng đứng thẳng dựng lên, lớn tiếng la lên, {vì:la} Trần Diêu không được cố gắng lên. Lúc này Trần Diêu, nghiễm nhiên đã đã trở thành trận này quán ở trong Vương Giả, thụ lấy ngàn vạn sùng chờ, nhân khí không ai bằng!

"Đa tạ đa tạ ~ "

Trần Diêu như cũ là một bộ cà lơ phát phơ bộ dạng, hi cười hi hi lấy hướng mọi người thăm hỏi.

"Trần Diêu tiểu nhi, ngươi quả thật có lấy siêu cường thể thuật, có lẽ cũng có một chút tiên năng trụ cột. Nhưng mà..."

Tại Phán Quan tuyên bố chuẩn bị thời gian bắt đầu sau đó, cái kia Vương An vài bước đi đến Trần Diêu trước mặt, khiêu khích nói: "Nhưng hôm nay

ngươi đối mặt là ta Vương An, liền để cho ta tới nói cho ngươi biết, cái gì mới nghiêm túc chính vượt qua phạm nhân chiến lực!"

"Hặc hặc, chờ mong chờ mong ~ "

Trần Diêu không cho là đúng cười cười, chú ý tự kéo gân nóng người, căn bản không đem Vương An để vào mắt.

Chỉ chớp lát sau, chuẩn bị thời gian chấm dứt, Phán Quan ra lệnh một tiếng, vạn chúng chú mục chính là trận đấu, rốt cuộc đã bắt đầu!

"Hô!"

Một mở màn, Trần Diêu còn chưa tới kịp tiến lên cận thân, cũng cảm giác được một cỗ bất thường áp khí.

Giương mắt nhìn qua, chỉ thấy cái kia Vương An toàn thân phát ra màu đỏ tiên năng, bao phủ tại hắc thân thể trên hạ thể, coi như phủ thêm một tầng hỏa diễm chiến giáp, xem ra thập phần uy vũ.

"Oa!"

Hơn nữa cái này Vương An hiển nhiên hết sức tốt mặt mũi, rõ ràng tận lực đem tiên năng thúc giục cực kỳ đỏ tươi, làm cho đám khán giả đều có thể thấy rõ, đưa tới một hồi kinh hô.

"Cái này Vương An, quả nhiên có tiên năng, thật sự là uy thế làm cho người ta sợ hãi!"

Nghe được đám khán giả tự đáy lòng bội phục đánh giá, Vương An đắc ý cười cười, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Diêu nói: "Như thế nào đây? ? Bái kiến cường đại như thể tiên năng sao? ?"

"Hô!"

Đang khi nói chuyện, Vương An tiếp tục thúc giục đan điền, thêm nữa tiên năng tuôn ra, toàn thân càng thêm đỏ tươi đáng sợ, hai mắt giờ lên nói: "Không sợ nói cho ngươi biết, vua ta an nhưng là chân chính tại tiên môn phía dưới tu qua tiên đạo tu sĩ, Tứ Tượng thuộc lửa, Luyện Cốt tam giai cao thủ! Nếu như ngươi sợ mà nói, liền tranh thủ thời gian gọi ta một tiếng phụ thân, ta ngược lại là có thể cân nhắc không đem ngươi đánh chính là quá thảm, ha ha ha ha..."

"Phốc..."

Nghe được Vương An mà nói, Trần Diêu nhin không được cười ra tiếng, không được lắc đầu lặp lại lời của đối phương nói: "Luyện Cốt tam giai... Ha ha ha ha..."

"Ngươi... !" Trần Diêu cười cười dẫn tới Vương An cực kỳ căm tức, nhúu đôi chân mày nói: "Ngươi cười cái gì? ! Có tin ta hay không một quyền có thể đem lồng ngực của ngươi cho đánh xuyên qua? ! !"

"Hặc hặc, Luyện Cốt tam giai gia hỏa, tại cấp Tốt xác thực có thể xưng vương xưng bá ~" Trần Diêu cười lắc đầu nói: "Nhưng đáng tiếc, ngươi gặp ta... !"

"Vào!"

Trần Diêu vừa dứt lời, đột nhiên liền một bước đạp xuống, toàn bộ người bay nhanh chạy đi, trực tiếp hướng cái kia Vương An phóng đi.

"Đạp!"

Vương An còn chưa kịp phản ứng, Trần Diêu cái kia ngó càn ăn đòn mặt cũng đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, hầu như cùng hắn chỉ có một tấc không đến khoảng cách, sợ tới mức cái kia Vương An liền tiếp lui về phía sau, suýt nữa đụng vào bên lồi đài góc.

"Đến đây đi, thử bắt được ta đi!"

Trần Diêu mỉm cười, toàn thân không thấy một tia tiên năng, kiêu ngạo hướng Vương An ngoắc ngón tay, chậm đợi đối phương đến công.

"... Ngươi muốn chết!"

Vương An tức giận không thôi, đột nhiên tiến lên, một quyền oanh ra, thẳng đến Trần Diêu khuôn mặt, quyền trong mang lửa, thập phần chói mắt, nhiệt lực bức người.

"Bá "

Trần Diêu một cái nghiêng người, theo quyền bên cạnh hiện lên, sau đó trở tay đẩy, vẫn như cũ không dùng một tia tiên năng, rồi lại dùng bàn tay sinh sôi đem Vương An đỡ lên sau lưng, một cái lao đảo, suýt nữa ngã xuống đất.

"Cái này... Đây là cái gì quái lực? ! !"

Trần Diêu một lần nữa đứng lại, tận lực đã ẩn tàng tiên năng, quyết định chủ ý một trận chiến này tuyệt không sử dụng đan điền lực lượng, tiếp tục động đến ngón tay, làm cho Vương An đến công.

"Song quyền thì như thế nào! !"

Vương An trở lại tới đây, song quyền oanh ra, đem Trần Diêu đầu kẹp ở trong đó, làm cho Trần Diêu tránh cũng không thể tránh.

Nhưng mà người sau vẫn là khẽ cười một tiếng, rõ ràng làm ra kinh người không thôi cử động:

"Đông "

Một tiếng trầm đục, Trần Diêu rõ ràng trực tiếp nằm ngã xuống đất, né qua Vương An một quyền đồng thời, còn hai chân một trợn lẩn, đem xông về phía trước đến Vương An trợn lẩn một cái ngã gục.

"Ai yêu!"

Cái kia Vương An nằm rạp trên mặt đất, trên mặt nóng rất đau, hấn như thế nào đều không thể tin, một cái rõ ràng không có sử dụng tiên năng người, thể thuật rõ ràng có thể mạnh mẽ đến cùng dùng tiên năng bản thân chống lại, thậm chí còn hơn một chút tình trạng.

"Cái này tên tiểu quỷ đến tột cùng là lai lịch gì? ! Tại sao lại có đáng sợ như thế khí lực? ? Bực này tốc độ, phản ứng lực lượng, lực lượng, quả thực chính là một cái yêu quái!"

"Nhảy "

Bên kia, Trần Diêu dứt khoát theo mà một cái, toàn bộ người nữ nhân dựa vào trên mặt đất, nhìn xem Vương An chậm rãi đứng dậy, tiếp tục động đến ngón tay nói:

"Có phải hay không rất muốn biết, của ta thể thuật vì sao mạnh như vậy? ?"

Trần Diêu trong mắt lập lòe tinh nghịch thần sắc, nhếch miệng cười nói: "Chỉ cần ngươi có thể đánh đến ta một cái, ta sẽ nói cho ngươi biết bí mật của ta... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161:: Tấn chức pháo cấp

"Có phải hay không rất muốn biết, của ta thể thuật vì sao mạnh như vậy? Chỉ cần ngươi có thể đánh đến ta một cái, ta sẽ nói cho ngươi biết bí mật của ta ~ "

Trần Diêu một cái "Mỹ nhân Khảo", nằm ngang tại lồi đài trên mặt đất, khiêu khích nhìn xem thật vất vả đứng dậy Vương An, động đến ngón tay, bộ dáng kia làm cho người ta nhìn qua liền nghiêng răng ngựa, cần ăn đòn cực kỳ khủng khiếp.

"Cái này thể thuật, thật coi là muốn nghịch thiên!"

Vương An trong lòng đến lúc này thời điểm rốt cuộc có chút dao động đứng lên, nhìn trước mắt cái này làm cho người ghét người thiếu niên, vô luận như thế nào nhìn, đều không thể tin được, kia thể thuật lại có thể biết mạnh như thế hung hãn, quả thực vượt qua lẽ thường.

"Ngươi là Luyện Cốt tam giai, nếu như ta không có suy đoán sai lầm lời nói, lực lượng của ngươi trình độ ước chừng.. Ừ..." Trần Diêu như là xem thấu Vương An tâm tư tựa như, tiếp tục mở miệng nói: "Ước chừng vừa dễ dàng đánh thùng hơn tác dày phiến đá, nếu như hơn nữa tiên năng mà nói, ước chừng có thể nhẹ nhõm giờ lên một cái trầm trọng Đồng Đình đi?"

Vương An dờ dẫm nhẹ gât đầu, quả nhiên {bịđược} Trần Diêu nói trúng.

"Mà ta đây? Lực lượng của ta sẽ có bao nhiêu mạnh mẽ? Ngươi thật sự có cẩn thận nghĩ tới sao? ?"

"Ngươi..."

Vương An trong lòng đã sinh ra một tia sợ hãi, thiếu niên ở trước mắt coi như ác ma, những câu xuyên thủng trong lòng mình suy nghĩ, đã đem thực lực của mình động vào như thể chỉ thấu, thoát nhìn tựa hồ biết rõ bất cứ chuyện gì tựa như, làm cho người ta không thể không sinh ra sợ hãi.

"Chích "

Trên thực tế, tại lên lời dài thời điểm, Trần Diêu cũng đã vận dụng thần mộc chi đồng, cẩn thận dò xét qua Vương An các hạng trị số:

"Lực lượng 34, nhanh nhẹn 28, thể lực 27, tiên năng 20, kỳ thật coi như là thật tốt tu sĩ."

Luyện Cốt tam giai, tại hàn thanh môn bên trong, ước chừng tương đương với trung phẩm trung hạ bồi tiêu chuẩn, tại đây Thiên Nguyên đấu kỹ tràng cấp Tốt trên chiến trường, tuyệt đối có thể tính là cường giả.

Nhưng là vì Thủy Mộc song tu, thêm trên có cực kỳ cường hãn Yêu Năng, Trần Diêu thủy tượng cùng mộc tượng tu hành cấp bậc tuy rằng bất quá Luyện Cốt cấp hai mà thôi, nhưng thể thuật rồi lại sớm đã đã vượt qua cái này chờ một chút giai tu sĩ, hầu như có thể xưng là là quái vật.

"Nếu như vừa lên đến liền triển lộ tiên năng, không chỉ có gặp trước thời gian bại lộ thực lực của mình hạn mức cao nhất, hơn nữa đối mặt cao bản thân nhất giai đối thủ, cũng không thấy được sẽ chiếm đến quá nhiều tiện nghi."

Trần Diêu trong lòng sớm đã đánh tốt rồi bàn tính, cuộc chiến đấu này muốn lấy thắng, trước hết dao động cái này cường địch tâm thần, mê hoặc kia phán đoán, làm cho hắn không cách nào thấy rõ thực lực chân chính của mình bao nhiêu, sau đó thừa cơ một lần hành động đem đánh tan.

"Như vậy, dựa theo vừa rồi phán đoán, ngươi cho là ta tu hành cấp bậc, muốn tới cái gì cấp độ, mới sẽ có được như thế làm cho người ta sợ hãi thể thuật đây?"

Trần Diêu tiếp tục nói hướng dẫn Vương An, quả nhiên không xuất ra kia sở liệu, người sau làm sơ suy nghĩ, sau đó đột nhiên như là hoàn toàn tỉnh ngộ bình thường, một đôi mắt trợn thật lớn, ngây ngốc nhìn xem Trần Diêu, khẽ nhếch miệng, một câu đều nói không nên lời.

"Chẳng lẽ... Với cái gia hỏa này cấp bậc đã từ lúc ta phía trên, đầu là khinh thường tại dùng tiên năng cùng ta đấu mà thôi? !"

Vương An hoàn toàn bị Trần Diêu cho hướng dẫn chạy chuyển lệch, đối với Trần Diêu thực lực đoán được phát hiện ra thật lớn sai số, khuôn mặt trên tràn ngập sợ hãi, trong nháy mắt cũng đã ý chí chiến đấu đều không có.

"Hặc hặc, biết đáp án, nên làm ra lựa chọn thích hợp nhất."

Trần Diêu biết rõ đối phương đã trúng mà tính, tiếp tục ra vẻ cao thâm nói: "Hiện tại, trận đấu mới chính thức bắt đầu... !"

"Hô!"

Trần Diêu nhẹ nhàng thúc giục đan điền, một cổ màu lam nhạt tiên năng hơi hơi nhộn nhạo mà ra. Tuy rằng bất quá Luyện Cốt cấp hai, nhưng bởi vì cho tới nay Tiên Duyên không ngừng, Trần Diêu tiên năng đã có 28 điểm, tại Vương An phía trên, cái này tiên năng tuy rằng mỏng, rồi lại hiển nhiên so với Vương An cường đại hơn rất nhiều.

"Ba thành." Trần Diêu đứng dậy, duỗi ra ba ngón tay nói: "Ta chỉ cần sử dụng ra ba thành công lực, liền đầy đủ đem ngươi đánh bại... !"

"Cái này... !"

Vương An đã đi tới bên bờ biên giới sắp sụp đổ, thiếu niên ở trước mắt trong nháy mắt hóa thân thành ác ma, trong mắt hắn liền là tử vong biểu tượng.

Bất quá ba thành công lực, tiên năng cũng đã hơn mình xa, thiếu niên này thực lực chân thật bao nhiêu, Vương An đã không dám tưởng tượng.

"Ta... Ta..."

Đối mặt Trần Diêu lời nói, Vương An đã hoàn toàn không biết nên như thế nào đáp lại, một thân lệ khí trong nháy mắt tiêu tán, tiên năng cũng phai nhạt xuống, có chút không biết làm sao đứng lên.

Mắc câu rồi!

Trần Diêu trong lòng mừng thầm, tuy rằng dù là song phương thật sự muốn xác thực đao thật đánh nhau, Trần Diêu cũng có tuyệt đối tin tưởng đem đối thủ này bắt lại.

Nhưng là trước kia Lương Phong sớm đã đã từng nói qua, dưới mắt cần gấp nhất chính là hai điểm: Một là rất nhanh thủ thắng tấn cấp, hai là tận lực bảo tồn thể lực.

Nếu như song phương thật sự mở ra tiên năng loạn đấu, tuy rằng Trần Diêu như cũ gặp là người thắng, nhưng không thể tránh khỏi hoặc nhiều hoặc ít gặp có một chút hao tổn.

Gần nhất ba ngày đến nay, Trần Diêu chiến đấu không ngừng, tuy rằng cơ bản đều là miểu sát thủ thắng, nhưng vì cam đoan cái kia một "Đạn" hiệu quả, Trần Diêu còn là bao nhiêu muốn dùng chút ít khí lực.

Như thế nào đánh tan đối phương tin tưởng, sau đó nhẹ nhàng bắn bay thủ thắng, nếu như Trần Diêu có thể thuận lợi làm được hai điểm này, đối với danh tiếng của hắn tăng lên sẽ có trợ giúp thật lớn.

Mà Trần Diêu lại vì sao phải làm như vậy đây? Đáp án rất đơn giản:

Trần Diêu đều muốn nịnh nọt Lương Phong.

"Thứ nhất có thể rất nhanh tấn công, càng sớm đi vào hạng thượng đẳng, mới càng sớm có cơ hội lấy được Duyệt Nhi tin tức. Thứ hai, hiện tại Lương Phong chính cao hứng, hết thấy dựa theo hắn bước đi đi, làm cho hắn lợi nhuận đủ tiền, thỏa mãn, mới có thể cùng ta xuất phát từ nội tâm đưa bụng. Đến lúc đó, liền có cơ hội thông qua hắn tới hỏi ra Duyệt Nhi manh mối!"

Trở lại trên lôi đài, Vương An đã triệt để đánh mất ý chí chiến đấu, nhưng toàn trường sôi trào người xem, lại làm cho hắn có cuối cùng một tia không thể bỏ qua tôn nghiêm.

"... Ách a a a ! ! !"

Vương An đẩy lên cuối cùng một tia đấu khí, đột nhiên hướng tiến lên đây, song quyền ánh lửa chớp động, hung hăng oanh hống Trần Diêu.

"Rất tốt."

Trần Diêu sắc mặt trầm xuống, đối với Vương An tìm đến lấy một cái có chút tán thưởng ánh mắt, nói khẽ: "Tâm chí diệt, hồn bất diệt, là đầu hán tử!"

"Chợt "

Nói qua, Trần Diêu cũng rất nhanh duỗi lên một cánh tay, một ngón tay uốn lượn, bắt đầu tụ lực, tiếp tục nói: "Ta sẽ cho ngươi thống khoái."

"A a a a ! ! !"

"Đồng!"

Tại toàn trường quần chúng trong mắt, cái kia Vương An coi như toàn thân mang lửa, điên cuồng hướng Trần Diêu phát khởi cuối cùng một công.

Mà Trần Diêu cũng cấp ra đầy đủ tôn trọng, không có trêu đùa tựa như trốn tránh, mà là cứng rắn khiêng roi xuống cái này hai quyền, tùy ý cái này nóng rực năm đám hung hăng nện tại chính mình đôi trên vai.

Cùng lúc đó, Trần Diêu quý kia mị bình thường cánh tay cũng đã duỗi ra, tại Vương An trên trán trùng trùng điệp điệp bắn ra một cái, đem người sau đánh bay ra ngoài, xa xa ngã xuống tại lôi đài bên ngoài.

"... Xoạt! ! ! !"

Cấp Tốt trận chiến thứ hai chấm dứt, Trần Diêu, thắng lợi đường kéo dài!

"Ngươi có phải hay không ngốc a ? !"

Một xuống lôi đài, Hồ Dịch tiến lên lao đại mắt hứng đối với Trần Diêu liền phát khởi tính khí, tức giận nói: "Cuối cùng một cái vì sao không né? Vì sao phải cố ý {bịđuộc} hắn đánh trúng? ? Tuy rằng thân thể ngươi tổ chất giống như quái vật, nhưng như vậy bị đánh trúng hai quyền, không bị thương cũng phải đau ba ngày đi? ?"

"Bởi vì ta kính hắn là đầu hán tử ~ "

Trần Diêu chẳng hề để ý xoay người ly khai, một đường hướng đám khán giả chào hỏi, hướng thụ lấy toàn trường tiếng hoan hô như sấm động, chậm rãi đi ra trận quán.

"Thật là một cái nắm lấy bất định quái nhân!"

Hồ Dịch tức giận nhìn thoáng qua Trần Diêu, lại quay đầu lại nhìn thoáng qua dưới lôi đài như trước nằm ngã xuống đất Vương An, dậm chân mới bước nhanh đuổi kịp.

"Trần Diêu... Cảm ơn ngươi..."

Nhìn xem Trần Diêu ly khai bóng lưng, Vương An hai mắt dần dần bắt đầu mơ hồ, nhẹ giọng cười cười, triệt để ngắt đi.

Ngày kế tiếp.

"Rắc rắc "

"Ha ha ~ thiếu nợ ~ ~ "

Trần Diêu sáng sớm tỉnh lại, mở cửa phòng ngáp một cái, vừa muốn đi tìm Giang Ba cùng Hồ Dịch, cùng nhau đi tới chiến đấu trận quán tham gia hôm nay trận đấu. Nhưng phòng cửa vừa mở ra, hắn đã cảm thấy có chút không đúng.

"Trần Diêu! Là Trần Diêu!"

"Trần Diêu tỉnh! Hắn quả nhiên ở chỗ này! ! !"

"A a a Trần Diêu a! ! Ta là của ngươi cầm giữ độn a! ! !"

Tại Trần Diêu ngoài cửa phòng, chẳng biết lúc nào tụ tập nổi lên một đồng lớn người hâm mộ, vừa thấy Trần Diêu đi ra ngoài, lập tức nhào tới, đem Trần Diêu vây quanh cái chặt như nêm cối.

"Ai yêu, chư vị, cảm tạ chư vị, hắc hắc, cảm tạ chư vị ~"

Trần Diêu xin lỗi gãi gãi đầu, cười cùng mọi người thờ dài phát tay, rồi lại như thế nào cũng đào thoát không xuất ra cái này "Vòng vây".

"Trần Diêu! Ta lấy đã đến nhà ta tổ truyền Kim Sang Dược! Ngày hôm qua trong trận đấu ngươi hai vai bị thương, xoa thuốc này mỡ, tuyệt đối thuốc đến bệnh trừ!"

"Không thích nghe hắn Trần Diêu! Ta chạy một lượt Ứng thành sở hữu hiệu thuốc, làm cho tốt nhất đại phu không mở ra đơn thuốc, tin tưởng ta, theo phương này con uống ba ngày, cái gì đau xót Tất cả đều không còn rồi! Ngươi xem, ngay cả ta được đều cho ngươi nắm chắc rồi!"

"Không cần để ý bọn hắn! Nhà ta là nhiều thế hệ tổ truyền Lão Trung Y, thương thế của ngươi cho ta xem nhìn, không cần ba ngày, hai ngày có thể tốt! !"

"..."

Tiếng động lớn náo bên trong, Trần Diêu cuối cùng đã minh bạch ngọn nguồn:

Nguyên lai hôm qua trong trận đấu, bản thân cố ý bị thương hành vi, {bịđược} đám fans hâm mộ nhìn tại trong mắt. Không ít người tổn không ít công phu, tại đây ngoài cửa phòng chờ hồi lâu, liền là muốn {vì:là} Trần Diêu chữa thương đi đau nhức.

"Đại gia, các ngươi..."

Cảm nhận được cái này ấm áp, luôn luôn đến cả lo phát phờ Trần Diêu, rõ ràng cũng có chút xúc động, chớp mũi đau xót, hốc mắt đều có chút ướt át.

Nhìn xem mọi người nóng bóng ánh mắt, chân tình quan tâm, Trần Diêu không được gạt đầu cảm tạ, nói không biết bao nhiêu lần, cuối cùng đem bả vai đều lộ ra cho mọi người thấy qua, mới rút cuộc làm cho đại gia tin tưởng, thương thế của hắn đã toàn bộ tốt rồi.

Đã có rất mạnh Yêu Năng bên người, Trần Diêu thân thể sự khôi phục sức khỏe có thể nói là đã đến yêu quái cấp bậc, chỉ cần không phải cái gì nội tạng toàn bộ hủy, tay chân bẻ gãy trọng thương, chỉ cần hắn lẳng lặng ngồi xuống một đêm, dùng Yêu Năng xử lý, có thể khôi phục như lúc ban đầu.

"Thiên Nguyên đấu kỹ trảng danh vọng lại bỏ thêm 150 điểm, tổng số đã có 180 điểm nhiều, tăng thêm cấp Tốt đỉnh {các loại:chờ} bình xét cấp bậc." Trần Diêu trong lòng nghĩ thầm: "Nguyên lai nhận nhiều người người yêu mến, là nhanh như vậy vui cười một sự kiện!"

Hơn nữa người khác không biết, hệ thống cũng bởi vì Trần Diêu thắng liên tiếp, mà cấp ra 35 điểm kinh nghiệm ban thưởng, càng làm cho Trần Diêu trong bụng nở hoa.

Tạ ơn mọi người, Trần Diêu tin tưởng tràn đầy, tiếp tục một ngày chiến đấu.

Đi vào cấp Tốt hạng thượng đẳng đấu kỹ trảng, tuy rằng thực lực của đối thủ lại lên một cái bậc thang, nhưng Trần Diêu cùng Giang Ba thực lực sớm đã vượt qua cấp Tốt tiêu chuẩn, vẫn là thắng liên tiếp liên tiếp, buổi sáng buổi chiều hai cuộc tranh tài, Đạn Chi Trần Diêu, Diêu Phiến Giang Ba, tiếp tục thủ thắng, đi vào Thiên Nguyên đấu kỹ trảng tổng chiến tích biến thành 7 thắng 0 công, trực tiếp tấn cấp pháo cấp!

Liên tục thủ thắng, làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba thanh danh tiến thêm một bước tăng vọt, tại đấu kỹ trảng Đông Nam góc đã có phần có danh tiếng, nguyên bản cư trú phòng sớm được chen lấn chặt như nêm cối. Hai người không thể không tiền một lần nữa thuê hai gian phòng con, như làm trộm tránh thoát tất cả mọi người chú ý, mới có thời gian có thể nghỉ ngơi.

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba quét sạch Đông Nam góc cấp Tốt đấu trường thời điểm, pháo cấp tin tức lan can chỗ, một gã đang mặc áo đen người, chính nhìn xem Trần Diêu cùng Giang Ba tấn chức pháo cấp trên diện rộng áp-phích như có điều suy nghĩ.

"Hừ hừ..."

Không biết qua bao lâu, người này mới chậm rãi quay người rời đi, theo hắn xuất hiện đến hắn biến mất, toàn bộ phi thường náo nhiệt tin tức trong vùng, rõ ràng không ai chú ý tới người này thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162:: Tục ước

Tiến vào Thiên Nguyên đấu kỹ tràng ngày thứ tư, đêm.

"Ha ha ~ thiếu nợ ~ "

Xa hoa phòng ở trong, Trần Diêu đang tại mở rộng bắt tay vào làm cánh tay, lớn tiếng ngáp.

Bốn ngày ở trong, liên tục tham gia bảy cuộc chiến đấu, bảy chiến toàn thắng, Trần Diêu khí thế như cầu vồng, dẫn tới toàn bộ đấu kỹ tràng Đông Nam góc một mảnh sôi trào, vô số quần chúng đã trở thành Trần Diêu náo tào phần, khiến cho hắn và Giang Ba không thể không thay đổi lúc giữa phòng ở, mới xem như tránh thoát đám fans hâm mộ "Đuổi giết".

Bất quá ngay cả liên tiếp chiến đấu xuống, không nói chiến đấu bản thân hao phí khí lực, chính là ứng phó người hâm mộ, điền các loại văn bản tài liệu bán khai, ra vào trận quán, kích động bầu không khí, đều hao phí Trần Diêu đại lượng tinh lực.

Tăng thêm đêm qua vì điều trị {bịđộc} Vương An đã thương bả vai, Trần Diêu lại là trắng đêm không ngủ ngồi xuống tu hành, tinh thần cùng thân thể đều có chút mỏi mệt, cả ngày đều có điểm buồn ngủ, không được ngáp.

"Như thế nào đây? Trần Diêu huynh đệ, có nguyện ý hay không tục ước?"

Trần Diêu trước mặt, Lương Phong chính ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt chức nghiệp hóa đáng tươi cười, vui vẻ tràn đầy nhìn xem Trần Diêu cùng Giang Ba hai người, hữu hảo phát ra muốn ước hẹn.

"Tục ước, ừ. . ."

Trần Diêu thoáng suy tư một phen, mở miệng nói: "Nhưng là trước kia người không phải nói, đối với thực lực của chúng ta phán đoán, đến pháo cấp không có vấn đề, lại hướng lên cũng khó mà nói rồi sao? Vì sao còn muốn cùng chúng ta tục ước? "

"Ha ha, Trần Diêu huynh đệ dễ nhớ tính." Lương Phong cười nói: "Không sai, lần này lòng tin của ta không bằng lúc trước đủ, mặc dù đang đối mặt Vương An thời điểm, Trần Diêu huynh đệ lợi dụng tiên năng với tư cách đe dọa, triển lộ đi một tí tiên năng trụ cột. Nhưng mà trong chiến đấu, ta còn chưa bao giờ thấy qua nhị vị sử dụng tiên năng."

"Pháo cấp, cùng lúc trước bình cấp cấp Tốt hoàn toàn bất đồng, là Thiên Nguyên đấu kỹ tràng Đấu Giả thực lực trình độ một lớn đường ranh giới, đến một lần ta không cách nào phán đoán các người toàn thịnh chiến lực cuối cùng bao nhiêu, có thể tại pháo cấp đi thật xa. Thứ hai pháo cấp cao thủ rất nhiều, có trình độ có cổ tay binh phân sư cũng số lượng cũng không ít, có thể cung cấp ta tuyên truyền tạo thế thao tác chỗ trống cũng thập phần có hạn."

"Vi vậy." Nói qua, Lương Phong thu hồi đáng tươi cười, duỗi ra hai ngón tay tại Trần Diêu trước mặt lung lay, tiếp tục nói: "Vi vậy lần này tục ước, của ta này thành gấp giảm bớt, chỉ cần các người trả giá tiền thưởng hai thành là được."

"Hai thành, nghe rất có ** lực lượng." Trần Diêu gật đầu nói: "Tạo thế không tạo thế chúng ta không thêm đề ý, chỉ cần Lương Phong lão huynh dựa theo ý của mình đi làm là được rồi, chúng ta sẽ không hỏi đến."

"Điều huynh ý tứ liền là ý của ta." Giang Ba ở một bên nhẹ lay động quạt xếp, khẽ gật đầu nói.

"Rất tốt, như vậy chúng ta liền lập tức tục ước đi!"

Lại là một phen văn bản tài liệu ký tên thao tác sau đó, tục ước hợp đồng cùng tân chức pháo cấp thủ tục đều làm tốt rồi, ba người vừa định thảo luận mấy thứ gì đó, cửa phòng lại bị gõ.

"Chư vị tốt, Đấu Giả Trần Diêu, Đấu Giả Giang Ba."

Một gã tuổi trẻ nữ tử đi vào trong phòng, mỉm cười đi vào Trần Diêu cùng Giang Ba bên người, đem hai trương đăng ký bệ ngoài đưa tới hai trong tay người, tiếp tục nói: "Đây là nhị vị tại pháo cấp trận đấu đăng ký bệ ngoài, mời căn cứ cá nhân cần muốn tiến hành điền, xin không cần vượt qua ba ngày chuẩn bị kỳ a ~ "

"Hặc hặc, yên tâm ~ " Trần Diêu cười nói: "Chúng ta ngày mai sẽ dự thi, buổi sáng một trận buổi chiều một trận, quy củ không thay đổi!"

"Chờ một chốc."

Trần Diêu cùng Giang Ba vừa định điền bản khai, lại bị Lương Phong cho một chút ngăn cản.

Ý bảo nữ tử nên rời đi trước sau đó, Lương Phong mở miệng nói: "Ta biết rõ nhị vị thực lực mạnh mẽ, bình thường đối thủ không để vào mắt. Nhưng mà chính như ta lúc trước theo như lời, pháo cấp chiến đấu, cùng lúc trước chiến đấu hoàn toàn bất đồng, không có đơn giản như vậy."

"Các lão đại sẽ không biết sao? ? Không phải là tu sĩ khắp nơi, tiên năng tác chiến đi!"

Gian phòng một góc, Hồ Dịch nghe không nổi nữa, vài bước đi lên trước đến xen vào nói: "Ta hai vị này lão đại, tiên năng thực lực mạnh mẽ vô cùng, yên tâm yên tâm!"

"Ha ha, ta tự nhiên biết rõ nhị vị tiên năng thực lực không phải là dùng để trưng cho đẹp, nhưng mà, như trước không có đơn giản như vậy."

Lương Phong ra vẻ thần bí giống như lúc đầu, đáp lại nói: "Nói như vậy, các người cũng biết, Thiên Nguyên đấu kỹ trảng dựa theo khu vị trí, chia làm Đông Nam, Tây Nam, Đông Bắc, Tây Bắc tứ giác, sau đó hồn cấp ở trong khu vực, lại được xưng là khu trung tâm, tổng cộng chia làm năm khối đi?"

Đạt được ba người khẳng định trả lời thuyết phục về sau, Lương Phong tiếp tục nói: "Mà tại chúng ta bình phân sư giữa, còn có một cái khác phân chia phương pháp."

"Lấy pháo cấp {vì là} giới, pháo cấp bên ngoài, xưng là bên ngoài đấu kỹ trảng, tiến hành so đấu phần lớn đấu hợp lại thể thuật, từng quyền đến thịt, quần chúng rải rác. Mà cái này pháo cấp ở trong khu vực. . ."

Nói qua, Lương Phong thò tay tại một trương đấu kỹ trảng địa đồ pháo cấp tường vây chỗ vẽ lên một cái vòng lớn, sau đó ngón tay ở đằng kia chính giữa khu vực chỉ một cái, tiếp tục nói: "Tức thì được xưng là trong đấu kỹ trảng!"

"Bên ngoài đấu kỹ trảng, trong đấu kỹ trảng?" Trần Diêu không cho là đúng lúc đầu, bật cười nói ra một câu ai cũng nghe không hiểu mà nói: "Thật là một cái trong hai lời nói."

"Trong đấu kỹ trảng ở trong, Đấu Giả hầu như tất cả đều là tu sĩ, nếu như không phải là tu sĩ, chính là thể thuật cực kỳ cường hãn yêu ma." Lương Phong không để ý đến Trần Diêu nôn rãnh, tiếp tục nói: "Dựa theo chúng ta lời nói: Trong đấu kỹ trảng không kẻ yếu."

"Trong đấu kỹ trảng không kẻ yếu. . ."

Giang Ba lập lại một lần Lương Phong lời nói, như có điều suy nghĩ gật đầu nói: "Có thể xâm nhập trong đấu kỹ trảng đấy, đều là nhân trung chi hổ lang, thực lực đáng sợ, hơn nữa không ít người đều là đến nơi này pháo cấp trở lên, mới sẽ bắt đầu chính thức sử dụng tiên năng tác chiến, mọi người thực lực chân thật cũng giờ mới bắt đầu triển lộ."

"Còn có thật nhiều giống ta cùng Diêu huynh giống nhau Đấu Giả, có lẽ cũng chỉ là đem pháo cấp làm làm một cái không thể không trải qua cánh cửa đối đãi, thực lực chân thật có lẽ tại phía xa pháo cấp phía trên cũng chưa biết chừng. Trong đấu kỹ trảng không kẻ yếu, ta có chút minh bạch ý tứ của người."

"Đã minh bạch là tốt rồi." Lương Phong nói: "Vì vậy ta khuyên nhị vị trước không nên gấp gấp lấp bên ngoài tham gia trận đấu, tốt nhất trước nhìn mấy cuộc tranh tài, xác định một cái phụ cận thực lực của đối thủ, lại quyết định khi nào chỗ nào, như thế nào dự thi so sánh ổn thỏa."

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày kế tiếp sáng sớm, Trần Diêu cùng Giang Ba sớm rời giường, cầm lấy hai trương Hồ Dịch suốt đêm xếp hàng mới mua được vẽ vào cửa, tiến đến quan sát một trận pháo cấp trận đấu.

Trận đấu này giao đấu song phương, theo thứ tự là pháo cấp tân đội, cùng với pháo cấp quý đội, tuy rằng đều là pháo cấp hạ du thực lực, nhưng cùng Trần Diêu cùng Giang Ba trước mắt cho điểm thập phần gần, lại vừa lúc ở hai người sở chiếm cứ đấu kỹ trảng phụ cận, rất có thể sẽ ở một ngày thành làm đối thủ.

"Cố gắng lên! Cố gắng lên! Cố gắng lên!"

Pháo cấp đấu kỹ trảng bên trong, kín người hết chỗ, cùng bình cấp cùng cấp Tốt bất đồng, nơi đây trận đấu hầu như buổi diễn đều thập phần đặc sắc. Đấu Giả thực lực nước lên thì thuyền lên, giá vé cũng cao không hợp thói thường, nhưng vẫn như cũ hấp dẫn vô số quần chúng chạy theo như vịt, đi vào trận trong quán đang xem cuộc chiến.

"A..., khí này không khí xác thực bất đồng."

Một bước vào bàn trong quán, Trần Diêu liền cảm nhận được cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng bầu không khí.

Nơi đây đám khán giả tuy rằng cũng phần lớn đang điên cuồng hò hét, {vì là} mình thích Đấu Giả cố gắng lên trợ uy, nhưng mà chính thể bầu không khí so với bình cấp cùng cấp Tốt muốn thu liễm không ít.

Không biết có phải hay không bởi vì giá vé cao, vì vậy quần chúng cấp độ cũng cao, trận trong quán quần chúng rất ít đứng dậy liều lĩnh gào rú, ngược lại có không ít người đều thần sắc khẩn trương, tự hồ sợ mình thích Đấu Giả một cái không cẩn thận liền sẽ bị thua.

"Phanh phanh", "Oanh!"

Trên lôi đài, hai gã Đấu Giả đang tại đấu pháp, hai người đều sử dụng ra tất cả vốn liếng, đều là một thân tiên năng mặc giáp trụ, đánh đấu đặc sắc lộ ra, thỉnh thoảng sử dụng ra các loại mới nghe lần đầu tuyệt học, thậm chí còn có chính mình dành riêng vũ khí, đánh chính là trên lôi đài vàng sáng bốn hiện, hoa lệ dị thường.

"Vù vù vù "

Tiên năng bắt đầu khởi động, tràn đầy mà ra, Trần Diêu mắt sắc, thoáng cái liền thấy được lôi đài bốn phía nhộn nhạo một tầng nhàn nhạt tiên năng bình chướng, chính đang ngăn trở tiên năng tiết ra ngoài, để tránh tổn thương đến người vô tội.

"Hai người này thực lực trình độ, nên đã cùng hàn thanh môn mật cung cao thủ tương đối rồi."

Nhìn ra ngoài một hồi sau đó, Giang Ba cấp ra kết luận, Trần Diêu cũng là khẽ gật đầu biểu thị nhận thức, mở miệng nói: "Nếu như là Tô Hiến Dũng hoặc là Quách Diễm đến chiến mà nói, có lẽ cũng chỉ có thể đi đến một bước này mà thôi."

Một cuộc chiến đấu song phương kịch đấu hồi lâu, mới rút cuộc phân ra thắng bại, pháo cấp tân {các loại chò} Đấu Giả thủ thắng, toàn trường tiếng hoan hô như sấm động, người thắng đám fans hâm mộ hô to không thôi, kẻ bại cầm giữ độn đám thì là ủ rũ. Cái kia thần thái cùng tâm tình biến hóa, cùng nguyên bản trong thế giới thể dục trận đấu thập phần tương tự, hiển nhiên đã làm cho đám khán giả đầu nhập vào rất nhiều cảm giác, không hề chỉ là đơn thuần thưởng thức biểu diễn.

"Nếu như chỉ là bậc này trình độ mà nói, ta và ngươi vượt qua kiểm tra, vấn đề không lớn."

Nhìn xem trên lôi đài người thắng thở hồng hộc, tại chính mình quân sư dưới sự trợ giúp khẩn cấp xử lý miệng vết thương tình cảnh, Giang Ba tổng kết trần từ nói.

"Không sai, nhưng không biết trở lên đi một ít, thực lực lại sẽ như thế nào đây."

Trần Diêu trong lòng mơ hồ đã có vẻ mong đợi, đi vào Thiên Nguyên đấu kỹ tràng sau đó, hắn vẫn luôn không gặp được qua cường địch. Cuộc tranh tài này xem đã, cơ bản có thể xác định, pháo cấp tiêu chuẩn, đối với trước mắt thực lực của hắn mà nói, đã coi như là có chỗ khiêu chiến.

"Đi thôi, tình huống đại khái hiểu được, chúng ta lại đi nghiên cứu một cái đối chiến bề ngoài, nhìn xem có hay không pháo cấp đẳng cấp cao trận đấu hãy nhìn đi!"

Thừa dịp đám khán giả cũng còn không có lý khai trận quán đương lúc, Trần Diêu cùng Giang Ba đi đầu một bước đi ra đấu kỹ tràng, còn chưa đi ra hai bước, đã bị một thanh âm cho gọi lại.

"Lão! Lớn! Đám! Không! Muốn! Đi! !"

"Đồng đồng đồng tùng tùng "

Trần Diêu nhìn lại, chỉ thấy Hồ Dịch chính ra sức di chuyển có chút thô béo hai chân, rất nhanh hướng bản thân chạy tới, một tay còn trên không trung không ngừng vung vẩy, trong tay tựa hồ chính nắm chặt cái gì.

"Mau mau nhanh! Nhanh đi theo ta!"

Đi vào bên cạnh hai người, Hồ Dịch không nói lời gì liền một tay lấy hai người đạo bào một góc bắt lấy, sau đó mang theo hai người hướng cái khác đấu kỹ tràng chạy tới.

"Làm sao vậy làm sao vậy? Như thế nào đột nhiên như vậy dừng cảm? ? Chẳng lẽ là chứng kiến cái nào ở chỗ này công tác cô nương xinh đẹp, muốn chúng ta hỗ trợ đuổi theo? ?"

"Ngươi cho rằng ta là ngươi a, nhỏ sắc quý!"

Đối mặt Trần Diêu nôn rãnh, Hồ Dịch tức giận trừng người phía trước liếc, một bên tiếp tục chạy trốn, một bên đem trong tay hai tấm vé vào cửa kín đáo đưa cho hai người.

"Bên kia đang tiến hành một cuộc chiến đấu, các ngươi nhất định phải đi xem!"

"A?"

Nhìn thoáng qua trong tay vé vào cửa, Trần Diêu cũng có chút hứng thú, hỏi vội: "Một cuộc chiến đấu? Song phương phân biệt là cấp bậc gì? ?"

"Đạp "

Hồ Dịch đột nhiên dừng bước, dẫn tới sau lưng hai người suýt nữa đụng vào trên người hắn, tại Trần Diêu tức giận tiếng mắng trong nghiêm mặt nói: "Một bên là pháo cấp bình đẳng, bên kia là pháo cấp át đẳng. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163:: Có có điểm ý tứ

Thiên Nguyên đấu kỹ tràng, pháo cấp khu, đấu kỹ tràng lần đầu tiên 2998 số 1.

Trận quán ở trong, một trận pháo cấp đẳng cấp cao trận đấu đang tiến hành.

"Stop! Đánh chính là cái quái gì a! Liên các người còn cao tay đây! Nhanh đi xuống đi! ! !"

Trận đấu này vô cùng kỳ quái, cơ bản không còn chỗ ngồi pháo cấp trong trận đấu], lại có như vậy một cuộc tranh tài quân chúng rải rác.

Chỉ vịn vịn có vài tên quân chúng, hoặc là buồn ngủ, hoặc là chửi ầm lên, lớn tiếng biểu đạt lấy đối với trên trận đấu giả bất mãn.

"Đến đến đến, ngồi bên này!"

Trận đấu đã tiến hành đến một nửa, ba người lúc này mới từ trận quán bên ngoài chạy vào, tìm được vị trí của mình ngồi xuống.

Nếu có mắt sắc quân chúng có lẽ có thể phát hiện, trong ba người một gã dáng người hơi mập nam tử, tựa hồ ngay tại trong một giây lát lúc trước, vừa mới cất tiếng cười to một trận, sau đó điên rồi giống như được chạy ra ngoài, theo mặt khác muốn lối ra quân chúng trong tay quy ra tiền thu được hai tấm vé vào cửa, sau đó chạy ra đi, không thấy bóng dáng.

Lúc này, cái này người rồi lại mang về hai tên thiếu niên, không biết trong hồ lô đang bán thuốc gì.

"Các lão đại các lão đại, các người mau nhìn!"

Vừa mới ngồi vào chỗ của mình, Hồ Dịch liền thò tay chỉ vào chỗ giữa lối đài lớn tiếng nói: "Các người nhìn xem hai người này, bọn hắn rõ ràng chính là pháo cấp cao thủ? ? Thật sự làm cho người ta cười đến rụng răng! A ha ha ha ha ha!"

Hồ Dịch tiếng cười cũng không khiến cho những người khác bất mãn, bởi vì đại bộ phận quân chúng đều cho rằng Hồ Dịch nói không sai, nhao nhao gật đầu đồng ý.

Cũng có một số nhỏ quân chúng, chẳng biết tại sao đối với cái này không thú vị nặng nề trận đấu tựa hồ thập phần đề tâm, nhìn mùi ngon, hoàn toàn không để ý tới gặp người khác bất mãn.

"A. . . ?"

Thuận theo Hồ Dịch ngón tay phương hướng nhìn lại, Trần Diêu vừa nhìn thấy trên lối đài tình huống, cũng là sửng sò, qua hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, nói lầm bầm: "Cái này. . ."

"Ha ha ha ha! Các người nhìn nhìn động tác của bọn hắn, quả thực chậm cùng rùa biển tựa như! Tại đây {các loại chờ} thể thuật trình độ, tiên năng cường thịnh trở lại cũng không có hữu dụng á! Các lão đại khẳng định dễ dàng, từng phút đồng hồ đối phó!"

Hồ Dịch căn cứ cười to nói: "Theo ta thấy, không thích nghe cái kia cái gì Lương Phong đấy, còn là biện pháp cũ, bốn trận tấn cấp tốt rồi!"

"Cái này. . . Tại sao lại như thế? ?"

Giang Ba cũng là nhìn không ra, trên lối đài, hai gã Đấu Giả chính biểu lộ nghiêm túc đối chiến, tuy rằng có thể cảm nhận được tương đối không tầm thường tiên năng lưu động, nhưng mà động tác của hai người thông thả coi như làm cái pha quay chậm hiệu quả tựa như, từng chiêu từng thức cũng coi như vững chắc, nhưng bây giờ là chậm không hợp thói thường.

"Vì sao lại như vậy? ? Pháo cấp cấp thấp trận đấu chúng ta cũng nhìn, cho dù là cái kia cuộc tranh tài, tình cảnh cũng sẽ không như thế khó coi, song phương thể thuật trình độ cũng so với cái này cao hơn trên không ít a!"

"Giang Ba, ngươi lại nhìn kỹ một chút."

Giang Ba hoang mang không thôi, Trần Diêu nhưng là ngồi nghiêm chỉnh, một đôi mắt lông mi hơi nhũu, hết sức chăm chú nhìn xem trên lôi đài tình hình, nhẹ giọng nhắc nhở: "Đem tiên năng tập trung đến trên hai mắt, lại nhìn kỹ một chút động tác của bọn hắn."

"Tốt."

Giang Ba dựa theo Trần Diêu chỉ thị, hô một tiếng vận chuyển tiên năng, chờ tiên năng tập trung đến hai mắt sau đó, lại tập trung nhìn vào, trong nháy mắt biểu lộ đã xảy ra cực biến hóa lớn, ngồi yên tại chỗ.

"Quá. . . Quá là nhanh! ! !"

"Bá bá bá bá bá!"

Tại tiên năng ánh sáng nhạt chiếu rọi phía dưới, Trần Diêu cùng Giang Ba động thái thị lực trình độ lập tức lên nhiều cái bậc thang, lúc này lại đi nhìn cuộc so tài này, tình cảnh đã hoàn toàn bất đồng.

Chỉ thấy hai gã Đấu Giả động tác nhanh giống như tia chớp, tốc độ hầu như có thể cùng thân pháp ma quỷ Trần Diêu đánh đồng.

"Phanh phanh phanh phanh phanh phanh!"

Bất quá trong một giây lát công phu, hai người cũng đã lấy bất khả tư nghị tốc độ lẫn nhau chém giết hơn mười hiệp, mỗi một hiệp còn không chỉ một tuyến, đều là tuyến trong có tuyến, các loại tùy cơ ứng biến kỳ diệu biểu hiện, chiến pháp đa đoan, làm cho người ta thấy được hoa mắt, xem thế là đủ rồi.

"Lão, các lão đại, các ngươi. . ." Chứng kiến hai người biểu lộ biến hóa, Hồ Dịch có chút chần chờ, lại quay đầu lại nhìn nhìn trên lôi đài, như trước chỉ thấy hai cái hành động chậm chạp người so đấu, khó hiểu nói: "Các ngươi cuối cùng nhìn thấy gì? Vì cái gì đột nhiên trở nên nghiêm túc như vậy rồi hả? ? Cái này không phải là hai cái lão rùa biển tại đánh Thái Cực quyền sao? ?"

"Ngươi ngốc a!"

Trần Diêu dở khóc dở cười thò tay vỗ một cái Hồ Dịch não dural, lắc đầu nói: "Hai người này không phải là quá chậm, mà là quá là nhanh! Các ngươi thấy, bất quá là bọn hắn chiến đấu thời điểm, thân hình dừng lại lưu lại ở dưới tàn ảnh!"

"Cái này. . . !" Hồ Dịch chần động, cũng học Trần Diêu cùng Giang Ba bộ dạng hí mắt nhìn, nhưng bởi vì không có tiên năng, động tác là không có thấy rõ, dù mắt ngược lại là nạn đi ra mấy viên, không thể tưởng tượng nổi nói: "Thiệt hay giả? ? Không có như vậy thần đi! !"

"Cao thủ, tuyệt đối cao thủ. . . !"

Một bên, Giang Ba đã bị hai người biểu diễn cho rung động thật sâu rồi, không được lắc đầu nói: "Hai người này chiến lực, tối thiểu là hàn thanh môn thượng huyền, không, thậm chí có khả năng đã tiếp cận tinh đỉnh trình độ!"

"Ha ha, khả năng còn không dừng lại."

Trần Diêu lúc trước cùng Duyệt Nhi dặt tay tác chiến quá nhiều lần, biết rõ hàn thanh môn tinh đỉnh, thậm chí bách trận tinh đẳng thực lực bao nhiêu. Người trước mắt, chỉ là tốc độ cũng đã có thể cùng lấy tốc độ cùng bộ pháp tăng trưởng bản thân đánh đồng, hơn nữa hiển nhiên còn không có xuất ra toàn bộ thực lực. Nếu như hơn nữa tiên năng tăng thêm, chỉ sợ thực lực đã đã vượt qua Duyệt Nhi.

"Hồ Dịch, cái này hai trương phiếu vé mua thì tốt hơn." Trần Diêu không quay đầu lại, chỉ là thò tay đối với Hồ Dịch so với một cái ngón tay cái, tán thưởng nói: "Trận đấu này, quả nhiên có có điểm ý tứ. . . !"

"A. . . ? Ách? A, hắc hắc, ha ha ha. . ." Hồ Dịch thò tay gãi cái ót, cái kia biểu lộ cùng ti tiện loại cùng Trần Diêu "Bị coi thường" thời điểm quả thực giống như đúc, không biết có phải hay không cùng Trần Diêu lẫn lộn lâu rồi, cũng bị Trần Diêu "Não tàn quang sáng" cho lây nhiễm, ti tiện cười nói: "Chưa, không sai, ta, ta chính là vì làm cho các lão đại nhìn một trận cao cấp chiến đấu, mới cố ý mua cái này hai trương phiếu!"

"Liên ngươi có thể nói!"

Trần Diêu đối với Hồ Dịch liếc mắt, không để ý tới nữa người sau, tiếp tục chuyên tâm xem xem so tài.

"Oanh oanh oanh!"

Trên lôi đài, hai cái tốc độ nhanh làm cho người ta khiếp sợ Đấu Giả vẫn như cũ chẳng phân biệt được cao thấp, theo chiến đấu tiến hành, tốc độ của bọn hắn càng lúc càng nhanh, thậm chí làm cho Trần Diêu cảm thấy, đã đã vượt qua trình độ của chính mình, nếu quả thật cùng đối thủ như vậy giao chiến, chỉ sợ được sử dụng Huyền Tự Quyết, mới có thể thủ thắng rồi.

"Phanh!", "Vèo!"

Chiến đấu dần dần tiến nhập gay cấn giai đoạn, hai gã Đấu Giả cũng là hết sức chăm chú, chiêu số tầng tầng lớp lớp, sáo lộ khó phân phức tạp, nhìn

Giang Ba tán thưởng không thôi.

Trần Diêu mặc dù đối với tại võ học sáo lộ không có bất kỳ nghiên cứu, nhưng mà cũng có thể nhìn ra, hai người này nhất định là từ nhỏ liền chịu đựng cực kỳ nghiêm khắc huấn luyện, mới sẽ có được cường đại như thế ứng biến năng lực. Từng chiêu từng thức thiên biến vạn hóa, tùy thời đều tại thay đổi, nhưng mỗi một bước cũng đều làm thập phần vững chắc, động tác giãn ra tới vị trí, thậm chí mơ hồ có một tia mỹ cảm.

"Vù vù vù hô "

Theo hai người chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, song phương thân trên tuôn ra tiên năng cũng càng mãnh liệt đứng lên, tuy rằng cách lui dài bốn phía tiên năng bình chương, không đến mức {bịđược} tiên năng làm bị thương, nhưng khoảng cách lui dài khá gần đám khán giả, tựa hồ cũng đã cảm nhận được vẻ này khác uy áp, thậm chí có người đã bắt đầu hướng trận quán phía sau đi tới, ý đồ tránh né cái kia không nói ra được không thoải mái dễ chịu cảm giác.

"Thật sự là lợi hại, vô số chiêu số diễn biến, song phương đều tại gặp chiêu phá chiêu, không ngừng thay đổi bản thân chiến đấu mạch suy nghĩ, bức này kín đáo chiến đấu sáo lộ, chính là ta uy hiếp."

Trần Diêu trong lòng đã chờ mong lại có một tia bất an, nếu như pháo cấp, thậm chí pháo cấp trở lên đối thủ, đều có được như thế làm cho người ta sợ hãi nội tình mà nói, mình muốn tấn cấp, kéo dài thắng liên tiếp đường, chỉ sợ gặp khó càng thêm khó.

"Không đúng, có chút kỳ quái."

Nhìn một chút, Trần Diêu cảm giác, cảm thấy có mấy thứ gì đó không đúng, quay đầu lại nhìn thoáng qua Giang Ba, người sau tựa hồ cũng cảm nhận được khác thường, đồng dạng chính cau mày xem xem so tài, coi như ngực đề ép tảng đá tựa như, không nói ra được khó chịu.

"Chẳng lẽ. . ."

Đột nhiên, Trần Diêu bùng tỉnh đại ngộ, đôi chân mày nhướng lên, lại nhìn kỹ một hồi, xác định ý nghĩ của mình, mới nói khẽ với Giang Ba nói: "Giang Ba, ngươi có nhìn không ra?"

"Ừ." Giang Ba gật đầu nói: "Ta cũng phát hiện."

"Các lão đại, các ngươi lại phát hiện cái gì? ?"

Hồ Dịch nhìn lòng như lửa đốt, nhìn không ra trên lui dài ở trên diễn cái gì tiết mục, liền Trần Diêu cùng Giang Ba đối thoại đều nghe không hiểu, điều này làm cho hắn trăm móng vuốt cong tâm, rất khó chịu.

"Hai người này, thật sự là ác liệt." Giang Ba nói: "Rõ ràng tại đây sinh tử trên lui dài, diễn luyện chiêu số tựa như luyện tập đấu kỹ phương pháp, đây không phải cảm giác đám khán giả {lamlúc} hầu đùa nghịch đi!"

"Không sai." Trần Diêu đối với vẻ mặt mờ mịt Hồ Dịch giải thích nói: "Hai người này đánh chính là thập phần náo nhiệt, nhưng là từ chúng ta tiến đến bắt đầu đến bây giờ, không có sử dụng ra một chiêu sát chiêu."

"Không dùng sát chiêu? Cái này lại là có ý gì? ?" Hồ Dịch một trương trên mặt tròn như trước mờ mịt vô cùng, ngây ngốc nhìn xem Trần Diêu, {các loạichờ} người sau tiếp tục giải thích.

"Nói người ngốc người vẫn thật là ngốc cho ta xem." Trần Diêu cười nói: "Đơn giản mà nói, hai người này căn bản cũng không có tại trận đấu, mà là đang trên lui dài luyện tập sáo lộ đây!"

"Anh "

Ngay tại Trần Diêu hướng Hồ Dịch giải thích trên trận xảy ra chuyện gì thời điểm, đột nhiên một tiếng tiên năng bộc phát âm thanh truyền đến, Trần Diêu vội vàng nhìn lại, tình cảnh trước mắt lại một lần nữa làm cho hắn rung động không thôi:

Chỉ thấy một người trong đó trên thân tiên năng coi như đã có sinh mệnh bình thường, đột nhiên đột ngột chạy ra khỏi một ít khối, coi như một cái từ tiên năng tạo thành bàn tay không lồ, trên không trung mở ra năm ngón tay, sau đó một ngón tay uốn lượn, đi vào đối thủ trước mặt, hung hăng bắn đi ra!

"Tiên năng đạn chỉ!"

"Đông!"

Cái này một cái chỉ đạn xuống, tiên năng bốn phía, mạnh mẽ chấn động lớn bắt đầu khởi động, cũng chỉ có dưới trận tu sĩ đám mới có thể cảm thụ được.

Trận trong quán, phàm nhân đám khán giả như trước tại phản nản không thôi, có tiên năng trụ cột đám khán giả nhưng là mỗi cái đều bị chấn động rồi, vẻ mặt nghiêm túc bên trong, còn mang theo một tầng bất khả tư nghị thần thái.

"Diêu huynh. . .!"

"Ta thấy được!"

Không dùng Giang Ba nhắc nhở, Trần Diêu cũng đã biết rõ, trên trận hai người cái này xuất diễn, là chuyên môn làm cho mình nhìn đấy.

"Hò Dịch, mau nói cho ta biết!"

Trần Diêu quay đầu lại đi, một phát bắt được Hò Dịch vạt áo, lo lắng lớn tiếng hỏi: "Ngươi cho chúng ta mang đến hai tấm vé vào cửa, còn ngươi nữa bản thân ngay từ đầu cái kia tấm vé vào cửa, đều là từ đâu đến hay sao? !!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164:: Diễn trò cho ai nhìn

"Anh!"

Tại Trần Diêu trước mắt, bất khả tư nghị một màn đã xảy ra: Chỉ thấy hai cái đang lấy siêu cao tốc độ tác chiến tu sĩ, đột nhiên động tác trì trệ, một người trong đó toàn thân tiên năng tăng vọt, tạo thành một đường đẹp mắt ánh sáng, trên không trung biến hóa hình thái, rõ ràng biến thành một cái đại thụ!

Bàn tay này trên không trung rất nhanh cầm cái không quyền, sau đó một ngón tay uốn lượn, tại ngón tay cái trên hung hăng ngăn chặn, sau đó như là tụ lực tựa như đột nhiên bắn ra, hung mãnh kích đánh vào tên còn lại tiên năng phía trên.

"Đồng!"

Một kích này thế lớn lực lượng trăm, cách được thật xa cũng có thể cảm nhận được vẻ này tiên năng lực chấn động, làm cho lòng người sinh ra sợ.

"Hì... !"

Dưới một kích này đi, đã liền những cái kia lúc trước đối lập thi đấu song phương xỉ mũi coi thường, nhìn không tới hai người kinh người động tác thường dân đám, cũng là nhìn mắt choáng váng, mỗi cái từng từng mắt bất khả tư nghị nhìn xem trên lôi đài huyền diệu tình cảnh, trong lúc nhất thời có chút hoa mắt đứng lên.

"Một kích này, thật mạnh!"

Dưới lôi đài, trên khán đài những cái kia hiểu công việc đám khán giả, nhao nhao {vì:là} một kích này gõ nhịp trăm trở khen ngợi, tán thưởng không thôi.

Tại như thế siêu cao tốc độ đối công chiến phía dưới, đột nhiên một người sử dụng ra như thế làm cho người ta sợ hãi chiêu số, kia đối với tiên năng không chế chỉ tính tế tĩ mĩ, phản ứng chỉ mau lẹ, công kích chỉ chuẩn xác, cũng làm cho người xem thế là đủ rồi.

Mà lúc này trên khán đài, chỉ có trong lòng hai người đột nhiên dâng lên cực kỳ mãnh liệt bất an cảm giác.

"Diêu huynh, cái này..."

Giang Ba quay đầu lại nhìn về phía Trần Diêu, người sau sớm đã vẻ mặt nghiêm túc, chau mày, một bộ như lâm đại địch thần sắc.

"Ta thấy được!"

Trần Diêu trong lòng bất an cảm giác cực kỳ mãnh liệt, vô luận như thế nào nhìn, cái này trên lôi đài hai người lúc trước chiến đấu, cũng không quá đáng là một loại cực kỳ cao siêu chiến thuật diễn luyện mà thôi.

Mà tại quyết thắng thua thời khắc mấu chốt, một người trong đó đột nhiên dùng tiên năng sử dụng ra rồi" trong nháy mắt" một chiêu này, hiển nhiên là tại diễn trò cho trên khán đài Trần Diêu nhìn.

Hai cái Trần Diêu vốn không quen biết Đấu Giả, tại sao lại muốn làm như vậy một trận võ kịch lớn? Như thế nhọc lòng, không biết dùng bao nhiêu thủ đoạn, mới rút cuộc làm cho hai cái quen biết người tiến tới một trận trong trận đấu, lại vì sao phải cố ý diễn trò cho Trần Diêu nhìn? Mục đích của bọn hắn ở đâu? Chiêu thức ấy tiên năng đạ chỉ ý nghĩa vậy là cái gì? ?

Hơi trọng yếu hơn một chút là:

Bọn họ là như thế nào xác định, Trần Diêu sẽ đến nhìn trận đấu này đích thực?

"Hồ Dịch...!"

Nghĩ đến đây cái vấn đề, Trần Diêu lập tức một cái giật mình, quay đầu lại nhìn về phía Hồ Dịch, lo lắng nói: "Mau nói cho ta biết!"

"Hô "

Trần Diêu một phát bắt được Hồ Dịch vạt áo, nghiêm túc mà vội vàng xao động mà hỏi: "Người cho chúng ta mang đến hai tấm vé vào cửa, còn người nữa bản thân ngay từ đầu cái kia tấm vé vào cửa, đều là từ đâu đến hay sao? !!"

"Ta... Cái này..."

Hồ Dịch {bị được} Trần Diêu đột nhiên xuất hiện bộc phát cho lại càng hoảng sợ, ngây ngốc lăm bằm vài câu, tựa hồ ý nghĩ của mình cũng đã toàn bộ rối loạn, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

"... Chiến thắng!"

Ngay tại ba người đối thoại {lúc} miệng, trên lời đài Phán Quan chẳng biết lúc nào đã tuyên bố kết quả của cuộc so tài. Trần Diêu cùng Giang Ba đều không có nghe được trên lời đài đối chiến song phương tên, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại thời điểm, cái kia sử dụng ra tiền năng đạn chỉ Đấu Giả đã giờ lên cao lên một tay, tại hướng đám khán giả phát tay thăm hỏi rồi.

"Hắc hắc hắc..."

Người nọ khuôn mặt nhìn không rõ lắm, một thân áo đen liền cái mũ, quay đầu che phủ, duy chỉ có một đôi mắt loé sáng ra từng điểm tinh quang, tại trên khán đài mọi nơi xem xét một phen, cố ý tránh ra Trần Diêu chỗ khu vực, đi theo sau đó xoay người liền phải ly khai.

"Đạp "

Mà tên còn lại, cũng chính là bị đánh bại người, thì là trực tiếp theo trên mặt đất đứng dậy, thò tay phui phui đồng dạng một thân màu đen đạo bào, sau đó theo sát lấy trước một người bước chân, hướng trận quán đi ra ngoài.

"Dừng ~ cuối cùng kết thúc, nhằm chán như vậy trận đấu, thật sự là lãng phí lão tử bạc!"

Trên khán đài, tuy rằng thời khắc cuối cùng không ít người đều cảm thấy hai người là có chân công phu đấy, nhưng là trước kia vụng về biểu hiện cũng đã làm cho đoàn người trong lòng oán hận chất chứa, trận đấu vừa kết thúc, hầu như tất cả mọi người bĩu môi thì thầm mắng chửi, lập tức đứng dậy liền phải ly khai.

"Hai người này..."

Trần Diêu một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào hai người ly khai quá trình, từ đầu đến cuối, hai người thủy chung không có con mắt xem qua Trần Diêu liếc, thậm chí ngay cả nghiêng mắt nhìn đều không có nghiêng mắt nhìn truy cập.

"Ta ta ta... Ta nào biết đâu sẽ có người có lòng như vậy cơ?" Hồ Dịch cẩn thận từng li từng tí biện giải, giải thích nói: "Ta vừa vặn gửi thư hơi thờ khư nhìn xem, muốn mua ngó pháo cấp cao thủ phiếu vé nhìn xem so tài, đã có người nói có dư thừa phiếu vé, tiện nghi bán đưa cho ta."

"Về sau chứng kiến một nửa, cảm thấy thực lực bọn hắn rất yếu, muốn tìm các người tới nhìn, lúc ra cửa lại đụng phải cái kia bán ta phiếu gia hỏa, trên tay vừa vặn có hai trương phiếu vé, nói cái gì 'Trận đấu quá nhằm chán lui được rồi' . Ta liền ngăn lại bọn hắn, nói lui còn không bằng quy ra tiền bán cho ta, sau đó liền..."

Hồ Dịch càng nói càng nhỏ thanh âm, sợ Trần Diêu cùng Giang Ba trách chửi mình.

"Ài, cũng chẳng trách người."

Không nghĩ tới, Trần Diêu không chỉ có không có mắng, ngược lại lắc đầu giận dữ nói: "Ai kêu người như vậy muốn tham món lời nhỏ đây ~ "

"Người đi luôn đi!"

"Hắc hắc, tốt rồi tốt rồi, không phải là hay nói giỡn lúc sau." Ngăn trở Hồ Dịch phát tay "Công kích", Trần Diêu nghiêm mặt nói: "Bọn hắn nhanh muốn đi ra trận quán rồi, chúng ta tranh thủ thời gian đuổi theo đi lên xem một chút, hai người này đến tận cùng là lai lịch gì...!"

"Đi!"

Theo hai người ly khai trận quán, Trần Diêu ba người cũng lặng lẽ từ cửa sau chuẩn ra, rồi đi không bao lâu liền thấy được cái kia hai cái đang mặc áo đen thân ảnh.

"Kéo ra điểm khoảng cách, không nên bị bọn hắn phát hiện."

Giang Ba thấp giọng nhắc nhở một câu, Trần Diêu nhưng là lác đầu, cười nói: "Cũng không cần cẩn thận quá mức, người xem hai người này chạy đường tốc độ, hiển nhiên là chờ chúng ta đi theo dõi đây! Bảo trì điểm trên mặt theo dõi bộ dạng là được rồi, bọn hán khẳng định đã sớm biết."

Thì cứ như vậy, Trần Diêu một nhóm ba người không xa không gần cùng theo hai gã áo đen Đầu Già, tại đầu kỹ trảng trong không ngừng ghé qua, đi qua từng cái một trận quán, từng gian phòng ốc, một mảnh dài hẹp đi ra, không biết đi bao lâu rồi, tại một cái chỗ ngã ba, làm cho hai người không tưởng được sự tình đã xảy ra.

"Đạp đạp, đạp!"

Hai gã áo đen Đầu Già, rõ ràng tại nơi này giao lộ tách ra, riêng phần mình tuyển một cái lối đi tiến lên.

"Bà mẹ nó, làm cái quỷ gì? !" Hồ Dịch đã sớm đi thờ hồng học, chứng kiến hai người tách ra, mặt tròn nhũ một cái, bất mãn nói: "Không phải có ý để cho chúng ta đuổi theo đây sao? ? Vì cái gì lại phải ở chỗ này tách ra? Đây rốt cuộc là có ý gì? ?"

"Ai biết được, tìm chậm theo sau chẳng phải được."

Trần Diêu nhưng là không sao cả nhún vai, cùng Giang Ba đối mặt một cái, cùng theo trong đó tốc độ chậm chạp người, đi vào một đầu trong thông đạo.

"Đạp, đạp, đạp, đạp "

Dần dần đi tới đi tới, chẳng biết lúc nào, mấy người đã đi tới cực ít có người trải qua khu vực.

"Hôm nay nguyên đầu kỹ trảng, thật là lớn không hợp thói thường!"

Trần Diêu không khỏi lác đầu than nhẹ, theo ly khai trận quán sau đó bắt đầu, cái này áo đen Đầu Già tựa hồ liền đang có ý dẫn lấy ba người bọn họ, hướng ít người địa phương đi.

Ngay từ đầu Trần Diêu cảm thấy không có khả năng, từ khi đi vào Thiên Nguyên đầu kỹ trảng sau đó, vô luận đi đến nơi nào, thiếu đi cái gì cũng có giống nhau sự vật tuyệt đối sẽ không ít, cái kia chính là người.

Thiên Nguyên đầu kỹ trảng bên trong phi thường nóng nực, vô luận đi đến cái nào một cái góc nhỏ, bên người dù sao vẫn là có vô số người đang lui tới. Tựa hồ toàn bộ Ứng thành, không, toàn bộ Đông châu Bắc Vực mọi người chen lấn đến nơi này đầu kỹ trảng bên trong tựa như, chỉ làm cho Trần Diêu cảm thấy kín người hết chỗ.

Nhưng mà cùng theo cái này áo đen Đầu Già rồi đi hồi lâu, bên cạnh bọn họ người rõ ràng thật sự càng ngày càng ít, đến gây cái này phân nhánh thông đạo sau đó, đã hầu như không có những người khác trải qua. Đi đến cái một phần mười nén hương thời gian, cũng thấy có thể chứng kiến một cái người sống.

"Tại trời nguyên đầu kỹ trảng ở trong, rõ ràng còn giống như này ít ai lui tới địa phương. Cái này người trên đường đi không chần chờ chút nào, trực tiếp hướng nơi đây đi tới, hiển nhiên đối với khắp cả đầu kỹ trảng, tối thiểu là Đông Nam góc hết thấy đều rất tinh tường." Trần Diêu một bên hai mắt nhanh chằm chằm áo đen Đầu Già bóng lưng, một bên tại trong lòng ngầm hạ phán đoán: "Với cái gia hỏa này, chỉ sợ đã ở chỗ này ngậy người cực kỳ lâu rồi a!"

"Đạp "

Đang nghĩ ngợi, áo đen Đầu Già tại một chỗ góc phụ cận đột nhiên dừng bước, dẫn tới ba người một hồi khản trương, vội vàng dừng bước chờ đợi.

"Đạp "

Bất quá cái kia Đầu Già cũng không trở về đầu đến xem, mà là đi phía trước phương hướng ngó nhìn một cái, xác nhận không có những người khác sau đó, một người quay đầu liền đi tiến vào cái kia thật nhỏ góc trong thông đạo.

"Đuổi theo!"

Trần Diêu ba người liếc mắt nhìn nhau, lập tức đạp bước đuổi kịp, đi vào góc sau đó, Trần Diêu cùng Giang Ba đều không hẹn mà cùng bắt đầu thúc giục trong cơ thể tiên năng. Bởi vì trực giác nói cho bọn hán biết, chuyện này truy tung điểm cuối, có lẽ đang ở trước mắt rồi.

"Chuẩn bị xong?" Đạt được Giang Ba khẳng định trả lời thuyết phục sau đó, Trần Diêu đem tiên năng tập trung đến hai tay cùng trên hai mắt, hít sâu một hơi nói: "Đi, gặp gặp với cái gia hỏa này!"

"Đạp đạp "

Nhưng mà, nhưng ba người quay người bước vào lối đi kia thời điểm, chuyện bất khả tư nghị rồi lại đã xảy ra:

Tại đây đầu trong ngõ cụt, lúc trước cái kia áo đen Đầu Già, rõ ràng hư không tiêu thất rồi!

"Cái này... !"

Ba người đều mắt choáng váng, người nhìn ta, ta xem một chút hán, không thể giải thích vì sao vừa mới chuyện đã xảy ra.

"Đây là một cái ngõ cụt, đúng không?" Hồ Dịch tiến lên vài bước, thò tay vuốt cuối thông đạo thạch bích, về mặt không thể tưởng tượng nổi nói: "Ta không có nhìn lầm, cũng không có hoa mắt, thậm chí đều không có trong nháy mắt, đúng không? "

"Vì cái gì? Vì cái gì người kia gặp thì cứ như vậy lảng không mất tích? ! !"

"Quả thực là nhân gian bốc hơi... !"

Trần Diêu cũng là trăm mối vẫn không có cách giải, nhiều lần quan sát đến cái thông đạo này tình huống, vô luận như thế nào nhìn, một cái lớn người sống đều khó có khả năng hoàn toàn biến mất.

"Thạch bích độ cao tại ba trượng, không, bốn trượng trở lên, có lẽ có thể nhảy ra ngoài, nhưng mà động tĩnh nhất định rất lớn, chúng ta sẽ phải có chỗ phát hiện."

"Đầu cuối thạch bích rất kín, không có chút buông lỏng, chắc có lẽ không có cơ quan gì đó."

"Mặt đất cũng rất an tâm, không có cửa ngầm hoặc là hoạt động ngầm."

Trần Diêu một bên bốn phía xem xét, một bên phân tích tình huống, nhưng càng là phân tích, lại càng thấy được đây hết thấy căn bản không có khả năng.

"Cuối cùng gặp ở nơi nào? Lớn như vậy cái người sống, đến tột cùng là như thế nào hư không tiêu thất hay sao? ?"

"Ha ha ha ha a..."

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba đám người đau khổ suy tư áo đen Đẩu Già biến mất chỉ mê thời điểm, thông đạo góc bên ngoài, vang lên cái kia Trần Diêu sớm đã có đoán trước quỷ dị tiếng cười.

"Đạn Chi Trần Diêu, Diêu Phiến Giang Ba, hoan nghênh đại giá quang lâm a... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165:: Cái đình trong mắt

"Ha ha ha ha, Đạn Chi Trần Diêu, Diêu Phiến Giang Ba, hoan nghênh đại giá quang lâm a... !"

Tại Trần Diêu đám người sau lưng, đột nhiên vang lên tiếng cười cùng lời nói, cũng không vượt quá Trần Diêu đoán trước.

Nếu như nhọc lòng diễn trò, lại có ý dẫn mình tới đây, mong rằng đối với phương hướng là nhất định sẽ ra mặt đây.

Nếu như đến cuối cùng ngay cả mặt mũi cũng không trông thấy một cái, khiến cho Trần Diêu đám người đã đi ra, chẳng phải là đã thành một trận đại biến người sống ma thuật biểu diễn?

"Haha, người dẫn dò phương thức thật đúng là đặc biệt." Trần Diêu hết sức bình phục tâm tình của mình, quay đầu lại đối mặt cái kia không có một bóng người góc, cất cao giọng nói: "Trước cùng quân sư của ta diễn vừa ra đùa giỡn, sau đó tại trên lôi đài một lần nữa cho ta biểu diễn một phen, tiếp theo đến một trận đại biến người sống, sau đó lại từ phía sau xuất hiện, vị lão huynh này, người vòng tròn luân quần thật sự là túi thật lớn a..."

"Ha ha a..."

Thanh âm kia nghe tới có chút khàn khàn trầm thấp, tựa hồ người này niên kỷ đã không nhỏ.

"Đạp, đạp "

Theo tiếng bước chân vang lên, một đường thật dài bóng đen trên mặt đất kéo dài ra, theo cửa thông đạo một bên hướng bên kia di động mà đến.

"Muốn tới rồi... !"

Trần Diêu âm thầm tiếp tục thúc giục tiên năng, đã làm xong hết thầy chuẩn bị, lúc này có Hồ Dịch cái này phạm nhân tại bên người, hơn nữa sau lưng chính là ngõ cụt, nếu như đối phương đột nhiên động thủ, Trần Diêu mình là có lòng tin toàn thân trở ra đây, nhưng mà Giang Ba cùng Hồ Dịch, sẽ rất khó nói có thể hay không cứu được đi ra rồi.

"Trần Diêu lão huynh, có một chút chuyện quan trọng trước cùng người nói rõ ràng, người đối mặt cũng không phải là 'Ta' mà là 'Chúng ta'..."

"Đáp đáp đáp"

Cái kia khăn khăn thanh âm coi như Ma Âm, tại trong thông đạo vang lên, theo thanh âm kia dần dần tới gần, đạo kia cái bóng thật dài cũng đang không ngừng tới gần cửa thông đạo.

Mà cùng lúc đó, thêm nữa lộn xộn tiếng bước chân vang lên, tại không còn ai khác trong thông đạo vang trở lại, càng nhiều nữa Ảnh Tử cũng xuất hiện ở trên mặt đất, khiến cho Trần Diêu trong lòng lại là cả kinh.

"Thất sách...!"

Trần Diêu trong lòng thầm kêu không ổn, lúc trước lòng tràn đầy cho rằng, đối phương tối đa chỉ có hai người, cho nên mới phải quyết định theo dõi vượt qua.

Nhưng mà dưới mắt tình cảnh đến xem, chỉ từ tiếng bước chân cùng Ảnh Tử phán đoán, đối phương tối thiểu thì có bốn người trở lên.

"Tại trong ngõ cụt, mang theo không có sức chiến đấu Hồ Dịch, đối mặt bốn người thậm chí nhiều hơn địch nhân vậy công mà nói, phải như thế nào mới có thể đào thoát đây?"

Lúc trước tại hàn thanh môn, nhất là thương Nhạc Sơn mạch phía dưới vô tận trong chiến đấu, Trần Diêu dưỡng thành một cái vô cùng tốt thói quen: Chính là tại mỗi một trận khả năng phát sinh chiến đấu trước khi bắt đầu, liền dự đoán suy nghĩ tác chiến phương pháp, tận lực không để bản thân ở vào cực đoan bị động dưới tình huống.

Nhưng mà tình hình dưới mắt, lại làm cho Trần Diêu vô luận như thế nào đều lạc quan không đứng dậy rồi. Trừ phi đối phương ngay từ đầu sẽ không có muốn chiến đấu ý tứ, nếu không lúc này đây chạm mặt, Trần Diêu cảm thấy lành ít dữ nhiều.

"Đáp đáp đáp"

Ý muốn lúc giữa, mấy cái Ảnh Tử đều đã đi tới trong thông đạo, hóa thành thật thể.

"Một, hai, ba, bốn... Năm! Có năm người!"

Tại Trần Diêu trước mắt, là một cái từ năm tên áo đen Đầu Già tạo thành tiểu đoàn thể, không dùng thăm dò có thể cảm thụ được, trên người mấy người phát ra cường đại tiên năng.

"Tối thiểu nhất đều tại pháo cấp thượng đẳng trong phạm vi."

Trần Diêu trong lòng rất nhanh làm ra phán đoán, nếu như hiện tại động thủ, bản thân có lẽ có thể hấp dẫn hai đến ba người chú ý, vận dụng Huyền Tự Quyết mà nói, nói không chừng còn có thể dẫn tới trong đó mấy người thoát thân không ra.

Còn lại hai người, Giang Ba cùng Hồ Dịch muốn ứng phó như thế nào? Có thể hay không chạy đi?

"Ha ha a, Trần Diêu lão huynh, không cần khẩn trương."

Tựa hồ là nhìn ra Trần Diêu tâm tư, trong mấy người sau cùng gần phía trước một người, dùng cái kia khăn khăn âm thanh tuyến nói: "Hôm nay mời Trần Diêu lão huynh tới đây, {không là không vì} đánh nhau gây chuyện, như thế tổn công tổn sức, chỉ là sợ Trần Diêu huynh đệ tâm tư kín đáo, nếu như trực tiếp tới cửa mời, sẽ bị Trần Diêu huynh đệ mang lên vài đạo, ha ha..."

"Ồ, đối với nghiên cứu của ta còn rất thiếu triệt đi ~"

Nghe được đối phương cũng không chiến đấu chỉ ý, Trần Diêu trong lòng thở dài ra một hơi, biểu hiện ra nhưng như cũ là cái kia phù hợp cả lo phát phơ bộ dạng, nhưng trong lòng sớm đã phạm vào nói thầm

Cái này mấy cái gia hỏa, đối với mình "Hèn mọn bị ỏi chấy", "Dự phán chấy", "Trang phục xiên chấy" chiến đấu mạch suy nghĩ tựa hồ hiểu rõ vô cùng, nếu như bọn hắn thật sự ngay từ đầu liền đến tận cửa nói cần nói mà nói, nói không chừng thật sự sẽ bị ta ném vào cái nào đó trong cục đi.

"Kính xin Trần Diêu lão huynh không muốn để trong lòng, chỉ đùa một chút, nhận thức một cái mà thôi, ha ha a."

Người đầu lĩnh nói ra: "Trần Diêu lão huynh trong lòng chắc chắn rất nhiều nghi vấn, mời đợi ta từng cái giải đáp."

"Đầu tiên, hôm nay mời chư vị đến ý tứ, chỉ là muốn muốn rảnh rỗi phiếm vài câu. Nhất là Trần Diêu lão huynh cùng Giang Ba lão huynh, gần nhất thể rất mạnh, nghe nói là quét ngang Đông Nam góc bình cấp cùng cấp Tốt, đánh khắp đầu kỷ trăng vô địch thủ."

"Mà chúng ta mấy người, cũng là tại đầu kỹ trảng trà trộn một đoạn thời gian Đầu Già, đối với mới cường đại Đầu Già rất cảm thấy hứng thú, cho nên mới đều muốn cùng hai vị 'Giao lưu trao đổi' ha ha a..."

"Có chuyện nói mau, có rắm mau thả."

Trần Diêu tức giận đáp lại một tiếng, đối với đối phương đem bản thân mấy người ngăn ở trong thông đạo hành vi, có chút bất mãn.

"Ha ha, người trẻ tuổi, thật sự là huyết khí tràn đầy."

Người đầu lĩnh khô cười vài tiếng, hai tay hơi hơi mở rộng ra, hướng thân thể hai bên một dân ra nói: "Như hai vị chứng kiến, đối với Đông Nam góc pháo cấp khu vực, chúng ta mấy người vô cùng rõ ràng, hầu như có thể nói là rõ như lòng bàn tay."

"Ngoại trừ khu vực bên ngoài, nơi đây từng cái Đầu Già, thực lực như thế nào, trình độ như thế nào, am hiểu cái gì, lại hại sợ cái gì, chúng ta cũng là nhìn thấy tận mắt."

"Ví dụ như Giang Ba lão huynh." Người cầm đầu nói qua, đưa tay chỉ Giang Ba nói: "Tiên năng nội tình thâm hậu, chiêu số sáo lộ vững chắc, nhưng mà thể thuật yếu kém, lực lượng có chỗ khiếm khuyết, ứng biến phương diện cũng có một chút nhỏ khuyết điểm nhỏ nhặt."

"Mà Trần Diêu lão huynh, thể thuật siêu nhân, quả thực có thể so sánh với cường đại yêu ma, nhưng tựa hồ tiên năng dự trữ không tính rất đủ, hơn nữa chiến đấu không hề sáo lộ kết cấu, tuy rằng biến số rất lớn, làm cho người ta bắt đoán không ra, nhưng mà nếu như đụng với kiến thức cơ bản cực kỳ vững chắc đối thủ, chỉ sợ cũng phải có chút đau đầu đi...!"

"..."

Đối phương buổi nói chuyện làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đối với đối phương vừa cao nhìn thêm vài phần, đó có thể thấy được, đối phương đối với hai người nghiên cứu cực kỳ thấu triệt, ven ven bảy cuộc tranh tài, cũng đã đem hai người nghiên cứu như thế rõ ràng, hiển nhiên mấy người kia thực lực bản thân nhất định tương đối cao cường.

"Vì vậy, chúng ta tại sao phải nói những thứ này đây...?"

Người cầm đầu tiếp tục xem xuyên qua Trần Diêu tâm tư, đột mở miệng trước nói: "Pháo cấp, là chỗ của chúng ta, chúng ta không muốn, cũng sẽ không đem nơi đây chấp tay làm cho người ta."

"Hai người các ngươi, mặc dù chỉ là mới đến, nhưng mà với tư cách người từng trải, ta muốn nhắc nhở các ngươi một câu."

Người cầm đầu lạnh lạnh cười nói: "Hoặc là ngoan ngoãn lưu lại chúng ta phía dưới, kiếm ít tiền lẻ thì thôi. Nếu như các ngươi đều muốn càng tiến một bước mà nói... Ha ha..."

"Bất luận sử dụng thủ đoạn gì, chúng ta đều ngăn cản các ngươi...!"

"Ngươi đây coi như là một loại uy hiếp sao?"

Trần Diêu không cam lòng yếu thế ngẩng đầu, vẻ mặt trào phúng mà hỏi.

"Ha ha, tùy ngươi như thế nào lý giải."

Người cầm đầu nói xong câu đó, thò tay đối với sau lưng còn lại bốn người làm thủ hiệu, đi theo sau đó xoay người rời đi.

"Suy nghĩ thật kỹ lời nói của ta, nếu như muốn đã thông, có lẽ chúng ta còn có thể hợp tác một phen, đem Đông Nam góc pháo cấp cho triệt để thống trị đây... Ha ha ha ha..."

"Hừ! Hèn hạ đồ vật!"

Trần Diêu đối với đối phương bóng lưng gắt một cái, cái này mấy cái gia hỏa hiển nhiên là Đông Nam góc pháo cấp địa đầu xà, một phen lời nói ngụ ý rất rõ ràng: Trần Diêu bọn hắn hoặc là {bị được} đối phương thống trị, hoặc là cùng đối phương thông đồng làm bày, lợi dụng các loại thủ đoạn chèn ép người mới.

Nếu như muốn phá tan đối phương tuyến phong tỏa mà nói, sẽ phải làm tốt trả giá cực lớn đại giới chuẩn bị.

"Lão, lão đại..."

Lúc này, trầm mặc hồi lâu Hồ Dịch đột nhiên chỉ một ngón tay đối phương bóng lưng rời đi nói: "Của ta phiếu vé, chính là hắn bán cho ta!"

"A...?" Trần Diêu hứng thú, vội vàng mang theo Hồ Dịch đi ra góc nhìn xem mấy người bóng lưng rời đi nói: "Bao nhiêu cái??"

"Chính là kia cái xuyên qua trường bào màu đen... Ồ...??"

Hồ Dịch nói qua nói qua đột nhiên dừng lại, một trương trên mặt tròn trăn ngập hoang mang, thò tay gãi gãi đầu, khó hiểu nói: "Kỳ quái, vừa rồi rõ ràng có sáu người đấy, tại sao có thể như vậy...?"

"Sáu người?" Giang Ba cũng đuổi theo, lắc đầu nói: "Hồ Dịch huynh đài có phải hay không nhìn lầm rồi? Từ vừa mới bắt đầu cũng chỉ có năm người a."

"Ta... Không... Ài..." Hồ Dịch thở dài một hơi, lắc đầu nói: "Đại khái là ta nhìn lầm rồi đi..."

Chờ những người kia đi xa, xác định không có gặp nguy hiểm sau đó, Trần Diêu một đoàn người lập tức đuổi về phòng của mình.

Vừa vào nhà, Lương Phong vừa lúc ở trong phòng, Trần Diêu ngay lập tức tiến lên, đem chuyện đã xảy ra đại khái giới thiệu một phen.

"Ừ..."

Nghe xong Trần Diêu mà nói, Lương Phong cúi đầu trầm tư một hồi, mở miệng nói: "Mấy người này, ta quả thật có nghe nói qua."

"Cái này áo đen Đầu Già, là một cái tại Đông Nam góc tồn tại tương đối một đoạn thời gian tiểu đoàn thể, tại pháo cấp từ trên xuống dưới đã lâu rồi. Lại hướng lên, thực lực của bọn hắn chưa đủ, xuống chút nữa, tức thì thù lao không nhiều lắm. Tại pháo cấp giai đoạn mà nói, thực lực coi như là tương đối mạnh mẽ đấy. Sớm có nghe đồn nói bọn hắn gặp lời kéo mới cường giả, hoặc là nghĩ biện pháp chen ép cái đỉnh trong mắt. Nhân số cũng là theo một người bắt đầu, dần dần gia tăng đi lên."

"Cái này cái đoàn thể tổng cộng có bao nhiêu người?" Trần Diêu hỏi.

"Sáu người." Lương Phong không chút lựa chọn hồi đáp: "Tổng cộng sáu người, thực lực lẫn nhau hơi có cao thấp, nhưng tổng thể mà nói rất không tồi."

"Thật sự có sáu người..."

Trần Diêu như có điều suy nghĩ nhìn Hồ Dịch liếc, người sau một trương mặt tròn trong nháy mắt một bộ trầm oan được tuyệt biểu lộ, không được gạt đầu.

"Mấy người này chiến tích tình huống như thế nào, riêng phần mình tại đấu kỹ tràng vị trí nào?"

Lương Phong lấy ra biểu đồ, một phen đối lập sau đó phát hiện, tính cả hôm nay trận này diễn trò bình thường trận đấu kết quả sau đó, tại Trần Diêu kế tiếp có thể lựa chọn ba cái tiến lên trên phương hướng, chờ đợi Trần Diêu đối thủ, rõ ràng đều đúng lúc là sáu người này một trong!

"Thật sự là tính vì tính toán, vì chặn đánh ta cùng Giang Ba, nhọc lòng a ~"

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, trong lòng mơ hồ có một tia hưng phấn lên. Hồi lâu không có đối mặt như thế đối thủ mạnh mẽ, Trần Diêu trong lòng không chỉ có không có có sợ hãi, ngược lại có một chút chờ mong.

"Mau giúp ta điều tra thêm, hôm nay trận đấu này người thắng là bao nhiêu cái?"

Lương Phong lại là một phen tra tìm so với, rất nhanh liền xác định vị trí của đối phương.

"Kỳ? Tên ngược lại rất khí phách ~"

Trần Diêu nhếch miệng cười cười, một chút cảm qua trận đấu đăng ký bề ngoài, ngời bút huy động, rất nhanh đem lấp tốt, cười nói: "Liền lấy hắn khai đao...!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166:: Thần bí Đầu Già

Ngày kế tiếp sáng sớm, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng Đông Nam góc, pháo cấp tin tức khu.

"A a a! !"

Sáng sớm bắt đầu, nơi đây cũng đã là tiếng người huyên náo, vô số quần chúng đồ khách đều tay cầm thi đấu trình giới thiệu sổ tay, tại một bộ cực lớn

áp-phích trước chỉ trò, không được lẫn nhau thảo luận, tựa hồ đối với kẻ tiếp muốn tiến hành trận đấu thập phần chỉ chờ mong.

"Đồng châu Nam Vực chi thần bí mật thiếu niên, pháo cấp trận đầu!"

Tại trên poster, một bộ khổng lồ bức họa chiếm cứ nửa giang sơn, trên bức họa mặt người mất thanh tú, nhưng mà vẻ mặt biểu lộ rồi lại là có chút cả lơ phát phơ, tựa hồ đối với sự tình gì đều không quá nói được rất tốt hứng thú tựa như, nhìn kỹ, mặt mày giữa tựa hồ còn có một sợi nho nhỏ "Hồng" nhiệt tình, thoát nhìn thập phần đặc biệt.

Theo trên bức họa người này diện mạo để phán đoán, tuổi tác nhiều lắm là cũng liền hơn mười tuổi mà thôi, xác thực chỉ có thể coi là là một gã thiếu niên. Nhưng mà kia đặc biệt thần thái, cái loại này coi trời bằng vung, rồi lại có chứa một tia kẻ trộm nhiệt tình thần tình, lại làm cho người cảm thấy thập phần không khỏe.

Như thế tuổi tác người thiếu niên, tại sao lại giống như này kỳ diệu thần thái? Hẳn phương thức chiến đấu, gặp là như thế nào đây?

Đồng châu Nam Vực đến thần bí thiếu niên, tiến vào đấu kỹ tràng trước bốn ngày thời gian, bày chiến toàn thắng, khí thế như cầu vồng, hơn nữa hiển nhiên còn chưa sử dụng ra tất cả vốn liếng. Đi vào cường đại trong đấu kỹ tràng phân giới điểm —— pháo cấp —— sau đó, lại sẽ hay không xuất hiện có thể làm cho hắn khô chiến kinh địch, thậm chí đưa hắn đánh bại đây?

Tất cả mọi người đối với cái này chờ mong không thôi.

"Đạn Chi Trần Diêu, tuyệt đối có thể một con tuyệt trần, một đường giết khu trung tâm đi, sáng tạo một cái Thần Thoại!"

Không ít Trần Diêu cầm giữ đồn đều là hưng phấn dị thường, có người thậm chí theo binh cấp mà bắt đầu chú ý Trần Diêu, một đường thấy được cấp Tốt, sau đó tiếp tục đuổi tới pháo cấp, vì chính là chứng kiến cái này khả năng xuất hiện ở trước mắt hiếm thấy thần tích.

Mà tại áp-phích một bên kia, khác một bức tranh giống như đồng dạng bất mất.

Đó cũng là một tên thiếu niên người tướng mạo, không giống với Trần Diêu cái loại này kẻ trộm bóng bầy sức mạnh, người này mày kiếm mắt sáng, thoát nhìn thập phần chính khí, ngũ quan tuấn mỹ dị thường, vẻ mặt thần thái nhưng là bình yên tường hòa, coi như một vùng nước trong, gọn sóng không sợ hãi, tại im ắng chỗ nghe sấm sét. Lạnh nhạt phía dưới, ẩn chứa vô tận nội tình.

"Giang Ba! Giang Ba thật sự là quá tuấn rồi, ta theo binh cấp mà bắt đầu nhìn hắn so tài, không biết bảy cuộc tranh tài xuống, hắn có hay không chú ý tới ta đây... !"

So với Trần Diêu, Giang Ba hấp dẫn quần chúng trong nữ tính chiếm được tương đối sức nặng, cái này tại lấy nam tính làm chủ đấu kỹ tràng quần chúng trong thập phần hiếm thấy.

Tuy rằng lúc trước cũng có qua tướng mạo tuấn mỹ Đấu Giả xuất hiện, nhưng mà Giang Ba cái loại này lạnh nhạt siêu thoát thần thái, tỷ thí sau khi chấm dứt lay động quạt xếp đập trên tiền bước rồi đi siêu nhiên cảm giác, rồi lại đặc biệt hấp dẫn nữ tính chú ý. Một đường tấn cấp xuống, đã hấp dẫn không ít nữ tính quần chúng cầm giữ đồn, mỗi cái đều điên cuồng vô cùng.

So với nam tính, nữ tính càng thêm cảm tính một ít, đối với giống nhau sự vật một khi mê muội, làm cho trả giá tình cảm cùng tình lực thường thường cũng vượt xa nam tính. Vì vậy Giang Ba "Náo tàn phần" đám, mặc dù có tương đối một phần là nương tử quân, nhưng đã đến trên khán đài, kêu gào hô lúc thức dậy, "Sức chiến đấu" nhưng tuyệt đối không có ở đây nam tính quần chúng phía dưới.

"Đạp, đạp, đạp "

"Ồ, thật sự là náo nhiệt a ~!"

Bước vào tin tức khu, Trần Diêu cùng Giang Ba ngắm nhìn bốn phía nhìn qua, cũng bị cái này nhiệt liệt bầu không khí bị nhiễm, toàn bộ người đều đã có nhiệt tình.

"Trần Diêu! Là Trần Diêu đến rồi! !"

"Giang Ba! Giang Ba mau nhìn nơi đây, nhìn nơi đây a ~! !"

Hai người vừa xuất hiện, thư này hơi thờ khu lập tức liền nổ tung nổi, sở hữu quần chúng đều điên cuồng bắt đầu khởi động tới đây, mỗi cái đều mơ tưởng khoảng cách gần nhìn xem trong lòng mình anh hùng, đến tột cùng là cái gì bộ dáng.

"Giống như, thật sự giống như, cùng trên bức họa quả thực giống như đúc! Thật sự là hai cái tuấn tú vô cùng người thiếu niên!"

Không thể không nói, hôm nay nguyên đấu kỹ tràng công tác làm hoàn toàn chính xác thực đúng hạn, trên bức họa nhân vật bắt được Trần Diêu cùng Giang Ba là đặc biệt nhất say mê hấp dẫn, không chỉ có giống nhau hơn nữa rất giống, họa sĩ rất cao minh.

"Hoa chúng ta tốt mấy canh giờ thời gian, vẫn không nhúc nhích ngồi {làm lúc} kẻ đàn, về ra đến hiệu quả còn thật sự phải không sai ~ "

Trần Diêu một bên cùng mọi người chào hỏi, một vừa thường thức lấy bản thân trên diện rộng bức họa, khẽ gật đầu nói: "Đã có bộ dạng này bức họa làm nắm chắc, về sau có lẽ cũng không cần lại {làm lúc} kẻ đàn ~ "

Cái này liên tục mấy trận thắng lợi xuống, Trần Điều đấu kỹ trảng danh vọng, lại tăng lên 200 điểm, đi tới 380 điểm nhiều, so với lúc trước cực kỳ có uy vọng thương Nhạc Sơn mạch 350 điểm, còn nhiều hơn ra 30 điểm.

350 điểm danh vọng, cũng đã làm cho thương Nhạc Sơn mạch ở dưới tiểu yêu đám hô to Trần Điều {vì: là} "Dưới mặt đất son mạch chi Vương", cái này 380 điểm danh vọng gấp làm cho mang đến ảnh hưởng, tự nhiên có thể nghĩ.

Bất quá Thiên Nguyên đấu kỹ trảng vợ mấy thêm nữa, cao thủ tụ tập, cùng từng cái bộ tộc lẫn nhau giữa trao đổi rất ít thương Nhạc Sơn mạch bất đồng. Vì vậy dù là danh vọng đã vượt qua người sau, thực tế lực ảnh hưởng cũng còn không bằng người sau cường đại như thế.

Ngoài ra, chiến đấu vẫn còn hệ thống phán định phía dưới, cho Trần Điều đã mang đến 50 điểm điểm kinh nghiệm EXP, lúc này Trần Điều điểm kinh nghiệm EXP đã đi tới 683 điểm, khoảng cách lên tới 5 cấp cần thiết 775 điểm, chỉ còn lại không tới 100 điểm chênh lệch rồi.

"Một bên tăng lên bản thân thực chiến năng lực, vừa muốn biện pháp gia tăng điểm kinh nghiệm EXP, mau chóng phá tan 5 cấp, lại tăng cường một ít thể thuật đi!"

Trần Điều trong lòng âm thầm làm lấy ý định, cùng đám khán giả không ngừng chào hỏi, cùng Giang Ba lẫn nhau cổ vũ một hồi tách ra, sau đó chậm rãi đi vào hôm nay so tài trận trong quán.

"Xoạt! ! !"

Trận quán ở trong, nhân khí càng cao hơn phát triển, cả tòa cự đại đấu kỹ trảng không còn chỗ ngồi, hơn vạn cái chỗ ngồi toàn bộ ngồi đầy người, mỗi cái đều phấn khởi dị thường, không được vì chính mình ủng hộ Đấu Giả cố gắng lên.

"Trần Điều! Trần Điều! Trần Điều! Trần Điều!"

Mà gần đây nhân khí bạo rạp Trần Điều, tại đây trận trong quán nhân khí tựa hồ cũng áp qua đối phương, đại bộ phận quần chúng đều tại {vì: là} Trần Điều cố gắng lên khuyến khích, chỉ có số ít quần chúng tại vì cái kia tên là "Kỳ" đối thủ cố gắng lên, lộ ra thể đơn lực bạc, tiếng la hoàn toàn bị Trần Điều người hâm mộ làm cho bao phủ, không hề khí thế.

"Đạp, đạp "

Trần Điều tại trên lôi đài nóng người thời điểm, đối thủ cũng bước chân vào trận quán.

Người này đáng người tựa hồ có chút thon dài, một thân tiêu chí tính áo đen rơi xuống đất, toàn thân hầu như không có bất kỳ một chỗ bại lộ bên ngoài. Thậm chí ngay cả bộ mặt, cũng bị quay đầu liền cái mũ âm ảnh che lại đại bộ phận, đầu có một đôi mắt lập lòe tinh quang, không được nhìn chăm chăm vào Trần Điều nhìn kỹ.

"Thật không nghĩ tới, Trần Điều huynh đệ lại có thể như thế kiên cường."

Kỳ lên sân khấu sau đó, cũng không trực tiếp nóng người, mà là vài bước đi vào Trần Điều bên người, âm hiểm cười nói: "Biết rõ núi có Hồ, thiên hướng Hồ núi đi, nói dễ nghe gọi là dũng cảm, nói khó nghe điểm, chính là ngu xuẩn... Ha ha!"

"Ta a nguoi đại đầu quỷ a!"

Trần Điều đối với mấy người kia chút nào không có hảo cảm, thậm chí đối với bọn hắn lời kéo chèn ép người mới cách làm bất mãn hết sức, tức giận sắc âm thanh nói: "Nếu như nguoi là muốn tới lôi kéo ta nói trang phục ta mà nói..., liền tranh thủ thời gian đã chết cái kia tâm đi! Ta Trần Điều là tuyệt đối sẽ không cùng các nguoi thông đồng làm bậy đấy!"

"Ha ha, cũng được, cũng được, đường đều là mình chọn đấy, chỉ hy vọng nguoi, đến lúc đó không phải hối hận mới tốt!"

Kỳ cũng mơ hồ có chút hờn giận lên, một đôi trong mắt hiện lên một tia sát khí, sau đó duỗi vung tay lên, chỉ hướng cuồng nhiệt reo hò đám khán giả nói: "Nguoi xem, bọn hắn như thế kỳ đối đãi chúng ta biểu diễn, vậy không bằng chúng ta trước hết hảo hảo biểu diễn một hồi, cho bọn hắn xem bọn hắn thích nhất thể thuật công thủ đi!"

"Chính dễ dàng nóng người, không sai." Trần Điều gật đầu nói, hưng phấn trong lòng cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Đối với cái này danh đối thủ, Trần Điều có rất nhiều chờ mong, tuy rằng cùng nhau đi tới, Trần Điều cũng gặp phải qua rất nhiều nhiều địch nhân cường đại, nhưng mà có thể tại thể thuật trên cùng mình phân cao thấp "Ngang nhau giải" địch nhân, lại hết sức rất ít.

Lần trước nhìn người nọ cùng hắn người đối chiến, tốc độ có lẽ còn cao hơn mình, nhưng mà Trần Điều liền thập phần chờ mong, nếu như có thể có cơ hội cùng người này giao thủ, nhất định phải thử nhìn một chút kia thể thuật cuối cùng như thế nào.

Hiện nay đối phương cũng đưa ra yêu cầu như vậy, Trần Điều tự nhiên là mừng rỡ kia làm cho, không có lý do để phản đối.

"Chuẩn bị thời gian chấm dứt!"

Phán Quan một tiếng truyền tin, Trần Điều cùng đối phương đều là cười cười, dưới lôi đài, đám khán giả thì là mỗi cái ngừng thở, chậm đợi trận đấu mở

màn.

"Đầu Già Trần Diệu, pháo cấp trận đầu, trận đầu... Bắt đầu!"

"A a a ! ! !"

Phán Quan ra lệnh một tiếng, toàn trường trong nháy mắt sôi trào, ngay tại đám khán giả tiếng thứ nhất tiếng hò hét còn chưa hô đi ra thời điểm, trên đài hai người đã bắt đầu chuyển động!

"Vào!"

Hầu như tại cùng trong nháy mắt, hai người đều là một bước đạp xuống, theo bản thân nguyên bản làm cho chỗ đứng nhanh chóng nhảy ra, tránh né đối phương có thể sẽ sử dụng ám khí công kích.

"Vô dụng thôi ám khí, hơn nữa cũng ở đây đề phòng ta sử dụng ám khí, hẳn không phải là cái gì công kích từ xa người, nhưng lấy cận thân!"

Trần Diệu rất nhanh làm ra phán đoán, toàn bộ người trên không trung uốn éo, chân phải mũi chân vừa chạm đất, lập tức ngón chân phát lực, toàn bộ người bắn ra, hung hăng phóng tới đài một bên kia kỳ.

"Tốc độ không tầm thường đi!"

Chứng kiến Trần Diệu bay nhanh vọt tới, cái kia kỳ cũng là mỉm cười, hai chân đạp đất, toàn bộ người trong nháy mắt đứng lại, {các loạichờ} Trần Diệu vọt tới trước mắt trong nháy mắt, đột nhiên ngang trời bay lên một cước, ngang quét về phía Trần Diệu đầu.

"Cận thân trong nháy mắt dùng chân, thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn!"

"Hô", "Phanh!"

Trần Diệu dưới chân liên tục, toàn bộ người như trước xông về trước đi, nhưng ở trên nửa đường đột nhiên tay trái vừa nhấc, trên không trung một phát bắt được đối phương công tới cổ chân, sau đó bàn tay phát lực, đột nhiên hướng sau lưng xé ra.

"Như vậy ngược lại sẽ cho người của ta khoảng cách thêm gần!"

"A..... !"

Trần Diệu không tuân thủ phản công cách làm tựa hồ có chút vượt quá kỳ đoán trước, người sau trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó lập tức điều chỉnh tâm tính, toàn bộ người {bịđược} Trần Diệu xé ra, xông về trước đi trong nháy mắt, đột nhiên một quyền oanh ra.

"Đối công chiến?" Trần Diệu một nhìn đối phương cũng hoàn toàn bỏ qua phòng thủ, muốn cùng mình đối công, a-đê-na-lin bài tiết càng tăng lên, toàn bộ người hưng phấn không thôi, cười nói: "Chính hợp ý ta!"

"Phanh!"

Trần Diệu cũng là một quyền đánh ra, cùng đối phương trên không trung đúng rồi một quyền, phát ra một tiếng nặng nề âm thanh.

"Lực lượng tương xứng!"

Hai người đều tại trong nháy mắt cho ra giống nhau phán đoán, sau đó Trần Diệu tay trái buông ra cổ chân của đối phương, vùng quyền liên kích mà đi.

"Vào" "Oanh!"

Kỳ cũng nghiêm túc, đồng dạng không để ý đùi phải còn trên không trung, hai tay cũng đều nắm tay về phía trước công tới.

"Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh ! ! !"

Trong lúc nhất thời, hai người bốn quyền trên không trung vùng vẫy không ngừng, coi như hai chi súng máy tại lẫn nhau liên đánh, người xem hoa mắt. Mỗi một quyền đều tại tìm được đối phương trên thân lỗ thủng cùng sơ sẩy, Nhưng đối với phương lại sẽ ở trong nháy mắt lợi dụng càng thêm mãnh liệt thể công đền bù. Vô tận trọng kích phía dưới, tình cảnh đặc sắc lộ ra, thấy được đám khán giả hết thấy đều mắt choáng váng.

"Phanh!"

Cũng không biết đúng rồi bao nhiêu quyền, hai người đều có chút mỏi mệt đứng lên, cuối cùng một quyền oanh ra, sau đó dưới chân phát lực, hết sức ăn ý bay nhanh bắn ra, đồng thời rơi xuống đài hai bên.

"Hô... Hô... Hô..."

Hai người đều thở hồng hộc, vừa rồi siêu cao tốc độ đối chiến tiêu hao không ít thể lực, hai người đều cần nghỉ ngơi và hồi phục một cái.

"... Xoạt! ! ! !"

Mà lúc này, đám khán giả mới như là như ở trong mộng mới tỉnh bình thường, đồng thời phát ra đinh tai nhức óc tiếng hò hét, hầu như muốn đem toàn bộ trần quán nóc nhà lật tung, {vì là} hai người siêu tuyệt biểu diễn không được reo hò khen hay.

"Quá... Quá đặc sắc rồi! ! ! Trận đấu này, thật sự là quá đặc sắc rồi! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167:: Xuất quỷ nhập thần

"Xoạt! ! !"

Thiên Nguyên đầu kỳ tràng pháo cấp một chỗ trận trong quán, đám khán giả một số gần như điên cuồng, mỗi cái đều theo trên chỗ ngồi đứng dậy, lớn tiếng hò hét hoan hô.

"Quá đặc sắc rồi, thật sự là quá đặc sắc rồi! ! !"

Lôi đài phụ cận, Phán Quan cũng nhìn mắt choáng váng, một đôi mắt tròn thật lớn, nhìn xem trên lôi đài hai cái quái vật bình thường cường đại Đấu Giả, kinh ngạc nói không nên lời nghiêm chỉnh câu nói đến.

"Trận đấu này, thật sự là quá đặc sắc rồi! ! !"

Một mở màn, Trần Diêu cùng thân bí áo đen Đấu Giả kỳ Long Nhị người, liền thể hiện ra siêu tuyệt thể thuật, dùng bất khả tư nghị siêu cao tốc độ, tại trong nháy mắt đối chiến không biết mấy trăm hiệp. Tuy rằng chiêu thức vô cùng đơn giản, hầu như không có gì sáo lộ đáng nói. Nhưng mà loại này gọn gàng dứt khoát chiến đấu, rồi lại hoàn toàn có thể...nhất kích phát trong đám người tâm máu nóng, làm cho đám khán giả điên cuồng.

Nhất là cuối cùng súng máy liên đánh, song phương nắm đám coi như hạt mưa, lẫn nhau mãnh liệt đánh, trên không trung đúng rồi không biết bao nhiêu quyền. Phát ra từng trận âm thanh coi như sấm sét, vang vọng cả tòa trần quán, như là một mặt trống trận bị người gõ vang, làm cho người ta máu nóng sôi trào.

"Hô, coi như không tệ."

Riêng phần mình nghỉ ngơi một hồi, đợi đến lúc hô hấp đều điều như ý một ít, kỳ trước tiên mở miệng nói: "Dạ Chi Trần Diêu, quả nhiên danh bất hư truyền, thể thuật siêu nhân, gần như yêu ma, cường đại như thể thể thuật, dù là tại toàn bộ Thiên Nguyên đầu kỳ tràng pháo cấp bên trong, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay đấy."

"Hắc hắc, cũng vậy."

Trần Diêu thò tay xoa xoa trên đầu toát ra mồ hôi, cười nói: "Kỳ Long huynh đệ thể thuật cũng phi thường cường hãn, rõ ràng có thể hoàn toàn đuổi kịp tốc độ của ta, thật sự là không đơn giản."

"Nóng người kết thúc, thế nào, Trần Diêu huynh đệ?" Kỳ đứng lên, khiêu khích tựa như mở miệng nói: "Có muốn hay không chơi điểm thật sự?"

"Tùy thời phụng bồi!"

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, bắt đầu chậm rãi thúc giục đan điền.

"Hô!"

Theo một tiếng tiếng gió, kỳ long thân trên đột nhiên hiện lên ra một cổ chói mắt kim sắc quang mang, tia sáng kia coi như một hồi từ dưới cao nhất vọt rỗng, đem kỳ màu đen đạo bào đều hơi hơi thổi bay, hiển nhiên thập phần cường đại.

"Hô!"

Trần Diêu cũng không cam chịu yếu thế, lập tức thúc giục thủy tượng tiên năng, màu lam ánh sáng nhộn nhạo, cường đại tiên năng bắt đầu khởi động, tuy rằng không bằng cái kia màu vàng tiên năng bình thường chóng mặt mà cấp tiến, nhưng ẩn chứa một cổ chí nhu đến thuần lực lượng, tại trên lôi đài trải

ra ra.

"Thủy tượng tiên năng, tin tức quả nhiên không sai, trời sinh {bịđược} ta kim tượng khó khăn." Kỳ cười nói: "Một trận chiến này, vô địch Đạn Chi Trần Diêu cần phải gặp phải nan đề a ~ ha ha a..."

"Tương sinh tương khắc bắt quá là trụ cột mà thôi, trước béo không phải là béo, sau béo áp đảo giường, ai có thể người cười cuối cùng, không hoàn toàn là tiên năng mạnh yếu có khả năng quyết định."

Trần Diêu thì là không biết từ đâu nghĩ ra một bộ nguy biện tà thuyết, mặt không đổi sắc đối với kỳ chuyện phiếm một hồi, tiếp tục thúc giục thủy tượng tiên năng, thêm nữa tiên năng bắt đầu khởi động, tại trên lối đài rất nhanh lan tràn.

"Trần Diêu cùng kỳ, hai gã Đấu Giả đã sử dụng ra bản thân bản lĩnh xuất chúng! Trên thân hai người hiện tại cũng có cường đại tiên năng bắt đầu khởi động, kế tiếp chiến đấu thế tất gặp càng thêm đặc sắc! !"

Phán Quan tiếp tục kích động lấy hiện trường bầu không khí, đám khán giả chờ mong lớn tiếng la lên, chờ đợi giữa hai người hiệp 2 chiến đấu khai hỏa.

"Đến đây đi!"

Kỳ trước tiên chất vấn, trường bào vùng lên, màu vàng tiên năng coi như Phượng Hoàng cánh chim, trên không trung phiêu tán ra, theo một hồi quyền phong kéo tới, cách không oanh hướng Trần Diêu.

"Đạp "

Bực này công kích vẫn không thể làm khó Trần Diêu, chỉ thấy Trần Diêu dưới chân khẽ động, đạp bước trốn tránh, sau đó xoay tay lại chính là một cái tiên năng ánh sáng đánh ra, coi như một viên phi đạn, hướng kỳ chân công tới.

"Đây là Duyệt Nhi dạy ta tiên năng phi đạn, tuy rằng uy lực xa không bằng cận thân mạnh mẽ, nhưng là có thể kiềm chế đối thủ hành động, đối với dưới mắt tình huống, thích hợp nhất!"

"Chút tài mọn, hừ!"

Cái kia kỳ cũng không thèm để ý, phát tay màu vàng tiên năng tán ra, dễ dàng phá vỡ tiên năng phi đạn công kích. Song khi hấn giường mắt nhìn Trần Diêu hành động lúc lại phát hiện:

Trần Diêu đột nhiên mất tích!

"Cái này... Đi nơi nào? !"

Lúc trước tại thể thuật đối công lúc, kỳ cũng đã đoán được Trần Diêu tốc độ hạn mức cao nhất, sau đó sở hữu công thủ, đều là căn cứ vào "Tuyệt đối sẽ không mất đi Trần Diêu tung tích" là điều kiện tiên quyết tiến hành đấy.

Đối với đấu kỹ người mà nói, kiêng kỵ nhất đúng là không nghĩ qua là mất đi tung tích của đối phương. Ý vị này đối phương rất có thể đã đột nhiên đi tới thị giác của mình góc chết, lúc này đối phương phát động công kích, đều muốn tránh né thể nhưng là khó càng thêm khó.

"Hắc hắc, là ờ tìm ta sao?"

Đột nhiên, tại kỳ bên tai một tiếng cười xấu xa tiếng vang lên, sau đó quyền phong lay động, đuổi giết mà đến.

"Tại sao phải nhanh như vậy? !"

Kỳ chân động, vội vàng thấp người tránh né, nhưng mà Trần Diêu quyền coi như sớm đã xem thấu điểm này tựa như, trên không trung đột nhiên một cái dừng lại, tại kỳ chuẩn bị trở về thân trong nháy mắt, chỉ cảm thấy phản búng đạo bào nhũ một cái, một cỗ cường đại vô cùng lực lượng đuổi giết mà vào.

"Ăn ta một quyền này, ngoan ngoãn nằm sấp lấy đi đi!"

Trần Diêu tay phải dừng lại sau đó, biết rõ kỳ thể tất yếu quay người, rõ ràng trên không trung sinh sôi xoay xoay người, lấy kích thước lưng áo {vì:là} trực, toàn bộ người vòng ba trăm sáu mươi độ, tay phải trên mặt đất khẽ chống, sau đó tay trái thuận thế hướng kỳ phản búng âm.

"Ha ha, trời sinh chiến đấu trực giác, xác thực rất không tồi."

Nhưng mà đối mặt cái này tình thế bất buộc một kích, kỳ nhưng lại không kinh hoảng, ngược lại tà cười một tiếng, không chút nào làm phòng ngự, tùy ý Trần Diêu một quyền đánh trúng bụng của mình.

"Hô "

"Sao... Tại sao có thể như vậy? ! ! !"

Trần Diêu một quyền oanh ra, tại tiếp xúc đến kỳ long đạo bào trong nháy mắt, đã biết rõ đại sự không ổn:

Chẳng biết tại sao, tại kỳ đạo bào phía dưới, rõ ràng không có tiếp xúc đến bụng của hắn, thậm chí không có bất kỳ thật thể, chỉ có một hồi không khí {bịđược} đạo bào bao bọc, không hề dả kích cảm giác.

"Cực hạn công kích, liền là hoàn toàn bỏ qua phòng thủ." Tại Trần Diêu sau lưng, kỳ tiếng cười lại lần nữa vang lên, cái kia tà mị tiếng cười coi như ma quỷ chi thanh âm, tại Trần Diêu trong đầu rất nhanh quanh quẩn, phát ra kỳ dị tiếng vọng: "Mà hoàn toàn bỏ qua phòng thủ, là cần rất mạnh hi sinh tinh thần..."

"Oanh!"

Đang khi nói chuyện, kỳ một quyền oanh xuống, hung hăng đánh trúng vào không hề phòng bị Trần Diêu sau đó công.

"Oa... !"

Trần Diêu kêu thảm một tiếng, chỉ cảm thấy vô cùng lực lượng dừng mãnh vào, hầu như muốn đem hắn xương sống đánh nát, một ngụm máu tươi không thể kìm nén nổi, phun một tiếng phun ra.

"Phanh "

Một kích sau đó, kỳ cũng không có thừa thắng xông lên, mà là một bước đạp mở, tùy ý Trần Diêu ngã nhào trên đất.

"Ách... !", "Hô!"

Quả nhiên, Trần Diêu tại ngã xuống đất trong nháy mắt, rõ ràng còn gượng chống lấy một cái ngang đá, suýt nữa đánh trúng kỳ hai chân.

"Nguy hiểm thật nguy hiểm thật ~ "

Kỳ đứng ở một bên, ra vẻ kinh ngạc nói: "Nếu như không phải là vừa đứng tránh qua, tránh né mà nói, cũng sẽ bị ngươi một chiêu này quét đường chân cho đá trúng đây ~!"

"Đạp "

Trần Diêu chịu đựng kịch liệt đau nhức, rất nhanh đứng dậy, nhú mồm nhìn về phía kỳ, cắn răng nói: "Đối với nghiên cứu của ta đã vào sâu như vậy sao? Ngay cả ta tiếp theo tuyên xảy ra cái gì cũng biết? ?"

"Ha ha, chúng ta sáu người, thế nhưng là hết sức cẩn thận số liệu phải nhé... !"

Kỳ long nhãn trong sát khí hiển thị rõ, khiêu khích thò tay hướng Trần Diêu nhất câu ngón tay nói: "Có phải hay không rất muốn biết, vừa rồi vì cái gì không có đánh trúng ta? Đến a, tiếp tục công tới đây a! Tiếp tục công kích, nói không chừng liền có thể tìm tới đáp án a ~ "

"Không có chuyện gì đâu lão đại! Không muốn nhụt chí! Hắn nhất định là trong nháy mắt hóp bụng rồi, cho nên mới tránh thoát một quyền kia đấy! Tiếp theo đánh tiếp tàn nhẫn một chút, nhất định có thể đem hắn đánh bay ra ngoài! !"

Dưới lời dúi, Hồ Dịch lớn tiếng an ủi Trần Diêu, thuận tiện còn trừng kỳ liếc. Nhưng ở người sau ngược lại trừng mắt liếc sau đó, Hồ Dịch cũng không dám nhiều lời, vội vàng cầm miệng.

"Đúng không.. ?"

Nghe xong Hồ Dịch mà nói, Trần Diêu trong lòng cũng có chút bất an đứng lên, hồ nghi nhìn trước mắt địch nhân, tại trong lòng lặng yên thầm nghĩ: "Thật sự là thế này phải không? Thật sự là bởi vì hắn hóp bụng rồi, vì vậy ta mới có thể đánh hụt sao?"

"Ha ha a ~ "

Kỳ tựa hồ xem thấu Trần Diêu tâm tư tựa như, chú ý tự cười nhẹ, không có sốt ruột tiến lên công kích, chỉ là đứng tại nguyên chỗ, chờ Trần Diêu bước tiếp theo hành động.

"Không đúng!"

Trần Diêu hai mắt trôi nổi đến kỳ phản bụng, lập tức hủy bỏ Hồ Dịch lời nói.

"Không có khả năng, gần như vậy khoảng cách, như vậy một cách không ngờ một kích, hắn không có khả năng có thời gian hóp bụng tránh né!"

"Nhất định có bí mật, trên người của hắn, nhất định còn có cái gì bí mật kinh người!"

"Hô "

Ý muốn lúc giữa, Trần Diêu đột nhiên lại lần nữa thúc giục tiên năng, song quyền nắm chặt, nhú mồm nhìn về phía kỳ long đạo: "Tốt, ngươi đã đều mò rồi, ta làm lại lần nữa thử trên thử một lần... ! Coi quyền!"

"Vèo!"

Trần Diêu phát huy ra tốc độ cực hạn, sải bước xông lên phía trước, nắm tay phải rất nhanh chém ra, lại lần nữa công hướng kỳ phản búng.

"Ha ha, hai lần công kích đồng dạng vị trí, ngươi cảm thấy ta còn trong hội tuyển sao? ?"

Kỳ khẽ cười một tiếng, lấy chân {vì là} trực, một cái hoa lệ xoay người, nghiêng người tránh thoát một quyền này, sau đó nắm tay phải ngang huy động, công hướng Trần Diêu huyết Thái Dương.

"Đạp", "Vèo!"

Trần Diêu không nói gì, nhưng dưới chân đột nhiên {ngừng lại một trận}, chính là chỗ này {ngừng lại một trận}, làm cho kỳ cái kia có chứa lúc trước tính toán công kích rơi vào khoảng không.

"Hô "

"Hừ hừ thật thật, thật sự là nắm lấy bất định chiến pháp! Đạn Chỉ Trần Diêu, có thể chuyển bại thành thắng sao? ?"

Phán Quan để ở trong mắt, kinh ngạc cao hô ra tiếng. Kỳ cũng là kinh ngạc không thôi, một quyền vung không, vừa muốn thu hồi, cũng đã không còn kịp rồi.

"Phản búng có huyền cơ, như vậy nếu như trước bẻ gãy ngươi một căn cánh tay, lại sẽ như thế nào đây... ?"

"Vèo", "Đùng!"

Trần Diêu ngẩng đầu lên, trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt vui vẻ, sau đó đột nhiên thò tay một trảo, đem kỳ cánh tay bắt lấy, đột nhiên phát lực gấp lại.

"Trần Diêu vậy mới tốt chứ! Quá đẹp trai xuất sắc rồi! ! Bẻ gãy cánh tay của hắn, sau đó liền một mạch đem hắn đánh bay đi! ! !"

Trần Diêu một chiêu này giương đông kích tây đùa nghịch tất cả mọi người nhìn mắt choáng váng, lợi dụng rất nhanh công thủ trong kinh người sức phán đoán cùng ứng biến năng lực, thành công bắt được kỳ chủ công tay, nếu như có thể như vậy đem bẻ gãy mà nói, thế tất đem người này lấy được thật lớn ưu thế!

Đám khán giả lớn tiếng hò hét, {vì là} Trần Diêu mưu kế hoan hô không thôi, nhưng mà trên lôi đài, mưu kế thực hiện được Trần Diêu nhưng là biến sắc, giống như đã gặp quỷ tựa như một cái nghiêng bước bắn ra, nhảy tới lôi đài một góc.

"Ha ha... Ha ha ha ha a..." Kỳ một cánh tay rũ cụp lấy, treo ở không trung, coi như bẻ gãy bình thường, nhưng hắn vẫn không có chút nào về thống khổ, ngược lại cười tà không chỉ, nhìn về mặt kinh hoàng Trần Diêu nói: "Làm sao vậy? Không là phải đem cánh tay của ta bẻ gãy sao? Đến gãy a! Ha ha ha ha... !"

"Vì cái gì..."

Trần Diêu từng ngum từng ngum thờ, địch nhân trước mắt tựa hồ trong nháy mắt biến thành không thể chiến thắng Thần Ma, làm cho lòng của hắn kịch liệt rung động lấy.

"Vì cái gì, vì cái gì liền tay cánh tay cũng là trống không... ? ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168:: Bất Tử Chi Thân

"Vèo", "Đùng!"

Lợi dụng bước chân {ngừng lại một trận} làm cho mang đến trì trệ, Trần Diêu nhẹ nhàng tránh khỏi kỳ hoàn toàn bỏ qua tiến công vung quyền phản kích, sau đó đột nhiên trái đuối tay ra, một phát bắt được kỳ nắm tay phải, sau đó tay phải hóa quyền thành chưởng, hung hăng một chưởng đánh xuống, thẳng

đến kỳ tay phải khuỷu tay mà đi.

"Hô!"

"Hur hur thật thật, thật sự là nắm lấy bất định chiến pháp!"

Trần Diêu trong nháy mắt làm ra kỳ diệu cử động, làm cho kỳ cũng có chút kinh ngạc. Nhưng mà cánh tay {bịđược} chế tạo, còn muốn đối mặt khả năng bị tại chỗ chém đứt mạo hiểm, kỳ rồi lại chút nào không hoảng hốt, ngược lại mỉm cười, tùy ý Trần Diêu một chương đánh xuống.

"Hô "

Một chương này đánh xuống sau đó, Trần Diêu triệt để mắt choáng váng, như là đã gặp quỷ tựa như đột nhiên nhảy ra, bất khả tư nghị nhìn trước mắt yêu ma bình thường đối thủ.

"Vì cái gì... ? !"

Trần Diêu như lâm đại địch, trên trán trong nháy mắt toát ra một viên mồ hôi, không thể tin được nhìn xem kỳ, trong lúc nhất thời có chút sáng ngời thần.

"Ha ha a..."

Mà kỳ thì là vẻ mặt ngao mạn thần sắc, tựa hồ sớm đã ngờ tới Trần Diêu sẽ có như thế phản ứng, không nhanh không chậm nhẹ giọng cười lạnh, bộ dáng kia coi như sớm đã nắm chắc thắng lợi trong tay, hoàn toàn không đem Trần Diêu công kích để vào mắt.

"Thì ra là thế ~ "

Cười lạnh vài tiếng sau đó, kỳ đột nhiên có chút hiểu được nhẹ gạt đầu, mở miệng nói: "Trách không được tốc độ của ngươi lại đột nhiên lại tăng lên không ít, nguyên lai là như vậy tinh vi sử dụng tiên năng bố trí ~ "

"Hừ, ngươi lại đã biết?"

Trần Diêu không cam lòng yếu thế, khiêu khích tựa như nhìn xem kỳ, chậm đợi đối phương cho ra suy đoán của mình.

"Lúc đầu nay đã có siêu cường tốc độ, nhưng mà tại hành động thời điểm, rồi lại lợi dụng tiên năng, tập trung đến cần vận động các đốt ngón tay bộ vị. Lợi dụng tiên năng bạo tạc nổ tung lực lượng cùng tăng cường sức bật công hiệu, trong nháy mắt đem các đốt ngón tay vận động năng lực tăng lên, mượn này trên diện rộng đề cao tốc độ di chuyển ~ "

Kỳ đưa tay chỉ Trần Diêu mắt cá chân, cổ tay {các loạichờ} bộ vị, xem thấu hết thấy tựa như cười nói: "Ví dụ như phải nhanh tốc độ tới gần đối thủ lúc, liền đem tiên năng trong nháy mắt tập trung đến chân mắt cá chân, gia tăng bước chân sức bật, để đề cao hành động tốc độ. Lại ví dụ như muốn cận thân vật lộn lúc, liền đem tiên năng tập trung tới tay cổ tay cùng khuỷu tay {các loạichờ} bộ vị, đề cao ra quyền hiệu suất ~ "

"Ha ha a, thật là một cái thiên tài ý tưởng ~ "

"..."

Trần Diêu trong lòng lảng như thế, kỳ nói hoàn toàn không sai, trên thực tế tại trước đó lần thứ nhất quan sát kỳ trận đấu thời điểm, Trần Diêu liền đã phát hiện, tốc độ của đối phương còn cao hơn mình.

Nếu như hợp lại tiên năng, Trần Diêu thế tất không phải là kỳ đối thủ, nhưng nếu như muốn cận thân chém giết, Trần Diêu tốc độ không có ưu thế lời nói, lực lượng lớn hơn nữa cũng không có ý nghĩa.

Khó tư một đêm, Trần Diêu rút cuộc nghĩ ra ứng đối phương pháp, lợi dụng bản thân đối với tiên năng cực kỳ cường hãn tinh vi lực khống chế, trong thời gian ngắn tăng lên bản thân tốc độ, cam đoan cận thân chém giết tình hình đặc biệt lúc ấy không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng mà địch nhân trước mắt, cũng tại hai cái hiệp sau đó liền nhìn ra nguyên nhân, bức này đối với chiến đấu kinh nghiệm cùng sức phán đoán, đúng là tại sinh tử trên lời dài sù bỏ lẩn đánh hồi lâu mới có thể sản sinh ra, xa xa vượt ra khỏi Trần Diêu chiến đấu trình độ.

"Ha ha a, không cần kinh hoảng ~ "

Tựa hồ xem thấu Trần Diêu tâm tư, kỳ cười lạnh nói: "Dù là ta xem thấu lại có thể thế nào? Đã biết nguyên nhân, ta cũng không có cách nào ngăn cản ngươi rất nhanh công kích."

"Nhưng mà, dưới mắt hai người chúng ta át chủ bài, ngươi đã sáng đi ra, của ta nhưng vẫn từ một nơi bí mật gần đó, trận chiến đấu này tiếp tục nữa mà nói, ngươi cho rằng người nào gặp cuối cùng thủ thắng đây... ? Ha ha ha ha..."

Kỳ một phen nói được Trần Diêu trong lòng sợ hãi nhất địa phương:

Người trước mắt, trên thân còn có chính mình không biết bí mật, như thế nào mới có thể phá giải trên người hắc bí ẩn? Hắc đến tột cùng là như thế nào né qua bản thân nhất định phải có công kích?

"Nếu như không thể phá giải cái vấn đề khó khăn kia mà nói, cuộc tỷ thí này, ta phải thua không thể nghi ngờ...!"

Trần Diêu trong lòng sớm đã có phán đoán.

"Không đến công kích?" Chứng kiến Trần Diêu không có phản ứng, kỳ cười lạnh một tiếng, đột nhiên đạp bước tiến lên phía trước nói: "Vậy đến lượt ta đến công rồi! Xem chiêu!!"

"Vào!"

Kỳ tốc độ coi như ma quỷ, cùng lợi dụng tiên năng tăng lên tốc độ cực hạn Trần Diêu tương xứng, nháy mắt trong nháy mắt, liền đã đi tới Trần Diêu trước mắt, đột nhiên một quyền oanh ra, công hướng Trần Diêu hai mắt.

"Bá "

Trần Diêu không dám lãnh đạm, một cái thấp người tránh thoát công kích, động tác coi như nguyên bản trong thế giới tay quyền anh bình thường mạnh mẽ mà ngắn gọn, không mang theo nửa điểm sức tưởng tượng. Sau đó một cái đâm móc đánh ra, công hướng kỳ càng dưới.

"Đừng!"

Kỳ nắm tay phải oanh ra nhất thời không cách nào thu hồi, tay trái một trương, bàn tay trên không trung sinh sôi tiếp được Trần Diêu nắm đấm, sau đó một cái ngang đá đạp hướng Trần Diêu dưới bụng.

"Phanh!"

Trần Diêu tốc độ cũng nhanh đến làm cho người ta sợ hãi, quyền trái mắc câu đồng thời, tay phải đã tại phòng bị kỳ ngang đá, một phát bắt được người sau chân, sau đó quyền trái thu về, lấy cùi chỏ hung hăng gõ hướng kỳ đầu gối.

"Cánh tay cũng không được, ta liền bẻ gãy chân của ngươi!"

"Đừng!"

Trần Diêu cái này một bộ liên kích ngắn gọn mà hoàn mỹ, làm cho kỳ mỗi một bước đều đi tại bản thân thiết lập phương hướng lên, khuỷu tay hung hăng oanh xuống, ở giữa kia trên đầu gối phương hướng, phát ra một tiếng giòn vang.

"Oanh!"

Hơn nữa dưới một kích này, Trần Diêu còn đem tiên năng trong nháy mắt đánh trúng đã đến tay trái khuỷu tay phía trên, lực phá hoại thập phần làm cho người ta sợ hãi, cho dù là thép làm bằng sắt, cũng sẽ bị cái này lăng lệ ác liệt một kích cho sinh sôi bẻ gãy.

"Thật nhanh!"

Kỳ chấn động, đều muốn rút về đùi phải, nhưng mà đã không còn kịp rồi. Trần Diêu khuỷu tay hung hăng đánh trúng kỳ đầu gối, giòn vang phía dưới, tựa hồ có đồ vật gì đó {bịđược} sinh sôi bẻ gãy, một hồi chấn động truyền đến, Trần Diêu biết rõ, công kích của mình lên hiệu!

"Liên một mạch! Hô!"

Trần Diêu hít sâu một hơi, sau đó tại trong nháy mắt đem một cỗ tượng tiên năng cũng bộc phát ra, lưỡng tượng tề động, cấp cho kỳ lấy một kích trí mạng!

"Hai... Lưỡng tượng... ? ! !"

Trong nháy mắt Lục sắc tiên năng ục động, không có tránh được kỳ ánh mắt, làm cho kia chấn động, ngay người một lúc giữa, hai cỗ tiên năng rót vào, tại kỳ dưới đầu gối phát ra một hồi tiếng phá hủy vang.

"Oanh oanh oanh!"

Liên nổ phía dưới, kỳ thống khổ hô to một tiếng, toàn bộ người giống như bay bắn đi ra, tại trong nháy mắt rõ ràng còn dùng tay phải tại Trần Diêu trên bờ vai hung hăng vỗ một cái, lợi dụng lực bắn ngược trốn ra Trần Diêu phạm vi công kích.

"Ồ, rất nhanh ~ "

Trần Diêu còn bảo trì công kích tư thế, đợi đến lúc kỳ sau khi rơi xuống đất mới chậm rãi đứng dậy, thò tay vuốt vuốt bờ vai của mình nói: "Đáng tiếc vừa rồi một chương này lực lượng chưa đủ a, bằng không mà nói ngươi bỏ qua bản thân đùi phải, nhưng mà nói không chừng có thể lấy đi bờ vai của ta cùng một cái cánh tay đây ~ "

"Ngươi... Ngươi chẳng lẽ là song tu?!"

Kỳ còn tại trong lúc khiếp sợ chưa có lấy lại tinh thần, nhìn xem Trần Diêu vẻ mặt thần bí khó lường đáng tươi cười, kinh ngạc hô một tiếng. Nhưng

không chờ Trần Diêu trả lời, bản thân lại nhanh chóng điều chỉnh tâm tính, dài than một hơi, cười nói: "Cũng được cũng được, song tu cũng tốt, bốn tu cũng được, vô luận ngươi cố gắng như thế nào, trận này đều sẽ là thua cho ta... !"

"Đạp "

Đang khi nói chuyện, kỳ thân đứng lên khỏi ghế, nguyên bản cái kia nên đã bị Trần Diêu một cùi trỏ vỗ đầu gối, chẳng biết tại sao rõ ràng không có tổn thương, chèo chống lấy kỳ thân thể, hoạt động như lúc ban đầu!

"Móa!"

Quý đệ này tình cảnh nhìn Trần Diêu nhìn không được trách mắng âm thanh, cắn răng nói: "Thực gặp quý rồi, với cái gia hỏa này, chẳng lẽ là Bát Tử Chi Thân sao?"

"Đạp "

Lúc này đây kỳ không có đánh miếng pháo, đứng lên thân sau đó, lập tức sai bước xung phong liền chết tiến lên, quay đầu cái mũi phía dưới một trong hai mắt sát ý tràn đầy, hai tay trên không trung coi như vũ yển chỉ dục, hiện lên ngược lại cong mở ra, đạo đạo màu vàng tiền năng phun vải ra.

"Ngươi với cái gia hỏa này thực sự quá nguy hiểm, phải nhanh lên diệt trừ mới được... !"

"Vèo!"

Trong nháy mắt đi vào Trần Diêu trước mặt, kỳ hai tay đột nhiên vừa thu lại, coi như một cái kéo cắn hợp, hung hăng cắt bỏ hướng Trần Diêu eo bụng.

"Ta đã thích ứng tốc độ của ngươi rồi... !"

"Đạp!"

Trần Diêu cũng nghiêm túc, một bước đạp xuống, hai chân cùng mặt đất giữa có màu lam tiền năng nhộn nhạo, toàn bộ người pháo tựa như bộc phát dựng lên, trên không trung hợp bụng nói chân, nhẹ nhàng linh hoạt tránh thoát một kích này.

"Uống... !"

{các loại} kỳ cái kéo tay dưới thân thể cắn qua sau đó, Trần Diêu trong nháy mắt biến hóa tư thái, toàn bộ người đi phía trước khê đảo, đáp xuống song quyền bên trong tiền năng lỏng lẻo, tại kỳ trên vai một dựng, toàn bộ người trở mình mà qua, vững vàng đã rơi vào kỳ long thân con chính phía sau.

"Hô... Súng máy liền đánh... ! ! !"

"Ba ba ba ba ba ba bùng!"

Trần Diêu không hề lưu thủ, song quyền coi như mưa to bình thường đuổi giết mà ra, tại kỳ sau lưng mãnh liệt oanh kích, mỗi một quyền tìm khắp đến kỳ xương sống âm

"Ha ha a, đã nói, ngươi đánh không trúng của ta... !"

"Vèo "

Kỳ cười lạnh một tiếng, rõ ràng không tránh không né, ngược lại rất nhanh quay người, tùy ý Trần Diêu nắm đầm như mưa rơi nện tại trên người mình, nghiêng đón mưa to gió lớn, xoay tay lại một quyền oanh ra, xuyên qua Trần Diêu dày đặc thể công, nắm tay phải hung hăng đánh về phía Trần Diêu đầu.

"Với cái gia hỏa này... !"

Trần Diêu kinh ngạc không thôi, liên tục trọng quyền đánh ra, mỗi một quyền vẫn như cũ coi như đánh trúng không khí, cái kia thân trường bào màu đen phía dưới tựa hồ thật không có thân thể bình thường, rỗng tuếch, vô luận Trần Diêu như thế nào công kích đều đánh không trúng chỗ hiểm.

"Oanh!"

Công kích sót ruột Trần Diêu, không để ý đến bản thân phòng ngự, {bị} kỳ đột nhiên phản kích một quyền đánh trúng, tuy rằng nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc nghiêng đầu tránh khỏi chính diện trùng kích, nhưng kỳ nắm đầm còn là hung hăng đánh trúng vào bờ vai của hắn, đau đớn kịch liệt truyền đến, dồn ép Trần Diêu lui về phía sau vài bước, đi tới bên bờ lối đi.

"Hô... Hô... Hô..."

Một phen liên tục công thủ, thúc giục đại lượng tiền năng, thật lớn tiêu hao Trần Diêu thể lực. May mà kỳ một quyền này tựa hồ chuẩn bị cũng không đầy đủ, cũng không cho Trần Diêu tạo thành quá mức trọng đại tổn thương, làm cho Trần Diêu đã có thở dốc cơ hội.

"Vì cái gì không hạ sát thủ... ?"

Nhìn xem đồng dạng miệng lớn thở dốc kỳ, Trần Diêu trong lòng nghi vấn không ngừng. Vừa rồi cơ hội tốt như vậy, cái này kỳ vì sao không dứt khoát trực tiếp hạ sát thủ, đem bản thân đuổi giết hơn thế đây?

Là hắn trời sinh tính ác liệt, muốn chơi làm cho bản thân? Còn là có ẩn tình khác?

Trần Diêu trước mắt, kỳ thân ảnh là như thế hư vô, coi như không thân thể ma quỷ, vô luận Trần Diêu như thế nào thiết lập ván cục, tình vi công kích, vẫn như cũ không cách nào đánh trúng thân thể của hắn.

Vấn đề đến cùng ra ở nơi nào? Chẳng lẽ cùng mình tại đây trên lôi đài giao chiến đây, thật sự là một cái u hồn hay sao? ?

"Còn là vấn đề kia."

Suy tư một hồi, Trần Diêu thò tay vượt vượt bờ vai của mình, nhũu mày lẩm bẩm: "Nếu như không thể phá giải cái vấn đề khó khăn kia mà nói, trận đấu này, ta còn là thất bại!"

"Vì cái gì lúc trước truy tung người này thời điểm, đi vào cái kia góc sau đó, hắn lại đột nhiên mất tích? Nếu như không thể phá giải vấn đề này, ta tự không khả năng thủ thắng... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169:: Lục kim hóa huyền

"Nếu như không thể phá giải cái vấn đề khó khăn này mà nói, ta vẫn như cũ thất bại!"

Trần Diêu trong lòng bất an cảm giác đã lên cao tới cực điểm, địch nhân trước mắt thân pháp không tính thần kỳ, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng là mình lợi dụng tiên cơ thế không chế lực lượng, cũng có thể tới chống lại.

Vấn đề ở chỗ, vì sao bản thân không ngừng công kích, rồi lại thủy chung không cách nào đánh trúng thân thể của hắn? Chẳng lẽ hắn thật sự là một cái u hồn, trường bào màu đen phía dưới, thật sự rỗng tuếch sao? ?

"Cái này kỳ lúc trước chính là như vậy, chiến pháp hết sức kỳ quái!"

Trên khán đài, đám khán giả phần lớn đối với đây không phải là đoạn công thủ, tốc độ cực nhanh trận đấu nhìn thập phần phần khởi.

Nhưng cũng có người phát giác trong đó cổ quái, hồi tưởng lại lúc trước xem qua kỳ trận đấu, cau mày nói: "Cái này người đang trong trận đấu thường xuyên bị người đánh trúng thân thể, rồi lại coi như tại trong nháy mắt đều có thể may mắn né qua, không bị thương nặng, sau đó phản kích đánh bại địch nhân."

"Đúng không? ? Cái kia thật đúng là cổ quái, tại sao có thể có như vậy thân pháp quý dị? Vừa rồi cái kia Trần Diêu đã tại như thế gần khoảng cách, ba lượt có cơ hội cắt ngang kỳ cốt cách, rồi lại tổng là không có hiệu quả. Chẳng lẽ cái này kỳ còn có cái gì không muốn người biết bí mật sao?"

Mọi người đều nghị luận, dưới lôi đài Hồ Dịch cũng là nhìn lo nghĩ không thôi, chứng kiến Trần Diêu ở đây trên mặt có làm cho yếu thế, vội vàng la lớn: "Lão đại! Đừng tìm hắn chơi rồi! Có cơ hội liền trực tiếp xoay mất đầu của hắn! Nhìn hắn còn thể nào tránh!"

"Người nói dễ dàng, người tới thử xem!"

Trần Diêu tức giận trừng Hồ Dịch liếc, sau đó như lâm đại địch nhìn chăm chăm vào kỳ, đáp lại nói: "Thân pháp của hắn tuy rằng bình thường, nhưng mà đối với đầu bảo hộ còn là rất đúng hạn đây, không có nhiều như vậy cơ hội tốt có thể cung cấp ta tiêu xài á!"

"Ha ha a ~ Đạn Chỉ Trần Diêu, đôi mắt như thế quý dị tình cảnh, rõ ràng còn có thời gian cùng quân sư tát pháo, thật là có đủ bình tĩnh, ha ha ha ha ~ "

Kỳ cười khê vài tiếng, kiêu ngạo mà ngạo mạn nhìn xem Trần Diêu, cười nói: "Như thế nào đây? Còn đánh sao?"

"Hừ!" Trần Diêu gạt một cái, đâm xuống trung bình tấn, song quyền nắm chặt, kiên định nói: "Nói nhảm! Đến!"

"Oanh!"

Hai người không chút do dự, trong nháy mắt lại chiến thành một đoàn, Trần Diêu thể công không dứt, kỳ cũng là phản kích không ngừng, hai người người tới ta đi, tình cảnh đặc sắc lộ ra, nhìn đám khán giả ăn no thỏa mãn, mỗi cái đều theo trên chỗ ngồi đứng lên, hô to gọi nhỏ lấy {vì:là} hai người cố gắng lên.

"Lúc này đây, nhất định phải phá giải trên người của người bí ẩn. . .!"

Đối công thời điểm, Trần Diêu đột nhiên lui về nửa bước, né qua kỳ một lần công kích, sau đó hai chân phát lực, tiên năng bộc phát, song quyền hung hăng đánh ra, phân biệt công hướng kỳ phản búng cùng đầu.

"Đồng thời công kích? Thì ra là thế ~ "

Kỳ kinh ngạc một cái chớp mắt, sau đó rất nhanh làm ra phản ứng, đầu một bên tránh khỏi Trần Diêu quyền trái, phản búng bởi vậy không môn mở rộng ra, {bịđược} Trần Diêu rần rần chắc chắc đánh trúng.

"Quả nhiên vẫn còn bảo hộ đầu!"

"Hô "

Kỳ cử động không xuất ra Trần Diêu sở liệu, kỳ thật tại vùng quyền thời điểm, hấn quyền trái trên liền căn bản không có mang theo tiên năng. Toàn thân tiên năng đều tập trung vào nắm tay phải phía trên, bộ phận dùng khoác trên vai cùng khuỷu tay, lấy tăng thêm tốc độ, một bộ khác phản tức thì hội tụ tại nắm đấm chỗ giữa, nghẹn đủ sức lực cấp cho kỳ một kích trí mạng.

"Oanh!"

Một quyền này mạnh mẽ coi như sấm sét, uy lực làm cho người ta sợ hãi vô cùng, một quyền oanh ra, trực tiếp xuyên thủng kỳ sở hữu phòng ngự, thẳng đến kia phản búng mà đi.

"Ha ha. . ."

Như thế mà đang ở sắp đánh trúng kỳ phản búng trong nháy mắt, Trần Diêu rõ ràng nghe được người phía trước, rõ ràng phát ra một tiếng cười khê.

"Rắc rắc "

Ngay sau đó, một tiếng cực kỳ rất nhỏ âm thanh truyền đến, Trần Diêu trước mắt xuất hiện một cái thập phần quỷ dị tình cảnh:

Chỉ thấy kỳ phản búng tại trong chớp mắt, coi như đột nhiên sai chỗ bình thường, hơi hơi run rẩy bỗng nhúc nhích.

"Ngay tại lúc này, tiên năng tập trung đến hai mắt!"

Trần Diêu trong nháy mắt tan mất trên nắm tay tiên năng, toàn bộ tập trung đến trên hai mắt nhìn kỹ, đều muốn thừa này cơ hội tốt, phá tất kỳ long thân trên huyền bí.

"Cùm cụp đất đất "

Tại Trần Diêu trước mắt, kỳ thân thể tựa như có giấu hoạt động cơ quan bình thường, rõ ràng tại nắm đấm sắp đánh trúng trong nháy mắt, đột nhiên hướng về phía sau thẳng đi nẩy tấc.

Mặc dù chỉ là hơi hơi nẩy tấc khoảng cách, nhưng vừa đúng tránh khỏi Trần Diêu công kích.

"Hô "

Trần Diêu một quyền vùng không, thân thể không kịp trở lại bình thường vị trí, sau lưng không hề phòng bị.

Mà kỳ, cũng không có bỏ qua cái này tuyệt hảo cơ hội.

"Hô. . . Oanh!"

Một quyền oanh xuống, uy lực vô biên!

"Phốc. . .!"

Trần Diêu chỉ cảm thấy sau lưng một hồi kịch liệt đau đớn truyền đến, cực lớn lực đánh vào làm cho hắn trong nháy mắt hoa mắt. Bởi vì tiên năng đều tập trung vào hai mắt, toàn thân không hề phòng bị, một quyền này rần rần chắc chắc đánh trúng Trần Diêu, mang đến cho hắn thật lớn trùng kích!

"Phanh "

Một quyền này uy lực to lớn, vượt xa lúc trước kỳ chém ra sở hữu quyền, tựa hồ là triển khai chân lực số lượng. Nếu không phải Trần Diêu cái kia cẩn thận đến làm cho người ta sợ hãi tiên năng điều khiển lực lượng, tại trong nháy mắt bảo vệ lòng của mình phổi khí quan mà nói, chỉ sợ một kích này gấp

đem Trần Điều phía sau lưng trực tiếp đánh xuyên qua, chết thảm tại chỗ!

"Không thể {bịđược} hấn liên kích!"

Tại ngã xuống đất trong nháy mắt, Trần Điều đem hết toàn lực quay người chém ra một quyền, bức lui còn muốn tiếp tục công kích kỳ, sau đó cụt húng ngã xuống đất, một ngụm máu tươi phun ra, trong nháy mắt có chút hoa mắt đứng lên.

"Thật sự là kinh người trực giác!"

Kỳ một bước nhảy ra, né qua Trần Điều nỗ lực hết đà phản kích, hơi có chút kinh ngạc mở miệng nói: "Đã bị như đòn nghiêm trọng này, còn có thể nghĩ đến phản kích bức lui ta, bức này tinh táo sức phán đoán, thực là phi thường khó được ~!"

"Hô. . ."

Trần Điều rất nhanh đứng dậy, khoe miệng đã có máu tươi chảy xuôi, ân cầu vòng vết máu nhuộm hồng cả đạo bào, từng ngụm từng ngụm thờ đốc, hiển nhiên nhận lấy cực kỳ thương tổn nghiêm trọng.

"Thật sự là đáng tiếc, nếu như không cùng chúng ta là địch mà nói, lấy ngươi siêu tuyệt thiên phú, tăng thêm chúng ta bày mưu nghĩ kế, tuyệt đối có thể xưng bá toàn bộ Đông Nam góc pháo cấp lĩnh vực ~ "

Kỳ khẽ lắc đầu, nhìn xem ngay cả lập đều thập phần khó khăn Trần Điều, cười lạnh nói: "Đáng tiếc a, ngươi rồi lại lựa chọn cùng chúng ta là địch, bản thân rơi vào kết quả như vậy, chắc chắn, thật sự là được không bù mất ~ "

"Hắc hắc, thì ra là thế. . ."

Trần Điều cũng không để ý tới kỳ khiêu khích cùng trào phúng, ngược lại thò tay lau đi khoe miệng vết máu, bưng tỉnh đại ngộ tựa như cười nói: "Nguyên lai đáp án đơn giản như vậy!"

". . . A?"

Nghe được Trần Điều lời nói, kỳ hơi khần trương lên, biểu lộ trong nháy mắt nghiêm túc không ít, hỏi: "Ngươi biết cái gì? "

"Ngay từ đầu, ta nghĩ đến ngươi là có thêm cái gì bất khả tư nghị thân pháp, có thể tại trong nháy mắt tránh thoát chí mạng công kích. Ta thậm chí nghĩ tới, có phải hay không ngươi có cái gì siêu tuyệt Tiên Thuật, có thể tại trong nháy mắt đem công kích của ta dẫn dắt đến cái gì địa phương khác đi, tạo thành một loại thị giác ảo giác."

Trần Điều cười nói: "Nhưng mới rồi một kích kia, lại làm cho ta đã biết bí mật của ngươi!"

"Sự cường đại của ngươi, không tại ở thân pháp gì hoặc là Tiên Thuật, mà tại tại thân thể của ngươi." Trần Điều chỉ một ngón tay kỳ thân thể nói: "Bí mật của ngươi chính là, thân thể của ngươi, cũng không phải một cái chính thể!"

"Cái này. . . Cái này Trần Điều đang nói cái gì a? ? Cái gì thân thể không phải là chính thể? Đây không phải tự mâu thuẫn sao?"

"Đúng vậy a, gia hỏa này không phải là {bịđược} kỳ cho đánh thấy ngu chưa? Như thế nào mê sảng đều đi ra? ?"

Trên khán đài, đám khán giả nghe được Trần Điều lời nói, mỗi cái đều không thể giải thích vì sao, chất vấn âm thanh không ngừng.

". . . Ha ha a, ha ha ha ha, ha ha ha ha ha ha!"

Nhưng mà kỳ nhưng là kinh ngạc trong chốc lát, sau đó điên cuồng giống như được lớn cười ra tiếng nói: "Không tệ, không tệ!"

"Ba ba ba đừng "

Kỳ thò tay vỗ tay, lớn tiếng cười nói: "Quả nhiên là siêu tuyệt thấy rõ lực lượng!"

"Ngươi nói không sai! Thân thể của ta, xác thực không phải là một cái chính thể!"

Nói qua, kỳ long đạo bào vùng lên, đột nhiên đem vật áo hường sau lưng giơ lên, đám khán giả trong nháy mắt nhìn mắt choáng váng:

Chỉ thấy hấn đạo bào vật áo xuống, rõ ràng không có bất kỳ vật gì, toàn bộ người coi như trong nháy mắt co lại thành một đoàn tựa như, trôi nổi ở giữa không trung bên trong.

"Đạp đạp "

Đạo bào rơi xuống, kỳ hai chân trên mặt đất chạm đất, tiếp tục cười nói: "Còn đây là lục kim hóa huyền chi thuật!"

"Lục kim hóa huyền? !"

Đổi mặt đám khán giả kinh hô thanh âm, kỳ dương dương đặc ý giải thích nói: "Ta thân có tàn tật, ngoại trừ đầu cùng một chút thân thể bên ngoài, còn lại bộ phận đều là từ người khác điều khiển giả thân thể!"

"Vì vậy tại người công kích của ta trong nháy mắt, thân thể của ta có thể tùy thời sai chỗ trốn tránh, nếu như cần mà nói, còn có thể ly thể mà ra, công kích từ xa!"

"Lục kim hóa huyền. . . Thì ra là thế."

Toàn bộ trận quán trong nháy mắt hí âm thanh một mảnh, tất cả mọi người mắt choáng váng, đại bộ phận quần chúng căn bản là nghe không hiểu kỳ đến cùng đang nói cái gì. Mà Trần Diêu rồi lại là khẽ gật đầu nói: "Có thể đem thân thể giả thể thành thật nhỏ mấy bộ phận, trách không được tại cái kia trong thông đạo, người lại đột nhiên biến mất. Cũng khó trách người đại đa số công kích đều mềm mại vô lực, không thể tạo thành tổn thương."

"Không sai, bởi vì năm người khác viễn trình thao túng thân thể, vì vậy lực lượng không đủ khả năng, lực phá hoại cũng không quá đủ nhìn. Nhưng mà vậy thì như thế nào??"

Kỳ cười lạnh không chỉ, Trần Diêu hí lại hai mắt nhìn, chỉ thấy kia trên thân màu vàng tiên năng quả thật có tương đối một bộ phận tựa hồ không phải từ trong cơ thể hắn tuôn ra, mà là theo khán đài tất cả hẻm lối kéo dài mà đến.

"Người tổn sức vất vả, phá giải bí ẩn, xác thực rất không dễ dàng, nhưng mà người biết thì có ích lợi gì? Phán Quan đều là phạm nhân, không hiểu tiên năng ảo diệu, của ta lục kim hóa huyền chỉ thuật, không thể tính làm là ăn gian!"

Đang tại Phán Quan trước mặt, kỳ không e dè lớn lối nói: "Không sợ nói cho người biết, ngoại trừ đầu bên ngoài, trên người ta còn có một chỗ bộ vị là của chính ta. Mà ta dùng cái kia bộ vị cho ra một kích, đem sẽ trực tiếp tiễn đưa người quy thiên!"

"Vừa rồi tại sau lưng ta công kích, chính là kia cái bộ vị đi?"

Trần Diêu mặt không đổi sắc, tỉnh táo nói: "Rất tốt, như vậy ta liền tới đem cái kia bộ vị tìm ra, lúc này đây, nhất định sẽ đem nó trực tiếp bẻ gãy. . . !"

"Tốt!"

Kỳ toàn thân tiên năng bạo khởi, màu vàng tiên năng coi như vòi rồng lay động, phụ trợ hắn như là theo kim quang trong dần hiện ra đến Thần Minh, khí phách dị thường.

"Như vậy chúng ta liền đến xem, rút cuộc là người trước tìm ra của ta chân thân, còn là ta trước đem người giết diệt hơn thế. . . Xem chiêu! !"

"Đạp", "Đạp "

Hai người đều là một bước đạp xuống, trong nháy mắt vọt tới giữa lối đài, hai người bốn quyền oanh ra, bạo phát ra kinh người nổ vang!

Trận chiến đấu này đã đi tới gay cấn giai đoạn, thắng bại ngay tại trong nháy mắt!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170:: Tiên năng chưa đủ tốc độ tiếp cận

"Lục kim hóa huyền!"

Trần Diêu tại trời nguyên đầu kỹ trảng pháo cấp đối mặt đối thủ thứ nhất kỳ, tại trên lối đài sử dụng ra cái này một ngoại dự đoán mọi người thần diệu Tiên Thuật, một phen chém giết xuống, Trần Diêu rơi hạ phong, trong lúc nhất thời tình thế cực kỳ bị động.

Lục kim hóa huyền, chính là kỳ thuộc sáu người tiểu đoàn thể, cùng nhau lợi dụng tiên năng chế tạo một cái vô cùng cạm bẫy. Sáu gã thực lực siêu tuyệt kim tượng tu sĩ, lợi dụng kim tượng tiên năng trời sinh đối với vật thể lực kháng chế, đem nguyên bản thân có tàn tật, chỉ còn lại có đầu cùng một chút thân thể, cùng với một chỗ thuộc về hắn tứ chi của mình kỳ, lợi dụng giả thân thể chống đỡ nổi, biến thành một cái "Người nhân tạo".

Giả thân thể chèo chống phía dưới, kỳ có thể như thường người bình thường hành động chiến đấu, thậm chí tốc độ còn có chút không tầm thường. Hơn nữa bởi vì giả thân thể cũng không cần từng giây từng phút cùng kỳ chân thân tương liên, vì vậy thậm chí tại có chút thời khắc có thể thoát ly kỳ thân thể, phân liệt ra đến một mình hành động, cho địch nhân tạo thành thật lớn hoang mang.

Loại này quý dị Tiên Thuật dưới tác dụng, kỳ thân thể coi như nguyên bản trong thế giới Transformers, tùy thời cũng có thể biến hóa hình thái, tại {bịđược} đối thủ đánh trúng trong nháy mắt, còn có thể sai chỗ trốn tránh, thậm chí thật sự bị đánh trúng một cái cũng không sao.

Bực này xảo diệu mà tinh vi Tiên Thuật phối hợp, như thể bất khả tư nghị chiến đấu mạch suy nghĩ, đó có thể thấy được sáu người này áo đen đoàn thể, xác thực thực lực bất phàm, hơn nữa nhất định là trải qua tương đối dài thời gian mài giũa cùng luyện tập, mới có thể đạt cho tới bây giờ sáu người này hợp nhất, không hề kê hồ trình độ.

"Trên người của người còn có một chỗ thật thể sao?"

Đối mặt kinh địch, Trần Diêu tổn sức vất vả mới rút cuộc phá giải câu đố, trên người của hắn đã có nhiều chỗ vết thương, trong đó phần lưng bị đánh trúng một cái, càng là kỳ dị thật thể chân thân làm ra công kích, uy lực cực lớn, làm cho Trần Diêu máu tươi tại chỗ.

"Ta đây liền tới tìm ra nó, sau đó đem trực tiếp chặt đứt, cho người cũng đã không thể làm xương làm bậy!"

"Đạp "

Trần Diêu một bước bước ra, hắn đã đi tới bên vách núi, không có chút đường lui. Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có liều mình một trận chiến!

"Ha ha a, như vậy liền đến thử một chút xem sao!"

"Oanh!"

Kỳ tuy rằng bí mật {bịđược} Trần Diêu phá giải, nhưng mà vẫn như cũ dừng ở thế bất bại, khinh miệt cười lạnh một tiếng, song quyền chém ra, muốn cùng Trần Diêu chính diện liều mạng!

"Oanh oanh oanh!"

Hai người bốn quyền, nhanh chóng oanh ra, trên không trung rất nhanh tấn công, tiên năng tiếng nổ bên tai không dứt, hoa mỹ sáng rọi tại trên lôi đài thoáng hiện, coi như hai đạo sấm sét lẫn nhau bác, nổ rộ hoa lệ màu sắc.

"Cố gắng lên! Cố gắng lên a! !"

Đám khán giả sớm được cái này đặc sắc tuyệt luân trận đấu nhìn như si mê như say sưa, thấy hai người muốn nghênh đón cuối cùng quyết chiến, mỗi cái phần khởi dị thường, lớn tiếng hoan hô gọi, {vì:là} trong lòng mình anh hùng cố gắng lên khuyến khích.

"Liền đánh!"

Trần Diêu không do dự nữa, vừa lên đến liền khiến cho ra sát chiêu, song quyền coi như mưa to oanh rọi, tại kỳ long thân trên khắp nơi nổ rộ. Màu lam tiên năng không ngừng bộc phát, từng điểm ánh sáng màu lam tại kỳ toàn thân hiện ra, màu mè vô cùng, đoạt mất người mắt.

"Vô dụng vô dụng!"

Kỳ cũng không cam chịu yếu thế, song quyền chém ra không ngừng phản kích, mỗi một lần đều chuẩn xác chặn lại Trần Diêu thế công. Tại cái khác năm tên đồng đảng dưới sự trợ giúp, kỳ nắm đảm coi như đã có sinh mệnh bình thường, phối hợp hai chân thỉnh thoảng ngang đá, hầu như đem Trần Diêu mỗi một lần công kích đều ngăn cản.

"Phanh phanh phanh!"

Màu vàng tiên năng cùng màu lam tiên năng trên không trung nổ, vô tận vàng sáng thoáng hiện, người xem hoa mắt, coi như tại xem xét một trận trước đó chưa từng có năng lượng ánh sáng nổ rộ, pháo hoa bình thường hoa lệ mà hư vô, rồi lại có chứa rung động nhân tâm đã kích cảm giác.

"Vèo "

Ngay tại song phương đối bình quyền cước thời điểm, Trần Diêu một cái sáng ngời thần, đột nhiên chứng kiến kỳ thân thể coi như tách ra biến thành hai đoạn, nửa người trên còn tại trước mắt mình công thủ, nửa người dưới rồi lại lấy một cái quý dị không hiểu góc độ chuyển dời đến Trần Diêu bên cạnh thân, sau đó một cước ngang đá, trực tiếp đá trúng Trần Diêu phần bụng.

"A..... !"

Trần Diêu bị đau, toàn thân động tác {ngừng lại,một trận}, kỳ thừa cơ phản kích, một quyền oanh xuống, hung hăng đánh trúng vào Trần Diêu ngực.

"Phanh!"

Màu vàng tiên năng bạo tạc nổ tung, tại Trần Diêu ngực nổ rộ một đóa hoa mỹ màu vàng đóa hoa, hỏa điểm bình thường thiêu cháy cảm giác truyền đến, làm cho Trần Diêu không thể không lui về phía sau vài bước, tránh né phong mang.

"Đạp đạp "

Kéo ra một đoạn ngắn khoảng cách, Trần Diệu thò tay lau đi khóe miệng tràn ra máu tươi, hai mắt đã có chút ít mờ đứng lên.

"Rút cuộc là ở đâu? Ở đâu mới là hân thân??"

Trần Diệu đầu óc xoay nhanh, đều muốn tìm ra kỳ long thân trên kẻ hở, nhưng mà cái này kỳ hiển nhiên từ lâu cân nhắc qua, vạn nhất {bịđược} đối thủ tất xuyên qua bản thân lục kim hóa huyền chân tướng lúc, nên như thế nào chiến đấu. Hân mỗi một lần động tác, đều tại hoàn toàn sai chỗ biên giới, nếu như là giả thân thể, xác thực có thể đơn giản làm được rời khỏi thân thể, làm ra những cái kia không thể tưởng tượng động tác.

Nhưng nếu là chân thân, trải qua vượt mọi khó khăn gian khổ huấn luyện, cũng có thể lấy một ít quý dị góc độ xuất kích.

Cái này chạy tại biên giới công kích là huyền diệu như thế, làm cho Trần Diệu không thể nào phán đoán, cuối cùng cái nào một chỗ mới là kỳ thật thể.

"Ha ha ha ha, đến a! Mau tới đoán một cái, ta vị trí này mới là chân thân?!"

Nhìn xem thân hân tuyệt cảnh Trần Diệu, kỳ đặc ý lớn cười ra tiếng, lớn tiếng khiêu khích.

"Đến a, tiếp tục đánh a! Chỉ cần ngươi có thể tìm tới của ta chân thân, đem vị trí kia cắt ngang, có thể triệt để phong ấn công kích của ta, còn lại giả thân thể công kích mềm mại vô lực, sẽ không đối với ngươi tạo thành bao nhiêu tổn thương, đây chính là ngươi nói ~! Nhưng mà ta cũng không có ngu như vậy, tại ngươi đoán ra chân tướng lúc trước, công kích của ta đều chạy tại thiết giả biên giới, thậm chí ngay cả đã kích lực lượng cũng sẽ tận lực khống chế, không cho ngươi có cơ hội theo độ mạnh yếu trong đoán được chân thân chỗ."

"Kể tiếp, ta liền có thể như vậy thời gian dần qua cùng ngươi tiêu hao, mãi đi sự kiên nhẫn của ngươi cùng thể lực, cho ngươi tỉnh bì lực tẫn, cuối cùng vô lực ngã xuống đất. Ta có thể muốn làm gì thì làm, đem ngươi triệt để đánh vào vạn kiếp bất phục vực sâu!"

Kỳ long nhãn trong nở rộ cuồng nhiệt lệ khí, lớn tiếng cười nói: "Đến đây đi! Thử một chút xem sao! Nhìn xem rút cuộc là ngươi trước tìm ra của ta chân thân chỗ, còn là ta trước đem ngươi triệt để đánh bại!"

"Đạp!"

Đang khi nói chuyện, kỳ một bước đạp xuống, toàn bộ người bay nhanh công tới. Trần Diệu như lâm đại địch, hai chân mũi chân chạm đất, không dám đạp quá mức căng đây, bảo trì thân thể tùy thời cũng có thể hướng các nơi tránh né trạng thái, muốn cùng đối phương đánh một trận đánh giằng co.

"Tâm bình khí hòa, tĩnh tâm Ngưng Thần!"

Trần Diệu tại trong lòng yên lặng cho mình động viên nói: "Không thể gấp hân nói, tuyệt đối không thể {bịđược} hân sờ mê hoặc! Nhất định có biện pháp, nhất định có biện pháp có thể phân biệt ra được hân chân thân, làm cho hân không chỗ nào che giấu!"

"Oanh!"

Ý muốn lúc giữa, kỳ một vòng mới thể công đã kéo tới. Trần Diệu vội vàng biến hóa bước chân, né nhanh qua đợt công kích thứ nhất, sau đó thăm dò tính thò tay một quyền đánh tới hướng kỳ một cánh tay.

"Liền từ cánh tay phải bắt đầu dò xét Ra!"

"Hừ!"

"Vèo "

Kỳ tựa hồ cũng ở đây trong nháy mắt hiểu được Trần Diệu tâm tư, cả người tại xông về trước đến trong nháy mắt lại lần nữa vạn vẹo, tay chân đều tốt giống như biến dài quá bình thường, lấy bất khả tư nghị góc độ theo Trần Diệu thân thể hai bên phân biệt công kích mà đến.

"Đạp đạp "

Trần Diệu không lùi mà tiến tới, tiến lên hai bước tiến vào kỳ Long Thủ chân vòng vây, một quyền oanh hướng kỳ cánh tay phải. Người sau nhưng là nhẹ nhàng cười cười, cánh tay phải cũng không biết có hay không đã có sai chỗ, lấy tốc độ cực nhanh uốn éo, rõ ràng vượt qua Trần Diệu nắm đấm, trực tiếp đánh về phía Trần Diệu gương mặt.

"Phanh!"

Lại là một quyền đánh trúng. Trần Diệu chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát đau, còn không kịp bắt lấy kỳ cánh tay phải, người sau liền lại một lần bắn người hướng về phía sau tránh đi, đã đi ra Trần Diệu phạm vi công kích.

"Đều muốn từng cái thăm dò tứ chi của ta, tìm ra chân thân sao?"

Kỳ lạnh lùng nhìn xem Trần Diệu, cười lạnh nói: "Ngươi thật sự cảm thấy, ta sẽ cho ngươi thực hiện được sao?"

"Hô!"

Trong lúc đó, một cỗ vô biên màu vàng vời rờng theo kỳ dưới chân bay lên, dẫn tới kỳ một thân áo đen bay phát phới, vô biên kim tượng tiên năng mệnh mông cuồn cuộn, lóng lánh mọi người không khỏi thò tay che mắt, không thể nhìn thẳng.

"Người cho rằng ta kỳ, chưa bao giờ nghĩ tới loại tình huống này nên như thế nào ứng đối à... ? !"

"Oanh!"

Kim tượng tiên năng tại trên lôi đài không ngừng lan tràn nổ, dồn ép Trần Diêu từng bước lui về phía sau.

Nguyên bản Trần Diêu tiên năng ngay tại kỳ phía dưới, bây giờ đối với phương hướng còn có từ một nơi bí mật gần đó năm người gia trì, tiên năng quả thực bạo rập, làm cho Trần Diêu liên cận thân đều khó khăn.

"Đơn thuần thể thuật mà nói, ta cùng với hấn chênh lệch không lớn, nhưng là của ta tiên năng dự trữ chưa đủ, trừ phi vận dụng Yêu Năng, nếu không phải thua không thể nghi ngờ."

Trần Diêu trong lòng không ngừng suy tư, nhìn xem kim sắc quang mang bên trong giống như thần chi kỳ, trong lúc nhất thời nghĩ không ra quá tốt phương pháp xử lý.

"Nhưng mà nếu như vận dụng Yêu Năng mà nói, phiền toái liền lớn hơn. Song tu bị người biết rõ cũng thì thôi, nếu như ngay cả yêu chủng cũng bị người biết, sẽ bị cái kia chút hiểu kỳ đại năng chop tới làm thí nghiệm đấy!"

Suy đi nghĩ lại, Trần Diêu vẫn cảm thấy hiện tại vận dụng Yêu Năng thập phần không ổn, lại là mấy cái hiệp xuống, dù sao vẫn là Trần Diêu tại bị động bị đánh. Trong lúc nhất thời trợn trong quán hư thanh nổi lên bốn phía, Trần Diêu vụng về biểu hiện làm cho mọi người bất mãn hết sức, nhất là Trần Diêu cầm giữ độn đám

Bọn hấn vốn tưởng rằng vô địch Đạn Chi Trần Diêu có lẽ có thể tiếp tục lúc trước điên cuồng thẳng đường, nhẹ nhõm thủ thắng đấy. Nhưng mà người nào cũng thật không ngờ, một cái không có danh tiếng gì áo đen Đầu Già, lại có thể làm cho Trần Diêu hăm sâu khổ chiến, thậm chí nhìn như muốn bị đánh bại. Cảnh này khiến Trần Diêu "Người hăm mộ" đám có chút bất mãn, nhao nhao lớn tiếng gào thét, biểu đạt đối với Trần Diêu oán niệm.

"Đạn Chi Trần Diêu, người là chuyện gì xảy ra a? ? Làm sao sẽ {bịđược} như vậy cái gia hỏa dè dặt tạo gắt gao? ? Người không phải là vô địch đấy sao? Người nếu bị thua, ta đặt cược tiền người bồi thường a? ?"

"Chính là chính là, lúc trước không phải là một đường điên cuồng thẳng, không hề lo lắng đấy sao? Lúc này như thế nào đột nhiên như vậy sợ rồi? ?"

"Ta xem a, cái này Trần Diêu cũng liền điểm ấy bốn sự rồi! Pháo cấp chính là của hấn cực hạn, muốn càng tiến một bước, nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Ngoại trừ Trần Diêu người hăm mộ bên ngoài, lúc trước yên lặng ủng hộ kỳ đám khán giả cũng đều thừa cơ đối với Trần Diêu bỏ đá xuống giếng, nhao nhao mở miệng trào phúng.

"Ha ha, nhân tính thật sự là xấu xí."

Trần Diêu bất đắc dĩ lắc đầu, không để ý tới gặp những cái kia dây leo trên tường lời nói, chăm chú nhìn kỳ động tác, đau khổ suy tư phá giải phương pháp.

"Làm sao vậy? Không đến đánh cho sao? Sợ rồi? ?"

Chứng kiến Trần Diêu vậy khôn thú chi đầu bộ dáng, kỳ kiêu ngạo vô cùng, cười nhẹ nói qua khiêu khích ngữ điệu.

"Người không phải là rất nhanh sao? Có bản lĩnh hay dùng tốc độ của người trong nháy mắt dò xét khắp ta toàn thân, tìm ra của ta chân thân a! Ha ha ha ha ha ha!"

"Nhanh... ?"

Kỳ một câu bưng tỉnh người trong mộng, Trần Diêu sửng sò, trong nháy mắt một cái ý nghĩ nhảy lên qua trong đầu.

"Đúng vậy, ta có thể nhanh hơn... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171:: Pháo cấp đầu thắng

"Người không phải là rất nhanh sao? Có bản lĩnh hay dùng tốc độ của người trong nháy mắt dò xét khắp ta toàn thân, tìm ra của ta chân thân a! Ha ha ha ha ha ha!"

Trần Diêu hăm sâu khổ chiến, làm lấy vậy khôn thú chi đâu, kỳ vênh vào tự đắc, kiêu ngạo không thôi kêu gào lấy, không ngừng trào phúng Trần Diêu.

"Nhanh..."

Nhưng mà kỳ vô luận như thế nào cũng thật không ngờ, chính là một câu nói của mình, làm cho Trần Diêu trong đầu một đạo quang mang hiện lên, trong nháy mắt đã có ý tưởng.

"Nhanh! Đúng rồi! Chính là nhanh!"

"Đạp "

Trần Diêu một bước đạp xuống, hai chân trước sau đâm xuống trung bình tấn, toàn thân tiên năng thúc giục dựng lên.

"Nhanh, ưu thế của ta chính là nhanh! Ta có thể nhanh hơn!"

"Hô!"

Trong nháy mắt, một cỗ siêu tuyệt tiên năng theo Trần Diêu trên thân bay lên, chợt một cái đưa hẳn một thân đạo bào quét phiêu động, lam sắc quang mang chói mắt vô cùng, một cỗ khí thế cường đại đột nhiên bao phủ toàn bộ lối dài.

"Nhanh, cực hạn nhanh, vượt quá lẽ thường nhanh, ta có được năng lực như vậy!"

"Oanh oanh!"

Tiên năng không ngừng bộc phát, Trần Diêu hai mắt lập tức thanh minh đứng lên, trong đầu lúc trước những cái kia lung tung hỗn tạp tự toàn bộ {bịđược} hể quét là sạch, chỉ còn lại có một cái đơn giản mà trực tiếp ý niệm trong đầu, tràn ngập trong đầu của hắn.

"Không thể bắt bẻ tốc độ, tốc độ kinh người, khó có thể tin nhanh! Cực nhanh, tuyệt đối cực nhanh!"

"Hô "

"Huyền Tự Quyết! ! !"

Trần Diêu tại trong lòng rất nhanh niệm động Huyền Tự Quyết, trong nháy mắt nhanh nhẹn tăng vọt gấp ba, theo lúc đầu nay đã vô cùng không tầm thường 44 điểm, biến thành vượt qua lẽ thường 132 điểm. Một bước đạp xuống, coi như thân tiền rồi cung, tốc độ siêu tuyệt!

"Đạp", "Vào!"

"A ha ha ha... Ách... ? !"

Ngay tại kỳ vẫn còn kêu gào không thôi thời điểm, Trần Diêu đột nhiên bộc phát, theo thủy tượng tiên năng nhện nhạo, 132 điểm khủng bố nhanh nhẹn uy lực bắt đầu bày ra.

"Vào!"

Bất quá thời gian một cái nháy mắt, Trần Diêu cũng đã coi như di hình hoán ảnh bình thường vọt tới kỳ trước mắt. Kỳ chỉ cảm thấy trước mắt một đạo hắc ảnh thoáng hiện, sau đó một đôi minh thanh khiết mệnh môn cuộn cuộn ánh mắt xuất hiện ở hẳn trong đôi mắt.

"Người nói trong nháy mắt đánh khắp người toàn thân? Thật là một cái ý kiến hay ~ "

Trần Diêu khẽ cười một tiếng, lại khôi phục chỉ lúc trước cái loại này cả lơ phát phơ rồi lại đã tính trước đắc ý thần sắc, khoe miệng giờ lên nói: "Ta đây liền làm cho người xem nhìn... !"

"Người... !"

Kỳ còn chưa tới kịp phản ứng, trước mắt đột nhiên liền xuất hiện vô số nắm đấm.

"Oanh oanh oanh oanh oanh!"

Trần Diêu nắm đấm coi như mưa to một hồi, mang theo như sấm bạo vang oanh, mỗi một quyền đều hướng kỳ long thân trên mời đến, hầu như tại trong

nháy mắt liền đem kỳ toàn thân đánh khắp.

"Tiền năng chưa đủ tốc độ tiếp cận!"

"Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh!"

Vô tận cực nhanh, có một không hai thiên hạ!

Trần Diêu nắm đấm tốc độ không chỉ có làm cho đám khán giả không cách nào thấy rõ, thậm chí ngay cả pháo cấp cao thủ kỳ đều không thể nhìn rõ ràng, không kịp làm ra trốn tránh, trong nháy mắt đã bị đánh khắp toàn thân.

"Vù vù vù vù vù!"

Nắm đấm huy động phía dưới, kỳ đạo bảo các nơi đều xuất hiện từng cái một nhẹ nhàng dẫu quyền, coi như gợn sóng xông qua bãi cát, trong nháy mắt liền đem cát mịn toàn bộ thấm vào, không để lại một tia góc chết.

"Cái này, đây là cái gì tốc độ... ? ! ! !"

Kỳ đã triệt để chấn kinh rồi, trong đầu trong nháy mắt trống rỗng, hoàn toàn không biết nên làm thế nào cho phải, trơ mắt nhìn Trần Diêu nắm đấm không ngừng đánh khắp toàn thân, mắt thấy sẽ phải đánh trúng chân thân của mình.

"Vù vù... Phanh!"

Đột nhiên, Trần Diêu đánh xuống một quyền sau đó, đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu hướng về phía kỳ cấp ra một người súc vô hại sáng lạn đáng tuổi cười, khẽ cười nói: "Hặc hặc, tìm được rồi ~ "

"Ngươi... !"

Kỳ hai mắt tròn thật lớn, không tự giác thò tay đi bảo vệ tay trái của mình, như thế mà đã không còn kịp rồi.

"Nguyên lai là tay trái ~ "

Không chờ kỳ kịp phản ứng, Trần Diêu đột nhiên thò tay một phát bắt được kia tay trái, sau đó một quyền chém ra.

"Đạp!"

Kỳ cái này mới rút cuộc theo trong lúc khiếp sợ phản ứng tới đây, một cái đạp bước vội vàng nảy cách thân thể, về mặt bất khả tư nghị thần tình nhìn về phía Trần Diêu, lớn tiếng kinh ngạc nói: "Vì cái gì? ! Vì cái gì ngươi đột nhiên gặp trở nên nhanh như vậy? ! !"

"Hặc hặc, ngươi đoán a ~ "

Trần Diêu chơi tâm cùng một chỗ, dùng vừa rồi kỳ vũ nhục bản thân câu nói ngược lại âm thanh mỉa mai, dẫn tới kỳ bộ mặt một hồi run rẩy. Liền dưới lời đài đám khán giả cũng là buồn cười, bao gồm Phán Quan cùng Hồ Dịch ở bên trong, không ít người đều nhin không được cười ra tiếng.

"Cái kia... Vậy thì như thế nào! !"

Kỳ biết rõ, vô luận mình tại sao hỏi, Trần Diêu đều khó có khả năng tự nói với mình đáp án, liền dứt khoát tiếp tục kéo ra khoảng cách, kêu gào nói: "Ngươi là thủy tượng ta là kim tượng, trời sinh khắc chế ngươi tượng tính, tiền năng dự trữ ta so với ngươi muốn mạnh mẽ, vì vậy tiền năng trên còn là ta chiếm ưu thế thể! Tốc độ của ngươi mau nữa, đánh không phá phòng ngự của ta, ngươi vẫn như cũ không cách nào đánh bại ta!"

"Chắc chắc chắc ~ "

Trần Diêu duỗi ra một ngón tay, trên không trung nhẹ nhàng huy động vài cái, lắc đầu nói: "Xem ra ta đột nhiên tăng tốc, thật sự là đem ngươi cho sợ choáng váng ~ "

"Hô "

Đang khi nói chuyện, Trần Diêu trên thân màu lam tiên năng đột nhiên phai nhạt xuống, {bịđọc} đan điền hút thu hồi trong bụng, sau đó "Nhảy" một tiếng, một cỗ Lục sắc tiên năng bộc phát ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ lời đài.

"Vừa rồi ngươi không cũng đã nhìn ra, ta là song tu đấy sao ~?"

"Ngươi... !"

"Vèo!"

Trần Diêu không hề cho đối thủ cơ hội, bay nhanh về phía trước vài bước, tại kỳ kinh ngạc tiếng hô to ở bên trong, đối với kia tay trái hung hăng một chưởng đánh xuống.

"Dừng!"

"A... ! ! ! !"

Kỳ kêu thảm một tiếng, tay trái {bị}được} Trần Diêu một chưởng sinh sôi chém đứt, thậm chí ngay cả cốt nhục đều bị chém đứt, trực tiếp thoát ly thân thể, bay ra ngoài.

"Mộc hủ kim, phá ngươi kim tượng phòng hộ, dư xài ~ "

"A a a a ! ! ! !"

Kỳ cụt hứng ngã xuống đất, trên mặt đất không ngừng gãy giữa lấy, nhìn mình đã bị chặt đứt tay trái kêu thảm thiết không chỉ.

"Rất tốt, rất tốt, thật sự là dễ nghe tiếng kêu thảm thiết."

Trần Diêu coi như sát Thần phụ thể, ma quỷ bình thường đạp bước tiến lên, đi vào kỳ trước mặt, lạnh lùng nhìn xem trên mặt đất gãy giữa nam tử, trầm giọng nói: "Đến, nói cho ta biết, mấy người khác năng lực là cái gì?"

"Ta, ta ta ta... !"

Kỳ đầu óc đã hoàn toàn rối loạn, vừa rồi ngắn ngủn vài phút bên trong chuyện đã xảy ra thực sự quá vượt quá dự liệu của hắn, Trần Diêu đột nhiên tốc độ tăng vọt, còn đột nhiên sử dụng ra siêu tuyệt song tu tiên năng, đem bản thân duy nhất dựa lực công kích —— tay trái chân thân —— cho sinh sôi chặt đứt. Kỳ biết rõ, mình đã hết cách xoay chuyển, cuộc tỷ thí này, phải thua không thể nghi ngờ.

"Ta không... Không thể nói, không thể nói!"

Kỳ không ngừng lắc đầu, một bên hoảng sợ nhìn xem không ngừng tới gần Trần Diêu, một bên dùng còn lại thân thể hướng về phía sau hoạt động chạy trốn.

"Lạch cạch cạch "

Lúc này, lúc trước những cái kia tại sau lưng yên lặng vì hắn thao túng giả thân thể áo đen đám đầu giả, tựa hồ cũng đã chấp nhận kỳ long tướng muốn thua trận so tài sự thật, không hề vì hắn tác chiến. Trên người hắn giả thân thể nhao nhao ngã xuống trên mặt đất, không hề có nửa điểm sức sống, toàn bộ người trở nên thất linh bát lạc, thoát nhìn thể thảm dị thường.

"Còn cùng ta chơi cốt khí? Được rồi, như vậy tùy ngươi nguyện ~ "

"Đạp "

Trần Diêu một bước cuối cùng bước lên trước, đem kỳ dồn đến lời đài góc chết, mỉm cười duỗi ra một ngón tay, hơi hơi uốn lượn, treo dừng ở kỳ trước trán phương hướng, cười nói: "Danh hào của ta, ngươi nên biết đi ~?"

"Đạn, Đạn Chi Trần Diêu... ? ?"

Kỳ hỏi dò.

"Hặc hặc, không sai ~" Trần Diêu hài tử tựa như cười nói: "Ngay từ đầu ta cảm thấy được người này số quá tục khí rồi, nhưng mà bây giờ nghe lâu rồi, giống như cũng cũng không tệ lắm đi ~ "

"Ngươi, ngươi ngươi ngươi, ngươi muốn làm gì? ! !"

Đối mặt hoảng sợ không thôi kỳ, Trần Diêu dáng tươi cười không giảm, đem ngón tay ấn đã đến kia trên trán, đột nhiên dáng tươi cười vừa thu lại nói: "Làm nhiều việc ác gia hóa, ngã xuống lời đài đi đón cút đi."

"Phanh!"

Đạn Chi Trần Diêu, lại hiện ra giang hồ!

"... Rống ! ! ! !"

Trần Diêu một cái chi đạn bay đã đánh mất sức chiến đấu kỳ, toàn trường đám khán giả sững sốt một hồi, trong nháy mắt điên cuồng lên, hét to lấy, {vì:là} Trần Diêu trợ uy, mỗi cái đều một số gần như điên cuồng.

"Người thắng, Trần Diêu!"

Phán Quan lớn tiếng tuyên bố trận đấu kết quả, một cuộc tỷ thí chấm dứt, Trần Diêu bình xét cấp bậc biến thành pháo cấp mình đợi, nhảy lên lên cao tốc độ cực nhanh, làm cho người ta lú lờ.

"Đa tạ đa tạ ~ "

Trần Diêu cười hướng đám khán giả phát tay thăm hỏi, tiêu sái xoay người, đạo bào giờ lên, đã đi ra trận quán.

Pháo cấp đầu thắng, Trần Diêu danh tiếng vang vọng Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc!

"Treo lên treo lên, lập tức cho ta treo lên!"

Tại Lương Phong trước đó xử lý phía dưới, Trần Diêu trận đầu thủ thắng trên diện rộng ăn mừng áp-phích sớm đã chế tác hoàn tất. Trận đấu vừa vừa kết thúc, Lương Phong lập tức chỉ huy nhân viên công tác đem áp-phích cao cao treo lên.

"Đấu Giả Trần Diêu, yêu nghiệt đường tiếp tục! Pháo cấp đầu thắng, vô tận thắng liên tiếp chi đồ!"

Trên poster, khoa trương tuyên truyền lời nói đoạt người nhãn cầu, Trần Diêu cái này tại trời nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc là triệt triệt để để phát hỏa. Những nơi đi qua, vô số người cũng đang thảo luận vô địch Trần Diêu tấn cấp đường đến cỡ nào yêu nghiệt, xem qua so tài đám khán giả, mặt mày hớn hở hướng không thấy được so tài người giảng thuật cái kia vô cùng kì diệu trận đấu quá trình.

Trần Diêu mỗi một lần công thủ, đều bị độ lên một tầng Thần Thoại sắc thái, bị người khoác lác thần diệu không thôi, hết thấy hành động tựa hồ cũng là mưu tính sâu xa, từng bước đều tại mèo vờn chuột tựa như đùa bỡn đối thủ, đem đối thủ trên đùa tại vô tay giữa.

Mà cuối cùng Trần Diêu tức thời sử dụng trong nháy mắt đem kỳ bản bay, đôi là trở thành Trần Diêu "Đại thần" danh tiếng lời chú giải, làm cho người ta mơ màng hết bài này đến bài khác. "Vô địch Trần Diêu" làn gió, tiếp tục quét sạch Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc!

"Đi mau đi mau, Giang Ba trận đấu cũng có thể nhanh kết thúc!"

Ly khai thi đấu trận, Trần Diêu tránh thoát đám fans hâm mộ bao vây chặn đánh, lôi kéo Hồ Dịch vội vã chạy tới Giang Ba đấu trường quán, trên đường đi vô số người cùng Trần Diêu dặn dò, cùng với hân bất chuyện vài câu, Trần Diêu một đường thờ dài, không ngừng giải thích, thật vất vả mới phá tan "Vòng vây", đi tới Giang Ba so tài trận quán bên ngoài.

"Cuối cùng đã đến!"

Trần Diêu thờ dài ra một hơi, có chút chờ mong tiến vào trận quán ở trong, lẩm bẫm: "Không biết Giang Ba là như thế nào thủ thắng đấy, sẽ phải so với ta nhanh hơn đi!"

"Hí... !"

Nhưng mà một bước vào trận trong quán, Trần Diêu cũng cảm giác được bầu không khí có chút không đúng.

Trận quán ở trong, vô số thiếu nữ sắc mặt kinh ngạc vô cùng, trong mắt thậm chí phát ra từng điểm lệ quang, mỗi cái đều ân cần nhìn xem trên lời đài tình hình, tựa hồ vừa mới đã gặp phải cực kỳ trọng đại đã kích.

"Cái này... !"

Trần Diêu thuận thế nhìn hướng trên lời đài, chỉ thấy một gã khác áo đen Đấu Giả chính giờ lên cao cánh tay, chậm rãi đi xuống lời đài.

Tại kia sau lưng, một thân đạo bào Giang Ba đã cụt hứng ngã xuống đất, một đôi mắt sáng đóng chặt, mấy có lẽ đã không còn khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172:: Ta muốn phải trở nên mạnh mẽ

"Giang Ba!"

Trần Diêu trước mắt, là để cho hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới tình cảnh:

Chỉ thấy Giang Ba một chỗ ngồi trường bào mặc giáp trụ, toàn bộ người cụt hứng ngã xuống đất, toàn thân Tất cả đều không còn rồi tiền năng sáng rọi.

"Đạp, đạp, đạp "

Lôi đài bên ngoài, áo đen Đấu Giả chính dần dần từng bước đi đến, thỉnh thoảng cùng trên khán đài đám khán giả phát tay thăm hỏi, rất nhanh rồi đi rồi trận quán.

"Giang Ba! Người làm sao vậy? ! !"

Trần Diêu biết rõ, trận đấu đã kết thúc, Giang Ba bại hoàn toàn tại đối thủ, theo tình cảnh lên, cùng với trận đấu tiếp tục thời gian đến xem, Giang Ba nên cũng đã trải qua vượt mọi khó khăn gian khổ nỗ lực, mới thật không dễ dàng đem so với thi đấu kéo dài tới cái này thời khắc.

Nhưng mà cái kia áo đen Đấu Giả thoát nhìn không hề tổn thương, đi lên đường tới nhẹ nhàng linh hoạt linh động, cơ hồ là lông tóc không tổn hao gì.

"Chẳng lẽ, Giang Ba liền một cái đều không có đánh trúng đối thủ, liền bị đánh bại à... ? !"

Trần Diêu khiếp sợ không thôi, vội vàng vài bước nhảy lên lên lôi đài, cẩn thận đã kiểm tra Giang Ba tình huống, hơi chút thở dài một hơi.

"Lão đại! Giang Ba lão đại tình huống như thế nào? ? Có nặng lắm không? ? Có cần hay không ta là cái đại phu đến? ! !"

Hồ Dịch di chuyển hơi mập thân thể, không kịp thở chạy đến bên lôi đài, lo lắng lớn tiếng hỏi.

"Vấn đề không lớn, đối phương không có hạ sát thủ." Trần Diêu cau mày nói: "Chỉ là {bịđược} đã tiêu hao hết tiền năng, hơn nữa đan điền {các loại}chờ} bộ vị nhận lấy trọng kích, nhất thời có chút hụt hơi, đã hôn mê rồi."

"Đạp "

Nói qua, Trần Diêu ôm lấy Giang Ba, đạp xuống lôi đài, dùng ánh mắt ý bảo Hồ Dịch cùng theo bản thân trở về phòng.

"Bực này thương thế, ta nhưng lấy chữa thương cho hắn, chúng ta đi!"

Trở lại gian phòng, Trần Diêu cùng Hồ Dịch mới vừa vào cửa, sau lưng đã tới rồi một gã tuổi trẻ thiếu nữ, hai tay đem một trương mở rộng ra trước mặt trang giấy đưa đến Hồ Dịch trong tay, khẽ cười nói: "Cái này là sáng hôm nay chiến báo, mời xem qua ~ "

Dàn xếp tốt Giang Ba, Trần Diêu không thể chờ đợi được cầm qua chiến báo nhỏ nhỏ đọc một lần.

"Đạn Chi Trần Diêu, tiếp tục yêu nghiệt, khổ chiến sau đó, thắng liên tiếp không chỉ!"

Tại chiến báo bắt mắt nhất vị trí, biểu thị lấy Trần Diêu thủ thắng tin tức, phía dưới có tương đối kỹ càng văn tự chiến báo.

"Xem ra trên khán đài ngoại trừ quần chúng, nên còn ngồi không ít đấu kỹ trảng nhân viên công tác, từng cái góc độ miêu tả đều có, trên cơ bản chi tiết cũng đều so sánh đúng hạn. Những công việc này nhân viên chỉ sợ bản thân cũng đều là tiền năng cao thủ, không quá gấp nhìn lắm chân thật trận đấu quá trình."

Xuống chút nữa nhìn lại, ngay tại Trần Diêu thủ thắng trên diện rộng đưa tin phía dưới, có một hàng chữ thân thể giác tiểu tiêu đề, đưa tới Trần Diêu chú ý:

"Thiên đường Địa Ngục nhất niệm lúc giữa? Diêu Phiến Giang Ba thắng liên tiếp đường kết thúc, bại hoàn toàn đối thủ, cầm giữ độn tại chỗ khóc rống "

Trần Diêu cẩn thận đọc cái này quyền sách chiến báo, trừ đi một tí nhìn qua cũng biết là khoa trương miêu tả tính câu nói bên ngoài, chiến đấu chân chính quá trình kỳ thật có chút đơn giản.

Giang Ba biết rõ đối thủ thực lực không tầm thường, một mở màn liền khiến cho ra tất cả vốn liếng. Như thế mà thực lực của đối thủ so với Giang Ba dự đoán còn phải mạnh hơn không ít, rõ ràng tại toàn bộ quá trình chiến đấu trong sẽ không có rơi qua hạ phong, hầu như một mực áp chế Giang Ba, làm cho trận đấu đã trở thành đơn phương đồ sát.

Tốc độ của đối thủ, lực lượng, tiền năng dự trữ, thậm chí là thể lực, đều tại phía xa Giang Ba phía trên, luân phiên thể công không dứt, khiến cho Giang Ba liên sử dụng ra tuyệt chiêu "Nhất bút thiên hạ động" đến cơ hội phản kích đều không có, {bịđược} đối phương tiêu hao hầu như không còn, cuối cùng {bịđược} cận thân tuyệt sát.

"Yêu nghiệt thiếu niên đường, nhất niệm thiên đường, nhất niệm Địa Ngục, thắng liên tiếp đường chung kết, Giang Ba có thể hay không Đông Sơn tái khởi? Tinh như thủ túc thiếu niên, có thể hay không tiếp tục dất tay tấn cấp? Pháo cấp đặc sắc thi đấu sự tình, tuyệt đối không dung bỏ qua!"

"Ài, tuyên truyền lời nói quả thực cùng thể dục kênh giống nhau, thật sự là tổn không ít tâm tư."

"Diêu huynh, người đang nói cái gì... ?"

Ngay tại Trần Diệu nôn rãnh thời điểm, Giang Ba tỉnh, vừa định đứng dậy, rồi lại ho khan vài tiếng có chút chống đỡ không nổi.

Trần Diệu vội vàng tiến lên đem dần xếp tốt, âm thầm vận dụng Yêu Năng vì kia chữa thương, điều trị kia khí huyết đi về hướng.

"Cảm giác như thế nào? Đến cùng thua ở nơi nào? ?"

"Ài..."

Đối mặt Trần Diệu nghi vấn, Giang Ba than nhẹ một tiếng, lắc đầu nói: "Đối phương không có sử dụng ra cái gì năng lực đặc thù, hoặc là dùng cái gì ám chiêu tổn hại tuyền."

"Hắn chính là toàn bộ phương vị so với ta mạnh hơn... !"

"Không kỳ quái."

Trần Diệu khẽ gật đầu, nguyên bản Giang Ba thực lực liền so với chính mình yếu nhược, ngay cả mình đối mặt áo đen Đấu Giả đều là khổ chiến hồi lâu, cuối cùng dùng tới Huyền Tự Quyết mới gạt mình hiểm vượt qua kiểm tra. Lấy Giang Ba thực lực trước mắt, muốn cùng áo đen Đấu Giả tranh chấp, xác thực còn kém một cái bậc thang.

Suy đi nghĩ lại, Trần Diệu còn không có đem "Lục kim hóa huyền" sự tình nói với Giang Ba. Dưới mắt Giang Ba đã bởi vì thất bại mà uể oải không thôi, nếu như lại cho hắn biết, cùng mình đối chiến đối thủ, là ở trợ giúp qua kỳ, hao phí đại lượng tiền năng sau đó lại đi đến kế tiếp trận quán cùng Giang Ba đối chiến mà nói, chỉ sợ Giang Ba trong lòng cảm giác bị thất bại gặp càng lớn, thậm chí ảnh hưởng đến kế tiếp trận đấu.

"Nói cho cùng, còn là tự chúng ta không đủ mạnh."

Trần Diệu trong lòng cũng đã ra động tác bần tỉnh, tuy rằng so với thể thuật, hắn có lòng tin cùng áo đen đám đấu giả tranh chấp. Nhưng mà tiền năng dự trữ thật sự quá yếu, phải lập tức trở nên mạnh mẽ, mới có hi vọng giành được đến tiếp sau trận đấu.

Nhưng đều muốn gia tăng tiền năng, liền cần luyện hóa Linh dược, nơi đây không phải là hàn thanh môn, phụ cận không có có thể tìm tòi Linh dược Tiên Linh chi địa, muốn ở đâu mới có thể lấy được Linh dược đây?

Trần Diệu ánh mắt trong phòng quay tròn nhìn một vòng, đột nhiên liếc nghiêng mắt nhìn đến bao giờ cũng không bị Hồ Dịch nắm tại tiền trong tay túi, trong nháy mắt một cái ý nghĩ xẹt qua trong đầu.

"Đúng rồi!"

Trần Diệu hỏi quá thân khư, đối với Hồ Dịch nghiêm mặt nói: "Cái này Ứng thành cũng là Đông châu Bắc Vực danh thành, có nhiều như vậy tu sĩ Đấu Giả vắng lai, sẽ phải có Linh dược thị trường các loại địa phương đi? ?"

"Có, đương nhiên là có!"

Hồ Dịch điểm động mặt tròn nói: "Các lão đại muốn đi? Chúng ta bây giờ liền đi!"

Sau nửa canh giờ, Trần Diệu, Giang Ba, Hồ Dịch một nhóm ba người, xuất hiện ở Ứng thành nổi danh nhất Linh dược trong chợ.

Tiên Linh phiên chợ, Đông châu Bắc Vực sau cùng công nổi danh Linh dược thị trường một trong, ở vào Ứng thành bên phía nam ngoại ô thành phố, chiếm diện tích có phần rộng rãi, mỗi ngày vắng lai dòng người nhiều vô số kể.

Tuy nói là một chỗ Linh dược thị trường, nhưng mà tại Tiên Linh phiên chợ trong, cái gì đều có thể tìm tòi. Cái gọi là "Chỉ có người không thể tưởng được, không có người mua không được", nói đúng là Tiên Linh phiên chợ.

"Ồ, người nhưng thật không ít!"

Nhìn xem nói liền không dứt vắng lai không ngừng đám người, đầy đất các màu bán hàng rong giảng đầy, liếc nhìn không thấy bờ ranh giới Tiên Linh thị trường, làm cho Trần Diệu lên tiếng kinh hô, không được gạt đầu tán thưởng.

"Mới vừa từ Tiên Linh chi địa nhỏ xuống đến Linh thảo, từng cái giai đoạn đều có, tiện nghi bán đi a ~!"

"Yêu chúng yêu tâm yêu thịt yêu gân, đều là mới lạ giết đấy, Yêu Năng mười phần! Chư vị Đại Yêu tiểu yêu nhưng ngàn vạn không muốn bỏ qua, qua cái thôn này nhưng là không còn cái tiệm này rồi!"

"Ba ngày trước khai quật Thượng Cổ vũ khí, có đại năng nho nhỏ phân biệt qua, là kèm theo chứa Viễn Cổ tiên năng cực phẩm! Chỉ cần ba ngàn lượng bạc, tới trước trước phải nữa a!"

Rao hàng không ngừng bên tai, trong đó không ít nghe xong cũng biết là gạt người đồ chơi, Trần Diệu cùng Giang Ba cười cười mà qua, thỉnh thoảng có người bán hàng rong tiến lên cùng hai người đáp lời, vung vẩy bắt tay vào làm trong cái gọi là "Thần Khỉ", "Tiên thảo", đều muốn lừa gạt hai người tiền tài.

"Đi đi đi! Đi xa một chút đi xa một chút! Loại này đồ bỏ đi ta mới sẽ không mua!"

Mà trong tay nắm chặt túi tiền Hồ Dịch, tức thì bị người bao vây chặn đánh, vô số người bán hàng rong tiến lên hô to gọi nhỏ lấy giới thiệu bản thân "Sản phẩm", một đôi ánh mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào Hồ Dịch túi tiền, thậm chí có người đều muốn đục nước béo cò, thò tay đi trộm tiền kia trong túi tiền tài, {bịđọc} Trần Diêu một cái lảng lệ ác liệt ánh mắt cho sợ tới mức bỏ trốn mất dạng.

"Ta nói Hồ Dịch a, cái này cái gì Tiên Linh phiên chợ, thật có thể mua được thứ tốt sao?" Trần Diêu đảo lấy rì mũi nhìn trái nhìn phải nhìn, lắc đầu nói: "Như thế nào ta nhìn thấy đều là chút ít gạt người đồ chơi, cảm giác như là lừa gạt du khách thủ đoạn a?"

"Thứ tốt muốn đào, thực dễ dàng như vậy liền có thể tìm tới mà nói, sớm đã bị người cho cướp sạch á!"

Hồ Dịch lại là một bộ nguy biện tà thuyết, mang theo Trần Diêu cùng Giang Ba hai người tại bán hàng rong lúc giữa bảy rưỡi tám lượn quanh, không ngừng hướng thị tràng ở chỗ sâu trong đi đến, tựa hồ đối với lộ tuyến có chút rất quen.

"Ừ... ?"

Hướng ở chỗ sâu trong rồi đi một hồi, Trần Diêu cùng Giang Ba đều cảm giác được có chút không giống nhau, nhao nhao gật đầu nói: "Những thứ kia giống như đáng tin cậy hơn nhiều!"

Đi ngang qua tầng ngoài bán hàng rong sau đó, bên trong Thương gia phần lớn có cửa mặt tiền cửa hàng, cũng không có nhiều như vậy hô to gọi nhỏ, nói khoác rót nước, chỉ cần có một đôi tuệ nhãn, xác thực có thể ở chỗ này đào đến không ít thứ tốt.

Chợt có mấy nhà bên đường bán hàng rong, cũng cùng không bằng ngoại giới người bán hàng rong như vậy om sòm, mỗi cái đều là yên tĩnh ngồi ở quầy hàng đằng sau, rất nghiêm túc trông coi đồ đạc của mình, chờ đợi người hữu duyên có được.

"Diêu huynh, người xem cửa tiệm kia."

Đi tới đi tới, Giang Ba đột nhiên bước chân dừng lại, thò tay chỉ hướng góc đường một nhà tiểu điểm.

"Ừ... ! Chất lượng thượng thừa, coi như không tệ!"

Trần Diêu dùng tiên năng nhìn kỹ, tiệm này nhà buôn bán đồ vật xác thực tương đối đáng tin cậy, tuy rằng không đến mức xuất hiện nghịch thiên Thần Khí, nhưng là đồ tốt không ít, đáng giá một đi dạo.

"Đi, vào xem!"

Trần Diêu dẫn đội, ba người đi vào trong tiểu điểm.

"Két.."

Đẩy ra cửa tiệm, một cỗ cỗ xưa khí tức đập vào mặt, cửa hàng chính thể {vìlà} bằng gỗ kết cấu, một hồi nhàn nhạt bụi mù trên không trung phiêu tán, tại ánh mặt trời chiếu phía dưới hết sức dễ làm người khác chú ý.

Quầy hàng hàng trên kệ, bày biện các loại Linh thảo Linh dược, còn có một chút Yêu Năng cần thiết vật phẩm, tỉ lệ đều coi như không tệ.

Quầy hàng ở chỗ sâu trong, còn bày biện không ít đào bình đồ sứ mặt nạ vân... vân cổ quái đồ chơi, không biết có cái gì hữu dụng đồ, nhưng trên đều phủ có cỗ xưa tiên năng hoặc là Yêu khí, tựa hồ là một ít cực kỳ khủng khiếp đại nhân vật lưu lại đấy.

"Chủ quán, của ta hai cái lão đại đều muốn mua ít đồ, có hay không đề cử a?"

Đối với cái này chừng tình cảnh, Hồ Dịch nhất rất quen, tiến lên cùng chủ quán lão bản bắt chuyện đứng lên.

Lão bản là một gã thoát nhìn tuổi tác ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nam tử, một thân màu xám mộc mạc quần áo, một đôi mắt híp lại, tựa hồ đối với cái gì đều đề không nổi hứng thú tựa như, đối với người cũng là xa cách.

"Ha ha, thực xin lỗi, tiểu điểm đồ vật không bán."

"Người nói cái gì? Không bán? ?" Hồ Dịch cho là mình nghe lầm, tiến lên một bước, hai tay khoác lên trên quầy thò người ra hướng lão bản nói: "Không bán đồ vật người mở cửa tiệm khô trúng a? ?"

"Hồ Dịch, không được vô lễ."

Trần Diêu biết rõ, đây là dụng phải cái có tính cách đích nhân vật, vội vàng kéo lại Hồ Dịch, trên mình trước nói: "Chủ quán, chúng ta là thành tâm muốn mua đồ, bạc đều mang tới rồi, đã nghĩ lựa chút thứ tốt. Đây không phải là người trong tiệm thứ tốt nhiều, mới bị hấp dẫn vượt qua, nếu không chê, có thể hay không cho chúng ta giới thiệu một chút?"

"Ừ... ?"

Chứng kiến Trần Diêu tiến lên, lão bản này tựa hồ trong nháy mắt hứng thú, một đôi híp mắt trong mắt một tia tinh quang lóe lên tức thì, nhếch miệng

cười nói: "Ta nói, tiểu điểm đồ vật không bán."

"Nhưng mà..."

Lão bản hơi hơi ngồi dậy, có nhiều hứng thú nhìn về phía Trần Diêu nói: "Có thể đánh bạc... !"

"Đánh bạc?"

Vừa nghe đến đánh bạc, Trần Diêu đau cả đầu, lúc trước tại tuôn ra tiền tài đồ phùng : sông bài một phen hào đánh bạc, đã cho mấy người bọn họ đã mang đến rất nhiều phiền toái (đương nhiên cũng đã mang đến rất nhiều rất nhiều bạc), khiến cho hắn trong thời gian ngắn hoàn toàn không có đánh bạc hào hứng.

Nhưng nhìn lão bản này bộ dạng, tựa hồ không phải là đang nói đùa, liền bất đắc dĩ nói: "Đánh cuộc như thế nào? Lấy cái gì đánh bạc? Bạc?"

"Ha ha, đánh bạc bạc nhiều tục a..."

Lão bản kia mỉm cười, một đôi mắt tại Trần Diêu trên thân đạo qua một vòng, đột nhiên dừng ở Trần Diêu eo phần bụng, âm trầm cười nói:

"Không bằng, bắt người yêu chúng đến đánh bạc... ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173:: Ván bài bắt đầu

"Ha ha, đánh bạc bạc nhiều tục a, không bằng, bắt người yêu chúng đến đánh bạc... ?"

"Người... !"

Tại Ứng thành nam thuộc ngoại ô Tiên Linh phiên chợ ở chỗ sâu trong, một gian trong tiểu điểm, chủ quán lão bản một câu, làm cho Trần Diêu một nhóm ba người đều mắt choáng váng.

"Bịch!"

"Yêu yêu yêu, yêu chúng! !"

Không biết tình hình thực tế yêu chúng càng là trực tiếp sợ tới mức té ngã trên đất, quá sợ hãi, một đôi mắt nhìn chăm chăm vào Trần Diêu, một bộ bất khả tư nghị thần tình, dụng cả tay chân hướng lui về phía sau đi.

"Sợ cái đầu người a!"

Trần Diêu tức giận trừng Hồ Dịch liếc, cau mày nói: "Nếu như ta muốn ăn người rồi, đã sớm động thủ á! Người như vậy mập, ta mới không cần ăn đây!"

Sớm đã biết tình hình thực tế Giang Ba, cũng là hết sức kinh ngạc, một bên an ủi Hồ Dịch, cùng hắn nói đơn giản nói Trần Diêu lấy được yêu chúng chân tướng, một bên về mặt cảnh giác nhìn qua chủ quán kia lão bản.

"Người làm sao sẽ biết rõ ta có yêu chúng.. ?"

Trần Diêu trong lòng cũng là khiếp sợ không thôi, cho tới bây giờ đến Ứng thành bắt đầu, hắn liền vẫn giấu kín lấy có được yêu chúng sự thật. Vô luận là dưới mặt đất đầu kỹ trắng, đồ phùng : sông bài, còn là Thiên Nguyên đầu kỹ trắng bên trong, Trần Diêu vẫn luôn gặt gao ngăn chặn yêu chúng, không cho kia úc động nửa phần, chính là sợ bị người biết mình thân phụ kỳ năng, không chỉ có tu tiên đạo, còn có được yêu chúng, sẽ bị coi là dị loại, làm cho người ta đứng xa mà trông.

"Ha ha..."

Nhưng mà trước mắt cái này dung mạo không sâu sắc nhỏ chủ tiệm, rồi lại chẳng biết tại sao, trong nháy mắt liền nhìn ra Trần Diêu thân phụ yêu chúng, còn muốn Trần Diêu lấy yêu chúng {vì:là} tiền đặt cược mở đánh bạc, hoàn toàn không rõ mục đích gì vì sao.

"Đạn Chi Trần Diệu, gần đây danh chấn Thiên Nguyên đầu kỹ trảng Nam Vực thiếu niên, rõ ràng thân phụ yêu chúng." Nhỏ chủ tiệm tà mị mà cười cười, một ngón tay tại trên quầy nhẹ nhàng gõ gõ, mở miệng nói: "Nếu như sự thật này {bị:được} người khác cho biết rõ, không biết gặp nhắc lên đáng sợ cỡ nào sóng to gió lớn đây... Ha ha ha ha..."

"Người đến tốt cùng là lai lịch gì... ? !"

Trần Diệu nhìn ra, người này ngón tay búng ra quầy hàng hành vi, hiển nhiên là là ám chỉ, bản thân không chỉ có biết rõ Trần Diệu có yêu chúng, còn biết Trần Diệu lúc trước tại tuần ra tiền tài đồ phùng : sông bãi, là như thế nào gian lận thắng tiền. Bực này cẩn thận rất hiểu rõ, chẳng lẽ người này tại Trần Diệu một đoàn người đi vào Ứng thành bắt đầu, cũng đã tại một đường theo dõi sao? ?

"Người cho rằng người đang ở đây tu sĩ trong thế giới ẩn thân, sẽ không người biết rõ thân phận chân thật của người sao?"

Nhỏ chủ tiệm không trả lời thẳng Trần Diệu vấn đề, mà là tiếp tục tà mị mà cười cười, nói khẽ: "Thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất Yêu Vương?"

"Người... !"

Cái này, Trần Diệu là bị triệt để rung động.

Người trước mắt dung mạo không sâu sắc, nhưng nói ra mỗi câu lời nói tuy nhiên cũng trực chỉ Trần Diệu chỗ sâu nhất bí mật, quả thực có thể nói đối với Trần Diệu qua lại rõ như lòng bàn tay!

Yêu chúng, đồ phùng : sông bãi thắng tiền, đến từ Đông châu Nam Vực, những tin tức này, có lẽ còn có thể thông qua theo dõi, phân tích, thăm dò văn... văn biện pháp cho ra kết luận.

Nhưng mà "Thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất Yêu Vương" cái này danh hào, thậm chí ngay cả Giang Ba cũng không biết, chỉ là chỉ hầu đám cùng một chút thương Nhạc Sơn mạch ở dưới tiểu yêu đám kêu kêu tên tuổi mà thôi, ngoại nhân là vô luận như thế nào đều khó có khả năng biết được đấy!

Nhưng người trước mắt, rồi lại đối với mấy cái này không muốn người biết chi tiết biết rõ đấy nhìn thấy tận mắt, tựa hồ cảm giữ có một đôi có thể nhìn thấu tâm linh người ánh mắt, có thể đọc lên Trần Diệu tất cả bí mật tựa như.

"Người... Đi qua thương Nhạc Sơn mạch... !"

Trần Diệu thoáng cái kịp phản ứng, đi phía trước bước ra một bước, trong hai mắt bỗng nhiên phóng xạ ra vô biên lửa giận, cắn răng nói: "Duyệt Nhi đây? ! Duyệt Nhi ở nơi nào? Có phải hay không người bắt đi Duyệt Nhi? ! ! Nói mau! !"

"Ha ha a, không nên nóng lòng, thiếu niên lang..."

Nhỏ chủ tiệm như cũ là một bộ sâu không lường được đáng tuổi cười, lắc đầu nói: "Ta chỉ có thể nói cho người biết, ta biết rõ 'Một ít' tin tức, không phải là toàn bộ."

"Đầu tiên, người Kỳ Quan Duyệt Nhi không phải chúng ta bắt đi đấy, bắt quá ta trên tay có cùng Duyệt Nhi có quan hệ một ít manh mối."

"Tiếp theo, chúng ta biết rõ mấy người các người hết thầy hướng đi, hết thầy, không thể nói là nhìn thấy tận mắt, nhưng mà cũng biết cái đại khái. Hành tung của các người, trải qua, đều trốn không thoát ánh mắt của chúng ta."

Chủ quán lão bản mấy lần nói đến "Chúng ta" cái từ ngữ này thời điểm, đều tận lực tăng thêm âm điệu, tựa hồ tại hữu ý vô ý nhắc nhở Trần Diệu, hẳn không phải là một người, tại phía sau hẳn, còn có một không lồ tập đoàn, chính đang giám thị Trần Diệu bọn họ nhất cử nhất động.

"Mau nói cho ta biết! Cùng Duyệt Nhi có quan hệ manh mối là cái gì? ! !"

Vừa nhắc tới Duyệt Nhi, Trần Diệu tâm tình liền không cách nào ngăn chặn kích động lên, một trong hai mắt lửa giận bốc lên, hận không thể đem người trước mắt xâu đánh một trận, tìm ra chân tướng.

"Phải biết rằng Duyệt Nhi tin tức, có thể, nhưng mà... !"

Chủ quán lão bản đột nhiên ngồi thẳng thân thể, hai mắt tròn mắt, một cổ cường đại vô cùng Yêu Năng xì ra, trong nháy mắt đem ở đây mấy người tất cả đều cho chấn nhiếp rồi.

"Các người muốn trước cùng ta đánh cuộc một lần!"

"Tốt yêu khí cường đại... !"

Trần Diệu trong lòng bất an cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, hẳn biết rõ người trước mắt thực lực siêu tuyệt, so với thương Nhạc Sơn mạch phía dưới Đại Yêu cũng không kém cỏi. Theo kia tàn sát ra vô biên Yêu khí dễ phán đoán, kỳ thật thực lực có lẽ đã tiếp cận Hư cấp độ, thập phần đáng sợ.

Mặc dù đang cái kia sau đó, Trần Diệu cũng đã lấy được thật lớn tăng lên, Yêu Năng làm cho người ta sợ hãi. Nhưng mà nếu như lại lần nữa đối mặt Hư, Trần Diệu còn là cho rằng, mình không thể ngăn cản vượt qua mười cái hiệp.

"Không cần sợ hãi, ha ha a..."

Chứng kiến bản thân uy hiếp nổi lên tác dụng, chủ quán lão bản trong nháy mắt thu hồi Yêu khí, híp mắt cười nói: "Ta rất thị đánh bạc, vì vậy yêu cầu của ta rất đơn giản, chỉ cần các người cùng ta đánh bạc, các người như thắng, ta sẽ đem ta biết rõ đây hết thảy đều nói cho các người biết, đây khách điểm Linh thảo cũng tùy các người lấy dùng."

"Cái kia nếu như chúng ta nếu thua?" Giang Ba hỏi dò.

"Nếu như các người thua..." Chủ quán lão bản trong mắt lại lần nữa hiện lên cái kia tà mị chi sắc, cười nói: "Ta sẽ gặp lấy đi các người tiền đặt cược... !"

"Tốt, rất công bằng."

Trần Diêu tỉnh táo lại, kéo qua một trương ghế, ngồi ở lão bản trước mặt, hỏi: "Đánh cuộc gì?"

"Cái gì đều có thể đánh bạc."

Chủ quán lão bản lười biếng quay đầu lại nhìn thoáng qua cửa tiệm bên ngoài, chỉ một ngón tay nói: "Ví dụ như cửa ra vào người kia, các người đoán hán cuối cùng sẽ chọn loại nào Linh được mua xuống?"

Trần Diêu đám người nghe vậy nhìn lại, chỉ thấy tiểu điểm đối diện bên đường, một người tu sĩ bộ dáng người trẻ tuổi đang tại một cái quầy hàng trên chọn lựa Linh được.

Tại kia trợ thủ đắc lực ở bên trong, phân biệt nắm một loại Linh được, tựa hồ chính đang do dự, không biết chọn loại nào tốt.

"Cuối cùng gặp mua loại nào..."

Trần Diêu trầm tư một hồi, cẩn thận quan sát người nọ hành vi động tác, hiển nhiên thập phần do dự, lựa chọn bất luận một loại nào xác suất đều tại 50% trái phải.

Suy đi nghĩ lại, Trần Diêu vừa muốn mở miệng lựa chọn, lại bị nóng vội Hồ Dịch đã đoạt trước.

"Cái này không phải là mù đánh cuộc không? ?"

Hồ Dịch mới từ Trần Diêu có được yêu chủng chuyện này trong rung động khôi phục lại, hiển nhiên đối với nhà tiểu điểm này ở trong dày đặc Yêu khí thập phần chi không thói quen, chỉ muốn có thể mau chóng chấm dứt vấn bài ly khai nơi đây, sau đó cầm lấy Trần Diêu hảo hảo hỏi một câu đến cùng là chuyện gì xảy ra. Liên tùy tiện nhìn mấy lần, thò tay mù chỉ một cái nói: "Ta cá là hán sẽ chọn trong tay trái Linh được!"

"A... ?"

Hồ Dịch đột nhiên chen chân, làm cho chủ quán lão bản cũng là sửng sờ, sau đó ánh mắt nhú lại, cười tà nói: "Rất tốt, rất tốt, đủ sáng khoái."

"Như vậy, ta liền chọn một loại khác tốt rồi, ta cá là hán gặp mua phải trên tay cầm lấy Linh được." Chủ quán lão bản quay đầu lại nhìn thoáng qua Hồ Dịch, tại hán hơi mập trên thân dạo qua một vòng, khẽ cười nói: "Người cái thứ nhất cùng ta đánh bạc, tiền đặt cược liền lấy tâm của người tốt rồi."

"Bệnh tâm thần, tùy người!" Hồ Dịch tức giận mắng một câu, chú ý tự canh cửa miệng người nọ lựa chọn.

"Rất tốt, vấn bài... Bắt đầu!"

Lão bản một câu rơi xuống đất, ở đây bốn thần kinh người đều trong nháy mắt căng thẳng lên.

"Tay trái, tay trái, tay trái, tay trái!"

Hồ Dịch không được thấp giọng hò hét, hai tay nắm tay trên không trung hơi hơi huy động, tựa hồ như vậy có thể ảnh hưởng đến cái kia người mua lựa chọn tựa như.

"Hồ Dịch chọn không sai."

Trần Diêu ở hậu phương cũng là khẩn trương không hiểu, nhìn kỹ qua cái kia hai gốc Linh được về sau, khẽ gạt đầu tại trong lòng nghĩ thầm: "Tay trái làm cho cầm Linh được rõ ràng so với một bụi khác muốn sung mãn, Sinh Mệnh lực cùng tiền năng dự trữ đều cao hơn một đoạn. Nếu như không có nhìn lầm mà nói, hai loại Linh được yết giá là giống nhau đây, chỉ cần hơi chút hiểu được một chút Linh được trụ cột tri thức, đều chọn tay trái cái này một cây đi!"

Quay đầu lại lại nhìn Giang Ba, người sau cũng là vẻ mặt nghiêm túc, khẽ gạt đầu, hiển nhiên ý tưởng cùng Trần Diêu nhất trí.

"Hò."

Đội không biết bao lâu, người nọ cuối cùng nhẹ nhàng thở một hơi, khom lưng đi xuống, hai tay rũ xuống tới quầy hàng phía trên.

"Tay trái, tay trái, tay trái, chọn tay trái đó a! !"

Hồ Dịch lớn tiếng gào thét, hầu như cũng bị cửa ra vào người đã nghe được, nhưng chủ quán kia lão bản lại tựa hồ như không thèm để ý chút nào, như trước cười nhẹ lắc đầu, một bộ hết thấy đều ở nắm giữ thần tình.

"Lão bản, ta muốn cái này gốc."

Vượt quá dự liệu của tất cả mọi người, người tuổi trẻ kia rõ ràng một tay lấy tay trái Linh dược vứt bỏ, sau đó trả tiền rất nhanh mua trên tay phải cái kia gốc Linh dược.

"Cái này... Người ngốc a!"

Hồ Dịch một bộ vô cùng đau đớn thần tình, một đôi béo chân trên mặt đất đập mạnh vài xuống, thở phì phì mắng to lên tiếng.

"Không có việc gì không có việc gì, luôn luôn bắt thức hóa người, cái này là đánh bạc cái xác suất, luôn luôn thắng thua đấy."

Giang Ba ở một bên khuyên bảo Hồ Dịch, người sau như trước tức giận không thôi, chửi ầm lên.

"Ha ha a, người thua."

Chủ quán lão bản mỉm cười, đưa tay chỉ Hồ Dịch nói: "Hắn mua trên tay phải Linh dược, người thắng là ta."

"Vậy thì thế nào!" Hồ Dịch tức giận trừng lão bản liếc, lớn tiếng đáp lại nói.

"Không có như thế nào, ha ha a..." Lão bản hơi hơi ngồi thẳng người, một tay trên đột nhiên xuất hiện một cỗ Yêu khí, cười tà nói: "Ta thắng, dĩ nhiên là muốn thu đi người tiền đặt cược... !"

"Hô!"

Trong nháy mắt, tại Trần Diêu cùng Giang Ba cũng còn không kịp phản ứng một trong nháy mắt, một cỗ cường đại đến tột đỉnh Yêu khí đột nhiên trùng kích mà ra, theo lão bản đầu ngón tay oanh đi ra, thẳng đến Hồ Dịch mà đi.

"Người muốn làm gì... A a a! !!"

Yêu khí trùng kích phía dưới, Hồ Dịch toàn bộ người đều bị Yêu khí quán quanh, cao cao bay lên, sau đó một tiếng tàn nhẫn "Phốc xuy" âm thanh, cái kia Yêu khí rõ ràng xông vào Hồ Dịch ngực, một tay lấy kia trái tim cho tách rời ra!

"A....."

"Bịch "

Hồ Dịch hai mắt trong nháy mắt đánh mất tức giận, toàn bộ người mềm nhũn, theo Yêu khí rời đi, co quắp ngã xuống đất.

"Hồ Dịch!"

Trần Diêu cùng Giang Ba đều hô to lên tiếng, vội vàng tiến lên xem xét.

"Ha ha a..."

Mà tại phía sau bọn họ, cái kia Yêu khí một lần nữa về tới chủ quán lão bản ngón tay phụ cận, theo một tiếng vang nhỏ, Hồ Dịch viên kia trái tim máu đầm đề {bịđược} đưa vào một cái cũ kỹ đào bình ở trong. "Phanh" một tiếng phong trên bình che, không thấy bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174:: Không thắng được đối thủ

"Hô "

Vô biên Yêu khí thoáng hiện, siêu tuyệt Yêu Năng tràn ngập, trong chớp mắt, một cỗ cường đại vô cùng Yêu khí đem Hồ Dịch trái tim đột nhiên kéo ra, sau đó theo chủ quán lão bản ngón tay khinh động, trái tim đó bắn rất nhanh được phong vào một cái cũi kỹ đào bình bên trong, "Phanh" một tiếng đáp lên cái nắp.

"Hồ Dịch!"

Trần Diêu cùng Giang Ba đều là lòng nóng như lửa đốt, vội vàng một bước tiến tới Hồ Dịch bên người, thò tay đi dò xét Hồ Dịch sinh mạng thể xuất chinh.

"Hô hấp không còn, nhưng sinh mệnh khí tức còn tồn tại, không thấy miệng vết thương, rất cổ quái rồi!"

Giang Ba nhanh chóng đoán được Hồ Dịch trạng thái, Trần Diêu cũng là rất nhanh kiểm tra sau nói: "Vừa chết lại sống trạng thái, vô cùng kỳ quái!"

"Ha ha a, không muốn lo lắng, hắn không chết được."

Chủ quán lão bản vừa mới làm ra như thế tàn nhẫn sự tình, nhưng tựa hồ rồi lại không hề xúc động, cười tà nói: "Đầu phải nhanh một chút thu hồi trái tim, trong vòng nửa canh giờ là sẽ không chết."

"Ngươi... !"

Trần Diêu tức giận hòa công tâm, một bước đi vào quầy hàng lúc trước, một phát bắt được chủ quán lão bản vạt áo, đem người sau hung hăng tóm...mà bắt đầu, cả giận nói: "Ngay lập tức đem hắn khôi phục, nếu không dù là ngươi là thiên đại yêu quái, ta cũng sẽ liều mạng với ngươi tính mạng đây... !"

"Ha ha a, không nên kích động, làm việc lúc trước, tốt nhất động trước một cái đầu óc..."

Đối mặt Trần Diêu uy hiếp, chủ quán kia lão bản rồi lại không thêm để ý chút nào, lười biếng thò tay một chút mở ra Trần Diêu tay, cười nói: "Ta hiện tại dùng Yêu khí phong bế huyết mạch của hắn, bảo tồn trong cơ thể hắn sinh mệnh Bản Nguyên, vì vậy hắn tạm thời còn chưa chết."

"Nhưng mà nếu như ta chết rồi mà nói, Yêu khí sẽ tàn đi, hắn gặp lập tức xuất huyết nhiều, trong nháy mắt chết đi."

Chủ quán lão bản lười biếng hướng về phía sau một năm, tựa vào cái khuôn mặt kia nho nhỏ trên mặt ghế, khinh miệt cười nói: "Trừ phi, các ngươi có thể tại ta chết đi trong nháy mắt đó, vì hắn một lần nữa đón trái tim. Nhưng trái tim của hắn lúc này ở cái này đào bình trong, đào bình cái nắp {bịđược} ta gia tri Yêu Năng giam cầm, một bên cùng với ta tác chiến, một bên còn muốn đem nắm thời cơ tốt đem cái này giam cầm mở ra."

"Chỉ bằng các ngươi, có thể hiểu rõ à... ?"

Chủ quán lão bản thái độ khinh miệt mà vô lễ, nhưng Trần Diêu cùng Giang Ba nhưng không cách nào phản bác.

Có lẽ bằng vào Trần Diêu siêu tuyệt Yêu Năng, có thể vì Hồ Dịch đón trái tim, nhưng mà điều kiện tiên quyết nhưng là muốn đánh thất bại cái này địch nhân đáng sợ, còn muốn cởi bỏ Yêu Năng giam cầm. Bằng vào Trần Diêu cùng Giang Ba dưới mắt thực lực, tuyệt đối không thể nào làm được.

"Mục đích của ngươi đến tột cùng là cái gì... ? !"

Trần Diêu cường ép ngăn chặn lửa giận, gắt gao nhìn chăm chăm vào chủ quán lão bản, Nộ Thanh hỏi.

"Ha ha, mục đích của ta rất đơn giản." Chủ quán lão bản nhún vai xoay động nói: "Chính là muốn cùng các ngươi hảo hảo đánh bạc một trận... !"

"Hiện tại các ngươi chỉ có hai loại lựa chọn, một là không để ý cái này nhỏ Bàn Tử chết sống, bản thân đào tẩu, lời nói trước để ở chỗ này, nếu như các ngươi thật sự lựa chọn trốn tránh lời nói, ta sẽ không ngăn trở, càng sẽ không đuổi theo."

"Hai tiếp tục cùng ta đánh bạc, hoặc là toàn bộ {bịđược} ta giết chết, hoặc là liền nghĩ hết biện pháp, thắng ta một trận... !"

"Đáng giận... !"

Trần Diêu hàm răng cắn chặt, lửa giận trong lòng bốc lên, đã muốn tới bộc phát biên giới.

"Đạp, đạp "

Ngay tại ba người giằng co thời điểm, nhỏ bên ngoài cửa điem rồi lại đi vào một người, Trần Diêu cùng Giang Ba nhìn lại, triệt để mắt choáng váng:

Đi vào tiểu điem người, chính là vừa rồi ở ngoài cửa chọn lựa Linh dược người trẻ tuổi kia!

"Đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên rồi nói cho các ngươi biết." Chủ quán lão bản cùng người tuổi trẻ kia đứng rồi cái ánh mắt, mời đến lúc nào tới đến bên cạnh mình, sau đó khiêu khích tựa như nhìn về phía Trần Diêu cùng Giang Ba, tà mị cười nói: "Hắn là người của ta."

"Hèn hạ vô sỉ... !"

Luôn luôn đến tình tảo bính tỉnh Giang Ba, cũng nhìn không được loại này hành vi, lớn tiếng tức giận mắng.

"Ha ha a, với tư cách tại tuần ra tiền tài đồ phùng : sòng bài gian lận thắng tiền người, các người thật sự có tư cách đến mắng ta sao? Ta không phải là khinh bỉ các người, cũng không phải là muốn trào phúng, trái lại ta cảm thấy được cách làm của các người rất bình thường. Không bị phát hiện gian lận, sao có thể gọi là gian lận đây?"

Chủ quán lão bản đang khi nói chuyện, thò tay tiếp nhận người tuổi trẻ kia trong tay Linh được, một đôi xảo thủ bóc lột động phía dưới, rất nhanh liền đem tầng ngoài da lột bỏ.

"Anh "

Theo Linh được da tróc ra, bên trong đột nhiên hiện lên ra một cỗ tia sáng chói mắt. Chủ quán lão bản thò tay đem hào quang nội hạch lấy ra, tại Trần Diêu cùng Giang Ba trước mặt lung lay, cười nói: "Thuận tiện vừa nói, vừa rồi phán đoán của các người không sai, theo Linh được góc độ mà nói, cái này một cây Linh được, xác thực so ra kém một bụi khác, vô luận là tỉ lệ công hiệu, đều kém một đoạn."

"Nhưng mà tại đây gốc Linh được bên trong, rồi lại ẩn giấu một viên không thành hình Đại Yêu răng nhọn, chỉ sợ là tại Linh được sinh trưởng thời điểm, có Đại Yêu gặm ăn, không biết bởi vì vì có gì mà lưu lại đây, cuối cùng {bị}được} bề ngoài tầng da cho bao vây lại, theo tầng ngoài liền nhìn không rõ lắm rồi."

"Vì vậy hai gốc linh trong được, lựa chọn cái này một cây, mới là chính giải."

Nói xong lời nói này, chủ quán lão bản đem cái kia miếng thật nhỏ răng thu nhập một cái nho nhỏ phương hướng trong hộp, dùng Yêu khí cẩn thận từng li từng tí niêm phong bảo tồn tốt, đặt ở container tầng trên.

"Quả nhiên hoá nhân kim tinh, chúng ta bội phục."

Lúc này, Trần Diêu đã khôi phục tỉnh táo, thở dài nói: "Phải cứu quay về bằng hữu của chúng ta, nhất định phải cùng người đánh bạc đúng không? Tốt, như vậy liền để ta làm..."

"Diêu huynh đội đã nào...!"

Giang Ba một câu cắt ngang Trần Diêu mà nói, tiến lên một bước nói: "Ván kế tiếp, ta đến cùng người đánh bạc!"

"Giang Ba!"

Trần Diêu cũng tiến lên một bước, ngăn lại Giang Ba nói: "Người không cần phải mạo hiểm như vậy, cùng loại người này đánh bạc, dựa vào là nghìn thuật cùng lừa gạt, người không thích hợp loại tình huống này, còn là ta đến so sánh phù hợp."

"Không, Diêu huynh người sai rồi."

Giang Ba cười nhạt một tiếng nói: "Ba người chúng ta bên trong, chỉ có người có yêu chủng Yêu Năng, tiệm này gia lão tám cũng là một gã Đại Yêu, nếu như người cũng ở đây đánh bạc trong cục thua, chúng ta thế tất đem toàn quân bị diệt."

"Nhưng ta không giống nhau, dù là ta thua rồi, Diêu huynh cũng có cơ hội có thể gỡ vốn. Vì vậy ta trước cùng hắn đánh bạc, mới là lựa chọn chính xác."

"Đừng, đừng, đừng, đừng "

"Rất tốt!"

Chủ quán lão bản có chút khâm phục nhìn Giang Ba liếc, vỗ tay nói: "Như vậy ván kế tiếp, liền từ chúng ta tới đánh bạc đi! Về phần tiền đặt cược mà nói..."

"Đạp "

Giang Ba một bước đạp đến quầy hàng lúc trước, kiên định nhìn về phía chủ quán lão bản, nghiêm mặt nói: "Ta cá là trái tim của ta!"

"Tốt!"

Chủ quán lão bản vừa muốn mở miệng nói cái gì, Giang Ba lại trách móc nói: "Nhưng mà đồ pháp, được để ta làm định."

"Không có vấn đề."

Chủ quán lão bản thần bí khó lường cười tà vài tiếng, làm cái "Mời" thủ thế, chậm đội Giang Ba bên dưới.

"Cát "

Giang Ba tiện tay nâng lên quầy hàng một góc một cái đĩa lồng, trong đó tồn lấy hơn mười đầu chiếc đĩa vang sáo sặt, sau đó vài bước đi đến bên ngoài cửa điểm, tùy tiện tìm cái trên đường đang tại chơi đùa hài đồng, tới nói chuyện với nhau vài câu sau đó, đem dẫn vào trong tiệm.

"Đồ pháp là, dao động đưa đoán lẻ đôi!"

Giang Ba đem đưa lồng đưa cho đưa bé kia, tiếp tục nói: "Vì cam đoan công bằng, từ người này hải đồng đến dao động đưa lồng, cuối cùng rơi xuống chiếc đưa số lượng là riêng là đôi, liền từ người ta đến đánh bạc."

"Đúng vậy, đơn giản kích thích." Chủ quán lão bản cười nói: "Người trước chọn."

"Ta cá là lẻ." Giang Ba tỉnh táo nói.

"Rất tốt, ta đây liền đánh bạc đôi, của ta tiền đặt cược không thay đổi, người tiền đánh cược là trái tim của người." Chủ quán lão bản trong mắt hiện lên một tia hưng phấn thần thái, cười nói: "Ván bài... Bắt đầu!"

"Sàn sạt sàn sạt "

Hải đồng bắt đầu rất nhanh lay động đưa lồng, tất cả mọi người tâm đều trong nháy mắt nhắc tới cổ họng, Trần Diêu cùng Giang Ba phân biệt gắt gao nhìn chăm chăm vào thiếu niên kia cùng chủ quán lão bản, sợ chủ quán lão bản lại gặp dùng cái gì thủ pháp ăn gian.

"Lẻ, nhất định phải ra lẻ!"

Trần Diêu cùng Giang Ba trong lòng đều tại cầu nguyện, hy vọng thần may mắn có thể coi trọng bản thân một lần.

"Sàn sạt", "Rầm rầm rồi "

Theo đưa bé kia không ngừng lay động, chiếc đưa càng ngày càng tới gần đưa lồng miệng, không bao lâu, 'Rầm Ào Ào' một tiếng rơi ra không ít chiếc đưa.

"Ngừng "

Giang Ba một tiếng quát bảo ngưng lại còn muốn tiếp tục dao động đưa lồng hải đồng, sau đó tiến lên tỉ mỉ điểm...mà bắt đầu.

"Hai, bốn, sáu, tám..."

Trần Diêu chưa bao giờ cảm thấy, điểm cái đo đếm lời sẽ như thế dài dằng dặc, nhìn xem Giang Ba cẩn thận một chút chiếc đưa số lượng, Trần Diêu trái tim nhảy lên không chỉ, khẩn trương cực kỳ khủng khiếp.

"... Mười một, mười hai, mười ba... Cái này... !"

Có một chút thứ mười ba chỉ là thời điểm, Giang Ba ngây dại, động tác trì trệ, nhìn xem trên quầy cuối cùng một cái chiếc đưa sững sờ xuất thần.

"Ha ha a, tổng cộng mười bốn đầu chiếc đưa, là số chẵn."

Chủ quán lão bản hai tay vòn quanh ở trước ngực, một trong hai mắt tinh quang bắn ra bốn phía, nhìn về phía Giang Ba nói: "Là ta thắng rồi... !"

"Giang Ba!"

Trần Diêu trái tim xiết chặt, biết rõ đại sự không ổn, vừa định tiến lên ngăn trở chủ quán lão bản, nhưng lão bản Yêu khí rồi lại nhanh hơn.

"Hô!"

Cường đại Yêu Năng bắn ra, trong nháy mắt bọc lại Giang Ba toàn thân.

"Diêu huynh, thực xin lỗi, ta thua rồi..."

"Phốc xuy!"

Giang Ba trong mắt hiện lên một tia hối hận cùng không cam lòng, sau đó {bịđược} cái kia cường đại Yêu khí trong nháy mắt cướp đi trái tim, bịch một tiếng ngã nhào trên đất.

"Giang Ba! ! !"

"Ha ha ha ha, nguyện thua cuộc, thật sự là đầu hán tử..."

Chủ quán lão bản nhìn xem Trần Diêu lo lắng đi dò xét Giang Ba sinh mệnh tình huống, tà mị cười to không chỉ, hiển nhiên đối với dưới mắt kết quả phi thường hải lòng.

"Lão, lão bản, ta dao động ra số chẵn rồi, đã nói rồi đấy bạc..."

"Vâng, cầm lấy đi ~ "

Chủ quán lão bản móc ra một chút bạc vụn, nhét vào trên quầy, đưa bé kia cao hứng tiến lên đem bạc bắt đi, nhanh chóng chạy ra cửa tiệm bên ngoài.

"Cái này hài đồng... Cũng là người của người... ? !"

Trần Diêu quả thực phần nộ đã đến cực hạn, trong mắt lửa giận phun ra, hung hăng trừng hướng chủ quán lão bản, phần nộ hầu như không kiềm chế được.

"Ha ha a, cái này phiên chợ bên trong, sẽ không có ta không người quen biết." Chủ quán lão bản cười nói: "Là bằng hữu của người quá mức đơn thuần, cho rằng trên đường tùy tiện tìm hài đồng liên công bình. Bực này tâm trí, xác thực không thích hợp đánh bạc, ha ha a..."

"Như thế nào đây? Đạn Chỉ Trần Diêu? Còn muốn cùng ta đánh cuộc không?"

Cắt kỹ Giang Ba trái tim, chủ quán lão bản khiêu khích nhìn về phía Trần Diêu nói: "Người là chuẩn bị vứt bỏ bằng hữu không để ý sống chết của bọn hắn, chú ý tự chạy trốn? Còn là lưu lại, cùng ta đánh bạc thống khoái? ?"

"Tốt, tốt, tốt..."

Đem Giang Ba cùng Hồ Dịch đều dàn xếp tốt, Trần Diêu lửa giận trong lòng hầu như muốn cháy hết gian phòng này tiêu điểm. Hắn kiềm nén lửa giận, vài bước đi đến trước quầy, dài than một hơi, giương mắt đột nhiên trừng hướng chủ quán lão bản, cắn răng nói: "Ta đến cùng người đánh bạc... !"

Lập tức sẽ phải bước sang năm mới rồi, không biết độc giả chư quân đều mua được vé xe, thuận lợi về nhà sao?

Long cốt cháo còn ở một bên đi làm, một bên viết chữ, không biết đến lúc đó có trở về hay không phải đi đây.

Trước cầu chúc đại gia tân xuân vui vẻ, đều có thể thuận thuận lợi lợi về nhà. Nếu như không thể mua được vé xe cũng không muốn nhụt chí, tiếp tục cố gắng, Long cốt cháo gặp một mực phụng bồi các người, tân xuân trong lúc, tuyệt không đoạn đối!

Không, phải nói, Long cốt cháo vĩnh viễn sẽ không đoạn đối! Tân xuân cho lực lượng! Mỗi ngày như trước tối thiểu hai chương, 6000+ chữ dâng! Vừa đem cha!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175:: Cuối cùng một ván

"Ván kế tiếp, ta đến cùng người đánh bạc!"

Trần Diêu cường ép ngăn chặn lửa giận, đi vào quầy hàng lúc trước, đối với chủ quán lão bản tròn mắt nhìn, cắn răng nói: "Tiền đặt cược, chính là ta yêu chúng... !"

"Rất tốt!"

Chứng kiến Trần Diêu mắc câu, chủ quán lão bản hưng phấn nói ra miệng của mình đầu tiên, cười nói: "Như vậy của ta tiền đặt cược liền là để cho người biết về Kỳ Quan Duyệt Nhi mạnh mẽ, còn có sống lại người hai cái bằng hữu."

"Rất công bằng." Trần Diêu sắc mặt trầm tĩnh, nhú mày, tựa hồ đang suy nghĩ lấy ứng đối phương pháp.

"Ha ha a, người có phải hay không suy nghĩ, phải như thế nào mới có thể thắng qua ta đây?"

Chủ quán lão bản liếc xuyên thủng Trần Diêu ý tưởng, cười nói: "Có phải hay không còn đang suy nghĩ, như thế nào mới có thể không cho ta gian lận? Có lẽ còn đang suy nghĩ lấy, 'Nếu như là thật sự muốn đánh bạc vận khí, cái tiệm này gia lão tám cuối cùng mạnh bao nhiêu số mệnh' ?"

Trần Diêu từ chối cho ý kiến, chủ quán lão bản lần thứ nhất chủ động theo trên ghế ngồi đứng dậy, hướng về phía Trần Diêu ngoắc ngón tay, sau đó hướng trong tiệm ở chỗ sâu trong đi đến.

"Cát "

Chủ tiệm một chút vén lên một cánh cửa mảnh vải, dẫn Trần Điều đi vào trong đó, "Hò" một tiếng đột sáng lên một cái Yêu Năng quang cầu, tiện tay ném đi, đem trong tiệm chỗ sâu nhất một gian phòng lúc giữa cho triệt để chiếu sáng.

"Xôn xao "

Tại Trần Điều trước mắt, một bộ như Địa ngục cảnh tượng bỗng nhiên xuất hiện!

"Chập chòn "

Bên trong trong thánh đường, đen kịt một mảnh, tại Yêu Năng hào quang chiếu rọi phía dưới, từng cái một dải mảnh hình đồ vật xuất hiện ở Trần Điều trong tầm mắt.

"Kết.."

Đây là vô số cổ {bịđược} đôi chiều tại trên nóc nhà cây khô, tuy rằng giống như có lẽ đã chết đi đã lâu, nhưng là từ cây khô trên mơ hồ lộ ra tiên năng cùng Yêu Năng không khó phán đoán, những thứ này cây khô khi còn sống, đều là tu vi có chút không tầm thường tu sĩ hoặc là Đại Yêu.

Lại nhìn kỹ lại, những thứ này cây khô ngực hoặc là phần bụng đều có rõ ràng lỗm, hiển nhiên là {bịđược} chủ quán lão bản dùng sức mạnh Đại Yêu có thể đã đoạt đi trái tim hoặc là yêu chủng, sau đó {bịđược} chế thành cây khô, treo hơn thế chỗ.

"Ha ha a, đây là ta một bộ phận cát chứa phẩm, Đan Chi Trần Điều, không biết có hay không để mất."

Chủ quán lão bản tà mị đáng tươi cười, lúc này lại mang theo một tầng dày đặc tàn nhẫn chi sắc, trầm trọng mùi huyết tinh làm cho Trần Điều có chút buồn nôn, cả gian phòng bên trong, từng đạo sát khí cùng mãnh liệt oán khí nổi tiếp nhau, lái đi không được.

"Trái tim của bọn hắn cùng yêu chủng, đều bị ta luyện hóa, vì vậy của ta Yêu Năng mới gặp cường đại như thế, của ta yêu chủng mới gặp mạnh mẽ như thế!"

Chủ quán lão bản cười nói: "Trong bọn họ, cũng có không ít người cùng ngươi giống nhau, tại đã mất đi bằng hữu hoặc là thân nhân người yêu sau đó, nghĩ hết biện pháp cùng với ta cá là. Thật nhiều lần, bọn hắn nghĩ ra rất đơn giản phương pháp xử lý, lẩn tránh vào ta gian lận khả năng, thuần túy cùng ta tiến hành vận khí chi bác. Kết quả ngươi đoán như thế nào?"

"Cát "

Chủ quán lão bản một chút thu hồi màn cửa, đem Trần Điều ngăn cản ở trong nhà bên ngoài, hai mắt trừng hướng Trần Điều, một cổ vô biên sát khí cùng ngưng cuồng to khắp, cười lạnh nói: "Kết quả bọn hắn đều đã thua bởi ta. . .!"

"Vì vậy vô luận như thế nào đánh bạc, dù là thật sự chỉ là dựa vào vận khí, ta cũng sẽ không thua đưa cho ngươi, Đan Chi Trần Điều. . .!"

"Đúng không."

Trần Điều hết sức ngăn chặn bản thân buồn nôn xúc động, trở lại trước quầy tìm cái ghế dựa ngồi xuống, lặng lẽ nói: "Nhưng ta Trần Điều cũng là mạnh mẽ vận người, nếu như ngươi không xuất ra nghìn mà nói, nhất định sẽ bại bởi ta. Vì vậy ta khuyên ngươi còn tiếp tục gian lận đi, nếu không ngươi đời này trận đầu vận bài thua trận, sẽ xuất hiện tại trong tay của ta."

"Khẩu khí thật lớn!"

Chủ quán lão bản cũng trở về đến sau quầy phương hướng, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta cũng đang có ý này, như vậy ta liền không dùng nghìn thuật, cùng ngươi đường đường chính chính đánh bạc một trận, nhìn xem ta và ngươi số mệnh, cuối cùng người nào mới càng thêm tràn đầy! Ngươi nói, đánh cuộc gì!"

"Tùy tiện."

Trần Điều chẳng hề để ý thò tay đào rì mui, lại bắt đầu hần 'trang Bức' đại pháp, ra vẻ tiêu sái hồi đáp.

"Đi theo, tùy tiện. . . ? ?" Chủ quán lão bản {bịđược} Trần Điều trả lời cho sặc ỡ, sừng sốt một hồi lâu mới tiếp tục nói: "Chẳng lẽ ngươi cứ như vậy tin tưởng ta? Thật sự không sợ ta ăn gian gian lận? ?"

"Ngươi chạy không khỏi ánh mắt của ta." Trần Điều tiếp tục đào lấy rì mui, cuối cùng còn bắn ra ngón tay, đem đạn đã đến khay chứa đồ lên, không biết dính tại cái gì thượng đẳng Linh thảo phía trên, dẫn tới chủ quán lão bản một hồi đau lòng, khoe miệng đều co quắp vài cái.

". . . Ha ha, nói cũng đúng." Chủ quán lão bản cười nói: "Dù sao ngươi còn có Huyền Tự Quyết, ánh mắt xác thực đầy đủ sắc bén, mờ ám là khẳng định chạy không khỏi ánh mắt của ngươi rồi."

"Vì vậy ta đến định mà nói, đồ pháp khẳng định không thể là dao động lừa lòng, hoặc là ném đồng tiền đoán chính phản loại này dựa vào tốc độ có thể

phân biệt đồ vật rồi."

"Ta nói, đánh cuộc gì, tùy tiện." Trần Diêu hơi có vẻ không kiên nhẫn phát phát tay, ý bảo chủ quán lão bản tăng thêm tốc độ.

"Người. . ."

Chủ quán lão bản lại bị sặc ờ, suy tư sau một lúc, nhân châu xoay động, nhìn về phía bên ngoài cửa điểm mờ miệng nói: "Ta xem bên kia có hai gã người trẻ tuổi đi ngang qua, không bằng tìm bọn hắn đến trong tiệm, làm cho hai người bọn họ xoay cổ tay, chúng ta tới đánh bạc người nào thắng?"

"Đồ pháp có thể, người không thể."

Trần Diêu vốn là nhẹ gật đầu, sau đó lại lắc đầu, đột nhiên đứng dậy, đối với chủ tiệm bên người trầm mặc hồi lâu "Mua thuốc người" nói: "Người đi theo ta, chúng ta đến Tiên Linh phiên chợ bên ngoài, cùng một chỗ tìm hai người đến."

"Ha ha a. . ."

Chủ quán lão bản nghe xong, biết mình quý kẻ bại lộ, không thể tìm tự tập thị lý "Người một nhà" cho đủ số, đành phải lúng túng cười mỉa vài tiếng, đối với bên người người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, làm cho kia chú ý Trần Diêu lựa chọn, không nên bị Trần Diêu ngược lại gian lận.

"Minh bạch."

"Mua thuốc người" đối với chủ quán lão bản nhẹ gật đầu, tại Trần Diêu tiếng thúc giục trong bước nhanh đi ra bên ngoài cửa điểm, cùng theo Trần Diêu hướng phiên chợ đi ra ngoài.

Chưa tới nửa giờ sau, Trần Diêu cùng chủ tiệm bên người người về tới trong tiệm, sau lưng còn cùng theo hai cái tiểu tử.

"Nhìn rồi, không có vấn đề."

"Mua thuốc người" đối với chủ tiệm nhẹ giọng nói một câu, chứng minh hai người này là Trần Diêu tùy cơ hội tìm đến đây, đơn giản đề ra nghi vấn qua, tuyệt đối không có quen biết khả năng.

"Ha ha a, rất tốt. . ."

Nhưng đối với chủ tiệm mà nói, cái này tùy cơ hội tìm đến hai người, tự nhiên cũng làm cho hắn không còn gian lận cơ hội.

Dưới mắt ván bài, đem là chân chính một trận vận khí so đấu, song phương đều không có cơ hội gian lận ăn gian.

"Cảm tạ hai vị tham gia cùng chúng ta ván bài, quy tắc rất đơn giản, hai người các người xoay cổ tay, chúng ta tức thì đánh bạc các người người nào sẽ thắng."

Trần Diêu đối với nhị vị về mặt mờ mịt người trẻ tuổi giải thích nói: "Nhưng là của chúng ta tiền đặt cược, cùng các người không có quan hệ. Cho dù là ta cá là người thắng, cuối cùng người xác thực thắng, ta cũng sẽ không cho người nửa lượng bạc. Vì vậy các người chỉ cần đem hết toàn lực trận đấu là được rồi, không cần để ý tới lựa chọn của chúng ta."

"Bất quá cũng không thể khiến các người một chuyển tay không, cho chúng ta ván bài khô sống uống phí, làm cho đề làm khen thưởng. . ."

"Rầm Ào Ào" "

Trần Diêu theo túi tiền trong lấy ra mười cái nhỏ đồng bạc bảo, khoa trương vỗ tới trên quầy, đối với hai người nói ra: "Trong các người người nào thắng, có thể cầm đi cái này năm mươi lượng bạc!"

"Năm mươi lượng!"

Hai người nghe thế con số đều mắt choáng váng, đối với người bình thường mà nói, năm mươi lượng bạc quả thực chính là giá trên trời.

Phải biết rằng, người bình thường như không phải là cái gì quan to hiển quý, làm chút ít bình thường công việc, một năm ước chừng cũng liền mấy lượng bạc thu nhập. Năm mươi lượng bạc, hai người này bận việc cái vài chục năm đều không nhất định có thể kiếm đến!

"Thế nào, hiểu chưa?"

Chứng kiến hai người đã hai mắt tỏa ánh sáng, nhắc lên hứng thú, chắc có lẽ không tồn tại nhường các loại hành vi, Trần Diêu hài lòng gật đầu nói: "Như vậy liền đến phiên chúng ta tới tuyển. Chủ tiệm, là người trước chọn còn là ta trước chọn?"

"Ha ha a, đồ pháp là ta định, người là chúng ta cùng một chỗ tìm đây, như vậy liền từ người trước chọn đi!"

Chủ quán lão bản gật đầu cười, nhìn ra được Trần Diêu là một cái tâm tư có chút kín đáo người, ván này ván bài, song phương xác thực đã không có bất luận cái gì gian lận cơ hội, chỉ có thể bằng vận khí.

Hai cái này tiểu tử bên trong, một cái thoát nhìn có chút gầy còm, đáng người tuy rằng so sánh thon dài, nhưng thấy thế nào đều không giống như là tức giận lực lượng người.

Tên còn lại tức thì hơi có điểm béo, tuy rằng thoát nhìn hiển nhiên hữu lực một ít, nhưng mà cũng không biết có phải hay không mập giả tạo.

Trên lý luận mà nói, bình thường so đầu khí lực hạng mục, tương đối béo một chút người sẽ có Tiên Thiên ưu thế. Tuy rằng thịt mỡ không thể với tư cách lực lượng nơi phát ra, nhưng là có thịt mỡ làm làm cơ sở, nói chung kia cơ bắp cũng sẽ so với người gầy muốn nhiều. Cho dù là vì khởi động bản thân thể trọng, Bàn Tử cũng biết bao nhiêu rèn luyện ra một ít cơ bắp, đây là thân thể trụ cột làm cho quyết định, bất luận kẻ nào cũng không thể cải biến.

Mà người gầy bên trong, tuy rằng cũng có lực lớn vô tận quái dị giả, nhưng nói như vậy, khí lực tóm lại là chuyển lệch nhỏ một chút. Tại cái khác điều kiện đều giống nhau dưới tình huống, người gầy khí lực không bằng Bàn Tử, là năm tuổi hài đồng cũng có thể làm ra phán đoán.

Nhưng mà hai người này không có tiên năng hoặc là Yêu Năng, đầu là phạm nhân mà thôi, ai cũng không biết lai lịch của bọn hắn, càng không khả năng biết rõ kia khí lực như thế nào. Mặt khác, nếu như cái này người gầy trùng hợp là làm việc tổn thể lực đây, mà Bàn Tử thì là cái sống an nhàn sung sướng mập giả tạo tiểu hóa mà nói, béo tiểu hóa bại bởi nhỏ gầy hóa, cũng không phải là không có khả năng.

"Đạn Chi Trần Diệu, hai người này, người gặp lựa chọn như thế nào đây? Là chọn gầy còm đấy, còn là béo hay sao? Đây chính là cái lưỡng nan lựa chọn, bất luận cái gì khả năng đều tồn tại, thuận tùy vận khí so đầu. Trần Diệu, người cuối cùng chọn ai đó? "

Chủ quán lão bản trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, không ngừng quan sát hai người tình huống, tại trong lòng nhiều lần cân nhắc, suy nghĩ cả buổi đều xuống không được quyết tâm.

Nhưng Trần Diệu nghe xong chủ quán lão bản mà nói, rồi lại trực tiếp liền cười ra tiếng.

"Ha ha ha, rõ ràng sẽ khiến ta trước chọn? ? Người là thấy ngu chưa! Ha ha ha ha!"

Trần Diệu giống như đã nghe được cái gì cực kỳ khủng khiếp chê cười tựa như, rõ ràng thò tay chỉ vào chủ quán lão bản, cười bụng đều đau đớn, không được thò tay vỗ đùi, bộ dáng kia giống như là tiểu tử ngốc thấy đại cô nương tựa như, ngăn không được hưng phấn mà vui sướng.

"Hai người kia còn dùng chọn sao? Xoay cổ tay so với chính là khí lực, bất kể thế nào nhìn, đều là béo có ưu thế a!"

Trần Diệu một bước đi đến béo tiểu hóa bên người, thò tay vỗ cái kia tiểu hóa bả vai nói: "Ta liền chọn hắn!"

"Cái này. . . ? !"

Chủ quán lão bản triệt để tròn mắt, nhìn nhìn Trần Diệu, lại nhìn một chút cái kia béo tiểu hóa, không thể tin được bản thân đã nghe được cái gì, sững sờ cả buổi mới phản ứng tới.

Bà mẹ nó, có làm hay không a? ? Cái này Trần Diệu đặc biệt này đơn thuần như vậy? !

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176:: Lúc cũng vận cũng

"Ha ha ha, rõ ràng sẽ khiến ta trước chọn? ? Người là thấy ngu chưa! Ha ha ha ha!"

Nghe được chủ quán lão bản rõ ràng làm cho mình trước lựa chọn, Trần Diệu như là nghe xong cái gì cực kỳ khủng khiếp chê cười tựa như, vẻ mặt bất khả tư nghị biểu lộ lớn cười ra tiếng.

"Hai người kia còn dùng chọn sao? Xoay cổ tay so với chính là khí lực, bất kể thế nào nhìn, đều là béo có ưu thế a! Ta liền chọn hắn!"

Trần Diệu một bước đi đến béo tiểu tử bên người, thò tay tại kia trên bờ vai nhẹ nhàng vỗ, nhẹ nhõm cười nói.

"Wtf..... ? !"

Chủ quán lão bản sững sờ, ngây ngốc nhìn vẻ mặt "Đơn thuần" Trần Diệu xuất thần, quả thực không thể tin được bản thân vừa mới đã nghe được cái gì.

"Không chút nghĩ ngợi liền tuyển béo tiểu tử, chẳng lẽ với cái gia hỏa này, căn bản cũng không có nghĩ tới người gầy cũng có thể có thể có lớn khí lực khả năng sao?"

Chủ quán lão bản quả thực muốn điên rồi, cái này Trần Diêu thoát nhìn tư duy kín đáo, tâm tư tinh tế tỉ mỉ, là cái rất không dễ dàng lừa gạt chủ. Nhưng mà vừa rồi lần này lựa chọn, Trần Diêu rồi lại không chút lựa chọn liền lựa chọn béo tiểu tử, tựa hồ đối với chủ quán lão bản bản thân làm cho lo lắng sự tình không hề có kị, cùng cân nhắc, hiển nhiên là cái lẽ tế bào lựa chọn.

"Cái này Đạn Chi Trần Diêu, rõ ràng đặc biệt này đơn thuần như vậy? !"

Chủ quán lão bản chấn kinh rồi một hồi lâu, mới từ cái này ra ngoài ý định tình cảnh trong phục hồi tinh thần lại, nhìn kỹ người trước mắt, trong đó người gầy tựa hồ hơi có một chút nhìn quen mắt.

"Nếu như không có nhớ lầm, người này tựa hồ từng tại Tiên Linh phiên chợ trong bày qua vũng, về sau không biết nguyên nhân gì mới ly khai đấy."

Nhìn xem người gầy cái kia giống như đã từng quen biết khuôn mặt, trí nhớ có chút kinh người chủ quán lão bản trong đầu một hồi tìm tòi, lập tức tìm ra tới có quan hệ trí nhớ.

"Tuy rằng không lay động vũng đã có một đoạn thời gian rồi, nhưng là trước kia bày quầy bán hàng thời điểm, cái này người gầy cũng là thật tại mỗi ngày tiến hành nặng thể lực làm việc tay chân, tuy rằng thoát nhìn gầy yếu, nhưng mà lực lượng trình độ nên không sai."

Ý muốn lúc giữa, chủ quán lão bản nhãn châu xoay động, lại nhìn cái kia béo tiểu tử, bất động thanh sắc vận dụng một tia Yêu Năng, tập trung đến trên hai mắt, tỉ mỉ quan sát một lần Bàn Tử hình thể cùng tình huống.

"Cái này béo tiểu tử, đa số mập giả tạo, thoát nhìn hình thể lớn thì lớn vậy, nhưng mà chỉ sợ nhập lại không có bao nhiêu lực lượng."

Một phen quan sát phân tích, chủ quán lão bản cuối cùng theo Trần Diêu đột nhiên đơn thuần hành vi trong phục hồi tinh thần lại, một lần nữa khôi phục tự tin, chiêu bài kiêu tà cười một tiếng nói: "Ha ha, như vậy ta liền không có lựa chọn, chi có thể chọn cái này nhỏ gầy hòa rồi?"

"Không có vấn đề ~ "

Trần Diêu vẫn còn đảo lấy rì mũi, căn bản liền nhìn cũng không nhìn hai người này một cái, rung đùi đắc ý tìm cái ghế dựa ngồi xuống, chuẩn bị thưởng thức sắp bắt đầu xoay cổ tay so đấu.

"Sách, cái này giả vờ giả vịt tiểu quý... !"

Chủ quán lão bản trong lòng một hồi nôn nóng, ác hung hăng trợn mắt nhìn Trần Diêu liếc, sau khi thấy người cái này bức cả lo phát phơ loại liền nổi giận. Nhãn châu xoay động, nảy ra ý hay, cười nói: "Ồi chào nha, như vậy tướng tượng, ta thật có chút thiếu a."

"Thiếu cái gì? Thận?" Trần Diêu liếc mắt lão bản liếc, nôn rãnh nói.

"Ha ha a..." Chủ tiệm hận không thể một cái đem Trần Diêu đầu cho nuốt vào, kiềm nén lửa giận nói: "Ngươi xem, cái này ván bài tiền đặt cược, nếu như ngươi thắng, ta muốn khôi phục ngươi hai cái bằng hữu chi tính mạng, còn muốn nói cho ngươi cùng Kỳ Quan Duyệt Nhi có quan hệ mạnh mẽ, cái này xem như hai cuộc đánh cá."

Nói qua, chủ quán lão bản chỉ một ngón tay Trần Diêu nói: "Mà ngươi thì sao? Ngươi tiền đặt cược cũng chỉ có ngươi một viên yêu chủng mà thôi. Tuy rằng ngươi yêu chủng tỉ lệ coi như không tệ, Yêu Năng cũng rất dồi dào, nhưng mà so với ta lúc trước cất chứa phẩm mà nói, hừ hừ, tựa hồ còn là hơi kém một cái cấp bậc a ~ "

Nói xong lời nói này, chủ quán lão bản ra vẻ do dự hướng trên ghế dựa khề dựa, nửa híp mắt nhìn xem Trần Diêu, vẻ mặt giống như cười mà không phải cười biểu lộ, chậm đợi người sau đáp lại.

"Hừ hừ, Đạn Chi Trần Diêu, ngươi thật sự như vậy có tự tin? Chẳng lẽ ngươi thật sự nhìn xảy ra điều gì ta cũng không biết manh mối? Tuyệt đối không phải là!"

Chủ quán lão bản trong lòng, đã đối với Trần Diêu hành vi làm ra phán đoán, nghĩ thầm: "Ngươi nhất định là tại phô trương thanh thế, muốn động dao động lòng ta niệm. Trên chiếu bạc, nổi lòng {vì: là} lớn! Nếu là một phương tâm niệm bị động rung, ván bài rất có thể liền sẽ được mà nghịch chuyển. Ngươi một phen lời nói, không chỉ có là nói cho ta nghe đấy, càng là nói cho cái kia người gầy nghe đấy. Nếu như hần thật sự gặp ngươi nói, {bị: được} ngươi dao động tâm niệm, nói không chừng lúc đầu vốn có thể thắng được đến trận đấu, cũng sẽ bởi vì lòng tin không đủ mà lướt qua tức thì dừng lại, cuối cùng thua trận!"

"Đạn Chi Trần Diêu, mưu tính sâu xa, chiêu thức ấy một mũi tên trúng hai con nhạn chơi không sai, nhưng mà đáng tiếc, ngươi gặp phải là ta... !"

Chủ quán lão bản lúc này đã tin tưởng tràn đầy, sâu cảm giác bản thân hiểu rõ Trần Diêu thủ đoạn, chính mình lời nói không chỉ có là đang nhắc nhở Trần Diêu, mưu kế của hần đã bị mình tất xuyên qua, càng là cấp cho nhỏ gầy hòa khuyến khích, làm cho hần không muốn nhụt chí, đem hết toàn lực đi tranh thủ cái kia năm mươi lượng bạc.

Tuy rằng thắng bại chỉ ở ngắn ngủn hơn mười miếu ở trong, nhưng mà so đấu cũng đã tại trận đấu trước khi bắt đầu liền sớm đã mở ra, đây là một trận kinh nghiệm cùng mưu lược chiến đấu, là một trận không có khói thuốc súng liều chết chém giết!

"A..., có đạo lý a."

Chủ quán lão bản nói ra cái kia lời nói sau đó, vốn tưởng rằng Trần Diêu sẽ được dao động, lộ ra giấu đầu lòi đuôi đến. Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, cái này Trần Diêu rõ ràng thật sự về mặt thành thật nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói: "Người xuất ra hai cuộc đánh cá, ta lại chỉ xuất ra một cuộc đánh cá, xác thực không công bằng."

"Người... !"

Chủ quán lão bản sững sờ, không đợi hắn nói ra một câu đầy đủ, Trần Diêu liền không chút lựa chọn vỗ vỗ bộ ngực nói: "Cái này loại, ngay cả ta trái tim của ta cùng nhau đánh bạc ~"

"Cái gì... ? !"

Chủ quán lão bản cả kinh, cái này Trần Diêu rút cuộc là nơi nào đến lực lượng? ? Tại sao lại như thế có tự tin? Chẳng lẽ hắn sớm đã ra nghìn thuật, bản thân nhưng lại không phát hiện? ?

"Đánh bạc trái tim của ta cùng yêu chúng, đây là của ta tiền đặt cược. Mà ta tăng thêm tiền đặt cược, người tự nhiên cũng muốn thêm rút."

Trần Diêu mà nói vẫn chưa xong, thừa dịp chủ quán lão bản ngây người đương lúc, thân thể đi phía trước một nghiêng, thăm dò hướng chủ quán lão bản lạnh lùng mắt nói: "Nếu như ta thắng, người không chỉ có muốn khôi phục của ta hai cái bằng hữu chi tính mạng, nói cho ta biết cùng Duyệt Nhi có quan hệ mạnh mẽ, hơn nữa..."

"Hơn nữa người còn muốn đem người biết hết thảy đều nói cho ta biết... !"

"Tạch..."

Trần Diêu lời vừa nói ra, chủ quán lão bản toàn bộ người đều hướng sau ngưỡng thêm vài phần, suýt nữa theo trên ghế té xuống.

"Hô... Hô... Hô..."

Thật vất vả ổn định thân hình, chủ quán lão bản từng ngum từng ngum thở, không ngừng khuyên bảo bản thân muốn vững vàng khí tức, thật vất vả mới bình tĩnh một chút.

Lại giương mắt nhìn về phía Trần Diêu, người sau vẫn là một bộ lão thần khắp nơi bộ dạng, về mặt si ngốc thì bình thường thần tình, nhìn như căn bản không có nghĩ lại cái này đánh bạc trong cục ảo diệu.

"Với cái gia hỏa này, đến tột cùng là thật khờ còn là giả ngu? ? Nếu như là thật khờ, lại tại sao lại như thế nắm chắc tức giận? Chẳng lẽ hắn thật sự đối với tính mạng của mình như thế không thêm để ý, tùy thời cũng có thể chấp tay nhượng ra sao? Vô luận như thế nào nhìn cũng không giống như a!"

"Nhưng nếu như hắn là giả ngu mà nói, như vậy hắn là nơi nào đến tin tưởng, không chút lựa chọn sẽ phải thêm rút? Chẳng lẽ hắn kỳ thật sau lưng đối với hai người này có chút rất quen, sớm đã biết được trận đấu kết quả? Hay hoặc giả là đang tìm đến hai người này lúc trước, hắn cũng đã cùng bọn họ đạt thành chung nhận thức, chỉ cần cam đoan hắn có thể thắng được ván bài, hai người cũng có thể đạt được số lượng xa xỉ bạc? ?"

Chủ quán lão bản trên trán toát ra mấy viên mồ hôi, thuận theo ót của hắn thì trượt xuống dưới rồi. Trong mắt hắn, cái kia tựa lưng vào ghế ngồi lão thần khắp nơi Trần Diêu, lúc này tựa hồ trở nên dị thường cao thâm mịt mịt, căn bản đoán không ra một thân sức vô hại đáng tươi cười phía dưới, cuối cùng cất giấu huyền cơ gì.

"Không đúng, không có khả năng! Đồ pháp là ta vừa rồi tùy cơ hội định ra đấy, hắn không có khả năng sớm biết rõ, càng không khả năng tại tiến vào cửa hàng lúc trước liền dự đoán làm ra như thế có tính nhắm vào an bài! Ta muốn tin tưởng mình, tin tưởng phán đoán của ta cùng số mệnh, ván này ván bài cùng trước kia ván bài cũng không bất đồng, ta nhất định sẽ thắng!"

"Ha ha a..." Nghĩ tới đây, chủ quán lão bản ra vẻ trấn định cười lạnh vài tiếng nói: "Trần Diêu huynh đệ sáng khoái tức giận, tốt! Như vậy ta liền liều mình cùng quân tử, tiền đặt cược đuổi kịp, ta nếu là thua, nhất định nói cho người biết ta biết rõ đấy hết thảy!"

"A, đúng rồi."

Ngay tại ván bài sắp bắt đầu thời điểm, Trần Diêu đột nhiên vung tay lên nói: "Còn có một việc đã quên."

"Ách... A?" Chủ quán lão bản sững sờ, ngây ngốc nhìn xem Trần Diêu, không biết cái này tên tiểu quỷ còn có cái gì bịp bợm, hỏi: "Còn có chuyện gì? ?"

"Tiền đặt cược chưa đủ a, tiền đặt cược còn chưa đủ đây!"

Trần Diêu xa rung đùi đắc ý nói: "Vừa rồi tại Hồ Bàn Tử cùng người đánh bạc lúc trước, chúng ta không phải đã nói muốn lấy người trong tiệm Linh được sao? Lời nói như vậy, người tiền đặt cược chính là ba cái rồi, của ta tiền đặt cược mới hai cái, không ổn không ổn."

"Người... !" Chủ quán lão bản miệng há thật to, hồi lâu nói không ra lời, sững sờ sau nửa ngày mới hỏi: "Thế nhưng là người đã không có đồ vật có thể đánh bạc a!"

"Ai nói ~" trần lắc đầu nói: "Nếu như ta thua rồi, ta sẽ đem Huyền Tự Quyết khẩu quyết nói cho ngươi biết ~ "

"Cái gì... ? ! ! !"

Trần Diêu lời vừa nói ra, chủ quán lão bản là triệt để trợn tròn mắt, thoáng cái ngồi bất ổn, "Bịch" một tiếng té ngã trên đất, một tay chỉ vào Trần Diêu, sau nửa ngày đều nói không nên lời một chữ đến.

"Như thế nào đây? Đánh cuộc hay không? ?"

Trần Diêu thừa cơ ép hỏi vài câu, trong mắt lóe ra căn bản nhìn không thấu tinh quang, một bộ ma bài bạc mới có cuồng nhiệt thần sắc sôi nổi trên mặt, thân thể tiếp tục nghiêng về phía trước, ngoài miệng còn treo một tia tà mị không hiểu vui vẻ.

"Còn là chẳng lẽ, ngươi cái này được xưng chưa bao giờ thua quá Thường Thắng Tướng Quân, đối mặt ta Trần Diêu, đều muốn nhận thức kinh sợ... ? ?"

"Cái này cái này cái này..."

Chủ quán lão bản đã là mồ hôi lạnh ứa ra, thật vất vả mới bắt lấy cái ghế thân đứng lên khỏi ghế, đối mặt Trần Diêu từng bước ép sát, tựa như điên vậy la lớn: "Ai nói ta muốn nhận thức kinh sợ? ! Tại chữ của ta điên trong, cho tới bây giờ sẽ không có kinh sợ cái chữ này!"

"Đạp!"

Chủ quán lão bản một tay lấy cái ghế hung hăng đâm trên mặt đất, đặt móng ngồi lên, trên trán nổi gân xanh, cắn răng nói: "Đánh bạc! Thêm rút liền thêm rút, ta và ngươi đánh bạc! Trần Diêu, ta hôm nay sẽ phải cùng ngươi đánh bạc đến cùng! ! !"

"Rất tốt ~ "

Trần Diêu lấy ra chủ quán lão bản thường nói, tươi sáng cười nói: "Như vậy, ván bài bắt đầu... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177:: Dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội (4k)

"Rất tốt!"

Chứng kiến chủ quán lão bản đã đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ, gượng chống nói ra đi theo thêm rút lời nói, Trần Diêu mỉm cười, học chủ quán lão bản thường nói, thò tay tại trên quầy nhẹ nhàng gõ một cái, cười nói: "Như vậy, ván bài bắt đầu!"

"Tốt! Đến a! Đến a! !"

Chủ quán lão bản tinh thần đã đến cực hạn, hấn hiện tại chỉ là dựa vào nhiều năm ma bài bạc kinh nghiệm cùng cuối cùng một tia lực lượng tại gượng chống, thân đứng lên khỏi ghế đứng ở trong quầy nghiêng, khuôn mặt đều trướng đến đỏ bừng, lớn tiếng vì chính mình khuyến khích.

"Nhỏ gầy con, cố gắng lên a! Nếu như ngươi dám bại bởi cái tên mập mạp kia mà nói, ta..."

"Ngươi được cái đó?" Trần Diêu một câu cắt ngang chủ quán lão bản lời nói, lạnh lùng nói: "Chớ quên, chúng ta trước đó từng có quân tử ước định, vô luận thắng thua, tự chúng ta cũng không thể ra tay can thiệp ván bài tiến hành, càng không thể uy hiếp hai cái này tiểu tử."

"Bọn tiểu tử, các ngươi yên tâm, bình thường triển khai là được." Trần Diêu hơi nghiêng đầu, đối với hai cái vẻ mặt hoảng sợ tiểu tử nói: "Ta Trần Diêu bảo vệ các ngươi bình yên vô sự... !"

Trần Diêu lời nói âm điệu mạnh mẽ, làm cho chủ quán lão bản không còn tính khí, hai cái tiểu tử cũng thoáng trấn định một ít, nhìn nhìn lão bản khắp nơi Trần Diêu, còn có hỗn hển chủ quán lão bản, lại nhìn một chút trên bàn lóe tia sáng trắng năm mươi lượng bạc, riêng phần mình vì chính mình động viên, sau đó phân biệt ngồi xuống quầy hàng một góc, bàn tay chạm nhau, tùy thời chuẩn bị bắt đầu.

"Tốt rồi, bắt đầu đi!"

Trần Diêu ra lệnh một tiếng, hai cái tiểu tử đều sử dụng ra toàn bộ sức mạnh nhĩ, mỗi cái nghẹn đỏ mặt, muốn tranh thủ trận đấu thắng lợi.

"Đến a, đến a!"

Chủ quán lão bản lớn tiếng {vì:la} nhỏ gầy con khuyến khích, Trần Diêu nhưng là cười tủm tỉm ngưỡng tựa ở trên ghế dựa, tựa hồ đối với ván bài thắng bại hoàn toàn không quan tâm.

"Phanh!"

Mà cuộc so tài này cũng không tiếp tục quá lâu, bất quá trong một giây lát công phu, nhỏ gầy hóa liền hiển nhiên kẻ tục không còn chút sức lực nào, cổ tay mềm nhũn, {bị:được} béo tiểu hóa nhẹ nhõm ấn tại trên quầy.

"Cái này..."

Trận đấu kết quả không hề lo lắng, béo tiểu hóa nhẹ nhõm thủ thắng, chủ quán lão bản trong nháy mắt liền hồng mắt, hai mắt tròn lên, khề nhếch miệng, đầu nghiêng về một bên, triệt để không còn nói.

"Tiểu tử, vậy mới tốt chứ ~ "

Trần Diêu vung tay lên, ý bảo béo tiểu hóa cầm đi bạc, sau đó lại từ túi tiền trong lấy ra mấy lượng bạc vụn, ném cho về mặt cô đơn nhỏ gầy con, cười nói: "Vất vả nhĩ vị rồi, cái này ít bạc, cầm lấy đi mua rượu uống dùng ~!"

Trần Diêu vừa dứt lời, hai cái tiểu tử giống như được đại xá bình thường, vội vàng thu hồi riêng phần mình bạc, phòng đối diện bên trong mấy người cúi đầu khom lưng một hồi, sau đó giống như bay chạy trốn tiểu điểm.

"Vì cái gì..."

Tiểu tử sau khi rời khỏi, trong tiệm còn có khí tức người, cũng chỉ còn lại có Trần Diêu, "Mua thuốc người", cùng với chủ quán lão bản.

Chủ quán lão bản trận này thua thương tích đầy mình, {bị:được} Trần Diêu cho hung hăng dạy dỗ một phen, đã triệt để không còn ý chí chiến đấu, toàn bộ người cụt hứng tê liệt ngã xuống tại trên ghế dựa, thấp giọng nỉ non nói: "Vì cái gì, vì cái gì người sẽ biết..."

"Hắc hắc ~ "

Trần Diêu cười nhẹ lung lay đầu, cười nói: "Lúc cũng vận cũng ~ "

"Đạp, đạp "

Nói qua, Trần Diêu vài bước đi vào chủ quán lão bản bên người, một đôi mắt giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm vào người sau, nói khẽ: "Tốt rồi, ta thắng, đến người thực hiện hứa hẹn lúc sau... !"

"Ài..."

Chủ quán lão bản cụt hứng dài than một hơi, không được lắc lắc đầu, cổ tay khề động, cường đại Yêu Năng tập kích ra, rất nhanh liền đem Hồ Dịch cùng Giang Ba bao vây lại.

"Đương đương "

Tại phía sau hấn, hai cái cũ kỹ đao binh cũng phát ra nhẹ vang lên, cái nắp hơi hơi rung rung, sau đó đột nhiên mở ra. Bên trong hai trái tim theo Yêu khí bay ra, về tới chủ nhân bên người.

"Anh "

Một hồi âm thanh lạ sau đó, bạch quang từng trận, đợi đến lúc hào quang tàn đi, Hồ Dịch cùng Giang Ba trên mặt trong nháy mắt khôi phục tức giận.

"Ha... Thở dài... ! ! !"

Qua trong một giây lát, hai người đều là hít một hơi thật sâu, sau đó cực lớn miệng thở dốc, phân biệt mở hai mắt ra, khôi phục sinh cơ.

"A a a phải gió à phải gió à! !"

Hồ Dịch vừa mới khôi phục, lập tức liền hô to nhỏ kêu lên, một đôi hơi mập cánh tay trên không trung vung vẩy, tựa hồ vẫn còn ý đồ chống cự kéo tới Yêu khí tựa như.

"Khục khục... Hô..."

Giang Ba tức thì lộ ra trấn định rất nhiều, nhẹ nhàng thở dốc sau đó, chậm rãi thân đứng lên khỏi ghế, chứng kiến trong phòng tình cảnh, thoáng cái liền mình bạch xảy ra chuyện gì, nhìn về phía Trần Diêu tươi sáng cười nói: "Thật tốt quá, đã biết rõ Diêu huynh nhất định sẽ không thua!"

"Cái này Giang Ba, tại sao lại đối với cái này Trần Diêu như thế tín nhiệm? Vừa rồi mở đánh bạc lúc trước cũng thế, hiện đang khôi phục như lúc ban đầu cũng thế."

Chứng kiến Giang Ba phản ứng, chủ quán lão bản không được lắc đầu khó hiểu, trong lòng nghĩ thầm: "Cái này Trần Diêu cuối cùng có cái gì mị lực, vì sao có thể làm cho người đối với kia tin tưởng như vậy? Chẳng lẽ hẳn thật sự chưa bao giờ thua quá, cường đại đáng sợ như thế sao? "

"Đừng ồn ào á!"

Trần Diêu đi đến Hồ Dịch bên người, thò tay tại kia trên đầu vỗ một cái, giống như Phách Thanh sáng sớm đại não đồng hồ báo thức tựa như, thoáng cái đem người sau cho đập ngừng lại.

"Rất tốt, kế tiếp là thứ hai hạng tiền đặt cược."

Xác nhận qua Hồ Dịch cùng Giang Ba đều không có trở ngại sau đó, Trần Diêu trở lại trước quầy, cười tủm tỉm nhìn về phía chủ quán lão bản nói: "Nói cho ta biết người cũng biết hết thấy."

"Ta... Ta..."

Chủ quán lão bản đã không có biện pháp nói ra nghiêm chỉnh câu nói lời nói, đối mặt người cười súc vô hại Trần Diêu, trong lòng tràn đầy không nói ra được sợ hãi cùng bất an, chỉ là không ngừng lắc đầu, miệng há lại hộc, không biết nên như thế nào biểu đạt.

"Đạp, đạp", "Đùng, đùng, đùng "

Lúc này, tiểu điểm sau phòng ở trong, đột nhiên màn cửa giờ lên, hai gã người thanh niên đi ra, hai người quần áo đều không chỗ đặc biệt, thấy thế nào đều chẳng qua là bình thường Ứng thành thanh niên mà thôi.

Một người trong đó tướng mạo có chút bình thường, nhưng biểu lộ có chút hiền lành, không được {vì:là} Trần Diêu vỗ tay,

Tên còn lại thì là thuộc về làm cho người ta nhìn thoáng qua liền tuyệt đối sẽ không quên loại hình: Kia trên mặt một đường thật sâu mắt sọc, theo đầu lông mày một mực kéo dài đến gương mặt, vẻ mặt thô bạo chi sắc, tựa hồ đối với bất cứ chuyện gì đều bất mãn tựa như, hai tay vờn quanh ở trước ngực, trầm mặc không nói.

"Rõ ràng có thể để cho chúng ta 'Đổ vương' chặt vật như thế, lợi hại, lợi hại!"

Hiền lành người mở miệng nói: "Đạn Chi Trần Diêu, chúc mừng người thông qua được khảo thí, hiện tại người đã có thể gia nhập chúng ta 'Địa xuống yêu quái liên hiệp hội' rồi!"

"Cái gì ái hữu hội? !"

Trần Diêu, Hồ Dịch, Giang Ba ba người đều là sững sờ, đối với đây không phải là biết từ đâu xuất hiện hai người có chút cảnh giác.

"Tất nhiên xuống yêu quái liên hiệp hội."

Hiền lành người cười nói: "Tên như ý nghĩa, chính là chúng ta không giới hạn đại lục ở bên trên, ẩn núp tại trong nhân loại yêu quái đám tạo thành một cái bàng tổ chức lớn."

"Chúng ta liên hiệp hội, trải rộng toàn bộ không giới hạn Đại Lục, mặc dù là một cái không có danh tiếng gì dưới mặt đất tổ chức, nhưng mà thế lực chi khổng lồ, thành viên chi đa dạng, thực lực mạnh chứa, tuyệt đối không tại bất kỳ một cái nào danh môn đại phái phía dưới!"

Đối mặt Trần Diêu đám người nghi hoặc, hiền lành người không hề giữ lại giới thiệu đứng lên.

"Chúng ta liên hiệp hội thành viên, phần lớn {vì:là} đều muốn cùng nhân loại giao hảo yêu quái, như thường ngày đều tiềm phục tại thế giới loài người bên trong, tại yêu quái trong thế giới, coi như là dị loại rồi a, hắc hắc."

"Bây giờ thế giới, như Trần Diêu huynh đệ biết, bởi vì thời kỳ thượng cổ Yêu Vương làm loạn, khiến cho nhân loại cùng yêu quái trở mặt đã lâu, lẫn nhau giữa cơ hồ là không đội trời chung. Mà bởi vì cái kia một cuộc chiến đấu, nhân loại tổn thất đại lượng cường đại tu sĩ, chúng ta yêu quái cũng đã mất đi Yêu Vương, đôi là bị nhân loại chèn ép không hề trở mình lực lượng."

"Trải qua thời gian dài, không ít yêu quái đều bởi vậy ghi hận nhân loại, cho rằng là nhân loại cướp đi lúc đầu vốn thuộc về chúng ta không giới hạn Đại Lục. Nhưng mà" nói qua, hiền lành người đưa tay chỉ đao ở bên cạnh mặt thẹo, "Mua thuốc người", cùng với chủ quán lão bản, tiếp tục nói: "Cũng có không ít giống chúng ta giống nhau, thấy rõ thực vụ chi yêu, buông xuống cái loại này cừu hận."

"Chúng ta cho rằng, cái thế giới này đã thay đổi, không thể giống như trước kia như vậy, ôm cừu hận qua cả đời, là thời điểm đi ra yêu quái dị thế giới của mình, cùng nhân loại giao hảo, cộng vết thương thịnh thế rồi."

"Chỉ tiếc, hiện tại thế giới loài người bên trong, ôm lấy đồng dạng ý tưởng người vẫn còn tương đối ít, ngoài ra yêu quái trong thế giới bộ lực cản cũng rất lớn. Vì vậy chúng ta vẫn không thể giống trống khua chiêng phổ biến ý nghĩ của chúng ta, chỉ có thể tạm thời trước đem tổ chức sâu chôn dưới đất, đối đãi chúng ta hoàn toàn dung nạp thế giới loài người, nhập lại đã nhận được đại bộ phận yêu quái ủng hộ thời điểm, rồi hãy nói ra chân tướng, cùng thế giới loài người cùng chung chia sẻ trên phiên đại lục này."

Hiện lãnh người lời nói nghe tới có phần có đạo lý, hơn nữa thập phần phù hợp ăn khớp, hiển nhiên là yêu quái bên trong chỉ số thông minh khá cao một loại kia, nghe Trần Diêu đám người cũng là khẽ gật đầu đồng ý.

"Hỏi như vậy đề đã đến."

Đối phương giới thiệu xong xong, Trần Diêu mở miệng nói: "Các ngươi là làm thế nào biết chuyện của ta hay sao? ?"

"Hặc hặc, rất đơn giản." Hiện lãnh người cười nói: "Theo dõi cùng quan sát."

"Bởi vì Trần Diêu huynh đệ cũng biết nguyên nhân, chúng ta dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội, đối với thương Nhạc Sơn mạch phía dưới 'Cái kia tồn tại' tình huống, vô cùng chú ý. Bởi vì nó đối với nhân loại cừu hận là khắc sâu nhất, lại cường đại đến hầu như Bất Tử Bất Diệt, mặc dù bị phong ấn không biết bao nhiêu vạn năm, nhưng lại như cũ có khả năng gặp phục sinh."

Trần Diêu biết rõ, đối phương theo như lời đúng là Yêu Vương "Nhu", hồi tưởng lại lúc trước tại thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất trải qua, không khỏi khẽ gật đầu.

"Nếu như 'Cái kia tồn tại' phục sinh rồi, thế tất sẽ triệu tập một đồng đồng dạng đối với nhân loại thống hận đến cực điểm yêu quái, đối với thế giới loài người khởi xướng tàn khốc trả thù cùng phản kích." Hiện lãnh người tiếp tục nói: "Nếu như sự tình diễn biến đến đó một bước, như vậy chúng ta lúc trước làm hết thấy nỗ lực đều muốn uống phí, nhân loại cùng yêu quái đem vĩnh viễn đều không thể chung sống hoà bình."

"Vì vậy tại nhiều năm trước, chúng ta mà bắt đầu tại thương Nhạc Sơn mạch phía dưới mai phục ánh mắt, các ngươi tại sơn mạch trong huyết động hết thấy hành động, đều bị ánh mắt của chúng ta để ở trong mắt, nhập lại báo cáo cho chúng ta, vì vậy chúng ta mới có thể đối với chuyện của các ngươi, nhất là chuyện của ngươi, biết rõ đáy nhìn thấy tận mắt."

Nói đến "Ngươi" chữ thời điểm, hiện lãnh người cố ý bỏ thêm trọng âm, còn có phần có thâm ý nhìn Trần Diêu liếc, tựa hồ đang nhắc nhở Trần Diêu, "Bí mật của ngươi, chúng ta toàn bộ cũng biết" bình thường.

"Thì ra là thế."

Nhớ tới thương Nhạc Sơn mạch xuống yêu ma số lượng cùng phân bố tình huống, Trần Diêu đối với kết quả này cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, suy tư một hồi, lại ném ra bản thân dưới mắt vấn đề quan tâm nhất: "Duyệt Nhi đây? Duyệt Nhi rút cuộc là {bịđược} người nào bắt đi hay sao? ?"

"Không phải chúng ta bắt đi đấy." Hiện lãnh người nghiêm mặt nói.

"Mắt của các ngươi tuyến, có thấy hay không là ai làm? ?"

"Thấy được, nhưng không có thấy rõ." Hiện lãnh người nhẹ gật đầu, lại lắc đầu nói: "Tốc độ của đối phương quá là nhanh, ánh mắt của chúng ta thấy không rõ lắm, càng không cách nào đuổi kịp. Nhưng mà có một chút có thể khẳng định, cái kia chính là..."

Nói qua, hiện lãnh người trong mắt lóe ra một hồi phức tạp thần thái, do dự sau nửa ngày mới tiếp tục nói: "Bắt đi Kỳ Quan Duyệt Nhi đấy, là một cái yêu quái... !"

"Hô..."

Trần Diêu thở dài một hơi, không được lắc đầu, đã trầm mặc hồi lâu mới lẩm bẩm: "Đến tốt cùng là người nào, tại sao phải làm như vậy, Duyệt Nhi là vô tội, vì sao phải bắt đi Duyệt Nhi đây..."

"Chúng ta cũng không biết." Hiện lãnh người lắc đầu nói: "Nhưng Trần Diêu huynh đệ cũng không cần quá mức nhụt chí, chúng ta đã có một chút manh mối."

"Đầu mối gì? ?"

Giang Ba cũng hết sức quan tâm Duyệt Nhi tình huống, vội vàng hỏi.

"Duyệt Nhi rất có thể ngay tại Ứng thành, hơn nữa, thân ở Thiên Nguyên đầu kỷ trăng bên trong khả năng thật lớn!"

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba vừa định nôn rãnh cái này manh mối không hề ý mới thời điểm, hiện lãnh người lại tiếp tục nói: "Theo chúng ta một cái ánh mắt báo cáo đến tin tức, có một cái hư hư thực thực Kỳ Quan Duyệt Nhi người, ước chừng tại bảy ngày trước, tại trời nguyên đầu kỷ trăng Tướng cấp trận quán phụ cận xuất hiện qua, sau đó liền biến mất vô tung rồi."

"Tướng cấp... !"

Trần Diêu cùng Giang Ba đều hít sâu một cái hơi lạnh, tại trời nguyên đầu kỷ trăng đã đánh liều mấy ngày hai người thập phần rõ ràng, Tướng cấp cuối

cùng ý vị như thế nào.

Trước mắt Trần Diêu cùng Giang Ba chỗ cấp bậc là pháo cấp, binh cấp cùng cấp Tốt không đáng giá nhắc tới, pháo cấp bắt đầu, Đấu Giả thực lực liền hiện lên bao nhiêu cấp tăng lên. Pháo cấp hạng thượng đẳng trong trận đấu, cùng loại áo đen Đấu Giả cái này tiêu chuẩn Đấu Giả thực lực, đã có thể cùng hàn thanh môn thượng huyền, thậm chí tinh đỉnh chi tu sĩ đánh đồng.

Pháo cấp phía trên, đến Tướng cấp mới thôi, còn có xe, ngựa, tin tưởng, sĩ bốn cái cấp bậc, tuy rằng lại hướng lên đi, có lẽ Đấu Giả thực lực biên độ tăng trưởng sẽ không giống cấp Tốt cùng pháo cấp giữa rõ ràng như vậy, nhưng mà tầng tầng tăng lên là không thể nghi ngờ đấy.

Tướng cấp Đấu Giả, gấp có hạng gì đáng sợ thực lực? Lấy Duyệt Nhi "Bách trận tinh đăng" thực lực, thật sự có thể tại Tướng cấp tham gia đấu kỹ sao?

Hơn nữa, dựa theo hiền lành người lời nói, cái kia hư hư thực thực Duyệt Nhi người chỉ là tại Tướng cấp xuất hiện qua, nói không chừng nàng thân ở đẳng cấp vẫn còn Tướng cấp phía trên. Nếu là đạt đến hồn cấp, mãnh liệt cấp, thậm chí tranh đoạt tinh vị trí đẳng cấp mà nói...

Ngoài ra, Duyệt Nhi tại sao lại xuất hiện ở Tướng cấp trận quán phụ cận? Là chính nàng hành tẩu mà qua, vẫn bị người cường ép mà qua? Tại Duyệt Nhi trên thân, cuối cùng xảy ra chuyện gì đây?

Trần Diêu đã không dám lại tiếp tục tinh tế nhớ lại.

"Tướng cấp phía trên, sẽ không có chúng ta tuyển nhân (*) rồi, vì vậy Kỳ Quan Duyệt Nhi trước mắt tình huống cụ thể, chúng ta nhập lại không rõ ràng lắm."

Hiền lành người dứt lời lời nói này, lại duỗi ra ngón tay trên không trung một chút, tiếp tục nói: "Ngoài ra, căn cứ nhiều chỗ tụ tập mạnh mẽ tổng hợp phân tích, cái này bắt đi Kỳ Quan Duyệt Nhi yêu quái, như thường ngày rất có thể liên tiệp phục tại các ngòi hàn thanh môn bên trong...!"

"Hàn thanh môn bên trong có yêu quái!"

Trần Diêu cùng Giang Ba đều là cả kinh, ý nghĩ thúc đẩy không ngừng tìm tòi, đều muốn tìm ra một ít dấu vết để lại.

Cuối cùng ai là yêu quái? Là môn đồ? Là hạ nhân? Là dược nông? Mạt cung, trung phẩm, thượng huyền, tinh đỉnh, yêu quái này thân ở nơi nào?

Còn là... Cái nào đó trường lão... ?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178:: Người ngoài biên chế

"Tại thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất trong huyết động, bắt đi Kỳ Quan Duyệt Nhi yêu quái, như thường ngày rất có thể liên tiệp phục tại các ngòi hàn thanh môn bên trong!"

Hàn thanh môn bên trong có yêu quái!

Hiền lành người buổi nói chuyện, làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều ngược lại hít một ngụm khí lạnh, rất nhanh liếc nhau, riêng phần mình trong đầu cũng bắt đầu rất nhanh hồi tưởng hàn thanh môn bên trong mọi người, cuối cùng người nào hiem nghi lớn nhất.

Mạt cung, trung phẩm, thượng huyền, tinh đỉnh, yêu quái này người ở chỗ nào? Môn đồ, hạ nhân, dược nông, trường lão, yêu quái này bên trong môn thân phận cuối cùng vị sao?

Càng là nghĩ lại, trong đầu xuất hiện gương mặt thì càng nhiều, càng nhiều gương mặt xuất hiện, có hiem nghi người chọn lựa cũng thì càng nhiều.

Trần Diêu cùng Giang Ba đều nhanh tốc độ suy tư một hồi, chỉ cảm thấy trừ bọn họ ra hai người bên ngoài, tựa hồ sở hữu hàn thanh môn bên trong người đều có hiem nghi.

"Tốc độ cực nhanh, liền dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội tuyển nhân (*) đều theo không kịp, thực lực nên cực kỳ mạnh mẽ. Mà với cái gia hỏa này nếu như không phải là hạ nhân cùng dược nông mà nói, chính là gấp tham dự tu luyện môn đồ hoặc là trường lão, nói cách khác. . ."

Nghĩ tới đây, Trần Diêu đột nhiên cả kinh, cho ra một cái làm cho chính hắn đều có chút giật mình kết luận.

"Nói cách khác người này cùng ta giống nhau, có tiên năng cùng Yêu Năng song tu năng lực!"

Đã từng cho là mình sẽ là thiên hạ này lúc giữa cực kỳ hiểm thấy tồn tại, nhưng không nghĩ tới có lẽ gần trong gang tấc, liền có một cái đồng dạng tên đáng sợ, có kỳ diệu Tiên Duyên, rõ ràng có thể đồng dạng tại tu tiên đạo đồng thời, thai nghén ra yêu chủng.

Người này đến tột cùng là như thế nào làm được điểm này hay sao? Hẳn lại đã tạo ngộ hạnh gì cảnh ngộ? Trần Diêu đã không dám lại nghĩ lại rồi.

Trong lúc nhất thời rộng lượng mạnh mẽ kéo tới, làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều có chút choáng váng đứng lên, trong thời gian ngắn tiêu hóa không kịp, không có tiếp tục nói chuyện.

"Đúng rồi, nói lâu như vậy, ta còn không có hướng hai vị tự giới thiệu đây!"

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba suy tư thời điểm, cái kia hiền lành người đột nhiên mở miệng nói: "Ta là chúng ta dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội tại Ưng thành, đồng thời cũng là Đông châu Bắc Vực tổng liên lạc người, Thạch Hộc."

Nói qua, Thạch Hộc chỉ một ngón tay đao ở bên cạnh mặt thẹo nói: "Hắn gọi Ngã Thảo, là Đông châu Nam Vực tổng liên lạc người. Hôm nay chúng ta coi như là quen biết rồi, về sau hai vị nếu là ở Đông châu cảnh nội có cái gì cần muốn giúp đỡ sự tình, có thể cho dù cùng hai người chúng ta nói. Chỉ cần có thể giúp được việc, nhất định giúp vội vàng."

"Còn có, ta được giải thích một cái vừa rồi đối với hai vị, chủ yếu là Trần Diêu huynh đệ cái gọi là 'Khảo thí' mục đích."

Thạch Hộc tiếp tục nói: "Vừa rồi khảo thí, chủ yếu là muốn xem nhìn qua, có được yêu chủng, đồng thời lại có đan điền, có thể cùng tu tiên đạo cùng yêu đạo Trần Diêu huynh đệ, tại tính cách Bản Nguyên lên, đến tột cùng là nhân tính chuyển lệch nhiều, còn là yêu tính chuyển lệch nhiều."

Đối với vấn đề này, Trần Diêu mình cũng có chút tò mò, hỏi vội: "Kết quả như thế nào? "

"Kết quả nha." Thạch Hộc châm chước một hồi câu nói, trầm ngâm sau một lúc lâu tiếp tục nói: "Một nửa đi phân nửa!"

"Tuy rằng từ mọi phương diện xem ra, Trần Diêu huynh đệ cách làm đều cùng nhân loại đối tiếp cận. Nhất là 'Diễn kịch' 'Lừa gạt' 'Bố cục' phương diện thiên phú, hết sức kinh người, đây đều là nhân loại tu sĩ mới có bản sự, Yêu Tộc phần lớn ngay thẳng trực tiếp, rất ít giống như này tâm cơ đấy."

"Hắc hắc, nói đến đây cái, nói thật, ta cho tới bây giờ còn không biết Trần Diêu huynh đệ cuối cùng này một ván ván bài, đến tột cùng là như thế nào thắng đây này!"

Thạch Hộc cười cười, tiếp tục nói: "Nhưng mà, tại cuối cùng đặt cược, bắt đầu, uy hiếp, đe dọa vân... vân thời khắc máu chốt, Trần Diêu huynh đệ quyết đoán lực lượng, cùng với vẻ này làm cho người ta không rét mà run chơi liều, rồi lại lộ ra một cỗ dày đặc Yêu Tộc khí tức."

"Vì vậy chúng ta cho rằng, lấy Trần Diêu huynh đệ đặc thù thể chất, cùng với tính cách trên song trọng tính, có lẽ tại cùng nhân loại cùng với Yêu Tộc trao đổi thời điểm, đều có nhất định được ưu thế cùng lực tương tác."

Nói đến đây, Thạch Hộc đột nhiên thu hồi dáng tươi cười, nghiêm mặt nói: "Bởi vậy chúng ta mới có thể mời Trần Diêu huynh đệ gia nhập à xuống yêu quái liên hiệp hội, thành vì nhân loại cùng Yêu Tộc ở giữa trọng yếu ràng buộc, không biết Trần Diêu huynh đệ có nguyện ý hay không?"

"Nói còn là thật là dễ nghe đấy, đường hoàng, rất giống có chuyện như vậy, đáng tiếc ta sẽ không tin tưởng." Trần Diêu nhẹ nhàng cười nói: "Nói đi, nói thật, các ngươi cuối cùng muốn từ trên người ta được cái gì?"

". . ."

Trần Diêu một câu đem Thạch Hộc cho nghẹn ở, sắc mặt trong nháy mắt trở nên có chút khó coi, xem ra Yêu Tộc xác thực không am hiểu che giấu tâm tình của mình.

Vừa rồi chủ quán lão bản, đã coi như là trong đó hảo thủ, đã có được một trương bài tứ-lo-khơ mặt, dù là tại trong nhân loại coi như là tâm lý tổ chất cực kỳ cường đại. Trách không được gặp được xưng là "Đồ vương".

"Ha ha. . . Trần Diêu huynh đệ thật sự là không đơn giản. . ."

Sững sờ trong chốc lát, Thạch Hộc mới hồi phục tinh thần lại, cười cười xấu hổ nói: "Kỳ thật mục đích của chúng ta rất đơn giản, liền là muốn nhìn xem ngươi cả đời này, cuối cùng kết cục. . .!"

"Của ta kết cục. . .?"

Thạch Hộc lời nói nghe tới thập phần cổ quái, tựa hồ có chứa nào đó mãnh liệt số mệnh ý vị, làm cho Trần Diêu có chút sống lưng sinh lạnh.

"Là loại này." Thạch Hộc giải thích nói: "Những năm gần đây này, chúng ta liên hiệp hội cũng gặp phải không ít bên trong vấn đề, trong đó vấn đề lớn nhất ngay tại ở: Dung nhập xã hội loài người, cuối cùng là chuyện tốt hay chuyện xấu?"

"Không ít thành viên lo lắng, tại thế giới loài người gốc lâu rồi, gặp dần dần bị loài người đồng hóa, trở thành triệt triệt để để nhân loại. Lời nói như vậy

liền đã mất đi với tư cách yêu bán tính, ngược lại dẫn đến Yêu Tộc cuối cùng diệt vong. Vì vậy cái này nhất phải thành viên chủ trương, dung nạp thể giới loài người, không bằng tìm kiếm ít ai lui tới địa phương sinh tồn, cùng nhân loại phân rõ giới hạn, nước giếng không phạm nước sông, để bảo vệ Yêu Tộc ý chí."

"Mà đổi thành nhất phái lại cho rằng, Yêu Tộc xác thực khả năng sẽ bị nhân loại đồng hóa, nhưng trái lại, nhân loại cũng có khả năng sẽ bị Yêu Tộc đồng hóa." Nói đến đây, Thạch Học trong mắt lóe lên một tia sáng rọi, tiếp tục nói: "Có lẽ biểu hiện ra nhìn, Yêu Tộc tựa hồ là bị nhân loại cho triệt để thôn tính tiêu diệt rồi. Nhưng trên thực tế, Yêu Tộc đủ loại đặc tính, thực sự gặp khắc khắc ở nhân loại huyết mạch bên trong, muốn đòi lưu truyền xuống dưới."

"Chắc hẳn ngươi nhất định là vậy sau nhất phái a." Trần Diêu phán đoán nói.

"Không sai." Thạch Học cười nói: "Vì vậy ta mới muốn kéo khép lại ngươi, nếu như ngươi cuối cùng yêu hóa rồi, liền chứng minh ý nghĩ của ta không sai, tất cả mọi người gặp nghe theo ý kiến của ta. Mà nếu như ngươi cuối cùng đánh mất sở hữu yêu tính, cũng liền chứng minh ta nên mau chóng cải biến ý nghĩ."

"Hắc, cái này thuyết pháp là có có điểm ý tứ."

Nghe xong Thạch Học một phen lời nói, Trần Diêu khẽ cười cười, tại trong tiểu điểm như có điều suy nghĩ bước đi thông thả cất bước, mở miệng nói: "Nhưng mà nếu như cũng bởi vì nguyên nhân này, khiến cho ta gia nhập các ngươi liên hiệp hội mà nói, không khỏi cũng quá mức gượng ép đi một tí."

"Dù là ta không gia nhập liên hiệp hội, lấy mắt của các ngươi tuyển số lượng, như cũ có thể tùy thời quan sát tình huống của ta, muốn biết của ta kết cục, dễ như trở bàn tay. Vì vậy, ngươi cho ta, nhất định là một cái giả nguyên nhân."

"Ha ha a. . ." Thạch Học trên mặt đáng tuổi cười không giảm, nhưng rõ ràng nhìn ra có một chút cứng ngắc, cười mĩa nói: "Trần Diêu huynh đệ cũng có thể như vậy lý giải."

"Vì vậy rồi, ngươi liền sẽ khiến ta gia nhập liên hiệp hội chân thật lý do cũng không muốn nói cho ta biết, liền chứng minh giờ này khắc này, ngươi đối với ta vẫn như cũ chưa đủ tín nhiệm." Trần Diêu tiếp tục đi qua đi lại, cười nói: "Mà ta, kỳ thật cũng không có cách nào hoàn toàn thư mặc cho các ngươi."

Trần Diêu trong lòng, vẫn như cũ nhớ kỹ chủ quán kia lão bản đột nhiên ra tay, đem Hồ Dịch cùng Giang Ba trái tim bắt đi trong nháy mắt đó.

Một khắc này, chủ quán lão bản trong mắt lóe ra cuồng nhiệt thần thái, tuyệt đối là không thuộc về nhân loại tình cảm, là một loại đối với giết chóc khát vọng, cùng đối với máu tanh cực độ sùng bái.

Mặc dù bọn hắn bình thường gặp phủ thêm nhân loại áo ngoài, làm lấy cùng nhân loại giống nhau hành động. Nhưng mà ai biết, khi nào chỗ nào, bọn hắn có thể hay không đột nhiên bộc phát đây?

Cùng với tên gia hỏa như vậy cả ngày làm bạn, Trần Diêu còn làm không được.

"Nhưng là. . ." Trần Diêu dưới chân liên tục dạo bước, tiếp tục nói: "Ta còn muốn mượn trợ lực lượng của các ngươi, tìm được Duyệt Nhi. Mà các ngươi có lẽ là bởi vì nhìn trúng ta đã từng xâm nhập thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất chỗ sâu trải qua, cho nên muốn tiếp cận ta. Làm như vậy dứt khoát chúng ta cũng bởi vì loại này lợi ích quan hệ mà tạm thời hợp tác tốt rồi."

Trần Diêu lời nói nói thập phần trắng ra, làm cho Thạch Học {các loạichờ} yêu đều có chút thật xin lỗi, hiển nhiên là {bịđọc} Trần Diêu nói trúng rồi tâm ý.

"Trong thời gian ngắn, chúng ta có thể bù đắp nhau, nếu như các ngươi có quan hệ với Duyệt Nhi manh mối, phải lập tức nói cho ta biết. Còn nếu là cần cùng thương Nhạc Sơn mạch có quan hệ vấn đề, chỉ cần ta biết rõ đây, cũng phải thành thật trả lời các ngươi." Trần Diêu đứng lại nói: "Tạm thời khiến cho ta làm cái người ngoài biên chế nhân viên. . . Không, người ngoài biên chế yêu viên tốt rồi!"

"Ha ha, tốt!"

Thạch Học gật đầu nói: "Trần Diêu huynh đệ đề nghị chính hợp ý ta, như vậy chúng ta liền tạm thời như thế hợp tác đi!"

Trần Diêu cũng là gật đầu, cùng Thạch Học lẫn nhau thờ dài, coi như là xác định hợp tác quan hệ.

"Đúng rồi, về Kỳ Quan Duyệt Nhi, còn có một manh mối muốn nói cho Trần Diêu huynh đệ."

Thạch Học mở miệng nói: "Nếu như tuyển báo không lầm, Kỳ Quan Duyệt Nhi chỗ phương vị, nên là Thiên Nguyên đầu kỹ trăng góc Tây Nam. Nếu như Trần Diêu huynh đệ có cơ hội, tốt nhất có thể nghĩ biện pháp hướng cái hướng kia di động, nói không chừng cũng tìm được càng nhiều nữa manh mối cùng tin tức."

"Vô cùng cảm kích." Trần Diêu yên lặng đem này vô cùng tin tức trọng yếu ghi ở trong lòng, đi theo sau đó xoay người liền chuẩn bị ly khai.

"Đợi một chút. . ."

Ngay tại Trần Diêu đám người sắp bước ra cửa tiệm thời điểm, hồi lâu không nói lời nào chủ quán lão bản đột nhiên mở miệng.

"Ta chỉ muốn hỏi cái cuối cùng vấn đề. . ." Chủ quán lão bản tựa hồ còn chưa theo vừa rồi thất bại trong đi ra, vẻ mặt không cam lòng mà hỏi: "Vì cái gì người sẽ biết, cái kia béo tiểu tử nhất định sẽ thắng? ?"

"Hắc hắc, nguyên lai là vấn đề này a ~ "

Trần Diêu dừng bước lại, nghiêng đầu lộ ra một cái sáng lạn vô cùng đáng tươi cười nói: "Nếu như người liền đáp án của vấn đề này cũng biết mà nói, người chẳng khác nào đã biết toàn bộ thế giới tất cả bí mật ~ "

Nói xong câu này làm cho người ta sờ không được ý nghĩ lời nói, Trần Diêu quay người lại, mang theo Giang Ba Hồ Dịch, tiêu sái rồi đi tiểu điểm, hướng Tiên Linh phiên chợ đi ra ngoài.

Ngay tại ba người đi ra Tiên Linh phiên chợ bên ngoài thị trấn, tiếp cận vào gồm thành khu vực trung tâm thời điểm, tên kia tham gia xoay cổ tay vắn bài gây yêu người trẻ tuổi, vừa đứng theo phiên chợ bên ngoài đi qua.

Chứng kiến Trần Diêu xuất hiện, gây yêu thanh niên có chút sợ hãi, mà lại có chút ít cảm kích cùng Trần Diêu đánh cho.

"Hắc hắc ~ "

Trần Diêu cười hắc hắc, cũng cùng người trẻ tuổi mở trường hai mắt.

Lúc này, tại Trần Diêu trong mắt, người trẻ tuổi trên đỉnh đầu, dùng thần mục chi đồng dò xét ra đến lực lượng thuộc tính trị số, còn trôi lơ lửng ở không trung.

"Diêu huynh, kế tiếp làm sao bây giờ? Lập tức nói với Lương Phong, nghĩ biện pháp đem chúng ta chuyển dời đến góc Tây Nam đi không?"

Tại xoay chuyển trời đất nguyên đầu kỹ trảng trên nửa đường, Giang Ba hỏi.

"Không, còn không phải lúc."

Trần Diêu nghiêm mặt nói: "Kế tiếp chúng ta muốn dùng chừng mỗi một lần chiến đấu chuẩn bị thời gian, mau chóng tăng lên thực lực của mình, phải tại trong ngắn hạn lấy được đột phá. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179:: Tiên có thể đột phá (giao thừa vui vẻ!)

Tại Đông châu Bắc Vực sau cùng công nổi danh Linh dược thị trấn —— Tiên Linh phiên chợ —— bên trong, cùng một danh chủ quán lão bản một phen vắn bài sau đó, Trần Diêu Giang Ba đám người, đã được biết đến một cái đề cho bọn họ khiếp sợ không thôi mạnh mẽ.

Đang nhìn giống như bình thường không giới hạn trên đại lực, Nhân tộc nhìn như đã nắm giữ quyền chủ động, đem Yêu Tộc gắt gao đặt ở phía dưới. Như thế mà đang ở nhân loại không coi vào đâu, rồi lại tồn tại một cái thế lực trải rộng toàn bộ Đại Lục bằng tổ chức lớn —— dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội.

Cái này liên hiệp hội thực lực kinh người, không chỉ có có lấy số lượng xa xỉ mạnh mẽ đại yêu ma, đáng sợ hơn chính là, mắt của bọn hắn tuyến trải rộng cả phiến đại lực, chỉ cần đều muốn mạnh mẽ, bất luận kẻ nào hành tung đều {bị được} bọn hắn nắm giữ nhìn thấy tận mắt.

Trần Diêu, liền là một cái trong số đó.

"Diêu huynh, tại sao phải đáp ứng cùng mấy cái yêu quái hợp tác? Vô luận như thế nào nhìn, bọn hắn cũng không an hảo tâm a!"

Tại xoay chuyển trời đất nguyên đầu kỹ trảng trên đường, Giang Ba không hiểu hỏi.

"Theo bọn hắn biết rõ đầy tin tức số lượng đến xem, ngay cả ta gặp Huyền Tự Quyết đều rõ ràng, như vậy mắt của bọn hắn tuyến phân bố, tối thiểu đã đến thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất huyết động ở chỗ sâu trong, ít nhất cũng ở đây Biên Bức sào huyết lĩnh chỗ."

Trần Diêu phân tích nói: "Bởi vì ta lần thứ nhất sử dụng Huyền Tự Quyết, chính là ở đằng kia Biên Bức trong sào huyết lĩnh ngũ sau đó, ngay tại chỗ dùng ra đấy."

"Chỗ càng sâu khu vực, ta so với bọn hần rõ ràng, nếu là gặp được Viễn Cổ thủ vệ, chỉ sợ vào không được cũng ra không được. Mặc dù thực lực của bọn hần cùng hư tướng {làmlúc}, cũng không có khả năng trôi qua Viễn Cổ thủ vệ cái kia một cửa. Vì vậy mắt của bọn hần tuyền, đoán chừng liền phân bố tại huyết động bên ngoài, đến Viễn Cổ thủ vệ giữa đoạn đường này trong."

"Vạn năm cuộc chiến sau đó, Viễn Cổ thủ vệ cùng Anh Chiêu một phen ác chiến, đi thông Yêu Vương chỗ cả cái lối đi cũng đã mở ra. Vì vậy bọn hần liền Đại Chi đề quốc sự tình đều rõ ràng, thậm chí ngay cả Duyệt Nhi bị bắt đi sự tình cũng đã biết được."

"Từ nơi này chút ít manh mối bên trong không khó suy đoán ra, bọn hần trước mắt đối với thương Nhạc Sơn mạch thăm dò tiến độ, chỉ sợ đã tiến nhập tại bốn cái lối đi trong tìm kiếm chính xác con đường giai đoạn."

Nói qua, Trần Diêu sắc mặt càng ngày càng nghiêm túc, một phen phân tích làm cho chính hần cũng có chút kinh hãi, dưới đất này yêu quái liên hiệp hội thăm dò tiến độ, có lẽ đã xa xa vượt ra khỏi dự liệu của mình.

"Nhưng mà ngoại trừ Viễn Cổ thủ vệ cùng Anh Chiêu bên ngoài, tại chính xác lộ tuyền trên còn có một cường đại tồn tại, cái kia chính là Hư. Có lẽ bọn hần có cùng Hư tương đối thực lực, nhưng mà dưới mặt đất trong huyết động, Hư dù sao đã tồn tại không biết bao nhiêu trăm triệu năm, thiên thời địa lợi phía dưới, ta không cho rằng bọn họ có thể thuận lợi trải qua Hư cái kia một cửa."

"Nhưng là chúng ta nhập lại không rõ ràng lắm, bọn họ thực lực chân thật cuối cùng đã đến cái nào cấp độ? Vừa rồi mấy cái yêu quái, có phải là hần hay không dám liên hiệp hội trong mạnh nhất tồn tại? Nếu như thăm dò bị ngăn trở tại Hư, như vậy bọn hần thế tất đem tập kết lực lượng, đã có nhất định được nhân số ưu thế, qua Hư sông cũng chỉ là một cái vấn đề thời gian rồi."

"Vượt qua Hư sông sau đó, không còn Anh Chiêu, chỉ còn lại có một cái Viễn Cổ cấm chế. Nếu như bọn hần đã biết Yêu Vương như trên mặt đất, hơn nữa phát hiện kia xác thực cũng không chết hết mà nói. Như thế ** phía dưới, bọn hần cuối cùng sẽ làm ra hạng gì cử động?"

Trần Diêu nhíu mày, có chút ít sầu lo nói: "Biết rõ nếu là thả ra như, nhất định có thể quét ngang khắp Đông châu Nam Vực, thậm chí lấy thương Nhạc Sơn mạch {vì:là} khởi điểm, một lần nữa đoạt được cái này không giới hạn Đại Lục. Cho ra kết luận như vậy sau đó, bọn hần còn có thể kiên trì cái gì 'Cùng nhân loại cùng tồn tại' lý niệm sao?"

"Ta đối với cái này sâu bề ngoài hoài nghi."

Nghe xong Trần Diêu phân tích, Giang Ba cũng là liên tiếp gật đầu, hỏi: "Cái kia chúng ta bây giờ nên làm gì? Rút cuộc là đi trước cứu ra Duyệt Nhi? Hay là trước nghĩ biện pháp truyền tin Nhân tộc đại năng, đem nguy cơ bộp chộp tại trong tả lót?"

"Đều không được."

Trần lắc đầu nói: "Dưới mắt chúng ta cùng giữa bọn họ lẫn nhau nghi kỵ, nhất cử nhất động của chúng ta đều khi bọn hần không coi vào đâu, tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ."

"Hiện tại chúng ta muốn làm chỉ có một việc. . ."

Nói qua, Trần Diêu thò tay nắm tay, trên mặt tràn đầy vẻ kiên nghị, trầm giọng nói: "Cái kia chính là mau chóng tăng lên bản thân thực lực, xông đến Thiên Nguyên đầu kỷ trảng Tửung cấp trở lên, cứu ra Duyệt Nhi, sau đó hoá tốc chạy về hàn thanh môn, đuổi tại yêu quái quy mô đột kích lúc trước, đem tin tức này nói với Hư!"

"Dù sao ta đối với Hư có ân, nó cũng đáp ứng gấp ngày đó báo đáp. Chỉ có thể hy vọng Hư gặp niệm cùng phần ân tình này, {vì:là} Nhân loại chúng ta tranh thủ nhiều thời gian hơn đi. . .!"

"Đề cao bản thân mới là chính đề, Diêu huynh nói cực kỳ!" Giang Ba gật đầu, sau đó lại nghi ngờ nói: "Nhưng là chúng ta như thế nào mới có thể tại trong ngắn hạn rất nhanh đề cao bản thân thực lực?"

"Hồ Dịch ~!"

Trần Diêu không trả lời thẳng Giang Ba vấn đề, mà hơi hơi nghiêng đầu kêu gọi Hồ Dịch.

"Lão đại, ta ở chỗ này!"

"Đồ vật đây?" Trần Diêu hỏi.

"Đều ở đây trong. . .!"

Hồ Dịch cảnh giác nhìn chung quanh, xác định không có người khác tại nhìn chăm chú lên bản thân về sau, mới hơi hơi mở ra y phục trên người.

"Oa. . .!"

Hồ Dịch cái này một trương quần áo, dẫn tới Giang Ba ánh mắt đều thẳng, trực lăng lăng nhìn sau nửa ngày, mới gấp vội vron tay giúp đỡ Hồ Dịch đem quần áo cho che tốt.

Tại Hồ Dịch dưới quần áo, vài gốc Linh được chính lập loè hơi hơi hào quang, liếc mắt nhìn qua liền biết, tuyệt không phải bình thường mặt hàng, mà là sau cùng cấp cao nhất Linh được!

"Điều huynh, các ngươi là làm sao làm được?!"

Giang Ba ánh mắt tròn thật lớn, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn xem hai người.

"Hắc hắc hắc, còn không phải Trần Điều lão đại sáng suốt? Mấy cái dùng tay ra hiệu đánh chính là quá đặc sắc ~!"

Hồ Dịch cười nói: "Vừa rồi Trần Điều lão đại đang cùng mấy cái yêu quái đối thoại thời điểm, không ngừng đi qua đi lại, hai tay chấp sau lưng, ở đây chỉ chỉ chỗ ấy từng điểm, đem trong tiệm tốt nhất vài cọng Linh được đều chỉ đi ra."

"Sau đó còn dùng ngôn ngữ nói toạc ra mục đích của đối phương, hấp dẫn bọn hắn chú ý của mọi người. Ta tự nhiên có thể thừa cơ khi bọn hắn thị giác góc chết hành động, đem tốt nhất Linh được đều cho cào xuống rồi ~!"

"Cái này. . .!"

Giang Ba quả thực không thể tin được, liền tại trước mắt mình, tại trước đó không có chút nào trải qua câu thông bố cục dưới tình huống, Trần Điều cùng Hồ Dịch lại có lấy như thế ấn ý. Sững sờ cả buổi, Giang Ba mới xoay người lại, tươi sáng cười nói: "Cao, thật sự là cao!"

"Hắc hắc, đó là đương nhiên ~" Trần Điều đắc ý cười cười, trên mặt một bộ "Tiểu nhân đắc chí" thần tình, cười nói: "Tốt rồi, Linh được trở về lại phân, hiện tại hoá tốc chạy về Thiên Nguyên đấu kỹ tràng!"

Ước chừng gần nửa canh giờ về sau, ba người về tới Thiên Nguyên đấu kỹ tràng.

Cùng Giang Ba phân tốt Linh được, Trần Điều cùng Giang Ba hai người ước định, ba ngày chuẩn bị kỳ ở trong, không tham dự nửa chiến đấu, riêng phần mình trong phòng toàn lực hướng giai, mau chóng đột phá thực lực trước mắt bình cảnh, tăng lên bản thân sức chiến đấu.

"Bành "

Đóng cửa phòng, Trần Điều thở dài ra một hơi, nhìn trước mắt Linh được lóe ra ánh sáng nhạt, gật đầu nói: "Kế tiếp phải dựa vào các ngươi. . .!"

"Xôn xao "

Ngay tại chỗ ngồi xuống, Trần Điều lấy ra Linh được thả tại bên người, cẩn thận đem dựa theo hướng giai không cùng giai đoạn cần thiết sức nặng phân tốt thành chồng chất, sau đó nhắm mắt Ngưng Thần, tiến nhập tu hành trong trạng thái.

"Nhai "

Nuốt bộ phận Linh được, về này đã lâu tiên năng nổ cảm giác tại miệng trên lưỡi nổ rộ, vô tận tiên năng trùng kích, mạnh mẽ đại năng lượng xoay quanh, tại Trần Điều trong miệng xông vào không thôi.

"Thu!"

Đan điền khẽ động, những năng lượng này {bị được} nhỏ nhỏ nghiền nát, một tia một đám dung nhập trong đó. Lợi dụng hàng lộ liên hoa mang đến cường đại mà tinh tế tử mĩ tiên có thể không chế lực lượng, một đôi vô hình bàn tay nhỏ bé lại lần nữa xuất hiện, tại Trần Điều trong cơ thể đem cái kia tiên năng phân hoá, một tia áp tiến đan điền ở chỗ sâu trong.

"Thả!"

Một tiếng quát nhẹ, đan điền ục động, tiên năng nổ, huyết mạch dung hợp.

"Vù vù "

Tại vô hình bàn tay nhỏ bé thao tác phía dưới, tiên năng thuận theo Trần Điều tiểu chu thiên xoay tròn. Nước, cây lưỡng tượng, có được hai cái hoàn toàn bất động tiểu chu thiên. Vì không cho trong đó nhất tượng vô cùng cường đại, do đó thôn phệ một cái khác giống như, Trần Điều cần cực kỳ nhỏ tâm không chế tiên năng lưu động phương hướng, bình quân phân phối, không thể có một tia không đều, nếu không sẽ mang đến không thể đo lường hậu quả.

"Rào rào xôn xao "

Tiên năng như nước, lưu động không thôi, tại Trần Điều xảo thủ thao tác phía dưới, tiên năng theo đan điền xuất phát, thuận lợi sáp nhập vào hai đạo tiểu chu thiên.

Trong miệng chậm ngậm niệm động, thủy tượng cùng mộc tượng trụ cột tâm pháp phân biệt tại Trần Điều trong cơ thể hai cái Thứ Nguyên trong vang lên, sinh ra vô cùng kỳ lạ tác dụng.

"Vù vù vù "

Một bên, thủy tượng tiêu chu thiên bên trong, tiên năng chảy xuôi không chỉ, coi như một đường thanh tuyến, làm dịu hồi lâu chưa từng đạt được bổ sung tiên năng chi sông.

Tùng đạo thanh tịnh năng lượng dừng mảnh vào, tiên năng chi trên sông phương hướng, xuất hiện một tầng sáng trong màu sắc, xem chỉ có chút động lòng người.

"Leng keng tùng tùng "

Nước chảy không ngừng, coi như một đầu động lòng người nhạc khúc, tại đây tiên năng chi trong sông xông vào, vui sướng mà lại giàu có lực lượng cảm giác, thể hiện lấy thủy tượng tiên năng Bản Nguyên lực lượng: Không ngừng lưu động, cùng với đi vô định thế kỳ diệu phong thái.

"Nây này này "

Bên kia, mộc tượng tiêu chu thiên trong, thì là một phen hoàn toàn bất đồng cảnh tượng.

Gió mát lướt nhẹ qua động, một cây cây nhỏ chấp chôn không chỉ, sức gió bên trong, tiên năng tràn đầy, coi như Thiên Thần chiếu cố, muốn cho cái này cây nhỏ khỏe mạnh trưởng thành.

"Sàn sạt "

Theo bàn tay nhỏ bé úc động, gió này lực lượng bị phân giải ra, biến thành từng cái một sáng lóng lánh quang điểm, mỗi một chút trên đều ẩn chứa sung mãn tiên năng, biểu thị sinh mệnh lực lượng, đang tại trong Thiên Địa phồn vinh mạnh mẽ sinh trưởng.

"Vù vù "

Những điểm sáng này thập phần chi bình thân ổn trọng, tiếng gió một dừng lại, lập tức chậm rãi đáp xuống, đã rơi vào tên là đan điền cây nhỏ cái bệ phía trên. Thời gian dần qua bao trùm khắp "Thỏ nhưỡng" .

"Thu thu thu "

Theo Trần Diêu nỗ lực, cái này tiên năng chất dinh dưỡng {bịđược} thỏ nhưỡng hấp thu, dần dần hóa thành cấp dưỡng, dưới mặt đất chậm rãi úc động, hướng về cây nhỏ lưu động mà đi.

Cái này là một bộ điểm tinh mà hoa mỹ hình ảnh, ở giữa thiên địa, duy chỉ có một cây cây nhỏ chấp chôn, thỏ nhưỡng phía dưới, vô tận tiên năng quang điểm lập loè.

Cái này quang điểm {bịđược} cây nhỏ hấp thu, đã trở thành kia sinh mệnh một bộ phận, theo cành lá càng ngày càng sum xuê, mộc tượng tiêu chu thiên cũng đã nhận được lớn mạnh.

"Bố cục hoàn tất, là thời điểm bắt đầu khổ tu. . . !"

Trần Diêu thật dài thở một hơi, sau đó niệm triển khai Huyền Tự Quyết.

Trong nháy mắt, thần thức chạy như bay.

Một lần nữa trở lại cái này thần thức cảnh giới mà ở bên trong, Trần Diêu đã không hề cảm thấy lạ lẫm.

Đen kịt chỉ hải trên sóng biển mãnh liệt, một tòa hải đăng xa xa lập loè ánh sáng nhạt.

Bên kia, vô tận hoang mạc trên không có một ngọn cỏ, một mảnh ốc đảo coi như xa cuối chân trời.

Trần Diêu vứt bỏ bực hành lý, nhắm mắt mà đi, một cước đạp tại vô biên sóng cả phía trên, một cước đạp vào đồ trâu bầu nữ trang cát sỏi bên trong, như vậy bước lên khổ tu chi đồ.

Một ngày, coi như một năm.

Cũng không biết tại đây tuyệt vọng chi địa tiến lên bao lâu, Trần Diêu hai mắt đột nhiên sáng lên, hần biết rõ, lần này lữ trình điểm cuối sắp đã đến.

Phá giai đã gần trong gang tấc. . . !

Chương 180:: Luyện Cốt tam giai (giao thừa vui vẻ!)

"Rào rào "

Tại một mảnh không thấy giới hạn đen kịt chỉ hải lên, vô tận thủy triều mãnh liệt.

Sóng cả phía dưới, không có vật gì, cuồng phong tàn sát bừa bãi, vô tận tiên năng bốc lên, đen kịt đáy biển sâu không lường được, làm cho người ta cúi đầu nhìn lên một cái, liền sẽ bị lạc tâm hồn, triệt để luân hãm vào cái này không biết giải quyết thế nào chi địa, chìm vào vô biên đáy biển, trọn đời thoát thân không được.

"Đạp "

Vô biên trên mặt biển, một cái thật nhỏ bóng người đang tại chậm rãi đi tiến.

"Anh "

Mỗi một bước đạp xuống, đều có yếu ớt tiên năng sáng rọi lập lòe, coi như điểm điểm tinh quang làm đẹp tại bầu trời đen nhánh phía trên. Tại đây bạo ngược cuồng phong sóng lớn ở bên trong, cái này điểm điểm tinh quang giống như là Thiên Thần cuối cùng một đám ai thần, vung vãi tại đen kịt vô cùng phạm trần bên trong, lưu lại vài tiếng khác âm thanh.

Hình tượng này là như thế không khỏe mà đặc biệt, hoa mỹ mà thê lương, một cổ đạo vận tự nhiên sinh ra, làm cho người ta tâm trí hướng về.

"Vù vù "

Bên kia, một mảnh hoàn toàn bất đồng cảnh tượng hiển hiện, trốn vào Trần Diêu trong óc.

Đây là một mảnh liếc nhìn không thấy bờ ranh giới vô cùng hoang mạc, cát đá bay tứ tung, sạt sạt không ngừng bên tai.

Cát vàng bay múa, đầy trời bụi mù, xa xôi tới cực điểm trên đường chân trời, nhất tinh Lục sắc sáng bóng lập lòe.

Đó là Trần Diêu sắp sửa đi mê hoặc tâm linh ốc đảo.

Tại đây hai mảnh cổ quái mà hoang vu trong thế giới, Trần Diêu thần thức chạy như bay, từng bước một bước ra, điểm điểm tinh quang hiện ra, nương theo hần từng bước đi về hướng trong lòng chỗ mục đích, ven đường sự tình, lướt nhẹ qua thân mà đi.

Đen kịt chỉ hải lên, Trần Diêu không có cúi đầu, trong miệng nhẹ niệm châm ngôn, không để ý đáy biển thỉnh thoảng truyền đến mị hoặc thanh âm, hết sức bảo trì nội tâm bình thản.

Vô biên hoang mạc bên trong, Trần Diêu không dám quay đầu, nửa đời đường tại sau lưng, từng bước dấu chân {bịđược} cuồng phong thổi tắt, coi như rách nát trong phòng cũ chén nhỏ chụp đèn lửa, thoáng qua tức thì.

Một ngày phẳng phát một năm, thần thức chạy như bay phía dưới, hết thấy đều đình chỉ xuống, chỉ còn lại có một người một cảnh một vật, một bước một sâu một màu xanh nhạt.

Rời đi rất lâu sau đó, Trần Diêu ánh mắt dần dần thanh minh, trong lòng châm ngôn càng vang dội, vô tận đạo vận dạt dào, đưa hần bao bọc ở bên trong, hộ tống hần đi về hướng cuối cùng lại là lúc ban đầu địa điểm.

Một ngày qua, ngày mới vừa tảng sáng, Thiên Nguyên đầu kỹ tràng một gian phòng ở trong, đột nhiên một tiếng trầm đục, sau đó một đường to lớn cột sáng bốc lên, trong nháy mắt phá vỡ yên lặng.

"Oanh!"

Trần Diêu hai mắt phần nộ tròn, một đạo quang mang theo hần trên thiên linh cái đột nhiên oanh lên, không chờ cột sáng tiêu tán, một đạo khác cột sáng lại tiếp sức mà lên.

"Oanh oanh!"

Hai đạo cột sáng chói mắt, làm cho người không thể nhìn thẳng, Trần Diêu toàn thân đều tràn đầy tiên năng, vô cùng lực lượng tràn đầy hần khí lực, một tầng màu lam nhạt hào quang bao phủ tại trên người hần, coi như một bộ vàng sáng áo choàng, đậm mạc mà chướng mắt.

Không bao lâu, màu lam tiên năng mất đi, lục sắc quang mang chợt nổi lên, mới áo choàng mặc giáp trụ mà lên, Vương Giả đường xa hơn trước tấn cấp một bước!

"Luyện Cốt tam giai, phá giai!"

Một tiếng quát nhẹ, Trần Diêu dùng hết toàn thân khí lực, đem hai đạo cột sáng toàn bộ thu nhập trong cơ thể mình. Dùng hết toàn lực áp chế, hào quang toàn bộ nhập vào cơ thể.

"Phanh phanh phanh "

Trần Diêu toàn thân cơ bắp đều tại nổ vang, từng đợt khó nói lên lời kịch liệt đau đớn truyền đến, đôi lại người khác sớm đã hôn mê mà đi.

"Thu!"

Trần Diêu cắn răng kiên trì, đồng thời lưỡng tượng đột phá, thân thể làm cho gặp thống khổ tra tấn, là tu sĩ khác căn bản không cách nào tưởng tượng đây.

Trần Diêu cơ, cốt cách, đan điền, thần thức, không một không có ở đây chịu đựng lấy không thuộc mình tra tấn, nếu không phải lúc trước từng có khổ thảo nhập vào cơ thể trải qua, dù là mạnh mẽ như Trần Diêu, cũng không cách nào kiên trì.

"Chích!"

Không biết lại qua bao lâu, cái kia một tiếng đã lâu âm thanh cuối cùng truyền đến, Trần Diêu phá giai rồi!

"Chúc mừng ngươi, thủy tượng, mộc tượng phá giai!"

"Hô ~ "

Trần Diêu thở dài ra một hơi, toàn thân đều bại liệt vô cùng, toàn bộ người hầu như muốn co quắp ngã xuống đất. Thật vất vả ổn định thân hình, liên tục không ngừng ấn mở hệ thống nhắc nhở trước mặt tầm xem xét.

"Nhanh nhẹn gia tăng 6 điểm, thể lực gia tăng 3 điểm, tiên năng gia tăng 3 điểm." Trần Diêu mừng rỡ nhìn xem trước mặt trên bảng nhắc nhở, không khỏi cười ra tiếng: "Lưỡng tượng đều phá, biên độ tăng trưởng gấp bội!"

Tại phá giai lúc trước, Trần Diêu nhanh nhẹn là kinh người 44 điểm, tăng thêm tổng cộng 12 điểm biên độ tăng trưởng, đã đi tới 56 điểm nhiều. Nếu bàn về thuần túy tốc độ, đã khinh thường ngang nhau giai sở hữu tu sĩ!

Thể lực cũng theo 39 điểm gia tăng đã đến 45 điểm, lúc này Trần Diêu sức chịu đựng, có thể chèo chống hấn tiến hành thời gian dài chiến đấu, không đến mức tại chiến đấu còn không lúc kết thúc, liền kiệt lực mà công.

Mà nhất gây yếu tiên năng, cũng theo 28 điểm gia tăng đã đến 34 điểm, mặc dù đối với tại ngang nhau giai tu sĩ mà nói, đã coi như là tương đối không tầm thường rồi, nhưng mà so với mặt khác thuộc tính mà nói, lại như cũ kém một đoạn.

"Tu vi đột phá thật sự là quá có lợi rồi, mỗi tăng lên một cái cấp bậc, đạt được thuộc tính tăng trưởng đều so với trước biên độ tăng trưởng muốn đôi lớn hơn một chút. Nói cách khác càng là đột phá, đạt được biên độ tăng trưởng lại càng lớn." Trần Diêu gật đầu lầm bầm: "Về sau hay là muốn nhiều hơn đem tâm tư phóng tới đột phá đi lên, mau chóng theo nền tảng lên bản thân thực lực!"

"A..., còn sớm đi ~ "

Nhìn đồng hồ, khoảng cách Nhập Định tu hành bất quá đi qua một ngày mà thôi, Trần Diêu còn có tiếp cận hai ngày thời gian có thể lợi dụng, trong lòng lại càng hài lòng.

"Như cũ là tiên năng bản khuyết điểm, còn có hai ngày thời gian, phải hảo hảo lợi dụng một chút."

Trần Diêu nhìn nhìn bên người còn lại chưa luyện hóa Linh dược, từ trong chọn lựa một cây coi như cây văn trúc bình thường cỏ non, nho nhỏ quan sát một cái, gật đầu nói: "Linh thảo vàng các tán ra, ẩn chứa Linh khí cực kỳ phong phú, thích hợp nhất dùng cho tăng cường tiên năng dự trữ. Kế tiếp, trước hết đem ngươi luyện hóa đi!"

Tâm ý đã quyết, Trần Diêu liền ăn cơm uống nước thời gian đều không có lãng phí, không ngủ không nghỉ, lập tức ngay tại chỗ ngồi xuống, một tay nắm chặt vàng các tán ra, một tay kết xuất Thần Ấn, coi như một cái rơi xuống đất Thiên Tiên, ngựa không dừng vó đã bắt đầu tiếp theo giai đoạn khổ tu.

"Bởi vì ta có yêu khí cường đại với tư cách nội tình, vì vậy của ta thể thuật vẫn như cũ đủ mạnh mẽ, nhưng tiên năng lại hết sức gây yếu, cùng với khác trị số không thể đánh đồng."

Trần Diêu một bên chậm rãi nuốt luyện vàng các tán ra, một bên phân tích bản thân trước mắt chiến lực tình huống.

"Loại tình huống này, đừng phải ngang nhau giai đối thủ có lẽ không nói chơi. Nhưng mà nếu như đừng phải vượt cấp đối thủ, chỉ sợ sẽ có một phen khổ chiến."

Hồi tưởng lại lúc trước cùng lục kim hóa huyền áo đen Đầu Giả kỳ một trận chiến, Trần Diêu đến nay còn lòng còn sợ hãi, không khỏi rung mình một cái.

"Tiền năng trên chên lệch quá lớn, gặp dẫn đến ta căn bản không cách nào công phá người khác phòng hộ, không thể công phá phòng hộ, liền không cách nào đối với đối phương tạo thành trực tiếp đả kích. Tốt nhất phòng thủ liền là công kích, ta phải mau chóng đề cao tiền năng dự trữ, mới sẽ không rơi hạ phong!"

"Cẩn "

Trần Diêu đem vàng các tản ra một cây một tia nuốt cắn hạ xuống, miệng trên lưỡi mãnh liệt tiền năng nổ rộ, đánh thẳng vào miệng của hắn giọng xung quanh, đã mang đến kỳ diệu thể nghiệm

"Kế tiếp muốn hảo hảo không chế những thứ này Linh khí, không khiến chúng nó tiến vào tiểu chu thiên, chăm chú bảo tồn tại trong Đan Điền, không ngừng trùng kích trong đan điền hạch, đề cao tiền năng dự trữ!"

"Hô!"

Trần Diêu nhắm mắt Nhập Định, dùng rất mạnh tiên có thể khổng chế lực lượng, đem vàng các tản ra trong ẩn chứa rộng lượng Linh khí toàn bộ niệm phong bảo tồn tại trong Đan Điền.

"Oanh oanh oanh "

Vô tận tiền năng trùng kích, Trần Diêu đan điền coi như một tòa thành trì, đại quân tiếp cận, Trần Diêu muốn nội ứng ngoại hợp, đem cửa thành triệt để mở ra, làm cho đột kích quân đội hóa cho mình dùng, thành {vì là} dưới tay mình binh tướng, mới có thể tăng lên tiền năng dự trữ.

"Chích "

Trần Diêu phen này thao tác hiệu quả nổi bật, bất quá trong một giây lát công phu, cũng đã có hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến. Một cái nhắc nhở lan can tại trước mắt xuất hiện, nhắc nhở Trần Diêu hắn tiền năng dự trữ đã gia tăng lên 1 điểm.

"Tiếp tục cố gắng!"

Trần Diêu không để ý đến hệ thống nhắc nhở, tiếp tục toàn lực niệm phong bảo tồn Linh khí, đem không ngừng dung nhập tiền năng dự trữ bên trong. Lúc này đây khổ tu cùng lúc trước phá giai bất đồng, không có mãnh liệt như vậy thống khổ cảm giác, nhưng mà đối với Linh khí lực khổng chế rồi lại yêu cầu rất mạnh, cũng làm cho Trần Diêu vội vàng túi bụi.

"Chích "

Công phu không phụ lòng người, lại một âm thanh hệ thống nhắc nhở truyền đến, mới nhắc nhở lan can lại lần nữa xuất hiện.

"Chúc mừng ngươi, ngươi tiền năng gia tăng lên 3 điểm."

"Tiền năng gia tăng bắt đầu gia tăng tốc độ rồi!"

Trần Diêu trong lòng một hồi phấn khởi, tiếp tục cố gắng, tại hắn không ngừng thao tác phía dưới, hệ thống thanh âm nhắc nhở không ngừng truyền đến, tiền năng biên độ tăng trưởng tương đối khả quan.

"Chích "

"Chúc mừng ngươi, ngươi tiền năng gia tăng lên 2 điểm."

"Chích "

"Chúc mừng ngươi, ngươi tiền năng gia tăng lên 5 điểm."

"Càng lúc càng nhanh!"

Trần Diêu hưng phấn không thôi, tiếp tục hồi tâm khổ tu, nhưng mà cái này tiền năng biên độ tăng trưởng rồi lại chẳng biết tại sao, theo đỉnh phong bắt đầu quay về rơi xuống.

"Chúc mừng ngươi, ngươi tiền năng gia tăng lên 4 điểm."

"Chúc mừng ngươi, ngươi tiền năng gia tăng lên 4 điểm."

"Chúc mừng ngươi, ngươi tiền năng gia tăng lên 2 điểm."

...

Không biết qua bao lâu, một cây vàng các tản ra {bị đờc} Trần Diêu nuốt luyện hầu như không còn, một tia Linh khí đều không có còn lại.

"Hô "

Trần Diêu miệng lớn thờ dốc, theo trạng thái nhập định trong đi ra, trợn mắt bắt đầu nho nhỏ nghiền cứu tiên năng biên độ tăng trưởng biến hóa.

Theo 1 ấn mở bắt đầu, bắt quá bốn lần gia tăng, Trần Diêu tiên năng biên độ tăng trưởng liền đi tới lẽ lần 5 điểm nhiều. Nhưng mà sau đó cái này biên độ tăng trưởng rồi lại bắt đầu trượt, theo thứ tự là 4 điểm, 4 điểm, 2 điểm, 2 điểm, cùng với cuối cùng ba lượt 1 điểm

"Tổng cộng gia tăng lên 26 điểm tiên năng, coi như là khá lắm rồi."

Tuy rằng một phen nỗ lực sau đó, Trần Diêu tiên năng theo 34 điểm đột nhiên bạo đã tăng tới 60 điểm, nhưng mà đối với kết quả này, Trần Diêu không tính đặc biệt thoả mãn.

"Vàng các tán ra như vậy Linh dược hiếm có, tiếp theo đạt được như vậy Linh dược, không biết muốn tới khi nào rồi. Dựa vào Linh dược gia trì, gia tăng điểm ấy tiên năng, thật sự là chưa đủ nhìn."

Trần Diêu không được lắc đầu, nhớ tới từ khi tu tiên đạo lên đến bây giờ, gặp phải sở hữu đối thủ, hầu như đều không ngoại lệ đều là tiên năng vượt xa thể thuật.

"Vì cái gì? Vì cái gì người khác tiên năng gặp gia tăng nhanh như vậy? Bọn hấn rõ ràng không có vàng các tán ra như vậy hiếm thấy Linh dược, lại có thể dựa vào bản thân tu hành cùng một chút cấp thấp Linh dược, có thể đạt được đại lượng tiên năng biên độ tăng trưởng. Bọn hấn đến tột cùng là làm sao làm được?"

Những người này, thực tế lấy Giang Ba {vì là} quá mức.

Giang Ba thể thuật thực đang bình thường, nếu như không là có thêm từ nhỏ khổ luyện có được hoa lệ chiêu thức sáo lộ mà nói, hầu như sẽ bị sở hữu đối thủ đều dè dặt chế tạo.

Nhưng mà cường đại tiên năng dự trữ, lại làm cho Giang Ba nắm chắc tức giận giao đấu bất kể đối thủ nào, một chiêu "Nhất bút thiên hạ động", cần có tiên năng hạo như sông biển, hấn lại có thể tùy tâm sở dục sử dụng ra.

Giang Ba bí mật, đến tột cùng là cái gì?

"Ồ chỗ này muốn lại lâu cũng vô dụng, không bằng trực tiếp đến hỏi hấn đi!"

Trần Diêu chỉnh đốn tâm tình, chuẩn bị đi tìm Giang Ba lĩnh giáo một phen.

"Anh!"

Mới vừa tới đến Giang Ba gian phòng chỗ hành lang, Trần Diêu liền cảm nhận được một cỗ cường đại vô cùng tiên năng áp bách, giờ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy vô cùng tiên năng bốn phía, cường hấn tột đỉnh!

"Bực này cảm giác áp bách, chẳng lẽ... Giang Ba cũng đột phá? !"

=====

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181:: Riêng phần mình nan đề (tân xuân vui vẻ!)

"Anh!"

Thiên Nguyên đầu kỷ trảng Đông Nam góc, pháo cấp phụ cận một gian bộ ngoài cửa phòng, Trần Diêu chính nhìn lấy tình cảnh trước mắt xuất thần.

"Thật đáng sợ tiên năng cảm giác áp bách!"

Tại Trần Diêu trước mắt, cái kia cánh cửa phòng ở trong, tựa hồ có cái gì cực kỳ khủng khiếp đại nhân vật đang tại vận công. Cường đại tiên năng hơn người mà ra, cảm giác áp bách không gì sánh kịp.

"Chỉ là tại khổ tu thời điểm, liền đã có như thế làm cho người ta sợ hãi cảm giác áp bách. Phối hợp thêm sát chiêu nhất bút thiên hạ động, Giang Ba sức chiến đấu tuyệt đối lại tăng lên một cái cấp bậc!"

Trần Diêu không thể chờ đợi được vài bước tiến lên, đẩy cửa vào.

"Vù vù "

Tại trước mắt hắn, một gã đang mặc đạo bào nam tử chính lơ lửng ở thân không trung, ngồi xuống tư thái cực kỳ ưu nhã điềm tĩnh, trong tiếng gió, đạo bào bay phát phới, tiên năng quét phía dưới, coi như một cái Thượng Cổ lưu truyền xuống tác phẩm nghệ thuật, lộ ra vô cùng mỹ cảm.

"Cát "

Giang Ba khuôn mặt bình yên, thần sắc lạnh nhạt mà ưu nhã, lộ ra một cổ khí khái hào hùng, nếu là có thiếu nữ nhìn thấy tình cảnh như thế, cũng tất nhiên sẽ vì kia thần hồn điên đảo, không kiềm chế được.

"Quá con mụ nó đẹp trai xuất sắc rồi... !"

Trần Diêu nhìn sau nửa ngày, nhin không được thấp giọng nửa khích lệ nửa phàn nàn mắng một tiếng, lại quay về suy nghĩ một chút mặt của mình, tuy rằng cũng đã tương đối anh tuấn (Trần Diêu tự phong), nhưng so với Giang Ba, còn là kém một mảng lớn.

"Cái này thần tình, cái này tư thái, cái này lạnh nhạt siêu thoát cảm giác, thật sự là quá con mụ nó đẹp trai xuất sắc rồi!"

Trần Diêu tức giận bắt bình mắng vài tiếng, trong nội tâm rồi lại lại đành chịu thán phục, cái này Giang Ba, xác thực trời sinh có một bộ tốt gương mặt, tăng thêm siêu thoát thường nhân khí chất, đang hút dẫn nữ tính phương diện quả thực là BU cấp độ G đấy.

"Anh anh "

Giang Ba trên thân, một tầng vô cùng cường đại tiên năng bao phủ, làm cho lòng người rất sợ sợ. Nhìn kỹ lại, tiên năng độ dày, độ tinh khiết, đều tại phía xa Trần Diêu phía trên, đó có thể thấy được kia tiên năng dự trữ chi thâm hậu.

"Đúng rồi, dùng thần mộc chi đồng dò xét một cái nhìn xem!"

Trần Diêu rất nhanh sử dụng kỹ năng, một phen xem xét, kết quả làm cho hắn lú lờ không thôi.

Bởi vì Yêu Năng gia trị, tăng thêm đôi giống như đầu tu mang đến ưu thế, Trần Diêu thể thuật cực kỳ cường hãn. Nếu luận mỗi về lực lượng, nhanh nhẹn, thể lực {các loại chờ} thể thuật trị số, Giang Ba đã tại hắn phía dưới.

Nhưng mà tiên năng hạng nhất, Trần Diêu trước mắt dò xét khung biểu hiện nhưng là "Không biết" hai chữ.

"Tiên năng không biết... Cái này là đáng sợ đến bậc nào tiên năng số lượng dự trữ... !"

Trần Diêu đơn giản tính toán một cái, bản thân tiên năng trước mắt là 60 điểm, chiếu theo cấp một thần mộc chi đồng dò xét phạm vi, có thể cao nhất do thám biết bản thân trị số 1,5 lần hạn mức cao nhất gấp. Nói cách khác, Giang Ba trước mắt tiên năng dự trữ, đã vượt qua 90 điểm!

"Đây là tại ta vừa mới luyện hóa một cây vàng các tán ra, trên diện rộng gia tăng lên tiên năng trên cơ sở cho ra kết luận." Trần Diêu trên trán toát ra một viên mồ hôi, trước mắt hắn Giang Ba thân ảnh tựa hồ đột nhiên cao lớn lên, có vô cùng cảm giác áp bách: "Nói cách khác, trước kia ta cùng hắn tiên năng chênh lệch, so với bây giờ còn muốn càng lớn à... ? !"

"Hô "

Không biết qua bao lâu, Giang Ba theo trạng thái nhập định đi ra, vừa mở mắt chứng kiến Trần Diêu đang tại phía dưới giống như cái kẻ ngu tựa như nhìn mình, vội vàng có phần xin lỗi thu hồi tiên năng, đạp bước rơi xuống đất.

"Đạp "

Sau khi rơi xuống đất, Giang Ba một thân tiên năng thu hết, khôi phục cái kia phù hợp bình dị gần gũi hiền lành bộ dáng, đối với Trần Diêu tươi sáng cười cười, thò dài nói: "Đa tạ Trần Diêu huynh đệ xảo thủ có được Linh dược, thật sự là đối với ta trợ giúp quá lớn!"

"Hặc hặc, cùng bình thường hỗ trợ, cùng có lợi cùng có lợi đi ~" Trần Diêu xin lỗi gãi gãi đầu, cười nói: "Ngươi bây giờ tiến độ như thế nào? Có đột phá sao?"

"Ha ha, rất đáng tiếc, còn không có."

Giang Ba hơi áy náy cười nói: "Ta hiện tại ở vào Luyện Cốt ngũ giai đỉnh phong giai đoạn, tiên năng còn đang không ngừng tăng trưởng, nhưng mà thể thuật không tốt, rất sẽ khiến ta đau đầu a."

"Đúng rồi, Diêu huynh đây?" Nói đến đây, Giang Ba gương mặt hỏi: "Chẳng lẽ Diêu huynh lại đột phá? ?"

"Hắc hắc, nhờ hồng phúc của ngươi, đột phá." Trần Diêu cười nói: "Trước mắt Thủy Mộc đôi giống như, đều tại Luyện Cốt tam giai."

"Thật nhanh!"

Giang Ba khiếp sợ không thôi, như là nhìn quái dị nhìn xem Trần Diêu, sau nửa ngày mới tiếp tục nói: "Vào tiên môn luyện tập tiên đạo bất quá hơn một tháng, đã đôi giống như phá vỡ mà vào Luyện Cốt tam giai! Diêu huynh thiên phú thật sự là thật là đáng sợ!"

"Đâu có đâu có, tiên năng còn rất kém đây." Trần Diêu cười mỉa nói: "Lại nói tiếp, Giang Ba, ta có vấn đề muốn hỏi ngươi."

Giang Ba cười nói: "Diêu huynh hà tất khách khí như thế, có việc chỉ đề ý nói là được."

Trần Diêu cùng Giang Ba trong phòng ngồi xuống, cẩn thận kể rõ bản thân dưới mắt khôn cảnh.

Giang Ba không được gạt đầu, thỉnh thoảng nhíu mày trầm tư, {các loại chờ} Trần Diêu toàn bộ sau khi nói xong, mở miệng nói: "Không đối gặt Diêu huynh, kỳ thật ta cũng có hoang mang, đều muốn cầu trợ ở còn ngươi!"

"A?" Trần Diêu hiếu kỳ nói: "Nói nghe một chút."

Một phen câu thông xuống, hai người vấn đề vừa vặn trái lại:

Trần Diêu vấn đề ở chỗ, thể thuật cực kỳ cường hãn, coi như quái vật bình thường, nhưng tiên năng dự trữ gầy yếu, dù sao vẫn là dừng bước không tiến.

Mà Giang Ba chỗ khó ở chỗ, tiên năng dự trữ tương đối phong phú, tùy thời có thể sử dụng tiên năng chiêu số. Nhưng thể thuật rồi lại vô cùng bình thường, thường xuyên bởi vì thể thuật không tốt mà không cách nào triển khai tiên năng ưu thế.

"Ừ..."

Câu thông hoàn tất, Trần Diêu Trần Tư một hồi, gương mặt nói: "Giang Ba, ngươi xem như vậy như thế nào."

"Chúng ta một khối diễn luyện một phen, riêng phần mình phát huy ra bản thân tốt nhất thực lực cho đối phương nhìn xem, sau đó lẫn nhau cho đối phương nói ý kiến, tìm xảy ra vấn đề chỗ. Đồng thời cũng có thể nhìn ra bản thân cùng đối phương chỗ bất đồng, tại sao lại giống như này lộ ra lấy chênh lệch, nói không chừng có thể từ đối phương trên thân đạt được một ít hiểu biết chính xác, cùng nhau tiến bộ!"

"Ý kiến hay!"

Giang Ba vỗ đùi nói: "Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ mà bắt đầu! Ta tới trước tốt rồi!"

"Hô "

Giang Ba thân đứng lên khỏi ghế, nhắm mắt đứng ở trong phòng, trong miệng châm ngôn niệm động, chậm rãi thúc giục đan điền, đem trong cơ thể tiên năng đều cho phóng thích ra ngoài.

"Anh!"

Trong giây lát, cường đại tiên năng hiện ra, lại lần nữa đem Trần Diêu gắt gao áp chế tại trên ghế ngồi.

"Thật đáng sợ, nếu như ta cùng với Giang Ba giao đấu mà nói, có lẽ liền cận thân công kích đều làm không được!"

Trần Diêu trong lòng bắt đầu tính toán, nếu như về sau gặp gỡ cùng Giang Ba đồng nhất loại hình đối thủ, nên làm thế nào cho phải. Cho ra kết luận là, trừ phi một mở màn liền niệm động Huyền Tự Quyết, rất nhanh cận thân nhất kích tất sát, nếu không chỉ cần đối thủ thúc giục tiên năng, hoàn thành phòng hộ sau đó, bản thân tuyệt không một chút lật bàn khả năng!

"Lúc trước cùng kỳ tác chiến, cũng là bởi vì hấn quá mức kiêu ngạo, tự mình bại lộ khuyết điểm. Ngoài ra không làm rõ được của ta tiên năng dự trữ tình huống, không biết lợi dụng tiên năng áp chế, cho nên mới sẽ khiến ta có thời cơ lợi dụng."

"Nếu như lại lần nữa đối chiến, hấn biết được lai lịch của ta, nhất định sẽ không một lần nữa cho ta cơ hội như vậy, chỉ sợ ta thất bại thất bại thảm hại đi...!"

Càng là nghĩ lại, Trần Diêu lại càng là nghĩ mà sợ, tăng lên tiên năng dự trữ sự tình, đã không thể kéo dài được nữa!

"Vù vù "

Giang Ba thúc giục không dứt, tiên năng càng đậm đặc thuần đứng lên, Trần Diêu đem bản thân tiên năng tập trung đến hai mắt phía trên, cẩn thận xem xét Giang Ba trong cơ thể tiên năng lưu động tình huống, phát hiện một ít cùng mình hoàn toàn bất đồng chi tiết.

"Giang Ba vận chuyển tiên năng tu hành thời điểm, cũng không có đem tiên năng đi khắp tiểu chu thiên, mà là tập trung trong đan điền, ngoại trừ cực ít số lượng rót vào thân thể mạch bên trong bên ngoài, còn lại đều không chế tại eo bụng phạm vi, tập trung đột phá đan điền dự trữ."

"Oanh oanh "

Trần Diêu hầu như có thể chứng kiến, vô tận tiên năng tập trung ở Giang Ba đan điền phụ cận, không ngừng bao bọc thăm thẳm, một tia khẩu trừ vào trong Đan Điền.

Loại này phương pháp tu hành cùng Trần Diêu hoàn toàn bất đồng, mục đích hiển nhiên không tại ở rất nhanh đột phá, mà là không ngừng đầm trụ cột, tại vì tương lai đột phá làm lấy ý định.

"Liên tiểu chu thiên đều không đi xong toàn bộ, quả nhiên tại trụ cột giai đoạn, có lẽ toàn lực tăng lên đan điền cùng tiên năng dự trữ, không thể gấp tại phá giai sao? Chẳng lẽ tại trụ cột kỳ, Luyện Cốt giai đoạn ở trong, không thể chỉ vì cái trước mắt, muốn đánh trước tốt trụ cột sao?"

Trần Diêu có chút không biết giải quyết thế nào đứng lên, lắc đầu nói: "Nhưng là của ta trụ cột hầu như là không, nếu như không chăm chú tại đột phá {các loại:chờ} cấp, không chỉ có thể thuật không chiếm được tăng trưởng, hơn nữa còn sẽ cùng Giang Ba bọn họ chênh lệch càng kéo càng lớn, trong lúc này cuối cùng nên như thế nào lấy hay bỏ? Con đường kia mới là ta ứng với nên đi con đường đây?"

Hồi tưởng lại lúc trước tu luyện yêu chủng thời điểm tình cảnh, Trần Diêu có chút đã minh bạch Giang Ba cách làm tình tứ chỗ:

Lúc ấy Trần Diêu hấp thu Thượng Cổ Yêu khí, luyện hóa đại năng yêu chủng, chính là vì yêu chủng không có thân thể mạch vừa nói, mới đưa những thứ này Yêu Năng toàn bộ rót vào yêu chủng bên trong, khiến cho bản thân yêu chủng nhanh chóng lớn mạnh, Yêu Năng dự trữ tăng trưởng kinh người, đã nhận được thật tốt hiệu quả.

Nhưng mà yêu chi đạo, cũng không cấp bậc vừa nói, cường đại hay không toàn bộ bằng yêu chủng cùng thể năng thiên phú, vì vậy có thể không dễ ý phá giai các loại thuyết pháp, toàn lực tăng lên Yêu Năng.

Mà tiên đạo bất đồng, phá giai có thể sử dụng được cá nhân thực lực đột nhiên đề cao một cái bậc thang, loại này giai đoạn kiểu tăng trưởng, chính là nhân loại tu sĩ có thể cùng ngang nhau trình độ yêu ma lẫn nhau liều mạng nơi máu chốt. Nếu như lại áp dụng cái loại này tập trung ở một chút phương thức tu hành, phá giai sẽ xa xa không hẹn.

"Hai loại tu hành phương thức, khác biệt thật lớn, cuối cùng nên lựa chọn như thế nào?"

Ngay tại Trần Diêu không ngừng suy tư, đau khổ truy tìm đáp án thời điểm, Giang Ba kết thúc bản thân biểu thị, thu hồi tiên năng, dài than một hơi, cười hỏi Trần Diêu nói: "Điều huynh, như thế nào, có thu hoạch sao?"

"Ừ..." Trần Diêu gật đầu nói: "Bao nhiêu có một chút đi..."

"Kỳ thật của ta phương pháp tu hành không có chỗ đặc biệt nào, trên cơ bản sở hữu tu sĩ đều là như thế này tu hành đấy, chỉ bất quá ta lúc này trên cơ sở, sáp nhập vào một ít ta Giang gia độc môn tâm pháp, làm cho tiên năng càng thêm thuần hậu mà thôi, những thứ khác cùng hân người giống nhau như đúc."

Giang Ba giải thích nói: "Ta tin tưởng, Điều huynh nếu như cũng dùng loại phương thức này tu hành mà nói, lấy Điều huynh thiên phú, tất nhiên có thể rất nhanh gia tăng tiên năng dự trữ, rất nhanh tăng lên tiên năng trụ cột."

"Lời nói là không có sai, thế nhưng là..." Trần Diêu khẽ lắc đầu nói: "Được rồi, không nói ta, tự chính mình lại suy nghĩ thật kỹ, tổng sẽ tìm được đáp án đấy."

"Cũng tốt, Điều huynh nếu là có cái gì không hiểu, cũng có thể hỏi ta, tri vô bất ngôn (không biết không nói) ngôn vô bất tẩn (biết gì nói nấy)." Giang Ba cười nói: "Như vậy đến phiên vấn đề của ta rồi."

Giang Ba sắc mặt trầm xuống, nghiêm mặt nói: "Điều huynh, ngươi cái này siêu tuyệt thể thuật huyền bí, cuối cùng ở nơi nào? ?"

"Ừ, nơi đây quá nhỏ, không tốt biểu thị..."

Trần Diêu nhìn nhìn gian phòng bốn phía, không hài lòng lắc đầu, vừa liếc nhìn ngoài cửa sổ, sinh ra nhất kế, mở cửa phòng đi ra ngoài, phát tay hướng Giang Ba ý bảo nói: "Đi theo ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182:: Ngọc thô chưa mài dũa (tân xuân vui vẻ!)

Ứng thành bên ngoài, cự thạch cánh đồng bát ngát.

Đây là một mảnh ít ai lui tới khu vực, nơi này có vô tận cự thạch hoang mạc, hầu như không có bất kỳ sinh vật tồn tại, là một mảnh tử vong khu vực.

Lúc này, tại đây mảnh Tử Vong Chi Địa lên, hai tên thiếu niên người đang tại trò chuyện với nhau.

"Giang Ba, kỳ thật người thể thuật bên trong, vấn đề lớn nhất không tại ở lực lượng cùng thể lực {các loại chờ} vấn đề, bởi vì người có siêu tuyệt tiên năng dự trữ, công kích lúc chỉ cần có thể tìm đúng thời cơ, dùng tiên năng công kích có thể lấy được coi như không tệ hiệu quả."

Trần Diêu đứng ở nơi này hoang mạc bên trong, hai tay vờn quanh ở trước ngực, một bộ "Nhân sinh đạo sư" bộ dạng, đối với Giang Ba nói đến giải thích của mình.

"Người chủ tu thủy tượng, tăng thêm nguyên bản liên từ nhỏ khổ tu có được bộ pháp cùng sáo lộ, nên đi là hai loại chiến pháp đem kết hợp phương thức chiến đấu."

Nói qua, Trần Diêu duỗi ra một ngón tay, tiếp tục nói: "Thứ nhất, tại chiến đấu bắt đầu, song phương lẫn nhau thăm dò giai đoạn lúc, lợi dụng bước chân cùng tiên năng tiến hành phòng thủ phản kích, dò xét đối phương chiến đấu thực lực. Thời điểm này cần chính là bộ pháp, cùng với cường hân sức phán đoán, hai điểm này người dĩ nhiên có đủ, không cần phải nữa làm nhiều tu hành."

Trần Diêu duỗi ra ngón tay thứ hai, tiếp tục nói: "Thứ hai, khi xác định thực lực đối phương bao nhiêu, muốn tiến hành cuối cùng một kích, chấm dứt thời điểm chiến đấu. Người cần rất nhanh tới gần đối thủ, sau đó tìm đúng thời cơ sử dụng ra nhất bút thiên hạ động, một chiêu chế địch."

"Muốn làm đến điểm thứ hai, cần chính là tốc độ cùng sức bật, cũng chính là nhanh nhẹn trình độ." Trần Diêu {ngừng lại một trận}, trong mắt hiện lên một tia sầu lo nói: "Mà nhanh nhẹn, đúng là người lớn nhất bản khuyết điểm."

"Diêu huynh nói cực kỳ." Giang Ba gật đầu nói: "Chính là bởi vì ta nhanh nhẹn chưa đủ, vì vậy dù là trong chiến đấu nhìn ra sơ hở của đối phương chỗ, đều muốn thừa cơ sử dụng tuyệt chiêu, nhưng cũng không cách nào nắm lấy thời cơ. Đến cuối cùng thường xuyên vì vậy mà bỏ lỡ cơ hội tốt, khiến cho chiến đấu không ngừng kéo dài xuống dưới, thẳng đến không có đường lui thời điểm, bắt đắc dĩ sử dụng nhất bút thiên hạ động. Phòng ngự là đã đủ rồi, rồi lại tổng là công kích chưa đủ, thất bại xuống trận đến."

"Không sai." Trần Diêu nói: "Vì vậy người tu hành, trọng điểm liền cần đặt ở tăng lên nhanh nhẹn trên. Mà đây chính là của ta điểm mạnh, có lẽ có một chút kinh nghiệm có thể cùng người chia sẻ."

"Đừng "

Nói qua, Trần Diêu tròn xuống thân, cúi đầu theo trên mặt đất nhặt lên một cục đá, giương mắt nhìn về phía Giang Ba nói: "Kế tiếp ta sẽ hướng người ném hòn đá nhỏ, trong đó sẽ không quán chú tiên năng, nhưng mà tốc độ tương đối nhanh, nhìn xem người có thể hay không né qua."

"Vào "

Nói xong, Trần Diêu bỗng nhiên phát tay đem cục đá ném ra, Giang Ba vội vàng không kịp chuẩn bị, suýt nữa {bị được} cục đá đập trúng. Thẳng đến cục đá đi vào trước mắt mới phản ứng tới, vội vàng đạp động bước chân trốn tránh.

"Lau "

Cục đá cơ hồ là sát Giang Ba đạo bào bay qua, đã rơi vào cách đó không xa trên mặt đất.

"Ta rõ ràng đã thấy được cục đá đột kích lộ tuyến, trong đầu cũng đã đoán được phương hướng cùng trốn tránh phương pháp, nhưng mà thân thể rồi lại theo không kịp ý nghĩ, bước chân đạp động còn là qua chậm."

Giang Ba quay đầu lại nhìn nhìn còn trên mặt đất nhảy đáp cục đá, biết rõ Trần Diêu cũng không sử dụng toàn lực, thậm chí ngay cả ba thành tốc độ cũng còn không có phát huy được, không khỏi lắc đầu than thở.

"Kế tiếp, ta ném cục đá tốc độ gấp càng lúc càng nhanh, nhìn xem người đến cùng có thể trốn đến cái nào giai đoạn đi!"

Trần Diêu trong đầu, nhớ tới tại thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất trong huyết động, Đông châu Nam Vực đại năng Hốt Như Phong đối với chính mình ném cục đá tình cảnh, chuẩn bị cũng lợi dụng loại phương pháp này làm cho Giang Ba đạt được tăng lên.

"Đến đây đi!"

Giang Ba cũng là hào hứng tràn đầy, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm vào Trần Diêu thủ bộ động tác, bản thân cũng muốn biết, cùng Trần Diêu giữa tại nhanh nhẹn trên chênh lệch cuối cùng lớn đến bao nhiêu.

"Tốt, chuẩn bị cho tốt rồi, ta muốn bắt đầu!"

Trần Diêu trong tay sớm đã nhặt đầy cục đá, đối với Giang Ba mỉm cười, bắt đầu không ngừng phát tay ném đi ra ngoài.

"Vèo", "Đạp "

Trần Diêu ném thử dùng năm thành tốc độ ném, Giang Ba hết sức chăm chú phía dưới, vẫn là có thể vừa né qua. Nhưng chứng kiến Giang Ba có chút chật vật tư thái, bộ pháp đã bắt ổn, hiển nhiên {bịđược} loại tốc độ này cho nhiều loạn tiết tấu, hãy để cho Trần Diêu không được lắc đầu.

"Giang Ba tốc độ xác thực rất chậm, bức này tốc độ muốn tại pháo cấp sinh tồn, thật sự là chưa đủ nhìn."

"Vù vù", "Đạp đạp đạp "

Trần Diêu một bên tại trong lòng thầm nghĩ, cẩn thận phân tích Giang Ba vấn đề chỗ, một bên không ngừng ném cục đá, theo tay của hắn bộ động tác càng lúc càng nhanh, cục đá tốc độ cũng đang tăng nhanh.

Vì để cho Giang Ba cảm nhận được chính thức lúc chiến đấu cái loại này gấp gáp cảm giác, Trần Diêu còn bắt chợt đồng thời ném hai đến ba cục đá, theo nhiều góc độ công kích Giang Ba.

"Suru suru suru", "Đạp đạp "

"A... !"

Nhưng Trần Diêu vừa mới bắt đầu phát lực, Giang Ba cũng đã chống đỡ không nổi rồi, tại tránh thoát hai cục đá sau đó, viên thứ ba cục đá Trần Diêu có ý tìm đến hướng Giang Ba phản búng, Giang Ba trốn tránh không kịp, đan điền phụ cận {bịđược} cục đá đập trúng.

"Ài..."

Giang Ba hơi có chút ảo não thờ dài, nhìn về mặt bắt đắc dĩ Trần Diêu, không được lắc đầu thờ dài.

"Không muốn nhụt chí, ngay từ đầu như vậy rất bình thường, nếu như có thể kiên trì như vậy huấn luyện xuống dưới, nhất định sẽ có chỗ đề cao đấy!"

Trần Diêu {vì:là} Giang Ba khuyến khích, tiếp tục ném cục đá. Tại vì Giang Ba tăng thực lực lên đồng thời, cũng đang quan sát Giang Ba bộ pháp biến hóa.

"Suru suru suru", "Đạp đạp đạp đạp "

Tại Trần Diêu trước mắt, Giang Ba đã dần dần thích ứng trước mắt tốc độ, bộ pháp bắt đầu trở nên vững chắc đứng lên, đại bộ phận cục đá đều có thể né qua. Ngẫu nhiên {bịđược} cục đá đánh trúng một cái, cũng là bởi vì thân thể theo không kịp ý nghĩ điều chỉnh tốc độ, nhanh nhẹn chưa đủ bố trí. Tại bộ pháp cùng trốn tránh phương hướng lựa chọn lên, không có bất cứ vấn đề gì.

"Từ nhỏ khổ tu có được chiêu thức sáo lộ, còn có cái này vững chắc bộ pháp, xác thực cùng ta đã đường đi hoàn toàn bất đồng."

Trần Diêu trong lòng không khỏi {vì:là} Giang Ba điểm khen, nghĩ thầm "Bức này công kích, tuy rằng ta cũng có thể nhẹ nhõm né qua, thế nhưng đều là vì ta nhanh nhẹn tương đối cao bố trí. Của ta trốn tránh phương pháp, hầu như đều là xuất phát từ bản năng, còn có bởi vì chiến đấu phụ trợ hệ thống mà mang đến 'Di chứng' ."

Tại ngay từ đầu tiếp xúc một chọi một lúc chiến đấu, Trần Diêu vừa đứng vừa mới đạt được nhiệm vụ hệ thống, nhập lại miễn phí sử dụng mấy lần chiến đấu phụ trợ hệ thống.

Tại hệ thống nhận định phía dưới, bộ pháp cũng không cao thấp ưu khuyết phân chia, chỉ là cấp ra công kích của đối phương đường nhỏ, ha ha có thể lựa chọn trốn tránh phương hướng, sẽ không từng bước một {vì:là} Trần Diêu điều chỉnh bộ pháp sáo lộ. Vì vậy Trần Diêu trốn tránh, bao nhiêu đều là xuất phát từ bản năng, vô luận là nhảy bước, xê dịch, quay người, thậm chí là trực tiếp nằm vật xuống, đều là lấy "Tránh thoát công kích của đối thủ" là điều kiện tiên quyết tiến hành đấy.

Mỗi một lần trong chiến đấu, Trần Diêu đều tại sử dụng loại này vượt quá lẽ thường trốn tránh phương thức, làm cho đối thủ đầu vầng mắt hoa, chống đỡ không kịp. Mỗi một lần trốn tránh sau đó phản kích, cũng đều là xuất phát từ bản năng, cũng không thể lớn nhất hạn độ triển khai bản thân tiên năng lực phá hoại. Có thể nói là hoàn toàn "Đã đường đi" .

Mà có vững chắc kiến thức cơ bản Giang Ba tức thì cùng Trần Diêu hoàn toàn bất đồng, hắn mỗi một lần bộ pháp điều chỉnh, đều có hậu chiêu mà theo, mỗi một lần quay người trốn tránh, cũng là vì nháy mắt sau đó có thể ra tay phản kích. Bức này chiến đấu kỹ xảo, không phải là siêu cường trực giác có thể đền bù đấy, cần chính là vô cùng vô tận tu hành, cùng nhiều vô số kể sáo lộ diễn luyện, mới có thể thành hình.

"Tuy rằng ta không thể bởi vậy liền buông tha lúc trước trốn tránh phương pháp, dù sao cái loại này vô cùng quy trốn tránh, đối với tâm lý đối phương đã kích cũng là rất hữu hiệu đấy." Trần Diêu nghĩ thầm "Nhưng mà Giang Ba sáo lộ bên trong, cái loại này từng bước sát cơ, một khâu khâu trừ một khâu tính chất đặc biệt, nhưng là ta nên học tập tốt nghiên cứu đấy."

Như thế nào mới có thể đem việc này bước sát cơ dung nhập bản thân cái kia đặc biệt trốn tránh hệ thống trong? Trần Diêu biết rõ, kế tiếp một đoạn

thời gian, bản thân ngoại trừ tìm kiếm nghĩ cách đề cao tiền năng bên ngoài, còn có vấn đề này cần giải quyết.

"Đạp đạp đạp", "Suru suru suru "

Bên này, hai người một cái trốn tránh, một cái quan sát, chính đang không ngừng luyện tập cùng đề cao mình chiến đấu thực lực. Tại hoang mạc bên kia, không biết bao nhiêu ngoài dặm trên một tảng đá lớn, một cái thật nhỏ thân ảnh chính lười nhác ngồi, ánh mắt nhìn về phía hai người chỗ phương hướng.

"Hi hi hi ~ "

Cự thạch phía trên, thân ảnh kia tiểu nhân làm cho lòng người sinh nghi hoặc, từ xa nhìn lại, hầu như chính là một cái hài đồng.

Nhưng mà tại như thế khoảng cách xa bên ngoài, còn có thể chứng kiến hai người tình huống chiến đấu cùng chi tiết, người này thực lực thật không biết nên có bao nhiêu khủng bố.

"Hai cái này tiểu quỷ, chính là gần nhất Đông Nam góc quạt khỏi tiềm lực người mới?"

Thân ảnh kia hi hi cười cười, dùng một bộ chơi đùa tựa như thần sắc nhìn xem Trần Diêu cùng Giang Ba luyện tập, nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Thoạt nhìn giống như, chỉ thường thôi đi ~ "

Tiếp tục nhìn ra ngoài một hồi, người này rồi lại lại bắt đầu khẽ gật đầu.

"A..... Ngộ tính cũng không tệ, bắt quá mấy canh giờ, hai người cũng đã có chỗ đề cao."

Người này đưa tay chỉ Trần Diêu, lẩm bẩm: "Cái này cái gì Đạn Chỉ Trần Diêu, thân thể ngộ tính thật tốt, thể thuật vượt qua thường nhân, đầu mấy canh giờ cục đá, ném độ mạnh yếu, góc độ, độ chính xác, tốc độ, đều có chỗ tăng lên. Như thế buồn tẻ sự tình cũng có thể dùng để cho rằng tu hành cơ hội, hẳn rút cuộc là lễ tế bảo động vật đây rồi, còn là ý nghĩ cực kỳ linh hoạt đây?"

"Mặt khác cái này Diêu Phiến Giang Ba, A..., thể thuật thật sự là nát bét." Người này lại đưa tay chỉ Giang Ba, tiếp tục lẩm bẩm: "Bắt quá tiền năng vô cùng thâm hậu, chẳng lẽ là thế gia sau đó? Tính Giang Địch lời nói... Chẳng lẽ lại là Thượng Cổ Giang gia đời sau... ? ?"

"Hắc ơ ~ "

"Cát "

Một phen đơn giản phân tích hoàn tất, người này đột nhiên theo trên đá lớn thân thể một bay lên không, nhẹ nhàng linh hoạt đi tới trên mặt đất.

Kia động tác chi nhẹ nhàng, hình thái chi ưu mỹ, theo cao như thế trên đá lớn nhảy xuống, rồi lại hầu như liền một tia âm thanh đều không có phát ra, cả mặt đất trên cát đá đều không có {bịđược} gợn lên mây mây.

Hướng hồ kia tại trên đá lớn đứng dậy thời điểm, cũng không có làm ra cái gì động tác, ngay cả chân tay đều không có phát ra nửa phần khí lực, không biết là lợi dụng tiền năng còn là cái gì quỷ dị năng lượng, khiến cho bản thân trực tiếp bay lên trời, làm cho người ta tưởng tượng không xuất ra, kia đến tột cùng là như thế nào làm được đây hết thảy đây.

Nếu như lúc này có người ở bên cạnh thấy được người này vừa rồi động tác, chỉ sợ sẽ cho rằng, bản thân nhìn thấy chính là một cái ma quỷ huyền ảnh.

"Hai tên tiểu quỷ, đều là trụ cột không có đánh tốt, cần từ đầu luyện lên ~ "

Đạp bước ly khai, tại đây người sau lưng, rõ ràng không có để lại nửa cái dấu chân, toàn bộ người tựa hồ là trôi lơ lửng ở không trung xẹt qua tựa như, ma quỷ không thể tưởng tượng nổi.

"Hi hi, lại có ngọc thô chưa mài dũa có thể chơi rồi..."

Cùng lúc đó, hoang mạc bên kia.

"Hô... Hô... Hô..."

Giang Ba đang tại từng ngum từng ngum thở, không được phát tay ý bảo Trần Diêu, không muốn lại tiếp tục ném cục đá rồi.

"Ta cũng mệt mỏi rồi, ngày mai chúng ta còn muốn tham gia trận đấu, hôm nay nếu không liền dừng ở đây đi."

Trần Diêu cũng là thò tay bóp lấy bả vai, tiến lên nâng dậy tinh bì lực tẫn Giang Ba, chuẩn bị trở về Thiên Nguyên đấu kỹ tràng.

Ngay tại hai người sắp ly khai cự thạch cánh đồng bát ngát thời điểm, cách đó không xa sau lưng, đột nhiên truyền đến một tiếng sắc nhọn tiếng kêu cứu.

"A a a ! ! Cứu mạng a ~ ! ! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183:: Con ghẻ kí sinh

"A a a! ! ! Cứu mạng a ~! ! !"

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba một phen khổ tu sau đó, tỉnh bị lực tấn chuẩn bị ly khai cự thạch cánh đồng bát ngát thời điểm, đột nhiên một tiếng sắc nhọn tiếng cầu cứu vạch phá cánh đồng bát ngát, truyền đến hai người bên tai.

"Có người gặp rủi ro!"

Giang Ba tuy rằng đã tỉnh bị lực tấn, liền tiếp tục đứng thẳng cũng đã rất tốn sức rồi, nhưng mà vừa nghe đến cái này âm thanh, rồi lại lập tức mạnh mẽ đánh tinh thần, quay đầu hướng Trần Diêu nói: "Diêu huynh, chúng ta mau đi cứu người!"

"Bà mẹ nó, thời điểm này phải nói không phải là cái này đi!"

Trần Diêu cau mày nói: "Chúng ta có lẽ kỳ quái, vì cái gì cái này địa phương cứ chìm cũng không có sẽ có những người khác tại đi!"

"Diêu huynh có ý tứ là, đó là một cạm bẫy? ?"

Chứng kiến Giang Ba vẻ mặt chân thành tha thiết bộ dáng, Trần Diêu nhìn không được cười ra tiếng, thò tay tại Giang Ba trên đầu vỗ nhẹ nhẹ một cái, cười nói: "Giang Ba ngươi là hàng via hệ văn học đã thấy nhiều đi! Muốn bỏ bẫy rập, cũng sẽ không tại như vậy cái chúng ta tùy thời có thể quay đầu liền đi địa phương đi!"

"Ta kỳ quái chính là, cái này cự thạch cánh đồng bát ngát rộng tuếch, cái gì đều không có." Trần Diêu nghiêm mặt nói: "Tại sao phải có người ở nơi đây cầu cứu? Tại như vậy cái địa phương quỷ quái, có thể gặp được cái gì tình hình nguy hiểm?"

"Cái kia Diêu huynh có ý tứ là... ?"

"Đi ~ "

Trần Diêu âm thầm dùng Yêu Năng giúp đỡ Giang Ba khôi phục một ít thể lực, cười nói: "Chúng ta đi nhìn xem rút cuộc là tình huống như thế nào ~ "

"A a a ~! Cứu mạng cứu mạng ~ người đâu? ? Vì cái gì còn không người đến ~? !"

Hai người khởi hành hướng tiếng hét chói tai truyền đến phương hướng đi đến, đi tới đi tới, chợt nghe đến cái kia tiếng kêu cứu trở nên có chút không nhận được.

Trần Diêu không khỏi có chút bật cười:

Cái này kêu cứu người rút cuộc là cái gì tật xấu? Rõ ràng là tại hướng người kêu cứu, hiển nhiên mình đã thân trúng xuống hiểm cảnh, có khả năng muốn vứt bỏ mạng nhỏ rồi, vì cái gì ngữ khí rồi lại như thế không kiên nhẫn?

"Diêu huynh, người nọ giống như nhanh không chịu nổi, chúng ta muốn tăng thêm tốc độ!"

Giang Ba nhưng là vẻ mặt nghiêm túc, không được thúc giục Trần Diêu gia tốc, mình cũng nhanh hơn bước chân, rất nhanh chạy về phía trước.

"Bà mẹ nó, như vậy không kiên nhẫn kêu cứu, thật đúng là con mụ nó có người để ý? ?"

Trần Diêu bắt đầu đi lác đầu, bước nhanh đuổi kịp.

"Đạp đạp đạp "

Hai người nhanh hơn bước chân, không bao lâu liền đi tới tiếng kêu cứu trên mặt đất.

Vừa nhìn thấy trước mắt tình hình, hai người đều mắt choáng váng.

"Rống rống! !"

"Đạp đạp đạp "

"Oanh oanh oanh oanh!"

Chỉ thấy tại đây nguyên bản không có vật gì cự thạch cánh đồng bát ngát phía trên, không biết từ đâu xuất hiện một nhóm lớn thân hình cực lớn Tích Dịch, mỗi cái đều có nguyên bản thể giới một cỗ xe buýt lớn nhỏ, hình thể lớn làm cho người ta sợ hãi.

Những thứ này Tích Dịch đang tại một mảng lớn trên đất trống ngẩng đầu lao nhanh, thỉnh thoảng phát ra trầm thấp tiếng gào thét.

"Sét đánh sét đánh "

Tại đây chút ít Tích Dịch trên thân, Lục sắc thô ráp da phía dưới, tựa hồ còn ẩn chứa một cỗ nhìn không rõ lắm cỗ quái năng lượng, chính thỉnh thoảng phát ra sét đánh thanh âm, lóe ra từng điểm điện quang.

"Oanh oanh "

Tại hơn mười đầu cực lớn Tích Dịch bấp chân đạp động phía dưới, hoang dã trên giương lên từng trận cát vàng, bay múa đầy trời, trận chiến thập phần làm cho người ta sợ hãi.

"Đây là cái gì quý? !"

Trần Diêu triệt để nhìn mắt choáng váng, sững sờ chăm chăm lấy quái vật trước mắt xuất thần.

"Cái này... Chẳng lẽ là Lôi Đình Tích Dịch? !"

Giang Ba quả nhiên kiến thức rộng rãi, đầu vừa đối mặt liền đoán được quái vật chủng loại, cau mày nói: "Ta từng nghe phụ thân đề cập tới, tại Đông châu Bắc Vực có chút ít ai lui tới chỗ, tồn tại một loại hình thể cực kỳ làm cho người ta sợ hãi Tích Dịch, không chỉ có lực lớn vô cùng, da dày thịt béo, hơn nữa thân bao hàm Lôi Điện chi năng, tính tình hung ác vội vàng xao động, có phần khó đối phó!"

"Cứu mạng a ~ cứu mạng a ~ là có người hay không đã đến? ? Mau tới theo ta a a ~! !"

Lôi Đình Tích Dịch trong vòng vây, không biết như thế nào rơi vào tình cảnh như thế kêu cứu người, giống như có lẽ đã cảm nhận được Trần Diêu cùng Giang Ba đi vào phụ cận, tiếng kêu cứu lại nhẹ thêm vài phần, vừa vặn có thể làm cho hai người bọn họ nghe được.

"Bà mẹ nó, thực con mẹ nó quá lười!"

Trần Diêu bất mãn bĩu môi nôn rãnh nói: "Kêu cứu người cũng kêu cứu chuyên nghiệp một chút được không? ? Liền bởi vì chúng ta đi vào phụ cận, liền đáp xuống thấp giọng, bảo tồn thể lực? ? Nghe người một chút cũng không kinh hoàng đi!"

"Cứu! Tính mạng! A! ! ! !"

Cái này kêu cứu người tựa hồ là đã nghe được Trần Diêu nôn rãnh, đột nhiên bộc phát ra một tiếng cực kỳ sắc nhọn la lên, chấn động Trần Diêu cùng Giang Ba đều không thể không thò tay che lỗ tai, sợ màng nhĩ đều cho chấn vỡ.

"Háo háo háo! Xem như người lợi hại! Chúng ta cứu người chính là rồi! !"

Trần Diêu vẫn còn nôn rãnh, bên kia Giang Ba đã bắt đầu động thủ, một cái đạp bước tiến lên, nghiêng người liền đi tới một đầu Lôi Đình Tích Dịch trên lưng.

"Đạp "

"Diêu huynh, nhớ kỹ!" Giang Ba {bịđược} Lôi Đình Tích Dịch mang tại cánh đồng bát ngát trên không được xoay quanh, lớn tiếng nhắc nhở Trần Diêu nói: "Cái này Lôi Đình Tích Dịch nhược điểm là cái cổ, chỉ cần dùng tiên năng phá hư cổ của bọn nó đuôi, có thể triệt để phong ấn hành động của bọn nó năng lực!"

"Nghe chơi rất khá bộ dạng ~" Trần Diêu hứng thú, tại hán xem ra, cái này cùng hán nói là cứu người, không bằng nói là con đường tu hành trên một trận trò chơi, trên mặt lóe ra vẻ hưng phấn, cất cao giọng nói: "Được rồi ~ ta cũng trên rồi ~! !"

"Đạp "

Trần Diêu một bước đạp xuống, toàn bộ người phi thân lên, một cái cao khoa trương nhảy lên, đi tới Lôi Đình Tích Dịch bày ngay phía trên, thấp mắt nhìn qua, tại trong vòng vây đã tìm được kêu cứu người chỗ.

"Ồ... ? Là một cái loli... ? !"

Tại lao nhanh không thôi Lôi Đình Tích Dịch bày chỗ giữa, một gã đang mặc đáng yêu ngắn khoản sườn xám tiểu cô nương chính hai tay vòn quanh ở

trước ngực, về mặt vô cùng buồn chán nhìn xem vòng quanh nàng chạy vòng Tích Dịch, trong miệng thỉnh thoảng kêu cứu vài tiếng, thoát nhìn giống như một chút cũng không nguy hiểm bộ dạng.

"YAA.A.A..... !"

Cùng lúc đó, loli cũng nhìn thấy bay ở giữa không trung Trần Diêu, vội vàng thần sắc biến đổi, trên mặt trong nháy mắt mang theo một tầng hoảng sợ muôn phần thần sắc, miệng nhỏ một tí, một bộ muốn khóc bộ dáng, lớn tiếng hô quát lên.

"Đại ca ca, nhanh cứu ta ~ nhanh cứu ta a ~~! !"

"Ài, một chút cũng không chuyên nghiệp!"

Trần Diêu lại là một tiếng nôn rãnh, sau đó thân thể xuống ngã xuống, công bằng vừa vặn cười tại một đầu Lôi Đình Tích Dịch trên thân.

"Nhược điểm là cái cổ sao? Ta tới thử xem ~ hắc ~ "

"Rống! !"

Ngay tại Trần Diêu một chương tích góp tiên năng, chuẩn bị hung hăng bỏ về phía cái này Tích Dịch cái cổ thời điểm, người sau lại đột nhiên mãnh liệt hát đầu. Kia Man lực làm cho người ta sợ hãi, làm cho Trần Diêu cũng suýt nữa không chế không nổi, muốn ngã xuống đến trên mặt đất.

"Dựa dựa Móa! Được cẩn thận một chút!"

Thật vất vả ổn định thân hình, Trần Diêu kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, thờ dốt nói: "Nếu như té trên mặt đất, {bịđược} chúng nó đập một cước, ta liền không còn là Trần Diêu, mà là Trần Diêu tương rồi... !"

"Đùng!"

Đang khi nói chuyện, Trần Diêu tay nâng "Đao" roi, một cái cổ tay chặt hung hăng bỏ vào Lôi Đình Tích Dịch cái cổ.

"Hô!"

Thủy tượng tiên năng mãnh liệt, thuận lợi rót vào Tích Dịch trong cơ thể, Trần Diêu vừa định chúc mừng, đi tìm tiếp theo đầu Tích Dịch động thủ, dưới thân thể cái kia thô ráp vô cùng Lục sắc da bên trong, rồi lại đột nhiên truyền ra một hồi mãnh liệt điện năng!

"Xi xi xi xi...! !"

"Ai yêu ơ ơ ơ nhé... !"

Trần Diêu {bịđược} lần này con điện thất điên bát đảo, nói chuyện đều run run, toàn bộ người mềm nhũn, bịch một tiếng ngã xuống trên mặt đất.

"Oanh "

"Đúng rồi, Diêu huynh, đã quên nói cho người biết rồi!"

Cách đó không xa, Giang Ba đã giải quyết xong một đầu Tích Dịch, nhìn xem cái kia thân thể cao lớn ngã xuống đất, đột nhiên như là tựa như nhớ tới cái gì, giữa đầu đối với Trần Diêu la lớn: "Cái này Lôi Đình Tích Dịch thân bao hàm điện năng, không thể trực tiếp quán thấu tiên có thể đi, muốn lấy tiên năng {vì:là} đao, đâm rách da sau đó, cách không rót vào mới được!"

"Đi đi đi đi mẹ người nương nương mẹ!" Trần Diêu toàn thân vẫn còn run rẩy, từng cổ một điện năng không được chạy trốn, làm cho hắn toàn thân tê dại đau đớn, như một cà lăm tựa như, tức giận đối với Giang Ba nói: "Cái này cái này cái này như vậy tin tức trọng yếu, người người người không nói sớm!"

"Đập đập!", "Rống!"

Lúc này, cái kia Tích Dịch lại quay lại đầu, về tới Trần Diêu bên người, lớn tiếng gào thét, cao cao nâng lên trước chừng, muốn đem Trần Diêu đập dẹp trên mặt đất.

"Ài, thật coi ta là ngòi không!"

"Nhảy!"

Trần Diêu có chút nghiêm túc, thu hồi trò đùa tâm tính, tại {bịđược} trước chân đập trong trong nháy mắt đột nhiên đứng dậy, một đạo hắc ảnh hiện lên, khi nào tiên năng đập bước, tinh quang lóe lên, lấy bất khả tư nghị cực nhanh lại lần nữa về tới cái kia Tích Dịch trên sống lưng.

"Hóa tiên năng {vì:là} đao, đâm vào bên ngoài thân phía dưới, thì ra là thế!"

"Xùy!"

Lúc này đây Trần Diêu không có một lần nữa cho Tích Dịch nửa điểm cơ hội, tay phải tiên năng tụt lại, một thanh nhìn không thấy lợi nhận thành hình, hung hăng đâm vào Tích Dịch cái cổ, sau đó rộng lượng tiên năng rút vào.

"Rống... !"

Cái kia Tích Dịch hét lớn một tiếng, rút cuộc chống đỡ không nổi, oanh một tiếng cụt hứng ngã xuống đất, Trần Diêu cũng thuận thế đi tới trên mặt đất.

"Dám điện lão tử, xem ta không đem toàn bộ đánh ngã!"

Trần Diêu nghiêm túc, bằng vào siêu tuyệt thể thuật, tại Tích Dịch bày trong chột hiện chuyển xê dịch, thỉnh thoảng ra tay công kích. Cùng Giang Ba hợp lực, không có lại lãng phí thời gian, rất nhanh đem cái này hơn mười đầu Tích Dịch toàn bộ đem đuổi ngược.

"Hô "

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, trên đất không hề Tích Dịch thân thể, Trần Diêu cùng Giang Ba đi ra đầy trời bụi bặm, lẫn nhau liếc nhau một cái, đều cười ra tiếng.

"Hắc hắc, thống khoái!"

Một trận chiến xuống, hai người đều không có bị thương, hiển lộ tất cả kia có thể, đem hơn mười đầu Tích Dịch toàn bộ đối phó.

Ngay tại hai người tương kháng thời điểm, cái kia loli rời lại là khẽ gạt đầu, sau đó đột nhiên biến sắc, khôi phục cái loại này làm cho người ta triu mến đáng thương thần sắc, nức nở nói: "Đại ca ca đừng, cảm ơn các người cứu ta, ta ta ta... Ta lạc đường! Ô ô ô..."

"A? Tiểu muội muội lạc đường?"

Giang Ba lập tức thu hồi vẻ mừng rỡ, đầy mặt sầu lo tiến lên, nửa ngồi ở đằng kia loli trước mặt, ân cần hỏi han: "Người làm sao sẽ một người chạy đến chỗ nguy hiểm như vậy đã đến đây? Nhà của người ở đâu?"

"Ô ô ô..." Loli một tay bóp liếc trông mắt, rõ ràng còn thật sự cố ra mấy giọt nước mắt, một cái khác nhỏ xuống tay ra, chỉ hướng cùng một cái phương hướng nói: "Tại, tại đó!"

"Vừa vặn cùng Ứng thành phương hướng trái lại a."

Trần Diêu nhìn thoáng qua loli chỉ phương hướng, khẽ lắc đầu, lại quay đầu lại chứng kiến Giang Ba vẻ mặt thương yêu bộ dạng, trong lòng mơ hồ sinh ra dự cảm bất hảo.

"Không muốn lo lắng a tiểu muội muội." Giang Ba phát huy hần bình dị gần gũi năng khiếu, một đôi mắt tinh nhuệ lại, âm áp cười nói: "Các ca ca gấp tiễn đưa người trở về!"

"Cảm ơn ca ca!"

Nghe được Giang Ba mà nói, loli trong nháy mắt nín khóc mỉm cười, lại nhìn...nhìn Giang Ba anh tuấn mà hiền lành khuôn mặt, hầu như tội phạm quan trọng mê gái (trai), một đôi sáng long lanh mắt to trong hầu như muốn toát ra mấy đóa hoa đào đến.

"Ha ha., chúng ta đi thôi!"

Giang Ba vừa định cùng loli về nhà, cách đó không xa Trần Diêu lại đột nhiên mở miệng.

"Đợi một chút."

Trần Diêu thò tay đào lấy rì mũi, về mặt hồ nghi nhìn xem loli, đối với Giang Ba nói: "Đến đến đến, chúng ta triển khai cuộc họp..."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184::

"Đợi một chút."

Ngay tại Giang Ba chuẩn bị mang theo tiểu la ly ly khai nơi đây, tiền đưa kia khi về nhà, Trần Diêu lại đột nhiên mở miệng, thò tay đối với Giang Ba quơ nói: "Đến đến đến, chúng ta triển khai cuộc họp."

"Ha ha, tiểu muội muội, hơi chờ một chút a, cái kia ca ca tìm ta có việc." Giang Ba hoàn toàn không có có ý thức đến Trần Diêu trong lời nói cực độ cảm giác không tín nhiệm, quay đầu hướng tiểu la ly nở rộ một cái hoa bình thường đáng tươi cười nói: "Chúng ta thương thảo một cái, lập tức sẽ trở lại!"

"Tốt ~!"

Tiểu la ly mê gái (trai) bình thường nhìn xem Giang Ba, trong hai mắt hoa đào nhiều đóa, cái đầu nhỏ hơi hơi điểm động, thoát nhìn rất là làm cho người ta trêu mến.

"Giang Ba."

Đi đến một bên, Trần Diêu cảnh giác nhìn thoáng qua cách đó không xa chính nhất mặt mê gái (trai) nhìn xem Giang Ba tiểu la ly, cố ý lại nghiêng đi thân đi, làm cho đối phương nhìn không tới Giang Ba khuôn mặt, hạ giọng nói: "Tiểu cô nương này nàng. . ."

"Ha ha, Diêu huynh quả nhiên cũng sinh ra trắc ẩn rồi a?"

Không đợi Trần Diêu nói cho hết lời, Giang Ba liền chú ý tự cười nói: "Chúng ta bây giờ sẽ đưa nàng về nhà, sau đó lập tức trở về đấu kỹ tràng chuẩn bị ngày mai chiến đấu!"

"Tiền đưa trái trứng a!"

Trần Diêu tức giận thò tay bắn Giang Ba về mặt ri mũi, nôn rãnh nói: "Người hồi tưởng một cái, theo ngày hôm qua chiến đấu sau khi chấm dứt, chúng ta đều đã làm nên trò gì?"

"A..., ngày hôm qua chiến đấu sau đó nha. . ." Giang Ba nhớ lại một cái nói: "Vốn là đi thi tràng tìm Linh dược, sau đó cùng dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội yêu quái đánh bạc một trận, sau đó trở lại đấu kỹ tràng tu hành đề cao bản thân thực lực, xa hơn sau liền đến nơi đây, tiến hành tính nhắm vào huấn luyện rồi!"

"Không sai." Trần Diêu gật đầu nói: "Như vậy người còn muốn một cái, chúng ta đã bao lâu không có nghỉ ngơi?"

"Nghỉ ngơi. . ."

Trần Diêu một câu đem Giang Ba cho nghẹn ở, áp ứng cả buổi mới hồi đáp: "Đã nhanh hai mươi bốn canh giờ không có nghỉ ngơi đi. . ."

"Đúng rồi."

Trần Diêu thò tay tại Giang Ba trên đầu nhẹ gõ một cái, cau mày nói: "Chúng ta bây giờ cũng đã mệt mỏi thành bộ dạng này cẩu dạng rồi, lại cho nàng trở về, đến cái kia cùng đấu kỹ tràng hoàn toàn phương hướng ngược nhau đi đến một lần. Lại trở lại đấu kỹ tràng, người cho rằng đại khái gặp là lúc nào?"

"Ách, ước chừng. . ." Giang Ba đã hiểu Trần Diêu ý tứ, có phần xin lỗi thấp giọng nói: "Ước chừng trời sắp sáng bộ dạng đi. . ."

"Rất tốt, như vậy chúng ta đến lúc đó chính là ba mươi canh giờ không có nghỉ ngơi đi?" Trần Diêu nói: "Ngày mai chúng ta còn muốn trận đấu, liên tục ba mươi canh giờ không nghỉ không ngủ, người thực khi chúng ta là kim cương thiết cốt Bất Phôi Chi Thân? ? Một mệt như vậy xuống dưới, chúng ta ngày mai vẫn còn so sánh cái rằm? Lên sân khấu liền trực tiếp nhận thua tốt rồi!"

"Cái này. . ."

Trần Diêu lời nói rất có một phen đạo lý, làm cho Giang Ba á khẩu không trả lời được.

Nhưng mà quay đầu lại nhìn xem sau lưng về mặt kỳ ký tiểu la ly, lấy Giang Ba tính cách, rồi lại không thể bỏ mặc kệ, suy đi nghĩ lại còn là giải thích: "Thế nhưng là nàng một người như thế nào trở về? Chúng ta để lại nàng ở chỗ này, nếu còn có Yêu thú đột kích làm sao bây giờ?"

"Người thật coi nàng là thịt Đường Tăng a!" Trần Diêu nói một câu Giang Ba cũng không thể lý giải ví von, thấp giọng nói: "Cái mảnh này cự thạch cánh đồng bát ngát bản thân liền không có gì ma vật, lúc trước Lôi Đình Tích Dịch cũng không biết là từ đâu xuất hiện đấy, làm không tốt là chính nàng đưa tới đều nói không chừng!"

"Người muốn, vì cái gì chúng ta cũng đã ở chỗ này gây người cả ngày rồi, rồi lại không có bất kỳ ma vật đột kích? Vì cái gì nàng không biết từ đâu xuất hiện, đột nhiên đã bị rất nhiều ma vật vây quanh? ? Chúng ta là tu sĩ, nếu như ta là Lôi Đình Tích Dịch mà nói, khẳng định cũng muốn chọn thịt hơn, tiền nạng sung túc đến ăn đi! Vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn chọn một lạc đường tiểu cô nương? Thật coi là ngôn tình tiểu thuyết, cái gì máu chó đến cái gì sao? ?"

"Ta. . ."

Trần Diêu bắn liên hồi bình thường chất vấn, làm cho Giang Ba triệt để không còn tính khí, làm bầm vài câu sau đó cúi đầu, trầm mặc không nói.

"Móa! Cái này Đại Chỉ Trần Điều, rõ ràng như vậy không có lương tâm!"

Bên này hai người đang tại tranh luận, bên kia thanh âm đàm thoại rồi lại tất cả đều truyền đến tiểu la ly trong lỗ tai. Người sau nghe xong Trần Điều như vậy không có lương tâm, trong nội tâm tức giận đến không được, ác hung hăng trợn mắt nhìn Trần Điều liếc, tại trong lòng nghĩ thầm "Đội lão nương đem hai người các ngươi thu nhận dưới trướng, xem ta không hung hăng giáo huấn ngươi, cho ngươi không muốn bảo vệ mỹ nữ!"

". . . Được rồi."

Ngay tại tiểu la ly thăm mắng Trần Điều heo chó không bằng thời điểm, hai người đã thương lượng hoàn tất. Không chờ hai người quay đầu lại, tiểu la ly vội vàng tại trong nháy mắt biến hóa biểu lộ, lại bày ra cái kia phù hợp cả người lẫn vật vô hại bộ dáng, một đôi trong mắt to chứa đựng nước mắt, nước mắt long lanh nhìn xem hai người, một bộ sở sở bộ dáng đáng thương.

"Đại ca ca, có phải hay không các người không quan tâm ta rồi hả? Có phải hay không không muốn tiễn đưa ta đi trở về? Ta rất sợ hãi a, nhà hoàn hảo xa, ta nên làm cái gì bây giờ??"

"Ừ khục!"

Trần Điều hắng giọng một cái, đem Giang Ba ngăn đón tại sau lưng, vẻ mặt nghiêm túc đối với tiểu la ly nói: "Muốn chúng ta tiễn đưa ngươi trở về cũng có thể."

"Nhưng là. . .?"

Tiểu la ly quả thật làm cho người có chút bất đắc dĩ, không đợi Trần Điều nói cho hết lời, liền đoạt trước nói ra "Nhưng mà" hai chữ, một bộ cùng với Trần Điều chết đập đầu đến cùng bộ dạng.

"Nhưng mà, không là hôm nay."

Trần Điều chưa cho tiểu la ly sắc mặt tốt, bày biện một tấm mặt thối nói: "Nói thiệt cho ngươi biết, chúng ta là Thiên Nguyên đấu kỹ trảng đăng kí Đấu Giả, không là tới nơi này đùa du khách, trên thân đều mang theo nhiệm vụ!"

"Đêm nay, ngươi được theo chúng ta đi đấu kỹ trảng, ngày mai hai chúng ta còn có trận đấu muốn tham gia. {các loại chờ} trận đấu chấm dứt, chúng ta sẽ đưa ngươi trở về, trước đó, không thể cùng chúng ta ồn ào khóc hô, ta vừa nghe đến hải tử khóc rống liền đau đầu, bảo vệ không cho phép sẽ không đánh cái mộng ngươi."

Ai đánh người nào bờ mộng còn không nhất định đây!

Tiểu la ly trong lòng thăm mắng một tiếng, biểu hiện ra nhưng không có biểu hiện ra ngoài, tiếp tục điềm đàm đáng yêu nhìn xem Trần Điều, tranh thủ nói: "Thế nhưng là bố mẹ bọn hần. . ."

"Được rồi cái kia chính ngươi trở về đi chúng ta đi trước bye bye trên đường cẩn thận a ~"

Không đợi loli nói dứt lời, Trần Điều lập tức như ý sườn núi xuống, không kiên nhẫn phát phát tay, quay người lôi kéo Giang Ba muốn đi.

"Đại ca ca đội đã nào...!"

Tiểu la ly trong lòng là vẻ mặt hắc tuyến, đã sớm đem Trần Điều tổ tông thập bát đại đều mắng mấy lần, nhưng mà biểu hiện trên mặt rồi lại không chế rất tốt, một bộ nhanh muốn khóc lên đáng thương bộ dáng, lâm lâm thanh âm nói: "Được rồi được rồi, ta và các ngươi đi đấu kỹ trảng là được. . ."

"Ha ha, tiểu muội muội cứ việc yên tâm." Giang Ba thấy tiểu la ly đã nhanh muốn khóc lên rồi, vội vàng hiền lành cười, an ủi: "Vị này ca ca chỉ là thoát nhìn rất hung, kỳ thật tâm địa rất thiện lương đây! Chúng ta đều là Thiên Nguyên đấu kỹ trảng đăng kí Đấu Giả, không phải người xấu, sẽ không đối với ngươi như vậy đấy."

"Chúng ta tại đấu kỹ trảng có hai gian phòng lúc giữa, đêm nay cho ngươi một gian, ngươi chỉ để ý ngủ đến tự nhiên tỉnh. Ta cùng người đại ca này ca ở một gian, tiếp cận sống một đêm. Ngày mai buổi sáng trận đấu chấm dứt, chúng ta lập tức sẽ đưa ngươi trở về, ngươi xem được không?"

Giang Ba một phen tốt nói khuyên bảo, tiểu la ly nhìn Giang Ba mềm lòng, lại bĩu môi thì thầm oán trách một hồi, nói chuyện không ít điều kiện, cuối cùng lấy "Bao ăn bao ở bao buru" là điều kiện tiên quyết, coi như là miễn cưỡng đã đáp ứng Trần Điều đề nghị.

"Hừ hừ, chúng ta thế nhưng là hồng cực kỳ khủng khiếp đại phơi ngươi."

Trần Điều đối với cái này không rõ lai lịch loli không có chút hảo cảm, ở một bên đảo lấy ri mồi trụng mắt nàng, vẻ mặt hung tước nói: "Buổi tối hôm nay còn không biết ăn cái gì đâu rồi, trở về liền nhóm lửa nấu nước, đem ngươi hầm cách thủy ăn, bóp ha ha ha!"

"A.... . . Đại ca ca ta sợ. . .!"

Tiểu la ly cũng là hiểu được như ý cán bô, vội vàng tiến lên ôm cổ Giang Ba cánh tay, rồi Trần Điều rất xa, tại Giang Ba tiếng an ủi ở bên trong, vẫn không quên quay đầu hướng Trần Điều làm lấy mặt quỷ.

Một đường vui đùa âm ỉ lấy, một nhóm ba người về tới Thiên Nguyên đầu kỹ trảng.

Ba người vừa đi vào đầu kỹ trảng đại môn, đã bị trước đến xem so tài quần chúng đồ khách, cùng với đầu kỹ trảng bên trong đám đầu giả cho bao bọc vây quanh rồi.

"Ồi chào nha ~ thật đáng yêu tiểu cô nương a ~ "

Nhất là nữ tính đám khán giả, vừa nhìn thấy tiểu la ly cái kia sờ sờ bộ dáng đáng thương, tâm đều hóa, mỗi cái tiến lên đối với kia lại là vuốt ve lại là tán dương, làm cho Trần Diêu không sợ người khác làm phiền.

"Tiểu muội muội làm sao sẽ cùng hai cái này Đại ca ca cùng một chỗ a? Chẳng lẽ ngươi là Đan Chi Trần Diêu, hoặc là Diêu Phiến Giang Ba muội muội? Như thế nào sinh khả ái như thế, thật là làm cho người liếc mắt nhìn liền không thể quên được ~ "

"Ta mới không phải cái kia đan rì mũi Trần Diêu muội muội đây!"

Tiểu la ly lập tức bắt đầu hủy đi Trần Diêu đài, chu cái miệng nhỏ nhắn lớn tiếng nói: "Ta là Giang Ba ca ca muội muội, các ngươi nhìn hai người chúng ta có phải hay không đều dài hơn được đặc biệt xinh đẹp? "

"Hi hi, cái miệng nhỏ nhắn thật đúng là biết nói, thực ngọt a ~ "

Tiểu la ly một phát lời nói, nữ tính đám khán giả càng cao hơn hưng rồi, nhao nhao thò tay đi sờ nàng mập mập khuôn mặt, mỗi cái đều cười cười run rẩy hết cả người.

"Nói cũng đúng, cái này Diêu Phiến Giang Ba cỡ nào anh tuấn tiểu sai, nhất định là hần cái này nhất mạch huyết mạch sinh tốt, mới có xinh đẹp như vậy đáng yêu muội muội. Đan Chi Trần Diêu quá bì ỏi, khẳng định không có khả năng có xinh đẹp như vậy muội muội ~ "

"Đi tìm chết đi tìm chết đi tìm chết đi tìm chết đi tìm chết . . ."

Trần Diêu trên trán nổi gân xanh, phát tay đối với vây xem đám khán giả làm bộ muốn đan rì mũi, trong miệng bĩu môi thì thầm mắng chửi, khiến cho đám khán giả nhao nhao tránh né. Tuy rằng phen này cử động, làm cho Trần Diêu tại nữ tính quần chúng trong nhân khí thấp hơn, nhưng tốt xấu coi như là cho ba người đáp khỏi một con đường, có thể thoát thân.

"Phanh "

Thật vất vả trở lại trong phòng, Giang Ba đóng cửa phòng, hướng tiểu la ly giới thiệu một phen trong phòng trang trí (Trần Diêu tự nhiên là chết sống không muốn làm cho tiểu la ly ở gian phòng của mình, vì vậy cuối cùng hai người đem đưa đến Giang Ba gian phòng ở lại), còn cẩn thận giới thiệu nào không thể đụng vào, nào có thể chơi, đối bụng rồi làm sao bây giờ vẫn... vẫn chỉ tiết.

Cuối cùng, hai người cùng tiểu la ly ước định ngày hôm sau tới đón thời gian của nàng (tiểu la ly nhất định phải nhìn hai người trận đấu, lại là cùng Trần Diêu một phen lẫn nhau châm chọc khiêu khích, cuối cùng tại Giang Ba điều đình xuống, Trần Diêu còn là bắt buộc đi thỏa hiệp), sau đó mới quay người rời phòng, chuẩn bị trở về Trần Diêu gian phòng nghỉ ngơi.

"Đạp đạp đạp "

"Trần Diêu huynh đệ, Giang Ba huynh đệ, nguyên lai các ngươi ở chỗ này a! Ta tìm các ngươi rồi thật lâu rồi!"

Ngay tại hai người chuẩn bị ly khai thời điểm, một cái thanh âm quen thuộc vang lên, hai người nhìn lại, chỉ thấy Lương Phong phong độ nhẹ nhàng dạo bước mà đến, trên mặt vẫn là một bộ chức nghiệp hóa đáng tươi cười, đối với hai có người nói: "Hai ngày này các ngươi đang bận cái gì? Ngày mai thế nhưng là hết hạn ngày rồi, phải tham gia trận đấu, chúng ta mau tới nghiên cứu một cái, các ngươi phân biệt lựa chọn cái nào đúng. . . Hí. . . !"

Lương Phong nói được một nửa, người đã đi tới Giang Ba trước cửa phòng, vô ý thức thăm dò đi đến bên trong nhìn thoáng qua, vừa vặn thấy được chính trong phòng nghỉ ngơi tiểu la ly, toàn bộ người trong nháy mắt toàn thân căng thẳng, như là đã gặp quỷ tựa như, sợ tới mức nửa câu sau lời nói đều cho nuốt trở vào.

"Ủ. . . ? !"

Trong phòng tiểu la ly tự nhiên cũng nhìn thấy Lương Phong, chỉ liếc một cái đã biết rõ người sau khẳng định nhận ra bản thân, lập tức tìm đến lấy một cái hủ như có thể giết người hung ác ánh mắt, sau đó còn dùng bàn tay nhỏ bé hữu ý vô ý tại cổ phụ cận nhẹ nhàng về một cái, ngay sau đó "Phanh" một tiếng khép cửa phòng lại.

Chương 185:: Toàn diện tăng lên kế hoạch

Ngày kế tiếp, trận đấu mặt trời.

"A a a, rút cuộc đã tới! !!"

Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc, pháo cấp tin tức khu, kín người hết chỗ.

Không ít người đều đang tại giữa đấu nhìn xem sáng sớm hôm nay vừa mới {bịđược} treo lên trên diện rộng áp-phích, mỗi cái đều là miệng há lớn mong, một bộ kỳ kỳ chỉ sắc, tựa hồ đối với cái này trên poster đoán báo trận đấu vô cùng quan tâm, chờ đợi đã lâu.

"Đạn Chi Trần Diêu, Diêu Phiến Giang Ba, Đông châu Nam Vực yêu nghiệt thiếu niên, pháo cấp trận chiến thứ hai!"

Trên poster, khoa trương đến mức tận cùng hai bức trên diện rộng chân dung gây chú ý ánh mắt của người ngoài, một người trong đó vẻ mặt vẻ đậm nhiên, nhưng chẳng biết tại sao thần tình tựa hồ có một chút cô đơn, tại kia bên tai, một nhóm chữ nhỏ biểu thị lấy hấn đi vào pháo cấp sau đó chiến tích: 0 thắng một công.

Một bên kia, một cái vẻ mặt cả lo phát phơ người thiếu niên, đồng dạng tương mạo coi như thanh tú anh tuấn, nhưng mà thần sắc rồi lại có chút bất cần đời, một cổ đầy đặc "Dã đường đi" mùi vị. Kia bên tai cũng có chiến tích biểu thị: Một thắng linh công.

"Rút cuộc đã tới, rốt cuộc chờ đến! Đạn Chi Trần Diêu cùng Diêu Phiến Giang Ba trận thứ hai pháo cấp trận đấu, thật là làm cho chúng ta thật khổ cực a!"

Đám khán giả đều nghị luận, không ít nhân thủ ánh sáng có ngân lượng, rồi lại không cửa phiếu vé, một bộ lo lắng muôn phần bộ dạng, đang tại bốn phía tìm Hoàng ngư mua phiếu.

"Hắc hắc, bây giờ còn muốn mua phiếu vé? Nóng như vậy cửa trận đấu, trước đó không chuẩn bị sẵn sàng, làm sao có thể mua được đi!"

Rất ít người trong tay vung vẩy lấy vé vào cửa, vẻ mặt vẻ đắc ý, khoe khoang nói: "Ta thế nhưng là theo ba ngày trước bọn hấn trận đấu thứ nhất chấm dứt bắt đầu, vẫn không có lý khai đấu kỹ trảng, chờ lúc nào quyết định cái này trận chiến thứ hai. Tới hôm qua suốt đêm xếp hàng mới mua được tiền giấy, cái này có mất phúc rồi ~!"

Không bao lâu, nhân viên công tác đến đây truyền tin, buổi sáng trận đấu thứ nhất sắp bắt đầu, nhắc nhở mua được phiếu đám khán giả nhanh chóng vào bàn xem xem so tài. Phen này truyền tin, lại là mấy nhà vui mừng nghìn nhà buồn, có phiếu vé người dương dương đắc ý theo nhân viên công tác đi vào đấu kỹ trảng, còn lại đám khán giả thì là thờ dài thờ ngắn, không được lác đầu, chỉ tự trách mình đánh giá thấp cuộc so tài này đứng đầu trình độ, hối hận không thôi.

Buổi sáng cử hành trận đấu thứ nhất, là Trần Diêu pháo cấp trận chiến thứ hai, đối thủ là một gã pháo cấp mình {các loạichờ} Đấu Giả, cùng dưới mắt Trần Diêu đẳng cấp vừa vụn giống nhau.

"A a a! !!"

Trận quán ở trong phi thường náo nhiệt, Trần Diêu cùng đối thủ cũng đã tại trên lôi đài đứng lại, đang tiến hành nóng người hoạt động. Hiện trường bầu không khí cực kỳ nhiệt liệt, hầu như có thể cảm ứng được vị trí tranh đoạt chiến đánh đồng.

Tại trời nguyên đấu kỹ trảng, cấp bậc thấp trong trận đấu, có như thế rất nhiều quần chúng, bầu không khí như thế nhiệt liệt trận đấu thập phần hiếm thấy. Nếu như không phải là Trần Diêu dự thi mà nói, chỉ sợ liền một nửa phiếu vé đều không nhất định bán phải đi ra ngoài. Bởi vậy có thể thấy được Trần Diêu cùng Giang Ba, dưới mắt tại đấu kỹ trảng bên trong nhân khí đã bạo rạp.

"Diêu huynh, cố gắng lên a!"

Dưới lôi đài, hàng thứ nhất tốt nhất trên chỗ ngồi, ngang phân biệt ngồi Hồ Dịch, Lương Phong, Giang Ba ba người. Trận đấu chưa bắt đầu, ba người chính tại vừa quan sát Trần Diêu cùng đối thủ nóng người tình huống, một bên thảo luận thực lực của đối thủ, cùng Trần Diêu có lẽ áp dụng chiến thuật.

"Căn cứ ta trải qua trăm cay nghìn đắng có được tin tức, cái này thực lực của đối thủ quả thực không kém!"

Hồ Dịch trong tay vung vẩy lấy một lớn xấp tài liệu, một bộ rất nghiêm túc bộ dáng, ra dáng phân tích nói: "Người này tại pháo cấp trước mắt đã tham gia 7 cuộc tranh tài, chiến tích là 4 thắng 3 công, dựa theo Trần Diêu lão đại mà nói mà nói, chính là điển hình 'Thang máy' ."

Hồ Dịch y dạng họa hồ lô (*đồ lên vật có sẵn mà ra hình vẽ) thuật lại một lần Trần Diêu mà nói, kỳ thật bản thân cũng không hiểu cái này cổ quái từ ngữ cuối cùng đại biểu có ý tứ gì, tiếp tục nói: "Ta còn đặc biệt nhìn qua hấn trận đấu, người này thực lực cùng Trần Diêu lão đại bất phân sán sán nhau, trận đấu này thập phần mâu chốt, chỉ sợ sẽ là một trận dị thường gian khổ đánh giằng co!"

"Oa ta muốn ăn cái loại này kẹo!"

Ngay tại Hồ Dịch nghiêm túc phân tích thời điểm, ba người bên người đột nhiên vang lên một tiếng ngọt làm cho lòng người trong phát chán tiếng la.

Ba người nghe tiếng đều là vẻ mặt hắc tuyến quay đầu lại, nhìn bên cạnh Đại đại trên chỗ ngồi ngồi chính là cái kia nho nhỏ thân ảnh, bắt đầu dĩ liên tiếp lắc đầu.

"Ta nói tiểu muội muội, máu tanh như vậy tàn nhẫn trận đấu, ngươi tới làm lin j` a...!"

Đối mặt Hồ Dịch tức giận chất vấn, tiểu la lỵ ngoảnh mặt làm ngơ, thò tay cầm lấy Giang Ba cánh tay liên tục lắc lư, quán quít lấy Giang Ba mua cho nàng kẹo.

"Không có biện pháp, nàng găng phải, nói cái gì không cho nàng tới, liền tự sát cho chúng ta nhìn, ài..."

Lấy lòng (mua tốt) kẹo, an ủi tốt tiểu la lỵ, Giang Ba quay đầu lại nhỏ giọng đối với hai người giải thích nói: "Trong chốc lát của ta trận đấu nàng cũng muốn đi nhìn, nhưng mà cùng nàng đã hẹn ở, so với xong sau liền lập tức tiến đưa nàng trở về."

"Thật là một cái con ghê kị sinh! Giao cho ta đi, ta biết nói sao cùng hài tử giao tiếp."

Hồ Dịch thờ phỉ phỉ quơ quơ tài liệu trong tay, nhưng lập tức nhìn kỹ, phát hiện tiểu la lỵ lớn lên có chút đáng yêu, liền cũng mắng không xuất khẩu rồi, ngược lại chủ động cùng Giang Ba thay đổi cái vị trí, tiến lên cùng tiểu la lỵ bắt chuyện chơi đùa đứng lên.

"Ngốc Bàn Tử, ai muốn cùng ngươi chơi a!"

Tiểu la lỵ trong lòng thầm mắng một tiếng, nhưng trên mặt nhưng lại không biểu hiện ra ngoài, mà là thấp phần "Làm hết phận sự" cùng Hồ Dịch chơi đùa lấy, không có nhắc lại ra cái gì yêu cầu mới.

"Chư vị quân chúng, xin chú ý!"

Không bao lâu, Phán Quan hô to một tiếng, làm cho trận trong quán trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

"Hôm nay pháo cấp so tài trận đầu tỷ thí, lập tức liền muốn bắt đầu!"

"A a ! ! !"

Phán Quan một câu, đem hiện trường bầu không khí xáo đã đến điểm cao nhất, sở hữu quân chúng đồ khách đều đang lớn tiếng hô to, không ngừng {vì:la} hai vị Đấu Giả cố gắng lên khuyến khích. Trong đó bảy thành trở lên đều là Trần Diêu cầm giữ độn, hô to tiếng điếc tai nhức óc, đem {vì:la} đối phương cố gắng lên tiếng gọi ầm ĩ cho triệt để che lấp xuống dưới.

Nếu như lúc này có một người nguyên bản thể giới người trải qua nơi đây mà nói, chỉ sợ như thế nào cũng không nghĩ ra, này sẽ là một trận đấu kỹ so tài hiện trường, mà gấp gáp mình cho rằng, là cái nào đó mình tinh buổi hòa nhạc đi!

"Trận đấu... Bắt đầu!"

Phán Quan ra lệnh một tiếng, Trần Diêu cùng đối thủ đều tiến nhập trạng thái chiến đấu, lẫn nhau cảnh giác nhìn đối phương liếc, sau đó vèo một cái, Trần Diêu đã không thấy tăm hơi.

"Thật nhanh!"

Cùng sở hữu lần thứ nhất cùng Trần Diêu giao đấu đối thủ giống nhau, đối thủ lần này vừa nhìn thấy Trần Diêu lấy quý kia mị bình thường bộ pháp, siêu cao tốc độ tới gần mình thời điểm, cũng là trong lòng cả kinh, trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Như thế cường hãn thể thuật, nhất là làm cho người ta khiếp sợ không thôi cực nhanh, thay đổi người nào lần thứ nhất nhìn thấy, đều trong lòng bồn chồn, không biết Trần Diêu nội tình cuối cùng như thế nào.

"Hô!"

Bất quá đối thủ này cũng không phải là ngồi không, không chờ Trần Diêu cận thân, ngay lập tức thúc giục đan điền, một cỗ cường đại tiên năng mãnh liệt mà ra, trong nháy mắt đem toàn thân bao vây lại, chuẩn bị cùng Trần Diêu cứng đối cứng chính diện ngang kháng.

"Bành!"

Trần Diêu không nói hai lời, đi lên liền cấp tốc cận thân, sau đó một quyền rất nhanh chém ra, tại đối phương tiên năng bình chương trên nhẹ nhàng đánh một cái, đều muốn trước thăm dò một cái đối thủ cuối cùng có bao nhiêu cân lượng.

"Bực này công kích, vẫn không thể làm khó dễ được ta! Uống!"

Đối thủ không cam lòng yếu thế, khẽ quát một tiếng, trên thân tiên năng càng thêm thâm hậu, sáng bóng lấp loè, thập phần làm cho người ta nhìn chăm chú.

Trần Diêu một quyền coi như chuồn chuồn lướt nước, ở đằng kia tiên năng bình chưởng trên nhẹ nhàng vừa gõ, lập tức rút về nửa bước, trong lòng đối với đối thủ tiên năng thực lực, đã có một cái sơ bộ nhận thức.

"Vô cùng thâm hậu tiên năng, thể thuật chỉ sợ không phải đặc biệt cao siêu, cùng Giang Ba là cùng một loại hình!"

"Đạp "

Nửa bước rút về, chân sau điểm nhẹ, Trần Diêu một cái quay thân, hướng đối thủ nghiêng người bước dài bước ra, sau đó nghiêng đi thân, lại là một quyền chém ra, chính đánh vào kia bả vai phụ cận.

"Người không có cơ hội đấy!"

Đối thủ không dám lãnh đạm, trong nháy mắt điều chỉnh tiên năng vị trí, đem lực phòng ngự đều tập trung vào trên bờ vai, khiêng ở Trần Diêu một kích sau đó, lập tức vùng quyền phản kích.

"Vèo "

"Không tính quá chậm "

Trần Diêu như trước tại cẩn thận phán đoán đối phương thực lực, chứng kiến kia vùng quyền tốc độ, tại trong lòng cùng Giang Ba tốc độ làm sơ so sánh, biết rõ kia đối với tiên năng điều khiển năng lực, cùng với nhanh nhẹn trình độ, tại ngang nhau giai trong đều là loại thượng thừa.

"Thần mộc chi đồng thật không ta lừa gạt, thực lực của hắn ước chừng chính là một cái thể thuật gia cường phiên bản Giang Ba, chính là lực lượng chuyển lệch yếu một ít."

"Đạp đạp "

Trần Diêu không cùng đối phương ngạnh kháng, hai bước đạp xuống, ma quỷ bộ pháp lại hiện ra giang hồ, toàn bộ người lấy bất khả tư nghị góc độ thay đổi, một cái nghiêng người hiện lên kia nắm đấm, sau đó trở lại, hai tay cực nhanh vờn, "Đùng đùng" hai cái, đem cánh tay kia khuỷu tay cùng cổ tay đều cho nắm trong tay.

"Lưỡng tượng phát ra cùng một lúc, trước phong bế người một tay!"

"Anh anh!"

Trần Diêu trong cơ thể đan điền khẽ động, dùng cực hạn tiên có thể khống chế lực lượng điều khiển tiên năng, trong chớp mắt, hai lần đan điền thúc giục cũng đã hoàn thành, hai cổ hoàn toàn bất đồng tiên năng tuôn ra, thuận theo hai tay của hắn thuận lợi rót vào đối thủ cánh tay bên trong.

"Mơ tưởng thực hiện được!"

Đối thủ cũng không phải là ngồi không, tại Trần Diêu tiên năng vừa mới rót vào kia trong cơ thể thời điểm, lập tức tiên năng tăng vọt, lợi dụng vượt xa Trần Diêu tiên năng dự trữ, đem Trần Diêu thủy tượng cùng mộc tượng tiên năng cho chấn xuất thể bên ngoài, sau đó rất nhanh thu tay lại cánh tay, toàn thân tiên năng bạo rạp, đem Trần Diêu sinh sôi bức lui.

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu dưới chân liên tục, không chút lựa chọn buông tha cho công kích, mặt không đổi sắc mấy cái nhảy bước đi tới công kích của đối phương phạm vi bên ngoài, lập tại nguyên chỗ tĩnh táo nhìn xem đối thủ, tựa hồ vừa rồi chiến thuật thất bại, căn bản cũng không có ảnh hưởng đến tâm tình của hắn.

"... Xoạt! ! !"

Vừa mới mở màn, song phương liền té ra cực kỳ đặc sắc rất nhanh công thủ. Sẽ đến pháo cấp đấu kỹ trảng xem xem so tài đám khán giả, đại đa số đều là đấu kỹ so tài siêu cấp người hâm mộ, đối với trận đấu quá trình chi tiết vân... vân, bao nhiêu có chút phán đoán.

Vừa rồi phen này công thủ nhìn như ngắn gọn rất nhanh, nhưng trong đó nhưng lại có nhiều lần thăm dò cùng ngược lại thăm dò. Song phương Đấu Giả, một cái thể thuật siêu quần, một cái tiên năng thâm hậu, riêng phần mình dùng sở trường của mình ứng chiến, biểu hiện thập phần đặc sắc, dẫn tới mọi người hoan hô không ngừng, lớn tiếng hô lớn cái này giá cao phiếu vé mua quá đáng giá!

"Hắc hắc, tiểu muội muội, người đoán kẻo tại ca ca thể nào chi trong tay? ?"

"Hi hi, ta đoán tại thúc thúc trong túi áo ~ "

Dưới lời đãi, Giang Ba cùng Lương Phong đều tại về mặt nghiêm túc nhìn xem trận đấu. Tại hai người bên cạnh, Hồ Dịch rồi lại cùng tiểu la ly đùa chính vui mừng.

"Hặc hặc, đoán đúng rồi ~ kẻo cho người ăn, a ~ "

Càng là chơi đùa, Hồ Dịch liền càng thích cái này một cách tình quái tiểu la ly, đã triệt để đã quên nửa nén hương lúc trước vẫn còn mắng đối phương là con ghê kí sinh, cao hứng bùng bùng cùng tiểu la ly chơi vui vẻ, ra vẻ nghiêm túc nói: "Bắt quá về sau phải gọi ca ca ta, không thể gọi thúc thúc a ~ bên kia cái kia về mặt đi ị loại mới là thúc thúc, ta không phải là a ~ "

"Hi hi, thúc thúc người thực trêu chọc ~!"

Tiểu la ly một bên làm giả cùng Hồ Dịch chơi vui vẻ, vừa thỉnh thoảng liếc trộm trận đấu tiến trình, cảm thụ được trên lời đài tiên năng lưu động, trong lòng cũng ở đây âm thầm cho Trần Diêu chiến lực bình xét cấp bậc.

"Chiến đấu kỹ xảo thật thô ráp, cơ hồ là hoàn toàn dựa vào bản năng tác chiến, chiến lược vận dụng, nắm bắt thời cơ, chiến cuộc dẫn dắt {các loại chờ} các phương diện, cũng còn là thường dân trình độ."

Tại tiểu la ly trong mắt, Trần Diêu giống như là một cái xếp gỗ dựng thành tháp cao, đang bị kia dùng ánh mắt chuyên nghiệp tháo gỡ ra, cẩn thận phân tích.

"Nhưng mà bại hoại thật sự là quá tốt rồi, bức này thân thể phản ứng lực lượng, bức này vượt qua thường nhân trực giác sức phán đoán, thật sự là quá mê người rồi!"

Thừa dịp Hồ Dịch tìm mới địa phương giấu kẻo thời điểm, tiểu la ly nghiêng đầu, nhìn thoáng qua trên lời đài kịch chiến say sưa Trần Diêu, trong mắt lóe lên vô biên vẻ chờ mong.

"Kế tiếp, ta cấp cho hắn chế định một cái toàn diện tăng lên kế hoạch... !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186:: Chiến thuật đại sư

"A a a! Trần Diêu cố gắng lên! !!"

Thiên Nguyên đấu kỹ trường Đông Nam góc, pháo cấp trận trong quán, hôm nay làm người khác chú ý nhất một cuộc tranh tài đang tiến hành chính giữa.

"Hô... Hô... Hô..."

Trên lời đài, hai gã Đấu Giả chính phân lập hai sừng, song phương trong ánh mắt đều là một cỗ đối với đối phương cực kỳ kiêng kị thần sắc, hiển nhiên đã trải qua không biết bao nhiêu cái hiệp mà liêu giết, đối với đối phương thực lực nội tình đã có nhất định được hiểu rõ, đang tại trong đấu bay nhanh suy tư chế định chỉ đạo.

"Đạp, đạp "

Trần Diêu chậm rãi chuyển động bước chân, một đôi mắt tinh quang nội liễm, nhìn không ra nửa điểm sát khí, tại đối thủ góc đối vị trí đi qua đi lại, không ngừng quan sát đến đối thủ chỗ đứng cùng động tác.

"Hô... Hô... Hô..."

Mà lúc này đối thủ đã có chút ít thờ hồn hèn, không được từng ngậm từng ngậm thở phì phò, trên trán tích giọt mồ hôi toát ra, thỉnh thoảng a cách một tiếng nhỏ xuống đến trên lời đài, lưu lại một cái tiếp cận hình tròn vết mồ hôi.

"Nghỉ ngơi đủ chưa?"

Trầm ngâm hồi lâu, {các loại chờ} đối thủ tiếng thở dốc yên ổn một ít xuống sau đó, Trần Diêu đột nhiên mở miệng nói: "Dám khán giả cũng chờ nóng nảy, muốn xem chúng ta chiến đấu đây. Nếu như người nghỉ ngơi đã đủ rồi mà nói, cứ tiếp tục đánh đi... !"

"Người... !"

Đối thủ {bịđược} Trần Điều một câu ghen ở, nhất thời không biết nên như thế nào đáp lại.

Tại ước chừng một nén nhang thời gian lúc trước, trận đấu cũng đã mở màn, song phương một phen cực độ đặc sắc qua lại thăm dò sau đó, rất nhanh tiến nhập trạng thái, {vìlà} đám khán giả kính dâng một chuỗi dài làm cho người ta hoa mắt đánh nhau, thấy được đám khán giả là như si mê như say sưa, không được lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Cái kia lần trong lúc đánh nhau, Trần Điều lợi dụng cực độ BT(rất phi thường) thể thuật không ngừng cùng đối thủ quần nhau, quyền đâm cước đá không tốt nào nhiệt, mỗi một cái đều men theo đối phương thị giác góc chết đi đập nện.

Tại đám khán giả xem ra, Trần Điều mỗi nhất kích đều là tính vi tính toán sau kết quả, không chỉ có góc độ xảo trá, hơn nữa tốc độ cực nhanh, làm cho người ta thấy được ăn no thỏa mãn, coi như đang nhìn vừa ra nguyên bản thể giới đánh võ điện ảnh tựa như.

Kỳ thật đám khán giả nào biết đâu, Trần Điều căn bản cũng không có bất luận cái gì công kích sáo lộ đáng nói, chỉ là tại đơn thuần lợi dụng thể thuật cùng trực giác tác chiến, mỗi một lần công kích góc độ đều có một chút độ lệch, còn chưa xong đẹp. Chỉ là Trần Điều tốc độ quá nhanh, vì vậy làm cho người ta không thể phân biệt mà thôi.

"Ừ~~ quá tuyệt vời, thật sự là quá tuyệt vời~~"

Dưới lời dài, Giang Ba cùng Lương Phong chính nhất mặt khẩn trương nghiêm túc nhìn xem trận đấu, Hồ Dịch cùng tiểu la lỵ tức thì ở một bên đùa chính vui mừng.

Tại ứng phó Hồ Dịch đồng thời, tiểu la lỵ thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn một chút trên lời dài Trần Điều biểu hiện, càng là nhìn kỹ, đối với Trần Điều lại càng là ưa thích.

"Cao như thế siêu tuyệt luân thể thuật, thật không biết hắn như thế nào luyện liền hay sao? Tiên năng như thế bạc nhược yếu kém, {bịđược} đối phương gắt gao áp chế dưới tình huống, bất kỳ Đấu Giả đều khó có khả năng có cơ hội thủ thắng rồi. Nhưng mà hắn thể thuật rồi lại BT(rất phi thường) đã đến có thể cùng tiên năng vượt qua ra bản thân vài lần đối thủ tác chiến tình trạng, thật sự là làm cho người ta giật mình~"

Tiểu la lỵ trong mắt đã lóe lên điểm điểm tinh quang, giống như có lẽ đã thấy được Trần Điều tại dưới tay mình trải qua khắc khổ huấn luyện sau đó, sẽ là cỡ nào dũng mãnh cường hãn.

"Có được như thế thể thuật, còn có trời sinh công thủ khứu giác, tại trong nháy mắt đoán được đối thủ công kích phương vị tinh chuẩn sức phán đoán cùng đầu óc tinh táo, cùng với kỳ diệu mà lại có chứa đặc biệt tiết tấu ma quỷ bộ pháp... Những ngày này sinh ưu thế nếu là có thể dung hợp lẫn nhau đứng lên, hơn nữa một đoạn thời gian sáo lộ luyện tập, nhập lại tính nhắm vào tăng cường tiên năng dự trữ mà nói..."

Tiểu la lỵ khoe miệng nổi lên mỉm cười, đó là điều khắc thầy tại đối mặt một khối ngọc thô chưa mài dũa lúc, ảo tưởng kia hướng sau vô hạn khả năng, kiến thức toát ra đến đáng tươi cười.

"Nếu quả thật có thể làm được những thứ này, hắn sẽ không thể ngăn cản...!"

"Đạn Chi Trần Điều, chớ dễ kiêu ngạo!"

Mà Trần Điều đối thủ cũng nghiêm túc, tuy rằng thể thuật không kịp Trần Điều, nhưng mà thắng tại tiên năng dự trữ cực kỳ phong phú. Đối mặt Trần Điều loạn quyền oanh kích, lấy bất biến ứng vạn biến, lợi dụng thâm hậu tiên năng ngăn cản phòng ngự, cũng tịnh không đã bị cái gì vết thương trí mệnh.

"So với tiên năng, ta còn là tại phía xa ngời phía trên! Chỉ cần {bịđược} ta chờ đến cơ hội, cận thân oanh ra một quyền, ngời chắc chắn chết thảm trên lời dài!"

"Ồ, khẩu khí không nhỏ."

Trần Điều chẳng hề để ý cười cười, hai tay ở sau ót một xiên, cười nói: "Thế nhưng là ta xem ngời thể lực đã tiếp cận bình cảnh rồi, tốc độ lại không bằng ta, lực lượng cũng không bằng ta, ngời dựa vào cái gì gần ta thân đây? Dựa vào tường tượng sao??"

"Ngời...!"

Đối thủ lại lần nữa á khẩu không trả lời được, không sai, theo chiến đấu bắt đầu đến bây giờ, Trần Điều chiến thuật rất đơn giản, chính là một cái chữ: Kéo.

Trần Điều biết rõ bản thân tiên năng dự trữ tại đối phương phía dưới, chính diện liều mạng khẳng định không phải là kia đối thủ, vì vậy từ vừa mới bắt đầu liền không có tính toán cùng đối phương chính diện quyết ra thắng bại.

Theo thăm dò giai đoạn bắt đầu, đến đến tiếp sau liên tục tác chiến, Trần Điều mỗi một chiêu đều nhìn như sát chiêu, trên thực tế nhưng lại không mang theo bao nhiêu tiên năng.

Nhưng công kích rồi lại thập phần xảo trá quái dị, làm cho đối thủ không thể không phòng.

Một đoạn thời gian chiến đấu xuống sau đó, đối phương cũng phát hiện Trần Điều mỗi một chiêu đều là hư chiêu, có mấy lần liền dứt khoát không khống chế tiên năng lưu động, đến Trần Điều đã kích điểm đi làm chuyên môn phòng ngự.

Kết quả Trần Diêu rồi lại lợi dụng bản thân vượt qua rất nhanh, hơn nữa tỉ mỉ đến mức tận cùng tiên có thể khống chế lực lượng, tại đánh trúng đối phương trong nháy mắt vận chuyển tiên năng, cho đối phương đã tạo thành tổn thương.

Có thâm hậu tiên năng phòng hộ, bức này tổn thương tuy rằng không đến mức chí mạng, nhưng vốn là như vậy {bịđược} hư hư thật thật đánh trúng vài cái, thực sự làm cho đối phương thật không tốt nhận. Sau một khoảng thời gian, trên thân cũng nhiều hơn không ít miệng vết thương, mỗi một chỗ đều không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng làm cho lòng người phiền không thôi.

Ngoài ra ở trong quá trình này, Trần Diêu loại này chuồn chuồn lướt nước, đánh một thương đối một chỗ chiến thuật, cũng thật lớn tiêu hao đối phương thể lực, làm cho đối phương thờ hồng học, mắt thấy sẽ phải thể lực chống đỡ hết nổi, thất bại xuống trận đã đến.

"Người thật đúng là cho rằng, ta không có làm qua bài học sẽ tới cùng người so tài? Người thật đúng là cho rằng, ta biết rõ tiên năng không bằng người còn muốn cùng người ngang kháng? Người thật đúng là cho rằng, ta chỉ là măng phụ, không hiểu được trước đó chế định chiến thuật sao?"

Trần Diêu một bộ cao thâm mặt trầm tĩnh, cười nhẹ nhìn xem đối thủ, lộ ra một cái tình nghịch đáng tươi cười, nói ra câu kia kinh điển tuyên ngôn: "Hắc hắc, thắng bại tại chiến đấu trước khi bắt đầu cũng đã quyết định rồi..."

"Hô..."

Trần Diêu một phen lời nói, làm cho đối thủ ý chí chiến đấu lại bị tiêu ma hơn phân nửa. Trong mắt hắn, Trần Diêu cái kia không tính thân ảnh cao lớn đột nhiên trở nên như thế có cảm giác áp bách, hoàn toàn không cách nào nhìn thấu, trong đó tâm cuối cùng tại đánh cái gì bàn tính.

"Cái này Đan Chi Trần Diêu, quả nhiên là cái đối thủ đáng sợ..."

"Tốt rồi, tất cả mọi người sốt ruột chờ rồi, ta cũng có chút không kiên nhẫn được nữa."

Ngay tại đối phương sinh ra sợ hãi, có chút thoái ý thời điểm, Trần Diêu ra vẻ không kiên nhẫn mở miệng nói: "Là thời điểm thu hoạch so tài ~"

"Đạp!"

Lời còn chưa dứt, Trần Diêu đột nhiên một cái đạp bước liền xông tới, đối phương cái kia nguyên bản cũng bởi vì thể lực tiêu hao mà có chút hư ảnh trong mắt, Trần Diêu coi như một cái hăng hái u hồn, lóe lên liền không thấy bóng dáng.

"Ồ nơi nào? ! ! !"

Đợi đến lúc kịp phản ứng thời điểm, Trần Diêu đã tại kia trước mắt biến mất, nháy mắt sau đó, xuất hiện ở đối thủ trong mắt, đã là một cái chính thức lấy mạng ác quỷ.

"Vượt qua! Cực! Tốc độ! Liền! Đánh! ! !"

"Oanh oanh oanh oanh oanh!"

Trần Diêu trong miệng lớn tiếng hô hào không biết như thế nào nghĩ ra được trong hai chiêu số danh, đột nhiên hai tay nắm chặt, song quyền lấy bất khả tư nghị tốc độ liền đánh mà ra, thẳng đến đối phương mặt.

"A a a... ! ! !"

Lúc này, Trần Diêu đối thủ đã hoàn toàn đã không có ý chí chiến đấu, chỉ là bằng vào bản năng thúc giục tiên năng đi hơi làm phòng ngự.

Tuy rằng tiên năng trên chênh lệch thật lớn, nhưng là liên tục tiêu hao chiến sau đó, đối phương thể lực sớm đã đến cực hạn. Cái này thúc giục đứng lên tiên năng cùng thời kỳ đỉnh phong không thể đánh đồng, đối mặt Trần Diêu vượt qua cực nhanh liền đánh, hoàn toàn không có chút phòng ngự khả năng.

"Phanh phanh phanh phanh phanh! ! !"

Một phen hoa lệ liền đánh, Trần Diêu trên nắm tay một tượng cùng thủy tượng tiên năng không ngừng lập lòe, màu lam cùng Lục sắc hào quang hiện ra, coi như không trung ngọt như thế xuất hiện một lần tinh quang bạo tạc nổ tung, hoa mỹ không gì sánh được.

"A ! ! !"

Liền đánh phía dưới, đối phương căn bản không thể nào chống đỡ, tại trong nháy mắt không biết đã trúng bao nhiêu cái nắm đấm, toàn bộ người bị oanh bay ra ngoài, kêu thảm một tiếng, ngã rơi xuống lồi đài bên ngoài.

"Đạp "

Bên này, Trần Diêu rồi lại là một bộ "Còn có thể tái chiến ba trăm hiệp" bộ dạng, nhẹ nhõm trở xuống mặt đất, trước là cố ý hướng dưới lồi đài đối thủ cách không làm cái trong nháy mắt động tác, sau đó quay đầu hướng Phán Quan lộ ra chiêu bài kiêu càn lơ phất phơ đáng tươi cười, chờ Phán Quan tuyên bố trận đấu kết quả.

"Người thắng, Trần Diêu! !!"

"Xoạt! !!"

Phán Quan một tiếng tuyên bố, trận trong quán trong nháy mắt sôi trào lên, tất cả mọi người theo trên chỗ ngồi đứng dậy, không được vung vẩy cánh tay, lớn tiếng {vì là} Trần Diêu khuyến khích.

"Trần Diêu quá tuyệt vời! ! Thuộc loại trâu bò! !"

"Trần Diêu vô địch, trong nháy mắt thiên hạ! !"

"Trần Diêu, trận tiếp theo cũng muốn tiếp tục thắng được đi a! !"

"Hắc hắc, đa tạ đa tạ ~ "

Đang lúc mọi người tiếng hoan hô ở bên trong, Trần Diêu tiêu sái phát phát tay, đi xuống lôi đài.

"45 một ít thể lực, thật sự là quá cường hân!"

Trần Diêu một bên hướng mọi người phát tay thăm hỏi, một bên tại trong lòng nghĩ thầm: "Nhu vậy liên tục cường độ cao chiến đấu, rõ ràng không có chút cảm giác uể oải. Hoàn hảo ngay từ đầu hay dùng thần mộc chi đồng dò xét đối phương thực lực, phát hiện kia thể lực bán khuyết điểm, áp dụng chính xác chiến đấu mạch suy nghĩ."

Nghĩ đến, Trần Diêu còn nhìn sang tại dưới lôi đài đã bất tỉnh nhân sự đối thủ, đối phương quân sư chính ở một bên hồ to gọi nhỏ lấy ý đồ làm thức tỉnh hắn. Nhìn dạng như vậy, cùng hắn nói là {bị được} Trần Diêu vượt qua cực nhanh liền đánh cho đánh bại, không bằng nói là {bị được} bản thân cho một mồi đã bất tỉnh rồi.

"Áp dụng đánh giằng co, thật sự là quá chính xác!"

"Diêu huynh, giành được xinh đẹp!"

Đi đến hào hữu đám bên người, Trần Diêu cùng mấy người thở dài tương khánh, một phen hàn huyên còn chưa nói xong, một cái sắc nhọn chán âm thanh liền vang lên.

"Ca ca ca ca, trận đấu này không có ý nghĩa, chúng ta nhanh đi trận tiếp theo trận đấu ~ "

Tiểu la ly quần quít lấy Giang Ba, bàn tay nhỏ bé cầm lấy Giang Ba bàn tay, không được lay động nói: "Ta nghĩ nhìn Giang Ba ca ca trận đấu đi ~ "

"Ha ha, tốt, tốt, chúng ta cái này đi."

Giang Ba thật sự là đối với đứa nhỏ này không có biện pháp, mỉm cười ngắc đầu, đối với Trần Diêu hơi áy náy cười cười, đi theo sau đó xoay người cùng tiểu la ly cùng đi ra khỏi trận quán.

"Tiểu muội muội, ta cũng tới rồi ~ "

Phía sau hai người, đã bị tiểu la ly đáng yêu cho "Thu phục" Hồ Dịch hú lên quái dị, làm lấy quái dị giọng theo phía trước đi, dẫn tới tiểu la ly một hồi vui cười.

"Cái này tên tiểu quý, nhất định có vấn đề!"

Nhìn xem ba người bóng lưng, Trần Diêu không được khẽ nhú mày, tự nói một tiếng, sau đó đối với Lương Phong vung tay lên nói: "Lương Phong, chúng ta cũng đi thôi, đi xem Giang Ba trận đấu đi!"

"Trần Diêu huynh đệ, có thể hay không chờ một chút một lát."

Ngay tại Trần Diêu chuẩn bị đi ra trận quán thời điểm, Lương Phong rồi lại mở miệng gọi lại người phía trước. Trần Diêu nhìn lại, chỉ thấy Lương Phong mặt lộ vẻ khó xử, tựa hồ đang tại làm lấy cực kỳ gian khổ tâm lý đấu tranh, do dự liên tục mới mở miệng nói: "Có kiện sự tình, ta cảm thấy được có lẽ muốn nói cho người."

"Người nói." Lúc trước Lương Phong chưa bao giờ lộ ra qua như thế thần sắc, Trần Diêu biết rõ việc này nhất định đang mang trọng đại, nhìn chung quanh đã không có người bên ngoài, liền gật đầu nói.

"Là như vậy, tiểu cô nương kia, nàng không phải là người bình thường." Lương Phong trong mắt lóe ra thần thái khác thường, tựa hồ nói liên tục ra những lời này cũng có thể sẽ bị tiểu la ly cho một cái nuốt như vậy, lộ ra tương đối sợ hãi, rung giọng nói: "Nàng là..."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187::

"Giang Ba, cố gắng lên, Giang Ba, cố gắng lên!"

Thiên Nguyên đầu kỹ trảng Đông Nam góc, pháo cấp trận quán.

Gần đây danh tiếng chính sức lực người mới cường giả —— Giang Ba —— trận đấu, đang tiến hành chính giữa.

"Vù vù vù!"

Trên lôi đài, Giang Ba coi như một cái thân chỉ, toàn thân hào quang hiện ra, cường hãn siêu tuyệt tiên năng mãnh liệt lan tràn, hầu như muốn đem toàn bộ lôi đài đều bao trùm ở.

"Thật mạnh, thật sự thật mạnh... !"

Giang Ba đối thủ đã bị Giang Ba đè chế tạo gắt gao, căn bản không có nửa điểm trở mình khả năng, toàn bộ người đều bị bức lui đã đến lôi đài một góc, kia trên thân tản mát ra tiên năng cùng Giang Ba không thể đánh đồng, hầu như không có ở đây một vài số lượng cấp trên.

"Cái này Giang Ba, không phải là ba ngày trước trong trận đấu còn là một cái thể thuật chuyển lệch yếu Đấu Giả sao? Vì cái gì hôm nay tốc độ tựa hồ biến nhanh đi một tí, tiên năng tựa hồ lại mạnh mẽ đi một tí? ?"

Ba ngày trước, Giang Ba tại pháo cấp trận đầu thất bại, thể thuật bản khuyết điểm {bịđọc} sở hữu tiềm ẩn đối thủ dám nhìn ở trong mắt.

Muốn chiến thắng Diêu Phiến Giang Ba, liền cần lợi dụng thể thuật ưu thế rất nhanh cận thân, một cái quán tự quyết ứng đối, không thể để cho kia có lên tay sử dụng nhất bút thiên hạ động cơ hội, phá hư hãn công thủ tiết tấu, nhập lại tìm đúng cơ hội liên tục đối với kia tạo thành tổn thương, cuối cùng có thể thủ thắng.

Cái này chiến thuật sáo lộ, đã bị sở hữu đám đầu giả làm cho tiếp nhận, đã trở thành đối mặt Giang Ba lúc trước chế định tốt nhất chiến thuật.

Như thế còn lần này, đối thủ này rồi lại tính sai.

"Vù vù vù!"

Càng cường đại hơn tiên năng thúc giục, Giang Ba toàn thân cũng đã tản mát ra màu lam sáng rực, chói mắt chói mắt, hoa lệ dị thường, dẫn tới trên khán đài các thiếu nữ nhao nhao thét lên không thôi, mỗi cái đều muốn cho Giang Ba sinh hầu tử.

"Luyện hóa Linh thảo, tiên năng nội tinh thâm hậu hơn, ném cục đá thời gian huấn luyện mặc dù ngắn, không thể rất nhanh đề cao mạnh của ta nhanh nhẹn trình độ, nhưng mà thói quen cái loại này tốc độ sau đó, lại trở lại trong chiến đấu, tựa hồ hết thảy đều chậm rất nhiều, ở trong lòng trên tự cũng không khiếp đảm, bộ pháp cũng có thể triển khai càng thêm vững chắc."

Giang Ba trầm nghĩ trong lòng, không khỏi cúi đầu nhìn thoáng qua bên lôi đài bắt chéo hai chân, chẳng biết tại sao chính nhất mặt hồ nghi nhìn xem vui đùa âm ỉ không thôi Hồ Dịch cùng tiểu la lỵ Trần Diêu, khóe miệng lộ ra một tia hiểu ý đáng tươi cười.

"Diêu huynh, cảm ơn người... !"

Trên lôi đài, chiến đấu đã đi tới báo cáo cuối ngày giai đoạn, không hề có cái gì lo lắng. Dưới lôi đài, Lương Phong đang cùng Trần Diêu đang nói gì đó, Trần Diêu rồi lại là một bộ muốn có nghe hay không bộ dạng, thỉnh thoảng gật đầu, hai mắt một mực nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm vào Hồ Dịch cùng tiểu la lỵ nhìn.

"... Vì vậy Trần Diêu huynh đệ, tại pháo cấp trận đầu chúng ta muốn điều chỉnh kế hoạch, không thể giống như... nửa lúc trước như vậy vượt qua rất nhanh tấn cấp. Dù sao lại hướng lên đi, đối thủ thực lực gấp càng mạnh hơn nữa, các người không nhất định có thể gánh vác được, không bằng tại pháo cấp nhiều tích lũy một ít kinh nghiệm cùng nhân khí, lo lắng nửa tấn cấp là hay."

"Tùy người an bài, ta cũng có thể."

Trần Diêu cũng không quay đầu lại nhẹ gật đầu, hai mắt như trước nhìn xem tiểu la lỵ xuất thần.

"Như vậy kế tiếp, ta sẽ an bài người cùng Giang Ba huynh đệ, tại pháo cấp đánh nửa mấy trận, hơn nữa sẽ không mỗi ngày đều tham gia trận đấu, mỗi

một lần chiến đấu giữa, đều muốn dùng chừng ba ngày chuẩn bị kỳ. Các người thứ nhất có thể nghỉ ngơi một chút, thứ hai có thể tích góp từng tí một đám khán giả chờ mong cảm giác, xâu chuỗi vị của bọn hắn, thứ ba có thể nhân cơ hội này tiến hành tu hành, tăng cường bản thân thực lực."

"Tùy người an bài, ta cũng có thể."

"Còn người nữa lúc trước nhắc tới đây, đều muốn chuyển tới góc Tây Nam đi sự tình, ta cũng nghĩ qua rồi."

Lương Phong nghiêm mặt nói: "Biện pháp này quả thực không tệ, nhưng ở trước khi đi, được trước xưng bá Đông Nam góc pháo cấp mới được."

"Đợi đến các người tại Đông Nam góc pháo cấp đã không có địch thủ thời điểm, ta sẽ xử lý một trận cực kỳ long trọng liên tục chiến đấu ở các chiến trường tru hoạch, hảo hảo tuyên truyền một phen, cho các người chuyển dời đến góc Tây Nam đi. Đông Nam góc pháo cấp Vương Giả, liên tục chiến đấu ở các chiến trường góc Tây Nam trận chiến đầu tiên!" như vậy tên tuổi, nhất định sẽ thập phần hấp dẫn ánh mắt."

"Tùy người an bài, ta cũng có thể."

Trần Diêu như cũ là một câu nói kia đáp lại, Lương Phong gật gật đầu, biết rõ Trần Diêu tâm tư đã không ở nơi này rồi, liền biết điều nói: "Ta đây liền đi trước, giúp các người đi xử lý chuyện kế tiếp."

Cùng Lương Phong đơn giản nói dừng, Trần Diêu lực chú ý toàn bộ tập trung đến tiểu la ly trên thân.

"Hi hi hi, Hồ Dịch đại thúc người mạnh khỏe buồn cười a ~!"

Nhưng mà cái này tiểu la ly có lẽ là đã nhận ra Trần Diêu kia nóng rất ánh mắt, cả cuộc tranh tài xuống rõ ràng không có thấy thế nào trên lời đài tình hình, một mực ở cùng Hồ Dịch đùa giỡn chơi đùa, hành vi cử chỉ không có chút chỗ khả nghi.

"Tên tiểu tử này, thật sự như Lương Phong theo như lời, có như vậy thực lực đáng sợ à...?"

Trần Diêu trong đầu hồi tưởng lại, ở trên một trận bản thân chiến đấu sau khi chấm dứt, Lương Phong đối với chính mình theo như lời nói.

...

"Nếu như ta không có nhìn lầm mà nói, tiểu cô nương này nàng, là một gã tại trời nguyên đầu kỷ tràng trong lịch sử đều lưu danh nhân vật đáng sợ...!"

Lương Phong ngữ khí thập phần khoa trương, cái này tại luôn luôn đến "Giải quyết việc chung chức nghiệp vô cùng" Lương Phong trên thân cũng không thông thường, cũng lập tức đưa tới Trần Diêu coi trọng.

"Đó là rất nhiều năm trước sự tình rồi, lúc ấy ta mới vừa tới đến Thiên Nguyên đầu kỷ tràng nhậm chức, còn chỉ là một cái phân phát xem thi đấu sổ tay nhỏ phân phát thành viên."

Lương Phong nhớ lại năm đó tình hình, trong mắt lập loè qua một tia sáng tối sáng rọi, thanh âm đàm thoại tựa hồ cũng trở nên cổ xưa đứng lên, có chứa một tia trầm trọng chi khí.

"Khi đó trận đấu không giống hiện tại, hiện tại đại đa số Đấu Giả đều so sánh văn minh, sẽ không đưa đối thủ vào chỗ chết, có một chút liên ngưng lại. Khi đó trận đấu, song phương cũng sẽ không lưu tình, một lên lời đài, chính là muốn liều cái người chết ta sống, không có người từ vong, trận đấu chắc là sẽ không chấm dứt đây."

"Một ngày nào đó, tiểu cô nương này lại đột nhiên xuất hiện ở đăng nhập chỗ, dùng ngọt được phát chán thanh âm nói mình muốn ghi danh."

"Ngay từ đầu tất cả mọi người sùng sốt, qua hồi lâu bắt đầu có người cười ra tiếng. Tính cách hiền lành liền tiến lên đi cùng nàng giảng đạo lý, nói cho nàng biết đầu kỷ tràng đến cỡ nào nguy hiểm, không phải là tiểu hài tử đến vân vân.... Tính khí kém liền trực tiếp tiến lên không nể mặt châm chọc khiêu khích, quả trách rắn dạy, muốn cho nàng xéo đi."

"Kết quả..."

Nói đến đây, Lương Phong trong mắt đột nhiên hiện lên một tia sợ hãi hào quang, toàn thân đều run nhẹ một cái, trầm ngâm sau nửa ngày mới tiếp tục nói: "Kết quả nàng đột nhiên ánh mắt biến đổi, cổ tay run lên, cái kia quả trách người của nàng, tại chỗ đã bị chém đầu rồi...!"

"Ngay sau đó, tự nhiên là một hồi khủng hoảng, chúng ta không dám lại ngăn trở, làm cho hắn thuận lợi báo danh dự thi. Tiếp theo nàng lại bắt đầu nàng điên cuồng thắng liên tiếp đường."

"Đó là một lớp tại lúc ấy cũng đưa tới oanh động thắng liên tiếp, cùng người còn có Giang Ba dưới mắt tình huống không sai biệt lắm, nhưng càng thêm nóng mãnh liệt một ít, hầu như toàn bộ Ủng thành cũng đang thảo luận việc này. Người có thể thử nghĩ một cái, trước mắt người ước chừng là 9 thắng liên tiếp đi? Người dưới mắt nhân khi như thế nào? Đám khán giả điên cuồng trình độ như thế nào?"

"Như vậy, nếu như người lại thắng liên tiếp cái 50 trận, tình huống sẽ như thế nào?"

Lương Phong thần sắc trong mắt càng ngày càng phức tạp, giống như lại đang cảm thán tiểu la ly cường đại, lại có chút ít nghĩ mà sợ tựa như.

"Ngay lúc đó nàng, chính là điên cuồng đã đến loại tình trạng này."

"Không biết thắng liên tiếp bao nhiêu trận, mỗi một trận đều là nhẹ nhõm giết chết đối thủ, là tại chỗ hành hạ đến chết, toàn bộ chém đầu, đối phương căn bản cũng không có nửa điểm thủ thắng khả năng. Càng về sau, cùng nàng giao đấu đối thủ, thậm chí áp dụng đối với Đấu Giả mà nói là cả đời si nhục 'Không đánh mà chạy' liền là muốn giữ được tính mạng mà thôi."

"Nàng thì cứ như vậy một đường giết chóc, một mực giết hồn cấp giai đoạn. Một ngày, đột nhiên đối với nàng bình phân sư nói một câu: 'Trò chơi dừng ở đây'. Sau đó đêm đó rời đi rồi đấu kỹ trảng, lại cũng không thấy bóng dáng."

Nói đến đây, Lương Phong mới thờ dãi ra một hơi, tựa hồ cũng vì những cái kia {bịđược} tiểu la ly khủng bố thống trị đám đấu giả nhẹ nhàng thờ ra tựa như.

"Về sau ta nghe người ta nói đến qua, tựa hồ có người đi điều tra lai lịch của nàng, nghe nói thân phận của nàng rất kỳ quái, vốn là Ứng thành phụ cận không biết còn sống bao nhiêu vạn năm một gã Đại Yêu, tính tình cổ quái, không tốt cùng nhân loại tiếp xúc. Về sau chẳng biết tại sao tu được hình người, hơn nữa bắt đầu tu tập tiên đạo."

"Không ai biết rõ nàng là như thế nào vứt bỏ yêu đạo, như thế nào bỏ qua yêu chủng, nhập lại đạt được đan điền đầy. Có thể nói, về nàng hết thảy, đều là một điều bí ẩn..."

...

"... Vì vậy a, chúng ta thì cứ như vậy nhận thức! Nếu không phải ta Hồ Dịch ra tay, người Trần Diêu ca ca cùng Giang Ba ca ca, bây giờ còn đang ăn không khí....! Ha ha ha ha!"

Theo trong hồi ức phục hồi tinh thần lại, Hồ Dịch khoác lác âm thanh rót vào Trần Diêu bên tai.

"Hi hi hi, đại thúc người thật lợi hại!"

Tiểu la ly còn là một bộ cả người lẫn vật vô hại bộ dạng, cùng Hồ Dịch đùa rất là cao hứng, không có lộ ra nửa điểm kẻ hở.

"Cái này Giang Ba, cùng cái kia Trần Diêu vừa vặn hoàn toàn trái lại."

Một bên ủng hộ Hồ Dịch, tiểu la ly một bên dùng khóe mắt liếc qua nghiêng mắt nhìn lấy trên lời dài tình huống, còn âm thầm vận dụng một tia cực kỳ yếu ớt, liền Trần Diêu đều không cảm giác được tiên năng đi dò xét trên lời dài tiên năng biến hóa, tại trong lòng âm thầm {vì:là} Giang Ba tiến hành cẩn thận phân tích.

"Nhìn ra được từ nhỏ liền đã tiếp nhận cực kỳ nghiêm khắc huấn luyện, bộ pháp vững chắc, sáo lộ rõ ràng, chiến đấu chỉ số thông minh khá cao. Nhưng mà đáng tiếc thiên phú có hạn, nhất là thể thuật, thật sự quá yếu."

Tại tiểu la ly trong mắt, Giang Ba đã bị triệt để giải cấu, biến thành khuyết điểm cùng ưu điểm xây vật, đang chờ nàng đi đánh bóng.

"Nhằm vào Giang Ba tăng lên kế hoạch, cũng cùng đối với Trần Diêu hoàn toàn bất đồng!"

Ngay tại ba người riêng phần mình "Ý nghĩ xấu trong lòng" bên trong, Giang Ba trận đấu kết thúc. Bởi vì đối thủ thực lực không đủ, tăng thêm Giang Ba nhanh chóng tăng lên, trận đấu nhẹ nhõm thủ thắng, ở đây trong quán thiếu nữ đám khán giả điên cuồng tiếng hoan hô ở bên trong, Giang Ba phong độ nhẹ nhàng lấy ra quạt xếp, một bên mỉm cười vỗ cây quạt, một bên chậm rãi đi xuống lời dài.

"Giang Ba, chúc mừng!"

Một phen gây nên chúc mừng hàn huyên sau đó, Giang Ba hiền lành nhìn về phía tiểu la ly, cười nói: "Tiểu muội muội, trận đấu kết thúc, người thật biết điều rất nghe lời, không có cho các ca ca quấy rối. Vì vậy các ca ca cũng sẽ tuân thủ lời hứa, đem người đưa về nhà đi ~"

"Ôi chào! Liền không cần làm phiền các người tiền đưa á!"

Hồ Dịch ha ha cười cười, cắt ngang Giang Ba nói: "Các người nhanh đi tu luyện, chuẩn bị ngày mai trận đấu đi, ta tiễn đưa nàng về nhà, ha ha ha!"

"Không."

Ngay tại Giang Ba cùng Hồ Dịch lẫn nhau cãi cọ thời điểm, Trần Diêu đột nhiên mở miệng.

"Hồ Dịch, Lương Phong chỗ đó có thật nhiều công tác muốn làm, người tranh thủ thời gian đi giúp hắn một chút." Trần Diêu một bên đảo lấy ri mũi, một bên dùng ánh mắt sắc bén nhìn về phía tiểu la ly nói: "Tiểu muội muội nàng tại chúng ta trong phòng rơi xuống đồ vật, chúng ta trước cùng nàng đi lấy đến đây đi..."

"Hi hi..."

Nghe được Trần Diêu lời nói, tiểu la ly không có chút kinh hoảng, chỉ là thoáng sững sờ, sau đó lộ ra một cái có phần có thâm ý đáng tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188:: Diêu khắc thầy

Đông châu Bắc Vực, Ứng thành, Thiên Nguyên đầu kỷ trăng.

Đông Nam góc, pháo cấp trong phòng.

"Xuyt xuyt xuyt ~ "

Trong phòng một góc, Trần Diêu chính nghiêng dựa vào trên một cái ghế, một bộ lão thần khắp nơi thần sắc, miệng hơi hơi quyết lấy, nhỏ giọng huyết sáo.

Nhưng nếu như nhìn kỹ lại có thể phát hiện, Trần Diêu nhìn như thư giãn thích ý, trên thực tế nội tâm rồi lại có chút dày vò.

Ánh mắt của hắn có chút trôi nổi, một đôi mắt một khắc không ngừng nhìn chằm chằm vào gian phòng một góc khác nhìn, trong mắt còn để lộ ra một cổ cảnh giác thần sắc, thật phần mất tự nhiên.

Tư thế của hắn cũng rất kỳ quái, mặc dù là nghiêng dựa vào trên mặt ghế, nhưng thân thể hơi hơi thay đổi, phía sau lưng rồi lại bởi vậy không có tựa lưng vào ghế ngồi, mà là treo trên bầu trời tại đó, không có chút dựa. Nếu là có người tiến lên đẩy lên một chút, chỉ sợ gặp đưa hắn trực tiếp đẩy ngã xuống đất.

Lấy như vậy mất tự nhiên lại không tư thế thoải mái dựa vào, còn phải làm bộ một bộ thờ ơ bộ dạng, Trần Diêu mục đích rất đơn giản, liền là muốn {các loại} trong phòng người nào đó chủ động nói ra muốn nói lời đến.

"Diêu huynh, cái này pháo cấp tiêu chuẩn xác thực cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, không thể so sánh nổi!"

Trần Diêu bên người, Giang Ba chính nhất bên cạnh lay động quạt xếp, một bên khẽ nhíu mày, nhớ lại vừa rồi chiến đấu tình cảnh, tựa hồ còn có chút nghĩ mà sợ.

"Vừa rồi trận chiến ấy, ta xem giống như nhẹ nhõm thủ thắng, trên thực tế còn là bao nhiêu dùng chút ít quý kẻ đấy." Giang Ba thừa nhận nói: "Kỳ thật ta cuối cùng cái kia một phen tiên năng bộc phát, nhìn như còn có dư lực bộ dạng, trên thực tế sớm đã đến cực hạn, là thúc giục đến mức tận cùng sau đó, mới có được như thế mệnh mong tiên năng lực lượng."

"Nhưng mà ta lúc trước bố cục thoả đáng, làm cho đối thủ cho là ta còn có dư lực, biểu hiện ra đi ra chẳng qua là một góc của băng sơn, khiến cho nội tâm của hắn sợ hãi, rối loạn đầu trận tuyến, cuối cùng dẫn đến kia theo tâm tính đến bộ pháp đều đại loạn, cuối cùng đã thua bởi ta."

Nói đến đây, Giang Ba quay đầu hướng Trần Diêu tươi sáng cười nói: "Nhắc tới chiến thuật tồn tại, còn phải nhiều cảm tạ Diêu huynh. Nếu không phải Diêu huynh trước một trận tự mình làm mẫu, ta cũng sẽ không nghĩ tới còn có không chiến mà khuất người chi binh, phô trương thanh thế phương pháp xử lý có thể dùng!"

"Như thế nào nghe không giống như là tại khoa trương ta à!"

Trần Diêu thò tay đào lấy rì mũi, trong miệng mặc dù đang cùng Giang Ba đối thoại, nhưng hai mắt rồi lại một khắc đều không có dao động ra, còn là gắt gao nhìn chằm chằm vào gian phòng một góc, vẫn như cũ đang đợi trong góc kia người lên tiếng.

"Lạp lap rồi ~ "

Ngay tại Trần Diêu hai mắt nhanh chằm chằm gian phòng một góc, tiểu la ly chính nhất mặt vô tội vui mừng hát không biết cái gì làn điệu, một đôi mắt to đông nhìn xem tây nhìn xem, hai tay nơi đây sờ sờ chỗ đó vui đùa một chút, giống như đối với trong gian phòng đó mỗi đồ tốt đều rất cảm thấy hứng thú, chú ý tự rất nghiêm túc chơi đùa lấy.

"Hừ, Trần Diêu cái này thói tiểu quý, ta đừng nói lời nói, gấp chết người!"

Tiểu la ly một bên chơi đùa lấy, ánh mắt xéo qua tự nhiên cũng nhìn thấy Trần Diêu cái kia "Nóng rát" ánh mắt, đối là cố ý không để ý tới gặp người sau, quyết định chủ ý cái gì cũng không nói. Trừ phi Trần Diêu bản thân không nín được nói ra chân tướng, nếu không liền giả ngu đến cùng.

"Ta ngược lại muốn nhìn, rút cuộc là ta đây cái mấy vạn tuổi lão yêu quái có kiên nhẫn, hay vẫn là người cái này mười mấy tuổi tiểu quý có nghị lực!"

Giang Ba vẫn còn chú ý từ cùng Trần Diêu chia sẻ chiến đấu tâm đắc, Trần Diêu cũng đang thỉnh thoảng gật đầu đáp lại, nhưng lúc này trong phòng trọng điểm rồi lại hiển nhiên đã không có ở đây Giang Ba trong lời nói rồi.

Nói hồi lâu, Giang Ba cũng có chút kịp phản ứng, nhìn xem Trần Diêu tựa hồ không có có tâm tư tại cùng mình đối thoại, tiểu la ly tựa hồ cũng đã đem trong phòng vật sở hữu chơi đùa một lần, chuẩn bị bắt đầu chơi lần thứ hai rồi, liền hơi có chút lúng túng ho khan một tiếng, mở miệng chủ động phá vỡ cái này cổ quái bầu không khí.

"Khục khục. . . Diêu huynh, cái kia, chúng ta là không phải là có lẽ tiền đưa tiểu muội muội đi trở về?"

"Ừ, là thời điểm nên tiền đưa nàng đi trở về."

Trần Diêu gật đầu nói: "Nhưng mà, ta nghĩ tại tiền đưa nàng quay về trước khi đi, có người có lẽ có rất nhiều lời muốn đối với chúng ta nói, có rất nhiều chuyện muốn đối với chúng ta thẳng thắn mới là. . .!"

Nói qua, Trần Diêu chậm rãi đứng dậy, dạo bước đi vào còn đang làm bộ chơi đùa tiểu la ly sau lưng, dùng có thể giết chết người ánh mắt trừng mắt người sau, nội tâm đã không kiên nhẫn tới cực điểm.

"Lão thái bà, ngươi còn muốn giả bộ tới khi nào. . . ? ! !"

Trần Diêu thấp giọng lầm bầm một câu, đem Giang Ba nghe chính là như lọt vào trong sương mù, khó hiểu nói: "Lão thái bà? ? Diêu huynh, ngươi đang nói gì đấy? Chúng ta nơi đây ở đâu có cái gì lão thái bà? ?"

"Lạp lap lap lap ~~~ "

Tiểu la ly vẫn còn tiếp tục giả bộ, trong miệng hừ phát cổ quái lần điệu, trong tay tức thì cầm lấy một tấm vải nhìn kỹ, thỉnh thoảng tiến đến trước mũi nghe nghe, giả bộ như rất nghiêm túc nghiên cứu đây là vật gì bộ dạng.

"Này uy uy, đừng giả bộ cho ăn!" Trần Diêu không kiên nhẫn thò tay vỗ tiểu la ly đầu nói: "Tâm tư của ngươi căn bản là không có ở trước mắt đồ vật tốt nhất sao? Chơi lâu như vậy còn không biết cái này là cái quái gì sao? Đó là của ta quần đùi!"

"Ta đi! ! !"

Trần Diêu vừa dứt lời, tiểu la ly nâng lên trong tay phân bố khối vung tay lên liền cho ném ra ngoài, chính trum lên Trần Diêu trên đầu, bản thân thì là thoáng cái theo trên mặt đất bắn lên, không được làm bộ muốn nôn mửa, tìm khắp nơi nước rửa tay.

"Ngươi. . .!"

Trần Diêu tức giận cái mũi đều muốn lệch ra, thò tay từ trên đầu lấy xuống quần đùi phóng tới một bên, chỉ vào tiểu la ly tức miệng mắng to: "Nếu không phải đánh không lại ngươi, ta đã sớm trở mặt với ngươi rồi! ! !"

"Hừ! Ngươi thôi tiểu quý, lại dám cầm quần đùi nhục nhã ta, muốn chết đúng không? ! ! ! ! ! " Tiểu la ly cũng không cam chịu yếu thế, đứng ở Trần Diêu trước mặt, hai tay chống nạnh, đồng dạng trừng mắt Trần Diêu lớn tiếng mắng chửi, hiển nhiên đã không để ý cái gì diễn kịch không diễn kịch được rồi.

"Bà mẹ nó, rõ ràng là chính ngươi đi bắt đùa, của ta quần đùi cũng không có làm gì sai được không nào? ! ! !"

Trần Diêu tức giận mắng một tiếng, triệt lên tay áo tiến lên sẽ phải cùng tiểu la ly bóp khùng.

"Ha ha, vân vân và vân vân, Diêu huynh." Giang Ba đã triệt để vắng đầu rồi, về mặt lúng túng mà cười cười tiến lên vài bước, giữ chặt giương cung bạt kiếm hai người, hỏi vội: "Nhị vị, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Hai người các ngươi chẳng lẽ lúc trước liền nhận thức sao? Vì cái gì đột nhiên muốn như thế cãi lộn? ? Đến cùng xảy ra chuyện gì? ! !"

"Hừ! Hỏi hấn \ nàng!"

Không nghĩ tới, đối mặt Giang Ba vấn đề, Trần Diêu cùng tiểu la ly đều là hai tay ở trước ngực một ôm, xoay người sang chỗ khác, tức giận lườm đối phương liếc, tất cả đồng thanh trốn tránh trách nhiệm.

"Diêu huynh, đừng làm rộn, mau nói cho ta biết đây là có chuyện gì!"

Giang Ba thật sự có chút nóng nảy, Trần Diêu nhìn hần biểu lộ cũng nghiêm túc, bắt đầu đi thờ dài, cuối cùng còn hướng tiểu la ly làm cái mặt quỷ, mới mở miệng nói: "Với cái gia hỏa này, căn bản cũng không phải là cái gì lạc đường phạm nhân hài đồng, mà là một gã Đại Yêu!"

"Không biết nàng là xuất phát từ cái mục đích gì, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt chúng ta, còn thiết lập mê cục mê hoặc chúng ta, tiếp cận chúng ta, lẫn vào hôm nay nguyên đầu kỹ trảng bên trong, sau đó còn một đường giả ngu, không nói cho chúng ta biết chân tướng"

Nói qua, Trần Diêu xoay người lại, về mặt nghiêm túc nhìn xem tiểu la ly nói: "Vì vậy ta nói, tại tiền đưa nàng quay về trước khi đi, dù sao cũng phải biết tiên tri mục đích của nàng là cái gì sao? Ngươi nói là sao, đại yêu trợn giả. . . ?"

"Đại yêu triện giả? !"

Trần Diêu những lời này quả thực muốn đem Giang Ba thế giới quan đều cho trùng kích sụp đổ rồi, người sau hít một hơi lãnh khí, hướng lui về phía sau mấy bước, hoảng sợ nhìn xem tiểu la ly, nói cái gì cũng không thể nào tin nổi, cái này xinh đẹp đáng yêu tiểu cô nương, lại có thể biết là một cái lớn yêu!

"Hừ, thói tiểu quỷ chính là không có văn hóa."

Tiểu la ly biết rõ, giấy đã bao không được phát hỏa, liền dứt khoát biểu lộ biến đổi, tìm cái ghế ngồi xuống, chân bắt chéo nhếch lên, cái kia làm cho người ta triu mến khuôn mặt nhỏ nhắn trên thân sắc một đôi, trong nháy mắt biến thành một bộ "Bất lương thiếu nữ đại tỷ lớn" bộ dạng, cái đầu nhỏ nghiêng một cái nói: "Người như vậy giới thiệu ta, lộ ra một chút khí thế đều không có, ở đâu như là cái đại nhân vật xuất hiện nên có bộ dạng đi ~"

"Bà mẹ nó người là ghi tiểu thuyết đó sao có chuyện nói mau có rắm mau thả ta thật sự là lại phiền người lại sợ người lại muốn quát người lại muốn quỳ thề lười ra liêm người a thân! ! !"

Trần Diêu nội tâm cái kia mâu thuẫn tình cảm sớm đã tích lũy đã đến cực hạn, nhịn không được hô to lên tiếng, một cánh tay chỉ vào tiểu la ly cao thấp khoa tay múa chân, một bộ muốn động thủ đánh không lại muốn nể người lại sợ bị đánh đích bộ dạng, làm cho người ta buồn cười.

"Được rồi được rồi, làm hoạt bát cao thủ thật sự là không dễ dàng, chỉ đùa một chút cũng làm cho nhân thần kinh khẩn trương thành như vậy ~"

Tiểu la ly bất đắc dĩ cười, thò tay ý bảo Trần Diêu buông lỏng, bản thân không sẽ động thủ, sau đó nghiêm mặt nói: "Không sai, ta chính là triện người, số kia mười năm trước chỗ ngồi lựa Thiên Nguyên đầu kỷ trăng, tạo thành nhất thời oanh động người, chính là ta."

"Còn có ta phải nhắc nhở người một cái, về sau đừng động một chút lại gọi ta Đại Yêu Đại Yêu đấy." Triện người vút cho Trần Diêu một cái có chút bất mãn ánh mắt, tiếp tục nói: "Ngoại trừ thân thể lực không chế bên ngoài, ta đã sớm từ bỏ yêu tính cùng yêu chủng, không thể tính làm là Đại Yêu rồi. Về sau xin gọi ta đại năng triện người, nghe khí phách hơn nhiều, a ha ha ha ha ~!"

"Nơi nào đến quỷ đại năng gặp giống như người vậy không đứng đắn rồi cho ăn!"

Đối mặt Trần Diêu nôn rãnh, triện người cũng không có nửa điểm xấu hổ, cái miệng nhỏ nhắn một tí nói: "Ta, sống ở cánh đồng bát ngát, hóa hình tại cự thạch, ta cũng không biết ta rút cuộc là như thế nào có tự mình ý thức, lại là như thế nào trở thành yêu đấy. Ta chỉ biết là, làm như ta ý thức được mình có thể tự do hành động thời điểm, liền đã có siêu tuyệt Yêu Năng, tại đây cự thạch cánh đồng bát ngát bên trong, không có địch thủ rồi."

"Sau đó vài vạn năm cô tịch không dứt, thực lực của ta không ngừng nhắc đến lên cao, trải qua nhiều lần gặp trắc trở biến cố, dưới cơ duyên xảo hợp, đã mất đi yêu chủng."

Nói đến đây, triện người thân sắc hơi có một tia biến hóa, Trần Diêu đó có thể thấy được, tựa hồ có một tia mơ hồ không muốn cùng bất an theo kia giữa lông mày chợt lóe lên, thế nhưng lóe lên thực sự quá ngắn ngủi, làm cho Trần Diêu lại không có phương pháp xác định.

"Bất quá hoàn hảo đại năng ta có dự kiến trước, sáng sớm liền tu luyện được nói, hóa ra hình người, mất đi yêu chủng sau đó ta liền bắt đầu tu Tiên người chi tiên đạo, dưới mắt thực lực tuy rằng còn không có khôi phục lại Đại Yêu thời kỳ đỉnh phong trình độ, nhưng cũng đã có ước chừng sáu bảy thành công lực rồi. A ha ha ha ha a ~"

"Đúng rồi, còn có một chút muốn nói cho các người biết."

Ngay tại Trần Diêu vừa chuẩn chuẩn bị mở miệng nôn rãnh triện người cái kia cổ quái mà làm ra vẻ tiếng cười lúc, người sau lại đột nhiên tiếng cười dừng lại, nghiêm mặt nói: "Ta bây giờ nghề nghiệp là điêu khắc thầy."

"Điêu khắc thầy. . . ?"

Triện người một câu làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều sờ không được ý nghĩ, liếc mắt nhìn nhau, từ đối phương trong mắt cũng đều chỉ đọc đã đến khó hiểu, liền đồng thời lại quay đầu lại nhìn về phía triện người, hỏi: "Điêu khắc cái gì?"

"Ngọc thô chưa mài dũa."

Triện người trong mắt, một tia tinh quang lưu chuyển, bất quá một cái chớp mắt, phảng phất nghìn năm.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189:: Triện giả đặc huấn

"Ngọc thô chưa mài dũa."

Triện giả trong mắt, một chút tinh quang thoáng qua tức thì, coi như một vì sao rơi xẹt qua vô tận hắc ám trời xanh, {vì là} đen kịt đêm trong sờ soạn đi về phía trước hành giả đám đã mang đến một tia diễm bình thường tinh diễm sáng rọi.

"Ta điêu khắc ngọc thô chưa mài dũa."

Triện giả một câu, làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều lâm vào trầm tư.

Mặc cho ai cũng có thể nghĩ ra được, triện giả trong lời nói ngọc thô chưa mài dũa cuối cùng là có ý gì, mặc kệ có nguyện ý hay không thừa nhận, Trần Diêu cùng Giang Ba hai người dưới mắt quả thật có lấy rất nhiều chưa đủ, tuy rằng tiềm lực vô hạn, nhưng cần một gã cao cường người từ đầu hảo hảo đánh bóng, mới có thể nở rộ trong đó bên trong vô biên vàng sáng.

Tại cao thủ chân chính trong mắt, thế gian chi tu sĩ Đẩu Giả, có lẽ cũng không khách quan sự phân chia mạnh yếu. Bất luận kẻ nào, cũng có thể trải qua đặc thù nào đó luyện tập hoặc khổ tu, mà đột nhiên bộc phát ra chiến lực kinh người. Đồng thời bất luận kẻ nào, cũng có khả năng bởi vì một lần biến cố mà mất đi thần kỳ ma lực, biến thành phàm nhân.

Triện giả, với tư cách một gã đã từng bởi vì nào đó đáng sợ biến cố, mà một đêm mất đi một thân Yêu Năng Đại Yêu, đối với loại tình huống này, chỉ sợ cực kỳ có cảm xúc.

"Nếu như khi đó, chuyện kia không có phát sinh mà nói sẽ như thế nào? Nếu như lúc ấy bản thân không có đi cái chỗ kia, hay là không có nhận thức người kia mà nói..., lại sẽ như thế nào? Nếu như không có lãng phí cái này vài vạn năm thời gian, tiếp tục tu luyện bản thân yêu chúng, lan tràn đến hôm nay mà nói, ta lại sẽ có được như thế nào đáng sợ chiến lực đây?"

Thình thoảng đấy, triện giả cũng có thể như vậy hỏi mình.

Vì vậy nhưng nàng nhìn thấy Trần Diêu cùng Giang Ba hai người, tại cự thạch giữa đồng trống tu hành thời điểm, nhưng nàng nhìn thấy trên lời đài hai người non nớt rồi lại để lộ ra vô hạn khả năng chiến đấu tình cảnh thời điểm, nàng đã cũng đã không thể chịu được nội tâm mãnh liệt xúc động rồi.

"Ngọc thô chưa mài dũa, tuyệt đối không thể {bị được} mai một tại đây cát đá bên trong!"

Một gã một triệu mất đi một thân Yêu Năng Đại Yêu, cuối cùng đi đến tu tập nhân loại con đường tiên đạo, còn trở thành đại năng cấp bậc trong đó cao thủ. Triện giả tại trên con đường này bỏ ra bao nhiêu nỗ lực cùng mồ hôi nước mắt, thậm chí cả máu loãng, không có ai biết.

Nhưng cũng chính bởi vì cái này kỳ diệu trải qua, khiến cho nàng đối với nhân loại tiên đạo lý giải, có lẽ so với rất nhiều danh môn đại phái cao thủ Chương môn còn muốn khắc sâu.

Tại trong mắt nàng Trần Diêu cùng Giang Ba, chính là hai khối {bị được} ngoan đá bao quanh đẹp đẽ nguyên thạch, bên trong có vàng sáng vô hạn không dưới Bảo Ngọc, nhưng {bị được} cái gọi là danh môn đại phái không thể chậm trễ tốt nhất thời gian.

Nếu như không thừa dịp lúc này làm cho hai người mau chóng đi đến quỹ đạo mà nói, về sau đều muốn lại tách ra trở về, có thể đã nhiều lắm trả giá gấp mấy trăm lần gấp mấy vạn nỗ lực mới được rồi.

Ngọc thô chưa mài dũa, tuyệt đối không thể {bị được} không công lãng phí!

"Người, Trần Diêu."

Triện giả trong lòng suy nghĩ ngàn vạn, bành trướng không thôi, nhưng biểu hiện ra nhưng như cũ bày ra cái kia phù hợp cùng loại với "Trần Diêu chi cả lo phát phơ thẳng cấp bản" không sao cả thần thái, thư vùng tay lên nói: "Người thể thuật ta thấy được, tuy rằng không biết người như thế nào được tới đây cường hãn thể thuật đấy, nhưng mà trên người của người quý giá nhất tính chất đặc biệt, còn chưa không phải cái này siêu tuyệt thể thuật."

"Người khó khăn nhất được ưu điểm ở chỗ, đối với chiến đấu chi tiết trời sinh trực giác!"

Triện giả một câu làm cho Trần Diêu kinh hãi không thôi, không sai, mỗi lần chiến đấu thời điểm, hẳn đều trước khi ăn sử dụng chiến đấu phụ trợ hệ thống làm cho có được vốn ban đầu, dường thành so sánh đặc biệt chiến đấu mạch suy nghĩ.

Không giống những người khác như vậy, chiến đấu lúc trước liền nghĩ kỹ đại khái dàn giáo, khi nào thăm dò, xảy ra chuyện gì tình huống liền nên như thế nào ứng đối, đối phương ra chiêu gì mấy lúc lại muốn như thế nào hóa giải vân... vân. Những thứ này ứng đối sáo lộ, cần chính là thời gian dài khắc khổ tu luyện, càng cần nữa một cái có phong phú kinh nghiệm đạo sư tay bắt tay dạy bảo, hay là có được nào đó bản tổ truyền bí tịch mới được.

Mà những điều kiện này, Trần Diêu đều không chuẩn bị.

Vì rất nhanh hoàn thành một cái nhiệm vụ, vì không ngừng phá giải, thủ thắng, ứng đối khắp nơi trào phúng khiêu khích, hoàn thành người khác chờ mong, Trần Diêu con đường tu tiên, dù sao vẫn là có một loại không ngừng chạy nước rút cảm giác, không có chút ngừng.

Vì vậy Trần Diêu phương thức chiến đấu cũng mang theo loại này chỉ vì cái trước mắt đặc điểm: Rất nhanh, dứt khoát, không ngừng biến hóa, bố cục, mưu lược, tùy cơ ứng biến.

Mà hết thấy này nếu như dùng một cái từ đến khái quát mà nói, cái kia chính là: Chiến đấu trực giác.

"Chiến đấu của người trực giác, là ta đã thấy cùng tuổi tu sĩ bên trong nhất xông ra đây, sẽ khiến ta đều có chút giật mình." Triện giả tiếp tục nói: "Có mấy lần người trong chiến đấu bị buộc đến chết góc, nếu như đổi lại là ta, có thể sẽ vì vậy mà lâm vào sáo lộ tư duy, như thế nào giải vây, như thế nào phản kích, có hay không cần tại thời khắc mấu chốt nhận thua vãn... vãn."

"Mà người, rồi lại làm ra khiến ta giật mình không thôi cử động."

Nói đến đây, triện giả trong mắt đột nhiên hiện lên một đường vẻ mừng rỡ, tựa hồ hồi tưởng lại một màn kia, còn cảm thấy trái tim tại phanh phanh kinh hoàng tựa như.

"Người rõ ràng trực tiếp nằm ngã xuống đất, sau đó thò tay đã đến cái hầu tử trâu đào, a ha ha ha ha, thật sự là quá tuyệt ~!"

"Cái này. . . Không phải là cái gì đáng giá khích lệ sự tình đi. . ."

Trần Diêu cũng bị triện giả một câu nói có chút xấu hổ đứng lên, có phần xin lỗi nhìn nhìn bên người Giang Ba, cười cười xấu hổ.

"Sau đó ta cẩn thận suy nghĩ một chút, cách làm của người có hay không thiếu sót? Có phải hay không có cái gì sáo lộ có thể phá giải đối phương chiêu số, có phải hay không có lẽ càng thêm cẩn thận một ít? Nằm ngã xuống đất có thể hay không bởi vậy tránh buộc hành động của mình lực lượng, gặp gỡ tương đối nhát nhát đối thủ mà nói, bản thân sẽ lâm phản hay không mà bởi vậy lâm vào tuyệt cảnh đây?"

"Nhưng mà về sau ta tương thông rồi, sai chính là ta, mà không phải người."

Triện giả cười nói: "Cho tới nay, chúng ta những thứ này đầu ra đây khổ tu đi ra Đẩu Giả, bao gồm ta, cũng bao gồm Giang Ba, đều đang không ngừng lặp lại tổ tiên con đường, không ngừng củng cố, ôn tập, đi theo, kế thừa, nhưng lại chưa bao giờ khai thác."

"Dù là chột có cái gọi là 'Sáng tạo cái mới' kỳ thật truy cứu căn bản, cũng không quá đáng là đem vài loại lúc trước chưa bao giờ tổ hợp qua chiêu số tổ hợp một cái, đổi mới đổi mới trình tự mà thôi. Lớn đến tuyệt chiêu sát chiêu, nhỏ đến bộ pháp chi tiết, lớn lao không như thế."

"Ví dụ như Giang Ba, người nhất bút thiên hạ động, nhìn như là các người Giang gia tổ tiên sáng tạo cái mới, nhưng trên thực tế, không cũng chính là đột nhiên bộc phát tiên năng, sau đó lợi dụng bút lông làm làm môi giới, đem tiên năng trùng kích đi ra ngoài, lợi dụng phạm vi này lực đánh vào làm được công phòng nhất thể sao? Không có mạo phạm chỉ ý, nhưng người cẩn thận suy nghĩ một chút, đây cũng có cái gì mới lạ chỗ đây? ?"

Triện giả một phen lại nói nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, nghe được Giang Ba cũng là liên tiếp gật đầu đồng ý.

"Mà Trần Diêu cách làm, mới thật sự là trên ý nghĩa sáng tạo cái mới, là nhanh nhẹn chúng ta những thứ này cổ hủ tu sĩ cổ hủ ý tưởng bên ngoài đây, hoàn toàn đã đảo cùng cải tạo!"

Triện giả càng nói càng hưng phấn, cười nói: "Ta lấy Trần Diêu bắt quả là lấy một thí dụ mà thôi, tại Giang Ba trên thân, ta cũng nhìn thấy ta làm cho thường thức tính chất đặc biệt, cho nên mới phải tận lực tiếp cận các người, đều muốn đem các người cái này hai khối 'Ngọc thô chưa mài dũa' cho điều khắc thành hình."

"Nhưng người vì sao phải làm như vậy? Người gặp có chỗ tốt gì? ?"

Trần Diêu cũng coi như gan lớn, dứt khoát trực tiếp mà hỏi: "Người cái này cái gì điều khắc, sẽ không phải muốn hỏi chúng ta lấy tiền a. . . ? ?"

"Ừ khục khục!"

Triện giả cố ý ho khan vài tiếng, nhỏ khuôn mặt nhỏ nhắn trên lông mi nhú một cái nói: "Cái gì có tiền hay không đây, tầm thường! Được kêu là gia công phí, a ha ha ha ha ~"

Trần Diêu một cái liếc mắt ném cho triện giả, lại nhìn một chút Giang Ba, bắt đầu dĩ lạc đầu, trên đời này quả nhiên không có miễn phí cơm trưa. Hoàn hảo lúc trước đang đánh cuộc phùng lợi nhuận đến tiền vẫn luôn vô dụng thôi xong, hơn nữa tại đấu kỹ trảng bên trong liên tục thắng lợi đạt được tiền thưởng, hai người trong thời gian ngắn cũng không phải buồn không đủ tiền dùng.

"Kỳ thật kiếm tiền là thứ yếu đúng á, chủ yếu là chứng kiến tốt tài liệu ngứa tay, không muốn bỏ qua các người, a ha ha ha ha ~"

Chứng kiến cái này triện giả một bộ trêu chọc so với hình dáng, Trần Diêu biết rõ gia hỏa này cùng mình chỉ sợ là một đường mặt hàng, một phen nói chuyện với nhau xuống, tựa hồ đối với phương hướng vẫn là tính trực tiếp thẳng thắn, tâm tình buông lỏng không ít, liền đánh bạo hỏi: "Đối với chúng ta lại vì sao phải tin tưởng người lời nói này đây? Chúng ta làm sao biết, cái này có phải hay không là cái nào đó trùng xuống. . ."

"Hô. . . ! ! !"

Trần Diêu lời còn chưa dứt, đột nhiên một cổ hắc cả đời chưa bao giờ nhận thức qua dày đặc hắc ám, bỗng nhiên đem trọn gian phòng đều cho bao phủ trong đó.

"Hĩ...iiii ha. . . ! ! !"

Ngay sau đó, một hồi đậm đặc đến mức tận cùng sát khí kéo tới, Trần Diêu "Tĩnh" chữ còn không có ly khai bên miệng, đã bị một cái thật nhỏ mà trắng nõn nắm đấm cho triệt để phong bế.

"Bá "

Triện giả nâng lên thật nhỏ cánh tay, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, không hề chuẩn bị, không có chút báo hiệu đột nhiên hướng Trần Diêu một quyền oanh ra, chính dừng ở người sau trên chóp mũi.

Một quyền này, tốc độ, lực lượng, góc độ, thời cơ, lực chấn nhiếp, ẩn chứa vô biên sát khí, cùng với cái kia siêu tuyệt khí phách, các phương diện cũng không có nhưng bất bẻ. Mặc dù chỉ là vô cùng đơn thuần một quyền huy động mà thôi, nhưng lại có vẻ hoàn mỹ mà hoa lệ.

"Lãi nhai. . ."

Một quyền này trong làm cho mang theo sát khí bức người, so sánh dưới, tại thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất trong huyết động, Duyệt Nhi đánh bại nghìn năm động nguyên một kích kia, Hư thần phong vô ảnh, lực quý Băng Phách trong thông đạo quái vật chi công kích, quả thực đều là tiểu hải tử gặp gia gia mà thôi.

Cũng chỉ có Viễn Cổ thủ vệ, cùng với Anh Chiêu trên thân, có thể bao nhiêu cảm nhận được như vậy sát khí. Chỉ là Viễn Cổ thủ vệ sát khí ở bên trong, có chứa một tia thủ hộ cùng tấn trách ý vị, Anh Chiêu sát khí trong, tức thì mang có một loại dữ dẫn lệ khí.

Mà triện giả sát khí càng thêm thuần túy, không trộn lẫn một chút tạp chất, chỉ là đơn thuần truyền một cái tin tức:

Ta tùy thời cũng có thể giết ngươi.

"Tốt tài liệu nếu như không thể cho ta làm cho khác, lưu lại trên thế gian thì có ích lợi gì? Còn không bằng hủy diệt mới tốt."

Sẽ chết!

Trần Diêu trong lòng trong nháy mắt sợ hãi đã đến cực hạn, hẳn biết rõ, chỉ cần mình còn có nửa câu bất kính ngữ điệu, liền nhất định sẽ {bị}tên trước mắt cho bóp chết tại ngón giữa!

"Hô "

Chứng kiến Trần Diêu sợ ngây người biểu lộ, triện giả biết rõ một quyền này hiệu quả đã đạt đến, ngọt như thể thu hồi nắm đấm, một trương nhỏ biểu hiện trên mặt biến đổi, ra vẻ đáng yêu nói: "A ha ha ha ha ~ hù đến rồi a? ?"

"Ta hù dọa các ngươi á..., tốt như vậy tài liệu, ta làm sao sẽ cam lòng hủy diệt đây? A ha ha a ~" triện giả cười nói: "Hai người các ngươi kế tiếp trận đấu kế hoạch không dùng cải biến, vẫn như cũ muốn dùng chừng ba ngày chuẩn bị kỳ, ngoại trừ trận đấu bên ngoài, còn lại thời gian toàn bộ dùng để đặc huấn!"

"Một tháng." Nói qua, triện giả vươn một cái trắng nõn ngón tay, tại mắt choáng váng Trần Diêu cùng Giang Ba trước mặt lung lay, tin tưởng tràn đầy nói: "Sau cùng nhiều một tháng ở trong, các ngươi đem sẽ trở thành Tướng cấp cao thủ. . . !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190:: Một nửa là loli, một nửa là ma quỷ

"Sau cùng nhiều một tháng thời gian ở trong, các ngươi đem sẽ trở thành Tướng cấp cao thủ!"

Đại năng Triện Giả một câu, đã trở thành kết nối cái này Thượng Cổ Đại Yêu, hôm nay đã trở thành đại năng siêu tuyệt cường giả, cùng Trần Diêu, Giang Ba hai cái mới ra đời tiểu quỷ ở giữa ràng buộc.

Với tư cách hai khối "Ngọc thô chưa mài dũa", Triện Giả tại Trần Diêu cùng Giang Ba trên thân thấy được vẻ tương lai vô hạn khả năng. Chỉ cần có thể thêm chút khắc dấu, thì có thể làm cho hai người bọn họ tản mát ra bề ngoài ngoan dưới đá, bên trong cái kia chính thức bảo thạch sáng rọi.

Nếu là khắc dấu thoả đáng, thiết cắt tình tế, loại này sáng rọi chắc chắn đoạt mắt người mắt, làm cho phạm nhân ngưỡng mộ cúng bái, trở thành cao thủ chân chính!

"Thiên Nguyên đầu kỹ tràng Tướng cấp", đây là Triện Giả cho rằng có thể {bịđược} gọi {vìlà} "Cao thủ" điểm máu chốt.

Ứng thành bên ngoài, cự thạch cánh đồng bát ngát.

"Vù vù "

Cánh đồng bát ngát phía trên, theo Tuyên Cổ thời kì cũng đã lúc này thổi lất phát gió nhẹ không ngừng lay động, thỉnh thoảng mang đến từng đợt cát đá, phát tại Trần Diêu trên mặt, truyền lại một tia cực kỳ rất nhỏ đau đớn.

"Đạp "

Tại Trần Diêu bên cạnh thân, Giang Ba cũng là vẻ mặt nghiêm túc, một đôi mắt tinh híp lại, cẩn thận nhìn xem đứng tại hai người bọn họ người trước mắt, liền thở mạnh cũng không dám thở mạnh.

"A ha ha a ~ "

Tại Trần Diêu cùng Giang Ba trước mắt, cách đó không xa một ít khối trên hòn đá, có một gã đang mặc ngắn khoản sườn xám loli chính không câu nệ tiểu tiết ngồi, một đôi bắp chân tại trên hòn đá hơi hơi lắc lư, thoát nhìn rất là thích ý.

"Như vậy từ giờ trở đi, chăm đối với các người đặc huấn sẽ phải kéo ra màn che a ~ "

Triện Giả có chút thoả mãn nhìn trước mắt hai người, đáng yêu trên khuôn mặt một bộ cười xấu xa biểu lộ, thấy hai người không có trả lời, liền ra vẻ bắt nạt nói: "Ồ, kỳ quái. Vì cái gì ta không có nghe được tin tưởng trần đây là lên đây?"

"Chúng ta sẽ cố gắng đấy. . ."

Trần Diêu cùng Giang Ba bắt đầu đi lắc đầu, biết rõ cái này nhỏ "Sự phụ" tính tình đặc biệt, lười biếng hồi đáp.

"Ừ, cái này không có chút khí lực là lên ngược lại là đã nghe được, nhưng mà vì cái gì ta không có nghe được cảm động đến rơi nước mắt cảm tạ đây?"

Cái tính cách này cách ác liệt gia hóa!

Trần Diêu trong lòng thầm mắng một câu, nhưng biểu hiện ra cũng không dám lỗ mãng, cố ý mang theo nước nỡ nói: "Đại năng Triện Giả, sống lâu muôn tuổi, giúp người làm niềm vui, lòng dạ rộng lớn!"

"Ồi chào nha, không muốn như vậy khoa trương ta đi ~ người ta gặp xin lỗi nha, a ha ha ha ha ~ "

Triện Giả nghe xong liền vui vẻ, duỗi ra một cái nhỏ tay tại bên miệng che, làm ra vẻ lớn cười ra tiếng.

Nhìn dáng vẻ của người một chút cũng không có có xấu hổ ngược lại rất hưởng thụ được không nào? ! !

Trần Diêu trong lòng lại là một phen nôn rãnh.

"Tốt, không nói giỡn ~ "

Triện Giả tự nhiên không có nghe được Trần Diêu trong lòng nôn rãnh thanh âm, nghiêm mặt nói: "Tựa như ta lúc trước đã từng nói qua đấy, hai người các người tính chất đặc biệt bất đồng, ưu khuyết điểm cũng bất đồng, nguyên bản chiến đấu mạch suy nghĩ, riêng phần mình bản khuyết điểm cũng không giống nhau loại, vì vậy chăm đối với hai người các người huấn luyện, cũng sẽ hoàn toàn bất đồng."

"Mặt khác ta còn muốn nhắc nhở các người một cái." Nói qua, Triện Giả theo trên đá lớn đứng dậy, một đôi bàn tay nhỏ bé chọc ở bên hông, một bộ "Nhỏ đại nhân" bộ dạng nói: "Đừng tưởng rằng ta lại ở chỗ này cho các người nhồi vào sở hữu bản khuyết điểm, cho các người trở thành hoàn mỹ vô khuyết Đấu Giả. Đừng tưởng rằng, các người trải qua huấn luyện sau đó, sẽ không có bất kỳ nhược điểm khuyết điểm, bách chiến bách thắng rồi."

"Nguyên nhân có hai cái."

Triện Giả duỗi ra một ngón tay nói: "Thứ nhất, trên thế giới này chưa hoàn toàn Đấu Giả, dù là cường đại như ta, cũng có khuyết điểm nhược điểm. Mặc dù là Thượng Cổ Đại Đế, cũng không có khả năng hoàn mỹ không tỳ vết, nhất định sẽ có chính mình bản khuyết điểm cùng khuyết điểm. Chỉ là hấn sở trường quá mức xông ra, làm cho đối thủ không cách nào công kích nhược điểm của hấn, cho nên mới có thể chiến đều bị khắc, xưng bá nhất thời."

"Thứ hai, bất luận kẻ nào đều chưa hoàn toàn thiên phú." Triện Giả duỗi ra ngón tay thứ hai nói: "Ví dụ như Trần Diêu, chiến đấu trực giác thật tốt, nhưng tính cách vô cùng tùy ý, đối với thắng bại cố chấp trình độ có hạn, cái này tất xấu cùng ta giống nhau, là trời sinh tính cách làm cho quyết định, vô luận Hậu Thiên cố gắng như thế nào, đều là không cải biến được đấy."

"Lại ví dụ như Giang Ba, chiến đấu trụ cột vững chắc, nhưng thiếu khuyết ứng biến năng lực. Cái này đồng dạng là tính cách quyết định, đâu ra đấy chiến

đầu, mới là người thích nhất sáo lộ. Những ngày này sinh tính chất đặc biệt, quyết định rồi các người không có thể trở thành hoàn mỹ vô khuyết Đẩu Giả, chỉ có thể tận lực triển khai ưu điểm của mình, làm cho sở trường càng dài, che giấu khuyết điểm, mê hoặc đối thủ."

"Về phần các người bản khuyết điểm, ngược lại cũng không phải là để lại bất luận cái gì mặc kệ, trái lại, tại giai đoạn thứ nhất đặc huấn bên trong, ta sẽ cường điệu tăng cường các người bản khuyết điểm năng lực, cho các người khuyết điểm chẳng phải ngắn, không đến mức bị người một chút có thể nắm tình trạng. Nhưng sau một khoảng thời gian, các người cần đem càng nhiều nữa tinh lực đặt ở đề cao sở trường trên."

"Tốt rồi, trụ cột giảng giải đến đây là kết thúc, kế tiếp muốn làm hiện thực rồi."

"Hô "

Triệu Giả một cái nhẹ nhàng linh hoạt nhảy lên, theo trên đá lớn bông bông hạ xuống, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, coi như một mảnh lá cây bay xuống, không có phát ra nửa điểm âm thanh, thấy được Trần Diêu cùng Giang Ba đều là sửng sờ sửng sờ đấy.

"Giang Ba." Triệu Giả đi đến Giang Ba trước mặt, duỗi ra bàn tay nhỏ bé đối với cánh đồng bát ngát phía nam chỉ một cái nói: "Từ nơi này xuất phát, dùng người trước mắt tốc độ nhanh nhất hết tốc độ tiến về phía trước, không thể có nửa điểm nghỉ ngơi, ước chừng sau nửa canh giờ, người sẽ đến một cái bờ sông."

"Ồ đằng kia con sông trong, có rất nhiều cá, người đi trao 100 đầu đến."

"100 con cá!"

Trần Diêu cùng Giang Ba nghe vậy tất cả giật mình, Giang Ba suy nghĩ một chút nói: "Vậy ta phải mang cái lớn cái sọt đi."

"Không cần phải ~" Triệu Giả không kiên nhẫn phát phát tay nói: "Đến đó bên cạnh người sẽ hiểu ~"

". . . Là!"

Giang Ba cũng không phản bác nữa, quay đầu lại cùng Trần Diêu đứng rồi cái ánh mắt, sau đó liền quay người hướng về Triệu Giả chỉ phương hướng bay nhanh chạy tới.

"Ta đây làm gì vậy đây?"

Nhìn thấy Giang Ba đi xa, Trần Diêu hồ nghi hỏi Triệu Giả nói.

"Đạp, đạp "

Triệu Giả không có trả lời ngay Trần Diêu vấn đề, mà là tại chỗ hít sâu một hơi, sau đó hai cái chân nhỏ nhẹ nhàng đạp tại cát đá trên mặt đất, đâm xuống một cái trung bình tấn, sau đó nhỏ vung tay lên, hướng Trần Diêu ngoắc ngón tay nói: "Đến, cùng ta hủy đi tuyến."

". . . Ách, được rồi."

Trần Diêu hoàn toàn không rõ Triệu Giả trong hồ lô bán là thuốc gì đây, nhưng sau khi thấy người vẽ mặt bộ dáng nghiêm túc, biết không phải là hay nói giỡn, liền vài bước tiến lên, tại Triệu Giả đối diện cũng mã mã hồ hồ chui vào cái trung bình tấn, hai tay phóng tới trước mắt, coi như là chuẩn bị kỹ càng.

"Chừng nào thì bắt đầu. . ."

"Vèo", "Bành!"

Trần Diêu lời còn chưa nói hết, đã cảm thấy trước mắt một đen, một đạo hắc ảnh hăng hái hiện lên, tại Trần Diêu trước mắt liền tàn ảnh đều không có để lại, ngay sau đó mắt cá chân phụ cận tựa thật giống {bị đấm} cái gì cho đẩy ta một phát tựa như, toàn bộ người trọng tâm bất ổn, bành một tiếng té ngã trên đất.

"Hô "

Thẳng đến Trần Diêu sau khi ngã xuống đất, Triệu Giả cái kia nhanh đến mức tận cùng quét đường chân làm cho mang đến tiếng gió mới truyền tới Trần Diêu bên tai, thổi hất một miệng hạt cát.

"Đứng lên."

Trần Diêu vừa định chửi ầm lên Triệu Giả không có suy nghĩ, đầu võ cũng không nói một tiếng. Nhưng Triệu Giả lạnh như băng lời nói lại làm cho hân hiểu được:

Triệu Giả đặc huấn, có lẽ không phải là dễ dàng như vậy có thể lừa dối vượt qua kiểm tra đấy.

"Đạp đạp "

Trần Diêu không hề hàm hồ, một cái lý ngư đã đỉnh, theo trên mặt đất trở mình dựng lên, hai chân dùng sức đâm xuống trung bình tấn, thần tình có chút

ng nghiêm túc, mở miệng nói: "Thì ra là thế, không thể có nửa điểm phân tâm, chỉ cần song phương chuẩn bị xong, tùy thời thì có thể ra . ."

"Vèo", "Bành!"

Trần Diêu trong miệng vẫn còn vớ vờ niệm, trước mắt lại là một đen, cái kia quen thuộc cảm xúc lại lần nữa tại mắt cá chân phụ cận truyền đến, Trần Diêu lại là bành một tiếng té ngã trên đất, gió nhẹ thổi qua, một miệng hạt cát.

"Đứng lên."

"Hô. . ."

Trần Diêu trong lòng có chút hờn giận lên, biết rõ Triệu Giả là tới thật sự, liền thu hồi chơi tâm, rất nghiêm túc đứng dậy, hai mắt thủy chung chăm chú nhìn Triệu Giả bước chân động tác, cẩn thận từng li từng tí động tốt trung bình tấn.

Rút cuộc là dùng đầu nào chân vấp ta đây? Chân trái? Còn là đùi phải? Tốc độ làm sao sẽ gần được như vậy? ? Đây quả thực đã vượt qua lẽ thường, so với gió nhanh hơn mấy phần!

"Tiếp tục."

Nhìn ra Trần Diêu ánh mắt biến hóa, Triệu Giả trên mặt rút cuộc đã có một tia biểu lộ, vậy đáng yêu giống như búp bê giống nhau trên mặt, lộ ra một tia rất nhỏ vui vẻ.

Nhưng mà nụ cười kia cũng là thoáng qua tức thì, trong nháy mắt liền mất tung ảnh, Trần Diêu {bịđọc} cái này vui vẻ hấp dẫn, tinh thần đã có một chút nào miêu cũng chưa tới phân tâm, bất quá mở một cái cực kỳ cực kỳ rất nhỏ đảo ngũ, đã bị Triệu Giả bị bắt chặt cơ hội.

"Vèo", "Bành!"

"Bà mẹ nó!"

Trần Diêu ầm ầm ngã xuống đất, trong miệng tức giận mắng một tiếng, chỉ hận bản thân tinh lực còn là chưa đủ tập trung, nằm rạp trên mặt đất lại ăn một miệng hạt cát, chậm rãi đứng dậy, một đôi tay không ngừng phát bản thân cái ót nhĩ.

"Tập trung, tập trung, tập trung, tập trung. . . ! !"

Lúc này đây, Trần Diêu mạnh mẽ đắm xuống trung bình tấn, không hề có nửa điểm phân tâm, tỉ mỉ nhìn xem Triệu Giả mỗi một cái động tác chi tiết, không có chút chủ quan.

"Hừ, cái này là được rồi."

Chứng kiến Trần Diêu biến hóa, Triệu Giả trong nội tâm mơ hồ có chút mừng rỡ đứng lên, biết rõ cái này giai đoạn thứ nhất đặc huấn hàng đầu mục đích đã đạt đến, nhưng biểu hiện ra vẫn là một bộ lãnh khốc vô tình tiểu la ly bộ dạng, tiếp tục dùng âm thanh lạnh như băng nói: "Tiếp tục rồi."

"Đến đây đi!"

Trần Diêu hết sức chăm chú, trong hai mắt tiên năng tụ tập, cẩn thận nhìn thẳng Triệu Giả mỗi một tia úc động, tùy thời chuẩn bị căn cứ Triệu Giả động tác biến hóa, mà điều cả thân thể của mình tư thái.

"Vù vù "

Nhưng mà, tại cự thạch cánh đồng bát ngát thỉnh thoảng quét Viễn Cổ làn gió ở bên trong, Triệu Giả rồi lại coi như một khối ngoan đá, tựa hồ như trước ở vào mấy vạn năm trước cái kia không có tâm trí tăng đã trong trạng thái, rõ ràng không có chút úc động, thậm chí ngay cả hô hấp tựa hồ cũng đình chỉ.

Triệu Giả bất động, Trần Diêu cũng bất động, song phương ở nơi này vô tận bất động bên trong mặt đối mặt đắm lấy trung bình tấn, tiếng gió qua tai, vạn vật ngưng.

Đột nhiên, Trần Diêu dường như chứng kiến có một đạo tia chớp màu đen theo trước mắt xẹt qua, không, so với tia chớp còn muốn mau lẹ, nếu như không phải là người trước mắt vật biên giới hơi có một tia mơ hồ mà nói, chỉ sợ Trần Diêu liền cái này đạo thiểm điện đều không cảm giác được.

"Vèo", "Bành!"

"Bà mẹ nó. . . ! ! !"

Trần Diêu lại là không cam lòng tức giận mắng một tiếng, mặt đối mặt nhìn đối phương, vẫn bị đối phương cho ở trước mặt thoáng qua, đã bị trượt chân bốn lần, nhưng lại ngay cả Triệu Giả cuối cùng dùng chính là chân trái còn là đùi phải đều không có thấy rõ, điều này làm cho Trần Diêu trong lòng hơi có một tia cảm giác bị thất bại, đồng thời cũng đẩy lên mãnh liệt ý chí chiến đấu.

"Đạp đạp", "Lại đến!"

Lúc này đây, không dùng Triện Giả mở miệng, Trần Diêu vẫn một cái lý ngư đã đỉnh thân đứng lên khỏi ghế, hai mắt sáng ngời có thần, tràn đầy ý chí chiến đấu, chăm chú nhìn Triện Giả, sớm đã đã làm xong đặc huấn chuẩn bị.

"Hừ hừ, thực là một khối tốt tài liệu."

Trong bão cát, Trần Diêu tựa hồ chứng kiến, Triện Giả thật sự nở nụ cười.

Cùng lúc đó, cự thạch cánh đồng bát ngát bên phía nam không biết bao nhiêu ngoài dặm, một cái bờ sông nhỏ.

"Rầm rầm rồi "

Nước sông chảy xiết, tiếng nước chảy truyền đến, làm cho lòng người tỉnh lập tức rộng rãi đứng lên.

"Ha ha, cái này Triện Giả sư phụ, thật sự là quá dễ mất ta."

Bờ sông nhỏ, Giang Ba chính nhất mặt bắt đắc dĩ nhìn xem nước sông, một thân đạo bào hơi hơi phiêu động, không được lắc đầu.

"Con cá này, ta làm sao có thể trào đến? ?"

Trong nước sông, tại tia nước nhỏ trong khe hở, nếu là dùng kính lúp cẩn thận nhìn, tựa hồ có thể chứng kiến có một cái cây kim bình thường quang điểm hơi hơi lập loè.

Cái này quang điểm tốc độ nhanh coi như mô gia tốc bánh răng tựa như, nếu không phải sự tình trước biết, có người từ nay về sau trải qua lướt qua liếc, nhất định sẽ cho rằng đây là mặt sông nước chảy, tại phản xạ ánh mặt trời đây!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191:: Đặc biệt yêu thích khác

"Không nên gấp gáp ra tay!"

"Vâng!"

"Vèo", "Bành!"

"Đừng lão nghĩ đến tiến công! !"

"Ai yêu!"

"Vèo", "Bành!"

"Cửa sau mở rộng ra tiểu tử ngốc! ! !"

"Bà mẹ nó! !"

"Vèo", "Bành!"

"Ánh mắt cùng ở ta!", "Ổn định ổn định, đi đứng không muốn run rẩy! !", "Không cần vội vã dùng tiên năng! Kê đàn! !"

... ..

"Vèo", "Bành!"

Tại cự thạch cánh đồng bát ngát chính giữa, trải qua hơn hai ngày đặc huấn, Trần Diêu không biết té ngã trên đất bao nhiêu lần. Thăng rơi vỡ hấn mặt mũi bầm dập, choáng váng, đi đứng đều tại đánh nhau, bấp chần đều muốn chuột rút rồi.

Bất quá cái này một loạt gian khổ đặc huấn hiệu quả nổi bật, tuy rằng không biết sẽ đối với thực chiến có bao nhiêu chỗ tốt, nhưng tối thiểu Trần Diêu

chủ quan cảm thụ còn kém đừng hết sức rõ ràng.

Theo ngày đầu tiên mặt không biểu tình, lãnh khốc đến cùng, cho tới bây giờ chửi ầm lên, thỉnh thoảng đề điểm vài câu, Triện Giả thái độ đã xảy ra biến chuyển cực lớn. Tựa hồ Trần Diêu càng là nghiêm túc, Triện Giả mà nói thì càng nhiều, yêu cầu cũng càng nghiêm khắc, biểu lộ càng là càng thêm dữ tợn đứng lên.

Càng muốn nguoi, lại càng muốn tra tấn nguoi, loại này xấp xỉ tại yêu chết ái mộ tình tiết xuất hiện ở lấy tiêu la lý hình tượng kỳ nhân Triện Giả trên thân, bao nhiêu hãy để cho Trần Diêu có chút kinh ngạc.

Ngoài ra, trong khi huấn luyện sắc mặt cũng đã xảy ra nhất định được biến hóa.

Tuy rằng hơn hai ngày trong thời gian, Trần Diêu vẫn luôn đang cùng Triện Giả hủy đi tuyền, nhưng từ lúc mới bắt đầu "Chỉ cần Triện Giả vừa ra tay có thể nhẹ nhõm đem bản thân trượt chân", cho tới bây giờ "Có thể tiến hành hai cái đến ba cái hiệp hủy đi tuyền", Trần Diêu tiến bộ rõ như ban ngày.

"... Bà mẹ nó dựa dựa dựa dựa dựa dựa... ! ! ! !"

Trần Diêu nằm rạp trên mặt đất, lại ăn một miệng hạt cát, trong nội tâm đã bức bối tới cực điểm, hận không thể đứng dậy một phát bắt được Triện Giả đầu liền hướng trên mặt đất gõ.

"Mau đứng lên, lại không đứng dậy ta liền đập đầu của nguoi rồi! !"

Triện Giả coi như bạo tẩu loli, hung dữ uy hiếp Trần Diêu, người sau vẻ mặt bất đắc dĩ đứng dậy, chuẩn bị tiếp tục tiếp nhận cái này kinh khủng rèn luyện.

Tuy rằng vô cùng rõ ràng, Triện Giả ở phía sau liên tiếp hủy đi tuyền trong quá trình, hiển nhiên đối với Trần Diêu có chỗ nhượng, chỉ cần năng nguyện ý, vẫn là có thể tại lần đầu tiên trong vòng nhất chiêu liền đem Trần Diêu thả ngã xuống đất đấy.

Nhưng mà loại thái độ này chuyển biến, cũng đang đã chứng minh Trần Diêu nỗ lực, đã bị nàng nhìn ở trong mắt.

"Triện Giả sư phụ, ta... Hô... Ta đã trở về... !"

Bên này Trần Diêu chính thần kinh khẩn trương nhìn chăm chăm vào Triện Giả động tác nhìn, chờ đợi tiếp theo hủy đi chiêu khai bắt đầu, bên kia, Giang Ba mỗi một không thôi thanh âm truyền tới.

"A... A..., không sai ~ thời gian lại nói trước ~"

Chứng kiến Giang Ba đã trở về, Triện Giả không để ý tới nữa Trần Diêu, thân đứng lên khỏi ghế trực tiếp đi về hướng Giang Ba, mở miệng hỏi: "Đồ vật đây?"

"Ở chỗ này!"

Giang Ba hơi có chút hưng phấn xuất ra một cái nước tiểu ấm, cung kính đưa cho Triện Giả. Người sau cầm qua ấm nước, nheo lại một con mắt đi đến bên trong nhìn lại, đầu ngấm thêm vài lần liền mở miệng nói: "101 đầu."

"Ách... Ô? ! !"

Giang Ba nghe vậy biểu lộ lập tức biến đổi, hoảng sợ nói: "Không, không thể nào! Ta thể nhưng là đếm lấy trâu đấy, không có sai mới đúng, thể nào lại là 101 đầu đây? ?"

"Vâng, chính nguoi đếm một chút nhìn, có phải hay không 101 đầu."

Triện Giả cũng không nhiều lời, đem ấm nước đưa trả cho Giang Ba, sau đó cũng không quay đầu lại xoay người sang chỗ khác, hướng một bên nàng thích nhất ngồi cái kia khối cự thạch đi đến.

"1, 2, 3, 4, 5..."

Giang Ba bắt đầu rất nghiêm túc vài ấm nước trong cá con số lượng, thỉnh thoảng còn muốn mấy sai, từ đầu lại đến, nhanh chóng đầu đầy mồ hôi.

"Ta tới giúp nguoi mấy, cái này ta am hiểu ~"

Trần Diêu đã sớm đối với không ngừng "Ngã sắp xuống đặc huấn" có chút mệt mỏi, vội vàng cười tiến lên, vừa định tiếp nhận ấm nước đến mấy, đã cảm thấy mắt cá chân phụ cận một cổ không khối lực đạo truyền đến, toàn bộ người đi phía trước một năm sắp, lại đối ngã một cái con chó gặm bunn.

"Ai yêu ta đi... !"

"Không muốn đi quán chuyện của người khác, nguoi đặc huấn còn không có chấm dứt đây!"

Triện Giả hơi có chút không nhanh thanh âm truyền đến, sợ tới mức Trần Diêu kinh sợ ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng nhảy lên đứng dậy đến.

"Tiếp tục đứng trung bình tấn, lòng ta tình tốt rồi liền tới tìm người tiếp tục hũy đi tuyền ~ "

Triệu Giả cạo một kế tiếp khoa trương đến mức tận cùng tung nhảy, toàn bộ người phi thân lên, vũng vàng đương đương ngồi ở cự thạch phía trên, hừ phát cười nhỏ nhĩ nhìn chung quanh, không biết suy nghĩ cái gì.

"... 97, 98, 99, 100..."

Lúc này, Giang Ba đã nhanh đếm xong rồi, tại đếm tới một trăm thời điểm, do dự cả buổi, còn là nhượng mảy, cụt hứng lác đầu nói: "Ồi chào nha, thật là 101 đầu! Đây là có chuyện gì, ta rõ ràng để ý như vậy đây..."

"Số lượng không đúng, ít bỏ sung nhiều lui ~ "

Triệu Giả ngồi ở trên đá lớn cười hắc hắc, bàn tay nhỏ bé hướng nam vừa mới vung nói: "Giang Ba, đi đi ~ "

"Vâng..."

Giang Ba bắt đầu dĩ đối với Trần Diêu cười cười, cầm lấy ấm nước lại đi cánh đồng bát ngát phía nam chạy tới.

"Ài, thực thâm..."

Trần Diêu cũng là đối với Giang Ba vô cùng đồng tình, nhìn xem Giang Ba ly khai bóng lưng, tìm đến lấy một cái ánh mắt đồng tình, thấp giọng lẩm bẩm: "Dùng như vậy cao nhất tốc độ chạy tới chạy lui hơn mấy chuyển, lấy Giang Ba thể lực, nhất định sẽ rất khó..."

"Vèo", "Bành!"

"Không, muốn, phân, tâm... !"

"... Phải... ! !"

Trần Diêu quả thực muốn khóc ra thành tiếng rồi.

...

Đêm hôm đó.

"Ai yêu ơ ơ, mệt chết cha rồi!"

Thiên Nguyên đầu kỹ trảng Đông Nam góc, pháo cấp trong phòng.

Trần Diêu chính ngồi liệt tại gian phòng một góc, về mặt thống khổ vô biên thần tình, hô to gọi nhỏ lấy hô một mồi hô đau.

"Hô, cuối cùng có thể làm sơ nghỉ ngơi rồi."

Giang Ba cũng là về mặt mồi một chi sắc, nhìn xem Trần Diêu mỉm cười, ngồi ở một bên.

"Đêm nay nhưng phải hảo hảo ngủ một giấc, bỏ sung bỏ sung thể lực, sáng mai còn muốn trận đấu đây!"

Nghỉ ngơi một hồi, Trần Diêu dài than một hơi, đứng dậy duỗi lưng một cái nói: "Đi, Giang Ba, chúng ta đi chuẩn bị chút nhỏ rượu, đêm nay uống một chung, sau đó ngủ ngon giấc ~ "

"Ai nói đêm nay có thể dễ đi ngủ... ? ?"

Ngay tại hai người chuẩn bị rời phòng thời điểm, ác ma kia bình thường thanh âm lại truyền tới, nghe được Trần Diêu da đầu run lên, bước chân dừng lại, biết rõ "Ác mộng" còn không có chấm dứt.

"Triệu Giả sư phụ, sáng mai chúng ta sẽ phải so tài, đêm nay nếu không phải nghỉ ngơi thật tốt mà nói, chẳng phải là gặp một mồi rất?" Giang Ba cũng nhìn không được nữa rồi, quay đầu hướng Triệu Giả nói: "Tuy rằng đặc huấn rất trọng yếu, nhưng lấy được thắng lợi càng thêm trọng yếu, không phải sao?"

"A ha ha ha ~ "

Triệu Giả hai mắt nhử lại, thói quen đem một cái nhỏ tay che đến bên miệng, ha ha cười quái dị một hồi nói: "Vị vậy, đây không phải là chính dễ dàng huấn luyện các người chống lại một mồi năng lực sao ~? ?"

"Bây giờ là tại đầu kỹ trảng, các người có thể có ba ngày chuẩn bị kỳ, nghỉ ngơi thật tốt, điều chỉnh thân thể trạng thái. Nhưng mà ở bên ngoài đây? Đầu kỹ trảng bên ngoài chiến đấu, nếu như đụng một cái đẳng trước đối thủ mạnh mẽ, người rồi lại vừa vặn liên tục tác chiến, thân thể mồi một vô cùng, người nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ cũng nói với người ta: Ta quá mệt mồi, trước hết để cho ta ngủ một giấc, chúng ta ngày mai đánh tiếp?"

"Cái này..."

Triệu Giả một phen lại nói có phần có đạo lý, Trần Diêu cùng Giang Ba liếc nhau, không phản bác được.

"Vì vậy, như thế nào mỗi một vô cùng dưới tình huống tác chiến, đây cũng là rất trọng yếu bài học a, a ha ha ha a ~ "

"Bất quá nói trở lại, cho các ngươi hoàn toàn không ngủ được cũng không được ~" Triệu Giả lại lời nói xoay chuyển, một đôi mắt to một cách tinh quái đi lòng vòng nói: "Tôi thiếu nhất, dù sao cũng phải làm cho ánh mắt của các ngươi nghỉ ngơi một chút, ngày mai lúc tác chiến còn muốn dùng ánh mắt phán đoán công kích của đối phương lộ tuyến đây ~ "

Giang Ba nghe vậy gật đầu nói: "Như vậy sư phụ có ý tứ là..."

"Các ngươi tới đây ~ "

Triệu Giả nhò vung tay lên, đem Trần Diêu cùng Giang Ba đưa đến trong phòng, ý bảo hai người lập tức đứng lại, mở miệng nói: "Đêm nay, hai người các ngươi liền đứng tại vị trí này, nhắm hai mắt lại, không cho phép mở ra, làm cho ánh mắt nghỉ ngơi thật tốt một đêm. Ngoại trừ lúc đầu nâng lên một chân, cùng với tại chỗ nhảy lên bên ngoài, không thể làm bất luận cái gì động tác."

"Mà ta đâu rồi, gặp thỉnh thoảng đến trượt chân các ngươi, nhiệm vụ của các ngươi chính là, tại cực độ buồn ngủ dưới tình huống, lợi dụng một chút tiên năng hộ thể, với tư cách dò xét bình chương."

Nói qua, Triệu Giả bản thân thúc giục một tia tiên năng, bao trùm tại thân thể nho nhỏ lên, hơi mỏng một tầng tiên năng độ tinh khiết không cao, độ dày cũng cực kỳ có hạn, xác thực cho dù là tiên năng dự trữ yếu nhất Trần Diêu, cũng có thể làm được suốt cả đêm cũng không gián đoạn phóng thích loại này vì lượng tiên năng.

"Ta đến vấp các ngươi thời điểm, đầu tiên thế tất gặp tiếp xúc đến các ngươi tiên năng bình chương. Các ngươi cần trong khoảnh khắc đó làm ra phản ứng, nhắc chân hoặc là nhảy lên, đến tránh né công kích của ta, tại ta tiếp xúc đến thân thể của các ngươi lúc trước, liền làm ra đáp lại. Bằng không mà nói, a ha ha ha ha ~ "

"Ta, chúng ta đã minh bạch!"

Không dùng Triệu Giả nhiều lời, thứ nhất âm thanh cười quái dị cũng đã làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều có chút sợ lên rồi, gấp vội vàng gật đầu đáp ứng, không dám có nửa điểm phản đối.

Vì vậy, cùng ngày trong đêm, nhưng bởi vì hồi lâu không thấy hai người, mà đến đến bộ ngoài cửa phòng tìm hai người Hồ Dịch, thò tay chuẩn bị đẩy cửa phòng ra thời điểm, liền đã nghe được như sau đối thoại:

"Ai yêu, ta ăn không tiêu!"

"Đừng muốn nghỉ ngơi, đêm nay không ép khô các ngươi ta liền với các ngươi họ!"

"Bà cô ơ, có thể hay không thả chúng ta nghỉ ngơi một hồi a, không muốn trở lại, ta đều mềm nhũn!"

"Mềm nhũn liền cho ta lại cứng rắn đứng lên! Hừ!"

Nương theo lấy nhiều tiếng kêu thảm thiết, Hồ Dịch về mặt lúng túng hướng lui về phía sau mấy bước, suy đi nghĩ lại, còn không có đẩy ra cái kia cánh cửa phòng, xoay người sang chỗ khác cẩn thận từng li từng tí đích bỏ đi, trong miệng còn không ngừng nói thầm lấy:

"Hai nam nhân một cái tiểu cô nương, bọn hắn đến cùng đang làm cái gì đồ vật? Tại sao là hai người nam tại kêu thảm thiết? ? Người tuổi trẻ bây giờ, yêu thích thật sự là đặc biệt..."

Ngày kế tiếp sáng sớm, Trần Diêu, Giang Ba, pháo cấp cuộc chiến thứ ba, sắp bắt đầu.

"Đến đến đến, cho các ngươi cảm giữ đòn đánh nhìn xem giai đoạn thứ nhất đặc huấn thành quả ~ "

Trần Diêu cùng Giang Ba hai người đều đỡ đòn mất quảng thâm, về mặt si ngốc loại chạy ra khỏi cửa phòng, trong nháy mắt liền bị vô số cảm giữ đòn cho bao vây, cổ găng lên âm thanh bên tai không dứt.

Tại phía sau hai người, Triệu Giả chính ra về đáng yêu thò tay vung tinh bột quyền, chán âm thanh nói: "Cố gắng lên a ~~~~~ "

Chương 192:: Giai đoạn thứ nhất thành quả

Thiên Nguyên đấu kỹ tràng, pháo cấp tin tức khu.

Đây là Trần Diêu cùng Giang Ba tiến vào Thiên Nguyên đấu kỹ tràng sau đó riêng phần mình thứ mười cuộc chiến đấu, đồng thời cũng là pháo cấp trận thứ ba chiến đấu.

Bởi vì lúc trước liên tục chói mắt vô cùng biểu hiện, Trần Diêu cùng Giang Ba trận đấu vé vào cửa đã bị xào đã đến giá trên trời, giá cả khoa trương không hợp thói thường.

Theo tiến vào pháo cấp bắt đầu, Trần Diêu cùng Giang Ba trận đấu liên mấy có lẽ đã là không còn chỗ ngồi trạng thái, trước hai cuộc tranh tài sau khi chấm dứt, càng là tiến thêm một bước tích góp từng tí một nhân khí, mấy hồ đã đến bạo rạp trạng thái.

Trần Diêu tại pháo cấp trận đấu, trước hai trận toàn bộ thủ thắng, tại trời nguyên đấu kỹ tràng tổng chiến tích đã đi tới 9 thắng 0 công, vô luận là theo thực lực còn là gần đây chạy thế mà nói, đều cực kỳ cường thế, đã đã trở thành đấu kỹ tràng Đông Nam góc một cái hiện tượng cấp Đấu Giả.

Giang Ba thì là 8 thắng 1 công, đồng dạng chiến tích làm cho người ta sợ hãi, ngoại trừ đi vào pháo cấp trận đấu thứ nhất mà thất bại thua một trận bên ngoài, còn lại trận đấu bảo trì toàn thắng, tăng thêm anh tuấn vô cùng bề ngoài, cùng với làm cho lòng người say đắm âm áp mỉm cười, còn có cái kia đặc biệt khí chất, càng là mê đảo ngàn vạn thiếu nữ. Nếu luận mỗi về nhân khí, có lẽ so với Trần Diêu còn muốn càng tốt hơn.

"Hôm nay cái này hai cuộc tranh tài thật sự là quá đặc sắc rồi, Đan Chi Trần Diêu cùng Diêu Phiến Giang Ba, phân biệt giao đấu hai gã pháo cấp áo đen Đấu Giả, thực có phải hay không oan gia không tụ hợp, có trò hay nhìn rồi..."

"Còn không phải sao! Cái này hai cuộc tranh tài nhất định sẽ tia lửa văng khắp nơi, đặc sắc lộ ra, nếu không phải phiếu vé thật sự rất khó khăn mua, hai cuộc tranh tài thời gian lại lẫn nhau trùng điệp mà nói, thật muốn hai trận đều nhìn đây!"

"Đừng có nằm mộng! Hiện tại cái này Trần Diêu cùng Giang Ba trận đấu, thế nhưng là dưới mắt hot nhất trận đấu! Tại Đông Nam góc, giá cả đã xào so với ngựa cấp cùng Tướng cấp trận đấu cũng cao hơn rồi! Có thể bắt được một trương sẽ phải thấp nhang thơm cầu nguyện rồi..."

Trung thực cầm giữ độn đám đều nghị luận, riêng phần mình đều tại lộ ra được không biết dùng bao nhiêu thời gian xếp hàng mới mua được vé vào cửa, đối với sắp tiến hành trận đấu chờ mong muôn phần.

"Đạp đạp đạp đạp "

Vì không bị đám fans hâm mộ cho vòng vây ở, Trần Diêu cùng Giang Ba hai người đều tại nguyên bốn bình thường đang mặc hàn thanh môn đạo bào bên ngoài, mặc lên một kiện không lắm dễ làm người khác chú ý màu xám áo ngoài (bảo bối này đồ vật, tự nhiên lại là "Vạn năng" Hồ Dịch không biết từ đâu đào đến), vội vã bước nhanh đi qua tin tức khu, riêng phần mình đưa mắt liếc ra ý qua một cái, đi về hướng riêng phần mình so tài trận quán.

"Rào rào! ! !"

Trận quán ở trong, đại bộ phận quần chúng đều đã vào bàn, bầu không khí nhiệt liệt cực kỳ khủng khiếp.

Trần Diêu cùng Giang Ba riêng phần mình tại lối vào phụ cận cởi ra áo ngoài, mắt sắc quần chúng liếc liền nhận ra trong lòng anh hùng, lập tức lớn tiếng cao quát lên.

"Là Trần Diêu Giang Ba! Hấn đến rồi! ! !"

"A a a! ! !"

Hô to một tiếng, càng làm cho hiện trường bầu không khí trong nháy mắt bạo tạc nổ tung, hoan hô hò hét không ngừng bên tai, dẫn tới Trần Diêu dương dương đắc ý bốn phía phát tay thăm hỏi, Giang Ba thì là thẹn thùng cười cười, hơi xin lỗi nhẹ nhàng huy động trong tay quạt xếp, coi như là thăm hỏi.

"Cái này đắc ý quên hình tiểu quý!"

Trần Diêu cùng Giang Ba đối thủ, hai gã áo đen Đấu Giả, tại tiến vào trận quán thời điểm cũng đã {bị được} đám khán giả chế ngạo trào phúng quá sức, ngoại trừ số ít trung thực cầm giữ độn bên ngoài, cái này áo đen Đấu Giả đoàn tại pháo cấp nhân khí xác thực không lớn địa phương.

Mấu chốt ngay tại ở bọn hấn hèn mọn bị ổi sáo lộ cùng chiến pháp, dù sao vẫn là chèn ép người mới cách làm, sớm đã làm cho không ít uy tín lâu năm đám khán giả bất mãn.

Chỉ là đến một lần bọn hấn chiến lực xác thực có chút mạnh mẽ, thứ hai dù sao vẫn là gặp lợi dụng đấu kỹ tràng quy tắc điều chỉnh riêng phần mình vị trí, lựa chọn thích hợp nhất đối thủ của mình để chiến đấu, vì vậy cho tới nay tại pháo cấp coi như là một cỗ cường đại thể lực, không người có thể đem kia

triệt để đánh tan.

Mà mọi người ở đây đối với áo đen đám đấu giả mất đi hứng thú thời điểm, Trần Diêu cùng Giang Ba hai cái này quái vật xuất hiện.

"Trần Diêu Giang Ba! Đánh bại bọn hần! Hung hăng đánh cái mông của bọn hần! !"

Đám khán giả ngôn từ có chút kịch liệt, dẫn tới Trần Diêu cùng Giang Ba đều cười ra tiếng, nguyên bản đại chiến đến khản trương tâm tình cũng hóa giải không ít.

"Tên gia hỏa này... Tốt, ta hôm nay sẽ phải đang tại các ngươi trước mặt, đem các ngươi trong suy nghĩ cái gọi là anh hùng cho đánh cho hoa rơi nước chảy!"

Hai gã áo đen Đấu Giả trong lòng đều là chiến ý bạo rap, đã đợi không kịp muốn giáo huấn Trần Diêu cùng Giang Ba một bữa.

Dựa theo kế hoạch phân phối, áo đen đám đấu giả đã làm nhiều lần bài học, mới cuối cùng dẫn dắt đã đến hôm nay trận đấu giao đấu cục diện.

Giang Ba tiên năng mạnh mẽ, thể thuật hơi yếu, nhất là tốc độ không được. Vì vậy hôm nay cùng Giang Ba đối chiến áo đen Đấu Giả, là một gã thể thuật cường hãn, tốc độ thượng giai, tiên năng cũng không tính quá yếu nhân vật.

Mà Trần Diêu thể thuật siêu cường, tiên năng không được tốt, hơn nữa lúc chiến đấu không có kết cấu gì, đối mặt tình vi sáo lộ công kích tổng là bao nhiêu sẽ có về bị động.

Vì vậy Trần Diêu đối thủ, là một gã tiên năng cực kỳ thâm hậu, hơn nữa là thể gia xuất thân cường giả, chiêu số sáo lộ rõ ràng, từng bước đều có hậu chiêu, giấu giếm vô hạn sát cơ.

Áo đen đám đấu giả trong nội tâm vô cùng rõ ràng, tại như thế có tính nhắm vào bố trí phía dưới, nếu như vẫn không thể đánh bại Trần Diêu cùng Giang Ba mà nói, đánh xong một trận chiến này, chỉ sợ cũng không còn có người có thể tại pháo cấp ngăn cản cái này hai gã thiếu niên thiên tài rồi.

Có thể nói, hôm nay hai cuộc tranh tài, là áo đen Đấu Giả đối với Trần Diêu cùng Giang Ba cuối cùng chặn đánh chiến!

"Trận đấu bắt đầu!"

Phán Quan ra lệnh một tiếng, đám khán giả ngay ngắn hướng rồng kêu ra tiếng, vạn chúng chú mục chính là trận đấu rốt cuộc đã bắt đầu! !

"Đạp!"

Trần Diêu bên này, như trước không có bất kỳ biến hóa nào, một mở màn lập tức sải bước xông lên phía trước, đối với đối thủ chính là {ngừng lại:một trận} vọt mạnh, muốn tốc chiến tốc thắng.

"Hừ, không có chút kết cấu phương thức chiến đấu, trước mặt đối với ta là không có bất kỳ tác dụng đấy!"

"Phanh phanh!"

Đối thủ không nhanh không chậm, một phen quyền cước xuất kích, nhẹ nhõm chặn Trần Diêu tiến công, đem người sau tốc độ chậm lại, tiến nhập đánh giằng co.

"Nhìn ngươi như vậy còn như thế nào triển khai ưu thế tốc độ!"

Đối thủ công thủ sáo lộ coi như vũng bùn, Trần Diêu đều muốn phát lực rồi lại dù sao vẫn là không được kết cấu, rất nhanh đã bị đối thủ dẫn vào chậm tiết tấu công thủ bên trong, không cách nào triển khai bất kỳ ưu thế nào.

"Hắc hắc, quả nhiên muốn đáp xuống tốc độ của ta à... ?"

Trần Diêu rồi lại điềm tĩnh, khoe miệng hơi hơi giơ lên, lộ ra một tia tinh nghịch vui vẻ, hết sức chăm chú đầu nhập vào trong chiến đấu.

"Vù vù vù "

Bên kia, Giang Ba tại trên lôi đài, như cũ là không nhanh không chậm, vừa đánh vừa lui, một thân tiên năng phòng hộ, không có chút liều lĩnh.

"Đạp đạp đạp đạp "

Mà đối thủ nhưng là ngựa đạp phi yến, tốc độ cực nhanh, coi như một đạo thiểm điện, tại nho nhỏ trên lôi đài xông vào không thôi, vòng quanh Giang Ba chạy nổi lên vòng, thỉnh thoảng ra tay công kích, mỗi một lần đều là đem tốc độ triển khai đến mức tận cùng, muốn đi oanh kích Giang Ba phòng ngự góc chết.

"Cái này... Đây là có chuyện gì? Cái này Trần Diêu Giang Ba, giống như không có chút tiến bộ nha... !"

"Đúng vậy a, hiển nhiên là {bịđược} đối thủ cho nhắm vào rồi, cái này chiến pháp đã rơi vào đối thủ cái bẫy, hoàn toàn bị đối phương nắm mũi dẫn đi

rồi!"

"Tiếp tục như vậy không ổn a, chẳng lẽ trận này... Phải thua sao? ?"

Trần Diêu cùng Giang Ba bị động tình cảnh cũng bị đám khán giả nhìn tại trong mắt, không ít người đều có chút bối rối, hiểu công việc người càn là liếc thấy xảy ra vấn đề chỗ, có chút ít sầu lo lắng.

"Các lão đại là chuyện gì xảy ra? ? Tiếp tục như vậy không là không có bất kỳ biến hóa nào, như cũ muốn thua sao? ?"

Dưới lời đài, Hồ Dịch đã lo lắng cực kỳ khủng khiếp rồi, thỉnh thoảng chạy vào chạy ra, tại hai cái trận trong quán qua lại xác nhận tình huống. Hai bên tình hình đều không lạc quan, điều này làm cho hắn có chút hoài nghi, cái này Triện Giả đặc huấn, có hay không thật sự có ý nghĩa.

"Gấp cái gì, Xú Bàn Từ ~ "

Hồ Dịch bên người, Triện Giả chính ăn sai khiến Hồ Dịch mua được kẹo, vẻ mặt nhẹ nhõm cười nói: "Thời điểm không sai biệt lắm, hiệu quả nên thân thể hiện ra ~ "

"Bá!"

Triện Giả vừa dứt lời, hai nơi trên lời đài, sẽ cùng lúc đã xảy ra làm cho người ta chấn động việc lạ.

"Vù vù "

Giang Ba {bịđược} đối thủ vĩnh viễn công kích quá nhiều cho khiến cho có chút rối ren đứng lên, rõ ràng trong nháy mắt đột nhiên nhắm hai mắt lại, không hề cẩn thận truy tung đối phương phương vị, mà là đem tiền năng pha loãng, bỗng nhiên phân tán ra, đem trọn cái lời đài đều bao trùm ở.

"Người điên rồi sao? ! ! !"

Chứng kiến Giang Ba động tác, đối thủ trong nháy mắt có chút sáng ngời thần, động tác dừng lại, sau đó đột nhiên kịp phản ứng, cười nói: "Tuyệt vọng? Buông tha cho chống cự rồi hả? Tốt! Ta liền tiến người về Tây thiên!"

"Đạp đạp đạp đạp", "Oanh!"

Đối thủ sử dụng ra cao nhất cực nhanh, bay nhanh đi vào Giang Ba bên cạnh thân góc chết, một quyền oanh ra, thẳng đến Giang Ba đan điền.

"Hô "

Ở nơi này một quyền oanh trúng Giang Ba thân thể trong nháy mắt, chuyện bất khả tư nghị đã xảy ra:

"Đạp "

Luôn luôn tốc độ chuyển lệch chậm Giang Ba, rõ ràng đột nhiên một cái nghiêng bước, tránh qua, tránh né cái này nhanh chóng vô cùng một kích!

"Cái này... Làm sao có thể? ! !"

Đối thủ sững sờ, còn chưa kịp phản ứng, dưới chân đã không cách nào dừng bước, chỉ thấy Giang Ba khòe miệng giơ lên, khẽ cười nói: "Tốc độ của người, quá chậm"

"Cái gì... ? !"

"Vèo!"

Giang Ba chém ra từ lúc chào đời tới nay tốc độ nhanh nhất một quyền.

"Phanh!"

Quyền phong chấn động, vô biên uy lực thoáng hiện, tiền năng trong nháy mắt tập trung phía dưới, Giang Ba một quyền này thể lớn lực lượng trầm, hung hăng đập trúng đối thủ mặt, phát ra gãy xương âm thanh.

"Rắc rắc", "Oa nha! ! !"

Hết thắm một tiếng, áo đen Đầu Giả ngã xuống đất, Giang Ba mỉm cười mở hai mắt ra, "Hô" một tiếng lấy ra quạt xếp, hơi hơi lay động lấy.

Bên kia trên lời đài, Trần Diêu cùng đối thủ chiến đấu cũng đi tới gay cấn giai đoạn.

"Đạp đạp đạp "

Trần Diêu rất nhanh công kích không dứt, đối thủ rồi lại lấy bất biến ứng vạn biến, từng chiêu phản kích đều tại dẫn dắt Trần Diêu chạy vị trí, mấy phen

công thủ xuống, trái đường đột nhiên lộ ra hư không.

"Vù vù "

Trần Diêu vừa muốn huơ quyền tiến công, đột nhiên tâm niệm chuyển một cái, tay chân động tác một chậm, trong nháy mắt đem tiên năng tập trung đến trên hai mắt.

"Nhìn như trái đường hư không, kì thực lưu lại có hậu thủ, tiên năng đều tập trung vào nắm tay phải phía trên, nếu như ta tiến lên công kích, hẳn có thể xoay người một cái tránh thoát, sau đó nắm tay phải đến công!"

Trần Diêu kinh ngạc phát hiện, trước kia cho tới bây giờ đều là "Trước làm động tác lại nghĩ đối sách" bản thân, rõ ràng tại trong nháy mắt xem thấu đối phương sáo lộ, trong chiến đấu hơn nhiều một phen suy nghĩ.

"Như vậy, ta chỉ muốn giả bộ công kích hấn trái đường, sau đó chờ hấn quay người thời điểm thu quyền, tại hấn hoàn toàn xoay người lúc trước, cỗ phụ cận đem không hề phòng bị, có thể cho ra một kích trí mạng!"

"Đạp", "Vèo "

Trần Diêu tâm ý đã quyết, một cái động tác giả oanh quyền, đối phương quả nhiên thuận thế quay người. Trần Diêu mỉm cười, trong nháy mắt thu quyền, nhắm ngay đối phương phần gáy chính là một quyền oanh ra.

"Oanh!"

"Hắc hắc, nguoi điểm ấy sáo lộ, so với Triệu Gia kém xa ~ "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193:: Lại nhắc lên gọn sóng

"Phanh!"

Trần Diêu tương kế tựu kế, một cái động tác giả đã lừa gạt đối thủ, sau đó một quyền oanh ra, đem đối thủ hung hăng đánh bay ra ngoài, ngã đã rơi vào bên bờ lồi đài.

"A a a!"

Trần Diêu thế công hoa lệ mà chảy sướt, tương kế tựu kế biểu hiện càng làm cho mọi người mở rộng tầm mắt, đám khán giả điên cuồng hô lớn lấy, mỗi cái đều là trong mắt kinh ngạc sáng rọi lập loè, người nào cũng không nghĩ tới, luôn luôn đến góc nghếch mau đánh Trần Diêu, gặp đột nhiên đã có kinh người như thế chuyển biến.

"A....."

Đối thủ không để ý đau đớn, vội vàng đứng dậy, vẻ mặt vẻ kinh ngạc, quả thực không thể tin được trước mắt Trần Diêu biến hóa.

"Bất quá ngắn ngủn hơn hai ngày thời gian, cái này Trần Diêu làm sao sẽ đột nhiên hiểu được một chút sáo lộ? Vì sao không ăn của ta động tác giả, vì sao có thể xem thấu ý nghĩ của ta rồi hả? ? Cái này hai ngày thời gian cuối cùng xảy ra chuyện gì, hẳn tại sao lại đột nhiên có như thế tiến bộ cực lớn? ! !"

Tại đối thủ trong mắt, Trần Diêu nghiêm nhiên đã là một cái tiến bộ vượt qua rất nhanh quái vật, không chỉ có có trời ban siêu tuyệt thiên phú, còn có kinh người hấp thu năng lực học tập, không biết có hay không có cái gì cao nhân chỉ điểm, rõ ràng tại trong vòng hai ngày thoát thai hoá cốt, giống như thay đổi một người tựa như, cường hãn không có có đạo lý!

"Tuy rằng một ít chi tiết xử lý còn có chút mờ mờ hồ hồ, nhưng là tính ra đáng đi ~ "

Dưới lồi đài, Triệu Gia cảm thấy mỹ mãn ăn kẹo, "Làm hết phận sự" sắm vai lấy tiểu la ly nhân vật, nhưng trong lòng thì cũng đứng Trần Diêu tán thưởng có gia.

"Nhanh như vậy có thể chuyển biến bản thân tác chiến mạch suy nghĩ, hiểu được gặp chiêu phá chiêu rồi, không tệ, không tệ ~ "

Triệu Gia gật đầu không thôi, tiếp tục cẩn thận quan sát, đem Trần Diệu mỗi một lần phản ứng đều cái tại trong lòng, rất nhanh chế định bước tiếp theo đặc huấn kế hoạch.

"Còn cần tính nhầm vào tăng cường, có một chút lựa chọn như trước không quá hợp lý, bước tiếp theo đến làm cho hắn tiếp xúc nhiều một ít sáo lộ nữa nha ~ "

"Vù vù "

Trên trận chiến đấu vẫn còn tiếp tục, đối thủ như trước tại gượng chống, nhưng hiển nhiên đã lực bất tòng tâm, liền am hiểu nhất sáo lộ công thủ cũng bị Trần Diệu khám phá, mỗi một lần thiết lập ván cục cũng không thể thành công, nội tâm của hắn cảm giác như đưa đám giống như thủy triều vọt tới, làm cho hắn thể xác và tinh thần đều mệt.

"Cái này quái vật, chẳng lẽ hắn sẽ không mệt không... ? !"

Nhìn xem Trần Diệu tốc độ không giảm, như trước ở trên xuống bay lên, chợt hiện chuyển xê dịch rất nhanh công thủ, đối thủ ánh mắt đều có chút bỏ ra.

"Hắc hắc, mệt rồi sao?"

Tựa hồ là nhìn ra đối thủ tâm tư tựa như, Trần Diệu đột nhiên cười hắc hắc, kéo ra nửa bước khoảng cách nói: "Có phải hay không suy nghĩ, 'Trước mắt với cái gia hòa này, vì cái gì tựa cũng không mệt rồi đây' ?"

"Người..."

{bịđọc} Trần Diệu nói trắng ra tâm tư, đối thủ ngây người một lúc, chính là trong chớp nhoáng này, Trần Diệu đột nhiên sau chân vừa đạp, bay nhanh hướng tiến lên đây, một trương cười đùa tí tưng xuất hiện ở đối thủ trong tầm mắt, ti tiện hề hề mà nói: "Ta còn có thể đánh nhau ba ngày ba đêm kêu gào ~!"

"Vèo "

Còn chưa chờ đối phương làm ra đáp lại, Trần Diệu đột nhiên cánh tay giơ lên, một cái quả đấm to lớn xuất hiện ở đối phương trước mắt, ngay sau đó một ngón tay rút dây tiên năng, hung hăng bắn đi ra.

"Đông!"

"A! ! !"

Đạn Chi Trần Diệu!

"... A a a ! ! !"

Một phen sáo lộ công thủ không sau khi rơi xuống hạ phong, Trần Diệu đột nhiên lại khôi phục cái kia không giảng đạo lý chiến pháp, một cái trong nháy mắt đem đối thủ triệt để bắn bay, phi thân rơi xuống lồi đài bên ngoài, dẫn tới hiện trường đám khán giả triệt để điên cuồng, hò hét không dứt.

"Người thắng, Trần Diệu! ! !"

"Hắc hắc, đa tạ đa tạ rồi ~ "

Trần Diệu cười hắc hắc, thò tay đối với nằm ở dưới lồi đài đối thủ làm cái áp, sau đó tiêu sái quay người, đang lúc mọi người cái kia muốn lật tung nóc nhà tiếng hò hét ở bên trong, chậm rãi đi xuống lồi đài.

Bên kia, trên lồi đài Giang Ba cũng là kỹ kinh sợ bốn tòa, ở đằng kia nhắm mắt một quyền động trời phản kích sau đó, đối thủ sớm đã không còn đầu tâm, {bịđọc} Giang Ba ngay sau đó sử dụng ra luân phiên thế công cho triệt để phá tan, không bao lâu liền bị oanh bay ra lồi đài, bắt đắ dĩ dĩ tiếp nhận một trận thảm bại.

"Đạn Chi Trần Diệu, Diệu Phiến Giang Ba, yêu nghiệt thiếu niên, lại hiện ra thần kỳ!"

Hai trận không tính là quá lâu trận đấu chấm dứt, Trần Diệu cùng Giang Ba chiến thắng tin tức, trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Đông Nam góc, lại lần nữa nổ vang Thiên Nguyên đấu kỹ tràng.

"Trần Diệu, Giang Ba, các người quá trâu rồi! ! !"

"Thắng liên tiếp thắng liên tiếp, Trần Diệu các người nếu không đoạn thắng liên tiếp xuống dưới a! !"

"Trận tiếp theo trận đấu, không, các người mỗi một cuộc tranh tài, ta đều nhất định sẽ nhìn đấy, dù là sắp xếp một tháng trước đội, dù là tiêu hết sở hữu vòng vo, cũng muốn xem lại các người phong thần mới thôi!"

Ly khai trận quán, trở về phòng trên đường, Trần Diệu cùng Giang Ba quả thực là cất bước duy gian.

Vô luận đi đến nơi nào, đều có cuồng nhiệt cảm giữ độn tiến lên đáp lời, mỗi cái đều là hưng phấn không kèm chế được, dường như gặp được trong lòng anh hùng tựa như, lớn tiếng {vì:là} hai người khuyến khích cố gắng lên.

"Đa tạ đa tạ ~ "

Đối mặt tình cảnh như thế, Trần Diêu hiển nhiên so với Giang Ba càng thêm rất quen, không tốt e lệ cười nói: "Chúng ta còn có rất nhiều chiêu số không sử dụng đâu rồi, nhất định phải ủng hộ chúng ta đến cùng a!"

Gian khổ xuyên qua chen chúc đám người, Trần Diêu cùng Giang Ba đi ngang qua tin tức khu, giương mắt một cái liền thấy được một cái quen thuộc khuôn mặt tươi cười.

"Lương Phong lão huynh, vất vả người rồi!"

"Ha ha, đâu có đâu có, cùng có lợi cùng có lợi."

Tại Lương Phong thao tác phía dưới, Trần Diêu cùng Giang Ba thủ thắng áp-phích sớm đã làm tốt, trận đấu kết quả vừa ra tới, lập tức đã bị cao cao treo lên, chiếm cứ tin tức khu nghiêm chỉnh trước mặt tường cao.

"Lần này trận chiến cũng lớn, không chỉ có là tin tức khu, liền bên ngoài tường vây trên cũng sẽ phủ lên áp-phích." Lương Phong một bên mang theo Trần Diêu cùng Giang Ba xem xét bản thân "Kiệt tác", một bên giới thiệu nói: "Cái này Trần Diêu huynh đệ cùng Giang Ba huynh đệ, thể nhưng là thanh danh bên ngoài Đầu Giả rồi, lực ảnh hưởng gặp càng lúc càng lớn!"

"Tuy rằng ta Lương mỗ người cũng hao tổn không ít công phu mới nói trang phục tăng quản lý, {vì:là} hai người các người chế tác lớn như thế bức áp-phích. Nhưng mà yếu tố chủ yếu nhất còn là chính các người chừng thật lợi hại, một mực thắng liên tiếp xuống dưới. Nhất là Trần Diêu huynh đệ, theo tiến vào đấu kỹ càng đến bây giờ, là bách chiến bách thắng không gì không đánh được, liền cao tăng đều chú ý tới người rồi đây!"

"Hặc hặc, thật vậy chăng? Đầu là Lương Phong lão huynh công lao rồi ~ oa ha ha ha ~ "

Mặc dù biết Lương Phong lời nói bảy phần thực ba phần giả, hơi có chút khoa trương thành phần. Nhưng mà nghe được như thế lấy lòng, vô luận là ai cũng hiểu ý trong thâm thoải mái.

Trần Diêu càng là ngoài miệng nói thật dễ nghe, biểu lộ nhưng là thoải mái tới cực điểm, cười ha ha lấy thò tay gãi gãi cái ót, một bộ "Nhận chi có xấu hổ nhưng ta thật sự rất thích nghe người lấy lòng ta" bộ dạng, dẫn tới một bên Hồ Dịch cùng Triệu Giả đều là một hồi bạch nhãn.

"Pháo cấp tam liên thắng, Đạn Chỉ Trần Diêu Đông Nam vô địch?"

Áp-phích đã bị cao cao treo lên, rất nhanh liền hấp dẫn không ít người đến xem, áp-phích bên trái, Trần Diêu trên diện rộng chân dung thập phần bắt mắt, một bộ cả lơ phát phơ thần sắc {bị:được} khắc giống như đúc, liền khoe miệng cười xấu xa độ cong đều miêu tả phát huy tác dụng vô cùng, làm cho xem qua Trần Diêu so tài tất cả mọi người là sửng sò, sau đó hiểu ý cười ra tiếng.

"Bà mẹ nó, ta có cười khó coi như vậy sao? ?"

Trần Diêu có chút bất mãn đứng lên tiến đến nhìn kỹ áp-phích, còn bắt chợt quay đầu hướng so với một cái áp-phích phía bên phải một cái khác bức chân dung, bất mãn trong lòng càng tăng lên rồi.

"Ba chiến hai thắng, Diêu Phiến Giang Ba tác dụng chậm mười phần!"

Cùng Trần Diêu chân dung bên cạnh lời nói hầu như đối trận, văn tự phía sau, là một bộ đẹp trai đến làm cho nam nhân cũng có chút động tâm chân dung.

"Giang Ba Giang Ba ~ quá tuần rồi! Ta muốn đem cái này áp-phích mang về nhà ~! !"

Một đám nào tàn phần vây quanh Giang Ba áp-phích nhìn kỹ, thỉnh thoảng hô to gọi nhỏ, đều không ngoại lệ đều là tuổi trẻ thiếu nữ, dẫn tới một bên Giang Ba bản thân đều có chút thật xin lỗi. Đối dẫn tới Trần Diêu cùng Hồ Dịch bọn người có chút bất mãn, tại nội tâm thầm mắng đây là một cái nhìn về mặt gặp thời đại.

Thật vất vả đem thiếu chút nữa tiến lên đối với Giang Ba nào tàn phần đám mắng to lên tiếng Trần Diêu kéo trở về, một nhóm mấy người về tới trong phòng.

"Ừng ực ~ "

Hồ Dịch không biết từ đâu làm đã đến một vò rượu ngon, bung tiến trong phòng, bình rượu vừa mở ra, một cỗ say lòng người mùi rượu bốn phía, làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều có chút mê say đứng lên.

"Đến đến đến, lại là một trận đại thắng, chúc mừng hai vị lão đại pháo cấp vô địch!" Hồ Dịch xuất ra mấy cái chén nhỏ, đem rượu ngon phân biệt khen ngược, bày trên bàn, khoa trương cười nói: "Ha ha ha, đêm nay ta làm ông chủ, lớn uống một bữa, oa ha ha ha!"

"Hào hảo hảo! ! !"

Không chờ Giang Ba lên tiếng, Trần Diêu cái này nhỏ tửu quỹ đã sớm thêm nhỏ dải rồi, cơ hồ là dụng cả tay chân tiến lên, đi vào bên bàn, một chút bưng lên bát rượu, cười to nói: "Vị thắng lợi, đã làm ~! !"

"Vèo", "Bành!"

Chính như chư vị có khả năng muốn gấp đấy, Trần Diêu tự nhiên là liền bát rượu cũng không có bưng đến bên miệng, bờ môi cũng còn không tới kịp dính vào cái này rượu ngon một cái, đã bị một cái cực nhanh tốc độ "Vô Ảnh Thối" cho trượt chân, một cái ngã gục té ngã trên đất.

"Uống uống uống, ta uống người đại đầu quỹ a!"

Triệu Giả tức giận đứng ở Trần Diêu bên người, một đôi bàn tay nhỏ bé vây quanh ở trước ngực, vẻ mặt không nhịn được nói: "Nên làm gì không nên làm gì, toàn bộ đem quên đi? ? Bây giờ là uống rượu thời điểm sao? Người thật sự Đông Nam góc vô địch sao? Lên cao vào Tướng cấp sao? ? Chuyện tối ngày hôm qua chẳng lẽ đã quên? Có phải hay không có lẽ tiếp tục? ? !"

"Ô ô ô..."

Trần Diêu vẻ mặt tiếc hận nhìn trước mắt cách đó không xa bát rượu, bên trong rượu ngon đã vãi đầy mặt đất, chính tản ra phát ra trận trận mùi rượu, làm cho hắn không thể tự chủ.

"Tối hôm qua... Ai yêu ơ nhé... !"

Nhớ tới tối hôm qua đi gõ Trần Diêu bọn hắn cửa phòng lúc nghe được đối thoại, Hồ Dịch đột nhiên cũng là biến sắc, nhìn nhìn trên mặt đất Trần Diêu, lại nhìn một chút về mặt bất đắc dĩ Giang Ba cùng vẻ mặt nộ khí Triệu Giả, trong đầu lại một lần miễn man bất định.

"Bọn họ cái kia cái gì đặc huấn, đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? ? Vì cái gì nghe giống như thực gì đó bộ dạng..."

"Rời đi!"

Không để ý đến Hồ Dịch cái kia ánh mắt cổ quái, Triệu Giả tiến lên nhỏ duỗi tay ra, một bả nhấc lên Trần Diêu hai chân, kéo lấy đồ lau nhà tựa như đem kéo rời Hồ Dịch gian phòng, đi ra ngoài.

"Hồ Dịch huynh đài, chúc chúng ta may mắn đi, ài..."

Luôn luôn không muốn hay nói giỡn Giang Ba cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, mang theo khóc nức nở cùng Hồ Dịch tạm biệt, cùng theo hai người rời khỏi phòng.

"Rượu của ta... Rượu của ta... !"

Theo Trần Diêu "Cực kỳ bi ai" tiếng kêu thảm thiết không ngừng rời xa, Hồ Dịch đứng trong phòng hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, không được khẽ lắc đầu, lẩm bẩm: "Tiểu cô nương này rõ ràng như vậy có mị lực? Cái này Trần Diêu cùng Giang Ba cũng có cái gì đặc thù yêu thích hay sao? Người tuổi trẻ bây giờ a..."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194:: Đặc huấn giai đoạn thứ hai, 3 bổ

Trần Diêu cùng Giang Ba pháo cấp cuộc chiến thứ ba về sau, ngày kế tiếp, cự thạch cánh đồng bát ngát.

Một ngày trước trong đêm, vừa mới lấy được chiến đấu thắng lợi Trần Diêu cùng Giang Ba, căn bản không có thời gian nghỉ ngơi, {bịđọc} Triệu Giả theo một vò rượu ngon trước kéo ra, liền một ngụm rượu mùi vị đều không có nếm đến, đã bị kéo về tới bàn thân trong phòng, đã tiếp nhận suốt cả đêm "Không thuộc mình tra tấn".

"Hào khốn a... ! ! !"

Trần Diêu đỡ đòn đã quán quanh hắn vành mắt mấy ngày mất quầng thâm, bắt mất hết to lấy, từ khi tiếp nhận Triệu Giả đặc huấn bắt đầu đến bây giờ,

hoặc là hướng sớm hơn một chút nói, theo pháo cấp trận chiến thứ hai sau khi chấm dứt đến bây giờ, Trần Diêu cùng Giang Ba hai người liền hầu như không có hảo hảo qua một giấc.

Luân phiên chiến đấu cùng nghiêm khắc vô cùng đặc huấn, đã đem hai người tinh lực triệt để rút khô, nhưng Triệu Giả rồi lại không có chút nào muốn dừng tay ý tứ, ngược lại không ngừng tăng lớn huấn luyện số lượng, không biết trong hồ lô bán là thuốc gì đây.

"Tiếp tục như vậy, không biết thân thể của chúng ta còn có thể chi chống bao lâu, càng không biết đây rốt cuộc là tốt là xấu a!"

Liên từ nhỏ liền tiếp nhận nghiêm khắc huấn luyện, đối với các loại cực đoan dưới điều kiện đặc huấn nhập lại không xa lạ gì Giang Ba, cũng ở trong đây lòng đối với Trần Diêu nhỏ giọng phàn nàn qua, cho rằng cái này đặc huấn tựa hồ hơi có chút vượt ra khỏi thân thể thừa nhận phạm vi, sợ ngược lại mang đến ngược lại hiệu quả.

"Thân thể của các người giống như là bọt biển, không ngừng nỗ lực đè ép, tinh lực xác thực sẽ bị rút khô chen lẫn khô. Nhưng là các người còn trẻ như vậy, chỉ cần hơi chút nghỉ ngơi, giống như là bọt biển rót nước bình thường, lập tức sẽ nở đứng lên."

"Nở sau đó bọt biển, xác thực lại có sung túc hơi nước có thể chen lẫn, nhưng mà cũng sẽ được trở nên công kênh mà vô dụng, trường kỳ nghỉ ngơi, sẽ chỉ làm người thân thể mệt mỏi mãi, mất đi hấp thu hiểu biết mới nhận thức cùng mới bốn sự khả năng. {các loại chờ} đến ngày đó tiến đến thời điểm, đại đa số người mới sẽ nhớ lại, bản thân có lẽ nhanh chóng nỗ lực mới là, nhưng mà khi đó cũng đã đã chậm."

"Về phần các người, hiện tại của ta đặc huấn có lẽ thoát nhìn qua {vì là} nghiêm khắc rồi, nhưng ta cũng là căn cứ các người riêng phần mình thân thể điều kiện tình huống, tiến hành quá phận tích sau mới chế định đặc huấn phương án. Mục đích đúng là tại nghiền ép các người cuối cùng một giọt tinh lực, trong thời gian ngắn mau chóng đề cao các người thực chiến tiêu chuẩn điều kiện tiên quyết, bảo trì tại điểm tới hạn lên, không làm thương hại đến thân thể của các người."

"Hiện tại các người có lẽ không thể giải thích vì sao dụng tâm của ta, nhưng đợi đến lúc là một loại thời khắc, người phát hiện bên cạnh người cùng tuổi cùng giai người, đột nhiên gặp được bình cảnh, không cách nào càng tiến một bước, các người vẫn như cũ có thể vùng đất bằng phẳng, rất nhanh lao nhanh thời điểm, các người tự nhiên sẽ cảm kích ta hôm nay đối với các người nghiêm khắc."

Triệu Giả là như thế này giải thích đây.

"Vì vậy giữ vững tinh thần đến! Kế tiếp ta muốn kết hợp ngày hôm qua trận đấu tình huống, đơn giản tổng kết người một chút đoạn thứ nhất đặc huấn thành quả ~!"

Triệu Giả bập chân lắc lư, tại trước mặt hai người đi tới đi lui, một bộ "Nhỏ đại nhân" bộ dáng, có chút rất nghiêm túc phân tích đứng lên.

"Đầu tiên là Giang Ba, hơn hai ngày trong thời gian, người tổng cộng cầm ba trăm con cá, nếu như tính luôn mấy lần nhiều cầm, cuối cùng lại chạy về đi đưa về trong sông cá con mà nói, bắt cá tổng số đã vượt qua ba trăm đại quan. Chính người cảm giác như thế nào?"

"Ừ, tự mình cảm giác mà nói..." Giang Ba hơi làm suy tư, hồi đáp: "Theo ngày đầu tiên sút đầu mê trán, hầu như bắt được sau nửa đêm mới hoàn thành nhiệm vụ, đến ngày cuối cùng có thể trước thời gian trở về, thậm chí còn qua lại nhiều chạy một chuyến, bắt cá tốc độ ngược lại là tăng lên không ít."

"Không chỉ là tốc độ." Triệu Giả nói tiếp: "Liên tục chạy trốn, lấy cao nhất tốc độ lặn lội đường xa, thời gian dài vận dụng tiên năng tập trung đến hai mắt quan sát cá con đi về hướng, rất nhanh mà chuẩn xác ra tay bắt cá, cái này mấy chuyện, phân biệt rèn luyện người rồi thể lực, cước lực, sức quan sát, tập trung lực lượng, cùng với xuất kích tốc độ, những thứ này vừa đúng đều là của người bản khuyết điểm."

"Hơn nữa trong đêm 'Trượt chân' đặc huấn, người hiểu được như thế nào lợi dụng mong manh tiên năng thời gian dài, phạm vi lớn dò xét công kích của đối thủ phương vị, nhập lại trong nháy mắt làm ra phản xạ có điều kiện tựa như phản ứng tránh né công kích, cuối cùng làm ra phản kích. Tại ngày hôm qua trong chiến đấu, người cơ bản cũng là dựa vào phía trước ta theo như lời những thứ này đã bị bỏ tức một chút bản khuyết điểm, đã lấy được thắng lợi."

Giang Ba nghe vậy khẽ gật đầu, cẩn thận nghĩ đến, Triệu Giả đặc huấn xác thực tính nhắm vào rất mạnh, bản thân chiến đấu có thể thủ thắng máu chốt nhân tố đám, cùng cái này nghiêm khắc huấn luyện mục tiêu cơ hồ là kết hợp kín kẽ, mỗi một giọt mồ hôi đều không có uổng phí.

"Sau đó, Trần Diêu."

Triệu Giả bàn tay nhỏ bé trên không trung vung lên, tiếp tục nói: "Hơn hai ngày thời gian xuống, người đã có thể cùng một tay một chân di động ta đây, tại không dùng tiên năng dưới tình huống, tiến hành ước chừng hai đến ba cái hiệp hủy đi tuyền, coi như là có tiến bộ ~"

"Vậy có thể kêu hủy đi tuyền sao vậy đơn giản chính là đơn phương đồ sát được không nào người ác ma này!"

Trần Diêu hung dữ nôn rãnh một câu, Triệu Giả cũng không tức giận, mà là khuôn mặt nhỏ nhắn chế nhạo cười hỏi: "Người nhớ lại một cái, chiêu thức của ta sáo lộ, cùng ngày hôm qua đối thủ so sánh với đến như thế nào? Ai ưu ai kém?"

"Nói nhảm, đương nhiên là người..."

Nói được một nửa, Trần Diêu đột nhiên đã minh bạch cái gì tựa như, hơi có chút xin lỗi nhìn thoáng qua Triệu Giả, cúi đầu nói: "Được rồi được rồi, đa tạ Triệu Giả sư phụ vui lòng dốc túi tương thụ, xác thực hiệu quả nổi bật...!"

Không dùng Triện Giả cho ra đáp án, mặc cho ai đều có thể nhìn ra được, so với sáo lộ công thủ phong phú tính, động tác giả rất thật trình độ, tốc độ cũng nhanh nhẹn trên khác biệt, ngày hôm qua đối thủ áo đen Đầu Giả, cùng Triện Giả ở giữa chênh lệch hầu như có thể chứa nổi một cái ngọn núi.

Liên tục vài ngày cùng Triện Giả đối chiêu, Trần Diêu thần kinh bao giờ cũng không có ở đây căng thẳng trạng thái, ánh mắt muốn nhìn chăm chăm vào Triện Giả động tác, không thể có chút lười biếng.

Hơn nữa Triện Giả chiêu số mỗi một cái đều có chứa rất mạnh mẽ hoặc tính, động tác giả hơn làm cho người ta hoa mắt, thời gian một cái nháy mắt, bất quá nhắc chân quét ngang một cái, khả năng liền ẩn chứa hơn mười cái có thể mê hoặc người tinh tế mờ ám. Bả vai hơi làm rung động, đầu gối uốn lượn góc độ, ánh mắt biến hóa, thậm chí lông mi hướng bên kia nâng lên một cái, cũng có thể nói đối Trần Diêu làm ra phán đoán sai lầm.

So sánh dưới, {các loại chờ} đứng ở trên lời đài lúc, đối mặt áo đen Đầu Giả điểm này một chút thủ đoạn, Trần Diêu thậm chí không dùng phán đoán, chỉ cần lợi dụng bản năng có thể lựa chọn ra tốt nhất trốn tránh đường nhỏ rồi. Có thể nói, Triện Giả đặc huấn, làm cho Trần Diêu lúc đầu nay đã ma quỷ bình thường kỳ lạ trốn tránh bộ pháp, nâng cao một bước.

Bây giờ Trần Diêu, không những vượt qua rất nhanh ức động bước chân, tránh né rất nhanh trực tiếp công kích, còn có thể hầu như không dùng động não dưới tình huống, rất nhanh đoán được đối thủ là hay không tại cho mình hạ sáo, do đó làm ra phù hợp phản ứng, loại này cấp tốc sức phán đoán đã tại dần dần dung nhập Trần Diêu bản năng bên trong, đưa hắn chế tạo {vì là} càng thêm đáng sợ chiến đấu siêu nhân.

Mà hết thấy này, Triện Giả tự nhiên là không thể bỏ qua công lao.

"Giai đoạn thứ nhất thành quả, phải nói cũng tạm được đi ~ "

Thấy hai người đều đã minh bạch bản thân dụng tâm lương khổ, Triện Giả đắc ý cười nói: "Chỉ có thể nói là tạm thời bỏ sung đi một tí các ngươi bản khuyết điểm, nhưng vẫn là xa xa chưa đủ ~ "

"Kế tiếp, các ngươi mỗi ngày, còn muốn hoàn thành giai đoạn thứ nhất đặc huấn nhiệm vụ, Giang Ba như trước bắt cá, Trần Diêu như trước cùng với ta hủy đi tuyền. Nhưng ở này trên cơ sở, giai đoạn thứ hai đặc huấn cũng muốn bắt đầu."

"Đáp, đáp "

Đang khi nói chuyện, Triện Giả bước nhỏ đáp mạnh, một cái nhẹ nhàng vô cùng xoay người nhảy lên, đi tới khoảng cách hai người ước chừng năm trượng xa địa phương, nhẹ nhàng rơi xuống đất, không có gió lên một tia cát đá, nhập lại thuận thế đâm xuống ngựa bước.

"Giai đoạn thứ hai đặc huấn, là muốn tăng cường các ngươi sở trường."

Triện Giả "Hô" một tiếng nhỏ vung tay lên, làm cái "Không phục đến chiến" tư thế, cười nói: "Đến, hai người các ngươi cùng tiến lên, Giang Ba chủ đánh, cùng ta hủy đi tuyền, Trần Diêu ở một bên cơ động làm việc, tùy thời có thể đánh lên ta, không cần có bất kỳ cố kỵ."

"Đừng đừng "

Nói qua, Triện Giả bàn tay nhỏ bé tại trên đùi của mình vỗ nhẹ nhẹ hai cái, lớn lối nói: "Của ta này chân sẽ không ức động nửa phần, đầu muốn công kích của các ngươi, có thể khiến cho ta đây chân di động một cái, dù là chỉ là cực kỳ hơi nhỏ một cái, cũng coi như các ngươi thắng ~ "

"Bà mẹ nó, còn lại ba bổ a... !"

Trần Diêu nôn rãnh một câu ai cũng nghe không hiểu mà nói, Triện Giả miễn cảm cảm giác được có chút không đúng, sắc mặt trầm xuống, dùng có thể giết chết người ánh mắt liếc về phía Trần Diêu nói: "Ngươi nói cái gì... ?"

"Không có gì không có gì!"

"Trong chớp lát một mình hủy đi tuyền thời điểm sau đó giáo huấn ngươi..." Triện Giả tức giận trừng Trần Diêu liếc, sau đó tin tưởng tràn đầy nói: "Đến, bắt đầu đi!"

"Triện Giả sư phụ, vậy nhiều có đặc tội rồi... !"

"Đáp", "Vào!"

Giang Ba một câu rơi xuống đất, lập tức sai bước xông lên phía trước, lúc này đây vọt mạnh làm cho Trần Diêu lau mắt mà nhìn, không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ, lâm lâm: "Cái này Giang Ba, tốc độ quả nhiên thoáng cái nhanh một đoạn đấy... !"

"Vù vù", "Phanh!"

Đi vào Triện Giả trước mặt, Giang Ba hai tay nhẹ nhàng đẩy, cùng Triện Giả trên không trung tấn công một cái, coi như là bắt chuyện qua, sau đó mình cũng là trung bình tấn một đâm, bắt đầu cùng Triện Giả hủy đi tuyền.

"Phanh phanh phanh phanh!"

Hai tốc độ của con người cực nhanh, Giang Ba tại tăng lên một chút tốc độ sau đó, đối mặt một tay một chân ứng chiến Triện Giả, đã chẳng phải sợ hãi

rồi. Một đôi người nhanh nhẹn coi như tia chớp, bay nhanh đập nện mà ra, không giống với Trần Diêu vượt qua cực nhanh mau đánh như vậy tùy ý càn rỡ, bên trong hiển nhiên ẩn chứa cực kỳ tinh vi sảo lộ cùng kết cấu, mỗi một lần công kích đều có chứa rất mạnh mục đích tính.

"Đập đập đập đập "

Cùng lúc đó, Giang Ba hai chân cũng trên mặt đất không ngừng đập động, vây quanh Triện Giả qua lại tới lui tuần tra, lợi dụng có thể di động hai chân ưu thế đi đập nện Triện Giả góc chết, một phen liền đánh xuống, rõ ràng cùng Triện Giả liên tục qua hơn mười tuyến, không có rơi rõ ràng hạ phong!

"Giang Ba thực lực thật sự là đáng sợ, giữa chúng ta chiến thuật kỹ pháp chênh lệch, thật coi là pháng phát cái hào rộng!"

Trần Diêu trong lòng không khỏi bội phục lên Giang Ba, dùng so với chính mình chậm hơn tốc độ, lại có thể cùng Triện Giả giằng co lâu như vậy, hiển nhiên chiến thuật tiêu chuẩn quảng bản thân không biết mấy con phố.

"Có cơ hội!"

Một bên cảm thán Giang Ba thực lực siêu quần, Trần Diêu một bên cũng ở đây cẩn thận quan sát Triện Giả trạng thái, đột nhiên trong nháy mắt, hần tựa hồ chứng kiến Triện Giả phải sau lưng (*hậu vệ) phụ cận, đã có một tia kẽ hở, lập tức một cái đập bước xông lên phía trước, không chút lựa chọn hướng cái kia kẽ hở oanh quyền mà ra.

"Oanh!"

"Cơ bản dựa vào bản năng liền có thể tìm tới cơ hội tốt như vậy, không sai ~ "

Chứng kiến Trần Diêu giết tiến lên đây, Triện Giả mỉm cười, nội tâm thầm nói: "Nhưng mà đáng tiếc, còn là không đủ nhanh... !"

"Vèo!", "Phanh phanh!"

Ý muốn lúc giữa, Triện Giả đột nhiên một cái quét đường chân quét ngang mà ra, tại một tay lẻ chân như trước bất động dưới tình huống, đem Trần Diêu cùng Giang Ba hai người vấp ngã xuống đất, sau đó mỉm cười nhìn về phía nhao nhao "Ngã gục" hai người, lớn lối nói: "Đứng lên, tiếp tục a ~ "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195:: Vô tận đặc huấn

"Vèo", "Phanh phanh!"

Ngay tại Trần Diêu tìm được Triện Giả trong nháy mắt kẽ hở, chuẩn bị tiến lên đánh lên thời điểm, Triện Giả đột nhiên bấp chân quét qua, một cái quét đường chân ngang xông qua, đoạt tại Trần Diêu một quyền oanh trúng bản thân lúc trước, theo một cái hoàn mỹ vô cùng góc độ quét ngang mà qua, đem Trần Diêu cùng Giang Ba hai người hoa lệ mỹ lệ quét ngã xuống đất.

"Đứng lên, tiếp tục a ~ "

Triện Giả đắc ý cười nhẹ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn một bộ hơi khiêu khích thần sắc, chế nhạo nhìn xem nằm rạp trên mặt đất ngã gục Trần Diêu cùng Giang Ba, hầu như muốn nhìn không được cười ra tiếng.

"... A a a a ! Ta chịu không được á ! ! !"

Liên tục ba ngày thời gian, Trần Diêu một mực ở không ngừng {bịđược} Triện Giả dùng đồng dạng chiêu số đánh ngã xuống đất, nếu như hắn là một cái thích ăn bánh con chó mà nói, lúc này từ lâu ăn no rồi.

"Hô", "Đập "

Không chờ Triện Giả tiếp tục trào phúng, Trần Diêu lập tức một cái lý ngư đa đỉnh thân đứng lên khỏi ghế, khí thế hung hăng trừng hướng Triện Giả, nhưu này nghiêm mặt nói: "Tiếp tục đến! Ta cũng không tin liền ngươi một chân đều úc không nhúc nhích được!"

"A ha ha ha ha ~ vậy thử nhìn một chút rồi ~ ~ "

Triện Giả cười quái dị một tiếng, bàn tay nhỏ bé tại bên miệng khẽ che, tuy rằng biểu hiện ra như cũ là một bộ vẻ trào phúng, nhưng mà đối với có thể kích khởi Trần Diêu ý chí chiến đấu chuyện này, trong lòng kỳ thật có chút thoả mãn.

"Như thế cả lo phát phor, không câu nệ tiểu tiết tính cách, rõ ràng cũng có như vậy cố chấp tại thắng bại một mặt, thật sự là không sai ~ "

Tại Triện Giả trong nội tâm, trong mấy ngày này đã không biết tán dương Trần Diêu bao nhiêu lần, trên miệng một lần đều không có nói ra qua, nhưng mà nội tâm đối với Trần Diêu người này đồ đệ ưa thích, đã tích lũy có chút khắc sâu.

"Có lẽ chỉ cần có thể bảo trì ở nội tâm của hán phần nô cùng thắng bại muốn, có thể làm cho hán càng tiến một bước, phá tan bản thân tính cách bình cảnh, thực chiến trình độ nâng cao một bước!"

"Đạp "

Bên kia, Giang Ba cũng đứng dậy, tuy rằng ngoài miệng không có gì tỏ vẻ, nhưng dù sao vẫn là tại hán trên mặt mang hòa ái đáng tươi cười cũng tiêu tán không ít, chính nhất mặt nghiêm túc nhìn chăm chăm vào Triện Giả, tùy thời chuẩn bị tiếp tục hủy đi tuyến.

"Rất tốt, rất tốt... !"

Chứng kiến hai người nghiêm túc vô cùng bộ dạng, Triện Giả vui sướng trong lòng cảm giác bạo rap, nghĩ thầm: "Hai cái này tiểu gia hỏa, thật sự là rất thích hợp dùng để điều khắc thành tác phẩm nghệ thuật rồi... !"

"Bắt đầu!"

Triện Giả ra lệnh một tiếng, Giang Ba xung trận ngựa lên trước, trong nháy mắt đạp bước tiến lên, lại lần nữa cùng Triện Giả chiến đấu đến cùng một chỗ.

"Suru suru", "Phanh phanh phanh phanh "

Hai người tốc độ tay như gió, chiêu thức không ngừng, thẳng thấy được Trần Diêu hoa mắt, một cái không cẩn thận, cũng đã có bao nhiêu lần tuyệt vời công thủ diễn luyện hiện lên, làm cho Trần Diêu đáp ứng không xuể, hận không thể có thể đem một đoạn này hủy đi tuyến cho làm bản sao, nhiều lần quan sát.

"Dù là chỉ là quan sát hai người hủy đi tuyến, cũng là được lợi tương đối khá, Giang Ba trụ cột thực không phải là dùng để trưng cho đẹp, Triện Giả thực lực cũng xác thực mạnh mẽ đến làm cho người ta sợ hãi, như vậy quyết đấu nhìn nhiều trên một hiệp, nội tâm đối với chiêu số sáo lộ lý giải đều có thể khắc sâu vài phần!"

Trần Diêu khắc sâu cảm nhận được trụ cột tầm quan trọng, đôi cảm nhận được ngang nhau dưới thực lực, vững chắc trụ cột có thể tạo được cỡ nào tính quyết định tác dụng.

"Hô "

Trần Diêu lại lần nữa đem tiên năng tập trung đến trên hai mắt, cẩn thận nhìn chăm chăm vào hai người mỗi một cái động tác chi tiết, một bên tìm kiếm lấy Triện Giả khả năng xuất hiện một tia kẽ hở (những thứ này "Kẽ hở" bên trong, có lẽ còn kèm theo Triện Giả vì khảo nghiệm Trần Diêu, mà đặc biệt chế tạo ra biểu hiện giả dối, nếu là Trần Diêu không tỉ mỉ tinh tế phân biệt mà nói, bên trên tiến lên, có lẽ cũng sẽ bị trong nháy mắt quét ngã xuống đất), một bên cũng ở đây đem hai người tại mỗi trong nháy mắt sở tác ra lựa chọn, sâu nhớ kỹ tại trong đầu.

"Có kẽ hở, đến rồi!"

"Vèo", "Phanh phanh "

"... Thật không cam lòng a! ! !"

...

Phen này kịch liệt "Chém giết", một mực giằng co hai ngày hai đêm.

{làm lúc} ngày thứ ba ánh sáng mặt trời lộ ra một tia ánh rạng đồng thời điểm, Trần Diêu cùng Giang Ba đều đã đi tới thể năng điểm tới hạn.

"Hô... Hô... Hô... Hô..."

Trần Diêu cùng Giang Ba đều tại từng ngum từng ngum thở, tại trên thân hai người, tùy ý có thể thấy được thật nhỏ miệng vết thương, cùng với mảng lớn mảng lớn máu ứ đọng. Không cần nhiều lời cũng biết, cái này nhất định đều là Triện Giả cái kia thần hồ kỳ kỳ quét đường chân "Tặng".

"Được rồi được rồi, không sai biệt lắm ~ "

Thấy hai người đã mệt mỏi đã thành ngư, không hề tức giận lực lượng tiếp tục lấy kịch liệt so đấu rồi, Triện Giả nhỏ vung tay lên, lắc đầu nói: "Giai đoạn thứ hai đặc huấn, tạm thời trước báo một giai đoạn đi ~ "

"Không được! Ta không cam lòng! !" Trần Diêu bất mãn lớn tiếng nói: "Hai ngày hai đêm thời gian, hai người chúng ta vây công, cũng không thể dù là

đụng phải thân thể của người một cái, chớ nói chỉ là cho người vận dụng tay kia cùng một cái đầu khác chân, thật sự quá ghê tởm! !"

"A ha ha a, thoát nhìn thể lực còn rất đủ đi ~ "

Triệu Giả cười quái dị một tiếng, nhắc nhở: "Xế chiều hôm nay, hai người các người đều muốn tham gia so tài a, đối thủ đều thật là mạnh mẽ Đấu Giả, cần rất nhiều thể lực đến ứng phó a ~ "

"Không sợ, ta có rất nhiều thể lực!"

Trần Diêu có chút buồn bình hằng hái nhi rồi, lớn tiếng nói.

"A ha ha a, yên tâm ~" Triệu Giả trong ánh mắt mang theo một tia tình nghịch mà "Âm hiểm" sắc thái, cười nói: "Người thể lực, tuyệt đối sẽ không {bịđược} lãng phí ~ "

"Lần này mặc dù có làm cho tiến bộ, nhưng mà tiến bộ biên độ còn chưa đủ nhanh, vì vậy ta không phải là đặc biệt thoả mãn. Các người đã hai người còn có thể lực, như vậy sẽ đem lúc trước thiếu nhiệm vụ đều cho hoàn thành đi ~ "

"Thiếu nhiệm vụ? Nhiệm vụ gì?"

Trần Diêu cùng Giang Ba hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không rõ Triệu Giả nói vì sao.

"Giai đoạn thứ hai đặc huấn trước khi bắt đầu, lời nói của ta các người đều quên hết sao ~?" Triệu Giả cười lạnh nói: "Hoàn thành giai đoạn thứ hai đặc huấn đồng thời, giai đoạn thứ nhất đặc huấn mỗi ngày nhiệm vụ cũng phải hoàn thành a ~ "

"Giai đoạn thứ nhất mỗi ngày bắt luận cái gì..." Trần Diêu thấp giọng lặp lại một lần Triệu Giả mà nói, đột nhiên tỉnh ngộ lại, tuyệt vọng nhìn về phía Triệu Giả cái kia ngó đáng yêu khuôn mặt nhỏ nhắn, nước nỡ nói: "Không phải chứ, tàn nhẫn như vậy? ! !"

"Chính là như vậy tàn nhẫn ~ a ha ha a ~" Triệu Giả cười nói: "Hai ngày trước nhiệm vụ của các người đều không có hoàn thành, vì vậy tích lũy cho tới hôm nay, tăng thêm nhiệm vụ hôm nay, tổng cộng ba ngày nhiệm vụ, phải đuổi tại trước giữa trưa hoàn thành, sau đó chúng ta còn muốn chạy về đấu kỹ tràng, ăn thật ngon {ngừng lại một trận} bữa tiệc lớn đây ~ "

"Giang Ba, ba trăm con cá, ngay lập tức đi trào."

Triệu Giả nhỏ vung tay lên, không dùng năng nói cho hết lời, Giang Ba sớm đã chạy đi như bay đi ra ngoài, sợ lãng phí một tia thời gian.

"Trần Diêu, tới đây ~" hải lòng đối với Giang Ba bóng lưng nhẹ gật đầu, Triệu Giả xoay người lại, tiếp tục đắm xuống trung bình tấn, nhìn về phía Trần Diêu nói: "Đến cùng ta liên tục hủy đi tuyến ba trăm cái hiệp... !"

"Bà mẹ nó!"

Trần Diêu nhẹ nhàng một tiếng, trong lòng biết tránh không khỏi, bắt đầu đi tiến lên, mạnh mẽ đánh tinh thần bắt đầu ứng đối Triệu Giả công kích.

"Phanh phanh phanh phanh phanh phanh!"

Bởi vì Trần Diêu nhanh nhẹn trình độ so với Giang Ba cao hơn, vì vậy Triệu Giả cũng tương ứng lấy ra tốc độ nhanh hơn ứng đối, hai người tốc độ tay máy có lẽ đã vượt qua lẽ thường, tốc độ ánh sáng giữa, vô số chiêu số hiện lên, mỗi một chiêu đều ẩn chứa một loại chiến đấu chân lý, đầy đủ làm cho Trần Diêu háo hức tiêu hóa hấp thu trên một canh giờ lâu.

"Hô... Hô... Hô..."

Tuy rằng lòng có dư lực, nhưng là liên tục không ngủ không nghỉ hủy đi tuyến cùng chiến đấu, còn là lấy hết Trần Diêu thể lực, Trần Diêu không được há mồm thở dốc, thể lực sớm đã thấy đáy.

"Tốc độ của người biến chậm!"

"Vèo", "Bành!"

Liền trong chớp nhoáng này giảm tốc độ, Triệu Giả tự nhiên không sai qua cơ hội thật tốt, một cái quét đường chân đá ra, đem Trần Diêu quét ngã xuống đất.

"A... Hô... Hô..."

Trần Diêu té trên mặt đất, giống như ly khai nước cá tựa như, miệng liên tục ngó động, miệng lớn thở dốc, đều muốn úc khởi hành thân thể, nhưng lại ngay cả một ngón tay đều nhúc nhích không được, toàn thân giống như đã không phải là chính mình rồi tựa như, căn bản không cách nào khống chế.

"Đứng lên, tiếp tục ~ "

Triệu Giả không có chút nào lòng thương hại, đứng ở Trần Diêu bên cạnh thân, không kiên nhẫn nói: "Nhanh lên một chút, nhiều lắm một hơi thời gian,

lập tức muốn nhiều gia tăng một hiệp hủy đi tuyền ~ "

"Ta... Ta đây không nói a!"

Trần Diêu đều nhanh muốn khóc lên rồi, giương mắt nhìn về phía bên người ma quỷ giáo đầu, mặc dù biết Triện Giả là vì tốt cho mình, nhưng mà thân thể đã không nghe hấn sai khiến, vô luận trên tinh thần cố gắng như thế nào, cũng đã không tạo nên thân rồi.

"Thế lực là không có rồi, nhưng mà ngươi còn có tiên năng a ~ đã mười khẩu khí, trong chốc lát thêm mười cái hiệp ~" Triện Giả cười nói: "Thử dùng tiên có thể không chế thân thể, dùng tiên năng thúc giục thân thể động tác, làm cho tiên năng dung nhập thân thể từng cái bộ vị, thử lại đứng lên."

Một bên dẫn dắt đến Trần Diêu lợi dụng tiên năng, Triện Giả còn một bên tính toán thời gian, cuối cùng còn thêm một câu: "Mười tám khẩu khí, thêm mười tám cái hiệp ~ "

"Dùng tiên năng dẫn dắt thân thể... Hô..."

Trần Diêu nỗ lực nếm thử, nhắm mắt thúc giục đan điền, cường đại tiên năng oanh ra, lại lợi dụng đặc biệt tiên có thể không chế lực lượng, đem toàn bộ không chế trong người, thử dùng kia đi chỉ phối thân thể tứ chi.

"Gần được dài đi, Trần Diêu!"

Nhìn xem Trần Diêu vẻ mặt thống khổ bộ dạng, Triện Giả trong lòng nghĩ thầm: "Nếu như ngươi có thể vượt qua cửa ải này, nếu như có thể minh bạch dụng ý của ta, có thể hiểu rõ đến, tiên năng cùng thể thuật, nhưng thật ra là không thể phân cách một cái chỉnh thể, hỗ trợ lẫn nhau mới có thể phát huy lớn nhất chiến lực mà nói, cái này giai đoạn thứ hai đặc huấn, coi như là không có uống phí... !"

"Dùng tiên năng, không chế tứ chi..."

Trần Diêu dốc sức liều mạng nỗ lực, cảm thụ cái kia một tia tiên năng rót dư mà ra, tràn ngập trong người mỗi một cái góc nhỏ, cẩn thận hiểu thấu đáo lấy Triện Giả lời nói, cũng không biết trải qua bao nhiêu thời gian, đột nhiên kỳ diệu biến hóa đã xảy ra.

"Khò khè nói nhiều "

Tiên năng lực lượng coi như dòng sông, tại Trần Diêu trong cơ thể lưu chuyển không chỉ, mây mây đều xông vào hấn da trong cơ thể. Đi ra tiểu chu thiên tiên năng, tựa như Yêu khí bình thường mà tràn ra, bồi dưỡng lấy Trần Diêu cốt nhục, rõ ràng thật sự đem thân thể của hấn xâm chuỗi...mà bắt đầu!

"Chích "

Đã lâu hệ thống thanh âm nhắc nhở truyền đến, đã vượt qua cực hạn Trần Diêu, linh ngộ mới thuộc tính!

"Lực lượng: +5; nhanh nhẹn: +10; giải khóa mới thuộc tính: Chiến đấu chỉ số thông minh!"

"Chiến đấu chỉ số thông minh... ? !"

Trần Diêu nhìn kỹ, cái này chiến đấu chỉ số thông minh thuộc tính mới bắt đầu cấp ra 20 điểm, tuy rằng vẫn không rõ thuộc tính này có thể có tác dụng gì, nhưng là thấy đã đến đã lâu mới đồ chơi, bao nhiêu làm cho hấn có chút kích động.

"Nhanh nhẹn gia tăng mười điểm, cái kia chính là theo 56 biến thành 66..."

Trần Diêu trong lòng tính toán, vụng trộm híp mắt ngắm Triện Giả liếc, nhướn mày nảy ra ý hay.

"Nàng còn không biết tốc độ của ta lại tăng lên, có thể thừa dịp hiện tại..."

"Vèo!", "Đùng!"

Nói cạ liền Cạ! Trần Diêu không chút lựa chọn một chưởng chém ra, một phát bắt được Triện Giả non mịn bóng bóng bắp chân, rốt cuộc tại liên tục mấy ngày hủy đi tuyền sau đó, lần thứ nhất thành công đụng phải Triện Giả trừ cánh tay cùng mắt cá chân bên ngoài thân thể bộ vị!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196:: Xưng bá Đông Nam

"Nàng còn không biết tốc độ của ta lại tăng lên, có thể thừa dịp hiện tại..."

"Vào!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Trần Diêu không chút lựa chọn một chương chém ra, năm ngón tay mở lớn, lấy cực hạn nhất tốc độ thúc giục bàn tay của mình, thẳng đến Triện Giả bấp chân mà đi.

"Đừng!"

Trần Diêu lần này xuất chương tốc độ nhanh làm cho người ta sợ hãi, không có cho Triện Giả một tia phản ứng thời gian, lại ở vào không phải trạng thái chiến đấu phía dưới, có thể nói là chui cái lỗ chỗ trống, thừa cơ một chút đập lên Triện Giả bấp chân.

"Ta trao!"

Sợ Triện Giả trong chớp lát không nhận nợ, Trần Diêu không chỉ có bàn tay áp vào Triện Giả bóng loáng non mịn trên bàn chân, còn dứt khoát ôm đồm xuống, hung hăng bắt lấy Triện Giả bấp chân, ngón tay đều muốn khảm tiến kia non mịn nhưng giàu có nhục cảm trên da thịt rồi.

"Oa ha ha ha ha! Bắt được á! ! !"

Đợi đến lúc Trần Diêu kịp phản ứng thời điểm, mình cũng có chút không dám tin tưởng. Lại ngẩng đầu nhìn kỹ một chút Triện Giả cái kia hơi có vẻ lúng túng thần tình, rốt cuộc xác định mình là thật sự đụng phải thân thể của nàng, nhìn không được cười ha ha, hưng phấn hô to lên tiếng.

"Bắt được, bắt được! ! Sáu ngày rồi, đều đặc biệt này sáu ngày, cuối cùng đụng phải thân thể của người rồi, oa ha ha ha ha ha! ! !"

Dưới sự hưng phấn, Trần Diêu đều không kịp ngẫm nghĩ nửa bản thân nói gì đó lời nói, nếu như lúc này có không biết nội tình người bên ngoài trải qua, nghe được Trần Diêu cái này Sắc tức giận mười phần la lên mà nói, chỉ sợ nhất định sẽ gặp sai ý, cho rằng đụng phải cái kia đồng phạm vào đây!

"A a a ~ cũng cũng ~ đụng phải rồi ~ đụng phải rồi ~ ~"

Trần Diêu hưng phấn cuồng hi không chỉ, cao hứng hừ nổi lên không biết tên điệu hát dân gian. Tại hân trong trí nhớ, từ khi bước lên con đường tu tiên bắt đầu, liền từ không đụng phải như thế làm cho hân khát vọng hoàn thành nhiệm vụ.

Vô luận là lấy được Linh dược, còn là tìm được bảo tàng, hoặc là đánh bại địch nhân cường đại, hay hoặc giả là đạt được đại năng dạy bảo... Những thứ này sở hữu trải qua tuy rằng cũng làm cho Trần Diêu hưng phấn không thôi, nhưng mà so với hôm nay có thể đụng phải Triện Giả thân thể mà nói, làm cho mang cho hân vui vẻ căn bản không có ở đây một cái cấp bậc trên.

Đối với Trần Diêu mà nói, lúc trước những nhiệm vụ kia hoàn thành, phần lớn là bởi vì "Không làm không được". Sau đó đạt được chỗ tốt cũng ít nhiều có chút ra ngoài ý định, có thể tính làm là kèm theo "Tiền lãi", tăng thêm vài phần cao hứng mà thôi.

Như thế còn lần này, hân là thật thông qua bản thân dốc sức liều mạng nỗ lực, đều muốn hoàn thành một chuyện nhỏ.

Hiện tại, chuyện nhỏ này hoàn thành, đối với người khác xem ra có lẽ không coi vào đâu: Chẳng qua là đụng phải sư phụ thân thể mà thôi, liền làm cho hân ức động một cái đầu khác chân mục tiêu cũng không có đạt thành, lại có cái gì gặp phải cao hứng đây này?

Nhưng mà đối với Trần Diêu mà nói, cái này nhẹ nhàng đụng một cái ý nghĩa rồi lại không phải chuyện đùa.

Đây là đối với hân mấy ngày nay đến nay điên cuồng nỗ lực, tốt nhất khao thưởng.

Loại này kỳ diệu vui sướng, có lẽ chỉ có đồng dạng vì việc của người nào đó người khác cảm thấy không có ý nghĩa, hoặc là không thể nào hoàn thành sự tình mà nỗ lực, nhập lại cuối cùng đạt được nho nhỏ tiến bộ mọi người, mới có thể lý giải. Trong này, có lẽ liền bao gồm Long cốt chấu, cũng bao gồm độc giả chư quân.

"Ừ khục khục... !"

Ngay tại Trần Diêu đắm chìm tại trong vui sướng, không cách nào tự kìm chế thời điểm, một cái hơi có chút lúng túng, lại có chút ít khó chịu tiếng ho khan truyền tới.

"Thối tiểu quý..."

Triện Giả vẻ mặt hắc tuyến nhìn xem nằm sấp tại chính mình bên chân, thò tay cầm lấy bản thân bấp chân, coi như quý thể lười ra liếm bình thường hưng phấn không thôi Trần Diêu, trên trán một căn nổi gân xanh, cắn răng nói: "Người... Chuẩn bị sờ chân của ta, sờ tới khi nào a... ? !"

"Ách... Lại sẽ khiến ta sờ một ít xuống... ?" Trần Diêu sững sờ, hỏi dò.

"Người đi chết... !"

"Phanh!"

"A a a a ~~~! !"

...

Mấy canh giờ về sau, Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc tin tức khu.

Ngày nọ buổi chiều, dưới mắt đấu kỹ trảng pháo cấp khiến người chú mục nhất hai vị Đấu Giả, Trần Diêu cùng Giang Ba, đều muốn tiến hành bọn hắn đi vào pháo cấp sau đó, mấu chốt nhất một cuộc tranh tài.

"Hôm nay cùng Trần Diêu Giang Ba giao đấu Đấu Giả, coi như là áo đen Đấu Giả bày cuối cùng hai người rồi a?"

Có một đường chú ý Trần Diêu cùng Giang Ba so tài cầm giữ đòn, đối với tình huống phân tích thập phần đúng hạn, cùng bên người đám khán giả thảo luận.

"Không sai, tổng cộng sáu người, đã có bốn người cùng bọn họ chiến đấu qua, vòng thứ nhất là một thắng một cộng, đợt thứ hai hai gã áo đen Đấu Giả đều bại bởi hai cái thiếu niên thiên tài, hôm nay trận này coi như là vòng thứ ba rồi, cũng là một vòng cuối cùng so đấu. Nếu là Trần Diêu cùng Giang Ba có thể đột xuất vòng này, chỉ sợ tại Đông Nam góc pháo cấp bên trong, liền không còn có người có thể ngăn cản bọn họ!"

Kẻ yêu thích đám đối với dưới mắt tình huống phân tích đạo lý rõ ràng, có đôi khi thậm chí so với người trong cuộc bản thân còn muốn càng thêm rõ ràng.

"Đúng vậy a, hai cái này áo đen Đấu Giả nhưng là bọn hắn sáu người tổ trong mạnh nhất hai người, đều là pháo cấp át đẳng cao thủ, tại pháo cấp bên trong Kim Tự Tháp đỉnh cao nhất tồn tại, thực lực vô cùng đáng sợ!"

"Đúng không? Ta xem bọn hắn gần đây chiến tích như thế nào..."

Một gã quần chúng lật ra đang xem cuộc chiến chỉ nam sổ tay, cẩn thận một phen, quả nhiên tìm đến cuối cùng hai gã áo đen Đấu Giả gần đây chiến tích, tập trung nhìn vào, ngược lại hít một ngụm khí lạnh, kinh ngạc nói: "Hai người này nhưng cực kỳ khủng khiếp, trong mười ngày hai người đều là toàn thắng chiến tích! Một cái gần nhất 4 thắng liên tiếp, một cái gần nhất 3 thắng liên tiếp, thế cùng Trần Diêu Giang Ba giống nhau mãnh liệt!"

"Đúng không đúng không, ta xem một chút ta xem một chút..."

Cái này quần chúng một câu kích khởi nghìn tầng sóng, dẫn tới phụ cận vô số quần chúng vây xem mà đến, nhao nhao thảo luận buổi chiều hai trận tiết mục cuối cùng khả năng xu thế.

Tại đây trước đó chưa từng có nhiệt liệt trong không khí, hai cuộc tranh tài bắt đầu thời gian, cũng càng ngày càng gần.

"Trần Diêu! Trần Diêu! Trần Diêu! Trần Diêu!"

Đấu trường quán ở trong, may mắn mua được vé vào cửa đám khán giả sớm đã đem chỗ ngồi toàn bộ ngồi đầy, đại lượng Trần Diêu cầm giữ đòn hô to không thôi, chờ đợi nhân vật chính gặt hái.

"Đạp đạp đạp đạp "

Vạn chúng trong chờ mong, Trần Diêu xuất hiện!

"Trần Diêu! Cố gắng lên cố gắng lên! Đánh bại áo đen Đấu Giả, như vậy một hơi lao ra pháo cấp đi!"

"Nhất định phải thắng liên tiếp xuống dưới, chờ ngươi trên tinh vị trí đây!"

"Hừ hừ!"

Cùng ngày xưa bất đồng, Trần Diêu cũng không có cùng vì hắn cố gắng lên khuyến khích đám khán giả làm quá nhiều ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, mà là đối với bốn phía khán đài giá giá quả đấm, về mặt ** loại cau lại mũi, coi như là chào hỏi.

"YAA.A.A., hôm nay cái này Trần Diêu thoát nhìn có chút không giống nhau a!"

Mất sắc đám khán giả cũng nhìn ra Trần Diêu bất đồng, nhao nhao nghị luận nói: "Giống như so với ngày thường thiếu đi một tia cà lơ phất phơ, nhiều hơn một phần lệ khí, bớt chút rất nhiều cuồng vọng, hơn nhiều không ít khí phách đây!"

"Đạp đạp đạp "

Trong tiếng nghị luận, Trần Diêu đạp bước về phía trước, cũng không quay đầu lại hướng đi lôi đài, một bộ khí thế hung hăng bộ dạng, cùng như thường ngày hoàn toàn bất đồng.

"Ọt ọt... !"

Trên lôi đài, nguyên bản thực dụng tâm chuẩn bị chiến đấu áo đen Đấu Giả, vừa nhìn thấy Trần Diêu bộ dạng, tâm liền Hư một nửa, bắp chân đều có chút run rẩy.

"Cái này Trần Diêu hôm nay là thế nào? Vì cái gì thoát nhìn như thế đáng sợ? Biểu lộ giống như vừa bị người thổi mắng một trận tựa như, lệ khí mùi phần a... !"

Lúc trước cái này áo đen Đấu Giả liền nghe nói, tại cùng bọn họ áo đen đoàn thể trận thứ hai trong trận đấu, Trần Diêu cùng Giang Ba đều thể hiện ra hoàn toàn bất đồng bản thân, kỹ chiến thuật phương diện đã có nhảy vọt tiến bộ. Trong đó lấy Giang Ba {vì là} quá mức, Trần Diêu ngược lại là tiếp theo rồi.

Vì vậy trận chiến đấu này lúc trước, trong lòng của hắn sớm đã đánh tốt rồi bản tính: Trần Diêu trình độ có lẽ là có chỗ tăng lên, nhưng biên độ nhất định không có Giang Ba đến lớn như vậy, vì vậy mình không thể rối loạn đầu trận tuyến, đi lên liền buông tha trận đấu, muốn trước làm thăm dò, nhìn Trần Diêu trình độ cuối cùng đã đến cái gì cấp độ, lại cân nhắc lợi hại, lựa chọn là tiếp tục chiến đấu, còn là dứt khoát nhận thua.

Nhưng mà chứng kiến trước mắt cái này hung thần ác sát bình thường, hướng bản thân thờ ơ đi tới thiếu niên, áo đen Đấu Giả tâm lại một lần liền nguội lạnh một nửa, một cỗ lạnh lẽo từ nhiều dự cảm tự nhiên sinh ra, làm cho hắn có chút khiếp đảm đứng lên.

"Nhảy, đập "

Ý muốn lúc giữa, Trần Diêu đã sai bước bước lên lôi đài, chú ý tự khai bắt đầu bắt đầu với chuẩn bị vận động.

"Hừ hừ!"

Liền tại làm chuẩn bị vận động thời điểm, Trần Diêu hai mắt đều là sát khí mùi phần, một mực chăm chú nhìn trước mắt áo đen Đấu Giả, giống như có lẽ đã không thể chờ đợi được đều muốn trận đấu mở màn.

"Người... Người cái này tên tiểu quỷ... !"

Chứng kiến Trần Diêu không hề có kỵ kiêu ngạo bộ dáng, áo đen Đấu Giả không thể kìm được rồi, nhướng mày, tức giận nói: "Vì sao phải như vậy khi thể hung hăng xem ta? Cần thận chọc ta tức giận, làm cho người ở đây trên lôi đài sống không quá mười cái hiệp!"

"Hô..."

Đối mặt áo đen Đấu Giả công nhiên khiêu khích, luôn luôn đến đối với loại tình huống này ưa thích áp dụng "Quanh co vòng vèo trào phúng chiến thuật" Trần Diêu, rồi lại thái độ khác thường, thờ một hơi thật dài, gương mặt dùng có thể giết chết người ánh mắt hung hăng trừng đối phương liếc, cắn răng nói: "Đừng nói nhảm, lão tử hôm nay lửa rất lớn, ngoan ngoan đứng vững đừng đánh cho ta... !"

"Nhé... ! ! !"

Trần Diêu một câu công nhiên khiêu khích, dẫn tới toàn trường quần chúng xôn xao, có người cảm thấy khí phách đã gãy, có cảm thấy Trần Diêu có chút khác thường, không biết xảy ra chuyện gì.

"Người... ! ! !"

Áo đen Đấu Giả cũng bị Trần Diêu một câu cho nghẹn ở, sau nửa ngày nói không ra lời, cuối cùng đành phải ném cho Trần Diêu một cái hung dữ ánh mắt, cắn răng nói: "Người đợi đây, tiểu quỷ, trong chốc lát mở màn sau đó, có người hảo hảo mà chịu đựng đây... !"

Đối thủ khiêu khích không chỉ, Trần Diêu rồi lại căn bản không có nghe được trong đầu, giờ này khắc này, thái độ khác thường, tức giận tràn đầy Trần Diêu, nội tâm cuối cùng đang suy nghĩ gì đây?

"Con bà nó thôi loli, quả thực là đứng ở đầu ta đình đi ị, quá phạm á! Hừ hừ!"

Hồi tưởng lại đặc huấn chấm dứt lúc trước, bản thân đột phá thể năng cực hạn, đã lấy được nhanh nhẹn độ tăng trưởng, xuất kỳ bất ý sử dụng ra cao nhất tốc độ, rốt cuộc chạm tới Triệt Giả thân thể, vốn tưởng rằng cũng tìm được người sau tán thưởng, không nghĩ tới lại bị kia hành hung một trận, còn một cái sức lực nói mình là **.

"Cái kia sân bay đáng người, thiên tài gọi bằng cụ muốn sờ á!"

Tuy rằng làn da xúc cảm là không tệ, nhưng mà Trần Diêu còn là thờ ơ tại trong lòng âm thầm nôn rãnh.

Thật vất vả chịu qua đánh, đợi đến lúc Giang Ba trở về, Triệt Giả lại muốn cầu Trần Diêu dùng Yêu Năng cho hai người chữa thương, hơn nữa khôi phục hai người thể lực, cái này tự nhiên lại dẫn tới Trần Diêu một hồi bất mãn lắm lắm, kết quả lại bị Triệt Giả {ngừng lại một trận} hành hung, rằng đều thiếu chút nữa bị đánh mất mấy viên.

Nhưng mà họa này phúc làm cho ý, phen này cực hạn thúc giục, tựa như Trần Diêu yêu cầu lại có tiến triển, Yêu Năng gia tăng lên 5 điểm, nhập lại bởi vì Yêu Năng tổng số vượt qua 200 điểm, sử dụng Trần Diêu lực lượng, nhanh nhẹn, thể lực ba hạng trụ cột thuộc tính, lại riêng phần mình gia tăng lên

1 điểm

Dù vậy, {bịđược} một cái tiều la lỵ như vậy áp trên đầu, còn là quá làm cho Trần Diêu cảm thấy khó chịu.

"Trận đầu bắt đầu!"

Ngay tại Trần Diêu trong lòng thầm mắng Triệu Giả, nghĩ đến các loại biện pháp muốn âm thầm tra tấn nàng thời điểm, Phán Quan ra lệnh một tiếng, trận đầu đã bắt đầu.

"Đạn Chi Trần Diêu, nạp tính mạng..."

"Đạp", "Oanh!"

Tốc độ ánh sáng giữa, không ai nhìn rõ ràng xảy ra chuyện gì, chỉ thấy áo đen Đầu Giả hô to một tiếng, lời nói còn chưa nói xong, một đạo tàn ảnh liền xẹt qua lồi đài, ngay sau đó một cái trọng quyền oanh ra, trực tiếp đem áo đen Đầu Giả bắn cho cao cao bay lên, liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra.

"Ta nói, hôm nay ta lửa rất lớn, ngoan ngoãn đứng vững đánh cho ta... ! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197:: Sói đầu chân

"Vèo", "Oanh!"

Áo đen Đầu Giả một câu khiêu khích lời nói còn chưa nói xong, cũng chỉ thấy một đường không có bất kỳ người nào có thể nhìn rõ ràng tàn ảnh, tại trên lồi đài lấy bất khả tư nghị tốc độ tốc độ cao xẹt qua, nhanh chóng đi tới áo đen Đầu Giả trước mắt. Ngay sau đó cái này tàn ảnh {ngừng lại một trận}, một cái thiết quyền oanh ra, đem áo đen Đầu Giả cho trực tiếp oanh lên trời.

"Bay còn rất cao, cùng vệ tinh nhân tạo tựa như."

Trên lồi đài tàn ảnh dừng lại, tất cả mọi người cái này mới nhìn rõ, đang tại trên lồi đài thì thảo tự nói lấy ai cũng nghe không hiểu lời nói đấy, đúng là Đạn Chi Trần Diêu.

"... A! !"

Thẳng đến lúc này, Trần Diêu cái này cực nhanh một quyền cảm giác đau đớn mới truyền tới áo đen Đầu Giả trung khu thần kinh, hấn hậu tri hậu giác kêu thảm một tiếng, đồng thời thân thể cũng trên không trung đi tới phi hành quỹ tích điểm cao nhất.

"Xuống, ta còn không có đánh đủ... !"

"Hô!"

Trần Diêu lại là một tiếng tự nói, áo đen Đầu Giả thân thể trên không trung vòng cái 180 độ, tiếp theo xuống ngã xuống mà đến, lại lần nữa trở lại trên lồi đài phương hướng.

"Trần Diêu sáng tạo độc đáo... !"

Trên lồi đài, Trần Diêu hung hăng đâm xuống trung bình tấn, không có ngừng đầu nhìn chính tốc độ cao bay xuống đến đối thủ, mà là đem nắm tay phải giữ tại bên hông, hơi hơi xoay người, tay trái tức thì bảo vệ bên phải quyền bên cạnh, rất nhanh hướng nắm đấm bên trong rút vào tiên năng.

"Vù vù vù "

Tiên năng mãnh liệt như sóng cả, một cổ Lục sắc, một cổ màu lam, hai cổ cường đại tiên năng {bịđược} tích góp từng tí một đã thành hai luồng, phân biệt tại Trần Diêu nắm tay phải cao thấp hai bộ phận lỏng lẻo, phát ra uy áp làm cho người ta sợ hãi, làm cho lồi đài phụ cận đám khán giả đều có chút sự khó thở đứng lên.

"Vượt qua, mạnh mẽ, lực lượng..."

Trần Diêu không ngừng thúc giục tiên năng, đan điền bay nhanh vận chuyển, tiểu chu thiên ở trong tiên năng hầu như muốn sôi trào dựng lên, trước đó chưa từng có cường đại tiên năng {bịđược} Trần Diêu ngưng tụ tại nho nhỏ trên nắm tay, tản mát ra sát khí quả thực muốn vận vẹo thời không, làm cho lòng người rất sợ sợ, hận không thể cúi đầu cúng bái.

"Không không không, không muốn... Không muốn a a a a ! !"

Lúc này áo đen Đẩu Giả đã bay về tới Trần Diêu đỉnh đầu, tiếp qua một giây sẽ bị Trần Diêu đánh trúng.

Chứng kiến Trần Diêu bộ dạng, hắn cũng biết sắp phát sinh cái gì, nhưng bất đắc dĩ {bịđược} Trần Diêu lúc trước một quyền kia oanh thân thể run lên, căn bản không cách nào không chế bản thân, chỉ có thể trơ mắt nhìn Trần Diêu trên nắm tay tiên năng bộc phát ra, tuyệt vọng hô to lên tiếng.

"... Đòi, giống như, quyền! ! !"

"Oanh! ! !"

Trần Diêu vừa cao hô hào tự mình sáng chế trong hai chiêu số tên, trên thân vàng sáng bắn ra bốn phía, hoa lệ mà cường đại uy áp phía dưới, đột nhiên một quyền oanh ra, coi như núi lửa bộc phát, nổ rộ kinh người cường đại chiến lực.

"A a a a ! ! !"

Áo đen Đẩu Giả tuyệt vọng hô lớn kêu thảm, trơ mắt nhìn xem một quyền này hung hăng đánh trúng khuôn mặt của mình, một hồi so với từ vong còn muốn đau đớn kịch liệt cảm giác truyền đến, xuống trong nháy mắt, hắn đã ngất đi, cái gì cũng không biết rồi.

"Vù vù..."

Mà cả tòa trận trong quán, cũng là trong nháy mắt lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người {vì:là} Trần Diêu cường đại mà hoa lệ vô cùng một chiêu làm cho khuynh đảo, sau nửa ngày nói không ra lời, liên hoan hô cùng vỗ tay đều quên hết, chỉ là trợn mắt há hốc mồm nhìn xem cường đại bất khả tư nghị Trần Diêu, chậm rãi đi xuống lôi đài.

Thăng đến Phán Quan như ở trong mộng mới tỉnh tuyên bố Trần Diêu chiến thắng, Trần Diêu mình cũng đã đi ra trận quán bên ngoài thời điểm, mọi người cái này mới phản ứng tới:

Vừa rồi trận này mạnh mẽ mạnh mẽ đối thoại, Trần Diêu giống như chỉ ra rồi hai quyền, chỉ dùng chính thức trên ý nghĩa thời gian một cái nháy mắt, liền đánh bại đối thủ.

Cái này Trần Diêu, giống như có lẽ đã đã cường đại đến một cái làm cho người ta khó mà tin được cảnh giới đây... !

"Đạp, đạp, đạp "

Ly khai trận quán sau đó, Trần Diêu ngựa không dừng vó, trực tiếp chạy tới Giang Ba đấu trường quán.

Tại phía sau hắn, vừa rồi so tài trận trong quán, bạo phát ra kinh người hoan hô hò hét thanh âm, vô số tiếng bước chân truyền đến, hiển nhiên có không ít người đều tại tựa như điên vậy ra bên ngoài chạy, muốn muốn đuổi kịp Trần Diêu, cùng cái này cường đại giống như quái vật bình thường gia hỏa, đến một phen "Tiếp xúc thân mật".

Tiến vào pháo cấp sau đó bốn thắng liên tiếp, tại trời nguyên đầu kỷ tràng mười một chiến toàn thắng, Đạn Chi Trần Diêu, đã đã trở thành một cái hiện tượng cấp Đẩu Giả.

"... A a a ! !"

Thật vất vả tránh thoát cuồng nhiệt đám fans hâm mộ, Trần Diêu đi tới Giang Ba đấu trường quán, tiến trận nhìn qua, trận đấu đã đi tới mặt bàn.

"Suru suru suru suru", "Phanh phanh phanh phanh!"

Trên lôi đài, một cái bóng đen cao thấp bay nhảy lên, tốc độ có chút không tầm thường, đối diện lấy Giang Ba không ngừng ra tay công kích, làm cho người ta hoa mắt.

"Đạp đạp đạp", "Vù vù vù hô!"

Lôi đài một bên kia, Giang Ba thay đổi ngày xưa không nhanh không chậm phong cách chiến đấu, rõ ràng cùng đối thủ hợp lại nổi lên tốc độ đến.

Hơn nữa về mặt thành thật ứng chiến Giang Ba, tốc độ trên nhập lại không rơi vào thế hạ phong, hầu như có thể cùng đối phương đánh cho ngang tay, đây không phải là vẹn vẹn làm cho thâm niên đám khán giả kinh diệu cái cảm, càng làm cho Giang Ba đối thủ —— áo đen Đẩu Giả trong người cuối cùng —— kinh ngạc tốt đỉnh.

"Vì cái gì... Vì cái gì? ! !"

Một phen tốc độ cao đối oanh sau đó, song phương vừa đối mặt lập tức bắn ra, phân biệt rơi xuống lối dài hai bên.

Áo đen Đầu Già không thể tin được phát sinh trước mắt hết thấy, vẻ mặt tuyệt vọng lớn tiếng hỏi: "Vì cái gì? ? Ta khổ cực như vậy, thật vất vả đến nơi đây, chính là vì có thể cùng người đối với chiến, nhưng vì cái gì người đột nhiên đã có như thế làm cho người ta sợ hãi đề cao? ! !"

"Tuy rằng trên một cuộc tranh tài, tốc độ của người cũng đã có chỗ tăng lên, nhưng mà bất quá ba ngày thời gian, làm sao có thể lại có đề cao? ! !"

Áo đen Đầu Già cảm thấy, Giang Ba tốc độ tiến bộ đã vượt ra khỏi lẽ thường, không thể tin được lắc đầu, vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Giang Ba, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Ha ha, ta vì sao tiến bộ nhanh như vậy... ?"

Giang Ba mỉm cười, đột nhiên một cái đạp bước tiến lên, tốc độ cực nhanh, làm cho ở một bên xem cuộc chiến Trần Diêu đều có chút giật mình.

"Người đi hỏi cá rồi... !"

"Oanh!"

"Đạp đạp "

Một bộ trường bào bông bành bay thấp, Giang Ba như Trích Tiên đến thế gian, trong tay quạt xếp một trương, hơi hơi đung đưa, vẻ mặt cười khê khuyển thành, đạp bước đi về hướng bên bờ lối dài.

"Người thắng, Giang Ba!"

"A a ! !"

Phán Quan tuyên bố kết quả, toàn trường tiếng hoan hô như sấm động, Giang Ba đối với cái này chủng tình cảnh đã không hề lạ lẫm, mỉm cười dao động cánh thăm hỏi, đi xuống lối dài, cùng Trần Diêu nhìn nhau cười cười, cùng chung đi ra trận quán bên ngoài.

Trải qua buổi chiều cái này hai cuộc tranh tài, Trần Diêu cùng Giang Ba cuối cùng là đem Thiên Nguyên đấu kỹ trảng Đông Nam góc pháo cấp thế lực lớn nhất —— áo đen Đầu Già —— cho triệt để đánh tan, hai người đều là chiến tích nhanh nhẹn dũng mãnh làm cho người ta sợ hãi, danh khí tại Đông Nam góc đã không người có thể địch.

"Chích "

Hệ thống nhắc nhở Trần Diêu, tại trời nguyên đấu kỹ trảng danh vọng lại tăng lên 200 điểm, đi tới 580 điểm nhiều. Tuy rằng trước mắt còn không biết cái này danh vọng tích lũy xuống có thể có cái gì hữu dụng, nhưng mà có tăng trưởng, tổng hãy để cho người cảm thấy cao hứng đấy.

Tại chỗ bán vé, Trần Diêu cùng Giang Ba trận đấu vừa mới chấm dứt, cũng đã có đại lượng cảm giữ độn tiến đến xếp hàng, muốn mua hai người trận tiếp theo so tài vé vào cửa rồi.

Trên thực tế hai người trận tiếp theo so tài thời gian còn chưa xác định, sớm nhất cũng muốn buổi tối hôm nay, lấp qua đăng ký bản khai sau đó mới có thể xác định. Hơn nữa dựa theo hai người trước sau như một nước tiểu tính, nhất định sẽ dùng chừng ba ngày này chuẩn bị kỹ, đoán chừng phải đến ngày hôm sau trong đêm mới có thể biết xác thực thời gian.

Nhưng cảm giữ độn đám cũng mặc kệ những thứ này, chỉ sợ xếp hàng đã chậm liền mua không được phiếu, dù là chỉ là hẹn trước đăng ký một cái mua vé quyền ưu tiên cũng tốt.

Hơn nữa, cái này "Dự bán tư cách", cũng đã {bịđược} xào ra giá cao, nhập lại có không ít người chạy theo như vịt.

"Bốn cuộc tranh tài rồi, dựa theo cùng Lương Phong ước định, lại thắng một trận, có thể vượt qua pháo cấp."

Cùng Giang Ba một đường đi lại, Trần Diêu nói ra: "Đến lúc đó có thể theo Đông Nam góc liên tục chiến đấu ở các chiến trường góc Tây Nam, nói cách khác..."

Giang Ba nghe vậy nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói: "Chúng ta khoảng cách Duyệt Nhi sư tỷ, đã càng ngày càng gần... !"

"Duyệt Nhi, người nhưng nhất định phải bảo vệ tốt bản thân a... !"

Trần Diêu ngửa đầu nhìn về phía đấu kỹ trảng bên trong, tầng tầng lớp lớp tường cao như rừng, làm cho người ta không khỏi sinh ra một loại cảm giác vô lực, đối mặt như thế đồ sộ khu kiến trúc, bất luận kẻ nào đều gặp cảm giác mình có chút nhỏ bé đi.

"Đợi ta tới cứu người!"

Trần Diêu ánh mắt kiên định, tay phải nắm tay, trong lòng tràn đầy đối với Duyệt Nhi tưởng niệm.

"Đúng rồi, Diêu huynh."

Lại rời đi một hồi, Giang Ba đột nhiên như là nghĩ tới điều gì điểm quan trọng tựa như, giương mắt đối với Trần Diêu nói: "Nếu như rất nhanh sẽ phải liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến góc Tây Nam đi, sao không thừa dịp hiện tại, đi trước vừa ý nhìn qua, làm quen một chút tình huống?"

"Ý kiến hay!"

Trần Diêu gật đầu cười nói: "Hiện tại liền đi!"

Hai người thương lượng định, đã đến góc Tây Nam sau đó, tìm một cái trận cấp bậc không sai biệt lắm trận đấu nhìn xem, xác định một cái bên kia Đấu Giả trình độ thực lực, cùng Đông Nam góc có hay không tồn tại chênh lệch, ai ưu ai kém.

Một đường hưng phấn thảo luận, Trần Diêu cùng Giang Ba dọc theo đấu kỹ tràng bên trong thông đạo, một đường theo Đông Nam góc từ đông đi hướng tây. Xuyên qua không biết bao nhiêu cái trận quán, thấy được không biết bao nhiêu cái khu nghỉ ngơi, loại nhỏ tin tức khu, vé khu, Đấu Giả thuê ở dùng phòng, quần chúng đồ khách thuê ở dùng phòng vân vân và vân vân phương tiện, tình cảnh trước mắt, rốt cuộc bao nhiêu có chút lạ lắm...mà bắt đầu.

"Giống như hồ đã đi tới đường ranh giới rồi."

Trần Diêu ngẩng nhìn bốn phía, chứng kiến bên người đám khán giả nhìn về phía ánh mắt của mình càng mạch phát lên.

Lấy Trần Diêu cùng Giang Ba danh khí, tại Đông Nam góc mấy có lẽ đã là không người không biết không người không hiểu, đại lượng áp-phích {bịđọc} treo ở các nơi, đám khán giả muốn không biết hai người cũng khó khăn.

Nhưng mà theo hai người càng tới gần góc Tây Nam, đóng tại hai người bọn họ áp-phích cũng càng ngày càng ít, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Mà nơi này đám khán giả, cũng không có Đông Nam góc nhiệt tình, chứng kiến Trần Diêu cùng Giang Ba hầu như không phản ứng chút nào, giống như liền đang nhìn hai cái mới tới chút nào vô danh khí Đấu Giả tựa như.

Ngẫu nhiên cũng có chú ý qua mặt khác phương vị so tài đám khán giả, sẽ đối với hai người chỉ trỏ, một bộ không dám xác định bộ dạng, cũng không có tiến lên đây hỏi thăm

"Hôm nay nguyên đấu kỹ tràng thật sự là quá lớn, bắt quá đã đến xó góc khác mà thôi, rõ ràng sẽ không có người nhận thức chúng ta!" Trần Diêu cười nói: "Thật không biết, nếu như chúng ta đột nhiên đã đến góc Tây Bắc, có phải hay không càng thêm người đi đường, hắc hắc!"

"Còn không phải sao, người nói... Ồ... ? ?"

Giang Ba nói được một nửa đột nhiên {ngừng lạimột trận}, sau nửa ngày thò tay chỉ vào cách đó không xa nói: "Diêu huynh, người xem, vậy có phải hay không hàn thanh môn đạo bào? ?"

"A... ? ?"

Trần Diêu vội vàng thuận thế nhìn lại, chỉ thấy nơi xa một cái góc phụ cận, có một thân ảnh chính hành tẩu mà đi, mắt thấy sẽ phải quẹo cua.

Người này đang mặc mặc trường bào, kiểu dáng cùng hàn thanh môn trường bào cực kỳ tương tự, càng làm cho Trần Diêu giật mình chính là, đạo này bào trên rõ ràng còn mang có một đạo viên vàng!

"Đây là tinh đỉnh người mới có thể xuyên qua viên vàng đạo bào!"

Trần Diêu chấn động, tròn mắt đều muốn trừng ra hốc mắt.

"Chẳng lẽ... Là Duyệt Nhi sư tỷ? ?" Giang Ba cũng phát hiện viên vàng, nhú mày hỏi.

"Không đúng!"

Chứng kiến cái kia người đã quay người tiến nhập góc bên trong, không thấy bóng dáng, Trần Diêu một chút kéo Giang Ba, đi phía trước bước nhanh tới, thấp giọng nói: "Thân hình hoàn toàn không đúng, cái này người không phải là Duyệt Nhi!"

"Đạp đạp đạp đạp "

Trần Diêu bước chân như gió, tim đập càng lúc càng nhanh, trong lòng bất an cảm giác cũng càng mãnh liệt đứng lên, nghiêng răng tức giận nói: "Đây là một con sói... ! !"

Chương 198:: Tinh đăng lập loè

"Đây không phải Duyệt Nhi, đây là một con sói . . .!"

Vì tìm Kỳ Quan Duyệt Nhi tung tích, Trần Diêu cùng Giang Ba hai người, không xa vạn dặm, theo Đông châu Nam Vực hàn thanh môn xuất phát, một đường bốn ba, trải qua bao nhiêu gian nguy, rốt cuộc đi tới Đông châu Bắc Vực đấu kỹ Thánh Địa, Thiên Nguyên đấu kỹ tràng.

Tại trời nguyên đấu kỹ tràng bên trong, Trần Diêu cùng Giang Ba càng là không ngừng tu hành đề cao mình, trải qua hơn mười trận gian khổ chiến đấu, đánh bạc tính mạng, cuối cùng sẽ phải xưng bá đấu kỹ tràng Đông Nam góc pháo cấp khu vực.

Căn cứ tại Ủng thành phụ cận Tiên Linh trong chợ chứng kiến đến đây, tự xưng là "Không giới hạn lớn dưới đất bằng yêu quái liên hiệp hội" chi thành viên cung cấp manh mối, Kỳ Quan Duyệt Nhi {bịđọc} cái nào đó không biết tên đây, như thường ngày ẩn núp tại hàn thanh môn bên trong yêu quái làm cho cường ép sau đó, đi tới Thiên Nguyên đấu kỹ tràng góc Tây Nam, Tướng cấp trở lên khu vực, sống chết không rõ, tình huống không biết.

Đi theo cái này đầu mối duy nhất, Trần Diêu cùng Giang Ba quyết định, mau chóng theo chỗ ở mình Đông Nam góc, liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến đấu kỹ tràng góc Tây Nam, đi theo Duyệt Nhi tung tích, nghĩ biện pháp mau chóng thăng lên Tướng cấp, cứu ra Duyệt Nhi sau đó, lại hoá tốc chạy về hàn thanh môn, một phương diện làm cho Duyệt Nhi có thể "Châu về Hợp Phố", không đến mức {bịđọc} "Chu Tước Thất Túc" một trong Kỳ Quan Hành làm cho đuổi giết.

Một phương diện khác, thì là lo lắng cái này cái gọi là dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội, thăm dò đến thương Nhạc Sơn mạch ở chỗ sâu trong, phát hiện Thượng Cổ Yêu Vương "Nhu" chưa chết hết thời điểm, hiểu ý sinh ý đồ xấu, làm thức tỉnh Yêu Vương, làm cho người ta lúc giữa mang đến đáng sợ tai họa.

Vì thế, Trần Diêu cần phải nhanh một chút đem tin tức này truyền tin cho sơn mạch xuống, cùng mình có nhất định giao tình Đại Yêu "Hư", nhìn xem Hư có thể hay không vì nhân loại tranh thủ một chút thời gian, thậm chí thuyết phục dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội, không cần tiếp tục thăm dò vùng núi này huyết động.

Chuyện khẩn cấp, một khâu khâu trừ một khâu, ép tới Trần Diêu cùng Giang Ba đều có chút không thờ nổi. Vì không đến mức đối với con đường phía trước hoàn toàn không biết gì cả, hai người quyết định từng bước một đi, tại theo Đông Nam góc liên tục chiến đấu ở các chiến trường mà ra lúc trước, tới trước góc Tây Nam tìm kiếm đường, hiểu rõ một cái tình huống.

Như thế mà đang ở hai người mới vừa tới đến góc Tây Nam không lâu sau đó, ngay tại một cái lối đi lên, phát hiện "Sói" tung tích!

"Đi! Đuổi theo mau!"

Trần Diêu nói khẽ với Giang Ba nói ra, trong hai mắt lửa giận bắn ra, gắt gao nhìn chăm chăm vào cái kia dần dần biến mất tại thông đạo góc rẽ thân ảnh, một chút kéo Giang Ba, bước nhanh đuổi kịp.

"Đạp đạp đạp đạp "

Hai người giả bộ như một bộ vội vã chạy đi bộ dạng, tận lực cúi đầu đi về phía trước, may mà tại đấu kỹ tràng góc Tây Nam, hai người còn không có gì danh khí. Nếu như là tại Đông Nam góc mà nói, không cần thiết đi ra vài bước, cũng sẽ bị điên cuồng cảm giữ độn đám cho bao bọc vây quanh, nửa bước khó đi rồi.

"Tại trời nguyên đấu kỹ tràng bên trong, gặp mặc hàn thanh môn quần áo và trang sức đây, trừ chúng ta bên ngoài, còn ai vào đây? Duyệt Nhi? Nhìn người này thân hình, hiển nhiên không phải là nữ tính, cao lớn vạm vỡ, hình thể khôi ngô quả thực đều không giống người loại!"

Một bên mang theo Giang Ba đi phía trước hành tẩu, xuyên qua tầng tầng đám người, tìm tòi "Sói" bóng lưng, Trần Diêu một bên thấp giọng hướng Giang Ba phân tích tình huống trước mắt đến.

"Trên người người này hàn thanh môn đạo bào thấp phần đặc biệt, mang có một đạo viên vàng, ta và ngươi cũng biết, đây là tinh đỉnh tu sĩ chỉ có trang phục, mặt khác ba đại cung đạo bào đều là bình thường khoản tiền chắc chắn kiểu. Vì vậy có thể thấy được, người này hoặc là mình là tinh đỉnh tu sĩ, hoặc là chính là tại bất cóc Duyệt Nhi sau đó, đem năng đạo bào lấy ra phủ thêm, làm giả là hàn thanh môn đệ tử."

"Tuy rằng ta còn không có suy nghĩ cẩn thận, hấn vì sao phải làm giả hàn thanh môn đệ tử? Tại đây Đông châu Bắc Vực, hàn thanh môn danh khí không tính quá lớn, loại hành vi này mục đích ở đâu? Nhưng mà chính như dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội người theo như lời, bắt đi Duyệt Nhi yêu quái, như thường ngày liên tiệp phục tại hàn thanh môn bên trong "

Nói qua, Trần Diêu trong hai mắt lửa giận càng thêm tràn đầy, hầu như muốn xì ra, hung dữ trong đám người không ngừng tìm tòi, cùng theo thân ảnh kia hành động phương hướng, vượt qua cái kia góc sau đó, rốt cuộc tại không người ở ngoài xa bầy bên trong, đã tìm được cái kia làm cho hấn trừng mắt đều nứt đáng giận thân ảnh.

"Nói cách khác, cái này đáng giận gia hòa. . . Lại là một gã tình đĩnh tu sĩ. . . ! !"

"Đạp đạp đạp đạp "

Xác định đối phương phương vị, Trần Diêu nhìn kỹ một chút bốn phía, nơi này qua lại đi không ít người, Đẩu Giả, quần chúng, đồ khách, nhân viên công tác hồi hã, vắng lai không ngừng, chính là theo dõi cơ hội thật tốt.

"Giang Ba, lần trước Hồ Dịch cho chúng ta lấy được cái kia hai kiện màu xám áo ngoài, còn mang theo trên người sao?"

Mất thấy cùng đối phương khoảng cách càng ngày càng gần, Trần Diêu không khỏi chậm xuống bước chân, nhỏ giọng hỏi Giang Ba nói.

"Một mực mang theo bên người, chuẩn bị bất cứ tình huống nào đây!" Giang Ba gật đầu nói.

"Rất tốt, khoác trên vai đứng lên." Trần Diêu mình cũng là một thanh rút ra món đồ mặc áo ngoài, choàng tại trên thân, tiếp tục nói: "Nếu như gia hòa này là tình đĩnh tu sĩ mà nói, thực lực nhất định có chút mạnh mẽ. Có thể tại trời nguyên đầu kỹ trảng trà trộn đã lâu, hơn nữa theo thương Nhạc Sơn mạch dưới mặt đất động huyết bắt đi 'Bách trần tình đăng' một trong Duyệt Nhi, làm không tốt mình cũng tại tình đăng liệt kê đây!"

"Diêu huynh nói rất là." Giang Ba nghe vậy gật đầu nói: "Tuy rằng Duyệt Nhi sư tỷ tình huống lúc đó rất không ổn, nhưng mà có thể giấu giếm được Diêu huynh ánh mắt, đem một cái lớn người sống cho mang đi ra, với cái gia hòa này thực lực tuyệt đối không thể khinh thường!"

"Vì vậy chúng ta phải cẩn thận theo dõi, kéo ra thích hợp khoảng cách, ngàn vạn không thể {bịđược} hấn cho phát hiện!"

Trần Diêu thấp giọng nói: "Trước xác định chỗ hấn ở, có phải là ... hay không Đẩu Giả một trong, Duyệt Nhi lại bị hấn giấu ở ở đâu, sau đó lại làm ý định."

Nhìn xem cái kia khô ngô vô cùng thân ảnh tại ánh mắt ở xa không vội không chậm đi thẳng về phía trước, Trần Diêu trong lòng sớm đã hạ quyết tâm, vì Duyệt Nhi, dù là buông tha cho tôn nghiêm, cũng phải nghĩ biện pháp đem nàng cứu ra!

"Thật sự không được, liền cầu trợ ở Triện Giả sư phụ, nhìn xem nàng có nguyên ý hay không xuất thủ cứu giúp đi!"

Từ trước đến nay tâm cao khí ngạo, sẽ không trước bất kỳ ai chính thức nhận thua Trần Diêu, trong lòng đều roi xuống như thế quyết đoán, có thể nghĩ, đối với Duyệt Nhi, hấn cuối cùng đến cỡ nào tưởng niệm cùng tưởng nhớ.

"Đạp, đạp, đạp "

Một đường theo dõi liên tục, Trần Diêu cùng Giang Ba theo cái này khô ngô thân ảnh tại đầu kỹ trảng góc Tây Nam pháo cấp rồi đi một vòng nhỏ, sau đó một cái quẹo vào, hướng đầu kỹ trảng chỗ càng sâu đi đến.

"Nơi đây là. . ."

Cùng theo người này lại rồi đi một hồi, người bên cạnh bầy bắt đầu thừa thốt đứng lên, nhưng kiến trúc trang trí rồi lại hiển nhiên giá cao rất nhiều.

Nhìn kỹ lại, bên người người quần áo trang điểm, ăn nói tiêu chuẩn vân... vân, tựa hồ cũng có thoáng biến hóa, tựa hồ là tiến nhập một mảnh hoàn toàn bất đồng khu vực tựa như.

Trần Diêu cùng Giang Ba hai người đều cảm thấy có chút kỳ quái, thẳng đến đi đến một chỗ cùng pháo cấp tin tức khu hầu như giống nhau khu vực, giương mắt chứng kiến ở trên phương hướng đánh dấu lúc, hai người mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Là xe cấp!"

Nguyên lai, theo cái này chén nhỏ "Tình đăng ánh sáng", Trần Diêu cùng Giang Ba đã vượt qua góc Tây Nam pháo cấp khu vực, đi tới xe cấp so tài trong phạm vi.

So với pháo cấp, xe cấp trận đầu vé vào cửa càng thêm đắt đỏ, hơn nữa cơ bản áp dụng hện trước chế tạo, tạm thời mua vé lời nói rất không có khả năng mua được, quần chúng cùng đồ khách tuyệt đối số lượng tự nhiên cũng có làm cho trượt.

Càng nhiều nữa tiêu phí, có nghĩa là cao hơn kinh tế yêu cầu, không thể tránh khỏi cũng sẽ khiến cho quần chúng cấp độ thoáng cao đi một tí. Tuy rằng lấy tài phú trình độ lấy người là một kiện thập phần chuyện ngu xuẩn, nhưng mà tương đối mà nói, sinh hoạt trình độ càng thêm giàu có người, kia tổng thể trật tự xã hội biểu hiện cũng sẽ hơi cao một chút.

Chỉ bất quá đôi khi, nhân loại biểu hiện càng là "Văn Minh", trong nội tâm tham lam cùng hắc ám, cũng liền càng là đáng sợ.

Kéo xa, trở lại Thiên Nguyên đầu kỹ trảng góc Tây Nam, xe cấp.

"Theo pháo cấp đi vào xe cấp! Chẳng lẽ thật sự {bịđược} chúng ta cùng đứng rồi, xác thực chính là hấn bắt đi Duyệt Nhi? ! !"

Trần Diêu trong lòng thoáng có chút hưng phấn lên, nghĩ thầm: "Nếu như dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội cho ra tin tức là thật, nói không chừng hấn

gặp một mực như vậy đi đến Tướng cấp đi, trực tiếp đi đến giam giữ Duyệt Nhi địa phương."

"Chỉ cần làm rõ ràng Duyệt Nhi người ở chỗ nào, có thể đúng bệnh hốt thuốc, nghĩ biện pháp đem Duyệt Nhi cứu ra, không nhất định cần cùng đối phương chính diện liều mạng!"

Trần Diêu cảm thật chặt nắm đấm của mình, cảm thấy chuyện này Thiên Nguyên đầu kỹ trảng hành trình, rốt cuộc thấy được một tia thắng lợi ánh rạng đông!

"Đạp đạp đạp "

Nhưng mà sự tình phát triển rồi lại vượt quá Trần Diêu đoán trước, người này tại xe cấp rồi đi một hồi, thỉnh thoảng còn cố ý tại một ít trong hẻm nhỏ đi dạo, tựa hồ là vì né tránh quân chúng dày đặc khu vực, cuối cùng đi tới một cái nhỏ góc phụ cận, đi sau khi đi vào không lâu, tiếng bước chân liền biến mất, mà chuyển biến thành là một tiếng nặng nề tiếng đóng cửa vang.

"Đến điểm cuối rồi!"

Trần Diêu cùng Giang Ba liếc nhau, đều có chút ít hưng phấn lên, vội vàng bước nhanh đuổi kịp, đi qua góc nhìn qua, chỉ thấy đầu cuối có một gian phòng, lớn cửa đóng chặt. Chắc hẳn lúc trước người nọ, đúng là đi vào gian phòng này trong phòng.

"Kỳ quái, lại là một gian phòng. . . !"

Trần Diêu cau mày nói: "Cùng chúng ta chỗ ở phòng thấp phần tương tự, chẳng lẽ gia hỏa này. . . Là đầu kỹ trảng Đầu Giả sao? !"

"Không, chỉ sợ không chỉ là không phải là 'Gia hỏa này' . . ."

Giang Ba ở một bên nghiêm mặt nói: "Có lẽ là 'Tên gia hỏa này' . . ."

Nói qua, Giang Ba thò tay hướng về phía cửa phòng phụ cận chỉ một cái, Trần Diêu thuận thế nhìn lại, chỉ thấy bên cửa phòng dùng để bày đặt xem thì đầu chỉ nam, đăng ký bề ngoài {các loại} đồ vật nhỏ đưa vật trong giỏ, đang nằm ba ngó trảng đầu đăng ký bề ngoài, hiển nhiên phân biệt thuộc về ba gã Đầu Giả.

"Tối thiểu có ba người!"

Trần Diêu trong lòng cả kinh, không khỏi hơi khẩn trương lên, dùng ánh mắt cùng dùng tay ra hiệu ý bảo Giang Ba vì chính mình canh chừng, sau đó rón ra rón rén tiến lên, cẩn thận từng li từng tí đem lỗ tai tựa ở cạnh cửa, bắt đầu cẩn thận đi nghe bên trong môn nội âm thanh.

". . . Đến đầu kỹ trảng cũng có tốt một đoạn thời gian, đến bây giờ còn không có chút nhiệm vụ manh mối."

Cửa phòng ở trong, có một gã nam tử thanh âm vang lên, nghe kia giọng điệu tựa hồ hơi có chút vội vàng xao động, không biết tại vì sự tình gì mà phiền não.

"Tiếp tục như vậy mà nói, lúc nào mới có thể hoàn thành cái này cái quỷ gì nhiệm vụ a!"

"Đăng!"

Đột nhiên, một tiếng cùng loại vũ khí đánh mặt tường thanh âm truyền đến, cái khác vô cùng không kiên nhẫn, tựa hồ sát khí mười phần thanh âm, hung hăng nói: "Sau khi tìm được, Sát!"

"Vèo!"

Người nọ "Giết" chữ vừa dứt đấy, Trần Diêu lập tức liền đã nghe được một tiếng cùng loại vũ khí bay nhanh xẹt qua không khí chính là âm thanh, không biết có phải hay không nói chữ Sát người, {bị} người thứ ba dùng vũ khí cho đứng vững chí mạng vị trí, trong phòng đột nhiên một cỗ cường đại sát khí tràn ngập, tối thiểu có hai người triển khai sát niệm.

"Được rồi được rồi, hai người các ngươi đừng làm rộn!"

Cái thứ nhất người nói chuyện vài bước tiến lên, ước chừng là khuyên mở hai người, đột nhiên lời nói xoay chuyển nói: "Có thời gian ở chỗ này bóp khung, không bằng trước tiên nghĩ dưới mắt vấn đề giải quyết như thế nào. . ."

Người này trong thanh âm, tuy rằng một mực có chứa mỉm cười, nhưng rồi lại chẳng biết tại sao cũng làm cho người có một loại không rét mà run sát niệm ẩn chứa trong đó, tựa hồ có thể tưởng tượng thứ nhất mặt cười xấu xa bộ dạng, thuộc về điển hình miệng nam mô, bụng một bộ dao găm.

"Chúng ta dưới mắt vấn đề là: Cửa ra vào hai cái lỗ tai nhỏ, chúng ta nên xử lý như thế nào. . . ?"

. . . Bị phát hiện rồi. . . ! ! !

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199::

"Chúng ta dưới mắt vấn đề là: Cửa hai cái lỗ tai nhỏ, nên xử lý như thế nào. . . ? ?"

Bị phát hiện rồi! !

Trần Diêu nghe vậy toàn thân lông tóc dựng đứng, trong nháy mắt một cổ dày đặc tơ đình sát khí kéo tới, làm cho hắn toàn thân đều nổi lên nổi da gà, vội vàng một cái đạp bước hướng về phía sau chột hiện đi.

"Đi!"

Không kịp hướng Giang Ba làm nhiều giải thích, Trần Diêu một chút kéo Giang Ba, lấy tốc độ nhanh nhất ra bên ngoài bay nhanh chạy trốn mà đi, căn bản chẳng quan tâm có hay không có thể xác định Duyệt Nhi có ở đây không trong phòng rồi, chỉ biết là rất nhanh chạy vội không chi, muốn phải nhanh một chút chạy trốn đối phương sát khí khu vực.

"Cái này mấy cái gia hỏa, thực lực đều vô cùng đáng sợ, không phải là bây giờ chúng ta có thể đối phó đây!"

Tuy rằng chưa từng đánh qua đối mặt, càng không có động tới tay, nhưng mà chỉ bằng vừa rồi cái kia mãnh liệt sát ý sẽ không khó phán định đoạn, đối phương thực lực xa tại chính mình cùng Giang Ba phía trên, nếu là động thủ, chỉ sợ sống không qua mười cái hiệp.

"Kết.."

Ngay tại hai người rất nhanh chạy ra góc, chuẩn bị đi vào lớn thông đạo trên thời điểm, sau lưng cửa phòng bị người cho mở ra, ngay sau đó, một hồi đôn dập tới cực điểm tiếng bước chân truyền đến, rất nhanh liền tới gần đã đến phía sau hai người.

"Đạp đạp đạp đạp đạp!"

Không biết đuổi theo người là trong ba người bao nhiêu cái, nhưng theo kia cước trình tốc độ dễ phán đoán, nên là nhanh nhẹn hình Đẩu Giả. Trần Diêu cùng Giang Ba còn chưa triệt để chạy ra góc, đã bị đối phương cho đuổi theo.

"Đạp đạp!"

"Hô" một tiếng, một cái bóng đen tại Trần Diêu cùng Giang Ba trước mặt bay nhanh lướt qua, sau đó đột nhiên {ngừng lại:một trận}, dừng ở hai người phía trước.

Trần Diêu giờ lên mắt nhìn đi, chỉ cảm thấy không rét mà run:

Người trước mặt tóc dài coi như gai nhím bình thường hướng về phía sau bạo tạc nổ tung đâm ra, trên thân hàn thanh môn viền vàng đạo bào chói mắt, dáng người có chút thấp bé, nhưng sát khí rồi lại chứa như là cùng Trần Diêu có thù giết cha bình thường.

"Hô. . ."

Nồng đậm dài dưới tóc, một trương nhọn cái cằm trên mặt trái xoan, có một tầng màu đen mặt nạ bảo hộ, bao lại kia xuống hế mờ khuôn mặt. Tại mặt nạ bảo hộ phía trên, một đôi sát khí mười phần, gần như điên cuồng ánh mắt Đại đại trừng mắt, giống như là Diêm La Vương phải tới lấy mạng ác quỷ bình thường, con mắt lớn hầu như muốn rơi ra hốc mắt bên ngoài, đại lượng trắng mắt trên tơ máu giăng đầy, thoát nhìn thập phần làm cho người ta sợ hãi.

"Hí. . ."

Trần Diêu ngược lại hít một ngụm khí lạnh, vội vàng một phát bắt được Giang Ba, hai người đều dừng bước lại, không dám tiến lên nửa nửa bước.

"Cùm cụp "

Người này tay phải đặt ở bên hông, khoác lên một thanh cùng loại Đông Dương vô sĩ đao trường đao trên chuỗi đao, chỉ cần Trần Diêu cùng Giang Ba dám can đảm xa hơn nửa trước bước, sẽ tiến vào cái thanh kia trường đao phạm vi công kích ở trong, một lần rất nhanh rút đao công kích, có thể đã muốn hai người tính mạng.

"Giết. . .!"

Nhìn không tới mặt nạ bảo hộ phía dưới phần miệng động tác, nhưng một cái không kiên nhẫn chữ Sát phun ra, lại làm cho Trần Diêu minh bạch: Người trước mắt, đúng là vừa rồi trong phòng luôn mồm muốn giết người gia hỏa.

Sát khí của người này quá lớn, sát khí chỉ chừng, làm cho Trần Diêu lúc trước gặp phải qua cái gọi là "Ác nhân" đám đều biến thành đồ chơi cho con nít.

Lúc trước tại Tiên Linh trong chợ gặp phải, Đông châu Nam Vực dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội liên lạc người Ngã Thảo, tuy rằng cũng là về mặt sát khí, một cái to lớn mặt sẹo làm cho người ta nhìn chăm chú, thoát nhìn thật không tốt gây.

Nhưng so với trước mắt cái này người không ra người quỷ không ra quỷ gia hỏa mà nói, vết sẹo đao kia mặt Ngã Thảo quả thực liền là thiên sứ, làm cho người ta hận không thể ôm lấy mảnh liệt thân một hồi.

"Hô. . .!"

Ngay tại Trần Diêu cùng Giang Ba trong lòng {bịđược} sợ hãi hoàn toàn chiếm cứ, trong lòng run sợ chăm chăm lên trước mắt "Ác quỷ" thời điểm, lại là một trận gió âm thanh kéo tới, ngay sau đó một đạo hắc ảnh lấy không kém hơn ác quỷ tốc độ bay tốc độ lướt qua, đi tới bóng đen bên cạnh thân.

"Chọt!"

Bóng đen này trong nháy mắt dừng lại tại cái kia ác quỷ bên người, một đôi tay trên đã có một chút Cự Kiếm giờ lên cao, mũi kiếm vừa vận chống đỡ tại ác quỷ trên cổ họng.

". . ."

Cái này người không nói một lời, dáng người cùng ác quỷ hoàn toàn trái lại, khôi ngô giống như không phải nhân loại bình thường, quả thực chính là một đầu Viễn Cổ Cự thú, lưng hùng vai gấu, cao lớn vạm vỡ, cường tráng làm cho người ta không thể tin được.

Người này khuôn mặt cũng cùng ác quỷ bất đồng, một đầu ngắn dưới tóc, đôi mắt nhỏ hí, hầu như thấy không rõ là mờ to còn là nhắm.

Dưới hai mắt, to lớn cái mũi tựa như nguyên bản trong thế giới lễ Phục Sinh đạo pho tượng tựa như, lớn kém xa, làm cho người ta khắc sâu ấn tượng.

Dưới mũi phương hướng, là một trương lớn đến không có bên cạnh miệng, khoe miệng hầu như liệt đã đến Nhĩ Căn, nhưng đóng chặt lại, không có phát ra một tiếng nói.

To lớn đầu lâu quả thực có Trần Diêu ba cái đầu lớn nhỏ, phía dưới cổ, bả vai, cánh tay, kích thước lưng áo, đi đứng. . . Đều là cực lớn làm cho người ta cảm giác không chân thực, cơ bắp từng cục, chống trên thân viền vàng đạo bào đều muốn thay đổi hình.

"BOANG..."

Giống nhau người này bản thân hình thể làm cho người ta lưu lại ấn tượng bình thường, tại kia trong tay Cự Kiếm, cũng là lớn làm cho người ta sợ hãi. Cả chuỗi Cự Kiếm chừng ác quỷ một người lớn nhỏ, thân kiếm rộng lớn vô cùng, coi như bền chắc như thép, không dùng thò tay nắm thử đã biết rõ, cái này Cự Kiếm nhất định nặng dọa người.

"Lúc trước chúng ta truy tung đúng là người này!"

Nhìn người nọ xuất hiện, Trần Diêu cùng Giang Ba lập tức vung trộm một cái đối mặt, từ đối phương trong mắt đều đọc được giống nhau tin tức.

"Bá!"

Cổ họng bị người dùng vũ khí đứng vững, cái kia ác quỷ tựa hồ cũng có chút bất mãn, về mặt cuồng ngạo lệ khí hiện ra, toàn bộ người coi như muốn nổ tung bình thường bạo khiếu dựng lên, "Nhảy" vừa đưa ra đã đến Cự Nhân bả vai phụ cận, tay phải rất nhanh run lên, võ sĩ đao mắt thấy sẽ bị rút đao ra vỏ kiếm.

"Ồ, tay!"

"Đạp!"

Tại phía sau hai người, cái thứ ba thanh âm vang lên.

Trần Diêu cùng Giang Ba nhìn lại, chỉ thấy cái kia trong cửa phòng đi ra người thứ ba, người này dáng người trung đẳng, đang bình thường nhân trung hơi có vẻ khôi ngô, nhưng cùng cái kia Cự Nhân so với ngược lại là bình thường hơn nhiều.

"Ha ha. . ."

Người này một đầu lão luyện tóc ngắn, một trương mặt chữ quốc trên nụ cười hòa ái nở rộ, ánh mắt hí mắt cùng một chỗ, thoát nhìn tựa hồ không có gì ác ý.

"Xấu hổ a, các sư đệ, hai người này chính là như vậy, vô luận làm gì đều cùng muốn phải liều mạng tựa như, ta cũng không quản được, ha ha!"

Người này cùng hòa nhả cười cười, có chút tò mò đem Trần Diêu cùng Giang Ba phân biệt cao thấp đánh giá một phen, tiếp tục nói: "Thật sự là khó được, rõ ràng tại vạn dặm bên ngoài Đông châu Bắc Vực, Thiên Nguyên đầu kỷ tràng ở trong, còn có thể nhìn thấy đồng môn sư đệ, duyên phận thật sự là tuyệt không thể tả a. . . !"

"Các người đều là. . . Hàn thanh môn sư huynh?"

Thấy vậy người tựa hồ không có ác ý, Trần Diêu đánh bạo hỏi dò.

"Không sai, chúng ta đều là hàn thanh môn đệ tử, như các người chứng kiến, đều thuộc về tinh đình tu sĩ."

Nói qua, hòa ái người cười cười, đối với Trần Diêu cùng Giang Ba sau lưng hai cái quái nhân đưa mắt liếc ra ý qua một cái, sau đó mang theo Trần Diêu cùng Giang Ba tiến nhập phòng ở trong.

"Là Long Đàm còn là hang hổ, đều được xông trên một xông. . . !"

Trần Diêu lòng dạ biết rõ, hòa ái người tuy rằng nhìn đã dậy chưa ác ý, nhưng mà đối với mình cùng Giang Ba vẫn còn có chút không tín nhiệm. Bất đắc dĩ sau lưng hai cái quái nhân thực sự quá đáng sợ, đều muốn tại đây nhỏ hẹp trong thông đạo hiện lên hai người này công kích đào tẩu, bản thân có lẽ còn có thể bằng vào Huyền Tự Quyết liều mạng, nhưng Giang Ba cũng tuyệt đối không thể nào làm được rồi.

"Đạp đạp", "Két..", "Bành "

Một nhóm năm người đi vào nhà bên trong, Cự Nhân bọc hậu, khép cửa phòng lại, sau đó đứng ở cạnh cửa trông coi.

"Chợt!"

Ác quỷ tức thì hành động như gió, một cái lác mình đi tới Trần Diêu cùng Giang Ba sau lưng, lẳng lặng đứng tại nguyên chỗ, tay phải như trước khoắc lên trên chuôi đao, tùy thời đều chuẩn bị động thủ.

"A Thiện, không nên như vậy, gặp hù đến các sư đệ đấy!"

Hòa ái người cười cười, đối với ác quỷ nói.

"A Thiện. . . ? ! Như vậy cái hung thần ác sát bình thường gia hỏa, rõ ràng tên là A Thiện? ? Có làm hay không a!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm nôn rãnh nói, quay đầu lại nhìn thoáng qua Giang Ba, phát hiện người sau cũng đứng cái này tương phản cực kỳ rõ ràng tên có chút bất đắc dĩ, không khỏi thề thốt.

"Hai vị sư đệ, nếu như chúng ta là sư huynh, sẽ phải có một sư huynh bộ dạng, trước hướng các người tự giới thiệu một chút đi!"

Hòa ái người tựa hồ không muốn đối với Trần Diêu cùng Giang Ba giấu giếm cái gì, sáng sủa cười cười, mở miệng nói: "Như các người chứng kiến, ba người chúng ta đều là hàn thanh môn tinh đình tu sĩ, hơn nữa đều là bách trần tinh đăng một trong, chỉ bất quá đều là 'Vĩ đăng' mà thôi, ha ha!"

"Ta tên là Trần Mộc, hàn thanh môn bên trong thuận vị {vị:là} lần đầu tiên 89 vị trí."

Hòa ái người cười cười, thò tay nắm lên đạo bào một góc, đem có thêu "Bát nhật cửu" chữ phương hướng Trần Diêu cùng Giang Ba hơi chút biểu hiện ra, sau đó thò tay trước sau chỉ chỉ ác quỷ cùng với Cự Nhân, giới thiệu nói: "Hai người bọn họ phân biệt kêu Dương Thiện, Dương Dũng, chúng ta 'Bách trần tinh đăng' như thường ngày đều mà quản xem bọn hắn làm cái khi giờ kêu A Thiện cùng a Dũng, thuận vị theo thứ tự là 90 cùng 91 vị trí."

"89, 90, 91. . . !"

Trần Diêu nhẹ giọng lập lại ba người thuận vị, kinh ngạc phát hiện, ba người này thuận vị rõ ràng vừa vặn xếp hạng Duyệt Nhi phía dưới!

"Chúng ta sở dĩ đi vào Thiên Nguyên đầu kỷ tràng, không chỉ là vì tham gia trận đấu, thu hoạch tiền thưởng." Tên là Trần Mộc hòa ái tu sĩ tiếp tục nói: "Đổi là vì để hoàn thành gần nhất nhận đến một cái nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ?"

Toàn bộ hàn thanh môn đều có kia đặc biệt nhiệm vụ hệ thống, điểm này Trần Diêu là biết rõ đấy. Nhưng hắn thật không ngờ, đi vào tinh đình như vậy đẳng cấp sau đó, nhiệm vụ lại có thể biết khó khăn đến phải ly khai hàn thanh môn, thậm chí ly khai Đông châu Nam Vực, đi vào xa xôi Bắc Vực mới có thể hoàn thành tình trạng.

"Không sai, một cái biểu thị {vị:là} ba người trở lên mới có thể hoàn thành nhiệm vụ." Trần Mộc nghiêm mặt nói: "Yêu cầu chúng ta đến Thiên Nguyên đầu kỷ tràng, đến tìm tòi một chiếc tinh đăng. . . !"

Thiên Nguyên đầu kỷ tràng bên trong một chiếc tinh đăng!

Trần Diêu nghe vậy sững sờ, cảm thấy cả kinh, quay đầu lại rất nhanh nhìn Giang Ba liếc, từ đối phương trong mắt đọc được giống nhau tin tức:

Nhiệm vụ này nhất định chính là làm cho ba người đến tìm tòi Duyệt Nhi!

"Ha ha, kỳ quái đi?" Chứng kiến Trần Diêu cùng Giang Ba thần tình, Trần Mộc còn tưởng rằng hai người là không hiểu trong nhiệm vụ sắc mặt, hơi có chút lúng túng cười nói: "Kỳ thật chúng ta cũng không hiểu nhiệm vụ này cuối cùng là có ý gì, nhưng mà cho ra điểm tích lũy thật sự quá mê người rồi, liền tiếp nhận."

Nói qua, Trần Mộc hơi hơi ngẩng đầu lên, cau mày nói: "Nếu như nhiệm vụ này có thể thuận lợi hoàn thành, có lẽ chúng ta điểm tích lũy có thể vượt qua cái kia đáng giận Kỳ Quan Duyệt Nhi nửa nha. . ."

"Các người cũng nhận thức Duyệt Nhi? ! !"

Nghe đến đó, Trần Diêu không thể kìm được, mở miệng hỏi.

"Cái này. . . Đây là đương nhiên."

Trần Mộc nghe vậy sững sờ, kỳ quái nói: "Chúng ta đều {vì là} bách trần tình đáng một trong, thuận vị lại vừa lúc ở nàng phía dưới. Hơn nữa, lấy mỹ mạo của nàng cùng tính tình nóng nảy, không biết nàng mới có lẽ kỳ quái đi!"

Nói xong, Trần Mộc hồ nghi nhìn Trần Diêu liếc, hỏi: "Làm sao vậy? Giữa các người rất quen thuộc sao?"

"Cùng Kỳ Quan Duyệt Nhi rất quen thuộc, Sát!"

"Đạp!", "Vèo!"

Trần Diêu cùng Giang Ba còn chưa tới kịp trả lời, sau lưng cái kia ác quỷ bình thường A Thiện liền khẽ quát một tiếng, sai bước bay nhanh đạp đến trước mặt hai người, trường đao trong tay bỗng nhiên xuất khiếu, hung hăng hướng hai người cái cổ ngang quét tới!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200:: Tạm thời tìm

"Sát!"

Tại Trần Diêu biểu lộ ra mình và Duyệt Nhi từng có cùng xuất hiện sau đó, tên là A Thiện, trên thực tế rồi lại giống nhau ác quỷ "Gai nhím đầu Đẩu Giả", đột nhiên sai bước vọt đến Trần Diêu trước mặt, tay phải tại bên hông rất nhanh khẽ động, BOANG... một tiếng đem võ sĩ đao rất nhanh rút ra vò đao.

"Bá!"

A Thiện xuất đao tốc độ nhanh đến làm cho người ta không thể tin được, cơ hồ là tại trong chớp mắt, cái kia võ sĩ đao đã nhanh chóng vọt tới Trần Diêu cái cổ phụ cận. Liền Trần Diêu như vậy thể thuật siêu cường, mấy có lẽ đã là quái vật bình thường gia hòa, cũng không thể bắt kịp đối phương xuất đao tốc độ, nháy mắt một cái, lưỡi đao đã hầu như muốn khựng đến trên cổ.

"Đạp!", "Hô!"

Nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, theo một tiếng đạp âm thanh động đất vang, cùng với một cái kim chúc vũ khí vạch phá không khí chính là thanh âm, tại A Thiện lưỡi đao cùng Trần Diêu cái cổ giữa, đột nhiên nhiều hơn chói mắt sáng rực.

"Đ...A...N...G...G!"

Một tiếng giòn vang, Trần Diêu trước mắt đột nhiên vàng sáng bắn ra bốn phía, một hồi cường đại tiên năng chấn động bắt đầu khởi động mà ra, hầu như muốn đem Trần Diêu cùng Giang Ba đều lật tung đi ra ngoài.

"Xôn xao "

Tiên năng lưu động, tình trạng lập lòe, vô tận tiên năng mệnh mông cuộn cuộn, hai thanh lợi nhận trên không trung tấn công, nổ rộ vô cùng vàng sáng.

"Vù vù "

Gió táp lúc này mới lướt qua Trần Diêu bên tai, tập trung nhìn vào, chỉ thấy cái kia cao lớn đến làm cho lòng người rất sợ sợ đáng sợ thân ảnh, chẳng biết lúc nào đã theo cạnh cửa vọt tới Trần Diêu cùng A Thiện giữa. Một thanh Cự Kiếm uy thế làm cho người ta sợ hãi, rất nhanh xung phong liều chết mà ra, đem A Thiện cực nhanh đao trầm cho sinh sôi ngăn lại.

"Thật nhanh! Hai người đều tốt nhanh!"

Trần Diêu chấn động, sinh tử hầu như tại trong nháy mắt bị ném đến Hoàng Tuyền bên cạnh lay động mấy lay động, một loại tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác dưới đáy lòng bốc lên, làm cho Trần Diêu nghĩ mà sợ không thôi.

Người tới chính là cái kia cao lớn khôi ngô a Dũng, cái này a Dũng tuy rằng tốc độ cùng A Thiện giống nhau nhanh đến làm cho người ta sợ hãi, hơn nữa thân hình cao lớn coi như Hồng Hoang Cự thú, nhưng người này lại tựa hồ như không thích nói chuyện, theo theo dõi bắt đầu cho tới bây giờ, một chữ đều không có nhỏ ra qua, là một cái thật hành động quái.

"A Thiện, a Dũng, hai người các ngươi đừng làm rộn được hay không được, tại các sư đệ trước mặt nhiều mặt mặt....!"

Trần Mục bắt đầu dĩ đứng dậy, đi vào giương cung bạt kiếm giữa hai người, thò tay một tay một cái đem hai người đẩy ra, hơi có chút lúng túng đối với Trần Diêu cười nói: "Không muốn lo lắng, hai người bọn họ là thân huynh đệ, như thường ngày thường xuyên như vậy đùa giỡn, một ngày không có cái một trăm quay về cũng có năm mươi lần, sẽ không thật sự đánh đập tàn nhẫn đấy, ha ha!"

Bà mẹ nó, hai người này lại là thân huynh đệ? !

Trần Diêu bạch nhãn nhìn hai cái hung thần ác sát bình thường gia hỏa, không khỏi líu lười không thôi.

Hình thể tướng mạo đều hoàn toàn bất đồng, một cái động một chút lại muốn giết người, cái khác chết sống không làm cho đối phương giết người, như vậy thân huynh đệ thật đúng là đặc biệt, thực muốn nhìn nhìn cha mẹ của bọn hắn đến cùng dài cái dạng gì, là như thế nào sinh ra như vậy khác lạ hai huynh đệ đến đây.

"Đạp đạp", "Cát "

{bịđược} Trần Mục hai tay kéo ra, A Thiện cùng a Dũng cũng không nói nữa lời nói, riêng phần mình thu hồi vũ khí, cái kia dày đặc làm cho không người nào có thể hô hấp sát khí cũng bỗng nhiên biến mất, trong phòng lập tức lại khôi phục một mảnh yên lặng bình tĩnh, làm cho Trần Diêu cùng Giang Ba đều có chút thích ứng không đến.

"Ngoan nghe lời ngồi, không muốn luôn kích động như vậy." Trần Mục đối với hai người ôn hòa nói: "Tốt xấu người ta cũng là sư đệ của chúng ta, động một chút lại giết giết giết đấy, rút đao xuất kiếm, tổn thương hòa khí không nói, người nhường người ta nghĩ như thế nào chúng ta bách trần tính đáng? Chẳng lẽ chúng ta làm cho người ta cảm giác, chính là một đám động một chút lại muốn giết người gia hỏa sao?"

Trần Mục một phen lại nói A Thiện cùng a Dũng đều không có trả lời, nhìn ra được, tại tổ ba người bên trong, Trần Mục địa vị tối cao, coi như là huynh đệ hai người lão đại ca, hai người hết thảy hành động đều được nghe Trần Mục chỉ huy.

"Như vậy xem ra, cái này Trần Mục thực lực cũng thật sự mạnh mẽ, không chỉ có thuận vị tại hai người phía trên, hơn nữa liền từ vừa rồi cái kia một tay một cái, có thể đem hai người đều cho đẩy ra, sát khí thu hết biểu hiện đến xem, cái này nhìn như hòa ái gia hòa, chỉ sợ mới là tổ ba người trong thực lực cao cường nhất đấy!"

Trần Diêu trong lòng âm thầm đối với ba người phân biệt rơi xuống phán đoán, không thể phủ nhận chính là, lấy trước mắt mình và Giang Ba thực lực, tuyệt không phải ba người đối thủ, lúc này cùng ba người trở mặt cũng không phải là tốt lựa chọn.

Kỳ thật lúc trước tại đấu kỹ tràng Đông Nam góc thời điểm, Trần Diêu liền hơi có nghe thấy, tại chính mình cùng Giang Ba xuất hiện lúc trước, không qua mấy ngày trong thời gian, liền từng có cái khác theo Đông châu Nam Vực đến tiểu đoàn thể, tại đấu kỹ tràng một cái phương vị đại sát tứ phương, cũng là một đường thẳng liên tiếp, đưa tới không nhỏ oanh động.

Lúc ấy Trần Diêu liền hoài nghi tới, theo Đông châu Nam Vực đến cao thủ, có thể hay không cùng hàn thanh môn có liên hệ gì. Hôm nay chứng kiến Trần Mục ba người bọn họ, loại này hoài nghi nền móng vốn đã ngồi thực:

Cái kia theo Đông châu Nam Vực đến cường đại đoàn thể, chỉ sợ chỉ đúng là ba người này!

Theo Trần Mục trong lời nói không khó phán đoán, bọn hắn đạt được nhiệm vụ, sau đó chạy đến Thiên Nguyên đấu kỹ tràng tìm tòi manh mối, có lẽ cũng chính là đoạn thời gian gần nhất sự tình. Nhiệm vụ {bịđược} tuyên bố đi ra, nhất định tại Duyệt Nhi bị bắt sau khi đi, nói cách khác, bọn hắn ba chén nhỏ tình đáng lý khai hàn thanh môn thời khắc, sẽ không so với Trần Diêu cùng Giang Ba sớm bao nhiêu.

Dưới mắt nặng nhất lớn nan đề ở chỗ: Nhiệm vụ này đến tột cùng là người nào tuyên bố hay sao? Vì cái gì người này sẽ biết Duyệt Nhi bị bắt đi tin tức, rồi lại không nói cho Chương môn hoặc là trưởng lão, dẫn bọn hắn tới cứu? Ngược lại áp dụng tuyên bố nhiệm vụ phương thức đến thao tác đây?

Người này mục đích ở đâu? Càng trọng yếu chính là, người này có thể tuyên bố môn phái nhiệm vụ, tối thiểu cũng có thể là một loại lớn cung quân sự bình thường tồn tại, bậc này cấp bậc người, chẳng lẽ chính là dưới mặt đất yêu quái liên hiệp hội Thạch Hộc trong miệng, tiềm phục tại hàn thanh môn

bên trong cường đại yêu quái sao?

Nếu như sự tình đúng như Trần Diêu phỏng đoán như vậy mà nói, như vậy hàn thanh môn, không, không chỉ là hàn thanh môn, chỉ sợ toàn bộ thương Nhạc Sơn mạch, đều muốn đổi mặt thật lớn nguy cơ rồi!

"Như vậy hiện tại vấn đề đã đến."

Ngay tại Trần Diêu rất nhanh sửa sang lại manh mối, đều muốn đẩy ra mây mù tìm sự kiện chân tướng thời điểm, Trần Mục mở miệng.

"Các ngươi là ai? Tại hàn thanh môn vị trí nào, thực lực như thế nào? Thượng huyền còn là trung phẩm?"

Trần Mục ánh mắt hiền lành, khóe miệng còn có chứa mỉm cười, nhưng mở miệng hỏi thăm thời điểm, rồi lại hiển nhiên mang có một loại hồ nghi địch ý, tựa hồ đối với Trần Diêu cùng Giang Ba thân phận hết sức tò mò.

"Ba vị sư huynh, xấu hổ." Giang Ba trước tiên mở miệng hỏi đáp: "Hai người chúng ta bắt tài, còn chưa tới thượng huyền độ cao, ta là trung phẩm đệ tử, tên là Giang Ba, bái kiến ba vị sư huynh."

"A..., trung phẩm" Trần Mục từ chối cho ý kiến lập lại một lần, gật đầu nói: "Cũng coi như không tầm thường rồi, như vậy ngươi thì sao? Cũng là trung phẩm tu sĩ sao? "

Đối mặt Trần Mục nghi vấn, Trần Diêu có chút thật xin lỗi, thò tay gãi gãi cái ót, cười mỉa nói: "Ha ha, ta càng kém, mặt cung!"

"Sát!"

Trần Diêu vừa dứt lời, A Thiện lại triển khai sát niệm, sai bước chỗ xung yếu tiến lên đây chém giết Trần Diêu.

May mà a Dũng trầm mặc như trước không nói tiến lên ngăn trở, trong tay Cự Kiếm vượt lên trước một bước tể ra, hung hăng công hướng A Thiện.

"Đương đương đương đương!"

Trong lúc nhất thời huynh đệ hai người đánh đập tàn nhẫn, hai thanh lợi nhận hàn quang lập lòe, binh khí tấn công không ngừng bên tai, bất quá một trong nháy mắt, hai người cũng đã chém giết hơn mười cái hiệp, sợ tới mức Trần Diêu cùng Giang Ba thở mạnh cũng không dám thở mạnh. Cuối cùng lại là Trần Mục ra tay, thật vất vả mới đưa hai người tách ra.

"A Thiện, ngươi như thế nào như vậy không có lễ phép đây? "

Trần Mục vừa bực mình vừa buồn cười nhũn mày cười nói: "Mặt cung làm sao vậy? Mặt cung đệ tử cũng không phải là hàn thanh môn môn đồ sao? ? Thật sự là ngạc nhiên!"

"Là như vậy, ba vị sư huynh." Chứng kiến ba người tựa hồ đối với Trần Diêu mặt cung đệ tử thân phận có chút cái nhìn, Giang Ba gấp vội mở miệng giải thích nói: "Vị huynh đệ kia tên là Trần Diêu, tuy rằng thân ở mặt cung, nhưng thực lực cũng đã tới gần thượng huyền tu sĩ cảnh giới, chiến lực càng là tại ta phía trên, chúng ta như thường ngày đều gọi hắn {vì: là} Diêu huynh đây!"

"Có thượng huyền thực lực, rồi lại thân ở cuối cung?" Trần Mục trong ánh mắt có chứa một tia đáng giá nghiền ngẫm vui vẻ, gật đầu nói: "Thật sự là có chút kỳ lạ lựa chọn đâu rồi, ha ha. . ."

"Giang Ba, Trần Diêu, rất tốt, ta nhớ kỹ tên của các ngươi rồi. Lại nói tiếp, tựa hồ các ngươi tên của hai người, ta giống như ở nơi nào nghe nói qua đây. . ." Trần Mục nhũn mày nỗ lực nhớ lại một phen, đột nhiên vỗ đùi nói: "Đúng rồi! Trần Diêu Giang Ba, năm nay mới nhập môn hai một thiên tài, nói chính là các ngươi đi? "

Trần Diêu cùng Giang Ba liếc nhau, đều có chút xin lỗi nhẹ gật đầu, dẫn tới Trần Mục một hồi cười mở miệng to.

"Ha ha a, hậu sinh khả úy, hậu sinh khả úy, hắc hắc!"

Trần Mục ngưng cười, biểu lộ lại tùy theo trầm tĩnh lại, nghiêm mặt nói: "Như vậy kế tiếp, vấn đề thứ hai: Hai người các ngươi tại sao lại xuất hiện ở nơi đây? ?"

"Cái này. . ."

Trần Mục vấn đề thập phần trực tiếp, không chút nào quanh co lòng vòng, ngược lại là khiến cho Trần Diêu cùng Giang Ba có chút lúng túng, hai người ánh mắt trao đổi một hồi, cuối cùng vẫn là quyết định, phải nói ra chân tướng.

"Trần Mục sư huynh, chuyện là như vậy. . ."

Trần Diêu mở miệng, đem lúc trước phát sinh hết thảy giản lược giảng thuật một phen, không có tình tiết nói mình tại thương Nhạc Sơn mạch ở dưới kỳ ngộ, nói chỉ là một cái như thế nào cùng Duyệt Nhi quen biết, thì như thế nào cùng Kỳ Quan Hành lập nhiều hào đánh bạc, Duyệt Nhi như thế nào trợ giúp bản thân tích góp từng tí một điểm tích lũy, cuối cùng thân trúng xuống hiểm cảnh, {bị: được} không biết tên cường đại yêu quái cho bắt đi rồi.

"Ha ha, lại dám cùng Chu Tước Thất Túc một trong Kỳ Quan Hành lập nhiều như thế hào đánh bạc, ba tháng trên tinh đỉnh?" Trần Mục có chút chế nhạo nhìn Trần Điều tốt một hồi, cười nói: "Tiểu sư đệ, ngươi thật là dám nói bốc nói phét a! Hặc hặc!"

"Đâu có đâu có, đều là {bịđược} nữ nhân đồn ép, ha ha ha. . ." Trần Điều xin lỗi gãi gãi đầu, cười mỉa nói.

"Vui đùa thuộc về vui đùa, nhưng nếu như các ngươi nói là thật, như vậy tình thế cũng rất nghiêm trọng!"

Trần Mục thu hồi dáng tươi cười, nghiêm mặt nói: "Ta nguyện ý tin tưởng các ngươi, bởi vì các ngươi không cần phải vì loại này hoang đường không bị trời buộc nói dối, chuyên đến gạt chúng ta."

"Nhưng vì sao như Kỳ Quan Duyệt Nhi cường đại như vậy gia hỏa, sẽ bị người bắt đến tận đây mà? Địch nhân thực lực bao nhiêu, mục đích ở đâu? Những vấn đề này đều đáng giá chúng ta hào hào tìm tòi nghiên cứu một phen."

Nói qua, Trần Mục trong mắt bao phủ nổi lên một tầng âm đạm âm ảnh, tựa hồ nhớ lại Duyệt Nhi, sẽ mang đến cho hắn áp lực thực lớn tựa như.

"Kỳ Quan Duyệt Nhi, gần với kia anh ruột Kỳ Quan Hành thiên tài tu sĩ, thực lực đáng sợ, tiềm lực vô cùng. Nhưng bởi vì tính cách vô cùng nóng nảy kịch liệt, dù sao vẫn là cùng người tranh chấp đánh nhau, vì vậy không thể lại càng tiến một bước. Nếu bàn về kia thực lực chân thật, cùng với tuyệt đối thiên phú mà nói, tuyệt đối có thể xếp tiến hàn thanh môn năm mươi thứ hạng đầu liệt kê!"

"Không dối gạt hai người các ngươi, ba người chúng ta như thường ngày thân như huynh đệ, từ nhỏ quen biết, cùng nhau tiến vào hàn thanh môn, cùng nhau tu hành trưởng thành, đã từng bị người gọi là ba gã thiên tài gọi bằng cụ, {bịđược} các Trưởng lão có chút xem trọng đây!"

Trần Mục cười nói: "Nhưng mà từ khi tại trung phẩm gặp được cái kia đáng sợ Kỳ Quan Duyệt Nhi bắt đầu, nhân sinh của chúng ta liền bị triệt để cải biến!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Chi Nhiệm Vụ Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.